

دولین مورو وارو کاه و
کوتسای عیبر کاه

نویسنی
چمکد حیات

وہگ پراف
عجبر العیبر عیبر العیبر

نارین

منہدی افغانی

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناتون

دواين پووداوه كان و
كوټايي جيهان

ناوی کتیب به عربی: أحداث النهاية ونهاية العالم
نوسین: محمد حسان
ناوی کتیب به کوردی: دواين پرووداوه کان و کوتایی جیهان
وهر گیرانی: عبدالمجید عبدالحمید
نەخشەسازی ناوه وه: شنۆ حمدامین
نۆره و سالی چاپ: یه کهم / ۱۴۳۰ ک - ۲۰۰۹ ز
ژماره ی سپاردن: (۱۲۴۰) سالی (۲۰۰۹) ی پیدراوه.

ترجم و طبع هذا الكتاب
بموجب إذن من المؤلف.

کتیبخانه ی نارین

هولایر - جالریانی شیخ محمودی حهین

E-mail: nareen_1@yahoo.com

بازاری زانست بو کتیب و چاپمهمنی

تلهفون: ۰۷۵۰۴۰۶۴۶۱۰ ۱۲
66.2511982 (00964)

دواين رووداوه‌كان و كوټايي جيهان

نوسيني

محمد حسان

وه‌رگيټراني

عبدالمجيد عبدالحميد

ناريت

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

الحمد لله وكفى والصلاة والسلام على نبيه المصطفى وصحبه المجتبی
أما بعد...

سوپاس و ستایش بۆ خوای په روهردگار که دروستی کردوین له نه بوونه وه و
رزق و رۆزی داوین و رینمووی کردوین و هۆش و بیر و عه قلی پی به خشیوین بۆ
نه وهی به هویانه وه گه وره یی و مه زنی نه ومان بۆ ده رکه ویت، کاره جوانه کانی
به لگه ی دانایی و زانایی و جوانکاری نه وه، سوپاس بۆ هه موو نه و نیعمه تانه ی که له
ژماردن نایه ن، که چی زۆربه ی مرۆفه یاخی بووه کان پی نازانن، له گه وره ترین و
مه زنترین و شکمه ندرین نه و نیعمه تانه نیعمه تی ئیسلامه ... نه و به رنامه یه ی که
مرۆفه کانی له تاریکی و شه وه زه نگه وه ده رکرد بۆ رووناکی ... به هاتنی خۆری
رۆژیکی نوێ هه لات و بانگی کردنه وه ی لاپه ره یه کی نوێ له میژووی دوور و دریزی
مرۆفایه تی دا، چیتر قه رزاران به هوی قه رزه کانیا نه وه مۆری کویلا یه تی بیان پیا
نه ده نرا .

سوپاسی ده که یین بۆ هه موو نه و نیعمه تانه ... سوپاسیک شایسته ی مه زنی و
گه وره یی نه و بیته ... سوپاسی ده که یین به قه د گه وره یی عه رشه که ی خۆی ... به
قه د گه وره یی و مه زنی و جوانی زاتی خۆی و به قه د فراوانی ره حمه ت و میهره بانی
خۆی ... شایه تی ده ده م که هیه په رستراویک نییه شایه نی په رستن بیته ته نها (الله)
نه بیته ته نها و بی هاوه له ...

سه لات و سه لام له سه ر پیغه مبه ری نازدار ﷺ که (محمدی کوپی عبدالله) یه ...
شایه تی ده ده م که نیردراوی په روهردگاره و نه م په یامه ی له لایه ن په روهردگاره وه
بۆ هیناوین و به و په پی جوانی و دانایی و به بی که م و کوپی نه و په یامه ی گه یاند و
له و پیناوه دا نازار و نه شکه نجه ی زۆری چه شت و شه ونخوونی زۆری کرد، که چی
نه و هه رگیز وازی نه ده هیناو، به لکو سوورتر و دامه زراو تر بوو بۆ گه یاندنی نه م
په یامه و تام و چیرزی له و ماندوو بوونه وه رده گرت، نه و پیغه مبه ره ی ﷺ که

په‌حمه‌تيك بووه بۆ هه‌موو جيهان و خۆشه‌ويستی په‌روه‌ردگار... به‌سه‌ بۆ ئه‌و
كاتی خواي گه‌وره‌ گله‌یی لی ده‌كات پیی ده‌لیت: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ
لَهُ﴾ التوبة: ۴۳. ته‌ماشاکه‌ن خواي په‌روه‌ردگار له‌ گه‌ل به‌نده‌ خۆشه‌ويسته‌که‌یدا
به‌چی شیوه‌ و شیوازیک قسه‌ ده‌کات؟!

برا خۆشه‌ويسته‌کانم... خوشکه‌ به‌ حورمه‌ته‌کانم...

خۆم به‌ ئاسووده‌ ده‌زانم که‌ له‌م چه‌ند وشانه‌دا له‌ خزمه‌ت‌اندایم و جیگای
به‌ختیاریه‌ بۆ من ئه‌گه‌ر توانیبیتم به‌ جوانی ئه‌م کتیبه‌م له‌ زمانی عه‌ره‌بییه‌وه
وه‌رگێراییته‌ سه‌ر زمانی شیرینی کوردی بۆ ئه‌وه‌ی خۆینه‌رانی کورد ئه‌و مروارییه‌ به‌
نرخه‌یان له‌ ده‌ست ده‌رنه‌چیت و شوین پیی باووباپیرانی خۆیان بزر نه‌که‌ن، ئه‌م
میله‌ته‌ که‌ سه‌دان که‌له‌ پیاوی تیدا هه‌لکه‌وتوو و توانیویه‌ خزمه‌تی ئه‌م ئایینه‌
بکه‌ن که‌ تا ئیستا بوونه‌ته‌ پیشه‌نگ و جیی شانازی نه‌وه‌کانیان، له‌ سه‌روه‌ی
هه‌موویانه‌وه‌ صلاح‌الدین‌الایوبی و ابن‌المستوفی و ئامه‌دی و دینوه‌ری و ابن
خه‌له‌کان و ابن‌صلاح‌الشه‌رزوری و ده‌یان زانا و دانای تر.

جا له‌م پیشه‌کییه‌دا چه‌ ده‌که‌م دووخاڵ بخرمه‌ پوو...

۱ - ئه‌م کتیبه‌ له‌ بنه‌ره‌دا زنجیره‌ باسیک بوو که‌ پێژدار(محمد‌حه‌سان) له‌
پێگای که‌نالی ئاسمانی(الناس) به‌ بیست و نوو ئه‌لقه‌ پیشه‌کشی کرد له‌ ژێر
ناوێشانی (أحداث‌النهاية‌ و‌نهاية‌‌العالم)، له‌گه‌ل چه‌ند براهه‌که‌دا(خوا‌پاداشتی
چاکه‌یان بداته‌وه‌) به‌ باشمان زانی ئه‌م کتیبه‌ وه‌رگێرینه‌ سه‌ر زمانی کوردی جا
ئه‌وانیش ئه‌و ئه‌رکه‌یان به‌ من سپارد، بۆیه‌ منیش سوپاسی متمانه‌که‌یان ده‌که‌م .

۲ - له‌ ته‌فسیر کردنی ئایه‌ته‌کاندا پشتم به‌ ته‌فسیری (رامان)به‌ستوووه‌ له‌ دانانی
پێژدار(ئه‌حمه‌د‌کاکه‌ مه‌حمود) خوا له‌ تاوانه‌کانی ئێمه‌ و ئه‌ویش خۆش بیته‌، بۆیه‌
ته‌فسیر کردنی هه‌موو ئایه‌ته‌کان له‌و ته‌فسیره‌وه‌ وه‌رگێراوه‌، خوا‌پاداشتی هه‌موو
لایه‌ک بداته‌وه‌.

۱ - واته‌: خوا لیت خۆش بیته‌ بۆچی - بێ‌ تاقیکردنه‌وه‌ - مۆله‌ته‌ به‌ دوورووه‌کاندا نه‌یه‌ن بۆ غه‌زاکی ته‌بوک؟).

هه‌وره‌ها داواتان لى ده‌كه‌م له په‌خنه و ناموزگارى و پيشنياره‌كانتان بى به‌شم مه‌كه‌ن، له هه‌ر كه‌م و كووپييه‌ك ئاگادارم بكه‌نه‌وه چ زمانه‌وانى يان بابته‌ى بيت، خواى گه‌وره پاداشتي هه‌موو لايه‌ك بداته‌وه .

داوا له خوا ده‌كه‌م، كه (دلسوزى و ئىخلاص) مان پى به‌خشيت و هه‌موو كارو كرده‌وه‌كانمان لى وه‌رگريت له رىا به دوورمان بكاته‌وه و له تاوانه‌كانمان خوش بيت، نيوه‌يش له دوعاى خه‌ير بى به‌شم مه‌كه‌ن، به‌لكو خواى په‌روه‌گار دوعاى كه‌سيكتان وه‌رگريت !

عبدالمجيد عبدالحميد

kfree_۱۹۷۰@yahoo.com

به ناوی خواي به خشنده و ميه ره بان

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خير المرسلين محمداً وعلى آله وصحبه أجمعين....
أما بعد:....

له کون ونویدا زوریک له زانایان دهرکه وتوون و هر یه که له بواریکدا توانیویه تی خزمه تی ثایینی پیروزی نیسلام بکات و خوین بکه نه پردیک بو نه وهی خه لکی له ریگایانه وه به ره و به هشت بپه پنه وه، له نمونه ی نه و زانا به ریژانه ریژدار (شیخ محمد حسان) ه که له م کتیبه دا له خزمه تی وشه جوانه کانیدا ده بین.

به پاستی نه و زانایه توانیویه تی له ماوه یه کی که مدا خو ی به ه موو جیهانی نیسلامی بناسینیت، نیستا زوریه ی موسلمانان به ه موو ناست و تویره کانیا نه وه تامه زرو ی وتاره شیرینه کانی نه ون، چ له ریگای کتیبه کانیه وه بیت یان له ریگای که ناله ناسمانیه کانه وه، بویه حه زمکرد له م پتیشه کییه دا که مینک له سه ریژانی نه م به ریژه بدویم.

ناوی ته وای نه م به ریژه (محمدی کوپی ابراهیم ی کوپی ابراهیم ی کوپی حسان) ه و به (محمد حسان) ناسراوه له گوندی (دموه) سه ر به پاریزگای (الدقهلیة) ی ولاتی میسر له به رواری (۱۹۶۲/۴/۸) له خیزانیکی دینداری ساده له دایک بووه.

هر له مندالییه وه باپیری (که باوکی دایکی ده کات) به ختوکردنی نه م منداله ی گرته نه ستوی خو ی، نه و باپیره ی که ه موو قورنانی پیروزی به جوانی له به ر بووه و شاره زاییه کی ته وای له فیهی شافعیدا هه بوو، هر له سه ره تای ژیانیه وه باپیری درکی به زیره کی و لیها تووی نه م منداله کرد و ههستی کرد که ده توانی قورنانی پیروژ له به ر بکات بویه له ته مهنی چوار سالییه وه (شیخ محمد حسان) په یوه ندی به حوجره ی گونده که یانه وه ده کات و به رده وام هاتوو چو ی نه و ی ده کات تاکو له ته مهنی هه شت سالییدا و له سه ر دهستی ماموستا به ریژه که ی (شیخ مصباح محمد عوض) ه موو قورنانی پیروژ له به ر ده کات .

پاشان چەند كټيبك له سه‌زمانى عه‌ره‌بى و عه‌قیده‌ى ئیسلامى و فیهقى شافعى له به‌رده‌كات وه‌كو كټيبى (متن أبى شجاع) له فیهقى شافعیدا. وه‌ باپیری پاشان هه‌ولئى له گه‌لدا بۆ له‌به‌ركردنى كټيبى (رياض الصالحين) ئه‌ویش له ته‌مه‌نى دوازده سالی‌دا له‌به‌ریکرد و پاشان (الأجرومية) له‌به‌رده‌كات، ئینجا له‌سه‌ر ده‌ستى شیخه‌كه‌ى (مصباح محمد) كټيبى (التحفة السنية) له‌به‌رده‌كات و هه‌ر له مندالییه‌وه‌ حه‌زى له خویندنه‌وه‌ى زمانى عه‌ره‌بى و شیعر بووه‌.

پاشان له‌ مزگه‌وتى گه‌وره‌ى گونده‌كه‌یان ده‌ست به‌ وانه‌ وتنه‌وه‌ ده‌كات و هه‌ردوو كټيبى (فقه السنة) و (رياض الصالحين) راڤه‌ ده‌كات كه‌چى هه‌شتا ته‌مه‌نى ته‌نها سیازده‌ ساله‌.

له‌ لایه‌ن باپیرییه‌وه‌ داواى لئى ده‌كریت كه‌ وتارى هه‌ینی بخوینیتته‌وه‌، ئه‌ویش یه‌كه‌م وتارى خۆى له‌ گوندى (میت مجاهد) ده‌خوینیتته‌وه‌ له‌ ته‌نیشته‌ گونده‌كه‌ى خۆیانه‌وه‌ ده‌بیته‌ (گوندى دموه) له‌ كاتێكدا ته‌مه‌نى سیازده‌ ساله‌، جا له‌ ووتاره‌دا كه‌ وتاریكى زۆر به‌نرخ و به‌به‌ها بوو باسى مردنى كرد و کاریگه‌رى زۆرى له‌سه‌ر نوێژه‌ران هه‌بوو وه‌ هه‌موویان پێى سه‌رسام بوو بوون، بۆیه‌ شیخی مزگه‌وته‌كه‌ داواى لئى ده‌كات كه‌ بۆ هه‌فته‌ى ئاینده‌ دیسان خۆى ئاماده‌ بكات و وتارى هه‌ینیان بۆ بخوینیتته‌وه‌، جا لیژده‌ به‌ سه‌رهاتێكى خۆش هه‌یه‌ له‌ كاتى چوونى بۆ ئه‌و گونده‌، شیخ محمد حه‌سان خۆى باسى ده‌كات و ده‌لێت: ((كاتى له‌سه‌ر داواكارى باپیرم پویشتم بۆ گوندى (میت مجاهد) به‌ مه‌به‌ستى خویندنه‌وه‌ى وتارى هه‌ینی له‌وئى شیخیكى به‌ ته‌مه‌نى لیبوو كه‌ هاوه‌لئى باپیرم بوو، منیش خۆم پێى ناساند و ئه‌ویش زۆر به‌ گه‌رمى به‌ خه‌رهاتنى لێكردم و ریزی لێگرتم، به‌لام كاتى پێم گوت به‌ مه‌به‌ستى خویندنه‌وه‌ى وتارى هه‌ینی هاووم زۆر په‌ست بوو ئه‌مجار جوینی پێدام و له‌ مزگه‌وت ده‌ریكردم و منیش زۆر دلته‌نگ بووم له‌به‌ر ئه‌و ره‌فتاره‌، چونكه‌ من زۆر حه‌زم ده‌كرد ئه‌گه‌ر بۆ جارێكیش بوايه‌ وتارم بخویندايه‌ته‌وه‌، له‌و گونده‌ براده‌ریكم هه‌بوو، رویشتم بۆ مالى ئه‌وان و ئه‌و شه‌وه‌ تاكو به‌یانى له‌وئى مامه‌وه‌، خۆش به‌ختانه‌ ئه‌و رۆژه‌ كابرایه‌كى خه‌لكى گونده‌كه‌ كوچى دواى كرد و خه‌لكى گونده‌كه‌

همو دهرچوون بۆ به خاك سپاردنى وه نه مېشه هـليكي زيږين بوو بۆ من بۆ
نه وهى وتارى تيدا بخوینمه وه منیش وتاریکم خوینده وه و کاریگه ریه کی زوری
هـبوو له سرخه لکه که، بۆیه شیخه که بانگی کردم (نه وهى که دوینى جوینی پیدام و
له مزگهوت دهریکردم)، که نه و پۆزه وتارى هـینى له مزگهوت که بخوینمه وه،
به کورتى نه و پۆزه وتاریکی زور کاریگه رم بۆ خوینده وه، پاشان شیخه که بانگی
کردم و داواى لى کردم ئیتر هـموو رۆژیکی هـینى برۆم بۆ نه وى به مه به سستی
خوینده وهى وتارى هـینى)).

بۆیه نه وه به که م نه زمون بوو بۆ شیخ له گه ل وتاردا.

چیت له و رۆزه وه تاكو نه مړۆ شیخ محمد حه سان مینه رى جى نه هیشتوه و
هـرده م وتار ده لیته وه مه گه به هـوى نه خوشى یان سه فه ر وتار و مینه رى جى
هیشتبیټ، نه مجار په یوه ندى ده کات به قوتا بخانه یاساییه کانه وه و به رده وام
ده بیټ له سه رى تاكو گه یشته قوناغى زانکو و له وى له به شى راگه یانندن (اعلام) له
زانکۆ (القاهره) توانی به پله ی زور باشه (جید جدا) بپوانامه ی به کالوریوس به
ده ست به ینى، وه له و به شه دا (به شى راگه یانندن) سوودى زور وه رگرت له چه ند
بابه تیك که یارمه تی ده رى بوو بۆ مه به سستی بانگه واز بۆ دینى خوا، به تایبه تی
هـندى وانه له وانه: وانه ی (تحلیل المضمون) و (کیفیه مخاطبة الجماهير).

له و کاتانه دا شیخ به رده وام بوو له خویندنى بابته شه رعیه کان له سه رده سستی
مامۆستایانى نه زه ره به تایبه تی له هـردوو بابته فیه ی ئیسلامی و ته فسیر،
هـرگیز شیخ وازی له وتارى هـینى و وانه وتنه وه نه هینا و وانه یه کی هـفتانه ی هـبوو
له گوندی زانکو.

له به که م پشوو ی هاوینی سالى خویندنى له زانکو و که هیشتا ته مه نى هـژده
ساله شیخ محمد حه سان سه فه ر ده کات بۆولاتى ئوردن بۆلای فرمودناسى شام و
مجددى نه م سه ده یه و شیخی نه هلى سوننه و دوزمنى بیدعه و بیدعه چیه کانى
(شیخ أبو عبدالرحمن محمد ناصر الدین الالبانى) خوا له تاوانه کانى ئیمه و نه ویش
خوش بیټ، له چه ند وانه و ده رسیکی که مى شیخ (الالبانى) دا ناماده ده بیټ و له و

ماوه يه دا وه كو پيشه وا و وتار خوټني يه كيځ له مزگه وته كانى نزيك شارى (السحاب) ده مينټه وه .

پاش زانكو شيخ په يوه ندى ده كاته په يمانگاي ديراساتي ئيسلامى يه وه له قاهره به مهبه ستي به ده ست هيناني خوټندنې بالا له ديراساتي ئيسلاميدا، به لام قه دهرى خواى گه وره وا ده بيت كه ئه و خوټندنه ته واو نه كات به هوى ماوه ي په يوه ندى كردنى به خزمه تي سهربازيه وه و ئه ويش په يوه ندى ده كات به سوپاوه ، له وى له ناو سوپادا واز له وانه وتنه وه ناهيټنى و ده ست به وتار خوټندن و وانه وتنه وه ده كات .

له پاش ماوه ي خزمه تي سهربازى له شارى (السويس) ده مينټه وه و له مزگه وته كانى ئه و شاره دا ده ست به وتار خوټندن و وانه وتنه وه ده كات و خه لكى شارى سويس خوټنيان ده ويټ و له ده وري كو ده بڼه وه و ناوبانگ ده رده كات .

پاشان سه فهر ده كات بو ولاټى سعودي و له وى و له مزگه وتى (الراجحى) له (الرياض) بو ماوه ي زياتر له شمش سال وه كو وتارخوين و پيشه وا ده مينټه وه و له سه رده ستي ريزدار شيخ (أبو صالح سليمان الراجحى) فيري حيكمت و دانايى ده بيت .

پاشان شيخ محمد حسان ده پروات بو لاي زاناي پايه به رزى ئه م سه رده مه شيخ عبدالعزيز بن باز رحمته الله عليه ، له و زانايه وه زانست و زانيارى وه رده گريټ ، ئه و زانايه كه به پيشه واى ئه هلى سوننه و زاناي سه رده مى خوى ديته ژماردن ، چهند ساليك له بهر ده ستيدا ده بيت و چهند كتيبىك له و زانايه وه ده خوټنيټ و گوټيبيستي ده بيت له وانه رافه كردنى (فتح الباري) و (النونية) و (الطحاوية) و (الواسطية) و چهند كتيبىكى تر له فيقهى ئيسلامى و (أصول) دا .

پاشان كتيبى (الطحاوية) له بهر ده ستي شيخ (عبدالله بن جبيرين) وه چهند كتيبىكى تر لاي ئه و زانايه ده خوټنيټ له بواره كانى فيقهى ئيسلامى و أصول و ته فسپرو عه قيده .

ئهمجار لاي زاناي پايه به رز (شيخ عبدالقادر شيبه الحمد) رافه كردنى كتيبى (بلوغ المرام) ده خوټنيټ .

له پاش ئو هه موو ماندوو بوونه له لايه ن شېخ (سليمان الراجحي) داواى لى ده كړيت كه بجيت بؤ مزگه وته كه ى خوى له (القصيم)، له كردنه وه ى به كيك له پرؤژه كاندا و به ناماده بوونى گه وړه زانايان له ولاتى سعوديه شېخ (سليمان) داواى لى ده كات، كه له پيش ئو هه موو زانايه دا وتاريك بليتته وه، له پاش ته واو بوونى وتاره كه شېخ (عبدالله بن منيع) هه لده ستى و له سهر داواى ئو هه موو زانا به رز و به ريزانه بړوانامه ى (دكتوراه) پيشكهش به شېخ محمد حسان ده كات. ئو و ماو هيه كه شېخ محمد حسان له (القصيم) ده بيت هاتو وچوى زاناي پايه به رز و فقهيه ئم سهرده مه شېخ (محمد بن صالح العثيمين) ده كات و له ئو وه وه زانياريه كى زور وهرده كړيت

ئهمجار به پشتگيرى و ته زكيه ى شېخ (محمد بن صالح العثيمين) داواى لى ده كړيت له زانكوى (الامام محمد بن سعود الاسلاميه) لى (القصيم) له هه ردوو كوليزى (الشريعه) و (أصول الدين) وانه ى (الحديث) و (مناهج المحدثين) و (تخريج) و (طرق الحديث) بليتته وه.

شېخ محمد حسان خاوه نى ده يان كتيب و سهدان كاسيته له هه موو بوار و لقه كانى زانست و زانياريدا، ته نها به نوسينى كتيب و خويندنه وه ى وتار و دهرس و وانه نه وه ستاوه به لكو هه ول و چالاكى ئو و پياوه زؤربه ى ولاتانى جيهانى گرتووه ته وه، زؤربه ى ولاتانى جيهان گه پراوه به مه به ستى بانگه واز بؤ نايينى پيرؤزى نيسلام و به شدارى له ده يان كو نگره ى جياجيا كړدووه له ولاتانى (نه مريكا و كنه دا و نه لمانيا و مه جر و قه تهر و كوهيت و نيمارات... هتد) له به كيك له وگه شتانهيدا و له شارى نيويورك ى ولاتى نه مريكا و له به كى له كو نگره نيو ده وله تيبه كاندا به شدارى ده كات و هه ر كه شېخ محمد حسان وتاره كه ى ته واو ده كات (حفتا و پينچ) كه س موسلمان بوونى خويان ناشكرا ده كهن و دينه سهر نايينى پيرؤزى نيسلام، جگه له وه له ده يان كو نگره ى تر به شدارى كړدووه كه په يوه ست بووه به نيسلام و موسلمانانه وه.

نيستا بؤ نزيكه ى ده ساله شېخ خوى به كلا كړدووه ته وه بؤ بانگه واز و وانه وتنه وه و مامؤستاي عقيده و سيره و (منهاج المحدثين) و (تخريج أحاديث) و (شرح

حديث جبريل) ه له په يمانگای پيښه ياندني بانگه وازکاران له المنصوره و هرهو هها سه روکي نه نجومه نى کارگيرى (مجمع أهل السنة) به، وانه يه کي هفتانه ي هيه له مزگه وتى (مجمع التوحيد) له گوندى (دموه) له منصوره.

ماموستاگانى:

ئهم ريژداره له چهند زانايه که وه زانست و زانيارى وه رگرتووه له سه رووى هه موويانه وه:

- ۱- شيخ عبدالعزيز بن باز.
- ۲- شيخ محمد بن صالح بن العثيمين.
- ۳- شيخ عبدالله بن جبيرين.
- ۴- شيخ عبدالقادر شيبه الحمد

نوسينه گانې:

۱. حقيقة التوحيد.
۲. خواطر على طريق الدعوة.
۳. قواعد المجتمع المسلم .
۴. خطب الشيخ محمد حسان (۱۲ مجلد).
۵. خطب الشيخ محمد حسان (۴ مجلد).
۶. ماذا قدمت لدين الله؟.
۷. نهاية العالم متى وكيف.
۸. الحصاد الحلو والحصاد المر.
۹. اجتنبوا السبع الموبقات.
۱۰. سلسلة الدار الآخرة (۳ مجلد).
۱۱. تبرج الحجاب.
۱۲. الطريق الى القدس.
۱۳. الإيمان بالقضاء والقدر.

۱۴. الثبات حتى الممات.
  ۱۵. أئمة الهدى و مصابيح الدجى.
  ۱۶. جبريل يسأل والنبي يجيب (۳ مجلد).
  ۱۷. مسائل مهمة بين المنهجية والحركة.
  ۱۸. الحقوق الإسلامية.
  ۱۹. أحكام الجنائز.
  ۲۰. أحداث النهاية ونهاية العالم.
  ۲۱. أمراض الأمة.
  ۲۲. الفتنة بين الصحابة.
  ۲۳. دروس من سورة النور.
  ۲۴. صفات المنافقين.
  ۲۵. دروس في التربية .
  ۲۶. قيس من السنة.
  ۲۷. السيرة بين الحاضر والماضي.
  ۲۸. شرح الأصول الثلاثة.
- جگه له وه سهدان دهرس و وانه و زنجيره باسى ههيه ژۆربهى ئه و دهرسانه له
چه ند سايتيكي سهر توپى ئه نته رنيت ده ست ده كه ويت له وانه :
- ۱- له باسى ته فسيردا نه وهت و پينج كاسيتى ههيه كه تيايدا ته فسيرى سوره تى
(مريم و الحجرات و النور و ق و الفاتحه) ده كات. وه چه ند كاسيتيكي تر له
ته فسيردا .
- ۲- له باسى عقيده و بيرويا وه پدا (سهد و بيست) كاسيتى ههيه كه تيايدا
رافه كردنى كتيبي (حقيقة التوحيد و معارج القبول و عقيدة الواسطية) ده كات.
- ۳- له باسى فه رموده دا (نه وهت و پينج) كاسيتى ههيه له رافه كردنى
فه رموده كانى (صحيح البخارى) دا و زياتر له (دو سهد و په نجا) كاسيتى ههيه كه

پافه كړدنی فهرموده ی (جبریل) دهكات و (ده) كاسیتي هیه له باسی (أحكام الجنائن) دا

۴- له باسی سپره و میژوودا زیاتر له (په نجا) كاسیتي هیه .

۵- له باسی بانگه واز بؤ دینی خوای په روه ردگار زیاتر له (بیست) كاسیتي هیه .

۶- له باسی ناداب و ره وشتدا زیاتر له سه د كاسیتي هیه كه رافه كړدنی كتیبي (مدارج السالكين) ی (ابن القيم) دهكات و زیاتر له (چل) كاسیتي هیه باسی مافه كان كه پیویسته بزانیږن دهكات و دهیان كاسیتي تر له و بابه ته دا .

جگه له مانه خاوه نی سهدان كاسیتي تره له بابه ته جیا جاكاندا له باسی به هشت و دۆزه خ و رۆزی دوايی و ئازاره كۆن و نوییه كانی موسلمانان و كیشه كانیان و هه و لدان بؤ چاره سره كړدنی . وه له كوتاییدا با ئه وه مان له بیر نه چیت كه شیخ محمد حه سان خاوه نی دهنگیكي زور خۆشه و ختمه یه كي ته واوی هیه و هه موو قورثانی پیروزی به و دهنگه خۆشه خویندووه ته وه .

بؤ زیاتر ناشنا بوون له گه ل محمد حه سان و وتار و كتیبه كانیدا سهردانی ئه و سایه ته ی تاییه ت به خوی بکه : www.mohamedhassan.org

داوا له خوای بالاده ست و كارزان ده كه م من و ئیوه و شیخ محمد حه سان و پیغه مبه ری نازدار ﷺ و هه موو پیاوچاكان له به هشتی به ریندا كۆ بكاته وه و به ره كات بخاته كات و ته مه نی شیخه وه و حق و راستی له سه رزمانی جیگر بكات و ئیمه ش له فیتنه دوور بكاته وه .

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

كو كړدنه وه و ئاماده كړدنی

عبدالمجيد عبدالحميد

بسم الله الرحمن الرحيم

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله.

فإن أصدق الحديث كتاب الله، وخير الهدي هدي محمد ﷺ، وشر الأمور محدثاتها وكل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار.

قال تعالى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾
آل عمران: ١٠٢^١

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَنَجَوَ خَلْقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ؕ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ؕ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء: ١^٢

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ الأحزاب: ٧٠-٧١^٣

۱- واته: نهی گهلی خاوهن باوه! دهبی ههچونی پتویسته، ئاوا له سنوورهکانی خوا پارێز بکهن... هه میسه گوێرایه ل بن، هه رگیز سه رپچی نه کهن، هه ردهم خواتان له یاد بێت، ههچ کات له بیرى نه کهن، سوپاسگوزار بن، سهپه مه بن، دهبی هه تا گیانمان له بهردایى، له خوا بترسین و بهر فرهمانى نه و بین، بۆیه ده فره موی: وه دهبی هه به موسلمانیتی بمن، واته: هه تا زیندوون توند دهست به ئیسلامه که تانه وه بگرن و دهستی لى بهر مه دهن، هه تا روژێ که مردن با به دینه وه بچنه وه لای خوا.

۲- واته: نهی خه لکینه! له وه پهروه رده گاره تان په رواتان بى و بترسن که نه و ئیوهی له تاکه که سێک ئادهم ﷺ دروست کرد، وه هه ر له و تاکه که سهش هاوسه رکهشی (حهوا) دروست کرد، وه له و دووانه يش پیاوانیکی زۆر و ئافره تانیکی زۆری به دونهیادا بلوو کرده وه له گه ل جیاوازی رهنگ و زمان و لێهاتوویی و لێوه شاهه بیان، وه له و خوا به بترسن که به ناوی نه و یه کترى سوپند ده دهن و له یه کتر به و داوا نه کهن، بۆ نمونه نه لێن: له بهر خوا نه و کاره م بۆ بکه، نه و شته م بدهی، وه هه روا خوشتان له مافی خزما به تی پیاوێن و پشت له یه کتر نه کهن و هاوکارى یه ک بن و له کاتى بوون و نه بوون به دم یه که وه بن، بى گومان خوا به وردی و هه میسه یی ئاگادار و چاودیره به سه رتانه وه، ده زانی ته رکی سه ر شانتان ته نجام ده دهن یان نا.

۳- نهی نه وانه ی برواتان هیناوه! هه ر له خوا بترسن، و قسه ی راست و رێک و پێک بکهن (۷۰) نه و سا خوا کاره کانتان بۆ راست دینی و هیدایه تان ده کا بۆ ته نجامدانی کارى چاک و گونا هه کانیشتان بۆ ده پۆشی و هه ر

أما بعد:

هه روه كو ئاشكرايه له م سالانه دواييدا قسه و باسيكي زور دهكريت دهرباره ي (دواين رووداوه كان) و داستان و جهنگ و نيشانه بچوك و گه وره كان كه له پيش روژي دواييدا روو ده دهن، ئه م قسه و باسه دهرباره ي ئه م بابه ته سامناكه ته نها زانايان و بانگخوازاني موسلماناني نه گردووه ته وه، به لكو زوريه ي سه ركرده و پيشه وا و زانايان و روشنيران و نوسه راني جگه له موسلماناني خهريك كردووه، ئه وه ي جيگاي سه رنج و تپرامانيكي قووله، كه ئه وه ي ئه وان ده ينوسن و باسي له باره وه ده كه ن له بواي خستنه رووي بپروكه يه ك يان روشنيرييه كي هوشمه ندانه ي سارد نيه، به لكو زاده و هه لقولاوي بيروباوه پيكي روون و ئاشكرايه.

إبن القيم ده فهرمويت: ((هه رسي ئوممه ته كه چاوه پوانن له دوا سه رده مدا چاوه پوانكراويك ده رچيت، چونكه ئه وان له هه موو ميلله تيكداهه لئينيان پي دراوه، موسلمانان چاوه پواني دابه زيني (المسيح) عيساي كوري مه ريه م ^{الكتاب} ده كه ن له ئاسمانه وه، بوشكاندني خاچ و كوشتني به راز و كوشتني دوژمنه كان له جووله كه و ئه وانه ي كه ده بپه رستن له گاوه ره كان، چاوه پواني ده رچووني (المهدي) ده كه ن كه له ئه هلي به يتي پيغه مبه رايه تيه و زه وي پر ده كات له دادپه روه ري پاش ئه وه ي پر بوو بوو له سته م و زورداري)).

ئه وه تا يه كه م سه روك وه زيراني ده ولته ي جووله كه به ناوي (بن جوريون) ده لئيت: ((بوون و زيندوويي زايوني (سه هيونيته) له دوو سه رچاوه وه كۆمه ك ده كريت: سه رچاوه يه كي قوولي سوزداري به رده وام، ئه مه يشه سه ريه خويه له هه موو كات و شوپينيكداهه و ئه مه يشه زور ديري نه به قه د ديري ني خودي گه لي جووله كه و ئه م سه رچاوه يشه به لئينيكي خوداوه نده و هيوايه كه بۆ گه پانه وه، ئه م به لئينه ش ده گه پيته وه بۆ چپروكي يه كه م جووله كه كه ئاسمان به ئه وي راگه ياند:

كه سنيك گوپرايه لي فه رماني خوا و په يامبه ري ئه و بكات ئه وه بي گومان سه ركه وتينيكي گه روه ي به ده ست هپناوه. (۷۱)

۱- إغاثة اللهفان (۲/۴۶۲) طبعة المكتب الاسلامي.

۲- الخلفية التوراتية (ص ۴۲).

((له پاش خۆت هممو زه‌وی و زاری (به‌نی کنعان) دده‌م به تۆ و نه‌وه‌که‌ت و بېټه مولگيکي به‌رده‌وامي نه‌مری تۆ)) ئه‌م به‌لینه به میراتگيري گه‌لی جووله‌که بۆ زه‌وی ده‌زانن، و ده‌بینن ئه‌مه به‌شيکه له په‌یماننامه‌یه‌کی به‌رده‌وام له گه‌ل خوداوه‌ندی خۆياندا په‌یمانيان به‌ستوه به جی به جی کردن و هینانه دی ئه‌و به‌لینه . وه باوه‌ر به ده‌رکه‌وتنی (المسیح) به مه‌به‌ستی گه‌راندنه‌وه‌ی ده‌سه‌لات و فه‌رمانه‌وایی بووه‌ته سه‌رچاوه‌یه‌کی بنه‌په‌تی له ئایینی جووله‌که‌دا، هه‌ر تاکيک له نوێژه‌کانی پۆژانه‌یدا به پاپانه‌وه و ملکه‌چ کردنه‌وه دووباره‌ی ده‌کاته‌وه و ده‌لێت: باوه‌ریم هه‌یه باوه‌رپيکی ره‌ها به هاتنی (المسیح)، به‌رده‌وام هممو رۆژيک له چاوه‌پوانی ئه‌ودام هه‌رچه‌نده دوايش بکه‌وێت)) جا جووله‌که باوه‌رپی وایه که (المسیح)ی چاوه‌پوانکراو له (به‌نی ئيسرائيل)ه و ئه‌وانیش ده‌بنه سه‌رباز و پشتیواني و هممو جيهان فه‌رمانه‌وایی ده‌کات له ئورشه‌ليمه‌وه (القدس).

گاوه‌کان باوه‌ریان به گه‌رانه‌وه‌ی (المسیح) هه‌یه که داده‌به‌زێته سه‌ر زه‌وی به مه‌به‌ستی کوشتنی جووله‌که و موسلمانان و هه‌رکه‌سی شوینی ئه‌وان نه‌که‌وتوه له جه‌نگيکی جیاکه‌ره‌وه‌دا که به (هر مجدون)، یان (سه‌ل مجيدون) ناوی ده‌بن که ئه‌ویش ده‌شتيکه له زه‌وی (فلسطين)، باوه‌ریان وایه ئه‌م جه‌نگه یه‌کلایی که‌ره‌وه له سه‌ر ئه‌و زه‌وییه ده‌بێت.

ئافه‌رده نوسه‌ريکی ئه‌مريکی به ناوی (جريس هالسل) ده‌لێت: ((باوه‌ریان وایه که جه‌نگی (هر مجدون) جه‌نگيکی ناوکی یه (نه‌وه‌وييه) و هېچ داڵده‌یه‌کی نیه به پيی پلانیکی خوداوه‌ند، زۆریه‌ی ئینجیلییه‌کان ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان به چاره‌سازی (التدبیرية) هه‌یه ده‌ستیان گرتوه به ره‌فتاريکه‌وه له گه‌ل ئيسرائيلدا به شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ ئه‌م بۆچوونه ده‌یانبات بۆ دانپێدانی خۆیان به روودانی جه‌نگيکی سوێنه‌ر که دپنده‌ترو به‌ربلوتره له هه‌ر کوشتاريک که به بیر و هۆشی ادولف هتله‌ری تاوانکاردا هاتبێت)).

به‌لکو (أوتوال لوبرتس) خاوه‌نی کتیی (دراما نهاية الزمن) و (هول لندسی) خاوه‌نی کتیی (نهاية الكرة الأرضية العظيمة) و ده‌بینن که كوټايي یه‌کی ناسۆری

هه ژينه نزيكه له جيهانه‌وه به هؤي نهو جهنگه‌وه كه به جهنگي (هر مجدون) ناوي ده‌بن، تا راده‌يكه يه كيكيان به شيوه‌يكه دهر يپړيوه و ده‌لټ: ((هيچ پټويست ناكات به بيركړنه‌وه له قهرزه دهره كييه‌كاني نه‌مريكا يان به رز بوونه‌وي باج يان ثاينده‌ي نه‌وه‌كاني داهاتوو، مه‌سه‌له‌كه تهنه‌ا چنده ساليكه و هه‌موو شتيك له جيهاندا له بڼه‌چوه ده‌گوردرټ)).

نه‌مه‌ش نوسه‌ريكي (اصولي) نه‌مريكي تره به‌ناوي (لاري جونز) ده‌لټ: (نه‌و كه‌سي باوه‌پي به بيردوزه‌ي (هر مجدون) هه‌يه نه‌وه كه‌سيكي (اصولي) يه وكتيبي پيرؤز ده‌خوينتته‌وه هه‌روه‌كو چؤن فهره‌نگيك ده‌خوينتته‌وه بو نه‌وه‌ي پيشبيني ثاينده بكات... نه‌مجار ده‌لټ: گاوه نوپه راستره‌وه‌كان باوه‌پيان وايه كه كتيبي پيرؤز پيشبيني كه‌پانه‌وه‌ي بيگوماني (المسيح) بو جاريكي تر ده‌كات پاش ماوه‌يك له جهنگي ناوكي (نه‌وه‌وي) جيهاني يان كاره‌ساتيكي سروشتي و هه‌ره‌س هينانيكي نابووري و پاشاگه‌ردانييه‌كي كومه‌لايه‌تي، نه‌وان باوه‌پيان وايه كه نه‌م رووداوانه ده‌بيت روويده‌ن پيش كه‌پانه‌وه‌ي دووه‌م،... نه‌مجار ده‌لټ: له كوتايي نه‌م قهيرانه‌دا نه‌و گاوه تازه له‌دايك بووانه سهر له نوئ ده‌گه‌رپنه‌وه له گه‌ل (المسيح) دا وه‌كو سهر كرده‌يكه سهر بازي سهر كه‌وتوو بو نه‌نجامداني جهنگي (الهر مجدون) بو ويرانكردني دوژمناني خودا، ماوه‌يك به به‌خته‌وه‌ري له گه‌ليدا ده‌ميټنه‌وه و هه‌ر نه‌وه‌يه كه (المسيح) بو ماوه‌ي هه‌زار سال فرمانره‌وايي سهر زه‌وي ده‌كات)).

هه‌روه‌ا (جريس هالسل) كه ئافره‌ته نوسه‌ريكي نه‌مريكي يه له كتيبي (النبوءة والسياسة) دا ده‌لټ: (ميژوي مؤفايه‌تي به جهنگيك يان به كاره‌ساتيكي ناوكي (نه‌وه‌وي) ته‌واو ده‌بيت كه پي ده‌لټن ((أر مجدون Armageddon)) وه نه‌م جهنگه‌يش ده‌بيت ريخوشكه‌ريك بو كه‌پانه‌وه‌ي (المسيح) كه فرمانره‌وايي ده‌كات (له پاش كه‌پانه‌وه‌ي) به سهر هه‌موو زيندوو و مردووه‌كاندا وه‌كو يه).

به‌لكو هه‌شتا هه‌زار قه‌شهي ئينجيلي پروتستانتي نه‌م بيروباوه‌په‌يان هه‌يه وه نه‌م بيروباوه‌په‌ي خويان و په‌يامه‌كه‌يان له ريگاي سه‌دان ويستگه‌ي راډيو و ته‌له‌فزيونه‌وه بلاو ده‌كه‌نه‌وه.

له به ناويانگترین نه وانه قه شه په کی نه مریکی به ناوی (جیمی سواجارت) که ده لیت: ((خوژگه م ده خواست بلیم: نیمه ناشتی ده سته بهر ده که ین به لام باوه پرم وایه که (هرمجدون) به پړوه په ... نه و به پړوه په ... وه لیشاوی نه و رووداوه له دۆلی (مجیدو) ده بیت ... نه و به پړوه په ... نه و ان ده توانن نیمزا له سر ریکه و تنامه ی ناشتی بکه نه که ده یانه ویت ... به لام نه و نیمزایانه هه رگیز هیچ شتی که جی به جی ناکات ... من پلان داناریژم بۆ چوونه ناو دۆزه خیکی داهاتووه وه ... خوداوه ند خوی له ناسمانه وه داده به زیت ... نه ی خوداوه ند من به خته ورم له و پیناوه دا ... نه و به پړوه په دووباره ... من هه رگیز گوی نادم به وه ی که له نه نجامی (هرمجدون) دا دروست ده بیت له دل پاوکی و کیشه و گرفت، چونکه نه وه نارامی ده به خشیته گیانم)).

له به کی له وته کانی سه روکی نه مریکی (رونالد ریگان) که روژنامه ی (Jerusalem post) له به رواری ۱۹۸۳/۱۰/۲۸ بلاوی کردووه ته وه له گه ل به پړوه به ری جیه جیکردنی لوبی زایونی (صه هیونی) (الإیباک)، ریگان گوتی: ((کاتی ده پوانه پیشبینیه کونه کانتان له (العهد القديم) دا و ده پوانه په یونیدیه پیشبینی کراوه که ده رباره ی جهنگی (الأرماجدون) خو م ده بینمه وه رووبه رووی پرسپاریک ده به مه وه، ناخو نیمه نه و نه وه ین که نه و رووداوه ببینن؟ نازانم نه گهر له م دواپیه دا تیبینی کام له م پیشبینیانه م کردبی به لام باوه پرم پییکه بی گومان نه وه ده گونجی و جووته له گه ل نه م سرده مه ی تیایدا ده ژین)).

قسه و باسیکی زور هیه (نامه وی له وه زیاتر دریژه ی پی بده م) هه مووی دووپاتی ده که نه وه که کاره که ته نها وشه یان نه ندیشه و بیر نییه به لکو بیروباوه پړکی دامه زراوه له ناخ و دلی نه و میلله ته دا.

حه ز ده که م لیره دا دووپاتی بکه مه وه که وا نیمه یش باوه پیمان هیه باوه پړکی بته و که وشه ی (هر مجدون) له گوفتاری پیغه مبه ری راستگو وه نییه ﷺ که سیکی ژیر ناتوانیت چ جا زانایه ک بریار بدات و، یه کلای بکاته وه، که نه وه نه و داستانه که وره په که وا پیغه مبه ری راستگو و باوه پړکی کراوه ﷺ باسی کردووه، نه و که سه ی که

هیچ قسه یه كه له خۆ وه ناكات، له فهرمووده یه كی دروستدا (صحیح) دا كه ئیمامی (مسلم) ریوایه تی كردووه له فهرمووده ی (ابی هریره) هوه ده فهرمویت: راستگویی باوه ریپكراو ﷺ فهرموویه تی: ((لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَنْزِلَ الرُّومُ بِالْأَعْمَاقِ أَوْ بَدَائِقِ))، واته: قیامه ت هه ئناسیت تاكو پۆمه كان كۆ نه بنه وه دژی موسلمان له (أعماق) یان له (دابق)) . كه وابوو (رۆمه كان) كین؟ رۆمه كان (بهنی الاصفه)ن كه درژیوونه وه یان له م سه رده مه دا ئه وروپی و ئه مریکیه كانن. (الأعماق) له كوئییه؟ الأعماق: ناوه راستی ولاتی شامه .

هه ر به قهستی گه پامه وه بۆ فه رهنگه زمانه وانیه كۆنه كان بۆ ئه وه ی له مانای ئه و دوو وشه یه بگم كه پیغه مبه ری خواﷺ باسی كردووه ئه وانیش (الأعماق و دابق)ه، له كوټاییدا و له وه رهنگه زمانه وانیه دا بۆم ده ركه وت كه (الأعماق): جیگایه كه نزیکي (دابق) له نیوان حلب (سوریا) و أنطاکیا (تورکیا) .^۱ سه لات و سه لام له سه ر ئه و كه سه ی كه له خۆ وه قسه ناكات كه ده فهرمویت: ((لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَنْزِلَ الرُّومُ بِالْأَعْمَاقِ أَوْ بَدَائِقِ))، واته: قیامه ت هه ئناسیت تاكو پۆمه كان كۆ نه بنه وه له دژی موسلمان له (الأعماق) یان له (دابق)) دووباره فه رموی: ((فَيَخْرُجُ إِلَيْهِمْ جَيْشٌ مِنَ الْمَدِينَةِ مِنْ خِيَارِ أَهْلِ الْأَرْضِ يَوْمَئِذٍ، فَإِذَا تَصَافَوْا لِلْقِتَالِ))، واته: سوپایه كه له مه دینه وه ده رده چی بۆ سه ر رۆمه كان، كه ئه و سوپایه له باشتترین و هه لبژێردراوترینی ئه هلی سه ر زه وی یه له و كاته دا، جا كه به رامبه ر رۆمه كان وه ستان به مه به ستی كوشتار...)) واته: هه ردوو له شكه كه ئاماده ی جه نگ و تیکه ل بوون و شه ر بوون، بۆ به رپاكردنی جه نگیکی یه كلایی كه ره وه ی جیاكه ره وه ((قَالَتِ الرُّومُ: خَلَوْا بَيْنَنَا وَبَيْنَ الَّذِينَ سَبَّوْا مِنَّا نَقَاتِلُهُمْ))، واته: رۆمه كان

۱- راجع ((معجم البلدان)) (۸۰۳، ۴۵۴۰)، وقد قال النووي (رحمه الله) في ((شرح مسلم)) (۹ / ۲۴۸، ۲۴۹): ((الأعماق، بفتح الهمزة، وبالعین المهملة، و دابق، بكسر الباء الموحدة وفتحها، والكسر هو الصحيح المشهور، ولم يذكر الجمهور غيره.. وهو اسم موضع معروف و (الأعماق و دابق) موضعان بالشام بقرب حلب)).
۲- قال النووي (رحمه الله) في ((شرحه لمسلم)) (۹ / ۲۴۹): ((سبوا: على وجهين: فتح السين والياء، وضمهما، قال القاضي في ((المشارق)): ((الضم رواية الأكثرين. قال: وهو الصواب))، قلت: كلاهما صواب، لأنهم سبوا أولاً ثم سبوا الكفار)) انتهى المراد.

ده‌لټين: ئه‌ی سوپا ئتوره ريگامان بۆ چۆل بکه‌ن و وازمان لی به‌ینن تا بچینه‌ سهر
ئهو موسلمانانه‌ی که له ئیمه‌یان به‌ دیل گرتوو (سبوا منا) بۆ ئه‌وه‌ی بجه‌نگین
دریان.

ئهمه‌ مانای چیه‌ ؟

الحافظ (ابن کثیر) - رحمه‌الله - ده‌لټ: ^۱((ئهم وشه‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌وه‌ به‌لگه‌یه‌که‌
له‌ سهر ئه‌وه‌ی زۆربه‌ی ئه‌هلی رۆمه‌کان - واته‌: له‌ ئه‌وروپی و ئه‌مریکیه‌کان به‌
زمانی ئهم سهرده‌مه‌ - ملکه‌چی خوای گه‌وره‌ و بالا ده‌ست ده‌بن له‌ دوا سهرده‌مدا))
وه‌ باوه‌ر ده‌ه‌ینن به‌ محمد ﷺ و دینه‌ پال ریزی موسلمانان، شان به‌ شان
موسلمانان ده‌جه‌نگن چونکه‌ ئه‌وان بوونه‌ به‌شیک له‌وان . که‌وابوو بیرکه‌ره‌وه‌ -ئه‌ی
موسلمان- تاکو داروخان دزه‌ نه‌کاته‌ دلته‌وه‌ و سهرت بلند بکه‌ره‌وه‌ با له‌ گه‌ل
ئه‌ستیره‌ی جه‌زادا ده‌ست له‌ملان بکات چونکه‌ تۆره‌ی داهاتوو بۆ دینی محمده‌ ﷺ
به‌ پشتیوانی خوای بالا ده‌ست. ^۲

۱- في ((النهاية في الفتن)) (١ / ٥٦)

۲- حه‌زم ده‌کرد به‌ درێژی روونم بکهدایه‌ته‌وه‌ که‌ سهرکه‌وتن و سهرخستن بۆ دینی خوا چۆن ده‌بیت؟
سوپاس بۆ خوا که‌ یارمه‌تی داین بۆ باسکردنی ((دواين رووداوه‌كان)) بۆ ئه‌وه‌ی بۆ به‌ریژتان ئه‌و شتانه‌ باس
بکه‌ین که‌وا زۆربه‌ی برا و خوشکامان بیرى لی ده‌که‌نه‌وه‌ له‌ گه‌ل ئهم واقیعه‌ تاله‌دا که‌ پره‌ له‌ خوین رشتن و
جه‌سته‌ی پارچه‌کراوی موسلمانان له‌ سهر رووی زه‌ویدا، به‌لکو ئهم ه‌یره‌یه‌ی ده‌زگاکانی راگه‌یاندن له‌ لایه‌ن
زله‌یژه‌کانی جگه‌ له‌ موسلمانانه‌وه‌ که‌وا ئیستا دهم درێژی ده‌که‌نه‌ سهر ئیسلام و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ !! بۆیه‌
زۆربه‌ی ئه‌و برا و خوشکانه‌مان پرسیار ده‌که‌ن و ده‌لټين: چۆن خوای گه‌وره‌ ده‌سه‌لات ده‌داته‌ ئهم دینه‌ و سهری
ده‌خات و که‌ی سهری ده‌خات؟ وه‌ ده‌زانم هه‌مووان دلایان ده‌سوتی و ده‌یانه‌وی موژده‌کانی سهرکه‌وتن به‌ چاوی
خۆیان ببینن، وه‌ ده‌یانه‌وی به‌ گوئی خۆیان هه‌واله‌کانی سهرکه‌وتن و عیززه‌ت ببیسن، به‌لام خوای گه‌وره‌
هه‌رگیز په‌له‌ ناکات له‌ به‌ر په‌له‌ی که‌سیک، وه‌ هه‌چ که‌سیک نییه‌ له‌ خوای گه‌وره‌ به‌ غه‌ره‌ت تر بیت بۆ دینه‌که‌ی،
وه‌ هه‌چ که‌سیک له‌و به‌ غه‌ره‌ت تر نییه‌ بۆ سهرخستن حه‌ق، وه‌ هه‌چ که‌سیک له‌و به‌ زه‌یه‌ی تر نییه‌ به‌و
موسلمانه‌ لاوازه‌یه‌ی که‌ رۆژانه‌ ده‌کوژین و خوینیان ده‌رژیت و جه‌سته‌یان پارچه‌ پارچه‌ ده‌کریت. ((الله‌ ارحم
بعیاده‌ من رحمة‌ الأم بولها)) برا و خوشکام ئه‌گه‌ر حیکمه‌ت و دانایی لای ئیمه‌ دیار نه‌بیت ئه‌وا هه‌رگیز له‌
خوای گه‌وره‌ بزر نابیت، ئه‌گه‌ینا چۆن حیکمه‌ت ده‌ده‌یه‌ پال خۆت له‌ کاتی به‌خشیندا یان له‌ کاتی ده‌ست
گرتنه‌وه‌ت، به‌لکو له‌ هه‌ر کارێک که‌ ده‌یکه‌یت و که‌چی نه‌ی حیکمه‌ت ده‌که‌یت له‌و که‌سه‌ی که‌ حیکمه‌تی
به‌خشیوه‌ته‌ هه‌موو حه‌کیمه‌کانی سهر زه‌وی؟ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ
يُؤْتِ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ البقرة: ۲۶۹.

((قَالَتِ الرَّؤُمُ:)) واته: پومه‌كان به موسلمانان يان گوت: ((خَلُّوا بَيْنَنَا وَبَيْنَ الَّذِينَ سَبَّوْا مِنَّا نَقَاتِلَهُمْ)) واته: نه‌وانه‌مان بۆ ده‌ركه‌ن كه له رۆمن له سه‌رتادا . پاشان خواي گه‌وره سنجياني فراوان كردووه‌ته‌وه بۆ وه‌رگرتني ئيسلام و نه‌مجار په‌يوه‌ندييان كردووه به ريزي موسلمانانه‌وه به فه‌زلي خواي په‌روه‌ردگار ((فَيَقُولُ الْمُسْلِمُونَ: لَا وَاللَّهِ! لَا تُخْلِي بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ إِخْوَانِنَا فَيَقَاتِلُونَهُمْ))، واته: موسلمانانه‌كانيش ده‌لّين: نه‌خير سويند به خوا ريگاتان بۆ چۆل ناكه‌ين بۆ سه‌ر برا موسلمانانه‌كانمان، نه‌مجار جه‌نگ ده‌ست پي ده‌كات)) كوشتار ده‌ست پي‌ده‌كات، سه‌رنجي نه‌م باسكردنه ورد و جوانه‌ بده، پيغه‌مبيري خوا ﷺ ده‌لّيت: ((فَيَنْهَزِمُ كُلُّهُ لَا يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَبَدًا))، واته: سييه‌كي سوپاي موسلمانان پاشه كشه ده‌كات و را ده‌كات، كه هه‌رگيز خواي گه‌وره له‌وان ته‌ويه وه‌رناگريٽ))، واته: خواي گه‌وره ته‌ويه ناخاته دلّيانه‌وه! ولا حول ولا قوة إلا بالله، يه‌كه‌م سييه‌كي له‌شكري موسلمانان پاشه كشه ده‌كات و راده‌كات! بۆ؟ له كاتيكدان نه‌وانه له ريزي له‌شكردان و (شمشير) يان چه‌كه‌كانيان هه‌لگرتووه - نه‌مه پتيويستي به باسكردنيكي دور و دريژه پشت به خوا رووني ده‌كه‌مه‌وه -.

له پيوايه‌تيكي تردا كه له (صحيح مسلم) هاتووه^۱ (له پاشان باسي ده‌كه‌م إنشاء الله) سييه‌كي نه‌م له‌شكره به‌رانبه‌ر نه‌م فيتنه‌يه هه‌لگه‌پانه‌وه و پاشگه‌ز بوونه‌وه و وازيان له دينه‌كه‌يان هيتاوه به گشتي.

داوا له خوا ده‌كه‌ين ئيمه و ئيوه دامه‌زراو بكات له سه‌ر حه‌ق و راستي و ئيسلام تاكو ده‌كه‌ينه خواي په‌روه‌ردگارمان هه‌ر خوي پشت و په‌نامانه.

بۆيه ئاگادارت ده‌كه‌مه‌وه - براكه‌م - خۆزگه به روويه‌روبوونه‌وه‌ي دوژمن مه‌خوازه يان سنگي خۆت بكه‌يته‌وه بۆ فيتنه و بلّيت: من له‌وه گه‌وره‌ترم توشي به‌لايه‌ك بجم به فيتنه‌يه‌ك كاريگه‌ري له‌سه‌ر دلم هه‌بيٽ، يان له‌سه‌ر دينه‌كه‌م! نه‌خير! .! په‌حمه‌تي خوا له (مطرف ي كوپي عبدالله) بيٽ كه فه‌رموويه‌تي^۲: ((لَا نُ

۱ - (برقم: ۲۸۹۹)

۲ - أخرجه أحمد في ((الزهد)) (۲۹۴)، ووكيع (۲۰۱)، وهناد (۲۵۴)، - في الزهد بسنن صحيح.

أَعَاْفَى فَأَشْكُرُ خَيْرٍ مِّنْ أَنْ أُبْتَلَىٰ فَأَصْبِرَ)) واته: خواى گه‌وره له شساعيم پى بيه خشى و سوپاسگوزارى بم پيم باشته له وهى توشى به لايه ك بيم و نارام بگرم)) چونكه تو نازانيت له كاتى به لا و رووبه رووبونه وهى دوزمندا نايا نارام ده‌گرى يان پاشگه ز ده‌بيته وه؟.

بويه پيغه‌مبه‌رى راستگو ﷺ ده‌ليټ: ((لَا تَتَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ))، واته: خوژگه به رووبه رووبونه وهى دوزمن مه‌خوانن))، به لام نه‌گه ر خواى گه‌وره قه‌ده‌رى وابوو به يه ك بگن له گه ل دوزمندا نه‌وا دامه‌زراو بن. خواى گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿يَتَأْتِيهَا اللَّزِيْبُ ؕ آمَنُوا إِذَا لَيْسَ فِىْكُمْ فَتَكَةٌ فَاتَّبِعُوا وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْا﴾ (الأنفال: ۴۵)، ((واته: نهى نه‌وانه‌ى باوه‌پتان هيټاوه! كاتى له گه ل ده‌سته‌يه‌ك له دوزمندان به يه ك ده‌گن له جه‌نگدا به‌رامبه‌ريان مه‌حكم و دامه‌زراو بن و هه‌رگيز هه‌ل نه‌ين وه يادى خوا زور بگن، به لكو سه‌رفه‌راز بن و سه‌رکه‌ون)).

له‌و دوا جه‌نگه يه‌كلابى كه‌ره‌وه‌دا سيټيه‌كى له شكرى ئيسلامى ده‌شكټن و شكست ده‌هيټن. به لام دوهم سيټيه‌ك نه‌وا پيغه‌مبه‌رى راستگو ﷺ ده‌فه‌رمويټ: ((وَيُقْتَلُ ثُلُثُهُمْ، أَفْضَلُ الشُّهَدَاءِ عِنْدَ اللَّهِ))، واته: سيټيه‌كيان ده‌كوژرين كه باشتريڼ شه‌هيدن له لاي خوا)).

نهى خودايه !! وريابه براكه‌م... شه‌هيدبوونيش پوخته و پالفته‌ى هه‌يه... نه‌وهى به شه‌هيدى ده‌مريت نه‌وه هه‌لبزارده و ده‌ستنيشانكراوه، چونكه مه‌رج نيبه نه‌وهى له گوره‌پانى جه‌نگدا بكه‌ويت نه‌وا ده‌بيټه شه‌هيد، ره‌نگه كه سيټك له گوره‌پاندا بكوژريت كه چى نه‌و كه سيټكى نه‌هلى ناگر بيت!! چى ده‌ليټيت؟!

من پيت ده‌ليټ: په‌نگه كه سيټك له گوره‌پاندا بكوژريت كه چى لاي خدا به نه‌هلى ناگر بژميږدريت چونكه هه‌موو كرده‌وه‌كان په‌يوه‌ستن به نيهت و نياز و مه‌به‌سته‌وه

۱- أخرجه البخاري، كتاب الجهاد والسير، باب لا تتمنوا لقاء العدو (۲۰۲۴، ۲۰۲۶)، ومسلم، كتاب الجهاد، باب كراهية تمنى لقاء العدو (۱۷۴۱، ۱۷۴۲).

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ البینة: ۵،
 ((واته: له هه‌مان کاتا له (تورات و ئینجیل) دا فرمانیان پی نه‌درابوو به‌وه نه‌بی که
 به ته‌واوی هه‌موو خوا بپه‌رستن و سه‌ر بۆ نه‌و دانه‌وینن و ئاینی خالیس هه‌ر بۆ نه‌و
 دابنن)).

پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رمویه‌تی: ^۱ ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا
 نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَهَاجَرَتْهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ
 لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا، فَهَاجَرَتْهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ))، واته: کرده‌وه و
 په‌رستنه‌كان ته‌نھا به نیه‌ته‌وه ده‌بن وه هه‌موو که سیکیش ته‌نھا نه‌وه‌ی بۆ هه‌یه
 که نیه‌تی لی هیناوه، هه‌ر که سی مه‌به‌ستی له کوچکردنه‌کی بۆ خوا و
 پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ بوو نه‌وا کوچکردنه‌کی بۆ خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی ﷺ وه هه‌ر
 که سی مه‌به‌ستی له کوچکردنه‌کی بۆ شتیکی دونیایی بوو به ده‌ستی به‌یئنی یان
 ئافره‌تیک که ماره‌ی بکات نه‌وا کوچکردنه‌کی بۆ نه‌وه‌یه که کوچی بۆی کردوه)).

به‌لی... نه‌وه‌ی ده‌یه‌ویت له‌م دونیایه‌دا ده‌ستی ده‌که‌ویت... ده‌یه‌وئ ببیته
 پالەوان.. ده‌یه‌وئ ببیته که سیکی دلیر و ئازا... ده‌یه‌وئ ببیته که سیکی جوامیر...
 ده‌یه‌وئ ده‌زگا‌کانی راگه‌یاندن ئاماژه‌ی بۆ بکه‌ن... ده‌یه‌وئ لی‌ره و له‌وئ وینه‌ی
 بگرن!! نه‌مه نه‌وه‌یه که نه‌و ده‌یه‌وئ... هه‌مووی له ده‌نیادا به ده‌ستی هینا به‌لام
 له روژی دوایدا هه‌چ پشکیکی له لایه‌ن خوداوه‌ندی بالا ده‌سته‌وه نییه هه‌روه‌کو
 چۆن له هه‌ردوو کتییی (الصحيح)^۲ دا هاتوو له فه‌رموده‌یه‌کی (سه‌لی کورپی
 سعد الساعدي) که ده‌فهرمویت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ التَّقَى هُوَ وَالْمُشْرِكُونَ فَاقْتَتَلُوا
 فَلَمَّا مَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى عَسْكَرِهِ وَمَالَ الْآخَرُونَ إِلَى عَسْكَرِهِمْ، وَفِي أَصْحَابِ رَسُولِ
 اللَّهِ ﷺ رَجُلٌ لَا يَدْعُ لَهُمْ شَاذَةً وَلَا فَاذَةً إِلَّا اتَّبَعَهَا يَضْرِبُهَا بِسَيْفِهِ فَقَالَ: مَا أَجْزَأُ مِنَّا
 الْيَوْمَ أَحَدٌ كَمَا أَجْزَأَ فُلَانٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((أَمَا إِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ)). فَقَالَ رَجُلٌ

۱- أخرجه البخاري، كتاب الأيمان والنذور، باب النية في الإيمان (٦٦٨٩)، ومسلم، كتاب الإمامة (١٩٠٧) عن

عمر.

۲- أخرجه البخاري كتاب الجهاد والسير، باب لا يقول: فلان شهيد (٢٨٩٨) ومسلم، كتاب الإيمان، باب غلظ

تحريم قتل الإنسان نفسه (١١٢) عن سهل.

مَنْ الْقَوْمِ: أَنَا صَاحِبُهُ، قَالَ: فَخَرَجَ مَعَهُ كُلَّمَا وَقَفَ وَقَفَ مَعَهُ، وَإِذَا أَسْرَعَ أَسْرَعَ مَعَهُ، قَالَ: فَجَرِحَ الرَّجُلُ جُرْحًا شَدِيدًا، فَأَسْتَعْجَلَ الْمَوْتَ، فَوَضَعَ نَصْلَ سَيْفِهِ بِالْأَرْضِ، وَدُبَابَهُ بَيْنَ تَدْيِيهِ ثُمَّ تَحَامَلَ عَلَى سَيْفِهِ فَقَتَلَ نَفْسَهُ، فَخَرَجَ الرَّجُلُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ، قَالَ: (وَمَا ذَاكَ؟) . قَالَ: الرَّجُلُ الَّذِي ذَكَرْتَ أَنْفًا أَنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، فَأَعْظَمَ النَّاسُ ذَلِكَ . فَقُلْتُ: أَنَا لَكُمْ بِهِ، فَخَرَجْتُ فِي طَلَبِهِ ثُمَّ جَرِحَ جُرْحًا شَدِيدًا، فَأَسْتَعْجَلَ الْمَوْتَ، فَوَضَعَ نَصْلَ سَيْفِهِ فِي الْأَرْضِ، وَدُبَابَهُ بَيْنَ تَدْيِيهِ، ثُمَّ تَحَامَلَ عَلَيْهِ فَقَتَلَ نَفْسَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عِنْدَ ذَلِكَ: ((إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ وَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ وَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ))، واته: پیغمبره ری خواص ﷺ روویه رووی بی باوه پان بووه وه و دهستیان به کوشتار کرد، پاشان پیغمبره ری خواص ﷺ لایدا و رویشت بو بنکه سهریازییه که ی خوی و نه وانیش لایاندا و رویشتن بو بنکه سهریازییه که ی خویان، کابرایه که هه بوو له هاوه لانی پیغمبره ری خواص ﷺ هیچ که سیکی دهگمن و بی وینه ی جینه ده هیشت نیلا شوینی ده که وت و به شمشیر لئی ده دا... فه رموی: هیچ که سیکی له نیمه نه مړ و ده کو پاداشتی (فلان) ی ده سنه که وتووه، پیغمبره ری خواص ﷺ فه رموی: ((نه و له نه هلی ئاگره)) کابرایه که له خه لکه که له دلی خویدا فه رموی: من هاوه لی نه وم . ده لی: ده رچوم له گه لیدا هر کاتیک نه و رابوه ستایه نه و منیش راده وه ستا وه نه گهر په له ی بکردایه نه و منیش په له م ده کرد... فه رموی: کابرا به برینیکی سخت بریندار بوو... بویه په له ی کرد بو نه وه ی زو بمریت... جا سهری شمشیره که ی له زهوی نا و نووکه که ی خسته سهر سنگی خوی نه مجار خوی دا به سهر شمشیره که دا و خوی کوشت، پاشان کابرا رویشت بو لای پیغمبره ری خواص ﷺ و فه رموی: أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ... فه رموی: چی بووه؟ فه رموی: نه و کابرایه ی له پیشتدا باست کرد که وا له نه هلی ئاگره... و خه لکی نه و قسه یان به گهره زانی، من گوتم: ده بی شوینی بکه وم و به شوینیدا ده رچوم نه مجار به سختی بریندار بوو، په له ی کرد بو مردن و سهری شمشیره که ی له زهوی نا و نووکه که ی خسته سهر سنگی و نه مجار خوی دا به سهریدا و خوی کوشت، پیغمبره ری خواص ﷺ له و کاته دا فه رموی: ((که سی واهیه که رده وه ی نه هلی

به‌هه‌شت نه‌نجام دده‌ات به بوچووني خه‌لکي که‌چی نه‌و له نه‌هلي ناگره وه که‌سی
وا هه‌یه کرده‌وهی نه‌هلي ناگر نه‌نجام دده‌ات به بوچووني خه‌لکي که‌چی نه‌و له
نه‌هلي به‌هه‌شته)).

نه‌وه‌تا نه‌م پیاوه شمشیری هه‌لگرتووه و له گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ و له
ریزی یه‌کتاپه‌رستان ده‌جه‌نگی و له گه‌ل نه‌وه‌یشدا پیغه‌مبه‌ری راستگو ﷺ نه‌و
که‌سه‌ی که له خو وه هیچ قسه‌یه‌ک ناکات حوکمی دده‌ا به سهردا به حوکمیکی
ترسناک .... نه‌ی خودایه کوټامان به چاکه بگتیری ...

بو‌یه پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ ده‌لئیت: ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالْخَوَاتِيمِ))^۱ واته: هه‌موو کردار و
ره‌فتاره‌کان به پیتی دوايينانه)) ره‌نگه که‌سیک له گۆره‌پاندا بکوژریت و له نه‌هلي
ناگر بیت هه‌روه‌کو باسماں کرد. له گه‌لمدا بگه‌پتوه بو ریوایه‌تی فهرموده‌که:
((فَيَنْهَرِمُ ثَلَاثٌ لَا يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَبَدًا، وَيُقْتَلُ ثُلُثُهُمْ أَفْضَلُ الشُّهَدَاءِ عِنْدَ اللَّهِ))، واته:
سییه‌کی سوپای موسلمانان پاشه کشه ده‌کات و را ده‌کات هه‌رگیز خوی گه‌وره
له‌وان ته‌ویه وه‌رناگریت، سییه‌کیان ده‌کوژرین باشتین شه‌یدن له لای خوا)) نه‌ی
ناخو سییه‌م سییه‌کیان چیاں به سهر دیت؟ وه‌لامه‌که له فهرموده‌که‌ی
پیغه‌مبه‌ری خوادایه ﷺ: ((وَيَفْتَنُ ثُلُثُهُ)) واته: (نه‌و سییه‌که‌که سهرده‌که‌ون و
رزگار ده‌که‌ن) . واته: نه‌و سییه‌که‌ی که‌ماوه‌ته‌وه . هه‌روه‌کو باسماں کرد سییه‌کی
له‌شکری ئیسلامی هه‌لگه‌رانه‌وه و سییه‌کی دووه‌میان کوژران و نه‌وه‌ی ماوه‌ته‌وه
سییه‌م و دوايين سییه‌کن نه‌مجار پیغه‌مبه‌ری خوافه‌رمویه‌تی ﷺ: ((لَا يُفْتَنُونَ أَبَدًا))،
واته: ((هه‌رگیز توشی فیتنه‌نابن)). هیچ فیتنه‌یه‌ک نییه که کار له‌م کوژه‌له
هه‌لبژیردراوه به‌ریزه بکات... نه‌مه نه‌و کوژه‌له‌یه که زور پاکراونه‌ته‌وه و دراونه له
بیژنگ، نه‌وانه پوخته‌ی پوخته‌کانن.

ریوایه‌تی دووه‌م، که به‌لینم پیدان له ((صحيح مسلم))^۲ هاتووه له (یسری
کوپی جابر) وه ده‌لئیت: ((هَاجَتْ رِيحٌ حَمْرَاءُ بِالْكُوفَةِ)) واته: ((بایه‌کی سوور له

۱- أخرجه البخاري: كتاب القدر، باب العمل بالخواتيم (٦٦٠٦).

۲- أخرجه مسلم، كتاب الفتن وأشراف الساعة، باب إقبال الروم في كثرة القتل عند خروج الدجال (٢٨٩٩).

كوفه هه‌لچوو(هه‌لېكرد))) ئايا به بېرتدا ديت كاتى بايه‌كى به زه‌بر ئاسمان و ده‌ور و به‌رت پر بكات له توژيكي سوور؟! نه‌وه ترسيكه و دل‌كان له بن ده‌رده‌هيني... ته‌نها كاتى كه (با) يه‌كه هه‌لده‌چيت... ته‌ماشاي نه‌و خوله زه‌رده ده‌كه‌ين كه ده‌بينين و خه‌ريكه به هوي‌وه هېچ شتيك نه‌بينين و دل‌كان خه‌ريكن له بن ده‌رده‌چن؟ له كاتيكا (با) سه‌ريازيكه له سه‌ريازه‌كاني خواي گه‌وره‌ي بالاده‌ست، نه‌وش بزانه خواي گه‌وره چه‌نده‌ها ميلله‌تي به (با) له ناو بر دووه، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿وَأَمَّا عَادُ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرَصٍ عَاتِيَةٍ ۖ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَمْعَ لِيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ۖ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ۝﴾ الحاقة: ۸، واته: هه‌رچي (گه‌لي) عادي‌ش بوو - كه خوا په‌يامبه‌ريكي بو ناردبوون- به (با) و گه‌رده‌لووليكي ساردي سه‌ختي هه‌ره‌به‌هيز له نيو چوون(۶) هه‌وٺ شه‌و و هه‌شت روژ له سه‌ريكه: خوا زالي كرد به سه‌رياندا، جا نه‌گه‌ر له وي بوايه‌يت نه‌و گه‌له‌ت ده‌دي له و شه‌وان و روژانه‌دا به مردويي كه‌وتوون وه‌كو كوټه‌ره‌ي پواي داره‌خورما(۷) جا ئايا ده‌بينى كه‌سيان ما‌بيته‌وه ...؟(۸))) كه‌وابوو (با) ثايه‌تيكه له ثايه‌ته‌كاني خواي گه‌وره بو‌يه نه‌گه‌ر كاتى پيغه‌مبه‌ري خواﷺ (با) يه‌كي ببينايه نه‌وا نوډ لتي ده‌ترسا، له هه‌ردوو كتيبي (الصحيح) دا هاتووه له داكي نيماندارانه‌وه (عائيشه) فه‌رمويه‌تي: ((كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا رَأَى غَيْمًا أَوْ رِيحًا عُرِفَ فِي وَجْهِهِ . قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الْغَيْمَ فَرِحُوا رَجَاءً أَنْ يَكُونَ فِيهِ الْمَطَرُ وَأَرَاكَ إِذَا رَأَيْتَهُ عُرِفَ فِي وَجْهِكَ الْكَرَاهِيَةُ؟ فَقَالَ: ((يَا عَائِشَةُ مَا يُؤْمِنِي أَنْ يَكُونَ فِيهِ عَذَابٌ؟ عَذَّبَ قَوْمٌ بِالرَّيْحِ، وَقَدْ رَأَى قَوْمٌ الْعَذَابَ، فَقَالُوا: ﴿هَذَا عَارِضٌ مُمْطَرٌ﴾)) الأحقاف: ۲۴، واته: پيغه‌مبه‌ري خواﷺ نه‌گه‌ر هه‌وريك ياخود (با) يه‌كي ببينايه نه‌وا به سيما و رويدا ده‌زانرا، عائيشه فه‌رموي: نه‌ي پيغه‌مبه‌ري خواﷺ

۱- أخرجه البخاري، كتاب التفسير باب قوله: (({قَلَمًا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمْطَرٌ نَأْمَنُ مَوْماً اسْتَفْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ} الأحقاف: ۲۴)). (۳۲۰۶) و (۴۸۲۹)، ومسلم، كتاب صلاة الاستسقاء، باب التعوذ عند رؤية الريح والغيم بالمطر (۸۹۹ / ۱۶).

نه گهر خه لکي هوریک ببینن نهوا خو شحال دهن به ثاوات و تکای نه وهی بارانی
 تیا دا بیت که چی من ده تبینم نه گهر تو هوریک ببینی نهوا به سیما و روودا بی
 زاریه که دهرده که ویت؟ پیغه مبهری خواصه فهرمووی: نهی عایشه کی دلنایم
 ده کاته وه که نهو هوره سزای تیا دا نییه؟ میلله تیک به (با) سزا دران که چی پیش
 وهخت سزا که یان بینیبوو و گوتوبویان: ((هَذَا عَارِضٌ مُّطْرُنَا)) واته: وتیان: نه مه
 هوریکه بارانمان بو ده بارینیی)).

تا نهو رادهیه باوک و دایک و گیانم به فیدای بیت الله دهرانن نه وه کییه؟ نهو نهو
 که سهیه که خوای گه وره له هه موو گونا هه کانی رابوردوو و ناینده یشی خو ش
 بووه!

(یسری کوری جابر) ده لیت: ((هَاجَتُ رِيحَ حَمْرَاءُ بِالْكُوفَةِ، فَجَاءَ رَجُلٌ لَيْسَ لَهُ
 هِجْرِي))، واته: بایه کی سوور له کوفه وه هه لچوو (هه لیکرد) کابرایه کی ده نگ به رز
 هات))، واته: کابرایه کی ده نگ به رز بوو، له بهر کاردانه وهی رووداویک له قسه کانی
 تینه ده گیشتی، له بهر دلله پاوکی و ترسه وه... کابرایه که نه م دیمه نهی بینیه وه،
 هاتووه ده گه ریت به دواي هاوه لیکدا له پیشه وای هاوه لان و بویه (عبدالله ی کوری
 مه سعود) ی ببینی، نهو هوشمه نده زانایه ی ببینی، هات بو نه وهی پرسپاری لی
 بکات: ((يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ! جَاءَتِ السَّاعَةُ، قَالَ: فَقَعَدَ وَكَانَ مُتَكِنًا))، واته: نهی
 (عبدالله ی کوری مه سعود) قیامت هات، فهرمووی: بویه (عبدالله) راست بووه وه و
 دانیشته له کاتیکدا پاکشابوو)). بویه ده بی له کاتی فیتنه دا بگه پیننه وه بو لای
 زانایان، چونکه نهوان رینیشاندن به ره و حق و راستی، چونکه نهوانه ده لین:
 (خوای گه وره فهرمووی و پیغه مبهری خواصه فهرمووی...))، بویه (ابن مسعود)
 ناگاداری کرده وه که هیشتا کاتی هاتنی قیامت ماوه، (ابن مسعود) فهرمووی:
 ((إِنَّ السَّاعَةَ لَا تَقُومُ حَتَّى لَا يُقَسَمَ مِيرَاثٌ، وَلَا يُفْرَحَ بِغَنِيمَةٍ، ثُمَّ قَالَ بِيَدِهِ هَكَذَا _ وَنَحَاَهَا
 نَحْوَ الشَّامِ _ فَقَالَ: عَدُوٌّ يَجْمَعُونَ لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ، وَيَجْمَعُ لَهُمْ أَهْلُ الْإِسْلَامِ))، واته:
 قیامت روو نادات تا کو نهو کات و سه رده مهی میراتی تیا دا دابهش نا کریت و به
 ده سته کوت (غهنیمه) دلخوش نابن نه مجار به ده سته کانی ئیشاره تی بو شام

کردووه فهرمووی: دوزمنیک کۆده بڼه وه له دژی نه هلی ئیسلام وه نه هلی ئیسلامیش کۆ ده بڼه وه بۆیان)).

خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا﴾ البقرة: ۲۱۷، ((واته: بئى گومانين هه ميشه نه و بئى باوه پانه جهنگنان له گه له ده كهن و هه رگيز كوټايي ناهينن و دهست هه لئاگرن " تا نه گه ر بۆيان بگونجى" له ناينتان وهرده گيپن)) خوای گه وړه نه يفه رموو (تاكو له زه وييه كه تان ده رتان بكن)) وه خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾ البقرة: ۱۲۰، ((واته: هه رگيز نه م جووله كه و فه لانه له توخوشيان نايه (نهى موحه ممه دﷺ هه تا په پره وى له نايين و بهرنامه يان ده كه يت، واته: هه تا نه چيته سه ر دينى نه وان هه رگيز به ته ماي ره زامه ندى نه وان مه به و، باوه پيش ناهينن، له پيلان و ئازاوه گيپى و فه ساد و خراپه كارى كوټا ناكهن)). وه هه روه ها خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةَ مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ آل عمران: ۱۱۸، ((واته: نهى نه وانى باوه پتان هيناوه! به ده ر له خوټان، كه سيك مه گرته دوست و مه يكه نه جبي راز و نيازى خوټان و، نه ينييه كانى خوټان يان لا بدركيپن، پيغه مبه رﷺ ده فهرمویت: ((خوا هه ر پيغه مبه ريكي ناردبى، يان هه ر خه ليفيه كى دانابى، دوو هاوپازى بو داناه: هاوپازيكيان فه رمانى چاكه ي پئى ده كا و هانى ده دا له سه ريى، نه ويكه شيان كارى خراپه ي خستوو ته به رده مى و هانيداوه له سه ريى، ئيتر مه گه ر خوا مروؤ بپاريږي)) (فتح البارى)، له كار تيكر دنتان و زيان پيگه ياندنتان دريغى ناكهن و كوټل نادهن، پييان خو شه و ئاواتيانه ئيوه هه ر له ده رد و ئازاردا بن جگه له وهش كه به ئاشكرا دزايه تيتان ده كهن، هيشتا نه ورق و قينهش له دلپاندا ده يشارنه وه فره تر و گه وړه تره له وهى، كه به زارياندا دئ، دلپان پره له پيلان و فپوفيل به رامبه رتان، ئيمه نيشانه و به لگه ي زورمان بو روشن كرده وه هه تا به و نايه تانه دوست و دوزمن ليك بكه نه وه، نه گه ر ئيوه تئى بفكرين و ده ركي راستييه كان بكن، نه زانن كئى بگرته

دوست و هاوپاز، به‌لې زور گرنگه موسلمانان دوست و نه‌ياري خوځيان بناسن، زوريش پټويسته كار و باري خوځيان نه‌خه‌نه بهر دهس دوژمناني ديني خوا، زوريش مه‌به‌سته نه‌كرينه هاوپاز و كار و باري نه‌يئي و ناشكراي موسلمانان بزانن)).

نهمه نه‌و قورئانه‌يه، كه له بهر ده‌ستماندايه نه‌ي يه‌كتابه‌رستان ... (ابن مسعود) فهرمووي: ((عَدُوٌّ يَجْمَعُونَ لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ وَيَجْمَعُ لَهُمْ أَهْلُ الْإِسْلَامِ، قُلْتُ: الرُّومَ تَعْنِي؟ قَالَ: نَعَمْ))، واته: دوژمنيك كۆده‌بنه‌وه له دري نه‌هلي ئيسلام، نه‌هلي ئيسلاميش كۆ ده‌بنه‌وه بويان، گوتم: مه‌به‌ستت پږمه‌كانه؟ فهرمووي: به‌لې)) نه‌مجار ته‌ماشاي نه‌م داستانه بكه و بزانه چوڼ ده‌بييت؟ فهرمووي: ((وَتَكُونُ عِنْدَ ذَاكُمُ الْقِتَالِ رِدَّةً شَدِيدَةً)) واته: لهو جه‌نگه‌دا هه‌لگه‌پانه‌وه‌يه‌كي توند روو ده‌دات)).

نهمه‌ش يه‌كه‌مين سټيه‌كه هه‌روه‌كو له ريوايه‌ته‌كه‌دا هاتبوو وه له پيشدا باسماڼ كرد... هه‌لگه‌پانه‌وه و له دين ده‌رچوون فهرمووي: ((فَيَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شُرْطَةً لِلْمَوْتِ لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً))، واته: موسلمانان كۆمه‌ليك پاله‌واني پاستگوي دلسوز پيش ده‌خن بۆ نه‌وه‌ي ببنه پيشه‌نگيان له‌م جه‌نگه‌دا، بۆ نه‌وه‌ي ببنه پيشه‌نگي نه‌م له‌شكره ئيسلامييه، نه‌وانه‌يش مه‌رج له‌سهر خوځيان داده‌نيډن و په‌يمان به‌ خواي خوځيان ده‌ده‌ن كه نابييت بگه‌رپنه‌وه ناو ريزي له‌شكري موسلمانان تاوه‌كو يه‌كيك له‌و دوو ئامانجه ده‌سته‌به‌ر نه‌كه‌ن: يان سه‌ركه‌وتن، يان شه‌هيد بوون ((فَيَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شُرْطَةً لِلْمَوْتِ لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً فَيَقْتُلُونَ حَتَّى يَحْجُزَ بَيْنَهُم اللَّيْلُ، فَيَفِيءُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ كُلٌّ غَيْرُ غَالِبٍ وَتَفْنَى الشُّرْطَةُ))، واته: موسلمانان و جگه له موسلمانان ده‌گه‌رپنه‌وه، له‌م روژه‌دا سه‌ركه‌وتن نه‌ بۆ موسلمانان و نه‌ بۆ دوژمناني موسلمانان ده‌سته‌به‌ر نابييت: ((وَتَفْنَى الشُّرْطَةُ))، واته: نه‌وانه‌ي كه په‌يمانيان به‌ په‌روه‌ردگاري زه‌وي و ئاسمانه‌كان دابوو له‌سهر سه‌ركه‌وتن يان شه‌هيد بوون هه‌موو له‌ ناو ده‌جن)) فهرمووي: ((فَإِذَا كَانَ الْيَوْمُ الثَّانِي)) ته‌ماشاي روژاني جه‌نگه‌كه بكه چوڼ پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ روژه‌كاني به‌ جواني دباري كړدوه فهرمووي: ((فَإِذَا كَانَ الْيَوْمُ الثَّانِي: فَيَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شُرْطَةً لِلْمَوْتِ لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً فَيَقْتُلُونَ حَتَّى يَحْجُزَ بَيْنَهُم اللَّيْلُ، فَيَفِيءُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ كُلٌّ غَيْرُ غَالِبٍ وَتَفْنَى الشُّرْطَةُ فَإِذَا كَانَ الْيَوْمُ الثَّالِثُ: فَيَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شُرْطَةً لِلْمَوْتِ، لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً، فَيَقْتُلُونَ حَتَّى يَحْجُزَ

بَيْنَهُمُ اللَّيْلُ، فَيَفِيءُ هَؤُلَاءِ وَ هَؤُلَاءِ كُلٌّ غَيْرُ غَالِبٍ وَتَفْنَى الشَّرْطَةُ))، واته: نه گهر روژی دووهم هات: موسلمانان کومه لیکي تر پالنه وانی پاستگوي دلسوز پيش ده خه، نه وانه پيش مه رج له سهر خويان داده نين و په يمان به خوي خويان ددهن، که نابيت بگه پينه وه ناو ريزي له شکري موسلمانان تاوه کو په کيک له دوو نامانجه ده سته بهر نه که ن: يان سهرکه وتن، يان شه هيد بوون، ديسان جه ننگيکي سهخت پووده دات تاوه کو تاريخي شه و ليکيان جيا ده کاته وه، شه پ ده وه ستي به بي سهرکه وتني هيچ لايه ک، نه و کومه له فيدا کارانه هه موويان له ناو ده چن، نه گهر روژی سييه م هات کومه له فيدا کاريکي تر هه لده بزيين، که تا مردن نه گه پينه وه به سهرکه وتويي نه بيت نه وانيش ده جه ننگ تاوه کو ديسان شه و کوتايي به جه ننگ ده هينييت و هه ردوولا ده گه پينه وه بنکه کانيان به بي سهرکه وتن بۆ هيچ لايه ک وه دواي جه ننگيکي تر نه م کومه له فيدا کارهش له ناو ده چن))، سي روژ نه و جه ننگه به رده وام ده بيت هيچ کومه لیک له دوو کومه له سهرناکه وييت و، هه موو نه و ژماره پالنه وانه ي، که موسلمانان پيشيان ده خه تا بینه پيشه ننگي نه م له شکره نيسلامي په له ناو ده چن.

ده ليت: ((فَإِذَا كَانَ الْيَوْمُ الرَّابِعُ: نَهَدَا إِلَيْهِمْ بَقِيَّةَ أَهْلِ الْإِسْلَامِ فَيَجْعَلُ اللَّهُ الدَّبْرَةَ عَلَيْهِمْ - وَفِي لَفْظٍ: ((فَيَجْعَلُ اللَّهُ الدَّائِرَةَ عَلَيْهِمْ)) - أَيْ: عَلَى أَعْدَاءِ الْمُسْلِمِينَ - فَيَقْتُلُونَ مَقْتَلَةً لَمْ يَرِ مِثْلُهَا)) نه مجار هه رموي: ((حَتَّى إِنَّ الطَّائِرَ لَيَمُرُّ بِجَنَابَتِهِمْ، فَمَا يَخْلِفُهُمْ حَتَّى يَخْرُ مَيْتًا)) واته: نه گهر روژی چواره مي جه ننگ هات باقي موسلمانان بۆ رومه کان راست ده بنه وه و به گزياندا ده چنه وه و به ربه ره کانيان ده که ن وه خوي گوره مردن و بنه بر کران له سهر رومه کان داده نييت کوشتاريکي و ايان لي ده کري که ويته ي نه بينراوه، يان نابيزييت به شيوه يه کي وا که بالنده به سهر لاشه کانياندا بپوات ناتوانييت لبيان تيپه رکات و ده مريت)) له بهر روژي کوژراوه کان له گوره پاني

۱- أي: نهض و تقدم.

۲- عند ابن أبي شيبة (۷ / ۴۹۱)، والحاكم (۴ / ۵۲۲). قال النووي (رحمه الله) في ((شرح لمسلم)) (۱۸ / ۲۴، ۲۵): ((رواه بعض رواة مسلم: ((الدائرة)) بالالف، وبعدها همزة، وهو بمعنى الديرة، وقال الأزهري: الدائرة هم الدولة تدور على الأعداء وقيل: هي الحادثة)).

جه‌نگه‌كه‌دا و له بهر نۆرى بۆنى پيسى گۆشتى گه‌نيو و بۆن و به‌رام، هه‌موو ده‌گۆرديت خه‌ريكه وای لى ديت هه‌ر كه بالنده‌يه‌ك به ئاسمانه‌وه تپه‌پړى ده‌كه‌ويته خواره‌وه و ده‌مریت. ((فَيَتَعَادُ بَنُو الْأَبِ كَانُوا مَائَةً، فَلَا يَجِدُونَهُ بَقِيٍّ مِنْهُمْ إِلَّا الرَّجُلُ الْوَاحِدُ. يَقُولُ: قَبَائِي غَنِيمَةٌ يُفْرَحُ؟ أَوْ أَيُّ مِيرَاثٍ يُقَاسَمُ؟ فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ سَمِعُوا بِبَاسٍ، هُوَ أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ فَجَاءَهُمُ الصَّرِيخُ))، واته: ئه‌و كاته نه‌وه‌ى باوكي‌ك كه كاتى خۆى سه‌د كه‌س بوون ئیستا سه‌رژمیری خۆيان ده‌كه‌نه‌وه سه‌ير ده‌كه‌ن ته‌نها يه‌ك پياويان ماوه! جا له‌به‌ر ئه‌وه به چ ده‌ستكه‌وتی‌ك (غه‌نيمه‌تی‌ك) دلّ خوش ده‌بی‌ت؟ چ ميرايت‌ك دابه‌ش بكریت؟ له كاتي‌كدا كه ئه‌وان ده‌ستكه‌وت (غه‌نيمه‌ت) دابه‌ش ده‌كه‌ن له ناو خۆياندا كي‌شه‌يكي تر ده‌بيسن كه ئه‌وه له‌وى تر گه‌وره‌تره، بانگه‌وازكاريت ديت و بانگ ده‌كات)) ئه‌وه‌تا كابرايه‌ك هاوار ده‌كات، چى ده‌لي‌ت؟

ده‌لي‌ت: فيتنه‌يه‌كى گه‌وره‌تر له‌وه‌ى كه له پيشدا تيايدا بوون روويداوه، ئايا فيتنه له‌وه گه‌وره‌تر هه‌يه؟ به‌لى... (له پاشان به دري‌ژى باسى ده‌كه‌ين إنشاء الله) هاوار ده‌كات و ده‌لي‌ت: ((إِنَّ الدَّجَالَ قَدْ خَلَقَهُمْ فِي ذُرَارِيهِمْ فَيَرْفُضُونَ مَا فِي أَيْدِيهِمْ))، واته: مه‌سيحى ده‌ججال له دواوه چووه‌ته سه‌ر كه‌س و كار و ئه‌هله‌كانتان ئه‌وانيش ئه‌و ده‌ستكه‌وته‌ى (غه‌نيمه‌ته‌ى) له ده‌ستياندا بوو فری ده‌ده‌ن)) واته: له ده‌ستكه‌وته‌كان چونكه هه‌چ پتويستيان پتئى نيه‌ى ((وَيُقْبَلُونَ، فَيَبْعَثُونَ عَشْرَةَ فَوَاسٍ طَلِيعَةً)) واته: ده‌رده‌چن، موسلمانان له پيش خۆيانه‌وه (ده) سوار ده‌ني‌رن))، بۆ لي‌كو‌لینه‌وه‌ى كاره‌كه، بۆ دلتيا بوون له‌بوونى ده‌ججال، باش تي‌روانه‌و بزانه راستگوى باوه‌ر پي‌كراو ﷺ چى ده‌فه‌رموي‌ت: ((إِنِّي لَأَعْرِفُ أَسْمَاءَهُمْ وَأَسْمَاءَ آبَائِهِمْ وَأَلْوَانَ خِيُولِهِمْ هَمَّ خَيْرَ فَوَاسٍ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ يَوْمَئِذٍ أَوْ مِنْ خَيْرِ فَوَاسٍ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ يَوْمَئِذٍ)) واته: ((من ده‌زانم ناوى خۆشيان و باوكه‌كانيشيان چى يه، ره‌نگى و ولاخه‌كانيشيان ده‌زانم، ئه‌و ده سواره باش‌ترین و چا‌ك‌ترین سواری سه‌ر زه‌وين له‌و كاته‌دا)).

منيش ده‌لي‌م: ره‌نگه باس كردنى ئه‌م چه‌كه زياتر له مانا و مه‌به‌ستى‌كى هه‌بي‌ت، ته‌نها خواى گه‌وره له مه‌به‌ستى پي‌غه‌مبه‌ره‌كه‌ى ﷺ ده‌زانى، ره‌نگه پي‌غه‌مبه‌رى

خواجه (چېك) دهرپرپوه مه به سستی چېكى سهرده مى خوى بيت! نه مه يه كيكه له بوجونه كان، ده لئين: رهنكه نه م هه موو چېكه له كار بكه ويټ،! چؤن نه وه رووده دات؟ هه روه كو ده زانن نه م چېكانه و نؤربه ي نه وهى له م بوونه وهر دا هه يه به كؤمپيوته ر كار دهكات! په رهنكه به بيرتاندا بيت كاتيك جوريك له جوره كانى فايرؤس توشى جوريك ئامير بوو كه پيى ده لئين ئاميرى (بيجر) له يه كى له ويلايه ته كانى ولاته يه كگرتووه كانى نه مريكا... بؤيه له م ويلايه ته دا هه موو ئاميره كان به گشتى له كار كه وتن كاتى كه كؤمپيوته ره كه ي سهرؤك توشى فايرؤسيك له و فايرؤسانه بوو! به لام من ده ليم: خواى گه وره نه م بوونه وهره بؤ مه به سستی خوى ئاماده دهكات وه بؤ نه وهى كه خوى فهرمانى پيداوه و چاره نووسى ديارى كردووه و ريكي خستووه، چونكه نه م بوونه وهره هيچ كه سيك له خه لكى فهرمانپروايى تيا دا ناكات، نه م بوونه وهره هيچ هيتيك له هيزه كان فهرمانپروايى تيا دا ناكات وه هيچ ولاتيك له ولاته كان به لكو هه موو نه م بوونه وهره خواى په روه رديگار به پړوهى ده بات، خواى گه وره ده فهرمويټ: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ آل عمران: ۲۶، ((واته: بلئى: خوايه! نهى خاوه ن هيز و ده سولات! هه ركه سيك خؤت بته ويى ده سولات و مولكى پيى نه دهى، هه ركه سيش خؤت بته ويى ده سولات و حكومه تى له ده سستينى (ده سولاتدارى بئى سنوور و بئى مه ودا هه ر نه توى) هه ر كه سيش خؤت بته ويى بالاده ست و ريژدارى نه كهى و، هه ر كه سيش خؤت بته ويى زه ليل و سووكى نه كهى، گشت خير و چا كه يه ك هه ر به ده سستى خؤته به راستى تؤ به سهر هه موو شتيكدا به توانا و ده سولات دارى)).

كه واته فهرمان تهنه فهرمانى نه وه و مولكيش تهنه مولكى نه وه و به رپوه بردنيش تهنه به رپوه به ردى نه وه، نه ويش توانايى به سهر هه موو شتيكدا هه يه ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ﴾ يس: ۸۲، ((واته: به راستى هه ركاتى ويستى شتى به دى به ينى هه ر نه وه يه كه پيى بفهرمى ببه! نه ويش ده ست به جئى ده بيت)) پيغه مبه ررى خواجه دهر باره ي نه و داستانانه قسه

دهكات و دهر باره ی نهو نیشانانه له گه ل نهو ویشدا هیچ هوشمه نديک له سه رووی زه ویدا ناتوانیت ویرای نهو ویش هیچ زانایه ک ناتوانی کاتيکی دیاری کراو و ناشکرا بۆ کوټايي جيهان دابنیت، یان بۆ روژی دوايي چونکه نه مه به شيکه له وشته ناديارانه که تايبه تمه ندي خوی گه وړه میهره بانه وه هیچ فريشته يه کی نزیک کراو یان پیغه مبه ريکی نیردراو نازانیت هر چه نده نهو که سه پیغه مبه ري سه روه رمان بیت ۱۱۱.

خوی گه وړه ده فهرمویت ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ﴾ الأنعام: ۵۹، ((واته: کللی گشت که نجینه کانی په نهانی (غیب)، ته نها لای خوايه و، ته نها هر نهویش پييان ده زانیت و ته وای کاره نادياره کانیش لای نهو و ناشکراو دیارن)).
خوی گه وړه به پیغه مبه ره که ی ۱۱۲ ده فهرمویت: ﴿يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ الأحزاب: ۶۳، ((واته: بی باوه په کان پرسياړی هاتنی روژی قیامه ت لئ نه که ن! پييان بلئ: نه ی پیغه مبه ر! هر خوا خوی زانیاړی و ناگاداری ته وای هه یه به روژی قیامه ت که که ی دیت، جا تو چوزانیت له قیامه ت؟ له وانه یه کاتی هاتنیشی زور نزيک بیت!)).

خوی گه وړه ده فهرمویت: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾ ۱۱۳ ﴿فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا﴾ ۱۱۴ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَبَهَا ﴿۱۱۵﴾ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مَّنْ يَخْشَاهَا ﴿۱۱۶﴾ كَانَتْهُمْ يَوْمَ بَرُونَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحًى﴾ النازعات: ۴۲-۴۶، ((واته: له بابه ت روژی قیامه ته وه: لیت ده پرسن که چ کاتی روو نه دا؟ (۴۲). جا تو چیت له باسکردنی نهو روژه؟ واته: تو هیچی لئ نازانیت، نیت نه وانه بۆ نه ونده ته نگاوت ده که ن...؟ (۴۳) سه ره نجام و کوټايي دونیا ته نها لای په روه ردگارته، واته: هر خواوه نندت کاته که ی ده زانی (۴۴) نه رکی تو ته نها بیدار کردنه وه و ترساندنې نه وانه یه لهو روژه ده ترسن و خویانی بۆ ناماده ده که ن نیت دیاریکردنی کاته که ی به تو نه سپیږدراوه، جا که و ابو تو کاره که ی خوت نه نجام بده و خوت به شتيکه وه سه ر گهرم مه که کاری تو نه بیت. (۴۵) نهو روژه که نه وانه قیامه ت ده بینن، وا نه زانن له دونیادا ته نها نیواره یه ک یا

چېشته‌نگاويك ماونه‌ته‌وه، واته: له بهر دريژي و سه‌ختي و گراني نه‌و روژه‌يه،
ماوه‌ي ژياني دونيايان به‌لاوه زور كه‌م ده‌بي!! (٤٦)).

له (صحيح مسلم) يش^۱ دا هاتووه له فهرموده‌يه‌كي (عمر ي كورې خه‌تتاب) هوه
كه: جبريل پرسپار له پيغه‌مبه‌ري شكومه‌ند^۲ كردووه: متي الساعة؟ واته:
قيامه‌ت كه‌ي رووده‌دات)). پيغه‌مبه‌ري خوشه‌ويست^۳ فهرموي: ((ما المسئول
عنها بأعلم من السائل)) واته: مني پرسپار ليكراو له توي پرسپار كه‌ر زانتر نيم)).

نه‌گه‌ر ده‌ستپاك و باوهر پيكر او ي نه‌هلي زه‌وي و ده‌ستپاكي نه‌هلي ناسمان
نه‌زانن دهر باره‌ي كاتي هاتني قيامه‌ت بويه نابيت هيچ كه‌سيكي ژير برپار بدات كه
قيامه‌ت له سالي فلاندا يان له مانگي فلاندا رووده‌دات!! چهند جاريك موسلمانانم
ناگادار كردووه‌ته‌وه و گوتوومه: نه‌مه جوريكه له هه‌له‌شه‌يي (مجازفه) وه
نه‌زانينكي روون و ناشكرايه و لاوازييه له ديندا، خواي گه‌وره و بي هاوتا كاتي
هاتني قيامه‌تي ناشكرا نه‌كردووه لاي هيچ دروستكراويكي خوي، به‌لكو لاي فريشته
نزيكه‌كانيش، هر خواي گه‌وره خوي پيغه‌مبه‌ري خواو خوشه‌ويستي هه‌لبژيردراوي
خوي^۴ ناگادار كردووه‌ته‌وه دهر باره‌ي نيشانه‌كان هه‌روه‌كو له (صحيح البخاري)^۵
دا هاتووه له فهرموده‌يه‌كي (ابن عمر) كه پيغه‌مبه‌ري خوا^۶ فهرمويه‌تي ((مفتاح
الغيب خمس لا يعلمهن إلا الله)) واته: كليه‌كاني په‌نهاني (غيب) پينج دانن هيچ
كه‌سيك زانباري دهر باره‌يان نيبه‌ته‌نه‌ها خوا نه‌بيت)) نه‌مجار نه‌و ثايه‌ته‌ي خواي
گه‌وره‌ي خوينده‌وه: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
خَبِيرٌ﴾ لقمان: ۳۴. ((واته: نينجا خوا باسي پينج شت نه‌كات كه ته‌نه‌ها هه‌ر خوي
نه‌يان زاني: ۱/ (إن الله...)) به‌پاستي زانباريي هاتني روژي قيامه‌ت هه‌ر لاي خوايه،

۱- أخرجه مسلم، كتاب الإيمان حديث رقم (۸).

۲- خرجه البخاري كتاب التوحيد، باب قول الله تعالى: ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ الجن: ۲۶ (۷۳۷۹)، وأنظر رقم (۴۶۲۷).

جگه له و كه سيكي تر نازاني قيامهت كه ي ديت. ۲/ (وينزل...) ته‌نھا ټوېش باران ټوېش ټوېش له كاتي دياريكراوي خویدا، كه سيكي تر ناتواني باران بباريني. ۳/ ويعلم ... ټوېش ټوېش چي له مندالډانه كاندايه، واته: هر له و كاته وه كه هيشتا ټاوه، خوا خوې ده زاني چييه: كوپه يان كچ، به ختيار و سهرفرازه، يان لاسار و به دبخته، به ژن و بالاي كورته، يا ... هتد. ۴/ (وما...) هيچ كه سيك - نه چاكه كار و نه خراپه كار - سه د له سه د نازانيت سبه يني چي ده كا له چاك و له خراپ. ۵/ (وما ...) هيچ كه سيش نازاني له سهر كام زهوي ټوېش، واته: كام جيكا ده بيته كوپ و ټارامگاي، هر چه نده له وانه يه هولي ش درابي ټو زاني ټوېش! چونكه هر خوايه زاناو به ټاگايه به ته ووي رووداوه‌كان و گشت نهيني و ټاشكرايه كيشي لا يه كسانه)).

كه و ابو خواي گوره ته‌نھا خوې كاتي هاتني قيامهت ده زانيت.

ده ليم: له گه ټوېشدا خواي گوره پيغه مبه ره كه ي (ﷺ) له نيشانه كاني ټاگادار كړدووه ته وه، خواي گوره له حقي پيغه مبه ره كه يدا (ﷺ) فرمويه تي: ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ (۱۶) ﴿لَا مَن أَرْضَىٰ مِنْ رَسُولٍ﴾ (الجن: ۲۷، ((واته: ټو زاته زاني ناديار و غه يبه، غه يبي خوې ټو هيچ كه سيك ده رنخاو ټاشكرا ناكا. (۲۶)

مه گه ټو پهيامبه ريك كه خوې لي ي پزي بيت، ټو كاته ټاگاداري هه ندي له نهينييه كاني خوې ده كات، كه و ابو و غه يب زانين، تايبه ته ته‌نھا به زاتي په روه دگارمانه وه (جل جلاله) ټيتر هيچ كه سيك په ي پي نابات، مه گه ټو كه سيكي خاوه ن خووي جوان و شيرين و راسال و ملكه چ ټو فرمانه كاني خوا له پهيامبه ران، وهك (عيسا) كوپي (مهر يه م) ټو وه بو ټوممهت و گه له كه ي خوې به گه لي شت - كه ټو وان نه يان ټو زاني - ټاگادار كړد: (و أنبئكم بما تَأْكُلُونَ وما تدخرون في بيوتكم) (۲۷)).

ده فرموي: ﴿وَالنَّجْمُ إِذَا هَوَىٰ﴾ (۱) ﴿مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ﴾ (۲) ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ

أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْهَؤُلَاءِ نِسَاءً يَأْكُلْنَ مِنْ ثَمَرِهِمْ وَمِنْهُ لَغَوِيٌّ كَثِيرٌ ﴿٣٠﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٣١﴾ النجم: ١- ٤، واته: سویند به و نه ستره یه که به خیرایی ئاوا ده بیټ، یا له شوینی خوی ده ترازیت و بهر ده بیټه وه کاتی نزیکبوونه وهی قیامت (١) هاوه له که ی ئیوه موحه مه دﷺ له ریی هق لای نه داوه و باوه پری پووچیشی نه بووه (٢) وه قسه و گوفتاری (پیغمبر) له رووی هه واوه وه سه وه نییه، جا که سی ئاوابی چون ریگه ون ئەکات؟! (٣) ئەو قورئانه ی که ئەو ده یلټ، جگه له وهی که به وه حی بۆی ده نیړری هیچی تر نییه، واته: ئەم قورئانه هه ر له لایه ن خوا وه یه (٤) .

ده فه رمویت: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ البقرة: ٢٥٥، واته: ((هیچ که سیش ناتوانی به پله ی زانیی خاوا بگا، مه گه ر خوا خوی بیه وی، که له سه ر زمانی په یامبه ران شتیکیان بۆ روون بکاته وه و ئاگا داریان بکا)).

له (مسند أحمد) و (سنن أبی داود) و (مستدرک الحاکم) دا به سه نه دیکی (صحیح) هاتوه له فه رمووده یه کی (عبدالله ی کوری عمرو) که فه رموویه تی: ((كنت أكتب كل شيء أسمع من رسول الله أريد حفظه فنهتني قريش وقالوا: أكتب كل شيء تسمعه و رسول الله بشر يتكلم في الغضب والرضا؟ قال: فأمسكت عن الكتابة فذكرت ذلك لرسول الله ﷺ فأوماً بأصبعه إلى فيه، فقال: "أكتب فوالذي نفسي بيده ما يخرج منه إلا الحق")) واته: هه موو شتیك که له پیغمبره ی خاوا وه دﷺ ده مبیست ده منوسیه وه بۆ نه وهی له به ری بکه م و ره وانی بکه م که چی قوره یش نه هی لی کردم و وتیان: ئایا هه موو شتیك ده نوسیته وه که ده بییسیت، له کاتی کدا پیغمبره ی خواﷺ مرؤفه و قسه ده کات له کاتی په ستی و ئاساییدا؟ ده لیټ: منیش وازم له نوسینه وهی فه رمووده کان هینا و بۆ پیغمبره ی خواﷺ گپرايه وه ئه ویش به په نجه ی ئیشاره تی بۆ ده می خوی کرد و فه رمووی: بنوسه ... سویند به و که سه ی گیانی منی به ده سته له م ده مه وه جگه له حه ق هیچی تری لی ده رناچیت)).

١- أخرجه أحمد (١٦٢/٢) و أبو داود، كتاب العلم، باب في كتاب العلم (٣٦٤٦) والحاكم (١/ ١٠٥، ١٠٦) و صححه بمجموع طرقه الشيخ الألباني في ((السلسلة الصحيحة)) (٢٠٢٦).

له هه‌ردوو كټيبي (الصحيح)^١ دا هاتوو له فهرمووده‌يه‌كى (حذيفة) هوه: ((لقد خطبنا النبي ﷺ خطبة ما ترك فيها شيئاً إلى قيام الساعة إلا ذكره علمه من علمه وجهله من جهله)) واته: پيغه‌مبه‌رى خواﷺ و تاريكى بۆ خويندینه‌وه هه‌چ شتيكى تبادا به جينه‌هيشت تاكو هاتنى قيامه‌ت ئيللا باسى بۆ كردين، ئه‌وه‌ى زانى زانى ئه‌وه‌يشه نه‌يزانى ئه‌وا نه‌يزانى)).

له (صحيح مسلم)^٢ دا هاتوو له فهرمووده‌يه‌كى (ابي زيد عمرو كوبرى أخطب) كه ده‌فه‌رموئيت: ((صلى بنا رسول الله ﷺ الفجر، و صعد المنبر. فخطبنا حتى حضرت الظهر، فنزل فصلى ثم صعد المنبر، فخطبنا حتى حضرت العصر، ثم نزل فصلى، ثم صعد المنبر فخطبنا حتى غربت الشمس، فأخبرنا بما كان وبما هو كائن فأعلمنا أحفظنا)) واته: پيغه‌مبه‌رى خواﷺ نو‌يژى به‌يانى پى كردين و ئه‌مجار چوه سهر مينبه‌ر و وتارى بۆ خويندینه‌وه تاكو نيوه‌رۆ هات ئه‌مجار دابه‌زى نو‌يژى كرد و ديسان چوه سهر مينبه‌ر و وتارى بۆ خويندینه‌وه تاكو نو‌يژى عه‌سر ئه‌مجار دابه‌زى و نو‌يژى عه‌سرى بۆ كردين ديسان چوه سهر مينبه‌ر و وتارى بۆ خويندینه‌وه تاكو رۆژ ئاوا بوو... ئه‌وه‌ى كه رۆيداوه و ئه‌وه‌ى كه رووده‌ات باسى بۆ كردين زانائيريمان ئه‌و كه‌سه بوو كه زياترى له به‌ر كرده‌بوو)).

له (صحيح البخارى)^٣ دا هاتوو له فهرمووده‌يه‌كى (عوفى كوبرى مالك) هوه كه ده‌فه‌رموئيت: پيغه‌مبه‌رى خواﷺ فه‌رمووى: ((اعدد ستاً بين يدي الساعة)) واته: شه‌ش نيشانه بژميره له پيش هاتنى قيامه‌ت)). له پاشان باسى ده‌كه‌ين (إنشاء الله).

كه‌واته خواى كه‌وره پيغه‌مبه‌ركه‌ى ﷺ خۆى ئاگادار كردووه‌ته‌وه و هه‌والى به‌ ئه‌و داوه له هه‌موو ئه‌و نيشانانه‌ى كه له پيش هاتنى قيامه‌ت پوو ده‌ده‌ن له‌م بوونه‌وه‌ره‌دا.

١- أخرجه البخاري كتاب القدر، باب وكان أمر الله قدراً مقدوراً (٦٦٠٤) و هذا لفظه، ومسلم، كتاب الفتن و أشراف الساعة، باب إخبار النبي ﷺ فيما يكون إلى قيام الساعة (٢٨٩١).

٢- أخرجه مسلم، كتاب الفتن و أشراف الساعة، باب إخبار النبي ﷺ فيما يكون إلى قيام الساعة (٢٨٩٢).

٣- أخرجه البخاري، كتاب الجزية والموادعة، باب ما يحذر من الغدر (٣١٧٦).

زانايان نيشانه‌كانيان كردووه ته دوو به‌شه‌وه:

نیشانه بچوکه‌كان و نیشانه گه‌وره‌كان له پاشان باسی هه‌موو نه‌وانه به دريژي ده‌که‌م - إنشاء الله - .

ئه‌وه‌ی که ئیستا تیايدا ده‌ژین و ئه‌وه‌ی که به چاوه‌كانمان ده‌بیینین و ئه‌وه‌ی به گوێیه‌كانمان ده‌بییسین خۆشه‌ویستمان و پیغه‌مبه‌ر ﷺ له پیش چوارده سه‌ده به ئیمه‌ی راگه‌یاندووه و خوای گه‌وره راستی فەرمووه کاتیک ده‌فهرمویت: ﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَى لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ الحشر: ٧، واته: هه‌رچی په‌يامبه‌ر ﷺ پێی دان وه‌ری بگرن، واته: به‌چی فەرمانی پێی کردن بیکن چ له‌م ده‌سته‌که‌وته‌دا و، چ له‌ هه‌ر شتیکی تر دا جێبه‌جێی بکه‌ن و، رێی له‌ هه‌ر شتی لێ گرتن، ئیوه‌ش ده‌ستی لێ هه‌لگرن، خۆتان له‌خه‌شم و غه‌زه‌بی خوا بپاریزن به‌ جێبه‌جێکردنی فەرمانه‌کانی و وازه‌یتان له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی به‌ راستی خوا سه‌خت تۆله‌یه‌ قین و رقی له‌ هه‌ر که‌سێک گرت پزگاری نابێی).

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ ١ ﴿مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ﴾ ٢ ﴿وَمَا يَطْلُقُ عَنِ الْهُوَىٰ﴾ ٣ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ ٤ ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ﴾ النجم: ١- ٥، واته: سویند به‌و ئه‌ستیره‌یه‌ که به‌ خێرای ئاوا ده‌بییت، یا له‌ شوینی خۆی ده‌ترازیت و به‌ر ده‌بیته‌وه‌ کاتی نزیکبوونه‌وه‌ی قیامه‌ت (١) هاوه‌له‌که‌ی ئیوه (موحه‌مه‌د) ﷺ له‌ رێی هه‌ق لای نه‌داوه و باوه‌ری پووجیشی نه‌بووه (٢) وه‌ قسه‌ و گوفتاری (پیغه‌مبه‌ر) له‌ رووی هه‌واوه‌هه‌سه‌وه‌ نییه‌، جا که‌سی ئاوابی چۆن رێگه‌ ون نه‌کات؟! (٣) ئه‌و قورئانه‌ی که ئه‌و ده‌یلت، جگه‌ له‌وه‌ی که به‌ وه‌حی بۆی ده‌نێدری هێچی تر نییه‌، واته: ئه‌م قورئانه‌ هه‌ر له‌ لایه‌ن خواوه‌یه‌ (٤) خاوه‌ن هێز و به‌ زه‌بر (جوبریل) ی فریشه‌یه‌، قورئانی فێرکردووه، به‌لێ زۆر به‌ هێزه‌، ده‌ست پاکه‌، زمان پاکه‌، ده‌سا ئیتر ئیوه‌ چۆن ئه‌لێن قورئان ئه‌ندیشه‌ و خورافه‌ی پێشوه‌کانه؟! (٥)).

که واته هر شتيک په يوه ندى به نايښه وه ه بېت له (وه حى) سروشى خواى
 که وره وه په پيغه مبهري خوا ﷺ له خو وه دهر باره قسه ناکات، خواى که وره
 ده فرموي: **﴿عَلِمَ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾** الجن: ۲۶، واته: نه و زاته
 زانای ناديار و غه يبه، غه يبي خوى بو هيچ که سيک دهر ناخات و ناشکرا ناکا)).
 به لى: پيغه مبهري خوا ﷺ نيشانه بچوک و که وره کاني زانيوه نه وهى که
 رويداوه نه وهى که روود دات له پيش هاتنى قيامت.

له پيشدا باسى نه و فرموده مان کرد، که نيامى (البخارى) ^۱ پړوايه تى کردوه
 له فرموده يه کى (عوفى کورى مالک) وه له پيغه مبهري خواوه ﷺ که
 فرمويه تى: (("أعدد ستا بين يدي الساعة: موتي، ثم فتح بيت المقدس، ثم مؤتانا
 يأخذ فيكم كقصاع الغنم، ثم أستفاضة المال حتى يعطي الرجل مائة دينار فيظل
 ساخطا، ثم فتنة لا يبقى بيتا في العرب إلا دخلته، ثم هدنة تكون بينكم وبين بني
 الأصفر فيغدرون، فيأتونكم تحت ثمانين غاية تحت كل غاية أثنا عشر ألفا))، واته:
 شه ش نيشانه بزميره له پيش هاتنى قيامت: مردنى من، پاشان رزگار کردنى (بيت
 المقدس)، پاشان مردنيكى له ناکاو و کوت و پر له ناوتاندا بلاو دهبته وه وه کو نه و
 دهردهى له مهر ددات، پاشان زوربوونى سهروهت و سامان تاوه کو هر پياويک
 سه د دينارى پى ددرت که چى هيشتا هر په ست و نارازييه، پاشان فيتنه و
 ناژاويه که پهيدا ده بېت هيچ مالىکى عه رب ناميتيت ئيلا نه و فيتنه يه تى
 ده چيت، پاشان ريککه و تنامه يه که له نيوان ئيوه و رومه کاند ا مؤر ده کريت، جا نه وان
 نه و ريککه و تنامه يه ده شکينن، پاشان له ژير هشتا ئالادا هيرستان بو ده هينن له
 ژير هر ئالايه کدا دوازه هزار جهنگاوه ره يه)).

نه و تا ئيمه ده گه رپينه وه لای فرموده که له سه ره تاکه يه وه بو نه وهى له
 خزمهت وشه گانيدا بوه ستين وشه به وشه و نيشانه به نيشانه (که له پاشدا به
 دريژى باسيان ده که ين).

پيغه مبهري خواوه فرمويه تى ﷺ: ((أعدد ستا بين يدي الساعة:)) واته: شه ش
 نيشانه بزميره له پيش هاتنى قيامت)).

۱- له پيشدا به کورتى باس کړا.

نیشانه‌ی یه که م: ((موتی)).

واته: مردنی من))، مردنی خوشه‌ویست علیه السلام، به مردنی نه و نازداره نه م نیشانه‌ی هاته‌دی، مردنی پیغه‌مبه‌ری علیه السلام له کۆن و ئیستادا یه‌کیکه له گه‌وره‌ترین نه و کاره‌سات و به‌دبه‌ختی یه‌ی که توشی نه م ئوممه‌ته هاتوو، له (سنن الترمذی) و (ابن ماجه) و (مسند أحمد) هاتوو و (شیخ‌البنی) ^١ به دروست (صحیح) ی زانیوه، که (أنس) فهرموویه‌تی: ((لما كان اليوم الذي دخل فيه رسول الله صلى الله عليه وسلم المدينة أضاء كل شيء . فلما كان اليوم الذي مات فيه أظلم منها كل شيء، وما نفطنا عن رسول الله صلى الله عليه وسلم الأيدي، وإنما لفي دفنه حتى أنكرنا قلوبنا)) واته: نه و رۆژه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خواجه علیه السلام هاته شاری مه‌دینه‌وه هه‌موو شتی که روونا که بووه‌وه وه کاتی نه و رۆژه‌ی کۆچی دوا‌یی کرد هه‌موو شتی که تاریک بوو وه هیشتا ده‌ستمان له ته‌پوتۆزه‌که‌ی کاتی ناشتنی پیغه‌مبه‌ری علیه السلام نه‌ته‌کاندبوو، هیشتا خه‌ریکی ناشتنی بووین تا کو ئینکاریمان له ده‌که‌مان ده‌کرد)).

په‌زای خوا له په‌یحانه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خواجه علیه السلام (فاطمه‌ی زه‌هرا) کاتی به‌(أنس) فهرموو: ((يا أنس أطابت أنفسكم أن تحثوا التراب على رسول الله صلى الله عليه وسلم)) ^٢ واته: نه‌ی نه‌نه‌س... ئایا چۆن ده‌لتان هات گل به‌سه‌ر جه‌سته‌ی پیغه‌مبه‌ری خواجه علیه السلام بکه‌ن؟؟).

که‌وايه به مردنی پیغه‌مبه‌ری خواجه علیه السلام نیشانه‌یه‌ک له نیشانه‌کانی قیامه‌ت هاته دی چونکه خوی بالا ده‌ست پیغه‌مبه‌ره هه‌لبژێردراوه‌که‌ی خوی و خوشه‌ویسته‌که‌ی علیه السلام نه‌ناردوو به‌ بۆ نه‌وه‌ی له‌م ژيانه‌دا به‌ نه‌مری بمی‌نیته‌وه. خوی گه‌وره ده‌فهرمویت ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ﴾ ^(٣١) كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ

١- أخرجه أحمد في (٣/ ٢٢١، ٢٦٨)، والترمذي كتاب المناقب، باب في فضل النبي صلى الله عليه وسلم (٣٦١٨) وقال: ((حديث غريب صحيح)) وابن ماجه، كتاب الجنائز، باب ذكر وفاته و دفنه صلى الله عليه وسلم (١٦٣١)، والدارمي في المقدمة (٨٨)، والبيهقي في ((شرح السنة)) (٣٨٢٤)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح سنن الترمذي وابن ماجه))
٢- أخرجه البخاري كتاب المغازي باب مرض النبي صلى الله عليه وسلم ووفاته (٤٤٦٢).

اَلْمَوْتُ وَبَلُّوْكُمْ بِالْشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَاِلَيْنَا تُرْجَعُوْنَ ﴿۳۴﴾ الانبياء: ۳۴-۳۵، واته: نيمه پيش تو وامان نه کرد مرويه که نه مرئ ټايا نه گهر تو بمرئ، نه وانه ژيانى هه تا هه تايان ده بئ؟! نه، هه رگيز شتى وا نيبه، وه که ده فهرموئ: (کل من عليها فان ويبقى وجه ربك ذو الجلال والإكرام) (۳۴) هه موو گيانئک تامى مردن هه ده چيزئ و ده مرئ، به ناخوئشى، خوئشى، هه ژارى، ده وله مهندي، له ش ساغى و نه خوئشى، تا ساير و ناشوکر ده رکه وئ وه ټيلا خوا بو خوئ ده زانئ وه به مەش به لگه يان له سهر راده گريئ تا که س بيانوئى نه مينئ سهره نجام هه بو لای خوټمان ده گيردريئنه وه نه وسا به پئى رهفتار و ده رچوونتان له تاقي کرنه وه که دا پاداش و توله وه رنه گرن . (((۳۵)))

واته: نه گهر پيغه مبهري خواﷺ کوچى دوايى بکات ټايا هيچ که سيک له پاش نه و به نه مرئ ده مينئته وه؟.

خوای گه ورده ده فهرموئ ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ۚ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ ٱللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي ٱللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ آل عمران: ۱۴۴، واته: موچه ممه ديش ته نها هه پيغه مبهريکه و چيتر نيبه، بهر له ویش گه لئ په يامبه رانى تر هاتوون و روئشتوون و مردوون و ټايينه که شيان دواي خوټيان هه راو ته وه، نه ميس هه وه که نه وان وايه، باشه! نه گهر نه وه وفاتى کرد وه که (مووسا) و (عيسا) وه يان کوژراو شهيد بوو وه که (زه که ريا) و (يه حيا) ټيوه پاشگه ز ده بنه وه له ټايين وهرده گه رپئ؟ به لئ نه و روژدهى که هاو به شدانه ره کان بلاويان کرده وه که: په يامبه رﷺ کوژراوه، ترس و بيمئکى زور که و ته دلئ هه نديئ له موئلمانه کانه وه و له نئو گوړه پانه که دا سست و لاواز بوون، نه وسا خوايش به و ټايه ته گله يئ لئ کردن، خو هه رکه سيکيش: پاشگه ز بيته وه و له ټايين وهرگه پئ با چاک بزانيئ که هه رگيز ناتوانئ زيانئ به خوا بگه يه نيئ، به لکو هه ره له خوئ زيان ديدات، دلنياشبن که خوا پاداشتى شوکرانه بژيران نه داته وه و سهر يان ده خات)).

پټغه مبهري خواښه کړچي دوايي کړد، له سهر جيگه ي مردن نوست، به لکو تامي سهرمه رگي مردنیشي چه شت نه وه تا نه و خوشه ويسته دهسته کاني دهکاته ناو په رداخيکي ناوه وه و ناره قهي نيو چاوانه پيرؤز و روناکه کهي دهسري و ده لټيت: ((لا إله إلا الله إن للموت سكرات)) واته: لا اله الا الله به راستي مردن سهرمه رگي هه يه)) تاكو دايكي نيمانداران (عائيشه) دهغه رمويټ: ((مات رسول الله ﷺ بين حاقنتي وذاقنتي، أو بين سحري و نحري، فما أكره شدة الموت لأحد بعدما رأيت رسول الله ﷺ))، واته: پټغه مبهري خواښه کړچي دوايي کړد له کاتيکدا سهر ي له سهر سنگم بوو، چيرته هرگيز سهختي مردني هيچ که سيکي ترم لا سهر نييه له پاش نه وه ي پټغه مبهري خوام ﷺ به و شيوه يه بيني)) .

که و ابو نيشانه ي يه که م: هه روه کو خوشه ويست ﷺ فهرمووي: (موتي) نه و نه و نيشانه يه هاته دي .

نیشانې دووه م: ((ثم فتح بيت المقدس))

واته: نه مجار رزگار کړدني (بيت المقدس))، هه روه ها نه م نيشانه يه ش رووي داوه کاتيک که (بيت المقدس) رزگار کړا له سهرده مي (عمر ي کوپي خه تتاب) دا به سهرکړدایه تي (ابي عبیده ی کوپي الجراح) پټغه مبهري خواښه ﷺ له سالي (يازده ي کړچي) کړچي دوايي کړد و خواي گه وره دهرووي له هاوه لاني کړده وه (له سهرده مي عمردا) به رزگار کړدني (بيت المقدس) له سالي شازده ي کړچي .

(عمر ي کوپي خه تتاب) له مه دينه وه هات بق خاكي فلسطين به مه به ستي وهرگرتني کليله کاني (بيت المقدس) به ده ستي خوي له گه ل ريوره سميکي سالار و شکومه نددا که جواني و شکومه ندي زياد دهکات به و خو به که مزانيه ي، پيشه وای باوه پرداران (عمر ي کوپي خه تتاب) که (الفاروق) و (الأواب) ه له گه ل خزمه تکاره که يدا له سهر پشتي ته نها يه ک ولاخ، جاريک نه و سواي ده بوو وه جاريک خزمه تکاره که ي

۱- أخرجه البخاري كتاب المغازي باب مرض النبي ﷺ ووفاته (٤٤٤٦، ٤٤٤٩)، وأنظر: الترمذي كتاب الجنائز، باب ما جاء في التشديد عند الموت (٩٧٨) وقال: ((حديث حسن غريب)).

سوار ده‌بوو و کاتې گه‌یشتنه خاکی (بیت المقدس) ولاخه‌کې له تنگاوېکه‌وه روښت و نه‌ویش ترسا که له تنگاوېکه‌وه بېروت و له کاتیکدا نه‌م و له‌سهر ولاخه‌کې به بویه دابه‌زی و پېلاوه‌کې خسته بن باخه‌لې و ولاخه‌کې راکېشا و خوی که‌وته پېش ولاخه‌که، کاتې که (أبی عبیده ی کوړی الجراح) (سهرکرده‌ی له‌شکری سهرکه‌وتوو) نه‌وه‌ی بیڼی فهرمووی: ((یا امیر المؤمنین، ما أحب أن القوم قد أسشرفوک)) واته: نه‌ی پېشه‌وای باوه‌پداران پېم خوښ نییه نه‌و خه‌لکه بتبینن و تویش له‌و حاله‌ته‌دای))، پېشه‌وا فهرمووی: ((أوه یا أبا عبیده، لو قالها غیرک یا أبا عبیده، لقد کنا أذل قوم فأعزنا الله بالإسلام، فمهما ابتغینا العزة فی غیره أذلنا الله))^١ واته: ((تووه نه‌ی أبو عبیده... با به‌کېکی تر نه‌و قسه‌ی بگوته‌یه نه‌ی أبو عبیده، نیمه‌که‌ساسترین میلله‌ت بووین و خوای گه‌وره به‌نیسلامه‌وه شکوېی پې به‌خشین و هر کاتې به‌ شوین شکومه‌ندیدا بگه‌رېږن جگه له نه‌و (واته له نیسلام) نه‌وا خوای گه‌وره که‌ساسمان ده‌کات)) له سهرده‌می نه‌م مه‌زنه‌دا (عومه‌ر) و له سهرده‌می ده‌ستپاکی نه‌م نوممه‌ته‌دا (امین‌الامة) (ابو عبیده ی کوړی الجراح) خوای گه‌وره (بیت المقدس) ی رزگار کرد. داوا له‌خوا ده‌که‌م جارېکی تر بیگه‌رېښته‌وه بو موسلمانان هر خوی پشت و په‌نامانه و به‌توانایه به سهره‌موو شتیکدا.

نیشانه‌ی سییه‌م : (ثم موتان یاخذ فیکم)

واته: پاشان مردنېکی له ناکاو و کوت و پر له‌ناوتاندا بلاو ده‌بیته‌وه)) (کقعاص الغنم) بلاو ده‌بیته‌وه واته: وه‌کو نه‌و ده‌رده‌ی که توشی مه‌ر ده‌بیټ و ده‌یفه‌وتېڼی. نه‌وه‌ش شتیکه له لووتی ولاخ و ناژه‌له‌وه ده‌رده‌چېټ و به‌کسر ده‌یفه‌وتېڼی)).

زانایانمان فهرموویانه^٢: نه‌م نیشانه‌یه‌ش روویداوه له‌تاعونی عمواس (چاوه‌قوله‌ی عمواس)^٣ له ولاتی شام، نه‌وه‌ی که په‌سهنده به پېی قسه‌ی کومه‌لېکی

١- أخرجه الحاكم في المستدرک (١٣٠/١)، وصحه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (١١٧/١).

٢- ((فتح الباري)) (٦ / ٣٢١).

٣- وحديث الطاعون، في ((صحيح البخاري)) (٥٧٢٩) ومسلم (٢٢١٩).

زور له نه هلی (سیره و میژوو) له سالی هه ژدهی کوچی روویداوه و له م دهرده دا و له م تاعونه دا بیست و پینج هه زار موسلمانان کوشت له سه رووی هه موویانه وه ده ستیاکی نه م نوممه ته (امین الامة) (ابو عبیده ی کوپی الجراح) به لکو به هوپه وه خو شه ویسته که ی پیغه مبهری خواصه (معاذ ی کوپی جبل) کوچی دواپی کردوه .

نیشانه ی چواره م : پیغه مبهری خواصه ده لیت: ((ثم استفاضه المال حتى يعطي الرجل مائة دينار فيظل ساخطا)) وه (استفاضه المال) واته : زور بوونی سهروهت و سامان، واته : پاشان سهروهت و سامان زور ده بیست تاوه کو هه ر پیاویک سه د دیناری پی ده دریت که چی هیشتا هه ر په ست و نارازییه)) .

له (صحيح البخاری) دا هاتوه له فه رموده ی (عدی کوپی حاتم) ده لیت: ((بينا أنا عند النبي ﷺ إذ أتاه رجل فشكا إليه الفاقة - يعني: الفقر - ثم أتاه آخر فشكا قطع السبيل، فقال النبي ﷺ لعدی بن حاتم: ((يا عدی، هل رأيت الحيرة؟)) قلت: لم أرها، وقد أنبئت عنها، فقال النبي ﷺ: ((فإن طال بك حياة لترين الظعينة - والظعينة: هي المرأة في اليهودج الذي يوضع على البعير - ترحل من الحيرة، حتى تطوف بالكعبة لا تخاف أحدا إلا الله)) قلت فيما بيني وبين نفسي: فأين دعار طيئ الذين قد سعروا البلاد؟ - أي: أين هؤلاء الذين قطعوا الطريق على المسافرين؟ - ((ولئن طالت بك حياة لتفتحن كنوز كسرى)) قلت: كسرى بن هرمز؟ قال: كسرى بن هرمز، ولئن طالت بك حياة لترين الرجل - وهذا هو الشاهد - يخرج ملء كفه من ذهب أو فضة يطلب من يقبله منه، فلا يجد أحدا يقبله منه)) قال عدی: فرأيت الظعينة ترحل من الحيرة حتى تطوف بالكعبة لا تخاف إلا الله، وكنت فيمن افتتح كنوز كسرى بن هرمز - صلى الله على الصادق - قال: ((ولئن طالت بكم حياة لترون ما قال النبي أبو القاسم ﷺ: ((يخرج ملء كفه)) . واته : له كاتيكداه له خزمه تی پیغه مبهری خواصه بووم ﷺ کابرايه ک هاته خزمه تی و سکاالی هه ژاری لی کرد،

نه مجار كابرليه كي تر هاته خزمه تي و سكالای زوړيووني ريگراني كرد، جا پيغه مبهري خواص (عدي كوپي حاتم) ي فرموي: ((نه ي عدي، ثابا شاري (حيره) ت بينيوه؟ گوت: نه مبینيوه به لام باسيان بو كردوم، پاشان پيغه مبهري خواص فرموي: نه گهر ته مه نت دريژ بيت نه وا ثافره ت ده بيني كه ده خريته سر كه ژاوه يه ك و ده خريته سر ولاخيك و له (حيره) وه درده چيت و تاكو ته وافي كه عبه ده كات و له هيچ شتيك ناترسيت ته نها خوا نه بيت، منيش له دلي خوډما گوت: نه ي نه وانه ي كه ريگايان له خه لكې ده گرد له كوټن؟ نه مجار فرموي: نه گهر ته مه نت دريژ بيت نه وا گه نجينه و ولاتي كيسرا رزگار ده كن، گوت: كيسراي كوپي هرمز؟ فرموي: كيسراي كوپي هرمز، نه گهر ته مه نت دريژ بيت نه وا سرده ميك ديت كه كابرليه ده بيني پر ده ستي خوي نالتون و زيو ده كات بو نه وه ي كه سيك لي ي وهر بگريت كه چي هيچ كه س نادوزيته وه، (عدي) ده لئيت: ثافره تم ده بيني له ناو كه ژاوه يه كدا بوو به سر ولاخه وه له (حيره) وه درده چوو تاكو ته وافي كه عبه ي ده كرد و له هيچ كه س نه ده ترسا ته نها خوا نه بيت، من يه كيك بووم له وانه ي كه گه نجينه و ولاتي (كيسراي كوپي هرمز) مان رزگار كرد صلات و سلام له سر راستگوي باوهر پيكر او... فرموي: وه نه گهر نيوه ته مه نتان دريژ بيت نه وا نه وه ده بينن كه پيغه مبهريان (ابو القاسم) فرموي: - كه سيك پر ده ستي زيړ و زيو ده ر ده كات)).

هه ندي له نه هلي عيلم فرمويانه^١: نه و رووداوه وه كو خوي روويده له سرده مي (عمر ي كوپي عبدالعزيز) دا (عليه السلام) له ماوه ي دوو سال و نيودا جاريكي تر ژيان گه پرايه وه له سرده مي نه ودا وه كو نه وه ي باسي سرده مي پيغه مبهري (عمر ي كوپي خه تتاب).

له سرده مي (عمر ي كوپي عبدالعزيز) دا خه لكې له هه رزاني و فراوان بووني سامان و خو شگوزرانيده ده ژيان به لكو فرماني كرده بانگه وازكاريك به شاران و ولاتاندا بانگ بكات ده يگوت: ((هه ركه سي قه رزي له سره نه وا دانه وه ي قه رزه كه ي

١- انظر ((الفتح)) للحافظ ابن حجر (٦ / ٧٤٣ ط الحديث).

له سهر (بيت المال) ي موسلمانان، هر كه سى هه ژار و كه مدهسته نه وا پټويستيبه كه ي له (بيت المال) ي موسلمانان وه دابين ده كړيت وه هر كه سى بيه وي حه ج بكات و خه رجي حه جه كه ي نيبه نه وا له (بيت المال) ي موسلمانان وه بوى دابين ده كړيت وه هر كه سى بيه وي ژن به يني نه وا خه رجي ژن هينانه كه ي له (بيت المال) ي موسلمانان وه دابين ده كړيت)) وه به فه زلى خواي گه وړه نه و ميلله ته ده وله مند بوون تاوه كو له پاش نه وه بانگه وازكار ك دهرده چوو بانگي ده كرد كه چي كه سى نه ده دوزيبه وه به خشينه كه ي لى وه رگريت يان (صدقه) كه ي وه رگريت.

هه ندى له زانايان ده لټن: ^١ نه م رووداوو جاركي تر له دوا سهرده مدا روو ده دات، له پيش قيامت له سهرده مي (المهدي و عيسى كورپي مه ريه م) عليهما السلام، نه و باسه يشه به دريژي باسي ده كه م (إنشاء الله) كاتي كه زه وي پر به ركه كت ده بيت و كاتي كه به ركه كت داده به زيت و سه روه و سامان زور ده بيت رهنگه كه سيك ده رچيت به سه روه و سامانه وه كه چي كه سيك نادوزي ته وه (صدقه) كه ي لى وه رگريت چونكه خه لكى له سهرده مي عيساد الله د لنيا دهن كه وا قيامت نزيك بووه ته وه و رووي لى كردوون و بويه نه وانيش له و كاته دا به د لنيابيه وه، خه ريكي خوا به رستي و گوپرايه لى خواي گه وړه و نه نجامداني كاري چا كه ن بويه له و كاته دا د ليان په يوه ست نابيت به دونيا وه، پيغه مبه ري خوا الله ده لټت: ((حتى يعطي الرجل مائة دينار فيظل ساخا))، واته: تاوه كو سه د دينار ده دريت به كه سيك كه چي هيشتا هر په ستو نارازيبه)) .

هه ندى له نه هلى زانست (عيلم) فه رمويانه: ^٢ يان له به رنه بووني قه ناعته و رازي نه بوونه، يا خود له به رنه وه يه نه و پاره يه پټويستيبه كانيان بى دابين ناكات و هه موو خه رجييه كاني كه پټويستي پټيه تي دابيني ناكات.

١- أنظر: ((الفتح)) للمافظ ابن حجر (٦ / ٧٤٣ ط الحديث).

٢- أنظر: ((عمدة القاري)) (١٥ / ١٠٠) لبدر الدين العيني.

نیشانەي پینجهم: پیغه مبهري خواﷺ فەرمووی: ((فتنۃ لا یبقی بیت من العرب إلا دخلته)).

واته: پاشان فیتنه و ئاژاوه یهك پهیدا ده بێت هیچ مائیکي عه ره ب نامینیت ئیلا نه و فیتنه یه ی تی ده چیت)). هه ندی له نه هلی زانست فەرموویانه: رهنگه ئه م فیتنه یه مه بهستی ده زگا کانی پراگه یان دن بێت به هه موو شیوازه کانییه وه و به هه موو جوړه کانییه وه جا نه گه ر هاتوو نه و هۆکارانه بینراو یان بیسراو یان خویندراو بێت به لام له گه ل نه وه یشدا دلنیا نیم و بریار ناده م نه وه مه بهستی فەرمووده که ی پیغه مبه ربیت ﷺ ته نها خوی گه وره ده زانیت مه بهستی پیغه مبه ره که ی ﷺ چیه له م نیشانە یه دا.

نیشانەي شه شه م: پیغه مبهري خواﷺ فەرمووی: ((ثم تكون هدنة)).

واته: پاشان ریککه وتنامه یهك، یان ناگر به ست مۆر ده کریت)) وه ئیستا زۆریک له ریککه وتنامه هه یه له نیوان زۆریه ی ولاته نه ورپییه کان و نه مریکییه کان له لایهك و ولاته ئیسلامییه کان له لایهکی تره وه، خوی گه وره خۆی باش ده زانیت)). (ثم تكون هدنة بینکم و بین بني الأصفر)) واته: پاشان ریککه وتنامه یهك له نیوان ئیوه و رۆمه کاند^۱ مۆر ده کریت))، ((فیغدرون فیأتونکم تحت ثمانین غایه)) واته: جا نه وان نه و ریککه وتنامه یه ده شکینن پاشان له ژیر هه شتا ئالادا هیرشتان ده که نه سه)) مه بهستی ئالایه... بۆیه ناوی نراوه غایه (مه به ست) چونکه نه وه مه بهستی سوپایه، نه گه ر هاتوو ئالاکه رووخا نه و مه بهسته که یش ده رووخیت وه رووخان ده چیت نه و دلی تاکه کانی سوپا وه ((تحت کل غایه اثنا عشر ألفا))، واته: له ژیر هه ر ئالایه کدا دوا زده هه زار جهنگا وه ره یه)).

۱- و بعض أهل العلم أشار إلى أن هذه الفتنة ربما تكون ما وقع من فتن بين الصحابة رضوان الله عليهم، بداية من مقتل عثمان، واستمرت بعده. انظر: ((فتح الباري)) (٦ / ٣٢٨).

۲- بفهوم العصر: هم أهل أوروبا و أمريكا.

له (مسند الإمام أحمد) و (سنن أبي داود و ابن ماجه) و (صحيح ابن حبان) ^۱ دا هاتووه به سته ددكي (صحيح) له فهرمووده كابرابه ك له هاوه لاني پيغه مبهروه عليه السلام پتيان دهگوت: (ذو مخمر) دهلئين: (مخير) فهرمووي: گويم لي بوو كهوا پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموويه تي: ((ستصالحون الروم صلحا آمنا، فتغزون انتم وهم عدوا من ورائكم، فتنصرون وتغنمون وتسلمون، ثم ترجعون حتى تنزلوا بمرج ذي تلؤل - والمرج: المكان الذي يكثر فيه الماء والخضرة - فيرفع رجل من أهل النصرانية الصليب، فيقول: غلب الصليب، فيغضب رجل من المسلمين فيدقه، فعند ذلك تغدر الروم وتجمع للملحمة))، واته: نتيوه په يماننامه يكي ناشتي له گه ل رومدا مؤر دهكهن، جا نتيوه دهجهنگن و له كاتيكداننه وان دوژمنتانن له پاشه وهتان، نتيوه سهردهكهون و دهستكهوتتان دهست دهكهويټ و خهلكي دهكهنه موسلمان، پاشان دهگهريټنه وه تاكو له جيگايه كدا داده به زن، كه پيي دهلئين: (مرج ذي تلؤل) (وه ماناي مرج: نهو جيگايه يه كه سهوزايي و ناوي زور ليټيه، واته: ميگر) نه مجار كابرابه كي گاور خاچه كهي به رز دهكاته وه و دهلئين: خاچ سهركهوت... بويه كابرابه ك له موسلمانان په ست دهبيټ و له ملي ددها، جا له و كاته دا رومه كان غه درتان لي دهكهن و خويان ناماده دهكهن يو داستانيك)).

له (صحيح مسلم) ^۲ دا هاتووه له فهرمووده ك (حذيفة بن كوفه) اسيد الغفاري يه وه دهليټ: (أطلع النبي عليه السلام علينا، ونحن نتذاكر، فقال عليه السلام: " ما تذاكرون؟" قالوا: نذكر الساعة يا رسول الله، فقال عليه السلام: " إنها لن تقوم حتى ترون قبلها عشر آيات)) فذكر الدخان، والدجال، والدابة، وطلوع الشمس من مغربها، ونزول عيسى ابن مريم عليه السلام ويأجوج ومأجوج، وثلاثة خسوف: خسف بالمشرق، وخسف بالمغرب، وخسف بجزيرة العرب، وآخر ذلك نار تخرج من اليمن - وفي رواية: ((من فجرة عدن)) -

۱- أخرجه أبو داود، كتاب الملاحم، باب ما يذكر من ملاحم الروم (٤٢٩٢، ٤٢٩٣)، وابن ماجه كتاب الفتن، باب الملاحم (٤٠٨٩) وقال البوصيري في ((الزوائد)): ((إسناده حسن)) وأحمد في ((المسند)) (٩١/٤) و (٥/٣٧١، ٤٠٩)، وابن حبان (٦٧٠٨، ٦٧٠٩)، والحاكم (٤٦٧/٤)، وصححه روافقه الذهبي، وابن أبي شيبة في ((مصنفه)) (١٩٤٤٩)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (٣٦١٢)، و((المشكاة)) (٥٤٢٨).

۲- أخرجه مسلم، كتاب الفتن، باب الآيات التي تكون قبل الساعة (٢٩٠١).

تطرد الناس إلى محشرهم)) واته: پيغمبهری ﷺ به سهری کردینه وه له کاتیکدا نیمه گفتوگو و قسه مان دهکرد، جا فهرمووی: دهرباره ی چی گفتوگو دهکن و باسی چی دهکن؟ نیمه ش له ولأمدًا وتمان: باسی قیامت دهکین نه ی پيغمبهری ﷺ (ته ماشای کیشی هاوه لآن بکه و باسی چی دهکن!)، فهرمووی: قیامت هه لئاسیت تا له پیشدا ده نیشانه نه بینن ئه مجار باسی کرد و فهرمووی: (دوکه لیک) و (ده جال) و (زینده وه ریکی سهر (دابة)) و (هه لئانتی رۆژ له رۆژئاواوه) و (دابه زینی عیسی کورپی مهریم) و (یأجوج و مأجوج) و سی رۆچوون پوو ده دات: (رۆچوونیک له رۆژه لات) و (رۆچوونیک له رۆژئاواوه) و (رۆچوونیک له دورگی عهر به وه) له کوتایی نه وانه (ناگریک له یه مهنه وه دهرده چیت) (له ریوايه تیکي تردا: له قولایی عه دهنه وه) خه لکی راده مالیت به ره و مه حشر)).

ئمه نمونه یه که له نیشانه گهره کانی قیامت، له ریوايه تی تردا هاتوه که وه پيغمبهری ﷺ باسی ئه م نیشانه نه ی کردوه به ریزیه ندیکي جیاواز له وه ی که (حذیفه ی کورپی أسید الغفاری) پیوايه تی کردوه، به لām به هر حال ئه وه بزانه که نیشانه گهره کان ئه گهر یه کیکیان پوو بدات ئه واه وانی تر به شوینیدا پوو ده دهن وه کو گرییه ک وایه ئه گهر هاتوو کرایه وه ئه واه دهنکه کانی په رته وازه ده بن.

پيغمبهری ﷺ باسی ئه مه ی کردوه هر وه کو چۆن له (مسند أحمد) و (مصنف ابن أبي شيبة) دا هاتوه له فهرمووده یه کی (عبدالله ی کورپی عمرو) له لای (الحاکم) له فهرمووده ی (أنس) وه یه له چه ند ریگایه کی تره وه که به کۆی هه مووی (شیخ ئه لبانی)^۱ به دروست (صحيح) ی زانیوه که وه پيغمبهری ﷺ فهرموويه تی: ((الأمارات خرزات)) واته: نیشانه کان وه ک دهنکه کان)) ((منظومات في سلك))، واته: له ده زوویه کدا هۆنراونه ته وه)) ته ماشای شیوازی دهر پیرینی پيغمبهری ﷺ بکه که خوا ی گهره چۆن ئه و ره وانبیژییه بی وینه ی پی

۱- أخرجه أحمد (۲ / ۲۱۹)، وابن أبي شيبة (۳۷۲۷۴)، والحاکم (۵۲۰ / ۴) ط العلمیة عن عبدالله بن عمرو رضی الله عنه ورواه الحاکم عن أنس رضی الله عنه (۴ / ۵۸۹)، ورواه ابن حبان (۶۸۳۳)، والطبرانی في ((الأوسط)) (۴۲۷۱) عن أبي هريرة، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (۲۷۵۵، ۳۲۲۷) و ((الصحيح)) (۱۷۶۲، ۳۲۱۰).

به خشيوه ((فإن يقطع السلك يتبع بعضها بعضا))، واته: نه گهر ده زووه که بچړا نه وا شوینی په کتر ده که ون)) نهی په ږوهر دگارمان بمانپاريزه... چنه د نيشانه په کی په ک له دواي په ک، نه گهر نيشانه په کی هاته دی نه وا نه و دواي نيشانه کان شوینی ده که ون... داوا له خوا ده که م که وا نيمان به نسيبي من و نيوه بکات و له سر نه و نيمانه بمرين که خوی ليی رازييه...

چنه ده ها ږووداوی زور... نهی باشه ده ربارهی نه م سه رده مهی نيمی تيا دا ده زين؟؟ نایا پيغه مبهري خواصه باسی کردووه؟؟ به لی!! حاله تيکی شوین که وتنی ريسواي، حاله تيکی لاوازی و که ساسی که نوممه ته که مانی پيا دا تیده په پړی له م سالانه دا، پيغه مبهري خواي زهوی و ناسمانه کان باسی کردووه... نایا به نيوه م نه گوت که وا پيغه مبهري خواصه هيچ شتيکی له م بوونه وه رده دا جی نه هيشتووه که ږووده دات تا کو قيامت نيللا باسی کردووه؟ نه وهی زانی و رهوانی کرد نه وا زانی و رهوانی کرد وه نه وه يشه نه يزانی و رهوانی نه کرد نه وا نه يزانی و رهوانی نه کرد)) نه وهی که خواي گه وره ويستی له سر بيت بو نيمه يان گواستووه ته وه، که و ابو پيغه مبهري خواصه ده ربارهی نه م کات و سه رده مه به سوپه چی فرمووه؟؟

نيمامی (بوخاری و مسلم)^۱ له فرموده په کی (أبي سعيد الخدري) ريوایه تيان کردووه که خوشه ويستان خواصه فرمويه تی: ((لتبعن)) ته ماشاکه که ی نه و فرموده پيروزهی فرمووه؟؟ پيش چواره سه ده... ((لتبعن سنن من کان قبلکم، شبرا بشبر، وذراعا بذراع، حتی لو دخلوا جحر ضب تبعتموهم " قالوا: يا رسول الله: اليهود والنصارى، قال: " فمن؟؟))، واته: ريگا و ريسای نه وانه ی پيش خوتان ده که ون بست به بست و بال به بال ته نانه ت نه گهر نه وان برونه کونی بزمنزه په که وه نه وا دوايان ده که ون . فرمويان: نهی پيغه مبهري خواصه مه به ست جووله که و گا وره؟ فرموی: نهی کی؟؟ واته: نهی جگه له وان کييه؟ ته ماشای

۱- أخرجه البخاري، كتاب أحاديث الأنبياء، باب ما ذكر عن بني إسرائيل (٢٤٥٦)، ومسلم كتاب العلم، باب اتباع سنن اليهود والنصارى (٢٦٦٩).

نهم شيوازه رهوانبېژييه جوانه بكنه كه پيغهمبري خواﷺ بهو شيوه جوانه دهري بريوه و ديارى كردنيكي وردبينانهى كردووه بو حالي نهم نوممهته بهسويه لهو شوين كه وتن و ريسوا بوونه كه لهم سهردهمهده تيدهپهري چونكه پوژگار دهستهوامه .

خوای گه وړه فهرموويه تي: ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ آل عمران: ۱۴۰، واته: نيمه نهو روظگارهي سهركه وتن و تيکشكانه، له نيو مهردمدا دهستاو دهستي پي دهكهن روظي بو نيوهيه و پوژيكيش بو نهوان)).

پيزداران... نهم قسانه نهوه ناگهيه نيټ كهوا نهم نوممهته پياو چاكي تياوا نهماوه، بهلام پيغهمبري خواﷺ باسي حاله تيكي له حاله تهكان دهكات كه نهم نوممهته لهو لاوازي و شوين كه وتنهده تياوا تيدهپهري له قوناغيكي له قوناغهكاني ميژوو وه پر سهروهري و دور و دريژهكهي هرحهنده نهگر هاتوو نهم نوممهته نيسنا بهم قوناغهده تيدهپهري نهوا سهردهمانتيك بووه به چهندهها قوناغي تردا تيپهريوه كه پر بووه له پايه داري و توانابوون، دنيا بن جاريكي تر به ويستى خوای گه وړه پايه و دهسهلاتي بو دهگيرپتهوه چونكه نهوه بهلينيكي له پيغهمبري نازدارهوهﷺ... كه له پاشدا باسي دهكهم - إنشاء الله - .

نيمامي احمد له(مسند)هكيدا و ابن ماجه له (سنن)هكيدا به سهنهديكي (صحيح)^۱ له فهرموودهيهكي (ابو هريره)وه ريوايه تيان كردووه كهوا پيغهمبري خواﷺ فهرموويه تي: ((سيأتي على الناس سنوات خداعات، يصدق فيها الكاذب ويكذب فيها الصادق ويؤتمن فيها الخائن ويخون فيها الأمين وينطق فيها الرويبضة)) قيل: وما الرويبضة يا رسول الله؟ قال: ((الرجل التافه)) وفي لفظ: ((الرجل السفیه يتكلم في أمر العامة)) واته: سالانيكي ههله تيننه به سهر خهلكيدا ديت، باوه پر به كهسي درونن دهكريت و كهسي راستگو به درو دهخرپتهوه، كهسي دهستپيس

۱- أخرجه أحمد (۲ / ۲۹۱، ۳۳۸)، وابن ماجه، كتاب الفتن، باب شدة الزمان (۴۰۳۶)، والحاكم (۴ / ۵۱۲)، وقال الحافظ في (الفتح) (۱۳ / ۸۴): ((سند جيد))، وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۱۸۸۸)، (۲۲۵۳).

وناپاك ده‌بېټه ده‌ستپاك و كه‌سى ده‌ستپاكېش ده‌بېټه ده‌ستپيس و ناپاك،
(الروبيضة) دېته قسه كردن و ده‌بېټه دهم سپي، فهرموويان: ئه‌ي پيغه‌مبه‌ري
خواجه (الروبيضة) كييه؟ فهرمووي: كه‌سانكي هيچ و پوچ و نه‌فام له‌ كاروباري
گشتيدا قسه ده‌كه‌ن)).

كه‌وابوو هه‌موو ئه‌وانه‌ي كه‌ ئيستا به‌ چاو ده‌ييينين و به‌ گوټيه‌كانمان ئه‌مړو
ده‌بييسين پيغه‌مبه‌ري خواجه باسي كردوو چونكه‌ ئه‌و هيچ قسه‌يه‌كي له‌ خؤ وه
نه‌كردوو وه‌ هه‌رده‌م من باسي ئه‌وه‌ ده‌كه‌م بؤ ئه‌وه‌ي هيو و ئاوات برژينمه‌ ناو
دلّه‌كان له‌ كاتيكدا كه‌وا هيو و ئاوات كه‌م بوونه‌ته‌وه‌ و بؤ ئومېدي زؤر بووه‌ و بؤ
هيوايي بالي كيشتاوه‌ به‌ سه‌رماندا، دلّه‌كان هاتوونه‌ته‌ له‌رزه‌، ئه‌و كه‌سه‌ي كه‌وا
باسي حالي ئيستاى خه‌لكي كردوو به‌و شيوه‌يه‌ي ئيستا تايادا ده‌ژين به‌و شيوه‌
روون و ناشكرايه‌، باوك و دايك و روح و گيانم به‌ فيداي بېټ هه‌ر ئه‌وه‌ باسي
سه‌ركه‌وتني ديني خواي كردوو و باسي ده‌سه‌لاتي ئه‌م ئوممه‌ته‌ پيروؤ و
كامه‌رانه‌ي كردوو وه‌ پشت به‌ خوا موژده‌ي ئه‌وه‌تان پي ده‌ده‌م له‌ قسه‌ي ئه‌و
راستگويه‌وه‌ كه‌ هه‌رگيز له‌ خؤ وه‌ قسه‌ ناكات.

من پر به‌ دهم ده‌لّيم: ئه‌گه‌ر هه‌موو بؤ باوه‌ران له‌ هه‌موو بوونه‌وه‌ردا كؤ ببڼه‌وه‌
به‌ مه‌به‌ستي ئه‌وه‌ي ره‌گ و ريشه‌ي موسلمانان له‌ بن ده‌ريبنن يا خود سه‌وزي و
گه‌شي موسلمانان له‌م دونيايه‌دا له‌ ناو به‌رن ئه‌وه‌ ناتوانن و هه‌رگيز ناتوانن
هه‌رچه‌نده‌ كؤ ببڼه‌وه‌.

پيغه‌مبه‌ري خواجه به‌و موژده‌يه‌ موژده‌ي داوه‌ هه‌روه‌كو چؤن ئيمامي (مسلم)
له‌ (صحيح) ه‌كه‌يدا له‌ فهرمووده‌ي (ثوبان) وه‌و رېوايه‌تي كردوو كه‌وا پيغه‌مبه‌ري
خواجه فهرموويه‌تي: ((إِنَّ اللَّهَ زَوَى لِي الْأَرْضَ فَرَأَيْتَ مِشَارِقَهَا وَمَغَارِبَهَا)) واته: خواي
گه‌وره‌ زه‌وي بؤ نزيك كردمه‌وه‌ تاوه‌كو رۆژه‌لات و رۆژ ئاوام بيڼي)).

كه‌وا بوو په‌روه‌ردگارمان ئه‌م زه‌وي يه‌ي بؤ پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ي بچوك كرده‌وه‌ و
ئوويش رۆژه‌لات و رۆژئاواي زه‌وي بيڼي، هه‌روه‌كوو چؤن (المسجد الأقصى) ي بؤ

روونكرده وه له پاش گه‌رانه‌وه‌ی له گه‌شته‌كه‌ی بۆ ئاسمان له شه‌وی (إسراء و معراج) دا هه‌روه‌كو ده‌زانن خوای گه‌وره وینه‌كه‌ی بۆ گواسته‌وه و له پېش چاوی دانا هه‌ر كه بێ باوه‌پان پرسپاریان بکړدایه ده‌رباره‌ی هه‌ر شتێك نه‌وا ته‌ماشای ده‌کرد و وه‌سفی بۆ ده‌کردن! نه‌وه‌یش لای خوای گه‌وره ژۆر گران و ده‌گمهن نییه .

نه‌مجار پێغه‌مبه‌رمان ﷺ فه‌رمووی: ((وإن أمتی سیبلخ ملکها ما زوی لی منها)) واته: به دلتیاییه‌وه موڵك و سامانی ئوممه‌ته‌که‌م ده‌گاته نه‌و جیگایه‌ی که بۆم بچووک کرایه‌وه)).

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ موژده به هاوه‌لانی ده‌دات له کاتی‌کدا نه‌وان له مه‌ککه‌ن و قامچی دوژمنان له‌سه‌ر پشتیان و خوین به جه‌سته‌یان وه‌ رێده‌کات وه بێ باوه‌پان ئازاری نه‌وانیان ده‌دا له‌سه‌ر نه‌و لمه‌ گه‌رمه و له‌و قرچه‌ی گه‌رمادا... موژده‌ی چییان پێ ده‌دا؟ به سه‌ر که‌وتن و پایه‌داربوون... ده‌فه‌رمویت: ((وإن أمتی سیبلخ ملکها ما زوی لی منها، وأعطیت الأحمر والأبيض))، واته: وه به دلتیاییه‌وه موڵك و سامانی ئوممه‌ته‌که‌م ده‌گاته نه‌و جیگایه‌ی که بۆم بچووک کرایه‌وه وه خوای گه‌وره سوور و سپی پێ به‌خشیم)).

نه‌وه‌ش موڵکی کیسرا و قه‌یصه‌ره هه‌روه‌کو له هه‌ردوو کتیی (الصحيح) ٢ دا هاتوه له فه‌رمووده‌ی (ابی هريره) وه که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((إذا هلك كسری فلا كسری بعده، وإذا هلك قيصر فلا قيصر بعده، والذي نفسي بيده لتنفق كنوزهما في سبيل الله))، واته: نه‌گه‌ر کیسرا له ناوچوو نه‌وا کیسرای تر به دوايدا نایه‌ت، نه‌گه‌ر قه‌یصه‌ر له ناوچوو نه‌وا قه‌یصه‌ری تر به دوايدا نایه‌ت، سویند بێ به نه‌و که‌سه‌ی گیانی منی به ده‌سته هه‌موو گه‌نجینه‌کانیان له پیناوی خوا دا ده‌به‌خشن)).

١- انظر: البخاري (٢٨٨٦)، ومسلم (١٧٠) من حديث جابر ﷺ ومسلم (١٧٢) من حديث أبي هريرة ﷺ.
٢- أخرجه البخاري، كتاب الجهاد والسير، باب الحرب خدعة (٣٠٢٧)، ومسلم كتاب الفتن وأشراط الساعة، باب لا تقوم الساعة حتى يمر الرجل بقبر الرجل، فيتمنى أن يكون مكان الميت من البلاء (٢٩١٨)، وروي عن جابر بن سمرة عند البخاري (٣١٢١) ومسلم (٢٩١٩).

براکه م... کهس باوه پ به وه ناکات ته نها کهسانیک نه بیت که خوی گه وره دلی پر کردوه له ئیمان و دلنیايي هه روه کو خوی گه وره فهرموویه تی: ﴿وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾ الأحزاب: ۲۲، واته: جا که بروداداران نه وه هه موو له شکر و ده سه لاتهی حیزه کانیاں چاو کرد که به ره و روویان ده هاتن بو مه دینه گوتیان: نه مه هر نه وه به لینه بوو که خوا و په یامبه ره که ی ﷺ پئیان داین، واته: له پیشه وه به لینیان پی داین به رژه دژوارو سه خته کان، له پاشان به یاریده دان و سه رکه وتن، خوا و په یامبه ره که ی ﷺ راستیان فهرمووه، باوه پرداره کان پتر باوه پ و ملکه چییان زیادی کرد).

نه مه دروشمی ئیمانداره راستگوانه، به لام دوو رووه کان نه وه قسه کانیاں خراب و چه په له هه روه کو خوی گه وره باسی ده کات ﴿مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾ الأحزاب: ۱۲، واته: نه وه به لینه ی خوا و پیغه مبه ره که ی ﷺ پئیان داین به سه رکه وتن، هر فریودان و له خسته بردن بوو بو مان (!).

پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: ((وانی سألت ربي لأمتي أن لا يهلكها بسنة عامة، - أي بقط عام - وأن لا يسلط عليهم عدوا من سوى أنفسهم فيستبج بيضتهم وإن ربي قال: يا محمد إني إذا قضيت قضاء فإنه لا يرد، وإني أعطيتك لأمتك أن لا أهلكهم بسنة عامة، وأن لا أسلط عليهم عدوا من سوى أنفسهم يستبج بيضتهم ولو اجتمع عليهم من بأقطارها))، واته: من داوام له په روه ردگاری خوّم کرد که وا نوممه ته که م به گرانییه کی سه ختی گشتگیری له ناو نه بات، دوزمنیکی جگه له خوځیان بالا ده ست نه کات به سه ریاندا بگاته راده یه ک که وه چه و نه وه یان له ناو بیات، په روه ردگارم پیی فهرمووم: نه ی محمد ﷺ من نه گه ر هاتوو هر فهرمایشتیکم بریار دابیت نه وه گه رانه وه ی نییه، دلنیا به نه وه م پی به خشیت که وا نوممه ته که م به گرانییه کی سه ختی گشتگیری له ناو نه به م و دوزمنیکی جگه له خوځیان بالا ده ست نه که م به سه ریاندا بگاته راده یه ک که وه چه و نه وه یان له ناو

ٺٽا جی موزدهہ کی خوشہ....!!

وهرن... ئەي چاگەکاران... لە پاش ئەم پيشهکييه زانستيه... لە پاش ئەم
باسه له نيشانهکانی پيش هاتنی قيامەت... وهرن با پيکهوه باسيک دهربارەي
(دواين رووداوهکان)) بەدریژی بکهين، ئەم زنجيره پرۆگرامييه له نتيوان بناغهيهکی
زانستی و پرۆگراميکی پهروهدهیی و شتوازيکی بانگهوازی کۆ دهکاتهوه... له
کاتیکدا پيشکهشی دهکەم که شههوات و ماددييات زال بوونه، زۆربهی خهلکی
لهسەر بهرنامهکەي خواي پهروهردار لايان داوه و تاوهنهکانيش لهسەر يەك کۆ
بوونهتهوه و ترس له خواي پهروهردار کهم بووتهوه... ئەمه پيشکهش ناکەم بۆ
ئەوهی لهم واقيعه ههلبێم، بهلکو پيشکهشی دهکەم بۆ راستکردنهوهی واقيع بۆ
ئەوهی ئەو مەزفایهتبيیهی، که وهکو سهرخۆش لهبەر خۆيانەوه وپینه دهکەن و
بێدهکەنن وهکو شیت رادهکەن، وهکو کهسێکی ههلاتوو و کاروکردهوهیهک به

١- أخرجه أحمد (٤ / ١٠٣)، و الحاكم (٤ / ٤٣٠، ٤٣١)، والبيهقي في ((الكبرى)) (٩ / ١٨١) من حديث تميم، و له شاهد عند أحمد (٦ / ٤)، وابن حبان (٦٧٠١)، و الحاكم (٤ / ٤٧٦) ط العلمية، و الطبراني في ((الكبير)) (٢٠ / ٢٥٤)، و البيهقي في ((الكبرى)) (٩ / ١٨١) من حديث المقداد بن الأسود، و صححه الشيخ الألباني في ((الصحيح)) (٣).

يه‌كتر ده‌كهن، كه گيانداره درنده‌كان شهرم ده‌كهن به يه‌كتری بكن له جيهانی دارستاندا!! بۆ نه‌وهی بزانی به دلنیايي‌كه‌وه، كه‌وا مردن كوتايي ژيان نيه... نه‌خير نه‌خير... به‌لكو له پاش مردن زيندوو‌بوونه‌وه هيه‌وله‌پاش زيندوو‌بوونه‌وه‌ش حشر هيه و له پاش حشر لپرسينه‌وه و، پاره‌ستان له‌به‌ر ده‌ستی خوی په‌روه‌دگارا به‌زه‌ليلی و ترسه‌وه هيه به مه‌به‌ستی پرسيار كردن ده‌باره‌ی كه‌م و زۆر، بچوك و گه‌وره.

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ الزلزله: ۸، واته: ئينجا هر كه‌سيك كيشی ورديله‌يك چاكه‌ی ته‌نجام دايیت، پاداشه‌كه‌ی ده‌بينيته‌وه. (۷) كه‌سيكيش كيشی ورديله‌يك شهر و خراپه‌ی كردبیت، تۆله‌كه‌ی ده‌بينيته‌وه. مه‌گه‌ر خوا قه‌له‌می عه‌فوو بیتی به‌سه‌ريا، كه‌وابوو با هه‌موومان هوشيار و زیره‌ك و وريابين، بزانی روژانه چی نه‌كه‌ين و له خوا بترسين (۸)).

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَنَضْعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَسِيبًا﴾ الأنبياء: ۴۷، واته: بى گومان روژى قيامت ئيمه‌ ترازووی دادپه‌روه‌ی دانه‌نين كرده‌وه‌كانيانى پى نه‌كيشين نه‌وسا هيچ كه‌سيك كه‌مترين سته‌می لى ناكړى چ له چاكه‌كاران و چ له خراپه‌كاران، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر كرده‌وه‌كانيانى به‌ته‌دازه‌ی سه‌نگى ده‌نكه‌ خه‌رته‌له‌يه‌كيش بيت كه له بچوكيدا كراوه به نمونه، ئيمه ته‌يه‌نين و ناماده‌ی نه‌كه‌ين وه ته‌وه‌نده به‌سه بۆ ئيمه كه به وردى ژمپريارى كرده‌وه‌كانيان (بين)).

له پاش لپرسينه‌وه به‌هه‌شت يان دۆزه‌خ هيه... خوښيه‌ك هه‌رگيز ناخوښى به دوايدا نايه‌ت وه يا خود ناخوښيه‌ك هه‌رگيز خوښى به دوايدا نايه‌ت ((يا أهل الجنة خلودا فلا موت... ويا أهل النار خلود فلا موت))، واته: نه‌ی نه‌هلی به‌هه‌شت به‌نه‌مرى بژين و چيتر مردن نيه... نه‌ی نه‌هلی ناگر به‌نه‌مرى بژين چيتر مردن نيه)).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ﴾ (١٠٥) فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَلَدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فِي الْجَنَّةِ خَلَدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٨﴾ هود: ١٠٥-١٠٨، واته: رۆژیکیش که دیت هیچ کهسێک بۆی نییه به فرمانی خوا نه‌بیئت قسه بکات ئینجا ئه‌وه‌خه‌لکه ده‌بنه دوو کۆمه‌ل، هه‌یانه به‌هۆی لاساری و کلابونییه‌وه به‌دبه‌خته و چاره‌په‌شه، هه‌شیانه به‌بۆنه‌ی چاکیی و باشی خۆیه‌وه به‌ختیار و روو سپییه (١٠٥) جا ئه‌وانه‌یان به‌دبه‌خت و لار و لاسارن له ئاگردان، هه‌ر له‌وێش تووشی هه‌ناسه کورتی و ته‌نگه نه‌فه‌سی ده‌بن و هه‌ر هاوار هاواریانه (١٠٦) تا ئاسمانه‌کان و زه‌وی هه‌بن ئه‌وانیش تێیدا ئه‌مێننه‌وه. عه‌ره‌ب ئه‌گه‌ر ویستبای بلی ئه‌و شته به‌رده‌وام و هه‌میشه‌یه ده‌یگوت: (ما دامت السموات والأرض) که‌وابوو به‌هه‌تا هه‌تایی له‌دۆزه‌خدا ده‌مێننه‌وه و لێی ده‌رناچن، مه‌گه‌ر په‌روه‌ردگارت بیه‌وی له‌وه‌خت و کاتێکدا ده‌ریان به‌یئنی بۆ ئه‌وه‌ی به‌جۆریکی تر له‌سزا سزایان بدات، به‌راستی په‌روه‌ردگاریشت زۆر به‌ده‌سه‌لته‌ بیه‌وی هه‌ر شتی بکات ده‌یکات وه‌ هیچ به‌رگریکی بۆ نابێت. (١٠٧) ئه‌وانه‌یشیان کامه‌ران و به‌خته‌وه‌رن له‌ئوه‌ل له‌حزه‌وه له‌به‌هه‌شتن و بۆ هه‌میشه له‌وی ئه‌مێننه‌وه تا ئاسمانه‌کان و زه‌وی بێن مه‌گه‌ر ئه‌وه‌نده په‌روه‌ردگارت مه‌یلی هه‌بی کارێ تر بکات جا ئه‌وکاته له‌به‌هه‌شتدا نابن. (ابن کثیر) ئه‌لێت: مانه‌وه‌یان له‌به‌هه‌شتدا به‌هه‌تا هه‌تایی واجیب و پێویست نییه له‌سه‌ر خوا، به‌لکو خوا به‌فه‌زل و منه‌تیه‌تی، جا بۆ ئه‌وه سوپاس و ته‌سبیحاتی بکه‌ن زیکری (سبحان الله، الحمد لله) ئه‌خړیته سه‌ر زاریان، ئه‌و به‌خششه هه‌تا هه‌تایی و نه‌براهیه. (١٠٨)).

باسه‌ره‌تایی ((دواين رووداوه‌كان)) ببێته کۆتایی... به‌لێ... ئه‌مه کۆتاییه‌کی بێ گومانی راستییه بۆ هه‌موو مۆفێک له‌سه‌ر زه‌ویدا هه‌ر چه‌نده رێزی به‌رز بی‌ت یان پله‌ی به‌رز بی‌ت یا نزم بی‌ت! ئه‌وه مردنه...

داوا له خوا دهكهم لهم زنجيره يه دا په ند و ئاموژگاري لى وه گرځين و ببيتته
 سه ره تايه ك بؤ گه پانه وه يه كي راست بؤ لاي خوا... ببيتته هو يه ك بؤ گه پانه وه ي
 ئوممه ته بؤ پله و پايه و پيشه نكي و كه رامه ت و خوشگوزراني له دونيا و قيامه تدا
 ئه و يش به نه هيشتن و بنه بر كردنى لاوازي و بى ده سه لاتى و بى ئوميدى و
 داروخانى دهره و نه بكوزه كه يه... ئه و حاله ته له رزوكه تر سناكه كه توشى بووه و
 بووته هو ي وازهيټان له كار كردن و داهيټان به هو ي خراب تيگه يشتن له مه به ستي
 خوا و پيغه مبه ره كه ي ﷺ. هه روه ها داوا له خوا ي گه و ره ده كه م كه ببيتته هو يه ك بؤ
 كار يكي دلسوزانه و داهيټان له دين و دونيادا پيكه وه. دلنيا بن كه ئه م ئوممه ته
 ناتوانيت ريگايه ك بؤ خو ي بكا ته وه به ره و شكومه ندى و كه رامه ت له نيو به ردى
 سيسته مى نويى جيهانى به لكو ناتوانى خو ي خوشگوزره ران بكا ت له دوا روژدا به
 به هه شتى به رين ته نها به زانست و كرده وه (علم و عمل) نه بيت.

چه ند بى نرخه هه ندى كه س پروپاگه نده ي ئه وه ده كه ن كه هيج له كي شه كه
 ناگو رپيت تاكو (المه دى) له دوا روژدا دهر نه چيټ چيتر با ئه م ئوممه ته واز به يټنى له
 زانست و كار و كرده وه (علم و عمل) با چاوه پروانى (المه دى) ئاخو زه مان بكه ين .
 ئه گه ر و ابوايه ئه و ا پيغه مبه رى خوا ﷺ به رگه ي ئه و هه موو ئازاره ي نه ده گرت و به
 سه ر دپك و دالدا ريى نه ده كرد بؤ ئه وه ي دينى خوا بگه يه نى .

كه و ابو وهه موو رابن و هه ستنه وه بؤ خوشگوزراني دونيا و قيامه ت و داوا له خوا
 ده كه م كه ئه م كار ه ته نها له به ر ئه و بيت و پشكه مان له دينه كه ماندا ته نها
 قسه كردن نه بيت و داوا ي لى ده كه م كه مه به ست و نيه تمان پاك بكا ته وه . ئه و ولي
 ذلك وهو مولاه .

سه ره هره رگي

با هه موو كه سيك بزانيټ ته م دونيايه هه رچه نده دريژه بكيشيت ته وا هيشته هه كورته، هه رچه نده گه وره و مه زن بيت ته وا سووك و ريسوايه، چونكه شه وگار هه رچه نده دريژه بخايه نيټ ته وا هه ر ده بيت شه به ق ده ركه ويټ، له بهر ته وه ي ته مه ن هه رچه نده دريژ بيت ته وا هه ر ده بيت بچينه ناو گوره وه .

أيا من يدعى الفهم	إلى كم يا أخی الوهم
تتبع الذنب بالذنب	وتخطى الخطأ الجـم
أما بان لك العيب	أما أنذرك الشيب
وما فى نصحه ريب	أما نادى بك الموت
أما أسمعك الصوت	أما تخشى من الفوت
فتحتـاط وتهـتم	فكم تسير فى السهو
وتختال من الزهو	وتنفـض إلى اللـهو
كأن الموت ما عم!	كأنى بك تنحط
إلى اللحد وتنـفـط	وقد أسلمك الرهـط
إلى أضيق من سم	هناك الجسم ممدود
ليستأكله الدود	إلى أن ينخر العود
ويمسى العظم قد رم	فزود نفسك الخير
ودع ما يعقب الضير	وهيئ مركب السير
وخف من لجة اليم	بذا أوصيك يا صاح
وقد بحتك من باح	فطوبى لفتى راح بآداب محمد يأتـم

واته: نهى ته وكه سهى بانگه شهى تيگه يشتن ده كهى، هه تاكهى براكه م خه يال و گومان و نه ديښه؟، به تاوان شويني تاوان ده كه ويت، به هه نكاوى زور هه نكاو ده نيټ، نايا شووره يى و كه م وكووپيت بؤ روون نه بووه ته وه؟، نايا پيرى ورياي

نه كړدېته وه؟ هيچ گومانېك له ناموزگارى نه ودا نښه، ئايا مردن بانگى نه كړدوى؟
 ئايا د ننگه كې نه ووت نه بېست؟ ئايا له له ده ست درچوون ناترسيت؟ جا بايه خ
 ده دهيت و گرنكى ده دهيت، هه تا كې له خاموشيدا پې ده كې؟ له خوت بايى
 ده بيت له بهر جوانى و قه شهنگى، ده پړى بولاي رابوردن و خلافاندن، ده لټى
 مردن هه موو كه سيك ناگړيته وه! وا ده تبينم كه بهر و خواره وه ده كه ويت كاتى
 داهيلراى بولاي ناو گورپه كهت، له كاتيك كه وا خه لكى توپان سپارد، بولاي جينگايه كه
 ته ننگره له كونى درزى، له وى جهسته كهت دريژ بووه ته وه، بولاي نه وهى كرمه كمان
 بيخون، تاكو نه و دار و چيلكه يه پوك ده بيتته وه، كه ئيواره هات ئيسكه كه ده پړى،
 بويه چاكه بكه توپشوى خوت واز بهينه له وهى له پاش زيان ديت، بويه سوارى كى
 روپشتن بولاي خوت ناماده بكه له بهر زورى ئاوى درياكه له سه رخوبه، به نه وه
 ناموزگاريت ده كه م نهى هاوريكه م، نه وا هه موو شتيك بولاي ناشكرا كړدى، جا موژده
 بولاي نه و كه سهى كه ده پوات، له سه رى و شوينى پيغه مبه رو جى به جى ده كات.

ژيان زور به په له ده پوات!! زور بهى خه لكى وان له بى ناگابووندا دربارى
 نه وهى كه ديت - ئيلا كه سانتيك نه بيت كه خواى گه وړه خوى په حمى پى
 كړد بيتن-، نه گهر كه ميك بگه پيټته وه بولاي پاشه وه، ده لټيت: مانگى ره مه زانى پيشوو
 وا هه ست ده كه م ته نها له مانگى پيشوودا بووه، به لكو نه مړو كه توى تباداى نه گهر
 بگه پيټته وه بولاي هه مان روژ له هه فتهى رابوردو وا هه ست ده كه يت كه پيش
 كاترميريك بووه! دلنيا به كه ته مه ن ده پوات و روژگار ده پوات وه مانگه كانيش به
 دوايدا ده پون وه ساله كان له گه ل خوياندا راده كيشن وه ته مه نيش به دواى خويدا
 راده كيشى وه ژيانى نه وه داده خريت له پاشان نه وه يه كى ترو له پاشان نه وه يه كى
 ترو... وه پاش هه موو نه وانه، هه موو خه لكى له بهر ده ستى پادشاي شكومه ندا

راده وه ستن به مبه ستى لپرسينه وه له گه وړه و بچوك ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (٧) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿الزلزلة: ٧-٨، واته:
 ئينجا هر كه سيك كيشى و رديله يه ك چاكهى نه نجام داييت، پاداشه كې
 ده بينيټته وه. (٧) كه سيكيش كيشى و رديله يه ك شهر و خراپه ي كړد بيت، توله كې
 ده بينيټته وه. مه گهر خوا قه له مى عه فوو بينى به سه ريا، كه وابوو با هه موومان

هوشيار و زيرهك و وريابين، بزائين روژانه چى نهكەين و له خوا بترسين. (۸)).
 زۆريەى خەلكى وان له بى ئاگابووندا له وهى كه ديت نمونهيان وهكو ليشاوى
 شه پوله يهك له دواى يهكهكانى دهرياكانه ههركاتيكت شه پوليكت له روخى دهرياكه دا
 بشكيتته وه نهوا شه پوليكتى تر به شويئيدا ديت.

نمونهيان وهكو نه و ئاوه به خوڤهيه كه له روبار و دهريا و زهرياكانه وه
 هه لده قولين بزانه كه نه و ئاوهى نه م ساته چاوهكانتى دهكه ويته سه ر جياوازه به
 ته واوه تى له و ئاوهى كه پيش ساتيكت بينيوته، چونكه ئاوه پوات و دهگورپيت وه
 ژيانيش ده پوات و دهگورپيت، مندا لدا نه كان به ره م دههين و مندا ل ده رده هين و
 زه ويش قووتى ده دات، چه نده ها ئافره ت له هه موو ساتيكتا له رووى زهويدا
 مندا ليان ده بيت، خه لكانيك له هه موو ساتيكتا له رووى زهويدا به ره و گورپستان
 ده بريئ . وه روژيكت داديت كه بوونى مرؤفايه تى به گشتى راده وه ستى و روناكى
 هه موو نه ستيره كانى ئاسمان ده كوژيته وه و ئاوه كان راده وه ستى، ئاوى كانى و بپرو
 چالاوه كان وشك ده كن، ئاوى روبار و دهريا و زهرياكان راده وه ستى بۆ نه وهى له
 پاش نه وه هه مووان هه ستنه وه بۆ راوه ستان له به ر ده ستى خواى گه وده و
 مپه ره بان، خواى گه وده ده فه رمويت: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ
 وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ إبراهيم: ۴۸، واته: له پوژى قيامه تدا نه م زه وييهى
 ئيستا نه گورپري به زه وييهكى تر، ئاسمانه كانيش هه روا! نه و جا هه مووان له
 گورپه كانيان ده هينرينه ده رو، ده بريئ بۆ به رده م خواى تاك و تبه نيائى
 ده سه لاتدا)).

هه موو شتيكت له ژيانى نه م دونيايه دا گورا و ته واو بوو، وه بوونى مرؤفايه تى به
 گشتى راوه ستا، بووه سته له گه ل نه م ساته دا، كات و ساتى تۆ - نهى برا
 خو شه ويست و ژيره كه م - به مردنت ده ست پى ده كات و كات و ساتى من به مردن
 ده ست پى ده كات، قيامه تى تۆ به مردنت ده ست پى ده كات وه له ژيانى نه م
 دونيايه ده گويزديته وه بۆ ژيانى دواى، به ته واوه تى جياوازه له و ژيانى كه تۆى
 تيا دا ده ژيت، خواى گه وده مه به ست و هوى دروستكر دنمانى روون كردووه ته وه وه

پاستی ئه‌م دونيايه‌ی تيايدا ده‌ژين بۆ روون کردووینه‌ته‌وه.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾
الذاریات: ۵۶، واته: من هه‌ر بۆیه جنۆکه و ئاده‌میم دروست کردووه بۆ په‌رستن و
بمناسن)).

ئه‌مه ئه‌و مه‌به‌ست و ئامانجه‌یه، که له پیناويدا دروست کراوین، هه‌ر له‌و
پیناوه‌دا زه‌وی و ئاسمانه‌کان دروست کراون، به‌هه‌شت و دۆزه‌خ، هه‌ر له‌و پیناوه‌دا
خوای گه‌وره کتییی دابه‌زاند و هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی په‌وانه کردووه، هه‌موو بوونه‌وه‌ر
ته‌نها له‌و پیناوه‌دا دروست کراوه، له پیناوی ئه‌وه‌ی که خه‌لکی به‌ تاك و ته‌نهایی
خوای خۆیان بپه‌رستن و به‌ ته‌نها خوای بزنان و بۆ ئه‌وه‌ی ته‌نها خوای گه‌وره
بپه‌رستن و هاوه‌لی بۆ بریار نه‌ده‌ن.

بۆیه ئه‌م مه‌به‌ست و ئامانجه به‌ جوانی بناسه و بزانه، وریا به‌ وه‌کو قسه‌ی ئه‌و
کابرا گومرپه‌ نه‌که‌یت که ده‌لێت: ((هاتم... نازانم له‌ کوێ وه... به‌لام هاتم...
رێگایه‌کم له‌ پیش خۆم بینی و له‌ سه‌ری پۆیشتم... به‌رده‌وام له‌سه‌ر ئه‌م رێگایه
ده‌روم به‌وێت یان نا... چۆن هاتم؟؟ چۆن رێگایه‌ی خۆم بینی...؟؟ نازانم!!)).

به‌لام که‌سی موسلمان ده‌زانێ، هه‌ر که‌سی خوای گه‌وره بناسێ ده‌زانێ ئه‌و
دروستکراویکه له‌ دروستکراوه‌کانی خوا، خوای گه‌وره له‌م دونيايه‌دا بۆ ئامانجیک
دروستی کردووه، به‌لکو چاره‌نووسی بۆ دیاری کردووه، کۆمه‌لێک وان له
به‌هه‌شتدان و کۆمه‌لێک له‌ دۆزه‌خ، داوا له‌ خوای بالا ده‌ست ده‌که‌م من و ئێوه بکاته
ئه‌هلی به‌هه‌شت هه‌ر خۆی پشت و په‌نامانه و توانای به‌ سه‌ر هه‌موو شتی‌که‌دا هه‌یه.

که‌وابوو مه‌به‌ست و ئامانج ته‌نها په‌رستنه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا
خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ الذاریات: ۵۶، واته: من هه‌ر بۆیه جنۆکه و
ئاده‌میزادم دروست کردووه بۆ په‌رستن و بمناسن)).

ئایا پاستی و دروستی ژيانی ئه‌م دونيايه‌ چیه‌؟

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهُوَ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ ثُمَّ يَهْبِجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُورِ﴾ الحديد: ۲۰، واته: بزائن که به پاستی ژيانی ئەم دونيايه ته نها گه مه و گه پ و جوانی و زډکردنی مال و منال و خوه لکيشانی نيوانتانه وهک ويته ی بارانيکه شينايبه که ی گه شتياران سه رسام بکات پاشان وشک ببی جا بيبينی به زهرد بووی، دواتر ورد و خاشاک ببی و (با) هر پرووشه ی بياته جيگاکه وه، واته: زيبا و جوانی ئەم دونيايه ش هه روهک مه زراو کشتوکالک وايه که زډر به جوانی و ریک و پيکی بنج داکوتی سه وز ببی پاشان وشک و زهرد وهرگه پي و بايه کی توندي بۆ هه لکه وي هه پرووشه ی بخاته بن داریک له پاشه روژيشدا سزايه کی سهخت هه يه بۆ کافر و بی باوه پان، ليپووردن و، په زامه نديش لای خوا هه يه بۆ دوستانی ژيانی دونيا ته نها کالای ده سته پوکاره، که وابوو هوشيار بن و نه خه له تين به دونيا)).

مه به ست له (الكفار) ليړه دا باخه وانه.

که وايه ته ماشای راستی و دروستی ژيانی دونيا بکه بۆ نه وه ی راست و دروستی ئەم دونيايه بزانی که خوای گه وره کردووه يه تيبه جيگای به لا و تاقیکردنه وه. خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾ الأنبياء: ۳۵، واته: به ناخوשי، خوשי، هه ژاری، ده وله مهندي، له ش ساغی و نه خوשי، تا ساير و ناشوکر ده رکه وي ئەگينا خوا بۆ خو ی ده زانی وه به مه ش ثيقامه ی حوججه يان له سهر ده کات تا که س بيانوی نه ميني)) بۆ تاقیکردنه وه.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ﴾ الملك: ۲، واته: ئەو خوايه که مردن و ژيانی دروست کرد، ئەوه تا هه ندي ئە ژيینی، هه ندي ئە مړینی خو مردنیش گواستنه وه يه له جيگايه که وه بۆ

جنگايه‌كي تر، پاشان له جنگاي دووه‌دا ژيانتيكي نوې ده‌ست پي نه‌كاته‌وه، بڼو نه‌وه‌ي تاقيتان بكانه‌وه كامه‌تان كار و كرده‌ي چاكتر و باشته‌ه، پاشانيش به پټي نه‌وه پاداش وهرگرېته‌وه، واته: تاقى ده‌كرېته‌وه بڼو نه‌وه كه خوي و خه‌لكاني تر بزانن له ناينده‌دا چ كارې نه‌نجام نه‌دات، ته‌نھا نه‌وه ده‌سه‌لاتدار، (نه‌توانې ټوله له هممو كه‌سيك وهرگرې، زوريش گونا‌هېوش و لېبورده‌يه، بڼو هر كه‌سيك ته‌ويه بكا و په‌شيمان بېته‌وه و بگه‌رېته‌وه بڼو لاي)).

كه‌وايه ټو ليرهداي له‌م جنگايه بڼو تاقيكردنه‌وه وه له ژيان و مالي تاقيكردنه‌وه‌ي، چونكه دونيا مالي رېږه‌وه و مالي مانه‌وه نښه، دونيا ريگايه‌كه يان به‌رهو به‌هشت يان به‌رهو ټاگر، نه‌م دونيايه كېلگه‌يه‌كه به‌ره‌ميك ده‌چېني كه به‌رهو به‌هشت ده‌تبات وه ياخود به‌رهو دوزخ خوي گه‌وره من و نيوه بپاريزي له ټاگر.

خوي گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنْ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْنِدًا ﴿٤٥﴾ الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّالِحَةُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾﴾ الكهف: ٤٥-٤٦، واته: نه‌ي پټغه‌مبه‌ره‌ښه ټو نه‌زيله‌ي ژياني نه‌م دونيايه‌يان بڼو به‌پټنه‌وه له جواني و پازاوه‌بيدا وه له فه‌نا و تياچوونيدا به‌وه‌ي كه وه‌كو نه‌و ناوه وايه كه له ناسمانه‌وه ده‌بپاريښينه سهر زه‌وي نه‌وجا تيكل به‌روه‌ك و ټوي ناو زه‌وي ده‌بي و هممو ته‌رزي گژوگيايه‌كي جوان و هممه جوړه‌ي پي سه‌وز ده‌بي، هه‌نديكي پي ناويته به‌هنديكي تري ده‌بي و سهر ليك ده‌دن و زه‌وي ده‌رازيښنه‌وه كه‌چي له دواي ماوه‌يه‌ك ده‌بيته پووش و په‌لاش و (با) پرځ و بلاوي ده‌كانه‌وه، هميشه خوي گه‌وره به‌سهر هممو شتيكا به‌توانا و به‌ده‌سه‌لاته (٤٥) مال و منال زينه‌ت و جواني ژياني دونيان، كه‌وابوو هه‌ق نښه كه‌سيكي پي بخله‌تي و، كارو كرده‌وه چاكه هه‌رماوه‌كان وه‌كو خزمه‌ت به‌دين و به‌خه‌ك و ناوه‌دانكردنه‌وه‌ي شار و گوند و هه‌ركاريكي تر له‌و شيوه، باشته‌ه و باشته‌رين هيوايه بڼو مروه (نښن كه‌سير) ده‌ليټ: زوربه‌ي ريوايه‌ته‌كان ده‌ليټن: (الباقيات الصالحات) زيكرى (سبحان

الله و الحمد لله و لا اله الا الله والله أكبر و لا حول و لا قوة الا بالله) يه. (٤٦)).
 پيغه مبهري خوښه ويستماني ﷺ راستيتي ژيانى ئه م دونيايه مان بو پوون
 ده كاته وه، هه روه كو چوڼ له (سنن الترمذي) دا به سه نه ديكي (صحيح) له
 فهرموده ي (ابن عمر) وه هاتووه كه پيغه مبهري خواﷺ فهرموده ي: ((لو كانت
 الدنيا تعدل عند الله جناح بعوضة ما سقى كافراً منها شربة ماء)) واته: نه گهر ئه م
 دونيايه لاي خودا ته نها بالي ميشيكي بهينايه ئه وا ته نها قوميك ئاوي به كافر
 نه ده دا)).

ته ماشاي ئه م دونيايه بكه به هه موو نه خش و نيگار و جوانييه وه چه نده لاي
 خوي گه وه سووك و پيسوايه، بزانه كه وا بو بي باوه پ و باوه پداره، هه مووان به
 پي گرتنه بهري هوكاره كاني ده ست ده كه ويٽ.

خوي گه وه بوونه وهري دروست كردوه، زه وي دروست كردوو، هوكاره كاني و
 ياسا و ريسا كاني تيا دا داناوه، ئه و خودايه په روه ردگاري بي باوه پ و باوه پداره
 وه كو يه ك پزق و رۆزي بي باوه پ و باوه پدار ده دات نه گهر هاتوو بي باوه پان
 هوكاره كاني گرتنه بهر ئه وا به پي هوكاره كاني به ره مي ده ست ده كه ويٽ، نه گهر
 ئيماندار هوكاره كان نه گريته بهر به دل و نه دنامه كاني ئه وا ته نها هوكاره كان هيجي
 پي نادات، كه واته نابيت هوكاره كان وه رنه گرين نه به دل و نه به نهيني و ئاشكرا .
 ئه م دونيايه له لاي خودا وه ند سووك ريسوايه ته نانه ت بالي ميشيك ناهينيت، كاتي
 كه ژير و هوشمه نده كان راستيتي ئه م ماله يان زاني بويه ئه م دونيايه يان كيلا و
 چانديان و له دوا رۆژدا به ره مه مه كاني ده دورنه وه.

إِنَّ لِلَّهِ عِبَادًا فُطِنًا   طَلَّقُوا الدُّنْيَا وَخَافُوا الْفِتْنَا
 نَظَرُوا فِيهَا فَلَمَّا عِلِمُوا   أَنَّهَا لَيْسَتْ لِحَيِّ وَطْنًا
 جَعَلُوهَا لُجَّةً وَاتَّخَذُوا   صَالِحَ الْأَعْمَالِ فِيهَا سُلْفًا^١

واته: خوي گه وه چه نده ها به نده ي ژيري هه يه، دونيايان ته لاقداره و له فيتنه

١- أخرجه الترمذي كتاب الزهد، باب ما جاء في هوان الدنيا على الله (Y) (٢٣٢٠)، وقال: ((حديث صحيح غريب من هذا الوجه))، وابن ماجه كتاب الزهد، باب مثل الدنيا (٤١١٠)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (٥٢٩٢) و((الصحيحة)) (٩٤٣).

٢- انظر: ((رياض الصالحين)) للنووي (ص ٢٨) ط دار الذخائر.

ترسان، تماشايان كردو كاتيځ زانيان، كهوا بو كه سى زيندوو نيشتمان نيبه،
بوټه ئه م دونيان كرده ئاوټكى زور و، كاره چاكه كانيان تبادا كرده كه شتى.
ئهم وشانه چهنده جوان و ريځ و پيځن؟؟؟! (جعلوها لجة)، واته: ئاو، كرده وه
چاكه كانيان تبادا كرده كه شتى، بو ئه وهى به ئهم كه شتييه به نيو شه پولى يه كه له
دواى يه كه كاندا له شه پولى فيتنه (فيتنهى گومان و هه وه سبازى (شه هه وهت)) بو
ئه وهى به م كرده وه چاكانه بپه رنه وه بو به هه شته كهى خواى په روه ردگار . دونيا به
گشتى لومه كراو و زه مكر او نيبه، ئه مه يشه يه كيځكه له بنه ما زانستيه كان كه حه ز
ده كه م جهخت له سه رى بكه م . له قورئان و سوننه تدا به گشتى خودى ئهم دونيا به
لومه و زه م نه كراوه^۱ نه بو كاته كهى (كه شه و و روژه) وه نه بو جيځا و شوينه كهى
(كه زه وييه) و، نه بو پيت و كه لك و سووده كانى و ئه وهى كه تيايدا به .

چون له كاتيځدا خواى گه وړه ده فه رمويت: ﴿وَهُوَ الْجَلِّيَّ الْيَلَّ وَالنَّهَارَ خَلْفَةً
لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذْكَرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا﴾ (٦٢) وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ
هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿الفرقان: ٦٢، واته: ئه و خوايه به شه و
روژى جيئشيني يه كه كردوه، به توره له دواى يه كه دين، ئه مه يان په شه و تاريك
ئه وه شيان رووناك و سپى، بو كه ستيځ بيه وي له نيعمه ته كانى خوا بير بكاته وه و يان
بيه وي سوپاسگوزار بيت)). كه وايه شه و و روژ دوو ئايه تن له ئايه ته كانى خواى
په روه ردگا...

خواى گه وړه ده فه رمويت ﴿وَأَيُّهُمْ الْيَلُّ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ
﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ
مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيرِ ﴿يس: ٣٧- ٣٩، واته: شه ويش نيشانه و به لگه يه كى
تره بو يان كه ئيمه رووناكى خوړ و روژى لى دهرده كيئشين جا له ناكاو شه و دى و
ده پونه تاريكييه وه. (٣٧) به لگه يه كى تر بو يان خوړه كه به رده وام ديت و ده چى تا

١- انظر: ((جامع العلوم والحكم)) لابن رجب (٣٦٩) ط الحديث.

کاتی دیاریکړای خوی بۆ راوه‌ستان و له کارکه‌وتن چی ده‌بینی به‌ره و بڼه‌خولگه‌ی خوی هر له گه‌پدایه تا نه‌وکاته بوی دیاری کړاوه، نه‌واتوچۆ و گه‌پانه به‌و شپوه ورده، خه‌ملاندنی خوی به ده‌سه‌لاتی زانایه. (۳۸) گه‌پانی مانگیشمان خه‌ملاند - که نه‌میش به‌لگه‌یه‌که بۆ ده‌سه‌لات و توانایی خۆمان - به بیست وه‌شت مه‌نزل و ئاسۆ، تا هه‌موو شه‌ویک دابه‌زیته جیگایه‌کیانه‌وه پاشان دوو شه‌و یان شه‌ویک په‌نا نه‌گرئ تا وه‌ک په‌لی کوئی باریکی وشکی زه‌رد بووی که‌وانه‌یی داری خورمای لی دیت ((۳۹)).

زه‌ویش نیشانه‌یه‌کی تره، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَيُّهُمْ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْتَهَا وَأَخْرَجَتْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ﴾ یس: ۳۳، واته: نیشانه‌یه‌ک بۆیان له‌سه‌ر زیندوو بوونه‌وه، زه‌وی مردووه، زیندوومان کردۆته‌وه به باران و، دانه‌ویله‌یه‌کمان لی ده‌ره‌یتاوه لی نه‌خۆن و پیی ده‌ژین)).
خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ﴾ (۲۰) سورة العنكبوت))، واته: نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پییان بلی: بگه‌رین گه‌شتی زه‌وی بکه‌ن و بنواړن خوا چۆن دروستکردنی جیهانی ده‌س پی کرد؟)).

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ الملك: ۱۵، واته: نه‌و خوایه‌یه‌که زه‌وی رام کردووه بۆتان، به هر شپوه‌یه‌ک بتانه‌وی سوودی لی وه‌ریگرن ئاماده‌یه، له گه‌ل نه‌و هه‌موو جم و جۆله و سووپانه‌وه‌یدا، ئیوه زۆر به ئاسووده‌یی ژیانی خۆتانی تیا نه‌به‌نه سه‌ر. جا که‌وابوو بچن به هه‌موو گۆشه‌و که‌ناریکیا هه‌ولی ژیانی خۆتان بده‌ن و بازرگانی بکه‌نه پیشه و له‌پزق و رۆزی بخۆن، هر بۆ لای خوایه زیندوو بوونه‌وه بۆ حیساب و جه‌زا)).

چیاکان و روباره‌کان و ده‌ریاکان و زه‌ریاکان و داره‌کان و به‌روبوومه‌کان و پیت و به‌ره‌مه‌کان و هه‌موو ناز و نیعمه‌ته‌کانی خوی په‌روه‌ردگارن بۆ به‌نده‌کانی، له‌سه‌ر زه‌ویدا ئاماده‌ی کردووه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا

تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ إبراهيم: ۳۴، واته: خو ټه گهر ئیوه بتانه وی نیعته تکانی خوا بژمیرن هرگیز له ټه ژمار نایه ن بۆتان به راستی مړوی لاری ژور سته مکار و کوفرکه رو سپله یه ! بویه له به رامبه ر ټه و هه موو به خششانه وه ټه وهنده به دنمه که و پی نازانیت)).

ټه و زه م و لومه ی که له قورئاندا دهر باره ی دنیا هاتووه تهنه ټه و سهر پیچپانه ده گریته وه که خوی گه وره پی پازی نییه هه ر له هاوه لدانان (که ترسناکترین گه وره ترین سهر پیچییه له سهر پیچییه کان) تا کو بچو وکترین سهر پیچی تا کو ټه و ی به ردیک بخه یته سهر ریگا بۆ ټه و ی ریگا له جموجولی خه لکی بگریته.

بویه علی عليه السلام ده فهرمویت: ((الدنيا دار صدق لمن صدقها، و دار غنى لمن تزود منها و دار نجاة لمن فهم عنها، فهي مهبط وحى الله و مصلی أنبياء الله و متجر أولیاء الله ربوا فيها و اکتسبوا فيها الجنة))^۱، واته: دنیا مائی راستگویی به بۆ هه که سى راستی له گه لدا بکات، مائی ده وله مه نديیه بۆ هه ر که سى تیشووی تیا دا کړیکاته وه، مائی رزگار بوونه بۆ هه ر که سى لى تیگه یشت، چونکه ټه م دنیا به شوینی دابه زینی سروشی خوا به، جی نو یژگه ی پیغه مبه رانی خوا به، شوین بازرگانی پیاو چاکان و خوشه ویستانی خوا به، سوړو میهره بانیان تیا دا برده وه به هه شتیان تیا دا قازانچ کرد)).

به لى... ټو له دوا روژدا به هه شت به ده ست ناهینى ټه گهر له م دنیا به د شتی بۆ نه چینی هه ر که له م پرده په رپته وه یان ده گه یته به هه شتی به رینی پر له ناز و نیعته یان بۆ ټه و ی تر، داوا له خوا ده که م که من و ئیوه له و ی تر بیاریزی.

(نیمامی بوخاری و مسلم)^۲ ریوایه تیان کړدووه له فهرمووده ی (أنس) وه که وا پیغه مبه رى خوا عليه السلام فهرمویه تی: ((ما من مسلم يغرس غرساً أو يزرع زرعاً فیاكل منه

۱- أخرجه ابن أبي الدنيا في ((إصلاح المال)) (۱۰۸)، و ((ذم الدنيا)) (۱۴۷) بسند فيه نظر، كما قال الحافظ ابن رجب في ((جامع العلوم والحكم)) (۳۹۹).

۲- أخرجه البخاري كتاب المزارعة، باب فضل الزرع والغرس إذا أكل منه (۲۳۲۰)، و مسلم كتاب المساقاة، باب فضل الغرس والزرع (۱۵۵۳).

طير او انسان او بهيمة الا كان له به صدقة))، واته: هر کاتيک موسلمانتيک داريکي رواند يان زهوييه کي کيلا و چاندي و پاشان هر مهليک يان مروفتيک يان نازده لتيک ليی بخوات نهوا به هويوه صهدهقهيه کي دهست دهکه ویت)).

ته ماشاي راستيتي و دروستي نه م دونيايه بکه، به هله وه ته ماشاي مه که، به لکو دهست به ژيانه وه بگروه، هرگيز بي هيو مه به و بي نوميد مه به دلته نگ مه به، بزانه کهوا نه مړو تو ليرهيت نه گره به کاريکي چاک و باشه وه به سهرت برد، که خهيري دونيا و دینه که تي تبادا بيت نهوا تو له به هه شتدای، نه گره نه چيته به هه شتي نه م دونياوه نهوا ناچيته به هه شتي دواړزه وه، نيماندار هردهم له ژياني به خته وهری و ناسوده يه پيدا ده ژي، چونکه به ته واوه تي حقيقتي نه م دونيايه و حقيقتي دواړزه ده ژاني، چونکه له ناخه وه بران و داپراني تبادا نيه، خوي گه وره ده فهرمويت: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾ النحل: ۹۷، واته: هر که سيک - له نير يان له مي - هر کاريکي چاک نه نجام بداو به نيمان و باوه پداريش بيت، به لين بيت بيرنين به ژيانتيکي پاک، واته: به ژيانتيکي به قه ناعت و به سه عادهت... نه مه به هه شتي دونيايه: ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ النحل: ۹۷، واته: به چاک تريش له وه ي کردوويانه پاداشتيان بدهينه وه)).

نه مه حقيقتي به خته وهر ييه بويه حقيقتي ژياني نه م دونيايه بزانه و بناسه. نه گره نه راستيهت بو روون بووه وه نهوا به دلتيابي يه وه بزانه کهوا ژياني دونيا به ناکام و ده رنه نجاميک ديارى کراوه، ته ماشاي ژيان مه که به ريگاي ته ماشا کردند بو ميللهت و سه ده کاني رابووردوو و داهاتوو! به لکو کات و سته که ي بناسه له ريگاي ژياني تاييه تي خوته وه چونکه ژياني تو نهوا وه يه به که له سهر نه م زهوييه ده مي نيته وه، ژيان به نسبت من و به نسبت تو وه سنووردار و ديارى کراوه به ناکاميک، هره وه به نسبت ژياني دونياوه هر چه نده دريژه بخايه نيته نهوا سنوورداره و ديارى کراوه به ناکاميک وه بهو دلتيابي يه وه ژياني نه م دونيايه تهواو ده بيت به شيوه يه کي گشتي و به شيوه يه کي تاييه تي به نسبت من و تو وه هر چه نده دريژه بخايه نيته نهوه کورته، هر چه نده خوي به مه زن و شکودار

بزانيت و نهوا سووک و ريسوايه چونکه ههروه کو گوتمان شهوگار هه رچهنده دريژ بخايه نيټ نهوا دهبيټ شهبه ق هه لبي وه هه رچهنده ته من دريژ بيټ هه رده بي بجينه ناو گوپوهه، دنيا به که چاکه کاران دهمرن و خرابه کارانيش دهمرن، جهنگاوهران و تيکو شهران دهمرن و تهوه زهل و ته مبه له کانيش دهمرن، نهوانه ي که به بيو باوه په که يانه وه شانازی دهکن دهمرن و، نهوانه ي زه ليلي دهستي بهنده کانن دهمرن، نهو شکوداران هه که سوورن له سهر ژيان ي پر شکومه ندي و پايه داري دهمرن وه نهو ترسنوکانه ي که سوورن له سهر ژيان به هه ر چي شيوه و نرخیټ بيټ دهمرن، خاوه ني بايه خارده گه وره کان و نامانجه به رزه کان دهمرن، نهو هيچ و پوچانه ي که ته نها له پيتاوي هه وه سه ريسواکه يان و نامانجه کورت و بي نرخی و هه رزانه کانيندا ده ژين دهمرن... هه مووان دهمرن... خواي گه وره دهفه رمويټ: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۝ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝﴾ (سورة الرحمن)، واته: هه ر چي به سهر پشتي زه وييه وه يه هه ر هه مو له نيو ده چي. (۲۶) وه ته نها رووي په روه ردگاري خاوه ن شکو و که ره مکرد ده ميټ نه وه (۲۷)...

خواي گه وره دهفه رمويټ: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ ۝﴾ القصص: ۸۸، واته: هه موو شتيټک تيا ده چيټ جگه له رووخساري پيروزي نهو نه بي. ((دنيا به که نهوه گه وره ترين راستيه... که هه موو ژيان ي موثا يه تي به رهنگي زه ليلي و به ندا يه تي پهنگ دهکات بق خواي گه وره و بالاده ست و به ده سه لات. نهوه نهو راستيه يه که بانگي هه موو که سيټکي هو شمه ند و هه موو بيرمه نديک و نه ديبيټک: به هيچ شيوه يه ک مانه وه نييه ته نها بق نهو خوايه ي که زيندووه و نامريټ، نهوه نهو راستيه يه هه موو پيغه مبه ران تاميان کردووه (عليهم الصلاة والسلام) به لکو سه رپيټچي که ران و گوپرايه لان... نهوه نهو راستيه يه که هه موو موثيټک له سهر نهو زه ويه دا پيټي خو ش بيټ يان نا ده بي بيچيټي...

دع عنک ما قد فات فی زمن الصبا   واذکر ذنوبک وابتکها یا مذنّب
لم ینسه الملکان حین نسیتہ   بل أثبتناه وأنت لاه تلعب

والروح منك وديعة أودعتها ستردها بالرغم منك وتسلب
وغرور دنياك التي تسعى لها دار حقيقتها متاع يذهب
الليل فاعلم و النهار كلاهما أنفاسنا فيهما تعد وتحسب

واته: واز بهینه له‌وهی که رویشته له ته‌منی لاویتیډا، یادی تاوه‌نه‌کانت بکه‌ره‌وه و بگری نهی تاوانبار، دوو فریشته‌که له بیریان نه‌کرد کاتی تو له‌بیرت کرد، به‌لکو نه‌وان تو‌ماریان کرد و که‌چی تو راده‌بویری و یاریت ده‌کرد، روحیش لای تو به بارمته دانراوه، هه‌رکاتیک بیت ده‌یگه‌پینه‌وه و ده‌یبه‌نه‌وه بته‌ویت یان نا، مه‌غرور بونت به‌و دونیایه که هه‌ولای بو ده‌دهی، نه‌وه مالیکه و راستیه‌که‌ی شمه‌کیکه‌و ده‌پوات شه‌وگار و روژگار هه‌ردوو بزانه، هه‌ناسه‌کانمان تیاپاندا ده‌ژمیردیت و حساب ده‌کړیت.

(الفضیل ی کوپی عیاض) گه‌یشته کابرایه‌ک، (الفضیل) به کابرای فه‌رموو: ته‌منت چه‌نده؟ کابرا فه‌رموو: شه‌ست ساله، (الفضیل) فه‌رموو: که‌واته تو شه‌ست ساله به‌ره‌و لای خوا ده‌پړویت و زوړت نه‌ماوه پپی بگه‌ی. کابرا فه‌رموو: إنا لله وإنا إليه راجعون، (الفضیل) فه‌رموو: ئایا مانا‌که‌ی ده‌زانی؟ کابرا فه‌رموو: به‌لای ده‌زانم من به‌نده‌ی خودام و بو لای نه‌وه ده‌گه‌پیمه‌وه. (الفضیل) فه‌رموو: براکه‌م... هه‌رکه‌سی زانی که‌وا به‌نده‌ی خودایه و بو لای نه‌وه ده‌گه‌پیمه‌وه نه‌وا با بزانت که له به‌ر ده‌ستیډا راده‌وه‌ستی، هه‌ر که‌سی زانی که‌وا له‌به‌ر ده‌ستیډا راده‌وه‌ستی نه‌وا با بزانت که به‌رپرسیاره، هه‌ر که‌سی زانی که‌وا به‌رپرسیاره نه‌وا با بو نه‌و پرسپاره ولامیک ناماده بکات... کابرا ده‌ستی به‌گریان کرد و فه‌رموو: نه‌ی چاره چییه؟ (الفضیل) فه‌رموو: ئاسانه... کابرا فه‌رموو: نه‌ی نه‌وه چییه ره‌حمه‌تی خوات لی بیت؟ (الفضیل) فه‌رموو: نه‌و ته‌مه‌نه‌ی که‌ماوه باشه‌ی تیا‌دا نه‌نجام بده، خوای گه‌وره له تاوانه‌کانی رابووردو و نه‌وانه‌ی که‌ماوه خو‌ش ده‌بیت، نه‌گه‌ر له‌وه‌ی، که‌ماوه خراپه بکه‌یت نه‌وا سزای کرداره خراپه‌کانی رابووردو و داهاتووت و ده‌ده‌گریته‌وه.^۱

۱- أخرجه ابو نعيم في ((الحلیة)) (۸/ ۱۱۳)، وانظر: (جامع العلوم والحکم) (۳۸۳)، و (لطائف المعارف) (۱۰۸).

(سليمان ي كورپى عبدالملك) پرسپاری کرد له (ابو حازم) زانای خواناسی زاهید و
 فهرمووی: ١ ټی (ابو حازم) ټایا بۆ دونیامان خوښ دهویت و رقمان له مردنه ؟؟
 (ابو حازم) فهرمووی: چونکه ټیوه دونیای خوټانتان ټاوه‌دان کرده‌وه و دواړوڅی
 خوټانتان ویرانه کرد بۆیه ټیوه رقتان له‌وه‌یه له ټاوه‌دانیه‌وه بگوږیزینه‌وه بۆ
 ویرانه . (سليمان ي كورپى عبدالملك) فهرمووی: ټایا چ به‌ش و پشکيکمان هه‌یه لای
 خوای گه‌وره ټی (ابو حازم)؟ فهرمووی: خوټ بینيوه و خوټ هه‌لسه‌نگینه به
 کتابه‌که‌ی خوداوه و بۆ ټه‌وه‌ی بزانی چ پشکيکت هه‌یه... فهرمووی: ټایا ټه‌وه له
 کوټ ده‌دۆزمه‌وه (ده‌بینمه‌وه)؟ فهرمووی: له‌و ټایه‌دا که خوای گه‌وره
 ده‌فهرمویت: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ﴾ الإنفطار: ١٣- ١٤، واته:
 به راستی چاکه‌کاران له ناو خوښی به‌هشت دان (١٣) و بټی گومان تاوانباران و
 به‌دکارانیش له ټاگری دۆزه‌خ دان (١٤) (((. (سليمان ي كورپى عبدالملك) فهرمووی: که‌وابوو ره‌حمه‌تی
 خوا له کوټیه ټی (ابو حازم)؟ فهرمووی: په‌حمه‌تی خوا زۆر نزیکه له پیاوچاکان و
 چاکه‌کارانه‌وه. (سليمان ي كورپى عبدالملك) فهرمووی: ټایا سبه‌ینی گه‌رانه‌وه و
 گه‌یشتن بۆ لای خودا چون ده‌بیټ؟ (ابو حازم) فهرمووی: که‌سی ټیماندار وه‌کو
 که‌سیکی بزد وایه و بگه‌رپټه‌وه بۆ لای که‌س و کاره‌که‌ی، به‌لام که‌سی خراپ وه‌کو
 به‌نده‌یه‌کی پاکردوو وایه و بگه‌رپټه‌وه بۆ لای گه‌وره‌که‌ی.

بیربکه‌ره‌وه له‌م راستییه... ده‌زانم که ټو ده‌یزانی و منیش ده‌یزانم، به‌لام
 خوټمانی لی بټی ټاگا ده‌که‌ین و له بیرى خوټمانی ده‌به‌ینه‌وه و یادی ناکه‌ین ته‌نها ټه‌و
 کاته نه‌بیټ، که ته‌رمیټک به‌شان هه‌لده‌گرین، به‌لکو په‌نگه هه‌ندی له‌وانه‌ی، که له
 ری و ره‌سمی سپاردنی جه‌نازه‌یه‌کدا ټاماده‌ن لیټی بټی ټاگان بۆیه ده‌بینی له‌و کاته‌دا
 باسی کاروباری دنیا ده‌که‌ن له کاتیټکدا، که مردن له پیش چاوی خوټیان ده‌بینن
 به‌لکو مردووه‌که به‌شانی خوټیان هه‌لده‌گرین که‌چی خوټیان خه‌ریک کردووه –
 ته‌نانه‌ت له‌و کات و ساته‌دا – له‌و راستیه خوټیان بټی ټاگا ده‌که‌ن ټه‌و راستییه‌ی که

١- أخرجه الخطيب في (تاريخه) (٦/ ٦٩)، وابن عساكر في ((تاريخه)) (٢٢ / ٣٠، ٣٩). وانظر: ((صفة
 صفوة)) لابن الجوزي (٢ / ١٥٨).

خوای گه وره یادی خستوینه ته وه، هه روه ها پیغه مبه رمان ﷺ یادی خستوینه ته وه، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ﴾ ق: ۱۹، واته: وا بیهؤشی و سه ختی و بوورانه وهی مروؤشی گیانه لا پیش هات بیت نه وترئ: نه وهش نه وهیه که کاتی خوئی خوئت لی لاده داو نه ت ده ویست دوو چاری بیت، ده نایا راست نییه ؟)) که و ابوو مردن سه که راتی هه یه، ته نانه ت پیغه مبه ری خوای زه وی ناسمانه کان ﷺ له فهرمووده یه کدا ده فهرمویت که له (صحیح البخاری) دا هاتووه و دایکی ئیمانداران (عائیشه) پیوایه تی کردووه و ده ئیت: ((كان النبي ﷺ يمد يده في قدح به ماء ويمسح العرق عن جبينه الأزهر الأنور ويقول: ((لا إله إلا الله إن للموت لسكرات)) وتقول عائشة - والحديث في البخاري وغيره - ((مات النبي وإنه لبين حاقنتي وذاقنتي، فلا أكره شدة الموت لأحد بعد النبي ﷺ))، واته: پیغه مبه ری خوا ﷺ له کاتی سه ره مه رگدا ده سستی دریز ده کرد بو ناو په رداخیک که ناوی تیدا بوو، ناره قه ی ناو چاوانه گه ش و روونه پیروزه که ی خوئی ده سپری و ده یه رموو ((لا اله الا الله، به راستی مردن سه که راتی هه یه))، عائیشه ده فهرمویت: پیغه مبه ری خوا ﷺ کوچی دواپی کرد له کاتی کدا سه ری له سه ر سنگم بوو، چیت ره رگیز سه ختی مردنی هیچ که سیکی ترم لا سه یر نییه له پاش نه وهی پیغه مبه ری خوام ﷺ به و شیوه یه بینی)).

به راستی مردن توند بوو له سه ر خو شه ویستمان... نا ه ه... جاریکی تر نا ه ه... نه گه ر شه یتان له سه رت بیینی (خوا من و ئیوه بپاریزی) کاتی دینیکی ترت بوو پیشنیار ده کات له م کات و ساته ی نه شکه نجه و خه فه ته ندا، له کاتی سه که راتدا و له و سه ره رگییه دا.

هه ندئ له نه هلی عیلم فهرمووده یه کیان به به لگه هیئاوه ته وه له سه ر کیشه ی پیشنیار کردنی دینه کانی تر به سه ر هه ندئ که سدا له کاتی سه ره مه رگدا... که (نیامی مسلم)^۱ پیوایه تی کردووه له فهرمووده ی (جابر ی کوپی عبدالله) وه که وا

۱- أخرجه مسلم، كتاب الأشربة، باب استحباب لعق الأصابع والقصة، و أكل اللقمة الساقطة، بعد ما يصيبها من أذى (۲۰۳۳).

پيغه مبهري خواﷺ فرموويته: ((إن الشيطان يحضر أحدكم عند كل شيء من شأنه)) واته: شەيتان له هه موو کاروباريکی هه ربه کيکتاندا ئاماده ده بێت)).

پرسیار کړا له (شیخ الإسلام ابن تیمیة) ده رباره ی کیشی پېشنیاری کردنی دینه کانی تر له سه ره مه رگدا نه ویش فرمووی: ((هه ندی خه لکی دینه کانی تری بو پېشنیاری ده کریت و هه ندیک پېشنیاریان بو ناکریت و هه نه به شیکه له فیتنه ی ژبان و مردن (المحيا والممات) که پیغه مبه رمان ﷺ فرمانی پی کردوین په نا بگرین به خوا لئی له نوږه کانماندا. له و فرمودانه ی که هاتووه فرموده یه کی (الصحيح) دا: ((أمرنا النبي ﷺ أن نستعيز في صلاتنا من أربع: ((من عذاب القبر ومن عذاب جهنم ومن فتنة المحيا والممات ومن فتنة المسيح الدجال)) واته: پیغه مبهري خواﷺ فرمانی پی کردوین په نا بگرین به خوا له چوار شت: له نوږه کانماندا له سزای ناو گوږ، له سزای دوزخ، له فیتنه ی ژبان و مردن، له فیتنه ی (المسيح الدجال)))).

عبدالله ی کوږی ئیمامی نه حمه دی کوږی حه نبه ل (پېشه وای نه هلی سوننه) ده لیت: ((کاتی باوکم له سه ره مه رگدا بوو به ده سستی ئیشاره تی ده کردو ده یفه رموو: هیشتا نا... هیشتا نا (لا بعد... لا بعد) سی جار. کاتی هاته وه سه رخو، گوتم: بابه گیان، نه وه چیت گوت له م کاته دا؟ فرمووی: کوږم، چی ده لیم؟ فرمووی: به ده سته کانت ئیشاره ت ده که یت و ده لیت (هیشتا نا)... فرمووی: کوږم... نه وه (ئیبلیس) ه له عنه تی خوی لی بیت له ژووری سه ره مه وه دانیش تووه، په نجه کانی خوی ده گه زیت و ده لیت: نه ی نه حمه د له ده ستم ده رچوویت... منیش ده لیم: هیشتا نا تا کو نه مرم له سه ره یه کتاپه رستی...^۲ ساتیکه له ته نگانه ترین ساته کان نه ویش ساتی سه که رات و سه ره مه رگیه خوی

۱- ((مجموع الفتاوى)) (۴ / ۲۵۵) بتصرف، وانظر: ((التذكرة)) للقرطبي (۳۳) وما بعدها.

۲- أخرجه مسلم، كتاب المساجد، باب ما يستعاذ منه في الصلاة (۵۸۸) من حديث أبي هريرة (ت)، وهو في البخاري، كتاب الجنائز، باب التعوذ من عذاب القبر (۱۳۷۷) بلفظ مختلف، ورواه مسلم، (۵۹۰) عن ابن عباس.

۳- أخرج هذا القصة البيهقي في (الشعب) (۸۵۲)، وأبو نعيم في (الحلية) (۹ / ۱۸۳)، وابن عساكر (۵ / ۳۲۴)،

گه وره ده فـرمویت: ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ﴾ ق: ۱۹، واتـه: وا بیهوشی و سهختی و بوورانه وی مرؤفی گیانه لا هاته پیشت).

ئایا ده زانی حـق چیه؟ حـق ئه وهیه که تو دهمـریت - هـمـووان دهمـرن - تـهـنـها خوا زیندوو و نامریت وه حـق ئه وهیه فریشتـه ی رحمت یان فریشتـه ی عـزـاب بیینی له کاتی مردنتدا، حـق ئه وهیه که گۆره کان بییته باخیک له باخه کانی به هـشـت یان چالیک له چاله کانی دۆزه خ.

﴿ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ﴾ ق: ۱۹، واتـه: ئه وتری: ئه وهش ئه وهیه که کاتی خوی خۆت لی لادهدا و نه ت ده ویست دوو چاری بیت، ده ئایا راست نییه ؟)، واتـه: ناتوانی لی هـلبـی یان برپوی یا رابکهـیت... ده پوی بۆ لای پزیشک ئه گـر نه خو شیهـک رووی لی کردی له ترسی مردنا، ده پوی بۆ لای خواردن ئه گـر هـسـتـت به برسییه تی کرد له ترسی مردن... ده پوی بۆ لای خواردنه وه کاتی هـسـتـت به تینیوتی کرد له ترسی مردن... ئه مجار چی؟ ئه ی هـرزه کاری به هـیز... ئه ی زیره کی بلیمه ت... ئه ی که سی گه وره... ئه ی که سی بچوک... ئه ی که سی ده وله مه ند... ئه ی که سی هـزار... ئه ی که سی ساغ و سه لامه ت... ئه ی که سی نه خۆش...

کل باک فسیبکی   وکل ناع فسینعی
وکل مذخور سیفنی   وکل مذكور سینسی
لیس غیر الله یبقی   من علا فالله أعلی

واتـه: هـمـوو ئه وانـه ی ده بوونه هۆی گریانـی خه لکی ده بی بگرین ، هـمـوو ئه وانـه ی هـه والی مه رگیان ده گه یاند ده بی مردنیان رابگه یه نری، هـمـوو شتیکی پاشه که وت کراو ده بی نه مینی، هـمـوو شتیکی باسکراو ده بی له بیر بچیتـه وه، هـیچ شتیک جگه له خوا نامینی، هـرکه سی به رز بووه و ئه وا خوا له هـمـووی به رزتره .

ته ماشا بکه بۆ نه وهی لاوازییه که ی ببینی له و کات و ساته دا خوای گه وړه ده فـه رمویت: ﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ النَّرَاقِيَ ﴿٣٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٣٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٣٨﴾ وَالْتَفَتِ أَلَسَاقُ بِالسَّاقِ ﴿٣٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿﴾ الْقِيَامَةُ: ۲۶-۳۰، واته: نه خیر هه ر ئاوا بۆیان ناچیته سه ر، کاتی گیان گه یشته قورقوپاگه و مروؤ گه یشته گیانه لان و هیهچ نوشته و نه فسانه یه ک که لکی نه ما. (۲۶) نه و کاته به وهی له ده وړه یه تی گوټرا: کی چاره سه ری ده کات؟ (۲۷) زانی نه وه ساتی جیا بونه وه یه له دنیادا، ئیتر (نه خو شه که) دلنیا ده بیټ نه و حاله ی نه وی تیدایه به ئیجکاری مردن و کاتی مائساوایی و جیا بونه وه یه له دنیادا، چونکه فریشته کانی مه رگ ده بینی (۲۸) لاقیکی له وی تری ئالا (کاتی گیان کیشان) له بهر سه ختی روژه که. (۲۹) نه و روژه حوکی راپیچکردن بۆ پهروه ردگارت به لپرسینه وه و خواردنی بهری کیلگه که ی خوت (۳۰)...

تومارگه که کرایه وه و کتیه کان راگه یه ندران و بلاوکرانه وه ده بینی ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى ﴿٣١﴾ وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ الْقِيَامَةُ: ۳۱-۳۲، واته: جا مروفی بی باوه پ له بهر نه وه که نه بپوای کردوه و نه نوژیشی خویندوه. (۳۱) به لکو قورئانی به درؤ زانیوه و روویشی لی وه رگپراوه، له قیامه تدا خه جاله ته (۳۲) پستی لی کرد و ئایه ته کانی خوای به درؤ خستوه ته وه و فه رموده کانی پیغه مبه ری به درؤ خسته وه و باوه پی پبیان نه بوو، پستی له حق کرد و له ریگای لایدا ﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ النَّرَاقِيَ ﴿٣٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿﴾ الْقِيَامَةُ: ۲۶-۲۷. ابن عباس ده ئیت: ((وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ)) نه گه ر روحه که ی بهر ز کرایه وه، فریشته کان ده لین: ئایا کی به رزی ده کاته وه فریشته ی ره حمه ت یاخود فریشته ی عه زاب نه ی پهروه ردگارمان بمانپاریزه... بمانپاریزه...!!
خوای گه وړه ده فـه رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ

۱- أخرجه الطبري في ((التفسير)) لسورة القيامة: (آية ۲۶، ۲۷)، وعزه السيوطي في ((الدر المنثور)) لابن أبي الدنيا في ((ذكر الموت))، وابن أبي حاتم، وهو في ((تفسيره)) (القيامة: ۲۶، ۲۷) من طريق: عمرو بن مالك عن أبي الجوزاء عن ابن عباس.

﴿ ٣٠ ﴾ نَحْنُ أَوْلَىٰ أَوْكُومُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿ ٣١ ﴾ نَزَّلْنَا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿ فصلت: ٣٠-٣٢، واته: بئى گومان نه و كه سانه ش وتيان: په روه ردگارمان خوايه پاشان خويان راست كردبوويه وه، واته: زور به مه حكه مى له سهر به كناسين وه ستان و به هيچ لايه كدا لايان نه دا، كاتى مردن، له گوړدا له كاتى زيندووبوونه وه دا فريشته داته به زنه لايان و پتيان ده لئين: له پاشه روژتان مه ترسن و بؤ مال و منداليشتان - پاش خوتان - دل زوير مه بن نيمه چاوديريان ده بين موژده تان لى بيت به و به هه شتهى به لئينتان پى ده درا له دونيادا، مزگيڼى بيت نه مړو نه كه ونه خوڅى و شادييه وه. (٣٠) نيمه له زيانى دونيادا دؤستان بووين، له پاشه روژيښدا، دؤستان ده بين وه له وي نه فستان چ بخوازي ناماده يه بؤتان و هه رچيش بخوازي له به هه شتا بؤتان هه يه. (٣١) ثم ميوانداريه ش، ميواندارييه كه له لايه ن په روه ردگاركي گونا هپوڅى به به زه ييه وه ((٣٢)).

نه هلى نيمان و نه هلى به رده وام بوون له سهر ريځاى راستى، فريشته كان له لايه ن خواى گه وره وه به سهر ياندا داده به زن، كه سى نيماندار فريشتهى دامه زرينه ر ده بينى نايا نه وه چى سات و كاتيكه؟؟ رهنگه يارمه تى بدرت له وهى كه خواى گه وره بؤى ناماده كردوى له به هه شتى به ريندا له و ساته دا...

پيغه مبه رى خوا ﷺ ده فهرمويت له فهرموده يه كى (صحيح) دا كه (ابن ماجه) ^۱ و جگه له و ريوايه تيان كردوه له فهرموده ي (ابو هريره) وه ده لئيت: ((الميت تحضره الملائكة))، واته: له كاتى مردندا (فإذا كان الرجل صالحا قالوا - واته: فريشته به روحه كهى ده لئيت: ((أخرجي أيتها النفس الطيبة كانت في الجسد الطيب، أخرجي حميدة، وأبشري بروح وريحان، ورب راض غير غضبان)) واته: نهى نه و نه فسهى كه له جهسته يه كى پاكا بوويت به سوپاسگوزاريه وه ده رچو، موژده بؤ تو به بؤن و به رامى خوڅى به هه شت و په روه ردگاركي كه لئيت رازييه و توپه و په ست نيه)) خودايه بمانگيږه له و هه لئيردراوه له خواتر سانه ...

۱- آخرجه ابن ماجه، كتاب الزهد، باب ذكر الموت والاستعداد له (٤٢٦٢) و احمد (٢ / ٣٦٤) وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح سنن ابن ماجه))

له پاشان ئه م وشانه به دريژي دهناسين له به شهكاني داهاتوودا (انشاء الله) داوا
له خوا دهكه م كه كوټايي ژياني من و ئيوه به يه كتاپه رستي و ئيمان بيت و خواي
گوره كوټايي ژيانمان به چاكه بگيرئ.

گیان دهرچوون

له به شی رابوردودا له باسی ئەم دیمه نه ترسناک و سامناکه راوه ستاین، که به ئاشکرا لاوازی مروڤی تیا دا به دی ده کریت هر چه نده که سه که به هیژ و به ده سه لات بیت وه هر چه نده خاوه ن پله و پایه بیت، له سه ره مه رگدا ده بیینی که سیتی نۆر بی هیژ و لاوازه ... هه موو هوکاره کانی بزر کردووه و لئی برپاوه ... هه موو شتیکی ون کردووه. نه وه تا ته ماشای (هارون الرشید) بکه ن ... که به هه وره که ی ده گوت کاتی له چه قی ئاسماندا بوايه پیی ده گوت: ئە ی هه وره که له هه ر کوپییه که ده باری به ئاره زوی خۆت بباره، دلنیا به که داها ته که ت هه ر ده گه ریته وه بۆ لای خۆم - انشاء الله ...

ئایا ده زانی - برا شیرینه که م - مانای ئەم وشانه چییه؟ مانای ئە وه یه ده یه وی بۆ خه لکی پوون بکاته وه، تا چه ند مولک و ده سه لاته که ی فراوانه ...

ته ماشای فراوانی مولکی (هارون الرشید) بکه ن ... کاتی له سه ر جیگای مردن بوو، ئاکام و نه جه له که ی لئی نزیک بووه وه وکوټایي ژیا نی هات، ده سستی به گریان کرد و فه رمووی: ﴿ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي ۚ ﴿٢٨﴾ هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴾ الحاقه: ٢٨ - ٢٩، واته: دارایی و ماله که م هیچ که لکی پی نه گه یاندم بۆ ئەم پۆژه م. (٢٨) ئە و مولک و ده سه لاته ی بووم له ده س چوون نه رسته م نه پایه وپله م، هیچیان نه یان توانی تۆز قاله یه که ئارامم بکه نه وه (٢٩) ... کووا سه روه ت و سامان؟ کووا ده سه لات و سولتان؟ کووا مولکه کان؟ هه مووی نه ما و بزر بوو ... بۆیه (هارون الرشید) سوور بوو له سه ر ئە وه ی که هه لیگرن و بییه ن بۆ ئە وه ی گۆر په که ی بیینی که تیا دای ده نیژن ... له پاش ئە و هه موو مولکه ... ئە و فراوانییه ئە و رابواردن و خوشگوزرانییه ئە و کامه رانییه ئە و خه یر و خه یراته ... ده یه وی ئە و چاله بیینی تیا دا ده خه وی تاکو ئە و کاته ی خوا خۆی ویستی لی بیت ... ده یه وی گۆر په که ی خۆی بیینی هه لیانگرت ... (هارون الرشید) ته ماشای گۆر په که ی خۆی کرد و ده سستی

به گريان كرد نه مجار سهري بهرز كرده وه بو ناسمان و فره مووي: ((نهى نهو كه سهى هه رگيز مولكه كهى له ناو ناچيټ ره حم بكه لهو كه سهى مولكه كهى له ناوچوو...)).^۱

نهى خودايه...!!! كوان پادشاكان؟؟ كوان سولټانهكان؟؟ كوان دهوله مهندهكان؟؟ كوان هه زارهكان؟؟ كوان سته مكاران؟؟ كوان به هيزو شكردارهكان؟ كوان كيسراكان؟ كوان قه يصهرهكان؟؟

أين الظالمون و أين التابعون لهم في الغي   بل أين فرعون وهامان؟
أين من دُوَّخوا الدنيا بسطوتهم   وذكرهم في الوري ظلم و طغيان ؟
هل أبقى الموت ذا عزٍّ لعزته   أو هل نجا منه بالسلطان إنسان ؟
لا والذي خلق الأكوان من عدم   الكلُّ يغنى فلا إنس و لا جان

واته: كوان سته مكاران و كوان شوينكه وتوانيان له گومراييدا؟، به لكو كوا فيرعهون و هامان ؟، كوان نه وانهى كه دونيايان قال كرديوو به دهسه لاتيان و، يادى نهوان له نيو دروستكراوه كاندا له سته م و سهركه شى؟، ئايا مردن هيج خاوهن عيززه تيكي هيشتووه ته وه به هوى عيززه ته كه يه وه، يان ئايا هيج مروفټيك به هوى سولټانه كه يه وه رزگارى بووه ؟ نه خير سويند بهو كه سهى كه بوونه وه ره كانى له نه بوونه وه دروستكردوه، هه موو نامينن نه مروفټ و نه جنوكه .

أيا عبد كم يراك الله عاصيا   حريصا على الدنيا وللموت ناسيا
أنسيت لقاء الله واللحد والثرى   ويوما عبوساً تشيبُ فيه النواصيا
لو أن المرء لم يلبس ثيابا من التقى   تجرد عريانا ولو كان كاسيا
ولو أن الدنيا تدوم لأهلها   لكان رسول الله حياً وباقيها

۱- ((إحياء علوم الدين)) (٤ / ٤٨١). وقد روى ابن أبي الدنيا في (المحتضرين) (١١٧) عن عبدالله بن بساط قال: أحتضر بعض الملوك، فجعل يقول: ((يا من لا يزول ملكه، أرحم من قد زال ملكه)).

ولكنها تفنى ويفنى نعيمها وتبقى الذنوب والمعاصي كما هي

واته: نهى بهنده که، تا چەند خودا له سه‌رپيچيدا ده‌تبيني؟ سووري له‌سه‌ر
دونيا و مردنت له بير کردوه، تايا دیده‌نی خوا و گوڤ و خاکت له بير چووه،
روژيکی گرزو مۆن که په‌رچەم و ناوچاوه‌کان تاييدا پير ده‌بييت، نه‌گەر که سيک
پوشاکی ته‌قوا نه‌پوشيت، نه‌وا که سيکی روته هه‌رچه‌نده جل و به‌رگی له به‌ردا
بييت، نه‌گەر دنيا بو دانيش‌توانه‌که‌ی به‌رده‌وام بوايه، نه‌وا پيغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
زيندوو ده‌بوو و ده‌مايه‌وه، به‌لام له ناو ده‌چييت و خوشگوزرانه‌که‌يشی له ناو
ده‌چييت، که چی تاوان سه‌رپيچيه‌کان ده‌ميئننه‌وه هه‌ر وه‌کو خوی.

يا نفسُ أَرْفِ الرِّحِيلُ	وأظْلِكِ الْخَطْبَ الْجَلِيلُ
فتَأْهَبِي يَا نَفْسُ	لا يَلْعَبُ بِكَ الْأَمَلُ الطَّوِيلُ
فَلتَنْزِلَنَّ بِمَنْزِلِ يَنْسِي	الْخِيلُ بِهِ الْخِيلُ
وليرْكِبَنَّ عَلَيْكَ فِيهِ	مَنْ الثَّرَى ثَقْلُ ثَقِيلُ
قُرْنُ الْفَنَاءِ بِنَا جَمِيعَا	فَمَا يَبْقَى الْعَزِيزُ وَلَا الذَّلِيلُ

واته: نهى نه‌فسه‌که‌م کاتی کوچکردن نزیک بووه‌ته‌وه، کاره‌کانی خودای
شکۆمه‌ند سیبه‌ری بو کردوی، بۆیه نهى نه‌فسه‌که‌م خۆت ئاماده‌ بکه، هه‌رگیز
هیاو دريژی یاریت پێ نه‌کات، روژيک ديت که ده‌چيته جیگایه‌ک هاورێ هاورێ له
بیر ده‌چيته‌وه، خاکی زۆر قورس له‌سه‌ر شانت کو ده‌بيته‌وه، فه‌وتان هاوده‌مه له
که‌ل هه‌مووماندا بۆیه هه‌چ که‌س ناميئيت نه‌ شکۆمه‌ند و نه‌ زه‌لیل.

خوای گه‌وره به‌ خوشه‌ويسته هه‌لبێژداروه‌که‌و پيغه‌مبه‌رکه‌ی ﷺ خوی فەرمووه:
﴿وَمَا جَعَلْنَا لِلشَّرِّ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ﴾ (٢١) ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ
الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ (الانبیاء: ٣٤-٣٥)، واته: ئیعه
پیش له تو وامان نه‌کرد مریه‌ک نه‌مری تايا نه‌گەر تو بمری، نه‌وانه ژیانی هه‌تا
هه‌تایان ده‌بی؟! نه، هه‌رگیز شتی وا نییه (٣٤) هه‌موو گیانیك نامی مردن هه‌ر

ده‌چيژي و ده‌مري، به ناخوشي، خوشي، هه‌ژاري، ده‌وله‌مهندي، له‌ش ساغي و نه‌خوشي، تا سابير و ناشوكر ده‌ركه‌وي ته‌گينا خوا بو خوي ده‌زاني وه به‌مه‌ش نيقامه‌ي حوجه‌يان له‌سه‌ر ده‌كات تا كه‌س بيانوي نه‌ميني سه‌ره‌نجام هه‌ر بو لاي خويمان ده‌گيردرينه‌وه ته‌وسا به‌پي پره‌فتارو ده‌رچوونتان له‌تاقى كرنه‌وه‌كه‌دا پاداش و توله‌وه‌رته‌گرن(۳۵)).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾ الجمعة: ۸، واته: پييان بلي: ئه‌ي پيغه‌مبه‌ر ﷺ بي گومان ئه‌و مردنه‌ي كه‌ ئيوه له‌ به‌ري هه‌لدين و ته‌ترسن پي بگه‌ن به‌پاستي هه‌ر ته‌تانگاتي)).
خوای گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ الأعراف: ۳۴، واته: جا هه‌ر كه‌ كوتايي ماوه‌كه‌يان هات نه‌ سات و كاتي‌ك دوا‌ده‌كه‌ون و نه‌پيشيش ده‌كه‌ون له‌و سات و وه‌خته‌ي بويان ديارى كراوه ته‌وسايش گشت ده‌چنه‌وه لاي خوا)).

النفس تبكى على الدنيا وقد علمت	أن السلامة فيها ترك ما فيها
لا دار للمرء بعد الموت يسكنها	إلا التي كان قبل الموت يبنها
فإن بناها بخير طاب مسكنها	وإن بناها بشر خاب بانيها
أموالنا لذوى الميراث تجمعا	ودورنا لخراب اليوم نبنيها
وكم من مدائن في الآفاق قد بنيت	أمست خراباً وأفنى الموت اهليها
أين الملوك؟ التي كانت مسطنة	حتى سقاها بكأس الموت ساقيا
إن المكارم أخلاق مطهرة	الدين أولها والعقل ثانيها والعلم ثالثها
والحلم رابعها والجود	خامسها والفضل باقيا
لا تترككن إلى الدنيا	فالموت لاشك يغبينا ويغنيها
واعمل لدار غد رضوان خازنها	والجار أحمد والرحمن ناشيها
قصورها ذهب والمسك طينتها	والزعفران حشيش نابت فيها
أنهارها لبن مصفى ومن عسل	والخمر يجرى رحيقاً فى مجاريها

والطير تجرى على الأغصان عاكفة تسبح الله جبراً فى مغانيها
فمن يشتري الدار فى الفردوس يعمرها بركة فى ظلام الليل يحييها

واته: نه‌فسه‌كه‌م بۆ دونيا ده‌گرى و باش ده‌زاني، كه بيوه‌يى تيايدا واز هيټانه له‌وه‌ي كه تيايدايه، بۆ هيچ كه‌س له پاش مردن هيچ خانويه‌ك نيبه تيايدا نيشته‌جى بى، نه‌نھا ئه‌وه نه‌بيټ كه له پيش مردن بنيات ناوه، نه‌گر به چاكه دروستى كردووه ئه‌وا جيگايه‌كى خوشه، نه‌گر به خراپه دروستى كرد ئه‌وه دروستكه‌ره‌كه‌ي په‌شيمان ده‌بيټه‌وه، سامانه‌كانمان بۆ كه‌س و كارى پاش خوټان كۆي ده‌كه‌ينه‌وه خانووه‌كانمان بۆ كاډول كردنى رۆژگار دروستى ده‌كه‌ين، چه‌نده‌ها شار له‌و ئاسۆيانه‌دا دروستيان كرد، كه‌چى هه‌موو كاډول بوون و مردنیش ئه‌هله‌كه‌ي فه‌وتاند، كوټان ئه‌و پادشايانه‌ي كه ده‌سه‌لاتدار بوون، تاكو به ده‌ستى ئاوگير (به‌رداخى مردنى) كرده تۆشى، پيگا و شته جوانه‌كان پاك و ته‌ميز و ديارن، ئاين به‌كه‌ميانه و هۆش دووهم و زانست ستيه‌مه، هيټنى و له سه‌رخۆيى چواره‌مه و به‌خشنده‌يى، پينجه‌مه و چاكه‌كارى پاشماوه‌كه‌يه‌تى، خۆت مه‌ده پالى دونيا چونكه بى گومان مردن ئيمه و نه‌ويش له ناو ده‌بات، بۆيه كار بكه بۆ ماله‌كه‌ي سبه‌ينى كه (رضوان) گه‌نجينه‌وانيبه‌تى وهاوسيكه‌ت (أحمد) هو (الرحمن) دروستى كردووه، كۆشكه‌كانى ئالتونه و قوپ و خاكه‌كه‌ي مسكه، وه گژ و گياكه‌ي زه‌عفهرانه و تيايدا سه‌وز بووه، رووباره‌كانى ماستى پالڤته‌ن و هه‌نگوين، مه‌ي وه‌كو شيله به‌رووباره‌كانيدا تپده‌په‌پى، بالنده‌كان له‌سه‌ر لقه‌كانى دى‌ن و ده‌چن، ياد و ته‌سبيحاتى خوا به ئاشكرا ده‌كه‌ن له لانه‌كانياندا، كى ديه‌وى مالليك بكرى له فريده‌وسدا، ئاوه‌دانى بكاته‌وه به‌ركاتيك له تاريكى شه‌ودا.

خوای گه‌روه ده‌فه‌رمويټ: ﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ الْقِيَامَةُ: ٢٦-
٢٧، واته: كى روچه‌كه‌ي به‌رز ده‌كات وه.... كى دوعاى بۆ ده‌كات... كى چاره‌سه‌رى ده‌كات؟ پزيشكه‌كانى ده‌وريان ليداوه ئه‌م پزيشكه تايبه‌ته به نه‌شته‌رگه‌رى دلّه‌وه... ئه‌ويتر تايبه‌ته‌نده به نه‌شته‌رگه‌رى ميشك و ده‌ماره‌كانه‌وه ستيه‌م مامۆستايه‌كى گه‌رده‌ي ليه‌هاتووه له بواری بيّه‌وشكه‌ريدا و ئه‌ويتر له بواريكى

ترداو پېنجه‌م له‌بوارېكي تردا له‌ده‌وري كو بونه‌ته‌وه و پزېشكه‌كان سه‌رسام بوون و بې توانا بوون... ته‌ماشاي بكه له كاتيكدن نه‌و رهنكي زهره‌ بووه‌ته‌وه و ده‌ره‌نكي بزرگاوه‌و، په‌له‌كاني سارد بووه‌ته‌وه و پېسته‌كه‌ي گرځ بووه‌ته‌وه و ه‌ست به سارديه‌كي سه‌خت ده‌كات له‌م كاتي سه‌كه‌راتدا به‌ره‌و سه‌ره‌په‌نجه‌كاني ه‌ردوو ده‌ست و ه‌ردوو پېيه‌كان ده‌پوات، له‌م كات و ساته‌دا... ه‌ولېكي بې وچان ده‌دات - له كاتيكدن نه‌و له سه‌ره‌مه‌رگدايه - ليوه‌كاني بچولېنېته‌وه و زمانه‌كه‌ي به وتني وشه‌ي (التوحيد) به‌كتابه‌رستي خواي گه‌وره‌يه به وشه‌ي (لا اله الا الله) و ه‌ست ده‌كات كه زمان و ليوه‌كاني وه‌كو چيا وان و نايه‌وي به هېچ شيوه‌يه‌ك بچولېته‌وه... ته‌نها بو نه‌و كه‌سانه نه‌بيت كه خواي گه‌وره بوئ ناسان ده‌كات و ده‌توانيت بلتيت (لا اله الا الله).

له‌م كاته‌دا من ه‌ست ده‌كه‌م و له‌حالي نه‌و ده‌زانم... خه‌لكي ليي كوويونه‌ته‌وه و ده‌لېن: فلان ناتواني زماني بچولېنېته‌وه و ده‌توانيت براكاني بناسيت، ناتواني وه‌لامې هاوسي و براكاني بداته‌وه... ه‌ست ده‌كه‌م له‌حالي نه‌و كاتي گويي له قسه‌كاني نه‌وانه... به‌لام تواناي نيه‌يه وه‌لاميان بداته‌وه... وه ه‌ست ده‌كه‌م كاتي كه ته‌ماشاي نه‌وان ده‌كات له ساتيكي به‌ ناگا بووندا له نيوان سه‌كه‌رات و سه‌ره‌مه‌رگدايه وه به‌زمانې حال ولاميان ده‌داته‌وه به‌لكو رهنكه به زمانې قسه‌كردن پېيان ده‌لېت: نه‌ي كه‌س و كاره‌كه‌م... نه‌ي خوښه‌ويسته‌كانم... نه‌ي كورپه‌كانم... به ته‌نها جېم مه‌يلن... به ته‌نها له گورم مه‌نين... من باوكي نيوه‌م... من خوښه‌ويستي نيوه‌م... من بووم نه‌و كوشكانه‌م دروست كرد... من بووم خانوووه‌كانم ناوه‌دان كرده‌وه... من بووم په‌ره‌م به بازرگاني دا من بووم نه‌و ه‌موو سه‌روه‌ت و سامانه‌م كو كرده‌وه... كي له نيوه ته‌نها يه‌ك سال يان دوو سالم بو زياد ده‌كات... مانگي‌ك يان دوو مانگ روژي‌ك يان دوو روژ... كاترمير‌ك يان دوو كاترمير.

ليړه‌دا قسه‌ي خواي گه‌وره به‌رز و بلند ده‌بيته‌وه: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٧﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ نَنْظُرُونَ ﴿٨٨﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُدَّ مِنْهُ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ

عَبْرَ مَدِينَةٍ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَلَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَّجَ
وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَّمْ لَهُمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ
﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنَزَّلْ مِنَ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةً جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾ إِنَّ
هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿الواقعة: ٨٢-٩٦﴾، واته: جا بۆ چ کاتی
گیانی یه کیکتان گه یشته گه روو (٨٣) و ئیوه یش له و کاته دا سهیری نه کهن چۆن
گیانی ده رته چی؟ (٨٤) ئیمه نزیکترین لیبه وه له ئیوه، زاناترین به حالی له ئیوه،
به لام ئیوه فریشته کان نابین چۆن ناماده بوون بۆ گیان کیشانیان جا نگه ر ئیوه
دروسته کهر - وهك خۆتان نکوولی ههق نه کهن- بۆچی گیانی نه و مردووه
ناگێر نه وه؟! (٨٥) دهبا نه گه ر پاداشتی کرده وه کانتان نادرته وه وهك ئیوه پیتان
وايه! (٨٦) گیانه که ی بۆ ده گێر نه وه نه گه ر راست نه کهن زیندووبوونه وه نییه و
لیپرسینه وه نییه، دیاره که هه رگیز نه و ده سه لات تان نییه، جا چاک بزائن که ئه بی
هه ر خوا نه وه بکات و بره وایشی پێ بیئن (٨٧) ئینجا نه گه ر مردووه که له
نزیکه راوه کان بیت (٨٨) نه وه ئیسراحت و رزق و رۆزییه کی چاک و به هه شتی
به رینی بۆ هه یه (٨٩) خو نه گه ر له یارانی لای راست بیت (٩٠) فریشته کان پیتان
ئه لئین: له لایه ن یارانی لای راسته وه سلۆت لی بی (٩١) به لام نه گه ر له ده سته ی
بی باوه پان و گومرپان بی (٩٢) نه وه میوانداره له ئاوێکی کول به کول (٩٣) و خرا نه
نیو ناگری بۆ هه یه. (٩٤) بی گومان نه مه ی بۆت باس کرا له م سووره ته دا نه ی
محمد ﷺ سه بارت به هه رسی ده سته که، هه والێکی راستی بی گومانه (٩٥) جا
که وایه ته سبیح بکه به یادی ناوی خوی مه زنت (٩٦)).

پاکی و بیگه ردی بۆ تو (ئه م قسه یه جگه بۆ تو به که سی تر ناگو تریت) نه ی نه و
که سه ی که به مردن گه ردنی شکۆمه ندانت زه لیل کردووه ...

پاکی و بی گه ردی بۆ تو...! نه ی نه و که سه ی به مردن هیوا و ئاواتی
قه یسه ره کانت برییه وه ...

نه ی نه و که سه ی به مردن له کۆشکه کانیانه وه گواستیانه وه بۆ گۆپه کانیان ...
له روناکی جیگا کانیانه وه بۆ تاریکی گلکۆ کانیان ... له یاریکردن له گه ل ئافرهت و

مندال و خزمه تکاره وه بۆ هاوبه شی له گه ل کرم و ریسواییدا... له رابواردن له نیو جوړه ها خواردن و خواردنه وه بۆ گه وزانه وه له نیو جوړه ها خاک و قوړاودا... ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾.

خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ فصلت: ۳۰، واته: بئی گومان نه و که سانه ش فهرمویان: په روه دگارمان خوايه پاشان خويان راست کړدبوويه وه، واته: زور به مه حکه می له سهر يه کناسين وه ستان و به هيچ لايه کدا لايان نه دا، کاتي مردن، له گوړدا له کاتي زيندووبوونه وه دا فريشته داته به زنه لايان و پييان ده لئين: له پاشه روژتان مه ترسن و بۆ مال و منداليشتان — پاش خوتان — دل زوير مه بن ئيمه چاو ديريان ده بين موژده تان لي بيت به و به هه شته ي به لئينتان پي ده درا له دونيادا، مزگيني بيت نه مړو نه که ونه خو شی و شادييه وه)).

که ی فريشته داده به زيته سهر نه هلی باوه پ و سه قامگيران؟؟

نه هلی عيلم له م باره يه وه دوو بۆچوونيان هه يه: ^۱

يه که م... زانايانمان فهرمويانه: ((فريشته داده به زيته سهر نه هلی باوه پ و يه کتاپه رستی و به رده و امبوون له کاتي کدا نه وان له سهره مه رگدان له م ساتانه دا... ساته کانی سه که رات و سهره مه رگی... فريشته داده به زئی به مه به سستی دامه زراو کړدنيان... به لي بۆ دامه زراو کړدن... خودايه ناخر خه يرمان به نسيب بکه . فريشته له سهر سهری که سی ئيمانداري راستگوي يه کتاپه رست داده نيشيت به مه به سستی دامه زراو کړدن... خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ إبراهيم: ۲۷،

۱. انظر: تفسير الطبري، وابن كثير عند تفسير سورة فصلت آية (۳۰).

واته: جا نه وانه كه باوه پيان به خوا و به گشت برپاره كاني خوا هيناوه، به هوى
 هم وشه جيگر و نه گوراوهى (لا اله الا الله) خوا پيگه يان قايم و سابت نه كا له ژياني
 هم دونيا و له ژياني نه و دونيا و سته مكارانيس گومرا و سر ليشيواو دهكات خوا
 بيه وي هر شتي بكات زور به ناساني دهيكات هز بكا كي رينموويى بكا و كيپش
 گومرا و سر ليشيواو بكا نه مانه هه موو له دهسه لاتي نه ودان)).

بويه كه سى وا ده بينين له سهرمه رگدا به بزه وه گياني دهرده چيت... ته ماشا
 ده كن وه كو نه وهى قسه له گهل كه سانيكدا بكات ته نها نه و ده يان بيني... هه موو
 نه وانه ي كه له ژوره كه دا دانيشتون له گهلدا هيچ نابينن، چونكه نه و به كرده وه
 ده ستى كردوه به گواستنه وه بؤ جيهانيكي تر . فرشته كاني خوا يارمه تي دهن
 بويه ده بيني روى گهش ده بيتنه وه له بهر خويه وه و له سر خو وشه ي
 يه كتاپه رستي (توحيد) دووباره ده كاته وه... به سووك و ناساني... بؤ ؟؟

چونكه نه وهى له ساتانه دا نه و وشه يه دووباره بكاته وه نه وه نه و كه سه يه كه
 باوه پي به خوى زهوى و ناسمانه كان هيناوه و خوى زهوى و ناسمانه كانيس
 باوه پي به نه و كردوه و ده يناسيت، نه وه كه سيكه له ژيانيدا له سر وشه ي
 يه كتاپه رستي (توحيد) ژياوه... هر كه سى له سر شتيك بزيث نه و له سر نه و
 شته دهرميث... هر كه سى به هر شتيكه وه بمرميث نه وه به و شيويه زيندو
 ده كريته وه نه گهر تو له سر گوپرايه لي بزيث نه و له سر گوپرايه لي دهرميث و
 له سر هه مان گوپرايه لي زيندو ده كريته وه... هه روه ها نه گهر كه سيك له سر
 سه ريپجي ژيا بيت... نه و له سر هه مان سه ريپجي دهرميث... نه گهر ته ويه
 نه كات...

نه و برايانه له نهريكا بويان گيپراهه وه - كاتي به سهر دانيك چووم بؤ لايان -
 دهرپاره ي گهنجيكي نه ريكي، كه له نوپزي به يانيدا دپته ژوره وه بؤ يه كي له
 مزگه وته كاني شاري (بروكلن) له ويلايه تي (نيويورك) كاتي نه وان له نوپزه كه يان
 بوونه وه به واني گوت: دهمه وي بيمه كه سيك له شوينكه وتواني (محمد ي كوپي
 عبدالله) ... دهمه وي بيمه نيو ديني ئيسلامه وه بويه ريگام نيشان بدن چي

بکه م؟؟ فەرموویان: تۆ کیت؟ چیرۆکه کهت چییه؟؟ چی تۆی هیتاوه بۆ ئیره؟
 فەرمووی: پێگام نیشان بدهن، که چی بکه م و پرسیار مه کهن...
 فەرموویان: ههسته خۆت بشۆ و شاهه تمان بهینه... ئه ویش ههستا خۆی شت و
 شاهه تمانی هیتا و نه مجار فیڕی نوێژیان کردو نوێژی به یانی کرد...
 فەرمووی: ده مه وی له گه له ئیوه دا بمینمه وه له مه له بنده که تان بۆ ماوه ی چه ند
 پۆژیک بۆ ئه وه ی ده رباره ی ئیسلام شت فیڕ بم... ئه وانیش پێگیان پێ دا بۆ
 ئه وه ی له گه لیاندا بمینیتته وه... پۆژی به که م به سه ر چوو... دووه میش...
 سییه میش... له و ماوه یه دا سه رنجی براکانی بۆ لای خۆی پاکیشا بوو، له به ر
 درێژی سوژده کانی له به ر دهستی خوای گه ورده دا و له به ر زۆر گریانی و سوور
 بوونی له سه ر گوینگرتن له قورئانی پیروژ... کاتی له نوێژی مه غریب بوونه وه له
 ته نیشته برایه ک له براکانمان دانیشته بۆ ئه وه ی گوێ له خویندنه وه ی قورئان
 بگریته... ئه و برایه پێی گوت: براکه م... وام لیها توه، خۆم به که م ده زانم به
 ته نیشتی تۆ وه، هه ر کاتی ته ماشاته بکه م ئه و خۆم به که م ده زانم... من بۆ ماوه ی
 ده سا له هاتومه ته نیو ئه م دینه وه وه تۆیش ته نها دوو پۆژه هاتوی که چی
 ده تبینم هه رده م به گریان و ترسه وه ی و ده ته وی هه موو کاتیک گوئیستی قورئان
 بیت... براکه م... توخوا... پیم بلێ باسه کهت چییه؟ چیرۆکه کهت چییه؟

ئه ویش فەرمووی: بۆ ماوه ی چوار سا له ده بی هیچ شه وێک به سه رمندا
 تینا په پێ ئیلا من ده گریم و له خوا ده پاړمه وه که واپینمویم بکات بۆ سه ر دینی
 حق و راستی... ده لیت: ئه و شه وه ی، که من بۆ به یانییه که ی هاتم بۆ لاتان به
 گریان وه خه م لی کهوت له کاتیکدا من له خوا ده پاړامه وه... که پینمویم بکات
 بۆ سه ر دینی حق و راستی فەرمووی: ئه و شه وه (عیسا ی کوپی مه ریهم) م له
 خه ودا بینی (علیه و علی نبینا افضل الصلاة والسلام) به په نجه ی ئیشاره تم بۆ
 ده کات و ده لیت: ببه (محمد) ی... ببه شوین که وتوانی (محمد)... ده لیت: منیش
 ده رچووم و، پاشان هاتم بۆ لای ئیوه، چونکه یه که م مزگه وت بوون له سه ر
 پێگا که م، ئه و برایانه سویند ده خۆن به خوای په روه ردگار... کاتی بانگده ره که

بانگي بۆ نوږځي عيشا فەرموو ئه و گه نجه له گهل براكانيدا چوو ه ناو نوږځه كه وه و له ركاتي به كه مدا و له سوږدهي به كه مدا سوږدهي برد و سهري به رز نه كرده وه و نوږځه ران نوږځه كانيان ته واو كرد و پيشه واكه سه لامى دايه وه كه چي ئه و براهه له سوږده دايه و ... بانگي لى كرد ... ئه ي فلان ئه ي فلان كه چي وه لامى نه بوو بويه ههستا بۆ لاي ... وه براكاني كه نوږځيان به تهنيشته وه ده كرد بانگيان كرد، به كيكيان جولانديه وه نه ویش به زهويدا كه وت، كه ته ماشايان كرد كه وا گيانى ده رچوو و گه يشتووه ته لاي خواكه ي... ئه ي خودايه، كوټايي ژيانمان به چاكه بگيرى... له كاتيكدا له بهر ده ستي خوادا سوږدهي بردبوو... چەند كوټاييه كي خوښه؟! ههركه سى به سوږده وه بمریت ئه و له قيامه تدا به سوږده وه له گوږه كهيدا زيندوو ده كرېته وه، بۆ لاي خواي گه وړه به سوږده وه حه شر ده كریت، ههروه كو چۆن پاستگوي باوه پيكر او، كه هه رگيز له خو و قسه ناكات ده فەرمویت له فەرمووده يه كي (جابر) وه كه له (صحيح مسلم) ^۱ دا هاتوو ده لیت: ((بيعت كل عبد على ما مات عليه))، واته: هه موو به نديه ك له سه ر ئه وه زيندوو ده كرېته وه كه له سه ري مردوو ه)).

هه ركه سى له سه ر گوږپرايه ليه ك بمریت ئه و له سه ر هه مان گوږپرايه لى زيندوو ده كرېته وه... هه ركه سى به جل و به رگي ئيحرامه وه له حه ج و عومره دا بمریت ئه و پوځي قيامه ت به جل و به رگي ئيحرامه وه زيندوو ده كرېته وه له كاتيكدا ئه و له گوږه پاني مه حشه ردا بانگ ده كات و ده لیت: ((لبيك اللهم لبيك)).

كابرايه ك هه بوو كاري بانگدان بوو، خواي گه وړه ده و له مه ندى كردبوو و ژيانى لى فراوان كردبوو... له پيش مردنى توشى نه خوښيه كي سه خت بوو... بووه هوى نه وه ي له سه ر جيگا بكه ویت. هه موو هوى گريانه كه ي ئه وه بوو كه ئه و له دوا پوځانى ته مه نيدا له بانگدان بووه و ناتوانیت بانگ بدات، له و روڤه ي كه خوا ويستى لى بوو كوچى دوايى تبادا بكات ده ستي به گريان كرد و ده يگوت: په روه رديگارا... په روه رديگارا... ئايا من چي تاوانيكم كردبوو... كه بووه هوى نه وه ي له

۱. أخرجه مسلم، كتاب صفة القيامة، باب الأمر بحسن الظن بالله عند الموت (۲۸۷۸).

دواړوژه كانی ژيانمدا بانگدانی لی حرام كړدووم تاوه كو ته و بهی لی بكم ؟؟
 په روه ردگار... به هوی تاوانه كانمه وه بانگدانم لی حرام مه كه كه هه ردهم دلم
 پټوهی په یوه ست بووه... له ژيانمدا سوور بووم له نه نجامدانی... پاشان كاتی
 نوژی عه سر هات... گوئی له بانگ بوو له مزگه و ته كانی نزيك مالئانه وه به رز بووه
 وه نه ویش دهستی به گریان كرد له كاتيكدا ناتوانیت هه لسیته سر پی... ناتوانیت
 بجولیتته وه... ناتوانیت له مال ده رچیت... له ناكاودا هه ستایه سر پی و له سر
 جیگا كهی خوی كه له سهری خه و تېوو پاوه ستا... روى له قیبله كرد و دهستی به
 بانگدان كرد... الله اكبر... تاكو گه یشته كوټايي بانگه كه ده لیت... لا اله الا الله...
 پاشان كه و ته سر جیگا كهی... كه س و كار و مندا له كانی... لی كو بوونه وه بینیان
 گیانی ده رچووه له گه ل و تنی وشه ی... لا اله الا الله... ئا ای چه ند كوټايه کی
 خوشه !! ؟ پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموو یه تی: ((انما الأعمال بالخواتیم))، 'واته:
 هه موو كرده وه كان به پټی دوايينیانه))

په روه ردگار... تاوانه كانمان داپوشه و نابروومان مه به... نهی به به زه بیترینی
 هه موو میهره بانه كان...

وهره له گه ل مندا با پټكه وه دیمه نټکی تر ببینین... خوی گه وړه من و ئیوهی
 لی بپاریزی... قوتابییه ك به گریان وه هاته ژوړه وه بۆ لام... سویندی دام به خوا
 بۆ ئه وهی دوعا بۆ باوکی بكم له وانهی هه فتانهی پوژی پټیج شه ممه به لكو خوی
 گه وړه دوعای یه كی له پیاوچا كانی ناماده بووی نه و كومه له وهریگریټ كه
 نامادهی وانه كه دهن... وه بینیم کاریگریه کی ژور به سر نه و برامانه وه دیاره...
 گوتم: براكه م چی بووه؟؟ فرمووی: باوكم مرد... گوتم: داوا له خوا ده كه م كه
 ره حمی پی بكات... فرمووی: نهی ماموستا به لام شیوهی مردنه كهی ژور ناشیرین
 و قیزه ون بوو... گوتم: پټم بللی چی بووه؟ فرمووی: باوكم كه سیکی ژور به هیز
 بوو... تا رادهیه ك نه م برامانه له یادی نایه ت كه باوکی هه رگیز توشی ئازاریك یان
 نه خوشییه ك هاتبیت... خوی گه وړه ته ندروست و له شساغی پی به خشیبوو...

فهرمووی: له م روژانه دا پاش خواردنی نانی نیوه پړه سستی به سک ئیشه یه ک کرد...
 وای به باش زانی شهوه ی که له سکیدایه ده بی دهری بهیڼی و برشیته وه...
 فهرمووی: چووه سهر ئاو وه له سهر ئاو کوکه (حوض) وه ستا... ئه مجار ده سستی به
 هاوار کرد... بۆ شهوه ی هه ر شتی که له سکیدایه دهری بهیڼی... به ده نگی به رز
 هاواری ده کرد و هه موو گویمان له هاواره که ی بوو... فهرمووی: کاتی پراوه ستانی
 درېزه ی خایاند (له کاتی کهدا هیشتا پتویستی پییه تی) له به ر زور بوونی ئازاره که ی
 که وته سهر نه ژتوکانی... ده می له ئاوده سته که نزی که کرده وه - دور بی له روتان
 - ((أعزکم الله)) نه ی توانی له سهر ئاو کوکه بووه سستی بویه له پیش ئاوده سته که
 که وته سهر نه ژتو، هه ر کاتی که بیه وی برشیته وه شه و ده می له ئاوده سته که نزی که
 ده کرده وه، چونکه نه یده توانی پراوه سستی... فهرمووی: پاشان گویمان له ده نگی کی
 به رز بوو... ئیمه یش چووینه ژووره وه بینیمان روی له ناو ئاوده سته که دایه له
 پاش شه و هاواره... جوولای لی پراوه... کاتی به رزمان کرده وه بینیمان گیانی
 ده رچووه و پویشتووه بۆ لای خوی گه وره... په روه ردگار... بمانپاریزه... گوتم:
 په نا به خوا... گیانی ده رچو له کاتی کهدا روی له ناو ئاوده سته که بوو؟ کوپه که ی
 فهرمووی: به لی له ناو ئاوده سته که... گوتم: برا که م... پیم بلای... ئایا حالی باوکت
 چوون بوو؟ (به گریان وه) فهرمووی: ته نها یه ک نویژی بۆ خوا نه کرد بوو...

ئهی خودایه !! ئهی تو برا که م... ئایا تا کو ئیستا نویژه کانت ده فه وتینی؟؟
 ئهی خوشکه که م ئایا تا کو ئیستا نویژه کانت ده فه وتینی؟ تا کو ئیستا سه رقالی به
 بازرگانی کردنه وه؟؟ تا کو ئیستا سه رقالی به پله و پایه وه؟؟ تا ئیستاش ده لیت:
 من سه رقالم؟ به لام دلنیا به که تو هه ر وا ده بیت... ئه گه ر خوت بده یته ده سستی
 گه رده لوولی کار کردنه وه و به رده وام بیت له سهر شه و پښه یه... شه و به ناگا
 نایه یته وه ئیلا له ناو گورستاندا نه بیت له نیو له شکری مردووه کاند... که و ابو
 هه سته بۆ شه نجامدانی نویژه که ت... نویژ دیاری خودایه بۆ شه م ئومه ته...
 پیغه مبه ری هه لیزید راو ﷺ له سه روی حه وت ئاسمانه وه هه لیده گریت... بۆ شه وه ی
 ببیته په یوه ندیه که له نیوان ئومه ته که ی و په روه ردگاری زه وی و ئاسمانه کان...

نويژ په يوه ندى و خه لاتۀ ... نه ویش دواين ئاموژگارى پيغه مبه ربوونکى له کاتيکدا له سره مه رگدا بوو... بويه ئه و به رده وام ده يگوت: ((الصلاة الصلاة وما ملکت ايمانکم)) واته: ئامان ورياي نويژه کانتان بن، ورياي نويژه کانتان بن و ئاگاداري ژيرده سته کانتان بن)).

ئەى به نده که ...

تأتي للصلاة في فتور	و كأنك قد دعيت إلى البلاء
و إن أديتها جاءت بنقص لما	قد كان منك من شرك الرياء
و إن تخلو عن الإشراك فيها	تدبر للأمور بالارتقاء
و يا ليت التدبر في مباح	ولكن في المشقة والشقاء
و إن كنت المصلي يوما بين خلقه	أطلت ركوعها بالانحناء
وتعجل خوف تأخير لشغل	و كأن الشغل أولى باللقاء
وإن كنت المجالس يوما أنثى	قطعت الوقت من غير اكتفاء
أيا عبد لا يساوي الله معك	أنثى تناجيه بحب وصفاء

واته: ديت بؤ نويژه که ت به سستی و لاوازيه وه، واده زانی بانگه پيشت کراوی بؤ به لایه ک، نه گهر نه نجامی بدهیت نه واه به که م و کوورییه وه، چونکه نويژه که ت (شیرکی ریای) تیا دایه، نه گهر (شیرکی ریای) تیا دا نه نجام نه دهیت، نه واه به جوانی بیرده که یته وه بؤ سرکه وتنی کاره کانت، خوژگه بیرکردنه که ت له شتیکی ریدراودا بوايه، به لام ماندوویه تی و به د به ختی یه، نه گهر روژیک له ناو خه لکیدا نويژ بکه ی نه و کرنوش بردنت دريژ ده که یته وه، په له ده یکه یت له ترسی دوا که وتنی کاره که ت، واده زانی که کاردنه که له پيش تره بؤ نه نجامدانی، نه گهر روژیک له مه جلیسیکدا نافرته هه بوو، نه واه کاته که ت ده بریت به بی تیر بوون، نه ی به نده که

۱. أخرجه أبو داود كتاب الأدب، باب في حق المملوك (٥١٥٦)، وأحمد في ((المسند)) (٧٨/١)، وابن حبان (٦٦٠٥)، والبخاري في ((الأدب المفرد)) (١٥٨)، وأبو يعلى (٥٩٦)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (٤٦١٦). و ((الصحيحة)) (٨٦٨) من حديث علي عليه السلام.

نایا خوی گوره هینده ناهینیت له گهلیدا، له ئافره تیک مونا جاتی له گهلدا بکهیت به خوشه ویستی و بیگه ردییه وه.

که وایه هر ئیستا په یمان بده په روه دگاره کهت... نو یژه کانت له کاتی خویدا ئه نجام بدهیت و بیان پاریزی... وه تویش ئه ی خوشکه کهم په یمان بده په روه دگارت که نو یژه کانت له کاتی خویدا ئه نجامی بدهیت و بیان پاریزی... هیچ سه رقالییه که سه رقالت نه کات وه به هیچ شتیکی تر مه یگوره وه...

ئهم برابره ده لیت: که وایا وکی هه رگیز نو یژی بۆ خوا نه کردوه!! گوتم: برا کهم... ده زانم مه ترسی وازهینان له نو یژه چنده ترسناکه به لام سویندت ده ده م به خوا که پرسیار له دایکت بکه: که باوکت چی کاریکی ده کرد؟ فه رموی: باشه ئه و پرسیاره ده کهم... ئه مجار ئه م کو په ریژداره رۆیشت بۆ لای دایکی و پرسیار ی لی کرد: که نایا باوکی چی ده کرد تا کو کوټایی ژیا نی به م شیوه ترسناک و تو قینه ره بیت؟ دایکی دهستی به گریان کرد و فه رموی: کو پی خۆم... باوکت له ناو خه لکیدا به سوو (ربا) ره فتاری ده کرد! ئه ویش له هه زار، هه زار و پینج سه دی ده رده هینا...

گوتم: ئاه... ئه مه... ئه مه... باوکت حه رامی ده خوارد... سامانی خه لکی به ساخته و خورایی ده خوارد... که وایا بوو ده با بخوات... له کو ی؟؟ له ئاوده ست!! ده با کوټایی ژیا نی به و شیوه بیت ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا﴾ وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا ﴿البقرة: ۲۷۵، واته: ئه و که سانه ی سوو ئه خۆن، (دیناریک به دوو دینار، یان به زیاتر ده ده ن) که له گو پ ده نرین پاشان زیندوو ئه کرینه وه و پاست ده بنه وه، و پاست ده بنه وه هه ر ده لیتی شه یتانه کان دهستی لی وه شانددون. عه ره به کان به مرۆفی په رکه مداروو فیدار ده یانگوت: جنۆکه دهستی لی وه شانددوه، ئه و جا قورئانی پی رۆزیش له سه ر زمانی ئه وان هات، به گو رتی: پی اوی سوو خۆر له پۆزی قیامه تدا وه کو مرۆفی په ته پی و شیتی لیدی، چونکه له دونیا دا

دهيانگوت: مامه له و كرپن و فروشتنيش هر وهكو مامه له كردن به سوو وايه ((واته هر دوكيان به لاي نه وانه وه به كسانن))، چونكه نه وان باوه پيان به هرام و حلال نيه؟ خو خواش كرپن و فروشتني ريداو و سوو خوړيشي هرام و ياساغر دووه)).

دع الحرص على الدنيا وفي العيش فلا تطمع
لا تجمع من الحرام فلا تدري لمن تجمع
فإن الرزق مقسوم وسوء الظن لا ينفع
فقير كل من يطمع غني كل من يقنع^۱

واته: واز بهينه له سووربون له سهر دونيا، ته ماحت با نه بيت بو ژيان، هردهم هرام كومه كره وه، چونكه نازانيت بو كيي كو ده كه يته وه، دلنابا به كه رزق دابهش كراوه گوماني خراب هيچ سوودي نيه، هه ژاره هر كه سي چاوچنو ك و چلييس بيت دهوله مهنده هه كه سي پازي بيت.

النَّفْسُ تَجْزَعُ أَنْ تَكُونَ فَقِيرَةً وَالْفَقْرُ خَيْرٌ مِنْ غِنَى يُطْغِيهَا
وَعَنَى النَّفْسُ هُوَ الْكَفَافُ فَإِنْ أَبَتْ فَجَمِيعُ مَا فِي الْأَرْضِ لَا يَكْفِيهَا
هِيَ الْقَنَاعَةُ فَالزَّمْهَا تَكُنْ مَلَكًا لَوْ لَمْ تَكُنْ لَكَ إِلَّا رَاحَةُ الْبَدَنِ
وَأَنْظُرْ لِمَنِ مَلَكَ الدُّنْيَا بِأَجْمَعِهَا هَلْ رَاحَ مِنْهَا بِغَيْرِ الطَّيِّبِ وَالْكَفَنِ

واته: نه فس شپرز ده بيت كاتي هه ژار ده بيت، هه ژاري چاكتره له دهوله مهنديه ك زال بيت به سهريدا، دهوله مهندي نه فسه كان نه وه يه كه برتيوي روژانه ت هه بي، نه گهر رازي نه بوو نهوا هه موو سهر زهوي به شي ناكات، نه وه رازي بوونه نه گهر ده ستي پيوه بگري ده بيته پادشا، نه گهر هيچ شتيكت نه بيت ته نها ئارامي جه سته ت، ته ماشاي نه وانه بكه كه بوونه خاوه ني هه موو دونيا، ئايا جكه له بوون و كفن هيچي تري له كه ل خويدا برد؟.

۱. انظر: ((عقلاء المجانين)) لابن حبيب (٧٤ ط ابن خلدون).

به لى... هيچ شتيك له گهل خوتدا نابه يته ناو گوړه كهت تهنه ئيمان و كرده وهى
چاكه نه بىټ...

برايه كى تر بوى گيړامه وه... سويندى بوى خواردم به خواى گه وړه... كه
دهر هاوسپيه كى هه بوو له قاتى سهره وه هه ميشه كارى گوينگرتن بوو له گوراني
بياني و جگه له بياني... موسيقاي دهنك به رز... ده لىټ: پاش نه وهى يادىم
خسته وه به يادى خوا چهنه جارېك و هه رده م دووباره م ده كرده وه كه چى هيچ
سوودى نه بوو به لام نه وهى منى بېزار كړد بوو نه وه بو كه نه و سوور بوو له سهر
نه وهى دهنكى ئاميره كهى به رز بكاته وه به شيوه يه ك نازار به خه لكى بگه يه نيټ به
بيانى نازادى (وا ده زانى كه نازادى بى سنوره) ده لىټ: روژيك له روژان له
كاره كه م گه پامه وه، گويم له دهنكى گريان و هاوارى ژن و مندال بوو، گوتم: نه مه
چييه؟ گوتيان: فلان له سهره مرگدايه... ده لىټ: له كاتيكدا من گويم له دهنكى
گورانپيه به دهنكى به رز له نيو گريان و هاواردا فهرمووى: چومه سهره وه و گوتم:
پوله كانم باوكتان له سهره مرگدايه كه چى تا ئيستاش سوورن له سهر گوراني له م
كات و ساته دا؟؟ قورئانيك بخه نه سهر ئاميره كه... چونكه نه م جيگايه ئيستا
فريشته ي تيا دا ئاماده ده بىټ، گوتيان: نه گه ر به نه رك نه بىټ كاسيتيكي قورئانمان
بوى بهينه . ده لىټ: سويند به خوا به په له دابه زيمه خواره وه و كاسيتيكي قورئانم
هينا و به ده ستي خوم كاسيته كه م كرده ناو ئاميره كه ده لى: له پاش كه ميك له و
كاته ي كبرا له نيوان سه كه رات و سهره مرگدايه كاتى گوئى له قورئانه كه بوو
گوټى: نه خير نه خير من نامه ويټ گويم له و دهنكه بىټ من نامه ويټ گوئى له قورئان
بگرم...!! واز له ئاميره كه بهينن با گورانپيه كه بلىټ چونكه من گوراني دلم
ناسووده ده كات... كبرا ده لىټ: سويند به خوا به گريانه وه له ماله كه ده رچووم
كبرا هيچ قسه يه كى نه كړد تهنه نه م وشانه نه بىټ...

ئوى خودايه... ((انما الأعمال بالخواتيم))، واته: هه موو كردار و رهفتاره كان به
پيى دوايينيانه)) .

باش بير له م چهنه وشانه بكه ره وه ((الخواتيم ميراث السوابق)) واته: هه ركه سى
له سهر گويړايه لى ژيا نه و كوټايى ژيانى به گويړايه لى ده بىټ وه هه ركه سى له سهر
سهرپيچى ژيا نه و كوټايى به سهرپيچى ده بىټ .

نهمه يه كه م بۆچوونی زانایانمانه دهرباره ی ئه و دوو كاته ی كه فریشته داده بزنه
سه ر نه هلی ئیمان و به رده وام بوون.

به لام بۆچوونی دووهم...

زانایانمان فهرموویانه: فریشته داده بزیته سه ر نه هلی ئیمان و به رده وام بوون له
كاتی دهرچوون و زیندوو بوونه وه له گۆره كانیان وه... رۆژی زیندوو بوونه وه
هه لسانه وه له كاتى دهرچوونی خه لکی له گۆره كانیان وه دیمه نیکى زۆر سه یر
ده بینى! له گه ل مندا بیر بکه ره وه و بیهینه پێش چاوی خۆت كه سیك له
گۆره كه یه وه دهرده چیت و له سه ر رووی رى ده كات... ده مه وى ئه م دیمه نه هه رده م
له پێش چاوت بیت كه خه لکی ده بینى به ژن و پیاوه وه له سه ر روویان رى
ده كه ن! نه وه چى ده لیت؟!

ده لیم: خوائ پهره ر دگار باسی چه ند كۆمه لئیکى کردوه كه به سه ر روویاندا
رى ده كه ن كاتى له گۆره كانیان دهرده چن... خوائ گه وړه ده فهرمویت:
﴿وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمًىٰ وَكُمًا وَصَمًىٰ﴾ الإسراء: ۹۷، واته: له
رۆژی قیامه تیشدا به ده مه و رووی و کوپری و لالی و كه پى هه موو كۆ ده كه یه وه و
حه شریان ده كه یه ن چونكه له دونیادا هه قیان نه بیستوه، هه قیان نه دیتوه له ویش
هه ر نابینا و كه پ و لال ده بن)). نه و كه سیكه هیه نابیسیت!! قسه ناكات!!
نابینیت!! كه چى له سه ر رووی رى ده كات... به ره و كوی ده پوات؟؟ به ره و دۆزه خ و
خراپترین ئاكام ﴿كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾ الإسراء: ۹۷، واته: هه ر جارێكیش
بلیسه ی ئاگره كه كه م و كز بوو دووباره نیلی ده ده یه ن و هه لى ده گیرسینینه وه و
زیاتری ده كه یه ن بۆیان)).

له هه ردوو كتیبی (صحیح) دا هاتوه له فهرمووده یه کی (أنس) وه كه وا
پێغه مبه رى خوا ﷺ فهرموویه تی: ((يحشر الكافر يوم القيامة على وجهه)) قالوا: يا
رسول الله كيف يحشر على وجهه؟! فقال: إن الذي أمشاه في الدنيا على قدمين قادر
على أن يمشيه يوم القيامة على وجهه)) وفي لفظ: ((أليس الذي أمشاه على رجلين فى

۱. أخرجه البخاري، كتاب التفسير باب سورة الفرقان (٤٧٦٠)، ومسلم كتاب صفة القيامة والجنة والنار، باب
كيف يحشر الكافر على وجهه (٢٨٠٦).

١- أخرجه أحمد (٣٥٤ / ٢)، والترمذي، كتاب تفسير القرآن، باب ومن سورة بني إسرائيل (٣١٤٢) وقال: ((هذا حديث حسن)). وضعفه الشيخ الألباني في ((ضعيف الجامع)) (٦٤١٧) و ((المشكاة)) (٥٥٤٦).

له خواترس سواری بیت، هرگیز فریشته ناهیلایت به سهر زهویدا ری بکات... له هه مان کاتدا نهو موژده خوښه پتی ددهات، کاتی پیشوازی له هه موو نه هلی نیمان ده کهن و پتیان ده لئین: ﴿أَلَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (۳۰) نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا نَشْتَهُ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ (۳۱) نَزَّلْنَا مِنْ عَفْوَ رَحِيمٍ ﴿فصلت: ۳۲﴾، واته: له پاشه روژتان مه ترسن و بو مال و مندالیشان - پاش خوتان - دل زویر مه بن نیمه چاودیریان ده بین موژده تان لی بیت به و به هه شته به لئین تان پی دده را له دونیادا، مزگینی بیت نه مړ نه که ونه خوښی و شادییه وه. (۳۰) نیمه له زیانی دونیادا دوستان بووین، له پاشه روژیشان، دوستان ده بین له وی نه فستان چ بخوازی ناماده یه بو تان و هرچیش بخوازی له به هه شته بو تان هه یه. (۳۱) نه م میوانداریه ش، میواندارییه که له لایه ن په روه ردگاریکی گونا هپوښی به به زه ییه وه (۳۲)).

که و ابو باوه پدار هر له یه که م ساتی دهرچوونی له گوړه که یه وه موژده ی پی ددریت و ریزی لی ده گیرئ...

ده لیم: کاتی گیان دهرچوو... به نده که مرد ... هه موو کاریکی ته و او بوو... هه موو شتی که ته و او بوو... نه وه ی قازانجی کرد نه و او قازانجی خوی کرد... نه وه ی زیان لی که و توو بوو نه و او زیان لی که و توو ده بیت... ده لئین: فلان که س که هه موو دونیای پر کرد بوو له عیلم و پله و پایه و ریزی ناو خه لکی و فه رمانره وایی... نه و او مرد... فلان ده شوردرئ... روت کرایه وه له هه موو فه رمانره واییه ک... له هه موو جل و به رگیک... فلان کفن ده کریت وه هیچ که س له م دونیایه دهرنه چوو ئیلا به نه و کفنه وه نه بیت هه موو شتیکی به جی هیشته... فلان نه و او به شان هه لده گیرئ... به ره و کوئ ده یبه ن؟ به ره و گوپ... نه و چاله تاریکه وه له مه به دواوه له به شه کانی ترده باسی ده که یین - انشاء الله - داوا له خوا ده که م من و ئیوه کوټاییمان به چاکه بگریئ و به نیمان و یه کتاپه رستییه وه بمرین ... آمین...

تهره (جه نازه)

له به‌شى پاپوردودا له كاتى دهرچوونى روحدا لیبوینه‌وه، كاتى كه مردن داده‌به‌زیته سهر مروځ و دهرمړیت... كاتى كه توشى نارح‌ه‌تى و سهرمه‌رگ دهربیټ و توشى سه‌كه‌رات دهربیټ... روحه‌كه له جه‌سته‌كه‌ى جیا دهربیټه‌وه و ژيانى مروځ كوټايى پى دیت و لاپه‌ره‌كانى داده‌خریت... پاشان دهرخریته سهر (ته‌خته شور) ئه‌مجار كفن دهركریت... ئیستا بووه‌ته جه‌نازه و پاشان به‌شان هه‌لده‌گیرى... چیروكى ژيانت ته‌واو بوو ئه‌ى ئاده‌میزاد.

خواى گه‌وره دهره‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَنُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۝۱۶﴾ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّنَكَ فَعَدَلَكَ ۝۱۷ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿الْإِنْفِطَارُ: ۶-۸، واته: ئه‌ى ئاده‌میزاد...! چى توى ته‌فره و فریوداوه به‌رامبه‌ر به‌په‌روه‌ردگارى به‌خشنده‌ت كافر بوویت له گه‌ل ئه‌وه‌موو نيعمه‌ت و به‌خششانه‌دا؟ (۶) ئه‌وه‌ى دروستى كردیت له نه‌بوون، ئینجا به‌شیوه‌یه‌كى ژور جوان ئه‌ندامه‌كانى ريك خستیت قه‌د و به‌ژن و بالا و ئه‌ندامى شیاو و گونجاوى پى به‌خشیت جا ريك و پيكى كردیت واته: قه‌د و قامه‌ت و بالا له جوانترین شیوه‌ى پى به‌خشیت (۷) له‌هر شیوه و دیمه‌نیکدا خوى ویستی یه‌كى خستیت (۸)).

فلان ... ئه‌و.... چ كه‌سیكه ئه‌و!!؟؟ خاوه‌ن سولتان و فه‌رمانپه‌واى بوو... مولك... خانه‌دانى... ناسراوى و شكومه‌ندى... پینووس... بیرو هوش... خاوه‌نى ئه‌ده‌ب و زانست... خاوه‌نى هیز و له‌شساغى... ئه‌و ئیستا هه‌لگیراوه و له‌سهر شانه... به‌ره‌و كوى ده‌یبه‌ن؟ بۆ گۆرستان...

جه‌نازه‌كه ئیستا به‌شان هه‌لده‌گیرى... ئه‌م دیمه‌نه به‌هه‌موو دل و ده‌روونته‌وه به‌ینه‌یادى خۆت و تیايدا بژی... ئایا ده‌زانى كه ئه‌و جه‌نازه‌یه به‌شان هه‌لگیراوه هه‌ر كه پیاوه‌كان له‌سهر شانه‌كانیان به‌رزى ده‌كه‌نه‌وه ده‌ست به‌قسه‌كردن ده‌كات؟؟ چى ده‌لیت؟؟

نيمامي بوخاري^۱ ريوايه تي كړدووه له فهرمووده يه كي (ابي سعيد الخدري) يه وه كه وا پښغه مبهري خواصه^۲ فهرموويه تي: ((اذا وضعت الجنائز، واحتملها الرجال على أعناقهم، فإن كانت صالحة قالت: قدموني، وإن كانت غير صالحة قالت: يا ويلها، أين يذهبون بها؟ يسمع صوتها كل شيء إلا الإنسان - ولو سمعه صق))، واته: نه گهر جه نازيه كه ناماده كراو خه لكی به سهر شانه كانيان هه ليان گرت، جا نه گهر كه سه كه له چا كه كاران بوو نه وا ده لیت: پيشم بخن... پيشم بخن... نه گهر له چا كه كاران نه بوو نه وا ده لیت: ويل بؤ خوی، بؤ كوټي ده بن؟ هه موو شتيك گويي له و ده نكه ده بيت ته نها مړو نه بيت، نه گهر گويي لي بوايه نه وا ده بورايه وه له ترساندا)).

هر له يه كه م ساتي هه لگرتني له سهر شانه كان قسه ده كات نه گهر هاتوو نه م كه سه له پياوچا كان بوو نه وا ده لیت: تكايه په له بكن و دوام مه خن، واته: پيشم بخن پيشم بخن... چونكه جيگا كه ي خوی له به هشتا ده بيني، نه وه ي بؤي ناماده كراوه ده بيني، خوي گه وړه له و خوشگوزرانيه بؤي ناماده كړدووه... نه گهر (په نا به خوا) كه سيكي خراپ بوو نه وا ده لیت: يا ويلها... أين يذهبون بها؟؟ واته: ويل بؤ خوی... بؤ كوټي ده بن؟ هر له ره حمه تي خوايه بؤ به نده كاني كه په رده يه كي خستووه ته نيوان به نده كاني و ده نكي خاوه ن جه نازه كان، نه گهر نه و په رده يه نه بوايه و خه لكی گوييان له ده نكي خاوه ن جه نازه كان بوايه نه وا ژيان تيك ده چوو... هه وړه ها له په حمه ت و به زه يي و ميه ره باني خوي گه وړه يه بؤ نيتمه و لاوازيه كه مان كه په رده يه كي خستووه ته نيوان نيتمه و ته سبيحاتي نه م بونه وهره ي دور و بهرمان ..

خوي گه وړه ده فهرمويت: ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ الإسراء: ۴۴، واته: هر حه وت ناسمانه كان و زه وي و هه موو نه وانه ش كه تنيانندان هه موو گه وړه يي و بي خه وشي

۱- أخرجه البخاري، كتاب الجنائز، باب حمل الرجال الجنائز دون النساء (۱۳۱۴).

ئەو(خوا)یە دەلټین گەواهی بۆ یەکتایی ئەو دەدەن، هەموو شتیك هەر هاواری تاك و تەنیا یی ئەو ئەكەن، پارانەوه و تەسبیحاتی و حەمدی ئەو دەلټین، واتە: هەموو نیازمەندی ئەون ئەو بێ نیازە لە هەموو بەلام ئیوه لە پاكانە و تەسبیحاتیان تێ ناگەن، چونکە عەقل و ژیریتان ناخەنە کار بۆ تێگەشتن)) بۆ؟ خوای گەوره دەفەر مویت: ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾، واتە: بە راستی ئەو (خوا)یە هەمیشە بە حەوسەلە و لەسەر خۆیە بۆیە لە گەل ئەو هەموو گوناھ و تاوانەدا مۆلەتی ئیوه دەدا و ناتانگرت، زۆریش لێبوردەیه، بۆیە هەرکە سیك داوای لێبوردنی لێ بکات لێی دەبوروێ)). لە سەر خۆیە و هیمنە بەرانبەر تان، کاتی کە پەردە یەکی خستوو تە نێوان ئیوه و دەنگی تەسبیحاتی هەموو دروستکراوهكان لە دەوری بەرتان... ئەگینا ئەگەر ئەو پەردە یە نەبوا یە لە نێوان ئیمە و دەنگی تەسبیحاتی بوونە وەرەكان لە دەوری بەرمان ئەوا عەقلمان لە دەست دەدا وە ژیا نمان سەقامگیر نە دەبوو... وای دابنێ، کە خوای گەوره ئەو پەردە یە نێوان تۆو جل و بەرگە کەتی لادا و گویت لە دەنگی جل و بەرگە کەت دەبوو کاتی تەسبیحاتی دەکرد... یان دەنگی تەسبیحاتی ئەو خواردنە ی کە دەبخۆی... یان دەنگی تەسبیحاتی ئەو خانووە ی کە تیایدا نیشته جێی... سویند بە خوا ئەوا عەقلت لە دەست دەدا دلنیا بە کە هەموو بوونە وەر بێ ئاگا نین لە یاد و تەسبیحاتی خوا... بە لکو ئیمە بێ ئاگاییە کە مان درێژە ی کیشا... لە رێ لادانمان زۆر بوو و لە خوای گەوره زۆر دور کەوتینە تەوه ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾.

جە نازە کە گەیشته گۆرە کە ی... گەیشته مائی نامۆ یی... گەیشته مائی سامناکی و دلتهنگی... گەیشته مائی تەنگ و چالە مە یی... گەیشته مائی خاک و کرم... فلان خانە دان و ناسراوی شکۆ مە ند... خاوەنی فەرمانپەرە وایی... ئیستا دەکریتە ناو ئەم چالە وە... ئەم جیگا تەنگ و چالە مە یە لە ناو ئەم خاک و خۆلە... هەرگیز جیگای ئاوریشمی تیا دا راناخەن... ئەوان گەرانە وە و تۆیان بە جیھیشت... تۆیان خستە ناو ئەو خاک و خۆلە... هەر چەندە ئەگەر لە گەلتدا بەمانا یە وە ئەوا هیچ سوودی نە دەبوو... لە وێ... لە و تەنهایە هیچ شتیك لە گەل تۆدا نە ماو تە وە تەنھا

كرده‌وه‌كانت و ره‌حمه‌تى ټه‌و خوايه‌ى كه زيندووه و نامریت...

پيغه‌مبه‌رى خواصه عليه‌السلام فرمويه‌تى هه‌روه‌كو له هه‌ردوو (صحيح) ^۱ دا هاتووه له فرموده‌يه‌كى (انس) وه: ((يتبع الميت ثلاث: أهله وماله وعمله، فيرجع اثنان و يبقى واحد، يرجع أهله وماله ويبقى العمل)) واته: سى شت شوينى مردوو ده‌كه‌ويټ: كه سو كاره‌كه‌ى و سامانه‌كه‌ى و كرده‌وه‌كانى، جا دووانيان ده‌گه‌رپنه‌وه و يه‌كيكيان ده‌ميټنه‌وه، كه سوكار و سامانه‌كه‌ى ده‌گه‌رپنه‌وه و كرده‌وه‌كانى ده‌ميټنه‌وه)).

هه‌موو سامانه‌كه‌ى به سهر كه‌س و كاره‌كه‌يدا دابه‌ش ده‌كریت... له‌م ژيانى دونيا و ته‌نھا كرده‌وه‌كانى مایه‌وه كه ټه‌م به‌نده به ده‌سته‌كانى خوى پيشى خوى خستووه... هېچ كه‌س له كه‌س و كارت ناتوان ته‌نھا شه‌ويك له گه‌ل ټودا و له ناو گورپه‌كه‌تدا بميننه‌وه هېچ سوودى نيه ته‌نھا ټه‌وه نه‌بيټ كه به ده‌سته‌كانى خوت پيشت خستون...

به (حاتم الاصم) ^۲ يان گوت: به چى شتيك پشت به‌سنتت به خوا هينايه دى؟ فرمووى: به چوار ټاكار و ره‌وشت: دلنیا بووم كه رزقه‌كه‌م هېچ كه‌سيكى تر نايبات بويه دلنیا بووم، دلنیا بووم كه كاره‌كانم جگه له خوم به جوانى هېچ كه‌سى تر ټه‌نجامى نادات بويه خوم پيوه خه‌ريك كړدووه وه دلنیا بووم كه مردن له ناكاودا ديت بويه من ده‌ست پيشخه‌ر بووم... دلنیا بووم كه خواى گه‌وره هه‌موو كاتيک ده‌مبينيت بويه شه‌رمم كرد له كاتى سه‌رپيچيدا بميټني)).

چهند وشه‌يه‌كى كه‌م ده‌بوايه به روناكى و به ټاوى چاو بنوسرايه نه‌ك به ټاوى ټالټون... به‌لى... كه‌س و كار ده‌گه‌رپنه‌وه... سه‌روه‌ت و سامان ده‌گه‌رپنه‌وه... ته‌نھا كار و كرده‌وه‌كانت ده‌ميټني... بويه هه‌ر ټيستا چاكه برپونه... بو روتيك كه پيويستت به ته‌نھا يه‌ك ته‌سبيحاته... يان يه‌ك جار وتنى (لا اله الا الله)... يان يه‌ك (الله اكبر) يان ته‌نھا يه‌ك ركات له تاريكى شه‌ودا و له به‌ر ده‌ستى خواى گه‌وره و بالا ده‌ست دا .

۱. أخرجه البخاري، كتاب الرقاق، باب سكرات الموت (٦٥١٤)، ومسلم كتاب الزهد والرقائق (٢٩٦٠).

۲. أخرجه البيهقي في ((الشعب)) (١٢٧٤)، وأبو نعيم في ((الحلية)) (٨ / ٢٧٢).

له ئه مريکا بووم - به سهردانتيك چوو بووم بۆ لای ئه و برايانه - ... پټيان گوتم: فلان كه س يه كيكه له و برايانه مان ليږه ده ژي... كه چي هيچ يارمه تيمان نادات به سه روه ت و سامان بۆ ئه نجامداني پرۆژه خه يرييه كان... ئاماده نابيت له گه لماندا له كاتي نوپژه كاندا... كه چي خواي گه وره سه روه ت و سامانيكي فراواني پيداوه به هۆي ئه و بازرگانييه وه و نزيكي ئه م مزگه وته يه... حه ز ده كه ين برۆين بۆ لاي و يادي خواي به يتيته وه... مردن و گۆږ و رۆژي دوايي ياد به يته وه... به لكو خواي گه وره رازي بوون بخاته ناو دلته وه به هۆي قسه كانته وه... منيش رويشتم بۆ لاي ئه و كابرايه له گه ل چه ند برايه كدا... ياديم خسته وه به يادي خواي گه وره كه چي هيچ سوودي نه بوو... هه ندئ قورئانم به سه ردا خوينده وه كه چي هيچ كاريگه ري له سه ر نه بوو... ياديم خسته وه به هه ندئ له فه رمووده كانى پيغه مبه ري نازدار ﷺ كه چي دلئ هيچ نه جو لايه وه... ئه مجار پټي گوتم: ئه ي مامۆستا خۆت هيچ ماندوو مه كه... گوتم: خوا پاداشتي چا كه ت بداته وه دلنيات كردم... كاتي دلته نكي و غه مباري به روومه وه بيني رووي لي كردم، منيش گوتم: خه ير... داوا له خوا ده كه م كه دلئ تو ي كردبيته وه بۆ وه رگرتني حه ق... گوتم: من دلنيات ده كه مه وه ئه گه ر كاتي گه پامه وه بۆ شار و ولا ته كه ي خۆم ئه و مزگه وتي ك بۆ خوا دروست ده كه م... خۆم يه كلا ده كه مه وه بۆ خوا په رستي و گوپرايه لي... گوتم: كه و ابوو پټنوسنيك و په ريه كي كاغه زم بده ري... گوتم: بۆ؟ گوتم: ده مه وي ت به ليئنا مه يه ك بنوسيت و فريشته ي مردن (ملك الموت) له سه ري ئيمزا بكات بۆ ئه وه ي (ملك الموت) به هيچ شي وه يه ك نزيكت نه بيتته وه تاكو ده گه رپي ته وه ولا ته كه ت و مزگه وتي ك دروست ده كه يت و ده گه رپي ته وه بۆ لاي خوا و خۆت يه كلا ده كه يته وه بۆ گوپرايه لي و خوا په رستي... كابرا پټكه ني و له مه به سه ته كه م تيگه يشت... ته ماشايه كي كردم و گوتم: من نه هاتووم بۆ ئه م ولا ته ته نها بۆ (دۆلار) كو كرده وه نه بيت... ئه مجار گوتم: من هه ر كاتي ك توشي سه ر ئيشه يه ك بېم ئه و له گيرفانم كاغه زيكي سه د دۆلاري دهرده هيئم و ده يخمه سه ر سه رم و به بي دواكه وتن سه ر ئيشه كه م ناميني... گوتم: كه و ابوو تو به نده ي دۆلاري... (عبد للدولار).

پاستي فهرمووه پيغه مبهري هه لېږدراو ﷺ كه ده فهرمويت: ((تعس عبدالدينار، وعبد الدرهم، وعبد الخميصة: إن أعطي رضي وإن لم يعط سخط، تعس وانتكس، وإذا شيك فلا انتقش))،^۱ واته: كه ساس و چاره رهش بوو بهنده ي دينار و بهنده ي دهرهم و بهنده ي (الخميصه) نه گهر پيي بدرئ نه وا رازي ده بيت و نه گهر پيي نه درئ نه وا په ست ده بيت، كه ساس و سهره و ژير بوو، نه گهر دركيك چوو به له شيدا نه وا كه سيك نابينيته وه بوي دهر بهيني)).

سوينا به خوا هيچ شتيك سوودي بوت نيه ته نها نه وه نه بيت كه پيشي خوتي ده خيت...

پيغه مبهري خوا ﷺ به هاوه لاني ده فهرمويت: ((أياكم مال وارثه أحب إليه من ماله؟ قالوا: يا رسول الله، ما منا أحد إلا ماله أحب إليه . قال: ((فإن ماله ما قدم، ومال وارثه ما أخر))^۲ واته: كام له نيوه ساماني ميرانگره كه ي له سامانه كه ي خوي خوستر ده ويت؟ فهرمويان: نه ي پيغه مبهري خوا ﷺ هيچ كه سيك له نيمه نيه وه هه موومان سامانه كه ي خومان لا خوشه ويستره، فهرموي: كه واته سامانه كه ي خوي نه وه يه كه پيشي خوي ده خات و ساماني ميرانگره كه ي نه وه يه كه پاشي خوي ده خات و جيي ده هيلي)).

كه وابوو سهروهت و سامانه راسته قينه كه ت نه وه يه كه له ژيانندا و له دونيادا خه رجت كردوه به ده سته كان ي خوت... بوي هه رگيز پيسكه مبه له سه ر خوت نه و سهروهت و سامانه ي كه سه رقالي كردوي له يادي خوا... سه رقالي كردوي له گوپرايه لي خوا... له نويز... له كرده وه ي چاكه بو دوا روژت... به لكو رهنكه تو نه و هه موو سامانه له ريگاي هه رامه وه كوت كرديته وه، خوت نه ده پاراست له كاتي خورادني هه لال، يان پارويه كي هه لال بكرিতে ده مي كه س و كار و مندا له كانته وه ... نه م سامانه له بهر ده ستي خوي گه وره پرسيارت لي ده كرپت دهر باره ي: له جي ريگايه كه وه په يدات كرد و له جي ريگايه كه وه خه رجت كردوه؟ سامانه كه ت به

۱. أخرجه البخاري كتاب الجهاد والسير، باب الحراسة في الغزو في سبيل الله (٢٨٨٦، ٢٨٨٧) من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

۲. أخرجه البخاري كتاب الرقاق، باب ما قدم من ماله فهو له (٦٤٤٢) من حديث عبدالله بن مسعود رضي الله عنه.

جي ده هيتلي... به سهر ميراتگره كانتدا دابهش ده كريت... نه گهر برپوي بو ناو
گور... هيچ شتيك له ناو گورپدا له گهل تودا ناميتنه وه ته نها كرده وه كانت
نه بيت... گورپه كهت داخرا... به ته نها مایته وه نهی به سته زمان... په روه ردگار...
يارمه تيمان بده له ته نهايي ناو گورپ نهی به به زه ييترين كه سي ميه ره بانه كان ..

له فهرموده يه كدا كه (الترمذي و ابن ماجه و الحاكم)^۱ به سه نه ديكي (حسن)
ريوايه تيان كړدوه ((كان عثمان إذا وقف على قبر بكى حتى يبيل لحيته . فقيل له:
تذكر الجنة والنار فلا تبكي، وتبكي من هذا؟ قال عثمان: إن رسول الله قال: إن القبر
أول منازل الآخرة، فإن نجا منه، فما بعده أيسر منه، وإن لم ينج منه فما بعده أشد
منه)) وقال رسول الله (ما رأيت منظرا قط إلا والقبر أفظع منه))، واته: ((نه گهر
نيمامي عوسمان له سهر گورپك پابوه ستايه ده ستي به گريان ده كرد تاكو ريشي ته پ
ده بوو، پتيان گوت: باسي به هه شت و ناگرت بو ده كريت كه چي ناگريت، به لام له م
كاته دا ده گري؟ عوسمان فهرمووي: پيغه مبهري خواص الله فهرموويه تي: گورپه كه م
ماله له ماله كاني دواړو نه گهر ليتي رزگار بووي نه وانهی له پاش نه و ديت سووك و
ناسانتره وه نه گهر ليتي رزگار نه بيت نه وانهی كه له پاش نه و ديت سه ختره)) وه
پيغه مبهري خواص الله فهرمووي: ((هيچ ديمه نيكم نه بينيوه نيلا گورپ له و ترسناكتره و
سامناكتره))

من حه ز ده كه م به هه موو دليكه وه بو هه ر كه سي هه ستي كرد به دل ره قي و
وشك بووني چاوه كاني نه و با له گهل جه نازه يه كدا بپوات... و به قه ستي ته ماشي
ناو گورپه كه بكات له پيش نه وهی مردوه كهی تيادا بنيژن... بويه پيغه مبهري
خواص الله فهرماني پي كړدووين به سهر داني گورپستان و ده ليت: ((نهيتكم عن زيارة
القبور، فنزروها))^۲ واته: من سهر داني گورپستانم له نيوه قه ده غه كړدبوو جا ليړه به
دواوه سهر داني بكن))

۱- أخرجه الترمذي، كتاب الزهد، باب (۵) رقم (۲۳۰۸) وقال: ((حديث حسن غريب))، وابن ماجه، كتاب
الزهد، باب ذكر القبر والبلى (۴۲۶۷)، وأحمد (۴۵۶)، والحاكم (۳۷۱ / ۱)، وحسنه الألباني في (صحيح الجامع)
(۱۶۸۴)، و((المشكاة)) (۱۳۲).

۲- أخرجه مسلم، كتاب الجنائز، باب استئذان النبي ﷺ ربه في زيارة قبر أمه (۹۷۷).

له پړوايه تيكي تردا كه له (صحيح مسلم) دا هاتووه ((فإنها تذكر الموت))^۱ واته: چونكه مردنتان ياد ده‌خاته‌وه).

ئې ئې كه سې هه‌ست به ره‌ق بوونې دلّه‌كه‌ت ده‌كه‌يت به‌رانبه‌ر به‌گورپ... ته‌ماشاي بكه... ته‌ماشاي روبه‌ره‌كه‌ي بكه و بير بكه‌ره‌وه له ته‌نهایی و ته‌نگ و چه‌له‌مېي، ته‌ماشاي ئې و خاكه بكه كه له بن گورپه‌كه‌دايه... ئې مجار بيه‌ينه به‌رچاوي خوت كه ئې وه توې ئې وه موو گله ده‌كه‌نه سه‌ر لاشه‌ت و دهم و چاوتدا... يادې ئې و گله بكه‌ره‌وه كه ده‌كرپته سه‌ر لاشه‌تدا... به ته‌نها له و جیگه ته‌سك و ته‌نهاییه ده‌ميتنيته‌وه، حه‌ز ده‌كه‌م لپره‌دا هه‌ندې راوه‌ستم وه‌كو بنه‌مايه‌كي زانستي، ناچارم كه بيليم... ئې گينا حه‌زم ده‌كرد هه‌ر له‌م باسه‌دا به‌رده‌وام بوايه‌م وه به‌چه‌ند وشه‌يه‌كي نه‌رم و نيان و ناسك له پيغه‌مبه‌ري خوداوه ﷺ پيشينه چاكه‌كارانمانه‌وه بو ئې وه‌ي دلّه‌كان بدوينم... به‌لام هه‌روه‌كو باسم كرد من ته‌نها دلّه‌كان نادوينم... وه ته‌نها عه‌قله‌كان نادوينم به‌لكو دلّ و عه‌قل هه‌ردوو پيكه‌وه ده‌دوينم له هه‌مان كاتدا... به‌لې... چونكه هه‌ندې خه‌لكي به‌رانبه‌ر به‌گورپك و له گه‌ل گورپكدا راده‌وه‌ستي... ده‌لپت: ئې و خوشگوزرانييه و سزايه‌ي ناو گورپ كه باسي لپوه ده‌كه‌ن ته‌نها ئې فسانه و قسه‌ي پر و پوچه... چونكه ئې م كاره عه‌قل پي رازي نيه... چونكه هېچ گونجا و به‌جی نيه كه‌وا گورپ فراوان بيته‌وه يان ته‌سك بيته‌وه يان خاوه‌نه‌كه‌ي خوشگوزران بيت ياخود سزا بدرپت...؟ ئې مه‌ كاريكه عه‌قل و هري ناگريته... هېچ عه‌قليكي ساغ و ته‌واو باوه‌ري پي ناكات...

براكانم... من هه‌رگيز له ري‌ز و پايه‌ي عه‌قل كه‌م ناكه‌مه‌وه... به‌لكو دووپاتي ده‌كه‌مه‌وه كه‌وا هه‌رگيز روناكي (وه‌حي) سرووش روناكي عه‌قل ناكورپنيته‌وه به‌لكو پاكي ده‌كانه‌وه و به‌هي‌زي ده‌كات و پر به‌ره‌كه‌تي ده‌كات... به‌مه‌رجي ئې و عه‌قله له گه‌ل هه‌موو بوونه‌وه‌ردا سوژده به‌رن و ملكه‌چي خواي گه‌وره بن... خواي گه‌وره عه‌قلي به‌پاكي ناو بردووه له قورئاندا وه پايه و شكومه‌ندي روونكردووه‌ته‌وه..

۱- أخرجه مسلم، كتاب الجنائز، باب استئذان النبي ﷺ ربه‌في زيارة قبر أمه (۹۷۶).

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿أَفَلَا يَعْلَمُونَ﴾ یس: ۶۸، واته: ده ئایا ئه وان تی ناگهن و ژیریان ناخه نه کار)) خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ محمد: ۲۴، واته: ئایا ئه وانه بو له ئایه ته کانی قورئان رانامینن و تی نافکرین تا په ند و ناموژگاری لی وه رگرن)) خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ الأنعام: ۱۱، واته: پییان بلی: بچن به ولاتی بی باوه په کاندانده وانه ی یاخی بوون گه شتی بکن نه وسا ته ماشاکن بزنان پاشه روژی نه وانه چون بوو که ئایه ته کانی خویان به درو داده نا؟؟)، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ آل عمران: ۱۹۰، واته: به راستی له و شیوه دروستکردنه سه رسوپهینه ره ی ناسمانه کان و زه وی و ئالوگوپی شه و روژ چه ندین به لگه و نیشانه ی پته و هیه له سه ربوونی خوا و تاک و ته نیایی بو که سانی خاوه ن ژیری و هوشمه ندن)). بو خاوه نی عه قلّه رونا که کان... که و ابوو عه قلّ چه نده مه زنه ؟؟؟! عه قلّ چه نده به شکویه ؟؟؟! عه قلّ چه نده به پیره ؟ به مهرجی جگه له و روژه ی که پی سیپردراوه هیچ رولیکی تر نه بیینی... سنوری خوی نه به زینی... له توانای خوی زیاتر هه نگاو نه نیت... ده بیّت عه قلّ له گه ل هه موو بوونه وهردا ملکه چی خوای گه وره بن...

چونکه زور نه سته مه که و عه قلّ بتوانیت راستیه کانی (وه چی) سرووش بزانیّت و بناسیت و لی تیبگات له راستیتیه گه وره به بی (وه چی) سرووش. من پرسیار له و برا و خوشکانه ده که م: ئایا کی خاوه نی پاکترین و شکودارترین و مه زنترین و خاوینترین عه قلّه که و نه م زه وییه ناسیویه تی ؟؟ نه و که سه محمد ی کوپی عبدالله یه... له گه ل نه وه یشدا پیغه مبه رمان... نه یده توانی راستیه کانی ئیمان و قورئان بناسیت ئیلا له پاش هاتنی (وه چی) سرووش له لایه ن خوداوه نده وه... چون نه م قسه یه ده که یت؟؟ ئایا پیغه مبه ری خوا... راستیه کانی ئیمانی نه ده ناسی به عه قلّه رونا که که ی ئیلا پاش دابه زینی (وه چی) سرووش؟؟ به لی...

خوای گه وره ده فهرمویت: ۰۰ ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ الشوری: ۵۲، واته: هه روهك بۆ په یامبه رانی پیشین وه حیمان کرد ناوایش نه م قورئانه مان بۆتو وه حی کرد به بریار و فهرمانی خو مان و روح و گیان و نه قلّ ده ژینیته وه تۆ له پیش وه حی نه ت نه زانی کتیب و بپوا چیه؟ به لام نیمه نه و قورئانه مان کرده نور و رووناکیه ک تا به هو ی نه وه وه هر که سیتمان بویت له بنده کانمان رینمایي بکه ین که و ابو چ قورئان چ بپوا هه ردو به هره ی خوان بی گومان تۆ نه ی موحه ممه د ﷺ بۆ ږیگه یه کی راست خه لکی رینویني ده که یت)).

که واته... ته نانه ت پیغه مبه ری خوا ﷺ نه یده توانی له پیش (وه حی) سرووش پاستیه کانی وه حی بزانیّت و بناسیّت... عه قلّ بواری خو ی هه یه، ده با له بواره که ی خویدا داهینان نه نجام بدات... خو ت ده زانی که چه نده پیویستمان به داهینانی عه قلّه کان هه یه له م کات و ماوه یه دا... به لام نیمه عه قلّ بکه ینه (حاکم) دادوه ری ک به سه ر دینی خوای گه وره وه نه و سویند به خوا نه م دینه ده بووه یاریه ک به ده ستی عه قلّی مروفه کانه وه... نه گینا من پرسیار ده که م، نه و چو ن دینی ک ده بیّت که نیمه وه ری ده گرین؟؟ نه و دینه ی که عه قلّی تۆ بریاری له سه رداوه؟؟ یان نه وه دینه ی که عه قلّی من بریاری له سه رداوه؟؟ یان نه و دینه ی که عه قلّی فلان بریاری له سه رداوه؟؟ یان عه قلّی فلان... نه م دینه کام دینه و چو ن دینی که؟؟ !

نیمایي عه لی ﷺ ده لیّت: ((لو كان الدين بالرأي لكان المسيح على باطن الخف أولى من المسيح على أعلاه))^۱، واته: نه گه ر دین به بۆچوون (رأی) بوایه نه و سپړنی ژیره وه ی خوف له پیشت و ره و اتر بوو له سپړنی سه ره وه ی)) نه گه ر بته ویت خوفه کانت بسپړی نه و سووننه ت وایه که سه رووی خوفه کان بسپړی... نه وه ک ژیره وه ی که ده که ویته سه ر زه وییه که... نه گه ر دین به پیی عه قلّ بوایه نه و ژیره وه ی خوفه کان له پیشت و ره و اتره بۆ سپړن له سه ره وه ی خوفه که... به لام

۱- أخرجه ابو داود، کتاب الطهارة، باب كيف المسح؟ (۱۶۲ - ۱۶۳)، والدارقطني في ((السنن)) (۱ / ۱۹۹)،

(۲۰۴)، والبيهقي في ((السنن الكبرى)) (۱ / ۲۹۲)، وصححه الألباني في ((الإرواء)) (۳).

دين نهرک پيدان و ياسادانان، نه مېشه نه وه ناگيه نيټ که ټيمه عقل پوچ بکېينه وه و هلييوه شينينه وه... دېا بېرېکه ينه وه به عقله کانمان له فرماني پېرو دگارمان و پيغه مېرمان ﷺ .. من (هروکو باسم کرد) پيز و پايه عقل کهم ناکه موه له بايه خ و گرنگي کهم ناکه موه... نه گينا نه گهر عقل به رنگاري روناکي (وهی) سرووش بيټه وه وه نه وه عقله له پېرو بهرنامه ي پيغه مېري خوا ﷺ لا بدا يان له بهرنامه ي پيغه مېران (عليهم الصلاة والسلام) به شيوه ي کي گشتي... سويند به و خودايه ي که هيچ خودايه ک جگه له نه و نييه نه و عقل له ناو زه لکاو يکي بي نرخه وه نوم ده نيټ... نوم ده يو له ناو زونگوي گومپايي و ناره زووه... ثايا به بيرتدا ديټ عقلی واهيه مانگا ده پرستي؟؟ به لکو عقلی واهيه مشک ده پرستي؟؟ ثايا باوه پر ده که يټ؟؟ که مانگايه ک له سرده مي نه تو م و سرده مي (فضايات) دا وه له سرده مي (انترنيټ) دا تا کو ئيستا کردويانه ته خويه ک و ده پېرستن؟؟ ده پېرستن جگه له خوا... (جل جلاله) وه هروها له سرده مي نه تو مدا مشک ده پېرستن له پرستگا گوره و شکوداره کاند ا جگه له خوا؟؟ (جل جلاله) به لکو عقلی واهيه که نه ندامي نيرينه ي پياو ده پرستي؟؟ به لکو عقلی واهيه که نه ندامي ميپينه ي نافرته ده پرستي؟؟ عقلی واهيه مروؤ ده پرستي؟ نه وه تا عيسا ي کورې مريم ده پرستن (عليه وعلى نبينا افضل الصلاة والسلام) وه (العزير) يان ده پرست... عقلی واهيه که و کچه که ي خوی ده کوژيټ، که هيشتا زيندوه له ترسي برسيټي و شهره زاري! عقلی واهيه به رگري له زورانبازي (گا) ده کات! عقلی واهيه به رگري له ره گه زپرستي رهنګي پيسته کان ده کات! عقلی واهيه (ناليم چه ندها مال)، به لکو چه ندها ده ولت و ميللت له ناو ده بن له ريگاي موشه ک و چه کي هاويزه و فروکه و راجيمه و زريپوشه وه به ناوي نازادي و ديموکراسيه وه، عقلی واهيه خاوه نه که ي ده ليټ:

هېوني عيدا يجعل العرب أمة وسيروا بجسماني على دين برهم
سلام على كفر يوحد بيننا وأهلا وسهلا بعده بجهنم

واته: بمېخشنه جه ژنانه يه که به مېرجي عره ب بکاته ميللتيک، لاشه کهم بکه نه

سهر دينی (برهم)، سلاو له کوفريک بېټه هوې په کگرتنمان، له پاش نه وه دوزخ به خيږ بېټ.

عه قلې وا هه يه خاوه نه که ی ده لټ: دواين که له شير که بانگي ده کرد (قواندي) سهرمان برې ئيستا هيچ نه ماوه ته وه ته نها خوا نه بېټ...!! نه و ئاسکيکي تر راده کات هه موو سه گه کاني راوي دواي که وتوون ئيمه يش دواي ده که وين پاشان راوي خوا ده که ين...) عه قلېکي تر هه يه خاوه نه که ی ده لټ: نه و خودا ناپه رستي و شه يتانيش ناپه رستي نه مجار ده لټ: هه ردووکيان ديوار يکن چاوه کانم ده گرن و دايد ه پوښن... ئايا ديوار يک بگورمه وه به ديوار يکي تر... عه قلې ئافره تيکي تر هه يه خاوه نه که ی ده لټ: ته نانه ت (يه کتاپه رستي) ش سته مي له ئافره ت کردووه. پټيان گوت: چوڼ؟ گوتي: وشه ي يه کتاپه رستي بر يتييه له (لا اله الا هو) ئايا بو نالين (لا اله الا هي)؟ ئايا نه مانه عه قلن نه ي به ريژان؟؟ په حمه تي خوا له زاناي پايه دار (ابن القيم) کاتي ده لټ:

لا يستقل العقل دون هداية بالوحي تأصيلا ولا تفصيلا

كالطرف دون النور ليس بمدرک حتى يراه بكرة و أصيلا

واته: هه رگيز عه قل سهر به خو نابيټ به بي هدايه تي، وه حي له بناغه وه و به دوور و دريژي، وه کو چاو يک به بي روناکي نابيني، تاوه کو ته ماشا بکات به يانيان و ئيواران.

تو چاوه کانت ده بيني... منيش چاوه کانم ده بيني... به لام ئايا له تاريخيدا هيچ ده بينين؟؟ هيچ نابيين له تاريخيدا... له گه ل نه وه يشدا هه ستي بينيمان هه يه... به لکو ده بي روناکي يه که هه بېټ بو نه وه ي ببيني... بويه عه قل که ی من و عه قل که ی تو پيوستي به روناکي پيغه مبه رايه تي يه... بو نه وه ي نه م عه قل که ی حه ق و راستي له سهر راستي خوي ببيني... نه گينا نه و نه م عه قل که ی نوقمي تاريخي گومپايي ده بېټ... عه قلې وا هه يه له بواري دونيادا داهيتان ده که ن (من نکولي له داهيتان ناکه م) به لام نه گه ر له رووي بيو باوه رپه و نه خلاقه وه ته ماشاي بکه يت نه و ده بيني

كه وتووه ته نيو قورپاو و ليتاودا به بى ناكوكى...

لا يستقل العقل دون هداية	بالوحي تأصيلا ولا تفصيلا
كالطرف دون النور ليس بمدرک	حتى يراه بكرة و أصيلا
نور النبوة مثل نور الشمس	للعين البصيرة فاتخذة دليلا
فإذا النبوة لم ينلك ضياؤها	فالعقل لا يهديك قط سبيلا
طرق الهدى محدودة إلا على	من أم هذا الوحي والتنزيلا
فإذا عدلت عن الطريق تعمدا	فأعلم بأنك ما أردت وصولا
يا طالبا درك الهدى بالعقل	دون النقل لن تلقى لذاك دليلا ^۱

واته: هرگيز عقل سهره خو نابيت به بى هدايه تى، وهى له بناغوه و به دور و دريژى، وهكو چاويك به بى روناكى نابينى، تاكو ته ماشا بكات به يانيان و ئيواران، روناكى پيغه مبهرايه تى وهك روناكى روزه، بۆ ئوهى چاوه كان ببينن بويه بيكه رى پيشاندهر، نه گهر پيغه مبهرايه تى روناكى خوى پيت نه به خشى، ئهوا عقل به تنها هرگيز بۆ ريگا رينموييت ناكات، ريگاكانى هدايه ت دياريكراون تنها ئهو كه سه نه بيت كه بۆ پيشه و اى نه م سرووشه و قورئانه، نه گهر به قهستى له ريگا لابه ديت ئهوا بزانه كه خوت نه تويستوه بگيته جى، ئهى ئهو كه سهى كه ده ته و يت هدايه ت له ريگاى عقله وه به ده ست به ينى، به بى قورئان و فهرمووده بزانه كه ئهوه نابيتته رابه رت.

علم العليم وعقل العاقل اختلفا	من ذا الذي فيهما قد أحرز الشرفا
العلم قال: أنا أحرزت غايته	والعقل قال: أنا الرحمن بي عرفا
فأفصح العلم إفصاحا وقال له	بأينا الله في قرآنه اتصفا
فأيقن العقل أن العلم سيده	فقبل العقل رأس العلم و انصرفا

زانستى زانياريك و عقلى هوشمه نديك بووه جياوازييان، كام له وان پله و پايه و شكومه نديان به ده ست هينا، زانسته كه گوتى: من ئهوه مبهسته يه م به ده ست

۱- ((الصواعق المرسله)) لابن القيم (۲/ ۹۷۹) ط دار العاصمة.

هيناره عه‌قل گوتی: له پڼگای منه‌وه خه‌لکي (الرحمن) ی ناسیوه، بویه زانسته‌که به دهربرینیک دهریپړی و گوتی: به کام له نیمه‌ خوای گه‌وره له قورئاندا وه‌صفی خوی کردووه، بویه عه‌قل زانی که‌وا زانست گه‌وره‌ی نه‌وه، پاشان عه‌قل سه‌ری زانستی ماچ کرد و بلاوه‌یان لی کرد.

که‌وابوو نه‌مه بنه‌مایه‌که ده‌بی بزاین له کیشه و باسی سزا و خوشگوزرانی و ناو گور و تاوه‌کو حوکم نه‌ده‌ین به سه‌ر دینی خداوه به عه‌قله‌کانمان.

بنه‌مای دووه‌م...

ده‌لین: ... سزای ناو گور له قورئانی پی‌روژدا نه‌چه‌سپاوه، هر چه‌نده له سوننه‌دا هاتبیت نه‌وا به‌سه بؤ نیمه‌ ته‌نها له قورئانه‌وه شت وهرگرین!!

قسه‌یه‌کی زور ترسناکه ... به‌لکو له و په‌ری ترسناکیدایه وه ره‌نگه نه‌وان نه‌و

ثایه‌ته بکه‌نه به‌لکه که ده‌لینت: ﴿مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾ الأنعام: ۳۸، واته: له

هیچ شتی‌ک که‌مته‌رخه‌میمان نه‌کردووه له (لوح المحفوظ) دا)) نه‌م قسه‌یه راسته به‌لام

مانای نه‌وه ناگه‌یه‌نیت که نیمه‌ پی‌ویستمان به سوننه‌ت نییه و ته‌نها قورئان

به‌سه! چونکه ترسناکیه‌کی زور گه‌وره‌یه ... چونکه به ده‌قی قورئانی پی‌روژ خوای

گه‌وره ده‌فه‌رمویت ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْهَوْا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ

اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ الحشر: ۷، واته: هرچی په‌یامبه‌ر ﷺ پی‌ی دان وهری بگرن،

واته: به‌چی فه‌رمانی پی‌ی کردن بیکه‌ن چ له‌م ده‌ستکه‌وته‌دا و، چ له هر شتی‌کی

تردا جیبه‌جی بکه‌ن. پی‌یشی له هر شتی لی‌گرتن، نیوه‌ش ده‌ستی لی‌ه‌لگرن،

خوتان له خه‌شم و غه‌زه‌بی خوا بیاریزن به جیبه‌جی‌کردنی فه‌رمانه‌کانی و وازه‌ینان

له قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی به راستی خوا سه‌خت توله‌یه قاری له هر که‌سی‌ک گرت

رزگاری نابی)).

نایا نه‌وانه له بیریان چووه که خوای گه‌وره نه‌م قورئانه‌ی به جاریک دانه‌به‌زاند؟

به‌لکو خوای گه‌وره هه‌ردوو (وه‌حی) سروشه‌کی پی‌که‌وه دابه‌زاند (قورئان و

سوننه‌ت) بیر بکه‌ینه‌وه نه‌ی موسلمانان ... من رووی ده‌م له هه‌موو نه‌م نوممه‌ته

له سهر زهوى به گشتى ده كه م و له گه ل نه واند ا قسه ده كه م... كه تو فه رمانت پى
كراوه به وهرگرتنى سوننه ته كه ي پيغه مبهري خوشه ويست... به لكو قورئانى
پيروژ نه م مه سه له ي به كلا كردووه ته وه...

خوای گه وړه ده فه رمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾ الأحزاب: ۳۶، واته: بۆ هيچ پياو و ژنيكي بپروادار نبيه كاتى خوا و په يامبه ره كه ي بريارى
كاريكيان دا سه رپشكرانيان بۆ ه بى له كار ه كه ياندا واته: بۆيان نبيه خويان باريك
هه لبرژين، به لكو ده بيت بى سه رليكرده وه فه رمانبه ردار و ملكه چ بن، نه مانه گشت
نه و پاستيه دوپات ده كه نه وه كه ده بى موسلمان هه ميشه گوپرايه لى له خوا و له
پيغه مبه ره كه ي بكن و نابى بۆ خوى - بيجگه له وه - برياريكي تربدات (ئين
كه سير) يش نه لیت: ((نه م نايه ته هه موو بواره كاني ژيان ده گريته وه، كه و ابو هه ر
كات خوا و په يامبه ره كه ي بپريارى شتيكيان فه رموو له هه ر بواړيكد ا نيت ر نه بى
هه ر نه وه پياده بكرى نه گينا يا خيبوون و سه رپيچيه)) هه ركه سيك سه رپيچى
بكات له فه رمانى خوا و په يامبه ره كه ي به و شيوه يه كه جگه له بپرياره كاني نه و ان
كاريكي دى هه لبرژيرى بۆ خوى نه وه بى گومان گومرا بووه به گومرا بوونيكي
ناشكرا)).

خوای گه وړه ده فه رمویت: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (۵۱) وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿النور: ۵۱-۵۲، واته: و ته و گو فتارى
بپرواداره كانيش كاتى بانگ ده كرين بۆ لاي خوا و پيغه مبه ره كه ي بۆ نه وه ي له
نيتوانياندا داوه رى بكا هه ر نه مه يه كه نه لين: نه و ا بيستمان و گوپرايه ليشين، نا
نه وانه - كه بۆ ره زامه ندى خوا په له نه كهن - سه رفرازي راسته قينه ي دونيا و
قيامه تن. (۵۱) هه ركه سى گوپرايه لى خوا و په يامبه ره كه ي بكا و له خوا بترسي ت له
به ر نه و دريغيبانه ي كه كردوويه تى وه له سه رپيچيش خوى بپاريزى نا نه وانه ن

سهرکهوت و برده وهن (۵۲)).

خوای گه ورده ده فهرمویت: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ﴾ المائدة: ۹۲، واته: ده بی به برده وام گوپرایه لی خوا بن و به رفهرمانی په یامبه ر بن و وریاشبن هه میشه له و شته ناپه سه ندانه دوور بگرن جا نه گه ر له قسم ده رچوون و رووتان له ناموزگارویه کانم وهرگپرا نه بی بزائن که به راستی په یامبه ر جگه له راگه یاندنی په یامی خوا هیچی تری له سهر نییه سزاو توله یش هر به دهستی خوایه)).

خوای گه ورده ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ النساء: ۵۹، واته: نهی نهو که سانهی باوه پتان هیناوه! گوپرایه لی فهرمانی خوا و په یامبه ر بن له هه موو کاروباریکدا وه بهر فهرمانی کاربه دهستان و کارسازانی خوټان بن، واته: به قسهی نهو کاربه دهست و زانایان بکه ن که له خوټان بن. واته: له چوار چپوهی شریعتدا گوپرایه لیان بن، ئینجا نه گه ر له شتیګدا کیشه و ناګوکیټان بوو جا بیګپرنه وه بو لای خوا و په یامبه ر ﷺ واته: با ته نها قورټان و سوننه ت داوهر و حه که متان بن، به لی پپیوسته له هه موو شتیګدا بګه ریینه وه لای خواو په یامبه ر ﷺ دیاره که برپاری په یامبه ریش ﷺ هر برپاری خوایه. نه گه ر باوه پتان به خوا و به روژی دواپی هه یه ده بی ناوایت، نهو گیرانه وهی کیشه و هه رایه بو لای قورټان و سوننه ت جوانتر و چاکتره بوټان چاکترین رهفتاریشه بو داهاتووتان)).

خوای گه ورده ده فهرمویت: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ النساء: ۶۵، واته: نه خیر وه که نه وه نییه دوو رووه کان ده یزانن سویند بی به په روهر دگارت نهی پیغه مبه ر نابنه باوه پدار تا بو به کلا کردنه وهی کیشه کانی نیوانیان تو ده که نه داوهر و نه وساش بهرامبه ر بهو برپارهی تو داوته هیچ

ته‌نگيه‌كيان ده‌ست نه‌كه‌وي له ده‌روونياندا و به‌چاكيش ته‌سليم و ملكه‌چ بين به‌لې ده‌بې ملكه‌چي و ره‌زامه‌ندي ته‌واومان بؤ هه‌موو برياړه‌كاني خوا و په‌يامبه‌ر ﷺ هه‌بې)).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝۱ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲ وَمَا يَبْطِئُ عَنِ الْأَمْرِ ۝۳﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝۴ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿النجم: ۱ — ۵، واته: سويند به‌و نه‌ستيره‌يه كه به‌خيږايي ناوا ده‌بيټ، يا له شويڼي خوي ده‌ترازيټ و به‌ر ده‌بيټته‌وه كاتي نزيكبوونه‌وي قيامت (۱) هاوه‌له‌كه‌ي ئيوه (موحه‌مه‌د) ﷺ له رتي هه‌ق لاي نه‌داوه و باوه‌ري پووچيشي نه‌بووه (۲) وه قسه‌و گوډتاري (پيغه‌مبه‌ر) له رووي هه‌واوه‌وه‌سه‌وه نيبه، جا كه‌سي ناوايې چوڼ ريگه ون نه‌كات ؟! (۳) نه‌و قورثانه‌ي كه نه‌و ده‌يلټ، جگه له‌وه‌ي كه به‌وه‌حي بوي ده‌نيږدي هيچي تر نيبه، واته: نه‌م قورثانه هه‌ر له لايه‌ن خواوه‌يه (۴) خاوه‌ن هي‌زو به‌زه‌بر (جوبريل) ي فريشته‌يه، قورثاني فير‌كردوه (۵)).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ الجمعة: ۲، واته: خوا هه‌ر ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌يه كه له ناو عه‌ره‌به نه‌خوينده‌واره‌كاندا -هك ئيبين عه‌بياس- نه‌لې: په‌يامبه‌ريكي پايه‌به‌ريزي له خوږيان نارد، ثايه‌ته‌كاني قورثانه‌كه‌ي نه‌ويان به‌سه‌را ده‌خوينټته‌وه هه‌رچند نه‌ميش خوي نه‌خوينده‌واره، ودل و ده‌روون و ره‌واله‌تيان پاك ده‌كات‌وه له‌بيروباوه‌ري بته‌رستي و ياساي لاروچه‌وتي كوومه‌لايه‌تي نه‌و سه‌رده‌مه و قورثان و فه‌رمووده‌كاني خوږيان فير ده‌كات خو به‌پاستيش پيش هاتني نه‌و نه‌وان له گومپايي و سه‌ر ليښيواوييه‌كي ناشكرادا بوون... سياسته‌ي پووچ و گنده‌ل، ره‌وشت و نه‌خلاقى روخواو، باري كوومه‌لايه‌تي په‌ست و قيزه‌ون... هتد)).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَأَذْكُرَنَّ مَا يَتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ﴾ الأحزاب: ۳۴، واته: و ياد بگرن نه‌وه‌ي ده‌خوينټته‌وه له ماله‌كانتانداندا له ثايه‌ته‌كاني خوا و فه‌رمووده‌كاني پيغه‌مبه‌ر ﷺ واته: ماده‌م ئيوه

ماله کانتان جيگه‌ى سروش و نيگاي خوايه ئه‌بى زور سالح و چاك و پاك بن))
مه‌به‌ست له (آيات الله) قورئانه و مه‌به‌ست له (الحكمه) به يه‌كده‌نگى هه‌موو ئه‌هلى
سوننه: مه‌به‌ستى سوننه‌ته ...

ئيمامى الشوكانى ده‌ليٽ^۱: ((جيگير بوونى به‌لگه‌يه‌تى سوننه‌ت و
سه‌ربه‌خو بوونى له ياسادانانى حوكمه‌كان، يه‌كيكه له پيويستى به دينيه‌كان، وه
هيچ كه‌سيك له و قسه‌يه‌دا جياواز نيه ئيلا كه‌سيك نه‌بيٽ كه هيچ پشكيكى له
ئيسلامدا نه‌بى))...

زور ئه‌سته‌مه كه له قورئان تيبگه‌ين به بى سوننه‌ت ئه‌و كه‌سه‌ى كه قورئانى له
سه‌ردابه‌زيوه وه پيويسته له سه‌رمان دلتيا بين و ليبيكوټينه‌وه له راست و دروستى
فه‌رمووده (صححة الحديث) چونكه هه‌ركه‌سى به دهم پيغه‌مبه‌رى خوداوه ﷺ به
قه‌ستى دروى كرد ئه‌وا با جيگاي خوئى له ئاگردا ئاماده بكات هه‌روه‌كو له (صحيح
البخارى)^۲ دا هاتوو له فه‌رموده‌ى (عبدالله ى كورپى عمرو) وه كه‌وا پيغه‌مبه‌رى
خو ﷺ فه‌رموويه‌تى: ((بلغوا عني ولو آية، وحدثوا عن بني إسرائيل ولا حرج، ومن
كذب علي متعمدا فليتبوأ مقعده من النار)) واته: له منه‌وه ئه‌گه‌ر ته‌نها يه‌ك ئايه‌تش
بووه بگه‌يه‌نن، له به‌نى ئيسرائيله‌وه باسه‌كان بگه‌رپننه‌وه به بى ئه‌وه‌ى قه‌ده‌غه
بيٽ، هه‌ركه‌سى به دهم منه‌وه به قه‌ستى درو بكات ئه‌وا با جيگاي خوئى له ئاگردا
ئاماده بكات))

بۆيه ئه‌گه‌ر راست و دروستى فه‌رمووده‌يه‌كى جيگير بوو به پيئى ئه‌و بنه‌مايانه كه
دانراوه له لايه‌ن زانا ره‌خنه‌گر و ليها‌توو‌ه‌كان، دانا به سه‌ليقه‌كان له
فه‌رمووده‌ناسان ... ئه‌وا پيويسته له سه‌رمان كه‌وا ملكه‌چى فه‌رمووده‌كه‌ى
پيغه‌مبه‌رى خوابين ﷺ، جا ئه‌گه‌ر هاتوو عه‌قلمان ليئى تيگه‌يشت يان ليئى
تيگه‌يشت.

۱- ((إرشاد الفحول)) (ص ۵۳).

۲- أخرجه البخاري في كتاب أحاديث الأنبياء، باب ما ذكر عن بني إسرائيل (۳۴۶۱).

ابن القيم دده فهرمويت^۱: سوننه له گه ل قورئاندا سى رووى هه يه يا خود به سى شيوه يه: ...

پووى يه كه م: نه و سوننه ته ي كه له گه ل قورئاندا ده گونجى له هه موو روويه كه وه ... نه مه ماناى چييه؟ ماناى نه وه يه: كه وا خواى كه وړه له قورئاندا فرمان ده كات به نويز و پوژوو و زه كات و حه ج ... خواى كه وړه دده فهرمويت: ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ البقرة: ۴۳، واته: فرمانيان پى بكه با به تير و ته سه ل نويز نه نجام بده ن و به شيكى داراييشيان به زه كات بده ن)) وه خواى كه وړه دده فهرمويت: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ آل عمران: ۹۷، واته: خوا حه جى كه عبه ي بربارداوه له سه ر مه ردم له سه ر نه وه ي تواناى ريگاي هه بى)) ... هتد .

نه مجار سوننه ديت نه و فرمانه كه قورئان فرمانى پى كردووه ده چه سپيښت ... بويه خاوه نى سوننه ﷺ ده لئيت: هه روه كو له هه ردو وكتيى (صحيح)^۲ دا هاتووه له فهرمووده يه كى (ابن عمر) هوه:

((بني الإسلام على خمس: شهادة أن لا إله إلا الله، وأن محمداً رسول الله، وإقام الصلاة، وإيتاء الزكاة، وصيام رمضان، وحج البيت)) واته: ئيسلام بنيات نراوه له سه ر پيښج پايه: شايه تيدان كه هيج خوايه ك نيه شايه نى په رستن بيت ته نها (الله) نه بيت و محمد يش نيردراوى (الله) يه، نويز كردن و زه كات دان و رڅوووگرتن و حه جى مالى خوا)) .

كه و ابوو فرمان به وه ده كات كه قورئان فرمانى پيكردووه بويه به لگه كانى سوننه و به لگه كانى قورئان هاوكار و پشتيوانى يه كه ده كه ن نه مه يه كه م رووه ..

۱- ((إعلام الموقعين)) (۲ / ۲۷۱، ۲۷۰) ط الإيمان (بتصرف).

۲- أخرجه البخاري في كتاب الإيمان، باب: دعاؤكم إيمانكم (۸)، ومسلم، كتاب الإيمان، باب: أركان الإسلام و دعائمه العظام (۱۶).

پووی دووه م : سوننه ت بېټه روونکه‌ره‌وه و رافه‌کردنی ئه‌وه‌ی که قورئان به کورتی و پوختی باسی کردووه: ... خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ﴾ (البقرة: ۴۳) نه‌گه‌ر بلټیت چۆن نویژ بکه‌م؟ چۆن نویژه‌کان نه‌نجام بده‌م به‌و شیوه‌ی که خوی گه‌وره‌ه‌رمانی پی کردووه؟ پیت ده‌لټیم: برؤ قورئان بکه‌ره‌وه و ته‌نها یه‌ک ئایه‌تم بؤ ده‌ره‌بټنه که پیمان بلټیت نویژی نیوه‌رؤ چوار رکه‌عاته ... خیراکه له قورئان پایه‌کانی حه‌جم بؤ ده‌ره‌بټنه ... هه‌روه‌ها ئه‌و شتانه‌ی که نویژ پوچ ده‌که‌نه‌وه و هه‌روه‌ها چه‌نییه‌تی و بره‌کانی زه‌کات ... هتد...

ئه‌وا هه‌موو ئه‌وانه نادۆزیته‌وه ئیلا له سوننه‌ت دا نه‌بټت ... له قورئاندا فه‌رمانی کورت و پوخت کراوه: ((وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ)) ئه‌مجار خاوه‌نی سوننه‌ت دټت ﷺ و له پټش چاوی هاوه‌لان نویژ ده‌کات ... ده‌لټیت: ((صلوا کما رأیتمونی اصلی))^۱ واته: نویژ بکه‌ن به‌و شیوه‌ی که منتان ده‌بینی نویژم ده‌کرد.

قورئان فه‌رمان ده‌کات ﴿وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾ (البقرة: ۱۹۶)، واته: هه‌ر بؤ خوا حه‌ج و عومره به‌چاکی و به‌ته‌واوی ئه‌نجام بده‌ن واته نه‌گه‌ر نیازی هه‌ریه‌ک له‌وانه‌تان کرد ده‌بی زۆر به‌ریک و پټکی جټبه‌جټیان بکه‌ن و ته‌نها نییه‌تی خویان لی بټن)) پاشان پیغه‌مبه‌ری خوارحه‌ج ده‌کات و هه‌موو بنه‌ما و رټساکانی حه‌ج به‌ته‌واوی له پټش چاوی هاوه‌لان ده‌کات و به‌وان و به‌هه‌موو ئه‌م ئوممه‌ته له پاش خوی، ده‌لټیت: ((لتأخذوا عني مناسککم))^۲، واته: هه‌موو یاسا و رټسا و چۆنییه‌تی حه‌ج له منه‌وه وه‌رگرن و فټر بن).

که‌وابوو سوننه‌ت روونکه‌ره‌وه‌ی قورئانه و درټژه پټدانی ئه‌م ئایه‌تانه‌یه که به کورتی و پوخته‌یی باس کراوه...

پووی سییه‌م : ئه‌ویش به‌بایه‌خترین رووی سوننه‌ته له گه‌ل قورئاندا... ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که سوننه‌ت شتټیک به‌پټوټیست(واجب) دابنا که‌چی قورئان باسی نه‌کردووه و لی بټی ده‌نگ بووه له (واجب) بوونی یا خود شتټیکی به‌هه‌رام دانابی که قورئان

۱- أخرجه البخاري كتاب الأذان، باب الأذان للمسافر إذا كانوا جماعة (۶۳۱).

۲- أخرجه مسلم، كتاب الحج، باب استحباب رمي جمره العقبة يوم النحر (۱۲۹۷)، وأحمد (۲ / ۳۶۶).

ليي بي دهنګ بووه له به حرام زانيني... که و ابو پيغه مبهري خواصه ياسا داده نات چونکه هرگيز هيچ قسه يک له خووه ناکات... له کتبي (سنن ابي داود و الترمذي) دا به سته ديکي (صحيح) هاتووه له فرموده يه کي (المقدم ي کوري معد يکرب) هوه که و پيغه مبهري خواصه فرموده يه تي: ((ألا إني أوتيت الكتاب ومثله معه ألا يوشك رجل شبعان على أريكته، يقول: عليكم بهذا القرآن، فما وجدتم فيه من حلال فأحلوه وما وجدتم فيه من حرام فحرّموه))، ((ألا لا يحل لكم لحم الحمار الأهلي، ولا كل ذي ناب من السبع، ولا لقطة معاهد، وإن ما حرم رسول الله كما حرم الله))، واته: خوي گه وره قورثاني پي به خشيوم و هاوشيوه که ي له گه لدايه (واته: سوننه ت) خه ريکه وای لي ديت که سيکي تير له سر قه نه فه که ي دانيشتووه و ده ليت: ده ست بگرن به م قورثانه وه (واته: ته نها نه م قورثانه مان به سه) نه وه ي حه لال بوو تيايدا نه واه به حه لالي بزائن و نه وه ي حرام بوو تيايدا نه واه به حرام ي بزائن))، جا بزائن که و گوشتي گويدر يزي مالي حه لال نييه بوټان، له گه ل ه موو درنده يه کي که لپه داردا و دوزاووه ي په يمان پيدراوه کان، دلنيابن نه وه ي که پيغه مبهري خواصه حرام ي کردووه هره وه کو نه وه ي چون خوي گه وره حرام ي کرد بيت)).

ليزه دا پله و پايه ي سوننه تمان زاني و بوټان ده رکه وت که ته نها قورثان به س نييه.^۲

که و ابو خيراکه ن... له پاش نه م بناغه گرنگه له (ابن القيم) ي زور زانه وه فرمودن ده رباره ي کيشه ي سزا و خو شيه کاني ناو گوټر باس بکه ين... من به قه ستي نه م بنه ما زانستيه زور گرنگه م باس کرد بو نه وه ي عه قل و دل له يه ک کاتدا پيکه وه بدوينم...

پيت ده ليت: براي خو شه ويستم... خوشکي به ريزم... ژياني ناو گوټر پي ده ليت: ژياني به رزه خ... هيچ که سيک حه قيقه ته که ي نازانيت نه فريشته يه کي نزيککراو و نه

۱- أخرجه ابو داود، كتاب السنة، باب لزوم السنة (٤٦٠٤)، والترمذي، كتاب العلم، باب ما نهى عنه أن يقال عند حديث رسول الله ﷺ (٢٦٦٤)، وصححه الشيخ الألباني في ((المشكاة)) (١٦٣).

۲- بقره زياتر ناشنا بوون له م بابه ته بروانه کتبي ((پله و پايه ي سوننه ت له ئيسلامدا و ته نها قورثان به س نييه)) له داناني زاناي پايه دار محمد ناصر الدين الألباني و وهرگيتراني ماموستاي به ريز خليل أحمد که لاري.

پنځه مبه ريكي نيردراو... نه مېشه بڼه مایه کی گرنگه و له وپه پری گرنگیدایه...
که و ابو مانای به رزه خ چپیه؟

براکانم ... له پاش مردن، ژيانی دووهم و مالیکی تره یه... وه ژيانیش له م
ماله دا به ته و اوته جیاوازه له ژيانمان له مالی دنیا...

خوای گوره ده فهرمویت: ﴿وَقُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ (۱۷) وَأَعُوذُ
بِكَ رَبِّ اَنْ يَحْضُرُونِ ﴿۱۸﴾ حَتَّىٰ اِذَا جَاءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿۱۹﴾ لَعَلِّيْ
اَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا اِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَآئِهِمْ بَرْزَخٌ اِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿۲۰﴾
المؤمنون: ۹۷-۱۰۰، واته: بلای په روه ردگاری من! په نا به تو نه گرم له تی کوتاندن و
دنه دنه و هسه هسه شیتانه کان که به ره و کاری خراب بمبهن و نه هیلن له
به رامبه ری خراپه وه چاکه بکه م. (۹۷) و خوشم هر به تو نه سپیرم نه ی
په روه ردگار! که نه وان بینه لاهه وه بۆ تیکدانی کاره کانم. (۹۸) خوانه ناسان هر
دریژه به کاری خراب و بی بپوایی خوایان نه دهن تا کاتی مردن یه خه ی
یه که به یه که یان ده گریت و نه حوالی ناخیره تی بۆ ناشکرا ده بی، نه وسا نه لی:
په روه ردگارم! بمگیرپه وه بۆ دنیا. (۹۹) به شکو نه و کاره چاکه ی کاتی خوی له
دهستم چوه بیکه م، نه خیر هر گیز نه و داخوازیه جپه جی نابیت نه وه یش هر
قسه یه و - نه و به ناچاری - ده یكات، تا روژی زیندو ده کرینه وه له مپه ریکی زور
گوره یان له پشدايه و ناتوانن بگه پینه وه بۆ دنیا واته: هر گیز ناگه پینه وه و هر
له سزاشدا ده بن (۱۰۰)).

ابن القيم ده لیت^۱: ((خوای گوره سی مالی دروست کردوه نه وانیش: مالی
دنیا و مالی به رزه خ و مالی نیستکه (قرار) به هشت یان دوزه خ))... مالی دنیا
همو ده زانین چپیه... نه ی له پاش دنیا چی دیت؟ هر که مروف ده مریت و له
گورده که یدا ده نیریت... نه و ده گویریت وه بۆ مالی دووهم که نه ویش مالی
به رزه خه ﴿لَعَلِّيْ اَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا اِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَآئِهِمْ بَرْزَخٌ

۱. کتاب ((الروح)) (ص ۶۳، ۶۴)، وانظر: ((العقيدة الطحاوية)) (ص ۳۹۰).

إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴿المؤمنون: ۱۰۰﴾، واته تا روژي قيامت... مالى سييم: مالى نيشنگه (دار القرار) يان به هشت ده بيت يان دوزهخ (داوا له خوا ده كم كه من و ئيوه بگيرى له نه هلى به هشت)) من و ئيوه بپاريزى و دوorman بکاته وه له دوزهخ).

ئاگادارى ئه م بڼه مايه به ... چونكه نه گهر تو لى تيگه يت نه وا هه موو دژوارى و كيشه يه كه ده ته ویت پرسيارى لى بگه يت نامينى.

ابن القيم ده لیت: ((خوای گه وړه نه حکامه کانی له مالى دونيادا به سهر جهسته دا چه سپاندووه و روحه کان شوينکه وتهى نه ون)) ئه م قسه يه زور به نرخه و به به هايه ... تو به جهسته نويز ده كه يت و کاريگه ري له سهر روحه ده بيت ... به جهسته روژوو ده گريت و روح و ده روون پاك ده بيت وه ... به جهسته (صه ده قه) ده ده يت و به روح و ده روون پاك ده بيت وه ... فهرمووى: ((خوای گه وړه نه حکامه کانی مالى به رزه خى به سهر روحه کانداه سپاندووه و جهسته کان شوينکه وتهى نه ون)) ئايا كيشه و گومان چاره كرا؟ تو پرسيارم لى ده كه يت: چون سزا ده دريت يان خوشگوزران ده بيت كه سيك بمریت به خنكان، يان بمریت به سووتان؟ پیت ده لیم: خوای گه وړه له ژيانى به رزه خدا نه حکامه کانی چه سپاندووه به سهر روحه کانداه ... ئايا روح چييه؟؟ ئايا وه كو ئاسن ره قه؟ يان وه كو ئاوشله؟ يان وه كو دوكل گازه؟ ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ الإسراء: ۸۵، واته: وه له بابته (روح) وه لیت ده پرسن و ده لیت: باشه نه و روحه كه هوى ژين و زيندويى ئاده ميزاده چييه؟ ئايا شتيكى كونه، تازه يه، هه قيقه ته هه يه؟! پييان بللى: روح منيش هيجى لى نازانم چونكه له فرمانه نه نتييه كانی په روه دگارمه به ده سه لاتی خوى به ديهيناوه و مروؤ و گيانله به رانی پى ده جوولئ و ده ژى نه و هر خوى لى به ئاگايه، ئيوه به تاييه ته له بابته روحه وه به شيكى كه م زانياريتان پى دراوه كه وابوو دم له هه موو شتيك مه كوتن و بى چهند و چون خو به ده سه وه بدهن زور باشتره نه ميش نه وه ناگه يه نيت كه مروؤ ده بى ده رگای هه موو هه ول و تيكوشانتيك له خوى دابخات، به لكو ته نها نه وه ده گه يه نيت كه: بو عقل و ژيري مروؤ سنوورتيك دانراوه له وه به و

لاوه رڼ دهرناكات كه واپو بڼ دهنګ بوون له (روح) خيړ و قازانجه بڼي)).

بڼيه كه س نازانيت روح چييه كه س نازانيت روحى مرؤف له چي پيڅ هاتووه و چونه و تاكو ئيستا هرچه نده زانستى ئه مړو له سرده مى ئه تومدا گه يشتووه ته پله يه كى زور پيشكه وتوو كه چي تاكو ئيستا نازانيت روح چييه و له چي دروست بووه و چونه ؟

كه واپو روح له خوځگوزرانيدا ده بڼت و سزا دهرڼت وه جه سته يش شوڼ كه وته ي روح ده بڼت له خوځگوزرانى و سزاي سه ختدا... كه واته هر كه سى به سوتان مرد يان به خنكان مرد... يان به ته زوى كاره با... يا خود كه سى له دهرياكاندا بووه خوړاكى ماسييه كان ئه واپشكى خوځى ده ست ده كه وڼت له كامه رانى يان سزاي به رزه خ هرگيز حوكم مه ده به عه قله كه ت به سر ئه و چاله ته سكه دا كه ده بڼيى و بڼيت: من هرگيز چالتيكم نه بڼيوه فراوان بڼيته وه يان ته سك بڼيته وه...

براكانم... فهرموو بنه ماي چواره م وهرېگره كه ئه وېش له وپه پي گرنگيدايه... ابن القيم ده لڼت: ((نهڼنى مه سه له ي روناكى و ئاگرى ناو گوږ و فراوان بوون و تهنگى گوږ به و شيوه ناسراوه ي لاي خه لكى نڼيه له جيهانى دونيادا)) جارى وا هه يه له بيا بانيكى فراوان، يان كوڅكيكى گه وړه، كه به شكودارترين كه ل وپه ل ئاماده كراوه... له گه ل ئه وده يشدا هه ست ده كه يت وا خه ريكه ده خنكييت... جيگاكه خه ريكه به سه رته وه تهنگ ده بڼت... ده لڼتى روح يان دهر وونت خه ريكه له كوني دهرزييه كه وه دهرده چيټ... ئه مه له م دونيادا... ئه وه ي له جيهانى به رزه خدا روو ده دات سه يرتره... روناكى ناو گوږ جياوازه له روناكى دونيا وه ئاگرى ناو گوږ جياوازه له ئاگرى دونيا وه فراوانى ناو گوږ جياوازه له فراوانى دونيا وه تهنگى ناو گوږ جياوازه له تهنگى دونيا وه نهڼنى ئه م مه سه له يه له وه دايه كه روناكى و ئاگرى ناو گوږ و فراوان و تهنگى ناو گوږ له و شيوه زانراوه نڼيه كه خه لكى له جيهانى دونيادا ده يناسن...

ابن القيم نمونه يه كي نايابي هيناوه ته وه و ده لئيت: دوو پياو له سهر جيگه يه ك ده خون له يه ك ژوردا و له يه ك كاتدا... كه سي يه كه م هه لده ستي و شوينه واري كامه راني به روويه وه دياره و داده نيشيت و رووي گه ش بووته وه و سنگي فراوان بووه و باسي خه ويكت بو ده كات له جوانترين نه و خه وانه ي كه بينيويه تي بو نمونه ده لئيت: له خه ودا له گه ل پيغه مبهري خوادا بووم ﷺ يان ده لئيت: له خه ودا له ناو به هه شتدا بووم... فلان شت و فلان شتم بيني... شوينه واري كامه راني به روويه وه دياره به هو ي نه و خه وه وه كه له چهند ساتيكا بينيبوي... به لام نه و و تر هاوار ده كات و نازار ده چيژي، له جيگه كه ي بيژابووه، له خه وه لده ستي و به روويه وه شوينه واري سزا و نازار دياره به لكو رهنكه به سهر لاشه يه وه... نه و ده لئيت: كه وا له خه ويكي ناخوشدا بوو كه وا خه ريكه په راسو كاني بشكيڼي و هه ناسه كاني ته نگ كړد بوو... نه و هاواري ده كړد... به لام ناتواني ده نكي خوي بگه يه نيته هيچ كه سيك بو نه وه ي له و خه وه ناخوشه رزگاري بكات...

مه به ست له م نمونه يه نه وه يه: .....

كه سي يه كه م له كامه رانيدا بوو... روحه كه ي له كامه رانيدا بوو به لكو روشت بو به هه شت كه چي هيشتا له جيگا كه ي خوږدايه و نه جو لاوه ته وه و نه گوږزاوه ته وه و هه ستي به نازاري برا كه ي نه ده كړد كه به ته نيشتيه وه له نه شكه نجه دا بوو وه به هه مان شيوه برا كه ي هه ستي به كامه رانيه كه ي نه م نه ده كړد... نه مه له م دونيا يه دا رووده دات، نه ي گومان ت چونه به وه ي كه له ژياني به رزه خدا رووده دات؟ واده زانم من عه قلم دواند... بو نه وه ي بزانيت به دنيا ييه وه كه وا نه م كار ه عه قلي هو شمه نده كان نكولي لي ناكه ن له سه رووي نه و هه موو به لگانه ي له كتيبه كه ي په روه ردگاري زه وي و ناسمان و به لگه ي فهرمووده كاني پيشه واي پيغه مبه ران و گه وړه ي له خواترس و پوخته كان ﷺ... سوږند به خوا نه گه ر باسي نه و به لگه عه قليانه م نه كړد بايه و ته نها يه ك ثابته له كتيبه كه ي خواي گه وړه و يه ك فهرمووده ي دروست (صحيح) له فهرمووده كاني پيغه مبه ري راستگوم ﷺ بگردايه نه و پټويست (واجب) بوو له سهرت كه نه وه بلئيت كه ئيمانداره پيشينه و

راستگه‌كان ده‌ليټين:

﴿سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ البقرة: ۲۸۵، واته، نه‌لين: وتهى
خوامان بيست و گوټاپه‌لى فه‌رمووده‌كانى خواين، ساتوش نهى په‌روه‌ردگارمان!
(هرچى بفهرموى ټاماده‌ين)، داواى لى بوردنت لى نه‌كه‌ين، ده‌سا توټيش ليټمان
خوش بيه نهى په‌روه‌ردگارمان! چاكيش ده‌زانين كه سه‌ره‌نجام گه‌پانه‌وه‌شمان
ته‌نھا بڼ لاي توټيه)).

به‌لام به‌قه‌ستى ويستم هه‌موو عه‌قله‌كان و هه‌موو دله‌كان بدويټم... داوا له‌خوا
ده‌كه‌م له‌م ساتانه‌دا خواى گه‌وره‌عه‌قله‌كان و دله‌كان له‌يه‌ك كاتدا بجوليټيټه‌وه‌به
ته‌وبه‌و گه‌پانه‌وه‌بڼ لاي خوټى... به‌نه‌نجامداني كارى چاكه‌بڼ نه‌م چاله‌ته‌نگه‌...
داوا له‌خوا ده‌كه‌م بيكاټه‌جنگايه‌كى خوش بڼ نيټه‌و نيټه‌و... نيټه‌و نيټه‌و له
سزاي دواړوډ دوور بكاته‌وه‌و بمانپاريټى... هر خوټى پشت و په‌نامانه‌و به
توانايپه‌به‌سه‌ره‌موو شتيكدا...

ده‌ليټيت: ټايه‌تيك له‌قورټانه‌وه‌ده‌وي؟

به‌لى... نيټستا له‌قورټانه‌وه‌ټايه‌تيكى روون و ټاشكرات بڼ ده‌ليټم... كه
زاناياني نه‌هلى سوننه‌ريك كه‌وتوون له‌سه‌ره‌وه‌ي كه‌وا نه‌م ټايه‌ته‌له‌سه‌ره‌سزاي
ناو گوټپه‌... به‌لكو پيشه‌واى نه‌م دونياپه‌و خاوه‌نى راسترين كتيب له‌پاش قورټان
كه‌نه‌ويش ټيمامى بوخارى په‌له‌(صحيح)ه‌كه‌يدا و له‌(كتاب الجنائن) ده‌رگايه‌كى
داريژاوه‌و ده‌ليټت: (باب ما جاء في عذاب القبر)^۱ واته: (ده‌رگاي نه‌وه‌فه‌رموودانه‌ي كه
ده‌رباره‌ي سزاي ناو گوټپه‌هاتوون) وه‌ته‌نھا داريژاني نه‌وه‌ده‌رگايه‌(باب) ه‌به‌سه‌بڼ
نه‌وه‌ي ببيټه‌به‌لگه‌ي مه‌سه‌له‌كه‌مان... بڼيه‌زانايان فه‌رموويانه‌: (فيقهى بوخارى له
داريژاني ده‌رگاكانيدايه)^۲ به‌ماناي نه‌وه‌ي داريژانه‌كه‌ي خوټى له‌خويده‌پپر له
فيقهه‌... ټيمامى بوخارى نه‌م راستيپه‌ي جينگر كردووه‌له‌و داريژانه‌ره‌وانبيټزه‌...

۱- رقم (۲۳)

۲- رقم (۸۶).

۳- ((فتح الباري)) (۱ / ۱۳، ۲۴۳).

باسی نایه‌ته‌كان له قورناني پیروژ و فەرمووده راسته‌كان له فەرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ...

بیریکه‌ره‌وه له گەل مندا له و نایه‌ته‌ی خوای گه‌وره که له سوره‌تی (غافر) دا هاتوه ده‌رباره‌ی بنه‌ماله و که‌س و کاری فیرعه‌ون: ﴿وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ۝۱۵﴾ **النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ** ﴿غافر: ۴۵-۴۶﴾، واته: نه‌و سزابه‌د و تونده‌ش داروده‌سته‌که‌ی فیرعه‌ونی داگرت، واته: له ده‌ریاکه‌دا نوقم کران (۴۵) له‌سه‌ر ناگر راده‌نوینرین به به‌یانی و نیوه‌پۆ به دواوه نه‌مه‌ش هه‌ر له گۆپه‌وه تا قیامه‌ت، رۆژیکیش قیامه‌ت به‌رپا ده‌بیت خوا به فیریشه‌كان ده‌فه‌رموی: ئال و شوینکه‌وتوانی فیرعه‌ون بخه‌نه ناو سه‌ختترین سزاوه (۴۶)).

نه‌م نایه‌ته‌ روون و ئاشکرایه‌ی خوای گه‌وره باسی دوو سزای کردووه له نایه‌ته‌که‌دا... سزای به‌رزه‌خ و سزای دواوژ **﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾** واته: به‌یانیان و ئیواران... نه‌مه له به‌رزه‌خدا به به‌لگه‌ی وته‌ی خوای گه‌وره که له پاش نه‌وه دیت له هه‌مان نایه‌ته‌دا **﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾**.

الحافظ له (الفتح) دا ده‌لێت^۱: ((ئیمامی قرطبی فەرموویه‌تی: رای جمهوری زانایان نه‌وه‌یه که نه‌م نمایش داته له به‌رزه‌خدا ده‌بیت... نه‌مه‌یشه به‌لگه‌یه بۆ جینگیر بوونی سزای ناو گۆپ، جگه له و گوتوویه‌تی... باسی سزای هه‌ردوو ماله‌که (الدارین) له‌م نایه‌ته‌دا روونکردووه‌ته‌وه به‌لام به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نه‌و که‌سانه‌ی که نکۆلی له سزای ناو گۆپ ده‌که‌ن به ره‌هایی نه‌ک له‌سه‌ر نه‌وه‌ی تایبه‌ته به بی باوه‌پانه‌وه وه به‌لگه‌یشه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا روحه‌كان ده‌مینن له پاش جیابوونه‌وه‌یان له لاشه‌که‌یان... نه‌وه‌یشه گوته و فەرمووده‌ی نه‌هلی سوننه‌یه)).

نه مجار فەرموو ئه‌وه سوننه‌ته (سه‌لاّت و سه‌لام له‌سه‌ر خاوه‌نی سوننه‌ت) له ه‌ردوو کتیبی (الصحيح) ^۱ دا هاتوو له فەرمووده‌ی (البراءى کوپى عازب) ه‌وه ده‌لّیت: پینغه‌مبه‌رى خواﷺ فەرموویه‌تى: ((إذا أقعد المؤمن في قبره)) واته: ئه‌گه‌ر كه‌سى ئیماندار له گۆڤه‌كه‌یدا دایاننیشاند)) چۆن دایده‌نیشین له گۆڤه‌كه‌یدا ؟؟ من پيش ئیستا به تۆم گوت: كه نه‌ینى مه‌سه‌له‌ی روناکی و ناگری ناو گۆڤ و فراوانی و ته‌نگی ناو گۆڤ به‌و شیوه‌ ناسراوه‌ی لای خه‌لكی نییه له جیهانی دونیادا وه ئه‌ویشه به زۆر مه‌زانه له توانا و مه‌زنی خ‌وای گه‌وره‌...

ئیمامی (بوخاری و مسلم) ^۲ ږیوايه‌تیان کردوو له فەرمووده‌یه‌کی (ابو هريره) وه كه‌وا پینغه‌مبه‌رى خواﷺ فەرموویه‌تى: _ ((كان رجل يسرف على نفسه، فلما حضرته الموت: قال لبنیه: إذا أنا مت فأحرقوني ثم اطحنوني ثم ذروني في الريح))، واته: کابرایه‌ك هه‌بوو له ئه‌نجامدانی تاواندا زیاده ره‌وی کردبوو، کاتى مه‌رگ لى نزيك بووه‌وه به کۆڤه‌کانى گوت: ئه‌گه‌ر من مرده‌م ئه‌وا لاشه‌كه‌م بسوتین و پاشان ورد وردی بکه‌ن و بمکه‌ن به بادا)).

له ږیوايه‌تیکى تر دا كه له (صحيح) دا هاتوو ((فاذروا نصفي في البر ونصفي في البحر)) واته: نیوه‌ی خۆله‌میشه‌كه‌م فریده‌نه وشکانی و نیوه‌كه‌ی تری فریده‌نه ده‌ریاوه)) به راستی وه‌سیتتیکى نامۆیه فەرمووی: فوالله لئن قدر الله عليّ ليعذبني عذابا ما عذبه أحداً من العالمين، فلما مات فعل به ذلك. فأمر الله الأرض، فقال: اجمعي ما فيك منه، ففعلت: فإذا هو رجل قائم)) فقال الله سبحانه: ((ما حملك على ما صنعت؟ فقال: يا رب خشيتك)) وفي لفظ: ((مخافتك يا رب، وأنت أعلم)) ((فغفر الله له))، واته: سویند به خوا ئه‌گه‌ر خوا بتوانیت زیندووم بکاته‌وه ئه‌وا سزایه‌كم ده‌دات كه هه‌رگیز هه‌چ كه‌سیكى به‌و شیوه سزا نه‌دايیت، کاتى کابرا مرده

۱- أخرجه البخاري، كتاب الجنائز، باب في عذاب القبر (١٣٦٩) ومسلم، كتاب صفة القيامة والجنة والنار، باب عرض مقعد الميت من الجنة أو النار عليه، وإثبات عذاب القبر والتعوذ منه (٢٨٧١).
 ۲- أخرجه البخاري، كتاب أحاديث الأنبياء، باب (٥٤)، (٣٤٨١)، وكتاب التوحيد (٧٥٠٦)، ومسلم، كتاب التوبة، باب في سعة رحمة الله تعالى وأنها سبقت غضبه (٢٧٥٦)، وانظر: صحيح البخاري (٧٥٠٨)، ومسلم (٢٧٥٧).

ناموزگار يېه که يان جی به جی کرد، جا خوی گه وړه فه رمانی کرده زه وی: نه وه ی له تودا هه یه کوی بکه ره وه، نه ویش کردی و به بی دواکه وتن بووه کابرایه ک و راست بووه وه، خوی گه وړه پیی فه رموو: چی وای لی کردی نه و کاره بکه یت؟ نه ویش فه رموی: ترسی تو نه ی په روه دگارا)) له گوته یه کی تردا: واته: ترسی تو نه ی په روه دگارم و خوتیش ده زانی)) ((خوی گه وړه لی خوش بو)).

به لکو له پړوايه تيكي تردا که له (صحيح) دا هاتووه: ((فأمر الله البحر)) واته: خوی گه وړه فه رمانی کرده ده ریا)) نه مجار پیغه مبه ری خوا لله به گوته ی (البحر) ده ستي پی کرد ((فجمع ما فيه وأمر البر فجمع ما فيه ثم قال: لم فعلت؟ قال: من خشيتك وأنت أعلم. فغفر له)) واته: نه ویش نه وه ی تیا دا بوو کوی کرده وه و فه رمان کرده وشکانی نه وه ی تیا دا بوو کوی کرده وه نه مجار پی گوت: بو نه و کاره ت نه نجام دا؟ نه ویش فه رموی: له ترسی تو تویش باش ده زانی، بویه خوی گه وړه لی خوش بو)).

نایا هیچ شتيک به نور ده زانی له توانای خوی گه وړه و له مه زنی خوا و ویستی خوی گه وړه ... له گه ل مندا بکه پیره وه بو نه و فه رموده ی له پیش دا باسما ن کرد ((إذا أقعد المؤمن في قبره، أتى ثم شهد أن لا اله إلا الله، وأن محمدا رسول الله فذلك قول الله تعالى: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ إبراهيم: ۲۷، واته: نه گه ر که سی ئیماندار له گزړه که یدا دایاننیشانده ده هینن و نه مجار شایه تی ده دا که هیچ خوابه ک نییه شایه نی په رستن بیت ته نها (الله) نه بیت و (محمد) یش نیردراوی نه وه، نه وه یشه مانای نه و نایه ته یه که خوی گه وړه ده فه رمویت: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾، واته: جا نه وانه که باوه پیا ن به خوا و به گشت برپاره کانی خوا هیناوه، به هو ی نه م وشه جیگر و نه گزړاوه ی (لا اله الا الله)، خوا پیگه یان قایم و سابت نه کا له ژیا نی نه م دنیا و له ژیا نی نه و دنیا و سته مکارانیش گومرا و سه ر

ليشيو او دهكات خوا بيهوي هر شتي بكات زور به ناساني دهكات هز بكا كي رينمووي بكا و كييش گومړ و سهر ليشيو او بكا نه مانه هه موو له دهسه لاتي نه ودان)).

له پړوايه تي (مسلم) دا هاتووه كه وا پيغه مبري خوا عليه السلام فهرمويه تي: ((نزلت في عذاب القبر، فيقال له: من ربك؟ فيقول: ربي الله، ونبيي محمد فذلك قوله: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَآءُ﴾ إبراهيم: ۲۷، واته: له سهر سزاي ناو گور دابه زيوه، پي ده لتي: كي په روه ردگاري تويه؟ نه ويش ده لتي: په روه ردگاري من (الله) يوه پيغه مبره كه م (محمد) عليه السلام نه وده يشه ماناي نهو ثابته ي خواي كه ورده كه ده فهرمويت: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَآءُ﴾.

چند وشه يه كي پوون و ناشكرايه، له و په پي روونيدايه له راستگوي باوه پي كراوه عليه السلام كه هرگيز له خو وه قسه ناكات...

له پيشدا باسي فهرمووده يه كمان كرد له (عثمان) وه كه وا پيغه مبري خوا عليه السلام فهرمويه تي: ((إن القبر أول منازل الآخرة))، واته: گور يه كه م ماله له ماله كاني دواړو)).

له هه ردو (صحيح) دا هاتووه له فهرمووده يه كي (ابن عباس) وه ده لتي: ((مر النبي عليه السلام بقبرين ثم قال: ((إنهما ليعذبان وما يعذبان في كبير، أما أحدهما فكان لا يستتر من البول، وأما الآخر فكان يمشي بالنميمة)) واته: پيغه مبري خواريه ته نيشته دوو گور وه تي په پي نه مجار فهرمووي: نيسا نه م دوو گور سزا ده دري، له سهر شتي كي گوره ش سزا نادرين - مه به ستي نه وده كه وازليهناني زور گوره نيه نه گينا به لي نه ويش گوره يه وه كو تاوان - پاشان فهرمووي: جا يه كيكيان

۱. أخرجه البخاري، كتاب الوضوء، باب ما جاء في غسل البول (۲۱۸)، وانظر طرفيه هناك، ومسلم، كتاب الطهارة، باب الدليل على نجاسة البول ووجوب الاستبراء منه (۲۹۲).

خوى له ميز پاك نه ده كرده وه و نه ويتر يان له كوشش كړدندا بوو بۇ قسه هينان و
بردن)) .

له گوته يه كى تردا هاتووه ((لا يتنزه من بوله)) واته: خوى له ميز پاك
نه ده كرده وه)).

كار يكي زور سووك و ئاسانه كه مړوځ خوى لى دور بكا ته وه تاو ه كو نه بيت ته
هويه ك له هوكاره كاني سزاي ناو گوږ... نه گينا پيغه مبهري خواص له ترسناكي
قسه هاوردن و بردن (نميه) كه م ناكاته وه و له ترسناكي خونه شاردنه وه و خوپاك
رانه گرتن له ميز... نه خير نه وه مه به سته كى نيه به لكو سووك و ئاسانه بۇ نيمه
كه واز له قسه هاوردن و بردن (نميه) بهينين و يان خومان بشارينه وه له كاتى ميز
كړدندا و خومان پاك بكه يه نه وه له ميز كړدن... له پاشان ده گه پريمه وه بۇ
روونكړدنه وه ماناي نه و وشانه ي پيغه مبهري خواص - انشاء الله - له كاتى باس
كړدى هوكاره كاني سزاي ناو گوږ... به لام نه م ريوايه ته م بويه هينا يه وه چونكه
به لگه يه كى زور روونه له سهر سزاي ناو گوږ . (البخاري و مسلم) ريوايه تيان كړدووه
له فهرموده يه كى (ابو هريره) ه وه كه وا پيغه مبهري خواص زور جار نه م دوعايه ي
دوو باره ده كرده وه ((اللهم اني أعوذ بك من عذاب القبر)) واته: په روه ردگار... من
په نا ده گرم به تو له سزاي ناو گوږ)).

هه روه ها نيمامى مسلم له (صحيح) ه كه يدا^۲ له فهرموده يه كى (زيدى كوپى
ثابت) ه وه ريوايه ت كړدووه ده لئيت: (بينما النبي في حائط لبنى النجار على بغلة له
ونحن معه إذ حادت به، فكادت تلقيه)، (أي: كادت بغلة رسول الله أن تلقيه على الأرض
حين نفرت به فجأة) يقول زيد: وإذا أقبر ستة، أو خمسة، أو أربعة، فقال: ((من يعرف
أصحاب هذه الأقبُر؟)) قال رجل: أنا أعرفها يا رسول الله!، قال: ((فمتى مات
هؤلاء؟)) قال الرجل: ماتوا في الإشراك (أي: في الشرك قبل الإسلام)، فقال عليه

۱- أخرجه البخاري، كتاب الجنائز، باب التعوذ من عذاب القبر (۱۳۷۷)، ومسلم كتاب المساجد، باب ما يستعاذ منه في الصلاة (۵۸۸).

۲- أخرجه مسلم، كتاب صفة القيامة والجنة والنار، باب عرض مقعد الميت من الجنة أو النار عليه وإثبات عذاب القبر والتعوذ منه (۲۸۶۷).

الصلاة والسلام: ((إن هذه الأمة تُبْتَلَى في قبورها، فلولا أن لا تدافنوا لدعوت الله أن يُسْمِعَكُمْ من عذاب القبر الذي أسمع))، واته: له كاتيځدا پيغه مبهري خواجه له نزيكى باخچه يه كي به ني نه چار بوو له سهر ولاخه كه ي، ئيمهش له گه ليځدا بووين له ناكاو ليى ترازو و خهريك بوو فريى بداته خواره وه (واته: خهريك بوو ولاخه كه پيغه مبهري خواجه فريى بداته سهر زه وييه كه كاتى له ناكاوډا ترسا) زيد ده ليئت: له ويځدا چهند گورځك هه بوو شهش يان پينچ يان چوار بوو، فهرمووى: كى خاوه ني ئهم گورانه ده ناسيئ؟ كابريه كه فهرمووى: من ده يناسم ئه ي پيغه مبهري خواجه ئه ويش فهرمووى: كه واته ئه وانه كه ي مردوون؟ كابرا فهرمووى: له كاتيځدا مردوون كه هاوه ليان بو خوا داده نا (واته له سهرده مى هاوه لداناندا و پيش هاتنى ئيسلام) پيغه مبهري خواجه فهرمووى: ئهم ئوممه ته له گورپه كهيدا توشى به لا ده بن وه ئه گهر ئيوه مردووتان نه ناشتبايه ئه وا داوام له خوا ده كرد، كه دهنگى سزاي گورپه كانتان ببيستايه له وه ي كه من ده يبيسيم)).

به لكو سهرسام ده بين كاتى بزاني كه وا هه ليردر اوى خواجه هاوه لاني فيرى ئه و دوعا ترسناكه ده كرد (كه ئيستا باسى ده كه م) هه روه كو چوڼ سوره ته كانى قورئانى فير ده كردن...

تاكو ئه و راده يه؟ به لى... تكام وايه كه وا ئيمه يش ئه و فهرمووده يه له بهر بكه ين كه (ئيمامى مسلم) ريوايه تى كردووه له (صحيح) هكه يدا له فهرمووده يه كي (ابن عباس) وه ((أن رسول الله ﷺ كان يعلمهم هذا الدعاء كما يعلمهم السورة من القرآن يقول: ((قولوا: اللهم إنا نعوذ بك من عذاب جهنم وأعوذ بك من عذاب القبر وأعوذ بك من فتنة المحيا والممات وأعوذ بك من فتنة المسيح الدجال))، واته: پيغه مبهري خواجه ئه م دوعايه ي فير ده كردن هه روه كو چوڼ سوره تيكي له قورئانه وه فير ده كردن و ده يفهرموو: ((بلين: خودايه ئيمه په نا ده گرين به تو له سزاي دوزخ وه په نا ده گرم به تو له سزاي ناو گور و په نا ده گرم به تو له فيتنه ي ژيان و مردن و په نات پى ده گرم له (المسيح الدجال). له پاشان به دريژى باسى

ده‌كه‌م - انشاء الله.

نېستايش فەرموو بۆ وه‌رگرتنى فەرموده‌يه‌كى روون و ئاشكرا له‌سه‌ر سزاي ناو
گۆر كه‌ نه‌وېش فەرموده‌يه‌كى كوټه‌كه‌ و پښت پېبه‌ستراوه له‌م باب‌ه‌ته‌دا... (ئيمامى
أحمد) ريوايه‌تى كردووه له‌ (مسند) ه‌كه‌يدا و (أبو داود) له‌ (سنن) ه‌كه‌يدا و (النسائى)
له‌ (سنن) ه‌كه‌يدا و (الحاكم) له‌ (مستدرک) ه‌كه‌يدا و جگه‌ له‌ وان^۱ له‌ فەرموده‌ى (براء
ى كورې عازب) ه‌وه ده‌لێت: ((خرجنا مع رسول الله ﷺ في جنازة رجل من الأنصار
فانتهينا إلى القبر ولما يلحد، فجلس النبي على شفير القبر وجلسنا حوله، كأنما على
رؤوسنا الطير))، واته: له‌ گه‌ل پېغه‌مبه‌رى خواډاﷺ ده‌رچووین له‌ شوین ته‌رمى
(جه‌نازه‌ى) كا‌برا‌يه‌كى ئه‌نصارى جا كه‌ گه‌يشتینه گۆر كه‌ هېشتا نه‌نێژرابوو،
ئه‌مجار پېغه‌مبه‌رى خواډاﷺ دانېشت و ئېمه‌يش به‌ ده‌وریدا دانېشتين، كو ئه‌وه‌ى كه‌
بالنده‌يه‌ك به‌ سه‌ر سه‌رمانه‌وه نېشتبېته‌وه)) (بى ده‌نگى و خاموشى و شكۆمەندى و
پېزگرتن به‌ هوى مردنه‌وه) قال: وفى يده عود ينكت به فى الأرض - أي: يضرب
به فى الأرض - فرفع النبي رأسه فقال: ((استعينوا بالله من عذاب القبر))
مرتين أو ثلاثا ثم قال: ((اللهم إني أعوذ بك من عذاب القبر ثلاثا)) ثم قال: ((إن
العبد المؤمن إذا كان فى انقطاع من الدنيا وإقبال من الآخرة نزل إليه ملائكة من
السماء بيض الوجوه كأن وجوههم الشمس))، واته: پېغه‌مبه‌رى خواډاﷺ داړيكى به
ده‌سته‌وه بوو له‌ زه‌وييه‌كه‌ى ده‌دا پاشان سه‌رى به‌رز كرده‌وه و فەرمووى: په‌نا
بگرن به‌ خوا له‌ سزاي ناو گۆر، دووجار ياخود سى جار ئه‌و رسته‌يه‌ى دوو باره
كرده‌وه ئه‌مجار فەرمووى: خودايه‌ من په‌نا ده‌گرم به‌ تو له‌ سزاي ناو گۆر (سى جار
دوو باره‌ى كرده‌وه) ئه‌مجار فەرمووى: دلنباين كه‌وا به‌نده‌ى ئيماندار ئه‌گه‌ر كاتى
ئه‌وه‌ى هات له‌ دونيا ده‌رچيێت و روو له‌ دوا روژ بكات ئه‌وا له‌ ئاسمانه‌وه چه‌ند

۱ - أخرجه أبو داود، كتاب السنن، باب المسألة فى القبر و عذاب القبر (٤٧٥٣)، والنسائي كتاب الجنائز باب
عذاب القبر (٢٠٥٨) مختصراً، وابن ماجه كتاب الزهد، باب ذكر الموت والبلى (٤٢٦٩) مختصراً، والترمذي كتاب
الجنائز، باب ما جاء فى عذاب القبر (١٠٧١) والحاكم (١ / ٣٧ - ٤٠) وصححه على شرط الشيخين وأقره الذهبي،
وأحمد (٤ / ٢٩٥، ٢٨٨، ٢٨٧، ٢٩٦) وصححه الشيخ الألباني فى ((صحيح الجامع)) (١٦٧٦)، و((أحكام الجنائز))
(١٩٨، ٢٠٢).

فريشته يه‌كي روو سپى بۆ داده‌به‌زن روويان وه‌كو روژ وايه))

ئەى خودايه بمانگيرپه له‌وله‌خواترس و پوختانه‌ى كه فريشته به سه‌رياندا داده‌به‌زى به مه‌به‌ستى جيگير كردنيان ئەى په‌روه‌ردگارى زه‌وى و ئاسمانه‌كان ((معهم كف من أكفان الجنة، وحنوط من حنوط الجنة، حتى يجلسوا منه مد البصر، ثم يجيء ملك الموت حتى يجلس عند رأسه فيقول: يا أيتها النفس الطيبة أخرجي إلى مغفرة من الله ورضوان))، واته: ئەو فريشتانه كفنيان پييه كه له به‌هسته‌وه هيتاويانه و بۆنى خوښيان پييه كه له به‌هسته‌وه هيتاويانه تاكو لاي داده‌نيشن به قه‌د ئه‌وه‌ى چاو بر ده‌كات، ئەمجار فريشته‌ى گيان كيښان ديت بۆ لاي و تا لاي سه‌رى داده‌نيشت و ده‌لئت: ئەى نه‌فسه‌ پاكه‌كه ده‌رچۆ بۆ لي‌بوردين و ره‌زامه‌ندى خواى گه‌وره‌)).

وه له رپوايه‌تيكى تر دا كه ئيمامى احمد^۱ له (ابو هريره) وه‌ه رپوايه‌تى كردوه ده‌لئت: ((كانت في الجسد الطيب اخرجي حميدة، وأبشري بروح وريحان ورب غير غضبان)) واته: ئەى ئەو نه‌فسه‌ى كه له جه‌سته‌يه‌كى پاكد ا بوويت به سوپاسگوزاريه‌وه ده‌رچۆ، موژده بۆ تو به بۆن و به‌رامى خوښى به‌هشت و خوايه‌كه كه ليت په‌ست نيه‌)).

ئەى خودايه...!! په‌روه‌رگارا هه‌موومان بگيرپه له‌وانه‌ى كه ئەم بانگه شيرينه‌يان لى ده‌كرت.

((قال ﷺ: ((فتخرج تسيل كما تسيل القطرة من في السقاء))، واته: جا نه‌فسه‌كه‌ى ده‌رده‌چيت هه‌روه‌كو ئه‌وه‌ى كه دلۆپه ئاو يك له ده‌مى شه‌ربه‌يه‌كه‌وه به سووك و ئاسنى ديتته خواره‌وه)) ((فياخذها، فإذا أخذها لم يدعوها في يده طرفة عين حتى يأخذوها، فيجعلوها في ذلك الكفن، وفي ذلك الحنوط، ويخرج منها كأطيب نفحة مسك وجدت على وجه الأرض))، واته: ئەمجار ده‌يبات، كاتى بردى ئەوا ده‌يكه‌نه نيو ئەو كفن و بۆنه خوښه‌وه كه بۆى ئاماده كراوه وه بۆنيكى خوښى لي‌وه ده‌رده‌چيت وه‌كو خوښترين بۆنى ميسك كه له سه‌ر ئەم زه‌وييه‌دا بينراوه)).

۱. أحمد في ((المسند)) (٦ / ١٣٩، ١٤٠).

كه سى و امان تبادايه به لوتى خوى بؤنى كردووه و به چاوه كانى بينيوه يه تى وه به گوټى خوى بيستيوه تى شتى زؤر سه ير... كاتيك كه كه سيكى چاكه كار له نه هلى چاكسازى كوچى دوايى كردووه و بؤنكى زؤر خوش و به ريزيان لى بيستووه كه نه و جيگايه ي هه موو پر كردووه ته وه.

((قال: ((فيصعدون بها فلا يمرون على ملأ من الملائكة إلا قالوا: ما هذا الروح الطيب؟ فيقولون: فلان ابن فلان، بأحسن أسمائه التي كانوا يسمونه بها في الدنيا، حتى ينتهوا بها إلى السماء الدنيا، فيستفتحون له، فيفتح لهم، فيشيعه من كل سماء مقربوها إلى السماء التي تليها، حتى ينتهي إلى السماء السابعة، فيقول الله عز وجل: اكتبوا كتاب عبي في عليين وأعيدوه إلى الأرض، فإني منها خلقتهم، وفيها أعيدهم، ومنها أخرجهم تارة أخرى، فتعاد روحه في جسده، فيأتيه ملكان، فيجلسانه فيقولان له: من ربك؟ فيقول: ربي الله، فيقولان له: ما دينك؟ فيقول ديني الإسلام، فيقولان له: ما هذا الرجل الذي بعث فيكم؟ فيقول هو رسول الله))، واته: نه مجار به رزى ده كه نه وه وه به لاي هيچ كۆمه لئكى فريشته دا تينا په پڼ ئيللا ده لئڼ: نه م روحه پاكه كييه؟ نه وانيش ده لئڼ: نه مه فلان ي كوپى فلانه، به جوانترين و خوشترين نه و ناوه ي كه له دونيادا بانگيان ده كرد تاكو ده گه نه ئاسمانى دونيا نه مجار داواى نه وه ده كه ن كه ده رگايان بؤ بكرتته وه و پاشان ده رگايان بؤ ده كرتته وه، جا له هه ر ئاسمانيك نزىكه كانيان له خوداوه شويڼى ده كه ون تاوه كو ده گه نه ئاسمانه كه ي تر، تاكو ده گه نه ئاسمانى هه وتهم، نه مجار خواى گه وره ده فه رمويټ: ناو و نوسراوى به نده كه م له (عليين) دا بنووسن و بيگه پڼنه وه بؤ زه وي چونكه من له زه وييه وه دروستيانم كردووه و هه ر بؤ نه وييش ده يانگيرمه وه و له وييشه وه جاريكى تر ده ريانده هيڼم، نه مجار روحه كه ي ده گه پڼنه وه بؤ لاي جهسته كه ي، دوو فريشته دڼ بؤ لاي و دايدة نيشيڼن پڼى ده لئڼ: په روه ردگارى تو كييه؟ نه ويش دوليت: په روه ردگارى من (الله) يه، نه وانيش پڼى ده لئڼ: ئايا دينه كه ت چى دينيكه؟ نه ويش ده لئڼ: دينى من ئيسلامه، نه وانيش پڼى ده لئڼ: نه و پياوه كه له ناوتاندا ره وانه كرا كييه؟ نه ويش ده لئڼ: نه وه پيغه مبه رى خودايه (ﷺ)).

((چونکه نه و له م دونيايه جگه له ديني ئيسلام له سر هيچ دينيكي تر نه ژياوه؟ له سر جگه له په کتاپه رستي و نيمان نه ژياوه؟ نه مردووه ته نها له سر نه و نيعمه ته نه بي؟ ويستی خواي گوره وا بووه نه وهی له سر هر شتيك بږتت نه و هر له سر نه وه ده مريت وه نه وهی له سر هر شتيك بمريت نه و له سر نه وه زيندووه ده کړيته وه)).

((فيقولان له: وما علمك؟ فيقول: قرأت كتاب الله فأمنت به وصدقته، فينادي مناد من السماء: أن صدق عبدي فأفرشوه من الجنة، وألبسوه من الجنة، وافتحوا له باباً إلى الجنة، فيأتيه من روحها وطيبها، ويأتيه رجل حسن الوجه حسن الثياب، طيب الريح، فيقول: أبشر بالذي يسرك، هذا يومك الذي كنت توعده، فيقول له: من أنت؟ فوجهك الوجه الذي يجيء بالخير؟ فيقول: أنا عملك الصالح))، واته: نه مجار پي ده لتي: نهی زانسته که ت چييه؟ نه ويش ده لتي: کتبيبه کهی خواي گوره م خوينده وه و باوه پم پي هيناو به راستم زانيوه، بويه بانگاريك له ناسمانه وه بانگ ده کات و ده لتي: که و به نده که م راستي فهرموو نه و له به هه شته وه جيگای بو راخه ن وه له پوشاکي به هه شتي له به رکه ن وه له به هه شته وه ده رگايه کی بو بکه نه وه، جا بويه له بو ن و به رامي به هه شتي پي ده گات، نه مجار کابرايه کی روو خوشی جلوه برگ پاک و جوان و بو ن خوش ديت بو لای و پي ده لتي: موژده بي ليت به و شتهی که دلخوشت ده کات، نه مه نه و روژهيه که په يمانت پي درا بوو نه ويش ده لتي: تو کييت؟ چونکه رووت نه و رووهيه که چاکه ی له گه ل خویدا هينا بيت؟ نه ويش ده لتي: من کرده وه چاکه کانتم)).

من په کتاپه رستيبه که تم، نوژه که تم، روژووه که تم، زه کاته که تم، حجه که تم، چاکه که تم، شه و نوژيبه که تم، فهرمان کردنه که تم به چاکه، نه هی کردنه که تم له خراپه، صه ده قه که تم، من بالا پوشيکه تم نهی خوشکی موسلمان و ريژدارم)).

((فيقول: رب أقم الساعة، حتى أرجع إلى أهلي ومالي، وإن العبد الكافر إذا كان في انقطاع من الدنيا، وإقبال من الآخرة، نزل إليه من السماء ملائكة سود الوجوه، معهم المسوح فيجلسون منه مد البصر ثم يجيء ملك الموت حتى يجلس عند

رأسه، فيقول: أيتها النفس الخبيثة اخرجي إلى سخط من الله وغضب، فتفرق في جسده فينتزعها كما ينتزع السفود من الصوف المبلول، فيأخذها، فإذا أخذها لم يدعوها في يده طرفة عين حتى يجعلوها في تلك المسوح، ويخرج منها كأنتن ربح جيفة وجدت على وجه الأرض، فيصعدون بها فلا يمرون بها على ملا من الملائكة إلا قالوا: ما هذه الروح الخبيثة؟! فيقولون: فلان ابن فلان بأقبح أسمائه التي كان يسمى بها في الدنيا حتى ينتهي بها الى السماء الدنيا، فيستفتح له، فلا يفتح له))، واته: پهروه دگارا! قيامت هه لسيته تاكو بگه پيمه وه ناو كه س و كار و ماله كه م، به لام بهنده ي بى باوه پ نه گهر كاتى نه وهى هات له دونيا ده رچيت و روويكات ده دواروژى نه وا له ناسمانه وه چه ند فريشته يه كه ده موچاو رهش بو لاي داده به زن كفنى ناگرينيان پييه، له لايدا داده نيشن به قه د نه وهى چاو بر ده كات نه مجار فريشته ي گيان كي شان ديت بو لاي و له ژوور سه رى داده نيشيت و پيى ده ليت: نهى نه فسه پيسه كه ده رچو بو په ستى و توپه يى خواى گه وره، نه مجار نه ويش روحه كه ي به لاشه يدا بهش بهش ده بيت نه وانيش رايدة كي شن هه روه كو چون (شيشى گوشت برژاندن) به ناو خورى ته پدا رابكي شريت، نه مجار ده بيت، جا نه گهر بردى نه وا له چاو تروكانيكدا به رى نادات تا ده يخه نه ناو نه و كفنى ناگرينه وه جا بو نيكي لي وه ده رده چيت وه كو پيسترين و ناخوشترين بون كه له سه ر زه ويده بينرابيت، پاشان به رزى ده كه نه وه و به لاي هيچ كومه ليكي فريشته دا تينا په پن ئيلا ده لين: نه م روحه پيسه كييه؟ ده لين: فلانى كوپى فلانه... به ناخوشترين ناوه كانى كه پيى بانگ ده كرا له دونيادا، تا ده گه نه ناسمانى دونيا، جا داواى نه وه ده كه ن ده رگيان بو بكرتته وه كه چى ده رگيان بو ناكريتته وه، نه مجار پيغه مبه رى خوا (p) نه و نايه ته ي خوينده وه كه ده فه رمويت: ﴿لَا تُفْنَحْ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾ الأعراف: ٤٠، واته: نه و كه سانه ش نايه ته كانى ئيمه يان به درو داناو، باوه رپيان پى نه كردن و له ناستيان خويان به گه وره گرت، هه رگيز ده روازه كانى ناسمان بو روحيان و بو كار و كرده وه يان ناكريتته وه و ناشچنه به هه شته وه، هه تا وشر نه چى به كونى ده رزى درووماندا، واته: خو هه رگيز نه مه

دهست نادات كه واته ئه وانيش دهست نادات بچنه به هه شت))، ((فيقول الله عز وجل: اكتبوا كتابه في سجين في الأرض السفلى، فتطرح روحه طرْحاً))، واته: خواى كه وړه دهفه رمويت: ناو و نوسراوه كه ى له (سجين) دا بنووسن و له زهوى ژيړه وه ئه مجار روحه كه ى به فريدان فريى ده دهنه خواره وه)) ئه مجار پيغه مبهري خواښه ئه و نايه ته ى خوينده وه، كه دهفه رمويت: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ﴾ الحج : ٣١، واته: ههركه سيك هاوېل و هاوېش بۆ خوا دابنيت و هكو ئه وه ى له ئاسمانه وه به رببته وه (بۆ قولايى زهوى) كتوپر هه له هه واوه مهل و په له وه له سه ى ئاماده بيت و بيفريئى و پارچه پارچه ى بكات ياخود بايه كى به هيژ و قورس بيبا بۆ جيگايه كى دوور و چه په ك و ملى بشكيئى، ئه وه نمونه ى كه سيكه هاوېل بۆ خوا دابنى چونكه له ئاسوى به رزى باوه پړه وه ئه كه ويته چالى هه ره خوارى تيا چوونه وه و جيگه ى قايمي خوى له دهست داوه و په له وه سه ى تى ئه كه ن))، ((قال: فتعاد روحه في جسده ويأتيه ملكان فيجلسانه فيقولان له: من ربك؟ فيقول: ها.. ها.. لا أدري، فيقولان له: ما دينك؟ فيقول: ها.. ها.. لا أدري، فيقولان له: ما هذا الرجل الذي بعث فيكم؟ فيقول: ها.. ها.. لا أدري، فينادي مناد من السماء: أن كذب فأفرشوه من النار وافتحوا له بابا إلى النار فيأتيه من حرها وسمومها، ويضيق عليه قبره حتى تختلف فيه أضلاعه، ويأتيه رجل قبيح الوجه، قبيح الثياب، منتن الريح، فيقول: أبشر بالذي يسوءك، هذا يومك الذي كنت توعده فيقول: من أنت فوجهك الوجه يجي بالشر؟ فيقول: أنا عملك الخبيث، فيقول: رب لا تقم الساعة))، واته: فه رموى: ئه مجار روحه كه ى ده گيړنه وه بۆ لاي جهسته كه ى، ئه مجار دوو فريشته دين بۆ لاي و دايد ه نيشينن و پيى ده لئين: په روه ردگارى تو كييه؟ ئه ويش ده لئيت: ها.. ها.. نازانم، ئه وانيش ده لئين: ئه ى دينه كه ت چ ديني كه؟ ئه ويش ده لئيت: ها.. ها.. نازانم، ئه وانيش ده لئين: ئه و پياوه ى كه له ناوتاندا ره وانه كرا كى بوو؟ ئه ويش ده لئيت: ها.. ها.. نازانم... ئه مجار بانگه ريك له ئاسمانه وه بانگ ده كات: كه وا دروى كرد و له ئاگر جيگايه كى بۆ رابخه ن وه ده رگايه كى له ئوزه خه وه بۆ

بكه نه وه، جا له گهرمې ناخوشۍ دوزخۍ بڼه ديت، گډېره كې له سهر تېنگ ده بېته وه و دېته يه ك تا په راسوكانې تېك ده چن و ده چن به ناو يه كدا، نه مجار كابرېه كې روو ناشيرين ديت بڼه لاي جلوبه رگيكي پيسې له بهر دايه و بڼيكي بڼگه نې لې ديت، پيې ده لېت: موژده بېت بڼه و شته ي كه دلته نكت ده كات نه مه نه و روژه يه كه په يمانت پي دراوه، نه وېش ده لېت: تو كييت؟ روت به نه و رووه ده كات كه شپړ و خرابه ي له گه ل خويدها هينا بېت؟ نه وېش ده لېت: من كرده وه خرابه كاني تو، نه وېش ده لېت: په روه ردگار قيامت هه لمه سينه)) ... داوا له خوا ده كه م من و نيوه بگيږي له نه هلي كامه راني... هه موومان رزگار بكات له سزا و دوزخ و داپوشراومان بكات به پوښاكه جوانه كې خوي له دنيا و دواړوژدا هر نه و پشت و په نامانه و به توانا يايه به سهر هه موو شتيكدا.

براكم ... كاره كه زور توقينه ر و ترسناكه ... كيښه كه زور ناشيرين و نيسك قورسه، به سه بڼه مړوځ ته نها ته ماشايه كې ناو گډېر بكات ته نانه ت با له نيو زيندووه كانيشدا بېت بڼه نه وه ي دلله كان ده رچيټه دهره وه ... سويند به خوا هيچ كه س له نيمه ناتوانيت كه ته نها يه ك شه و له ناو گډېر كدا له گډېرستان بمينيته وه كه هيشتا زيندووه ... نه ي گومان ت چونه نه گهر روچه كې لې دهرچووه و له لاشه كې جيا بووته وه؟ گومان ت چونه نه گهر هر يه كه له و خه لكه بېيني كه هيچ شتيكي پي نه ماوه ته نها كرده وه چا كه كانيان نه بېت؟

ده لېم: په ننگه خوښه ويسته كانم پرسيارم لې بكن ناي ا هوكاره كاني سزاي ناو گډېر چييه؟ پرسيار يكي ترسناكه و له و په پي گرنگيدايه ... منيش ولا مه كه م به نه م شيوه يه ...

۱: (النميمة) قسه هينان و بردن ... نايه (النميمة) چييه؟ گواستنه وه ي قسه له نيوان خه لكيدا به مه به ستي خرابه كاري ... چنده ها كه س به و هويوه توش بوون له ژنان و پياوان ... داوا له خوا ده كه م كه نيمه و نيوه داپوشيت له دنيا و دواړوژدا. (نمام) له ماليكه وه ده پوات بڼه ماليكي تر ... له نوسينگه يه كه وه بڼه نوسينگه يه كي تر ... له جيگايه كه وه بڼه جيگايه كي تر بڼه نه وه ي قسه بگوازيته وه!

ټايا نه تبېستووه كه وا فلان دهرباره ي تو قسه ي كړدووه و فلان شت و فلان شتي ګوت؟ نه مجار ګوټيه كان ده كړينه وه يو نه م وشه پيس و ترسناكه (يو قسه ي دوو زمان) كه خوښه ويستان له يه ك جيا ده كاته وه و مال له كان و خيزانه كان تيك ديدات... جاري وا هه يه يه ك وشه ي دوو زمان رهنګه بېټه هو ي جيا بونه وه ي پياو له ژنه كه ي... له نيوان برا و براكه يدا... رهنګه به وشه يه كي راست خيزاننيك به خته وهر بكه يت... پرنګه به يه ك وشه ي (نمېمه) خيزاننيك به ته واوي به د به خت و بې نه وا بكات.

نه ي موسلمانان... ته نها وشه يه ك به كه م مه زانن - من قسه له ګه ل ه موو نه م نوممه ته دا ده كه م... ه موو خاوه ن پټنوسه كان ده دويڼم خاوه ني زمانه كان ده دويڼم... وشه يه كي ترسناكه، به وشه يه ك مروځ ره زامه ندي خوا به ده ست ده هيني... به وشه يه ك مروځ په ستی خوا به ده ست ده هيني وه به وشه يه ك ده چي ته به هه شته وه وه به وه شه يه ك ده چي ته ناګره وه... به لكو به ته نها وشه يه ك ټافره تيك يو پياويك حه لال ده بيت، به ته نها وشه يه ك لي حرام ده بيت نه وه ته نها وشه يه خواي ګه وړه ده فهرمويت: ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ ق: ۱۸، واته: هه روتيه كي له دم ده رده چي ته فريشته ي چاوديري ټاماده له لايه تي ده ينووسي ټايا فريشته كان ه موو قسه يه ك ده نووسن؟ يا ته نها نه و قسه يه ك ده نووسن كه پاداش و ټوله ي هه يه؟ به لي به پي نه م ټايه ته هه موو ته و قسه يه ك نه نووسن)).

به لكو پيغه مبه ري خوښه ويستان ﷺ فهرموويه تي هه روه كو چو ن له هه ردوو كتيبي (صحيح) دا هاتووه له فهرمووده يه كي (ابوهريره) هوه (إن العبد ليتكلم بكلمة من رضوان الله لا يلقى لها بالاً يرفعه الله بها درجات، وإن العبد ليتكلم بالكلمة من سخط الله لا يلقى لها بالاً يهوى بها في جهنم))، واته: به نده ي وا هه يه كه ته نها يه ك وشه ي له ره زامه ندي خواوا ده كات و ګوټي پي نادات كه چي خواي ګه وړه چه ندان

۱- أخرجه البخاري كتاب الرقاق، باب حفظ اللسان (٦٤٧٨)، ومسلم كتاب الزهد والرقائق، باب التكلم بالكلمة يهوي بها في النار (٢٩٨٨) مختصراً.

پله به رزی ده کاته وه، به ندهی واش هه یه که ته نها یه ک وشه له په سنی خوا دا ده کات و گوپی پی نادات که چی خوی گه وره ده بهاویژیته ناو دۆزه خه وه))، که وابوو وریای دوو زمانی به... هیچ شتیک په یوه ندی نیوان زانایان و بانگخو زانی تیك نه داوه ته نها ئه م جوړه وشانه نه بیت... که سی دوو زمان له زانایا که وه ده پوات بۆ لای زانایه کی تروه له بانگخو زانیکه وه ده پوات بۆ لای بانگخو زانیکي تروه له نیوان برا و برا که یدا و له نیوان پیاو و خیزانه که یدا به ته نها یه ک وشه که خوشه ویستییه که تیك ده دات... ئه م ئاوه پاکه پیس ده کات...

بیر بکه ره وه له م فهرمووده یه که دلّه کان له بن دهرده هیئتی که ئیمامی أحمد له (مسند) هکه یدا و (ابو داود) و جگه له وان پیاویه تیان کردووه به سه نه دیکي (صحیح) له فهرمووده یه کی (ابن عمر) هوه که وا پیغه مبه ری خوا رضی الله عنه فهرموویه تی: ((من قال في مؤمن ما ليس فيه، أسكنه الله ردغة الخبال حتى يخرج مما قال وليس بخارج))، واته: هه رکه سیك دهر باره ی ئیمانداریک شتیک بلتیت که ئه و ره وشته ی تیادا نه بیت ئه و خوی گه وره له (ردغه الخبال) دا نیشه جیتی ده کات تا کو ئه وه ی که گوتوویه تی دهر نه چیت وه ئه وه یشه دهر ناچیت)).

ئایا ده زانی (ردغه الخبال) چیه؟ ئه وه گوشراو و رینگاو هی ئه هلی ئاگره... برا که م... له خوا بترسه له قسه کانتدا... چونکه به ردان و وازه یانی زمان ئه و ده بیته هو ی بوختانی کو یترانه... به بی روونکه ره وه یه ک یان به لگه یه ک ریگا خوش ده کات بۆ هه موو که سیك که ئاره زووی لی بیت هه رچی ده لیت به ئاره زووی خو ی بیلتیت... له هه ر کاتیکدا ئاره زووی لی بیت پاشان بۆی دهر ده چیت به دلنایای و به بی ترسه وه... جاری و هه یه روژ ده بیته وه کۆمه لیکي بی وه ی و بی کیشه که چی کاتی ئیواره دادیت ده بیینی ناموسی ئه و کۆمه له بریندار بووه و ناویانگی خراپ بووه. هه موو تاکیك تاوانبار کراوه یان هه ره شه ی تاوانباری لی کراوه... ئه م

۱- أخرجه أحمد في ((مسنده)) (٢ / ٧٠)، وأبو داود كتاب الأفضية باب فيمن أعان على خصومة من غير أن يعلم أمرها (٣٥٩٧)، والحاكم (٢ / ٣٢)، وصححه ووافقه الذهبي، والطبراني في ((المعجم الكبير)) (١٢ / ٣٨٨)، ((رو الأوسط)) (٦٤٩١)، وعبد الرزاق في ((المصنف)) (٢٠٩٠٥) والبيهقي في ((الشعب)) (٥ / ٣٠٤، ٣٠٥) و (٦ / ١٢١)، و ((الكبرى)) (٦ / ٨٢) و (٨ / ٣٣٢)، وصححه الشيخ الألباني في ((الإرواء)) (٧ / ٢٤٩)، و ((صحیح الجامع)) (٦١٩٦)، و ((صحیح الترغيب)) (١٨٠٩)، و ((الصحيحة)) (٤٣٧).

حاله تهی له دله راوکی و گومان و دوودلی که له هیچ حاله تیک له حاله ته کان وهری ناگریت...

که و ابو وریای (نیمه) بن، چونکه نه وه هویه کی که وره یه له هؤکاره کانی سزای ناو گوپ...

((إنهما ليعذبان وما يعذبان في كبير، أما أحدهما فكان يسعی بالنمیمه)) واته: نیستا نه م دوو گوپه سزا دهرین، له سهر شتیکی که ورهش سزا نادرین، جا یه کیکیان کوششی ده کرد بقسه هینان و بردن)) سویند به خوا نه که ر بیر له م فرموده یه بکهینه وه به جوانی نه واهزار جار بیرت ده کرده وه له پیش نه وه ی یه ک جار قسه بکهیت وه پیش نه وه ی یه ک جار بدویی... تو نه ی خوشکه که م زمانت بپاریزه و وریای (نیمه) به، چونکه (نیمه) هویه که له هؤکاره کانی که ساسی زوره ی پیاوان و ژنانی موسلمانان، دلنیا به که وشه یه کی زور ترسناکه... داوا له خوا ده که م که واه من و نیوه بگریی له راستگویان.

هؤکاری دوه م: خو نه شاردنه وه له کاتی میزکردن... دیمه نیکی ناشیرینه و هیچ شهرمیک تیادا نییه کاتی پیاویک ببینی له شوینیکی گشتی دا راوه ستاوه و میز ده کات به بی نه وه ی خوی داپوشیت... ته ماشای نه م به ها ناسکه جیگیره بکه له سوننه تی پیغه مبه ری خوداوه ﷻ... به لام کوا داپوشین؟ کوا شهرم؟ کوا پاک و خاوینی؟

إذا لم تخش عاقبة الليالي ولم تستح فاصنع ما تشاء

فلا والله ما في العيش خير ولا الدنيا إذا ذهب الحياء

واته: نه که ر له ناکامی شه وان ناترسیت، شهرم ناکهیت نه واه ناره زووی چی ده که هیت بیکه، سویند به خوا نه م ژیا نه خهیری تیادا نیه، له دونیا یشدا (خهیر نییه) نه که ر شهرم نه ما و رویشیت.

نه م پیاوه له ناو گوپدا سزا دهریت... چونکه خوی نه ده پوشا له کاتی میز کردن... نه ندامیک له نه ندامه کانی خوی ناشکرا کردوه له کاتی میزکردندا... نه ی گومانست چییه که سیک هه موو جهسته ی ناشکرا بکات؟ یان نافرته تیک هه موو

جهسته ی ناشکرا بکات؟ داوا له خوا ده که م که و ا ئیمه و ئیوه داپوشیت...
 پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((وَأَمَّا الْآخِرُ فَكَانَ لَا يَسْتَرُ مِنَ الْبَوْلِ))، واته:
 نه ویتریان له کاتی میزکردن خوی نه ده شاردوه)).
 له گوته یه کی تردا ((لا یتنزه من بوله))، واته: خوی پاک نه ده کرده وه له پاش
 میزکردن))... دلنیا بن که دینه که مان دینی پاکی و خاوینی و جوانییه: ﴿إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ البقرة: ۲۲۲، واته: به راستی خوا نه و که سانه ی
 خوش نه وی که له گونا ه په شیمان نه بنه وه و خویان به پاک و خاوین رانه گرن)).
 برای موسلمانم:

با رواله ت پاك بیت... له ناخیشدا پاك بیت... پاك راگرتنی ناخ به لگه یه له سهر
 پاکی رواله ت... پاك راگرتنی رواله ت به لگه یه له سهر پاکی ناخ... انشاء الله...
 چونکه ناخ و رواله ت لای نه هلی سوننه و جه ماعه له یه ك جیا نابنه وه... چونکه
 نه گهر رواله ت له ناخ جیا بیته وه نه و که سه که ده بیته که سیکی دوو روو.

هۆکاری سییه م: له ترسناکترین هۆکاره کانی سزای ناو گوږ . خواردنی
 حرامه (په روهدگار... ئیمه و ئیوه بیاریزی له حرام و رزقی حلالمان پی
 بیه خشیئت)) له هه ردوو کتیبی (صحیح) دا هاتووه له فهرموده یه کی
 (أبوهریره) وه ((أَنَّ رَجُلًا مَاتَ فَقَالَ النَّاسُ: هُنِيئًا لَهُ الشَّهَادَةُ إِنَّهُ فِي الْجَنَّةِ، فَقَالَ
 رَسُولُ اللَّهِ: ((بَلِ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، إِنَّ الشَّمْلَةَ الَّتِي أَصَابَهَا يَوْمَ خَيْرٍ مِنَ الْمَغَانِمِ لَمْ
 تَصِبْهَا الْمَقَاسِمُ، لَتَشْتَغِلَ عَلَيْهِ نَارًا))، واته: کابرایه ك مرد و خه لکی فهرموویان:
 موژده بۆ خوی بۆ به ده ست هینانی پله ی شه هاده ت نه و له به هه شتدایه، جا
 پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: به لکو سویند به و که سه ی گیانی منی به ده سته نه و
 کالایه کی برد له روژی خه بیه ردا له ده سته و ته کان پیش نه وه ی دابه ش بکریت وه
 نه وه یشه بووه ته ناگر و ده یسوتینی)).

۱. أخرجه البخاري كتاب المغازي، باب غزوة خيبر (٤٢٢٤)، ومسلم كتاب الإيمان، باب غلط تحريم الفلول، و
 أنه لا يدخل الجنة الا المؤمنون (١١٥).

نهي خودايه !! كالايه‌كي بردووه (به‌رگيكي فراوانه بڅوټيچانه‌وه و داپوشين) له پيش نه‌وه‌ي ده‌سته‌كه‌وته‌كان دابه‌ش بكرت... به‌جگه له مافي خوي برد بووي... كه‌وا بوو خواردني ساماني خه‌لكي به ناحق و خواردني حرام له ترسناك‌ترين هوكاره‌كاني سزاي ناو گزړه... بويه ورياي حرام به و خوتي لي به دوور بگره... له (صحيح مسلم) دا هاتووه له فهرمووده‌يه‌كي (ابو هريره) ه‌وه كه‌وا پيغه‌مبه‌ري خواﷺ فهرموويه‌تي: ((أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ أَمْرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ))، واته: نه‌ي خه‌لكينه خوي گوره چاك و باشه بويه نه‌وه‌ي چاك و باش نه‌بيت و ه‌ري ناگرت و خوي گوره فهرماني كردووه‌ته نيماندان به‌وه‌ي فهرماني كردووه‌ته پيغه‌مبه‌ران)) خوي گوره فهرموويه‌تي: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ المؤمنون: ۵۱، واته: وتمان: نه‌ي په‌يامبه‌ران! هر له خوراكي پاك و ه‌لال بخون و به‌رده‌وام كاري چاك نه‌نجام بدن، واته: په‌يامبه‌رانمان گشت به‌و جوړه رينمايي كردوون كه‌واته نوممه‌ت و گه‌له‌كه‌يشيان ده‌بي ه‌روا ره‌فتار بكن)) و خوي گوره فهرموويه‌تي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ البقرة: ۱۷۲، واته: نه‌ي گه‌لي خاوه‌ن باوه‌ران! له‌و نيعمه‌ته پيمان‌دان و كردمانه روزيتان كامي پاكه نه‌وه بخون)).

((ثم ذكر الرجل يطيل السفر، أشعث أغبر، يمد يديه إلى السماء: يا رب يا رب! ومطعمه حرام ومشربه حرام، وملبسه حرام، وغذي بالحرام فأنى يستجاب لذلك؟)) نه‌مجار باسي كابرايه‌كي كرد كه سه‌فه‌ره‌كه‌ي دريژ ده‌كاته‌وه و قرگف و توزاوي يه، ده‌ستي به‌رز ده‌كاته‌وه بڅو ناسمان په‌وه‌ردگارا... په‌روه‌ردگارا .... له كاتي‌كدا خواردنه‌كه‌ي حرامه و خواردنه‌وه‌كه‌يشي حرامه و پوشاكه‌كه‌ي حرامه و حرامي ده‌رخوارد دراوه نيتړ چون وه‌لام بدرتته‌وه؟)).

۱- أخرجه مسلم كتاب الزكاة، باب قبول الصدقة من الكسب الطيب و تربيتها (۱۰۱۵).

برا به ریزه که م... سامانی خه لکی به ناحق مه خو... به رتیل مه خو... سامانی مه تیوان مه خو... خوی گه وره فه رمویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾ النساء: ۱۰، واته: نه و که سانه ی که به ستم و نااهق مال و سامانی مندالی مه تیوو ده خون بی سو ته نها ناگر ده که نه سک ورگیانه وه و به زووییش ده خرینه ناو ناگریکی زور گهرم و به گپی دوزه خه وه)).

سویند به په روه ردگاری که عبه نه و هه موو سامانه ده بیته میراتی و بو که س و کارت به جیی ده هیلی... به هویه وه خوشگوزران ده بن و راده بوین که چی تو دهرباره ی نه و سامانه له به رده سستی خوی په روه ردگارا پرسپارت لی ده کریت... له کوئی به ده ست هینا؟ له کوئی خه رجت کرد؟.

هوکاری چواره م: له هوکاره کانی سزای ناو گوږ... درو کردن، به د ره وشتی و داوین پیسی، سوو خواردن (ریا) هه روه کو چوڼ له فه رمووده ی (سمرة ی کوپی جندب الطویل) دا هاتووه له (صحيح البخاری) دا.

به لام درو، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ التوبة: ۱۱۹، واته: نه ی نه وانه ی باوه پتان هیناوه ! له نافه رمانی خوا پاریز بکن و هه میشه له گه ل ده سته ی پاستان بن)).

له هه ردوو کتیبی (صحيح)^۲ دا هاتووه له فه رمووده یه کی (عبدالله ی کوپی مسعود) هوه که وا پیغه مبه ری خوا عليه السلام فه رمویه تی: ((عليكم بالصدق، فإن الصدق يهدي إلى البر، وإن البر يهدي إلى الجنة، وما يزال الرجل يصدق ويتحرى الصدق حتى يكتب عند الله صديقا، وإياكم والكذب، فإن الكذب يهدي إلى الفجور، وإن الفجور يهدي إلى النار، وما يزال الرجل يكذب ويتحرى الكذب حتى يكتب عند الله كذابا))، ((واته:

۱. أخرجه البخاري، كتاب الجنائز، باب ما قيل في أولاد المشركين (۱۳۸۶)، وانظر (۸۴۵).
۲. أخرجه البخاري، كتاب الأدب، باب قول الله تعالى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ التوبة: ۱۱۹، (۶۰۹۴)، ومسلم كتاب البر والصلة والآداب، باب قبح الكذب وحسن الصدق وفضله (۲۶۰۷) واللفظ له.

ده‌ست بگرن به راستگویی په‌وه چونکه راستگویی رینمویی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کات بو چاکه، چاکه‌یش رینمویی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کات بو به‌ه‌شت، به‌رده‌وام که‌سیک راست ده‌کات و به‌ دواي پاستیدا ده‌که‌پیت تا‌کو لای خواي گه‌وره به‌ راستگو ده‌ژمیردريت، خوتان به‌ دور بگرن له‌ درو چونکه درو رینمویی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کات بو خراپه، خراپه‌یش رینمویی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کات بو دوزه‌خ وه به‌رده‌وام که‌سیک درو ده‌کات و به‌ دواي درودا ده‌که‌پیت تا‌کو لای خواي گه‌وره به‌ دروژن ده‌ژمیردريت)).

سوو خواردن (ربا) خواي گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَمْحُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ﴾ (البقرة: ۲۷۸) واته: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌پتان هیتاوه! ده‌بی به‌ ته‌واوي ملکه‌چی فه‌رمان و قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خوا بن، و له‌ گشت سنووره‌کانی پاریز بکه‌ن و له‌ پاشماوه‌ی سووه‌که‌شتان - که به‌ لای ئه‌م و ئه‌وه‌یه واز بینن و داواي مه‌که‌ن ئه‌گه‌ر باوه‌پداری راسته‌قینه‌ن، ده‌بی گوپرايه‌لی ته‌واوي فه‌رموده‌کانی خوا بن و له‌و سووه‌ش بی‌ده‌نگ بن)).

پیغه‌مبه‌ری خواﷺ ده‌فه‌رمویت هه‌روه‌کو له‌ (صحیح مسلم) دا‌هاتووه له‌ فه‌رموده‌یه‌کی (ابن مسعود) و (جابر) ه‌وه: (لعن رسول الله أكل الربا ومؤكله وكاتبه وشاهديه وقال: ((هم سواء)) واته: پیغه‌مبه‌ری خواﷺ نه‌فره‌تی کردووه له‌و که‌سه‌ی سوو ده‌خوات و ئه‌وه‌ی ده‌بیته وه‌کیلی و نووسه‌ره‌که و هه‌ردوو شایه‌ته‌که و ئه‌مجار فه‌رمووی: هه‌مووان وه‌کو به‌کن)).

داوین پیسی (زنا) تاوانیکی گه‌وره‌یه له‌ نابوو‌ترین تاوانه گه‌وره‌کانه: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ

۱ - أخرجه مسلم كتاب المساقاة باب لعن أكل الربا ومؤكله (۱۵۹۷) من حديث ابن مسعودؓ، وفي (۱۵۹۸) من حديث جابرؓ وهذا لفظه.

حَسَنَتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿الفرقان: ۶۸-۷۰﴾، واته: ئهوانه ی و پرای خوا هیچ په رستراویکی تر ناپه رستن، که سیکیش ناکوژن که خوا که شتنی یاساغ کردبی، مه گهر به هق و پهوا. زیناش ناکه و ه هرکه سی ئو کاروکرده وه ناپه سهندانه بکات ئه وه له دواروژدا ده گاته سزای تاوانه که ی خوی (۶۸) له روژی قیامه تیشدا دوو بهرام بهر نازار ده دری چونکه له لایه که وه هاوه لی بۆ خوا بریار داوه له لایه کی تریشه وه ئه و گوناوه ناشیرینانه ی کردووه و به سووکی و زه لیلی و ریسواییه وه به هتا هتایی هه ر له ویدا ئه مینیتته وه (۶۹) مه گهر که سیک په شیمان ده بیتته وه و بپوا بیئی و کاری چاک ئه نجام بدا ئا ئه و که سانه خوا گوناوه و خراپه کانیان بۆ ده گوژپت به چاکه، هه میشه خوا گوناوه پۆش و میهره بانه (۷۰)).

که واته له ترسناکترین هوکاره کانی سزای ناو گوژ به لکو سزای دواروژیش دروکردن و داوین پیسی و سووخوراندنه ...

به گشتی ... پیزداران ... هه موو سه ریچیه کان له هوکاره کانی سزای ناو گوژن ... که وابوو چاره سهر و ده رمانه که ی چیه؟

وه لاهه که ی له چهند وشه یه کی که مدایه ... ئه ویش ئه وه یه که به رده وام بیت له سهر ریگا و به رنامه که ی په روه ردگاری زهوی و ئاسمانه کان ... به ئه نجامدانی فه رمانه کانی و دوور که و تنه وه له قه دهغه کراوه کانی وه له سنووره کانی خویدا رابوه سستی ... دوور بکه ویتته وه له (نمیه) و (غیهیه) و دوور بکه ویتته وه له هه موو ئهوانه ی که ده بیتته هو ی په ست بوونی خوی گهره ...

یادت ده خه مه وه ئه ی برا خو شه ویست و ژیره که م به خویندنه وی سوره تی (الملك) له هه موو شه ویکدا.

جا له فه رموده یه کدا هاتووه، که (الترمذی و أبو داود و ابن ماجه)^۱ ریوایه تیان کردووه و شیخ ئه لبانی له کتیبی (صحيح الجامع) دا به (صحيح) ی زانیوه له فه رموده یه کی (ابو هريره) وه که وا پتیه مبه ری خوا عليه السلام فه رمویه تی: ((إن سورة

۱. أخرجه أبو داود، كتاب الصلاة، باب عدد الآي (۱۴۰۰)، والترمذی كتاب فضائل القرآن، باب ما جاء في فضل سورة الملك (۲۸۹۱) وقال: ((حديث حسن))، وابن ماجه، كتاب الأدب، باب ثواب القرآن (۳۷۸۶)، وأحمد (۲ / ۲۹۹)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (۲۰۹۱)، و((المشكاة)) (۲۱۵۳).

من القرآن ثلاثون آية، شفعت لرجل حتى غفر له، وهي سورة تبارك الذي بيده الملك))
 واته: سورەتيك له سورەتە كانى قورئان ھەيە سى ئايەتە، شەفاعەتى بۆ كابرەيەك
 كرد تاكو خوا لىي خۆش بوو، ئەويش سورەتى تبارك الذي بيده الملك ه)).
 له (مصنف)ى عبدالرزاق و (الكبرى)ى ئيمامى (النسائى) دا و (مستدرک
 الحاكم) و (سنن البيهقي) به (موقوف)ى ھاتووه (واتە قسەكە دراوہتە پال ھاوہ ليك
 له ھاوہ لان) وه له لاي (ابن مردويه) به (مرفوع)ى ھاتووه (واتە قسەكە دراوہتە
 پال پيغەمبەرى خواﷺ) به سەنەديك كە شيخ ئەلبانى به (صحيح)ى زانيوہ و له
 ھەرموودەيەكى (ابن مسعود) ھوہ كەوا خۆشەويستﷺ ھەرموويەتى: ((سورة
 الملك هي المانعة من عذاب القبر)) واتە: سورەتى (الملك) ريگەرە له سزاي ناو گوپ))
 كەوا بوو سوور بە لەسەر خویندەنە ھەي سورەتى (الملك) له ھەموو شەويكدا... ئەگەر
 قەدەرى خوا وابوو بمريت ئەوا لەسەر گوپرايەلى دەمريت ..

له گەرەتري ھۆکارە كانى پزگار بوون له سزاي ناو گوپ شەھيد بوونە له ريگاي
 خوادا... وه ئيمامى (الترمذي و ابن ماجه و احمد و جگە لەوان)^۲ ريوايەتيان
 کردووه له ھەرموودەيەكى (المقدم ى كوپى معد يکرب) ھوہ كەوا پيغەمبەرى
 خواﷺ ھەرموويەتى: ((للشهيد عند الله ست خصال: يغفر له في أول دفعة من (دمه)
 ويرى مقعده من الجنة، و يجار من عذاب القبر، و يأمن من الفزع الأكبر، و يوضع على
 رأسه تاج الوقار، الياقوتة منها خير من الدنيا وما فيها، و يزوج اثنتين و سبعين زوجة
 من الحور العين، و يشفع في سبعين أقرابه))، واتە: شەھيد له لاي خودا شەش ئاكارى
 ھەيە: لەگەڵ يەكەم دلۆپە خویندا خواي گەرە له تاوانەكان خۆش دەبيت، جيگاي
 خوى له بەھەشتدا دەبينيت، له سزاي ناو گوپ دەپاريزيت، له ترسي گەرە دلنيا

۱- أخرجه عبدالرزاق (٦٠٢٤، ٦٠٢٥)، والنسائي في ((الكبرى)) (١٠٤٧)، و الحاكم (٥٤٠/٢) والطبراني في ((الكبير)) (٩ / ١٣٢، ١٣١)، و ((الأوسط)) (٦ / ٢١٢)، والبيهقي في ((الشعب)) (٢ / ٤٩٤)، وأبو نعيم في ((الحلية)) (٧ / ٢٤٨)، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (١١٤٠)، و ((صحيح الجامع)) (٣٦٤٣)، و ((صحيح الترغيب و الترهيب)) (٩١/٢).

۲- أخرجه الترمذي، كتاب فضائل الجهاد، باب في ثواب الشهيد (١٦٦٢) وقال: ((حسن صحيح غريب))، وابن ماجه، كتاب الجهاد باب فضل الشهادة في سبيل الله (٢٧٩٩) و أحمد (١٦٧٣٠) والبيهقي في (السنن) (٩ / ١٦٤) وفي (الشعب) (١٠٨٢٣، ١٠٨٢٤) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (٥١٨٢) و (أحكام الجنائز) (٣٥، ٣٦).

ده بټ، تاجيكي پټز ليتناني له سره داده نرټ، كه تنها يهك (ياقوته) ي هموو دونياو
 نه وېشي تيا دايه ده ټينټ، هفتا و دوو حوړي له (حور العين) ي لي ماره
 ده كړټ، شه فاعهت ده كات بټ هفتا كه س له كه س و كاري)).
 داوا له خوا ده كه م كه من و ئيوه له سزاي ناو گوړ بپاريږي...
 خوشه ويستان... ئايا له پاش نه مانه چي دټ؟ له به شي داهاتوودا به پشتيواني
 خوي گوره باسي ده كه ين و داوا له خوا ده كه م كرده وه چا كه كاني ئيمه و ئيوه
 وه ريگريټ... آمين

نېشانه بچووكه كاني قيامهت

له به‌شي رابوردودا له باسي گزړدا راوه‌ستين... ئا نه‌وه تا گزړه‌كه به سهر خاوه‌نه‌كه‌يدا داخرا!! تاكو كه‌ي؟ تاكو روژي قيامهت... داوا له خوا ده‌كه‌م گزړه‌كانمان بو بكا ته باخچه‌يه‌ك له باخچه‌كاني به‌ه‌شت و نه‌يكاته چاليك له چاله‌كاني ئاگر... نه‌مجار فهرمون با پي‌كه‌وه باسي قيامهت و نېشانه‌كاني بكه‌ين...

پيش نه‌وه‌ي باسي قوناغه‌كاني قيامهت بكه‌م له زيندووبونه‌وه و حه‌شرو ترازوو و لپرسينه‌وه و سيرات و به‌ه‌شت و دوزه‌خ... تاوه‌كو نه‌و دواي نه‌و هه‌موو كار هه‌ترسيدارانه... كومه‌ليك بنه‌ماي گرنگ هه‌يه ده‌يخه‌مه روو...

بنه‌ماي يه‌كه‌م : قيامهت ديت و هيچ گومانكي تيا دا نيه

نه‌م پاستييه ده‌بي هه‌موو سته‌مكاريك و سته‌ملي‌كراويك پي‌كه‌وه بيزانن... با سته‌مكار بزانيت كه‌وا نه‌و له به‌ر ده‌ستي خوادا راده‌وه‌ستي به‌مه‌به‌ستي تو له لپسه‌ندنه‌وه (القصاص) (واته: سزا به‌گويزه‌ي تاوانه‌كه‌ي خوي)، موژده بي بو سته‌ملي‌كراو كه‌وا نه‌يتواني له دونيادا حه‌قه‌كه‌ي خوي وه‌رگريته‌وه نه‌وا له ته‌نيشتي نه‌و كه‌سه‌ي سته‌مي لي‌كردوو راده‌وه‌ستيتريت... وه له لاي خداوه‌ند دوژمنان و نه‌ياران كوده‌بنه‌وه بو نه‌وه‌ي خوي كه‌وره به‌ته‌واوه‌تي و به‌بي كه‌م و كووري مافه‌كاني خوي بداته‌وه ...

لا تظلمن إذا ما كنت مقتدرا   فالظلم ترجع عقباه الى الندم
تنام عيناك والمظلوم منتبه   يدعوا عليك و عين الله لم تنم

واته: هه‌رگيز سته‌م مه‌كه نه‌گه‌ر بوويته كه‌سيكي به‌توانا و ده‌سه‌لاتدار، چونكه هه‌رده‌م سته‌م په‌شيمان بوونه‌وه‌ي به‌دواوه‌يه، تو ده‌خه‌وي و چاوه‌كانت له يه‌ك

ده‌نيت و سته‌ملټكراوېش به ټاگايه، دوعات لى ده‌كات و چاوه‌كاني خوايش نه‌خه‌وتووه.

له پاشاندا به دريژى باسى (القصاص) ده‌كه‌م (انشاء الله)، داوا له خوا ده‌كه‌م كه‌وا من و ئيوه داپوشيت له دونيا و قيامه‌تدا.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتِ وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۶) وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿الحج: ۶-۷﴾، واته: دروست‌كردنى ئاده‌میزاد به و جوړه و زیندو و كړنه‌وه‌ی زه‌وېش به و شپوه‌یه هر هم‌وو بۆ نه‌وه‌یه ئيوه بیركه‌نه‌وه و چاك بزائن كه به‌راستى ته‌نھا خوا زاتيكی راست و هه‌قه و بى گومان هر نه‌وېشه مردووان زیندو و نه‌كاته‌وه و هر نه‌وه به سهر هم‌وو شتيكدا به توانايه (۶) دلنیاين قيامه‌تیش به‌رپا ده‌بيت، كه هېچ گومانی تیدا نییه، و به راستى خوا هم‌وو نه‌وانه‌ی له گلکو و گوړدان زیندو و نه‌كاته‌وه تا پاداشت و توله‌يان و هرگړنه‌وه (۷)).

نهم مړوځ له گوړه‌كه‌يدا ده‌مېنېته‌وه تاكو گويى له بانگه‌واز ده‌بيت... هه‌روه‌كو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿١١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ﴾ ق: ۴۱-۴۲، واته: گوى راگره نه‌ی پېغه‌مبه‌ر ﷺ! بۆ نه‌وه‌واله‌ی پيت ده‌ده‌ين له نه‌حوالى قيامه‌ت، روژيک (نيسرافيل) بانگ ده‌كا له شوينيكی نزيك به خه‌لك هه‌مووتان ده‌رچن له گوړه‌كانتان بۆ حه‌شر (۴۱) نه‌وه‌ روژه كه هه‌مو نه‌وه (صیحه) و هاواره‌يان به هه‌ق گوى لى ده‌بى، ئا نه‌وه‌ روژه روژى له گوړ ده‌رچوونه بۆ حه‌شر و پاداش و توله‌ (۴۲)).

خوای گه‌وره فه‌رمان ده‌كاته (نيسرافيل) به فووكردن به بووقدا، كه نه‌وېش فووكردن زیندو و بونه‌وه‌یه... له و كاته‌دا زه‌وى دپته له‌رزه و ده‌جولپته‌وه بۆ نه‌وه‌ی خوى پزگار بكات له و باره قورسه‌ی كه پييه‌تى، بۆ نه‌وه‌ی هرچى له ناخيدايه فريى بداته ده‌روه له مړوځه‌كان، هر له (ئاده‌م) هوه تاوه‌كو دوواين مړوځ، كه قيامه‌تى به سهردا هاتووه...

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١﴾ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿الزلزله: ۱-۲، واته: کاتي که زهوی به توندی ته کانی داو که و ته له رزه له رز و جووله جووله به هر هوپه که وه بیت، (ثین عه بباس) نه لی: نه وه له (نه فحه) ی به که مدایه به جوړه له رزه یه کی وا که شایسته ی نه و بیت جا نه بی نه و حاله ته چ رووداویکی گه وره بیت. (۱) زهوی هرچی باری گران و قوورسی هه بوو فری دایه دهره وه: (مردوان، نهوت و ئاو و خه زنه و هه زاران هه زار شتی تر) ! ((۲)).

واته: هه موو مردووه کان فری ده داته دهره وه ﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا﴾ الزلزله: ۳، واته: نه و کاته ئاده می کافر به سهر سوپرمانیکه وه ده لی: زهوی چیه تی وا ده کات...؟ ((۳)).

بویه له و کاته دا مروئی ترساوی توقیو نکولی له و کاره ده کات ده لیت: ما لها؟ نه وه چیه تی؟ چی شتیکی جیگیر بوون و هیمنیه که ی تیک داوه؟ پیش ماو هیه ک نه م زهوییه جیگیر و دامه زراو و هیمن بوو که چی نیستا ده جولیته وه و تیک چووه و شلژاوه، نه وه فه رمانی خوای به سهر دا دابه زیوه له وه ی که خوای گه وره بوی ئاماده کردووه له له رینه وه و بوومه له رزه، که هیچ دالده یه کی نییه... پاشان نه وه ی له ناخیدا بوو له مردووه کان له پیشینه کان و پاشینه کان فری داوه ته دهره وه وه له و کاته دا خه لکی نکولی له و کاره ده کن وه نه م زهوی یه ده گوردریت به زهوی یه کی تر... دینه دهره وه و دهره که ون بو لای خوای تاک و به توانا...

﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝٤﴾ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۝٥ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْنَاءًا لِّسِرِّ مَا كَانُوا عَمَلْنَاهُم ۝٦ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝٧ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿الزلزله: ۴-۸، واته: له و روژه دازووی هه واله کانی خوای چاک و خراب راده گه یه نیت و مەردوم تی نه گات که نه و زه مین له رزه یه سهره تای پوژیکي سهخت و ویران بوونی دونیا یه (۴) نه ویش به هو ی نه وه وه که

په روه ردگارت وه حی و فرمانی پی کردووه به و زه لزه له یه: له خوځیه وه ناتوانی هیچ بکات و هه ردهم له ژیر دهسته لاتی خوادایه. (۵) له و روژده دا خه لکی به پهرش و بلاوی له گوره کانیاں دهرده چن بو شوینی حساب بو ئه وهی پاداش و توله ی کار و کرده وه کانیاں نشان بدریت. (۶) ئینجا هر که سیڅ کیشی وردیله یه ک چاکه ی ئه نجام دابیت، پاداشه که ی ده بینیته وه (۷) که سیڅ کیشی وردیله یه ک شه پ و خراپه ی کردبیت، توله که ی ده بینیته وه. مه گه ر خوا قه له می عه فوو بیتنی به سهریا، که وایوو با هه موومان هو شیاریو زیره ک و وریابین، بزاین روژانه چی ئه که یں و له خوا بترسین (۸)).

به راستی دیمه نیکی ترسناکه و دلّه کان له بن دهرده هیتنی!! وه بزانه که وا قیامت دیت و نزیکه ... ئه گه ر تو به پیوهره مروفا یه تیبه که ت بیپیوی ئه وا هیشتا دووره، خوی گه وری به رز و به پیز هه والمان ده داتی که وا نزیکه و زور نزیکه.

خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ۖ وَنَرَاهُ قَرِيبًا﴾ المعارج: ۶- ۷، واته: به راستی ئه وان ئه و روژده به دوور ده بینن! (۶) وه ئیمه یش به نزیکه ئه بینن، چونکه بو ئیمه هیچی تی ناچیت (۷)).

خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ﴾ الأنبياء: ۱، واته: کاتی حساب و لیپرسینه وهی مه ردم له کار و کرده وه یان نزیک بوته وه و ئه وانیش له خه فله تان له و روژده، پوو ده سووپینن و گوئیان لی نییه و له وه داناچله کین که خوا پییان ئه کات! (۱)).

بیر بکه ره وه له و قسه ی خوی گه وره که ده فهرمویت: ﴿أَقْرَبَ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ القمر: ۱، واته: روژی قیامت نزیک بوته وه، مانگیش له ت بوو (۱)).

خوی گه وره باسی قیامت ده کات به شتوانی رابوردوو ﴿أَتَى أَمْرُ اللَّهِ فَلَا

۱- قیل: إن انشقاق القمر هي الآية التي ظهرت على عهد النبي ﷺ، كما ثبت ذلك في الصحيح، وقيل: بل المعنى: إنه ينشق، كما في قوله ﴿أَتَى أَمْرُ اللَّهِ﴾ النحل: ۱، أي: يأتي، وانظر: ((التذكرة)) للقرطبي (۶۳۸)، (۶۳۹).

واته: نه‌گه‌ر هه‌ستانه‌وه له گۆڤه‌كانيان بۆ مه‌حشره‌وه‌و ماوه‌ی ژيانی دونیایان به‌كه‌م ده‌زانن تاكو وا ده‌زانن لای نه‌وان ئیواره‌ی رۆژیک بووه‌یان ته‌نها

۱۔ ((تفسیر ابن کثیر)) (۲ / ۵۴۳)۔

چېشته نځاوتك،^۱ نه هلی زهوی وا هه ست ده كهن كه وا ئه وان له سهر زه ويدا
نه ماونه ته وه ته نها يه ك كاترمير نه بيت...

براکه م... هه رچه نده رڼگار دريژه بکيشی ئه وا قیامت هه ر دیت، و قیامت ی
تو به مردنت ده ست پی ده کات، هه رچه نده ژيان دريژه بکيشی وه هه رچه نده
شه وگار دريژ بيت ئه وا هه ر ده بی شه به ق ده ركه ویت... هه رچه نده ته مه ن دريژ بيت
ئه وا هه ر ده بی بچينه ناو گورپه وه، هه رچه نده مانه وه له ناو گورپدا دريژه بکيشی
ئه وا هه ر ده بی له گورپه كه مان ده رچينه ده ره وه به مه به سستی راوه ستان له به ر
ده سستی خوی به رز و پيروزدا...

كه وا بوو نه گه ر ته ماشای قیامت بکه ين به ئه م پيوه ری مروقييانه ئه وا هيشتا
دووره به لام په روه ردگارمان ناگادارمان ده کاته وه كه وا زور نزيكه... خوی گه وره
ده فه رمويت: ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ النحل: ۷۷،
واته: وه هاتنی رڼی قیامتیش هینده ئاسانه و خیرایه هه ر به قه د چاوتروکانیکه،
يان له خیراییدا له وه يش نزيکتره چونکه ته نها هه ر ئه وه نده يه كه خوا پی
بفه رموی ببه، ئه و جا ده ست به جی ده بيت، جا ئه و کاته ئه و رڼه هات ئیتر هه ق و
ناهه ق روونتر ده رته كه وی ((۷۷)) له هيچ فره نه نگیکی زمانه وانیدا ده ربړينيک
نادوزيته وه له سهر نزيك بوونه وه ی هاتنی قیامت وه كو ئه م چه ند وشه كه مه و
يه كلايی كه ره وه... هه ركه چاوه کانت له يه ك نا و نوقاندت ئه مجار بيكه يته وه ئه وا
هه مووشت كوټايی پی هاتووه.

بنه مای دووهم : نيشانه کانی قیامت

بنه مایه كه ئیمه باسی ده كه ين ده رباره ی نيشانه کانی قیامت و دووباره ی
ده كه مه وه: زانیاری ده رباره ی هاتنی قیامت ئه وا خوی گه وره هيچ كه سیکی لی
ناگادار نه كړدووه ته وه نه فريشته يه کی نزيك كراو و نه پیغه مبه ريکی نيردراو هه ر
چه نده ئه و كه سه پیغه مبه ری هه لبرږدراو بيت ﷺ... كه وا بوو هاتنی قیامت

زانباريه كه‌ي نادياره و كه‌س نازانيت ته‌ن‌ها خوي گه‌وره نه‌بيت.

پيغه‌مبه‌ري خوشه‌ويستمان ﷺ فه‌رمويه‌تي هه‌روه‌كو له (صحيح البخاري) دا هاتوو له فه‌رمووده‌يه‌كي (ابن عمر) هوه: ((مفتاح الغيب خمس لا يعلمهن إلا الله)) (واته: كليله‌كاني غيب پينج دانن هيج كه‌سيك ده‌رباره‌يان نازانيت ته‌ن‌ها خوا نه‌بيت) نه‌مجار نه‌و نايه‌ته‌ي خوي گه‌وره‌ي خوينده‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ لقمان: ۳۴، واته: ئينجا خوا باسي پينج شت نه‌كات كه ته‌ن‌ها هه‌ر خوي نه‌يان زاني: (۱) به راستي زانباري هاتني روژي قيامت هه‌ر لاي خوي، جگه له‌و كه‌سيكي تر نازاني قيامت كه‌ي ديت (۲) ته‌ن‌ها نه‌ويش باران نه‌باريني له كاتي دياريكراوي خويدا، كه‌سيكي تر ناتواني باران بباريني (۳) نه‌ويش نه‌زاني چي له مندالده‌كاندايه، واته: هه‌ر له‌و كاته‌وه كه هيشتا ناوه، خوا خوي ده‌زاني چييه: كورپه يان كچ، به‌ختيارو سه‌رفرازه، يان لاسار و به‌دبه‌خته، به‌ژن و بالاي كورته، يا... هتد (۴) هيج كه‌سيك - نه‌چاكه‌كار و نه‌خراپه‌كار - سه‌د له سه‌د نازانيت سبه‌يني چي ده‌كا له‌چاك و له خراپ (۵) هيج كه‌سيش نازاني له‌سه‌ر كام زه‌وي نه‌مري، واته: كام جيگا ده‌بيته‌گور و نارامگاي، هه‌رچه‌نده له‌وانه‌يه هه‌وليش درابي بۆ زانيني نه‌مه! چونكه هه‌ر خوي زانا و به‌ ناگايه به ته‌واوي رووداوه‌كان و گشت نه‌يني و ئاشكرايه‌كيشي لا يه‌كسانه ((۳۴)).

له جوانترين نه‌و شتانه‌ي كه له‌م بابه‌ته‌دا خويندوو مه‌ته‌وه نه‌وه‌يه كه ئيمامي (أحمد) ريوايه‌تي كردوو له (مسند) هكه‌يدا و ابن ماجه له (سنن) هكه‌يدا و البوصيري له (الزوائد) دا به سه‌نه‌ديكي (صحيح) و پياواني سه‌نه‌دي فه‌رمووده‌كه له باوه‌رپيكره‌كانن (رجالہ ثقات)، الحاکم له (المستدرک) و به (صحيح) ي زانيوه (الذهبي) له گه‌ليدا هاوده‌نگه‌وه و العلامه (أحمد شاكر) به (صحيح) ي زانيوه^۱ له

۱. أخرجه أحمد (۱۸۹/۵) وابن ماجه، كتاب الفتن و باب فتنة الدجال و خروج عيسى ابن مريم و خروج يأجوج و مأجوج (۴۰۸۱)، وقال البوصيري في (الزوائد): ((هذا إسناد صحيح، رجاله ثقات، و مؤثر بن عفارة ذكره ابن حبان في الثقات، وباقي رجال الإسناد ثقات)). و الحاکم (۴ / ۴۸۸، ۴۸۹) و قال: ((حديث صحيح

فرموده يه كي (عبدالله ي كورې مسعود) هوه كهوا پيغه مبهري خوا ﷺ ده لټت: ((لقيت ليله أسري بي إبراهيم وموسى وعيسى - صلوات الله عليهم أجمعين - فتذاكروا أمر الساعة))، واته: نه و شهوي كه گه شتي ئيسرايان پي كردم چاوم كه وت به ئبراهيم و عيسا و موسا (صلوات و سهلامى خوا له هه موويان بيت) باسي كيشه ي قيامه تيان كرد)) نه ي خودايه...! ((الخليل و الكليم و روح رب العالمين و سيد البشر)) كه پيشه واي هه موو مرقايه تي و گه وره يان و هه لټر دروايانه بابه خيان به قيامه ت داوه... ئاگاداري نه م نه ده به به... پيغه مبهري خوا ﷺ فرموي: ((فردوا أمرهم إلى إبراهيم، فقال: لا علم لي بها)) واته: كيشه و باسه كه يان گه پرانده وه بو لاي ئبراهيم ﷺ و نه و يش فرموي: هيچ شتيك ده باره ي نازانم)) ته ماشاي نه و نه ده به بكه له گه ل خواي په روه ردگاردا!! ((فردوا الأمر إلى موسى، فقال: لا علم لي بها، فردوا الأمر إلى عيسى، فقال: أما وجبتها، فلا يعلمها أحد إلا الله، و فيما عهد إلي ربي أن الدجال خارج . قال: ومعى قضيبان، فإذا رأني ذاب كما يذوب الرصاص فيهلكه الله))، واته: نه مجار كيشه و باسه كه يان گه پرانده وه بو لاي موسا ﷺ و نه و يش فرموي: هيچ شتيك ده باره ي نازانم نه مجار كيشه و باسه كه يان گه پرانده وه بو لاي عيسا ﷺ و نه و يش فرموي: به لام كاتي روودانه كي، هيچ كه سيك زانياري ده باره ي نيبه ته نها خوا نه بيت وه نه وي كه خوا په يمانى پيداوم كه ده ججال ده رده چيت، نه مجار فرموي: وه دوو دارده ستم پييه كاتي نه گه ر من ببيني نه وا ده توپته وه هه روه كو چون قورقوشم (رصاص) ده توپته وه و خوا به هه لاهه تيا ده بات)).

له رپوايه تيكي تر دا (كه له پاشدا به دريژي باسي ده كه م انشاء الله) ((ذاب كما يذوب الملح في الماء)) واته: ده توپته وه هه روه كو چون خوي له ناودا ده توپته وه)).
كه و ابو كاتي هاتني قيامه ت هيچ كه سيك نازانيت ته نها خوا نه بيت... زانياري ده باره ي كاته كي له لاي خوداوه ندي به رز و پيروزه ..

به لكو له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتووه كه وا جبريل عليه السلام پرسياړی كړدووه له پيغه مبهري خواخه: ((متى الساعة؟ فقال المصطفى ﷺ: "ما المسؤول عنها بأعلم من السائل . قال: فأخبرني عن أمارتها . قال: ((أن تلد الأمة رببتها، وأن ترى الحفاة العراة العالة رعاء الشاء يتطاولون في البنيان)) واته: قيامت كهى ديت؟ پيغه مبهري خوښه ويست ﷺ. فهرمووى: نه و كه سهى كه پرسياړى لى ده كړيت له پرسياړكه زانانتر نيبه . فهرمووى: كه واته نيشانه كانيم پى بلى . نه ويش فهرمووى: كه نيزه كه گوره و خاوهنى خوى ليوه له دايك ده بيت، خه لكانى پى پته و روت و هه ژار و شوانى مه په كان ببيني كه پيشبركى بكن له بهر زكړدنه وهى كوشكه كانياندا)) به لام نه و خوايهى كه كاتى هاتنى قيامتهى له هه موو دروستكراوه كاني شاردووه ته وه نه و پيغه مبهرو خوښه ويسته هه ليزيدرداوه كهى ﷺ. خوى ناگادار كړدووه ته وه له نيشانه كاني قيامت كه و ابو هيج ريگرېك نيبه له شاردنه وهى كاتى هاتنى قيامت و زانينى نيشانه كاني، خواى گوره ده فهرمويت: ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾ محمد: ۱۸، واته: ثابا نه مانه مه گره چاوه پى هاتنى قيامت ناكه له ناكاو ده رگايان لى بگريت؟! خو بى گومان هه ندى له نيشانه كاني قيامت هاتوونه پيش و دهركه وتوون(۱۸)). نه مه نيشانه كاني قيامته و خواى گوره پيغه مبهره كه مانى ﷺ ناگادار كړدووه ته وه ... پيغه مبهره كه مان ﷺ هه رگيز له خو وه قسه ناكات چونكه قورئان سروسه (وه حى) يه و سوننه تيش وه حيبه . خواى گوره ده فهرمويت: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝ (۱) مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝ (۲) وَمَا يَنْطُقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۝ (۳) إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝ (۴) عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝﴾ النجم: ۱-۵، واته: سويند به و نه ستيره يه كه به خيراى ناوا ده بيت، يا له شوينى خوى ده ترازيت و بهر ده بيت ته وه كاتى نزيك بوونه وهى قيامت (۱) هاوه له كهى نيوه (موحه مده ﷺ) له پى هه ق لاي نه داوه و باوه پى پوچيشى نه بووه (۲) قسه و گوفتارى (پيغه مبهري) له رووى

۱. أخرجه مسلم، كتاب الإيمان، باب بيان الإيمان والإسلام والإحسان ووجوب الإيمان بإثبات قدر الله سبحانه وتعالى (۸).

هواوه‌وه‌سه‌وه نبييه، جا كه سى ئاوايى چۆن ريگه ون نه‌كات ؟! (۳) نه‌و قورئانه‌ى كه نه‌و ده‌ليئت، جگه له‌وه‌ى كه به وه‌حى بوى ده‌نيړرئ هيجى تر نبييه، واته: نه‌م قورئانه هه‌ر له لايه‌ن خواوه‌يه (۴) خاوه‌ن هيز و به زه‌بر (جوبريل) ى فريشته‌يه، قورئانى فير‌كردوه، به‌لى زۆر به هيزه، ده‌ست پاكه، زمان پاكه ؟! (۵)).

له فه‌رمووده‌يه‌كدا كه (ابو داود و الترمذي) ريوايه‌تيان كردوه له فه‌رمووده‌ى (المقدم ى كوپى معد ي‌كرب) وه كه وا پيغه‌مبه‌رى خواﷺ ((ألا إني أوتيت القرآن ومثله معه))، واته: من قورئانم بۆ هاتوه و دابه‌زيوه و هاوشيوه‌كه‌يشى له كه‌لدايه)) (واته: سوننه‌ت).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ الجمعة: ۲، واته: خوا هه‌ر ئه‌و په‌روه‌دگار هيه كه له ناو عه‌ره‌به نه‌خوينده‌واره‌كاندا په‌يامبه‌ريكي پايه‌به‌رزى له خويان نارد، ئايه‌ته‌كاني قورئانه‌كه‌ى ئه‌ويان به سه‌را ده‌خوينتته‌وه هه‌ر چه‌ند ئه‌ميش خوى نه‌خوينده‌واره، دل و ده‌روون و په‌واله‌تيان پاك ده‌كات وه له بيروباوه‌رى بته‌رستى و ياساى لاروچه‌وتى كۆمه‌لايه‌تى نه‌و سه‌رده‌مه و قورئان و فه‌رمووده‌كاني خويان فير ده‌كات خو به راستيش پيش هاتنى نه‌و ئه‌وان له گومپايى و سه‌ر ليشتيواوييه‌كى ئاشكرادا بوون... سياسته‌تى پوچ و گه‌نده‌ل، ره‌وشت و نه‌خلاقي روخواو، باري كۆمه‌لايه‌تى په‌ست و قيژه‌ون... هتد (۲)).

مه‌به‌ست له (الحكمة) سوننه‌ته.

كه‌وا بوو - نه‌ى پيزداران - خوای گه‌وره پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ى ﷺ له نيشانه‌كاني ئاگادار كردوه ته‌وه و پيغه‌مبه‌رى خواﷺ هاوه‌لانى ئاگادار كردوه ته‌وه نه‌وه‌ى له‌به‌رى كرد نه‌وا له به‌رى كرد و نه‌وه‌ى له به‌رى كرد نه‌وا له به‌رى كرد.

له هه‌ردوو كتبي (الصحيح) دا هاتوه له فه‌رمووده‌يه‌كى (حذيفة ى كوپى اليمان) وه ده‌ليئت: ((لقد خطبنا النبي ﷺ خطبة ما ترك فيها شيئا إلى قيام

الساعة إلا ذكره علمه من علمه وجهله من جهله))، واته: پټغه مبهري خواص و تاريكي بو خويندینه وه که هيچ شتيكي تبادا به جي نه ميشت تاكو هاتني قيامت ثبلا باسي بو كردين نه وه ي لتي تيگه يشت نه وا لتي تيگه يشت و نه و عيشي لي تيگه يشت نه وا لتي تيگه يشت)).

له (صحيح مسلم) دا هاتووه له فهرموده يه كي (ابي زيد عمرو ي كوري اخطب الانصاري) هوه ده ليت: ((صلى بنا رسول الله ﷺ الفجر، وصعد المنبر. فخطبنا حتى حضرت الظهر، فنزل فصلى ثم صعد المنبر، فخطبنا حتى حضرت العصر، ثم نزل فصلى، ثم صعد المنبر فخطبنا حتى غربت الشمس، فأخبرنا بما كان وبما هو كائن فأعلمنا أحفظنا))^۱ واته: پټغه مبهري خواص نويزي به ياني پي كردين و نه مجار چوه سر مينبر و وتاري بو خويندینه وه تاكو نيوه پو هات نه مجار دابه زي نويزي كردو ديسان چوه سر مينبر و وتاري بو خويندینه وه تاكو نويزي عه سر، نه مجار دابه زي و نويزي عه سري بو كردين ديسان چوه سر مينبر و وتاري بو خويندینه وه تاكو روژ ناوا بو... نه وه ي که پويداوه و نه وه ي که رووده دات باسي بو كردين زانان ترينمان نه و که سه بوو که زياتري له بهر كردبو)) نه مېشه جياواز نيه له که ل گوته ي په روه ردگارمان که ده فهرمويت: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ لقمان: ۳۴، واته: به راستي زاناري هاتني روژي قيامت هر لاي خوايه، جگه له و که سيكي تر نازاني قيامت که ي ديت))، که واته کاتي هاتني قيامت هيچ که سيک نازانيت ته نها خوي به خشنده و ميهره بان نه بيت... به لام نيشانه کان و نه و رووداوانه ي که له پيش هاتني قيامت دين نه وا خوي گه وره پټغه مبهري که ي لي ناگادار کردووه ته وه ﷺ ... خوي گه وره ده فهرمويت: ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ (۱۶) إِلَّا مَنْ أَرَادَ مِنْ رَسُولٍ ﴿الجن: ۲۷، واته: نه و زاته زاناي ناديار و غيبه، غيبه ي خوي بو هيچ که سيک ده رنخواو ناشکرا ناکا. (۲۶) مه گه ر بو په يامبهريک که خوي لي رازي بيت، نه و کاته ناگاداري هه ندي له نه نيبه کاني خوي

۱. أخرجه مسلم، كتاب الفتن و أشراف الساعة، باب في الآيات التي تكون قبل الساعة (۲۸۹۲).

ده‌كات، كه‌وابوو غه‌يب زانين، تاييه‌ته ته‌ن‌ها به‌زاتي په‌روه‌ردگارمانه‌وه (جل جلاله) ئيت‌ر هېچ كه‌سيك په‌ي پي‌ نابات، مه‌گه‌ر كه‌سيكي خاوه‌ن خووي جوان و شيرين و رسال و ملكه‌چ بؤ فه‌رمانه‌كاني خوا له په‌يامبه‌ران (۲۷)).

كه‌واته نه‌م نيشانانه چين ؟

نیشانه‌كان ده‌بنه دوو به‌شه‌وه: نيشانه بچوكه‌كان و نيشانه گه‌وره‌كان...

نیشانه گه‌وره‌كان: پيغه‌مبه‌ري خواﷺ باسي ده نيشانه‌ي كردووه، هه‌روه‌كو له (صحيح مسلم) دا له فه‌رمووده‌ي (حذيفة ي كوري أسيد الغفاري) يه‌وه هاتووه كه‌وا پيغه‌مبه‌ري خواﷺ فه‌رموويه‌تي: ((اطلع النبي علينا ونحن نذكرك، فقال: ((ما تذكرون؟)) قالوا: نذكر الساعة، قال: ((إنها لن تقوم حتى ترون قبلها عشر آيات فذكر الدخان والدجال، والدابة، وطلوع الشمس من مغربها، ونزول عيسى ابن مريم عليه السلام، وأجوج ومأجوج، وثلاثة خسوف، خسف بالمشرق، وخسف بالمغرب، وخسف بجزيرة العرب، وآخر ذلك نار تخرج من اليمن تطرد الناس إلى محشرهم))))، واته: پيغه‌مبه‌ري خواﷺ به‌سه‌ري كردينه‌وه له كاتيكا ئيمه‌ گف‌توگؤ و قسه‌مان ده‌كرد، جا فه‌رمووي: ده‌رباره‌ي چي گف‌توگؤ ده‌كه‌ن و باسي چي ده‌كه‌ن؟ فه‌رمويان: باسي قيامت ده‌كه‌ين نه‌ي پيغه‌مبه‌ري خواﷺ، فه‌رمووي: قيامت هه‌لناسيت تا له پيشدا ده نيشانه نه‌بينن نه‌مجار باسي كرد و فه‌رمووي: (دوكة لئيك) و (ده‌جبال) و (زينده‌وه‌ريكي سه‌ير (دابة)) و (هه‌لاتني رؤډ له رؤډئاواوه) و (دابه‌زيني عيسا ي كوري مه‌ريه‌م) و (يا‌جوج و مأجوج) و سي رؤچوون روو ده‌دات: (رؤچوونيك له رؤډه‌لات) و (رؤچوونيك له رؤډئاواوه) و (رؤچوونيك له دورگه‌ي عه‌ره‌به‌وه) له كۆتايي نه‌وانه ئاگريك له يه‌مه‌نه‌وه ده‌رده‌چيت خه‌لكي را‌ده‌ماليت به‌ره‌و مه‌حشر)).

كه‌وابوو نه‌مانه نيشانه گه‌وره‌كانن... به‌لام وه‌رن پيش نه‌وه‌ي باسي نيشانه گه‌وره‌كان بكه‌ين با باسي نيشانه بچوكه‌كان بكه‌ين...

۱- أخرجه مسلم، كتاب الفتن و أشراط الساعة، باب إخبار النبي ﷺ فيما يكون إلى قيام الساعة (۲۹۰۱).

نیشانه بچوکه‌كان: ټاگاداري ټم بڼه ما گرنگه به... چونكه هندی له‌وانه‌ی

كه باسی ټم مه‌سه‌له‌يان كړدووه لټيان ټيكل بڼووه...

ده‌لټم: هندی له نیشانه بچوکه‌كان هاوچووتن له گټه‌ل دهرکه‌وتنی نیشانه گوره‌كان وه‌كو دهرکه‌وتنی (المهدی) چونكه دهرکه‌وتنی (المهدی) له سهرده‌می (عیسا ی کورپی مریه‌م) دا ده‌بیټ وه ټه‌گه‌ر (عیسا ی کورپی مریه‌م) به دیار بکه‌ویټ واته ده‌جبال هیه و مه‌وجوده... به‌لکو (عیسا) و (المهدی) دهرده‌چن بڼو کورشتنی ده‌جبال هره‌وه‌كو چوټ له پاشاندا به دريژي باسی ده‌که‌ین (انشاء الله).

که‌وابو هندی له نیشانه بچوکه‌كان له گټه‌ل هندی له نیشانه گوره‌كاندا دهرده‌که‌ون وه هندی‌کیان له پاش نیشانه گوره‌كان دهرده‌که‌ون وه‌كو (با)، ټایا ده‌زانی (با) چیه؟ به پشټیوانی خوا له پاشاندا به دريژي باسی ده‌که‌ین (انشاء الله) به‌لام ټهو (با) یه بایه‌کی ساردی خوښه که گیانی ټیمانداران ده‌کیشی له‌سهر روی زه‌وی تاكو له‌سهر زه‌ویدا ته‌نھا که‌سیک نامټیټه‌وه بلټت ((الله، الله)) وه له‌سهر زه‌ویدا هیچ که‌س نامټیټه‌وه ته‌نھا خراپترین که‌سه‌كان نه‌بیټ وه قیامت به سهر ټه‌واندا هله‌ده‌ستی وه له‌م سهرده‌مه‌دا که‌عبه دهروخټریت به‌رد به به‌رد، که‌وابو فهرموون با باسی نیشانه بچوکه‌كان بکه‌ین...

ره‌وانه کړدنې پیغه‌مبه‌ری خواﷺ و مردنی و رزگار کړدنې (بیت المقدس).

نیشانه‌ی یه‌که‌م: ره‌وانه کړدن و هاتنی پیغه‌مبه‌ری خواﷺ

له هره‌وو کټیبي (صحیح) دا هاتو له فهرمووده‌ی (سهل ی کورپی سعد الساعدي)) له فهرمووده‌ی (أنس ی کورپی مالک)) هوه و گوته‌که‌ی هی (مسلم) ه له فهرمووده‌ی (أنس) هوه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خواﷺ فهرموویه‌تی: ((بعثت أنا والساعة كهاتين)) واته: هاتنی من و قیامت وه‌كو ټم دووانه‌یه)) پیغه‌مبه‌ری خواﷺ

۱ - أخرجه البخاري، كتاب التفسير، باب (۱) (۴۹۳۶)، و مسلم، كتاب الفتن و أشرط الساعة، باب قرب الساعة (۲۹۵۰) من حدیث سهل. و أخرجه البخاري، كتاب الرقاق، باب قول النبي ﷺ ((بعثت أنا والساعة كهاتين)) (۶۵۰۴) و مسلم كتاب الفتن و أشرط الساعة باب قرب الساعة (۲۹۵۱) من حدیث أنس ؓ.

هردوو په‌نجه‌ی شايه‌تمان و په‌نجه‌ی ناوه‌راستی په‌ك خست و دايه پال په‌ك... بو؟
چونكه له نيوان نه‌و دوو په‌نجه‌يه‌دا په‌نجه‌ی سييهم نيبه... يان له به‌ر نه‌وه‌ی
په‌نجه‌ی شايه‌تمان له پاش په‌نجه‌ی ناوه‌راست ديت... يان له به‌ر نه‌وه‌ی په‌نجه‌ی
ناوه‌راست له پاش په‌نجه‌ی شايه‌تمان ديت به بي جياوازی... هه‌روه‌ها پيغه‌مبه‌ری
خواه (هاتنی قیامت (هيڼده له په‌ك نزيکن)، ته‌م‌نی ميلله‌تان جياوازه له
ته‌م‌نی تاكه‌كان (تاكو مه‌سه‌له‌كه‌ت لي تيكه‌ل نه‌پيت) كه‌وا بوو هاتن و
ره‌وانه‌کردنی پيغه‌مبه‌ری خواه په‌كه‌م نيشانه‌يه له نيشانه‌كاني قیامت چونكه له
پاش پيغه‌مبه‌ری خواه پيغه‌مبه‌ری تر نيبه و نه‌و دواين پيغه‌مبه‌ره...)

خوای گه‌وره ده‌فرمويټ: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ
اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿الأحزاب: ۴۰﴾، واته: موحه‌مه‌د
باوکی هيچ پياويكتان نيبه، نه زهيد و نه كه‌سی ديکه، به‌لكو نه‌و په‌يامبه‌ری خوايه
دواه‌مینی په‌يامبه‌رانه، كوټايي زنجيره‌ی په‌يامبه‌رانی پي هاتووه، هه‌ميشه‌ش خوا
به هه‌موو شتيك زانا و به ناگايه (۴۰) ((

نه‌و به بي گومان دواين پيغه‌مبه‌ره و پيغه‌مبه‌ری تر له پاش نه‌و نيبه وه
هيچ نيردراويك له لايه‌ن خوداوه نيبه به‌لكو له پاش پيغه‌مبه‌ری خواه راسته‌وخو
قيامت ديت...

هه‌روه‌كو له هه‌ردوو كتیبي (الصحيح)^۱ دا هاتووه - به پيی گوته‌ی (مسلم) -
له هه‌رمووده‌يه‌کی (ابو هريره) وه كه‌وا پيغه‌مبه‌ری خواه هه‌رمويه‌تی: ((فضلت
على الأنبياء بس: أعطيت جوامع الكلم ونصرت بالرعب، وأحلت لي الغنائم،
وجعلت لي الأرض طهوراً ومسجداً، وأرسلت إلى الخلق كافة، وختم بي النبيون))، واته:
فه‌زلي من دراوه به سهر پيغه‌مبه‌رانی ترده به شه‌ش ئاكار: من ره‌وانبيزييه‌کی
ته‌واوم پي به‌خشراره وه سهرخراوم به سهر دوژمندا به ترس، وه ده‌ستكه‌وت و

۱. أخرجه البخاري كتاب الجهاد والسير، باب قول النبي (ﷺ): ((نصرت بالرعب مسيرة شهر)) (۲۹۷۷)،
ومسلم كتاب المساجد ومواضع الصلاة (۵۲۲).

غښتم بڼه لال كراوه وه هه موو سر زه وېم بڼه پاك كراوه و كراوه ته نوږگه،
 من بڼه موو خه لگي پوهانه كراوم، كراومه ته دوايینی پيغه مبه ران)).
 مه به ستمان له م فرموده ده ((وختم بي النبيون)) واته: كراومه ته دوايینی
 پيغه مبه ران)) هه چنده چنده بانگه واز كاريكي درون بانگه شه پيغه مبه رايه تي
 بكنه نه و د لنيا به كه و له پاش (محمد) پيغه مبه ري تر نايه ت ﷺ ... له پاش نه و
 خوشه ويسته هه لږ ږدراوه هېچ نږدراويك له لايه ن خوداوه نيه، جا پيغه مبه ري
 خودا ﷻ دوايین پيغه مبه ره و دوايین نږدراوه و به روهانه كړدنې نه و زاته پيروزه
 يه كه م نيشانه له نيشانه كاني قيامت دهر كه وت هه روه كو خوي فرموده ده تي:
 ((بعثت أنا والساعة كهاتين))، واته: هاتني من و قيامت وه كو نه م دووانه ده))،
 هه ر دوو په نجه ي شاهه تمان و ناوه راستي له يه ك ناو يه كي خست...

نیشانه‌ی دووهم و سيبه‌م و چواره‌م و پينجهم و شه‌شم و جه‌وتم:

هه موو نه وانه له فرموده ده كي (عوف ي كوپي مالك) دا هاتوه كه (نيمامي
 بوخاري)^۱ پړوايه تي كړدوه (له سهره تا دا وه كو نمونه يه ك له نمونه كاني قيامت
 باسم كړد) پيغه مبه ري خوا ﷻ فرموده ده تي: ((أعددتا بين يدي الساعة: موتي، ثم
 فتح بيت المقدس، ثم موتان يأخذ فيكم كقصاع الغنم، ثم أستفاضة المال حتى يعطي
 الرجل مائة دينار فيظل ساخطا، ثم فتنة لا يبقى بيتا في العرب إلا دخلته، ثم هدنة تكون
 بينكم وبين بني الأصفر فيغدرون، فيأتونكم تحت ثمانين غاية تحت كل غاية اثنا عشر
 ألفا)) واته: شه ش نيشانه بڼمږه له پيش هاتني قيامت: مردني من، پاشان رزگار
 كړدنې (بيت المقدس)، پاشان مردنيكي له ناكاو و كوت و پر له ناوتاندا بلاو
 ده بيت هه وه كو نه و دهر ده ي له مه ر ده دات، پاشان زور بوني سهره وت و سامان
 تاوه كو هه ر پياويك سه د ديناري پي دهر ديت كه چي هيشا هه ر په ست و نارازييه،
 پاشان فيتنه و نازاوه يه ك په یدا ده بيت هېچ ماليكي عه رب نامي نيت ئيلا نه و
 فيتنه يه ي تي ده چيت، پاشان ريكه و تنامه يه ك له نيوان ئيوه و رومه كاندا مؤر

۱ - سبق وهو في البخاري (۳۱۷۶).

ده‌كرټ، جا ئه‌وان ئه‌و ريټكه‌وتنامه‌يه ده‌شكټن، پاشان له ژيړه‌شتا ئالادا هيرشتان بو ده‌هټن له ژيړه‌ر ئالايه‌كدا دوازده هه‌زار جه‌نگاوهر هه‌يه))

ئټستا با پي‌كه‌وه له‌كه‌ل ئه‌و نيشانانه‌دا رابوه‌ستين، كه روويداوه له‌م فه‌رمووده پي‌رۆزه‌دا:

١- مردني ئه‌و:

خۆشه‌ويستمان كۆچي دوايي كرد ﷺ ... وه كۆچي دوايي ئه‌و خۆشه‌ويسته كه‌وره‌ترين كاره‌سات بوو كه به‌ سه‌ر ئه‌م ئوممه‌ته‌دا هاتووه ... تاكو (انس) ده‌لټ: وه فه‌رمووده‌كه له سنن (الترمذي) دا هاتووه به‌ سه‌نه‌ديكي (صحيح): ((لما كان اليوم الذي دخل فيه رسول الله ﷺ المدينة أضاء كل شيء . فلما كان اليوم الذي مات فيه أظلم منها كل شيء، وما نفضنا عن رسول الله ﷺ الأيدي، وإنا لفي دفنه حتى أنكرنا قلوبنا))، واته: كاتي ئه‌و رۆژه پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ هاته شاري مه‌دينه‌وه هه‌موو شتيك رووناك بووه‌وه وه كاتي ئه‌و رۆژه كۆچي دوايي كرد هه‌موو شتيكي تيا‌دا تاريك بوو وه هيشتا ده‌ستمان له ته‌پوتۆزه‌كه‌ي كاتي ناشتني پيغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌ته‌كاندبوو، هيشتا خه‌ريكي ناشتني بووين تاكو ئينكاريمان له دل‌ه‌كانمان ده‌كرد)).

په‌زاي خوا له‌م خۆشه‌ويسته ئه‌وينداره ... بو نا؟ به‌ مردني ئه‌و وه‌حي له ئاسمانه‌وه بپا... ئاي ئه‌وه چ كه‌رامه‌تيكه ! زۆربه‌ي خه‌لكي لبي تيناگه‌ن...

له (صحيح مسلم)^٢ هاتووه له فه‌رمووده‌ي (انس) وه ده‌لټ: ((قال ابو بكر ﷺ بعد وفاة رسول الله ﷺ لعمر ﷺ: انطلق بنا إلى أم أيمن نزرها كما كان رسول الله يزورها، قال: فلما انتهينا إليها بكت، فقالا لها: ما يبكيك؟ ما عند الله خير لرسوله فقالت: ما أبكي أن لا أكون أعلم أن ما عند الله خير لروسله، ولكن أبكي أن الوحي قد انقطع من السماء، فهيجتهما على البكاء، فجعلتا يبكيان معها))، واته: ئه‌بو به‌كر به

١. سبق تخريجه، رواه أحمد (٣ / ٢٢١، ٢٦٨) والترمذي (٣٦١٨)، وابن ماجه (١٦٢١).

٢. أخرجه مسلم، كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل أم أيمن ﷺ (٢٤٥٤).

عومهری فەرموو له پاش مردنی پێغه‌مبەری خواﷺ : هەستە با پێکەوه بپۆین بۆ سەردانی (أم ایمن) هەروەکو چۆن پێغه‌مبەری خواﷺ سەردانی ئەوی دەکرد، فەرمووی: کاتی گەشتە لای ئەو دەستی بە گریان کرد، ئەوان بە (أم ایمن) یان فەرموو: بە هۆی چیه‌وه دەگریت؟ ئەو ه‌ی له لای خوداوه‌نده چاکتر و باشتره بۆ پێغه‌مبەره‌که‌ی ﷺ. ئەویش فەرمووی: بۆ ئەوه ناکریم و دەزانم ئەوه‌ی لای خوداوه‌نده باشتره بۆ پێغه‌مبەره‌که‌ی ﷺ به‌لام بۆ ئەوه دەگریم که به مردنی ئەو وه‌حی له ئاسمانه‌وه بپرا، جا هەستی ئەوانی وروژاند و ئەوانیش له گەل ئەودا دەستیان بە گریان کرد).

چونکه وه‌حی له ئاسمانه‌وه بپرا... به‌لام پێغه‌مبەری خواﷺ به سوننه‌ته‌که‌ی له گە‌لماندایه... به شەریعه‌ته‌که‌ی له گە‌لماندایه... به په‌وشت و ئاكاره‌کانی له گە‌لماندایه... به پێنمووییه‌کانی له گە‌لماندایه... به‌لکو ئیستا ئەو خۆشه‌ویسته و له ژیا‌نی به‌رزە‌خدايه و هیچ که‌س حه‌قیقه‌تی و چۆنیه‌تییه‌که‌ی نازانی نه‌ فریشته‌یه‌کی نزیک‌کراو و نه‌ پێغه‌مبەریکی نێردراو...

له فەرمووده‌یه‌کی (أوس ی کوپی أوس) دا هاتووه که (ثیمامی أحمد و الترمذی و ابو داود و النسائي و ابن ماجه) به سه‌نه‌دێکی (حسن) ر‌یوایه‌تیان کردووه که‌وا پێغه‌مبەری خواﷺ فەرموویه‌تی: ((إِنْ مِنْ أَفْضَلِ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَأَكْثَرُوا عَلَيَّ مِنَ الصَّلَاةِ فِيهِ، فَإِنْ صَلَاتَكُمْ مَعْرُوضَةٌ عَلَيَّ)) فقالوا: يا رسول الله، وكيف تعرض صلاتنا عليك وقد أرمت؟ يقولون: بليت^١ - أي: أكلت الأرض جسدك يا رسول الله - قال: ((إِنْ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى حَرَّمَ عَلَى الْأَرْضِ أَنْ تَأْكُلَ أَجْسَادَ الْأَنْبِيَاءِ))، واته: باشترین رۆژ له رۆژه‌کانی ئێوه رۆژی هه‌ینییه، بۆیه صلاواتم رۆژ بۆ بنێرن له‌و رۆژه‌دا و دل‌نیاش بن که صلاواته‌کانتان بۆم نمایش ده‌کریت (فەرموویان ئە‌ی پێغه‌مبەری خواﷺ ..

١ - أخرجه أحمد (٤ / ٨) و أبو داود، كتاب الصلاة، باب فضل يوم الجمعة و ليلة الجمعة (١٠٤٧)، و ابن ماجه كتاب إقامة الصلاة و السنة فيها (١٠٨٥)، و كتاب الجنائز، باب ذكر وفاته و دفنه (١٦٣٦)، و النسائي (٣ / ٩١، ٩٢)، و في ((الكبرى)) (١ / ٥١٩)، و ابن حبان في ((صحيحه)) (٩١٠)، و صححه الشيخ الألباني في ((صحيح أبي داود، و ابن ماجه)) و غيرهما.

٢. انظر ((لسان العرب)) (مادة: أرم).

چون صلاواته كانمان نمايشت ده كړيت له كاتيكدا تو بوويت به خاك و خول؟
 فهرمووی: خوی بهرز و پيروز حه رامي كړدووه له سهر زهوی جه سته پيغه مبه ران
 بخوات)) .

نه ی باشه گومان تان چونه به جه سته پاك ترين پيغه مبه ر و پيشه وای
 له خواترسان و پوخته كان وه خوشه ويستی په روه ردگاری زهوی و ناسمان؟!
 به لي خوشه ويستان ... كوچی دواي پيغه مبه ري خوا عليه السلام له گه وره ترين نه و
 كار ساتانه په كه و توشي نه م نوممه ته هاتووه .. به لكو من باوهرم وایه كه و
 مه زنترين كار ساته به لام خوی گه وره ويستی و قه ده ري وایه كه و هيچ كه سيك
 له سهر زهويدا به نه مري ناميني ته وه هه رچه نده نه و كه سه خوشه ويستی
 هه لبري درواي خوی بيت عليه السلام .

خوی گه وره ده فهرمويت: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنَّ مَتَّ فَهُمْ
 الْخُلْدُونَ﴾ (٢٤) كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا
 تُرْجَعُونَ ﴿الأنبياء: ٣٤-٣٥، واته: نيمه پيش له تو ومان نه كړد مرويه كه نه مري
 تايا نه گهر تو بمري، نه وانه زيانی هه تا هه تا بيان ده بي؟! نه، هه رگيز شتی و
 نيبه (٣٤) هه موو گيانيك تامی مردن هه ر ده چيژي و ده مري، تاقيتان ده كه ينه وه به
 ناخوشي، خوشی، هه زاری، ده وله مهندي، له ش ساغی و نه خوشی، تا سابير و
 ناشوكر ده ركه وي و هه ثيلا خوا بو خوی ده زانی وه به موش نيقامه ی حوجه يان
 له سهر ده كات تا كه س بيانوی نه ميني سهره نجام هه ر بو لای خومان
 ده گيژدري نه وه نه وسا به پي رهفتار و ده رچوونتان له تاقي كړنه وه كه دا پاداش و
 توله وهر نه گرن (٣٥)) .

خوی گه وره ده فهرمويت: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنَّ
 مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا
 وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ (ال عمران: ١٤٤، واته: موحه مبه ديش ته نها هه ر
 پيغه مبه ريكه و چيتر نيبه، به ر له ویش گه لي په يامبه رانی تر هاتوون و رویش توون و

مردوون و دینه که شیان دواي خويان هر ماوه ته وه، نه میش هر وهك نه وان وایه، باشه! ئه ر نه وه فاتی کرد وهك (موسا) و (عیسا) وهیان کوژراو شه هید بوو وهك (زه که ریا) و (یه حیا) ئیوه پاشگه ز ده بڼه وه و له دین وهرده گه پښ؟ خو هرکه سیکیش: پاشگه ز بیته وه و له دین وهرگه پښ با چاک بزانتیت که هرگیز ناتوانی زیانی به خوا بگه یه نیت، به لکو هر له خوئی زیان دهادت، دلنیا شبن که خوا پاداشتی شه کرانه بژیوان نه داته وه و سهریان ده خات. (۱۴۴)).

که و ابو مردنی پیغه مبه ری خواﷺ نیشانه یه که له نیشانه کانی قیامت، دایک و باوک و روحم به فیدای بیت...

۲- رزگار کردنی (بیت المقدس):

پیغه مبه ری خواﷺ فه رمویه تی: ((ثم فتح بيت المقدس)) واته: پاشان رزگار کردنی (بیت المقدس) له پاش کچی دواي پیغه مبه ری خواﷺ به چه ند سالیکی که م (بیت المقدس) پزگرا کرا... چونکه پیغه مبه ری خواﷺ له سالی (یازدهی کچی) کچی دواي کرد و (بیت المقدس) له سرده می (عومری کچی خه تتاب) دا رزگار کرا له سرده سستی (ابو عبیده ی کچی الجراح) له سالی شازدهی کچی... (عومری کچی خه تتاب) له مدهینه ی پیروژه وه هات بو (فلسطین) به مبه سستی وهرگر تنی کليلة کانی (بیت المقدس) وه به شیوه یه کی نهرم و نیانی له گه ل خه لکه که یدا جولایه وه و نارامی به خشی یه خه لکه که و سه روه ت و سامانیان به لکو ته نانه ت که نیسه کانیان و هه مووانی رازی کرد ..

۳- دهرد و نه خویشی و درم (الوباء):

((ثم موتان يأخذ فيكم كقصاع الغنم))، واته: پاشان مردنیکي له ناکاو و کوت و پر له ناوتاندا بلاو ده بیته وه وه کو نه وهرده ی له مه پ دهادت)) دهرد و ثافات و درم، تعاون (چاوه قووله)، نه مهیشه مبه سستی: (تعاونی عمواس) بوو، (عمواس): شاریکه له فلسطین به دوری نزیکه ی شه ش میل له ریگای (بیت المقدس) له

جیگایهك كه پټی دهلټن (الرملة). له م تاعونه دا واته: (تاعونی عمواس) بیست و پینج ههزار موسلمان كوژران... له سهرووی هه موویانه وه (ابو عبیده ی کوپی الجراح و معاذ ی کوپی جبل) په زای خوا له وان و له هه موو هاوه لانی پیغه مبهری خوا^(۱) ((ثم موتان يأخذ فيكم كقصاع الغنم)) واته: له نټو ئیوه دا بلآو ده بیته وه هه روه كو چۆن دهر د و ئافات و درم له نټو ئاژهل و مهردا بلآو ده بیته وه وه ئه م نیشانه یش هاته دی و روویدا... هه روه كو زانا یانمان فه رموویانه...

٤- زۆر بوون و فره بوونی سهروهت و سامان (استفاضة المال).

((ثم استفاضة المال)) واته سهروهت و سامان زۆر ده بیته... وه له گوته ی (البخاری) دا هاتووه ((لا تقوم الساعة حتى يكثر المال)) واته: قیامهت هه لئاسیته تاوه كو سهروهت و سامان زۆر نه بیته... .

له ریوایه تیکی تردا كه له هه ردوو كتیبی (الصحيح)^۱ دا له فه رمووده ی (ابی موسى الاشعری) هوه هاتووه ((ليأتين على الناس زمان يطوف الرجل فيه بالصدقة من الذهب ثم لا يجد أحدا يأخذها منه)) واته: سهرده میك به سهرخه لكیدا دیت كه وا كه سټك به (سهدهقه) ی ئالتونه وه ده سوپیته وه كه چی ههچ كه سټك نادۆزیته وه لیته وه ریگریته... .

له (صحيح البخاری)^۲ دا له فه رمووده ی (عدی کوپی حاتم) هوه هاتووه ده لټیت: (((بيننا أنا عند النبي ﷺ إذ أتاه رجل فشكا إليه الفاقة، ثم أتاه آخر فشكا قطع السبيل، فقال النبي ﷺ لعدى بن حاتم: ((يا عدي، هل رأيت الحيرة؟)) قلت: لم أرها، وقد أنبئت عنها، فقال النبي ﷺ: ((فإن طال بك حياة لترين الظعينة ترتحل من الحيرة، حتى تطوف بالكعبة لا تخاف أحدا إلا الله)) يقول عدی: قلت فيما بيني وبين نفسي: فأين دعار طيئ الذين قد سعروا البلاد؟ يقول عدی: وقال لي رسول الله ﷺ ((ولئن

۱- أخرجه البخاري، كتاب الزكاة، باب الصدقة قبل الرد (١٤١٤)، ومسلم، كتاب الزكاة، باب الترغيب في الصدقة قبل أن لا يوجد من يقبلها (١٠١٢).

۲- أخرجه البخاري، كتاب الزكاة، باب الصدقة قبل الرد (١٤١٣)، وانظر (٣٥٩٥).

طالت بك حياء لفتحن كنوز كسرى)) قلت: كسرى بن هرمز؟ فقال الصادق: كسرى بن هرمز، قال عدي: فرأيت الظعينة ترتحل من الحيرة حتى تطوف بالكعبة لا تخاف إلا الله، وكنت فيمن افتتح كنوز كسرى بن هرمز، ولئن طالت بكم حياء لترون ما قال النبي أبو القاسم: لترين الرجل يخرج ملء كفه من ذهب أو فضة يطلب من يقبله منه، فلا يجد أحدا يقبله منه)) واته: له كاتيكا له خزمه تي پيغه مبهري خوادا بووم ﷺ كابرايه ك هاته خزمه تي و سكالاي هه ژاري لي كرد، نه مجار كابرايه كي تر هاته خزمه تي و سكالاي زوربووني ريگراني كرد، جا پيغه مبهري خوادا ﷺ به (عدي كوپي حاتم) ي فهرموو: ((نه ي عدي، نايا شاري (حيره) ت بينيوه؟ گوتم: نه مبينيوه به لام باسيان بو كردووم، پيغه مبهري خوادا ﷺ فهرمووي: نه گهر ته مهنت دريژ بيت نه وانا فرت ده بيني، كه ده خريته سهر كه ژاوه يه ك و ده خريته سهر ولاخي ك و له (حيره) وه درده چيت و تاكو (ته وافي كه عبه) ده كات و له هيچ شتيك ناترسيت ته نها خوا نه بيت، منيش له دلي خومدا گوتم: نه ي نه وانه ي كه ريگايان له خه لكي ده گرد له كوئين؟ نه مجار فهرمووي: نه گهر ته مهنت دريژ بيت نه واهه نجينه ي ولا تي كيسرا رزگار ده كه ن، گوتم: كيسراي كوپي هرمز؟ فهرمووي: كيسراي كوپي هرمز، (عدي) ده ليت: نافره تم ده بيني له ناو كه ژاوه يه كدا بوو به سهر ولاخه وه له (حيره) وه درده چوو تاكو ته وافي كه عبه ي ده كرد و له هيچ كه س نه ده ترسا ته نها خوا نه بيت وه من يه كي ك بووم له وانه ي كه هه نجينه و ولا تي (كيسراي كوپي هرمز) مان رزگار كرد، نه گهر نيوه ته مهنتان دريژ بيت نه واهه ده بينن كه پيغه مبهريمان (ابو القاسم) ﷺ فهرمووي: نه واهه سهرده مي ك ديت كابرايه ك ده بيني پر ده ستي خوي ثالتون و زيو ده كات بو نه وه ي كه ستيك لي ي وه ريگريت كه چي هيچ كه س نادوزيته وه لي ي وه ريگريت)).

نايا نه مه روويداوه؟ به لي روويداوه... له چي سهرده مي كدا؟ له سهرده مي (عمري كوپي عبدالعزيز) دا هه روه كو چون زوربه ي ليكوله روه وان له نه هلي زانست ده لين... تا گه يشته نه و راده يه كه له سهرده مي (عمر) دا كه سي وا هه بوو

(صدهقه) ی له ماله‌کې دهرده‌کرد که‌چی که‌سی نه‌ده‌دوژییه‌وه لیتی وهریگریټ چونکه خوای‌گوره به فه‌زلی خوئی ده‌وله‌مندی کردوون و پی‌شه‌وايه‌کی دادپه‌روه‌ری پی به‌خشییوون... بویه نه‌ویش بانگه‌وازيکی دهنارد و به‌شاران و ولاتاندا بانگی ده‌کرد: ((هرکه‌سی قهرزی له‌سهره نه‌وا دانه‌وه‌ی قهرزه‌کې له‌سهر (بيت المال)ی موسلمانانه)) جا عمری کوپی عبدالعزیز قهرزی هم‌مو قهرزارانی دايه‌وه ((وه هر که‌سی له‌گه‌نجان ده‌يه‌وی ژن بهیټی نه‌وا خهرجی ژن هیتانه‌کې له (بيت المال)ی موسلمانانه‌وه دابین ده‌گریټ، هر که‌سی بيه‌وی حه‌ج بکات و خهرجی حه‌جه‌کې نییه نه‌وا له (بيت المال)ی موسلمانانه‌وه بوی دابین ده‌گریټ بویه که‌سی وا‌ه‌بوو که صدهقه‌ی له‌سامانه‌کې دهرده‌هیتا و به‌دوای هه‌ژاریکدا ده‌گه‌را که‌چی نه‌یده‌دوژییه‌وه)) سبحان الله !

خوای‌گوره به فه‌زلی خوئی ده‌وله‌مندیانی کردبوو به‌ره‌که‌تی (بيت المال)ی موسلمانان نه‌مجار به فه‌زلی دادپه‌روه‌ری نه‌م پی‌شه‌وا له‌خواترس و ده‌سټپاکه... چونکه نه‌و له‌جوړ و شیوه و شیوازی (عمری کوپی خه‌تتاب)ه... هه‌ندی له‌نه‌هلی زانست فهرموویانه: نه‌م رووداوه له‌دواسه‌رده‌مدا روو ده‌دات له‌سهرده‌می عیسا دا‌الک‌کاتی بۆ جازیکی تر به‌ره‌که‌ت داده‌به‌زیته سهرزه‌وی... چونکه نیستا به‌ره‌که‌ت له‌کاته‌کاندا نه‌ماوه و به‌ره‌که‌ت له‌خواردن و خواردنه‌وه و ته‌من و ته‌ندروستی و له‌شساغی و به‌روبومدا نه‌ماوه... به‌ره‌که‌ت له‌بن دهره‌هینراوه... جازیکی تر به‌ره‌که‌ت داده‌به‌زیته سهرزه‌وی به‌نیزی خوای په‌روه‌ردگار له‌سهرده‌می عیسا کوپی مریه‌م دا‌الک‌کاتی (هه‌روه‌کو له‌پاشاندا به‌دریژی روونی ده‌که‌مه‌وه انشاء الله) تاوه‌کو وای لی دیت له‌و سهرده‌مه‌دا که‌سیک (صدهقه) له‌ماله‌کې دهرده‌کات که‌چی هېچ که‌سیک نادوژیته‌وه (صدهقه) که‌ی لی وهریگریټ چونکه خه‌لکی ده‌زانن که‌وا قیامت نزیکه و هه‌روه‌ها ده‌زانن که‌وا پیو‌یستیان به‌و جوړه سامانه نییه.

هـ - فيتنه و نازاوه (الفتنة).

پيغه مبهري خواجۀ فەرمويه تی: ((ثم فتنة لا يبقى بيتا في العرب إلا دخلته)) واته: پاشان فيتنه و نازاويهك پهيدا دهبيت هيچ مالتيكي عه رب نامينيټ ئيللا ئه و فيتنه يه تي دهچيټ)) وه خواي گوره خوي دهزاني مه به ستي پيغه مبهري كه ي ښه له م (فيتنه يه) چييه .. خوتان دهزانن كه وافيته له م سهرده مه دا چهند زور بووه ... به لام نه به عقل و نه دادپه روه رپيه كه و عاقلتيك به به لگي قورئان و سوننه تي پيغه مبهري كه ي ښه قسه بكات پرپار بدات كه و ئه م فيتنه يه مه به ستي دهزگاكاني راگه ياننده (بو نمونه) به هه موو شيوازه كاني بينراو و بيسراو و خويندراو ... ده ليم: نابيت هيچ كه سيك فەرموده يه ك دابه زنيټه سهر خودي شتيكدا به لكو خواي گوره خوي مه به ستي پيغه مبهري كه ي دهزاني ښه ...^۱

۶- ريککه وتنامه يه ك له نيوان موسلمانان و رومه كاندا (الهدنة بين المسلمين و بني الاصر).

ئهمه يشه نيشانه ي شه شه مه له م فەرموده يه دا پيغه مبهري خواجۀ فەرمويټ ((ثم هدنة تكون بينكم وبين بني الاصر))، واته: پاشان ريککه وتنامه يه ك له نيوان ئيوه و رومه كاندا موږ دهكريټ)) مه به ستي له (بني الاصر): رومه كانه ... رومه كانيش به زماني ئه م سهرده مه ئه هلي ئه وروپا و ئه مريكا ده گريټه وه ...

ده لټيټ: ((فيغدرون، فيأتونكم تحت ثمانين غاية)) واته: جا ئه وان ئه و ريککه وتنامه يه ده شكيټن، پاشان له ژير هه شتا ئالادا هيرشتان بو ده هينن)) مه به ستي له (غاية) ئالايه كه بو سوپا به رز ده گريټه وه و به ئالا ده لټين مه به ستي (غاية)، چونكه ئالا مه به ستي هه ر له شكريك و نه گه ر ئالاكه رووخا ئه و مه به سته كه يش له گه ليدا ده روخيټ ..

۱- قال القرطبي في ((التذكرة)) (ص ٦١٢): ((والذي ينبغي أن يقال به في هذا الباب إن ما أخبر به النبي ﷺ من الفتن والكوائن أن ذلك يكون، و تعيين الزمان في ذلك من سنة كذا يحتاج إلى طريق صحيح يقطع العذر...)).

پړوايه تيكي تريشدا، كه له پيشدا باسم كرد له (سفن ابي داود و ابن ماجه) و (صحيح ابن حبان) دا هاتووه به سښه دتيكي (صحيح)^۱ له فرموده‌ي كابرايه ك له هاوه لاني پيغه مېره عليه السلام پييان ده‌گوت: (ذو مخمر)، ده لئين (مخبر) كه وا پيغه مېره عليه السلام خوا عليه السلام فرموده‌ي تي: ((ستصالحون الروم صلحا آمنّا، فتغزون أنتم وهم عدوا من ورائكم، فتنصرون وتغنمون وتسلمون، ثم ترجعون حتى تنزلوا بمرج ذي تلؤل - والمريج: المكان الذي يكثر فيه الماء والخضرة - " فيرفع رجل من أهل النصرانية الصليب، فيقول: غلب الصليب، فيغضب رجل من المسلمين فيدقه، فعند ذلك تغدر الروم وتجمع للملحمة)) واته: ئيوه په يماننامه يه كي ناشتي له گه ل رومدا مؤر ده‌كڼ، جا ئيوه ده‌جه ننگن و له كاتي كدا ئه وان دوژمنتانن له پاشه وه تانن، ئيوه سه‌رده‌كه ون و ده‌ستكه وتان ده‌ست ده‌كه ويټ و خه لكي ده‌كه نه موسلمان، پاشان ده‌گه ريښه وه تاكو له جيگايه كدا داده به زن كه پيي ده لئين (مرج ذي تلؤل) ه (ماناي مرج: ئه و جيگايه يه كه سه‌وزايي و ناوي زور لايه واته: مي‌رگ) ئه مجار كابرايه كي گاور خاچه‌كه ي به رز ده‌كاته وه و ده لټيت: خاچ سه‌ر كه وت... بويه كابرايه ك له موسلمانان په ست ده‌بيټ و له ملي ده‌دا، جا له و كاته دا رومه‌كان غه‌درتان لي ده‌كڼ و خويان ناماده ده‌كڼ بؤ داستانيك)) له و فرموده‌ي كه ئيستا ئيمه له باسي ئه وداين ((فيأتونكم تحت ثمانين غايه تحت كل غايه أثنا عشر ألفا))، واته: پاشان له ژيړ هشتا ئالاذا هيرستان بؤ ده‌هينن له ژيړ هر ئالايه كدا دوازه هه‌زار جه‌نگاوه ر هه يه)).

بیر بکه‌ره وه... ئه م فرموده‌ي يه كي كه له فرموده‌كاني پيغه مېره عليه السلام خوا عليه السلام كه تيايدا باسي شه ش نيشانه له نيشانه‌كان ده‌كڼ كه له پيش هاتني قيامت رووده‌ده‌ن، ئا ئه وه تا ئيمه باسي نيشانه نيشانه له به‌شه‌كاني داهاتودا ده‌كه ين...

۱- أخرجه ابو داود وكتاب الملاحم باب ما يذكر من ملاحم الروم (٤٢٩٢، ٤٢٩٣)، وابن ماجه كتاب الفتن باب الملاحم (٤٠٨٩)، وقال البوصيري: ((إسناد حسن))، وأحمد في ((المسند)) (٩١/٤) و (٣٧١، ٤٠٩)، وابن أبي شيبه (١٩٤٤٩)، وابن حبان في صحيحه (٦٧٠٨، ٦٧٠٩)، والهاكم (٤ / ٤٢١)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (٣٦١٢)، و ((المشكاة)) (٥٤٢٨).

دهرکه وتن و بلاو بوونه وهی فیتنه (ظهور الفتن)

وشه ی (الفتن) کوی (فتنة) به، مه به ست له (فیتنه) تاقیکړنه وه و نه زمون دیت... خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَبَلَّوْكُمْ بِالْشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾ الانبیاء: ۳۵، واته: تاقیتان ده که یڼه وه به ناخوښی، خوښی، هه ژاری، ده وله مهندي، له ش ساغی و نه خوښی، تا سایر و ناشوکر دهرکه وئ و نه لیللا خوا بڅ خوی ده زانی و به مه ش نیقامه ی حوجه یان له سر ده کات تا که س بیانوی نه میښی (۳۵)...

خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا آمَلَكُمُ وَأَوَّلَدُكُمْ فِتْنَةً﴾ الأنفال: ۲۸، واته: بشزانن که بی گومان هه موو مال و سامان و منالان هوی تاقیکړنه وه و بوتان بڅ نه وه به دهرکه وئ ناخوښیو چون هه لسوکه وتیان له گه ل نه که ن؟ (۲۸) . مه به ست له فیتنه لیره دا تاقیکړنه وه به... ده لیتیت: (فتنت الذهب بالنار إذا امتحنته لتظهر جودته من رداءته)^۱، واته: ثالثونه که ت به ښاگر تاقیکړنه وه، نه گهر تاقیتکړنه وه بڅ نه وهی چاک و خرابیت بڅ دهرکه وئ)) که واته دهرکه وتنی تاقیکړنه وه و ژوربونی له نیشانه کانی قیامه ته، و ده زانم نیستا تاقیکړنه وه به چاوی خومان ده بینین - داوا له خوا ده که م نیمه و نیوه پپاریزی به میهره بانی و ناز و نیعمت و چاکه ی خوی هه ر نه و پشت و په نامانه و به توانایه به سر هه موو شتیګدا - پیغه مبه ری خواﷺ نه م تاقیکړنه وه یانه ی به وردی و ده صف کردوه، له گه ل مندا بیر بکه روه له م وشانه ی پیغه مبه ری نازدارﷺ.

له صحیح (مسلم)^۲ دا هاتوه له فهرمووده یه کی (أبو هريره) وه که و پیغه مبه ری خواﷺ فهرموویه تی: ((بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا)) واته: به کرده وهی چاکه پيشبرکی بکن پيش نه وهی تاقیکړنه وه دابه زیته سر هه ر یه کیکتاندا... ((كقطع الليل المظلم، يصبح الرجل مؤمناً ويمسي كافراً أو يمسي مؤمناً ويصبح كافراً)) واته: وه کو پارچه یه که له شه وه زهنگی تاریک، که روژ ده بیته وه کابرا نیمانداره و که چی نیواره ی به سر دا دیت کافر بووه یان که نیواره دیت نیمانداره و کاتی روژ

۱ - معجم مقاییس اللغة (۴ / ۷۷۲)، ولسان العرب مادة ((فتن)).

۲ - أخرجه مسلم، كتاب الإيمان، باب الحث على العبادة بالأعمال قبل تظاهر الفتن (۱۱۸).

دهبېته وه كافر بووه)) له يهك روژدا كوفر دهكات يان له يهك شه ودا... بؤ؟
پيغه مبهري خواښاده ده فرمويټ: ((بييع دينه بعرض من الدنيا)) واته: دينه كه ي
خوۍ ده فروشيټ به شتيكي بۍ نرخی دونيا)).

له نوږي به يانيدا له گه ل تودا دهبېت له مالېك له مال هكاني خواي په روه ردگار
به لام نوږي مه غريب يان له نوږي عيشا به دوايدا ده گه رپټ كه چي نايدوږزيت ه وه
!! روژي دووهم ديسان نايدوږزيت ه وه و روژي داهاتوو ديسان نيه، نه ي بؤ كوي
رويشټ؟ نه و دينه كه ي خوۍ فروشتووه، به رانبر به شتيكي كه م و هيچ و پوچي
نم دونيايه... رهنكه ئتواريه بچيته ژورتيكه وه له ژورده كاني (الشات) يان له
ژوري (دردشه) (له نه نترنيټ) يان سايتيكي به رلايي (اباحي) وه له و ژورده يان
له و سايت ه درناچيټ ئيلا دينه كه ي خوۍ فروشتووه به رانبر به شتيكي كه مي
دونيا (لا حول ولا قوه الا بالله) به پله و پايه يه كي تياچوو... به ه وه س
ناره زوويه كي قه دهغه كراو... به تام و چيژيكي له ناوچوو... به پله يه كي هيچ و
پوچي بۍ نرخی... به راستي واقيعيكي ترسناكه و ژوربه ي خه لكي تيي كه وتون له
ناستي هه موو مرقايه تي... كه سيك ده بييني (كه م ته رخمه) له نوږه كانيدا يان له
بالا پوشي خيژانه كه ي يان خواردني حرام و سوو يان خواردني ساماني خه لكي به
ناحق له پيناوي شه هوه تيكي بۍ نرخذ...)

نايا ئيستا دهبېتيته پيش چاوي خوت له پاش نه و دهربرينه پر ره وانبيژييه
پيغه مبهرايه تيه ((بادروا بالأعمال فتناً كقطع الليل المظلم)) نه وه دهربريني
پيغه مبهرايه تي يه له و په ري ره وانبيژيدايه كه خواي گه وړه (جوامع الكلم) ي پۍ
به خشيوه... خو شه ويستان دهرباره ي نه و فيتنه يه به و شيوه يه دهر ي بريوه
((كقطع الليل المظلم)).

به لي... هيچ رزگار بوونيك نيه له و فيتنه زور تاريك و ره شه ودا... كه هيچ
تروسكايي و روناكي تيدا نيه... ته نها به كرداري چاكه نه بېت... پيغه مبهري
خو شه ويستان ښه سهرنجان راده كيښي به رووني بؤ لاي چاره سه ريك چونكه نه و
ميهره بانبييه كي به ديارى نيردراوه، نه و خو شه ويسته نه خو شيبه كه مان بؤ ديارى

دهكات و پاشان هم نوممه ته جي ناهيلى به سهرسامى بمينيتته وه به لكو چاره سهره كهى به وردى و دهستپاكى يه وه ديارى و دهست نيشانى دهكات .
له صحيح (مسلم) دا و له فرموده يه كى (عبدالله ي كورى عمرو) دوه هاتووه :
(نادى منادى رسول الله ﷺ: الصلاة جامعة)) واته : بانگه وازكارىكى پيغه مبهري ﷺ
بانگى كرد: (الصلاة جامعة)) هممه سهرنج راده كيشى و دلّه كان ده جوليني و مانا كهى
نه وه يه : نهى موسلمانان كو بنه وه بۆ نويز بۆ نه وهى گويبىستى پيغه مبهري ﷺ
بن... روونكر دنه وه يه كى پيغه مبهري ﷺ هه يه و ئيستا به سهر خه لكيدا بلاو
ده كرپته وه... يان چا كه يه كه ده بيتته فرمانيك بۆ هم نوممه ته يان خراپه يه كه كه
ده بيتته قه دهغه كراويك له سهر هم نوممه ته...

كاتيك پيت ده لئين: خواى گه وره فرموى، پيغه مبهري ﷺ فرموى... نه وا
به جوانى گوى بگره و دلت بكه ره وه كه وا بوو خو شه ويست چى فرموى؟؟
فرموى: ((انه لم يكن نبي قبلي إلا كان حقا عليه أن يدل أمته على خير ما يعلمه لهم
وينذرهم شر ما يعلمه لهم)) واته: هيچ پيغه مبهريك له پيش من نه هاتووه ئيلا له
سهرى بووه كه رينمايى نوممه ته كهى بكاته وه له ههر چا كه يه ك بۆيان كه بيزانيت و
ئاگاداريان بكاته وه له ههر خراپه يه ك بۆيان كه بيزانيت).

دلنبايه كه هه موو پيغه مبهران بۆ هه موو خه لكى په حمه تن، مرقايه تى
په رته وازه بوون و بلاو بوونه وه هه روه كو چۆن پانه مه پ په رته وازه ده بن... نه مجار
خواى گه وره ميه ره بانبيان به سهر دا داده به زينى به ناردنى پيغه مبهران... بۆيه
نابيت مرقايه تى و ببينيت (ته نانه ت له سهرده مى فضائيات دا) كه وا گه يشتونه ته
پله يه كه چيتر پئويستيان به به رنامه ي پيغه مبهران نه ماوه... نه وانه ي كه وا
په روه ردگارى جيهان ناردوونى بۆ نه وهى نه و مرقايه تيبه په رته وازه ي ونبوى
گومرايه رينموى بكه ن بۆ ريگاي راست و هيدايت... بۆ ريگاي په روه ردگارى
جيهان چونكه ئيستا خه لكى واهن ده چپيننه گوئى مرقه كانه وه و ده لئين: شوين
كه وتنى پيغه مبهران ده بيتته به ردك له سهر عه قلى مرقؤ بۆ تيگه يشتن له وهى كه

له م سهرده مه دا پټی گه یشتوون وه نه م هه موو جیهانه ی کردووه ته گوندیکی بچوک له ریگای نه م پټشکه و تنه زانستییه سهرسو پهنه ره له جیهانی گه یانندن و په یوه ندی و هاتووچودا... تاكو كوټایی نه م وشه بریقه دارانه... سویند به خوا هیچ شتیك مرقایه تی ناگه یه نیته ئاستیك كه پټویستیان به پیغه مبه ران نه بیټ... له سه رووی هه موویانه وه و مه زنترینیان و پیشه وایان محمد ﷺ نه و كه سه ی كه نه گهر له هر سهرده میكدا بوايه نه و پټویست بوو خه لکی برۆن بو لای و شوینی بکه ون و باوه پی پټ بهینن و پشتیوانی بکه ن و کومه کی بکه ن و به ریژداری بزائن - صلی الله وسلم وبارك علیه ..

پیغه مبه ری خو شه ویستمان ﷺ ده فهرمویت: ((انه لم یکن نبی قبلي إلا کان حقا علیه أن یدل أمته علی خیر ما یعلمه لهم وینذرهم شر ما یعلمه لهم وإن أمتکم هذه جعل عافيتها فی أولها)) واته: هیچ پیغه مبه ریک له پیش من نه هاتووه ئیلا له سه ری بووه كه ریتمایي نوممه ته که ی بکاته وه له هر چا که یه ک بۆیان كه بیزانیت و ناگاداریان بکاته وه له هر خراپه یه ک بۆیان كه بیزانیت، نه م نوممه ته ی ئیوه خوداوه ند له سه ره تا که یدا خراپه ی لی دور کرده وه))

ته ماشای یه که مین سه ده بکه، سه ده ی پر خه یر و به ره که ت هه روه کو پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمویه تی: (له هه ردوو کتیبی (صحیح) دا هاتووه له فهرمووده ی (عبدالله ی کوپی مسعود) ه وه: ((خیر الناس قرنی، ثم الذین یلونهم، ثم الذین یلونهم)) واته: باشترینی خه لکی نه وانه ی نه م سه ده یه ن، پاشان نه وانه ی له پاش نه وان دین، پاشان نه وانه ی له پاش نه وان دین)).

که و ابوو پیغه مبه ری خوا ﷺ باسی یه که مین باشترین سه ده کان ده کات، باسی سه رده می هاوه لان و سه رده می شوینکه وتوان و سه رده می شوینکه وتوانی شوینکه وتوان ده کات و ده لیت: ((وإن أمتکم هذه جعل عافيتها فی أولها، وسیصیب آخرها بلاء، و أمور تنکرونها)) واته: نه م نوممه ته ی ئیوه هیژ و رهنګ و بو ی له

۱. أخرجه البخاري، كتاب الرقاق، باب ما يحذر من زهرة الدنيا (٦٤٢٩)، ومسلم، كتاب فضائل الصحابة، باب فضل الصحابة (٢٥٣٣ / ٢١٢).

سره تاكه يدايه و كوټايبه كه ي توشى به لا دهن و توشى چنده ها كي شه دهن كه
نينكارى لى ده كن))

فیتنه ی وا دیت وای ده بیڼی زور سهخته و ده لیتی: من بهرگه ی ئه م به لایه ناگرم،
بهرگه ی ئه م فیتنه یه ناگرم نه مجار نه و فیتنه یان له سر لاده چیت، فیتنه یه کی تر
دیت كه فیتنه ی پيشو ناسك ده كاته وه، واته: كاتى ته ماشای فیتنه ی دووهم
ده كه یت ده بیڼی كه فیتنه ی یه كه م هیچ نییه له چاو نه ودا... پیغه مبهری خوا ﷺ
ده لیت: ((وتجيء فتنة فيرقق بعضها بعضا، وتجيء الفتنة فيقول المؤمن: هذه مهلكتي
ثم تنكشف وتجيء الفتنة فيقول المؤمن: هذه هذه، فمن أحب أن يرحل عن النار
ويدخل الجنة فلتأته منيته، وهو يؤمن بالله واليوم الآخر، وليأت إلى الناس الذي يحب أن
يؤتى إليه))، واته: فیتنه ی وا دیت كه یه كتری ناسك ده كه نه وه (واته: هر
فیتنه یه ك دیت و نه وه ی پاش نه و له و خرابتر و گه وره تره)، فیتنه دیت و كه سی
ئیماندار ده لیت: به راستی ئه م فیتنه یه به هلاكه تما ده بات، نه مجار نه و فیتنه یه ی
له سر لاده چیت و فیتنه یه کی تر دیت و ئیماندار ده لیت: ئه مه ئه مه (واته: ئه مه به
راستی به هلاكه تما ده بات) جا هر كه سی ده یه وئى له ناگر پزگاری بیت و بچیته
به هه شته وه با كاتى دهرمیت باوه پى به خوا و روژی دواى هه بیت و بپوات بو لای
نه و كه سانه ی كه پیتی خو شه بچیت بو لایان)) .

دلنیا به كه پیغه مبهری خوا ﷺ چاره سره كه ی دیاری كردوه بو هر فیتنه یه ك
له چنده وشه یه کی كه مدا به لام له وپه پى ره وانپیژی و ناشكرادایه ... پیویست له سر
موسلمان نه وه یه له م فیتنه یه دا باوه په كه ی خوی ساغ بكاته وه و بته وى بكات،
چونكه ئیمان كوتى ئارامی و دلنیا یی یه و په یژه ی رزگار بوونه له نیو دهریای ئه م
هه موو فیتنه له سر یه ك و هه لچوانه دا... ئیمان قه لای دلنیا یی به له نیوان ئه م
گه رده لولو له هه لچوو ده - گه رده لولو ی فیتنه - ئیمانیش پیویستی به تازه كردنه وه
هه یه به گوپراهی لى... چونكه (ئیمان) وه و باوه پ و كرده وه یه ... به گوپراهی لى زیاد
ده كات و به سه رپیچی كه م ده كات... حالى دلت له كاتیکدا تو گوپیستی: خوی
گه وره فهرمووی... پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی... دواروژت ده هیتنه یاد و برپار

دهدهيت به دلت كه تهوبه بكهيت و بگه پښته وه... زور نهسته مه حالې ئيمان له دلتدا له م كاته دا وهكو حالې نه و كاته ي دلت بښت كاتې ته ماشاي فليميكي بي نابروو بكهيت يان زنجيره يه كه له زنجيره نزمه بي نرخه كان!! خوي گه وړه ده فـرموئيت: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ﴾ الفتح: ۴، واته: نه و خوي به كه ناسووده يي و نارامي روحي و مه عنه وي دابه زانده دلي بپرواداره كان، له كاتي په يمانه كه ي حوده بيبه دا بو نه وي بپروايان زياد بكات له گه ل بپرواكه ياندا، تا ته نها پشت به خوا ببه ستن و دليان ته نها يادي نه وي تيا به دي بكرى)).

كه و ابو ئيمان به گوپرايه لي زياد ده كات، به يادي خوا زياد ده كات، به كوړ و مه جليسي زانست زياد ده كات، به دوور كه و تنه وه له خوي گه وړه كه م ده كات له سر هر زه وييه كه بښت يا خود له ژير هر ناسمان كيدا بښت...

ليړه دا ناوردانه وه يه كي زانستي تر هيه كه نه و هيش: گوته ي پښه مبهري خواﷺ ((وليأت إلى الناس الذي يحب أن يؤتى إليه))، واته: بپروا بو لاي نه و كه سانه ي كه پتي خو شه بچيت بو لايان)) كه و ابو ليړه دا مافي خودا هيه و مافي خه لكي هيه وه ليړه وه پښه مبهري خواﷺ فه رمويه تي هه روه كو له هه ردوو كتيبي (صحيح) دا هاتوه له فه رموده ي (انس) هوه: ((لا يؤمن أحدكم حتى يحب لأخيه ما يحب لنفسه))، واته: هيچ كه سيك له نيوه ئيماني كامل نيه تاوه كو نه وي بو خوي پتي خو شه بو براكه شي پتي خو ش بښت)).

نه گه ر له م روانگه وه له گه ل خه لكيدا هه لسوكه وت بكهيت، نه و هه رگيز نازاري كه س نادهيت، بير بكه روه وه له و وشه يه ي پيش نه وي له حقي كه سيكدا بيليت، نايا پښت خو شه نه و كه سه به هه مان شيوه قسه له گه ل تودا بكات؟ به هه مان زمان و شيواز؟ به هه مان نه و وشانه ي كه تو ئيستا له گه ل نه ودا ده يكهيت؟ نايا پښت خو شه نه و كرداره ت پي بكريت كه تو به براكه ت ده يكهيت؟

۱- أخرجه البخاري، كتاب الإيمان، باب من الإيمان أن يحب لأخيه ما يحب لنفسه (۱۳)، ومسلم كتاب الإيمان، باب الدليل على أن من خصال الإيمان: أن يحب لأخيه المسلم ما يحب لنفسه من الخير (۴۵).

براکه م... نه‌گەر تو که سیکی به توانای ئه‌وا بیر بکه‌ره‌وه له توانای خوای گه‌وره به سه‌رته‌وه، نه‌گەر ده‌وله‌مەندیت ئه‌وا بیر له هه‌ژاری خۆت بکه‌ره‌وه به‌رانبه‌ر خوای گه‌وره، هه‌ر که سیکی خودای خۆی ناسی ئه‌وا خۆیشی ده‌ناسی، نه‌گەر هه‌ر که سیکی خودای خۆی به ده‌وله‌مەندیکی ره‌ها ناسی ئه‌وا خۆی به هه‌ژاریکی ره‌ها ده‌ناسی... وه هه‌ر که سیکی خواکه‌ی خۆی به عیززه‌تیکی ته‌واوه‌وه ناسی ئه‌وا خۆی به زه‌لیلکی ته‌واوه‌وه ده‌ناسی، هه‌ر که سیکی خواکه‌ی خۆی به خاوه‌ن زانستیکی ته‌واوه‌وه ناسی ئه‌وا خۆی به نه‌فامیکی ته‌واوه‌وه ده‌ناسی....

براکه م... نه‌گەر تو که سیکی زانایت ئه‌وا کێ فی‌ری کردیت؟ وه نه‌گەر تو که سیکی ده‌وله‌مەندی ئه‌وا کێ ده‌وله‌مەندی کردی؟ وه نه‌گەر تو که سیکی به هی‌زی ئه‌وا کێ به هی‌زی کردی؟ له خۆ بایی مه‌به... به‌لکو خواکه‌ی خۆت باش بناسه بۆ ئه‌وه‌ی توانای خۆت بناسی و بزانی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ (۱۵) إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۝ (۱۶) وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ فاطر: ۱۷، واته: ئه‌ی خه‌لکینه! ئی‌وه هه‌ژان و نیازتان به خوا هه‌یه، ئه‌و بێ نیاز و سوپاسکراوه هه‌رچه‌نده خه‌لکی ململانی بکات. (۱۵) نه‌گەر بیه‌وی ئی‌وه له ناو بیا و خه‌لکی تازە بینیت، واده‌کات. (۱۶) ئه‌و کاره‌ش بۆ خوا گران نییه (۱۷) .

من وا ده‌بینم که نه‌گەر ئه‌م ئوممه‌ته هیچ شتیکی جێ به جێ نه‌کات ته‌نها ئه‌م ئامۆزگارییه نه‌بی‌ت ئه‌وا هه‌لسوکه‌وت و مامه‌له‌ی نیوان خه‌لکی رێک و پێک ده‌بوو وه نه‌گەر گو‌ی‌پ‌ایه‌لی فه‌رمانه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌بووین له‌م چه‌ند وشانه‌دا ئه‌وا خوای گه‌وره له‌ فیتنه‌ رزگاری ده‌کردین ئه‌وانه‌ی که ئاشکران و ئه‌وانه‌ی که شاره‌ن...

ده‌لێم: ترسناکی فیتنه‌کان زیاتر و زۆرتر ده‌بن کاتی که که‌سانیک پێی هه‌لسن و ئاگره‌که‌ی زیاتر خۆش بکه‌ن ((أناس من جلدتنا ويتكلمون بالسنتنا ويلبسون ملابسنا))، واته: خه‌لکانیک له‌ نه‌وه‌ی خۆمان و به‌زمانی خۆمان قسه‌ ده‌که‌ن و جل و به‌رگه‌که‌ی ئێمه له‌ به‌ر ده‌که‌ن)) ئه‌وا فیتنه‌که به‌ زه‌برتر و توندتر ده‌بی‌ت...

په زای خوا له (حذیفة ی کوپی الیمان) ... ده سټپاک و جیی باوه پی نه ټینییه کانی پیغه مبهری خوا علیه السلام، ده لټی خوی گه وره منه تی کردووه به سه ریدا بؤ گواستنه وهی نه و فهرموودانه ی که ده رباره ی (فیتنه کان) هاتوون.

(حذیفة ی کوپی الیمان)^۱ ده لټت: ((کان الناس یسالون رسول الله صلی الله علیه و آله عن الخیر وکنت أسأله عن الشر مخافة أن یدرکنی))، واته: خه لکی پرسیاریان ده کرد له پیغه مبهری خوا علیه السلام ده رباره ی خیر و چاکه، به لام من پرسیاری شه پ و خراپه م لی ده کرد له ترسی نه وهی پیم بگات)).

ته ماشای نه فیکه و تیگه یشتنه به رزه بکه ... حذیفة ده ستمان ده خاته سهر ده رگایه که له ترسناکترین ده رگاگان، چونکه چاکه لای هه موو خه لکی ناشکرایه و دیاره، به لام هه ندی فیتنه هه یه که پیویستی به چاوساگی و زانیاری و تیگه یشتن هه یه و پیویستی به دلسوزی و یارمه تی خوا هه یه . بویه ناگاداری نه م گفتوگو نایاب و به نرخه به، حذیفة ده لټت: ((یا رسول الله إنا کنا فی جاهلیة وشر فجاءنا الله بهذا الخیر، فهل بعد هذا الخیر من شر؟)) قال صلی الله علیه و آله: ((نعم)) واته: نه ی پیغه مبهری خوا علیه السلام نیمه له ناو نه فامی و شه پ و خراپه دا بووین - واته: پیس نیسلام - نه نجا خوا نه م خیره ی هینا و نیمه ش تییداین و توشی هینا بومان، نایا له پاش نه م خیره شه پ و خراپه هه یه وه که چوڼ له پیشه وه یدا هه بوو؟ پیغه مبه ریش صلی الله علیه و آله فهرمووی: به لټی)) نه ی خودایه ! بمانپاریزه ... حذیفة فهرمووی: ((و هل بعد ذلك الشر من خیر؟)) واته: نایا له پاش نه و شه پ و خراپه یه خیر و چاکه هه یه ؟)) پرسیاریکی سه یره ! نه گهر پیی بگوتایه به لټی پاش نه وه شه پ هه یه و حذیفة بی ده نگ بویه و پرسیاری دووه می لی نه کردایه نه و فیتنه که گه وره ده بوو، به لام حذیفة دوودل بوو بویه فهرمووی: ((و هل بعد ذلك الشر من خیر؟ فقال صلی الله علیه و آله: ((نعم وفيه دخن))، واته: نایا له پاش نه و شه پ و خراپه یه خیر و چاکه هه یه ؟ پیغه مبهری خوا علیه السلام فهرمووی: به لټی به لام خه لټیکی (خه وشیک) تییدایه)) هه مووی خه یر و

۱. أخرجه البخاري كتاب المناقب، باب علامات النبوة في الإسلام (۳۶۰۶)، ومسلم، كتاب الإمامة، باب وجوب ملازمة جماعة المسلمين (۱۸۴۷).

چاكه ي پالاوته نيبه به لكو خه يركه و گومان و ناره زووه كانى تيكله كه واته پيوست به چاووونى دهكات بو روښتن به سهر ريگادا... حذيفة فهرمووى: ((وما دخنه؟ قال: ((قوم يهدون بغير هديي تعرف منهم وتنكر)) قلت: فهل بعد ذلك الخير من شر؟))، واته: ئايا خه وشه كه چيبه؟ فهرمووى: خه لكانيك دهبيت له سهر بهرنامه و ئاكارى من نارون، چاكه و خراپه شيان ليده بينيت، گوتم: ئايا له پاش ئه و خير و چاكه يه خراپه و شه ر هيه؟)) واته: ئايا له پاش ئه و خه يره ي كه تيكله به خه لته شه پى تر هيه؟ له گه ل مندا ورياي ولامه كه ي داهاتوو به . ((دعاة على أبواب جهنم من أجاوبهم إليها قذفوه فيها))، واته: بانگه وازكارانيك له سهر دهرگاكانى دوزخ راوه ستاون، ههر كه سيك وه لاميان بداته وه ئه و فرىي ده دهنه ناو دوزخه وه))

جا حذيفة بهرده وام پرسيار دهكات له پيغه مبهري خواص و ده لئيت . ((قلت: يا رسول الله صفهم لنا، قال: هم من جلدتنا ويتكلمون بألسنتنا)) واته: ئه ي پيغه مبهري خواص كوه سفيان بومان بكه؟ فهرمووى: ئه وانه له پيستي خومانان و به زمانى خومان قسه ده كه ن (مه به ستي ئه وه يه مروئن)).

جاري به كه م ده لئيت: ((وما دخنه؟)) ئه ويش ده لئيت: ((قوم يهدون بغير هديي تعرف منهم وتنكر)).

جاري دووهم ده لئيت: ((صفهم لنا يا رسول الله)) ئه ويش ده لئيت: ((هم من جلدتنا ويتكلمون بألسنتنا)) بانگه وازكارانيك له سهر دهرگاكانى دوزخ راوه ستاون خه لكى بانگ ده كه ن بو ناو دوزخ به و ته و كرده وه كانيان !! يان ئه وان (خه لكى بانگ ده كه ن بو به هشت به و ته كانيان به لام به كرده وه كانيان بانگيان ده كه ن بو ئاگر، جا ههر كاتييك به قسه كانيان به خه لكى بلين: وهرنه پيشه وه و بين بو لامان ... ئه و كرده وه كانيان ده لئيت: گوياي لى مه گرن) ههروهكو (ابن القيم) ' گوتويه تي، بويه زورجار خه لكى ده بينى زور سه رسام ده بن .

ليږه دا ريوايه ټيكي تر هه يه كه چهند وشه يه كي سه يري ټيډايه، نه ویش
 فرمايشتي پيغه مبهري خوايه ﷺ كه ده فرمويټ: ((رجال قلوبهم لولب الشياطين في
 جثمان إنس))^۱ مانا كه ي نه وه يه: به رواله تدا رواله تي مړۍ به لام دلگه كانيان دلي
 شه يتانه - په نا به خوا - ده بيني به زماني عه ربه ي قسه ده كات و جل و
 به رگه كه ي نيمه له بهر ده كات كه چي ده ليټ: ((پينووسيكي سوورم بده ني با
 هه له كاني قورئانتان بو راست بكه مه وه)).!

گوټي لي ده گريت و له وه وه ده خوښي ته وه كاتيځ ده ليټ: ((ته نانه ت
 (په كټاپه رستي) ش سته مي له نافرته كړدوه، چونكه وشي په كټاپه رستي ده ليټ
 (لا اله الا هو) ثايا بو نالين (لا اله الا هي؟)).

گوټي لي ده گريت و له وه وه ده خوښي ته وه كاتيځ ده ليټ: ((كومه لگاي هاوه لان
 كومه لگايه كي پارچه پارچه و سه رقالي كار ه سووك و پيسواكان و ثاره زووه جنسي
 په كان بوون، نه م ده سترديزيه جنسيه ته نها هاوه له به ناويانگه كاني نه گرتبووه وه
 و به لكو هاوه له نافرته ناسراوه كانيشي گرتبووه وه! چونكه كاتيځ نير مي، مي و
 نير به يه كه ده گن و بوو بووه نه ريتيكي روژانه كه كومه لگاي (يثر) له سه ري
 راهاتبوون، بويه (محمد) بو نه هيشتنی ته نكي ناچار بوو كه پيگه بداته هاوه لاني
 كه وا كيښه نيبه نه گه ر بچنه مزگه و ته كانه وه به له شگرانيبه وه)).

گوټي لي ده گريت و له وه وه ده خوښي ته وه كاتيځ ده ليټ: من خدا هه لئابزيرم و
 شه يتانيش هه لئابزيرم چونكه هه ردووكيان ديوارين چاوه كانم ده گرن و
 دايد پوښن... ثايا ديوارين بگورمه وه به ديواريني تر؟)).

نه ي په روه ردگارمان! په ستي و توره يي خوت له سه رمان هه لگره، به پي قسه
 و كرده وه ي نه فامه كانمان مامه له مان له گه لدا مه كه هه ر تو پشت و په نايث و
 توانا ت به سه ر هه موو شتيځدا هه يه.

جاريكي تر ده گه پيښه وه بو فرموده كه، حذيفة فرموي: ((يا رسول الله، فما
 تأمرني إن أدركني ذلك؟))، واته: نه ي پيغه مبهري خوايه ﷺ به چي شتيځ فرمانم پي

دهكې نه گره نه وسهرده مه م به سهردا هات ؟))، واته: له كاتي فيتنه دا چي بكم ؟ پيغه مبهري خوښه ويست ﷺ فهرمووي: ((تلززم جماعة المسلمين و إمامهم)) واته: په يوه ست ده بيت به كومه لي موسلمانان و پيشه واکه يانه وه))، به راستي نه م ريگايه ريگاي رزگار بوون و دهربازبوونه، له سهرده مي فيتنه دا، نه وشته ي كه خوي گوره له سهرت فراواني كړدووه خوټ له سهر خوټ ته نكي مه كه ! وه مه لي: كومه له كې من كومه له ي فلانه ... حربه كه م حزبي فلانه و... مه به كه سيكي حزبي و... مه به كه سيكي دهمارگير... واز بهينه له م دهمارگيريه سهرسخت و گه نيوه، ته نها با دهمارگيريه كه ت بو كومه لي حقه بيت له سهر رووي نه م زه وييه دا كه نه ویش كومه لي موسلمانان، هه روه كو خوي گوره فهرموويه تي: ﴿هُوَ سَمَكُكُمُ الْمُسْلِمِينَ﴾ (سورة الحج) واته: له پيشدا و له م قورئانه شدا هه ر خوا ئيوه ي ناوناوه موسلمان و خو به ده سه وه دهر)) خوي به رز و به پيز خوي نه م ناوه ي لي ناوين بويه تويش ده ست بگره به كومه لي موسلمانان وه هه روه كو چوڼ پيغه مبهري خوا ﷺ رينموي حذيفتي كړدووه و فهرموويه تي: ((تلززم جماعة المسلمين و إمامهم)) كه چي حذيفة به رده وامه له پرسياره كاني ده لئيت: ((فإن لم يكن لهم جماعة ولا إمام ؟))، واته: نه ي نه گره موسلمانان نه كومه ليان هه بوونه پيشه وا)) نه ویش فهرمووي: ((فاعتزل تلك الفرق كلها ولو أن تعض بأصل شجرة حتى يدركك الموت وأنت على ذلك)) واته: خوټ به دوور بگره له هه موو نه و فیرقه و تاقمانه، نه گره چي به قه پ گرتنيشت بيت به په گي دارك هه تا مردن بيت ده گات، توښ هه ر به هه مان شيوه دوور بگره)).

جا بويه فيتنه و تاقيردنه وه كه زياد ده كات و گوره ده بيت وه كاتي كه سانتيك ټاگره كه گر بدن و به ريوه ي ببه ن له پيستي خومان و به زماي خومان قسه ده كن هه روه كو چوڼ نه و راستگويه فهرموويه تي كه هه رگيز له خو ، قسه ناكات. به لاكه زياتر و زورتر ده بيت كاتي بزانيت كه وا فيتنه كه رووبه رووي دلّه كان ده بيت وه ... هه ندي كه س هه ن وا ده زان نه گره له جيگاي فيتنه كه دوور بكه ونه وه له پاش نه وه ي رووبه رووي بووه وه به چاوه كاني بيني و به گوپيه كاني گوپيستي

و شه کانی بوو به لکو رهنګه به نه دنامه کانی به شداري کرد به لکو رهنګه دلکه ی په یوه ست بوو پټوه، پاش نه وه وا ده زانی نه گهر نه و له و جیګه به دور بکه ویته وه نه واهه موو شتیک ته واهه ده بیت... به لام کانی ده پوات بو سهر جیګه که ی بو نه وه ی به خوئی نه واهه دیمه نی نه و فیتنه ديسان به بهر چاويدا دین و ده چن و وینه به وینه و شه کانی فیتنه ده بیسی و له گویدا دوباره ده بیته وه و شه به و شه... بو؟

چونکه پیغه مبه ری خوا عز و جل ده فهرمویت: (هه روه کو له (صحيح مسلم)) دا هاتوه له فهرمووده ی (حذیفة ی کوری الیمان) هوه که ده لیت: ((تعرض الفتن علی القلوب کالحصیر عودا عودا))، واته: فیتنه کان رووبه رووی دلکه کان ده بنه وه وه کو حه سیریک دار به دار))، واته: فیتنه به فیتنه ((فأی قلب أشربها نکنت فیه نکتة سوداء))، واته: هه ر دلک خوار دیه وه و هریگرت نه واهه خالیکی ره شی تیادا به جی ده هیلی)) نه ی خودایه !! جا هه ر دلک هه ندی له و فیتنه به ی چه شت نه واهه شوینه واریکی ره ش له ناو دلیدا ده هیلیته وه ((وأي قلب أنکرها))، واته: هه ر دلک ئینکاری لی کرد و ره دی کرده وه))، به هیچ شیوه یه ک جیګای فیتنه ی تیادا نابیته وه، چونکه به فه زلی خوا پره له ئیمان و قورئان نویت و ته سبیحات و ئیستغفار و فهران کردن به چاکه و بانګه واز کردن بو خوا و خوشویستنی هه ژاران و نه داران، جا نه وه دلکه پره له چاکه، بویه فیتنه دیت به دوا ی جیګایه کدا ده گه پیت له و دلکه روناک و گوپرایه له دا که چی هیچ جیګایه ک بو خوئی نادوزیته وه و نه مجار ده رده چیت ! به لی... نه و فیتنه به رووبه روو ده بیته وه به لام له ناو دلکه کیدا جی نابیته وه و دلکه کان هیچی لی ناخواته وه چونکه نه و ئینکاری لی کردوه .

نه ی من له پیشدا نه مگوت: که واهه ده بی چولکردن و به تالکردن (التخلية) له پیش خورازاندنه وه (التحلیة) وه ده بی دلکه کان پاک بکه یته وه له پیشدا بو نه وه ی ماده ی ئیمانی تیادا جیگیر بیت بویه له پاش نه وه نه گهر فیتنه ی رووبه رو بیته وه نه واهه ره دی ده کاته وه و هری ناگریت ((وأي قلب أنکرها نکنت فیه نکتة بیضاء حتی تصیر علی قلبین، علی أبيض مثل الصفا، فلا تضره فتنة ما دامت السموات

۱. أخرجه مسلم، کتاب الإيمان، باب رفع الأمانة و الإيمان من بعض القلوب و عرض الفتن علی القلوب (۱۴۴).

والأرض، وعلى أسود مربادا كالكويز مجزيا لا يعرف معروفا ولا ينكر منكرا إلا ما أشرب من هواه ((وقلب أبيض لا تضره فتنة ما دامت السماوات والأرض))، واته: هر دليک ئينكارى له فيتنه كه كرد ئهوا خاليكى سپى تبادا به جى ده هيلى، تاكو ده بيته دوو جوړه دل: به كيكيان سپى هه روه كو شتيك روون و پاك و بيگه رد بويه چيتر هيچ زيانى پيناگه يه نن تاكو زهوى و ئاسمانه كان هه ن، ئه و يتر يان دليكى ره شه وه كو كوزه يه كى لاره وه بوو وايه جا هيچ چا كه يه ك نانا سبت، هيچ خراپه يه ك ئينكار ناكات ئيلا شتيك كه ئاره زووه كه ي پى ئاو بدات)) ئه وه دليكه پر له هه وه س و ئاره زووه !.

هه وه س و ئاره زوو پادشايه كى سته مكارى نه قامى زوړداره، گوښه كان كه پر دهكات بو بيستنى حق وه چاوه كان كويز دهكات بو بينينى به لگه و چا كه كارى، هه رچه نده ئه و به لگه و چا كه يه وه كو پوژى روون و روناك ببيت له كاتى چيشته نكاودا وه وه كو روژ و ابى كاتيک دهره وشيته وه، خاوه نى هه وه س و ئاره زوو هه رگيز قسه يه ك وه رناگريت له خوداوه و يان له پيغه مبهري خوداوه ﷺ، پيى ده لئيت: گوشتى به راز هه رامه، كه چى ئه و پيت ده لئيت: به لى جاران هه رام بووه چونكه نه خووش بووه و نه خووشى له گه ل خويدا گواستووه ته وه، به لام ئيستا به راز له كي لگه ته ندرسته كاندا به خيو ده كريت و له ژير چاو ديږى پزيشكى پسپوردا ئيتر بو هه رامه ؟! پيى ده لئيت: ئالتون هه رامه، ئه و ده لئيت: بو؟ چى شتيك و هو كاريك هه يه بو هه رام كردنى ئالتون له پياوان؟

پيى ده لئيت: مه ي هه رامه ... ئه و ده لئيت: به لى، به لام ئه وانه ي ئه م سه رده مه پيى نالين مه ي به لام پيى ده لئين (المشروبات الروحية) به ناوى تره وه ناويان لى ناوه به هو ي ئه وه ي له گه ل ئه م سه رده مه ي تيايدا ده ژين بيگو نجين...

همزوك همز المنكر المتغال	إن قلت قال الله قال رسوله
تبع لهم فى القول والأعمال	أو قلت قال الصحابة و الأولو
وابو حنيفة والإمام الغال	أو قلت قال الشافعي وأحمد
وأحتالوا على حرام الله بالإحلال	صدوا عن وحي الإله ودينه

يا امة لعبت بدين نبيها   كتلاعب الصبيان في الأحوال
حاشا رسول الله يحكم بالهوى   تلك حكومة الضلال

واته: نه‌گه‌ر بلټيت خوا و پټفه‌مبه‌ره‌که‌ی فه‌رمووی، نه‌وا چاوه‌قريټت لی ده‌که‌ن وه‌کو که‌سيکی بی بړوای له‌خوبايی، يان بلټيت هاوه‌لان فه‌رموويان و شويټکه‌وتواني نه‌وان له‌وته و کرده‌وه‌کانياندا، يان بلټيت (الشافعي) و أحمد فه‌رمووی ابو حنيفه و پشه‌وای به‌نرخ و گرانبه‌ها (مه‌به‌ستی مالکه)، به‌ره‌لستی وه‌حي خوا و دینه‌که‌ی ده‌که‌ن، فيل ده‌که‌ن له‌وه‌ی خوا حه‌رامی کردوه و حه‌لائی ده‌که‌ن، نه‌ی نه‌و نوممه‌ته‌ی که‌به‌دینی پټفه‌مبه‌ره‌که‌ی ياريان کردوه وه‌کو ياريکردنی منداال له‌نيو قورپاودا، حاشا بيت که‌پټفه‌مبه‌ر حوکم به‌هه‌وس بکات، به‌راستی نه‌وه‌حوکمیکي کوټرانه‌يه...

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموټ: ﴿يَنْدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ ص: ۲۶، واته: نه‌ی داوود! به‌راستی نيټمه‌تومان کرده‌جيشين له‌سه‌ر زه‌ويدا بؤ به‌ريوه‌بردنی کاروباری مه‌ردم، ده‌سا تويش به‌شيوه‌يه‌کي په‌سند و به‌هق و دادگه‌رانه له‌نيوان خه‌لکدا بپريار بده و حوکم بکه، و شوين هه‌وا و ثاره‌زوه‌مه‌که‌وه له‌حوکمکردندا تا به‌وه‌ويه‌وه له‌ريگای خوا گومرات بکات بی گومان نه‌و که‌سانه‌ی که‌له‌ريی خوا لاده‌ده‌ن و گومرا نه‌بن سزا و جه‌زده‌به‌ی توند و سه‌ختيان بؤ هه‌يه به‌هوی نه‌وه‌ی که‌روژی حيساب و پاداشت و توله‌يان له‌بیرکردوه).

حذيفة ده‌لټين: ((القلوب أربعة: قلب أجرد فيه سراج يزهر— أي: يذير— وقلب

۱. أخرجه ابن أبي شيبة في ((المصنف)) (۳۶ / ۱۱) عن أبي البخري عن حذيفة، قال أبو نعيم في ((الطية)) (۳۸۵ / ۴): ((و أرسله) وقد روي مرفوعاً، أخرجه أحمد (۳ / ۱۷)، و أبو نعيم (۴ / ۲۸۵) عن أبي سعيد الخدري مرفوعاً، وفيه علتان: ضعف ليث، والانتقطاع بين أبي البخري و أبي سعيد، وضعفه الشيخ شعيب في تحقيق المسند (۲۹ / ۱۱)، وانظر: ((مجمع الزوائد)) (۱ / ۶۳).

أغلف مربوط على غلافه، وقلب منكوس، وقلب مصفح، فأما القلب الأجرد فقلب المؤمن سراجة فيه نوره، وأما القلب الأغلف فقلب الكافر، وأما القلب المنكوس فقلب المنافق عرف ثم أنكر، وأما القلب المصفح فقلب فيه إيمان ونفاق فمثل الإيمان فيه كمثل البقلة يمدّها الماء الطيب، ومثل النفاق فيه كمثل القرحة يمدّها القيح والدم، فأى المادتين غلبت على الأخرى غلبت عليه))، واته: دلّه كان چوار جوړن: دلّیکى رووت و به تال چرایه کی تیدایه و روناکی ده تاته وه، دلّیکى بهرگ گیراو و به بهرگه کی به ستر او ده وه (واته: دلکویربووه)، دلّیکى سهره وخوار، دلّیکى گوشاد، جا دلّه رووته که نهوا دلّی ئیمانداره چراکه ی تیدا روناکیه که به تی، دلّه بهرگ گیراو که نهوا دلّی بیباوه پره، دلّه سهره وخواره که نهوا دلّی دورووه حقی ناسی، به لام پاشان نکولّی لی کرد، دلّه گوشاده که نهوا نهو دلّیه که و ئیمان و دورووی تیدایه جا نمونه ی ئیمان که وه کو سه وزی وایه و ئاوی پاکی پی ده گات، نمونه ی دوروویی که ی وه کو برینک وایه و خوین و زوخمی پی ده گات، جا هر ماده یه که له و دووانه زال بوو به سهر نه ویترا نهوا زال ده بی به سهریدا)).

به لّی نه ی پزداران... هاتنی فیتنه نیشانه یه که له نیشانه کانی قیامت جا نهو فیتنه یه زور بوو ده وه و زیادی کردووه و گپی گرتووه وه کو نه وه ی که پووش و په لاش ناگری تی بهر بووبیت...

پیش نه وه ی نه م به شه ته و او بکه م ده لّیم: فیتنه به گشتی ده بنه دوو به شه وه و سییه میان نییه نه وانیش:

فیتنه ی هوه س و ناره زوو (الشهوات)، فیتنه ی گومان و دوو دلّی ((الشبهات))

• فیتنه ی هوه س و ناره زوو (الشهوات)...

نه مه یشه جوړه کانی زوره، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفَصْطَةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ﴾ ۱۴، واته: چه زوو ناره زوو بو ژنان بو کوپانی زور و بو کوگا و کیسه ی زیږ و زیوو، بوړه وه نه سپی نیشاندار و پرخال و

بۆ مه‌ړ و بزن و وشتر و گاو مه‌زرا و كشتوكال رازېنراوه‌ته‌وه بۆ خه‌ك و لايان شيرينكراوه ته‌نانه‌ت گه‌لې جار زيانى خوښيانى تېدايه‌و ملي خوښيانى بۆده‌شكېنن كه‌چى هه‌ر كه‌مى ناكه‌نه‌وه!!)) ئه‌مه نمونه‌يه‌كه له نمونه‌كانى فېتنه‌ى هه‌وه‌س و ئاره‌زوو.

پېغه‌مبه‌رى خواﷺ فه‌رمويه‌تى هه‌روه‌كو له هه‌ردوو كټيبي (صحيح) ۱ دا هاتووه له فه‌رمووده‌ى (عمروى كوبرى عوف الأنصاري) هوه ده‌لېت: ((والله ما الفقر أخشى عليكم ولكني أخشى أن تبسط عليكم الدنيا كما بسطت على من قبلكم، فتنافسوها كما تنافسوها، وتهلككم كما أهلكتهم))، واته: سوپند به‌ خوا هه‌رگيز له هه‌زاري لېتان ناترسم به‌لام له‌وه ده‌ترسم كه‌ نيعمه‌ته‌كانى دونياتان به‌ سه‌ردا بريژي هه‌روه‌كو چۆن به‌ سه‌ر ئه‌وانه‌ى پش ئيوه‌دا رزا و ئيوه‌ش پېشبركيى تيا‌دا بكه‌ن هه‌روه‌كو ئه‌وان كرديان و ئه‌مجار به‌هه‌لاكه‌تدا بتانبات هه‌روه‌كو چۆن ئه‌وان به‌هه‌لاكه‌تدا چوون)).

ته‌ماشاي فېتنه‌ى سامان بكه‌ و ته‌ماشاي فېتنه‌ى دونيا بكه‌، جا سامان فېتنه‌يه‌كى زۆر سه‌خته، خواى گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿إِنَّمَا أَمْرُكُمْ وَأَوْلَدُكُمْ فِتْنَةٌ﴾ ۱۵، واته: به‌ راستى مال و مندا له‌كانتان به‌لان بۆتان پېيان تاقي ده‌كرينه‌وه تا ده‌ركه‌ويى كامتان گوپرايه‌لى ده‌كه‌ن و كامېشتان ياخي ده‌بن كه‌وابوو بېدار و هوشيار بن پېيان فريو نه‌خۆن!!))، واته: تاقيكرينه‌وه، جا مندا له‌ فېتنه‌يه‌، به‌لې به‌رپرسيارى ده‌رباره‌ى ئه‌وان، ئه‌وان ده‌بنه‌ جېى تاقيكرينه‌وه‌ى تو، جارى وا هه‌يه خواى گه‌وره (خه‌ير) ده‌كاته فېتنه هه‌روه‌كو چۆن له (شه‌ر) دا فېتنه هه‌يه، خواى گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَنَبَلُوكُم بِالْشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾ ۳۵، واته: تاقيتان ده‌كه‌ينه‌وه به‌ ناخۆشى، خوښى، هه‌زاري، ده‌وله‌مه‌ندى، له‌ش ساغى و نه‌خۆشى، تا سابير و ناشوكر ده‌ركه‌ويى وه‌ئېلا خوا بۆ خۆى ده‌زانى وه به‌مه‌ش

۱- أخرجه البخاري كتاب الرقاق، باب: ما يحذر من زهرة الدنيا و التنافس فيها (٦٤٢٥) وفي (٣١٥٨)، ومسلم كتاب الزهد والرقاق باب (٥٣) (٢٩٦١).

ټيځامه ي حوججيهان له سر ده کات تا که س بيانووی نه ميښي)).

ټيستا (ترمومتر) ټيکي زور ورده څه به ده ست بڼه وي نيمه ته کاني
به ده ست بناسيته وه، ټايا نه وه نيمه ته يان ټوله سندنه وه يه (نقمه)؟ ته ماشاي
نه و سامانه ي به ده ست بکه که خوي گه وره پي ي به خشيو ي ټايا نيمه ته يان
فيته يه؟ مندا له کانت ټايا نيمه تن يان فيته نه؟ نه و کورسيه و پله و پا يه ي که
ټوي تيا داي، پيگه کومه لايه تيبه که ت، ټايا نيمه ته يان فيته يه؟ چو ن نه وه بزائم؟
خي را که پي م بل ي چو ن له يه ک جودايان بکه مه وه؟ وه لام: (به ددانه کانت توند بيگړه
و بزري مه که، چو نکه زور به نرخه!!) ده ليم: نه گړ نه و سامانه ي به ده ست له
خوي گه وره نزیکت بکاته وه نه و نيمه ته، هه روه ها نه گړ سه روه ت و سامانه که ت
له ريگاي حه لاله وه کو ت کرده وه و حه قی خوي گه وره ت لي ده رهي نا نه و نيمه ته،
نه گړ سامانت به حه رام کو کرده وه، له گه ل نه و ي شدا خوي گه وره سامانه که ت
زياد ده کات نه و دلنيا به که فيته يه و له به رگي نيمه ت دايه، که و ابو هه مو
خه يريک که له به ده ست دايه نه گړ له خوا نزیکت بکاته وه نه و نيمه ته و نه گړ
له خوا دوورت بکاته وه نه و فيته يه و له به رگي نيمه ت دايه. وه هه روه ها پله و پا يه
نه گړ له خوا نزیکم بکاته وه نه و من نه م کاره م کرده وه له م جيگه يه دا بڼه خوي
گه وره و ديني خوا و خزمه تي موسلمانان، نه م کار و کورسيه يان نه م پله و پا يه م
نه گړتو وه ته ده ست بڼه ستم کردن له هه ژاران و نه داران يان به ده ست هي ناني
هه وه س و ټاره زويه کي پيس و بي نرخ، يان شتيکي کورتي له ناوچو، نه گړ له خوا
نزيکي کرديته وه نه و نيمه ته و پيويستي به سو پاسگوزاري هه يه، نه گړ له خوا
دووري کردينه وه نه و دلنيا به که فيته يه هه ر چنده له پيش چاوت پو شا کي
نيمه تي له به ر کرد، جا دلنيا به نه و فيته يه که پاستيه.

باش بير بکه روه له گوت ي خوي گه وره کاتيک ده فهرمويت: ﴿فَلَمَّا سُوا مَا
دُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمَ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً
فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾ فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾﴾ الانعام: ٤٤-
٤٥، واته: جا که نه و هه مو ټامو زگاريه يان له بيرخو برده وه که له سر زماني
په يامبه ران کرابوون ټينجا ټيمه يش بڼه خه فلاندنيان و وه ک (استدراج) ټيکيش،

ده‌روازه‌ی هموو خيړټكمان بۆ والا كړدنه‌وه و رزق و روزييه‌كي فرهنگي رشت به سهرياندا و نه‌وانيش خوځي و نه‌شوه گرتني هه‌تا به‌و مال و مندا له‌ي پيماندا بوون ده‌عيه و فيزگرتني و له ربي راست لاياندا نه‌وسا نيمه‌يش كتوپړك رقصان لي گرتن و نه‌وانيش له‌و هموو خوشگوزرانيه بي هيو و ناثوميد بوون. (۴۴) نينجا نه‌وانه‌ي كه ناهه‌قي و سته‌م پيشه‌يان بوو، هموو خيړ و خوشيه‌كيان له كيس چوو و دواپراو بوون سوپاس و ستايشي بي پايانيش بۆ خوي په‌روه‌ردگاري جيهانه‌كان. (۴۵)).

جوړه‌كاني هه‌وه‌س و ناره‌زوو زورن، به‌لام ده‌ليم: جوړي ناره‌زووه‌كه هه‌ر چوټيك بيت نه‌گه‌ر به‌نده‌كه ته‌وبه‌ي لي كړد و گه‌رايه‌وه بۆ لاي خوا نه‌وا خوا ته‌وبه‌كه‌ي لي و ده‌ده‌گرپت هه‌رچه‌نده نه‌گه‌ر توشي زينايش هاتبي، نه‌گه‌ر توشي كرداره‌كاني قه‌ومي (لوط) بوو، نه‌گه‌ر مه‌ي خواره‌وه، نه‌گه‌ر دزي كړد وه هه‌رچه‌نده تاوانه‌كه گه‌وره بيت، هه‌رچه‌نده تاوانه‌كه ترسناك بيت نه‌گه‌ر به‌نده‌كه ته‌وبه‌ي كړد و له بن ده‌ريه‌ينا و په‌شيمان بووه‌وه و كرداري چاكه‌ي نه‌نجام دا نه‌وا خوي گه‌وره لي خوس ده‌بيت، چونكه نه‌هلي سوننه هيج كه‌سيك به‌ كافر نازانن كاتي تاوانيك له تاوانه‌كه گه‌وره‌كان نه‌نجام بدات نه‌ميشه فه‌زلي خوي گه‌وره‌يه به سهر به‌نده‌كانيه‌وه.

خوي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ الفرقان: ۷۰، واته: مه‌گه‌ر كه‌سيك په‌شيمان ده‌بيت‌ه‌وه و بپوا بيتي و كاري چاك نه‌نجام بدا نا نه‌و كه‌سانه خوا گوناو و خراپه‌كانيان بۆ ده‌گورپت به‌چاكه، هه‌ميشه خوا گوناو پوس و ميه‌ره‌بانه)).

• به‌لام فيتنه‌ي گومان و دوو دلي (الشبهات).

نه‌مه ترسناك‌تره، چونكه نه‌گه‌ر دل‌ه‌كان تامي گوماني چه‌شت نه‌وا ده‌بيت‌ه باوه‌ړك لاي خاوه‌نه‌كه‌ي و رهنكه له‌و پيناو‌دها بكورپت يان نه‌و له‌و پيناو‌دها كه‌سي تر بكورپت، چونكه نه‌و وا ده‌زاني له‌سهر بير و باوه‌ړي راستي يه، نه‌و يش له‌و ريگايه‌وه دين سهر ده‌خات، كه‌چي له راستيدا گومان و دوو دلي يه !!

(نيمامي أحمد) و (أبو داود) و (الحاكم) و (الدارمي) و جگه له وان ريوايه تيان
 كردووه به سهنه ديكي (صحيح)^۱ له فهرمووده ي (معاويه ي كوپي أبو سفيان) هوه
 كهوا پيغه مبهري خواجه عليه السلام فهرموويه تي: ((افترقت اليهود على إحدى وسبعين فرقة
 فواحدة في الجنة وسبعون في النار، وافترت النصارى على ثنتين وسبعين فرقة فأحدي
 وسبعون في النار وواحدة في الجنة والذي نفس محمد بيده لتفترقن أمتي على ثلاث
 وسبعين فرقة، فواحدة في الجنة وثلثتان وسبعون في النار)) قيل: يا رسول الله ! من
 هم ! قال: ((الجماعة)) واته: جوله كه كان له نيؤ خوياندا بوونه حه فتا و يهك تاقم و
 فيرقه وه و يه كيكيان له بهه شتدايه و حه فتاي له ناگردايه، وه گاورداه كان له نيؤ
 خوياندا بوونه حه فتا و دوو تاقم و فيرقه وه حه فتا و يهك تاقميان له ناگردايه و
 يه كيكيان له بهه شتدايه، سويند بهو خوايه ي كه گياني (محمد) ي به دهسته به
 دلنيايييه وه نوممه ته كه م ده بيتته حه فتا و سي تاقم و فيرقه وه، يه كيكيان له
 بهه شتدايه و حه فتاو دووي له ناگردايه، فهرموويان: ئه ي پيغه مبهري خواجه عليه السلام كين
 ئه و كومه له رزگار بووه ؟ فهرمووي: كومه لي موسلمانانه)).

له ريوايه تيكي ترده كه (الترمذي)^۲ ريوايه تي كردووه: ((على ثلاث وسبعين ملة
 كلها في النار إلا واحدة)) قالوا: من هي يا رسول الله . قال: ((ما أنا عليه و
 أصحابي))، واته: ده بيتته حه فتا و سي تاقم و فيرقه وه، يه كيكيان له بهه شتدايه و
 حه فتاو دووي له ناگردايه، فهرموويان: ئه ي پيغه مبهري خواجه عليه السلام كين ئه و كومه له
 رزگار بووه ؟ فهرمووي: ئه و بهرنامه يه يه كه ئه مړو من و هاوه لانمي له سهره)).

۱- أخرجه أحمد (۱۰۲/۴)، وأبو داود، كتاب السنة، باب شرح السنة (۴۵۹۷)، والدارمي (۲۵۱۸)، والحاكم (۱۲۸/۱) بسند حسن عن معاوية رضي الله عنه.

قال الحاكم: ((هذه أسانيد تقام بها الحجة في تصحيح هذا الحديث)) ووافقه الذهبي.
 وقال شيخ الإسلام في ((الاعتصام)) (۱/ ۱۲۲): ((هذا حديث محفوظ من حديث معاوية)) وأصل حديث
 الافتراق ثابت من طرق أخرى، كما عند أبي داود (۴۵۶۶)، والترمذي (۲۶۴۰)، وابن ماجه (۳۹۹۱)، وأحمد (۲ / ۳۳۲)،
 من حديث أبي هريرة مرفوعاً، وسنده حسن

۲ - أخرجه الترمذي، كتاب الإيمان، باب ما جاء في افتراق هذه الأمة (۲۶۴۱) وقال: ((هذا حديث حسن مفسر
 غريب))، والحاكم في ((المستدرک)) (۱ / ۱۲۸، ۱۲۹) من حديث عبدالله بن عمرو مرفوعاً، وفي سنده الأفريقي و
 هو ضعيف، لذا ضعفه من هذا الوجه الحاكم، ورمز السيوطي لضعفه في ((الجامع الصغير)) (۷۵۳۲ - فيض).
 وقال الشاطبي في ((الاعتصام)) (۱ / ۱۶۵): ((إسناده غريب)).

نهم گوماناندهش زور ترسناكن، كه به هويه وه چنده ما كومه ل جيا بوونه وه،
مهروه كو ابن القيم^۱ دهفه رمويت: هيج شتيك (القدرية و المرجئة و الخوارج و
المعتزله و الروافض) و هه موو كومه له كانى ترى نه هلى بيدعى به و ريگايه دا
نه بردووه كه تى كه وتوون ته نها خراب تيگه يشتن له خوا و پيغه مبركه ي ﷺ.

ئايا ده زانى الخوارج نيمامى (على) يان به كافر ده زانى ؟؟ له كاتيكدان ه وچ
كه سيكه !!! ؟؟ نه و نه و كه سه يه كه له ماله كه ي پيغه مبركه ي خدا ﷻ گوره بووه و
نه وه يشه به سه ... به كافريان زانى به هوى گومان يكه وه ! كه ئيستا كاتى نه وه
نييه باسى بكه ين وه به دريژى له كتيبي (الفتنة بين الصحابة) دا باسم كردووه بو
هر كه سى ده يه وي بگه پيته وه بوى، به لام ده مه وي ت باسه كه ته واو بكه م به دانانى
چهنه خاليكي كردارى (عملى) وه كو چاره سه ريك بو نه م نه خو شيه ترسناكه، له
كاتيكدان كه فيتنه بلاو بووه ته وه، فيتنه ي هه وه س و ئاره زوو وه فيتنه ي گومان و
دوو دلى ... وه من هيج سه رده ميك نازانم (به پي خويندنه وه كانم) كه به و شيوه يه
فيتنه ي تيا دا بلاو بيته وه (له هه ردوو جوړه فيتنه كه) وه كو نه م سه رده م، كه و ابو
هه نگاهه كرداريه كان (عملى) چين به ره و ريگاي رزگار بوون ؟

يه كه م: خالى كردارى سه ر ريگا

پاستكردن و دلسوزى له كاتى داوا كردنى يارمه تى له خدا وه ندى گوره و بى
هاوتاوه، والله من هيج رزگار بوونيكم نييه و تويش هيج رزگار بوونيكت نييه ته نها
به پاستكردن له كاتى په نا گرتندا به خواى گوره، به و زانياريه ي كه پيته هه رگيز
له خو باي مه به، نه به گوپرايه ليكه تيش، نه به په رسته كه تيش ... به لكو په نا به
خوا بگروه دلنيا به، كه هيج رزگار كه ريك و هيج په نايه ك نييه ته نها بو لاي نه و
نه بيت، خواى گوره دهفه رمويت: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ
دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ البقرة: ۱۸۶،
۱۸۶، واته: هر كاتى به نده كانم له باره ي من پرسيارت لى ده كه ن: ئايا من دوورم
لييانه وه يان نزيك؟ ده بى بزنان، من زور نزيكم لتيان وه به هاناو پارانه وه ي نزا

گزيانه وه ديم و وه لاميان نه دمه وه هر كه ليم وه پارين دهبه نه وانش فهران و داخوای من وه لام بده نه وه و فهرانه كانم پشتگوئی نه خن و باوه پری ته واو بته ويان به من هه بی، به شکو ری راست بو خو به دی بکن.))
هیچ هیژ و توانایه کمان نییه بو نه نجامدانی گوټپراه لی یان وازهینان له سهر سرپیچی یان هه لاتن و دهر باز بوون له فیتنه ته نها به یارمتهی خوی گه وره نه بیټ...

ابن الجوزی^۱ ده لیت: ((شیخیک له نه هلی زانست و زانیاری له قوتابییه که ی خوی پرسى که له مه جلیسکه دا لای بو، فهرمووی: کوپم... چی ده که یټ نه گه ر به لای رانه مه پڼکدا تیپه پیت و سه گی رانه مه په که پیت وه پری (حه په ی کرد)؟ فهرمووی: مه په کان له خوّم دوور ده خه مه وه تا له توانمدايه، فهرمووی: نه ی چی ده که یټ نه گه ر جاریکی تر پیت وه پری؟ فهرمووی: سه که که ده گه پڼنمه وه تا کو ده توانم. فهرمووی: نه ی چی ده که یټ نه گه ر بو جاری سییهم وه پری؟ فهرمووی: وه کو نه وه ی جاری پیشوو ده که م... فهرمووی: کوپم... جا نه وه دریژه ده کیشی، به لام نه گه ر رزگار بوونت ده وی و ده ته ویټ بپه پیت وه په نا بگره به خاوه نی مه په که نه وا سه گی رانه مه په که ت له کۆل ده کاته وه... نه گه ر رزگار بوونت ده وی نه وا په نا به خوا بگره جا فیلی شه یټانت له کۆل ده کاته وه)) که وابوو هیچ ریگا چاره یه ک نییه له فیتنه رزگارت بکات ته نها به راستکردن نه بیټ له په نا گرتنت به خوی گه وره...

هه نگاوی دووم: ده ست گرتن به به رده وامبوونه وه له کاتی ته نگانده دا...

له پاش نه وه ی په نات به خوا گرت و په رسته نه کانت نه نجامدا، نو یژه کان له کاتی خویدا نه نجامدا و خویندنه وه ی قورئان و پاریزگاری کردن له ویرده کان و ئیستغفارو زه لیلی نواندن و پارانه وه و ته سبیحات و سوپاس گوزاری خوداوه ند و وتنی (لا اله الا الله و الله اکبر).. تا کو کوټایی نه و جوړه کانی تر له جوړه کانی په رستن...

گوی بگره و بزانه پیغه مبه ری خوا ﷺ چی ده فهرمویت، فهرمووده که یش له

۱- في ((تلبیس إبلیس)) (۴۷) بتصرف.

(صحيح مسلم) دايه له فهرمووده ي (معقل ي كوپي يسار) هوه ده لټيت: ((العبادة في الهرج)) واته: په رستن له (الهرج) دا .... الهرج چييه؟ مه به ستي فيتنه يه ((العبادة في الهرج كهجرة إلهي))، واته: په رستن له (الهرج) دا وه كو نه وه يه كه سيك كچ بكات بو لا من)) واته هه ركه سي خوي گوره ده په رست له سه رده م فيتنه و كوشتار دا نه وا پاداشته كه ي وه كو پاداشتي كه سيكه كه كچي كرديت بو لاي پيغه مبهري خوا (p) له شاري مه كه وه بو شاري مه دينه ... كه وا بوو پاريزگاري له په رستنه كانت بكه له كاتي فيتنه دا...

هه نكاوي سييهم: ناماده بوون له مه جليسي زانستدا.

هه رگيز نه و مه جليسه باشانه له ده ستي خوت دهرمه كه بو نه وه ي باشتار خوي گوره بناسيت، باشتار پيغه مبهري خوا ﷺ بناسيت و باشتار حلال و حرام بناسيت وه باشتار سوننه و بيده بناسيت، جا هه ركه سي ريگايه كي گرته بهر به مه به ستي فيربووني زانياري نه وا خوي گوره ريگاي به هه شتي بو سووك و ناسان ده كات ...

هه نكاوي چوارهم: هاوريتي كه ساني باش ..

واز له چا كه كاران مه مينه، چونكه نه وانه، كه خوي گوره ت بهير ده مينه وه و ناگاداري ناگرت ده كه نه وه وه له خراپه و خراپه كاران دوورت ده كه نه وه، به رده وام به له هاوريتي نه و كه سانه.

له فهرمووده يه كدا كه (أبو داود و الترمذي) و جگه له وان ريوايه تيان كردووه به سه نه ديك كه شيخ (الباني) به (حسن) ي زانيوه له فهرمووده ي (أبي سعيد الخدري) كه وا پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي ((لا تصاحب إلا مؤمناً، ولا يأكل طعامك إلا تقي)) واته: هاوريتي هيچ كه سيك مه كه ته نها ئيماندار نه بيت و هيچ كه سيك

۱. أخرجه مسلم، كتاب الفتن و أشراف الساعة، باب فضل العبادة في الهرج (٢٩٤٨).

۲. أخرجه أبو داود، كتاب الأدب، باب في كراهية المراء (٤٨٣٢)، والترمذي كتاب الزهد، باب ما جاء في صحة المؤمن (٢٣٩٥)، وابن حبان في (صحيحه) ((٥٥٤، ٥٦٠))، وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) ((٧٣٤١))، و((المشكاة)) ((٥٠١٨)).

چيشته كه ت نه خوات ته نها كه سى له خواترس نه بيت)) وه بهم چەند وشه يه كوٽايي به به شه كه دىنم و چەند كوٽاييه كي خوش و گرنگه !! هه رگيز بي ئاگا مه به له يادى خوا چونكه ياد كردنه وه ژيانه وهى دلّه كانه هه روه كو خوشه ويستى دلّه كان محمد ﷺ فەرموويه تى.

له هه ردوو كتيبي (صحيح) دا هاتوو له فەرمووده ي (ابى موسى الاشعري) يه وه كه وا پيغمبەرى خوا ﷺ فەرموويه تى: ((مثل الذي يذكر ربه، والذي لا يذكر ربه، كمثل الحي والميت)) واته: نمونه ي ئه و كه سى يادى خوا ده كات و نه وهى يادى ناكات وه كو زيندوو و مردوو وايه)).

داوا له خوا ده كه م له بهر خاترى ناوه بهرز و مه زنه كهى خوئى (الاسم الأعظم) نه گه ر هه ركه سى به و ناوه وه داواى لى بكات ئه وا خواى گه وره پيى ده به خشى وه نه گه ر لى بپاريته وه ئه وا وه لامى ده داته وه، كه وا ئيمه و ئيوه له فيتته بپاريئى نه وانەى كه ئاشكران و نه وانەى شاراون و هه ر خوئى پشت و په نامانه و تواناي به سه ر هه موو شتيكدا هه يه ... له نيشانه كانى قيامت نه وه يه: كه كار ده دريته ده ستى كه سانيكه وه شايه نى ئه و كار نه بيت و ئه مه به دريئى له به شى داهاتوودا باسى ده كه ين - انشاء الله - .

۱. أخرجه البخاري، كتاب الدعوات، باب فضل ذكر الله (٦٤٠٧) واللفظ له، ومسلم، كتاب صلاة المسافرين و قصرها، باب استحباب صلاة النافلة في بيته و جوازها في المسجد (٧٧٩).

له نيشانه‌كاني قيامت: فهوتان و بزركردني سپارده

(ضياع الأمانة).

به‌ريزان ... به‌رده‌وامين له باسكردني نيشانه بچووكه‌كاني قيامت و له‌م به‌شه‌دا وتاره‌كه‌م ته‌رخان ده‌كه‌م به‌و نيشانه‌يه‌وه كه نه‌گه‌ر به جواني گويي لي بگري وا ده‌زانم كه دله‌كه‌ت پر ده‌بيټ له خوښه‌ويستي خوي په‌روه‌ردگار و پيغه‌مبه‌ره ده‌ستپاكه راستگو‌كه‌ي ﷺ .... نه‌م نيشانه‌يه له ناستي مړوفايه‌تي بلاويووه‌ته‌وه، له هم‌موو جيهاندا به شي‌وه‌يه‌كي گشتي وه له‌م نوممه‌ته‌دا به شي‌وه‌يه‌كي تاييه‌تي ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم ...

به وردی له گه‌ل مندا بيري‌كه‌ره‌وه له‌و فه‌رمووده‌يه‌ي پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ كه له (صحيح البخاري)^۱ دا هاتووه له فه‌رمووده‌يه‌كي (ابو هريره) هوه ده‌ليټ: ((بينما النبي ﷺ في مجلس يحدث القوم، جاءه أعرابي، فقال: متى الساعة؟ - واته: له كاتيكا كه‌وا پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ له ني‌و هاوه‌لاني‌دا بوو قسه‌ي بو نه‌وان ده‌كرد كابرايه‌كي ده‌شته‌كي هات بو لاي و فه‌رمووي: كه‌ي قيامت ديټ؟)) فمضي رسول الله ﷺ يحدث، فقال بعض القوم: سمع ما قال، فكره ما قال، وقال بعضهم: بل لم يسمع حتى إذا قضى حديثه، قال: ((أين السائل عن الساعة؟)) قال: ها أنا يا رسول الله ﷺ. قال ﷺ: ((فإذا ضيعت الأمانة فانتظر الساعة)). فقال الأعرابي - الفقيه -: كيف إضاعتها يا رسول الله؟ واته: كه‌چي پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ له‌سه‌ر باسه‌كه‌ي خوي رويشت و ولا‌مي نه‌دايه‌وه بوي‌ه هه‌ندي له خه‌لكه‌كه فه‌رموويان: نه‌وه‌ي كابرا فه‌رمووي بيستي و پي‌ي ناخوش بوو، هه‌نديكيان فه‌رموويان: به‌لكو نه‌و قسه‌كه‌ي نه‌بيست، تاكو له قسه‌كاني بووه‌وه نه‌مجار فه‌رمووي: كوا نه‌و كه‌سه‌ي پرسياي قيامته‌تي ده‌كرد؟ فه‌رمووي: نه‌وه‌تا لي‌ره‌م نه‌ي پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ ... پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ فه‌رمووي: نه‌گه‌ر سپارده فه‌وتا و بزركردني و چاوه‌رواني قيامت

۱- أخرجه البخاري، كتاب العلم، باب فضل العلم (٥٩).

بكه... نه مجار ده شته كييه كه فرموي: (نه و دانا و تيگه يشته وه): نه ي پيغه مبهري خواځه (فه وتان و بزر بووني چوځ ده بيت؟). بويه پيغه مبهري خواځه باسي شيوه كه له شيوه كاني بزر كردن و فه وتاني سپارده ي كردو فرموي: ((اذا وسد الأمر إلى غير أهله فانتظر الساعة))، واته: نه گهر كار درا به ده ستي كه سانتيكه وه شايسته ي نه و جيگه يه نه بوون نه و ا چاوه پرواني قيامت بكه)).

له گوته يه كي ترده هاتوه: ((اذا أسند الأمر إلى غير أهله)).^۱

نايا من به نيوهم نه گوت كه نه و كه سيكه هرگيز له خو وه قسه ناكات؟! نه ي نيتستا كارويار نه دراوه ته ده ستي جگه له خاوه نه كانيان؟ به لي سوپند به په روه ردگاري كه عبه... له هه موو بواره كاني ژياندا كاره كان دراونه ته پال كه سانتيكي ناشايسته به بي نه وه ي هيچ بواړيكي فراموش كرديت ... ((ثيلا مه گهر خوا به ره حمي خو ي ره حمي كرديت)) من ته نها باسي يه شيوه له شيوه كاني سپارده ناكه م كه نه ويش: ويلايه ت و ده سه لاته — نه م شيوه يه له پاشاندا باسي ده كه م به لام ده مه وپت هه ر له سه ره تاوه بزنان كه سپارده چه نده ها شيوه و جوړي هه يه ...

ليړه دا خو شه ويست ځكه كرده وه يه ك بدريته ده ستي كه سيكه وه جگه له خاوه نه كه ي نه و ا كړدوويه تيه جوړي ك له جوړه كاني فه وتان و بزر كړدني سپارده ... فه وتاني سپارده كانيش نيشانه يه كه له نيشانه كاني قيامت و وا ده زانم كه نه م نيشانه يه روويداوه و بلاو بووه ته وه وه زور به جواني بو هه موو كه سيك روون بووه ته وه ...

پيغه مبهري خو شه ويستان ځكه له فرموده يه كي ترده زور به ورد ي باسي نه مان و فه وتاني سپارده كاني كړدوه .. كه و ابو خيراكه — نه ي براي موسلمانم — فير به و بزانه چوځ سپارده و ه رده گيريت؟ نه مجار چوځ به رزده بيت ه وه؟ وه چوځ بزر ده بيت؟ له پاشان باسي شيوه كاني سپارده به دريژي ده كه ين (انشاء الله)

۱. أخرجه البخاري، كتاب الرقاق، باب رفع الأمانة (٦٤٩٦).

هروه كو باسماں كړد ... پړزداران ... من نامه وي ته نها باسي نيشانه كه بكم و به سهريدا برېوم ... نه خيتر ... به لكو له گهل نيشانه كه دا راده وه ستم بو ئه وهى نه خو شيبه كه ديارى بكم ... وه پاشان چاره سهره كه دى ديارى بكم ... به لكو په روه ردگارى زهوى و ئاسمانه كان ئيمه و ئيوه رزگار بكات له م جوړه فيتانه ... چ نهينيبه كان و چ ئاشكر اكان هر خوى پشت و په نامه و به توانايه به سهره موو شتيكدا ... پيغه مبهري خوا عليه السلام باسي ئه وه دهكات چوڼ سپارده به رز ده بيته وه و ده فوټي ... ده لئيت: (فهرموده كه ئيمامى (البخارى و مسلم)^۱ ريوايه تيان كړد وه له فهرموده (حذيفة بن اليمان) وه ده لئيت: ((حدثنا رسول الله صلى الله عليه وسلم حديثين رأيت أحدهما وأنا أنتظر الآخر، حدثنا: ((أن الأمانة نزلت في جذر قلوب الرجال، ثم نزل القرآن، ثم علموا من القرآن، ثم علموا من السنة))،^۲ واته: پيغه مبهري خوا باسي دوو فهرموده بو كړدين و من يه كيكيانم بينيوه و چاوه روانى ئه وي ترم، باسي بو كړدين كه سپارده دابه زيوه ته ناو ره گى دلى پياوان ئه مجار قورشان دابه زيوه و نه مجار له قورشان وه فير بوون و نه مجار له سوننه ته كانه وه فير بوون)).

ته ماشاي شيوه دابه زيني سپارده بكم.

نه مجار حذيفة ده لئيت: وحدثنا عن رفعها، قال: ((ينام الرجل النومة، فتقبض الأمانة من قلبه، فيظل أثرها مثل أثر الوكت))^۳ واته: نه مجار باسي به رزيوونه وهى سپارده بو كړدين و فهرمودى: كابرايه كه ده خه وي و سپارده كه له دليدا دهرده هينري و شويته واره كهى له دليدا وه كو خاليك ده مينيتته وه)).

سه لات و سه لام له سره ئه و كه سهى كه خواى گوره پاكترين و به رزترين پلهى ره و انبيزي پي به خشيوه ... كابرايه كه شه ويك له شه وان ده خه وي كه سبه يني هله ده ستي كه چى سپارده له دليدا دهره ينراوه ... بووه ته كه سيكي ناپاك

۱. أخرجه البخاري كتاب الرقاق، باب رفع الأمانة (٦٤٩٧)، ومسلم كتاب الإيمان، باب رفع الأمانة والإيمان من بعض القلوب وعرض الفتن على القلوب (١٤٣).

۲. وأسوق لطيفة سريعة فقط لأحبائنا وإخواننا من طلبة العلم بأن البداية الحقيقية الصحيحة للطلب تكون - بنص هذا الحديث: القرآن ثم السنة ! -

۳. قال ابن منظور في ((اللسان)) (مادة وكث): ((الوكت: الأثر اليسير في الشيء)).

((فتقبض الأمانة من قلبه، فيظل أثرها مثل أثر الوكت))، واته: جا سپارده له دلیدا درده هیتریت، شوینه واره که ی ده مینیتته وه هروه کو خالیک)) ته ماشای نه و خاله ره شه که مه بکه نه و جیگایه ی که سپارده ی لی به رز بووه ته وه، نه مجار فه رموی: ((ثم ينام النومة فتقبض، فيبقى أثرها مثل المجل^۱ كجمر دحرجته على رجلك فنلف، فتراه منتبرا، وليس فيه شيء))، واته: نه مجار شه ویکی تر ده خه وی دیسان سپارده که له دلیدا درده هیتریت و شوینه واره که ی له دلیدا وه کو پارچه پیستیکی ئاوساو ده مینیتته وه به لام به تاله و هیچی تیدا نییه (له زمانی عره بیدا مانای المجل واته: شوینه واری کارکردن له ناو دهستی موفدا) وه کو پارچه یه ک ئاگر به سهر پییه کانتدا بیهینی و نه ویش به رز ده بیتته وه و ده ئاوسی بویه ده بیینی به رز و ئاوساو بووه که چی هیچی تیدا نییه نه گهر فشاری بخه یته سهر نه و ده گوشری)).

((فيصبح الناس يتبايعون، فلا يكاد أحدهم يؤدي الأمانة، فيقال: إن في بني فلان رجلا أميناً))، واته: پاشان خه لکی ده کپن و ده فروشن که چی وای لی دیت هیچ که سیک نادورنه وه که حه قی سپارده بدات، ده لئین: له به نی فلاندا کابرایه کی ده ستپاک هیه)) نه ی خودایه ..! کابرایه که به په نجه ی ده ست ئیشاره تی بو ده کړیت له (به نی فلان) ((ويقال للرجل ما أعقله؟ وما أظرفه وما أجلده؟))، واته: تا کو به پیاویک ده لئین: چه ند ژیره؟!، چه ند رووخوش و قسه خو شه؟!، چه ند به غیره ته؟!)) له پیش خوی ه لیده نین و به ناره واره که سه که ده پیون ((وما في قلبه مثقال حبة خردل من إيمان)) واته: که چی له دلیدا یه که گهر دیله باوه ری تیدا نییه)) حذیفه ده لئیت: ((ولقد أتني علي زمان وما أبالي أياكم بايعت)) واته: سه رده میک هاتووه ته سه رمد! که هیچ گویم پیی نه ده دا که شمه کیک بفروشمه فلان یا له فلانی بسینم))، ((لئن كان مسلما رده علي الإسلام)) واته: من له گه ل هه موو که سیکدا په فتار ده که م... نه گهر نه و که سه ی که من په فتاری له گه لدا ده که م که سیکی موسلمان بوو نه و ئیسلام بوونه که ی ریگه ی لی ده گړیت که ناپاکی له گه ل مندا بکات ((وإن كان نصرانياً رده علي ساعيه)) واته: وه نه گهر نه و که سه ی که من

۱. المجل: أثر العمل في الكف (اللسان مادة: مجل).

ره‌فتاری له گهل دا ده‌که‌م (له سهرده‌می حذیفه‌دا) که‌سیکی جگه له موسلمانان بوو نه‌وا ناپاکیم له گهلدا ناکات، چونکه فه‌رمانپوه‌وا یان کار به‌ده‌ست سزای د‌ده‌ات نه‌گه‌ر ناپاکی کرد یاخود ناپاکییه‌که‌ی لی ده‌سینیتته‌وه ((فأما اليوم فما كنت أبایع إلا فلانا و فلانا))، واته: نه‌و له سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ و سهرده‌می الصديق و سهرده‌می راشیدیندا ده‌یکړی و ده‌یفرؤشت و له گهل هه‌موو که‌سیکدا مامه‌له‌ی ده‌کرد جا نه‌گه‌ر له موسلمانان بوايه یان جگه له موسلمانان بوايه به‌لام نه‌مړو ((له بوا سهرده‌مه‌کانی حذیفه‌دا)) ده‌لئیت: ((فما كنت أبایع إلا فلانا و فلانا)) واته: ته‌ن‌ها له گهل فلان و فلاندا مامه‌له‌ ده‌که‌م)) مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه ته‌ن‌ها نه‌ه‌لی سپارده‌کان و به‌س... تا نه‌و راده‌یه؟ به‌لی... نه‌ی ریژداران...

له شتوه‌کانی فه‌وتانی سپارده نه‌وه‌یه که‌کار و فه‌رمان بدریته ده‌ست که‌سانیکي جگه له خاوه‌نه‌کانیان (واته شایسته‌ی نه‌و جیگه‌یه نین) ئوممه‌تیکي ناپاک نه‌و کارانه نه‌نجام د‌ده‌ات واته: خه‌لکانیک پیش ده‌خن که‌شایسته‌ی نه‌وه نین پیش بکه‌ون... شایسته‌کان دوا ده‌خرین که‌به که‌لکی نه‌وکات و شوینه بین... نه‌ینن مه‌زنی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌وه‌یه که‌نه‌وه‌یه که‌بو نه‌م دونیا‌یه ده‌ره‌به‌ینن و ئاماده‌ی بکات هه‌رگیز مرو‌فایه‌تی له شتوه‌ی نه‌بینیوه چونکه نه‌و – باوک و دایک و روحم به فیدای بیت – هه‌موو که‌سیکی له هاوه‌لان له جیگه‌ی خوی داده‌نا که‌به پتی شاره‌زایی و توانا که‌یدا بگونه‌ی...

جا بویه (مصعب ی کوپی عمیر) ی نارد بو مه‌دینه...

(معاذ ی کوپی جبل) بو یه‌مه‌ن.

(ابو عبیده ی کوپی الجراح) بو یه‌مه‌ن یان نه‌ه‌لی نه‌جران.

(خالدی کوپی الولید) له هونه‌ر و شتوازه‌کانی جه‌نگ و کوشتاردا.

(زید ی کوپی ثابت) له کوکرده‌وه و نویسنی قورئاندا...

هه‌موو که‌سیک به پتی پسرپور و بواره‌که‌ی خوی، جا ئوممه‌تی ده‌ستپاک نه‌وه‌یه که‌که‌سی شایسته پیش ده‌خن و که‌سی شیاو له جیگه‌ی شیاو و له کاتی شیاو داده‌نا... نه‌گه‌ر نه‌م ئوممه‌ته که‌سانیکي له پله و پایه‌یه‌که‌ دانا یان له کورسییه‌که

جا نه و پټگه و جټگه هر پله و پايه يه ك بټت (هر وه كو چوټن ئيستا باسي ده كه م
بو نه وه ي كه وا هيچ كه سيك وا نه زانيت ئه م كاره ته نها فهرمان پر وه ي گشتي
ده گريته وه !). كاتي ك نوممه تيكي ده سټپاك ده بيني كه فلان شايه ني نه و جټگايه
نييه نه و پټويسته له سهر نه و كه سه نه گهر له راستگو خويه كلايي كه ره وه كان بوو
نه و بگريته وه و خوي دوا بخات، چونكه كي شه كه سپارده يه و ده باره ي پرسيا ري
لي ده كړي له بهر ده سټي خوي گه ورده دا وه نه گهر بينيان كه سيكي تر ه به
شايسته تره له نه و نه و با پيشي بخن وه نه م نوممه ته به ره و پيشه وه ده بي
ره وانه ي بكات ...

جاريكيان (ابو ذر) ده روات بو لاي پيغه مبهري خواتمه (فهرمووده كه له (صحيح
مسلم) دايه) ده لټت: گوتم: ((يا رسول الله ألا تستعلمني؟ - واته: نه ي پيغه مبهري
خواتمه پله و پايه يه كم پيناده ي؟ له وه زارته و نه ماره ت و ويلايه ت. - قال:
فضرب بيده على منكبي، ثم قال: يا أبا ذر إنك ضعيف، وإنها أمانة وإنها يوم القيامة
خزي وندامة إلا من أخذها بحقها وأدى الذي عليه فيها))، واته: فهرمووي: نه ويش به
ده سټه كاني داي به سهر شاندا و نه مجار فهرمووي: نه ي (أبو ذر) تو كا برايه كي
لاوازي، نه وه يشه سپارده يه، نه وه يشه له پوژي قيامه تدا شه رمه زاري و په شيمان
بوونه وه ي به دواوه يه ته نها نه و كه سانه نه بټت كه حقه كه ي خوي داوه و نه وه ي
له سهر ي بووه جي به جي كړدوه)).

به راستي نه وه سپارده يه كي گه ورده يه، بهر پرسيا رييه تيه كي مه زنه، له بهر
ده سټي خوي گه ورده دا پرسيا ري لي ده كړي جا نه و بهر پرسيا ري تييه ي هر چه نده
گه وره يان بچوك بټت و قه باره و پايه كه ي چند بټت وه قه باره ي سپارده كه چند
بټت كه پټ سپيردراوه ...

له (سنن الترمذي) و (ابو داود) دا هاتووه به سه نه ديكي (صحيح)^۲ له
فهرمووده ي (أبي هريره) ه وه كه وا پيغه مبهري خواتمه (فهرموويه تي: ((أد الأمانة إلى

۱. أخرجه مسلم، كتاب الإمامة، باب كرامة الإمامة بغير ضرورة (۱۸۲۵).

۲. أخرجه أبو داود، كتاب الإجارة، باب في الرجل يأخذ حقه من تحت يده (۳۵۳۵)، والترمذي، كتاب البيوع،
باب (۲۸) (۱۲۶۴)، والدارمي (۲۵۹۷)، والحاكم (۲ / ۵۲)، وصححه على شرط مسلم، ووافقه الذهبي، وصححه
الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (۴۲۳).

من ائتمنك، ولا تخن من خانك)) واته: سپارده بگه پښه وه بؤ ئه و كه سه ی كه سپارده كه ی پی سپاردوی و ناپاکی مه كه له وانه ی كه به رانبره رت ناپاکیان كړدوه)) .

ئمه (ابو عبیده ی كوپي الجراح) ه ده سټاكي ئه م ئومه ته یه به شایه تی ئه و راستگو یه ی كه له خو وه قسه ناكات ﷺ (ابو بكر) سه ركردایه تی به ره ی موسلمانانی له ولاتی شامدا خسته نه ستوی ئه و، له پاشان (ابو بكر) وای به باش زانی كه (خالد ی كوپي الولید) له ئه و شایسته تره له م كات و ساته دا و ئه ویش پیاوی گزړه پان و پیاوی ئه و كاته یه، ئایا یه كه م جنشینی راشیدی پیغه مبه ر ﷺ و گوره ترین راستگوی ئه م ئومه ته چی كړد؟ (ابو عبیده) ی له كاره كه ی خو ی لا دا و (خالد كوپي الولید) ی پیش خست بؤ ئه و جیگه یه !! ئمه بؤ چوونی (ابو بكر) بو... وای به باش زانی كه پیاوی ئه و كات و ساته (خالد) ه، بویه با (خالد) پیش بكه ویت وه (ابو عبیده) ئه و جیگه یه چۆل بكه بؤ (خالد)... وه ئه م لادانه ی (ابو عبیده) له كاره كه ی هیچ له كه سایه تی ئه و كه م ناكاته وه... وه ریژ و گرنگی و بایه خ و پله و پایه ی كه م ناكاته وه، جا بویه (ابو بكر الصدیق) نامه یه کی قه شه نگ و جوانی ره وانه ی (ابو عبیده ی كوپي الجراح) ده كات و تیایدا ده لیت: پاش ئه وه ی سوپاسگوزاری خوا بوو وه سه لات و سه لامی نارد بؤ پیغه مبه ری نازدار ﷺ... أما بعد:

له (ابو بكر عبدالله ی كوپي ابی قحافه) وه بؤ (ابو عبیده ی كوپي الجراح)... سلوی خوات لی بیت.. له پاشاندا... ئه و من توم له سه ر كاره كه ت لا دا و (خالد ی كوپي الولید) م له سه ر سه ركردایه تی به ره ی ولاتی شام دانا، بویه گوی بیستی به و گوپرایه ل به، سویند به خوا من (خالد ی كوپي الولید) م له و جیگه یه دانه ناوه نیلا گومانم وایه كه ئه و شاره زاییه کی زوری له جه نگ هیه كه له تودا نییه، تو لای من له (خالد) چاكتری، خوی گه وړه بؤ ئیمه و ئیوه چاكه ی ده ویت والسلام)).^۱

۱- ((مجموعة الوثائق السياسية للعهد النبوي والخلافة الراشدة)) (۳۹۲، ۳۹۳) لمحمد حميد الله. نقلًا عن

كتاب د. الصلابي (أبو بكر الصديق) (۲۹۹، ۳۰۰).

سه لات و سه لام له سهر نهو كه سه ي پروه رده ي كرد و فيري كرد... نه م دلّه
پاك و يه كلايي به چيبه؟ (خالد) پياوي نهو كات و ساتيه، كه وايو با (خالد) پيش
بكه و يت با (ابو عبیده ی كوپي الجراح) له سهر كرده ي سوپا و سهر كرده ي نهو
به ريه واز بهيئي!

بو نهو ي (ابو عبیده) بيته سهر يازيكي گوپرايه ل پاش نهو ي دويئي ي نزيك
سهر كرده يه كي گوپرايگير او بوو! ! نايا بيري لهو نه كرده وه كه كوده تايه كي
سهر يازي به سهر (ابوبكر) دا نه نجام بدات؟ نه خير... نه ي به سهر (خالد) دا؟
نه خير، چونكه نه وانه تيناكوشن له پيناوي دونيا دا... به هيچ شيوه يه كه نه وان له
پيناوي پله و پايه و كورسي دا ناجولينه وه، ههر يه كي كه له وان تا واته خوازه گياني
خوي بيه خشيته ديني خوا ... پيگه ي ههر چهند بيت له سهر گوپره پاني جهنگ يان
له ناو گوپره پاندا...

له (صحيح البخاري)^۱ دا هاتووه له فهرموده يه كي (ابوهريره) هوه كه وا
پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموده يه تي: ((طوبى لعبد آخذ بعنان فرسه في سبيل الله، أشعث
رأسه، مغبرة قدماه، إن كان في الحراسة كان في الحراسة، وإن كان في الساقة كان في
الساقة، إن استأذن لم يؤذن له، وإن شفع لم يشفع))، واته: موژده بو بهنده يه كه
جله وي نه سپه كه ي خوي گرتووه له پيناوي خوادا، قزي كف و هردوو پئي توژاوي،
نه گهر له كاتي پاسه وانيدا بيت نهوا نهو پاسه وان ده بيت، نه گهر پتيويست بوو له
پاشه وه بيت نهوا نهو له پاشه وه يه، نه گهر داواي مؤلّت بكات نهوا مؤلّه تي پي
نادر يت، نه گهر داواي لي خوش بوون بو كه سيك بكات نهوا لي خوش نابن)).

نهو كابرايه كه كه پياهلناني ناويت به ناپه وايي... چونكه نهو ده يه وي ههر
شتيكي هه يه پيشكه شي بكا ته خواي پروه رديگار... چيتر گرنك نيبه نه گهر له
پيشه وه له گه ل سهر كرده كاندا بيت يان له پاشه وه له گه ل سهر يازه كاندا بيت...
چونكه نهو دلنبايه كه له سهر ريگايه كه كار بو ره زامه ندي خوا ده كات... لوتكه ي
دلسوزي و خويه كلايي كردنه وه، نه گهر حه ز ده كه يت بلّي لوتكه ي ده سته پاكي.

۱ - أخرجه البخاري، كتاب الجهاد، باب الحراسة في الغزو في سبيل الله (۲۸۸۷).

پاشان (ابو بكر الصديق) كڅچي دوايي دهكات و نه مجار (جياكه ره وهی نوممه ت) كه (عومهری كوپي خه تتاب) ه ده بېته خه ليفه ی موسلمانان، ئا نه وه تا (عمر) بۆچوونكي تری هه یه: وای ده بیني كه نابيت هيچ كه سيك بخړيته پيش ده ستپاكي نه م نوممه ته (ابو عبیده ی كوپي الجراح) بۆیه (عومهری كوپي خه تتاب) جاريكي تر (خالد) ی له سهر كار ه كه ی لادا و (ابو عبیده) ی له جيگای نه و دانا.. جا نه نجامه كه ی چي بوو؟

(خالد ی كوپي الوليد) وازده هيني له سهر كرده تي سوپاكه بۆ (ابو عبیده ی كوپي الجراح) ده ستپاكي برای.... بۆ نه وه ی (خالد ی كوپي الوليد) بېته سهر يازيكي گوپړايه ل له پاش نه وه ی دويني نزيك سهر كرده كي به سامی فه رمانبه ردار بوو...

به راستی نه مه ده ستپاكي يه... نه وه خو به كلايي كردنه وه و دلپاكيه... براكه م... من له ناخی خۆمدا و ده بينم كه شايه ني نه م جيگايه نيم بۆیه واز ده هينم... چونكه له سهر نه م كورسييه ی كه له سهری دانيشتووم پرسيارم لی ده كن وه پرسيارم لی ده كړی ده رباره ی نه م سپارده يه ی هلم گرتووه له بهر ده ستی خوی په روه ردگاردا.

كه و ابوو سپارده ته نها وشه يه ك نييه - به هيچ شيوه يه ك - وه ته نها بواری فه رمانپه وایي ناگړيته وه له گه ل نه وه يشدا جه خت ده كم له سهر نه وه ی كه فه رمانپه وایي گه وره ترين سپارده يه، كه كه سيكي ده ستپاك بكريته فه رمانپه وایي موسلمانان، له سهر حوكمی موسلمانان به راستی نه وه سپارده يه كي گه وره يه و بهر پرسياريتييه كي ترسناكه.!

له هه ردوو كتيبي (صحيح)^۱ دا هاتووه له فه رموده يه كي (معقل ی كوپي يسار) وه كه وا پيغه مبهري خواته عليه السلام فه رمويه تي: ((ما من عبد يسترعيه الله رعية يموت يوم يموت وهو غاش لرعيته إلا حرم الله عليه الجنة)) واته: هيچ به نده يه ك نييه

۱ - أخرجه البخاري، كتاب الأحكام، باب من استرعى رعية فلم ينصح (٧١٥٠)، ومسلم، كتاب الإيمان، باب استحقاق الوالي الغاش لرعيته النار (١٤٢).

كاتي كه خواي گه‌وره پله و پايه‌يه‌كي ده‌داتي و ده‌يكاته برا گه‌وره‌ي كومه‌ليك و ده‌مریت، له رۆژيكد ده‌مریت كه ئه‌و ساخته‌ي له‌و كومه‌له كه‌سه كردووه ئيللا خواي گه‌وره به‌هه‌شتي لئ حه‌رام كردووه)).

هه‌روه‌ها له هه‌ردوو كتيبي (صحيح)^۱ دا هاتوو له فەرموده‌يه‌كي (عبدالله ي كوربي عومه‌) هه‌وه كه‌وا پيغه‌مبهری خواﷺ فەرموويه‌تي: ((كلکم راع وکلکم مسؤول عن رعيته، الإمام راع))، واته: هه‌ر هه‌مووتان شوان و به‌رپرسن و به‌رپرسیارن له‌و ژي‌ر ده‌سته‌ي كه پيتان سپي‌دراوه وه پيشه‌وا شوان و به‌رپرسه‌))، واته: حاكم و فەرمان‌پره‌وا، ئه‌مه‌يشه به‌رپرسيارتييه‌كي گه‌وره‌يه ((الإمام راع ومسؤول عن رعيته))، واته: پيشه‌وا شوان و به‌رپرسه و به‌رپرسياره له‌سه‌ر ژي‌ر ده‌سته‌كه‌ي)) ئايا من به‌ ئيوه‌م نه‌گوت كه به‌رپرسياريتي له‌سه‌ر هه‌مووانه، كه‌وابوو وا مه‌زانه تو به‌رپرسيار نيت ئه‌گه‌ر پله و پايه‌كه‌ت هه‌رچي بيت وه ئيستا ئه‌وه روون ده‌كه‌مه‌وه انشاء الله ((والرجل راع في أهله وهو مسؤول عن رعيته، والمرأة راعية في بيت زوجها ومسؤولة عن رعيتها، والخادم راع في مال سيده ومسؤول عن رعيته وکلکم راع ومسؤول عن رعيته)) وه پياو شوان و به‌رپرسه له‌سه‌ر خيزانه‌كه‌ي و هه‌ر ئه‌ويش به‌رپرسياره له‌سه‌ر ژي‌ر ده‌سته‌كه‌ي، ئافره‌ت شوان و به‌رپرسه له‌ مائي پياوه‌كه‌يدا وه هه‌ر ئه‌ويش به‌ر پرسیاره له‌سه‌ر ژي‌ر ده‌سته‌كه‌ي، خزه‌تكار شوان و به‌رپرسه له‌ مائي گه‌وره‌كه‌يدا و هه‌ر ئه‌ويش به‌رپرسياره له‌سه‌ر ژي‌ر ده‌سته‌كه‌ي، كه‌واته هه‌ر هه‌مووتان شوان و به‌ر پرسن و هه‌مووتان به‌رپرسيارن له‌سه‌ر ژي‌ر ده‌سته‌كه‌تان)) ئه‌وه‌تا پيغه‌مبهری خواﷺ له‌ سه‌ره‌تاي فەرموده‌كه و له كوتاييه‌كه‌ي دووپاتي ده‌كاته‌وه جاريكي تر ده‌ليت ((وکلکم راع ومسؤول عن رعيته)).

كه‌وابوو سپارده مانايه‌كي گه‌وره‌ي هه‌يه، كه‌ ته‌نها بواري فەرمان‌پره‌وايي ناگريته‌وه، ته‌نها ئه‌وه ناگريته‌وه كه كه‌سيك شتيك لاي كومه‌له خه‌لكيك داده‌ني، هه‌روه‌ها ئه‌مه‌يشه جوړيكي تره له جوړه‌كان و شيوه‌كاني سپارده، هه‌روه‌كو له

۱- أخرجه البخاري، كتاب الجمعة، باب الجمعة في القرى والمدن (٨٩٢)، و مسلم كتاب الإمامة، باب فضيلة الإمام العادل (١٨٢٩).

پېشدا باسماں كړد: ((أد الأمانة إلى من ائتمنك، ولا تخن من خانك)) واته: سپارده بگه پټنه وه بڼو كه سهي كه سپارده كهي پي سپاردوي و خيانت مه كه له وانهي خيانت ته به رانه ده كنه))، له جوړه كاني سپارده نه وه به كه كه سيك سپارده به ك لاي تو دابني شيوه كهي هر چي بيت، جا نه گهر پاره يه كي لاي تو دانا يان كه س و كار و مندا له كاني به تو سپارد يان نه پټنيه كي خوي، به لام... شاهه بڼو هر شيوه به ك له و جوړه سپاردانه شيوه به كي ناپاكي و خيانت هيه... ناپاكي بڼي ده رچووه و بلاو بووته وه، بڼي گه نيوي و بڼگه نې بلاو بووته وه له م سهرده مه دا كه رځمي پوژناوا سهر كړدايه تي ده كات ... چندان خوږين رځان...! چنده ها جهسته پارچه پارچه بوون!! به ناوي نازادي يه وه، به ناوي ديموكراسيه وه... تاكو نه و دواي نه و هه موو درو شمه درو و ناپاك و هه لېه ستر او انه... خوږين رځا له سهر خاكي عيراق... له سهر خاكي فلسطين... له سهر خاكي لبنان... نه فغانستان... شيشان، له زور جيگاي تر-كه له پاشاندا به دريځي باسي ده كه م انشاء الله... كه وايه سپارده باريكي قورس و گه ورهيه... بيه پټنه پيش چاوي خوټ كه ناسمانه كان و زه وي و چياكان... نه م دروستكراوه گه وره و به هيژه نه يواني نه م سپارده به هه لگري... خواي گه وره ده فهرمويت: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا﴾ الأحزاب: ۷۲، واته: به راستي ئيمه سپارده و (ته كاليف) هه كانمان خسته سهر ناسمانه كان و زه وي و كيوه كان كه چي هيچيان له خويانرا نه دي و له هه لگرتنيان نكوليبيان كړد)).

نه ي خودايه!! هه موو نه م دروستكراوه گه ورانه رازي نه بوون كه نه م باره قورسه هه لگريټ...

﴿فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ الأحزاب: ۷۲، واته: كه چي هيچيان له خويانرا نه دي و له هه لگرتنيان نكوليبيان كړد نه چوونه ژيري و ترسان كه: نه توان هه لسن به جيبه جيكردي داخوازيه كان كه چي مروؤ هاته پيشه وه و چووه ژيرياري و هه لي گرت! به راستي ناهه قي له خو كړد و

نه‌يزانی به نه‌نجام نه‌گينا هه‌رگيز هه‌لی نه‌نه‌گرت واته: به جی هينانی فه‌رمانه‌کانی خوا نه‌وه‌نده گرنکه ئاسمان و زهوی و شاخه‌کان له‌گه‌ل نه‌وه‌موو توانا‌يه‌دا بۆيان هه‌لنه‌گيرا!! که‌چی ئاده‌میزاد - به نه‌زانی خوی - هه‌لی گرت)).

بیهینه پيش چاوی خۆت... ئاسمانه‌کان ترسی لی نیشته!! زهوی ترسی لی نیشته! چیا‌کان له‌هه‌لگرتنی نه‌وه‌سپارده‌يه ترسیان لی نیشته! که‌چی مروّفی که‌م ته‌مه‌ن، لاوازی گیل، که‌ه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی حوکمی به‌سه‌ردا ده‌که‌ن، نه‌م مروّفه پيش ده‌که‌ویت بۆ هه‌لگرتنی نه‌م سپارده‌يه، جا نه‌گه‌ر هه‌ر که‌سی به‌جوانی و به‌ته‌واوی به‌جی هینا و به‌پیی ویستی خوی گه‌وره نه‌وا که‌سیکی ده‌سته‌پاکه... وه‌هه‌ر که‌سی ناپاکی تیا‌دا کرد نه‌وا که‌سیکی سه‌ته‌مکار و نه‌فامه ﴿فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ لأحزاب: ۷۲، واته: مروّفه‌هاته پيشه‌وه‌وه و چوه‌ ژێرباری و هه‌لی گرت! به‌راستی ناهه‌قی له‌خۆکرد و نه‌يزانی به نه‌نجام نه‌گينا هه‌رگيز هه‌لی نه‌نه‌گرت)).

• په‌رسپاره‌که لی‌ره‌دا نه‌وه‌يه: سپارده‌ چیه؟

• وه‌لامه‌که له‌م مانایانه‌دايه...

ابن عباس رضی اللہ عنہ ده‌لّیت: ((سپارده نه‌وه‌فه‌رزانیه که‌خوی گه‌وره له‌سه‌ر به‌نده‌کانی فه‌رزی کردوه))^۱ هه‌مان پیناسه له‌ (سعیدی کوپی جیبر) وه‌گێردراوه‌ته‌وه...

أبو العالية ده‌لّیت: ((سپارده نه‌وه‌يه که‌فه‌رمانی پیکراوه و نه‌وانه‌ی که‌نه‌هی لی‌کراوه))^۲.

قتاده ده‌لّیت: ((سپارده: ئایینه))^۳، جا ئایین هه‌مووی سپارده‌يه، و سپارده‌يش ئایینه...

که‌واته: پێژداران... سپارده ته‌نها وشه‌یه‌ک نییه!! به‌لکو جی به‌جی کردن و کرداره...

۱- أخرجه ابن جریر في ((تفسير)) لسورة الأحزاب (۷۲).

۲- أخرجه ابن أبي حاتم في ((تفسيره)) كما في ((الدر المنثور)) (۶ / ۵۹۱).

۳- أخرجه الطبري في ((تفسيره)) لسورة الأحزاب.

ده ليم: نه وهی که نه مړو ته ماشای نه م واقعیه بکات به دلنیا ییوه ده زانی که که سانیک ئیستا جیهان به پړوه ده بن و مړو فایه تی به ته وای له ناو ده بن که سانیک نه و کار و فرمانه یان دراوه ته پال له کاتیکدا نه وان شایسته ی نه و جیگه نه نین!

لیرده له گهل فرموده یه کی پیغه مبهری خوادالله ﷺ راده وه ستم، که نیمای احمد له (مسند) هکیدا و الحاکم له (مستدرک) هکیدا به سنده دیکي (صحیح) پیوایه تیان کردوه له فرموده یه کی (أبو هريره) وه که وای پیغه مبهری خوادالله ﷺ فرموده تی: ((سیأتي على الناس سنوات خداعات، يصدق فيها الكاذب، ويكذب فيها الصادق، ويؤتمن فيها الخائن، ويخون فيها الأمين، وينطق فيها الرويضة)). قيل: وما الرويضة؟ قال: ((الرجل التافه)). وفي لفظ: ((الرجل السفیه يتكلم في أمر العامة))، واته: سالانیکی هله خه له تینه ربه سهر خه لکید دیت، باوه ربه که سی دروزن ده کړیت و که سی راستگو به درو ده خړیت وه، که سی ده ستپیس و ناپاک ده بیت ده ستپاک و که سی ده ستپاکیش ده بیت ده ستپیس و ناپاک، (الرويضة) دیته قسه کردن و ده بیت ده م سپی. فرمویان: نه ی پیغه مبهری خوادالله ﷺ (الرويضة) کییه؟ فرمووی: که سانیک هیچ و پوچ و نه فام له کاروباری گشتیدا قسه ده که ن).

به لکو چنده ها بریار له لایه نه فامانه وه درده چیت که به هویه وه به شیوه یه کی سخت و پر له نازار خوین درېژئی، له سهر رووی زه ویدا، خوین بووه ته هه زانترین شت، خوینی خه لکی حه لال کراوه به هوی چنده بریاریکه وه که دلکه کان له بن درده هینن و جی به جی ده کړین، به چنده وشه یه که ده گوتړیت، چنده ها له شکر و سوپا له وپه پری زه ویه وه به ری ده که ون بو نه وه ی بین بو ناو جهرگه ی ولاتی موسلمانان! وه صه لات و سه لام له سهر راستگوی ده ستپاک. که وایو سپارده ثابینه و ثابینش هه مووی سپارده یه.

تو بهر پرسپاریت، منیش بهر پرسپارم، بوچوونی دانانی پاساوه تینه وه

۱. أخرجه أحمد (۲ / ۲۹۱، ۳۳۸)، وابن ماجه، كتاب الفتن، باب شدة الزمان (۴۰۳۶)، والحاکم (۴ / ۵۲۱)، وصححه، ووافقه الذهبي، وحسنه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (۱۸۸۷).

(التبريرية) بۆ هه له كان و كه مته رخه مي كه سايه تي و قسه هه لئاسين له سه ر
 فه رمان په وايان، يان له سه ر دوژمنان، يان له سه ر زانا يان، نه وا بۆ چوونتيكي ناپه سه ند و
 نه ويستراوه به ده قي ئايه تي قورئاني پيرۆز، نابيت خه لكي تر بکه يته هه لئاسه يه ك و
 بۆ ئه وه ي هه له كانى خوټى پيا هه لئاسيت ﴿أَوَلَمَّا أَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ
 مِثْلَهَا قُلْنَا لَنْ أَقْلَ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ آل عمران: ۱۶۵، واته: ئاخو كاتى
 زيانتان پى گه يشت له تيكشكانه كه ي رۆژى ئو خوددا و سه رتان سوپما، ئيوه ش له
 (به در) دوو ئه وه نده زيانتان به وان گه ياند، گوټتان: هۆى دوو چار بوونمان چى بوو؟
 ئه ي پيغه مبه ر ﷺ پييان بلى: ئه وه هه ر له خوټانه وه بوو تووشتان بوو، هۆى
 سه ره كى له خوټانه وه بوو چونكه ئيوه فه رمانى پيغه مبه رتان ﷺ شكاند)).

براكه م ... من گه رديله يه كى زۆر بچوك (كه ته نها به ميكروسكوب ده بينريت)
 له چارى تۆدا ده بينم به لام چاوپۆشى له پارچه دارىكى گه وره ده كه م له چاوه كانى
 خوڤدا، تۆيش گه رديله يه كى زۆر بچوك له چاوه كانى مندا ده بينى كه چى چاوپۆشى
 له پارچه دارىكى گه وره له چاوه كانى خوټدا ده كه يت، واى ليها تووه هه ريه كيټ له
 ئيمه براكه ي خۆى كردووه ته هه لئاسه يه ك بۆ ئه وه ي هه له و كه مته رخه ميه كانى
 خۆى به رانبه ر به خواكه ي پيا هه لئاسيت، كه مته رخه ميه كان به رانبه ر به
 پيغه مبه ره كه ي ﷺ، ئه مجار به رانبه ر به دينه كه ي، ئه مجار به رانبه ر به خودى
 خۆى، ئه مجار به رانبه ر به كه س و كاره كه ي، ئه مجار به رانبه ر به كار و پيشه كه ي،
 ئه مجار به رانبه ر به خه لگه نزىكه كانى خۆى، ئه مجار به رانبه ر به خه لكانى تر...!!

براكه م ... ئايين سپارده يه ... په رستن سپارده يه، فه رزه كان سپارده ن... جا
 نويزيش سپارده يه، ئايا ئه م سپارده يه به ويستی خواى گه وره جى به جى
 ده كه يت؟ ئايا نويزه كانت له كاتى خويدا ئه نجام ده ده يت هه روه كو چۆن خوا و
 پيغه مبه ره كه ت ﷺ فه رمانيان پى كردوويت؟ هه روه ها رۆژوو سپارده يه، ئايا ئه م
 سپارده يه به سپارده نه وه جى به جى ده كه يت؟ يان جله وى چاوه كانى خوټ به ره لا
 ده كه يت بۆ ته ماشا كردنى ئه وه ي كه خوا حه رامى كردووه له كاتى رۆژوودا؟
 هه روه ها زمانت جله وى بۆ شل ده كه يت بۆ گوټنى ئه وه ي كه خوا پيى رازى نيه له

روژانی ره مه زاندا؟ هه روه ها جلّه و بۆ گوئییه کانت شل کردووه بۆ بیستنی ئه وهی که خوا هرامی کردووه له شهوان و روژانی مانگی په مه زاندا؟ ئایا ئه مه سپاردهیه حه قی خویت داوه؟

هه روه ها زه کات... ئایا ئه و سپاردهیه به جوانی جی به جیّت کردووه؟ ئایا ئه و سامانه ی که هه ته له حه لّالدا کوّت کردووه ته وه؟ له خودا ترساوی له کاتی کوّ کردنه وهیدا؟ حه قی هه ژاران و نه دارانت لیّ دهره یّتاوه؟

هه روه ها حه ج سپاردهیه... ئه گه ر خوی گه وره پزقه که تی فراوان کردووه... بۆ حه جه که ت ئه نجام نادهیت؟

به کابرایه کم گوت: (کاتیّ بینیم خوی گه وره رزقی فراوان کردووه): براکه م بۆ ناپۆیت بۆ ئه نجامدانی حه جه که ت؟ گوتی: ئه ی شیخ... ده ته ویت برۆم شه ست هه زار خه رج بکه م بۆ ئه وهی له که عبه به ردیک ماچ بکه م؟! ئا به م شیوه یه — په نا به خوا — جا ئه مه شیوه یه که له شیوه کانی خیانه ت، که وابوو فه رزه کان سپارده ن، وه ئه ندامه کانی لاشه ت سپارده ن... چاوه کانت سپارده ن، گوئییه کانت سپارده ن، زمانت سپارده یه، دامینت سپارده یه... پئییه کانت... ده سته کانت... هه موو ئه ندامه کانی لاشه ت سپارده ن.

به جوانی له گه ل مندا بیر له و ئایه ته ی خوی گه وره بکه ره وه ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ الإسراء: ۳۶، واته: به دوا ی شتی کدا مه چۆ و نه زانی چیه و چۆنه و زانیاریت ده رباره ی نییه، واته: تا به ته واوی زانینت به شتی نه بیّت، هه نگاوی جیددی بۆ نه نیّت و قسه ی لیّ نه که یّت و به دووی گومان مه که وه، چونکه به راستی هه موو ئه مانه: (گوئی و چاو و دل) هه ریه که یان له روژی قیامه تدا به رپرسیارن لیّ).

دلنیا به که ده رباره ی هه موو ئه م ئه ندامانه پرسیارت لیّ ده کریت، چونکه هه موو ئه وانه سپارده ن لای تو، ئایا ئه م سپاردانه ت به جوانی و سپاردنه وه به کار هیناوه؟ یان تو که وتویته ناو خیانه ته وه؟

خوای گه وره ده‌فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْزَنُوا ۚ وَالرَّسُولَ وَتَحْزَنُوا ۚ أَمُنْتُكُمْ﴾ الأنفال: ۲۷، واته: نهی نه‌وانه‌ی باوه‌پتان هیئاوه! گزی و خیانه‌ت له خوا و له پیغه‌مبه‌رو له سپارده‌كانتان مه‌كهن، واته: نه‌یار و دوژمنی نه‌وان مه‌كهنه یار و دوستی خوټان و نه‌ینییه‌كانیان لا بدرکینن بو خویشتان چاك نه‌زانن، كه گوناوه و تاوانی خه‌یانه‌ت كردن چه‌نده گه‌وره‌یه و ده‌شگه‌ریته‌وه سهر نه‌ستوی نیوه)).

نایا به‌نده‌یه‌ك ده‌توانیت خیانه‌ت له خوا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ بكات؟ به‌لی... چون؟ ابن عباس^۱ ده‌فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْزَنُوا ۚ وَالرَّسُولَ وَتَحْزَنُوا ۚ أَمُنْتُكُمْ﴾ به‌وازه‌پتان له فره‌زكه‌انی ((وَالرَّسُولَ)) به‌فه‌وتاندن و بزر كردنی سوننه‌ته‌كان و نه‌نجامدانی سه‌رپیچییه‌كاني ((وَتَحْزَنُوا أَمَانَاتِكُمْ)) نه‌و سپاردانه له نیو خوټاندا پوچ مه‌كهنه‌وه به‌بزر كردن و فه‌وتاندنی)).

نایا نیستا زانیت كه به‌نده چون خیانه‌ت ده‌كات له په‌روه‌دگار ه‌كه‌ی؟ چون خیانه‌ت له پیغه‌مبه‌ره‌كه‌ی ﷺ ده‌كات؟ كه‌وابوو خیراكه -براكم- بو نه‌وه‌ی بییته كه‌سی‌كي نه‌هلی سپارده، بیه كه‌سی‌كي ده‌ستپاك به‌جی به‌جی كردنی فره‌مانه‌كان... بیه كه‌سی‌كي ده‌ستپاك به‌وازه‌پتان له قه‌ده‌غه‌كراوه‌كان... بیه كه‌سی‌كي ده‌ستپاك به‌وه‌ستان له‌سهر سنوره‌كاني خوای په‌روه‌دگار... بیه كه‌سی‌كي ده‌ستپاك له‌گه‌ل خو‌شه‌ویسته هه‌لب‌ژیردراوه‌كه‌تدا ﷺ به‌شوین كه‌وتنی سوننه‌ته‌كه‌ی... به‌به‌رگری و پاراستنی شه‌ریعه‌ته‌كه‌ی... به‌گه‌یاندنی بانگه‌وازه‌كه‌ی و هه‌ول‌دان بو دینه‌كه‌ی له نیو خه‌لكیدا به‌قسه‌كانت، به‌راستگویه‌كه‌ت، به‌په‌وشتت، به‌ناكاره‌كانت، به‌كرده‌وه‌كانت...

لیړه‌دا ناوړدانه‌وه‌یه‌كي گرنه‌گ هه‌یه پیم خو‌شه كه‌ ناگادارت بكه‌مه‌وه نه‌ویش: هیچ مانای نییه كاتيك كه‌ فلان خیانه‌تت لی ده‌كات و تویش خیانه‌تی لی

۱ — أخرجه ابن جریر الطبری فی تفسیره (سورة الأنفال: ۲۷)، ابن ابي حاتم فی ((تفسیره))، وانظر: ((الدر المنثور)) (۴ / ۴۵، ۴۶).

ده‌كه‌يت!! نه‌خېر... به‌لكو نه‌گه‌ر جگه له موسلمانان خيانه‌ت ب‌كه‌ن نه‌وا نه‌ه‌لى
 ئيسلام خيانه‌ت ناكه‌ن... نه‌گه‌ر جگه له موسلمانان غه‌در ب‌كه‌ن نه‌وا موسلمانان
 غه‌در ناكه‌ن... چونكه ئيمه ديني‌كمان ه‌يه قسه‌كانمان و كرده‌وه‌كانمان و
 هسته‌كانمان و ره‌وشته‌كانمان ري‌ك ده‌خات وه بؤ هيچ كه‌سي‌ك نيه‌يه كه نه‌وه‌ى
 بيه‌وي بېكات و له چى كاتي‌كدا بېكات... نابيت هيچ كه‌سي‌ك نه‌وه‌ى نه‌يه‌وي بيليت
 له ه‌ر كاتي‌كدا خوي بيه‌وي... نه‌خېر... چونكه تۆ ديني‌كت ه‌يه ه‌موو
 ه‌لسوكه‌وتيكى تۆ ري‌ك‌خستووه ته‌نانه‌ت خو‌شه‌ويستى... رق لى بوون...
 به‌خشين... گرته‌وه... كه‌وابوو تۆ له سه‌رته پاريزگاري سپارده ب‌كه‌يت، له ه‌موو
 كات و ساتي‌كدا له هاتن و رو‌يشتندا له چوونه ژوره‌وه و ده‌رچوونندا خواى گه‌وره
 ده‌فه‌رموي‌ت: ﴿وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ﴾ الإسراء: ۸۰، واته: نه‌ى
 موحه‌مه‌د ﷺ بلى: په‌روه‌ردگاري من! له ه‌ر جي‌گايه ه‌م و ه‌ر كاري‌كم به
 ده‌سته‌وه بى‌هاوكاري و يارمه‌تيم بده بؤ نه‌نجامداني چ له دنيا و چ له پاشه روژدا
 تا به راست و راستانه بتوانم نه‌نجامي بده‌م، واته: با ه‌رده‌م جي‌گه‌ى ره‌زامه‌ندى
 تۆ بيت، به راست و راستانه و سه‌رفرازانه‌ش له جي‌گايه‌دا به‌ري‌م ب‌كه به كورتي:
 چوونم بؤ ه‌ر جي‌گايه‌ك ه‌ر له به‌ر ره‌زامه‌ندى و خو‌شنودى تۆ بيت ده‌رچوونيشم
 بؤ ه‌ر جي‌گايه‌ك با به پيى مه‌يل و خواستى تۆ بى و بتوانم به باشى لييان بچمه
 ده‌ري)).

كه‌وابوو ده‌بى جي‌گاي چوونه ژوره‌وه‌ت چوونه ژوره‌وه‌يه‌كى راست بيت وه
 جي‌گاي ده‌رچوونت ده‌رچوونيكى راست بيت... با قسه و كرده‌وه‌كانت قسه و
 كرداري‌كي راست بيت...

نه‌مه ئيماندارى ده‌ستپاكه.... جا ه‌موو ئيمانداران ده‌ستپاكن، دووره‌كان
 ناپاك و خائينن - داواى لي‌بوردين ده‌كه‌م كه شي‌وازي قسه‌كانم توندن به‌لام نه‌وه
 راستيه - چونكه كه‌سى دووروو ناپاكه (خائينه) وه بؤ خيانه‌ته‌كه‌ى چه‌ند
 نيشانه‌يه‌ك ه‌يه...

له ههردوو كټيبي (صحيح البخاري ومسلم)^۱ دا هاتوو له فهرموودهيه كي (ابي هريره) هوه كهوا پيغه مبهري خواﷺ فهرموويه تي: ((آية المنافق)) واته: نيشانه كاني دووړوو ((ثلاث: إذا حدث كذب)) واته: سي دانهن: نه گهر قسه ي كرد درو دهكات)) خودايه ئيمه و ئيوه رزگار بكات له درو وه بمانگيړه له راستگوكان ((وإذا وعد أخلف، وإذا أؤتمن خان)) واته: نه گهر به ئيني دا ئهوا نايياته سهرو نه گهر سپاردهيه كي پي سپيږدرا ئهوا خيانه تي لي دهكات)).

به ئي خيانه ت ئاكار يكه له ئاكاره كاني دووړوويي.

له ههردوو كټيبي (صحيح)^۲ دا هاتوو له فهرموودهيه كي (عبدالله ي كوري عمرو) هوه كهوا پيغه مبهري خواﷺ فهرموويه تي: ((أربع من كن فيه كان منافقا خالصا، ومن كانت فيه خصلة منهن كانت فيه خصلة من النفاق حتى يدعها، إذا أؤتمن خان، وإذا حدث كذب وإذا عاهد غدر وإذا خاصم فجر)) واته: چوار ئاكار و رهوشت هه ن ههركه سي تييدا بوو ئهوا دووره ووهيه كي روونه . وه نه گهر ههركه سيك ئاكار يكي تييدا بوو ئهوا ئاكار يكي له دووړووي تيديا تاكو وازي لي دههيني: نه گهر سپاردهيه كي پي سپيږدرا ئهوا خيانه تي لي دهكات و نه گهر قسه يه كي كرد درو دهكات و نه گهر په يمان يكي دا ئهوا غه در دهكات و نه گهر دوژمنايه تي و نه ياري تي كه سيكي كرد ئهوا له راستي لا دهدا))

كه و ابو... ئيمانداران ده ستپاكن... دووړووه كان ناپاك و خائينن... بويه سپارده كان جي به جي بكه و خو ت مه چويته به دووړووه كان له هيچ ئاكار يك له ئاكاره كانيان...

هه روه ها بزانه كه ته نها وشه يه ك سپارده يه... ته نها وشه يه ك به كه م مه زانه... هه رچه نده ئه وشه يه بينراو بيت يان خو يندراو يان بيستراو يان ويته كي شراو يان نوسراو... چونكه رهنگه به ته نها وشه يه ك په زامه ندي خوا به ده ست بهيني، يان به

۱- أخرجه البخاري، كتاب الإيمان، باب علامات المنافق (۳۳)، ومسلم، كتاب الإيمان، بيان خصال الإيمان (۵۹).

۲- أخرجه البخاري، كتاب الإيمان، باب علامات المنافق (۳۴)، ومسلم، كتاب الإيمان، بيان خصال الإيمان (۵۸).

تهنډا وشه يه ك توشي په سټي خوا ببي، من يادي خوم و براكانم له نه هلي زانست ده كه مه وه، براكانم له نه هلي نه ده ب، روژنامه واناڼ و بيرمه ندان و په روه رده كاران و فيركاران... وه به هه مووان ده ليم... تهنډا وشه يه ك سپارده يه ..! داوا له خوا ده كه م كه من و نيوه بگيرې له نه هلي نه م جوړه سپارده يه وه بؤ هه موو شيوه يه ك له جوړه كانې سپارده... بويه چاوډيري خواكه ت بكه -براي موسلمانم- له پيش نه وه ي تهنډا وشه يه ك به زمانندا بيت وه پيش نه وه ي قسه بكه يت...

له هه ردوو كتيبي (صحيح)^۱ دا هاتوه له فهرموده يه كي (أبوهريره) هوه كه وا پيغه مبهري خوا الله فهرموده يه تي: ((إن العبد ليتكلم بالكلمة من رضوان الله لا يلقي لها بالا يرفعه الله بها درجات، وإن العبد ليتكلم بالكلمة من سخط الله لا يلقي لها بالا يهوي بها في جهنم))، واته: به نده ي وا هه يه تهنډا وشه يه ك له ره زامه ندي خوادا ده ليم و گوږي پي نادا كه چي خوي گه وه به هويه وه پله ي به رز ده كاته وه و به نده يه ك تهنډا وشه يه ك له په سټي خوادا ده كات و گوږي پي نادا كه چي به هويه وه ده هاويزي ته ناو ډوزه خه وه)).

له گه ل مندا بير بكه ره وه له و نايه ته ي كه خوي گه وه ده فهرموده يه تي: ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عِنْدٌ﴾ ق: ۱۸، واته: هه ر و ته يه كي له دم ده رده چي ت فريشته ي چاوډيري ناماده له لايه تي ده ينووسې ناي ا فريشته كان هه موو قسه يه ك ده نووسن؟ يا تهنډا نه و قسه يه ده نووسن كه پاداش و ټوله ي هه يه؟ به لي به پي نه م نايه ته هه موو ته و قسه يه ك نه نووسن)).

هه روه ها نه يني سپارده يه... نه گه ر هه ر براهي كه نه يني يه كي خوي لاي تو دركاند نه وه تو ببه كه سي نه هلي پاراستني نه و سپارده يه وه هه رگيز نه يني براهه ت مه دركي نه... تويش نه ي خوشكي به ريزم نه گه ر يه كي كه له ده سته خوشكه كان ت نه يني يه كي خوي لاي تو دركاندا نه وا ببه كه سي نه هلي پاراستني نه و نه يني يه وه

۱ - أخرجه البخاري، كتاب الرقاق، باب حفظ اللسان (٦٤٧٧) واللفظ له، و مسلم كتاب الزهد و الرقاق، باب التكلم بالكلمة يهوي بها في النار (٢٩٨٨).

هرگيز سپارده كې بزر مه كه و مه يفه وتينه ... له نابوت ترين جوړي خيانه ت نه وه يه كه پياويك له گهل خيزانه كيدا و له جيگادا دوو به دوو بوونه ودها نه م قسه ي خو ي لاي نه و باس كرد و نه و يش قسه ي خو ي لا نه م باس كرد كاتي كه روژ بووه وه داده نيشيت له نيو هاو هل و هاوړي و هاو كاره كانيدا له سر كار يان له نوسينگه يان ليړه يان له وي و نه يني ژنه كې خو ي د دركيښي به راستي نه مه خيانه تيكي بوگن و گه نيوه ...

تكام وايه له گهل مندا بير له م هه په شهيه بكه يته وه، له فرموده يه كدا كه نيمامي (مسلم) روياه تي كردووه له فرموده ي (ابي سعيد الخدري) وه كه وا پيغه مبهري خواص فرمويه تي: ((ان من اشر الناس عند الله منزلة يوم القيامة)) واته: له خراب تريني پايه ي خه لكې له لاي خوا له روژي قيامه تدا))، له روياه تيكي تر دا هاتووه: ((ان اعظم الامانة عند الله يوم القيامة: الرجل يفضي إلى امرأته و تفضي إليه، ثم ينشر سرها)) واته: له مه زنترين سپارده لاي خوا له روژي قيامه تدا نه وه يه: پياويك نه يني خو ي لاي ژنه كې باس ده كات و ژنه كې نه يني خو ي بو پياوه كې باس ده كات كه چي پاشان نه ينيه كې بلاو ده كاته وه)) ولا حول ولا قوه الا بالله.

نازاره كان زورتړه و زياتر ده بيت كاتي ده بيسم يان هه ندي نامه ده خو ينمه وه له وانه ي بوم ده نيرن يان هه ندي جار پرسيارم لي ده كړي له و جوړه وشانه ي كه ده گوتريت به بي هيچ ريځه ريځ له هه ندي له نوسينگه كاني كار كړندا هه ندي جار خوشكي زيزدارمان داده نيشي و گف و گو ده كات له سر كاره كې له گهل پياويكدا (به بانگه شه ي براده ري) دهر ياره ي نه ينيه كاني جيگه ي خه وتن ... يان پياويك له سر كاره كې داده نيشيت بو براده ريكي باسي نه ينيه كاني جيگاي خه وتن ده كات له گهل خيزانه كيدا ... به راستي نه مه خيانه تيكي بوگني گه نيوه ...

له ناسكترين باس له م بابه ته دا خو يند بيتمه وه نه وه يه، كه وا كابر يه كي هوشمه ندي چا كه كاري ده سته پاك هه بوو ويستي خيزانه كې خو ي ته لاق بدات به هوي جياوازيه كه وه له نيوانياندا رويدا بوو، هه ندي خه لكې چوون بو لاي و

گوتيان: بۇ دەتەوئ خېزانەكەت تەلاق بدەيت؟ چى شتىكى به دلت نيبه؟ ئەم كابر دةستپاك و دەمپاكە فەرمووى: كەسى ھۆشمەند نەيتنى خېزانى خۆى ئاشكرا ناكات !.. خواى گەورە قەدەرى وابوو كە خېزانەكەى خۆى تەلاق دا پاشان رۆيشتن بۇ لای (لە پاش ئەوہى تەلاقى دابوو) گوتيان: تۆ ئىستا تەلاقت داوہ ئايا بۆچى ئەو ژنەت تەلاق دا؟ ئەم پياوہ دەستپاكە فەرمووى: چىم دەوئ لە ژنى خەلكى؟ ئەمە چۆن سپاردەيەكە؟؟!! به راستى ئەوانە دەستپاكن...

هەروەها زانست لای زانا سپاردەيە، ئەگەر لە خواترسا و ئەوہى لە سەریتى به جوانى جى به جىي کرد... به تىگەيشتنى وردەوہ... به تىگەيشتنى قوولەوہ... به چەند وشەيەكى راستەوہ، ئەم زانستەى ساختە نەکرد و ئەم زانستەى لە پىناوى ئارەزووہ‌كانيدا پىشكەش نەکرد يان لە پىناوى دونيادا يان لە پىناوى ساماندا يان لە پىناوى پلە و پايدە... ئەوا كەسيكى دەستپاكە وە ھەركەسى زانستەكەى خۆى شارەدوہ لە كاتىكدا دەزانى ئەوا لە رۆژى قىامەتدا به لەغاوى ئاگرين لەغاو دەكرىت... چونكە كەسيكى ناپاك و خائىنە و سپاردەكەى فەوتاندوہ و بىزى كردوہ... داوا لە خوا دەكەم كە من و ئىوہ بگيرى لە ئەھلى سپاردە.

هەروەها قەرز سپاردەيە... پىويستە لە سەرت - براى موسلمانم - ئەى ئەو كەسەى كە قەرزت لە براكەت بردوہ دەبى دەستپاك بيت وە دەبى حەقەكەى خۆى لە كاتى ديارى كراودا ببەيتەوہ ئەگەر توانات ھەبوو ئەو قەرزە بدەيتەوہ، كاتى رزقەكەت فراوان بوو ئەوا فىل دەكەيت وەكو فىلى رىويەكان... ئەمەيشە جۆرىكە لە جۆرەكانى خيانەت كەوابوو قەرز سپاردەيە... پىويستە لە سەرت دەبيت دەستپاك بيت لەم سپاردەيە ..

لە ناسكترين شت لەم بابەتەدا خویندبىتمەوہ ئەوہى كە ئىمامى (البخارى)^۱ به شىوہى (تعلق بصيغه الجزم) لە فەرموودەى (ابو ھريرە) ھوہ رىوايەتى كردوہ لە پىغەمبەرى خوداوه ﷺ كە فەرموويەتى: ((أنه ذكر رجلا من بني إسرائيل سأل بعض بني إسرائيل أن يسلفه ألف دينار فقال: اتنني بالشهداء أشهدهم فقال كفى بالله

۱ - أخرجه البخاري، كتاب الكفالة، باب الكفالة في القرض والديون بالأبدان وغيرهما (۲۲۹۱) معلقاً.

شهیدا قال: اثنتی بالكفیل قال كفى بالله كفيلا قال صدقت فدفعها إليه إلى اجل مسمى فخرج في البحر فقضى حاجته ثم التمس مركبا يركبها يقدم عليه للأجل الذي أجله فلم يجد مركبا فأخذ خشبة فنقرها فأدخل فيها ألف دينار وصحيفة منه إلى صاحبه ثم زجج موضعها ثم أتى بها إلى البحر فقال اللهم إنك تعلم أنني كنت تسلفت فلانا ألف دينار فسألني كفيلا فقلت كفى بالله كفيلا فرضي بك وسألني شهيدا فرضي بك وإنني جهدت أن أجد مركبا أبعث إليه الذي له فلم أقدر، وإنني أستودعكها فرمى بها في البحر حتى ولجت ثم انصرف وهو في ذلك يلتمس مركبا يخرج إلى بلده فخرج الرجل الذي كان أسلفه ينظر لعل مركبا قد جاء بماله فإذا بالخشبة التي فيها المال فأخذها لأهله خطبا فلما نشرها وجد المال والصحيفة ثم قدم الذي كان أسلفه فأتى بالألف دينار فقال: والله ما زلت جاهدا في طلب مركب لأتيك بمالك فما وجدت مركبا قبل الذي أتيت فيه، قال: هل كنت بعثت إلي بشيء؟ قال أخبرك أنني لم أجد مركبا قبل الذي جئت فيه قال: إن الله قد أدى عنك الذي بعثت في الخشبة فانصرف بالألف دينار راشدا))، واته: باسی کابرایه کی کرد له به نی ئیسرائیل داوای له کابرایه کی تر کرد هر له به نی ئیسرائیل که هزار دیناری به قهرز پی بدات، کابرا فهرمووی: چه ند که سیکم بۆ بهینه تا ببنه شایهت له نیاوانماندا، ئه ویش فهرمووی: خودا به سه بییته شایهتی نیاومان، ئه ویش فهرمووی: که وابوو که فیلیکم بۆ بهینه، ئه ویش فهرمووی: خودا به سه بییته که فیلم، فهرمووی: راست ده که ی ئه ویش پاره که ی پیدای بۆ ماوه یه کی دیاری کراو، ئه ویش ده رچوو سواری ده ریا بوو وه پیویستییه که ی خۆی جی به جی کرد، ئه مجار به دوا ی که شتییه کدا ده گه را بۆ ئه وه ی سواری بییت و له کاتی دیاری کراودا بگه پیتته وه که چی هیچ که شتییه کی نه دۆزییه وه، بۆیه پارچه داریکی هینا وه ئیکۆلی هزار دیناره که ی تی کرد و نامه یه کی له گه لدا نارد بۆ کابرای هاوپی ئه مجار جیگا که ی ریک و پیک کرد پاشان هینایه سه ر روباره که و فهرمووی: ئه ی په ره وردگاری من! خۆت باش ده زانی که وا من له فلان که س هزار دینارم قهرز کردبوو ئه ویش داوای که فیلی لی کردم منیش گوتم: خودا به سه بییته که فیلم وه ئه ویش به که فاله تی تۆ رازی بوو، ئه مجار داوای شایهتی لی کردم و

منيش گوتم: خودا به سه ببيټه شايه‌تي نيوانمان وه ئه‌ويش به شايه‌تي تو رازي بوو وه خوت باش ده‌زاني كه‌وا من هه‌ولټيكي زؤرم دا بؤ ئه‌وه‌ي كه‌شتيه‌ك بدؤزمه‌وه تا پاره‌كه‌ي پيدا بنيرمه‌وه كه‌چي نه‌متواني بؤيه من ئه‌م پاره‌يه‌ت پي ده‌سپيرم، ئه‌مجار فريي داوه ناو ده‌رياكه تاوه‌كو نوقمي ئاوه‌كه بوو، ئه‌مجار كه‌پايه‌وه، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌يشدا به‌ دواي كه‌شتيه‌كه‌دا ده‌گه‌را بؤ ئه‌وه‌ي بگه‌رپټه‌وه ولا‌ته‌كه‌ي خوي، جا ئه‌و كابرايه‌ي كه‌ پاره‌ قه‌رزه‌كه‌ي دابوويه له‌ مال ده‌رچوو بؤ سه‌ر ده‌ريا به‌لكو كه‌شتيه‌ك بگه‌رپټه‌وه و پاره‌كه‌ي بؤ هينابټه‌وه، جا له‌سه‌ر ده‌رياكه پارچه‌ داره‌كه‌ كه‌ پاره‌كه‌ي تيدا بوو بيني، ئه‌ويش هه‌ليگرت و برديه‌وه بؤ مال به‌ مه‌به‌ستي به‌ كار هيناني بؤ سوتمه‌ني كاتي كرديه‌وه پاره و نامه‌كه‌ي تيدا دؤزييه‌وه، پاشان كابراي قه‌رزار گه‌پايه‌وه و هه‌زار ديناره‌كه‌ي له‌ گه‌ل خويدا هينا و فهرمووي: سويند به‌ خوا من به‌رده‌وام هه‌ولم ده‌دا بؤ ئه‌وه‌ي كه‌شتيه‌ك بدؤزمه‌وه تا له‌ كاتي خويدا پارچه‌كه‌ت بؤ بگيرمه‌وه كه‌چي هيج كه‌شتيه‌كم له‌ پيش ئه‌م كه‌شتيه‌ نه‌دؤزييه‌وه، فهرمووي: ئايا تو هيج شتيكت بؤ من ناردوه‌؟ فهرمووي: من پيټ ده‌لټم له‌ پيش ئه‌م كه‌شتيه‌كه‌ پي هاتوم هيج كه‌شتيه‌كي ترم نه‌دؤزييه‌وه، فهرمووي: كه‌وابوو بزانه‌ كه‌وا خوي گه‌وره‌ ئه‌و پاره‌ي كه‌ به‌ پارچه‌ داره‌كه‌دا ناردبووت گه‌يانديه‌ ده‌ستم، ئه‌ويش گه‌پايه‌وه به‌ هه‌زار ديناره‌كه‌ي خويه‌وه)).

ته‌ماشاي سپارده‌ي قه‌رزدار و قه‌رزده‌ر بكه‌ !! ((فمن أخذ أموال الناس يريد أداءها أدى الله عنه ومن أخذ أموال الناس يريد إتلافها أتلفه الله))^۱ هه‌روه‌كو راستگو فهرموويه‌تي ﷺ... واته: هه‌ركه‌سي پاره‌ي له‌ خه‌لكي به‌ قه‌رز برد و ده‌يه‌وي بگيرپټه‌وه ئه‌وا خوي گه‌وره‌ يارمه‌تي ده‌دات بؤ دانه‌وي، هه‌ركه‌سي پاره‌ي له‌ خه‌لكي برد و ده‌يه‌وي بيفه‌وتيني ئه‌وا خوي گه‌وره‌ ده‌يفه‌وتيني)). هه‌روه‌ها بازركاني سپارده‌يه، ئيمامي (البخاري ومسلم)^۲ ريوايه‌تيان كردوه‌وه له‌

۱. أخرجه البخاري، كتاب الاستقراض وأداء الديون والحج والتفليس، باب من أخذ أموال الناس يريد أداءها أو إتلافها (۲۳۸۷) من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

۲. أخرجه البخاري، كتاب البيوع، باب إذا بين البيعان، ولم يكتما، ونصحا (۲۰۷۹)، ومسلم كتاب البيوع، باب الصدق في البيع والبيان (۱۵۳۲).

فهرموده‌يه‌كي (حكيم ي كوپي حزام) هوه كه‌وا پيغه‌مبه‌ري خوايه عليه‌السلام فهرموويه‌تي: ((البيعان بالخيار ما لم يتفرقا، فإن صدقا و بينا بورك لهما في بيعهما، وإن كتما و كذبا محقت بركة بيعهما))، واته: كرين و فروشتن له نيوان دوو كه‌سدا به هه‌لبراردن ده‌بيت (واته: نه‌گه‌ر بيه‌وي بيكپي يان نا) به مهرجي له يه‌ك جيانه‌بنه‌وه، جا نه‌گه‌ر راستيان كرد و هه‌موو شتيكيان روون كرده‌وه نه‌واخواي گه‌وره به‌ركه‌ت ده‌خاته ناو نه‌و كرين و فروشتنه‌وه، به‌لام نه‌گه‌ر درويان كرد و له يه‌كتر شتيان شاردنه‌وه نه‌وا به‌ركه‌ت له‌و كرين و فروشتنه‌وا ناميني)).

هه‌روه‌ها نه‌و ژنه‌ي كه له لاي تويه سپارده‌يه، دلنياه به‌درباره‌ي نه‌و پرسيارت لي ده‌كرت له به‌رده‌ستي خوادا وه بزانه كه نه‌يار و دوزمنت جگه له خيزانه‌كه‌ت نه‌گه‌ر سته‌مي لي بكه‌يت نه‌وا پيغه‌مبه‌ري خوايه عليه‌السلام هه‌روه‌كو له (مسند أحمد) و (سنن ابن ماجه) و (مسندك الحاكم) و (صحيح ابن حبان) و جگه له‌وان له فهرموده‌يه‌كي (ابو هريره) هوه هاتووه كه‌وا پيغه‌مبه‌ري خوايه عليه‌السلام فهرموويه‌تي: ((اللهم إني أخرج عليكم حق الضعيفين اليتيم والمرأة))، واته: نه‌ي خودايه ... من نرخ و به‌هاي مافي نه‌و دوو به‌نده لاوازه‌ت لا گران ده‌كه‌م: هه‌تيو و ئافره‌ت)).

هه‌روه‌ها نه‌و پياوه‌ي له لاي تويه سپارده‌يه (نه‌ي خوشكي به‌پريم) دلنياه به‌درباره‌ي نه‌و پرسيارت لي ده‌كرت به‌درباره‌ي، جا نه‌گه‌ر له ماله‌وه نه‌بوو نه‌وا ده‌ستپاك به و سامانه‌كه‌ي بپاريژه، ناموسه‌كه‌ي بپاريژه، شه‌ره‌فه‌كه‌ي بپاريژه، ئابړوكه‌ي بپاريژه، پله و پايه‌كه‌ي بپاريژه، منداله‌كاني بپاريژه، به په‌روه‌ده‌يه‌كي سه‌نگينه‌وه په‌روه‌ده‌يان بكه له‌سه‌ر قورئان و سوننه‌ت، له‌سه‌ر قسه‌ي راستي و له‌سه‌ر كرده‌وه‌ي چاك و دلنياه به‌درباره‌ي منداله‌كانت سپارده‌ن ... له به‌ر ده‌ستي خوادا به‌درباره‌ي نه‌و سپارده‌يه پرسيارت لي ده‌كرت، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت عليه‌السلام **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ** التحريم: ٦، واته: نه‌ي نه‌وانه‌ي

۱ - أخرجه أحمد (۲ / ۴۳۹)، وابن ماجه، كتاب الأدب، باب حق اليتيم (۳۶۷۸)، والنسائي في ((الكبرى)) (۹۱۴۹)، والحاكم (۱/ ۱۳۱)، وابن حبان (۵۵۶۵)، وصححه العلامة الألباني في ((الصحيحة)) (۱۰۱۵).

باوه پتان هيناوه! خوتان و ژن و مال و كهس و كاره كه تان بپاريژن له ناگريك سوته مهنبيه كه ي جهسته و لاشه ي مروى كافر و برده، يان نه و بهردانه خه لكى ده بپه رستن، مه به ست نه وه يه كه زور بلټسه دار و به گر و گهرمه، ك ناگرى نه م دونيا نيه كه تنها به دار و به چيلكه هه لگيرسى به لكو نه و به بهرد زياتر گرده گري و بلټسه نه سينى! كومه له فريشته يه كى زير و توند و تيژ به سهره وهن هه ر چنده داواى به زه بيان لى بكرى كه لكى نيه نافهرمانى خوا ناكه ن له هه رشتيك فهرمانيان پى بكا وه هه ر فهرمانيكيشيان پى بسپيرى به خيرايى نه نجامى ده ده ن).

داوا له خوا ده كه م من و ئتوه له خيانه ت پاك بكاته وه...

پريزداران... چهنډ پټويستيمان به سپارده يه!! به قه ستي دريژم به باس و شيوه كانى سپارده دا چونكه ئيمه له وپه پى پټويستى داين بى سپارده، هه ر يه كيك له ئيمه سپارده يه كى پټى سپتردراوه وه يادى خوم و براكانم و خوشكانم ده خه مه وه كه وا ببينه نه هلى نه و سپارده يه جا قه باره كه ي چهنډ بيت... بزانه تو له و پله و پايه ي كه تيايدا ده بيت ده سټپاك بيت... هه ر لار و له ويري كه له نه نجامدانى كار كه تدا به وه رگرتنى به رتيل يان خواردنى سامانى خه لكى به ناپه وايى يان فه وتانى به رژه وه ندييه كانى خه لكى... نه وه شيوه يه كه له شيوه كانى خيانه ت... فه وتانى سامانى گشتى به بانگه شه ي نه وه ي كه سامانى بى سهرپرشت (سايب) خاوه نى نيه و چاوديرى نيه وه دلنيا به كه فه وتاندن و خه رج كردن له جيگه يه كى بى سوود دا نه وا ناشيرينترين شيوه يه له شيوه كانى خيانه ت.

كه وا بو با له خوا بترسين و پاراستن و چاوديرى خوا بكه ين... دلنيا به كه وا خواى گه وره ده بينى و ده بيسى وه فه وتان و بزركردنى سپارده روويداوه وه پيغه مبه رى خوا ﷺ كردويه تيبه نيشانه يه كه له نيشانه كانى قيامت، نه وه تا ئيمه به چاوى خومان ده بينين و هه ستي پى ده كه ين كه وا بلاو بووه ته وه له ناستى مروفايه تى به بى ناكو كى و جياوازي و لا حول ولا قوه الا بالله.

داوا له خوا ده كه م من و ئتوه بگيرى له نه هلى سپارده... من و ئتوه له خيانه ت بپاريژى... چاومان گه ش بكاته وه به بينينى سهركه وتنى ئيسلام و عيززه تى موسلمانان، هه ر خوى پشت و په نامانه و به توانايه به سهره موو شتيكدا.

له نیشانه بچووکه کانی قیامت

زۆربوونی کوشتن و بلاو بوونه وهی داوین پیسی و دزی...

له م به شه دا باسه که مان به پشتیوانی و یارمتهی خوا - دهرباره ی نیشانه یه کی ترسناک، که به شیوه یه کی ترسناک و دیار بلاو بووه ته وه ... هه رکاتی که ده خوینمه وه و ئه وه موو دیمه نانه ده بینم ئه وه دله کان له بن دهرده هیئن له په خشنامه هه والیه کان و له ریگای که ناله ئاسمانیه کان وه یان له ریگای ئیزگه کان وه یان روژنامه و گوڤاره کان وه ... سویند به و خوایه ی که جگه له و هیچ خوایه کی تر نییه خوشه ویستیم بۆ پیغه مبه ری خوا عليه السلام زیاد ده کات، باوه پ و دلتیاییم زیاد ده کات که وا خوشه ویسته هه لئیردراره که م هیچ شتی که وا رویداوه یان ئیستا تیادین یان له داهاتوودا رووده دات له هه موو بوونه وه ردا و له پیش قیامت ئیلا پیغه مبه ری خوا عليه السلام باسی کردوه، ئه و که سه ی که هه رگیز له خو وه قسه ناکات وه کو خوی رویداوه، پیغه مبه ری خوا عليه السلام باسی ئه و شیوازه کوشتنه نابوته ی کردوه که ئه مپۆ ده بیینین له هه ر په خشنامه یه که له په خشنامه هه والیه کان وه په نگه زیاده ره ویم نه کردیت کاتی بلیم: هیچ په خشنامه یه کی هه والی یان روژنامه یه کی رامیاری نییه باسی ئه و جوړه تاوانه خراپانه نه کات... دهرباره ی ئه و هه موو خوینه که دهرژیت و دهرپوات وه دهرباره ی ئه و هه موو جه ستانه که روژانه پارچه پارچه ده کرین له سه ر رووی زه ویدا...

له گه ل مندا بیر بکه ره وه و دل و بوون و هۆشت کۆ بکه ره وه، ئیمامی (مسلم) له (صحیح) ^۱ هه که یدا ریوایه تی کردوه له فه رمووده یه کی (ابوهریره) وه که وا پیغه مبه ری خوا عليه السلام فه رموویه تی: ((لا تقوم الساعة حتی یكثر الهرج)) قالوا: وما الهرج یا رسول الله؟ قال: ((القتل القتل)) واته: قیامت هه لئاسیت تاوه کو (الهرج) زۆر

۱ - أخرجه مسلم، کتاب الفتن واشراط الساعة، باب إذا تواجى المسلمان بسيفيهما (۱۸ / ۱۵۷).

نه‌بيټ... فەرموويان: ئه‌ی پښه‌مبه‌ری خوا(الهرج) چييه؟ فەرمووی: کوشتن کوشتن)).

له‌ پړوايه‌تيکي ترډا که له (مسلم)^۱ دا هاتووه له فەرمووده‌يه‌که‌ی (ابو هريره) هوه -له‌گه‌ل مندا بير له‌م ريوايه‌ته بکه‌ره‌وه - که‌وا پښه‌مبه‌ری خواﷺ فەرموويه‌تی: ((والذي نفسي بيده))، واته: سویند به‌و که‌سه‌ی که گيانی منی به ده‌سته (...) جا ئه‌و که‌سینکی راستگويه و هيچ پښويست به سویند ناکات، به‌لام سویند ده‌خوات! له‌سه‌ر چی؟! ده‌لټ: ((والذي نفسي بيده لاتذهب الدنيا حتى يأتي على الناس يوم لا يدري القاتل فيم قتل، ولا المقتول فيم قتل))، واته: سویند به‌و که‌سه‌ی که گيانی منی به ده‌سته ئه‌م دونيايه به سه‌ر ناچيټ تاكو روژيک ديټ به سه‌ر خه‌لكيدا که‌وا بكوژ نازانيټ بۆ ده‌كوژيټ و كوژراویش نازانيټ بۆ كوژراوه)).

کاتئ من به وردی ته‌ماشای هه‌ندی له‌و گفټ و گويانه ده‌که‌م که له‌گه‌ل هه‌ندی سه‌ريازه‌كان روويداوه، ئه‌و سه‌ريازانه‌ی که له‌وپه‌ری زه‌وييه‌وه هاتوون، له ئه‌مريکاوه بۆ ناوچه‌رگه‌ی عيراق يان له بريتانياوه يان له ئيتالياوه يان له ئوسترالياوه بۆ ناوچه‌رگه‌ی عيراق، هه‌ندی له روژنامه‌كان ئه‌و گفټ و گويانه‌يان نه‌نجام داوه له‌گه‌ل هه‌ندی سه‌ريازدا... بۆچی هاتووی بۆ ئيره؟ نازانيټ... ئه‌مجار ئه‌وه‌ی که سواری فروکه‌که‌ی ده‌بيټ يان سواری زيبپوشه‌که‌ی ده‌بيټ ناليم مالیک به‌لکو شاريک به ته‌واوه‌تی له ناو ده‌بات، به‌لکو ولاتيک به ته‌واوه‌تی به چه‌نده‌ها ته‌نيکی ترسناک له‌و چه‌که کوشنده فری ده‌داته خواره‌وه... به‌لکو ئه‌و جوړه چه‌کانه‌ی که قه‌ده‌غه‌کراوه و به تاوان ده‌ژمي‌دریټ له نيو ده‌وله‌تاندا (ئه‌مه له کاتيکدا نه‌گه‌ر نه‌وان ريژ له ياسا نيو ده‌وله‌تييه‌كان بگرن) به هه‌زاران ته‌ن له‌و جوړه چه‌که قه‌ده‌غه‌کراو و تاوانکارو کوشندانه فری ده‌دنه خواره‌وه که هه‌ر له يه‌که‌م ساتيدا سه‌دان به‌لکو هه‌زاران له ناو ده‌بات... که شار و قوتابخانه و کارگه و کيلگه له ناو ده‌بات هه‌ر ئه‌وه‌يه، که جه‌سته‌ی مروّفه‌كان ده‌کاته لاشه‌يه‌کی بيټ

۱. أخرجه مسلم، كتاب الفتن واشراط الساعة، باب لا تقوم الساعة حتى يمر الرجل بقبر الرجل فيتمنى أن يكون مكان الميت من البلاء (٥٦ / ٢٩٠٨).

گيان و دهيكاته كومه له ته پۆلكه يه ك له گزشتي بچر بچر و دهريابه ك له خوین... تاكو وای لپهاتووه ئیستا خوین له گل هه‌رزانه... كه چي ئه‌و كه‌سه‌ی كه ئه‌و هه‌موو باره قورسه‌ی كه هه‌زاران كه‌س له مړوځه‌كان له ناو ده‌بات نازانيت بۆ ده‌كوژیت؟ ئه‌و هه‌زاره ناگای له هېچ شتيك نيه... ئه‌و پيره‌مېرده‌ی كه لاشه‌ی پارچه پارچه بووه و ئه‌و مندا له شيره‌خوره‌ی كه له‌سه‌ر خه‌ونه شيرينه‌كاني خوی خه‌وتووه كه چي لاشه‌ی ده‌ته‌قيته‌وه به هه‌موو ئه‌و ته‌نه هاويزه‌رانه و ئه‌و هه‌موو راجيمه و موشه‌ك و فروكه كه هه‌ر له يه‌كه‌م بيستنی ئه‌و ده‌نگانه ده‌مريت پيش نه‌وه‌ی به راستی بمريت، له ترساندا ده‌مريت له پيش نه‌وه‌ی بمريت وه له پيش نه‌وه‌ی روحی له جه‌سته‌ی جيا ببيتته‌وه له كاتيكدانده‌و مندا لیکي رووخوشه... به‌لكو هيشتا ئه‌و مندا لیکي شيره‌خوره ئالوده‌ته په‌رۆ و پاله‌كه‌يه‌وه، ئه‌ی ناخو تاوانی چييه؟ بۆ كوژرا؟ نازانيت!.

ئه‌و ئافه‌رته به‌سته‌زمانه كه هېچ چه‌كيكي هه‌لنه‌گرتووه و له ماله‌كه‌ی خويدا و له نيو مندا له‌كانيدا دانيشتووه له ناكودا ده‌بينی مندا له‌كاني پارچه پارچه ده‌كرين له به‌ر ده‌ستيدا و له پيش چاوی، ره‌نگه‌ خويشی لاشه‌ی پارچه پارچه بيت... كه‌چي نازانيت بۆ مندا له‌كاني كوژران؟ وه نازانيت بۆ مي‌رده‌كه‌ی كوژرا؟ وه نازانيت بۆ باوكه‌كه‌ی كوژرا؟ نازانيت بۆ خوی كوژرا؟ ((لا يدري القاتل فيم قتل ولا المقتول فيم قتل)).

به راستی تاوانیكي نابووته و دله‌كان گري ده‌دات... هه‌ر په‌خشنامه‌يه‌ك له په‌خشنامه‌كاني هه‌وال چاره‌كان بيانبينی ئیلا فرميسکی لی دیته خواره‌وه و ده‌گری... مړوځ ده‌يانبينی دلی پارچه پارچه ده‌بيت و جه‌رگی ده‌پریت له‌سه‌ر رشتنی ئه‌و خوینه هه‌زانه... كه رۆژانه ده‌رژين... به‌لكو (سویند به په‌روه‌ردگاری كه‌عبه) زیاده ره‌ویم نه‌کردوه ئه‌گه‌ر بلیم له هه‌موو كاتزمي‌ريكدان خوین ده‌رژیت له عیراق له م سالانه كه‌مه‌ی دواييدا به هه‌زاران كه‌س كوژران له پیاوان و ژنان و مندا لان!! ئایا ئه‌و هه‌موو لاشه‌يه‌ی كه‌وتووه‌نه‌ته سه‌ر ئه‌و ئاوانه بۆ؟ سه‌ریان بریوه و له دارستانه‌كان و كیلگه‌كاندا فری دراوان وه له‌سه‌ر ته‌نیشتی

ريځاگان؟ بۆ ئه وه موو خوينه رزان كه خاكي عيراقى پهنګ كړدووه ... له لوبنان و فلسطين و ئه فغانستان و شيشان و صؤمال و سودان ... له هه موو جيځاګاهه !! بۆ تا ئه و راده و به و شيويه خوین هه رزان بووه؟ له سه رووى هه موو ئه وانه وه كه بوو ته هوئى ئه وهى دلّه كان خوینيان لى بتكى و خوینيان لى برزئ و جهسته كان پارچه بيت به ناوى ديموكراسى و نازاديه وه يان به ناوى ئه و پړوپاګه نده و دروشمه درؤ و هه لځه له تاندنه وه ... خوین بوو ته هه رزان ترن شت له م بوونه وه ردا، مروفيش بوو ته قيزه و نترن شت .... ولا حول ولا قوة الا بالله.

ئهى موسلمانان ... به لكو ئهى دانىشتوانى هه موو جيهان ... خوین حورمه تيكى تاييه تى خوى هيه ... ئاوا ته خواز بووم ته گهر ئه م چه ند وشانه م وه ريځيردرايه ته زمانه كان بۆ ئه وهى هه موو مرؤفايه تى گوښيستى بيت - له گه ل جياوازي بيرو باوهر و زمان و زارواوه كان - كه وا خوینى هه ر مرؤفيك حورمه تى تاييه تى خوى هيه، ئه و خودايه خوى مرؤفى دروست كړدووه ريزى لى گرتووه و فه رمانى كړده فريشته كان كه سوژدهى بۆ ببه ن و له روحى خوى فووى پيدا كړدووه و له پيناويدا چه نده ها كتيبى دابه زاندووه و له پيناويدا چه نده ها پيغه مبه رانى ناردووه و به لكو له پيناويدا ياسا و ريسايه كى بته وى داناوه كه خوشگوزرانى دونيا و دوا روژى تيا دايه ... مافه كانى خوى تيا دايه، له مه زترن ئه و مافانه مافى ژيانه ... ئه و مافه كه هېچ كه سيك بوى نيبه حورمه ته كهى ته تك بكات يان سنووره كانى ببه زينيت و حه لالى بكات چونكه خواى گه وړه ته نها خوى ژيانى به خه لكى به خشيوه ... جا بويه بۆ هېچ كه سيك نيبه له دروست كړاوه كانى ئه و ژيانه له خه لكى تر زهوت بكات و لى بىستنى به و شيويه قيزه ونه هه رزانه بى نرخه ... !! ئه م مافه ته نها مافى خواى گه وړه يه و له سنورى ئه و ياسا و ريسايه دا كه خوى دايرپژاوه بۆ به نده كانى ... جا ئه و خوى ته نها ده زانئ كى دروست كړدووه ... خواى گه وړه ده فه رمويت: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ الملك: ۱۴، واته: مه گهر خوا نازانئ كى دروست كړدووه و چؤنى دروست كړدووه له كاتيكد زؤر وردبين و به ئاګايه؟؟).

نابيت به هيچ شيويه كه نه و ژيانه له هيچ كه سيك زهوت بكرت ته نها له سنوړي شهرعا نه بيت ... له سهر دهستي فرمانپه وای ولات، نه و كار به شيويه كه به جی نه هیلراوه هر كه سی بیه وی بکوژیت نه و بکوژیت و له چی كاتيكدا بیه ویت نه و بیکوژیت ... پاشان به دلنیايي و نارامییه و بوی دهرچیت به بانگه شهی نه و هی سنوړيك له سنوره كانی خوی جی به جی كړدوه !! نه خیر ... نه و كار به بوی هيچ كه سيك جی نه هیلراوه چونكه خوينه كان حورمه تيان هیه و ژيانيش حورمه تی هیه ...

بانه وانه ی ناگری جه نگیان هه لگيرساندو نه وانه ی خوينی بی تاوانه كانیان رشت و جه سته ی مندال و ثافره تانیان پارچه كړد، هه په شهی په روه ردگاری زهوی و ناسمانه كان بیسن له و نایه ته ی كه و خوی گوره له سوره تی (النساء) دا باسی كړدوه و ده لیت: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ النساء: ۹۳، واته: و هر كه سيك به دهستي نه نقه ست مړوځيكي خاوه نيمان بكوژي سزا و توله ی هر نوزه خه و به هتا هتاييش تييدا نه مينيتته وه غه زه و تووپه یی خوا له سهره و نفرينيشی لی كړدوه و سزايه کی گوره و قورسيشی بوی ناماده كړدوه)).

نایا له هه موو قورئاندا له سهره تاي سوره تی (الفاتحه) تاكو كوټايی سوره تی (الناس) هه په شهیه کی تر هیه له م هه په شهیه مه زنتر بيت؟ نه خیر... ناوا ته خواز بووم كه به به رزترین دهنگم هاوارم بكردایه بوی نه و هی هه موو سهروك و سر كړده كانی جيهان بيانبيستايه ... نه وانه ی كه ئیستا خوين دهریژن به ناوی نازادی و دیموكراسییه وه له لای نه وانه خوين بووه ته هه رزانترین شت له بوون و بوونه وهردا نه مجار له پاش هه موو نه وانه دینه كه مان تومه تبار ده كريت ... ئیسلامه كه مان تومه تبار ده كه ن كه و دینی خوين رشتنه و دینی توندپه ویی و تو قاندنه ... !! نه مجار پیغه مبه ره هه لبریزدراو و به به زه بیه كه مان ﷺ تومه تبار ده كريت كه نه و نه هاتوه بوی مړوځايه تی ته نها به توندو تیژی نه بيت ... ته نها به تو قاندن نه بيت ... دینه كه ی بلاو نه كړدوه ته وه ته نها به زه بری شمشیر نه بيت !! تا كوټايی نه و هه موو پروپاگنده به تال و نارپه وایه كه ته نها نارپه واییه كه ی به سه بوی

ناړه وايي كړدني و تنهها فه ساده كه ي به سه بۆ فه ساد كړدني... وه به لاو موسيبت و كار ه ساته كه زياتر ده بيت له زاري كابر ايهك (كه ده بوايه نه و يش وه كو نه وانيتر ببوايه ته كوټريك له كوټره كاني ناشتي ه روه كو ده لټين) كه چي پيغه مبهري ناشتي ﷺ تومه تبار دهكات كه وا نه و نه هاتووه بۆ موځايه تي تنهها به تو قانندن و ترساندن نه بيت... له كاتيكا نه و پيغه مبهري ميره بانويه ﷺ... نه مه دينه كه ي (محمد ي كوپي عبدالله) به كه نايه ته كه ي خوي پره رديگار مان بۆ ده خوينتيه وه... ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ النساء: ۹۳، به راستي هره شهيه كي ترسناكه له كتيبه كه ي خوي گوره دا...

نه ي پيغه مبهري ميره باني ﷺ چي فهرمووه؟ نه و كه سه ي هات بۆ نه وه ي موځايه تي دنيا بكا ته وه و جهخت بكات له سر نه مافه واته ماني ژيان وه هات بۆ نه وه ي حورمه تي خوين روون بكا ته وه، پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي (ه روه كو له (صحيح البخاري) دا هاتووه له فهرمووده يه كي (عبدالله ي كوپي عومر) ه وه: ((لن يزال المؤمن في فسحة من دينه، ما لم يصب دما حراما)) واته: كه سي ئيماندار به رده وام وا له نيو فراواني دينه كي دا، تا وه كو خوينتيكي قه ده غه كراو نه پريزي)).

جا بويه (عبدالله ي كوپي عومر) ديفه رموو: ((إن من ورطات الأمور، التي لا مخرج لمن أوقع نفسه فيها: سفك الدم الحرام بغير حله))،^۱ واته: له كار ه گرفت و كار ه ساته كان نه وه يه ه رگيز رزگار بووني نيه نه گه ر هاتووه كه سيك خوي تي وه گلاند: رشتني خويني حرامه به بي حلال كړدني)).

ه روه ها له فهرمووده يه كي تر دا كه (أحمد و النسائي و جگه له وان)^۲ پريوايه تيان

۱- أخرجه البخاري، كتاب الديات، باب قول الله تعالى: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ﴾ النساء: ۹۳، (۶۸۶۲).

۲- هه مان سه رچاوه ي پيشوو (۶۸۶۳).

۳- أخرجه أحمد (۹ / ۹۹)، والنسائي كتاب تحريم الدم (۳۹۸۴)، وفي ((الكبرى)) (۳۴۴۶)، والحاكم (۳۹۱/۴) وقال: ((صحيح الإسناد))، ووافقه الذهبي، والطبراني في ((الكبرى)) (۳۶۴ / ۱۹)، ((والأوسط)) (۲۱۹/۵)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (۴۵۲۴) و ((الصحيحة)) (۵۱۱).

کردووه له فهرمووده يه کي (معاوية) هوه، ههروه ها (ابوداود) ريوايه تي کردووه له فهرمووده ي (أبي الدرداء) هوه که وا پټغه مبهري خوا عليه السلام فهرموويه تي: ((كل ذنب عسى الله أن يفره، إلا من مات مشركا، أو مؤمن قتل مؤمنا متعمدا)) واته: هه موو تاوانيك ريي تي ده چيت و رهنگه خوا لتي خوش بيت ته نها که سيک نه بيت که به موشريکي مردووه يان که سيکي ثيماندار به قهستي که سيکي ثيمانداري کوشتووه)).

خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ النساء: ۴۸، واته: بيگومان هه رگيز خوا له داناني هاوبه ش بوي نابوروي و له خوار شيرکه وه له هه رگونا هيک ده بوروي بوقه هر که سيک خوي بيه ويت)).

خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ﴾ الفرقان: ۶۸، واته: نه وانه ي وپړاي خوا هيچ په رستراويکي تر ناپه رستن، که سيکيش ناکوژن که خوا که شتنی ياساغ کردبي، مه گه ربه هه ق و په وا وه کو پاشگه ز بوونه وه له نيسلام، زينا کردن، کوشتني خه لکي بي تاوان . زينا و داوين پيسيش ناکه ن)).

جا ليړه دا تاواني گه وړه ي کوشتني خستووه ته پاش تاواني گه وړه ي هاوه لدانه وه و نه مجار ده فهرمويت: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۖ يُضَاعَفْ لَهُ ۖ الْكُذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيُخْلَدْ فِيهِ ۖ مُهَانًا ۖ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ الفرقان: ۶۸-۷۰، واته: ... هه رکه سي نه و کارو کرده وه ناپه سهندانه بکات نه وه له دواړوژدا ده گات به سزاي تاوانه که ي خوي (۶۸) له پوړي قيامه تيشدا دوو به رامبه ر نازار ده دري و به سووکی و زه ليلي و ريسواييه وه به هه تا هه تايي هر له ويدا نه مي نيته وه. (۶۹) مه گه ر که سيک په شيمان ده بيتته وه و بپوا بيني و کاري چاک

۱. أخرجه ابو داود، كتاب الفتن والملاحم، باب تعظيم قتل المؤمن (۴۲۷۰)، وصححه الشيخ الألباني هناك، وهذا لفظه.

نه نجام بدا تا نهو كه سانه خوا گونا و خراپه كانيان بو ده گورپټ به چاكه، هه ميشه خوا گونا پوښ و ميه ره بانه ((۷۰)).

پيغه مبهري خوا عليه السلام فرمويه تي هه روه كو له (سنن النسائي) ^۱ دا هاتووه به سه نه ديكي (صحيح) له فرموده دي (بريده) هوه: ((قتل المؤمن أعظم عند الله من زوال الدنيا)) واته: كوشتني ئيمانداريك لاي خوا گه وره تره له رووخان و نه ماني دونيا)).

ته ماشاي حورمه تي خوښ بكه له ديني خوادا و له دينه كه ي (محمدي كورپي عبدالله) دا بو هه موو موقفيك... پيغه مبهري خوا عليه السلام ئه م مافه ي بو جگه له موسلمانان له بير نه كردووه نه گه له كاتيكد ا به رانبه ر به موسلمانان نه جه نكاو ن يا خود بي باوه پي خو ي رانه گه يه ني و شمشيره كه ي به رزنه كاته وه به سه رياندا.

پيغه مبهري خوا عليه السلام فرمويه تي هه روه كو ئيمامي (البخاري) ريوايه تي كردووه (التاريخ - تعليقا) وه (النسائي) له (سنن) ^۲ هكه يدا له فرموده دي (عمرو ي كورپي الحمق الخزاعي) هوه: ((من أمن)) واته: هه ركه سي ئه مانيدا به كه سيكي تر ((من أمن رجلا على دمه فقتله، فأنا بريء من القاتل وإن كان المقتول كافرا)) واته: هه ركه سي ئه ماني دا به كابرايك له سه ر خوښه كه ي و ئه مجار كوشتي، ئه وا من له بكوزه كه به ريم و هه رچه نده نه گه ر كابراي كوژراو كه سيكي بي باوه پ بو)).

با هه موو دونيا ببيسي... با فاتيكان ببيسي... با ئه وروپا ببيسي... با ئه مركا ببيسي... با هه موو ئه وانه ي كه پيغه مبهري خوا عليه السلام تومه تبار ده كه ن كه وا نه و نه هاتووه بو موقايه تي ته نها به توند و تيزي و توقاندين نه بيت، با هه موو دونيا ببيسي كه (محمدي كورپي عبدالله) چي فرمووه...؟!

۱. أخرجه النسائي، كتاب تحريم الدم، باب تعظيم الدم (٣٩٩٠)، وفي ((الكبرى)) (٢٨٥/٢)، وصححه الألباني في ((صحيح الجامع)) (٤٣٦١).

۲. أخرجه البخاري - معلقاً - في ((التاريخ)) (٣/٢٢٢)، والنسائي في ((الكبرى)) - بلفظ قريب - (٢٢٥/٥)، وابن حبان (٥٩٨٢)، والطحاوي (١٢٨٥)، وعبد الرزاق في ((مصنفه)) (٩٦٧٩)، والبيهقي في ((الكبرى)) (٩/١٤٢)، والبزار في ((مسنده)) (٦/٢٨٥)، وصححه الألباني في ((صحيح الجامع)) (٦١٠٣) و ((الصحيحة)) (٤٤١).

سوښند به خوا ئه م سهر زه وييه هيچ كه سيكي نه ناسيوه وه كو پيغه مبهري خوا ﷺ ميهره بانتر و راستگو تر و به وه فاتر و پاكتو و شريفتر بيت ... نه گهر هر كه سيك به ليني به كه سيك دا به نارامي و هيمني پاشان غه دري لي كرد نه وا له ره وشت و نه خلاقي (محمد) نيه و له ديني خواي بالا ده ست نيه ...

من چهند جاريك گوتوومه ... ريزداران ... نه گهر جگه له موسلمانان خيانه ت بكن نه وا موسلمانان خيانه ت ناكه ن وه نه گهر نه وان غه در بكن نه وا موسلمانان غه در ناكه ن، دلنيا به كه موسلمانان به وه فا و ده ستپاك و راستگون چونكه نه وان دينيكيان هيه هه موو قسه و كردار و هسته كان و خوشه ويستي و رق لي بوون و به خشين و گرته وه يان و جولانه وه و وه ستانيان ريك ده خات به فه زلي خواي گهره ي بالا ده ست ...

له بهر بواړي بڼه مايه كي زانستيه وه حه ز ده كه م باسي بڼه مايه ك بكه م كه وا له سهر ي ريك كه وتووين چونكه من عه قله كان و دله كان ده دوينم .. ده ليم: جگه له موسلمانان ده بڼه چوار به شه وه يو نه وه ي له كاغه زاكاني بهر ده ستى براكانمان تيكل نه بيت ...

۱- بيباوه پيكي جه نگاوه ر (شه پكر) (كافر محارب) : كه ده ست دريژي ده كاته سهر موسلمانان له خاكي خوياندا ... له ولا تي خوياندا كه و ابو نه مه ده جه نكي وه به هه موو ريگايه كه وه بهرگري ده كات وه نه مه يشه لاي زانايانمان به تيكو شاني بهرگري ده ناسري ت (جهاد الدفاع) نه مه يشه فه رزي عه ينه (فرض عين) له سهر دانيشتواني نه و جيگه يه ي كه دوژمنيكي بازده ر هاتووه ته سهر ي و نه مه يشه يه ك ده نكي زاناياني له سهر له كتيبه فيقه يكاندا به فه زلي خواي پهروه ردگار ...

۲- بيباوه پيكي هاوپه يمان (كافر معاهد) له گه ل موسلماناندا په يمان يكي مو ر كړدوه بويه نابيت به هيچ شي توه يه ك بكورزي ت تاوه كو له پاش نه وه ي كه نه و په يمان نامه يه ه لوه شي توه .

۳- بيباوه پيكي ته ثمين كراو (كافر مستامن) هر كه سيك نارامي و دلنيايي يو بيباوه ريك ناشكرا كرد نابيت بكورزي ت له پاش نه وه به هوي بيباوه پيه وه به لكو

نه‌گه‌ر بى باوه‌پړكى جه‌نگاوه‌ر باوه‌پړى وايوو كه موسلمانان قسه‌يان له‌گه‌لدا كړدوو و نارامى و دلنځاي يان پيداوه نه‌وا ده‌بيته كه‌سيكى (مستأمن)^۱ و كوشتنى حه‌لال نښه.

۴- بيباوه‌پړكى خاوه‌ن كټيبى ئاسمانى (كافر زمي): به هيچ شيوه‌يه‌ك نابيت بكوژيت تا له‌كاتى به‌لښه‌كه‌يدايه...^۲

براى به‌ريزم... وهره له‌گه‌ل مندا و ته‌ماشاي مه‌زنى ئه‌م دينه بكه... (لقد ذهب أم هانئ بنت أبي طالب إلى رسول الله ﷺ عام الفتح فوجدته يغتسل، وفاطمة ابنته تستره قالت: فسلمت عليه، فقال: ((من هذه؟)). فقلت: أنا أم هانئ بنت أبي طالب، فقال: ((مرحبا بأم هانئ)) فلما فرغ من غسله قلت: يا رسول الله، زعم ابن أُمي أنه قاتل رجلا قد أجزته - فلان ابن هبرة، فقال الوفي الأمين ﷺ (لأم هانئ: ((قد أجزنا من أجزت يا أم هانئ)) واته: (أم هانئ كچی أبي طالب روشت بۆ لای پیغه‌مبه‌رى خواﷺ له‌ سالى رزگار كړدى مه‌ككه‌دا، له‌ و كاته‌دا پیغه‌مبه‌رى خواﷺ خوى ده‌شور)

فاطمه‌ى كچى سوترى بۆ ده‌كرد، فهرمووى: سلّوم لى كړد، ئه‌ويش فهرمووى: نه‌و كيڼه‌؟ گوتم: منم (ام هانئ كچى أبو طالب) ئه‌ويش فهرمووى: سلّوله (ام هانئ) كاتى له‌ خوشتنه‌كه‌ى بووه‌وه گوتم: نه‌ى پیغه‌مبه‌رى خواﷺ كوپه‌كه‌ى دايكم وا ده‌بينى - مه‌به‌ستى على برايه‌تى - كه‌وا نه‌و ده‌يه‌وى كابرايه‌ك بكوژيت كه‌ من په‌نام داوه - فلانى كوپى هبره - جا على ده‌يه‌وى بيكوژيت چونكه‌ نه‌و كه‌سيكى بيباوه‌پړه و نايه‌وى دان به‌و په‌نادانه‌دا بنيت كه‌ (ام هانئ) به‌و كابرايه‌ى داوه، جا پیغه‌مبه‌رى ده‌ستپاك و به‌ وه‌فاﷺ به‌ (ام هانئ) فهرموو: نه‌وا ئيمه‌ په‌ناى نه‌و كه‌سه‌مان دا كه‌ تو په‌نايت دابوو)، صه‌لات و سه‌لام له‌سه‌ر نه‌و كه‌سه‌ى كه‌ هه‌موو جيهانى فيرى تام و چيژى وه‌فا كړد.

۱- ((الصارم المسلول)) (۱ / ۱۹۱، ۲۷۳ دار ابن حزم) لشيخ الإسلام.

۲- انظر في هذه الجزئية: الصارم (۱ / ۹۴)، و ((المغني)) لابن قدامة (۱۲ / ۶۵۵ دار الحديث).

۳- أخرجه البخاري، كتاب (الصلاة)، باب (الصلاة في الثوب الواحدة ملتحقاً) (۲۵۷۰)، ومسلم، كتاب (الحيض)،

باب (تستر المفتسل بثوب ونحوه) (۲۳۶).

به لكو له (صحيح مسلم)^۱ دا له فرموده يه كي (أبي هريره) وه هاتووه كه وا پيغه مبهري خواصه فرموده تي: ((وذمة المسلمين واحدة، يسعى بها أدناهم . فمن أخفر مسلما - واته په يمانه كي هه لوه شينيتته وه - فعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين، لا يقبل منه صرف ولا عدل)) واته: زمه و په ناي موسلمانان به كيكه، خوارترين كه سيان هه ولي بؤ ددها، جا هر كه سي په يمانی موسلمانان هه لوه شينيتته وه نهوا نه فره تي خودا و فريشته كان و هه موو خه لكي لي بيت وه هيچ فره زيک و سوننه تيكي لي وهرناگيريټ)) نه مه قسه ي پيغه مبهري خواصه ، ناي هه موو دونيا كه سيكي تري ناسيوه له و راستگو تر و به وه فاتر بيت؟ نه خير (سوئند به خوا) به لكو پيغه مبهري خواصه ته نانه ت خيانه تي نه بووه له سوماي چاوه كانيدا...

هه روه كو (ابوداود و النسائي و الحاكم) و جگه له وان ريوايه تيان كړدووه به سه نه ديكي (صحيح)^۲ و به چهند (شواهد) يكه وه كه وا ((عوسماني كوپي عه فغان) له روژي رزگار كړدني مه ككه دا (عبدالله ي كوپي سعد ي كوپي ابي السرح) ي له گه ل خويدا هينا... كه چي له پيش نه وه پيغه مبهري خواصه خويني حه لال كړدبوو... واته: به هاوه لاني فرموده بوو نه گه ر بينيتان خوي هه لواسييووه په رده كاني كه عبه وه نهوا بيكوژن... من نه و باسه بؤ خوت به جي ده هيلم كه ناخو نه و كه سه چي كړديټ تاوه كو پيغه مبهري خواصه خويني حه لال بكات نه گه رچي خوي هه لواسيبيټه په رده كاني كه عبه وه !! كه چي له ناكاودا پيغه مبهري خواصه (عبدالله ي كوپي سعد) له بهر ده ستيدا ده بيني له گه ل عوسماني كوپي عه فغاندا نه و كه سه به شهرمه يه كه وا پيغه مبهري خواصه شهرمي لي ده كړد و له هه مان كاتدا به پيغه مبهري خواصه فرموده: نه ي پيغه مبهري خواصه به يعه ي پي بده ! كه چي

۱- أخرجه مسلم، كتاب ((الحج))، باب ((فضل المدينة و دعاء النبي ﷺ فيها بالبركة)) (٤٧٠ / ١٢٧١).
 ۲- أخرجه ابو داود، كتاب ((الجهاد))، باب ((قتل الأسير ولا يعرض عليه الإسلام)) (٢٦٨٣)، (٤٣٥٩) والنسائي كتاب ((تعريم الدم))، باب ((الحكم في المرتد)) (٤٠٦٧)، وابن أبي شيبة في ((مصنفه)) (٣٦٩١٣) والحاكم في ((المستدرک)) (٤٥ / ٣)، وقال: ((صحيح على شرط مسلم ولم يخرجاه))، وأبو يعلى (٧٥٧)، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (١٧٢٣).

پيغه‌مبەري ﷺ ته ماشاي عبدالله ي كوپي سعد كرد و نه‌مجار رووي لي وه‌رگيړا ديسان عوسمان فەرمووي: (بۆ جاري سييه‌م) ئه‌ي پيغه‌مبەري ﷺ به‌يعه‌ي پي به‌... بۆيه پيغه‌مبەري ﷺ ده‌ستي دريژ كرد و نه‌ويش به‌يعه‌ي پيدا كاتي كه عبدالله ي كوپي سعد روويشت پيغه‌مبەري ﷺ به‌ هاوه‌لاني فەرموو: ((نايا پياويكي هه‌ستيارتان تيدا نه‌بوو هه‌ستيت - كاتي بيني من له سه‌ره‌تادا ده‌ستم دريژ نه‌كرد بۆ به‌يعه‌ - و بيكوژيت ؟)) فەرموويان: ئه‌ي پيغه‌مبەري ﷺ ئيمه چۆن بزاني ! كه چي شتيك له ناخي تۆدا هه‌يه، بريا به چاوه‌كانت ئيشاره‌تت بۆ بكردينايه بۆ كوشتني... بۆيه راستگوي به وه‌فا فەرمووي: ((هه‌چ پيغه‌مبەريك بۆي نيه كه خيانه‌ت له سۆماي چاوه‌كانيدا هه‌بي)).

به‌راستي ئه‌مه حورمه‌ت و پايه‌ي خوينه لاي پيغه‌مبەري ﷺ هه‌ر له و پيناوه‌دا بوو له رۆژي عه‌ره‌فه‌دا فەرمووي (له كاتيكا ئه‌و له‌سه‌ر كيوي عه‌ره‌فات) راوه‌ستاوه له و رۆژه به‌ريز و مه‌زن و شكردار و ميهره‌بانه راده‌وه‌ستى بۆ ئه‌وه‌ي وتاره پاريزگار كه‌ي بخوينته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ي بۆ هاوه‌لان و هه‌موو مرقايه‌تي حورمه‌ت و پله پايه‌ي خوين روون بكاته‌وه، ده‌لييت: هه‌روه‌كو (جابر ي كوپي عبدالله) ريوايه‌تي كردوه له (صحيح مسلم) دا: (إن دماءكم وأموالكم حرام عليكم كحرمة يومكم هذا في شهركم هذا في بلدكم هذا ألا كل شيء من أمر الجاهلية تحت قدمي موضوع، ودماء الجاهلية موضوعة، وإن أول دم أضع من دمائنا دم ابن ربيعة بن الحارث كان مسترضعا في بني سعد فقتلته هذيل وربا الجاهلة موضوع وأول ربا أضع ريانا ربا عباس بن عبدالمطلب) واته: بزاني كه‌وا خوينه‌كانتان و سامانه‌كانتان له سه‌رتان حه‌رامه وه‌كو حورمه‌تي ئه‌مپۆ له‌م مانگه‌تاندا و له‌م شاره‌تاندا، جا هه‌موو كاريكي سه‌رده‌مي نه‌فامي له ژيهر پيمدا دانراوه، ئه‌و خوينه‌ي كه له سه‌رده‌مي‌دا نه‌فامي روويداوه ئه‌وا دانراوه و پوچ بووه‌وه، وه‌يه‌كه‌م خوينتيك له خويني ئيمه داده‌نرييت و پوچ ده‌بيته‌وه خويني (ابن ربيعه ي كوپي حارث) ه كه به دواي داياندا ده‌گه‌را له به‌ني سه‌عد و هۆزي هذيل كوشتيان، هه‌موو سووييكي سه‌رده‌مي نه‌فامي

۱- أخرجه مسلم، كتاب الحج، باب حجة النبي ﷺ (۱۲۱۸).

دانراوه و پووج دهبيتته وه به كه م سوويك كه دايددهنيين و پووجي دهكهينه وه
سووي عباس ي كوپي عبدالمطلب ه)).

له پيوايه تيكي ابن عباس دا كه له (صحيح البخاري)^۱ دا هاتووه و ريوايه تي (ابي
بكره) به كه له هردوو كتيبي (صحيح)^۲ دا هاتووه: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ خُطِبَ الصَّحَابَةُ
يَوْمَ النَّحْرِ، فَقَالَ: أَيُّ يَوْمٍ هَذَا؟ قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، فَسَكَتَ حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ
سَيَسْمِيهِ بغير اسمه، قال: أليس يوم النحر؟ قلنا: بلى . قال: أي شهر هذا؟ قلنا: الله
ورَسُولُهُ أَعْلَمُ، فَسَكَتَ حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ سَيَسْمِيهِ بغير اسمه، قال: أليس ذا الحجة؟ قلنا:
بلى . قال: أي بلد هذا؟ قلنا: الله وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، فَسَكَتَ حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ سَيَسْمِيهِ
بغير اسمه، قال: أليست بالبلدة الحرام؟ قلنا: بلى))، واته: پيغه مبهري خواص ﷺ له
روزي قوربان دا وتاري بو هاوه لان دهخوينده وه و فهرموي: ئه مړو چي روژيكه؟
گوتمان: خواو پيغه مبهريكه ي ﷺ دهزانن، ئه ويش بي دهنك بوو تاكو وامان زاني
ناويكي تري لي دهنه جگه له ناوه كه ي خوي، ئه مجار فهرموي: ئايا ئه مړو روژي
قوربان نيبه؟ گوتمان: به لي، ئه مجار فهرموي: ئه مانگه چي مانگيكه؟ گوتمان:
خواو پيغه مبهريكه ي ﷺ دهزانن، ئه ويش بي دهنك بوو تاكو وامان زاني ناويكي تري
لي دهنه جگه له ناوه كه ي خوي، ئه مجار فهرموي: ئايا ئه مانگه مانگي (ذي
الحجة) نيبه؟ گوتمان: به لي، ئه مجار فهرموي: ئه شاره چي شاريكه؟ گوتمان:
خواو پيغه مبهريكه ي دهزانن، ئه ويش بي دهنك بوو تاكو وامان زاني كه وا ناويكي
تري لي دهنه جگه له ناوه كه ي خوي، ئه مجار فهرموي: ئايا ئه مه (البلد الحرام)
نيبه؟ گوتمان: به لي)) ئه مجار له پاش ئه م باس كردنه خوښ و شيرينه و
ره وانبيرييه كه م ويته به فهرموي: ((فَانْ دَمَائِكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ كَحَرَمَةِ يَوْمِكُمْ
هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا فِي بِلَدِكُمْ هَذَا))، واته: كه واپوو بزائن خوينه كانتان و سامانه كانتان
له سهرتان حهرامه وه كو حورمه تي ئه مړو له م مانگه تاندا و له م شاره تاندا)).

۱ - أخرجه البخاري، كتاب الحج، باب الخطبة أيام منى (١٧٣٩) عن ابن عباس.

۲ - أخرجه البخاري، كتاب الحج، باب الخطبة أيام منى (١٧٤١)، ومسلم، كتاب القسامة، باب تغليظ تحريم
الدماء والأعراض والأموال (١٦٧٩) عن أبي بكر.

لهو پڻاوه دا... پڙداران... خوڻن يه ڪم شته خواي گه وره فهرمانى له سهر دهادت له نيوان دروستڪراوه كانيدا له رۆڙى قيامه تدا... ئه مه ئاورپدانه وه به ڪه... به لام چۆن؟ ئيمه زانيمان ڪه به ڪم شت به ننده كان له رۆڙى قيامه ت دهر باره ي ليپرسينه وهى له سهر ده ڪريٽ نويژه؟ ولامه ڪه نه وه به ڪه هيچ جياوازي و دژايه تيه ڪ له نيوان نه و دوو فهرموده يه دا نيهه چونكه راستى له يه ڪ چرا و سه رچاوه وه دهر ده چيٽ... ڪه واپو نه و دوو فهرموده يه چۆن ڪۆ ده ڪرينه وه له هه ردو تيده گهين، له نيوان نه و فهرموده يه ڪه له هه ردو ڪتيبي (صحيح) دا هاتووه و ده لئيت: ((إن أول شيء يقضي فيه يوم القيامة بين الناس في الدماء)) واته: به ڪم شتيك له رۆڙى قيامه تدا له نيوان خه لگيدا حوكمى له سهر بدريٽ خوينه)) وه له نيوان نه و فهرموده يه ڪه خاوه نى (السنن) هكان ريوابه تيان ڪردووه ((إن أول ما يحاسب به العبد يوم القيامة الصلاة))^۲ واته: به ڪم شتيك ڪه له رۆڙى قيامه تدا به ننده كان ليپرسينه وه يان له سهر بڪريٽ نويژه)).

ده لئين: نويژ حق و مافى خودايه و خوڻن حق و مافى به ننده كانه وه به ڪم شت له رۆڙى قيامه تدا فهرمانى له سهر دهر ديٽ له مافى به ننده كان نه و خوينه... ئه ي خودايه !! نه گه ر رۆڙ نزيك بووه وه له سهر سهرى مروڙه كان، دۆزه خيان هيتا ڪه هفتا هزار جلهو (زام) ي هه به و له گه ل هه ر جلهو (زام) يڪدا هفتا هزار فريشته هه ن و رايد ه ڪيشن و نه و يش هاوار ده ڪات و دهنه پڙنيٽ و په ست و تووره بووه ڪه هه رگيز له پيش نه و ڪاته وا په ست نه بووه و له پاش نه وه به م شيوه به په ست نابيٽ... !! له و ڪات و ساهه دا ڪابراي بڪوڙ هه موو نه وانه ي ڪه له دونيادا ڪوشتبويان ده يانبينى وه رهنگه ژماره يان نه زانيٽ، هه موويان له و ڪات و ساهه دا

۱- أخرجه البخاري، كتاب الرقاق، باب القصاص يوم القيامة (٦٥٣٣)، ومسلم، كتاب القيامة، باب المجازاة بالدماء في الآخرة (١٦٧٨) من حديث ابن مسعود رضي الله عنه.
 ۲- أخرجه الترمذي في أبواب الصلاة، باب ما جاء أن أول ما يحاسب به العبد يوم القيامة الصلاة (٤١٣)، والنسائي كتاب الصلاة، باب المحاسبة على الصلاة (١ / ٢٣٢)، وابن ماجه، كتاب إقامة الصلاة، باب أول ما يحاسب به العبد الصلاة (١٤٢٥)، وأحمد (٢ / ٢٩٠، ٤٢٥)، وصححه الألباني في ((الصحيح)) (١٣٥٨) من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

ده بيني له سهر زهوي مه حشر له بهر دهستي خوي پادشاو بالا ده ستدا نه وانيش هه موو له دهوري كوږبونه ته وه و رايد كيشن بو نه وه له بهر دهستي پادشاي پادشاكندا رايبوه ستين... هه موو كوژراوه كان (ده مه ويت له گه لا مندا به دلت له و ديمه نه دا بريت) چهندي كوشتووه؟ ده كه سي كوشتووه!! هه زاري كوشتووه!! نوممه تيكي كوشتووه!! هه موويان دين و هه ريك له كوژراوه كان دين و خويان و برينه كه يان كه وا هيشتا خوينيان لي ده تكي... نه ي خودايه...!! سهد كه س له دهوري نه ون... يان هه زار كه س دهوريان لي گرتووه وه هه مووان توند ده ستيان پيوه گرتووه و راپيچي ده كه ن و پالي پيوه ده نين بو نه وه له بهر دهستي پادشاي حق و راستيدا رايبوه ستين وه هه موو يه كيك له كوژراوه كان به په روه ردگار كه ي ده ليت: نه ي په روه ردگارمان... پرسياي لي بكه بو مني كوشت؟ نه و نازانيت!! زوربه ي نه و بكوژانه نازانن، زوربه ي كوژراوه كان نازانن بو كوژران؟ نه وانه بو كوژران؟ نه ي نه وانه بو خه لكيان كوشت؟ له پيناوي نه وندا خه لكي ده كوژريت؟ يان له پيناوي باوه ريكي ده مارگيري سه رسه خت و گه نيو و بوگه ندا، خوين ده ريژن و لاشه كان پارچه پارچه ده كه ن وه چهنده ها شارستانية له ناو ده بن و چهنده ها شار ده روخينن و چهنده ها كارگه ويران ده كه ن و چهنده ها خانوو چهنده ها كيگه؟ ناي بو مروف به براي مروفي نه و كرداره ناشرينه ده كات؟ بو مروف به راستي ناشتي بلاو ناكه نه وه و ده سته به ري ناكه ن؟!! بو كه سه ژيره كاني جيهان به راستي ناشتي بلاو ناكه نه وه و ده سته به ري ناكه ن؟ بو نه وه ي مروفه كان به ناشتي بژين هه روه كو چون پيغه مبه ري ناشتي ﷺ فهرموويه تي: ((أفشوا السلام وأطعموا الطعام وصلوا والناس نيام، تدخلون الجنة بسلام))^۱ واته: ناشتي بلاو بكه نه وه و سه لام له يه كتر بكه ن و ناني خه لكي بده ن و له كاتيكا نويز بكه ن خه لكي خه وتبن و نه وا به ناشتي و نارامييه وه ده چنه

۱. أخرجه الترمذي كتاب صفة القيامة باب (٤٢) (٢٤٨٥) وقال: ((حديث صحيح))، وابن ماجه كتاب إقامة الصلاة باب ما جاء في قيام الليل (١٣٣٤)، وفي الأئمة (٣٢٥١)، وأحمد (٤٥١/٥)، والدارمي (١٤٦٠، ٢٦٣٢)، وابن أبي شيبة في ((المصنف)) (٣٥٨٤٧)، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيح)) (٥٦٩) من حديث عبدالله بن سلام رضي الله عنه.

به‌هسته‌وه)) به‌ئى... هه‌موو دینه‌که‌مان ناشتییه وه سلأوى ئیمانداران ناشتی یه(السلام) له نوێژه‌که‌تدا به ناشتییه‌وه نه‌بیټ لى نابیته‌وه (السلام) ناچيته به‌هسته‌وه ئیلا فریشته‌کانی خوا به ناشتییه‌وه پیشوازیت لى ده‌که‌ن... خوى گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ﴾ الأحزاب: ۴۴، واته: ئه‌و رۆژه‌ش که به دیداری ئه‌و ده‌گه‌ن ریز و ته‌حیه‌یان سه‌لامه به سلأو کردن له لایه‌ن خوى میهره‌بانه‌وه پیشوازیان لى ده‌کریت)).

جا خودایه... په‌روه‌ردگارمان... ناشتی دابه‌زینه سه‌ر هه‌موو زه‌وى... ئه‌مجار له پاش ئه‌وه پیغه‌مبه‌رى ره‌حمه‌ت و میهره‌بانى ﷺ که خوى گه‌وره ره‌وانه‌ی کردووه تا ببیته ره‌حمه‌تیک بۆ هه‌موو جیهان تۆمه‌تبار ده‌کریت به تۆقاندن، ئه‌و ره‌حمه‌ته بۆ هه‌موو مرقفایه‌تى نه‌که ته‌نها بۆ موسلمانان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ الأنبياء: ۱۰۷، واته: ئیمه هه‌ر بۆیه تۆمان نارد که ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یى و میهره‌بانیه‌ک بیت بۆ هه‌موو جیهانیان تاده‌ستى ته‌واوى مه‌ردوم به‌ره‌و هیدایه‌ت و ریگه‌ی به‌ختیاری بگرى)).

که‌وابوو کوشتن تاوانیکه له ناشترین تاوانه‌کان پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: (هه‌روه‌کو له (سنن النسائي) دا به سه‌نه‌دیكى (حسن) له فه‌رمووده‌ی (ابن عباس) هوه ((يجئ المقتول متعلقا بالقاتل و أوداجه تشخب دما، يقول: يا رب، سل هذا فيم قتلني)) واته: له رۆژى قیامه‌تدا که‌سى کوژراو دیت و ده‌ستى گرتووه به بکوژه‌که‌یه‌وه و برینه‌کانى هیشتا خوینیان لى ده‌تکى، ده‌لیت: ئه‌ی په‌روه‌ردگارى من ! پرسیار له‌م که‌سه بکه له به‌ر چى منى کوشت؟)).

ئایا ولامه‌که‌ت چى ده‌بیټ ئه‌ی بکوژ؟ وه تۆ ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که خوین هه‌رزان ده‌که‌یت و ده‌رده‌چیت بۆ کوشتنى هه‌ر مرقفیک بۆ تۆله سه‌ندنه‌وه‌یه‌کى کوێرانه؟ وریابه که نابوتترین تاوان و شه‌رمه‌زارترین تاوان که له‌سه‌ر رووى زه‌ویدا رووده‌دات

۱- أخرجه النسائي، كتاب ((تحريم الدم))، باب ((تعظيم الدم)) (٣٩٩٩)، وفي ((الكبرى)) (٣٤٦٨)، والترمذي كتاب ((تفسير القرآن))، باب ((ومن سورة النساء)) (٣٠٢٩)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح سنن الترمذي والنسائي)).

له پاش هاوېل دانان بڼ خواى گه‌وره كوشتنى نه‌فسيكه كه خواى گوره حه‌رامى كړدووه ته‌نېا به حه‌قى خوى نه‌بيټ... ئايا ئه‌و حه‌ق و مافه چيېه؟.

له هه‌ردوو كټيبي (صحيح)^۱ دا هاتووه له فه‌رمووده‌ى (ابن مسعود) هوه كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خواﷺ فه‌رمووه‌يه‌تى: ((لا يحل دم امرئ مسلم، يشهد أن لا اله الا الله وأني رسول الله، إلا ياحدى ثلاث: النفس بالنفس...))، واته: خوئينى هه‌ر موسلمانيك كه شايه‌تى دايټ هېچ خوايه‌ك نيبه شايه‌نى په‌رستن بيټ ته‌نېا (الله) نه‌بيټ و محمد ني‌رډراوى ئه‌وه حه‌لال نيبه ته‌نېا به يه‌كئ له‌م سئ شته نه‌بيټ: نه‌فس به‌رانبه‌ر به نه‌فس...)) واته: بكوژ كاتئ ده‌كوژيټ ئه‌وا فه‌رمان‌په‌وا و ده‌سه‌لات به‌ر پرسياړه ئه‌گينا كو‌مه‌لگاي موسلمانان ده‌بووه پاشاگه‌ردانى وه هه‌ركه‌سئ كيئ بويستايه بكوژئ وه له هه‌ر كاتيكدا بيه‌ويئ ئه‌وا ده‌يكوشت !! جا خوئين حورمه‌تى تاييه‌تى خوى هه‌يه هه‌روه‌كو چو‌ن باسما‌ن كړد ﴿النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾ خواى گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَتَأُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ البقرة: ۱۷۹، واته: ئه‌ى خاوه‌نانى فام و ژيرى ! له‌م تو‌له وه‌رگرتنه‌وه‌دا ژيانى خو‌ش و مه‌زنتان هه‌يه، واته: ئه‌م ياسايه ده‌بيټه مايه‌ى مانه‌وه‌ى ژيانى مرو‌ف و خو‌ دورگرتن له كوشت و كوشتار، چونكه كا‌براى بكوژ بزائى كه‌سئ بكوژئ ده‌كوژيټه‌وه ئيتر ده‌س دري‌ژى بڼ سهر گياني ئه‌م و ئه‌و ناكات، به‌لكو له به‌ر ئه‌و ياسايه له سنووره‌كانى خوا خو‌بپاري‌زن ئاسووده‌يى و به‌ختياري بڼ و لات و ناوچه‌كه‌تان بگه‌ريټه‌وه و خوئين ري‌ژى نه‌كړئ)).

(...والثيب الزاني ...) پاشان ده‌گه‌ريټه‌وه بڼ لاي ماناكه‌ى (انشاء الله) له نيشانه‌يه‌كى تر له نيشانه‌كانى قيامه‌ت ((.. والتارك لدينه المفارق للجماعة)) واته: ئه‌و كه‌سه‌ى واز له دينه‌كه‌ى خوى ده‌هيټيټ و له كو‌مه‌لى موسلمانان جيا ده‌بيټه‌وه)).

۱. أخرجه البخاري، كتاب ((الديات))، باب ((قول الله تعالى: ﴿النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ﴾ المائدة: ۴۵، (۶۸۷۸)، ومسلم، كتاب ((القسامة))، باب ((ما يباح به دم المسلم)) (۱۶۷۶).

كه و ابو ئيسلام زږد له هېچ كه سيك ناكات بډ هاتنه ناو دينه كه وه ده بې نه مه وه كو بناغه يه ك بزانيت، جا ئيمه ئه م دينه ده گه يه نين و بډ خه لكى روونى ده كه ينه وه به راستى و دانايى و مېهره بانى و نه دهب و خډ به كم زانينه وه جا هر كه سى له پاش ئه م گه ياندنه وه و پاش ئه م بانگه وازه و پاش ئه م روونكر دنه وه يه گوتى: نه خير نايه مه ناو ئه م دينه وه نه وا نه و قسه ي بډ ده كه ين هه روه كو چوڼ خواى گه وړه بډى كردوه ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ البقرة: ۲۵۶، واته: له دينى ئيسلامه دا داسه پاندن و ناچار كردن و زه بر و زهنگ نيبه بډ ديندارى و وه رگرتنى ثابيينى ئيسلام، چونكه بې گومانه كه ريگاي چاك و راست له ريگاي ناراست و كوفر و تووله ريگاكان ليك جياكراوه ته وه و ناشكرا و نمايانه جا له بهر نه وه نايه وى زږد له هېچ كه سيك بكرتيت بډ ئيسلامبوون و هه ر كه سه ش به مه يلى خو به تى)) . وه ده ليين هه روه كو چوڼ خواى گه وړه ده فهرمويت ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ الكهف: ۲۹، واته: پتيان بلئ: نه ي پيغه مبه ر ﷺ هه ق و راستى ته نها هه ر نه وه يه كه له لاي په روه ردگار تانه وه هاتوه بوټان، كه واته دواى نه و بې دينه غافلانه مه كه ون ئينجا پاش ده ركه وتنى هه ق و راستى هه مووشتان سه ربه ستن كى باوه پ دينى و موسلمان ده بې با بپوا بيئى و كيئيش ده يه وى كافر و بې بپوا بيئت با هه ر كافر بيئت دياره نه مه هه په شه يه چونكه هه رگيز خواى گه وړه رازى نيبه به كوفر و داوا له خه لك ناكات كه: بچن رييازي كوفر هه لبرزين له ولايشه وه هه ق و ناهه ق به بوون و نه بوونى سامانى ئه م دونيا نيبه هه تا وا بزائن هه موو ده وله مه نديك راست و چاك و پاكه، هه موو هه ژاريكيش نه گريس و نه گبه ته)) . خوا گه وړه ده فهرمويت: ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾ الكافرون: ۶، واته: دين و ثابيينى خوټان بډ خوټان و منيش دين و ثابيينى خوټ بډ خوټ)) نه وه له پاش بانگه واز و روونكر دنه وه به لام بېر بكه ره وه و تيغكره ... نه گه ر به ويستى خوټى هاته ناو دينه كه وه وه به هه لبراردنى خوټى و حه زى خوټى نه وا بډى نيبه چيتر له دينه كه ي ده رچيئت هه ركاتي ك بيه وى بډ نه وه ي بنكه كانى كومه لكاي

موسلمانان بهېښته له رزه !! نه خيږ... به هيچ شپوه يه ك بوی نښه، به لام مافي خويه تي له پاش گه ياندني دینه كه بلت: من ديمه ناو هم دینه وه يان نايه مه نيو هم دینه وه به لام نه گه ر هاته ناو دینه كه وه و هر كاتيک بيه ویت دهرچیت نه وا له ديني خوادا نه ويستراوه وه ئیوه له سهر رووی زه ويدا ده ستوريكم بو بهینن كه به همه رازی بیت بو نه دنامه كانی و نه هله كه ی به لكو نه گه ر كه سيك له ده ستوری ده وله تيک له ده وله ته كان دهرچیت نه وا به خيانه تي مه زن تومه تبار ده كريت (الخيانه العظمی) وه هم موومان ده زانين سزای خيانه تي گه وړه چييه ... نه ویش كوشتنه، نایا گومانن چونه كه سيك خيانه ت له ديني خوا بكات وه خيانه ت له خوا و پيغه مبه ره كه ی ﷺ بكات خوی گه وړه ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَحُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ الأنفال: ۲۷، واته: نه ی نه وانه ی باوه پرتان هيناوه ! گزی و خيانه ت له خوا و له پيغه مبه ر و له سپارده كاننان مه كن، بو خویشان چاك نه زانن كه گوناو و تاوانی خه يانه ت كردن چه نده گه وړه يه و ده شگه ريته وه سهر نه ستوی ئیوه)).

كه و ابو ريزداران ... كوشتن نابوتتري و ناشرينتري تاوانه له سهر رووی زه ويدا له پاش هاوه لدانان كه نه نجام ده دريت ... حه زم ده كرد له باسی هم تاوانه گه وړه دا زياتر بړوم كه وا پيغه مبه ری هه لبريزدراو ﷺ كړدوويه تي به نيشانه يه كه له نيشانه كانی قيامت پيغه مبه ری خوا ﷺ فهرموويه تي: (((لا تقوم الساعة حتى يكثر الهرج)) قالوا: وما الهرج يا رسول الله؟ قال: ((القتل القتل)) واته: قيامت هه لئاسيت تاكو (الهرج) زور نه بيت، فهرموويان: نه ی پيغه مبه ری خوا ﷺ (الهرج) چييه ؟ فهرمووی: كوشتنه كوشتن))

له ريوايه تيكي تر دا كه له پيشدا باسما ن كړد ((والذي نفسي بيده لاتذهب الدنيا حتى يأتي على الناس يوم لا يدري القاتل فيم قتل، ولا المقتول فيم قتل)) واته: واته: سويند به و كه سه ی كه گيانی منی به ده سته هم دونيايه به سهر ناچيت تاكو روژيک ديت به سهر خه لكيدا كه وا بكور نازانيت بو ده كوژيت و كوژاويش نازانيت بو كوژاوه)).

له نیشانه‌کانی قیامت

زۆربوونی زینا و داوین پیسی

ئەم نیشانه‌یه‌یه‌ کێکە له نیشانه‌ ترسناکه‌کان که ئاشکرا بووه‌ و بلأو بووته‌وه‌ له‌م سه‌رده‌مه‌دا... به‌لام ئایا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ باسی ئەمە‌ی کردووه‌؟ وه‌ باسی ئەوه‌ی کردووه‌ که‌وا بلأوبوونه‌وه‌ی داوین پیسی له‌ نیشانه‌کانی قیامتە‌؟ به‌ئێ... ئە‌ی خودایه‌... خیزانه‌کانمان و که‌چه‌کانمان داپۆشه‌ و منداله‌کانمان بپاریزه‌ و لاوه‌کانمان چاکه‌کار بکه‌ وه‌ دامینمان بپاریزه‌ ئە‌ی به‌ به‌زه‌ییترین میهره‌بانه‌کان.. ئە‌ی ریزداران... زینا تاوانێکی ترسناکه‌. یه‌کێکه‌ له‌ تاوانه‌ گه‌وره‌کان که‌ دلە‌کان له‌ بن ده‌رده‌هێنێ‌ وه‌ ناموس و شه‌ره‌فی مرقفایه‌تی که‌ به‌ میرات بۆیان به‌ جێ‌ ماوه‌. جا ئە‌ته‌ک کردنی ئە‌م ناموسه‌ کاریکی تۆقینه‌ره‌، بۆیه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زینای به‌ نیشانه‌یه‌که‌ له‌ نیشانه‌کانی قیامت ژماردووه‌.

ئیمامی (البخاری ومسلم)^۱ ر‌یوایه‌تیان کردووه‌ له‌ فهرمووده‌یه‌کی (أنس) ه‌وه‌ که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمویه‌تی: ((إن من أشراط الساعة: أن يرفع العلم، ويثبت الجهل، ويشرب الخمر، ويظهر الزنا))، واته‌: له‌ نیشانه‌کانی قیامت: زانست و زانیاری به‌رز ده‌بێته‌وه‌ و نه‌فامی جیگیر و دامه‌زراو ده‌بێت و مه‌ی ده‌خورێته‌وه‌ و زینا ئاشکرا ده‌بێت)).

له‌ ر‌یوایه‌تێکی تردا که‌ (مسلم) ر‌یوایه‌تی کردووه‌ ((ويفشوا الزنا)) واته‌: زینا بلأو ده‌بێته‌وه‌)).

له‌ ر‌یوایه‌تێکی لای (البخاری)^۲: ((ويكثر الزنا)) واته‌: زینا زۆر ده‌بێت)). جا زینا زۆر بووه‌ و بلأو بووته‌وه‌ وه‌ حه‌زم ده‌کرد لێره‌دا سه‌رژمێریه‌که‌ ه‌یه‌

۱- أخرجه البخاري، كتاب العلم، باب رفع العلم وظهور الجهل، (٨٠، ٨١)، ومسلم كتاب العلم، باب رفع العلم وقبضه (٢٦٧١، ٢٦٧٢).

۲- عند البخاري، كتاب النكاح، باب يقل الرجال ويكثر النساء (٥٢٣١).

باسی بکه م که له سهری راوه ستام و قه باره و گه ورهیی تاوانی زینا لام ئاشکرا بوو له سهر رووی زه ویدا له ئه وروپا و ئه مریکا و هه ندی له ولاته ئیسلامیه کان!

سویند به خوا هیچ ریگرتک له ریگامدا نه بوو ئه و سه رزمیر و لیگولینه وهیه باس بکه م ته نها ئه وه نه بی که ترسام دلّه کانتان به هوی ئه م چه ند کاغه زه بچوکانه وه رابچه له کینم، گومان ده که م که هه ندی له و برایانه ی سهر دانی ئه و سایدانه ی سهر توپی ئه نته رنیت ده که ن باش ده زانن تا چه ند قه باره ی ئه و سه رزمیرییه به شیوهیه کی ترسناک زۆر بووه به راستی ئه وه کاریکی ترسناک و ناشیرین و نابووته !!

له م سه رده مه دا فلیمه کانی داوین پیسی وینه گیراوه، وه گواستراوه ته وه بۆ زۆریه ی مائی موسلمانان وه زۆرتک له خه لکی شه وانه ده میننه وه... نه ک بۆ ئه وه ی له گه ل خوادا بن یان له گه ل نوپژدا بن وه نه ک له گه ل سوننه تی پیغه مبه ری خوادا ﷺ به میننه وه به لکو له گه ل ئه و فلیمه داوین پیس و بی ئابپروانه شه وگار ده میننه وه له گه ل زینادا... هه رگیز قه باره و ژماره ی ئه و هه موو په یوه هندیانه م له بیر ناچیت وه ئه و هه موو پرسیاره ترسناکانه دیت بۆ ئه وه ی له هه موو کاتزمیریگدا پرسیار بکات ده رباره ی ئه م نه خۆشییه که زۆریه ی ماله کانی ویران کردووه... جا زۆریه ی پیاوان وازیان له ژنه کانیان هیناوه به هوی ئه و فلیم و گوفارانه وه که وینه ی ئه و فلیمه داوین پیسانه ی گرتووه به هه موو شیوه کانییه وه... و لا حول ولا قوه الا بالله.

جا زینا تاوانیکی ناشیرین و نابووته ئه گه ر ژنیگ یان کچیک زینا بکات ئه و سهری باوکی شوپ ده کات و سهری دایکی و سهری براکانی و خیزانه که ی ده کاته ناو گل و قورپاودا، ئه گه ر کچیک به هوی زیناوه سک پر بوو وه له ئه نجامی تاوانه که ی ترسا ئه و ده یکوژیت بۆیه دوو تاوان له تاوانه گه وره و ترسناکه کان ئه نجام ده دات که ئه وانیش: تاوانی زینا و تاوانی کوشتنه که هه ردوو له تاوانه گه وره کان!!

ئه گه ر ژنیگ شووی کردبوو، که وته ناو تاوانی زیناوه و خوای گه وره تاوانه که ی داپۆشی و شاریدییه وه ئه ویش مندالی زینای هینایه ژووره وه بۆ لای پیاوه که ی و بۆ لای ماله که ی و، بۆ لای مندال و که س و کاره که ی ئه و که سیکی ئه جنه بی

هیناوه ته ژوړه وه بۆ لایان، کاتې دوو به دوو ببیته وه که سیکې نه جنه بییه له میراته که یاندا ده بات له کاتیکدا هیچ مافیکی نییه، پیاو نه گهر زینای کرد نه و حورمه تی برا و خوشکاني نه تک کردوه... به راستی تاوانیکې گه وړه و تاله و هست به تالی ده که یت کاتې که ته نها باسی ده که یت بویه خوی گه وړه له چهند نایه تیکی توندا ده فهرمویت: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي...﴾ النور: ۲، واته: نه و کوپ و کچه ی که تاوانی زینایان نه نجامدوه...)) له پیشان به کچه داوین پیسه که (الزانیه) دهستی پی کردوه چونکه نه و ریگا که خوش ده کات، زور نه سته مه پیاو یک بگاته نافره تیک و بگاته نه و تاوانه گه وړه و قیزه ونه به بی نه وه ی نافره ته که به ته وای ریگا که ی خوش نه کرد بیت... نه ی خوشکی موسلمانم... له خوا بترسه له جل و بهر که تدا... له پوښاکه که تدا... له وشه کانتدا... له چوینییه تی ده رچوونت و، ملکه چی قسه کانیان مه به ..

نه ی خوشکی موسلمانم... وریابه... شہیتان هه نگانوانی هه یه وه خوی گه وړه ده فهرمویت ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ البقرة: ۱۶۸، واته: هه رگیز به شوین هه نگاوه کانی شہیتانیشدا مه پوښ و په پره وی لی مه که ن)) رهنگه نافره ت یه که م جار نه که ویت نه و زیناوه په نگه یه که م جار نه و هه له گه وړه یه به پیاوان نه کات به نه نجامدانی زینا... لیړه دا چهند هه نگاویک هه یه... نه گهر یه که م هه نگاوه نگاوه بنییت... نه گهر خوا نه تپاریزی - نه و تیده که ویت وه نه گهر یه که م هه نگاوه بنییت نه گهر خوا نه تپاریزی نه و ده هاویزییته خواره وه نه ی خودایه به پاریزیگاری خوت بمانپاریزه .... یا أرحم الراحمین.

خوی گه وړه ده فهرمویت ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُم بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ﴾ النور: ۲، واته: نه و کچ و کوپه ی زینا و داوین پیسی نه که ن ده بی له هه ریه که یان سه د جه لده (شه لاق) ی لی بدن نه مه تولی هه را که سیکه (نیر یان می) پیشتر به شیوه ی شهرعی جووت نه بووی (واته: کچ و کوپ) بن، نابی به زه یی و نهرم و نیانی و سوز بتانگری له به رامبر هه ریه که له و دوانه وه له

راپه پاندنی حوکمی خوادا واته: له کاتی جیبه جی کردنی بریاری خوادا توندو تیزین و به زه بیتان به زیناکه راندا نه به ته وه به وشیتوه به ژماره ی شه لاقه کان یا به رده بارانه که وه کو خوی جی به جی نه که ن). خوی به خشنده و میهره بان و به سۆز و به به زه بی نه و قسه به ی فه رموه ﴿وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلِشَهِدَ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (۲) الزانی لا ینکح إلا زانیة أو مشرکة والزانیة لا ینکحها إلا زان أو مشرکة وحریم ذلك علی المؤمنین﴾ النور: ۲-۳، واته: نابی به زه بی و نهرم و نیانی و سۆز بتانگری له به رامبه ر هه ریه ک له و دوانه وه له راپه پاندنی حوکمی خوادا، نه گه ر ئیوه باوه پتان به خوا و به روژی دواپی هه به جا بو نه وه ی نه و دوانه پتر ئیشیان پی بگات و خه لکیش په ند وه رگرن با کومه لی له برواداران ناماده ی سزاکه یان بین و ببینن (۲) پیاوی زیناکه ر و داوین پیس هه رده بی ژنی زیناکه ر و داوین پیس وه یان موشریک و بتپه رست ماره بکات بو خوی، ژنی زیناکار و داوین ته پش وه پیاوی زیناکار و موشریکیش هه روا نه بی بیگومانه نه و جوړه شووکرده و (ماره کردنی ژنانی زیناکاران) له سه ر بروادارانی داوین پاک هه رام کراوه، چونکه زیانی گه وړه تیدایه (۳).

خوی گه وړه ده فه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾ (۱۸) يَضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا (۱۹) إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ الفرقان: ۶۸-۷۰، واته: نه وانه ی وپرای خوا هیه په رستراویکی تر ناپه رستن، که سیکیش ناکوژن که خوا که شتنی یاساغ کردبی، مه گه ر به هق و په واه. زینا و داوین پیسیش ناکه ن وه هه رکه سی نه و کاروکرده وه ناپه سه ندانه بکات نه وه له دواوژدا ده گات به سزای تاوانه که ی خوی (۶۸) له روژی قیامه تیشدا دوو به رامبه ر ئازار ده دری و به سووکی و زه لیلی و ریسواییه وه به هه تا هه تایی هه ر له ویدا نه مینیته وه (۶۹).

مه گەر كه سيك په شيمان ده بېته وه و بپړوا بېني و كاري چاك نه نجام بدا ئا نه و
كه سانه خوا گوناو و خراپه كانيان بو ده گوږيټ به چاكه، هه ميشه خوا گوناو پوښ و
ميه ره بانه (۷۰)).

يا هاتكا حرم الرجال و تابعا طرق الفساد فأننت غير مكرم
من يزني في قوم بألفي درهم في قومه يزن بربع درهم
إن الزنا دين إذا استقرضته كان الوفا من أهل بيتك فأعلم

واته: نهی نه و كه سهی كه حورمه تی پیاوانت نه تك كردوو و شوینی ریځای
خراپه كاری كه وتوویت بزانه كه تو كه سیكي بی ریزي، بزانه كه هه كه سى له گه
خه لكيدا زينا بكات به دوو هه زار درهم نه وا له گه كه س و كاره كه پدا به چاره كه
دهره ميك زينا ده كړيټ، بزانه كه وا زينا قهرزه، نه گهر قهرزت كرد، نه وا دانه وهی
نه و قهرزه له سهر كه س و كاره كه ت ده بېټ.

زور كه س هه یه وا ده زانی ده توانيټ نه وهی بیهوی بېكات... هه رچی ویستی له
سهری بوو نه وا بېكات... دلنیا به له سزا و ټوله كهی! جا وریابه...

دلنیا به كه زينا قهرزه و ده بی بدریته وه له م دونیا به دا و له پیش قیامت وه
دهرباره ی زينا پیغه مبه رمان ﷺ فه رموویه تی: له كاتیكدا سزا و ټوله ی زينا
روونده كاته وه.. هه روه كو له فه رمووده یه کی (سمره ی كوپي جندب الطویل) وه
هاتووه له (صحيح البخاري)^۱ دایه، تیايدا هاتووه كه (جبریل و ميكائیل) هاتوون بو
لای پیغه مبه ری خوا ﷺ و به نه ویان فه رمووه: ((انطلق انطلق، قال: فانطلقنا فأتينا
على مثل التنور أعلاه ضيق وأسفله واسع)) واته: به ريكه وه به ريكه وه، ده ليټ:
نیمه يش دهرچووين و كه وتینه ری، جا چووينه جيگايه ك وه كو ته نوور و ابو
سهره وهی فراوانه و خواره وهی ته نگه)) نایا له گه مند نه و دیمه نه ده هینيته پیش
چاوی خوت ؟ ((قال الصادق:)) فأتينا على مثل التنور فأطلعنا فيه، فإذا فيه رجال

۱- أخرجه البخاري، كتاب الجنائز، باب ما قيل في أولاد المشركين (۱۲۸۶)، وفي كتاب التعبير، باب تعبیر
الرؤيا بعد صلاة الصبح (۷۰۴۷).

ونساء عراة، يتوقد تحته نارا فإذا اقترب ارتفعوا، حتى كاد أن يخرجوا (من التنور)، فإذا خمدت رجعوا فيها (واته: راستگو ﷺ) فرمودی: نه مجار چووينه سهر شتيتك وهكو ته نوور وابوو، نيمهش ته ماشامان كرد و بينيمان چهندهها پياو و چهندهها ثافره تي به پووتي لييه له ژيره وهی ناگري تيدا هه لگيرساوه هه ركاتيك لييان نزيك ببيتته وه نهوان به رز ده بوونه وه تاوهكو خهريك بوو له ته نووره كه دهرده چن، نه گهر ناگره كه كپ ببيتته وه نهوا ديسان ده گه پينه وه ناوه وه))، واته: بؤ قولايي و بني ته نووره كه، فقال النبي ﷺ: من هؤلاء يا جبريل؟ قال: وأما الرجال والنساء العراة الذين في مثل بناء التنور فإنهم الزناة والزواني))، واته: پيغه مبهري خوا ﷺ فرمودی: نهی جبريل نه وانه كيئن؟ فرمودی: نه و پياو و ژنانه ی، كه له ناو نه و شيوه ته نووره دا بوون نه وانه پياوان و ژناني داوین پيس و زيناكارن)).

له هه ردوو كتيبي (الصحيح) دا هاتووه له فرموده ی (عبدالله ی كوري مسعود) وه كه وا پيغه مبهري خوا ﷺ فرموده ی: ((لا يحل دم امرئ مسلم يشهد أن لا اله إلا الله وأني رسول الله إلا بإحدى ثلاث: النفس بالنفس والثيب الزاني))، واته: خويني هه ر موسلمانيك شايه تي داييت كه هيچ خوايهك نيبه شايه ني په رستن بيت ته نها (الله) نه بيت و محمد نيردراوی نه وه حه لال نيبه ته نها به يه كي له م سي شته نه بيت: نه فس به رانبر به نه فس و كه سيك زينا بكات له كاتيكد ا خاوه ني ژن بيت...)).

واته هه ركه سي زينا ی كرد و له كاتيكد ا خاوه ن ژن بوو، خوا ی گه وده رزقيكي حه لال ي پاكي پي به خشيوه به لام نه و وازی له حه لال مي ناوه وه ده روات بؤ لای حه رام و گه نيو ((والتارك لدينه المفارق للجماعة))، واته: نه وه ی واز له دينه كه ی خوی ده مي نييت و له كومه لي موسلمانان جيا ده بيتته وه)).

له هه ردوو كتيبي (الصحيح) دا هاتووه له فرموده ی (أبو هريره) وه كه وا پيغه مبهري خوا ﷺ فرموده ی: ((لا يزني الزاني حين يزني وهو مؤمن، ولا يسرق

۱ - أخرجه البخاري، كتاب ((المظالم))، باب ((الْهُبِّي بغير إذن صاحبها))، (٢٤٧٥)، ومسلم كتاب ((الإيمان))، باب ((نقصان الإيمان بالمعاصي)) (٥٧).

السارق حين يسرق وهو مؤمن، ولا يشرب الخمر حين يشربها وهو مؤمن))، واته: كاتى كهسى زيناكار له و كاته دا زينا دهكات نهوا ئيماندار نيبه، كاتى كهسى دز له و كاته دا دزى دهكات نهوا ئيماندار نيبه وه كاتى كهسى مه يخور له و كاته دا مهى ده خواته وه نهوا ئيماندار نيبه)).

له گوته يه كى تردا له (ابن عه عباس)^۱ هوه هاتووه كهوا پيغه مبه وري خوا (p) فهرموويه تى: ((لا يزني العبد حين يزني وهو مؤمن، ولا يسرق حين يسرق وهو مؤمن، ولا يشرب حين يشرب وهو مؤمن، ولا يقتل حين يقتل وهو مؤمن)) قال عكرمة: قلت لأبن عباس: كيف ينزع الإيمان منه؟ قال هكذا: وشبك بين أصابعه، ثم أخرجها، فإن تاب عاد إليه هكذا، وشبك بين أصابعه)) واته: كاتى بهنده يه ك زينا دهكات له و كاته دا زينا دهكات نهوا ئيماندار نيبه، كاتى كهسى دزى دهكات له و كاته دا دزى دهكات نهوا ئيماندار نيبه وه كاتى كهسى مه يخور له و كاته دا مهى ده خواته وه نهوا ئيماندار نيبه، كاتى كهسى بكور كه سيك ده كوژيت له و كاته دا كه ده يكوژيت ئيماندار نيبه، عكرمه فهرمووى: به (ابن عباس) م گوت: چون ئيمانى لى ده سينرئته وه؟ نه ويش فهرمووى: به م شيويه (په نجه كانى كرده نيويه كتردا و نه مجار دهر يه نسا) وه نه گهر ته وبه ي كرد نهوا ئيمان كه ي به م شيويه به بؤ ده گهر پئته وه (نه مجار په نجه كانى كرده نيويه كتردا)).

ئيمامى بوخارى ريوايه تى كردووه (تعليقا بصيغة الجزم)^۲ كه فهرموويه تى: ((ينزع منه نور الإيمان في الزنى))، واته: روناكى ئيمانى لى دهرده هينرئت به هوى زيناوه)).

ئيمامى (الطبري) له (تهذيب الآثار) و ابن عساكر له (التاريخ) دا ريوايه تيان كردووه به سه نه ديكي (منقطع)^۱ له (عبدالله ي كوپى رواحه)، كه فهرموويه تى: ((إن

۱ - أخرجه البخاري كتاب ((الحدود)) باب ((إثم الزناة)) (٦٨٠٩).

۲ - أخرجه البخاري كتاب ((الحدود)) باب ((الزنى وشرب الخمر))، قبل حديث (٦٧٧٢)، ووصله ابن أبي شيبه في ((كتاب الإيمان)) (٩٤) ولفظه أن ابن عباس قال لقلمانه: ((من أراد منكم الباءة زوجناه، لا يزني منكم زان إلا نزع الله منه نور الإيمان، فإن شاء رده، وإن شاء أن يمنعه منه))، وحسنه الشيخ الألباني هناك.

مثل الإيمان مثل قميصك، بينما أنت وقد نزعته إذ لبسته، وبينما أنت قد لبسته إذ نزعته ((واته: نمونه ی ئیمان وه کو نمونه ی کراسه که ت وایه، له کاتی کدا تو دایده که نیت نه گهر له بهرت کردبوو وه له کاتی کدا تو له بهری ده که یت نه گهر داته که ندبوو)).

پرسیار کړا له (ابو هريره) ده رياره ی ئه و فهرموده یه: ((لا یزني الزاني حين یزني وهو مؤمن))، ئه و کاته ئیمان که ی له کوټیه؟ فهرموو: ((ثا به م شیوه یه له سه ری ده بیت) به ده سه کانی ئیشاره تی کرد... نه گهر وازی هیناو ته و به ی کرد ئه و ئیمان که ی بو ده گه پټه وه)).^۲

ئهمیشه راستکردنه وه ی فهرموده یه کی پیغه مبه ری خوا به ﷺ که (ابو داود والحاكم و جگه له وان)^۳ ریوا به تیان کردووه له (ابو هريره) وه که و پیغه مبه ری خوا به ﷺ فهرموو یه تی: ((إذا زنى الرجل خرج منه الإيمان كان عليه كالظلة، فإذا انقلع رجع إليه الإيمان))، واته: نه گهر که سیك زینای کرد ئه و ئیمان که ی لی دهرده چیت، له سه ر سه ری وه کو سیبه ریک ده مینټه وه، نه گهر وازی له زینا که ی هینا ئه و بو ی ده گه پټه وه)).

له پاشاندا به دريژی و روونی باسی ئه م مه سه له یه ده که م به پشتیوانی خوا... که ئه ویش ئه وه یه.

ثایا ئه و که سه که زینای کرد بو ی هه یه ته و به بکات؟ ثایا ئه و که سه ی که سیکی کوشت بو ی هه یه ته و به بکات؟.

ولامی ئه م پرسیاره له به شی داهاتوودا باس ده که م انشاء الله... داوا له خوا ده که م به (اسم الأعظم) که نه گهر هه ر که سی به و ناوه وه بانگی بکات ئه و بی

۱ - أخرجه الطبري في ((تهذيب الآثار)) (٩٦٦) مسند ابن عباس، وابن عساكر في ((تاريخه)) (٢٨ / ١١١)، (١١٢).

۲ - أخرجه المروزي في ((تعظيم قدر الصلاة)) (٥٣٩).

۳ - أخرجه ابو داود، كتاب ((السنة))، باب ((الدليل على زيادة الإيمان و نقصانه)) (٤٦٩٠)، والحاكم (٧٢/١)، وابن مندة في الإيمان (٥١٩)، والمروزي في ((تعظيم قدر الصلاة)) (٥٣٦)، والطبري في ((تهذيب الآثار)) (٢ / ١٥٤)، ١٤٠٩، ١٤١٠، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (٥٠٩).

بهشی ناکات، نه گهر داوا بکات پیی ده دریت... که خیزانه کانمان و منداله کانمان چاکساز بکات و بمانپاریزی له که ساسی و زه بوونی وه نیمه و نیوه بگپری له وانه ی که نه گهر هه ر قسه یه ک بیسن نه و شوینی چاکه کانی ده که ون، به راستی نه وانه نه و که سانه ن که خوا ریتمویی کردون و نه وانه خاوه ن عه قله کانن.

نایا بکوژ و داوین پیس (زیناکار) بۆیان هه یه ته و به بکه ن؟؟

خۆشه ویستانم...

له بهشی رابوردودا و له باسی نیشانه کانی قیامهت باسی ئه م دوو نیشانه ترسناکه م کرد... که نه وانیش بریتی بوون له زۆر بوونی کوشتن و بلاو بوونه وه ی زینا ... کوتایی به شه که م به و پرسیاره هیناوه، و ده زانم که زۆربه خۆشه ویستانم له برایانم و خوشکانم چاوه پوانی وه لایم ئه م پرسیاره گرنگه ن که ئه ویش نه وه یه:

نایا بکوژ و زیناکار بۆیان هه یه ته و به بکه ن؟

ولامه که ی: به لئ... به بی باسکردن و هینانه وه ی پیشه کی، خوی گه و ره فه رموویه تی (ئاگاداری ره وشت و سیفاتی به نده کانی (الرحمن) به که خاوه نی نه و ره وشته جوانانه ن): ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۖ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ۖ﴾ (٦٨) إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (٧٠) وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿ الفرقان: ٦٨-٧١، واته: نه وانه ی و پرای خوا هیه چه په رستراویکی تر ناپه رستن، که سیکیش ناکوژن که خوا که شتنی یاساغ کردبی، مه گهر به هه ق و په و، زینا و داوین پیسیش ناکه ن، هه رکه سی نه و کاروکرده وه ناپه سه ندانه بکات نه وه له دواوژدا ده گات به سزای تاوانه که ی خوی. (٦٨) له روژی قیامه تیشدا دوو به رامبه ر ئازار ده دری و به سووکی و زه لیلی و ریسواییه وه به هه تا هه تایی هه ر له ویدا نه مینیته وه. (٦٩) مه گهر که سیک په شیمان ده بیته وه و بپوا بینئ و کاری چاک نه نجام بدا تا نه و که سانه خوا گونا و خراپه کانیا ن بۆ

ده گزپټ به چاكه، هميشه خوا گوناځه پوښ و مېهره بانه (۷۰) نه وهى له گوناځه كانى ته وېهې كړد و كړده وهى چاكى كړد نه وه به راستى زږد به مهنى ده گزپټه وه بۇ لای خوا (۷۱).

نای نه وه چى فه زلټكه !! نه وه چى پزټكه !!

خوای گه وړه ده فه رموټ: ﴿قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ...﴾ الزمر: ۵۲، واته: نهى موچه ممه د ﷺ له منه وه بلئ: نهى به نده كانى من ! نهى نه وانهى سته م و زیاده روټیتان له خوتان كړدوه...!!

خوای گه وړه باسى نه وانهى كړدوه كه زیاده ره وپیان كړدوه له نه نجامدانى تاواندا و كړدوونى به به ندهى خوى نه مجار ده فه رموټ: ﴿لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ﴾، واته: نیوه له ره حمهت و مېهره بانى خوا بى نومید مه بن . به راستى خوا له هه موو گوناځه څوڅ نه بى دياره نه م بانگه شه به بۇ ته وای تاوانبارانه كه بگه پینه وه بۇ لای خوا، نه گه رچى گوناځه شیان به نه ندازهى كه فى سهر زه ریاكان بى. چونكه نه وه لیټوورده و مېهره بان...!!

خوای گه وړه ده فه رموټ ﴿اِنَّ اللّٰهَ لَا یَغْفِرُ اَنْ یُّشْرَكَ بِهٖ﴾ النساء: ۴۸، واته: بیگومان هه رگیز خوا له دانانى هاوېش بوى نابوورى)) نه مه نه و تاكه تاوانه به كه لیى خوڅ نابیت كه نه ویش بریتیه له هاوه لدانان ((وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ یَّشَاءُ)) واته: له خوار شیركه وه له هه ر گوناځه څوڅ ده بوورى بۇ هه ر كه سیك خوى بیه ویت)) ته نانهت (مشرک) یش نه گه ر ته وېه بکات نه و خواى گه وړه لیى خوڅ ده بیت ... نایا (مشرک) چوڼ ته وېه ده کات ؟؟ به دامالین و داکه ندنى پوځاکى هاوه لدانان له بهر ده رگای ئیسلام و باوه پ و یه کتاپه رستى ... وه په شیمان ببیته وه له وهى كه نه نجامى داوه له هاوه لدانان و سهر پیچى ... پاشان نه و کارانه نه نجام بدات كه له خواى به خشنده و مېهره بان نزیکى ده کاته وه ... نه و کاته خواى گه وړه ته وېه كهى لی وده گزپټ ... به لكو خواى گه وړه خوڅحال ده بیت به گه پانه وه كهى له کاتیکدا

خوای گه ورده دهه فرمویت: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾ ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا﴾ الشمس: ۷- ۱۰، واته: سویند به نهفس و دهروونی مرو و به وزاتهی دروستی کردوه به ریکوپیکی (۷). ئینجا ئیلهامی بهدکاری و پاریزگاری بۆ کرد، واته: خیر و شه پی بۆ روون کرده وه، نیشانی دا چی چاکه بیکا و چی خرابه نه یکا و خوی لی بپاریزی (۸) سویند به وانه هه موو بی شک رزگاری بوو نه و که سه ی که نهفسی خوی له هه رچی کاری به دوو فه ساده پاک و پوخته ی کرده وه. (۹) و به راستی نه و که سه ش که نهفسی خوی به گوناوه و تاوان ئالوده کرد نا ئومئد و ناموراد بوو (۱۰).

هرگيز مه لي... من كه وتومه ته ناو تاوانيكې گه وره وه چونكه خواكه ت زور له وه گه وره تر و ريژدارتر و شكومه ندره كه سيك له ده رگاكي بدات و ئه ویش ده رگاكي به رويدا بگريټ...!! بويه رووي لي بكه و هرگيز بي ئوميد مه به له ميه ره باني خوي گه وره .

ئەي برا خوښه ويست و ژيره كه م... ئه وا تو گوبيستي هه نديك له ئايه ته كاني كتبه كه ي خوي په روه ردگار بوويت وه كو به لگه ي روون و ناشكرا له سهر ئه وه ي كه خوا هرگيز ده رگاي ته وبه داناخات به رووي هر كه سيكداكه بيه وي بگه رپته وه بولاي و په شيمان بپيټه وه به مه رجى نه گه يشتبپته قوناغى غه رغه ره وه هيشتا روژ له روژوئاووه دهر نه چووبيټ - پشت به خوا له پاشاندا باسي ئه و نيشانه به ده كه م -

به لام هرگيز كاري ئه مړو مه خه ره سبه يني چونكه مردن له ناكاو دا ديت و ده بپته ميوانت... بويه هر ئيستا په يمان به خواكه ت بده به گه رانه وه و ته وبه... وه دلنيا به كه خوي گه وره ليت خوښ ده بپت... به لكو خوښحال ده بپت به ته وبه كه ت و گه رانه وه كه ت، له كاتيكدا زور ده وله مه نده و پيويستي به هيچ كه سيك نيه له م بوونه وه ره دا...

كه و ابو ئه ي ئه و كه سه ي كه له تاوانه كانت په شيمان بوويته ته وه كوا شوينه واري په شيمان بوونه وه كه ت؟ كوا گريانه كه ت له سهر پي هه لخليسكانه كه ت؟ بزانه كه گه وره ترين پايه له پايه كاني ته وبه په شيمان بوونه وه يه له كرده وه كاني رابوردو... نه وه كه هر كاتيك تاوانه كانت بپته وه يادت خوښحال بيت، به لكو ده بي هست به نازاري بريني دل كه ت بكه يت... شكانه وه و په شيمانيت له بهر ده ست په روه ردگار كه تدا بنويټي...

ئەگەر تاوانه كه په يوه ندي به كه سيكه وه هه بوو له براكانت ئه وا هه ول بده كه مافه كه ي خوي بگريټه وه بو خوا وه نه كه ي... به لام ئه ي چونه ئه گه ر كه سيك كه وتبووه ناو تاواني زيناوه و به رانبه ر به و كه سه ي كه ئه و كاره ي له گه لدا كرده وه پي بلټ ئه و كاره م كرده وه؟ ناتوانيت... له و كاته دا له سه ري نيه به لكو ته نها له

سهریه‌تی ته‌وبه و گه‌پانه‌وه‌که‌ی تازه بکاته‌وه وه به خوین بگریه‌ت له جیی فرمیسک وه کوشش بکات بۆ ئه‌نجامدانی کاری چاکه تاكو خواکه‌ی له خوی رازی ده‌کات، ئه‌گه‌ر کاره‌که نه‌گه‌یشه‌ته فه‌رمانپه‌وا و سنووری شه‌رعیان به‌ سه‌ردا نه‌سه‌پاند...

ئێستا ئه‌م چه‌ند موژده‌یه‌ت به‌ دیاری ده‌ده‌می له‌ فه‌رمووده‌کانی ئه‌و میهره‌بانه‌ دیاری کراوه‌ و، ئه‌و نیعمه‌ت به‌ خشراره‌ پاکترین سه‌لّات و سه‌لامی له‌ سه‌ر بیّت... به‌ نیسه‌به‌ت کوشتنه‌وه: ئه‌وا (البخاری و مسلم)^۱ ریوايه‌تیاں کردووه له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی (ابی سعید الخدری) یه‌وه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خواﷺ فه‌رمووه‌تی: ((كان فيمن كان قبلكم رجل قتل تسعة وتسعين نفسا فسأل عن أعلم أهل الأرض فدل على راهب، فأتاه، فقال: إنه قتل تسعة وتسعين نفسا، فهل له من توبة؟ فقال: لا! فقتله فكمّل به مائة))، واته: له پیش ئیوه کابرایه‌ک هه‌بوو نه‌وه‌ت و نو که‌سی کوشتبوو، پاشان پرسیاری کرد که زاناترین که‌سی سه‌ر زه‌وی کییه؟ ئه‌وانیش خواناسیکیان بۆده‌ست نیشان کرد، ئه‌ویش رویش بۆلای و فه‌رمووی: که نه‌وه‌ت و نو که‌سی کوشتوووه ئایا بۆی هه‌یه ته‌وبه بکات؟ گوئی: نه‌خیر... بۆیه ئه‌ویشی کوشت و ژماره‌که بووه سه‌دی ته‌واو)) داواي لی‌بوردن ده‌که‌م بۆ ئه‌وه‌ی چه‌ند وشه‌یه‌کی که‌م بلّیم... پاشان ده‌گه‌پیمه‌وه سه‌ر فه‌رمووده‌که به‌ پشتیوانی خوا...

جاریکیان بابه‌تی که‌سیکی ریزدارم خوینده‌وه که له‌ گوشه‌یه‌ک له‌ گوشه‌کانی رۆژنامه‌یه‌ک نویسیبووی کاتی‌ک ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی له‌ زانایه‌که‌وه یان له‌ وتارییژی مزگه‌وتیکه‌وه بیستبوو... ئه‌و نوسه‌ره ده‌لّیت: ئه‌م قسه‌یه زۆر ترسناکه وه ئه‌م قسه‌یه به‌ربلاوه!! ئیوه به‌م شیوه‌یه ده‌رگای کوشتن ده‌که‌نه‌وه و پاشان بکوژه‌که ده‌لّیت: من ده‌مه‌ویّت ته‌وبه بکه‌م! من پیی ده‌لّیم: هه‌رگیز وانیه ئه‌ی مامۆستا... ئه‌مه مانا و مه‌به‌سته‌که ناگه‌یه‌نیّت... له‌ پیشاندا حورمه‌تی خوینمان روون کرده‌وه وه باسی ئه‌وه‌م کرد که خوای گه‌وره له‌ هه‌موو قورئانی پیرۆزدا هیچ هه‌په‌شه‌یه‌کی

۱. أخرجه البخاري، كتاب ((أحاديث الأنبياء)) (٣٤٧٠)، ومسلم، كتاب ((التوبة))، باب ((قبول توبة القاتل و إن كثر قتله)) (٢٧٦٦).

وه‌كو هه‌په‌شه‌ی كوشتن نه‌داوه هه‌روه‌كو خواى گه‌وره ده‌فه‌رموټ: ﴿وَمَنْ
يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فِجْزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ النساء: ۹۳، واته: هه‌ركه‌سيك به ده‌ستی
نه‌نقه‌ست مروفيكي خاوه‌ن باوه‌ر بكوژي سزا و تو‌له‌ی هه‌ر دۆزه‌خه و به هه‌تا
هه‌تاييش تييدا ئه‌ميټته‌وه غه‌زه‌ب و تو‌په‌يه‌ی خواى له‌سه‌ره‌و نه‌فرينيشي لي
كردوه‌و سزايه‌كي گه‌وره‌و قورسيشي بو‌ناماده كردوه‌و)) به‌راستی ئه‌مه
هه‌په‌شه‌يه‌كي ترسناكه بو بكوژ!!

به‌لام ئه‌م فه‌رمووده دروسته (صحيح) ه ده‌رگا ده‌كاته‌وه بو ئه‌و جوړه كه‌سانه
كه ده‌ستيان چووه‌ته رشتني خويني خه‌لكي وه ياخود خوئينيان رژاندوه به بي
هيچ جواميري و مه‌ردايه‌تي و دينيك... له‌گه‌ل ئه‌وه‌يشدا پيى ده‌ليين: خيركه ...
ده‌سته‌كانت له‌و خوينه پاك بكه‌ه‌ره‌وه... چونكه ده‌رگاي ته‌وبه كراوه‌ته‌وه‌و
نابه‌ستريت تاكو كاتي غه‌رغه‌ره كردن يان تاوه‌كو روژ له روژئاواوه ده‌رده‌چيټ...
ئيستا ئه‌وه‌ت له سه‌ره كه ده‌كه‌ت پاك بكه‌يته‌وه له‌م باوه‌په خراپه... له ده‌رگاي
ته‌وبه بده‌و دلنياه كه خواى گه‌وره ته‌وبه‌كه‌ت لي وده‌رده‌گريټ... به‌لام ئه‌و راهبه
خواپه‌رسته كه فه‌تواي به بكوژه‌كه دا نه قورئان و نه سوننه‌تي به سه‌ردا جي به
جي نابيټ، به‌و دوو پيوره فه‌تواي نه‌داوه كه ئه‌و بكوژه بوى نيبه ته‌وبه بكات...
ده‌رگاي تكا به روويدا داخست و له ژيان بي ئوميدي كردوه... له كاتي‌كدا ئه‌م
كابرايه ده‌يه‌وي لاپه‌ره‌يه‌كي نوي له ژيانيدا بكاته‌وه... به هيچ شيوه‌يه‌كه
فه‌رمووده‌كه ده‌رگا ناكاته‌وه بو ئه‌وه‌ي كه سانيك بوين كه خويني خه‌لكي بريژن...
به‌لكو ئه‌م فه‌رمووده‌يه ده‌رگاي تكا ده‌كاته‌وه بو ئه‌و كه‌سانه‌ي كه ده‌سته‌كانيان به
خويني خه‌لكي سوور كراوه... ده‌يه‌وي ته‌وبه بكات لاي په‌روه‌ردگاري زه‌وي و
ئاسمانه‌كان... ده‌رگا ده‌كاته‌وه بو ئه‌و كه‌سانه‌ي كه كه‌وتونه‌ته ناو ئه‌م تاوانه
گه‌وره و سامناك و ترسناكه‌وه... خواى گه‌وره ده‌رگاي ته‌وبه و گه‌پانه‌وه
ده‌كاته‌وه... ته‌وبه‌كه‌ي ته‌واو نيبه ئه‌گه‌ر په‌شيمان نه‌بيته‌وه له‌و تاوانه‌ي كه
ئه‌نجامي داوه وه بو يه‌كجاري واز له‌و تاوانه گه‌وره به‌يټي... ده‌ست بكاته
كرده‌وه‌ي چاكه كه په‌روه‌دگاري زه‌وي و ئاسمانه‌كان پازي ده‌كات... ئه‌مه

مه‌به‌ستى پيغه‌مبه‌ركه‌مانه ﷺ ئه‌ى مامؤستاي ريژدار...

ئه‌مه‌يشه به‌لگه‌يه‌كى تره له‌وپه‌رى جوانى و قه‌شه‌نگيدايه له‌ فهرموده‌ى گه‌وره‌ى هه‌موو پياوان (محمدي كورپى عبدالله) ﷺ جاريكى تر ده‌گه‌پيمه‌وه بۆ يه‌كه‌م فهرموده ... به‌لام ده‌مه‌ويت به‌لگه‌يه‌ك به‌يتمه‌وه له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌مايه‌ى كه ئيستا باسى ده‌كه‌م چونكه من ده‌مه‌ويت دل و عه‌قل پيكه‌وه بدوينم...

ئيمامى (البخارى و مسلم)^۱ له (ابوهريره) وه ريوايه‌تيان كردوه كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ له په‌روه‌ردگارييه‌وه ده‌يگيترپيته‌وه ده‌فه‌رمويت: ((أذنّب عبد ذنبا)) واته: به‌نده‌يه‌ك تاوانپيكي له تاوانه‌كان نه‌جامدا)) من و تو ئه‌و به‌نده تاوانباره‌ين... داوا له خوا ده‌كه‌م كه له هه‌موومان خۆش بيٺ و بۆ ئه‌وه‌ى ئيمه‌ش بگه‌ريينه‌وه بۆ لاى خۆى ((فقال: اللهم أغفر لي ذنبي))، واته: جا فهرمووى: ئه‌ى خودايه ! له تاوانه‌كه‌م خۆش به)) ئه‌گينا كه‌سيك تاوانبارى سووك و ريسوا و لاسار بۆ كوئى بپوات ئيللا بۆ لاى خواى به‌خشند و ميه‌ره‌بان نه‌بيٺ.

يا رب إن عظمت ذنوبي كثرة   فلقد علمت بأن عفوك أعظم
إن كان لا يرجوك إلا محسن   فمن ذا الذي يرجوا و يدعو الآثم

واته: په‌روه‌ردگارا... ئه‌گه‌ر تاوانه‌كانم زۆر و گه‌وره بوون، ئه‌وا من باش ده‌زانم كه‌وا ليبوردنى تو گه‌ليك گه‌وره‌تره، ئه‌گه‌ر ته‌نها چاكه‌كاران تكات لى بكه‌ن و داوات لى بكه‌ن، ئه‌ى كه‌سى تاوانبار و گونا‌ه‌بار بۆ كوئى بپوات؟

ئايا كه‌سى تاوانبار بۆ كوئى ده‌پوات جگه بۆ لاى خواى به‌خشنده و ميه‌ره‌بان نه‌بيٺ؟ كه‌سى هه‌زار بۆ لاى ده‌وله‌مه‌ند نه‌بى بۆ كوئى بپوات؟ كه‌سى زه‌ليل بۆ لاى خواى به‌عيززه‌ت نه‌بيٺ بۆ كوئى بپوات؟ ئايا هه‌لاتن بۆ كويه؟ بۆ كوئى ده‌پۆن؟ هه‌يچ په‌ناگه‌يه‌ك و رزگاركه‌ريك نيبه له خوا ئيللا بۆ لاى خوا نه‌بيٺ، چونكه هه‌موو زه‌وى زه‌وى ئه‌وه، هه‌موو مولكه‌كان مولكى ئه‌ون... به‌رزى و پيرۆزى هه‌موو بۆ ئه‌وه...

۱- أخرجه البخاري، كتاب ((التوحيد)) (٧٥٠٧)، ومسلم، كتاب ((التوبة))، باب ((قبول التوبة من الذنوب وإن تكررت الذنوب والتوبة)) (٢٧٥٨)، واللفظ.

قال: ((أذنّب عبد ذنبا، فقال: اللهم! أغفر لي ذنبي، فقال تبارك وتعالى: أذنّب عبدي ذنبا، فعلم أن له رباً يغفر الذنب، يأخذ بالذنّب، ثم عاد فأذنّب))، واته: بهنده كه تاوانه كان له تاوانه كان نه نجامدا، جا فهرمووی: ئه ی خودایه ! له تاوانه كه خۆش به ... خوای گه وره ده فهرمویت: بهنده كه تاوانیک له تاوانه کانی نه نجامداو پاشان زانی که وا خودایه کی هه یه له تاوانه کان خۆش ده بیّت، به هوی تاوانه وه ده بات، نه مجار گه پرایه وه و ته وبه ی کرد))، په روه ردگار هر په روه ردگار و بهنده ش هر بهنده یه ((فقال: أي رب ! أغفر لي ذنبي)) فهرمووی: ئه ی خودایه ! له تاوانه كه خۆش به)) بۆ جاری دووه م؟ به ئی... بۆ جاری دووه م و جاری سییه م، تاكو به راستییه وه بگه پیتیه وه بۆ لای خوا، په شیمان بووته وه، به رده وام له و جیگایه دا نامینه ته وه که تاوانه که ی نه نجام دا، بۆیه لیتره دا خوای گه وره لی وهرده گریت ((فقال تبارك وتعالى: عبدي أذنّب ذنبا فعلم أن له رباً يغفر الذنب و يأخذ بالذنّب . ثم عاد فأذنّب، فقال: أي رب ! اغفر لي ذنبي. فقال تبارك وتعالى: أذنّب عبدي ذنبا فعلم أن له رباً يغفر الذنب و يأخذ بالذنّب، فقال تبارك وتعالى: اعمل ما شئت فقد غفرت لك))، واته: خوای گه وره ده فهرمویت: بهنده كه تاوانیک له تاوانه کانی نه نجامدا و پاشان زانی که وا خودایه کی هه یه له تاوانه کان خۆش ده بیّت، به هوی تاوانه وه ده بات، نه مجار گه پرایه وه و ته وبه ی کرد فهرمووی: ئه ی خودایه ! له تاوانه كه خۆش به، خوای گه وره ده فهرمویت: بهنده كه تاوانیک له تاوانه کانی نه نجامدا و پاشان زانی که وا خودایه کی هه یه له تاوانه کان خۆش ده بیّت، به هوی تاوانه وه ده بات، خوای گه وره ده فهرمویت: هر کاریك ده كه یت بیه كه چونكه من له تو خۆش بوومه)) له ریوایه تیکی تردا: ((غفرت لعبدي فليعمل ما شاء)) واته: من له بهنده كه خۆش بووم جا هر کاریك ده كات با بیكات)) .

له فهرمووده یه كدا كه له هه ردوو كتیبی (صحیح) ^۱ دا ها تووه له فهرمووده ی (أبو هریره) وه كه وا پیغه مبه ری خوا عليه السلام فهرموویه تی: ((جعل الله الرحمة مائة جزء

۱- أخرجه البخاري، كتاب ((الأدب))، باب ((رحمة الولد و تقبيله و معانقته)) ((٦٠٠٠))، ومسلم، كتاب ((التوبة))، باب ((في سعة رحمة الله)) ((٢٧٥٢)).

فأمسك عنده تسعة وتسعين جزءاً وأنزل في الأرض جزءاً واحداً، فمن ذلك الجزء تتراحم الخلائق، حتى ترفع الدابة حافرهما عن ولدها خشية أن تصيبه)) واته: خواي گه وره به خشنده بي کردووه ته سده به شه وه، جا نه وهت و نو به شي لاي خوي هيشتووه ته وه و ته نها يه ك به شي دابه زاندووه ته سر زه وي، جا ته نها له و به شه يه هه موو دروستکراوه کان له نيو خوياندا به به زه بين ته نانه ت نه و ولاخي كه سمی به رز ده کاته وه له ترسی نه وه ی به ر بيچووه که ی نه که ويټ)).

خوای گه وره ته نها يه ك به ش له و رحمة ته مه زنه ی داگرتووه سر زه وي هر له و ته نها به شه يه، رحمة تي پيغه مبري خوالله، رحمة تي دايك به رانبهر مندالله که ی، رحمة تي باوك به رانبهر به مندالله که ی، رحمة تي پزيشك به رانبهر نه خوشه که ی، رحمة تي ده وله مه ند به رانبهر به هه ژاران، رحمة تي به هيز به رانبهر به لاواز و بي هيزه کان، هه موو له و شي وه و شيوازي رحمة ته ناسك و جوانه كه له م بوونه وهردها ده بينين نه مه ته نها به شيكه له سده به ش له رحمة تي خواي به خشنده و ميه ره بان...

سویند به خوا هر که سی خواي ناسی و په رحمة ته که ی ناسی نه واهه رگيز بي نوميديو بي هیوا نابيت... هه رچه نده تاواني گه وره ی نه نجام دابيت... هر چه نده سرپيچی نه نجام دابيت، به لام براكه م هر له نيستاوه واز له تاون بهينه... په شيمان ببه ره وه له وه ی که له رابووردودا نه نجامت داوه، په يمان بده خواکه ی خوت به ته وبه و گه پانه وه و کرداری چاکه... سویند به و خوايه ی که هيچ خوايه ك جگه له و نيبه نه واهه خواي گه وره خوشحال ده بيت به ته وبه که و گه پانه وه که ته له کاتيکدا خوي ده وله مه ند و پيويستی به هيچ که سيك نيبه له جيهاندا.

له هه ردوو کتيبي (صحيح)^۱ دا له فهرمووده يه کی (عومري کوري خه تتاب) ه وه ريوايه ت کراوه که واهه فهرموويه تي: ((قدم على رسول الله بسبي فإذا امرأة من السبي تبغى إذا وجدت صبياً في السبي أخذته فألصقت به بطنها وأرضعته))، واته: هه ندي

۱. أخرجه البخاري، كتاب ((الأدب))، باب ((رحمة الولد وتقبيله)) (۵۹۹)، ومسلم، كتاب ((التوبة))، باب ((في سعة رحمة الله)) (۲۷۵۴).

دیلیان هیټا بۆ لای پیغه‌مبری ﷺ له ناو دیله‌کاندا ئافره‌تیک هه‌بوو هه‌ولێ ده‌دا تاكو مندالیکى له نڤو دیله‌کاندا دۆزییه‌وه توند نوساندی به سنگی خۆیه‌وه و شیرى پیدایا)) ئه‌گه‌ر مندالیک له دایکه‌که‌ى بزر بیټ ئه‌وا عه‌قله‌که‌ى له گه‌ل منداله‌که‌دا بزر ده‌بیټ به ته‌واوی، عه‌قله‌که‌ى ون ده‌بیټ و راستی له ده‌ست ده‌دات و هه‌موو شتیکی له ده‌ست ده‌رده‌چیت، ره‌نگه به په‌له له مال ده‌رچیت که‌چی سه‌رپۆشه‌که‌ى به سه‌ردا نه‌داوه یان به ته‌واوی جل و به‌رگه‌که‌ى له به‌ر نه‌کردوه، چونکه عه‌قله‌که‌ى به ته‌واوی فری داوه، عه‌قلیش جیگای پێ سپاردن و سه‌پاندنه. له گه‌ل ئه‌وه‌یشدا پیغه‌مبری ﷺ ئه‌و ئافره‌ته ده‌بینی وه منداله‌که‌ى کردوه ته‌سه‌ر سنگی و شیرى پێ ده‌دات بۆیه پرسیار له هاوه‌لان ده‌کات و ده‌لټ: ((أترى هذه المرأة طارحة ولدها في النار؟)) قالوا: لا والله وهي تقدر على أن لا تطرحه، فقال رسول الله ﷺ: ((لله أرحم بعباده من هذه بولدها))، واته: ئایا وا ده‌بینن که‌وا ئه‌و ئافره‌ته منداله‌که‌ى خۆی فری بداته ناو ئاگره‌که‌وه؟ فه‌رموویان: نه‌خیر سویند به خوا له کاتی‌کدا ئه‌و ده‌توانی فری نه‌داته ناو ئاگره‌که‌وه، جا پیغه‌مبری ﷺ فه‌رمووی: باش بزائن که‌وا خوای گه‌وره زۆر به به‌زه‌یی تره به‌رانبه‌ر به به‌نده‌کانی له‌و ئافره‌ته به‌رانبه‌ر به منداله‌که‌ى)).

یه‌کێ له پیاوچاكان فه‌رموویه‌تی: خودایه... تۆ باش ده‌زانیت که دایکم له هه‌موو خه‌لکی زیاتر میه‌ره‌بانتره به‌رانبه‌رم، منیش باش ده‌زانم که تۆ له دایکم میه‌ره‌بانتری به‌رانبه‌ر به من... دایکم رازی نابیت به من سزا و له ناو چوونم ئایا تۆ پێی رازی ده‌بیټ له کاتی‌کدا تۆ (أرحم الراحمین)ی؟؟

براکه‌م... به دنیایی و هیزه‌وه روو له خوا بکه و مه‌ترسه هه‌روه‌کو چۆن خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يٰحَيُّ خُذْ اَلْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ﴾ مریم: ۱۲، واته: ئه‌ی یه‌حیا علیک‌السلام به هه‌رچی تواناته ئه‌و نامه‌ی ته‌وراته بگره و کار و ره‌فتاری پێ بکه)).

هه‌روه‌کو چۆن خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يٰمُوسٰى اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ﴾ القصص: ۳۱، واته: ئه‌ی موسا به‌ره و رووی من وه‌ره و مه‌ترسه)).

هه‌موومان که‌مه‌ترخه‌مین و هه‌موو مرقفیک هه‌له ده‌کات و باشتیرینی هه‌له‌کاران ته‌وبه‌کاران... ته‌نانه‌ت کوشتنیش؟ به‌لێ...

له گه‌ل مندا جارېكي تر بگه‌پرېره‌وه بۆ فهرموده‌ي كابرېاي بكوژي نه‌وه‌ت و نوّ كه‌س... پتغه‌مبه‌ري خواښه‌ځي فهرمووي: ((كان فيمن كان قبلكم رجل قتل تسعة و تسعين نفسا فسأل عن أعلم أهل الأرض فدل على راهب، فأتاه، فقال: إنه قتل تسعة و تسعين نفسا، فهل له من توبة؟ فقال: لا! فقتله فكمّل به مائة ثم سأل عن أعلم أهل الأرض))، واته: له پيش ئيوه كابرېايك هه‌بوو نه‌وه‌ت و نوّ كه‌سي كوشتبوو، پاشان پرسيايى كرد كه زاناترين كه‌سي سهر زه‌وي كييّه؟ ئه‌وانيش خواناسيكيان بۆ ده‌ست نيشان كرد، ئه‌ويش روښت بۆ لاي و فهرمووي: كه نه‌وه‌ت و نوّ كه‌سي كوشتووه ئايا بۆي هه‌يه ته‌وبه بكات؟ گوتي: نه‌خيز... بۆيه ئه‌ويشي كوشت و ژماره‌كه بووه سه‌دي ته‌واو ئه‌مجار پرسيايى كرد ده‌رباره‌ي زاناترين كه‌سي سهر زه‌وي)) جارېكي تر؟ به‌لّی.. ((فدل عل رجل عالم)) واته: ئه‌وانيش كابرېايكي زانايان بۆ ده‌ست نيشان كرد)) ليّره‌دا فه‌زلّي زانست و پايله‌ي زانايانت بۆ روون ده‌بيته‌وه ((فقال: إنه قتل مائة نفس فهل له من توبة؟ فقال: نعم)) واته: فهرمووي: كه ئه‌و سه‌د كه‌سي كوشتووه، ئايا ئه‌و بۆي هه‌يه ته‌وبه بكات؟ فهرمووي: به‌لّی)) به راستي ئه‌مه رووناكي زانسته ((ومن يحول بينه وبين التوبة؟!)) واته: ئايا كيّ ده‌توانيت نيوان ئه‌و و ته‌وبه بگريّت؟)) ئايا له‌سهر رووي زه‌ويدا كه‌سيك هه‌يه بتوانيت ده‌رگاي ته‌وبه به رووي كه‌سيكدا دابخات؟ نه‌خيز... به هېچ شي‌وه‌يه‌ك نابيت خو‌مان هاوتاي خوا بكه‌ينه‌وه و حوكم به سهر خه‌لكيدا بده‌ين به به‌ه‌شت يان دۆزه‌خ... چونكه ئه‌وه مافي هېچ به‌نده‌يه‌ك نيه‌يه به‌لكو ئه‌وه كاري خواي گه‌وره‌و ميه‌ره‌بانه كه ههر خۆي كوټايي و دواساته‌كاني هه‌موو مروّفيك ده‌زانيت ...

((فدل على رجل عالم، فقال: إنه قتل مائة نفس، فهل له من توبة؟ فقال: نعم، ومن يحول بينه وبين التوبة))، واته: ئه‌وانيش كابرېايكي زانايان بۆ ده‌ست نيشان كرد، جا فهرمووي: كه ئه‌و سه‌د كه‌سي كوشتووه، ئايا ئه‌و بۆي هه‌يه ته‌وبه بكات؟ فهرمووي: به‌لّی، ئايا كيّ ده‌توانيت نيوان ئه‌و و ته‌وبه بگريّت؟)) به‌لّی به‌لام ته‌وبه چه‌ند مه‌رجيكي هه‌يه ... ئه‌و مه‌رجانه چين؟ زاناي چاووون فهرمووي ((انطلق إلى أرض كذا و كذا، فإن بها أناسا يعبدون الله فاعبد الله معهم، ولا ترجع إلى أرضك فإنها

أرض سوء)) واته: دهرچوو بۆ زهوى فلان، چونكه لهوئى كهسانىك هه ن خودا دهپهرستن و تويش له گه ل نهواندا خودا بپهرسته، چيتر مهگه پتوه زهوييه كهى خۆت چونكه نه مه زهوى خراپه كارييه)) بۆيه دهبيت ژينگهى سهريپچى بگورپيت... نه و هاوه لانهى كه هانى دهداى بۆ نه نجام دانى زينا و كهوتنه ناو تاوانى كوشتنه و خواردنه وهى مهى و عهرهقه وه... دهبي به هيژه وه و به پياوانه و ورهيه كى به رزه وه بپيار بدهيت برياريكى يه كلايى كه ره وه نه و هاوه له خراپانه بگوردريت.

وعلى قدر أهل العزم تأتي العزائم وتأتي على قدر الكرام المكارم
وتعظم فى عين الصغير صغارها وتصغر فى عين العظيم العظائم
وإذا كانت النفوس كبارا تعبت فى مرادها الأجسام

واته: نه گه نه فس و دهروونه كان گه وه و مه زن بوون نه و جهسته كان بۆ به دى هينانى مه به سهته كانيان ماندوو ده بن.

به لئى... دهبي برياريكى پياوانه بدهيت وه دهبي هاوه له خراپه كانت بگورپيت... وه دهبي فرمانه كهى پتغه مبهرى خوا عليه السلام جى به جى بكهيت كه دهفه رموويت: ((لا تصاحب إلا مؤمنا ولا يأكل طعامك إلا تقي)) واته: هاوپيتى كهس مه كه ته نها ئيماندار نه بيت، هيچ كه سيك چيشته كهت نه خوات ته نها كهسى خوپاريژ و له خواترس نه بيت)) هه رگيز هاوپيتى كهس مه كه ته نها كهسى ريژدار و له خواترس و پوخته نه بيت...

له هه ردوو كتيبي (صحيح)^۲ دا له فهرموودهيه كى (ابى موسى الاشعري) هوه هاتوو كه وا پتغه مبهرى خوا عليه السلام فهرموويه تى: ((مثل الجليس الصالح والجليس السوء كحامل المسك ونافخ الكير فحامل المسك إما أن يحذيك، وإما أن تبتاع منه، وإما

^۱ — أخرجه ابو داود، كتاب ((الأدب))، باب ((من يؤمر أن يجالس)) (٤٨٣٢)، والترمذي، كتاب ((الزهد))، باب ((ما جاء في صحبة المؤمن)) (٢٣٩٥) وقال: ((حديث حسن إنما نعرفه من هذا الوجه))، وابن حبان (٥٥٤)، و حسنه الألباني في ((صحيح الجامع)) (٧٣٤١).

^۲ — أخرجه البخاري كتاب ((الذبايح والصيد))، باب ((المسك)) (٥٥٣٤)، ومسلم ((كتاب البر والصلة و الأدب))، باب ((استحباب مجالسة الصالحين ومجانبة قرناء السوء)) (٢٦٢٨).

أَن تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِخَ الْكَيْرِ إِمَّا أَنْ يَحْرِقَ ثِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً))
واته: نمونه‌ی هاوده‌می چاک و هاوده‌می خراپ وه‌کو هه‌لگری میسک و نه‌و که‌سه‌یه
فووده‌کاته کووره‌ی ئاسنگه‌ردا، جا هه‌لگری میسک یان هه‌ندیکت پیّ ده‌دا وه یان
هه‌ندیکی لیّ ده‌کپیت وه بۆنیکی خووشی لیّوه ده‌بیسی، به‌لام نه‌و که‌سه‌ی
فووده‌کاته کووره‌دا یان جل و به‌رگه‌که‌ت ده‌سوتینیت وه یان بۆنیکی ناخووشی لیّ
ده‌بیسی)).

ئهم فهرمووده‌یه نابیته حهرام کردنی کاری ئاسنگه‌ری... نه‌خیر به‌هیچ
شیوه‌یه‌ک... به‌لام نه‌مه له یه‌کچوونه بۆ هاوړتی چاک و هاوړتی خراپ... بۆیه زۆر
وریابه... هیچ که‌سیک مه‌یتنه ماله‌که‌ت ته‌نها له خواترسان نه‌بیّت... وه خواردن و
خواردنه‌وه‌ی خۆت پێشکه‌ش که‌س مه‌که ته‌نها چاکه‌کاران و چاکسازان نه‌بیّت وه
نه‌هلی فه‌زل و خواترسان و دین نه‌بیّت... بۆیه ده‌بیّ نه‌و ژینگه‌یه‌ی خۆت
بگۆریت...

ئوه‌تا ئهم زانایه ئامۆزگاری ده‌کات و پێی ده‌فهرمویت: ((انطلق إلى أرض كذا و
كذا، فإن بها أناسا يعبدون الله فاعبد الله معهم، ولا ترجع إلى أرضك فإنها أرض سوء))
جا له مالّ ده‌رچوو وه نیه‌ت و برپاری یه‌کلایی که‌ره‌وه‌ی دا وه به‌کردار (فعلى)
به‌ره‌و زه‌وی ته‌وبه و خواپه‌رستی که‌وته‌ری... ته‌نها نیه‌تی نه‌هینا و واز له جیّ به
جیّ کردن به‌ینی... نه‌خیر... به‌لکو نیه‌تی هینا و که‌وته‌ری، خوشه‌ویسته
هه‌لبژێردراوه‌که‌مان ﷺ ده‌لێت: (فانطلق، حتى إذا نصف الطريق))، واته: که‌یشته
ناوه‌پاستی ریگا که‌ له نیوان زه‌وییه‌که‌ی خو‌ی زه‌وی سه‌رپێچی و خراپه‌کاری و
نیوان زه‌وی گو‌پراپه‌لی و ته‌وبه و خواپه‌رستی ((فانطلق حتى إذا نصف الطريق أتاه
الموت، فاختصمت فيه ملائكة الرحمة وملائكة العذاب، فقالت ملائكة الرحمة: جاء
تائبًا مقبلًا بقلبه إلى الله، وقالت ملائكة العذاب: إنه لم يعمل خيرا قط، فأتاهم ملك في
صورة آدمي فجعلوه بينهم))، واته: ده‌رچوو تاوه‌کو که‌یشته ناوه‌پاستی ریگا که‌، له‌و
کاته‌دا مردن یه‌خه‌ی پیّ گرت، بۆیه فریشته‌ی ره‌حمه‌ت و فریشته‌ی عه‌زاب بووه
مشت و مریان، فریشته‌ی ره‌حمه‌ت فهرمووی: ئهم کابرایه به‌ته‌وبه‌وه‌و به‌دل‌وه

به ره و لای خوا هاتوو وه فریشته ی عه زاب فهرمووی: ئه م کابرایه ههرگیز کرداری چاکه ی نه کردوو، بویه فریشته یه که له سهر روخساری ئاده میزاد هات بۆ لایان ئه وانیش ئه ویان کرده داده وهری نټوانیان)) واته: کردیانه دادوه ریڅ له نټوان خویندا ((فقال: قيسوا ما بين الأرضين)) واته: نټوان زهوی تهوبه و زهوی سه ریڅی (بیټون) ((فإلى أیتهما كان أدنى فهو له)) واته: بۆ ههر کام له و دوو زهوییه نزیک بوو ئه واهه قی خویه تی))

پیغه مبه ری خواﷺ ده فهرمویت: ((فأوحى الله إلى هذه أن تقربي، وأوحى الله إلى هذه أن تباعدي، وقال: قيسوا ما بينهما، فقاموا المسافة، فوجدوا أدنى إلى أرض التوبة بشبر، فقبضته ملائكة الرحمة))، واته: خوی گه وه ره وهی بۆ ئه میان کرد که نزیک به ره وه و وهی بۆ ئه ویتز کرد که واهه دور بکه وه ره وه، و فهرمووی: نټوان هه ردوو زهوییه که بیټون، ئه وانیش پټوایان، بینیان که واهه زهوی تهوبه کاریه وه به بستیک نزیکتره، بویه فریشته ی ره حمه ت گیانیان کیشا)) به ره حمه ت و به زهوی خوی په روه دگار لی خۆش بوو وه له ریوایه تیڅی تردا ((فغفر له))، واته: خوی گه وه ره لی خۆش بوو)).

ئایا که سیک تاوانی زینای ئه نجامدا و ئه مجار گه پایه وه بۆ لای خوا و تهوبه ی کرد ئایا خوی گه وه تهوبه که ی وه رده گریټ و، له منداڵ و کهس و کاره که بیدا سزای نادات؟ به لی... تهوبه ی لی وه رده گریټ، چونکه تهوبه تاوانه کانی پټیش خوی ده سپرته وه... به لام به مهرجیک له گه ل خواکه ی خۆیدا پاست بکات و، په ننگه که سیک بلټ: من تهوبه م کرد، به لام هه ندی جار لاواز ده بم به رانه به تاوان، پټی ده لټیم: جاریکی تر تهوبه بکه و بگه پټوه و بزانه، که خوی گه وه ههرگیز بیزار نابیت تاکو تو بیزار نه بیت... بزانه که هه ی شه ویک به سه رماندا تیپه پ نابیت ئیللا خوی گه وه داده به زیتته ئاسمانی دنیا (دابه زینیک که شایسته ی گه وه ره یی و شکومه ندی خوی بیت) بزانه ئه وه ی که به هۆش و بیرتا دیت خوی گه وه له وه جیاوازه ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشوری: ۱۱، واته: هه ی شتیک نییه له وینه ی ئه و (خوا) یه نه له زاتیانه نه له سیفاتیا نه له کرداریا بۆ خوی

ته‌نياه و له هه‌موو شتېك بى نياز و هه‌موو شتېكش نيازمنده به، ئه‌ويشه بيسه‌رى بېنا به ئاگايه به و ته‌ى به‌نده‌كانى بېنايه بۆ كار و كرداريان)).

هېچ سيفاتيک له سيفاته‌كانى خواى گه‌وره ئينكار مه‌که (تعطيل) وه چو‌نیه‌تيکى مه‌چو‌ينه به هېچ شتېک... هېچ سيفاتيکى مه‌چو‌ينه به سيفاتى هېچ دروستکراوێک له دروستکراوه‌كانى، پاکی و بېگه‌ردى بۆ خواى گه‌وره وه هېچ هاوشيو‌از و هاوچه‌شن و هاووينه و هاوشان هاوتايه‌کى نيه‌ خواى گه‌وره ده‌فه‌رمو‌يت: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ طه: ۵، واته: ئه‌و خوا به‌خشنده‌يه چو‌يه سه‌ر عه‌رشى خۆى . به‌ئى... مه‌به‌ست به‌م چوون و سه‌رکه‌وتنه‌يه بۆ سه‌ر عه‌رش، سه‌رکه‌وتنێکه شياوى زاتى بلندى ئه‌و بى و به‌و شي‌وه‌يه که (سه‌له‌ف) و پيشينانمان ته‌فسيريان کردوه و بى هېچ شوبه‌اندن و ليکدان‌وه و چوونه ناو قولاييه‌وه)).

(استوى) به‌و شي‌وه‌يه‌ى که خۆى باسى کردوه، به‌و شي‌وه‌ى که خۆى ويستى له‌سه‌ر بووه وه ماناکه‌ى ئه‌وه‌يه که فه‌رمويه‌تى، (استواء) يک به‌ بى جېگورکى و چوونه ناو دروستکراوه‌كانه‌وه، چونکه عه‌رش ئه‌وى هه‌لنه‌گرتوه، (الكرسى) جى متمانه‌ و په‌ناى نيه به‌لکو عه‌رش و هه‌لگرانى، کورسى و مه‌زنيتى، هه‌مووى به تواناي خۆى هه‌لگراوه و به‌مه‌زنى و تواناي خۆى و ملکه‌چن بۆ گه‌وره‌يى و ده‌سه‌لاتى خوا، بۆيه واتاى (الاستواء) ديار و ئاشکرايه، چو‌نیه‌تيه‌که‌ى نه‌زانراوه، باوه‌رپه‌يتان پيى واجبه، پرسيار کردن ده‌رباره‌ى بېده‌يه... جا خواى گه‌وره داده‌به‌زيت... بۆ ؟

له‌هه‌ردوو کتیبى (صحيح)^۱ دا له فه‌رمووده‌يه‌کى (ابى هريره) وه هاتوه که وا پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رمويه‌تى: ((ينزل الله إلى السماء الدنيا كل ليلة حين يمضي ثلث الليل الأول، فيقول: أنا الملك أنا الملك، من ذا الذي يدعوني فأستجيب له من ذا

۱ - أخرجه البخاري، كتاب ((التهدد))، باب ((الدعاء والصلاة من آخر الليل)) (١١٤٥)، ومسلم، كتاب ((صلاة المسافرين وقصرها))، باب ((الترغيب في الدعاء والذكر في آخر الليل والإجابة فيه)) (٧٥٨ / ١٦٩). واللفظ لمسلم.

الذي يسألني فأعطيه، من ذا الذي يستغفرنني فأغفر له، فلا يزال كذلك حتى يضيء الفجر)) واته: خواي گه‌وره هه‌موو شه‌ويك داده‌به‌زيته ئاسماني دونيا كاتي كه يه‌كه‌م سييه‌كي شه‌و ده‌پوات، ده‌لئت: من پادشام من پادشام، كي هاوارم پي ده‌كات و بانگم ده‌كات تاكو ولامي بده‌مه‌وه، كي داوام لي ده‌كات تاكو پي بده‌م، كي داواي ليخوشبوونم لي ده‌كات تاكو لي خوش بم، به‌رده‌وام وا ده‌بيت تاكو گزنگ ده‌رده‌چيت)).

له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتووه له فهرمووده‌يه‌كي (ابي موسى الاشعري) هوه كه‌وا پيغه‌مبه‌ري خواجه^{عليه‌السلام} فهرموويه‌تي ((إن الله يبسط يده بالليل ليتوب مسيء النهار ويبسط يده بالنهار ليتوب مسيء الليل حتى تطلع الشمس من مغربها))، واته: خواي گه‌وره شه‌وانه ده‌سته‌كاني فراوان ده‌كاته‌وه بۆ ئه‌وه‌ي له تاوانكاري رۆژ خوش بيت وه رۆژانه ده‌سته‌كاني فراوان ده‌كاته‌وه بۆ ئه‌وه‌ي له تاوانكاري شه‌و خوش بيت تاكو رۆژ له رۆژئاواوه ده‌رده‌چيت)) ئه‌مه‌يشه نيشانه‌يه‌كه له نيشانه‌كان كه له پاشان به دريژي باسي ده‌كه‌م انشاء الله .

هه‌روه‌ها هه‌ركه‌سي تاواني گه‌وره‌ي زينا ئه‌نجام بدات... پاشان بيه‌وي ته‌وبه بكات و بگه‌رپته‌وه بۆ لاي خوا... په‌شيمان بووه‌وه وازي له تاوانه‌كه‌ي هينا و كرداري چاكه‌ي ئه‌نجام دا ئه‌وا خواي گه‌وره‌ وه‌ري ده‌گريته ... چونكه به‌ليني داوه ... پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ي^{عليه‌السلام} به‌ليني داوه ... ئه‌وه‌كه‌سه‌ي كه هه‌رگيز له خو وه قسه ناكات ...

له‌گه‌ل مندا بير بكه‌ره‌وه له‌م ريوايه‌ته خوش و شيرينه ... هه‌روه‌كو (ئيمامي مسلم)^۲ ريوايه‌تي كردووه و ده‌لئت: (ماعزى كور مالك) هات بۆ لاي پيغه‌مبه‌ري خواجه^{عليه‌السلام} و فهرمووي: ((يا رسول الله ! طهرني)) واته: ئه‌ي پيغه‌مبه‌ري خواجه^{عليه‌السلام} پاكم بكه‌ره‌وه) پيغه‌مبه‌ري خواجه^{عليه‌السلام} فهرمووي: ((ويحك ارجع فاستغفر الله، وتب إليه)) واته: ((تيا بچيت.. بگه‌رپوه ... داواي لي خوش بوون له خوا بكه و ته‌وبه بكه))

۱. أخرجه مسلم، كتاب ((التوبة))، باب ((قبول التوبة من الذنوب وإن تكررت الذنوب والتوبة)) (٢٧٥٩).

۲. أخرجه مسلم، كتاب ((الحدود))، باب ((من أترف على نفسه بالزنا)) (١٦٩٥).

صه‌لات و سه‌لام له‌سهر نه‌و پرهمه‌ته به ديارى نيردراوه نه‌و نيعمه‌ته به‌خشراره، بزانه كه ئيسلام تينووى خوږن رشتن نيبه ه‌روه‌كو چوڼ دوژمنان تومه‌تبارى ده‌كهن، نه‌و يش ده‌پوات به‌لام زور دور ناكه‌ويته‌وه و جاريكى تر ده‌گه‌پيته‌وه و ده‌لټ: ((يا رسول الله طهرني)) بو جارى دوهم؟ به‌لى بو جارى دوهم، نه‌ى پيغه‌مبه‌رى خوا (p) چى به نه‌و فهرموو؟! فهرمووى: ((ويحك ارجع فاستغفر الله، وتب إليه)) واته: ((تيا بچيت... بگه‌پړوه... داواى لى خوش بوون له خوا بكه و ته‌وبه بكه)) نه‌و يش ده‌پوات به‌لام زور دور ناكه‌ويته‌وه و جاريكى تر ده‌گه‌پيته‌وه و ده‌لټ: ((يا رسول الله طهرني))، بويه پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ بو جارى سييم پي فهرموو: ((ويحك ارجع فاستغفر الله، وتب إليه)) سى جار له‌سهر يه‌ك، چونكه پيغه‌مبه‌ر ﷺ ه‌مووى ميه‌ره‌باننويه ه‌مووى ناسك و نه‌رمييه، سوژ و خوشه‌ويستويه، سويند به خوا نه‌گه‌ر (ماعى كوپى مالك) بگه‌پايه‌ته‌وه و داواى لي‌خوش‌بوونى له خوا بگردايه و ته‌وبه‌ى بگردايه نه‌وا خوا لى خوش ده‌بوو، نه‌وه‌تا خواى گوره له حقه‌ى پيغه‌مبه‌ره‌كه‌يدا ﷺ ده‌لټ: ﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ التوبة: ۱۲۸، واته: به‌رامبه‌ر به بروداران زور دل‌سوژ و به به‌زه‌يى و دل‌وفانه)) . من ليره‌دا جه‌خت له‌سهر نه‌م به‌شه ده‌كه‌م چونكه ئيمه زور جار ده‌بيسين گوايه كه ئيسلام ديني‌كه ه‌رده‌م تينووى خوږنه ! نه‌خير، نه‌وه ديني‌كه كه زور ريژ له خوږن ده‌گريټ وه ريژ له ژيان ده‌گريټ - له پيشدا باسى نه‌وه‌م به دريژى كرد- وه تكام لاي خوا نه‌ويه كه له‌م نوممه‌ته‌دا كه‌سانيك ه‌بن كه‌وا نه‌م چند وشه‌يه‌م بگورنه زمانه‌كانى ترچ به نوسراوى يان به بيستراوى بو نه‌وه‌ى نه‌هلى روژه‌لات و نه‌هلى روژناوا بيخويننه‌وه، داوا له خواى گوره ده‌كه‌م كه خه‌لكى رينمووى بكات بوى، هر خوى پشت و په‌نامانه و تواناي به سهر ه‌موو شتي‌كدا ه‌يه... نه‌وه‌تا پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ به (ماعى كوپى مالك) سى جار ده‌فهرمويت: ((ويحك ارجع فاستغفر الله، وتب إليه)) نه‌و يش زور دور نه‌كه‌وته‌وه و ديسان گه‌پايه‌وه - بو جارى چواره‌م - فهرمووى: ((يا رسول الله طهرني)) نه‌م پياوه دان به تاوانه‌كانى خويده‌ا ده‌نيټ - وه دان پيانانيش گه‌وره‌ى به‌لگه‌كانه

هروه كو ده لټن - پټغه مبهري خواﷺ فهرمووي ((مم أطهرک؟)) واته: له چي پاکت بکه مه وه؟)) فهرمووي: ((من الزنا) واته: له نه نجامي زينا کردن)).. پټغه مبهري خواﷺ لټي پرسى: ((أبه جنون؟)) واته: ئايا نه م کابرايه هيچ شيتييه کي تيدايه؟)) بويه پټيان راگياند که هيچ شيتييه کي تيدا نيبه - وتيان: نه خير نه ي پټغه مبهري خواﷺ که واته نه م پرسياړه به سه، به لام پټغه مبهري خواﷺ پرسياړيکي تری کرد و فهرمووي: ((أشربت خمرًا)) واته: ئايا عاره قت (مهي) ت خواردووه ته وه؟))، سر خوشي کرد بيټي و نه زاني چي ده لټيت؟ بويه پياويک هه ستاو بوني ده مي نه وي کرد که چي بوني عاره قي له نه وه وه نه بيست فهرمووي: نه ي پټغه مبهري خواﷺ عاره قي نه خواردووه ته وه، له پاش هه مو نه وانه پټغه مبهري خواﷺ فهرمووي: ((أزنيّت؟))، واته: ئاي تو زينات کرد؟)) فهرمووي: به لټي، بويه پټغه مبهري خواﷺ فهرمانی کرد و به ردباران کړا، خه لکه که ده رباره ي نه و بوونه دوو به شه وه هه نديکيان ده يانگوت: ماعز له سر خراپترين کاره کانيدا تياچوو وه تاوانه کاني ده وره يان لي گرتبوو، هه نديکيان ده يانگوت: هيچ ته وبه يه ک له ته وبه که ي ماعز باشر نه بووه که خوي هات بو لاي پټغه مبهري خواﷺ و ده ستي خسته نټو ده ستي و نه مجار وتي: به به رد بمکوژن، ده لټيت: به و شيوه يه دوو سي روژ مانه وه، نه مجار پټغه مبهري خواﷺ هات بو لايان، له کاتيکدا نه وان دانيشتبوون، سلاوي له وان کرد و دانيشت و فهرمووي: ((استغفروا لماعز بن مالک)) واته: داواي ليخوشبوون بو ماعزي کوپي مالک بکه ن)).

نه م پياوه زينا ي کردووه، سنووري شهرعي به سه ردا جي به جي کړا به فهرمانی پټغه مبهري خواﷺ به لام پټغه مبهري خواﷺ خودي خوي فهرمان ده کاته هاوه لاني، که داواي ليخوشبووني بو بکه ن ... به لټي براکه م ... من و تو مروځين ... بويه ته ماشاي خه لکي مه که به ته ماشا کردنيکي وشک و په قه وه ... و ده زاني خوت هيچ که م و کوريبه کت نيبه و له هه مو تاوانيک پاک کراوېته ته وه، کوټاييت بو خوت ده سته به ر کردووه و به ده ست هيتاوه !! نه خير سويڼد به خوا... دلنيا به که ماله که ي من له شووشه دروست کړاوه وه ماله که ي توښ له شووشه دروست

کراوه... ئەگەر هەرکەسێ ماله‌که‌ی له شووشه دروست کرابوو ئه‌وا نابێت به هیچ شیوه‌یه‌ک (ئەگەر عاقل‌ بێت) به‌رد له خه‌لکی بگرێت و، ئێمه له فریشته نزیک‌کراوه‌کان نین... ته‌نها خوا خۆی ده‌زانێت که کۆتایی هه‌ریه‌کێک له ئێمه چۆن ده‌بێت (داوا له خوا ده‌که‌م کۆتایی من و ئێوه و هه‌مووان به باوه‌په‌وه بێت) خاوه‌ن دله‌ گه‌وره‌کان زۆر به که‌می جینگای ناحه‌زی و توند و تیژی و تۆله سه‌ندنه‌وه‌ی تیا‌دا ده‌بێته‌وه، چونکه ئه‌وانه له‌و جو‌ره دله‌ن که پێن له میهره‌بانی و نه‌رم و نیانی و ناسکی، بۆیه ته‌ماشای خه‌لکی تر مه‌که به ته‌ماشاکردنێکی ناحه‌زی و توندو تیژییه‌وه... خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت ﴿فَإِذَا الَّذِي يَبْتَكَ وَيَبْتَغِي عَدَاوَةً كَانَتْهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾ فصلت: ۳۴، واته: ئه‌وسا ئه‌بینی ئه‌و که‌سه‌ی که له نیوان تو و ئه‌ودا دوژمنایه‌تییه، وای لی دی ده‌لێی دۆستێکی نزیک و به سۆزه)).

ئه‌وه‌تا جادوو بازه‌کانی فیرعه‌ون له‌و کات و ساته‌دا ده‌یانگوت ﴿يَعْرِفُ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ﴾ الشعراء: ۴۴، واته: به یارمه‌تی و ده‌سه‌لات و توانای فیرعه‌ون ئێمه به سه‌ر مووسادا زāl ئه‌بین و ده‌یه‌ینه‌وه)) له یه‌ک ساتدا، کاتیک دله‌کانیان به روناکی یه‌ک‌تاپه‌رستی و باوه‌پ روناک بووه‌وه و گه‌رانه‌وه بۆ لای خودای به‌خشنده و میهره‌بان و سوژده‌یان بۆ په‌روه‌رگار که‌ی موسا و هارون برد وه به فیرعه‌ونیان گوت ئه‌و وشه نه‌مر و یه‌کلایی که‌ره‌وه ((لا ضیر)) واته: چی ده‌که‌ی بیکه، له په‌ند و نموونه‌ی زاراوه‌ی خۆمان (مه‌به‌ستی میسرپییه) ده‌لێن: ((أعلى ما في خيلك أركبه)) واته: له ولاخه‌که‌ی خۆت به‌رزتر سواریه)) چونکه دله‌کان تام و چیژ و شیرینی باوه‌پری چه‌شت... دلنیا‌یی و باوه‌پیان زیاتر و ته‌وتر بوو به به‌لینه‌که‌ی خواکه‌یان... بۆیه چیتر جگه له ئه‌و له که‌سی تر ناترسن...

ئه‌وه‌تا لی‌ره‌دا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به هاوه‌له پاکه‌کانی وه‌کو (أبوبکر و عمر و عوسمان و عه‌لی و ئه‌وانیتر)) ده‌فه‌رمو‌یت: ((استغفروا لماعز بن مالک)) ئه‌وانیش فه‌رمو‌یان: خوا له ماعزی کوپی مالک خو‌ش بێت ((جا ئه‌وان نه‌یانگوت: چۆن داوای لی‌خۆشبوونی بۆ بکه‌ین له کاتیکدا ئه‌و زینای کردوه ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ

؟ نه‌خټر وایان نه‌گوت ... چونکه ئه‌وه فه‌رمانی پیغه‌مبه‌رایه‌تییه ... ئه‌مجار خوښه‌ویستمان ﷺ فه‌رمووی: ((لقد تاب توبة لو قسمت بين أمة لو سعتها))، واته: به راستی ئه‌و ته‌وبه‌یه‌کی کردووه ئه‌گه‌ر دابه‌ش بکرایه‌ته سهر ئوممه‌تیکدا ئه‌وا به‌شی هه‌مووی ده‌کرد)).

ده‌لټ: ئه‌مجار ئافرتیک له (غامد له‌الازد) واته: غامدی بوو، هات بۆ لای و وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ! پاکم بکه‌ره‌وه . ئه‌ویش فه‌رمووی: ((ويحك ارجعي فاستغفري الله، وتوبي إليه) واته: تیا بچیت ... بگه‌ړیوه و داوی لیخوښبوون له‌خوا بکه و لای خوا ته‌وبه‌بکه)) ئه‌ویش فه‌رمووی: ((لعلك تريد أن ترددي كما رددت ماعز بن مالك)) واته: ره‌نگه‌ به‌تویت بمگه‌ړیتیته‌وه هه‌ره‌وه‌کو چۆن ماعزی کوپی مالک ت گه‌راند هه‌وه)) فه‌رمووی: ((وما ذاك؟)) واته: ئه‌وه چییه؟ ((قالت: إنها حبلى من الزنا)) وتی: ئه‌و له‌ئه‌نجام ئه‌و زینایه‌ ئیستا دوو گیانه‌(سکی پره)؟)) ئه‌مجار ئه‌و ره‌حمه‌ته به‌دیاری نیردراره و نیعه‌ته به‌خشراره فه‌رمووی: ((أرجعي حتى تلدي)) واته: بگه‌ړیوه تاوه‌کو منداله‌که‌ت ده‌بیټ .)) ئه‌ویش گه‌رایه‌وه تا‌کو منداله‌که‌ی بوو ئه‌مجار منداله‌که‌ی له‌گه‌ل خۆیدا له‌نیو په‌پۆپاله‌یه‌کدا هینا بۆ لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و فه‌رمووی: ((ها هو يا رسول الله قد ولدته))، واته: ئه‌وه‌تا ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ منداله‌که‌م بوو)) ئه‌و ئافره‌ته نه‌چوو پاسه‌پۆرتیکی ساخته دروست بکات! هه‌لنه‌هات بۆ هانده‌ران! به‌لکو ئه‌و خۆی به‌پیتی خۆی هات، ئایا ئه‌و په‌حمه‌ته نیردراره چی به‌ئو فه‌رموو؟ فه‌رمووی: ((ارجعي فأرضعيه حتى تظميه))، واته: بگه‌ړیوه وشیری بده‌یه تا‌کو له‌شیر ده‌بړیته‌وه)) ئه‌و ده‌بیټ دوو سال شیر به‌و منداله‌ بدات! ئایا ئه‌مه ئه‌و ئیسلامه‌یه که تینووی خوین پشته‌نه؟! -ئه‌ی بانگه‌وا‌زکارانی دروستکردنی گومان و دوودلی بیخویننه‌وه - ((فجاءت به وقد فطمته، وفي يده شيء يأكله، فأمر الصبي، فدفع الى رجل من المسلمين وأمر بها فحفر لها وأمر بها فرجمت)) واته: له‌پاش دوو سال دیسان هینایه‌وه، له‌کاتیکدا له‌شیر بپراوه‌ته‌وه و شتیکی به‌ده‌سته‌وه‌یه خه‌ریکه ده‌یخوات . ئه‌ویش فه‌رمانی کرد و منداله‌که‌یان دا به‌ده‌ست کابرایه‌که‌وه له‌موسلمانان، ئه‌مجار فه‌رمانی کرد و چالیان

بق کرد و بهرد بارانيان کرد...))

ئەو ئافره ته هەر ئەو ئافه ره ته يه... له پاش دوو سال هه لئه هات و رابكات، چونكه پيغه مبهري هه لبيژدراو عليه السلام ئەوانى له سهر چاوديرى پهروه ردگارى زهوى و ئاسمانه كان پهروه ده كردوه نه ك له سهر چاوديرى ياساى ئيره و ئەوى يان له سهر چاوديرى خودى خوى (دايك و باوكم و روحم به فيداي بيت)) هه رگيز...

به لكو ئەوانى فير كردوون له سهر چاوديرى ئەو پهروه ردگاره ي كه نه مرو زيندووه و هه رگيز نامريټ .

چەند پيويستمان له و جوړه وانانه هه يه !! ده مه ويټ له هه موو موسلمانيك چاوديرى خواكه ي بكات، ئەو خوايه ي كه ده بينى و ده بيسي... دلنيا به كه خوا هه موو قسه و هه ناسه كانت ده بيسي هه رچه نده به ته نها بيت... هه موو كرده وه كانت ده بينى هه رچه نده به ته نها بيت... بويه چاوديرى ياسا مه كه به لكو چاوديرى پهروه ردگارى جيهان بكه .

إذا ما خلوت الدهر يوماً فلا تقل خلوت ولكن قل عليّ رقيب
ولا تحسبن الله يغفل ساعة ولا أن ما تخفي عليه يغيب

واته: ئەگەر پوژيک له روزان به ته نها بوويته وه مه لي، به ته نهام به لكو بلي چاوديريك وا به سه رمه وه يه، هه رگيز وا مه زانه خوا ته نها ساتيك بي ئاگا ده بيت يان شتيكى لي بشاردريته وه و ئەو لي بي خه به ره .

خوای گه وره ده فه رمويټ: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَايَهُمْ وَلَا حُمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا﴾ المجادلة: ۷، واته: ئايا نه ترانيوه كه خوا ده زاني چي له ئاسمانه كان و زه ويدايه؟ هه ر سى كه سيك له گه ل يه كتردا چپه بكن خوا چواره مينيانه، هه ر پينچ كه سيك چپه بكن خوا شه شه ميانه وه له و ژمارانه ش كه متر يا زوتر له هه ر كويدا بن هه ر خويان له گه له، واته: ئەوانه هه ر چەند ببن،

هرچې بګن، هرچې بلټن، له هر شوټنټګدا بېن خوا له ګه‌لټانه و ټاګای له‌همموو شتټګيانه)).

جا ټو خوايه له ګه‌لټاندايه له هر ګوټيه ګ بن به زانيارى و بينين... بټيه قه‌باره و جه‌سته بټو خدا دامه‌نټ (لا تجسم) مه‌چوټنه به هيچ شتټګ (لا تشبه): ﴿ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴾ الشورى: ۱۱، واته: هيچ شتټګ نبييه له وټنه‌ى ټو(خوا) يه ټو‌يشه بيسه‌رى بينا به ټاګايه به وټه‌ى به‌نده‌ګانى بينايه بټو ګار و ګرداريان)).

له پاش دوو سال ټو ټافره‌ته (غامدى) يه هاته‌وه، بټو ټو‌ه‌ى پټغه‌مبه‌رى خواﷺ سنوورى له‌سه‌ر جټى به جټى بګات وه فه‌رمانى ګرد به‌رد باران بګرټت، خالد يه‌ګيټ بوو له‌وانه‌ى ګه به‌رد بارانى ده‌ګرد، بټيه به‌ردټيګى لټدا و دلټوپټګ له خوټنه‌ګه‌ى ګه‌وته سه‌ر ګوټاى بټيه ټو‌يش جوټنى پټدا، جا پټغه‌مبه‌رى خواﷺ فه‌رمووى: ((مه‌لا يا خالد، فوالذي نفسي بيده لقد تابت توبة لو تابها صاحب مكس لغفر له... ثم أمر بها فصلى عليها و دفنت)) واته: له سه‌رخټبه ټه‌ى خالد، سوټند بټى به‌و ګه‌سه‌ى ګيانى منى به ده‌سته ټو به راستى ته‌وبه‌يه‌ګى ګرد ټه‌ګه‌ر خاوه‌نى (مګس: باج) ټو ته‌وبه‌ى بګردايه ټوا خوا لټى خوټ ده‌بوو ټه‌مجار فه‌رمانى ګرد نوټزيان له‌سه‌ر ګرد و ناشتيان)) به‌لټى پاشان پټغه‌مبه‌رى خواﷺ له سه‌رى نوټز ده‌ګات وه به‌لګه‌يش له‌سه‌ر ټو‌ه له (صحيح مسلم) دا هاتووه ګه عومه‌رى ګوپى خه‌تتاب پرسيار ده‌ګات له پټغه‌مبه‌رى خواﷺ و ده‌لټت: ((يا رسول الله أتصلي عليها وقد زنت؟! فقال النبي ﷺ ((لقد تابت توبة لو قسمت بين سبعين من أهل المدينة لوسعتهم، وهل وجدت توبة أفضل من أن جادت بنفسها لله تعالى؟)) واته: ټه‌ى پټغه‌مبه‌رى خواﷺ نوټزى له‌سه‌ر ده‌ګه‌يت له ګاتټګد ټو زيناى ګردووه؟! پټغه‌مبه‌رى خواﷺ فه‌رمووى: به راستى ټو ته‌وبه‌يه‌ګى ګردووه ټه‌ګه‌ر دابه‌ش بګرايه‌ته سه‌ر ه‌فتا ګه‌س له ټه‌هلى مه‌دينه‌دا ټوا به‌شى ده‌ګردن، ټايا هيچ

۱. أخرجه مسلم، كتاب(الحدود))، باب ((من أترف على نفسه بالزنا)) (۱۶۹۶).

تهوبه يه كي له وه باس تر دوزيه ته وه كه به بي پيچ و په نا خوۍ ببه خشيته خواي
گه وړه)).

به لگه له سهر هم باب ته روون و ناشكرايه ... هرچنده له ولامي هم پرسياړه
ترسناكه دا دريژم پيدا به لام هوکاره كهي نه وه يه كه دهركاي تكا كردن بگه مه وه بؤ
تاوانباران و كه مته رخه مان .. (هاوشيوه كاني من) بؤ نه وه ي روپكه نه خواي
په روه دگار ... ته نانه ت نه گه ر كه وتونه ته ناو تاواني گه وړه ي كوشتنه وه،
دهسته كانت له خويني حه رام پاك بگه روه ... دلته كه ت پاك بگه روه له و باوه په
پوچ و نارپه وايه ... هه روه ها تاواني گه وړه ي زينا نه وا نه دماه كانت پاك بگه روه و
دامينت بپاريژه و نه وه ي كه له سهر ته تهوبه و گه پانه وه و په شيمان بوونه وه يه ...
گه پانه وه بؤ لاي خواي په روه دگار ... دلنياه كه نه گه ر بهنده يه ك گه پايه وه بؤ لاي
خواي گه وړه و تهوبه يه كي راستي كرد نه وا خواي گه وړه تهوبه يه كي لي
وه رده گريټ ...

هم باسه به هه لويستكي كاريگه ر كوټايي پي ده مينم .. روژنيك له جيگايه كي
گشتيدا بووم گه نجيك رووي لي كردم وه سويندي بؤ خواردم به خوا كه نه ومني
خوش دهوي نه مجار دهستي به گريان كرد ... گوتم: برا خوښه ويسته كه م بؤ
دهگري؟ فهرمووي: سويند به خوا نه ي ماموستا ... خواي گه وړه توۍ كرده هوي
هيدايت دان و تهوبه كردنم، گوتم: سوپاس بؤ خوا، نه ي خودايه كرده وه كانمان
تهنها له بهر خاتري تو نه نجام بدهين ... كرده وه كانمان لي وهرېگره و له ريا و
دووېووي دوورمان بگه روه ... راستگوييمان به نسپب بگه ... له كردار و كرده وه و
هه موو حاله تيكد ... خودايه به ش و پشكمان له دينه كه ماندا تنها قسه كردن نه بيت و
كردار و نيه تمان پاك بگه روه نه ي په روه دگاري هه موو جيهان ... نه مجار گوتم:
پيم بلۍ ... برا خوښه ويسته كه م ... نه مجار نه ویش دهستي به قسه كردن كرد و
باسي نه وه ي كرد كه هيچ خواني ك نه بووه ئيلا له پيش نه وه ي ناو دابني عاره قيان
داده نا، نه مجار گوتي: نوسينگه يه كي گه وړه م هه بوو و به شيكي تاييه تي تيادا بوو
تاييه ت به زينا ... باسي بؤ كردم كه فهرمان به ريكي تاييه تي بؤ نه و مه به سته
دماه زړاند بوو بؤ نه وه ي جوانترين كيژوله و كچي بؤ بهيني (خودايه خيزان و كچ و

خوشكه كانمان داپوشه و بيانپاريزه و گه نجه كانمان چاكساز بكه و رينمويي
 منداله كانمان بكه و دامينمان بپاريزه يا ارحم الراحمين ..) نه مجار پيى گوتم: له
 شوى سيپه مى رهمه زانك له رهمه زانه كانى پيشوو گويى له هه ندى خه لكى بوو له
 دهره وه نويزى ته راويحيان ده كرد و ده لئيت: منيش سهرم باده دا و گالته م به و
 ده رويشانه ده كرد وه له دلى خوډا ده مگوت: نه وانه چين؟ چيان به سهر هاتووه؟
 چي ده كه ن؟ سويندى بو خواردم به خوا كه له ته مه نيدا ته نها يه ك كرنوشى بو خوا
 نه بر دووه، من وا هه ستم كرد كه ته مه نى له سى و پينج سال تيپه پيوه له كاتيكد
 كه نه و له خيزانتيكى ناسراوه و پايله داره... (داوا له خوا ده كه م كه له دونيا و
 قيامه تدا دامن پوشيت) پيى گوتم: له م شه ودها كچيكي جوانكي له يان بو ناماده
 كردم به لام له پاش نه وهى زيناى له گه لدا كرد هيچ تام و چيژيكي لى وهر نه گرت...
 بويه فهرمانى كرده نه و فهرمان به رهى كه تايبه ته بو نه و مه به سته بجيت بو نه وهى
 يه كيكي جوانترى بو ناماده بكات... گوتى: دهرچووه دهره وه... منيش (ريموت)ى
 ته له فزيونه كه م گرته ده سته وه... به رده وام به دواى كه نالتيكد ده گه پام... دهربارى
 فليميكي خراپ و نابرويه ر... بو نه وهى كاته كه ي خوى له گه لدا به سهر بيات
 تاوه كو نه و كچه ي بو ناماده ده كه ن... ده لئيت: سبحان الله... له كاتيكد له نيو
 كه ناله كاندا ده گه پام... له ناكاو رووى تو م له سهر شاشه كه بينى... گوتم: چي
 شتيك نه مه ي به هه له هيناو ته ئيره؟ به لام چركه يه ك چاوهرپوان بووم... دوو
 چركه... ده چركه... له كاتيكد من ته ماشاى وينه كه تم ده كرد... نه و ديمه نه
 ده بينم... ريش و ناموزگارى له سهر شاشه ي ته له فزيونه كه... له دلى خوډا گوتم:
 هيچ سوودى نيبه نه مه ليره بيت... گوتم: چاره كه خوله كيك به سهر مندا تيپه پي
 نه مجار نيو خوله ك... له كاتيكد (ريموت) ده كه به ده ستمه وه يه... نه مجار هه ستم
 كرد كه گوى ده گرم... گوتم: نه وا خوا ويستويه تى گوى بگرى و هيدايت و چاكه ي
 بو تو ويستووه... ده لئيت: بو ماوه ي يه ك خوله ك گويم ده گرد... نه مجار سى
 خوله ك پاشان (ريموت) ده كه م دانا و ده ستم به گريان كرد... پيى گوتم: وانه كه
 (محاضرة) ده كه به ناو نيشانى (ترسناكى زينا) بوو... نه ي خودايه!! ته قديرىكي
 په روه دگارى بوو... كه هيچ كه سيك هه رگيز ناتوانيت ريكي بخات... وانه كه له
 يه كى له ده وله ته كانى كه نداو بوو... راسته وخو په خش ده كرا... له كاتيكد نه و

که ناله‌کاني ئه‌م ديو ئه‌و ديو ده‌کرد ... خواي زه‌وي و ئاسمانه‌کان ويستی که گوټي له‌و وانه بيټ له‌ لايه‌ن به‌نده‌يه‌کي هه‌ژاره‌وه بۆ پادشاي به‌ توانا... ده‌لټت: چل خوله‌ک گوټم له‌و وانه‌يه‌يه‌ بوو... له‌ کاتيکدا خوي به‌ک کاتر ميتر بوو وه له‌ گه‌ل خويدا قسه‌ي ده‌کرد و ده‌لټت: ده‌ستم به‌ گريان کرد و وات ده‌زاني که له‌ ژيانمدا هه‌رگيز نه‌گريام... وه چووه ژووره‌وه بۆ نوسينگه تايبه‌ته‌که‌ي خوي و خوي ششت و له‌ش گراني له‌سه‌ر خوي لادا له‌ نه‌جامي زيناکه‌يدا... بۆ يه‌که‌م جار... له‌ پاش که ميک فه‌رمانبه‌ره‌که‌ هاته ژووره‌وه و کچيکي جواني ئاماده کردبوو... فه‌رمانبه‌ريکي تري له‌ گه‌لدا بوو... ته‌ماشاي نوسينگه‌که‌يان کرد... که چي که‌سيان نه‌بيني پاشان ته‌ماشايان کرد کابرايه‌ک له‌ سوژده‌دايه له‌ به‌ر ده‌ستي خواي به‌رز و بالاده‌ستدا... ده‌گري به‌ کول، فرمي‌سک له‌ چاوه‌کاني ديته‌ خواره‌وه باوه‌وپيان نه‌ده‌کرد... کوا فلان؟ زور نه‌سته‌مه ئه‌م کابرايه‌ که له‌ سوژده‌دايه ئه‌و بيټ !!
 نه‌ي من به‌ ئيوه‌م نه‌گوت ﴿فَإِذَا الَّذِي يَبْتَكَ وَيَبْنُهُ عَدَاوَةً كَانَتْ﴾ وَلِيَّ حَمِيمٌ ﴿فصلت: ۳۴، واته: ئه‌وسا ئه‌بيني ئه‌و که‌سه‌ي که له‌ نيوان تو و ئه‌ودا دوژمنايه‌تبييه، وای لي دي ده‌لټي دوستيکي نزیک و به‌ سوژه)).

براکانم .... (ئيمامي مسلم)^۱ ريوايه‌تي کردوه له (عبد الله ي کوپي عمرو ي کوپي العاص)) ده‌لټت: گوټم لي بوو پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ فه‌رمويه‌تي: (إن قلوب بني آدم كلها بين إصبعين من أصابع الرحمن . كقلب واحد يصرفه حيث يشاء)) واته: دلي مروقه‌کان هه‌مووي له‌ نيوان دوو په‌نجه‌يه له‌ په‌نجه‌کاني خواي ميه‌ره‌باندا، کو ته‌نها دليکه هه‌رچون بيه‌وي ئه‌مديو ئه‌وديو ده‌کات)) ئه‌مجار پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ فه‌رموي: ((اللهم مصرف القلوب صرف قلوبنا على طاعتك)) واته: نه‌ي خودايه ! نه‌ي ئه‌و که‌سه‌ي دله‌کان ئه‌م ديو ئه‌وديو ده‌که‌ي دله‌کانمان له‌سه‌ر گوټپايه‌لي خوت دامه‌زراو بکه)).

دل وه‌کو ژووریکي تاريک وايه ... که ده‌چيته ژووره‌وه ده‌بيني تاريکيه‌کي سه‌خت و هيجي تياذا نابيينيت... هه‌ست به‌ ديواره‌کاني ده‌که‌يت... هه‌ر که ده‌سته‌کانت بدات له‌ کليلي روناکيه‌که‌ي وه فشاري بخه‌يته سه‌ر و ده‌ستي پيادا

۱. أخرجه مسلم، كتاب القدر، باب تصريف الله تعالى القلوب كيف شاء (۲۶۵۴).

بنيت به ناسكي نه‌وا روناكي نه‌و گلټوبه هم‌وو تاريكييه سه‌خته‌كه ده‌كانه روناكييه‌كي زور... هه‌روه‌ها دل‌ه‌كان ده‌بيته روناكييه‌كي زور به فه‌زلي خواي به‌رز و به‌پرز... به فه‌زلي نه‌و كه‌سه‌ي كه دل‌ه‌كان به ده‌ستي نه‌وه... كاتي كه چونه ژووره‌وه بۆ لاي بر اكه‌مان له كاتي‌كدا نه‌و له سوژده‌دايه... گوتيان: نه‌ي فلان... مه‌سه‌له‌كه چيه؟ چي رووداوه؟ تو له پيش كه‌ميك...!! (ده‌ستي به گريان كرد) به نه‌واني گوت: سويند به خوا رووداوه‌كه به‌م شيوه‌يه بوو... پرسياريان لي كرد ده‌رباره‌ي نه‌و كچه‌جوانه كه ناماده‌يان كردوو... كه‌چي نه‌و گوتي: نه‌خيز... هه‌موو شتيك كوټايي پيهات... نه‌ي خودايه...!! به راستي دل‌ه‌كه‌ي تامي شيريني باوه‌پي چه‌شت... خوشي ثيمان چوه دلپيه‌وه... بۆيه كچه‌كه روشت... چونكه چتر نه‌م پيوستي به نه‌و نه‌ما... سويندي بۆ خواردم كه نه‌م رووداوه له ستيه‌م شه‌وي په‌مه‌زанда بوو... له پينجه‌م زوژي ره‌مه‌زанда من و خيزانه‌كه‌م روشتين بۆ مه‌كه‌كه به مه‌به‌ستي عه‌مره و ده‌ليت: له‌و شه‌وه‌وه ده‌ستم به نويز كردوو و وازم لي نه‌هيناوه به فه‌زلي خواي به‌رز و بالا‌ده‌ست... پاشان موژده‌يه‌كي تري پيدام... موژده‌يه‌كي شيرين... گوتي: (له كاتي‌كدا سويندي بۆ ده‌خواردم به خوا) كه له‌و كاته‌وه نزكي هيج نافرته‌تيك نه‌كه‌وتوه به مه‌به‌ستي خراپه‌كاري... به راستي فه‌زلي خوايه ده‌يداته هه‌ركه‌سي كه خوي ويستي له‌سه‌ر بيت وه خواي گه‌وره خاوه‌ني فه‌زلي گه‌وره‌ي مه‌زنه... بۆيه براكه‌م... هه‌رگيز بي نوميده مه‌به له په‌حمه‌تي خوا... هه‌رگيز بي هيو مه‌به له په‌حمه‌تي خوا... هه‌ر له ناستاوه دلت به شكاي و زه‌ليلي يه‌وه فری بده بهر ده‌ستي خواي گه‌وره... دان بني به هه‌ژاري خوت به‌رانبه‌ر به نه‌و... دان بني به لاوازيه‌كه‌تدا وه دان بني به كه‌م توانايي و كه‌م ته‌رخه‌مي و هه‌له‌كانتدا و بلي...

بک أستجیر ومن یجیر سواک	فأجر ضعیفاً یحتمي بحماک
إنی ضعیف أستعین علی قوی	ذنبی و معصیتی ببعض قواک
أذنبت یا ربی و قادتني ذنوب	ما لها من غافر إلاک
دنیاي غرتني و عفوک شدني	ما حیلتي فی هذه أو ذاک
لو أن قلبی شک لم یک مؤمناً	بکریم عفوک ما غوی و عصاک

رباه ها انا ذا خلصت من الهوى   واستقبل القلب الخلى هداك
رباه قلب تائب ناجاك   اترده وترد صادق توبتي
حاشاك ترفض تائبا حاشاك   فليرض عنى الناس او ليسخطوا
أنا لم أعد أسعى لغير رضاك

واته: په نا ده گرم به تو، جگه له تو كې په نا دده دات؟ بويه په ناى لاوازنيك بده كه دالده دى داوه ته دالده كهت، من كه سيكي لاوازم و په نا به كه سيكي به هيژ ده گرم، له تاوان و سه ريچييه كانم به هه ندي له توانا كهت، من تاوانم نه نجامدا نهى خودايه و تاوانه كانم ريټونينيم ده كن كه هيچ كه سيك نيبه ليى خوش بيت جگه له تو نه بيت، دونيا كه م مه غروى كردم و ليخوشبوونى تو رانده كي شام، هيچ ده سه لاتي منى تيدا نيبه نه له نه مياندا و نه له نه ويتدرا، نه گهر دلم گوماننيك بكات نهوا نيماندار نيبه، به خانه داني ليخوشبوونه كهت هه رگيز ويل نه ده بوو و سه ريچي نه ده كرد، په روه ردگارا ! نه وه تا من خوم له ناره زوو پاك كرده وه، دلم پيشوازي له هيدايه ته پاكه كهى تو ده كات، په روه ردگارا ! دلى ته وبه كارنيك هاوارت لى ده كات، نايا تو ده يگيرته وه ته وبه پاسته كه م ده گه ريټيته وه، زور دووره له تووه كه ته وبه كارنيك وه رنه گريت زور دووره دها خلكى ليم رازى بيت يان په ست بن، چيتر من هه ول ناده م له جگه له رازى بوونى تو.

خوای گه وره ده فهرمويت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ ۖ تُوْرُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَيَاْمَنُهُمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتَيْمْنَا نَا نُوْرَنَا وَأَغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ التحريم: ۸، واته: نهى نه وانهى باوه پتان هيناوه ! بگه پينه وه بو لای خوا به ته وبه و گه پانه وه يكي به كجاري، واته: به شيوه يه ك، نيتر جاريكي تر نه گه پينه وه سه ر نه و تاوان و گونا هانه، له پيشه وا (عومه ر) يان پرسى: ته وبه ي (نه سووچ) چييه ! فهرمووى: ته وبه ي (نه سووچ) نه وه يه كه نه و كه سه تاوانكاره له تاوانه كانى په شيمان بيټته وه و جاريكي تر نه گه پينه وه

سهریان، چۆن شیر هر که له گوانی ئاژه له که هاته دهر جاریکی تر ناگه پښته وه بۆ گوانی ئاژه له که، دلنیا بن – نه گهر ته و به ی ئاوا بکه ن – په روه ردگار تان له گونا هه کانتان خوښ ده بښت، ده تانباته ناو چه ندین باخی به هه شته وه که له ژیر بنکی دار و دره خته کانیانه وه ئاو و رووبار به خوړم ده پوات، له و روژه دا (روژی قیامه ت) خوا په یامبه ر و نه وانه ی باوه رپیان هینا وه ریسوا و سهر شوړ ناکات له به رده میان وه و له لای راستیا نه وه به سهر پردی (صراط) دا پیی ده پۆن و ده لښ: په روه ردگاری ئیمه ! نوور و روناکیه که مان بۆ ته واو بکه و به رده وام بښت و لیمان خوښ ببه به راستی تۆ به سهر هه موو شتی کدا به توانایت .))

ریزداران ... له نیشانه کانی قیامه ت... ((أَنْ تَلِدَ الْأُمَمَ رَبَّتْهَا)) له گوته یه کی تردا ((أَنْ تَلِدَ الْأُمَمَ رَبَّتْهَا)) ئه مه مانای چییه ؟؟ ئه مه له به شی داهاتوو باسی ده که یڼ انشاء الله... داوا له خوا ده که م ته و به مان لی وهرگرښت و ئیمه یش ته و به ی لا بکه یڼ... له تاوانه کانتان خوښ بښت و که م و کورییه کانتان داپو شیت... کیشه کانتان له سهر ئاسان بکات... هر خوی پشت و په نامانه و به توانایه به سهر هه موو شتی کدا...

له نيشانه ڪاني قيامهت

أن تلد الأمة ربتها...

ماناي نه م نيشانه به چيهه؟ ماناي نه وه چيهه كه ده فهرمويت ((أن تلد الأمة ربتها أو ربها))؟ له گه ل مندا بير له م فهرمووده به بكه ره وه كه به شيكه له فهرمووده به ڪي دريڙي جبريل له ((صحيح مسلم))^۱ دا هاتووه وه من باسي فهرمووده كه به دريڙي ده كه م له به ر شيريني و شكومه ندي فهرمووده كه وه له به ر په ند و ناموڙگاري به ڪي ... كه چهند زورن !! بو نا؟ له ڪاتيڪدا نه وه فهرمووده ڪي سيكه كه خواي گه وره ره وانبيڙيه ڪي ته واوي پي به خشيوه ﷺ (قال الإمام مسلم) حديثني أبو خيثمة زهير بن حرب، حدثنا وكيع، عن كهمس، عن عبد الله بن بريدة، عن يحيى بن يعمر، (ح) وحدثنا عبيد الله بن معاذ العنبري - وهذا حديثه - حدثنا أبي، حدثنا كهمس، عن ابن بريدة، عن يحيى بن يعمر، قال: كان أول من قال في القدر - يعني: بنفي القدر - بالبصرة معبد الجهني، فانطلقت أنا وحميد بن عبد الرحمن الحميري حاجين - أو معتمرين - فقلنا: لو لقينا أحدا من أصحاب رسول الله ﷺ، فسألناه عما يقول هؤلاء في القدر، فوفق لنا عبد الله بن عمر بن الخطاب داخلا المسجد، فاكتنفته أنا وصاحبي أحدا عن يمينه، والآخر عن شماله، فظننت أن صاحبي سيكل الكلام إلي - يعني: ستركني أسأل عبد الله بن عمر -، فقلت: أبا عبد الرحمن إنه قد ظهر قبلنا ناس يقرءون القرآن، ويتقفرون العلم، - يعني: يبحثون عن غوامض العلم وخوافيه و دقائق مسائله - وذكر من شأنهم، وأنهم يزعمون أن لا قدر، وأن الأمر أنف، - يعني: لا يعلم الله الأشياء إلا بعد أن تحدث وتقع - قال: " فإذا لقيت أولئك فأخبرهم أني بريء منهم، وأنهم براء مني "، والذي يهلف به عبد

۱. أخرجه مسلم، كتاب ((الإيمان))، باب ((بيان الإيمان والإسلام والإحسان ووجوب الإيمان بإثبات قدر الله سبحانه وتعالى)) (۸).

الله بن عمر " لو أن لأحدهم مثل أحد ذهباً، فأنفقه ما قبل الله منه حتى يؤمن بالقدر " ثم قال: حدثني أبي عمر بن الخطاب قال: بينما نحن عند رسول الله ﷺ ذات يوم، إذ طلع علينا رجل شديد بياض الثياب، شديد سواد الشعر، لا يرى عليه أثر السفر، ولا يعرفه منا أحد، حتى جلس إلى النبي ﷺ، فأسند ركبتيه إلى ركبتيه، ووضع كفيه على فخذيه، وقال: يا محمد أخبرني عن الإسلام، فقال رسول الله ﷺ: " الإسلام أن تشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله ﷺ، وتقيم الصلاة، وتؤتي الزكاة، وتصوم رمضان، وتحج البيت إن استطعت إليه سبيلاً "، قال: صدقت، قال: فعجبنا له يسأله، ويصدقه، قال: فأخبرني عن الإيمان؟، قال ﷺ: " أن تؤمن بالله، وملائكته، وكتبه، ورسوله، واليوم الآخر، وتؤمن بالقدر خيره وشره "، قال: صدقت، قال: فعجبنا له يسأله، ويصدقه، قال: فأخبرني عن الإحسان، قال: " أن تعبد الله كأنك تراه، فإن لم تكن تراه فإنه يراك "، قال: فأخبرني عن الساعة، - وهذا هو الشاهد - فقال الصادق ﷺ: " ما المسئول عنها بأعلم من السائل " قال: فأخبرني عن أمارتها - يعني: عن علاماتها وأشراتها - فقال ﷺ: " أن تلد الأمة ربتها)) وفي لفظ: ((أن تلد الأمة ربتها، وأن ترى الحفاة العراة العالة رعاء الشاء يتطاولون في البنيان "، قال: ثم انطلق، فلبثت ملياً، ثم قال لي ﷺ: " يا عمر أتدري من السائل؟ " قلت: الله ورسوله أعلم، قال: " فإنه جبريل أتاكم يعلمكم دينكم)).

واته: ئيمامى موسليم ريوايه تى كردووه به سهنه ديك له (يحيى ى كوپى معمر) هوه فهرمووى: يه كه م كه سيك دهر باره ى قه دهر قسه ى كرد (واته: به نه بوونى قه دهر) له شارى به سرهدا (معبد الجهنى) بوو، من و (حميد ى كوپى عبدالرحمن الحميرى) دهرچووين به مه به سستى حه جكردن يان بو عه مره، گوتمان: به لكو يه كى له هاوه لانى پيغه مبه رمان بينى ﷺ و پرسيارى قسه ى نه وانه مان لى كرد دهر باره ى قه دهر، ده لئيت: (عبدالله ى كوپى عمر ى كوپى خه تتاب) مان بو ريك كه وت له كاتيكدان هو ده چووه ناو مزگه وتوه، من و هاوريكه م هاوشانى هو بووينه وه، يه كيكممان لاي راستى و نه ويتر لاي چه پى، گومانم وا بوو كه هاوريكه م پرسياره كه بو من به جى ده هيلى و من پرسيار له (عبدالله كوپى عمر) بكه م بويه گوتم: نه ى

(باوکی عبدالرحمن)، لای نیمه خه لکېک په یدا بوونه قورئان ده خوینن و به دواي ورده کاری و نادیاریه کانی زانستدا ده گه پښ – وه باسی ئه وانی کرد – ئه وان وا ده بینن که قه‌دهر نییه و هه موو کردارېک پېش وهخت نییه (واته: خواي گه وره هېچ شتېک نازانیت ئیلا له پاش ئه وه ی روونه دات) عبدالله کوړی عمر فهرمووی: نه گهر گه یشتیته ئه وان و ئه و انت بیڼی ئه وا پېیان بلې که وا من له وان به ریم و ئه و انیش له من به رین وه ئه وه ی که عبدالله ی کوړی عمر سویندی له سر ده خوات ئه وه یه نه گهر یه کک له وان به قه‌د چای ئه حوود ئالتون بیه خشیت ئه وا خوا لی ی وهرناگریت تا کو باوه پ به قه‌دهر نه هیڼی، ئه مجار فهرمووی: باو کم عمری کوړی خه تتاب بوی گپرامه وه و فهرمووی: له کاتیکدا نیمه پوژیک له خزمه تی پیغه مبه‌ری خوادا ﷺ بووین له پریکدا کابرایه ک هاته ژووره وه، جلوبه رگیکی ژور سپی له به ردا بوو وه قوژیکي ژور ره‌شی هه بوو، شوینه واری سه‌فه‌ری پتوه دیار نه بوو، هېچ که س له نیمه ئه‌وی نه ده ناسی تا کو نزیک پیغه مبه‌ری خوادا ﷺ دانیشته هه ردوو ئه ژتوی توند کرد له هه ردوو ئه ژتوی پیغه مبه‌ری خوادا ﷺ هه ردوو ده‌ستی خسته سر هه ردوو رانی و فهرمووی: ئه ی (محمد) پیم بلې ئیسلام چیه؟ پیغه مبه‌ری خوادا ﷺ فهرمووی: ((ئیسلام ئه وه یه که شایه تی بده‌یت که وا جگه له (الله) هېچ خوابه کی تر نییه شایه‌نی په‌رستن بیت و (محمد) یش نیردراوی خوابه و نویژه کانت به ریک و پیکي ئه‌نجام بده‌یت و زه کاتی ماله‌که‌ت بده‌یت و روژووی مانگی ره‌مه‌زان بگریټ و حه‌جی مالی خوا بکه‌یت نه گهر توانات هه بوو)) کابرا فهرمووی: راست ده‌که‌یت .

فهرمووی: نیمه‌یش سه‌یرمان پېهات پرسپاری لی ده‌کات و هر خویشی به راستی ده‌خاته وه، فهرمووی: ئه ی پیم بلې ئیمان چیه؟ ئه‌ویش فهرمووی: ئه وه یه باوه‌ری ته‌واو بهینیت به خواي گه وره و فریشته‌کانی و کتیبه ئاسمانیه‌کان و هه موو پیغه مبه‌ران و روژی دواي و وه باوه‌ریش به قه‌زاو قه‌دهر بهینیت چ چاک بیت بیان خراپ: فهرمووی: راست ده‌که‌یت... فهرمووی: نیمه‌یش سه‌یرمان پېهات پرسپاری لی ده‌کات و هر خویشی به راستی ده‌خاته وه، فهرمووی: ئه ی پیم بلې چاکه (نیحسان) چیه؟ ئه‌ویش فهرمووی: ئه وه یه به شیوه‌یه ک خودا بپه‌رستیت

وهكو نه وهی كه ده بیبني خو نه گهر تو نه و نه بیني نه و ا باش بزانه نه و تو ده بیني،
 فرموی: پیم بلای قیامت که ی دیت؟ (مه به سستی هیئانه وهی فرموده که
 لیره دایه) فرموی: نه و که سهی که پرسپاری لی ده کریت له پرسپار که زانتر نیی
 . فرموی: که وایه نیشانه کانم پی بلای؟ فرموی: له نیشانه کانی قیامت نه وهیه:
 که نیزه که گوره و خاوه نی خو لیوه له دایک بییت، خه لکانیکی پی په تی روت و
 هه ژار و شوانی مه پ پیشبرکی بکه ن له به رز کردنه وهی کوشک و خانوه کانیاندا .
 (عمر) ده لیت: پاش نه وه کابرا هه لسا و رویش و منیش ماوه یه ک رامام، نه مجار
 پیغه مبهری خوا عليه السلام فرموی: نه ی (عمر) ئایا ده زانی نه و پرسپار که ره کی بوو؟
 گوتم: خوا و پیغه مبهره که ی باشتر ده زانن، فرموی: نه وه (جبریل) بوو، هاتبوو
 بو نه وهی له دینه که تان شاره زانان بکات .

مه به ستم له هیئانه وهی بو نه م فرموده جوانه فرموده که ی پیغه مبهری
 خوايه عليه السلام ((أَنْ تُلِدَ الْأُمَةُ رِبْهًا)) له ریوایه تیکی تردا ((ربها)) پرسپار که لیره دا
 نه وهیه: نه مه مانای چیه؟.

هه ندی له نه هلی زانست و زانیاری فرموویانه ^۱ (یتزوج الرجل السيد الأمة) وه
 مانای (الأمة) نافره تیکی کویله ی که نیزه که ... واته: کابرایه کی گهره ی ئازاد
 که نیزه کی له که نیزه کان ماره ده کات ... پاشان کوپکی لی ده بییت، نه م کوپه که
 له و که نیزه که بووه ده دریت پال نه و پیاوه و به ناوی نه وه وه بانگ ده کریت وه به
 ئازادی و گهره یی (سید) گهره ده بییت چونکه کوپی نه و پیاوه یه له کاتیکدا که
 دایکی هیشتا که نیزه کی که له که نیزه که کان وه نه و فرموده یه (أَنْ تُلِدَ الْأُمَةُ رِبْهًا)
 واته گهره که ی، یان (أَنْ تُلِدَ الْأُمَةُ رِبْهًا) یان له پیاوه که کچکی ده بییت و نه و کچه
 ده بیته گهره ی دایکه که چونکه له پیاوه که یه وه دایکه که یش به که نیزه کی
 ده مینیت وه بویه مانای فرموده که نه وه ده گیه نیت که که نیزه یه که گهره ی
 خو ده بییت، نه مه قسه ی هه ندی له نه هلی زانست و زانیاری به ...

۱- انظر: ((فتح الباری)) (۱/ ۱۰۳)

هه نديكيان ده لئين^۱ ((أَنْ تَلِدَ الْأُمَّةَ رَبَّتَهَا أَوْ رَبَّهَا)) پهنگه كه سيكي نازاد و گه وړه كه نيزه يه كي له كه نيزه كان ماره ده كات و پاشان مندالي لي ده بيت و كوپي نه و كه نيزه گه وړه ده بيت و پاشان نه و كه نيزه يه له بازاره كاندا ده فروشريت و بو جاريكي تر نه و كه نيزه يه ده گه پيټه وه بو لاي كوپه كه ي خوي بو نه وه ي بيټه بهنده و كه نيزه كي... كه چي له بنه رتدا دايكي خويه تي... نه مه مانايه كه له مانا كاني ...

باشترين و ريډارترين مانا بو فه رموده كه ي پيغه مبهري خواصه^۲ ((أَنْ تَلِدَ الْأُمَّةَ رَبَّتَهَا أَوْ رَبَّهَا)) قسه كه ي (ابن حجر) ه...

(الحافظ ابن حجر)^۲ ده لئت: ((زوربوني ره نجاندين و سه ريپچي دايك و باوك له لايه منداله كانيانه وه، فه رموي: نه م كار هيشه له پيش هاتني قيامهت رووده دات چونكه له پيش هاتني قيامهت هه مو كار ه كان نالوگور ده بن... بويه كه سي فيرخواز ده بيته په روه رده كار و كه سي بي ريژ به رز ده بيته وه، جا مندال ره فتار له گه ل دايكياندا ده كه ن هه روه كو چون گه وړه يه ك له گه ل كه نيزه كه يدا ده يكات... له سووكايه تي پي كردن و ليډان و به كار هيټان، بويه ناو نزاوه به گه وړه كه ي و ليږده دا (مجان) ه، يان مه به ست له (الرب) په روه رده كار ه بويه ليږده دا (حقيقه) يه، فه رموي: نه مه ريډارترين بوچوونه لاي من له به رگشتاندي)) (ته واو بوو به ده ستكاريه وه).

ده ليم: نه مه نزيكترين بوچوونه له سه ر فه رموده كه ي پيغه مبهري خواصه^۲، وا ده زانم نه م نيشانه يه به م مانايه زور بووه و بلاو بووه ته وه به شيوه يه ك كه دل ه كان خوينايي ده كه ن، ره نجاندين زور بووه بويه كه سي فيرخواز بووه ته په روه رده كار ... واي ليها توه نه و كوپه ي كه له سه ر ده ستي دايك و باوكي په روه رده بووه نيسا فه رمان ده كاته باوكي... وه فه رمان ده كاته نه و دايكه به ريژه كه نه و شايسته ي نه و جينگايه نيه ... يان نه و باوكه به ريژه كه شايسته ي نه و جينگايه نيه... بويه زوربوني ره نجاندي دايك و باوك يه كي كه له نيشانه كاني قيامهت به

۱. هه مان سه رچاوه ي پيشو.

۲. هه مان سه رچاوه ي پيشو.

دهقى فهرموودهى پيغه مبهري خواجگه: ((اُن تِلْدُ الْأُمّة رِبْتَهَا)) هرهوه كو باسماڼ كړد كچان رهفتار له گهل دايكياندا وهكو رهفتاري گه ورهيهك له گهل كه نيزه كهيدا دهيكات وه هرهوه ما كوپان رهفتار له گهل دايكياندا وهكو گه ورهيهك له گهل كه نيزه كهيدا دهكات، نه م ديمه نه زوربووه و بلاو بووه ته وه ! ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم، ره نجان دني دايك و باوك به شيوهيك بلاو بووه ته وه كه دلله كان خويناوي دهكهن ...

دهلټم: به راستي دايك و باوك نيمه تيكن له به رزترين و گه وره ترين نيمه ت، رهنگه زوريه منداله كانمان و براكانمان درك به و نيمه ته نهكهن ئيلا مه گهر له دهستي بدن نهو كاته پي دهرانن ... داوا له خوا دهكهم كه به رهكته بخاته ته مهني دايك و باوكمانه وه هره نه و پشت و په نامانه و تواناي به سهره موو شتيكدا ههيه ...

دايك و باوك هره به فيترهت منداله كانيان خوش دهويت و حزيان له پاريزگاري و پاراستن و چاكه كړنه له گهلاندا، به لكو رهنگه دايك و باوك خويان بكه نه قورباني منداله كانيان به خوين و رهگ و ريشه، به هيز و توانا، به حهوانه وه و سره و تن، به خواردن، به خواردنه وه له پيناوي خوشگوزران و به ختيار كړدني منداله كانيان، بويه ده بينين خوشترين كات و سات لاي باوكان نه و ساتهيه كه پاروويهك له ده مي خوي دهرده هيني و دهيكاته ده مي منداله كهيه وه، خوشترين كات و سات لاي دايك نهو كاتهيه كه شهوان به تهواوي له پيناوي خهوتني منداله كهيدا شه و نخووني دهكات، يان له پيناوي حهوانه وهي كوپه كهيدا، يان له پيناوي دلشاد كړدني كچه كهيدا ... به راستي نه وه خوشترين كات و ساته لاي دايك و باوك، من باش دهرانم كه نهو كهسهي خوي گهره مندالي پي به خشيوه نهوا زياتر ريزي دايك و باوكي دهراني له پاش نه وهي بووه كه سيكي به رپرسيار، به دلنبايه وه دهراني كه نهو باوكه به پيزه چهند ماندوو بووه له گهل نهواندا و باش دهراني كه نهو دايكه به پيزه چي پيشكه شي نهوان كړدوو چونكه نهو ئيستا له كاتي به خشيندايه، هرهوه كو چون رووه كيك هه موو خواردنيك له توويكه وه ده مزييت

و پاشان نه و توره ده‌بټه پارچه‌يه ك پووش و په‌لاش و (با) به ناره‌زووی خوی یاری پی ده‌كات، يان ه‌روه‌كو چوڼ جووجه‌آه‌يه ك ه‌موو خوارنه‌كه‌ی خوی له هټلكه‌وه ده‌مژټ پاشان نه و هټلكه‌يه ده‌بټه توټكلټكي به‌تال به و شيوه‌يه منداان ه‌موو شيله‌كان ده‌مژن، ه‌موو تيگوشانه‌كان، ه‌موو به‌خشين و تينه‌كاني دايك و باوك، بويه له نه‌نجامدا نه‌وان ده‌بنه پيره‌ميړيكي به سالاچوو له گه‌ل نه‌وه‌يشدا نه‌وان دلخوش و به‌ختيارن چونكه به‌خشنده‌یی دايك و باوك ه‌رگيز له بن نايه‌ت و ته‌واو نابټ .

به‌لام منداان – ولا حول ولا قوه الا بالله – تياياندا ه‌يه نه‌م به‌خشين و خوښه‌ويستی و نازه‌ی له بير ده‌چټت ! به شيوه‌ی ټينكاري و درندانه و سه‌رپټچی و ناسوپاسگوزاريه‌وه ولاميان ده‌داته‌وه، به خراپ ره‌فتار كړدن له گه‌ل دايك و باوكدا، به بي به‌زيی و ميه‌ره‌باني و چاكه‌كاري ! نه و ره‌نجانده ره‌شه ده‌گه‌يه‌ته نه و په‌ري، كاتې كه منداالټك به خراپي ره‌فتار ده‌كات له گه‌ل باوكيدا، يان كاتې كورټك ده‌دا له دايكي، سوټند به خوا رووداي و ده‌خوينمه‌وه دل‌كان له بن درده‌هټن وه نه‌گه‌ر نه‌وانه روو بدن نه‌وا به‌لگه‌يه بو نزيك بوونه‌وه‌ی قيامه‌ت، كورټك به‌رانبه‌ر به باوكي ده‌ست به‌رزه‌كاته‌وه ! يان كچټك به‌رانبه‌ر به دايكي ده‌ست به‌رز ده‌كاته‌وه ! به راستي نه‌وه شيوه‌يه‌كي زور ناشيرين و نابوته له شيوه‌كان ره‌نجاندي دايك و باوك !

بويه خوي گه‌وره فه‌رماني كړدوه به چاكه‌كاري له گه‌ل دايك و باوكدا له پاش نه‌وه‌ی فه‌رماني كړدوه به په‌رستن و يه‌كتا په‌رستي خوی به راسته‌وخوي، ده‌مه‌ويت ټيستا پريزي دايك و باوك و پله‌ی پايه‌ی چاكه‌كاري له گه‌لياندا به‌ټيټه پيش چاوي خوت...

له‌گه‌ل مندا بير له‌م نايه‌ته بكه‌ره‌وه: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ

إِحْسَنًا﴾ الإسراء: ۲۳، واته: په‌روه‌دگارت برياري داوه و ه‌سيه‌تي كړد كه: ده‌بي هر خوی په‌رستن وه فه‌رماني دا كه: ده‌بي له گه‌ل دايك و يابدا چاكه بكن)) به‌لكو پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ هاوه‌لداناني كړدوه‌ته گه‌وره‌ترين تاوان و نه‌مجار نه و

تاوانه گه‌وره‌ی له پاش هاوه‌لډانان دیت (ره‌نجانندی دایک و باوک)ه، نه‌م قسه‌یه ته له کوټی هینا؟ من زور ده‌ترسم رینوینیم بکه خوا پینوینیت بکات .
پیغه‌مبه‌ری خواﷺ ده‌فهرمویت هه‌روه‌کو له هه‌ردوو کتیبی (صحیح) دا هاتووه له فهرمووده‌یه‌کی (أبو بکره)ه وه ((ألا أنبئکم بأکبر الکبائر؟ قالوا: بلی یا رسول الله ! قال: ((الإشراک بالله وعقوق الوالدین))، واته: نایا پیتان بلیم که‌وا گه‌وره‌ترینی تاوانه گه‌وره‌کان چیه؟ فهرموویان: به‌لئ نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خواﷺ فهرمووی: هاوه‌لډانان بۆ خودا و ره‌نجانندی دایک و باوک).

ناواته خواز بووم که نه‌م قسه‌یه هه‌موو منډاله‌کانمان گوټیستی بوايه‌ن، هاوه‌لډانان گه‌وره‌ترین تاوانه، سته‌مکارترین سته‌مه، نابوترین و ناشیرینترین تاوانه له‌سه‌ر رووی زه‌ویدا نه‌نجام ده‌دریت، خواي گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿يَبْنِيْ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ﴾ لقمان: ۱۳، واته: کوپه‌بچکوله‌که‌م! هه‌ر شتیک یا که‌ستیک مه‌که به‌شهریک و هاویه‌شی خوا به‌راستی شهریک و هاویه‌شدانان بۆ خوا سته‌میکی گه‌وره‌یه له هه‌موو تاوانیک گه‌وره‌تره و هه‌رگیز بئ ته‌وبه قایبلی عه‌فو و لی‌بووردن نییه)).

خوای گه‌وره به‌پیشه‌وای په‌کتابه‌رستان و پیشه‌نگی لی‌کوله‌ره‌وان و گه‌وره‌ی پیغه‌مبه‌ران ﷺ ده‌فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْطَبَنَّ...﴾ واته: وه‌حی کراوه بۆ تو و بۆ نه‌و په‌یامبه‌رانه‌ی به‌ر له تو بوون: که نه‌که‌ر گریمان به‌هاویه‌ش قایل ببیت بۆ خوا، نه‌وه بئ گومان هه‌موو کرده‌وه‌کانت پووجه‌ل ده‌بئ... بیر له توندی نه‌م هه‌ره‌شه‌یه بکه‌روه، خواي گه‌وره به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌مان ﷺ ده‌فهرمویت: ﴿...لَيَحْطَبَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ﴾ ﴿٦٥﴾ بلی الله فَاَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ السَّٰكِرِيْنَ ﴿الزمر: ۶۵-۶۶، واته: ... نه‌وه بئ گومان هه‌موو

۱. أخرجه البخاري في كتاب الشهادات، باب ما قيل في شهادة الزور (۲۶۵۴)، ومسلم كتاب الإيمان، باب بيان الكبائر وأكبرها (۷۸).

كرده وه كانت پووجه ل ده بى وه له زيانمندانيش ده ببت . (۶۵) نه خيتر، هرگيز به
گوټيان نه كهيت به لكو ته نها هر خوا به رسته و له شوكرانه بزيتران به (۶۶)).
هينده په نجاندى دايك و باوك ترسناكه و راسته وخو له پاش هاوه لدانان ديت؟!
به لى له پاش هاوه لدانان.

كوړه شيرينه كه م ... بربكه ره وه ... كچه به نرخ و به ريزه كه م ناگدار به ... برا
ريزداره كه م توپش، به راستى كار كه رور سامناك و ترسناكه ...
ابن عباس^۱ ده لى ت: ((سى نايه ت دابه زيون له گه ل سى شتى تردا پي كه وه به ندن و
هيچ به كى له وان به بى هاوري كه ي وهرناگيريت ...

به كه ميان: نه و نايه ته ي خوا گه وړه به كه ده فهرمويت: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
الرَّسُولَ﴾ المائدة: ۹۲، واته: ده بى به به رده وام گوټپرايه لى خوا بن و به رفهرمانى
په يامبه ر بن)) جا هر كه سى گوټپرايه لى خواى گه وړه بوو به لام گوټپرايه لى
پيغه مبه ره كه ي ﷺ نه بوو نه وا لى وهرناگيريت.

دووه ميان: نه و نايه ته ي خوا گه وړه به كه ده فهرمويت: ((وَأَقِمُْوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
الزَّكَاةَ﴾ البقرة: ۴۳، واته: فهرمانيان پى بكه با به تيتر و ته سهل نوټر نه نجام بدهن و
به شيكى داراييشيان به زه كات بدهن)) جا هر كه سى نوټر كړد و به لام زه كاتى
سهره و ت و سامانه ي دهرنه كړد نه وا لى وهرناگيريت .

سپيه ميان: ﴿أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلَوْلَاكَ﴾ لقمان: ۱۴، واته: كه وايه (نه ي مرقف !)
به رده وام سوپاسى من بكه له سهر نيعمه ته كانم و سوپاسى باوك و دايكيشت بكه
له سهر نه و هموو نه زيه ت و نازاره له پيناوى تودا چيشتوويانه)) جا هر كه سى
سوپاسگوزارى خوا بوو به لام سوپاسگوزارى دايك و باوكى نه بوو نه وا لى
وهرناگيريت.

۱. ذكره ((الذهبي في الكبان)) (۵۴)، والهيتمي في الزواجر (۱۴۷/۲).

ټايا دهرزاني كهوا رهنجاندي دايك و باوك هويكه له هوكاره كاني دووركه وتنه وه له پرهمه تي خوا گه وړه وه بي به ش بوون له به هشت؟ هرچه نده چاكه پيشكش بكهيت نهوا هيچ سوودي نيه، چونكه خوي گه وړه نه فرهزكانت لي ودره گريټ و نه سوننه ته كانيش له روژي قيامه تداء، به لي... رهنجاندي دايك و باوك يه كيكه له تاوانه نابوت و ناشرينه گه وړه كان كه ئيستا به شيوه يه كي غه مگين بلاو بووه ته وه .

(أبو عاصم) له كتيبي (السنه) و (الطبراني) له (معجم) هكيدا و جگه له وان به سه نه ديكي (حسن) ١ ريوايه تيان كردووه له فرموده يه كي (ابو أمامه) هوه كهوا پيغه مبري خوا عليه السلام فرمويه تي: ((ثلاثة لا يقبل منهم صرفا ولا عدلا: عاق، ومنان، ومكذب بالقدر)). واته: سي كه س هه ن به هيچ شيوه يه ك فرهزكان و سوننه ته كانيان لي ودرنا گريټ، نهو كه س ي دلي دايك و باوكي دهره نجيني و منه تكه ر و نهو كه س ي قه در به درو ده خاته وه)).

له فرموده يه كي ترده كه پيشه وا (النسائي) له (سنن) هكيدا و (أحمد) له (مسند) هكيدا و الطبراني له (الكبير) دا و البزار له (مسند) هكيدا و جگه له وان به سه نه ديكي (حسن) ٢ له فرموده يه كي (عبدالله ي كوري عمر) هوه كهوا پيغه مبري خوا عليه السلام فرمويه تي: ((ثلاثة لا ينظر الله إليهم يوم القيامة: العاق لوالديه))!

((والمرأة المترجلة))، واته: نهو ثافره ته ي كه خوي به پياو ده چويني له هه موو شتيكدا، له قسه كردنيدا و له جل و بهرگيدا، (والديوث)، واته: نهو ه ي كه دهرزاني خراپه كاري له كه س و كار و خيزانه كيدا هه يه و پتي رازييه ولا حول ولا قوه الا بالله...

۱. أخرجه ابن أبي عاصم في ((السنه)) (٣٢٢)، والطبراني في ((الكبير)) (٧٩٥) بسنن حسنه المنذري في ((الترغيب)) (٣ / ٢٢١)، ووافقه الألباني في ((الصحيحه)) (١٧٨٥).
 ٢. أخرجه أحمد (٢ / ١٣٤)، والنسائي، كتاب الزكاة، باب العنان بما أعطى (٥ / ٨٠)، وابن خزيمة في التوحيد (٢٣٥)، والطبراني في ((الكبير)) (٨٧٩)، و (١٣٠٠٢)، وابن حبان (٥٦)، والبزار، كما في ((المجمع)) للهيتمي (١٤٧، ١٤٨ / ٨)، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحه)) (٦٧٤)، وانظر: ((صحيح الجامع)) (٣٠٧١).

(ماناي فهرمودهكه: سي كهس هن كهوا خواي گهوره له و پوژي قيامهتدا ته ماشايان ناكات: نو كهسه ي كهوا دايك و باكي خوي دهره نجيني و نو نافره ته ي كه خوي به پياو ده چويني و گهواد)).

زور به باشي بير بكهروه كهوا په نجاندي دايك و باوك هر ده بي بهرهمه تاله كهي له م دونيايه دا دروينه بكهيت - ليره له دونيا - پيش قيامت، نه م قسه يه له منه وه وهر بگره و خوت به دوايدا بگه پي، ته ماشاي هر موسلمانك بكه كه له بازرگانيه كيدا سر كه وتوو، له كار و كه سابه ته كيدا، له پله و پايه كومه لايه تيبه كيدا، بگه پي و بپشكنه له حالي نو له گهل دايك و باوكيدا... به تايبه تي له گهل دايكيدا... به دنيايه وه ده ليم - پر به دم ده يلیم - وه به بهرترين ده نگم: نو پياوه سهر فراز و سر كه وتوو ده بيني له هه موو كهس زياتر له گهل دايك و باوكيدا باشه و به جواني ره فتاريان له گهلدا ده كات... ته نها نمونه يه كم بؤ بهينه وه كه سيك له گهل دايكيدا باش بووه و چاكي له گهلدا ده كرد و ريزي لني ده گرت و ريزي له باوكي ده گرت كه چي خواي گهوره له كار ه كيدا سر كه وتوي نه كړدوه! ... نه مجار ته نها يه نمونه م بؤ بهينه وه كه سيك باوكي ره نجاندي و دايكي ره نجاندي وه پيم بللي: نه م نمونه يه له دونيادا سر كه وتوو بووه؟ و له بازرگانيه كيدا قازانجي كړدوه؟! به به ختيازي ده ژيت به هه موو مانايه كه وه؟ به لكو له په نجره كاني به ختيازيه وه چوه ته ژوره وه له پيش دهرگا كاني؟! زور نه سته مه! سويند بي به خوا هر ده بي تام و چيژي ره نجاندي بجيژي له دونيادا له پيش قيامت، له لايه ن چ كه سيكه وه؟ له لايه ن كور و كچه كه يه وه.

نيمامي (أحمد و أبو داود و الترمذي و ابن ماجه) و جگه له وان ريوايه تيان كړدوه له فهرموده يه كي (أبي بكره) وه ده لیت: پیغه مبهري خواص فهرموده تي:

۱. أخرجه أحمد (۳۶ / ۵ - ۳۸)، وأبو داود، كتاب الأدب، باب النهي عن البغي (۴۹۰۲)، والترمذي، كتاب صفة القيامة، باب (۵۷) (۲۵۱۱)، وابن ماجه، كتاب الزهد، باب البغي (۴۲۱۱)، والبخاري في الأدب المفرد (۲۹)، وابن حبان (۲۰۳۹)، والحاكم (۳۵۶/۲) و (۱۶۲/۴، ۱۶۳)، وابن المبارك في الزهد (۷۲۴)، وصححه الألباني في ((الصحيح)) (۹۱۸).

((ما من ذنب أجدد أن يعجل الله تعالى لصاحبه العقوبة في الدنيا مع ما يدخر له في الآخرة مثل البغي وقطيعة الرحم))، واته: هيچ تاوانيك نيبه شايسته تر بيټ كه وا خواى گوره ټولې له خاوه نه كه ي بسينټته وه له م دونيايه له گه ل ټه وهى كه بوى پاشه كه وت كړدوه بؤ روژى دوايى وه كو: سته مكارى و بچراندنى په يوه ندى خزمایه تى)).

له فرموده يه كى تر دا كه (البخارى) له (التاريخ) هكه يدا و (الطبراني) له (الكبير) دا به سته ديكى (صحيح)^۱ و چهند (شواهد) يكي هيه له فرموده يه كى (أبى بكره) هوه كه وا پيغه مبهري خواجه^۲ فرموده تى: ((أثنان - وه له ريوايه تيكى تر دا - بابان يعجلهما الله في الدنيا قبل الآخرة: البغي - واته سته م وه له پاشاندا ده گه ريمه وه بؤ باسى سته م ان شاء الله تعالى وه كو نيشانه يه كى تر - و عقوق الوالدين)) ماناى فرموده كه: دوو ټاكار يان دوو ده رگا هه ن كه خواى گوره په له ي لى ده كات له دونيادا پيش قيامت ټه ويش: سته مكارى و رهنجاندى دايك و باوكه)). ټاه ه! هه ر ده بى تامى رهنجاندى بچيږى، وا مه زانه له كاتيكدا ټو واى له نيو سامانه كه تدا و له نيو پله و پايه كه تدا و له نيو رووه كو مه لايه تيبه كه تدا و له هيږ و توانا كه تدا، كه وا ټو له و باوكه بى هيږ و لاواز و به سته زمانه به هيږ تريت، ياخود وا مه زانه ټه خوشكى به ريزم كه وا ټو له و دايكه لاواز و به سته زمانه به هيږ تريت كه وا له سكيدا هه لى كړدوى، يان له له سكيدا ټوى هه لگړدوه بؤ ماوه ي نو مانگ، -براكه م- پاشان به خيوى كړدوى به لكو ټه و خه وى لى نه ده كه وت تاكو ټو نه خه وى وه خوى برسى ده كړد له پيناوى ټه وهى ټو تير بيټ وه خه مبار ده بوو له پيناوى ټه وهى ټو دلشاد بيت، تيبينى ټه وه بكه كه وا ژوربه مان ئيستا ټه و كار ه يان له گه لدا ده كه ين به لام حه ز ده كه ين ټه وان بمرن - ټيلا كه سانيك نه بيټ كه خوا خوى رهمى پى كړدوون له ټه هلى چا كه كارى، خواى

۱. أخرجه البخاري في (تاريخه) (تعليقاً ١/ ١٦٦)، وأحمد (٥/ ٣٦)، والطبراني في ((الكبير))، ومن طريقه أبو نعيم في ((أخبار أصبهان)) (٩٩/ ٢) عن أبي بكر، وله شاهد عند البخاري في (التاريخ الكبير) (١/ ١٦٦) (تعليقاً) والحاكم (٤ / ١٧٧) عن أنس. والحديث صحيح بشواهد كما في ((الصحيح)) (١١٢٠)، و ((صحيح الجامع)) (١٣٧).

گوره نيمه و نيوه بگيرې له چاكه كاران - خوژگه ده خوازيت كهوا دايكي يان باوكي بمریت، به لام باوكت هه موو نه وانه ی بؤ ده كړدی و به زیاتره وه، نه و هه ردهم ده پارایه وه و خوی زه لیل ده كړد له بهر دهستی خوادا بؤ نه وهی تۆ ته مه ن دريژ بیت و به گوره یی بټبيني و ببیته هو ی به ختیار ی نه و، هه روه ها دايكه كه هه ردهم له خوا ده پارایه وه به لكو ده گریا له بهر دهستی خوادا له پیناوی تودا، بؤ نه وهی تۆ هه ردهم له به ختیار یی به كی به رده و امدا بیت...

به لام ته ماشای به ره می ره نجان دنی دايك و باوك بكه، كاتې باوكه كه له ته مه ندا گوره بوو، پشستی چه مایه وه، ليك به ده میدا هاته خواره وه و هیشتا له گه ل كوپه كه ی خویدا له ماله كهدا ده ژي، كاتې كوپه كه كه فی ده می باوكي ده بيني ديته خواره وه خویو خواردنه كه ی هه لده گريت و فری ده داته ژووريكه وه بؤ نه وهی به ته نها له و ژوره دا بریت و دووری بكاته وه له منداله كانی، به لام منداله بچووكه كانی به باوكيان گوت: بابو، بؤ نه م كاره ده كه ی؟ بؤ باپیره ت به ته نها له ژووريكدا به جی ده هیلی؟ نه ویش چی گوت؟ گوتی: تاوه كو بیژ نه كه نه وه له ليكه كه ی ده می له كاتې ناخواردندا! به لام په روه ردگار ت ویستی وا بوو كه یه كی له منداله كان به نیتته گؤ و به م كوپه سه ربیچی كه ره بلیت: بابو... نه گه ر تویش له ته مه ندا گوره بوویت نیمه یش به ته نها له و ژوره دا ده ته یلینه وه هه روه كو تۆ به باپیره ت كړد، نه ی خوادیه! ((بروا آباءكم تبركم أبناؤكم)) واته: له گه ل باوكتاندا به باشی روفتار بكن نه و منداله كانتان به باشی ره فترتان له گه لدا ده كهن)) لیره له م دنیا یه، ته ماشا كه برای خو شه ویستم... نه ی نه و كه سه ی له گه ل دايك و باوكیدا به باشی ره فتر ده كه یت تۆ ده بيني یه كی له منداله كانت كه هیشتا ته مه نی نه گه یشتو وه ته دوو سال - بؤ نمونه - هیچ شتيك ناخوات تاوه كو پارویه ك نه كاته ده مه ته وه! منداله كه ت كه هیشتا درك به هیچ شتيك ناكات، هه ست به هه موو شتيك ناكات! نان ده داته تۆ پیش نه وهی خوی بیخوات، هه روه كو نه وهی خوی گه وره به ره می چاكه كارییبه كه ت له گه ل دايك و باوكتدا به نیتته پیش چاوت له پیش روژی

۱- وقد ورد هذا في حديث ضعيف، كما في ((ضعيف الجامع)) (۲۳۲۹)، و((الضعيفة)) (۲۰۲۹، ۲۰۴۳).

دوايي، بهلكو له ههمو تهمنتدا به چاوهكاني خوت دهبييني، ههردهم ههست به سنگ فراواني دهكيت، جيگير بووني كردهوهكانت و هيزي جهستت و دلشادي و دلخوشيت له گهل خيزانهكندا، له گهل مندالهكانندا، له گهل كرټكار و فرمانبهرهكانندا، دلنياه به بهختياري دهژيت به هوئ شو چاكهكارييهوه له م دونياه و له دواوژيشدا.

بهلام باوكي دووهم: كوپهكي به پاكيشان له مال دهری دهكات، باوكهكه پيی دهلئت: بهسه، واز بهينه، رولهكهم له تهنشت دهرگاكه به جيم بهيله، نه مجار دهستی به گريان كرد و به كوپهكي خوی گوت: سویند به خوا نهی كوپي خوم... پيش سی سال زياتر من باوكي خوم تهنها بولای دهرگاكه پاكيشا!!.

من به چاوی خوم بينيم له كوپه پانيكي گشتيدا خهلكيك كو بوونه تهوه و غهلبه غهلبيك دروست بووه، له نيوانياندا پيره ميژديك دانيشتووه و دهگري، منيش راوهستام و پرسيارم كرد: نه مه چيه؟ گوتيان: نه م كوپه — دهستان دريژ كرد بول كوپيك كه دانيشتبوو — زله يكي دا له رووی باوكي! گوتم: په نا به خوا! نه مجار يهكي به مني گوت: شيخ نه م پياوه دانيشتووه و دهگري، كاتي ويستمان له كوپهكه بدهين گوتي: نه خير... وازی لی بهینن لی مه دن ... گوتمان: بول؟ گوتي: نهوه كوپي منه، گوتمان: نهوه كوپيكي سه رپيچي كهره و توئ ره نجان دووه و دهبي ته می بکريت، گوتي: نه خير، نه مه قهرزيكه و دهبي بيگه پينمهوه، گوتي: من له رووی باوكي خوم دا ليړه له هه مان جيگا!!

سویند به خوا هه دهبي نه م قهرزه بدهيتهوه — بير بکهره وه ((اثنان يعجلهما الله في الدنيا قبل الآخرة: البغي و عقوب الوالدين)) سوور به له سر نهوهی — براكهم — دايكت دوعات بول بکات! واته: نه گهر تو دهسته كاني نهوت ماچ كرد و پاشان رویشتي بول سر كاره كهت به و به يانييه و له كاتيكدانو دوعای بول كردووی، نهوا نه مه شتيكي جوانه، بهلام نا ه نه گهر له دايكت جيا بوويتهوه و به گريانهوه نهوت به جي هيلو دوعای له سهرت ده كرد!! هه رگيز مه لي: من كه سيكي له خواترسم و په يوه ستم به دينه كه مه وه، به ههمو دلمه وه پيت ده ليم: وای لی بکه كه دوعات بول

بكات، وای لی بکه هه‌رده‌م بلتیت: ئه‌ی په‌روه‌ردگارم، من لیت رازیم ئه‌ی کوپی شیرینه‌کم، ئه‌وا سویند به‌ خوا له‌ ژيانندا سه‌رکه‌وتوو ده‌بیټ - انشاء الله - .

ئهمه‌ خواپه‌رستیکه‌ له‌ خواپه‌رسته‌کانی به‌نی ئیسرائیل - ئه‌ویش جوهره‌یج ه‌ - چیرۆکه‌کی به‌ناوبانگه‌ هه‌روه‌کو له‌ هه‌ردوو کتیبی (البخاری و مسلم) دا هاتوو له‌ هه‌رمووده‌یه‌کی (ابو هه‌ریره‌) وه‌ که‌وا خۆشه‌ویست ﷺ هه‌رموویه‌تی: ((لم یتکلم فی المهد إلا ثلاثة: عیسی ابن مریم وصاحب جریج، وکان جریج رجلاً عابداً)) واته‌: هه‌یج که‌سیک له‌ لانه‌که‌یدا قسه‌ی نه‌کردوو ته‌نها سی که‌س نه‌بیټ: عیسا ی کوپی هه‌ریه‌م ﷺ وه‌ هه‌روپه‌که‌ی جوهره‌یج، جوهره‌یج کابراهیه‌کی خواناس بوو)) که‌سیکی خراپه‌کار نه‌بوو به‌لکو که‌سیکی له‌ خواترس و زاهید بوو ((فاتخذ صومعة))، واته‌: جیگایه‌کی دوور له‌ چاوی خه‌لکی و خۆی یه‌کلا کردبووه‌وه‌ بۆ خواپه‌رستی و گوپه‌یه‌لی . ((فکان فیها - واته‌: له‌ خه‌لوه‌تگه‌که‌یدا - فانتته‌ أمه‌ وه‌و یصلي، فقالت: یا جریج، فقال: یا رب أمي وصلاتي)) واته‌: دایکی هات بۆ لای و له‌ کاتیکیدا ئه‌و نوێژی ده‌کرد هه‌رمووی: ئه‌ی جوهره‌یج ... ئه‌ویش هه‌رمووی: خودایه‌ ئایا له‌سه‌ر نوێژه‌که‌م به‌رده‌وام بم یان وه‌لامی دایکم بده‌مه‌وه‌ ؟! ((فأقبل علی صلاته‌ فأنصرف))، واته‌: جا له‌سه‌ر نوێژه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو، بۆیه‌ دایکیشی پۆشته‌وه‌)) ئه‌ویش له‌سه‌ر نوێژه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو وه‌ لامی دایکی نه‌دایه‌وه‌ ((فلما کان من الغد أنته‌ وه‌و یصلي، فقالت: یا جریج، فقال: یا رب أمي وصلاتي فأقبل علی صلاته‌ فأنصرف))، واته‌: بۆ سبه‌ینی دایکی هاته‌وه‌ بۆ لای و له‌ کاتیکیدا ئه‌و نوێژی ده‌کرد هه‌رمووی: ئه‌ی جوهره‌یج ... ئه‌ویش هه‌رمووی: خودایه‌ ئایا له‌سه‌ر نوێژه‌که‌م به‌رده‌وام بم یان وه‌لامی دایکم بده‌مه‌وه‌، جا له‌سه‌ر نوێژه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو، بۆیه‌ دایکی پۆشته‌وه‌)) ئه‌و نوێژ ده‌کات ده‌توانین بڵین هه‌موو کاته‌کانی خه‌ریکی نوێژه‌ ((فلما کان من الغد أنته‌ وه‌و یصلي، فقالت: یا جریج، فقال: أي رب أمي وصلاتي فأقبل علی صلاته‌، فقالت: اللهم لاتمته‌ حتی ینظر إلی وجوه‌

۱. أخرجه البخاري، كتاب في المظالم، باب إذا هدم حائطاً فليبن مثله (٢٤٨٢)، ومسلم، كتاب البر والصلة والآداب، باب تقديم بر الوالدين على التطوع بالصلاة وغيرها (٢٥٠٠ / ٧، ٨) واللفظ له.

المومسات))، واته: بۆ سبه ينى ديسان دايكى هاته وه بۆ لاي و له كاتيكد ا نه و نويزى ده كرد فهرمووى: نهى جوره يچ ... نه و يش فهرمووى: خودايه ئايا له سهر نويزه كه م به رده وام بم يان وه لامى دايكم بده مه وه، جا له سهر نويزه كه ي به رده وام بوو، بۆيه دايكى فهرمووى: خودايه ! نه م كوپره ي من مه مرينه تا وه كو ته ماشاي رووى ئافره ته داوين پيسه كان ده كات)) بۆيه دايكه كه په ست بوو ! بۆ په ست ده بيت له كاتيكد كوپره كه ي خه ريكي نويزه ؟ ئايا له شه ردا هه يه كه مندال به رده وام بيت له سهر نويزه كه ي و لامى دايكى نه داته وه ؟

ولامه كه ي نه وه يه: نه گه ر له نويزه فهرزه كاندا بوو نه وا ده بيت به رده وام بيت له سهر نويزه كه ي، به لام نه گه ر هاتوو له نويزه سوننه ته كاندا بوو وه گوئى لى بوو دايكى بانگى ده كات و ده بينيت دايكى سووره له سهر بانگ كردنه كه ي و نه وا با نويزه كه ي بپرئ و وه لامى دايكى بداته وه.^۱

خۆشه ويستان ... نه مه پله و پايه و ريژى دايكه له دينى خوى به رز و بالادا و له دينه كه ي (محمدى كوپى عبدالله) دا ﷺ، تاكو هيج كه سيك نه لئيت: كه وا ئيسلام ستمى له ئافره ت كردوه !! نه خير! دلتيابه و بزانه كه وا ئيسلام ريژى له ئافره ت گرتوو كاتيك كه دايكه، ريژى لى گرتوو كاتيك كه كچه و ريژى لى گرتوو كاتيك كه خيزان و خانه واده يه، به شيوه يه ك ريژى ليگرتوو كه وا هيج به رنامه يه ك له سهر زه ويدا نه له رۆژئاوا و نه له رۆژه لاتدا نه و ريژه ي ليته گرتوو ...

سبحان الله ! به پاستى (دايكى جريج) به شيوه يه كى زۆر سه ير هه لچوو، بۆيه دوعاى له (جوره يچ) ي خواناس و له خواترسى زاهيد كرد، وريابه ... نه و جوئينى پى نه دابوو، لئى نه دابوو، به قسه ي ناخۆش و لامى نه دابوو وه، چونكه نه و كابرايه له كاتى خواپه رستيدا بوو، له كاتى گوپرايه ليدا بوو ته نها تاوانه كه ي نه وه بوو كه نه يتوانى وه لامى بداته وه، چونكه نه و له كاتى نويزدا بوو بۆيه دايكى دوعاى لى كردو فهرمووى: ((اللهم لاتمته حتى ينظر الى وجوه المومسات))، واته: خودايه نه م كوپره ي من مه مرينه تا وه كو ته ماشاي رووى ئافره ته داوين پيسه كان ده كات)) داوا

۱. انظر: ((شرح مسلم)) للنووي (۱۶ / ۱۰۵).

له خوا ده‌که‌م که ئیمه و ئیوه داپۆشیت له دنیا و قیامه‌تدا! وه‌لامی دوعاکه‌ی درایه‌وه که له (جوره‌یج) ی کردبوو! به راستی ئه‌وه دوعایه‌کی نامۆیه به‌رانبه‌ر به‌و کابرا له خواترس و زاهیده‌ کرا،؟! پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌لێت: ((فتذاکر بنو اسرائیل جریجا وعبادته وکانت امرأة بغی یتمثل بحسنها، فقالت: إن شئتم لأفتننه لکم، فتعرضت له، فلم یلتفت إلیها، فأنت راعیا کان یأوی إلی صومعته، فأمكنته من نفسها، فوقع علیها فحملت، فلما ولدت قالت: هو من جریج، فأتوه فاستنزلوه وهدموا صومعته وجعلوا یضربونه فقال: ما شأنکم؟ قالوا: زنیت بهذه البغی، فولدت منك، فقال: أين الصبی؟ فجاءوا به، فقال: دعونی حتی أصلی، فصلی، فلما انصرف أتى الصبی فطعن فی بطنه، وقال: یا غلام من أبوک؟ قال: فلان الراعی؟))، واته: به‌نی ئیسرائیل باسی جوهره‌یج و په‌رسته‌نه‌که‌یان ده‌کرد، ئافره‌تێکی داوین پیسی ژۆر جوان هه‌بوو، ئه‌و ئافره‌ته‌ گوتی: ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وێت توشی فیتنه‌ی ده‌که‌م، بۆیه ئه‌و ئافره‌ته‌ رویشته‌ بۆ لای و خۆی پیشکه‌شی کرد که‌چی ئه‌و ته‌نانه‌ت ئاوپی لێ نه‌دایه‌وه پاشان رویشته‌ بۆ لای شوانێک که‌ سه‌ردانی خه‌لوه‌تگه‌که‌ی ده‌کرد، ئافره‌ته‌که‌ توانی ئه‌و شوانه له‌ خسته‌بیات و توشی تاوانی زینای بکات و به‌ هۆی ئه‌و زینایه‌وه ئافره‌ته‌که‌ سکپه‌ر بوو (حه‌ملی په‌یدا کرد)، کاتی منداله‌که‌ له‌ دایک بوو گوتی: ئه‌م منداله له‌ جوهره‌یجه، ئه‌وانیش هاتن بۆ لای جوهره‌یج و له‌ خه‌لوه‌تگه‌که‌ی هێنایانه‌ خواره‌وه و خه‌لوه‌تگه‌که‌یان روخاند و ده‌ستیان به‌ لێدانی کرد، ئه‌ویش گوتی: چی بووه؟ گوتیان: تۆ داوین پیسیت له‌ گه‌ل ئه‌م ئافره‌ته‌ داوین پیسه‌دا نه‌جامداوه و ئێستا مندالی بووه، ئه‌ویش فهرمووی: کوا منداله‌که‌؟ ئه‌وانیش منداله‌که‌یان بۆ هێنا، فهرمووی: لیم گه‌رێن تاکو نوێژ بکه‌م، پاشان جوهره‌یج نوێژی کرد، که‌ له‌ نوێژه‌که‌ی بووه‌وه چووه‌ بۆ لای منداله‌که‌و له‌ سکی منداله‌که‌ی دا و فهرمووی: ئه‌ی مندال کێ باوکی تۆیه؟ ئه‌ویش هاته‌ زمان و گوتی: فلان شوان (((.))

ئه‌م منداله له‌ لانکه‌که‌یدایه و تازه له‌ دایک بووه، ئایا چۆن قسه‌ی له‌ گه‌لدا کرد؟ ته‌ماشای ئه‌و به‌روا و دنیایی یه‌ بکه‌ لای ئه‌و کابرایه‌ گه‌یشته‌وه‌ته‌ چی په‌یه‌ک؟ له‌

همان کاتدا دوعای دایکی لی گیرا بوو، نه و مندا له به ویستی خوی گه وړه دهستی به قسه کردن کرد، له کاتی کدا نه و به په پړوپاله که یه وه پیچراوه ته وه و ده لیت: ((فلان الراعي)) به دوعای دایکی توشی نیبتلا بوو له ههمان کاتدا خوی گه وړه رزگاری کرد به هوی خواپه رستی و باوه پ و نویژه کانیه وه، له و کاته دا: ((فأقبلوا علی جریح یقبلونه ویتمسحون به، وقالوا: نبني لك صومعتك من ذهب، قال: لا، أعيدها من طين كما كانت)) واته: پاشان نه و خه لکه روویان له جوړه یج کرد و ماچیان ده کرد و به مه بهستی پیروژراگرتنی دهستیان به جه ستیدا ده هیئا و گوتیان: خه لوه تگه که ت جاریکی تر بډ دروست ده که یه وه له ئالتون، فه رموی: نه خیر هه روه کو خوی چوڼ له قور دروست کرابو و ناوایش دروستی بکه نه وه)).

مه بهست له هیئانه وهی نه م فه رموده یه : دوعای دایکی (جوړه یج) ه له کورپه که ی گیرابوو...

ته ماشای نه م دیمه نه جوان و رونا که ی تر بکه، هه روه کو له (صحیح مسلم)^۱ دا هاتووه له فه رموده یه کی (أسیر ی کوپی جاب) ه وه ده لیت: ((كان عمر بن الخطاب إذا أتى عليه أمداد^۲ أهل اليمن، سأله: أفیکم أویس بن عامر؟ حتی أتى علی أویس)) واته: نه گهر کومه ل و خه لکی یه مه ن بهاتبایه بډ لای عومه ری کوپی خه تتاب نه و پرسپاری لی ده کردن: نایا که سیکتان تیدایه به ناوی اویس ی کوپی عامر؟ تا کو روژیک اویس هات بډ لای)) - ناگاداری نه م گفت و گویه شیرینه که نیمامی عومه ر فه رموی: ((أنت أویس بن عامر؟ قال: نعم، قال: من مراد ثم من قرن؟ قال: نعم)) فه رموی: نایا تو اویس ی کوپی عامر ی؟ فه رموی: به لی، فه رموی: له تیره ی مراد نه مجار له قرن؟ فه رموی: به لی)) - مورد و قهرن دوو هوزن له ولاتی یه مه ن - ((قال: فکان بك برص فبرأت منه إلا موضع درهم؟ قال: نعم))، واته: فه رموی: له جه سته تدا به له کیك بووه و ئیستا چاک بووه ته وه ته نها جیگای دهره میکی ماوه؟ فه رموی: به لی)) - ته ماشاکه نیمامی عومه ر ته مه نی

۱ - أخرجه مسلم، کتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل أویس القرني (۲۵۴۲).

۲. الأمداد: هم الأنصار والأعوان.

نه‌خوښييه‌كه ديارى ده‌كا و نه‌و چاك بووته‌وه ته‌نھا جیگای دهره‌ميك نه‌بيټ-
 ((قال: لك والدۀ؟ قال: نعم، قال سمعت رسول الله ﷺ، يقول: " يأتني عليكم أويس
 بن عامر))، واته: دايكت ماوه؟ فهرمووی: به‌لئ، فهرمووی: گويم لئ بوو
 پیغه‌مبه‌ری خواﷺ فهرمووی: أويس ی کوپی عامر دیت بۆ لاتان)).

پیغه‌مبه‌ری خواﷺ (أويس ی کوپی عامر) نه‌بینیوه تاوه‌كو به‌م شپوه ورده
 وه‌صفی نه‌و بکات هه‌روه‌كو ديارى کردنی جوړی نه‌خوښييه‌كه‌ی كه به جه‌سته‌وه‌یه
 بووه وه هیشتا شوینه‌واری نه‌و نه‌خوښييه به جه‌سته‌یه‌وه ماوه به قه‌د
 دهره‌ميك! ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۖ عَلَيْهِمْ شَدِيدُ الْفَرَىٰ﴾ النجم: ۴- ۵، واته: نه‌و
 قورئانه‌ی كه نه‌و ده‌یلئت، جگه له‌وه‌ی كه به وه‌حی بۆی ده‌نی‌ردریت هیچی تر
 نییه، واته: نه‌م قورئانه هه‌ر له لایه‌ن خواوه‌یه (۴) خاوه‌ن هی‌زو به زه‌بر
 (جو‌بریل)ی فریشته‌یه، قورئانی فی‌رکردوه، به‌لئ زۆر به هی‌زه، ده‌ست پا‌كه، زمان
 پا‌كه،؟! (۵)).

فهرموویﷺ: ((يأتي عليكم أويس بن عامر مع أمداد أهل اليمن، من مراد، ثم من
 قرن، كان به برص فبرأ منه إلا موضع درهم، له والدۀ هو بها بر، لو أقسم على الله
 لأبره)) واته: أويس ی کوپی عامر دیت بۆ لاتان له گه‌ل کۆمه‌ل و خه‌لکی یه‌مه‌ندا له
 هۆزی مو‌راد و نه‌مجار له قه‌رن وه تو‌شی نه‌خوښی به‌له‌ك بووه و پاشان چاك
 بووه‌ته‌وه ته‌نھا جیگای دهره‌ميك نه‌بيټ دايکی ماوه و له گه‌لیدا زۆر چا‌كه‌کاره
 نه‌گه‌ر سویند بخوات كه خوا شتیکی بۆ ده‌كات نه‌وا خوا‌ی گه‌وره سویند‌ه‌كه‌ی بۆ
 جی به جی ده‌كات)) ته‌ماشای چا‌كه‌کاری و شوینه‌واری چا‌كه‌کاری بکه - ((فإن
 استطعت أن يستغفر لك فافعل)) واته: نه‌گه‌ر توانیت داوای لئ بکه‌یت كه داوای
 لی‌خوښبوونت بۆ بکات نه‌وا بی‌که)).

سه‌یر له‌وه‌دایه عومه‌ر داوای دوعا له یه‌کی له شوینکه‌وتوان ده‌كات (تابعی) وه
 عومه‌ریش کی‌یه و چی كه‌سی‌که؟! نه‌و نه‌و هاوه‌له گه‌وره و به‌ری‌زه‌یه كه‌وا رۆژیک
 پیغه‌مبه‌ری خواﷺ دوعای کرد كه ئیسلامی پی به عیززه‌ت ببیته‌وه و فهرمووی:
 (هه‌روه‌كو الترمذي ريوایه‌تی کردوه له فهرمووده‌یه‌کی عبدالله ی کوپی عومه‌ره‌وه)

ده‌لټت: ((اللهم أعز الإسلام بأحب هذين الرجلين إليك بأبي جهل أو بعمر بن الخطاب))^۱
 واته: په‌روه‌ردگاری من ئیسلام به‌ عزیزه‌ت بکه به‌ خوښه‌ویسترینی ته‌و دوو پیاوه
 لای تو: به‌ ته‌بو جه‌ل یان به‌ عوم‌ری کوپی خه‌تتاب)) .
 که‌چی ته‌وه‌تا لی‌ره‌دا پی‌غه‌مبه‌ری خوا^ص به‌ عوم‌ر ده‌لټت: ((فإن استطعت أن
 يستغفرک فافعل)) واته: ته‌گه‌ر توانیت داوای لی بکه‌یت که‌ داوای لی‌خوښبوونت بو
 بکات ته‌وا بیکه‌)) ئایا ده‌توانیت له‌ گه‌ل ته‌م مانایانه‌دا بژییت ته‌ی برای به‌ریزم و
 ته‌ی خوشکی پی‌زدارم؟!

بو‌یه عوم‌ر فه‌رمووی: ((فاستغفر لی، فاستغفر له)) واته: داوای لی‌ خوښبوونم
 بو بکه‌ لای خوا، ته‌ویش داوای لی‌خوښبوونی بو کرد)) به‌لی... چاکه‌کاری به‌ تایبه‌ت
 له‌ گه‌ل دایکیدا (أویس) ی گه‌یاندده ته‌م پله و پایه به‌رز و به‌ نرخه - ئایا ته‌م پله و
 پایه‌ی أویس به‌ چاکه‌کاری بووه؟ به‌لی... به‌ چاکه‌کاری له‌ گه‌ل دایکیدا! . ((فقال
 له‌ عمر: أين تريد؟ قال: الکوفة، قال: ألا أکتب لك إلى عاملها؟ قال: أکون فی غبراء
 الناس أحب إلی)) واته: عوم‌ر به‌وی فه‌رموو: بو کوئی ده‌ته‌وی بژییت؟ فه‌رمووی:
 بو کووفه، فه‌رمووی: نوسراویکت بو بنووسم بو کاربه‌ده‌سته‌که‌ی ته‌وی؟ فه‌رمووی:
 ته‌گه‌ر له‌ چینی خواره‌وه‌ی خه‌لکی بم پی‌م خوښتره)) - ته‌م پیاوه پی‌شه‌نگی و
 به‌ناوبانگی و ته‌و جوړه شتانه‌ی ناوټ به‌لکو ته‌نها ره‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌ی
 ده‌ویت و دواړوژ بو خوی دابین بکات -

((قال: فلما کان من العام المقبل حج رجل من أشرافهم، فوافق عمر، فسأله عن
 أویس، قال: ترکته رث البيت، قليل المتاع)) واته: بو سالی داهاتوو کابرایه‌ک له
 ناودارانیان به‌مه‌به‌ستی حه‌ج هاتبوو، وایک که‌وت که‌ عوم‌ر بیینی، ته‌ویش
 پرسپاری أویس ی لی کرد، کابراش له‌ ولامدا فه‌رمووی: کاتی من به‌ جیم هیشت
 خاوه‌نی مالکی شپ و که‌ل و په‌لکی که‌م بوو)). ئیمامی عوم‌ر به‌م کابرایه‌ی
 فه‌رموو: ((سمعت رسول الله ﷺ، یقول: " یأتی علیکم أویس بن عامر مع أمداد أهل

۱. أخرجه الترمذي کتاب المناقب باب (۱۶) (۳۶۸۱) وقال: ((حدیث حسن صحیح غریب))، وابن حبان (۲۱۷۹)، وأحمد فی ((فضائل الصحابة)) (۳۱۲)، وعبد بن حمید (۷۵۷)، وصححه الشيخ الألبانی فی ((صحیح سنن الترمذي)).

اليمن من مراد، ثم من قرن، كان به برص فبرأ منه، إلا موضع درهم له والدته هو بها بر، لو أقسم على الله لأبره، فإن استطعت أن يستغفر لك فافعل)) واته: گويم لى بوو كهوا پيغه مبهري خواص^۱ فهرمووى: اويسى كوپى عامر ديت بو لاتان له گهل كومه ل و خه لكى يه مه ندا له هوزى موراد و نه مجار له قهرن وه توشى نه خوشى به له ك بووه و پاشان چاك بووه ته وه ته نها جيگاي دهره ميك نه بيت داىكي ماوه و له گه ليدا زور چاكه كاره نه گهر سويند بخوات كه خوا شتيكى بو دهكات نهوا خواى گه وره سوينده كهى بو جى به جى دهكات، نه گهر توانيت داواى لى بكهيت كه داواى ليخوشبوونت بو بكات نهوا بيكه)) كابرايش گه پايه وه بو يه من و به دواى اويسى كوپى عامردا ده گه را ((فأتى اويسا فقال: استغفر لي، فقال اويس: أنت أحدث عهدا بسفر صالح، فاستغفر لي))، واته: چوو بو لاي اويس فهرمووى: داواى ليخوشبوونم بو بكه، اويس فهرمووى: تو تازه له سه فهرى خه ير گه پراويته وه وه، تو داواى لى خوشبوونم بو بكه)) چونكه نهوا كابرايه تازه له سه فهرى حه ج گه پرايووه وه بويه كابرا پتي گوت: ((استغفر لي، فقال اويس: لقيت عمر؟ قال: نعم)) واته: داواى ليخوشبوونم بو بكه، اويس فهرمووى: ثايا عومهرت بينى؟ فهرمووى: به لى)) واته: نه م قسه و باسه هيچ كه سيك نازانيت ته نها عومهر نه بيت، كه واپوو ثايا تو نهوت بينيوه و باسى بو كردوى؟ - ((قال: نعم، أستغفر لي، فاستغفر له، ففطن له الناس، فانطلق على وجهه)) واته: فهرمووى: داواى ليخوشبوونم بو بكه، نه ويش داواى ليخوشبوونى بو كرد، خه لكى لى تيگه يشتن، نه ويش سه ري دانواند و رويشت)) ته ماشاي فزلى چاكه كارى بكه - نهى ريژداران - چهند جوان و شيرينه !! .

له فهرمووده يه كدا، كه (أحمد و النسائي و الحاكم) و جكه له وان به سه نه ديكي (صحيح)^۱ رپوايه تيان كردوه له فهرمووده ي داىكي ثيماندارانه وه (عائشه) كهوا پيغه مبهري خواص^۱ فهرموويه تي: ((دخلت الجنة فسمعت فيها قراءة، فقلت: من

۱- أخرجه أحمد (۶/ ۳۶، ۱۵۹، ۱۵۲، ۱۶۶، ۱۶۷)، وفي ((فضائل الصحابة)) (۱۰۰۷)، والنسائي في ((فضائل الصحابة)) (۱۲۹)، وعبد الرزاق في ((مصنفه)) (۱۱/ ۱۳۲)، وأبو يعلى (۷/ ۳۹۹)، والحاكم (۳/ ۲۰۸)، وصححه على شرط الشيخين ووافقه الذهبي وابن حبان (۷۰۱۴، ۷۰۱۵)، وأبو نعيم في ((الطية)) (۱/ ۳۵۶)، والبيهقي في ((شرح السنة)) (۴۱۸)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (۲۳۷۱)، و((الصحيحه)) (۹۱۳).

هَذَا؟)) واته: چوومه به هه شته وه گويم له خویندنه وهی قورئان بوو، گوتم: نه مه کتیه؟)) واته: ئایا نه مه کتیه کهوا له به هه شتدا قورئان ده خوینیت؟ ((قالوا: حارثة بن النعمان، فقال ﷺ: كذاكم البر، كذاكم البر)) واته: فهرمویان: حارثة ی کوپی النعمان ه، خوشه ویست ﷺ فهرموی: نه وه به هوی چاکه کاریبه وهیه، نه وه به هوی چاکه کاریبه وهیه)) چونکه حارثة له هه موو که سیک زیاتر له گه ل دایکیدا چاک بووه. نه گه ر توانیت پییه کانی باوکت ماچ بکه ی خیراکه ماچی بکه و هه رگیز خاو و ته مه ل مه به وسویند به خوا دایک و باوکت ریگاکه تن به ره وه به هه شت، تو نه ی خوشکی به پیزم نه گه ر ده توانیت پییه کانی دایکت ماچ بکه ی نه وا خیراکه ماچی بکه و هه رگیز دوا مه که وه چونکه ریگاکه ته به ره وه به هه شت نه گه ر به دهستی بهینى، پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((ويحك! الزم رجلها فثم الجنة))،^۱ واته: تیا بچیت! ده ست به پییه کانی دایکته وه بگره نه وا ریگی به هه شته)) من باوه پم وایه کهوا هیچ کاریک له وه به باشت نازانم کاتیک بگه مه خوا له چاکه کردن له گه ل دایکمه نه بیت وه داوا له خوا ده کهم که هه موو کار و کرده وه کانمان وه رگریت و دل سو زیمان پی ببه خشیت.

به لام چاکه کردن له گه ل دایکتدا کاریکی شاراووهیه ... دهسته کانی ماچ ده که ی ... سه ری ماچ ده که ی ... به سنگی خۆته وه ده یگوشیت ... و خواردنی ده ده یی ... پاره ی له سه ر خه رج ده که ی ... پیزی لی ده گریت ... به وته یه کی خوش دلشادی ده که ییت ... به به خشینیک ... هه تا کوټایي نه و کرده وه چاکانه ... هه موو نه وانه هیچ که سیک پی نازانیت ته نها خوا نه بیت ...

نه وه یشه بزانه کهوا پیغه مبه ری خوا ﷺ چاکه کردن له گه ل دایک و باوکتا پيشی جیهادی خستوو له پیناوی خوادا هه رووه کو (البخاری و مسلم) له (صحیح)^۲ هه که یاندا ریوایه تیان کردوو له فهرمووده یه کی (عبدالله ی کوپی مسعود) وه ده دلیت: ((قلت: يا رسول الله ﷺ، أي العمل أحب الى الله؟ قال: " الصلاة على

۱. أخرجه ابن ماجه كتاب الجهاد، باب الرجل يغزو له أبوان (٢٧٨١)، وحسنه الشيخ الألباني في ((صحیح الجامع)) (١٢٤٨)، و((الإرواء)) (٥ / ٢١).

۲. أخرجه البخاري، كتاب مواقيت الصلاة، باب فضل الصلاة لوقتها (٥٢٧)، ومسلم كتاب الإيمان، باب بيان كون الإيمان بالله تعالى أفضل الأعمال (٨٥).

وقتها، قال: ثم أي؟ قال: "ثم بر الوالدين"، قال: ثم أي؟ قال: "الجهاد في سبيل الله" (واته: گوتم: نهی پیغه مبهري خواص خۆشه ويسترين كاريك له لای خوا چييه؟ فهرمووی: نويز كردنه له كاتي خویدا، گوتم: پاشان چی؟ فهرمووی: چاكه كردنه له گه ل دايك و باوكدا، فهرمووی: پاشان چی؟ فهرمووی: تيكوشانه له پیناوی خوادا)).

كه و ابوو چاكه كردن له گه ل دايك و باوكدا پيشی جهاد كه وتوو له پیناوی خوادا، نه وه راستییه كه و ده بی بيزانين و فيري بين .

له ههردوو كتيبي (صحيح) دا هاتوو له فهرموده يه كي (عبدالله ي كوري عمرو) وه فهرموويه تي: ((أقبل رجل إلى نبي الله ﷺ فقال: أبايعك على الهجرة والجهاد، أبتغي الأجر من الله، فقال له المصطفى ﷺ: "فهل من والدك أحد حي؟" فقال الرجل: نعم، بل كلاهما، فقال له ﷺ: "فتبتغي الأجر من الله؟" قال: نعم، قال: "فارجع إلى والدك فأحسن صحبتهما"))، واته: كابريه ك هات بو لای پیغه مبهري خواص فهرمووی: به يعتت پی ددهم له سهر كوچكردن و تيكوشان له پیناوی خوادا، چاوه پوانی پاداشت له خوا ده كه م، خۆشه ويست ﷺ فهرمووی: ئايا هيچ له دايك و باوكت زيندوون؟ فهرمووی: به ئی، به لكو ههردووكيان ماون، فهرمووی: وه چاوه پوانی پاداشت لای خوا ده كه ی؟ فهرمووی: به ئی، فهرمووی: كه و ابوو بگه پيوه و له گه ئياندا به باشی په فتار بكه)).

له گوته يه كي تر دا هاتوو ((أحي والداك؟"، قال: نعم، قل: "ففيهما فجاهد)) واته: ئايا دايك و باوكت زيندوون؟ فهرمووی: به ئی، فهرمووی: كه و ابوو له گه ل نه واندا تيكوشه)).

له گوته يه كي تر دا هاتوو: ((قال الرجل: جئت أبايعك على الهجرة، وترك أباي بيكيان!، فقال ﷺ: "فأرجع إليهما، وأضحكما كما أبكيتهما"))، واته: كابرا

۱. أخرجه البخاري، كتاب الجهاد والسير، باب بئان الأبوين (٣٠٠٤)، ومسلم كتاب البر والصلة والآداب (٢٥٤٩).

۲. أخرجه ابن ماجه، كتاب الجهاد، باب الرجل يغزو وله أبوان (٢٧٨٢)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجه).

فهرمووى: هاتووم به‌يعتد دده‌مى له‌سهر كۆچكردن و باوك و دايكم جى هيتشت له كاتيكدا نه‌وان ده‌گريان، فهرمووى: بگه‌پتوه بۆ لايان نه‌وان پيټبه‌كه‌نينه هه‌روه‌كو چۆن نه‌وان ده‌گريان به هۆى تروه)).

ليڤه‌دا قسه‌يه‌كى شيرين و خوشى پيغه‌مبه‌رى خواﷺ هه‌يه روومانى بۆ لاي خۆى وهرده‌گيرينيته‌وه هه‌رچه‌نده زۆربه‌ى خه‌لكى تىى كه‌وتوون - ئيللا كه‌سيك نه‌بيت كه‌ خوا خۆى ره‌حمى لى كرده‌بيت - هه‌روه‌كو له هه‌ردوو كتيبي (صحيح) ۱ دا هاتوه له فهرمووده‌يه‌كى (عبدالله ى كوڤى عمرو) وه كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خوشه‌ويست ﷺ فهرموويه‌تى: ((من الكبائر شتم الرجل والديه))، واته: يه‌كى له تاوانه‌كه‌ وه‌ره‌كان نه‌وه‌يه كه‌سيك جوين به‌ دايك و باوكى خۆى بدات)) كاتى هاوه‌لان نه‌وه‌يان بيست فهرموويان: ((يا رسول الله، هل يشتم الرجل والديه؟)) واته: نه‌ى پيغه‌مبه‌رى خواﷺ ئايا كه‌س هه‌يه جوين به‌ دايك و باوكى خۆى بدات؟)).

له‌ گوته‌يه‌كى تر دا هاتوه: ((أيسب الرجل والديه؟)) فقال النبي ﷺ: " نعم يسب أبا الرجل فيسب أباه، ويسب أمه فيسب أمه))، واته: ئايا كه‌س جوين به‌ دايك و باوكى ده‌دا؟ پيغه‌مبه‌رى خواﷺ فهرمووى: به‌لى، جوين به‌ باوكى كه‌سيك ده‌دات نه‌ويش جوين به‌ باوكى نه‌م ده‌دات و جوين به‌ دايكى كه‌سيك ده‌دات و نه‌ويش جوين به‌ دايكى نه‌م ده‌دات)).

ئايا بيرت له‌م قسه‌يه‌ى خوشه‌ويست كرده‌وه؟ كابرايه‌ك تۆ جوين به‌ دايكى ده‌ده‌يت و نه‌ويش جوين به‌ دايكت ده‌دا، بۆيه تۆ كه‌وتيته ناو خراپه‌كارى و ره‌نجاندن به‌رانبه‌ر به‌ دايكت، تۆ جوين ده‌ده‌ى به‌ باوكى كابرايه‌كى تر و نه‌ويش جوين به‌ باوكت ده‌دا بۆيه تۆ خراپه‌كارى و ره‌نجانندن به‌رانبه‌ر به‌ حه‌قى باوكت كرد!!

په‌نگه هه‌نديكمان ئيستا ده‌ست به‌ گريان بكات و نه‌م قسانه‌كارىگه‌رى له‌سهر هه‌بيت و ده‌ليت: خوا ليت خوش بيت! تۆ برينه‌كانى نيمه‌ت كولانده‌وه چونكه

۱- أخرجه البخاري، كتاب الأدب باب لا يسب الرجل والديه (٥٩٧٢)، ومسلم كتاب الإيمان باب بيان الكبائر وأكبرها (٩٠).

كەسى وامان تىدايه باوكى مردووه يان دايكى مردووه، ئايا ئىستا چى بكات؟ ئايا
هېچ هەلىك ماوه شتىك بكەم له پىش ئه وهى بمرم هرچهنده دايك و باوكم كوچى
دواييان كردووه؟!

وه لآمى ئەم پرسىاره: به لى ... هەرگىز بى ئومىد مەبه وه خواى گه وره
موژدهى خەيرت پى دەدا وه بزانە هيو و ئاوات به رانبەر به خواى گه وره هەرگىز له
بن نايەت ... دەرگای تکا داناخرىت ... تەنانهت ئەگەر له ژيانى دايك و باوكتدا
سەرپىچى فەرمانەكانىانت كردبو ئىستا ئه وهت له سەر هه كه پەيمان تازه بکه يته وه
وه ئەو سەرپىچىيانە بگۆریت به چاکه کارى ... ئەگەر دايك و باوكت كوچى دواييان
کردووه ئەوا ئىستایش دەرگای چاکه کارى به رانبهريان کراوهيه وه رىگاكه له بهر
دهستدایه و فراوانه به لآم گرنگ ئه وهيه ههنگاو بنییت به په له له سەر رىگای
چاکه کارى ... ئه وه چۆن ده بىت؟

گوئى له ولآمه كه بگره راسته وخۆ له پىغه مبهرى خوداوه ﷺ بۆ ئەم پرسىاره ...
ههروهكو له فەرموودهيه كدا هاتووه كه ئىمامى (أحمد) له (مسند) هكهيدا و أبو
داود له (سنن) هكهيدا و الترمذى و ابن حبان و جگه له وان^۱ رىوايه تيان كردووه (وه
له بهر سپاردهيه كى زانستى له سه نه ده كهيدا (على كبرى عبید الساعدي) ههيه كه
تهنها لای ابن حبان باوه پىتكراوه، به لآم ئەودواى پياوانى سه نه دى فەرمووده كه له
باوه پىتكراوه كانن ... له فەرموودهيه كى (أبي أسيد الساعدي) هه وه ده لىت: ((بيننا
نحن عند رسول الله ﷺ: إذ جاءه رجل من بني سلمة، فقال: يا رسول الله ﷺ، هل
بقي من بر أبوي شيء أبرهما به بعد موتهما؟ -))، واته: له كاتىكدا ئىمه له
خزمهتى پىغه مبهرى خوادا بووين ﷺ كابرايهك له هۆزى بهنى سه له مه هات بۆ
لاى، فەرمووى: ئەى پىغه مبهرى خوا ﷺ ئايا هېچ چاکهيهك ماوه له گەل دايك و
باوكمدا له پاش مردنيان ئەنجامى بدهم ؟)) به راستى پرسىارىكى راسته وخۆيه و

۱. أخرجه ابو داود، كتاب ((الأدب)) باب ((في بر الوالدين)) (٥١٤٣)، وابن ماجه كتاب ((الأدب)) باب ((مصل
من كان أبوك يملك)) (٣٦٦٤)، وأحمد (٤٩٨ / ٣)، وابن حبان (٤١٨)، والحاكم (١٥٤ / ٤)، وصححه ووافقه
الذهبي، وضعفه الشيخ الألباني في ((ضعيف أبي داود وابن ماجه)).

بیر له ولامه که ی بکه ره وه... پیغه مبه ری خوا^۱ به نه وی فه رموو: ((نعم، الصلاة علیهما، والاستغفار لهما، وإنفاذ عهدهما من بعدهما، وصلة الرحم التي لا توصل إلا بهما، وإكرام صديقهما)) واته: به لئ نه وانه یش بریتین له:

یه که م: ((الصلاة علیهما)) نه مه مانای چییه؟ مه بهستی له (الصلاة) نه و نویره نییه که رۆژانه پینج جار نه نجامی ده دهین، به لکو مه بهسته که ی لیږده دا پارانه وه و دوعایه! رهنگه هندی که س پیم بلتت نه م قسه ت له کوپوه هینا که چی نه و ده لیت: ((الصلاة علیهما))؟

ده لیم: نه م مانایه وه کو نه و نایه ته یه که خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿حُذِرْنَ أَمْوَالَهُمْ صَدَقَةٌ تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ﴾ التوبة: ۱۰۳، واته: له سامانه که یان زه کات و سه ده قیه وه رگره دل و ده روونیانی پی پاکه وه که هه تا له گونا هه کانیان پاک ببنه وه و چاکه کانیان فراوان ببی و ده شگنه پله ی هه ره به رزو دوعای چاکیان ده ره ق بۆ بکه چونکه دوعا و نزای تو دلنارامی و تۆقره به خشه بۆیان)) له پارانه وه ی پیغه مبه ری خوا^۱ هاتووه کاتی یه کی له هاوه لان خهیری ده کرد، جا نه ویش ده یگوت: ((اللهم صل على آل أبي أوفى)) مانای (الصلاة) لیږده دا مانای پارانه وه یه.

دووه م: ((والاستغفار لهما)) واته: داوای لی خوشبوون بۆ دایک و باوکت بکه هه روه کو چۆن به مندالی تویان په روه رده کرد.

سییه م: ((وإنفاذ عهدهما من بعدهما)) واته: جی به جی کردنی نه و په یمانانه ی دایک و باوکت په یمانیان دابوو به مه رجی په یمانه که دروست بیت و حه رام نه بیت.

چواره م: ((وصلة الرحم التي لا توصل إلا بهما، وإكرام صديقهما)) واته: گه یاندنی نه و په یوه ندییه خزمایه تییه که ته نها له ریگای نه وانه وه پیت ده گه ن، و ریژ گرتن

۱- أخرجه البخاري، كتاب الزكاة باب صلاة الإمام ودعائه لصاحب الصدقة (١٤٩٧)، ومسلم كتاب الزكاة باب الدعاء لمن أتى بصدقه (١٠٧٨).

له ھاوريگانان)) ھەردەم ابن عمر دەيفەرموو — ھەروەكو له (صحيح مسلم) ۱ دا ھاووھ كەوا پيغەمبەري خوا ﷺ ھەرموويەتي: ((إن أبر البر صلة الولد أهل ود أبيه)) واتە: له چاكترين چاكتەكاري له گەل دايك و باوكدا ئەوھيە كەوا منداڵ پەيوەندي له گەل خۆشەويستانی دايك و باوكيدا بگەيەنیت)).

ئەي پيژداران... رەنجاندنی دايك و باوك تاوانیکە له تاوانە گەورەكان و نیشانەيەكە له نیشانەكاني قیامت ھەروەكو ئەو راستگويە ھەرموويەتي كە ھەرگيز له خۆھ قسە ناكات ﷺ: ((أن تلد الأمة ربتها))، يان ((أن تلد الأمة ربها)) ئويش ئەوھيە كە كوچرەفتار و ھەلسوكەوت له گەل دايك و باوكيدا دەكات ھەروەكو رەفتاري گەورەيەك له گەل كۆيلەكاني خۆي دەيكات... ھەروەھا كچ رەفتار له گەل دايكيدا دەكات وەكو رەفتاري كچە خانەدان و گەورەيەك له گەل كەنیزەكەيدا. داوا له خوا دەكەم بەركەت بخاتە ژيانى دايك و باوكمانەو، له دونيا و دواړژدا پەحميان پي بكات... خودايە ئەگەر باوك و دايكى ئيمە ئيستا له بەر دەستی تۆدان ئەوا رەحمەت و مېھرەباني خۆت بربژينە بە سەرياندا و نيشتەجيی بەھەشتی بەرينيان بكە وە ھەريەكی لەوان ئەگەر زیندووھ ئەوا لەسەر گوپراپەلی خۆت بيانژينە وە ئيمە و ئەوان لەسەر سوننەتەكەي پيغەمبەرەكەت ﷺ و دينەكەي خۆت بمرينە... يا أرحم الراحمين.

۱- أخرجه مسلم، كتاب البر والصلة والآداب، باب فضل صلة أصدقاء الأب و الأم و نحوهما (۲۰۰۲).

د هرکه وتنی خراپه کاری و بچړاندی په یوه نډی خزمایه تی

له م به شه دا باسی نیشانه یه کی تر ده کم که د هرکه وتووه و بلاو بووه ته وه به شیوه یه کی وا که سی ئیماندار باوه پی زیاد ده کات به و که سه ی، که هرگیز له خو وه قسه ناکات ﷺ.

له گه ل مندا بیر بکه ره وه له م فرموده یه که وا ئیمامی نه حمده له (مسند) ه که یدا و الحاکم له (مستدرک) ه که یدا و جگه له وان^۱ پړیوایه تیان کردووه له فرموده یه کی (عبدالله ی کوری عمرو) وه که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمویه تی: ((لا تقوم الساعة حتى يظهر الفحش والتفاحش وقطيعة الرحم وسوء المجاورة))، واته: قیامت هه لئاسیت تاوه کو خراپه کاری و زمانپسی و بچړاندی په یوه نډی خزمایه تی و خراپ مامه له کردن له گه ل هاوسیډا بلاو نه بیته وه)) خیرا که ن با پیکه وه له گه ل یه کم نیشانه دا پاره سستین، که له م فرموده یه دا هاتووه، ئه ویش فرموده که ی پیغه مبه ری خوا یه ﷺ که ده فرمویت: ((حتى يظهر الفحش والتفاحش))...

جا که واپوو ((الفحش والتفاحش)) چیه؟

ابن منظور و ابن الأثیرو جگه له وان له نه هلی زمانه وانی فرمویانه^۲: ((الفحش و التفاحش بریتیه له هه موو ته و کرده وه یه کی ناشیرین و ناقولا)) به پاستی و ته و کرده وه ی ناشیرین و ناقولا و ناریک بلاو بووه ته وه به شیوه یه کی وا که سی ئیماندار باوه پړه که ی به فرموده کانی پیغه مبه ری خوا ﷺ زیاتر و ژورتر ده بیت که وا ئه و ئه م فرمودانه ی فرمووه، چونکه ئه وانه چه ند وشه یه کن له چرای پیغه مبه رایه تییه وه دهرده چن.

نیستا وشه ی خراپ و ناشیرین و سووک و ریسوا ژور بووه - که ردنم نازاد بکه ن نه گهر بلیم: له ژور مال و له ده زگا کانی راگه یانندن و له فلیمه کان و له زنجیره کاندان و

۱. أخرجه أحمد (۲/ ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۹۹)، والحاکم (۱/ ۱۴۷)، وصححه ووافقه الذهبي، وفي (۵۵۸/۴)، والبخار في ((مسنده)) (۲۴۳۵)، وعبدالرزاق في ((مصنفه)) (۲۰۸۵۲)، وصححه الشيخ أحمد شاكر والشيخ شعيب.
۲. لسان العرب (۳۲۵/۶) مادة: ((فحش)).

له كه ناله ئاسمانییه كاندا به لكو چهنده ها كه نال به ته واوی تاییه ت كراوه بو وینه
گرتنی خراپه کاری و داوین پیسی!

ابن الاثیر ده لیت: ((زورجار وشه ی (الفاحشة) به مانای زینا دیت ههروه کو
چون خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ﴾ النساء: ۱۹، واته:
جا مه گه به ئاشکرا داوین ته پری و زینا بکه، یان هه ر کاریکی تری نابهجی بکه،
دیاره نه و کاته ره وایه ناچار بکری و ته لاق بدرین)).

ده لیم: خراپه کاری و زینا وینه گیراوه و هاتوه ته ناو زۆریه ی مالی موسلمانانه وه
- ولا حول ولا قوة الا بالله - به لكو چهنده ها گوڤار و كه نال تاییه ت كراون بو وینه
گرتنی زینا کاری و خراپه کاری - ههروه کو له پیشدا باسم کرد - تو جاری و ههیه
وشه یه کی زور نامۆ له کوپیک له کوپه کانتیه وه ده بیسی و سه رسام ده بیت و
ده لیت: چون کوپه کهم نه م قسه یه ی کرد و به زاریدا هات؟! نه و کوپه نه و
وشه یه ی له ماله وه نه بیستوه، که وابوو نه و وشه یه ی له کوپه هینا؟ رهنگه له
ده زگاکانی راگه یاندنه وه، یان له سه ر شه قام گوپی لی بووه، یان له قوتاخانه، یان
له هه ر هۆکاریک له هۆکاره کانی راگه یاندن... هتد، ئیستا زور وشه ی خراپ
ده رکه وتوو و چهنده ها وشه ی سووک و ریسوا له زۆریه ی جیگاگان بلآو بووه ته وه و
چهنده ها کردار و کرده وه که ئابوو له که دار ده که ن به لكو جاری و ههیه دین له
بنه چه وه هه لده کیشی وه دلله کان پر له خراپه کاری ده کات و نه م کرده وه خراپ و
سووکانه ده بنه هۆی نه وه ی جاری و ههیه خواناس و زاهیده کان ده گوپن به
که سانی خراپه کار و به دکار نه گه ر ره حمه تی خوای کارزان بالاده ستیان پی
نه گات... به لی ئیستا وشه و قسه ی خراپ ده رکه وتوو و کرده وه و کرداری خراپ
ده رکه وتوو به شیوه یه کی روون و ئابوو به ر، نه خلاقیات و ره وشته کان له ریگا
لایان داوه... باوه پیم پی بکه نه گه ر بلیم: ئیستا ته نگانه ی نه م ئوممه ته ته نگانه و
نه بوونی نه خلاق و په وشته... په نگه که سیک بلیت: ئیمه سامانمان ده ویت... ئیمه
چه کمان ده ویت... ئیمه ئابوو ریمان ده ویت... به لی... من نکۆلی لی ناکه م... له

پايه و قه درى نه وانه كه م ناكه مه وه ... به لام من پرسىارت لى ده كه م - برا
خوشه ويسته كه م - ثايا نرخى ثابوورى چيبه ؟ نرخى زانست و زانيارى چيبه ؟ نرخى
فلان و فلان چيبه ؟ ... نه گهر ئاكار و ره وشت نه ما و له ناوچوو ؟ سويند به خوا
همو نه مانه هيچ نرخيان نيبه .

إنما الأمم الأخلاق ما بقيت   فإن هموا ذهبت أخلاقهم ذهبوا

واته : مانه وهى هر ئوممه تيك په يوه سته به ئاكار و ره وشته وه نه گهر
ئاكاره كانيان روښت نه وا نه وانيس له ناو ده چن)) ...

زانايه كى بى ره وشت فيتنه په به سهر ئوممه ته كه يه وه .. پزىشكيكى بى ره وشت
فيتنه په به سهر نه خوشه كانه وه و به سهر ئوممه ته وه ... نه اندازيارى كى بى ره وشت
فيتنه په به سهر خه لكى و به سهر ئوممه ته وه ، من ته نها يه ك نمونه تان بو
ده هينمه وه : وا دابنى نه اندازيارى ك - هر چه نده پله ي گهره بيت - به ده يان
مه لايين دينار و دولارى له بهر ده ستدايه .. داواى لى كرا به چا ك كرنى كومه لى ك له
ريگاكان يان به دروست كرنى كومه له بورجيك به لام تووشى نه خوشى (غش) فىل
هاتووه ... هيچ ره وشتى نيبه ... په وشتى سپارده ي له ده ستداوه ... ثايا
نه نجامه كه ي چى ده بيت ؟ ده بيت هوى رووخانى نه وه موو كوشك و ته لارانه ...
رشتنى خوښى ده يان و سهدان كه س ... چه نده ها ريگه چاك ده كړي ته وه له هه مان
نه و ساله ي كه چاك كراوه ته وه پټويستى به وه په جاريكى تر چاكى بكه يته وه !

با نه و ه ش بزانيه كه وا نه م جوړه ره وشتانه پټويستى به ريڼمووى كه س نيبه ...
نه و كه سه كه پاشماوه كه ي خوى له ئوتومبيله كه يه وه فرى ده داته سهر ريگا
گشتييه كان ... نه و كه سه ي كه پاشماوه كه ي خوى فرى ده دا ، له سه يرانگايه كى
جواندا كه بو نه و و جگه له و ناماده كراوه ... به شيوه يه ك پاشماوه ي خواردن و
خوارندنه وه كه ي به جى ده هيلى كه نازاره كان زياتر ده كن ... نه مه پټويستى به
ريڼمووى هيچ كه س نيبه ... نه م كابرايه كه راوه ستاوه - دور له رووى ئيوه - ميز
ده كاته ناو رووبارى (نيل) وه يان به خراپه مامه له له گه ل نه و كه ناره جوانه ي
(نيل) دا ده كات به هر شيوه يه ك له شيوه كانى خراپه كارى ... نه مه خراپه كاريه

له وټه و كړداردا... ئه وره وشته ريسوايه هيچ پټويست ناكات به رينموويي كه سيك...

چونكه حق وايه ئيمه چاوديري خوي به رز و بالادهست بكهين... به لايه كي گوره تر نه وه په كه ناوه پوكان بخينه ناو رووباري (نيل) هوه يان بو هر رووباريكي تر يان بو نه و ناوانه ي كه كينلگه كان و باخچه كان و به ره مه كاني پي ناو ده دريت... هموو نه وره وشته پټويستي به رينمووي كه سيك نيه... چونكه من كه سيكي موسلمانم پټويستم به وه نيه به رپرسيك يان هر كه سيكي تر يادم بخاته وه... پيم بلت: نه وه بكه و نه وه مه كه... به لكو ده بيت من چاوديري خواكي خوم بكه م...

له گل مندا بير بكه ره وه... بو نه وه ي بزانيت كه كيشه يانه رهنه زور كه س له برا و خوشكانمان به كه مي بزائن رهنه ببيت هويه ك له هويه كاني په ستي و توپه يي خوي گوره له سر به نده كاني، هر خراپه يه ك له وټه و كړده وه دا رهنه ببيت هوي په ستي خوي گوره ليتمان... به لي سويند به خوا... ((لا تقوم الساعة حتى يظهر الفحش والتفاحش)) واته: وټه و كړده وه ي خراپ، ئيستا وټه و كړده وه ي خراپ بالو بووه ته وه و لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم...

له فهرمووده يه كي (صحيح) دا كه (أحمد) و (ابن حبان) و جگه له وان ريوايه تيان كړدوه به سته ديكې (صحيح)^۱ له فهرمووده ي (اسامه ي كوري زيد) هوه كه وا پيغه مبري خواجه (صحيح) فهرموويه تي: ((إن الله يبغيض الفاحش المتفحش)) واته: خوي گوره رقي له هموو كه سيكي خراپه كار و زمانپيسه...))

هرگيز ته نها وشه يه ك به كه م مه زانه، رهنه چنه د وشه يه ك بيبيسي و دلته كان بهينه له رزه له هوكاريك له هوكاره كاني راگه ياننده وه و ببيت هوي له كه دار كړدني هموو ئافره تيك... هر مروفنيك شهرم ده كات كه خيزانه كه ي يان كچه كه ي له كه ليدا دانيشتووه بيبيسي... رهنه چنه د وشه يه كي زور سووك و ريسوا له بازارپيك له بازاره كانه وه بيبيسي... له هوكاريك له هوكاره كاني راگه يانندن... رهنه چنه د

۱ - أخرجه أحمد (۲۰۲/۵)، وابن حبان (۵۶۹۴)، والطبراني في ((الكبير)) (۱ / ۱۶۵، ۱۶۶)، و((الأوسط)) (۱۰۶/۱)، وصححه الألباني في ((الإرواء)) (۷ / ۲۱۰)، و((الصحيحة)) (۸۷۶).

وشه يهك له گوټارېكه وه ببيسي ببيت هؤى له كه دار كړدى ئابروو، به لكو رهنگه جارى وا هه بى ته نانه له روژنامه يه كى فرميه وه دهرده چيټ ! ناه نه گهر خواى گه وړه له بنده يهك په ست بيت... ئاى نه وه چ خه ساره تيټكه !! به دبهخت و چاره پره شه - سويند به خوا - نه و كه سه له دنيا و دواروژدا، كاتيټك خواى گه وړه لى په ست دهبيت... هه ركه سى خوا خوښى بويت نه وا له دنيا و دواروژدا خوشحال و به ختياره .

به لكو له فرموده يه كدا كه پيشه وا (أبو داود و الترمذي)^۱ و جگه له وان ريوايه تيان كړدوه به س نه ديكي (صحيح) له فرموده يه كى (أبو درداء) وه كه وا پيغه مبهري خوا عليه السلام فرمويه تى: ((ما من شيء أثقل في ميزان المؤمن يوم القيامة من حسن الخلق، وإن الله تعالى ليبغض الفاحش البذيء))، واته: هيچ شتيك نيه له سهر ترازوى نيماندار قورس بيت هينده ي رهوشت جوانى، خواى گه وړه رقى له هه موو خراپه كاريكى زمانپسه)).

نه و جوړه قسانه به كارمه هينه نه له گه ل خيزانه كه تدا و نه له گه ل منداله كانتدا و نه له گه ل سهرگه وړه و خوار دهسته كانتدا له سهر كاره كه ت وه نه له گه ل هيچ براهيكت له موسلمانان يان خوشكيكى موسلمانان له جيگايه كى گشتيدا يان تاييه تى... سويند به خوا نه و تهنگانه ي كه ئيستا دله كان له بن دهرده هينن، نه مان و تهنگانه ي نه خلاقه ..چونكه من - هه وروكو باسم كړد- پيويسم به وه نيه كه سيك رينمايم بكات، به لكو له سهرمه كه چاوډيرى خوا بكه م... بو جوين به خيزانه كه م بدهم؟ بو جوين به منداله كه م بدهم به نابوتيرين وشه و قيزه ون ترين دهسته واژه؟ بو جوين به ولاخى سوار بوونه كه م بدهم؟ ته نانه له گه ل ولاخه كه تدا به ژيرى و رهوشته وه هه لسو كه وت بكه . ته ماشاى رهوشتي هه لبريډرداو بكه عليه السلام نه و كه سه ي كه هه موو دونياى فيرى رهوشت و نه خلاق و ئاكارى جوان و ريژ كړدوه... به لكو، له گه ل مندا بير له فرموده ناسك و جوانه بكه ره وه... به لام له پيشدا

۱ - أخرجه أبو داود، كتاب الأدب، باب في حسن الخلق (٤٧٩٩)، و الترمذي، كتاب البر والصلة، باب ما جاء في حسن الخلق (٢٠٠٢) وقال: ((حديث حسن صحيح))، وأحمد في ((مسنده)) (٦ / ٤٤٢، ٤٤٦، ٤٤٨)، و البخاري في ((الأدب المفرد)) (٤٦٤)، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (٨٧٦) و ((صحيح الجامع)) (٥٦٣٢).

پيشه كيبه كم بټ هه يه، له پيش نه وهى نه و چنډ وشه پيغه مبرايه تييه ت ناراسته بكم وه پيت ده ليم: نايا پيغه مبري خوات خوش ده ویت ښه ؟ من ده زانم كه وا تو خوشت ده ویت... به شه و به روژ له خوا ده پاريتته وه كه له گهل نه ودا بيت... وه نايا باوه ر ده كه يت كه ده توانيت ببيت كه سيك له گهل خوشه ويستد ښه وه ببيت كه سيك له نزيك ترين پايه و مه جليسي نه و له روژي قيامه تدا؟ به لي، به لام به چي؟ به ره وشت جواني ده تواني بگه يته نه و پله و پايه يه ...

بیر بکه ره وه كه خوشه ويسته كه مان ښه چي فهرمووه ... هه روه كو له فهرمووده يه كدا كه (ابو داود) و جگه له وړيوايه تيان كړدوه به سه نه ديكي (صحيح)^۱ له فهرمووده ي (عائيشه) ي دايكي نيماندارانه وه كه وا پيغه مبري خوا ښه فهرموويه تي: ((إن المؤمن ليدرك بحسن خلقه درجة الصائم القائم)) واته: كه سي نيماندار به ره وشت جواني ده گاته پله ي روژووانتيك به رده وام شه ونويز بكات)).

سویند به خوا نيسلام هه مووی جوانييه ... نه ده به ... ناسك و نه رمييه وه محمد ښه نه و كه سه يه كه هه موو دونيا ي فيري په وشت و نه ده ب كړدوه ... نه و تو قانډن و تونډرپه وي خراپه كاري و ريسوايي نه هيتاوه بو نه م دونيا يه و وته ي خراپ و كړداری خراپي نه هيتاوه ... نه خير دور له نه و ... هه ر نه فاميك له سه ر رووی زه ويدا له هه ر پله يه كدا بيت و له هه ر پايه يه كدا بيت كه زمان دريژي ده كاته سه ر پيغه مبري خوا ښه نه وه كه سيكه هيچ دهر باره ي نه و خوشه ويسته نازاني و هيچي دهر باره ي ژياني نه و نه خویندوه ته وه ... جاريكي تر ته له فزيوني دانيماركي گه رايه وه بو نه وه ي نه و ويته سووكانه بلاو بكاته وه كه وا خراپه ده كات به رانه ر به پاكي پاك، به رانه ر به شه ر ه ف شه ر ه ف و كه رامي ته كه رامي ته و وه فاي وه فا و مرواري سه ر تاجي هه موو مرقايه تي ... چونكه نه و نه فامانه هيچ شتيك دهر باره ي پيغه مبري په روه ر دگاري زه وي و ناسمانه كان ښه نازانن دهر باره ي نه و كه سه كه هه موو دونيا ي فيري نه خلاق و نه ده ب و وه فا كړدوه ښه ... نه ه نه گه ر نه وان ژيان نامه يان بخويند بايه ته وه و نه خلاق و به رنامه كهي نه ويان بزان بيا يه ... له

۱ - أخرجه ابو داود، كتاب الأدب باب في حسن الخلق (٤٧٩٨)، وأحمد (٦٤/٦، ٩٠، ١٢٣، ١٨٧)، والحاكم (٦٠/١)، وابن حبان (١٩٢٧)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (١٩٢٢)، و ((الصحيحه)) (٧٩٥).

پاستیدا ده لیم: کیښه که کیښه ی نیمه یه، کیښه ی نیمه ته یه، چونکه نیمه تا کو
نیستا شایه تیمان نه داوه به دیداری پیغه مبري نازدار ﷺ به شایه تیبه کی نه خلای
و شایه تیبه کی ره وشتی و شایه تیبه کی کرداری، نه گهر که سیک له نه هلی کوفر هات
بو جیگاهه کی گشتی له یه کیک له سهیرانگانای سهر که ناری جوانی رووباری (نیل)،
نهو (نیل) ه که خوی گوره کردووه یه تبه ثایه تیک له ثایه تهکانی جوانی و نیعمه تیک
له نیعمه تهکانی خوی به سهیرمانه وه... نه گهر نهو کابرایه هات و له سهر نهو که ناره
ری ده کرد و نه وهی که نیمه ده بیینین نه ویش بینی! پیاوکی بینی له گهل
خیزانه که یدا و له م جیگا جوانه له گهلاندا به خوشگوزرانییه وه خوار دنه که یان
خوارد- داوا له خوا ده که م که وا نه وه بکاته یارمه تی ده ریکمان بو نه نجامدانی
گوپرایه لی- به لام له پاش خوار دنه که هه موو پاشماوه که ی له جیگاهه ی خوی به
جی هیلا و ده بیته هوی نه وهی که وا هیچ که سیک تر چیر ناتوانی لهو جیگاهه
دانشیت به هوی کرده وه که یه وه، نه گهر نیمه نه بیینی... زور نه سته مه له
پاش نه وه پی بلیت: که وا نیسلام هانی داوین بو پاک و خاوینی، هانی داوین بو
جوانکاری نهوا وه لامت ده داته وه و پیت ده لیت: واز له وه بهینه چونکه نه گهر قسه
له گهل کرده وه دا جوودا بوو نهوا به لگه ی بوونی تووی دوو پووییه له دل کاند.

خوی گوره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ۚ﴾
کبر مقفا عند الله أن تقولوا ما لا تفعلون ﴿الصف: ۲-۳، واته: نهی نهوانه ی
باوه پتان هیناوه! بوچی شتی ده لین و رهفتاری پی ناکه ن؟ (۲) خوا له لای سهخته
که شتی بلین و کاری پی نه که ن! (۳)۔

چون داوا له مندا له که م که م که وا ره وشتی جوان و بهرز بگریته بهر له کاتیکدا
خوم ده بینی که وا زوره ی قسه کانم بریتین له وشه ی سووک و ریسوا و خراپ و به
هیچ شپوهیه که په یوه ندی به ره وشتی جوانه وه نییه و به هیچ شپوهیه که په یوه ندی
به سیفات و ره وشتی که سی ریزداره وه نییه، سووک و ریسوایی له وته و کرده وه دا،
هه موو نهوانه هوکارن له هوکارهکانی پهستی خوی گوره به سهر بهنده کانییه وه،
له هه مان کاتدا ره وشتی جوان خاوه نه که ی ده گه یه نیته پله ی که سانیک که به روز
به روزوو بییت و به شهوان شه و نویژ بکات بو خوی گوره.

ټايا چا كه يه كي تری ره وشت جوانیت بۆ باس بكم؟ ټايا ده ته ویت ببيته كه سيكي نزيكي پيغه مبهري خواصه؟ به ټي ټوه ټاواتمه... كه واته له گهل مندا بير له و فهرموده يه بكه ره وه كه وا (الترمذي) و جگه له ټوه ريوايه تيان كردووه به سه نه ديكي (صحيح) له فهرموده ي (جابر ي كوري عبدالله) وه كه وا پيغه مبهري خواصه فهرموده ي: ((إن من أحبكم إلي...)) واته: خوښه ويسترين كه ستان لای من...)) ټوه كيته كه ده بيته خوښه ويستی پيغه مبهري و كه سيكي نزيكي ټوه له روژی قيامه تدا؟ فهرموده ي: ((إن من أحبكم إلي وأقربكم مني مجلسا يوم القيامة أحاسنكم أخلاقا)) واته: خوښه ويسترين كه ستان لای من و نزيكترين كه ستان له منه وه له روژی قيامه تدا ټوه ټانن كه ره وشتي له هه مووان جوانتره)).

كه سيك ده بيني ناتوانيت وشه ي هيچ پوچ بيت به زاريدا... ټه گهر ټوه وشه يه ي لي ټهرچوو ده بيني شهرم ده كات و له خو ي شهرم ده كات به هو ي وتني ټوه وشه يه وه به رده وام داوای ليښوردين ده كات وه داوای ليښوردين له خوا ي گه وره ده كات چونكه حه ز ناكات كه وشه ي سووك و ريسوا له زاري ټهرچيت و پي خوښ نيه كه هيچ وشه يه كه به زاريدا بيت و هه ستي كه سيك بريندار بكات... ټم كه سه خوښه ويستی پيغه مبهري خواصه و له پيغه مبهريه نزيكه و له وانه شه وه نزيكه كه پشتگير و كومه لي ټون...

ټوه (عبدالله ي كوري عمرو ي كوري العاص) ه ره زاي خوا له خو ي و باوكي بيت ... ته ماشا كه چي ده ټيت؟ ده ټيت: (هه روه كو له هه ردوو كتيبي صحيح دا هاتووه) ٢ ((لم يكن رسول الله ﷺ، فاحشا، ولا لعانا، ولا سبابا))، واته: پيغه مبهري خواصه به هيچ شيوه يه كه سيكي به دگو و نه فره تكه ر و جنيو فروش نه بووه). له گوته يه كي تر دا هاتووه: ((لم يكن النبي ﷺ فاحشا ولا متفحشا))، واته: به هيچ شيوه يه كه پيغه مبهري خواصه كه سيكي به دگو و زمانپيس نه بووه).

۱ - أخرجه الترمذي كتاب البر والصلة، باب ما جاء في معالي الأخلاق (٢٠١٨) وقال: ((حديث حسن غريب من هذا الوجه))، والخطيب البغدادي في تاريخه (٦٣/٤)، و ((مساوي الأخلاق)) للخرائطي (٥٩، ٥٥٢) و ((مكارم الأخلاق)) للطبراني (٦)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (٢٢٠١) و ((الصحيح)) (٧٩١).
 ٢ - أخرجه البخاري، كتاب المناقب، باب صفة النبي ﷺ (٣٥٥٩)، ومسلم كتاب الفضائل باب كثرة حياته (٢٣٢١).

نایا نه و پیشه‌نگ و چاولیکراو نییه؟

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾^۱
الأحزاب: ۲۱، واته: به راستی په‌یامبه‌ری خواجه ﷺ چاکترین نمونه‌ی ریک و پیکی و
سه‌رمه‌شفه بوټان)).

جاری وا هه‌یه - هندی جار - چنده‌ها ده‌زگای راگه‌یاندن ده‌بینی له
ریگایه‌که‌وه پی‌نازانت یان له ریگایه‌که‌وه پی‌ده‌زانی... که‌وا زور جار لای
زوربه‌ی پوله‌کانمان کیشه‌ی دابران (انفصام) دروست ده‌که‌ن، منداله‌که‌ی من و
منداله‌که‌ی تو داده‌نیشن بو‌ئوه‌ی نه‌کتریک له نه‌کتره‌کان ببینی له فلیمیک له
فلیمه‌کان چنده‌ها وشه‌ی زور نابوت و ناشیرین به زاریدا دیت... نه‌مجار له پاش
نه‌وه نه‌وه نه‌کتره دیت بو‌ئوه‌ی رولیک تر ببینی، پولی که‌سیکی دیندار له
زنجیره فلیمیک ناییندا! بویه نه‌م منداله پرسیار له دایکی یان له باوکی
ده‌کات... نایا نه‌م نه‌کتره هه‌مان نه‌کتر نییه که‌وا له فلان فلیمدا ده‌یگوت ناوا و
ناوا؟ بویه لیره‌دا نه‌م منداله توشی دابرانیک (انفصام) ده‌بیت له که‌سایه‌تییه‌که‌یدا،
لای نه‌م منداله خراپه‌کاری و چاکه‌کاری یه‌کسان ده‌بیت... نایا بو‌ئوه نه‌م کابرایه
جاری پیشوو چهند وشه‌یه‌کی خراپی ده‌گوت که‌چی نیستا ناوا ده‌لایت و ناوا
ده‌کات...؟!

براکانم ... نه‌مانه هه‌مووی شایسته‌ی تو نین... چونکه پیشه‌نگی نیمه
پیغه‌مبه‌ری خواجه ﷺ که هیچ رولیک به‌دگوز و زمانپیس نه‌بووه...
من نیستا له تو‌م ده‌ویت - هه‌روا به‌په‌له - که‌وا چهند هه‌لو‌یستیک به‌ینیته پیش
چاوی خوت که پیغه‌مبه‌ری خوای ﷺ تیایدا توشی ته‌نگانه بوویت... له گه‌ل
نه‌وه‌یشدا هیچ کاتیک توشی ره‌فتاری ناریک و ناشیرین نه‌هاتوو و ره‌فتاری خراپی
نه‌نجام نه‌داوه و قسه‌ی نارپه‌وای به زاردا نه‌هاتوو...

له سه‌ره‌تاوه با له ماله‌که‌یه‌وه ده‌ست پی‌بکه‌ین... له عایشه‌وه ریوایه‌ت
کراوه^۱ و ده‌لایت: ((کان رسول الله ﷺ یشرّب عسلاً عند زینب بنت جحش، ویمکث
عندها، فواطیت أنا وحفصة علی: أیتنا دخل علیها فلتقل له: أکلت مغافیر، إني أجد

۱- أخرجه البخاري، كتاب التفسير باب سورة التحريم (۴۹۱۲) و (۵۲۱۶) و (۵۲۶۸)، ومسلم كتاب الطلاق باب وجوب الكفارة علی من حرم امرأته ولم ينو الطلاق (۱۴۷۴).

منك ريح مغافير، قال: ((لا، ولكني كنت أشرب عسلا عند زينب بنت جحش، فلن أعود له، وقد حلفت، لا تخبري بذلك أحدا)) واته: پيغه‌مبه‌ری خواصه ده‌چوو بۆ لای زينب ی کچی جحش و له‌وئ هه‌نگوینئ ده‌خوارد و لای نه‌و ده‌مايه‌وه، جا له‌گه‌ل حفصه دا ريك كه‌وتين كه‌وا نه‌گه‌ر پيغه‌مبه‌ری خواصه هات بۆ لای هه‌ركامان نه‌وا پيی بلئت: ئايا (مغافير) ت خواردوو؟ چونكه من بۆنی (مغافير) له‌ تۆوه ده‌بيسم؟ - مغافير - جوړه رووه‌كیكه و له زه‌وی دورگه‌ی عه‌ره‌بی سه‌وز ده‌بوو وه بۆنیکی لی دیت كه‌وا خو‌ش نییه)) فه‌رمووی: نه‌خیر... به‌لام لای زينب ی کچی جحش بووم و له‌وئ هه‌نگوینم خوارد چیر ناگه‌پيغه‌وه بۆ نه‌و خواردنه وه من سویندم خواردوو به‌لام قسه بۆ كه‌س مه‌كه)) غیره‌ت چوو ده‌لی عانیشه و حه‌فصه‌وه، بۆیه ريك كه‌وتن له‌سه‌ر پيغه‌مبه‌ری خواصه ... چونكه پيغه‌مبه‌ری خواصه ده‌چوو ماله‌كه‌ی (زينب ی کچی جحش) هوه و له‌وئ زۆر ده‌مايه‌وه کاتئ پيغه‌مبه‌ری خواصه له‌ ماله‌كه‌ی زينب هاته ده‌ره‌وه چوو ماله‌كه‌ی (حفصه) هوه كه‌چی نه‌و لی‌تی دوور كه‌وته‌وه! چی بووه؟ حفصه فه‌رمووی: ((إني أجد منك ريح مغافير))، واته: من بۆنيك له‌ تۆوه ده‌بيسم كه‌ بۆنیکی خو‌ش نییه!!)) ئايا پيغه‌مبه‌ری خواصه‌وا بووه؟ نه‌خیر به‌لكو عاره‌قه‌كه‌ی پيغه‌مبه‌ری خواصه زۆر بۆن خو‌شتر بووه له‌ گولاو و بۆنی خو‌ش ...

نه‌گه‌ر به‌لگه‌ت ده‌وئیت - براكه‌م - نه‌وا به‌لگه‌ی زۆرمان لایه ...

هه‌روه‌كو له هه‌ردوو كتيبي (صحيح)¹ دا هاتوو له (أنس ی كوپى مالك) هوه كه‌وا فه‌رموويه‌تی: ((خدمت رسول الله ﷺ عشر سنين، والله ما قال لي: أفا قط ولا قال لي لشي: لم فعلت كذا و هلا فعلت كذا؟))، واته: ده سال خزمه‌تی پيغه‌مبه‌ری خواصه كرد ﷺ سویند به‌ خوا هه‌رگیز به‌ منی نه‌گوت: ئۆف... وه هه‌رگیز به‌ منی نه‌گوت به‌ هۆی شتيكه‌وه: بۆ وات كرد و خو‌زگه وات بكردايه)).

هه‌روه‌ها له (أنس)² هوه ده‌لئت: ((ما مسست حريرا ولا ديباجا ألين من كف

۱. أخرجه البخاري، كتاب الأدب باب حسن الخلق والسقاء وما يكره من البخل (٦٠٢٨)، ومسلم كتاب الفضائل باب كان رسول الله ﷺ أحسن الناس خلقاً (٢٣٠٩).

۲. أخرجه البخاري، كتاب المناقب، باب صفة النبي ﷺ (٢٥٦١)، ومسلم كتاب الفضائل باب طيب رائحة النبي ﷺ ولين مسه والتبرك بمسحه (٢٣٢٠، ٢٣٢١) واللفظ له.

النبي ﷺ وما شملت ريحا قط - مسكا ولا عنبرا - أطيب من ريح رسول الله ﷺ. واته: هرگيز دهستم نه داوه له هيچ ناوريشميك و هيچ په شميك له دهستهكاني پيغه مبهري ﷺ نه رمتر بيت و ه هرگيز بوني هيچ ميسك و عنبه ريكم نه كر دوه له بوني پيغه مبهري ﷺ خوشتر بيت)).

دخل علينا النبي ﷺ فقال - أي: نام وقت القيلولة - عندنا، فغرق، وجاءت أمي بكارورة، فجعلت تسلك العرق فيها، فاستيقظ النبي ﷺ فقال: "يا أم سليم ما هذا الذي تصنعين؟" قالت: هذا عرقك نجعله في طيبنا، وهو من أطيب الطيب))، واته: پيغه مبهري خوا ﷺ هات بو لاما ن لای نيمه خهوت (له کاتي دهمه و نيوه رؤدا)، جا ناره قه ی کرد، بویه دايکم شووشه يه کی هينا و وای لی کرد که ناره قه برژيته ناو شووشه که، نه مجار پيغه مبهري خوا ﷺ له خه و هستا و فهرمووی: نه ی دايکی سليم نه وه خه ريکی چیت؟ فهرمووی: نه مه ناره قه که ی تويه و نيمه ده يکه نه ناو بونه خوشه كانمانه وه و نه ویش له هه موو بونه خوشه كان بوخوشتري)).

که چی حفصه دیت و دوور ده که ویتته وه و به پيغه مبهري خوا ﷺ ده لیت: ((إني أجد منك ريح مغافير)) بویه لیره دا پيشه نگ و په روه رده کار ده لیت: (دايك و باوكم به فيداى بيت) ((لا، ولكني كنت أشرب عسلا عند زينب بنت جحش))، واته: نه خير... به لام لای زينب ی کچی جحش بووم و له وى هه نگوینم خوارد)) نه مجار له وى دهرده چیت و ده چیتته ژووره وه بو لای عايشه نه ویش دوور ده که ویتته وه و ده لیت: ((إني أجد منك ريح مغافير)) نه ویش ده لیت: ((لا، ولكني كنت أشرب عسلا عند زينب بنت جحش، فلن أعود له)).

برای خوشه ويستم... بيهينه پيش چاوی خوت رۆژيك له رۆژان خيزانه که ت به توی گوت: بونت خوش نييه... رهنگه راستيش بکات چونکه تو له سر کار که پراوېته ته وه و بونه که ت گوداوه و خيزانه که ت به راشکاري پيت ده لی.. نایا کاردانه وه ت چون ده بیت؟ وه نایا وه لامی تو چی ده بیت؟ ده لیم: ته ماشای پيغه مبهري خوا ﷺ بکه که ده لیت (به بی هيچ هه لچونيك): ((لا، ولكني كنت أشرب عسلا عند زينب بنت جحش، فلن أعود له)).

به پاستي ئه‌مه په‌وشت و ئه‌خلاقى پيغه‌مبه‌رى هه‌لېژېردراو بووه ﷺ: ((لم يكن فاحشا ولا متفحشا)) وه هه‌ندى جار هه‌لويستى وا هه‌يه ره‌نگه بېيته هوى ته‌نگکردنى پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ له گه‌ل ئه‌وه‌يشدا پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ به لوتكه‌ى ئه‌ده‌به‌وه و به‌م ره‌وشته جوانه وه‌لامى ده‌داته‌وه... جارېكيان شتيك روويدا له نيوان عايشه و پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ بويه پيغه‌مبه‌رى خوا (ابو بكر) ى بانگ كرد بۆ ئه‌وه‌ى بېيته داده‌وه‌ريك له نيوان ئه‌و و عايشه‌دا...

عبدالرزاق له (مصنف) هه‌كه‌يدا و ئيمامى ئه‌حمه‌د له (فضائل الصحابة) دا و ابن حبان له (صحيح) ^۱ هه‌كه‌يدا به سه‌نه‌ديكى (صحيح) رېوايه‌تيان كردووه و چه‌ند (شواهد) يكي هه‌يه له فهرمووده‌يه‌كى عايشه‌وه: ((أن النبي ﷺ استعذر أبا بكر من عائشة ولم يظن النبي ﷺ أن ينال منها بالذي نال منها فرجع أبو بكر يده فطمها وصك في صدرها فوجد من ذلك النبي ﷺ وقال: "يا أبا بكر ما أنا بمستعذك منها بعد هذا أبدا)) كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ گله‌يى كرد له عايشه لای ابوبكر، پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ نه‌يده‌زانی كه‌وا عايشه ئه‌وه‌ى تووش ده‌بيت كه له لایه‌ن ابو بكره‌وه توشى بوو، و ئه‌بوه‌كه‌ ده‌ستى به‌رز كرده‌وه و زله‌يه‌كى دا له عايشه كه‌چى پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فهرمووى: ((ئهى ئه‌بو به‌كه‌ له‌مړۆ به دواوه چيتر گله‌يى له ئه‌و ناكه‌م له لای تو)).

له رېوايه‌تيكى تردا لای (عبدالرزاق) ^۲ به سه‌نه‌ديكى (معضل) به گوته‌يه‌ك: ((أن النبي ﷺ دعا أبا بكر فاستعذره عن عائشة، فبينما هما عنده، قالت: إنك لتقول: إنك لنبي، فقام إليها أبو بكر فضرب خدها، فقال النبي ﷺ: "مه يا أبا بكر، ما لهذا دعوناك))، واته: پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ بانگى ابوبكرى كرد و گله‌يى له عايشه كرد لای ئه‌و له‌و كاته‌ى هه‌ردوكيان لای ئه‌و بوون عايشه فهرمووى: تو ده‌لييت: كه‌وا

۱- أخرجه عبدالرزاق (٢٠٩٢٣)، وأحمد في ((الفضائل)) (١٦٢٩)، وابن حبان (٤١٨٥) عن عائشة، وله شاهد عن النعمان بن بشير عند أحمد في ((المسند)) (٤ / ٢٧٢، ٢٧١) وأبي داود (٤٩٩٩)، وصححه الألباني في ((الصحيحة)) برقمين: (٢٩٠٠، ٢٩٠١).

۲- في ((مصنفه)) (٢٠٩٢٤).

تو پيغه مبهري .... بويه ابوبكر هستا و زله يه كي له گوناي دا، پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرمووي: له سهر خوږه ئه ي ابوبكر ئيمه بو ئه مه تومان بانگ نه كړدوه)).
پيغه مبهري خوا عليه السلام به تنه ها وشه يه كي خراب ولا مي عائيشه ي نه دايه وه، به راستي نه وه هلېژيژدراوه، كه هرگيز كه سيكي به دگو و زمانپيس نه بووه وه بويه هردهم نه چنه دوشانه دووباره ده كه مه وه بو نه وه ي نه مانايه له دلي برا و خوشكانماندا جيگر بيت و بيته بنه مايه ك...

له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتووه له فهرموده يه كي ابو هريره وه فهرموويه تي: ((قيل: يا رسول الله ادع على المشركين قال: "إني لم أبعث لعانا، وإنما بعثت رحمة"))، واته: فهرموويان: ئه ي پيغه مبهري خوا عليه السلام دوعا بكه له سهر بيواوه پان... ئه ويش فهرمووي: من وه كو كه سيكي نه فهرتكه رره وانه نه كراوم به لكو وه كو ره حمه تي ك ره وانه كراوم)) ئا واته خواز بووم نه گهر هه موو مرقا يه تي - به هه موو نه وانه ي كه موسلمانپش نين - نه وه موو مانا ناسك و جوانه يه له و كه سه وه كه هه موو دوني اي فيري ره وشته جواني و پيزي به رز كړدوه بزنان و بناسن)).

نه وه تا دا يكي ئيمانداران عائيشه ^۲ پتي ده لتي: ((يا رسول الله! هل أتى عليك يوم كان أشد من يوم أحد؟ قال: ((لقد لقيت من قومك ما لقيت، وكان أشد ما لقيت منهم يوم العقبة، إذ عرضت نفسي على ابن عبد ياليل بن عبد كلال فلم يجبني إلى ما أردت، فانطلقت وأنا مهموم على وجهي، فلم أستفق إلا وأنا بقرن الثعالب))، واته: ئه ي پيغه مبهري خوا عليه السلام ئايا روژي ك به سهرتدا هاتووه كه له روژي ئو حوود سه ختر بيت؟ فهرمووي: له لايه ن قومه كه ته وه توش بووم نه وه ي كه توش بووم، سه ختريني نه وانه نه وه ي روژي (العقبه) بوو، له كاتي كدا خو م په نا دا به (ابن عبد ياليل بن عبد كلال)، كه له ناودار و پياوما قولاني طائف بوو - كه چي ولا مي داواكار ييه كه مي نه دايه وه منيش به خه مبار ييه وه ده رچووم وه به ناگا نه هاتمه وه ئيلا كاتي ك كه وا له (قرن الثعالب) بووم)) ته ماشا كه ن چي كرا به پيغه مبهري

۱- أخرجه مسلم، كتاب البر والصلة والآداب، باب النهي عن لعن الدواب وغيرها (۲۵۹۹).

۲- أخرجه البخاري، كتاب بدء الخلق، باب إذا قال أحدكم آمين (۲۲۳۱)، ومسلم كتاب الجهاد والسير، باب ما

لقى النبي عليه السلام من أذى المشركين والمنافقين (۱۷۹۵).

خواجه له طائف: به ردياران يان کرد، جوټنيان پيدا، شار به دهر يان کرد و توانجيان تيگرت و تورپه يان کرد، نه و خوټنه پا که له هردوو پټيه خوټناوييه ماندووه که يه وه دروټشت، نه و له مه که وه روټشت بو طائف به پي، سوټند به خوا هيچ ولاخي که نه بوو سواري بيټ به لکو نزیکه ي حافتا کيلومه تر به پي ري ده کات، له کاتي که نه و بو نه وه نه چوو ده اوای سه روه و سامانيان لي بکات يان پا يه يه ک يان دنيا يان جيگايه کی به رزي کومه لايه تي به لکو بو نه وه روټشت له تاريکی شيرک و بټه رستي دهر يان بکات بو روناکی يه کتاپه رستي و باوه پ هټان به خواي هه موو بوونه ور - جل و علا - که چي له گه ل نه و هيشدا نه و کاره يان پي کرد که وا سوو کترين شتي که بوو مروفي که به برا مروفي که ي بيکات، پټيه مبهري خواجه خوټني لي ده تي، ده لټي: ((فلم أستفق إلا وأنا بقرن الثعالب)) واته: به ناگا نه هاتمه وه ئيلا کاتي که وا له ((قرن الثعالب) بووم)) جيگايه که که له طائف وه نزیکه ي پټنج کيلومه تر دووره .. پټيه مبهري خواجه به خه مبارييه وه ري ده کات، چونکه بانگه واز له مه ترسيديا، شوټني خاوه ني بانگه وازه که که وتوون و هاوه له کاني له حه به شه شوټنيان که وتوون و له مه که نازار و نه شکه نجه ده درټن به راستي واقعي که تال و نازار اوييه له گه ل نه و هيشدا ده لټي - بير بکه ره وه بزانه چي ده لټي - ((فرفعت رأسي، فإذا أنا بسحابة قد أظلتني، فنظرت فإذا فيها جبريل، فننادني فقال: إن الله قد سمع قول قومك لك، وما ردوا عليك، وقد بعث إليك ملك الجبال لتأمره بما شئت فيهم)) واته: جا که سه رم به رز کرده وه هه وريکم بيني سيټه ري بو کردووم که ته ماشام کرد جبريل م تيډا بيني، نه و يش بانگي لي کردم و پټي گوتم: خواي گه وه گوټيبيستي قسه ي قه ومه که ت بوو، گوټيبيستي ولامه که يان بوو، جا خواي گه وه فريشته ي چياکاني بو ناردوي بو نه وه ي چي فرماني پي بکه يت نه و بيکه ي)).

ته ماشا که بزانه فريشته ي چياکان چيت بو نمايش ده کات؟ له و کاته ي که خوټن به جه سته يډا ري ده کات نه وه يشه بزانه که بينيني خوټن خوټن هه لده قولټيټ، به لام ته ماشاکه بزانه نه و پيشه نگ و چاوليکراوه چي کرد و نمونه ي مروفي چاک بو هه موو جيهان تا کو روټي قيامه ت...

پيغه مبهري خوا عليه السلام ده لټ: ((فناداني ملك الجبال فسلم علي، ثم قال: يا محمد، فقال، ذلك فيما شئت، إن شئت أن أطبق عليهم الأخشبين)) واته: فريشته ي چياكان بانگي کرد و سلاوي لئ کردم نه مجار فرموي: نه ي محمد، نه وه ده که ويته سهر ويستي تو، نه گهر ده ته ويته نه وا (الأخشبان) يان له سهر يه كه جوت ده که م)) وه الأخشبان: ناوي دوو چيای مه زنن . که به يه که میان ده لټن (ابو قبيس) وه به بووهم ده لټن (الأحمر) سويته به خوا نه گهر پيغه مبهري خوا عليه السلام له وه که سانه بوايه که توله ي خوي بسيني و حقي خوي وهر گريته وه نه وا فرماني ده کرده فريشته ي چياکان که وا نه و کاسه سهره ياخيانه و نه و که لله ره قانه تيک و پيک بشکيني وه ده رياهه که له خوين ده رويشت: ناليم بو نه وه ي نه هلي طائف بيبيزن به لگو بو نه وه ي نه هلي مه که له مه که وه بيبيزن به لام ثايا خاوه ني ره وشتي جوان عليه السلام چي فرموي؟ فرموي: ((بل أرجو أن يخرج الله من أصلابهم من يعبد الله وحده، لا يشرك به شيئا))، واته: به لگو تکام وايه که وا خوي گهره له نه وه ي نه وانه که سانتيک ده رکات خوي گهره به ته نها بپه رستن و هاوه لي بو بريار نه ده ن)).

بويه ده لټم: بابه تي ره وشت جواني پټويستي به چنده ها وانه ي دور و دريژ هيه ... چنه د پټويستمان به ره وشت هيه ! .. من وا ده زانم که وا ته نگانه ي ئيستا نه بوون و ته نگانه ي په وشته ...

ثايا نرخ و به هاي سامان چييه نه گهر ره وشتي له گه لدا نه بيته ؟

ثايا نرخ و به هاي پله و پايه چييه به بي ره وشت؟ ثايا نرخ و به هاي پايه ي کومه لايه تي و فرمان په وايي چييه به بي ره وشت؟ هه موو نه م شته به هاداران نه گهر نه خلاقي له گه لدا نه بيته نه وا ده بنه کوسپيک به سهر مروفايه تيه وه هه روه کو چوئن ئيستا له سايه ي نه م شارستانيه مادديه وشکه ي روژئاو ادا ده بيبيزن، که به ته واوي نه خلقيان له ده ست داوه نه گينا هه ر شارستانيه که له سهر زه ويذا پټويستي به دوو بنه ماي سهره کی هيه:

يه که م: بنه ماي ماددي: من هه رگيز نکولي له وه ناکه م نه وه ي ئيستا شارستانيه تي روژئاو پټي گه يشتووه له م بواره مادديه دا... ئيمه سهرمان له چال

نانډين بؤ ئه وهى ئينكارى له و پيشكه و تنه مادديهى رۆژئاوا بکهين... به لام کوا
سه ره کيترين بنه ما له م شارستانيه دا؟ کوانى ئه خلاق له م شارستانيه دا؟ رۆلهى
ئهم شارستانيه ته ئيستا ئه وهى به مړوڤ دهکات کهوا درنده کيوييه کان به يه کتر
نايکه ن له جيهانى دارستاندا ! کوا مړوڤايه تى؟ کوا ميه ره بانى؟ کوا ره وشت؟ کوا
ئه ده ب؟ کوا ليښوردين له کاتى ده سه لاتدا؟

به لام ئه وهى ئيستا ده ييښى ره وشتى سته مه، ره وشتى دلره قيه، ره وشتى
تۆله سه ندنه وهيه، ره وشتى نه هيشتن و ئيبادهيه، ره وشت نه مان و له نابردنه، ! له
بنه ماي يه کهمدا چاکترين شت دروست دهکات کهوا مړوڤايه تى ئيستاي پى
گه يشتووه، بؤ ئه وهى به کارى بهيښى بؤ نه هيشتن و له ناوېردنى مړوڤ، ئيستا
مړوڤايه تى وهکو سه رخوش له بهر خوڤه وه قسه دهکات و (وړينه دهکات)، وهکو
شيت پى دهکانه تى، پى دهکات و نالهى ديت به هوى ئازاره وه، رادهکات وهکو
که سيکى هه لهاتوو، به دواى هه موو شتيکدا دهگه ريت، که چى له راستيدا هه موو
شتيکى ههيه، به لام کاتى له ريگا کهى خوا و پيغه مبهري خوا ﷺ لاياندا هه موو
شتيکيان له ده ستداو بزيان کرد، تهنگانه و نه بوون - ئيستا - نه بوونى ئه خلاقه .

ئه مجار پيغه مبهري خوا ﷺ فه رموى: ((و قطيعه الرحم)) واته: بچراندنى
په يوه ندى خزميه تى)) واته: له نيشانه كانى قيامه ت... رهنگه کوړيک - ئيستا -
په يوه ندى له گه ل باوکيدا بچريښت، يان له گه ل دايکيدا، يان له گه ل پووريدا،
به لکو رهنگه ئيستا که سيک په يوه ندى براهيه تى له گه ل براهيدا بچريښت، ولا حول
ولا قوه الا بالله... به لکو رهنگه که سيک براهيه تى خوڤى بکوړيت له پيناوى پاره دا...
به لى رهنگه که سيک په يوه ندى له گه ل براهيدا بچريښت له پيناوى ئه م
دونيايه دا... وه به پيالوه كانى پى بنيت به سه ر ئه م په يوه ندييه دا... گرنگ ئه وهيه
پارهى ههيه... باوه ريم ههيه باوه رپکى بته و کهوا له م رۆژانه دا بچراندنى په يوه ندى
خزميه تى زور بووه و بلاو بووه ته وه، له سه رده مى مادديات و ئاره زوو و هه وه سدا
له ئاستى رۆژئاوا و له ئاستى ئوممه ت، له ئاستى رۆژئاوا، که گورانى به بالاي ئازادى و
ديموکراسيدا ده لىت... گورانى به پله و پايه و ريښى ئافره تدا ده لىت... تاکو تايي

ئو ھەموو درۆ گەورانە... پەنگە کوړيک له تەمەنی شازدە سالیډا مالە کە ی خۆی به جی بهیلتی... رەنگە سەردانی دایک و باوکی نەکات تەنھا له سالی جاريکدا نەبیټ... ئەویش لهو بۆنانە ی کە ناویان لی ناوھ جەژنەکانی له دایک بوون.. بەلکو رەنگە ھەندی جار خۆی نەپوات و تەنھا به پە یوھەندییەکی تەلەفونی بیپریتەوھ له گەل دایکیدایان له گەل باوکیدا... !! لەسەر ئاستی ئوممەت بچراندنی پە یوھەندی خزمایەتی به شیوھەکی خەماوی زۆر بووھ و لا حول ولا قوھ الا باللە ..

بیر بکەرەوھ له گەل مندا بزانیە خوشەویست ﷺ چی دەفەر مویټ؟ (ئیمامی بوخاری و موسلیم) ١ پە یوایە تیان کردووھ له فەر موودە یەکی (ابو ھریرە) ھوھ کەوا پیغە مەبری خوا ﷺ فەر موویە تی: ((إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الْخَلْقَ، حَتَّى إِذَا فَرَغَ مِنْهُمْ قَامَتِ الرَّحْمُ، فَقَالَتْ: هَذَا مَقَامُ الْعَائِثِ مِنَ الْقَطِيعَةِ))، واتە: خوای گەورە کاتی ھەموو دروستکراوھەکانی دروستکرد تا کو لی بووھوھ، لەو کاتەدا میھرەبانی و پە یوھەندی خزمایەتی ھەستا و فەر مووی: ئەمە جیگا وریگای کە سیکە کە پەنا دەگریټ له بچراندن)) بە لی... میھرەبانی پەنا دەگریټ له بچراندن به پادشای پادشاگان .

ئە ی پەرەردگارمان چی فەر موو؟ ((قال: نعم أما ترضين أن أصل من وصلك، وأقطع من قطعك؟، قالت: بلى، قال: فذاك لك))، واتە: بە لی... ئایا رازی نابیت کەوا ئەوھ ی تۆ بگە یە نیت منیش بیگە یە نم و ئەوھ ی تۆ ببچرینیت ئەوا منیش ببچرینیم؟ فەر مووی: بە لی، فەر مووی: کەوا بوو ئەو بە شە بۆ تۆ)).

بە لام ئەوھ چی پە یوھەندییە کە کە خوای گەورە خۆی دە یگە یە نیت ئەگەر کە سیک پە یوھەندی خزمایەتی گە یاند؟ جۆرە ھا پە یوھەندییە... وەکو پە یوھەندی چاکە کاری، پە یزدار ی و پزق و پۆزی و بە خشین و لیبوردن و لیخۆشبوون و خەیر بە ھەموو جۆرە کانییەوھ... ئایا حال ی تۆ چۆن دە بیټ ئەگەر خوای گەورە به تەقوای خۆی گە یاند ی؟ چۆنە ئەگەر خوای گەورە به رینمای ی خۆی گە یاند ی؟ چۆنە ئەگەر خوای گەورە به عیززەت و دەوڵە مەندی خۆی گە یاند ی؟ سویند به خوا ئەوا ژیا نی دویا و

١ - أخرجه البخاري كتاب التفسير، باب ﴿وَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ محمد: ٢٢، وانظر أطرافه هناك، ومسلم كتاب البر والصلة و الأداب، باب صلة الرحم وتحريم قطيعتها (٢٥٥٤).

دواړوژت به‌ختيار ده‌بيټ... نايا چونه نه‌گه‌ر خواي گه‌وره به‌نده‌كې خوى بچړاند؟ په‌روه‌دگارمان... بمانپاريژه بمانپاريژه...!! به‌لى... نه‌ى نه‌و كه‌سې كه په‌يوه‌نديت بچړاندوه هېچ به‌ره‌كه‌تيك له رزق و سامانه‌كه‌تدا نابيينيته‌وه . وه هه‌موو نه‌وه‌ى كوټ كړدوه‌ته‌وه بلاو ده‌بيټه‌وه... هه‌موو كاره‌كه‌ت پارچه ده‌بيټ... نه‌وه چونه؟ ده‌ته‌ويټ نوټز بكه‌يت، كه‌چې ده‌ليټ: كام نيبه بو نه‌وه‌ى نوټزه‌كه‌م بكه‌م...!! ده‌ته‌ويټ شه‌و نوټز بكه‌يت، ده‌ليټ: ناتوانم شه‌و نوټز بكه‌م!! ده‌مه‌ويټ بړوم سهرداني دايم بكه‌م كه‌چې ناتوانم!! ده‌مه‌ويټ سهرداني خوشك و براكه‌م بكه‌م كه‌چې نازانم! چونكه من په‌يوه‌ندى خزمايه‌تيم بچړاندوه... بويه خواي گه‌وره منى بچړاندوه، نه‌مجار پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فهرموو: ((اقرءوا ان شئتم قوله تعالى: واته: نه‌گه‌ر حه‌ز ده‌كه‌ن نه‌و نايه‌ته‌ى خواي گه‌وره بخويننه‌وه)) ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ وَتَقَطَّعُوا اَرْحَامَكُمْ﴾ (۲۲) اُولَئِكَ الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَاصْمُوهُمْ ﴿ محمد: ۲۲-۲۳، واته: بو بيسټنى حق (وَاَعْمٰى اَبْصَارَهُمْ) واته: بو بينينى هيدايت وه بو بينينى به‌لگه وه بو بينينى ريگاي به‌ختياري و زرگار بوون له دنيا و دواړوژ. ((ماناي نايه‌ته‌كه: جا نه‌گه‌ر نيوه له فهرمانى خوا لاريبي بكه‌ن و فساد و گيره شيوينى و خوين رشتن له زه‌ويدا به‌ريا بكه‌ن و هه‌رچې په‌يوه‌ندى خزمايه‌تى هه‌يه بيېرن و به جى نه‌هينن! (۲۲) نا نه‌وانه كه‌سانيكن كه‌خوا نفرينى لى كړدوون و "له ره‌حه‌تى خوى بى به‌شى كړدوون" نينجا كه‌پى كړدوون و كوټيرايى هيناه به‌سهر چاوياندا((۲۳)).

براكه‌م ..تو به دواي فراوان بوونى رزقه‌كه‌تدا ده‌گه‌ريټ، هو‌كاره‌كه‌ى له به‌ر ده‌ستى خوټدايه! به دواي به‌ره‌كه‌ت له ته‌مه‌نه‌كه‌تدا ده‌گه‌ريټ، تو نه‌وه‌ت له به‌رده‌ستدايه... به‌لام تو جى به‌جى ناكه‌يت، كه‌واته، نيسټا تو پرسيارم لى ده‌كه‌يت... چون رزقه‌كه‌م فراوان بكه‌م؟ چون ته‌مه‌نم زياد بكه‌م؟

ولامه‌كه له فهرموده‌يه‌كى پيغه‌مبه‌رى خوادايه ﷺ هه‌روه‌كو له هه‌ردوو كټيبي (صحيح) دا هاتوه له فهرموده‌يه‌كى (انس) وه ده‌ليټ: پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ

۱ - أخرجه البخاري، كتاب البيوع باب من أحب البسط في الرزق (۲۰۶۷)، ومسلم كتاب البر والصلة و الآداب، باب صلة الرحم وتحريم قطعيتها (۲۰۰۷).

فه‌رموويه‌تي: ((من أحب أن يبسط له في رزقه، وينسأ له في أثره ...)) واته: هه‌ركه‌س ده‌يه‌ويټ رزقه‌كه‌ي فراوان ببيټه‌وه و ته‌مه‌ني دريژ بيټ ...)) هه‌موومان ده‌مانه‌ويټ كه‌وا رزقه‌كه‌ي فراوان بيټ و ته‌مه‌ني دريژ بيټ، به‌لام چي بكات؟ پيغه‌مبه‌ري خواښه‌لټ: ((فليصل رحمه)) واته: با په‌يوه‌ندي خزمایه‌تي بگه‌يه‌نيټ)) په‌يوه‌ندي له گه‌ل دايكتدا بگه‌يه‌نه، له گه‌ل باوكتدا، له گه‌ل مامه‌كه‌تدا، له گه‌ل خالټدا، له گه‌ل پوررتدا، له گه‌ل براكه‌تدا، له گه‌ل خيزانه‌كه‌تدا به‌چاكه، به وشه‌يه‌كي چاك به مامه‌له‌و ره‌فتاري ناسك و نه‌رم و جوان و به‌ئه‌ده‌به‌وه به‌بيټ به‌دگويي و زمانپيسي ... برا خوښه‌ويسته‌كه‌م په‌يوه‌ندي به‌خزمایه‌تبيي‌كه‌ت بگه‌يه‌نه، تويش ئه‌ي خوشكي به‌پيژم ... ئه‌وا خواي گه‌وره رنق و روژيتان فراوان ده‌كات و ته‌مه‌نتان دريژ ده‌كات .

ئهم موژده‌يه ده‌ده‌مه هه‌موو ئه‌هلي ميسر، داوا له خوا ده‌كه‌م به‌پاراستني خوي بپاريږي و به‌پيږي خوي پيژداري بكات وه هيدايت و ره‌حمت و به‌ره‌كه‌ت و ته‌قواي خوي برژيټي ته‌سره‌موو ولاټاني موسلمانان هه‌ر خوي پشت و په‌نامانه و تواناي به‌سره‌موو شتيكدا هه‌يه .

پيغه‌مبه‌ري خواښه‌لټ له فه‌رمووده‌يه‌كدا كه‌وا ئيمامي (مسلم) ريوايه‌تي كړيووه له فه‌رمووده‌ي (ابي‌ذر) هوه به‌هاوه‌لاني ده‌فه‌رمويټ: ((إنكم ستفتحون مصر...)) واته: ئيوه ولاټي ميسر رزگار ده‌كه‌ن)) پيغه‌مبه‌ري خواښه‌لټ موژده‌ي رزگار كړدني ميسري داوه له پيش نه‌وه‌ي رزگار بكرټ ! - ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ النجم: ۳- ((إنكم ستفتحون مصر وهي أرض يسمى فيها القيراط، فإذا فتحتموها فأستوصوا بأهلها خيراً، فإن لهم نمة ورحماً)) واته: ئيوه ولاټي ميسر رزگار ده‌كه‌ن، ئه‌ويټيش خاكېكه‌ له ناويدا پيټي ده‌لټين (القيراط)، ئه‌گه‌ر رزگارستان كړد ئه‌وا له گه‌ل خه‌لكه‌كه‌يدا به‌چاكي و نه‌رمييه‌وه ره‌فتار بكه‌ن، چونكه ئه‌وان حه‌قي په‌يوه‌ندي خزمایه‌تبيان هه‌يه)).

خوا پاداشتي پيغه‌مبه‌ري خوښه‌ويست ښه‌داته‌وه به‌باشترين پاداشت، ته‌ماشاكه خواي گه‌وره به‌چي ريزيځ ريژداري كړدوي ! ته‌ماشاكه پيغه‌مبه‌ري

خوایه توی گه یاندوه به چی پاییهك!

له ریوایه تیکی تر دا هاتوه ((فأحسنوا إلى أهلها فإن لهم ذمة وصهرا)) واته: به چاکی و باشی له گهل خه لکه که یدا هه لسوکه وت بکن چونکه نه وان مافی په یوه ندی خزمایه تی و مافی ژن پیدانیان هه یه)) وه مه به سستی له په یوه ندی خزمایه تی چونکه (هاجره ی دایکی ئیسماعیل) ئافرتیکی میسری بووه وه مه به سستی له ژن پیدان (صهر) نه وه یه که ماریه ی دایکی ئیبراهیم له وانه.^۱

که و ابو نه هلی میسر مافی خزمایه تی و مافی ژن پیدانیان هه یه، داوا له خوا ده که م بهر که ت بخته نه هلی میسر و ئیمه و ئیوه دامه زراو بکات له سهر حق و بهر که ت بخته ناو هه موو نه م ئوممه ته وه و چاوه کانمان گه ش بکاته وه به سهر که وتنی نه م ئیسلامه و به عیززه تی یه کتاپه رستان، چاوه کانمان گه ش بکاته وه به نه مانی نه م له مپهر و بهر به ستانه ی نیوان ولاتانی ئیسلامی .

نه ی موسلمانان: ... دلنیا به که هیچ بهر به ستیک نییه، له بنه ره تدا نه م ئوممه ته یهك ئوممه ته، داوا له خوا ده که م که چاومان به و ژۆزه گه ش بکاته وه هه ر نه و پشت و په نامانه و توانای به سهر هه موو شتی کدا هه یه، له پاشاندا باسی ده که م - انشاء الله - من له ده رگای سیاسه تیکی کورته وه قسه ناکه م وه له ده رگای خه ویکی خوښی نه فامانه وه قسه ناکه م، له ده رگای فشاری نه م واقیعه وه قسه ناکه م که له هه موو لایه که وه خوین ده رژیته و جهسته کان پارچه پارچه ده بن به لکو له روانگه ی قورئان و سوننه ته وه قسه ده که م.

له گهل مندا جاریکی تر بگه رپوه بو په یوه ندی خزمایه تی که له هه موو لایه که وه بچراوه، له گهل مندا بیر له م فه رموده یه بکه ره وه هه روه کو له (صحیح مسلم)^۲ دا له فه رموده ی (ابو هریره) وه هاتوه ((أن رجلا قال: يا رسول الله إن لي قرابة أصلهم ويقطعونني، وأحسن إليهم ويسيئون إلي، وأحلم عنهم ويجهلون علي، فقال ﷺ: (لئن كنت كما قلت، فكأنما تسفهم المل ولا يزال معك من الله ظهير عليهم ما دمت على

۱- ((شرح مسلم)) للنووي (۸/ ۲۲۸) ط الحديث.

۲ - أخرجه مسلم، كتاب البر والصلة والآداب، باب صلة الرحم وتحريم قطيعتها (۲۵۵۸).

((ذلك)) واته: كابرايه كه فهرمووي: ئه‌ي پيغه‌مبهرى خواﷺ من چه‌ند خزميكم هه‌يه و په‌يوه‌نديان له گه‌لدا ده‌گه‌يه‌نم كه چي ئه‌وان ئه‌و په‌يوه‌ندييه ده‌بچرپنن وه من چاكه‌يان له گه‌لدا ده‌كه‌م كه چي ئه‌وان به خراپي ره‌فتارم له گه‌ل ده‌كه‌ن وه من هه‌رده‌م ئه‌وانم له ياده كه چي ئه‌وان من له بير ده‌كه‌ن، پيغه‌مبهرى خوښه‌ويست ﷺ فهرمووي: ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ي تۆ ده‌يليت به‌و شيوه وا بيت ئه‌وا وه‌كو ئه‌وه‌يه خو له‌ميشي گه‌رميان به ده‌رخوارد بده‌ي وه به‌رده‌وام خواي گه‌وره پشتگيرت ده‌بيت تاوه‌كو تۆ له‌سه‌ر ئه‌و كار هه‌يت)).

براهه‌م... بزانه كه‌وا پيغه‌مبهرى خواﷺ فهرموويه‌تي هه‌روه‌كو له (صحيح البخاري)^۱ دا هاتوه له فهرمووده‌ي (عبدالله ي كورپي عمرو) هوه: ((ليس الواصل بالمكافئ ولكن الواصل الذي إذا قطعت رحمه وصلها)) كه‌وابوو خيراكه په‌يوه‌نديت بگه‌يه‌نه له گه‌ل ئه‌و كه‌سانه‌دا په‌يوه‌نديان بچراندوه، چونكه تۆ له‌م گه‌ياندن ي په‌يوه‌ندييه‌دا رازي بووني خوات ده‌وي و له به‌ر خاتري ئه‌و ده‌يگه‌يه‌نيت، من له پيشدا باسي ئه‌وه‌م كرد، من ته‌نها باسي نيشانه‌كه ناكه‌م چونكه ئامانج ته‌نها لاي من باس كردني نيشانه‌كاني قيامه‌ت نيه، به‌لكو ئامانج و مه‌به‌ست لاي من ديارى كردني نه‌خوشيه‌كه‌يه و ديارى كردني چاره‌سه‌ره‌كه‌يه‌تي، داوا له خوا ده‌كه‌م من و ئيه‌و بگيرپ له‌وانه‌ي كه چاره‌سه‌ره‌كه‌ي وه‌رده‌گرن و له‌سه‌ر ريگا ده‌پوات له به‌ر خاتري ره‌زامه‌ندي خواي زه‌وي و ئاسمانه‌كان، هه‌ر خوي پشت و په‌نامانه و تواناي به‌سه‌ر هه‌موو شتي‌كدا هه‌يه...

پيغه‌مبهرى خواﷺ ده‌فهرمويت: ((لا تقوم الساعة حتى يظهر الفحش والتفاحش وقطيعة الرحم وسوء المجاورة))، واته: قيامه‌ت هه‌لئاسيت تاوه‌كو به‌دگويي و زمانپيسي و بچراند ي په‌يوه‌ندي خزميه‌تي و خراپ مامه‌له كردن له گه‌ل هاوسيدا بلاو نه‌بيته‌وه)).

((وسوء المجاورة)) به‌راستي ئه‌مه‌يشه ره‌وشتيكي خراپه، ئه‌مۆ واي لي هاتوه كه ده‌رهاوسي ده‌رهاوسي‌كه‌ي خوي نانسيت! به‌لكو به‌هه‌موو شيوه و شيوازيك

۱. أخرجه البخاري كتاب الأدب باب ليس الواصل بالمكافئ: (٥٩٩).

نازاري دهرهاوسيكه ي ديدات، نابيت دهنكي ئاميري توماركاره كه (مسجل) هكه بهرز بكه يته وه چونكه ماله دهرهاوسيكه تان پياويكي نه خوشيان هه به يان ئافره تيكي نه خوش، نابيت خاك وخوله كهت بهيني و له نزيكي دهرگاي دهرهاوسيكه تان فريي بده ي به لكو نه گهر توانيت خاك وخوله كه ي پيش مالي هاوه سيكه تان كو بكه يته وه نه وا بكه ... نه و كاره بكه له بهر خوشه ويستي پيغه مبهري خوا عليه السلام.

خراپ پرهفتار كردن له گه ل هاوسيدا رهوشيكي ناشيرينه و له رهوشي ئيسلامدا نيه، له رهوشي نه و كه سه دا نيه كه هه موو دونيا ي فيري رهوشت كرد عليه السلام نه ي من به توم نه گوت: شاه نه گهر بگه ريينه وه بو لاي هه لبيژ دراو عليه السلام بو لاي شه ركه كي و دينه كي و ريئمايي يه كان ي نه وا هه موو مروفايه تي له دونيا و دواروژدا به ختيار ده بوون، سويند به خوا هه موو كي شه كان ي سهر زه وي چاره سهر ده كرا به لكو ته نها به وه ي بگه ريينه وه بو سوننه ت و شه ركه كي خوشه ويستي خوا عليه السلام.

پيغه مبهري خوا عليه السلام ده فهرمويت: ((من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فلا يؤذ جاره، ومن كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليكرم ضيفه، ومن كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليقل خيرا أو ليصمت))، واته: هه ركه سي له ئيوه باوه پي به خودا و روژي دوايي هه به نه وا با نازاري دهرهاوسيكه ي ديدات، هه ركه سي له ئيوه باوه پي به خودا و روژي دوايي هه به نه وا با ريژ له ميوانه كي بگريت، هه ركه سي له ئيوه باوه پي به خودا و روژي دوايي هه به نه وا با قسه ي خه ير بكات وه يان بي دهنك بيت)) فهرمووده كه له هه ردوو كتبيي (صحيح) ^۱ دا هاتوو له فهرمووده ي (ابو هريره) هوه.

هه روه ها پيغه مبهري خوا عليه السلام ده لئيت هه روه كو له هه ردوو كتبيي (صحيح) ^(۲) دا هاتوو له فهرمووده ي (ابن عمر) هوه ((ما زال جبريل يوصيني بالجار، حتى ظننت أنه سيورثه)) واته: به رده وام جبريل ئاموزگاري ده كردم به دهرهاوسي تاوه كو

۱- البخاري كتاب الادب باب إكرام الضيف و خدمته إياه بنفسه (٦١٣٦، ٦١٣٨)، ومسلم كتاب الإيمان، باب الحث على إكرام الجار والضيف ولزوم الصمت إلا عن الخير (٤٧).

(٢) أخرجه البخاري كتاب الأدب باب الوصاة بالجار (٦٠١٥)، ومسلم كتاب البر والصلة و الأداب، باب الوصية بالجار والإحسان إليه (٢٦٢٥)، ورواه البخاري (٦٠١٤)، ومسلم (٢٦٢٤) عن عائشة (٢).

گومانم برد كه دهرهاوسى دهبيته ميراتگري دهرهاوسيكى)).

دهفرمويت عليه السلام : ((والله لا يؤمن، والله لا يؤمن، والله لا يؤمن)) قيل: من يا رسول الله؟ قال: ((الذي لا يأمن جاره بوائقه))،^۱ واته: سويند به خوا نيمان ناهيتي، سويند به خوا نيمان ناهيتي، سويند به خوا نيمان ناهيتي، فهرمويان: كى نهى پيغه مبهري خوا عليه السلام ؟ فهرموي: نه و كه سهى كه دهرهاوسيكى له رهوشته خرابه كاني دلنيا نيبه))، واته: هاوسيكى له خرابه كاني و له رهوشته خراب و نارېكه كاني دلنيا نيبه.

نيمامى (أحمد و ابن حبان و الحاكم)^۲ و جگه له وان ريوايه تيان كردووه له (ابوهريره) هوه دهليت: ((قال رجل: يا رسول الله عليه السلام ، إن فلانة يذكر من كثرة صلاتها وصيامها وصدقها، غير أنها تؤذي جيرانها بلسانها قال: ((هي في النار))، قال: يا رسول الله، فإن فلانة يذكر من قلة صيامها وصدقها و صلاتها، وأنها تصدق بالأثوار من الأقط، ولا تؤذي جيرانها بلسانها، قال: " هي في الجنة))، واته: كابرايهك فهرموي: نهى پيغه مبهري خوا عليه السلام فلان نافرته خلكى باسى نوري نويز و رزوو و صدهقه كاني دهكهن به لام نه و نافرته به زمانى نازارى دهرهاوسيكاني ده دات؟ فهرموي: نه و له ناگردايه، فهرموي: نهى پيغه مبهري خوا عليه السلام ، به لام فلان نافرته باسى كه مى رزوو و صدهقه و نويزه كاني دهكهن وه نويش به چند پارچه يهك له كه شك صدهقه دهكات، به لام به زمانى نازارى دهرهاوسيكاني نادات؟ فهرموي: نه و له به هشتدايه)).

له هردوو كتيبى (صحيح)^۳ دا له فهرموده يهكى (أنس) هوه هاتووه - وه نه م گوته يه مى (مسلم) ه - كه وا پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرمويه تى: ((لا يؤمن أحدكم حتى يحب لجاره - أو قال: لأخيه - ما يحب لنفسه)) واته: هر يه كيك له نيوه

۱ - أخرجه البخاري كتاب الأدب باب إثم من لا يأمن جاره بوائقه (٦٠٦١) من حديث أبي شريح (٣).

۲ - أخرجه أحمد (٤٤٠/٢)، وابن حبان (٧٦/١٣) (٥٧٦٤)، والحاكم (١٨٣/٤)، وابن وهب في الجامع (٣١١)، وهناد في الزهد (١٠٣٤)، والخرائطي في مساوئ الأخلاق (٣٧٣، ٥٨٥)، ومسنند إسحاق بن راهويه (٢٤٧)، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (٢٥٦٠).

۳ - أخرجه البخاري كتاب الإيمان باب من الإيمان أن يحب لأخيه ما يحب لنفسه (١٣)، ومسلم، كتاب الإيمان، باب الدليل على أن من خصال الإيمان أن يحب لأخيه المسلم ما يحب لنفسه من الخير (٤٥) واللفظ له.

باوه پي ته واو نابيت تاوه كو نه وه ي بو خوي پي خوشه بو دهرهاوسنيكيشي پي خوش بيت - يان فهرمووي: بو براكه ي)).

نيمامي (الترمذي و أحمد و الدارمي) ^۱ و جگه له وان ريوايه تيان كردووه له فهرمووده يه كي (عبدالله ي كوي عمرو) هوه وه فهرمووده كه (صحيح) ه كه وا پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموويه تي: ((خير الأصحاب عند الله خيرهم لصاحبه، وخير الجيران عند الله خيرهم لجاره)) واته: باشترين هاوپي و هاوه ل لاي خوا باشترينيانه بو هاوپيكانيان، باشترين دهرهاوسي لاي خوا باشترينيانه بو دهرهاوسنيكه ي)). داوا له خوا ده كه م كه بمانگيرپته وه سه ر دين و راستي به جوانترين گه پانه وه.

۱. أخرجه الترمذي كتاب البر والصلة، باب ما جاء في حق الجار (١٩٤٤) وقال: ((حديث حسن غريب))، وأحمد في ((مسنده)) (٢ / ١٦٨)، والدارمي (٢٤٣٧)، وعبد بن حميد في ((المنتخب)) (٣٤٤)، والبخاري في ((الأدب المفرد)) (١١٥)، وابن خزيمة في ((صحيحه)) (٢٥٣٩)، وابن حبان في ((صحيحه)) (٥١٩)، والحاكم في ((المستدرک)) (٤٤٣ / ١) وصححه على شرط الشيخين ووافقه الذهبي، وصححه الألباني في ((الصحيحه)) (١٠٣).

**زۆربوونی درؤ و شایه‌تی دانی به ناحق و مردنی کت و پرو
دەرکه‌وتنی نافرته‌ی پوشته‌ی پروت.**

**له نیشانه‌کانی قیامت که‌وا نیستا زۆر بووه و بلاو بووه‌ته‌وه:
درؤکردنه...**

له فهرمووده‌یه‌کدا ئیمامی (موسلیم)^۱ ریوایه‌تی کردووه له فهرمووده‌ی (أبو هريره) هوه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ فهرموویه‌تی: ((سیکون فی آخر امتی أناس يحدثونکم بما لم تسمعوا أنتم، ولا آباؤکم، فإياکم وإياهم))، واته: له دوا سه‌رده‌می ئوممه‌ته‌که‌مدا خه‌لکانیک په‌یدا ده‌بن شتی واتان بۆ ده‌گیرنه‌وه که نه خۆتان و نه باوکتان نه تانبیستوه، ئامان نزیکي ئه‌وان مه‌بنه‌وه)).

له ریوایه‌تیکی تردا که ئیمامی ئه‌حمه‌د ریوایه‌تی کردووه به سه‌نه‌دیکی (حسن)^۲ له فهرمووده‌ی (أبو هريره) هوه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ فهرموویه‌تی: ((لا تقوم الساعة حتى تظهر الفتن، ويكثر الكذب...)) واته: قیامت هه‌لئاسیت (روونادات) تاوه‌کو فیتنه ده‌رنه‌که‌ویت و درؤ زۆر نه‌بیٔ)).

له ریوایه‌تیکی تردا که له (صحيح مسلم)^۳ دا هاتووه له فهرمووده‌ی (جابر بن كوفي سمرة) هوه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ فهرموویه‌تی: ((إن بين يدي الساعة كذابين فاحذروهم)) واته: له به‌ر ده‌ستی قیامتدا (له پیش قیامت) په‌یدا بوونی چه‌ندان درۆنه جا ئاگاداریان بن)).

به پاستی درؤ بلاو بووه‌ته‌وه و زۆربووه، من هیچ سه‌رده‌میک نازانم هه‌بوویٔ به‌م شیوه‌یه درؤی تیدا بلاو بوویٔ هوه و درۆزان زۆر بوویٔ و راستیه‌کانی تیدا ساخته کرابی و مافه‌کانی تیدا بزر بوویٔ و فه‌وتابیٔ وه‌کو ئه‌م سه‌رده‌مه، ئه‌گه‌ر

۱. أخرجه مسلم في المقدمة، باب النهي عن الرواية عن الضعفاء والأحتياط في تحملها (٦).

۲. أخرجه أحمد (٤٢٢/١٦) ط الرسالة، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (٢٧٧٢).

۳. أخرجه مسلم، كتاب الإمامة، باب الناس تبع لقريش والخلافة في قريش (١٨٢٢).

بیر بکه یته وه — برا خوښه ویسته که م — به پشکنینیکې ورده وه ته ماشایه کی ژيانی
 نه و خه لکه بکه یت، نه و ده بیڼی زږبه ی ژيانی خه لکی بریتیه له درو له ناو درودا،
 فرمانږه وایه که له گه ل گه له که ی خویدا درو ده کات! گه لیک به درو وه وا داده نین
 که نه و ان گه لی خوی ه لېژیر دراوڼ وه نه و ان کوپې خوی بهر ز و بالا ده ستن، هر
 نه و ان خوښه ویستی نه و ن، مافیکی میژوویان هیه له (فلسطین) دا ... هه روه ها
 زانایه کی خراب له گه ل نوممه ته که یدا درو ده کات، بازرگانیک له گه ل کړپاره کانیدا
 درو ده کات، باوک له گه ل کوپه که ی خویدا درو ده کات و کوپ له گه ل باوکی خویدا
 درو ده کات، ژن له گه ل میړده که ی خویدا درو ده کات وه پیاو له گه ل ژنه که ی
 خویدا درو ده کات!! ناواته خواز ده بووم که ته نها جاریک له گه ل که سیکا مامه له م
 بکر دایه له هر پیشه یه کدا و راستی بکر دایه، نایا بو ناییته که سیکی راستگو؟ بو
 درو ده که یت؟.

یه کی له و برایانه ده لیت: کابرایه کی زه ږنگه ر به نه وی گوتوه: ((نه و که سه ی
 که نه م پیشه ی فیرکردم پی گوتم: له پیتاوی نه وه ی که رزق و رزی په یدا بکه یت
 هر ده بیت درو بکه یت))! سویند به خوا هه رگیز سوودم ند ناییت و قازانچ
 ناکه یت، هه رچنده هه موو دنیا به ده ست بهیڼی نه و اواروژی خوت ده دپینیت .
 بو درو ده که ن نه ی موسلمانان... نه ی نه وانه ی پیشه یان زه رنګه ریه و بازرګانیه و
 نه اندازیاریه و پزشکیه، هه تا دوايینی نه م پیشانه و جګه له وانه؟ نه گه ر به وردی
 پروانیت ژيانی خه لکی ده بیڼی زږبه ی و ته و کرده وه و حالی نه و ان درو یه له ناو
 درودا، چندان خوین رژان به هو ی درو کړنه وه! چنده ها ناموس نه تګ کران به
 هو ی درو کړنه وه! چنده ها جیګه ی پیرو پيس و گلاو بوون به هو ی درو کړنه وه!
 چنده ها ولات داګیر کرا به هو ی درو کړنه وه! سویند به خوا ولاتی عیراق داګیر
 نه کرا ته نها له ریګای درو کړنه وه نه بیت، فلسطین داګیر نه کرا ته نها له ریګای
 درو وه نه بیت، شیشان داګیر نه کرا ته نها له ریګای درو وه نه بیت، نه افغانستان داګیر
 نه کرا ته نها له ریګای درو وه نه بیت، جیګا پیروزه کان پيس و گلاو نه کران ته نها له
 ریګای درو وه نه بیت!! چنده ها خانو لیره و له وی د روختیرین به هو ی هه والی
 درو وه ... مروفیک چنده ها سال زیندانی ده کړیت به هو ی چنده وشه یه ک و

هه‌والتيكي درۆ وه، به‌لام خه‌لكي باوه‌پيكرديان له ده‌ستداوه له راستيتي نه‌م وشانه و له پاستگيبي خاوه‌ن نه‌م راپورتانه، به پاستي خه‌لكي بيتار بوونه له درۆ، چونكه بۆنه گه‌نيوه‌كه‌ي هه‌موو سه‌ر زه‌وي گرتووه‌ته‌وه وه نه‌گه‌ر درۆ بۆنيكي هه‌بوايه نه‌وا هيچ كه‌س له سه‌ر رووي زه‌ويدا نه‌يده‌تواني هه‌وايه‌كي پاك هه‌لمژيت، من كه‌سيكي ره‌شبين نيم، به‌لام نه‌خۆشيبه‌كه‌ت بۆ ده‌ست نيشان ده‌كه‌م تاوه‌كو چاره‌سه‌ره‌كه‌ت بۆ ديارى بكه‌م.

ئايا باوه‌پ ده‌كه‌يت كه‌وا خواي په‌روه‌ردگار درۆكردي حه‌رام كردووه و به تاوان ژماردوويه‌تي له زياتر له دوو سه‌د و هه‌شتا ئايه‌تي قورئاندا؟ خه‌ريك بوو عه‌قلم له ده‌ست بده‌م كاتى من ته‌ماشاي نه‌وه‌موو ئايه‌تانه‌م ده‌كرد كه خواي گه‌وره درۆي تيدا حه‌رام كردووه، جا نه‌مه ده‌بيتته به‌لگه‌يه‌ك له ترسناكي نه‌م ره‌وشته ناشيرين و قيزه‌ونه !! ده‌بى بزاني درۆ سووكي و ريسوايه، من باوه‌پم وايه كه‌وا نه‌و پياوه‌ي شانازي به پياوه‌تي خۆيه‌وه ده‌كات و شانازي به پله و بووني خۆيه‌وه ده‌كات هه‌رگيز درۆ ناكات، جا ئايا گومانته چۆنه به كه‌سيكي ئيمانداري راستگۆ كه‌وا چاوديري خواكه‌ي خۆي ده‌كات؟ بۆ پياويك له گه‌ل خيزانه‌كه‌ي خۆيدا درۆ ده‌كات؟ بۆ ئافره‌تيك له گه‌ل مي‌رده‌كه‌ي خۆيدا درۆ ده‌كات؟ بۆ بازرگانتيك له گه‌ل كرپاره‌كانيدا درۆ ده‌كات؟ بۆ كه‌سي ئيماندار له گه‌ل خواكه‌ي خۆيدا راست ناكات؟ بۆ كه‌سي ئيماندار له گه‌ل خۆيدا راست ناكات؟ بۆ كه‌سي ئيماندار له گه‌ل خه‌لكيدا راست ناكات له وته و كرده‌وه و هه‌موو حالتيكي‌دا؟ سوپند به خوا نه‌مجار سوپند به خوا هه‌ركه‌سي بكه‌ويتته ناو درۆ به درۆ وه قسه بكات نه‌وا ده‌گۆردريته كه‌سيكي دووپوو وه له گه‌ل دووپوو‌ه‌كاندا ده‌بيت له كاتيكا خۆي به خۆي نازانيت! بزانه كه‌وا درۆ ره‌وشتيكه له ره‌وشتي دووپوو‌ه‌كان، درۆن له دووپوو‌ه‌كانه !

خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَيَا أَيُّهَا الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ۝٨﴾ يُخَذِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿البقرة: ٩﴾

۱۰، واته: لهو خه لكانه دا كه سانيك هه ن ده لئين: باوه پمان به خوا و به روژي دوايي هه به كه چي درو ده كن و له راستيدا بپوايان نبيه (۸) نه وانه به نيازي خويان ده يانه وي فيل و ته له كه له گه ل خوا دا و نه و كه سانه دا بكن كه بپوايان هيناوه به لام له راستيدا ته نها له گه ل خويان فيل و فهره ج نه كن و زيانه كه شي هه ر بو خويان نه گه پيټه وه ته نها خويان ده خه له تينن له حالئيدا هه ستيش به و راستيه ناكه ن! (۹) دليان دهر دو نه خوشي و هه سوودي و گومان و ناپاكي تيا دايه جا خوايش روژ له دواي روژ دهر دو نه خوشيه كاني زياد كردن جگه له وه يش سزايه كي سه خت و ئيش پيگه به نه ريان بو هه به له بهر نه وه كه درويان كرد به تاييه ت نه و كاته ي كه ده يانگوت بپوامان به خوا و به روژي دوايي هه به (۱۰) .

خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾ يونس: ۶۹، واته: بلي: نه و كه سانه ي كه درو بو خوا هه لده به سن هه رگيز رزگار و به ختیار نابن) .

جا درو كردن به ناو ديني خوداوه له نابوت ترين جوړه كاني درويه، مروفيك جوړنه ت ده كات به بي زانياري و به لگه و بورهان فه توا بدات! وه به كي له وانه ي كه خواي گه وړه هه رامي كردووه له سه ر به ننده كاني، نه وه به كه له كتبه به كيدا فهرمويه تي: ﴿وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْمُونَ﴾ الأعراف: ۳۳، واته: له ناخاوتن و قسه كردن دهر ياره ي خوا به بي زانين و به بي به لگه درو هه لبه سن) .

جا بويه دين بووه ته ياريه ك به ده ستي روژه ي نه و كه سانه وه كه هه قيان داوه ته خويان به فه توا دان، بويه له بهر خو به وه قسه ده كات و نازانيت چي ده لئيت و وړينه ده كات به شتيك كه وا هيج زانياريه كي دهر ياره ي نيه وه رازي ده بيت به شتيك به پتي عه قلى خو ي و نه و پتر رد ده كاته وه به پتي عه قلى خو ي، له كاتيكا ئيمامي عه لي ﷺ ده فهرمويت: ((لو كان الدين بالرأي لكان المسيح على باطن الخف أولى من المسيح على أعلاه)) واته: نه گه ر دين به بوچوون (رأي) بوايه نه و سپريني

۱. أخرجه ابو داود، كتاب الطهارة، باب كيف المسح (۱۶۲-۱۶۴)، وصححه الألباني في صحيح سنن أبي داود.

ژیره‌وه‌ی خوف له پیشتړ و ره‌واتر بوو له سپړنی سهره‌وه‌ی)).

به راستی کیښه‌که له ترسناکترین کیښه‌کانه که‌وا که‌سیک عه‌قلی خو‌ی به‌کار به‌یښی بـو به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌ی ده‌قیکی دامه‌زروی ئه‌م دینه‌ چونکه له‌ گه‌ل ناره‌زوه‌کانیدا ناگونجیت ! یان مرفیک قسه‌ بکات له‌ کیښه‌یه‌کدا و هیچ شاره‌زاییه‌کی لی نه‌بیټ، له‌ کاتیکدا خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ الإسراء: ۳۶، واته: به‌ دواى شتیکدا مه‌چو و نه‌زانی چیه‌ و چونه و زانیاریت ده‌رباره‌ی نییه‌، چونکه به‌ راستی هه‌موو نه‌مانه: (گوئ و چاو و دل) هه‌ریه‌که‌یان له‌ روژی قیامه‌تدا به‌رپرسیارن لئی)).

هه‌روه‌ها له‌ شیوه‌ نابووته‌کانی درو: درو کردن به‌ زمانى پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ، پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((إِنْ كَذَبَا عَلِي لَيْسَ ككَذِبِ عَلِي أَحَدٌ، مَنْ كَذَبَ عَلِي مُتَعَمِّدًا، فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعِدَهُ مِنَ النَّارِ)) واته: درو کردن به‌ زمانى منه‌وه وه‌کو درو کردن نییه به‌ زمانى که‌سیکی تره‌وه، هه‌ر که‌سی به‌ نه‌نقه‌ست درو به‌ زمانى منه‌وه بکات ئه‌وا با جینگای خو‌ی له‌ ناگردا خوش کات)).

بو شتیک ده‌ده‌یته پال پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که‌چی ئه‌و نه‌یفه‌رموه؟ بو شتیک حه‌لال ده‌که‌یت یان حه‌رامی ده‌که‌یت که‌چی پیغه‌مبه‌رمان ﷺ حه‌لالی نه‌کردوه یان حه‌رامی نه‌کردوه !!؟

* نه‌مجار درو کردن به‌ زمانى خه‌ئکيه‌وه:

نیمامی نه‌حمه‌د ریوایه‌تی کردوه له‌ (مسند) هکه‌یدا و الترمذی له‌ (سنن) هکه‌یدا له‌ فه‌رموده‌ی (الحسن ی کوپی علی) وه‌وه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی:

۱- أخرجه البخاري كتاب الجنائز باب ما يكره من النياحة على الميت (۱۲۹۱)، ومسلم في المقدمة، باب وجوب الرواية عن الثقات وترك الكذابين، والتحذير من الكذب على رسول الله ﷺ (۴) من حديث المغيرة بن شعبه رضي الله عنه.
۲- أخرجه الترمذی كتاب صفة القيامة باب (۶۰) (۲۵۱۸) وقال: ((حديث حسن صحيح))، والنسائي كتاب الأشربة، باب الحث على ترك الشبهات (۵۷۱۱)، وأحمد (۲۰۰/۱)، وابن خزيمة (۲۳۴۸)، والحاكم (۱۳/۲)، صححه الشيخ الألباني في ((مصحح الجامع)) (۳۳۷۷، ۳۳۷۸)، و((الإرواء)) (۲۰۷۴).

((دع ما يريبك، إلى ما لا يريبك، فإن الصدق طمأنينة، وإن الكذب ريبة)) واته: واز بهيته له وهی که گومانت ليته بوئه وهی که گومانت ليی نيه، چونکه راستی دلنارميه و دروش گومانه)).

له گهل مندا بير له م نايه تهی خوی گوره بکوره وه: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ الصف: ۷، واته: چ که سيک هيه له وه سته مکارتر که له سر خوا درو هلبه سيک له کاتيکدا بانگ بکريت بو نيسلام بوون و موسلمان بوون؟ خواش ريتمايي گهل و هوزي سته مکار ناکات چونکه شايستهی هيدايت نيه)).

خوی گوره ده فهرمويت: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ المنافقون: ۱، واته: کاتي دوپوه کان هاتن بولات نهی پيغه مبر ﷺ نه لين: شايه تی نه دهن که به راستی تو په يامبهری خوابت، له حالیکدا خوا خوی نه زانی که تو په يامبهری نه ویت وه خوا گواهی نه دات که نه و دوپوه وانه درو ده کن که نه لين تو په يامبهری خوابت)).

به لی... دوپوه که سيکی دروزنه، له روژی قیامه تدا نيشانه يه کی تاييه تی خوی هيه له نيو خه لکی مه حشه ردا ناسراوه، ثایا به لکه له سر نه م قسه ترسناکه چيه؟!

خوی گوره ده فهرمويت: ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾ الزمر: ۶۰، واته: له پوژی قیامه تيشدا نه و که سانه درويان له سر خوا هلبه ستووه، ده بينی روويان رهش هه لکه پلوه ثایا بو خه لکانی له خو بایي بوو - نه وانهی ددان به هه قدا نانين - له درزه خدا نه و ا جيگا نيه؟)).

خوی گوره ده فهرمويت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا يَتَابِنَا وَاسْتَكَبَرُوا عَنْهَا لَا تُلْفَعُ لَهُمْ آجُوبُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي

اَلْمُجْرِمِينَ ﴿۴۰﴾ الاعراف: ۴۰، واته: نه و كهسانهش نايه تهكاني نيمه يان به درو دانا و باوه پيان پي نه كردن و له ناستيان خويان به گه وره گرت، هرگيز دهر وازه كاني ناسمان بوړوحيان و بو كار و كرده و هيان ناكړي ته وه و ناشچنه به هه شته وه، هه تا و شتر نه چي به كوني دهرزي درووماندا، واته: خو هرگيز نه مه ده ست نادات كه واته نه وانيش ده ست نادات بچنه به هه شت)).

هرگيز دروژني له خو بایي ناچي ته به هه شته وه تاوه كو و شتر له كوني دهرزي به وه نه چي ته ژوره وه! نيلا مه گه ر ته وبه بكات و بگه پي ته وه بو لای خواي په روه ردگار، كه وا بوو خيراكهن نه ي گرووي موسلمانان، با ناخي خو مان پاك بگه ي نه وه له م ناكاره قيژه ونه و له م ره و شته نابووت و ناشيرينه!

له هه ردوو كتيبي (صحيح)^۱ دا له هه رمووده يه كي (ابو هريرة) وه هاتووه كه وا پيغه مبهري خواص^۲ هه رموويه تي: ((آية المنافق ثلاث: إذا حدث كذب، وإذا وعد أخلف، وإذا أؤتمن خان))، واته: نيشانه كاني دووړو سى دانن: نه گه ر قسه ي كرد درو ده كات، نه گه ر به ليني دا نه وا نايي اته سه ر و نه گه ر سپارده يه كي پي سپيږدرا نه وا خيانه تي لي ده كات)).

هه روه ها له هه ردوو كتيبي (صحيح)^۲ دا هاتووه له هه رمووده ي (عبدالله ي كوري عمرو) وه: ((أربع من كن فيه كان منافقا خالصا، ومن كانت فيه خصلة منهن كانت فيه خصلة من النفاق حتى يدعها، إذا أؤتمن خان، وإذا حدث كذب، وإذا عاهد غدر، وإذا خاصم فجر)) واته: چوار ناكار و ره و شت هه ن له هه ركه سيكدا هه بوو نه وا دووړوويه كي روونه . وه نه گه ر هه ركه سيك ناكاري كي تيډا بوو نه وا ناكاري كي له دووړووي تيډايه تاوه كو وزي لي ده هيني: نه گه ر سپارده يه كي پي سپيږدرا نه وا خيانه تي لي ده كات و نه گه ر قسه يه كي كرد درو ده كات و نه گه ر په يمان يكي دا نه وا ناپاكي (غدر) ده كات و نه گه ر دوژمنايه تي و نه ياري تي كه سيكي كرد نه وا له پاسي لا ده دا)).

۱. أخرجه البخاري كتاب الإيمان، باب علامة المنافق (۲۳) ومسلم كتاب الإيمان، باب بيان خصال المنافق (۵۹).

۲. أخرجه البخاري كتاب الإيمان، باب علامة المنافق (۳۴) ومسلم كتاب الإيمان، باب بيان خصال المنافق (۵۸).

براکانم: سویند به خوا هیچ که سیک له دنیا و قیامه تدا رزگاری نابیت ته نها به راستگویی نه بیت .

راستگویی: راستترین ریگایه هر که سی له سر نه و ریگایه نه پوات نه و ده بیت به بی به ش و خه ساره ت مهنده کان.

راستگویی: شمشیری حقه له سر زه ویدا، له هیچ شتیک نادریت ئیلا ده پیریت، هر کاتیک ناپره و (باطل) رووبه روی ببیته وه نه و شکستی پی ده هینئ و زال ده بیت به سهریدا وه هر که سی په لاماری بدات نه و په لاماردانه که ی رهد ناکریته وه، هر که سی راستگویی به زاریدا بیت نه و دهنگی به سر نه یارانیدا به رز ده بیته وه .

ثایا نه و سی که سته تان به بیردا دیته وه که له جهنگی ته بوک دا به جیمان و دوا که وتن؟! نه مه (کعب ی کوپی مالک) هو ده لیت: ((فلما بلغني أنه توجه قافلا، حضرنی همی، وطفقت أتذكر الکذب، وأقول: بماذا أخرج من سخطه غدا، واستعنت علی ذلک بكل ذي رأي من أهلي))، واته: کاتی پیم که یشت که و پیغه مبهری خواص له غه زای ته بوک که پاپه وه بو مه دینه ... زور خه مبار بووم و ده ستم کرد به بیرکردنه وهی درو، ده مگوت: سبهینئ به چی شتیک له تووره یی نه و ده رچم؟ بویه په نام ده برد بو هه موو خاوه ن عه قلایک له که س و کارم بو نه وهی ریگام بو (دابنئ). نه م پیاوه به رده وام بیري ده کرده وه چون له توورپه یی پیغه مبهری خواص ده رچیت؟ ثایا چی بلیت به پیغه مبهری خواص له پاش که پانه وهی له جهنگی ته بوک؟؟ ده لیت: ((فلما قيل: إن رسول الله قد أظل قادمًا زاح عني الباطل، وعرفت أنني لن أخرج منه أبداً بشيء فيه كذب، فأجمعت صدقه، وأصبح رسول الله قادمًا، وكان إذا قدم من سفر بدأ بالمسجد، فركع فيه ركعتين، ثم جلس للناس، فلما فعل ذلك جاءه المخلفون، فطفقوا يعتذرون إليه ويحلفون له، وكانوا بضعة وثمانين رجلاً، فقبل منهم رسول الله علانيتهم، وبايعهم واستغفر لهم،

۱- أخرجه البخاري، كتاب الوصايا، باب إذا تصدق أو أوقف بعض ماله أو بعض رقيقه أو دوابه فهر جائز (۲۷۵۷)، وانظر أطرافه هناك و راجع (۴۴۱۸)، ومسلم كتاب التوبة باب حديث توبة كعب بن مالك وصاحبيه (۲۷۶۹).

ووكل سرائرهم إلى الله، فجئته فلما سلمت عليه، تبسم تبسم المغضب، ثم قال: " تعال " فجئت أمشي حتى جلست بين يديه، فقال لي: ((ما خلفك، ألم تكن قد ابعت ظهرك؟)). فقلت: بلى، إني والله لو جلست عند غيرك من أهل الدنيا، لرأيت أن سأخرج من سخطه بعذر، ولقد أعطيت جدلاً، ولكني والله، لقد علمت لئن حدثتك اليوم حديث كذب ترضى به عني ليوشكن الله أن يسخطك علي، ولئن حدثتك حديث صدق، تجد علي فيه، إني لأرجو فيه عفو الله، لا والله ما كان لي من عذر، والله ما كنت قط أقوى ولا أيسر مني حين تخلفت عنك، فقال النبي ﷺ: "أما هذا فقد صدق، فقم حتى يقضي الله في أمرك)) واته: كاتى گوتيان: كهوا پيغه مبهري خواجه ﷺ به ريويه و نزيك بووه ته وه نهوا هيچ ناپه واييه كه له سهرم نه ما وه زانيم من هه رگيز زرگارم ناييت به درو کردن ... بويه بريارم دا له گه ليذا راست بکه م پيغه مبهري خواجه ﷺ هاته ناو مه دينه وه، نه گهر له سه فهر يک بگه پايه ته وه نهوا ده چووه مزگه وت و دوو رکات نو يژي ده کرد ... نه مجار دانيشت لای خه لکی ... پاشان نه وانه ی که نه رويشتبون بؤ جهنگ هاتن بؤ لای پيغه مبهري خواجه ﷺ ده ستیان کرد به هيئانه وه ی بيانوو و سوينديان بؤ ده خوارد ... که ژماره يان له هه شتا که س زياتر ده بوو ... پيغه مبهري خواجه ﷺ بيانوو که يانی وه رگرت نه وه ی که ناشکرايه و به يعه ی پيدان و داواي ليخوشبونوی له خوا بؤ کردن و نه ينييه کانی گه پانده وه بؤ لای خوا ... نه مجار من هاتم ... کاتى که سلّوم لی کرد ... پيغه مبهري خواجه ﷺ ته ماشايه کی کردم و نه مجار بزه يه کی کرد وه کو که سيک په ست بووييت ... نه مجار فهرمووی: وه ره ... منيش رويشتم بؤ لای پيغه مبهري خواجه ﷺ تا کو له به رده ستيدا دانيشتم ... خوشه ويست ﷺ فهرمووی: بؤ دوا که وتی؟ ئايا نه و ولاخت نه کړيپوو که بؤ نه و جهنگه به کاری ده هيئنی؟ کعب ی کوپي مالک ده لييت: گوتم: به لي ... سويند به خوا من نه گهر له به رده سستی جگه له تو دابنشتايه م له لای نه وانه ی که نه هلی دونيان ... ده توانم به بيانوويه كه له په سستی نه وان خوم دهر باز بکه م ... چونکه من توانای گفتم وگوم هه يه (واته ده توانم له هه موو کيشه و گرفتیک خوم دهر که م هه روه کو چؤن تاله موويه كه له نيو هه ويردا دهر ده کړيت) ... به لام سويند به خوا ... من ده زانم نه گهر نه مړو درؤت له گه لدا بکه م و ليتم پازي بيت نهوا زؤری نه ماوه که

خوای گه‌وره په‌سنت بکات به‌سهرمدا (واته نه‌گه‌ر نیستا درۆت له‌ گه‌لدا بکه‌م تو لیم رازی بیت نه‌وا خوای گه‌وره درۆکه‌م ئاشکرا ده‌کات و چیت هر تاهه‌تایه تو لیم په‌ست ده‌بیت) وه نه‌گه‌ر قسه‌یه‌کی راستت له‌گه‌لدا بکه‌م وه‌له‌ی منی تیدا ببینیت نه‌وا من تکام وایه که خوای گه‌وره لیم خوش بیت ... نه‌خیر سویند به‌خوا هیچ بیانویه‌کم نه‌بوو ... سویند به‌خوا هیچ کاتیک له‌وکاته به‌هیز تر نه‌بووم و حالم باشت نه‌بوو که دواکه‌وتم له‌تو ... پیښه‌وا ﷺ رووی له‌هاوه‌لانی کرد و گوتی: به‌لام نه‌م که‌سه قسه‌کانی راست بوو ... هه‌سته ... تاکو خوای گه‌وره حوکمت به‌سهردا ده‌دا)).

ته‌ماشای به‌رهمی راستی بکه‌، راستگویی هوی رزگارپوونه له‌دوینا و قیامه‌ت، هه‌ول ده‌نه‌زمونی راستگویی له‌گه‌ل هر مروفتیکدا تاقیبکه‌یته‌وه، له‌گه‌ل هر که‌سینکدا، له‌هر لایه‌نیکه‌وه ببیت، پیښه‌به‌رمان ﷺ فیری راستگویمان ده‌کات له‌هه‌موو شتینکدا، راستگویی له‌نیگادا، له‌وشه‌یه‌کدا، له‌مه‌به‌ست و نه‌تدا، له‌هه‌موو کردارینکدا و له‌هه‌موو حاله‌تینکدا ...

پاشان ده‌گه‌رپینه‌وه بو لای (کعب ی کوپی مالک) به‌لام له‌پیشدا گوئی له‌م فهرمووده شیرینه بگره تاکو بزانیته‌که‌وا راستگویی رزگارپوونه له‌هه‌موو ته‌نگانه و هه‌لوپستینکدا.

له‌ (مسند) ی ئیمامی نه‌حمه‌د دا و له‌ (سنن) ی (ابو داود) دا به‌سه‌نه‌دیکي (حسن) ریوایه‌ت کراوه له‌ (عبد الله کوپی عامر) هوه ده‌لایت: ((أتانا رسول الله ﷺ في بيتنا وأنا صبي، فذهبت أخرج لألعب، فقالت أمي: يا عبد الله تعال أعطك، فقال رسول الله ﷺ: ((وما أردت أن تعطيه؟)) قالت: أعطيه تمرًا، قال: فقال رسول الله ﷺ: ((أما إنك لو لم تفعلني كتبت عليك كذبة))، واته: پیښه‌به‌ری خوا ﷺ هات بو مالمان له‌کاتینکدا من منداڵ بووم، منیش ده‌رچوومه ده‌ره‌وه بو نه‌وه‌ی یاری بکه‌م، دایکم گوتی: نه‌ی عبدالله وهره شتینک ده‌ده‌می، پیښه‌به‌ری خوا ﷺ گوتی: ئایا

۱- أخرجه أبو داود، كتاب الأدب في التشديد في الكذب (٤٩٩١)، وأحمد (٤٤٧/٣) وحسنه الشيخ الألباني في ((صحيح سنن أبي داود)).

ده ته ویت چی بده یت؟ گوتی: دهمه وی خورمایه کی بده می، ده لیت: پیغه مبه ری خوا^۱ گوتی: جا نه گهر تو نه و کاره نه که ی نه و درو یه کت بق ده ژمیردیت)). ده بین دایک له گه ل منداله که یدا درو ده کات بق نه وه ی واز له گریان به یت، باوکیک له گه ل منداله که یدا درو ده کات له پیناوی نه وه ی رازی بکات! نایا له پاش نه وه چون ده ته ویت منداله که ت فیری راستی بکه یت؟! نایا چون له پاش نه وه ده ته ویت که که ت فیری راستگویی بکه یت نه ی خوشکی به ریژم؟! که که ت ده بین تو له گه ل باوکیدا درو ده که یت! نه مه زور نه سته مه... باوکه که به کوپه بچوکه که ی ده لیت: (کاتی که سیک له ده رگا ده دات): برؤ پی پی بلی باوکم له مال نییه... جا نه و منداله به سته زمانه ده پوات و له سر دلپاکی خوی و ده رگا که ده کاته وه و ده لیت: باوکم پیته ده لیت: که و نه و له مال نییه!! چونکه مندال لاپه ره یه کی سپی و جوانه، پیغه مبه ری نه کرهم^۲ ده لیت: ((کل مولود یولد علی الفطرة، فأبواه یهودانه، أو یمنه، أو یمجسانه...)) واته: هه موو مندالتیک له سر فیره تی پاکی نیسلام له دایک ده پیته، جا دایک و باوکی ده یکه نه جوله که یان ده یکه نه گاور یان ده یکه نه مه جوسی (ناگریه رست)).

جا هه موو دایک و باوکیک منداله که ی خویان په روه رده ده که ن له سر راستی یان له سر درو، له سر پیاوه تی و چاکی وه یان له سر ناپیاوی، له سر ره وشت جوانی وه یاخود له سر به دره وشتی. جا بویه په روه رده کردنی مندال نه رکیکی زور که ورده مه زنه، خوی گه ورده ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ التحريم: ۶، واته: نه ی نه وانه ی باوه پتان هیناوه! خوتان و ژن و مال و که س و کاره که تان بپاریزن له ناگریک سووته مه نییه که ی جه سته و لاشه ی مروی کافر و به رده، یان نه و به ردانه خه لکی ده پیه رستن، مه به ست نه وه یه که زور بلتسه دار و به گر و گهرمه، وه ناگری نه م دونیا نییه که ته نها به دار و به چیلکه هه لگیرسی به لکو نه و به به رد زیاتر گر ده گری و بلتسه نه سینتی!)).

۱. أخرجه البخاري كتاب الجنائز باب إذا أسلم الصبي فمات هل يصلی عليه (۱۲۵۸)، وانظر (۱۲۸۵)،
ومسلم كتاب القدر، باب معنى كل مولود یولد علی الفطرة و حكم موت أطفال الكفار و أطفال المسلمين (۲۶۵۸)

له هه ردوو كټيبي (صحيح)^۱ دا هاتوو له فهرمووده ي (ابن عمر) هوه كهوا پيغه مبهري خوا^{عليه السلام} فهرموويه تي: ((كلكم راع وكلكم مسؤول عن رعيته، الإمام راع ومسؤول عن رعيته، والرجل راع في أهله وهو مسؤول عن رعيته.....))، واته: هه هه مووتان شوان و بهر پرسن وه بهر پرسيارن له و ژيړده سته ي كه پيتان سپيړدراوه، پيشه و شوان و بهر پرسه وه بهر پرسياره له سهر ژيړ ده سته كه ي وه پياو شوان و بهر پرسه له سهر خيژانه كه ي و هه ر ئه ويش بهر پرسياره له سهر ژيړ ده سته كه ي...)) تاكوټايي فهرمووده كه ...

له هه ردوو كټيبي (صحيح)^۲ دا هاتوو له فهرمووده ي (معقل ي كوري يسار) هوه ده لئيت: پيغه مبهري خوا^{عليه السلام} فهرموويه تي: ((ما من عبد يسترعيه الله رعية يموت يوم يموت وهو غاش لرعيته إلا حرم الله عليه الجنة))، واته: هيچ به ننده يه ك نيه كاتي كه خوي گه وره پله و پايه يه كي ده داتي و ده يكا ته برا گه وره ي كو مه لئيك و ده مرئت، له روژيكا ده ده مرئت ئه و ساخته ي له و كو مه له كه سه كردوو ئيلا خوي گه وره به هه شتي لي حرام كردوه)).

له گه ل مندا بگه پتوه بو لاي ئه و هاوه له به پتزه (كعب ي كوري مالك) كه له جه نكي ته بوك دا دوا كه وت، جا ده لئيت: ((أما هذا فقد صدق، فقم حتى يقضي الله في أمرك)). فقمت، وثار رجال من بني سلمة فاتبعوني، فقالوا لي: والله ما علمناك كنت أذنبت ذنبا قبل هذا، ولقد عجزت أن لا تكون اعتذرت إلى رسول الله ﷺ بما اعتذر إليه المتخلفون، قد كان كافيك ذنبك استغفار رسول الله ﷺ لك، فوالله ما زالوا يؤنبوني حتى أردت أن أرجع فأكذب نفسي، ثم قلت لهم: هل لقي هذا معي أحد؟ قالوا: نعم، رجلاً، قالاً مثل ما قلت، فقيل لهما مثل ما قيل لك، فقلت: من هما؟ قالوا: مرارة بن الربيع العمري، وهلال بن أمية الواقفي، فذكروا لي رجلين صالحين، قد شهدا بدرا فيهما أسوة، فمضيت حين ذكروهما لي، ونهى رسول الله ﷺ المسلمين عن كلامنا أيها الثلاثة

۱ - أخرجه البخاري كتاب الجمعة، باب الجمعة في القرى والمدن (۸۹۲)، ومسلم كتاب الإمارة، باب فضيلة الإمام العادل وعقوبة الجائر (۱۸۲۹).

۲ - أخرجه البخاري كتاب الأحكام، باب من استرعي رعية فلم ينصح (۷۱۵۰، ۷۱۵۱)، ومسلم كتاب الإيمان، باب استحقاق الوالي الغاش لرعيته النار (۱۴۲) وفي كتاب الإمارة بنحوه (۲۱).

من بين من تخلف عنه، فاجتنبنا الناس، وتغيروا لنا حتى تنكرت في نفسي الأرض فما هي التي أعرف، فلبثنا على ذلك خمسين ليلة - هه موو كوومه لگه ی ئیسلامی بو ماوه ی به نجا روژ وازیان له وان هیټنا و قسه یان له گه لیاندا نه ده کرد - ﴿حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ﴾ التوبة: ۱۱۸، واته: تا له خه فه تدا وای لیټات ئه م زهویه فراوانه یان لا ته نگ بوو، له خه م و خه فه تدا له گیانی خوټیان بیزار بوون،))، فأما صاحبای فاستکانا وقعدا فی بیوتهما بیکیان، وأما أنا، فکنت أشب القوم وأجلدهم فکنت أخرج فأشهد الصلاة مع المسلمین، وأطوف فی الأسواق ولا یکلمنی أحد، وأتی رسول الله ﷺ فأسلم علیه وهو فی مجلسه بعد الصلاة، فأقول فی نفسي: هل حرك شفټیه برد السلام علی أم لا؟ ثم أصلي قریبا منه، فأسارقه النظر، فإذا أقبلت علی صلاتی أقبل إلی، وإذا التفت نحوه أعرض عني، حتی إذا طال علی ذلك من جفوة الناس مشیت حتی تسورت جدار حائط أبي قتادة، وهو ابن عمي وأحب الناس إلی، فسلمت علیه، فوالله ما رد علی السلام، فقلت: یا أبا قتادة، أنشدک بالله هل تعلمنی أحب الله ورسوله؟ فسکت، فعدت له فنشدته فسکت، فعدت له فنشدته، فقال: الله ورسوله أعلم، ففاضت عینای، وتولیت حتی تسورت الجدار، قال: فبینا أنا أمشي بسوق المدينة، إذا نبطي من أنباط أهل الشام، ممن قدم بالطعام یبیهه بالمدينة، یقول: من یدل علی کعب بن مالک، قال: فطفق الناس یشیرون له، حتی إذا جاءني دفع إلی کتابا من ملک غسان، فإذا فیه: أما بعد، فإنه قد بلغنی أن صاحبک قد جفاک ولم یجعلک الله بدار هوان، ولا مضیعة، فالحق بنا نواسک، فقلت لما قرأتها: وهذا أيضا من البلاء، فتمیمت بها التنور فسجرت به، حتی إذا مضت أربعون ليلة من الخمسین، إذا رسول رسول الله ﷺ یأتیني، فقال: إن رسول الله ﷺ یأمرک أن تعتزل امرأتک، فقلت: أطلقها؟ أم ماذا أفعل؟ قال: لا، بل اعتزلها ولا تقربها، وأرسل إلی صاحبی مثل ذلك، فقلت لامرأتی: الحقی بأهلك، فتکونی عندهم، حتی یقضي الله فی هذا الأمر، قال کعب: فجاءت امرأة هلال بن أمیه رسول الله ﷺ، فقالت: یا رسول الله ! إن هلال بن أمیه شیخ ضائع، لیس له خادم، فهل تکره أن أخدمه؟ قال: ((لا، ولكن لا یقربک)) . قالت: إنه والله ما به حركة إلی

شيء، والله ما زال يبيكي منذ كان من أمره ما كان إلى يومه هذا، فقال لي بعض أهلي: لو استأذنت رسول الله ﷺ في امرأتك كما أذن لامرأة هلال بن أمية أن تخدمه؟ فقلت: والله لا أستأذن فيها رسول الله ﷺ، وما يدريني ما يقول رسول الله ﷺ. إذا استأذنته فيها وأنا رجل شاب، فلبثت بعد ذلك عشر ليال، حتى كملت لنا خمسون ليلة من حين نهى رسول الله ﷺ عن كلامنا، فلما صليت صلاة الفجر صبح خمسين ليلة، وأنا على ظهر بيت من بيوتنا، فبينما أنا جالس على الحال التي ذكر الله، قد ضاقت علي نفسي، وضاقت علي الأرض بما رحبت، سمعت صوت صارخ، أوفى على جبل سلع بأعلى صوته: يا كعب بن مالك أبشر، قال: فخررت ساجدا، وعرفت أن قد جاء فرج، وأذن رسول الله ﷺ بتوبة الله علينا حين صلى صلاة الفجر، فذهب الناس يبشروننا، وذهب قبل صاحبي مبشرون، وركض إلي رجل فرسا، وسعى ساع من أسلم فأوفى على الجبل، وكان الصوت أسرع من الفرس، فلما جاءني الذي سمعت صوته يبشرنني، نزعت له ثوبي، فكسوته إياهما، يبشراه والله ما أملك غيرهما يومئذ، واستعرت ثوبين فلبستهما، وانطلقت إلى رسول الله ﷺ، فيتلقاني الناس فوجا فوجا يهنوني بالتوبة، يقولون: لتهنك توبة الله عليك، قال كعب: حتى دخلت المسجد، فإذا رسول الله ﷺ جالس حوله الناس، فقام إلي طلحة بن عبيد الله يهرول حتى صافحني وهناني، والله ما قام إلي رجل من المهاجرين غيره، ولا أنساها لطلحة، قال كعب: فلما سلمت على رسول الله ﷺ، قال: رسول الله ﷺ، وهو يبرق وجهه من السرور: ((أبشر بخير يوم مر عليك منذ ولدتك أمك)) فقال كعب: أמן عندك يا رسول الله أم من عند الله؟ قال: ((لا، بل من عند الله)). يقول كعب: وكان رسول الله ﷺ إذا سر استنار وجهه، حتى كأنه قطعة قمر، وكنا نعرف ذلك منه، وقرأ عليه براءته التي أنزلها الله من فوق سبع سماوات: ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِسُتُوبَائِهِمْ إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ (١١٨) يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿التوبة: ١١٩﴾.

مانای فەرمووده که به دريژي: واته: ((پيغه مبهري خواﷺ فەرمووي: به لام نه م
 کهسه قسه کاني راست بوو، ههسته، تاكو خواي گه وره حوکم به سهر کيشه که تدا
 ده دا)) بويه منيش ههستام و گه پامه وه و کهس و کاره که م له به ني سه لمه
 هه لچوون، چهند پياويک شوينم که وتن... پييان گوتم: سويند به خوا... نازانين هيچ
 تاوانيکت نه نجام داييت له پيش نه مه... نايان نه تتواني داواي لييوردين بکهيت
 هه روه کو چوون نهواني تر داوايان کرد... جا ليخوشبووني پيغه مبهري خواﷺ بهس بوو بو
 تاوانه کهت، (کعب) ده ليت: سويند به خوا هينده هانيان دام تاكو ويستم بگه پيمه وه
 لاي پيغه مبهري خواﷺ و خوم به درو بخه مه وه... نه مجار گوتم: نايان به هيچ
 که سيكي تر نه وه ي گوتم که به مني گوتم؟ گوتمان: به لي... دوو که سي تر وه کو
 قسه کاني تويان گوتم... به نه وانيش هه ر نه وه گوتم که به تو گوتم... گوتم: نه و
 دوو که سه کين؟ گوتمان: (مرارة ي کوپي الربيع العمري) و (هيلال ي کوپي أمية ي
 الواقفي) به... باسي دوو که سي چاكيان بو کردم که ناماده ي جهنگي به در بوو
 بوون و نه وانيش بو من پيشه نگو... منيش به ري خومدا رويشتم کاتي باسي نه و
 دوو که سه يان بو کردم، پيغه مبهري خواﷺ قه ده غه ي کرد که موسلمانان له گه ل
 کعب و دوو هاوه له کهيدا قسه بکه ن... جا خه لکي ليتمان دوور که وتنه وه...
 به رانبه رمان گوپان... ته نانهت واههستم ده کرد زه ویش رووي ليتمان هه لگيراوه،
 وات ده زاني نه و زه وييه نيبه که نيمه له گه ليدا ناشنا بوو بووين، به و شيوه به په نجا
 شه و ماینه وه... دوو هاوه له که م که ساس و ملکه چ بوون و له مالدا دانيشتن و
 ده گريان... به لام من له وان گه نچتر و به هيز تر بووم... له مال درده چووم...
 له گه ل موسلماناندا نويزي جه ماعه تم ده کرد... به بازاره کاندا ده سوورپامه وه...
 به لام کهس قسه ي له گه لدا نه ده کردم... ده هاتم بو مزگهوت و ده رويشتم بو لاي
 پيغه مبهري خواﷺ و سلوم لي ده کرد له مه جلیسه که ي خويدا و له پاش نويز و له
 دلي خومدا ده مگوتم: نايان ليوي جولانده وه بو وه لامدانه وه ي سلوه که م يان نا؟
 نه مجار له نزیکي نه و نويزم ده کرد... به سومای چاوه کانم ته ماشاي نهوم ده کرد
 ... نه گه ر نويزه که م ده ست پي بکر دايه نه و رووي لي ده کردم... نه گه ر رووم لي

بكردايه نه وا پشتي ليم ده كرد، تاكو نه و وشكي يه ي خه لكی به رانبه رم زيادی كرد،
رويشتم تاكو له ديواری باخچه يه کی (أبو قتاده) وه چومه نه و دیوه كه ناموزامه و
خوشرين كه سه له دلما، چومه ژووره وه و سلّوم لیّ كرد ... سویند به خوا
وه لامي سلّوه كه ی نه دايه وه ... گوتم: له بهر خاتری خوا نه ی (ابو قتاده) نایا
ده زانی كه من خوا و پیغه مبه ره كه یم ﷺ خوش ده وی؟ كه چی نه و بیده نگ بوو ...
گوتم: له بهر خاتری خوا نایا ده زانی كه من خوا و پیغه مبه ره كه یم ﷺ خوش ده وی؟
كه چی نه و بیده نگ بوو ... گوتم: له بهر خاتری خوا نه ی (نه بو قتاده) نایا ده زانی
كه من خوا و پیغه مبه ره كه یم ﷺ خوش ده وی؟ گوتم: خوا و پیغه مبه ره كه ی ﷺ
ده زانن ... بویه خوم پیّ نه گيرا له بهر وه لاهه كه ی چاوه كانم پر بوون له فرميسك
كه پامه وه ... دیسان له دیواره كه چومه نه و دیوه . ده لیت: روژيك له بازاره كانی
مه دینه دا ریم ده كرد ... كابرایه کی گاور له شامه وه هاتبوو بۆ فروشتنی خواردن له
شاری مه دینه ... ده لیت: كیّ (كعب ی كوپى مالك) م پیّ نیشان ده دا؟ خه لكی
ده ستیان بۆ (كعب) دريژ كرد نه ویش هات بۆلام و نامه يه کی دا به ده ستمه وه كه له
لايه ن پادشا (غسان) وه نه یرد رابوو تییدا هاتبوو ...

أما بعد: نه ی (كعب ی كوپى مالك) پیّم گه یشته وه كه هاوړپكه ت پشتي لیت
كردوه و په راویزی كردوی ... له لای منیش جیگه ی كه س ون نابیت و كه سیش
سووك نابیت ... په یوه ندیمان پیّوه بكه تاكو دلّت بده ینه وه ...

كاتی له خویندنه وه ی نامه كه بوومه وه ... گوتم: به راستی نه مه یشه جوړپكه له
جوړه كانی به لا و خراپه كاری ... نه مجار به ره و ته نووره كه رویشتم و نامه كه م خسته
ناو ته نووره كه وه ... پاشان ته نووره كه م گپدا و نامه كه م سووتاند .. تاكو چل شه و
له و په نجا شه وه تیپه پری ... نیردراویك له لایه ن پیغه مبه ری خواوه ﷺ هات بۆ لام
فرمووی: پیغه مبه ری خواوه ﷺ فرمانی پیّت كردوه له خیزانه كه ت جیا ببیته وه ...
گوتم: ته لاقی بده م؟ یان چی بكه م؟ گوتم: نه خیر به لكو لیّی دور بكه وه ره وه و
نزیکی مه به ره وه ... بۆ دوو هاوړپكه م هه مان فرمانی كردبوو، به خیزانه كه م گوت:
برقوره وه بۆ مال كه س و كارت ... له ویّ بمینه وه تاكو خوا ی گه وړه حوكميك ده دا

به سهر ئه م كيشه يه دا... كعب ده لئيت: خيزانه كه ي (هيلال ي كورپي اميه) هات بو
 لاي پيغه مبهري خواصه و گوتي: ئه ي پيغه مبهري خواصه هيلال ي كورپي اميه
 كابرايه كي به ته من و گه وره و لاوازه و خزمه تكاري نيبه... ئايا رازي ده بي خزمه تي
 بكم؟ گوتي: به لئ به لام به مهرجي نزيك نه بيته وه... خيزانه كه ي هيلال گوتي:
 ئه ي پيغه مبهري خواصه سويند به خوا هيچ جو له يه كي تيدا نه ماوه بو هيچ شتيك
 والله ئه و برده وام ده گري له و كاته وه ئه و كاره روويداوه تاوه كو ئه مړو... هندی له
 كه س و كاره كه م گوتيان: بریا مؤله ت له پيغه مبهري خواصه وهرگر تبايه بو
 خيزانه كه ت هه روه كو چو ن مؤله تي به خيزانه كه ي (هيلال ي كورپي اميه) دا بو
 خزمه تكرني... گوتم: سويند به خوا.. مؤله تي بو وهرناگرم له پيغه مبهري خواصه،
 جا چوزانم كه پيغه مبهري خواصه چي ده لئيت ئه گهر مؤله تي بو وهرگرم له كاتيكا
 من كه سيكي گه نجم... له پاش ئه وه ده شو مامه وه تاكو په نجا شه وه كه ته واو
 بوو له و كاته وه كه پيغه مبهري خواصه فه رمانی كردبوو كه س له گه لماندا قسه
 نه كات... كاتي كه نويزي به ياني روژي په نجا يه مم كرد من له سهر يه كي له سهر باني
 خانوه كه مانم... له و كاته ي كه من دانيشتبوم به و شيوه يه ي كه خوي گه وره
 باسي ده كات.. دلم ته نگ بوو بوو... هه موو سهر زه ويم لا ته نگ بوو بوو... گويم له
 دهنگي بانگه وازكاري بوو .... له سهر چپا كه وه به دهنگي بهرز هاواري كرد گوتي:
 ئه ي (كعب ي كورپي مالك) موژده م بده يه... (له م كاته دا موژده در ديت،
 ليخوشبوونه كه ي له ئاسمانه وه له لايه ن پادشاي بهرز و بالاده سته وه داده بريزيت،
 ته ماشاي خوشه ويستي و براي ته ي بكه، وه كو ئه وه ي ئه مړو نيبه، براي كه حه ز
 ده كات براكه ي تي بكه وي و شكست بهيني هه ركه هاوه له كه گوئي له موژده و
 ليخوشبوونه كه بوو درده چي ت بو لاي براكاني بو ئه وه ي موژده يان پي بدات و
 بلئيت)): ئه ي (كعب ي كورپي مالك) موژده م بده يه... به كسر منيش چوومه
 سوژده وه زانيم ده رگام لي كرايه وه وه پيغه مبهري خواصه ليخوشبوونه كه ي ئيمه ي
 ناشكرا كرد كاتي كه نويزي به ياني كرد، خه لكيش هاتن به مه به ستي موژده
 پيدانمان وه موژده درانيش رويزيت بو لاي دوو هاوپي كه م، كابرايه كه به سواري

نەسپەوه به‌رهو لام هات و يه‌كێك به‌سه‌ر چياكه‌وه بانگي كرد، جا ده‌نگه‌كه له نەسپه‌كه به‌په‌له‌ تر بوو كاتى نەوه‌ى كه‌ گويم له ده‌نگي بوو موژده‌ى پي‌دام هات بۆ لام ... نه‌و دوو كراسه‌ى له‌به‌رم دا‌بوو به‌ هۆى موژده‌كه‌يه‌وه به‌ ديارى پي‌مدا ... سوپي‌ند به‌ خوا له‌و دوو كراسه‌ زياترم نه‌بوو له‌و رۆژه‌دا ... دوو كراسم قه‌رز كرد و له‌به‌رم كرد ... نه‌مجار رۆيشتم بۆ لاي پي‌غه‌مبه‌رى خوا ﷺ ... خه‌لكى كۆمه‌ل كۆمه‌ل پي‌شوازيان لى ده‌كردم ... پي‌رۆز باييم لى ده‌كه‌ن به‌ هۆى وه‌رگرتنى ته‌وبه‌كه‌مه‌وه ... ده‌يانگوت: پي‌رۆزيابى ته‌وبه‌كه‌ت لى ده‌كه‌ين ... كعب ده‌لييت: تاكو چوومه ژووره‌وه بۆ ناو مزگه‌وت، ببني‌م پي‌غه‌مبه‌رى خوا ﷺ دانيشتووه و خه‌لكى له‌ ده‌ورى كۆ بوونه‌ته‌وه، له‌و كاته‌دا (طلحه‌ى كورپى عبيدالله) به‌ په‌له‌ هات بۆ لام، تاكو ته‌وقه‌ى له‌ گه‌لدا كردم و پي‌رۆزيابى لى كردم سوپي‌ند به‌ خوا جگه‌ له‌ نه‌ويه‌ك كه‌سيك له‌ كۆچه‌ران (المهاجرين) هه‌له‌نه‌ستان، هه‌ركي‌ز نه‌و هه‌لوپسته‌م له‌ (طلحه‌) وه‌ له‌ بى‌ر ناچيسته‌وه، كعب ده‌لييت: كاتى سالاوم له‌ پي‌غه‌مبه‌رى خوا ﷺ كرد ... پي‌غه‌مبه‌رى خوا ﷺ رووى ده‌گه‌شايه‌وه له‌ خۆشيدا و پي‌ى گوتم: موژده‌ بۆ ته‌وبه‌ چاكترين رۆژ به‌سه‌رتدا تي‌به‌پيوه له‌و رۆژه‌وه له‌دايك بووى ... گوتم: نه‌ى پي‌غه‌مبه‌رى خوا ﷺ له‌ لايه‌ن ته‌وه‌ يان له‌ لايه‌ن خواى گه‌وره‌وه؟ گوتى: نه‌خه‌ر به‌لكو له‌ لايه‌ن خواى گه‌وره‌وه)) كعب ده‌لييت: پي‌غه‌مبه‌رى خوا ﷺ نه‌گه‌ر شتيك رووى بدايه و پي‌ى خۆش بوايه نه‌وا رووى ده‌گه‌شايه‌وه ... تاكو وات ده‌زانى رووى پارچه‌يه‌كه‌ له‌ مانگه‌كه، جا ئيمه‌يش نه‌وه‌مان ده‌زانى ... نه‌مجار ئايه‌ته‌كانى خوي‌نده‌وه كه‌ لي‌خۆشبوونى نه‌وانى تي‌دايه و خواى گه‌وره‌ له‌ سه‌رووى هه‌وت ئاسمانه‌وه داي‌به‌زانده‌وه:

خواى گه‌وره ده‌فه‌رموى: ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِسُوءَاتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يٰأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ التوبة: ١١٩، واته: خوا ته‌وبه‌ى له‌و سى كه‌سه‌ش

وهرگرت كه خوځيان له غهزاكه گرته دواوه، واته: له مهدينه مانهوه و نهچوونه
جهنگي ته بېوك تا له خهفتهدا وای ليټهات ئم زهويه فراوانهيان لا تنگ بوو، له
خه م و خهفتهدا له گياني خوځيان بېزار بوون!! ئيتر زانبيان كه هيچ پهنايهكيان
نهماوه، مهگر هر پهنا به خوا بهرن، له پاشان خوا ريښمايي تهويهی کردن، بؤ
نوه تهويه بکهن، ئيتر ئهوانيش تهويهيان کرد و خوا بهخشيښي به راستي تهنها ئو
خوايه قهبولگاري تهويه و ليښووردهو زؤريش دلؤقان و ميهرهبانو. (۱۱۸) ئه
نهوانهۍ باوهپتان هيتاوه! له نافهرمانۍ خوا پاريز بکهن و هميشه له گل
دهستهۍ راستگوځيان بن(۱۱۹).

خودايه! راستگوځييمان به قسمت بکه له وته و کردهوه و هموو حالتيکماندا.
جا راستگوځيۍ له وته و کردهوه و هموو حالتيکدا جوانۍ و مهزني
دهبهخشيت... بهلام درؤکردن به راستي ئاکاريکي شووم و زيان و خراپۍ يهکي
ههيه به سهر خاوهنهکيهوه وه من باوهپم وايه باوهپکي بتهوکهوا درؤ له م
سهردهمهدا به شيوهيهکي غهگين بلاو بووهتهوه، باوهپم پي بکه نهگر بلیم:
تنگانهۍ ئم جيهانه ئهپرو تنگانه و نهبووني راستگوځييه، دهتوانين بلين روژانه
درؤ له ليډوانهکانهوه دهردهچيت يان له ههوالهکانهوه، کار و نمونهۍ ئم ليډوانانه
وهکو نمونهۍ (مهلاۍ مهشهور) وايه که لهسهر روياريک جوگهيهکي دروست کرد
بوو، ناوي له رويارهکهوه دهردههيتا و ههمان ناوي دهگپراپهوه ناو ههمان رويار!
خه لکي گوتيان: سهره بؤ کارهکته ئهۍ (مهلاۍ مهشهور)! چي دهکيهيت؟
جوگهيهکت لهسهر رويارهکه دروست کردوه و ناوهکه له ههمان رويارهوه
دهگوازيتهوه ههمان رويار؟ مهلاۍ مهشهور گوتي: تهنها دهنگه دهنگهکي
بهسمه!!

ههروهها ئيستا و له م سهردهمهدا هاوار و دروشم و سوتاني ئالا و سوتاني
ناميرهکان و شکاندني ئوتؤمبيل و پوخاندني کارگه و خانوو و شتومهک و
که رهسته و دهرپريني چهندان دروشمي گرم و گوړ به گهرويهکي گرمهوه!!

من ههردهم دهليم: ههلهچوونهکانمان به داخهوه هموي ههلهچوون و
گه رمبوونيکي کاتييه، نههميشه کاريکه دلکان خويناوي دهکهن بويه دوژمنانمان

له م رووانگه وه مامه له مان له گه لدا ده كهن، لټيان گه پښ با هاوار بكن ټيمه
 هه موومان هاوار ده كهن، به لام شايه تيدانيكي كرداري نابيني بو
 پيغه مبه ره كه مان ﷺ به جپه جي كردني فرمانه كاني و دوور كه وتنه وه له
 قه ده غه كراوه كاني و راوه ستان له سهر سنووره كاني و سه رخستني دين و بانگه واز و
 شه ريعه ته كه ي و په روه رده كردني (نه وه يه كي قورناني) نمونه يي له سهر نه م قورنانه
 و سوننه ته كه ي پيغه مبه ري خوا ﷺ داهيتان له لايه ن نه م نوممه ته وه، با هه موو
 جيهان شايه تي بدن و بزائن كه وا (محمد) نه مردووه و كچي به جي نه هيشتووه
 به لكو چندان كه سي پاك و خاويني به جپه هيشتووه كه وا له هه موو بواره كاني ژياندا
 داهيتان نه نجام ده بدن به وته و كرده وه و به ره وشت و ناكاري جوانه وه به راستي
 نه مه شايه تي دانه به حقي پيغه مبه ري نازدار ﷺ، به لام كه بووه هاوار و دروشمي
 گپم و گوپي و خوپيشانداني زرينگه دار و به س، نه مجار كار كه ده بيته كاريكي
 ناسايي به لكو رهنه بانگ بدرت بو نويز كه چي خه لكي خه ريكي خوپيشاندانه،
 بويه ده بيني كه سانك له نيو نه م خوپيشانده رانه دا نويزي نيوه رو ناكات! رهنه له
 نيو كچاندا كه نالايان به رز كرده وه ته وه كه چي دژايه تي خوا و پيغه مبه ره كه ي ﷺ
 ده كات به جله رووت و خوده رخستن و سفوري يه كه يه وه، نه م كه سه چون
 پيغه مبه ره كه ي ﷺ سهر ده خات؟!

سوښد به خوا به خوشه ويستيه وه قسه ته له گه لدا ده كه م، چونكه تو براي
 مني، به هه موو ريژه وه قسه ته له گه لدا ده كه م نه ي خوشكه به ريژه كه م چونكه تو
 خوشكي مني و كچي مني، ناكريت به م شيوه يه پيغه مبه ره كه مان ﷺ سه ريخه ين،
 من ده بينم نه مه شيوه يه كه له شيوه كاني درو - گهر دنم نازاد بكن - بويه ده بي
 به راستيه وه شايه تي به ديارى پيغه مبه ري نازدار بدين ﷺ، به شوينكه وتنې، به
 جي به جپه كردني فرمانه كاني، به وه ي كه ماله كانمان بگورپنه مالاك له سهر
 به رنامه كه ي پيغه مبه ري خوا ﷺ و هاوه له پاك و پوخته كاني.

برا خوشه ويسته كه م: په نكه له كاتر مږ سي شو دا خيزانه كه ت بانگت لي
 بكات... هه سته! چونكه ماله كه مان تاكه ي به رز بووه ته وه بو نه وه ي بيبه ي بو

لای پزیشك، ره‌نگه به جلو به‌رگی خه‌وتنه‌وه له مالّ ده‌رچیت و مندالّه‌كه‌ت له باوش بگریټ – خوا پاداشتی خیرت بداته‌وه بۆ ئه‌م سوزه ناسك و نه‌رمه – به‌لام من پیت ده‌لیم: ته‌ماشای ئه‌م ولامدانه‌وه‌یه بكه به هۆی داوای دایكه‌كه و گریانی مندالّه‌كه‌وه، ولامدانه‌وه‌یه‌کی به په‌له و به راستگویی به‌لام ئه‌گه‌ر گه‌رپایته‌وه پاش نه‌وه‌ی مندالّه‌كه‌ت هی‌نایه‌وه له لایه‌ن پزیشكه‌وه و سه‌رت له‌سه‌ر سه‌رین نا بۆ نه‌وه‌ی بنووی له پاش كاتژمیرك یان دوو كاتژمیر، ئه‌مجار گوییستی وشه‌ی (حي على الصلاة، حي على الفلاح، الصلاة خير من النوم) بووی، ئایا حالّی تۆ چۆن ده‌بیټ؟! په‌نگه شتیک به‌خه‌یته سه‌ر گوییّه‌كانت بۆ نه‌وه‌ی ئه‌و بانگه نه‌بیسی! جا من پرسیارت لی ده‌كه‌م: ئایا ولامدانه‌وه‌ت بۆ بانگی خواكه‌ت وه‌كو ولامدانه‌وه‌ت بوو بۆ بانگی كوپه‌كه‌ت؟ ئایا نه‌وه‌ درۆ نییه؟ ئایا راستگویی له‌ گه‌ل خوا و پیغه‌مبه‌ره‌كه‌تداﷺ له‌ كووییّه؟ من نامه‌ویټ له‌سه‌ر ئه‌م نیشانه‌یه له‌وه زیاتر برپۆم، چونكه ئه‌م بابه‌ته هۆی په‌ژاره و خه‌فه‌ته، داوا له‌ خوا ده‌كه‌م كه كوټایي من و ئیوه كوټاییه‌کی ئیمانی بیټ، به‌لام ده‌مه‌وی جەخت بكه‌م و بلیم: ته‌نگانه‌ی ئه‌م جیهانه ته‌نگانه و نه‌بوونی راستیه‌ی، خوین ده‌ریژری به‌ هۆی درۆ وه! به‌ ناوی نازادییه‌وه، به‌ ناوی دیموكراسیه‌وه!!

به‌لام – سویند به‌ په‌روه‌ردگاری كه‌عبه – كیشه‌كاني هه‌موو سه‌ر زه‌وی چاره‌سه‌ر ناكړیت ته‌نها به‌ راستی نه‌بیټ، ده‌بی فه‌رمانپه‌واكان راست بكه‌ن و زانا‌یان راست بكه‌ن، و پیاو راست بكات و ئافره‌ت راست بكات و لاوان راست بكه‌ن و منداڵان راست بكه‌ن و ده‌بی خۆمان و كچانمان له‌سه‌ر ره‌وشتی راستی په‌روه‌رده بكه‌ین .

هه‌روه‌ها له نیشانه‌كاني قیامه‌ت: زۆربوونی شایه‌تی دانی درۆ و شارده‌نه‌وه‌ی (شایه‌تی حه‌ق)ه:

له‌ فه‌رمووده‌یه‌كدا كه ئیمامی ئه‌حمه‌د ریوايه‌تی كردووه له (مسند)^۱ هه‌كه‌یدا به

۱. أخرجه أحمد (۴۰۷/۱)، والحاكم (۱۱۰/۴) وقال: ((صحيح الإسناد ولم يخرجاه)) ووافقه الذهبي، والبخاري في ((الأدب المفرد)) (۱۰۴۹)، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحه)) (۶۴۷)

سه نه ديكي (صحيح) له فرموده دي (عبدالله ي كوي مسعود) هوه كهوا پيغه مبهري خواږه فرموده دي: ((إن بين يدي الساعة ... شهادة الزور، وكتمان شهادة الحق)) واته: له بهر دهستي قيامه تدا (له پيش قيامت) ... شايتيداني درؤ و شاردنه وهي شايتي حق هيه)) .

به دلنيايي هوه شايتي داني درؤ زور بووه، ئيستا به داخه وه هريه كيځ ده توانيت به سهد جونه يم يان هزار يان ده هزار - نه گهر كيځه كه گوره بيت - كابريه ك بهيتت بؤ نه وهي دينه كه ي بفروځيت، ده پوات و له بهر دهستي قازيدا راده وه ستيت له دادگا بؤ نه وهي شايتي درؤ بدات! چؤن دينه كه ت به هزار جونه يم ده فروځيت! ؟ نه م سته مليكراوه به ند ده كريت و ته مني خوي له به ندينخانه دا به سهر دهبات به هوي نه و شايتي دانه ناپره وايه وه! چؤن نه و شايتيدانه ترسناكه - براي موسلمان - به كه م ده زانيت! به لي ... شايتيدانيكي ترسناك . كاره ساتيكي گوره يه و له تاوانه گوره كانه . نايا به لگه چيه له سهر نه وه ؟

بهر له فرموده ي پيغه مبهري خواږه بكه روه كه هرگيز له خو وه قسه ناكات هه روه كو له هردوو كتيبي (صحيح) دا هاتووه له فرموده دي (أبي بكره) هوه كهوا پيغه مبهري خواږه فرموده دي: ((ألا أنبئكم بأكبر الكبائر ؟)) واته: نايا ناگادارتان بكه مه وه له گوره تريني تاوانه گوره كان)) تاوانيكي گوره ي ناسايي نيه به لكو له گوره تريني تاوانه گوره كانه - ((قالوا: بلى يا رسول الله ﷺ! قال: ((الإشراك بالله و عقوق الوالدين))، واته: گوتيان: به لي نه ي پيغه مبهري خوارگوتي: هاوه لدانان بؤ خودا و ره نجاندي دلي دايك و باوك)) - مجلس و كان متكنا - واته له سهر لا بوو نه مجار پاست بووه وه و دانيشت - فقال: ((ألا و قول الزور)) فما زال يكررها حتى قلنا: ليته سكت))، واته: گوتي: شايتيداني درؤيش، ده لي: به رده وام دو باره ي ده كرده وه تاكو گوتمان: بريا بي دنگ بوايه)) .

١) أخرجه البخاري، كتاب الشهادات، باب ما قيل في شهادة الزور (٢٦٥٤)، ومسلم كتاب الإيمان، باب بيان الكبائر وأكبرها (٨٧).

برايه كي خوشه ويستم، كه له دادگا كاري ده كرد پښم گوت: ناموټرين كيښه بهر چاوت كه وتووه چي بووه؟!

گوتي: كابرايه كه به شايه تي ناحق به ند كرابوو به تومه تي كوشتن و له به نديخانه دا مايه وه، تومه تبار كراوه به كوشتن، كه سستم و دوزمنايه تي له كه لدا كرابوو! گوتي: تاوه كو به هوي هم كيښه يوه حوكمي له سيډاره داني به سهردا درا، هه موو كاغه زه كاني له لايه ن (مفتي) هوه ئيمزا كرا... واته كيښه كه ته واو بوو، ده لئيت: له و دانيشتنه دا كه سهرؤكي دادگا حوكمه كهي به سهردا ده دا، ده لئيت: دانيشتم... هؤلكه پره له خه لكی و ديمه نيكي ترسناكه، ده لئيت: پيشه كي به كه يم خوينده وه و له كوټايي خويندنه كه دا گوتم: نه وا دادگا به پيي نه و به لگانه ي سهر وه برياري دا له سهر نه وه ي... - ليرده دا ده بوايه بيگوتايه: به له سيډاره داني تاوانبار - به لام گوتي: بينيم به بي نه وه ي ئاگام له خوم بيت گوتم: به پيي نه وانه ي سهر وه نه وا دادگا برياري دا كه تومه تبار بي تاوانه... سبحان الله!! خه لكی وا بوو له و دانيشتنه دا هاواري ده كرد، تيياندا هه بوو ده گريا، گوتم: نابيت!! خوم پي پانه گيرا بويه ته خته كه م به جي هيشت و كه پامه وه بو نوسينگه كه م، سهرم خسته نيوان هه ردوو ده ستم و ده ستم به گريان كرد، هاوه لاني به نه ويان گوت: نه ي فلان... گوئي پي مه ده ده مانه ويټ جاريكي تر به كيښه دا بچينه وه و ديسان ليكولينه وه ي تيدا ده كه ين، سويندي بو خواردم به خوا و گوتي: پيش مانگيك به فه زلي خوي گه وړه نه مجار به فه زلي پياواني ئاسايش گه يشتينه بكوړه پاسته قينه كه و نه ویش به دوور و دريژي باسي تاوانه كه ي بو كردين و چونييه تي نه نجامداني هم تاوانه گه وړه و نابوته، ده لئي خوي گه وړه خوي ويستي لي بوو كه وا خوي هم كابرايه به بي تاوان ده ركات پيش نه وه ي دادگا به بي تاوان ده ري كات!

نه وه ي كه ده مه ويټ ليرده دا بلتم: هم پياوه به پاستي حوكمي له سيډاره داني به سهردا درابوو به هوي شايه تيدانيكي ناره واوه نه گهر خوي گه وړه ده ريزاي نه كړدبايه، كه واوو شايه تيداني ناره وا پهنكه ببپته هوي له سيډاره داني كه سيك

که چی تو ټاگات لیتی نییه، یاخود ره‌نگه بپیته هوی نه‌وهی که سیټک هه‌موو ته‌مه‌نی خوی له به‌ندیخانه‌دا ته‌واو بکات که چی تو ټاگات لیتی نییه!

پیغه‌مبه‌ری خوا^۱ ده‌فهرمویت: ((إن بین یدی الساعة شهادة الزور، وکتمان شهادة الحق)) واته: له به‌ر ده‌ستی قیامه‌تدا (له پئیش قیامه‌ت) ... شایه‌تیدانی درۆ و شارده‌وهی شایه‌تی حه‌ق هه‌یه)).

جا هه‌رکه‌سی شایه‌تی حه‌ق بشاریته‌وه نه‌وا تاوانبار هه‌روه‌کو خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ((وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ)) البقرة: ۲۸۳، واته: هه‌ر که سیټک کیتمانی شایه‌تی بکا و بیشاریته‌وه، به‌ راستی دلی خوی ژه‌نگاوی و تاوانبار ده‌کا)).

جا نه‌گه‌ر داوایان لی کردی که‌وا شایه‌تی بده‌یت نه‌وا شایه‌تی حه‌ق بده، ټاگادار به‌ سویند به‌ درۆ نه‌خویت و له کاتی‌کدا خۆت باش ده‌زانیت که‌وا له راستگوایان نیت چونکه نه‌مه پئی ده‌لێن سویندی درۆ (یمین الغموس) خاوه‌نه‌که‌ی نقومی ټاگری دۆزه‌خ ده‌کات.

له نیشانه‌کانی قیامه‌ت: زۆریک له خه‌لکی ټاواته‌ خوازی مردن ده‌بن له به‌ر توندی نه‌وه‌موو تا‌قیکردنه‌وانه‌ی توشیان ده‌بیټ له دنیا یا له دینه‌که‌یاندا. له هه‌ردوو کتییی (صحیح) دا هاتوه‌وه له فهرمووده‌ی (أبو هريره) وه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا^۲ فهرموویه‌تی ((لا تقوم الساعة حتى یمر الرجل بقر الرجل فیقول: یا لیتنی مکانه)) واته: قیامه‌ت پوونادات تاوه‌کو پیاویک به‌ ته‌نیشتی گۆپی کابرایه‌کدا تیته‌په‌ریت و بلیت: خۆزگه‌ من له جیتی نه‌وه‌بوایه‌م)).

له ((معجم الطبرانی الأوسط و الصغير)) و الضیاء المقدسی له ((المختارة)) دا به‌ سه‌نه‌دیکی (حسن)^۳ هاتوه‌وه له فهرمووده‌ی (أنس) وه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا^۴

۱. أخرجه البخاري كتاب الفتن، باب لا تقوم الساعة حتى يُغبط أهل القبور (٧١٥)، و مسلم كتاب الفتن، باب لا تقوم الساعة حتى یمر الرجل بقر الرجل فيتمنى أن يكون مكان الميت من البلاء (٥٣ / ١٥٧).

۲. أخرجه الطبراني في ((الأوسط)) (٩٣٧٦)، و ((الصغير)) (١٢٩/٢)، و عبد‌الرزاق في ((مصنفه)) (٦٧٨٠)، و العیلي في ((الضعفاء)) (٤ / ١٩٥)، وابن عدي في ((الكامل)) (٢ / ٧٠٥)، وابن الجوزي في ((الواهيات)) (١٤٩١)،

فهرموويه تي: ((بين يدي الساعة أو من أمارات الساعة أن يظهر موت الفجأة)) واته: له بهر دهستی قیامه تدا یان له نیشانه کانی قیامت نه وه به که و مردنی کت و پر په یدا ده بیټ)) جا مردنی له ناکاویان مردنی کت و پر نیشانه به که له نیشانه کانی قیامت ته، واده زانم که و مردنی کت و پر زور بووه، له ناکاودا پیټ ده لټین: نه که سه ی که و پیټ که میځ له که لیدا بوویت مرد! تو سه رسام ده بیت و ده لټیت: بوینی له نویسنکه که پیکه وه بووین! یان له سه کاره که! که چی نه م به یانیه مردوه! نه وه چو بوو؟ خو نه و له پیټان هیچ نه خوښیبه کی نه بوو... نه و به نه خوښی دل و ده ستان (سکته القلبیه) مردوه یان توشی جه لده بووه. نه م جوړه نه خوښیانه ی که نیستا ده یان بیسین له پیټان هیچمان ده باره یان نه بیستوه، به لټی... نیتمه نیستا له سه رده میځدا ده ژین نه خوښی نه وتوی تیدا په یدا بووه به هیچ شپوه به که پیټینانمان نه یان بیستوه وه نه گهر پرسپاری هوکاره کانم لی بکه ی! نه و زوره، له فهرمووده به کدا که (ابن ماجه و الحاکم) به سه نه دیکي (صحیح) ریوایه تیان کردوه له فهرمووده ی (عبدالله ی کوړی عمر) وه که و پیغه مبه ری خواص فهرموويه تي: ((یا معشر المهاجرین، خمس إن ابتلیتم بهن و أعوذ بالله أن تدرکوهن: لم تظهر الفاحشة في قوم قط حتى يعلنوا بها إلا فشا فيهم الطاعون والأوجاع التي لم تكن مضت في أسلافهم)) واته: نه ی گرووی کوچه ران... پیټنج شت هه به نه گهر توشی بین، په نا به خوا ده گرم که نه وه پیټی بگن: له هر میلله تیکدا خراپه کاری (زینا) ناشکرا بیټ و تاکو بانگه وازی بو بکه ن ئیللا تاعون و نه خوښی وایان تیدا بلاو ده بیټه وه که له پیټینه کانیاندا نه بووه)).

نه ی خودایه...!! نیتمه له پیټشدا ده باره ی (الأزمة القلبیه) هیچمان نه بیستبوو... هه روه ها ده باره ی جه لده ی میځک و شیرپه نجه ی خوین و نه خوښی

ورواه أبو عمرو الداني في ((الفتن)) (٣٩٥، ٣٩٩) وابن أبي شيبة في ((المصنف)) (٤٨/٣) عن الشعبي مرسلًا، وصححه الشيخ الألباني بشواهد في ((الصحيحة)) (٢٢٩٢)، وعزاه للضياء (ق ١٦١ / ٢).

١- أخرجه ابن ماجه، كتاب الفتن، باب العقوبات (٤٠١٩)، والحاکم (٥٤٠/٤)، وأبو نعيم في ((الحلية)) (٣/ ٣٢٠) و (٣٣٤، ٣٣٣/٨)، والطبراني في ((الأوسط)) (٢٨٧/١)، وصححه لشواهد الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (١٠٦).

که مېوونه ی بهرگری (نایدن) و (الزهیمر) ... هتد، هیچمان نه بیستېبو ... جوړه ها نه خوڅی، داوا له خوا ده که م که نه خوڅی موسلمانان چاره سر بکات .

پیغه مېری خوا ﷺ ده فېرمویت: ((لم تظهر الفاحشة في قوم قط حتى يعلنوا بها إلا فشا فيهم الطاعون والأوجاع التي لم تكن مضت في أسلافهم الذين مضوا، ولم ينقصوا المكيال والميزان إلا أخذوا بالسنين وشدة المؤنة وجور السلطان عليهم، ولم يمنعوا زكاة أموالهم إلا منعوا القطر من السماء، ولولا البهائم لم يمطروا، ولم ينقصوا عهد الله وعهد رسوله إلا سلب الله عليهم عدوا من غيرهم فأخذوا بعض ما في أيديهم، وما لم تحكم أئمتهم بكتاب الله ويتخيروا مما أنزل الله إلا جعل الله بأسهم بينهم)) واته: له هر میلله تیکدا خرابه کاری (زینا) ناشکرا بیت و تاکو بانگه وازی بو بکن ئیلا تاعون و نه خوڅی وایان تیدا بلو ده بیتوه که له پیشینه کانیاندا نه بووه، ساخته له کیڅ و ته رازوودا بکن ئیلا توشی قات و قری و سهختی بژیوی و سته می کاربه دهستان له سهریان ده بن، هرکاتیک ده ست بگرته وه له دانی زه کاتی ماله کانیان ئیلا خوی گه وره بارانیان لی ده گریته وه، نه گه ر گیانه به ران نه بویه نه و بارانیان بو نه ده باری، هرکاتیک په یمانی خوا و پیغه مېرکه ی ﷺ بشکینن ئیلا خوی گه وره دوژمنیک جگه له خویان زال ده کات به سهریاندا، هندی له وهی که له بهر ده ستیاندا به ده بیات، هرکاتیک پیښه و او کاربه ده ستانیان حوکم به قورئان نه کهن و به ناره زوی خویان لی ه لېژین ئیلا خوی گه وره ناکوکی ده خاته نیوانیان)).

نایا هیچ شتیک ماوه پیغه مېری خوا ﷺ نه یگوتبیت؟ نایا نه مه نه و واقیعه تاله ی نیمه نییه ؟! نایا نه م نوممه ته ئیستا به و شیویه نازیت؟ ئیلا مه گه ر که سانیک نه بیت خوی گه وره خوی ره حمی پیان کردبیت ...

خوی گه وره ده فېرمویت: ((إلا الذين آمنوا وعملوا الصالحات وقليل ما هم)) (سورة ص) واته: نه وانه نه بیت که باوه پیان هیناوه و کرده وه چاکه کانیان کردوه، دیاره نه وانه یش زور که من)).

خوی گه وره ده فېرمویت: ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ سبا: ۱۳، واته: به لام له به نده کانم که سه میکیان سوپاسگوزارن)).

خوای گوره ده فهرمویت: ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ الأنعام: ۱۱۶، واته: نه گهر له زۆریه ی خه لکانی نه م سهر زهوییه، که بی باوه پڼ په پره وی بکه یت له ریگه ی خوا لات نه دهن و چه واشه و سهر لیشتیواوت نه که ن)).

جا پیغه مبه ری خواﷺ باسی نه م واقعیه مان بو ده کات به م دیمه نه پیغه مبه رایه تیبه روون و ناشکرا و راستیبه دهریاره ی مردنی کت و پرې، نه م جوړه مردنه ش به شیوه یه کی ناشکرا دهرکه وتووه و نمونه ی زۆرمان له باره یه وه هیه و زۆریه مان ده یزانین، جا هر کاتیک له جیگایه کدا جهنگ روو بدات و فیتنه و مهینه تی تیدا بلاو ببیته وه ده بیینی زۆریه ی خه لکی له هه موو کاتر میړیکدا خوژگه به مردن ده خوازیت - داوا له خوا ده که م ناسایشی نیمه و نیوه بپاریزی و هه روه ها نیعمه ت و خوشگوزرانی و جیگیربوونمان لی تیک نه دات و خه می خه مباران نه هیلت و کیشی کیشه داران نه هیلی و په ژاره ی هه موو موسلمانان بڼه پر بکات و هه ر خوی پشت و په نامانه و توانای به سهر هه موو شتیکدا هیه.

چه نده ها خه لکی هه ن هیچ شه ویک به سهریاندات تپه پر نابیت ئیللا له خوا ده پاپینه وه و داوای مردنی لی ده که ن که سیک ده بیینی خیزان و کومه لیک مندالی هیه و هه موو روژیک داوای خه رچی لی ده که ن و خواردنی روژانه یان نییه، بیر له وه ده کاته وه ئاخو بو روژی جه ن منداله کانی چی له بهر بکه ن ! که چی له ولاشه وه که سانیک هه ن له و په پی خوشگوزرانیده ده ژین و ناگایان له حالی بی نه وایان نییه. چه نده ها خه لکی هه ن نیستا له عیراق و فلسطین و سودان و صومال و نه فغانستان و شیشان و زۆریه ی سهر نه م زهوییه خوژگه به مردن ده خوازن له هه موو ساتیکدا به بی هیچ زیاده روهوییه ک.

هه موو نه وانه روویداوه به و شیوه یه ی که وا خوشه ویست باسی کردووه ﷺ - دایک و باوک و روح به فیدای بیت - بویه ده بیینی که سیک به ته نیشت گوپی که سیک تره وه ده پوات ده لیت: خوژگه من له جی خاوه نی نه م گوړه بوايه م... بو؟ چونکه فیتنه کان زۆربوونه، نه ویش ده یه ویت دینه که ی خوی بپاریزیت و له

ده‌ستی نه‌دات تاوه‌كو به گوتپايه‌لپيه‌وه بگاته خواكه‌ی خوی.

هه‌ندی له نه‌هلی زانست و زانیاری ده‌لین: خۆزگه به مردن ده‌خوازیت له بهر توندی به‌لا له کارو باری دونیادا، کابرایه‌ك ته‌نھا پاروویه‌ك خواردن شك نابات و ده‌رخواردی منداله‌كاني بدات، بۆیه ره‌نگه جاري وا هه‌بیټ خوی ببینیته‌وه ناچار بیټ به كه‌وتنه ناو حه‌رامه‌وه جا له خوا ده‌پاریته‌وه كه گیانی بکیشی له پیش نه‌وه‌ی ده‌ستی بۆ حه‌رام دريژ بکات .

به‌لام پیغه‌مبه‌ری خواﷺ ده‌فرمویټ هه‌روه‌كو له هه‌ردوو کتیبی (صحیح) ۱ دا هاتوو له فرموده‌یه‌کی (أنس) هوه: ((لا يتمنين أحدكم الموت من ضر أصابه، فإن كان لا بد فاعلا، فليقل: اللهم أحيني ما كانت الحياة خيرا لي، وتوفني إذا كانت الوفاة خيرا لي)) واته: با هه‌چ كه‌س له ئیوه خۆزگه به مردن نه‌خوازیت له بهر زیان و زه‌ره‌ریك كه پیتی ده‌گات، نه‌گه‌ر هه‌ر ناچار بوو بیلټ نه‌وا با بلټ: خودایه بمزینه نه‌گه‌ر زیان بۆ من باشتره، و بممرینه نه‌گه‌ر مردن بۆ من باشتره)).

براکه‌م... به وردی سه‌رنجی نه‌و پارانه‌وه‌یانه‌ی پیغه‌مبه‌رﷺ بده كه تۆ ئیستا ده‌یخوینیته‌وه و به وردی بیری لی بکه‌ره‌وه.

(سه‌ل ی کوپی عبدالله التستری) ده‌لټ: ((هه‌چ كه‌سیك خۆزگه به مردن ناخوازیت ته‌نھا سی كه‌س نه‌بیټ: کابرایه‌کی بی ئاگایه له‌وه‌ی كه له پاش مردن چی هه‌یه، کابرایه‌ك ده‌یه‌ویټ له قه‌ده‌ری خوا هه‌لبټ و کابرایه‌کی تامه‌زرۆی گه‌یشتنه به دیدنه‌ی خوی په‌روه‌ردگان)).

جا نه‌و كه‌سه‌ی كه بی ئاگایه له‌وه‌ی كه له پاش مردن چی هه‌یه له‌وه‌موو کاره‌ساته ده‌یه‌ویټ له دنیا هه‌لبټ كه‌چی نازانیټ چی له پیشی هه‌یه، یان چی توش ده‌بیټ و چی ده‌بینی، کابرایه‌ك ده‌یه‌ویټ بمریټ له ترسی توش بوونی فیتنه وه له ترسی نه‌وه‌ی كه خوی گه‌وره ته‌قدیری کردوو و کابرایه‌کی خۆشه‌ویست و تامه‌زرۆی بینین و دیدنه‌ی خوی گه‌وره ده‌کات .

۱- أخرجه البخاري كتاب المرضى، باب نهی تمنی المريض الموت (٥٦٧)، ومسلم كتاب الذكر والدعاء، باب كرامة تمنی الموت لضر نزل به (٢٦٨٠).

جا ليټره دا پيغه مبهري نه كره م ﷺ ده فهرمويت: هه روه كو له هه ردوو كتيبي (صحيح) ^۱ دا هاتووه له فهرمووده يه كي دايكه (عائيشه) وه: ((من أحب لقاء الله أحب لقاءه، ومن كره لقاء الله كره لقاءه)) قالت عائشة: فقلت: يا نبي الله أكرهية الموت؟ فكلنا نكره الموت، قال ﷺ: "ليس كذلك، ولكن المؤمن إذا بشر برحمة الله ورضوانه وجنته، أحب لقاء الله، فأحب الله لقاءه، وإن الكافر إذا بشر بعذاب الله وسخطه كره لقاء الله وكره لقاءه)) واته: هه كه سيّ حه ز له ديده ني خواي گه وره بكات نه وا خواي گه وره ش حه ز به ديده ني نه و ده كات، هه كه سيّ حه ز به ديده ني خواي گه وره نه كرد نه وا خواي گه وره ش حه ز به ديده ني نه و ناكات، عائيشه ده ليت: نه ي پيغه مبهري خوا ﷺ ثايا مه به ست رق بوونه له مردن، ني مه هه موومان رقمان له مردنه؟ پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموي: مه به ستم نه وه نيه، به لكو كه سي ني ماندار نه گه ر موژده ي ره حمه ت و ره زامه ندي و به هه شتي خواي پي درا نه وا حه ز به ديده ني خوا ده كات، كه سي بي باوه ر نه گه ر موژده ي سزا و توو پره يي خواي پي درا نه وا حه ز به ديده ني خوا ناكات و خوايش حه زي له ديده ني نه و نيه)).

له ((موطأ الإمام مالك)) ^۲ و جگه له و به سه نه ديكي (صحيح) هاتووه كه وا كاتي عومري كوپي خه تتاب ته مه ني گه وره بوو گوتي: ((اللهم كبرت سني، وضعفت قوتي، وانتشرت رعبتي، فاقبضني إليك غير مضيع ولا مفرط)) واته: نه ي خودايه ! ته مه نم گه وره بووه، و هي زم نه ماوه و ره عيه ته كه م (ژيړده سته كه م) به ريللو بووه جا گيانم بكيشه بو لاي خوت به بي تياچوون و به بي زياده پره وي).

چهنه پارانه وه يه كي جوانه له نه ميري ني ماندارانه وه عومري كوپي خه تتاب (ره زاي خواي لي بيت) !

نم به شه به نيشانه يه كي تر كوټايي پي ده هينم كه بللو بووه ته وه و زور بووه له م سه رده مه دا، راستگو ي باوه ر پي كراو باسي كردووه، نه و كه سه ي هه رگيز له

۱ - أخرجه البخاري كتاب الرقاق، باب من أحب لقاء الله أحب لقاءه (٦٥٠٧)، ومسلم كتاب الذكر والدعاء، باب من أحب لقاء الله أحب لقاءه، ومن كره لقاء الله كره لقاءه (٢٦٨٤، ٢٦٨٥).

۲ - أخرجه مالك في (الموطأ) (١٥٠٦)، وأبو نعيم في (الحلية) (٥٤/١)، وابن أبي عاصم في (الأحاديث والمثنوي) (١٠٧/١).

خووه قسه ناكات ﷺ هه روه كو ئيمامي نه حمه د له (مسند) هكهيدا و الحاكم له (مستدرک) هكهيدا به سه نه ديكي (صحيح) ^۱ ريوابه تيان كردووه له فرموده يه كي (عبدالله ي كوري عمرو) هوه ده لئيت: پيغه مبهري خوافه رمويه تي ﷺ: ((سيكون في آخر أمتي رجال يركبون على السروج كأشباه الرجال، ينزلون على أبواب المساجد، نساؤهم كاسيات عاريات، على رؤوسهم كأسنمة البخت العجاف)) واته: له كوټايي نوممه ته كه مدا پياوئيكي دين سوارى تهخت ده بن وه كو جلي سهر وشتر وايه له ده رگاي مزگه وته كان داده به زن، ژنه كانيشيان پوشته ي رويتن، سهريان وه كو بانپشتي وشتر وايه)).

السروج له زمانه وانيدا: كوي (سرج) ه ئه ويش نه وه يه كه له سه ر پشتي وشتر داده نريټ وه كو كوټايه و كه ژاوه، هه روه ها مه به ست له (الرجال): نه و كه ژاوه يه يه كه نافره ت سوارى ده بيت، به مالي هه ر پياويك ده لئيت: رحل.

جا ئيوه ئيسنا ده بينن ئوتومبيل هه روه كو مالي ليها توه، ^۲ هه موو تايبه تمه ندييه كي تيډا ناماده يه به ته واوي، به لكو - دوور له رويان - ئوتومبيلي وا هه يه ئاوده ستى تيډايه، رهنگه هه ر مرويكي له سه ر كورسيه كه ي داده نيشيت و رهنگه بخه ويت، ئيوه ش ده زانن نه و ئوتومبيلانه ي كه له كه ره فانه ده چيت ... هتد نه و فرموده ي پيغه مبهري ﷺ كه ده فره مويټ: ((نساؤهم كاسيات عاريات على رؤوسهم كأسنمة البخت العجاف)) البخت: جوړيكي له و جوړه وشتره (خوراساني) يانه يه كه له راده به دهر مليان دريژه، والسنام: نه و به شه به رزه ي سه ر پشتي وشتره.

جا پيغه مبهري خوا ﷺ وه سفي نه و نافره ته داپوشراره رويته ي كردووه و شيوه يداهنيانه به رزه كه ي پرچي كه پيي ده لئيت: (بريني شين) وه كو نه و كوټايه ي سه ر پشتي وشتره.

۱- أخرجه أحمد (۲۲۳/۲)، وابن حبان في ((صحيحه)) (۵۷۵۳)، والحاكم (۴۳۶/۴)، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحه)) (۲۶۸۳).

۲- ونحن لا نجزم بأن هذا هو مراد النبي ﷺ!، فالجزم بذلك ضرب من التخمين والظن الذي لا ينبغي ولا يجوز بحال

له پړوايه تيكي تردا كه له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتووه له فهرمووده‌ي (أبو هريره) پټغه مبهري خوا^۲ فهرموويه‌تي: ((صنفان من أهل النار لم أرهما...)) واته: دوو كومه ل دین له نه‌هلي ناگرن و من نه‌وانم نه‌بينيوه))

نه‌ي په‌روه‌ردگارمان بمانپاريژه! نه‌مه فهرمووده‌ي نه‌و پټغه مبهريه مبهريه بان و به‌دياري نيردراويه^۳: ((قوم معهم سياط كأذناب البقر))، واته: ده‌سته‌يه ك قامچيان پټيه هه‌روه‌كو كلكي مانگا وايه)) براكم ... ناگاداري سته م به، به ناحق هه‌رگيز نازاري هيچ موستلمانك مه‌ده...

لا تظلمن إذا ما كنت مقتدرًا فالظلم ترجع عقباه الى الندم
تنام عيناك والمظلوم منتبهٌ يدعوا عليك و عين الله لم تنم

واته: هه‌رگيز سته م كه نه‌گه‌ر بووینه كه سيكي به توانا و ده‌سه‌لاتدار، چونكه هه‌رده‌م سته م په‌شيمان بوونه‌وه‌ي به دواويه، تو ده‌خوي و چاوه‌كانت له به‌ك ده‌نيت و سته‌ملي‌كراویش به ناگايه، دوعات لي ده‌كات و چاوه‌كاني خوايش نه‌خه‌وتووه.

جا نه‌و كه سه‌ي كه نه‌و قامچييه‌ي پټيه و له خه‌لكي ده‌دات به ناحق و ناپه‌وا نه‌وه له نه‌هلي ناگه به شايه‌تي پټغه مبهري هه‌لېژدراوه^۴ نه‌گه‌ر ته‌به نه‌كات و نه‌گه‌ر پټه‌وه بو لاي خوي به‌خشنده و لي‌بورده ((ونساء كاسيات عاريات، مميلات مائلات، رؤوسهن كأسنمة البخت المائلة، لا يدخلن الجنة، ولا يجدن ريحها، وإن ريحها ليوجد من مسيرة كذا وكذا)) واته ... ناهره تانيكي پوشتي روت خويان بو پياوان لار ده‌كه‌نه‌و و له‌نجه‌ولار ده‌كه‌ن له ريكردندا سه‌ريان وهك بانپشتي و شتر وايه، نه‌وانه ناچنه به‌هسته‌وه و بو نيشي ناكه‌ن نه‌گه‌ر چي بو نيشي نه‌وه‌نده و نه‌وه‌نده روژه‌ري ده‌پوات)).

۱. أخرجه مسلم، كتاب اللباس والزينة، باب النساء الكاسيات العاريات المائلات المميلات (۲۱۲۸).

۲. جمع نذب، وهو عقب كل شيء، والمراد به هنا: الذيل.

نيمامي النووي ده فهرمويت: ((ټهم فهرمووده يه كيكه له موعجزه كاني
پنځه مبرايه تي، ټوهي ټو باسي كړدوه له م دوايانه دا رويداوه جا مبه ست له
خاوه ني السياط ټو كاربه ده ستانه كه قامچي سته م له خه لكي ده كهن .

به لام مبه ستي له ((كاسيات عاريات)) پوشتي روت، ټوا چهن د بوچوونيك
هه يه:

* يه كه م: پوشتن له نيمه ته كاني خواي گه وړه، به لام روتن له سوپاسگوزاري
ټو.

* دوهم: پوشتن له جل و بهرگدا به لام روتن له ټه نجامداني چا كه كاري و
بايه خ به داوروژي خويان و گرنگيدان به گوپرايه لي.

* سييم: هه نديك له جه سته ي خوي دهرده خات له بهر جواني جا ټه وانه
پوشتي روتن.

* چواره م: جلو بهرگي ته نك له بهر ده كهن كه ټوهي له ژيره وه يه تي وه سف
ده كات جا ټه وانه روتن به لام پوشتن به مانا.

مبه ست له (مائلات و مميلات) ده لټن: له گوپرايه لي خواي گه وړه لايانداوه له
پاراستني داميني خويان و جگه له وانه، و(مميلات): جگه له خويان كړده وه كاني
خويان فير ده كهن.

ده لټن: مائلات: واته به فيزه وه ري ده كهن وه مميلات: شاننه كانيان لار
ده كه نه وه.

ده لټن: مائلات: واته پرچه كانيان به لاره وه داده هينن كه ټويش شيوه ي
ټافره ته داوین پيسه كاني پي ده ناسريټ، مميلات: بهو شيوه داهيتانه پرچي
ټافره تاني تر داده هينن.

ده لټن: مائلات: لارده بنه وه و بهر و لاي پياوان مميلات: جوانيه كه ي خويان بو
پياوان دهرده خه ن.

((رووسهن كاسنمه البخت)) واته: سهرو پرچي خويان گه وړه ده كه نه وه بهو

قوماش و كلاوانه ي كه ده بده نه سهرى خو ياندا تاوه كو وه كو كوپاره ي وشترى لى
ديت (نمه به ناوبانگترين مانايه له رافه كردنى فرموده كه).

(المازي) ده لئيت: رهنكه مه به ست له مانا كه ي ئه وه بيت: ته ماحى پياوان
ده كن و چاويان دانا پوښن به رانبه ريان و سهر يان داناخن.

به لام (القاضي) رايه كى ترى هه ليزاردوه كه وا المائلات به شيوه يه كى لاره وه
پرچه كانيان داده هين، ده لئيت: مه به ستي په لك و هوون و پرچ و توند به ستنه وه ي
بو سهر وه و كو كردنه وه ي له ناوراستى سهر يان بويه به شيوه ي كوپاره ي وشترى
لى ديت.

ده لئيت: نمه به لگه يه له سهر ئه وه ي كه وا مه به ست له ليچوونى به كوپاره ي
وشتر به رز بوونه وه ي په لكه كانيان له سهر سهر يان و كو كردنه وه ي پرچه كانيان
له وي، زور ده بيتنه وه تاو كو به لايه كى سهريدا مه يه لان ده كات هه روه كو چوون
كوپاره مه يه لان ده كات.

ابن دريد ده لئيت: ده لئيت (ناقة ميلاء) نه گه ر هاتوو كوپاره كه ي به لايه كدا مه يه لان
بكات . خوايش له هه مووان زاناره .

فرموده كه ي پيغه مبه ر ﷺ: ((لا يدخلن الجنة)) هه روه كو ئه وانى پيشوو دوو
بوچوونى له سهره:

يه كه ميان: مه به ستي ئه وه يه ئه و كه سه شتى حه رامى حه لال كردوو هه رچه نده
ده زانيت ئه وه شتيكى حه رامه بويه پيى كافر ده بيت و به هه تا هه تايى له ئاگر دا
ده مينيتنه وه و هه رگيز ناچيته به هه شته وه .

دوو ميان: مه به ستي ئه وه يه كه له گه ل سهر كه وتوو هه كاندا يه كه م جار ناچيته
به هه شته وه، خوايش باشت ده زانيت)) ته واو بوو..

خوشكى به ريزم... بو خورده رده خه يت و خو ده پازنيتنه وه؟ چوون به و جل و
به رگه ئابرو به روه ده رده چيته ده روه؟

زور به جوانى بير له وه سفه جوانى پيغه مبه ر ﷺ بكه روه كه وا له سهر ده مه ي
ئه ودا نه بووه... ئافره تيك پوښاكى له به ردايه به لام روته!! چوون؟ چونكه

پژشاکي زور تهنگه جواني جهسته دهردهخات، يان زور تهنگ و سووکه يان له چهند لايه که وه کراوه ته وه ((کاسيات عاريات مميلات مائلات)) له ريکرنيدا لاروله نجه دهکات، بويه دلي پياواني بولار ده بيته وه ! بولاي خوشکي به ريژم ! سويند به خوا... خواي گه وه ر حجابي له سهرت فهرز نه کردوه و دوو به دوو بونه وه له گه ل پياوي نه جنه بيدا حرام نه کردوه ئيلا له بهر نه وه ي تو مرواريسي کي پاريززاي و گه وه ريکي پوشراوي، جا تو دايکي، تو خيزان و خانه واده ي، تو کچي و تو پوريت، نه گهر تو نيوه ي کومه لگا ببه خشيت و خوتيش نيوه ي کومه لگي که واته تو هه موو کومه لگي.

يا درة حفظت بالأمس غالية	واليوم يبغونها للهو واللعب
يا حرة قد أرادوا جعلها أمة	غريبة العقل غريبة النسب
هل يستوي من رسول الله قائده دوماً	و آخر هاديه أبو لهب
وأين من كانت الزهراء أسوتها	من من تقفت خطا حمالة الحطب
فلا تبال بما يلقون من شبه	وعندك الشرع إن تدعيه يستجب؟
سليه من أنا؟ لمن أهلي؟ لمن نسبي؟	للغرب أم أنا للإسلام والعرب؟
لمن ولائي؟ لمن حبي؟ لمن عملي؟	لله أم لدعاة الإثم والكذب؟
هما سبيلان يا أختاه ما لهما من ثالث	فاكسبي خيرا أو اكتسبي
سبيل ربك والقرآن منهجه	نور من الله لم يحجب ولم يغب

واته: ئه ي ئه و مرواريسي تا دويني به نرخه وه پاريززاويو، به لام نه مري ده يانه ويته بيكه نه جيگه ي گه مه و ياري، ئه ي ئه و نازاده ي ده يانه ويته بيته كويله به عه قل و به ره چه له ك نامويه، ئايا كه سيك پيغه مبهري خواسه ركرده ي بيت هه رده م يه كسانه له گه ل كه سيكدا پيشره وه كه ي ئه بو له هه ب بيت؟، چون يه كسانه كه سيك پيشهنگي (زههرا) بيت، له گه ل كه سيكدا شوين پي (حمالة الحطب) ي هه لكردي، هه رگيز گويي پي مه ده كه گومان ده كه نه دلته وه، له كاتيكد تا شرعيتك هه يه گهر بانگي بكه ي ولايت ده داته وه، لي ي بپرسه من كي م؟ ئه هل و

ره چه له کم بۆ کوئ دهگه پیتته وه؟، بۆ رۆژئاوا یان بۆ ئیسلام و عه ره ب؟، دلسۆزیم بۆ کئیه؟ خۆشه ویستیم بۆ کئیه؟ کاره که م بۆ کئیه؟، بۆ خوا به یان بۆ بانگه وازکارانی خراپه کاری و درۆیه؟، نه وه دوو ریگایه - خوشکه که م - سئیه میان نییه، بۆیه چاکه به دهست بهینه یان داوای بکه، ریگای پهروه ردگارت و قورئان پهیرهوی نه وه، روناکی له خوداوه دانا پۆشریت و بزر نابیت.

خیراکه خوشکی به ریزم - هه ر ئیستا - ... نه ی گه وه ره به نرخه که ... نه ی مروارییه پۆشراوه که ... نه ی یاقوته پارێزراوه که ... خیراکه نه ی کچی به کتاپه رست نه ی کچی ئیسلام ... خیراکه حیجا به که ت داپۆشه ... به ره و ره وشت به رزی، به ره و داوین پاکی ...

خوای گه وه ره ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلِيبِهِنَّ﴾ الأحزاب: ۵۹، واته: نه ی په یامبه ره ﷺ به ژنه کانت بلێ، به که کانت و ژنانی بروادار بلێ: بالاپۆش و عاباکانیان بپێچن به خویانا به شیوه یه که ته واوی سه ر و مل و جه سه ته یان داپۆشی)).

که و ابو خیراکه نه ی خوشکی رۆژووانم .. نه ی خوشکی نوێژه رم .. خیراکه نه ی خوشکی بالاپۆشم ... خیراکه هه ر ئیستا برپاری گوێپرایه لی خوا و پێغه مبه ره که ت بده ﷺ .. به خۆشه ویستی خوا، به خۆشه ویستی پێغه مبه ره که ی ﷺ .. نه ویش به وه ده بی هه ر له ئیستا به دوواوه چیر له مال دهر نه چیت ئیلا به پۆشاکیکی شه رعییه وه نه بیت، نابیت - خوشکی به ریزم - هه رگیز نه و فه رمووده یه ی پێغه مبه ری خوا ﷺ له بیر بکه ی که ده فه رمویت: ((صَنفَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا، قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَنَّابَ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ، وَنِسَاءُ كَاسِيَاتٍ عَارِيَاتٍ)) داوا له خوا ده که م هه رگیز نه بیتته نه و جوړه، هه ر خۆی پشت و په نامانه و توانای به سه ر هه موو شتی کدا هه یه وه داوا له خوا ده که م له دنیا و قیامه تدا دامان پۆشیت ...

نزيكبوونه وهی رۆژگار و كه مبوونه وهی كار و زۆربوونی چروکی و رهزيلي

له نيشانه كانی قیامهت: نزيك بوونه وهی رۆژگار...

ئيمامی (البخاری) له (صحيح) ^۱ هكهيدا ريوایهتی کردوه له فهرموده ی (أبو هريره) هه كهوا پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموويه تی: ((لا تقوم الساعة حتى يقبض العلم وتكثر الزلازل ويتقارب الزمان ...)) واته: قیامهت هه لئاسیت تاوهكو زانیاری هه لئه گیریت و بومه له رزه زۆر نه بیئت و رۆژگار نزيك نه بیته وه (...)) له ريوایه تیکی تر دا هاتوه ((يتقارب الزمان، وينقص العمل، ويلقى الشح)) واته: رۆژگار نزيك ده بیته وه و کارکردن كه م ده بیته وه و چروکی زۆر ده بیئت)).

نیشانه ی به كه م: له م فهرموده یه دا ((تقارب الزمان))... ئایا مانای ئه و فهرموده یه چیه ((حتى يتقارب الزمان))؟ من مانای ئه م فهرموده یه به فهرموده یه کی تری پيغه مبهري خوا عليه السلام روون ده كه مه وه، چهند جوان و قه شهنگه كهوا هه موو قسه كانمان قسه ی پيغه مبهري خوا بن عليه السلام؟!؟

له (مسند) ی ئيمامی ئه حمده و (صحيح) ی ابن حبان و جگه له وان به سه نه ديکی (صحيح) ^۲ هاتوه له فهرموده یه کی (أبو هريره) هه كهوا پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموويه تی: ((لا تقوم الساعة حتى يتقارب الزمان، فتكون السنة كالشهر، ويكون الشهر كالجمعة، وتكون الجمعة كالיום، ويكون اليوم كالساعة، وتكون الساعة

۱. أخرجه البخاري كتاب الاستسقاء باب ما قيل في الزلازل والآيات (١٠٣٦)، وكتاب الأدب، باب حسن الخلق والسقاء وما يكره من البخل (٦٠٣٧).

۲. أخرجه أحمد (٥٣٨، ٥٣٧/٢)، وابن حبان في ((صحيحه)) (٦٨٤٢)، وأبو يعلى في ((مسنده)) (٦٦٨٠) من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

وله شاهد عن أنس رضي الله عنه أخرجه الترمذي، كتاب الزهد، باب ما جاء في تقارب الزمان (٢٢٣٢)، وضححه العلامة الألباني في ((صحيح الجامع)) (٧٤٢٢).

كاحتراق السعفة الخوصة)) واته: قيامت روونادات تاوهكو روژگار نزيك نه بېتهوه، جا سالتك وهكو مانگيك ده بېت و مانگيك وهكو ههفته بهك ده بېت و ههفته بهك وهكو روژك ده بېت و روژك وهكو كاترميرك ده بېت وه كاترميركيش وهكو سوتاندني سه عافي داره خورمايهك ده بېت)) سه لات و سه لام له سه ر نه و كه سه ي كه هه رگيز له خو وه قسه ناكات، جا نه م نيشانه به رووي داوه نيمه پيش چهند روژكي كه م روژووي مانگي ره مه زانمان ده گرت ئا نه وه تا ئيستا چاوه پواني ره مه زانيكي تر ده كه ين، هه روه ها سالتك وهكو مانگيك لي ديټ ! خاوه ن كارك يان خاوه ن پيشه بهك يان خاوه ن نوسينگه بهك ده رده چيت، هه ركه ده رده چيت و ده چيته سه ر كاره كه ي گوئي له بانگي نيوه رو ده بېت، هه ركه كاغه زه كان نه مديو نه وديو ده كات و ده ست به هه ر كارك ده كات ده بيبي كاته كه وا ته واو بووه و كاترميره كه ش روشت و روژه كه يش به دوايدا ته واو بوو ... الله اكبر.

ههفته وهكو روژ وايه، روژيش وهكو كاترميره، كاترميريش هېچ نيبه وهكو نه وه به گه لاي داره خورمايهك كه وته خواره وه و سووتا.

نه م نزيك بوونه وه سه يره بو واي ليها توه؟

زاناکان له م بابته دا چهند رايه كيان هه به: گرنگترين را له و رايانه دا كه وا دلّم پتي نارام بېت و نه قسم پتي رازي بېت: نه ماني به ره كه ته له كاته كاندا، واته: به ره كه ت له كاته كاندا كه م بووه ته وه، وه له كاره كاندا ! ئايا تاواني نيمه له وه دا چيبه؟ وا مه لي... نيمه هوكارين، چون؟ ! به تاوان و سه رپيچيبه كانمان، ئايا چاره سه ر چيبه و كار چيبه؟ به دووشت: نه وانيش ئيمان و ته قوايه .

خوای گه وره ده فهرمويت ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ

مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ الأعراف: ۹۶، واته: نه گه ر خه لكی نه و گوند و شارانه برپايان هيتابا و له خوا ترسيان بووبا و كاريان به به رنامه ي نه و كرده نيمه ش ده رگاي گشت خير و پيتيكي ناسمان و زه وييمان به رووياندا والا ده كرد).

جا سه ر زه وي هه موو پره له خه ير و به ره كه ت و نيعمه ت، ئالتوني تېدايه، فوسفات و منجنيز و نه وتي تېدايه و هه روه ها به ره كه ت له ناسمانه وه

داده‌به‌زیت له‌په‌حمه‌ت و باران و خه‌یرات، به‌لام به‌ره‌که‌تی تیدا نه‌ماوه و هه‌لگیراوه و لاواز بووه و که‌م بووه‌ته‌وه... ده‌ته‌ویت شه‌و هه‌ستی بۆ شه‌ونویژ که‌چی به‌ره‌که‌ت له‌کاته‌که‌دا نابینیت‌وه، ده‌ته‌ویت په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی بگه‌یه‌نیت که‌چی به‌ره‌که‌ت له‌کاته‌که‌دا نه‌ماوه، ده‌ته‌ویت کاریک ئه‌نجام بده‌یت که‌چی کات نییه، جا به‌ شیوه‌یه‌کی دیار و ناشکرا به‌ره‌که‌ت نه‌ماوه! پیغه‌مبه‌ری خواﷺ راستی فهرمووه کاتیک ده‌فهرمویت: ((لا تقوم الساعة حتى يتقارب الزمان)).

به‌لام چۆن جاریکی تر به‌ره‌که‌ت ده‌گه‌ریت‌وه بۆ کار و ته‌مه‌ن و وشه و حال و مال و ته‌ندروس‌تیمان؟ ولّامه‌که‌ی هه‌ر ئه‌وه‌یه که‌ باسم کرد به‌ ئیمان و ته‌قوا .

به‌لام ئیمان ته‌نها وشه‌یه‌ک نییه — داوا له‌ خوا ده‌که‌م ئیمان به‌ قسه‌ته‌ی ئیمه و ئیوه‌ بکات — جا ئیمان بریتیه‌ له: وتن به‌ زمان و باوه‌ره‌ینان به‌ دل و کارکردن به‌ ئه‌ندام و په‌له‌کان . وه‌ ته‌قواش بریتیه‌ له: دین و پرۆگرام و به‌رنامه، چونکه‌ توو روژوو ناگریت ته‌نها له‌ به‌ر ته‌قوا نه‌بی‌ت و حه‌ج ناکه‌یت ته‌نها له‌ پیناوی ته‌قوادا نه‌بی‌ت و سه‌ده‌قه به‌ هه‌زاران ناده‌یت ته‌نها له‌ پیناوی ته‌قوادا نه‌بی‌ت هه‌موو په‌رسته‌نه‌کان له‌ پیناوی ته‌قوا ئه‌نجام ده‌دریت چونکه‌ مه‌به‌ست له‌ دروست کردنی هه‌موو دروستکراوه‌کان ته‌نها په‌رسته‌نه‌وه‌کو خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ الذاریات: ۵۶، واته: من هه‌ر بۆیه‌ جنۆکه و ئاده‌میزادم دروست کردوه‌م بم په‌رستن و بمناسن)).

به‌لام ئایا ده‌زانی مه‌به‌ست له‌ په‌رستن ته‌قوايه؟ به‌لێ... خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ البقرة: ۲۱، واته: ئه‌ی خه‌لکینه! ته‌نها په‌روه‌ردگاری خۆتان به‌رستن که‌ ئیوه و پيشووه‌کانی ئیوه‌ی له‌ نه‌بوون دروستکردوه‌ چونکه‌ ئاوا په‌رستنی‌ک هی‌زی پارێزگاری دروست ده‌کا و به‌لکو ئیوه‌ش خۆ بپارێزن)).

که‌وابوو به‌ ته‌قوا و ئیمان به‌ره‌که‌ت داده‌بزیته‌ سه‌ر ته‌مه‌ن و سامان و خواردنه‌کانمان، جا هۆی نه‌مانی ئه‌م هه‌موو به‌ره‌که‌تانه ته‌نها تاوان و سه‌رپیچی

خۆمانه، ئه‌گه‌ر گه‌ر پايڼه‌وه و له لاي پهره‌ردگارمان ته‌وبه‌مان كرد ئه‌وا به‌ره‌كه‌ت له ژيړ پيژمانه‌وه هه‌لده‌قوليت و له ئاسمانه‌وه به‌ره‌كه‌تمان بۆ داده‌به‌زيت...

له سه‌رده‌ميك له سه‌رده‌مه‌كاندا ده‌نكه گه‌نميكيان له ناو سنوقيكي شووشه‌دا ده‌زيوه‌ته‌وه به‌قه‌د ناوكه خورمايه‌ك بووه و له ژيړي نوسراوه: ئه‌م گه‌نمه له سه‌رده‌مي به‌ره‌كه‌تدا له زه‌وييه‌وه سه‌وز بووه، جاريكي تر به‌ره‌كه‌ت داده‌به‌زيت‌ه‌وه (انشاء الله) جا بۆيه بى هيو و بى ئوميد مه‌به...

به‌لام ئه‌م به‌ره‌كه‌ته له سه‌رده‌مي پيڤه‌مبه‌رى خوا عيسا‌دا ده‌بيت (على نبينا وعليه افضل الصلاة والسلام)، من باسى ئه‌م بابه‌ته ده‌كه‌م به دريژى -انشاء الله- له كاتى باسكردنى دابه‌زىنى عيسا ي كوپى مه‌ريه‌مدا ^{عليه‌السلام} چونكه پيڤه‌مبه‌رى خوا ^{عليه‌السلام} ته‌نانه‌ت باسى ئه‌و جلوه‌رگه‌ى عيساى كردووه كاتى له ئاسمانه‌وه پي‌وه‌ى داده‌به‌زيت، -انشاء الله- باسى ئه‌وه به دريژى ده‌كه‌م له جيگه‌ى خويدا.

جا لي‌ره‌وه ده‌ليين: ئه‌و نيشانه‌يه رويداوه به شي‌وه‌يه‌ك كه‌وا ده‌كه‌ت پر ده‌كات به خۆشه‌ويستى و باوه‌ر به پيڤه‌مبه‌رى خۆشه‌ويست ^{عليه‌السلام}.

پيڤه‌مبه‌رى خوا ^{عليه‌السلام} ده‌فه‌رموئيت: ((لا تقوم الساعة حتى يتقارب الزمان، وينقص العمل))، واته: قيامه‌ت هه‌لناسيت تاوه‌كو رۆژگار نزيك ده‌بيت‌ه‌وه و كاركردن كه‌م ده‌بيت‌ه‌وه)) ئا ه... به راستى ئه‌مه كي‌شه‌كه‌يه... ده‌بينى ره‌ف كتي‌بخانه‌كه‌مان پر ده‌كه‌ين له چه‌ندان به‌رگى كتي‌ب (مجلدات)، كتي‌بى ئه‌وتۆمان هه‌يه كه پيشينه‌كانمان نه‌يانبووه به‌لام كي‌شه‌كه‌ كي‌شه‌ى تي‌ور نييه !كه‌وابوو كه‌وا كاركردن؟! كار كردن كه‌م بووه‌ته‌وه، ئه‌وه‌يشه نيشانه‌يه‌كه له نيشانه‌كانى قيامه‌ت، دلنياه كه‌وا پيڤه‌مبه‌رى خوا ^{عليه‌السلام} راستى فه‌رمووه ده‌رباره‌ى هه‌ر شتاك له خوداى گه‌وره‌وه كه ده‌رباره‌ى ئه‌م دينه هاتبيت ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ النجم: ۳، واته: قسه‌و گوفتارى (پيڤه‌مبه‌ر) له‌رووى هه‌واوه‌وه‌سه‌وه نييه))، بۆيه كاتيك به‌راوردنك ده‌كه‌يت له‌نيوان كار و كرده‌وه‌كانى ئيمه‌و كار و كرده‌وه‌كانى پيشينه‌كانمان ئه‌واكه‌لينيكي گه‌وره‌و جياوازييه‌كى زۆر ده‌بينى به‌قه‌د نيوان زه‌وى و ئاسمانه‌كان، ده‌بينى ئه‌وان قسه‌كانيان كه‌م بووه، به‌لام كرده‌وه‌كانيان زۆر بوو وه

نيمه قسه كانمان زور زورن كه چي كرده وه كانمان كه من .

خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ يوسف: ۵۲، واته: خو هه رگيزيش پاكانه بو خو م ناكه م، چونكه نه فس و ده روون هه ميشه فهران به خراپه ده دا)). داوا له خوا ده كه م راستي و راستگويي بخاته سر زمان و كار و كرده وه مان له هه موو كات و ساتيكا، به راستي كاتي من خو م به راورد ده كه م له گه ل پيشينه چا كه كانماندا هه ست به سووكي و گومراييه كي سخته ده كه م! به راستي كار كردن به شيوه يه كي غه مگين و شهره زاري كه م بووه ته وه! به راستي نه م داپرانه بيخيره له نيوان وته و كرده وه كاندا هو كار يكي زور ترسناكه له هو كاره كاني دواكه وتن و ريسوايي و زه ليلي و لاوازي نه م نوممه ته، چونكه به راستي - هه ر وه كو باسم كرد- جيهان ناتواني ت فهرانپه وايي نيمه بكات ئيلا له ريگاي كردار و داهينان و ره وشت و به ره م و به خشينه كه ي نه بيت، به لي... زور نه سته مه كه زانايه ك حوكم به سه رماندا بكات له ريگاي وانه يه كي چا كه وه يان وتاريكي زرينگه دار يان ته نانه ت له ريگاي ده يان به رگي كتيبه وه كه چاپ ده كريت، به لكو ده مانه وي ت نيمه به كردار شايه تي بو نه م دينه بده ين، چونكه ئيمان به بي كردار هيچ بايه خيكي نيبه كه و ابو كردار به شيكه له ئيمان، پيشينانمان هه رگيز كرداريان له ئيمان دهر نه ده كرد، جا ئيمان وته به زمان و باوه په يئانه به دل و كرداره به نه ندام و په له كان، بويه ده بيت نيمه نه م قسه يه و نه م باوه په بگورينه كرده وه يه كي واقيعي له سه ر زه وي .

پيغه مبه ري خوا ﷺ فهرموويه تي هه روه كو له (صحيح مسلم) ۱ دا هاتووه له فهرمووده يه كي (أبو هريره) هوه: ((إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صَوْرِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ)) واته: خوای گه وړه ته ماشاي ديمه ن و سامانه كانتان ناكات به لكو ته ماشاي دل و كرده وه كانتان ده كات)).

له گه ل مندا بير له م نايه ته پيروزانه بكه ره وه، هه رده م نايه ته پيروزه كان ديت و

۱- أخرجه مسلم، كتاب البر والصلة والآداب، باب تحريم ظلم المسلم وخذله واحتقار مو دمه و عرضه و ماله (۲۵۶۴).

ټيمان و كردار ده كاته هاوړتي به ك.

خوای گه وړه ده فره مویت: ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ البقرة: ۲۵، واته: نهی پیغه مبه رﷺ مژده بده به وانهی که بپوایان به خوا و په یامبه ر و به پوړی دوايي هه یه و ټاكاره چاك و په سنده كان نه نجام ده دن كه بئ گومان به هه شت كه ليكيان بؤ هه یه)).

خوای گه وړه ده فره مویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا﴾ الكهف: ۱۰۷، واته: بئ گومان نه وانهی ټيمان و باوه رپان هتياو كرده وهی چاكيان نه نجام دا هر له زووه وه باخه كانی فیرده وسمان كړدو ته جیي په زیرایيان)).

به لكو خوای گه وړه له ټايه ټيكي پيروزدا كړداری پيش ټيمان خستووه بؤ نه وهی سه رنجمان بؤ گرنگی كړدار رابكيشي و ده لیت: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ النحل: ۹۷، واته: هر كه سيك - له نير يان له مئ - هر كاريكي چاك نه نجام بداو به ټيمان و باوه رداريش بيت به لئين بيت بيرئين به ژيانتيكي پاك، واته: به ژيانتيكي به قه ناعت و به سه عاده ت، به چاك تریش له وهی كړدويانه پاداشتيان بده ينه وه)) بؤيه ده بئ كړدار هه بيت، به لكو له ټايه ټيكي پيروزی تردا له سوره تی (الأعراف) خوای گه وړه ده فره مویت له كوټايي ټايه ته كه دا: ﴿وَتُودُّوْاْ أَن تَلَکُمُ الْجَنَّةُ أُورِشْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ﴾ الأعراف: ۴۳، واته: (جا كه به هه شت ده بينن له لايه ن فرشته كانه وه) بانگ ده كرين و پييان ده گوتري نه م به هه شته نه و به هه شته بوو به لئنتان پئ درابوو وا نه مړو به هوئ (نه و كار و كړده وه چاكانه وه له دونيادا نه نجامتان دان پيتاندرابوونه خاوه نی، واته: به هوئ ماندوو بوونی خوټانه وه بو)).

نه وهك له بهر نه وهی تیروانینتان ده كړد یان خوتان دهرده خست یان قسه تان ده كړد! هرگیز وانییه! تیروانیین چنده ئاسانه! قسه كړدن چنده ئاسانه! به لام كیشه كه نه وهیه كهوا نه و قسه یه بگورپته كرده وه، نه مه كیشه كه یه ... هرگیز نه م نوممه ته به ختیار نابیت له دنیا و قیامه تدا تاكو نه م تیوره ئیمانیه و نه م باوه پهی ناو دله كان نه گورپته واقعیکی كرداری و بهرنامه ی ژیان، هه موو له جیگه ی خویدا و له بواری خویدا.

نیمه نامانه ویت هه موو نه م نوممه ته بینه بانگه وازكار له سهر مینه ره كان، یان وانه بیژ له كه ناله ئاسمانیه كان، نه خیر هه رگیز... به لكو ده مانه ویت هه موو نه م نوممه ته ببیته بانگه وازكار بۆ دینی خوا به وته و باوه پهی تان و كرده وه له سهر مینه ری نه م ئیسلامه گه وړه و بلنده، هه ریه كه و له پیگه كه ی خوی، هه ركه سی له جیگه ی به خششه كه ی خوی، تۆ كه سیکی پزیشکی نه و له بواره كه ی خوتدا داهیتان دابهینه، تۆ كه سیکی نه دنازیاری له كارگه كه ی خوتدا داهیتان دابهینه، تۆ كه سیکی بازرگانی بازرگانییه كه ت پیشبخه، هه روه ها نه و دوا ی پیشه كان به گویره ی نه وهی كه خوی گه وهر منه تی كړدوه به سهرتدا له توانا و وزه و شاره زاییه كه ت، به راستی نه وه شایه تییه كه هه ركه سی بیشاریته وه سویند به په روه ردگاری كه عبه نه و تاوانباره، ده بی ئیستا هه موو موسلمانك شایه تی بدات له پیناوی ئیسلام و دینه كه یدا، ئیستا ده بیت هه موو خوشکی موسلمان نه و شایه تییه بدات له پیناوی ئیسلام و دینه كه یدا به وته و باوه پ و كړدار... خوی گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَنُودُوا أَن تِلْكَمُ الْجَنَّةُ أَوْرِشْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (الأعراف: ۴۳، له پیشدا رافه كرا) .

من پرسیارك ده كه م... ئایا ئیوه بیلال ده ناسن؟ نه و بیلاله ی كه بانگ ویزی پیغه مبهری خوار ﷺ بوو... نه و كویله حبه شیه كه دینی ئیسلام بۆ نه و پله و پایه بلنده به رزی كرده وه ... بۆ نه و جیگه به رزه ... با ره دی نه وانه بدهینه وه كهوا گورانی به بالای نازادی و دیموكراسییه وه ده لئین و پتیا ن بلئین: به راستی ئیسلام نه و دینه یه كهوا یه كسانی له نیو خه لكیدا سه پاندوه، له نیوان كویله و

گه وره كه پيدا جياوازي نه كړدووه، ريزو كه رامه تي به خشيوه ته خوا ترسان، خواي گهر د هغه رمويټ: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفَكُمْ﴾ الحجات: ۱۳، واته: بي گومان به پريز تر يشتان لاي خوا، نه وه تانه كه به ته قوا تر و خوپاريز تر بيت، له سنووره كاني خوا نه ترازيت)).

ته ماشاي بيلال بكه... ناييا پيغه مبهري خواﷺ چي به نه و د هغه رمويټ؟ هره كو له (صحيح البخاري و مسلم) دا هاتووه له هرمووده ي (أبو هريره) هوه كه و پيغه مبهري خواﷺ هرموويه تي: ((يا بلال حدثني بأرجى عمل عملته في الإسلام، فإني سمعت دف نعليك بين يدي في الجنة)) واته: نه ي بيلال باسي چا كترين كاريك كه له ئيسلامدا كړد بيتت بو بكه، چونكه من گويم له دهنكي پيلاوه كانت بوو له بهر ده ستمدا له ناو به هشتدا)).

بيلالي كوپي ره باح؟ به لي... نه و كه سه ي كه له سه ره تاي بانگه وازدا نازار و نه شكه نجه ددرا له سهر نه و لمه گهر مه ي مه ككه و به ردي گه وره يان له سهر سنگي داده نا و نه و يش نه و سرووده شيرين و خوشه ي ده گوت كه گوئي روزگاري پر كړدووه: ((أحد أحد)) پيغه مبهري خواﷺ گوئي له دهنكي پيلاوه كاني بوو له به هشتدا، به لام به چي شتيك گه يشتووه ته نه و پله يه؟ به كرده وه... جا ناييا نه و كرده ره چي به كه و بيلال نه نجامي ده دات؟ تاوه كو له ريگه ي نه وه وه گه يشت بيتته نه و پايه يه... وه گه يشته نه و پله يه... تا راده يه كه و پيغه مبهري خواﷺ گوئي له دهنكي پيلاوه كاني بيت له به هشتدا؟ نه مه باب ته يكه سويند به خوا نه گهر بيري لي بكه يته وه نه و اعقلت له ده ست ده ده يت، ته ماشا كه و بزانه كه بيلال چي ده ليت... كرده ريكه رهنكه به بيري زور به ي برا و خوشكانماندا نه يه ت، بريا له م كاره تي بگه يشتايان و پاشان هي ممه تيك بكه ين بو جي به جي كړدنې، چونكه نه م باب ته باب ته يكي تيوري نيه و به س، باب ته يكي قسه و باس نيه هره كو باس م كړد... داوا له خوا ده كه م كه ئي خلاص و وه رگرتني كرده ره كانمان به نسيب بكات...

۱- أخرجه البخاري، أبواب التهجد ((باب فضل الطهور بالليل والنهار)) (۱۱۴۹)، ومسلم كتاب فضائل الصحابة ((باب من فضائل بلال)) (۲۴۵۸).

بيلال گوتی: ((يا رسول الله ﷺ ما عملت عملا أرجى عندي: أني لم أظهر طهورا في ساعة ليل أو نهار إلا صليت بذلك الطهور ما كتب لي أن أصلي))، واته: ئه‌ی پیغه‌مبهری خواﷺ هیچ کرداریک نییه لای من چاکتر بیت له‌وه‌ی که هر کاتیک ده‌ستنوئیز بشوړم له هر ساتیکي شو و یان روژدا ئه‌وا به و ده‌ستنوئیزه چنډ رکاتیک نوئیز ده‌که‌م)). (مه‌به‌ستی نوئیزی ده‌ست نوئیزه).

ته‌ن‌ها! هرکه ده‌ستنوئیزیک بگریټ به پټی ئه‌وه‌ی خوا ویستی لی بیت نوئیز ده‌کات، ئه‌مه ئه‌و کرداره بوو که گه‌یاندیبه ئه‌و پله و پایه‌یه؟؟
به‌لئ... له (صحیح مسلم)^۱ دا هاتووه له فهرموده‌یه‌کی (أبي ذر) وه که‌وا پیغه‌مبهری خواﷺ فهرموویه‌تی: ((لا تحقرن من المعروف شيئا، ولو أن تلقى أخاك بوجه طلق)) واته: هرگیز چاکه به که‌م مه‌زانن، هرچه‌نده ئه‌گر به بزه‌یه‌که‌وه بگه‌یته برابه‌کی خوټ)). په‌نگه کرداریک لای خه‌لکی گه‌وره بیت که‌چی لای خوداوه‌ند زور سووکه و هیچ کټشیک و به‌هایه‌کی نییه، چونکه خاوه‌نه‌که‌ی له پټناوی خوادا نه‌یکردوه، یاخود ره‌نگه کرداریک لای خه‌لکی سووک و بی نرخ بیت به‌لام لای خوداوه‌ند زور گه‌وره و مه‌زنه... چونکه خاوه‌نه‌که‌ی ته‌ن‌ها له پټناوی خوادا ئه‌نجامی داوه ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا نَوَى))^۲، واته: کرده‌وه و په‌رسته‌ش‌ه‌کان ته‌ن‌ها به نیه‌ته‌وه ده‌بن وه هه‌موو که‌سیکیش ته‌ن‌ها ئه‌وه‌ی بو هه‌یه که نیه‌تی لی هټناوه)).

کټشه‌که کټشه‌ی راستی له مه‌به‌ست و نیه‌تدایه... ره‌نگه تو ته‌ن‌ها جونه‌یه‌ی به صه‌ده‌قه بده‌یت و پټش هه‌زار جونه‌یه بکه‌وټت، به‌لکو پټش یه‌ک ملیون جونه‌یه بکه‌وټت، چونکه خوی گه‌وره هیچ کرده‌وه‌یه‌که وهرناگریټ ته‌ن‌ها ئه‌وانه نه‌بیت که ته‌ن‌ها له پټناوی خویدا بووه و راست و ریک و پټک بووه واته: به گویره‌ی رټنمایي پیغه‌مبهری خواﷺ بووه.

۱. أخرجه مسلم، كتاب البر والصلة والآداب، باب استحباب طلاقة الوجه عند اللقاء)) (۲۶۲۶).

۲. أخرجه البخاري كتاب بدء الوحي، باب كيف كان بدء الوحي على رسول الله ﷺ (۱) ومسلم كتاب الإمامة باب قوله ﷺ: ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّةِ)) (۱۹۰۷).

تو باش ده زانيت كه وا ئافره تيك چوو ده دوزه خه وه به هوى پشيله يه كه وه كه به ندى كردبوو نه وه نه خوار دنى ده دايه و نه ئازادى كردبوو بو نه وهى خوى شتيك پهيدا بكات، كه چى ئافرتيكي داوين پيس له داوين پيسه كانى به نى ئيسرائيل چوه ته به هه شته وه به هوى سه گي كه وه كه پيلاوه كهى ده ركردبوو و پرى له ئاو كرد و ئاوى پيدا و نه ويش خوار ديبه وه خوى گه ور سوپاسگوزارى بوو وه له تاوانه كانى خوش بوو.^۲

چەند مانابه كى جوان و ريك و پيكن نه گه ر موفايه تى لى تيبگه نه وا ملكه چى فرمانه كانى خوى گه وره ده بوون، به خوشه ويستيبه وه به ره و لاي پيغه مبهرى خوا^۱ ده هاتن، ئافره تيك ده چي ته دوزه خه وه به هوى پشيله يه كه وه و داوين پيسيك ده چي ته به هه شته وه به هوى سه گي كه وه ! الله اكبر !! نه مه يانى چى ؟ به راستى دينه كه مان دينيكي ناياب و بى وینه يه .

ته ماشاي (ربيعه ي كورپى كعب الاسلامى) بكه ... فه رموده كه له (صحيح مسلم)^۲ دا هاتوه ده لى ت: ((كنت أبيت مع رسول الله ﷺ)) واته: هه ندى شه و لاي پيغه مبهرى خوا^۱ ده مامه وه ((قال: فأتيته بوضوئه وحاجته)) واته: ئاوى ده ستويز و پيويستيبه كه يم بو هينا)) باش بيهينه پيش چاوى خوت، پيغه مبهرى خوا^۱ له خه وه ستا، بينى (ربيعه) هه موو پيداويستيبه كى بو ئاماده كردوه بويه پيغه مبهرى خوا^۱ ره نكه ويستيبى ياداشتى (ربيعه) بداته وه له بهر زنگ و زيبى و تيگه يشته كهى، بويه پيغه مبهرى خوا^۱ به ربيع ده لى ت: ((سل يا ربيعة " فقلت: أسألك مرافقتك في الجنة . فقال النبي ﷺ: أو غير ذلك؟)) واته: داوا بكه نهى (ربيعه) ... گوتم: داوات لى ده كه م بيمه هاو ريت له به هه شتدا، پيغه مبهرى خوا^۱

۱- أخرجه البخاري كتاب بدء الخلق، باب خمس من الدواب فواسق، يقتلن في الحرم (۳۳۱۸) وكتاب المساقاة ((باب فضل سقي الماء)) (۲۳۶۵)، ومسلم كتاب البر والصلة والآداب ((باب تحريم تعذيب الهرة ونحوها من الحيوان الذي لا يؤذي)) (۲۲۴۲) وكتاب السلام ((باب تحريم قتل الهرة)) (۲۲۴۲/۱۳۳) من حديث ابن عمر رضي الله عنهما، ورواه مسلم من حديث أبي هريرة رضي الله عنه (۲۶۱۹).

۲- أخرجه البخاري كتاب بدء الخلق، باب إذا وقع الذباب في شراب أحدكم فليغمسه (۳۳۲۱) و (۳۴۶۷)، ومسلم كتاب السلام ((باب فضل سقيا البهائم المحترمة وإطعامها)) (۲۲۴۵) من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

۳- أخرجه مسلم، كتاب الصلاة ((باب فضل السجود والحث عليه)) (۴۸۹).

گوتی: جگه له و داوايه ؟)) مهبه‌ستی ئه‌وه‌یه هېچ ئاواتیکی ترت نییه ؟ ((قلت: هو ذاك)) واته: گوتم: نه‌خیر ته‌نھا ئه‌وه داواکه‌مه)) هېچ هیوا و ئاواتیکی ترم نییه جگه له‌وه، ئایا پښغه‌مبه‌ری خواﷺ وازی لى هینا؟ هه‌رگیز نه‌خیر .. به‌لكو پښغه‌مبه‌ری خواﷺ فه‌رمووی: ((فأعني على نفسك بكثرة السجود)) واته: تیبكۆشه به‌ سوژده نۆر بردن)) كار بكه و تیبكۆشه ... ده‌بى سوژده‌كانت نۆر بكه‌يته‌وه، ده‌بى ملكه‌چ بوونت زیاتر بكه‌يته‌وه ... ده‌بى شه‌و نوێژه‌كانت نۆرت‌ر بكه‌يته‌وه، ده‌بى كار بكه‌یت و ئه‌و قسانه‌ی ده‌يكه‌یت بگۆرپته‌ كردار ..

ئهمه (أبو بكر الصديق) ؓ، یه‌كه‌م پیاوه له‌م ئوممه‌ته‌دا له‌ پاش پښغه‌مبه‌ری خوار له (صحيح مسلم) ۱ دا هاتووه له‌ فه‌رمووده‌ی (أبو هريره) وه كه‌وا پښغه‌مبه‌ری خواﷺ پرسپار له‌ هاوه‌لانی ده‌كات له‌ پاش نوێژی به‌یانی و ده‌فه‌رمویت: ((من أصبح منكم اليوم صائما؟)) قال أبو بكر ؓ: أنا، قال: ((فمن تبع منكم اليوم جنازة؟)) قال أبو بكر ؓ: أنا، قال: ((فمن أطعم منكم اليوم مسكينا؟)) قال أبو بكر ؓ: أنا، قال: ((فمن عاد منكم اليوم مريضا؟)) قال أبو بكر ؓ: أنا، فقال رسول الله ﷺ: ((ما اجتمعن في امرئ، إلا دخل الجنة))، واته: كى له‌ ئیوه ئه‌مړو به‌ روژوو؟ ئه‌بو به‌كر فه‌رمووی: من، پښغه‌مبه‌ری خواﷺ فه‌رمووی: كى له‌ ئیوه ئه‌مړو شوینی جه‌نازه‌ كه‌وتوو؟ ئه‌بو به‌كر فه‌رمووی: من، پښغه‌مبه‌ری خواﷺ فه‌رمووی: كى له‌ ئیوه ئه‌مړو نانی هه‌ژاریکی داوه؟ ئه‌بو به‌كر فه‌رمووی: من، پښغه‌مبه‌ری خواﷺ فه‌رمووی: كى له‌ ئیوه ئه‌مړو سه‌ردانی نه‌خۆشی كردوو؟ ئه‌بو به‌كر فه‌رمووی: من، پښغه‌مبه‌ری خواﷺ فه‌رمووی: ئه‌و ئاكارانه له‌ هېچ كه‌سیكدا كۆ نابیته‌وه ئیلا ده‌چیته‌ به‌هه‌شته‌وه)) .

ته‌ماشای ئه‌و هه‌موو كار به‌كه‌ له‌ یه‌ك پۆژدا! ئه‌وه (أبو بكر الصديق) ه كه‌چی هه‌رگیز نه‌یده‌گوت: من پیاوی یه‌كه‌مم له‌م ئوممه‌ته‌دا ومن موژده‌ی به‌هه‌شتم پى دراوه‌و چیت‌ر دانیشیت و پشوو بدات! نه‌خیر .. چونكه‌ ئه‌و نه‌گه‌یشتوو ته‌ ئه‌و

۱- أخرجه مسلم، كتاب الزكاة، ((باب من جمع الصدقة و أعمال البر)) (۱۰۲۸)، وهو في كتاب فضائل الصحابة باب فضائل أبي بكر ؓ.

پاڻيه تنھا له ريڳاي کرداره وه نه بيت و له گهل ٿو باوه پرهى كه به بتهوى له دليدا جيگير بوو وه هيچ كهس نه گه يشتووه ته ٿو لوٽكه به تنھا ٿو نه بيت .

پيغه مبهري خواجگه ده فهرمويت: هه روه ڪو له هه ردو ڪٽيبي (صحيح)^۱ دا هاتووه له فهرموده (ابو هريره) وه: ((من أنفق زوجين في سبيل الله، نودي من أبواب الجنة: يا عبد الله هذا خير، فمن كان من أهل الصلاة دعي من باب الصلاة، ومن كان من أهل الجهاد دعي من باب الجهاد، ومن كان من أهل الصيام دعي من باب الريان، ومن كان من أهل الصدقة دعي من باب الصدقة))، فقال أبو بكر رضي الله عنه: بأبي أنت وأمي يا رسول الله ما على من دعي من تلك الأبواب من ضرورة، فهل يدعى أحد من تلك الأبواب كلها، قال: "نعم وأرجو أن تكون منهم" .

له ريوايه تيكي ترڊا كه (ابن حبان) پريوايه تي کردووه به سه نه ديكي (صحيح)^۲ له فهرموده (ابن عباس) هوه كهوا پيغه مبهري خواجگه پي فهرمووه: ((نعم وأنت هو يا أبو بكر)) واته: به ٿي، تو ٿو وه كه سهي ٿي ٿو بو به ڪر)).

بزانه كهوا ٿو ڪيشه به تنھا ڪيشه هيوا و ٿاوات نيبه... خواي گه وره ده فهرمويت: ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ النساء: ۱۲۳، واته: پاداش و به رزونم ڪردن و به ٿينه ڪاني خوا نه به ٿاوات و ٿاره زووي ٿيوه به ٿي موسلمانان! نه به ٿاوات و ٿاره زووي خاوه ننامه ڪاني شه به لڪو به هولو و تيڪوشان و گوپرايه ٿي ڪردني خوايه)).

ٿوه تا پيغه مبهري خواجگه به (فاطمة الزهراء) و بيلبله چاوه ڪاني و جگهر ڪوشه و خوشه ويستي دل ڪه ي و خوشه ويستي ٿيمه ي موسلمانان ده فهرمويت: ((يا فاطمة بنت محمد، سليمان ما شئت لا أغني عنك من الله شيئاً)) واته: ٿي فاطمه ي ڪچي محمد، هه شتيڪ ويستت له سه ره داوام لي بڪه دل ٿيا به كه هيچ قازانجيڪت

۱- أخرجه البخاري كتاب الصوم ((باب الريان للصائمين)) (۱۸۹۷)، ومسلم كتاب الزكاة ((باب من جمع الصدقة وأعمال البر)) (۱۰۲۷).

۲- أخرجه ابن حبان في (صحيحه) (۶۸۶۷) ولفظه: أنه رضي الله عنه قال: ((يدخل الجنة رجل فلا يبقى أهل دار ولا أهل غرفة إلا قالوا: مرحباً مرحباً إلينا إلينا))، فقال: أبو بكر: يا رسول الله، ما ترى على هذا الرجل من ذلك اليوم؟ قال: ((أجل وأنت هو يا أبا بكر)).

پي ناگه يه‌نم له لاي خواي په‌روه‌رديگان)) وه فهرمووده‌كه له ههر دوو كتيبې (صحيح) ^۱ دا هاتووه له فهرمووده‌ي (أبو هريره) وه.

له (صحيح مسلم) ^۲ دا هاتووه له فهرمووده‌ي (أبو هريره) وه كه‌وا پيغه‌مبهری خواجه ^{عليه‌السلام} فهرمووي‌تي: ((... ومن أبطأ به عمله لم يسرع به نسبه))، واته ... هه‌ركه‌سيك كرده‌وه‌كاني دواي بخن نه‌وا په‌چه‌له‌كه‌كه‌ي پيشي ناخات).

من لي‌ره‌دا جه‌خت له‌سهر باب‌ه‌تي كار كردن ده‌كه‌م - داوا له‌ خوا ده‌كه‌م پاستگويي به‌ نسيبي نيمه و نيوه بكات - چونكه نه‌م نوممه‌ته هه‌رگيز رزگاري نابيت و له‌ دونيادا له‌ نيو نوممه‌ته‌كاني سهر زه‌ويدا و له‌ دوا روژدا له‌ به‌ر ده‌ستي خواي گه‌وره‌دا نيللا به‌ كرده‌وه‌ي چاك نه‌بيت . . . ته‌نها به‌وه نه‌بيت نه‌و زانياريه‌ي كه‌ گوئيبيستي بوويت و فيري بوويت بيگورپته واقعيكي كرداري و به‌رنامه‌ي ژيان .

قسه‌كردن ده‌رباره‌ي كار و كرده‌وه باسيكي دوور و دريژه وه نيمه‌يش له‌وپه‌ري پنيوستيدايين بو نه‌و كاره ... چونكه به‌ راستي كي‌شه‌كه له‌وه‌دايه كه‌وا نيمه‌ دابراينيكي زور ترسناك ده‌بينين له‌ نيوان وته و كرده‌وه‌دا، ره‌نگه ته‌ماشاي مروفيك بكه‌يت و سه‌رسام بيت به‌ قسه‌كاني و له‌ گه‌ل قسه‌ خوشه‌كانيدا تيكه‌ل بيت به‌لام له‌ يه‌كه‌م گزپه‌پاني كاردا خاوه‌ني نه‌وه‌موو قسه‌ خوشانه تي‌بكه‌ويت، نه‌گه‌ر كاتي به‌ ده‌ره‌م و دينار مامه‌له‌ت له‌ گه‌لدا بكات سه‌رسام ده‌بيت و ده‌لييت: كوا هه‌موو نه‌و قسانه‌ي كه‌ دووباره‌ي ده‌كرده‌وه؟! دابراي له‌ نيوان وته و كاردا! نه‌مه‌يشه دل‌ه‌كان پر ده‌كات له‌ دووويي!!

خواي گه‌وره ده‌فه‌رموي‌ت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ ﴿الصف: ٢- ٣، واته: نه‌ي نه‌وانه‌ي باوه‌پتان هيناوه! بوچي شتي ده‌ليين و ره‌فتاري پي ناكه‌ن؟ (٢) خوا له‌ لاي سه‌خته كه‌ شتي بلين و كاري پي نه‌كه‌ن! (٣)﴾.

۱. أخرجه البخاري كتاب الوصايا ((باب هل يدخل النساء والولد في الأقارب)) (٢٧٥٣)، ومسلم كتاب الإيمان باب في قوله تعالى ((وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ)) (٢١٤) سورة الشعراء)) (٢٠٤)
 ۲. أخرجه مسلم، كتاب الذكر والدعاء ((باب فضل الاجتماع على تلاوة القرآن وعلى الذكر)) (٢٦٩٩).

خوای گه وره ده فهرمویت ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ
الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ البقرة: ۴۴، واته: ناخو که ی راسته ئیوه فهرمانی چاکه به
خه لکی بدهن که چی وا خوټان له بیرده کهن و گوئی نادهن؟ و له کاتیکدا بو
خوشتان کتییی ته ورات ده خویننه وه و بهرده وام ده وری ده که نه وه و
خوینده وارن؟! داخو بیرکی ورد و تیژ به کار ناهینن و ژیرنابن و له و کاره
ناپه سه ندانه ناگه پینه وه؟!)).

کوا راستی له و ته کاند؟ کوا راستی له کاره کاند؟ کوانی وه فا و په یمان پاریزی؟
کوا سپارده؟ کوا پیاو هتی؟ کوا خانه دانی؟ کوا جوامیری؟ کوا کردار؟ کوا ره وشتی
پیغه مبه رﷺ له ناو نه م ئوممه ته دا؟ به لئ... ده بیټ و ته و کرده وه به ک بگرن و جوت
بن.

ئیمامی (البخاری و مسلم) ^۱ ریوایه تیان کردوه له فهرموده ی (أسامه ی کوپی
زید) وه که وا پیغه مبه ری خواﷺ فهرمویه تی: ((یؤتی بالرجل يوم القيامة، فيلقى
في النار، فتندلق أقتاب بطنه، فيدور بها كما يدور الحمار بالرحى، فيجتمع إليه أهل
النار، فيقولون: يا فلان ما لك؟ ألم تكن تأمر بالمعروف، وتنهي عن المنكر؟ فيقول:
بلى، قد كنت أمر بالمعروف ولا آتیه، وأنهى عن المنكر وآتیه)) واته: که سیک ده هیئن
له روژی قیامه تدا و فری ده دریته ناو ناگره وه، هه موو ریخۆله کانی ناو سکی له
جیگه ی خو ی ده رده چن، جا پیوه ی ده سورپیته وه هه روه کو گویدریژ به ده ستاردا
بسورپیته وه، جا نه هلی دۆزه خی له سه ر کو ده بیته وه و ده لئین: نه ی فلان نه وه
چیته؟ ئایا تو نه بووی فهرمانت پی ده کردین به چاکه و نه هیت ده کردین له خراپه؟
نه ویش ده لئیت: به لئ، من فهرمانم به ئیوه ده کرد و خو م نه نجام نه ده دا و نه هیم
ده کرد له خراپه و که چی خو م نه نجام ده دا)).

له نه سه ردا هاتوو له ئیمامی (عهلی) وه — هه رچه نده له بهر سپارده ی

۱ - أخرجه البخاري كتاب بدء الوحي ((باب صفة النار وأنها مخلوقة)) (٢٢٦٧)، وكتاب الفتن ((باب الفتنة
التي تموج كموج البحر)) (٧٠٩٨)، ومسلم كتاب الزهد والرقائق ((باب عقوبة من يأمر بالمعروف ولا يفعله، ونهي
عن المنكر ويفعله)) (٢٩٨٩)

زانستی (الأمانة العلمية) له سه‌نه‌ده‌که‌دا (ضعف)^۱ هه‌یه - ده‌لټت: ((يا حملة العلم، اعملوا به، فإنما العالم من عمل بما علم، ووافق علمه عمله، وسيكون أقوام يحملون العلم لا يجاوز تراقيهم، يخالف عملهم علمهم و تخالف سريرتهم علانيتهم، يجلسون حلقا، فيباهي بعضهم بعضا، حتى إن الرجل ليغضب على جليسه أن يجلس إلى غيره ويدعه، أولئك لا تصعد أعمالهم في مجالسهم تلك إلى الله)) واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که زانست و زانیا‌رییان هه‌لگرتوو، به‌و زانسته کار بکه‌ن، چونکه زانا ئه‌و که سه‌یه که کار به زانسته‌که‌ی ده‌کات، زانست و کرده‌وه‌که‌ی وه‌کو یه‌ک بوون، چه‌ند کومه‌لټک په‌یدا ده‌بن که زانسته‌که‌یان ناگاته ده‌فه‌ی شانیان، کاره‌که‌یان له‌گه‌ل کرده‌وه‌کانیاندا جیاوازه، نه‌یتییه‌کانیان له‌گه‌ل ناشکراکانیاندا جیاوازه، به‌ شی‌وه‌ی بازنه داده‌نیشن، خو‌یان به‌ سه‌ر یه‌کتردا ده‌رده‌خه‌ن، تا‌کو وای لی دټ که‌سیکیان په‌ست ده‌بیټ له‌وه‌ی له‌گه‌لیدا دانیش‌توو به‌ هو‌ی ئه‌وه‌ی که له‌گه‌ل که‌سیکی تردا داده‌نیشیت یان وازی له‌م هیناوه، جا ئه‌وانه کرده‌وه‌کانیان له‌مه‌جلیسه‌کانیان‌وه بو‌لای خوا به‌رز نابیت‌وه)).

له‌گه‌ل مندا جاریکی تر بگه‌پټوه بو‌لای فه‌رمووده‌که: ((لا تقوم الساعة حتى يتقارب الزمان، وينقص العمل))، واته: قیامت هه‌لناسیت تا‌وه‌کو روژگار نزیک ده‌بیټ‌وه و کارکردن که‌م ده‌بیټ‌وه)) باسی کارکردن باسیکی دوور و درټزه، به‌لام من نامه‌وی باسه‌که درټز بکه‌مه‌وه، چونکه نیشانه‌کان زوین، داوا له‌خوا ده‌که‌م که راست‌گو‌ییمان به‌نسیب بکات له‌وته و کردار و هه‌موو حاله‌تیکدا هه‌ر ئه‌و پشت و په‌نامانه و توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا هه‌یه.

نیشانه‌ی سییه‌م له‌فه‌رمووده‌که‌دا ئه‌وه‌یه: ده‌فه‌رمووت ﷺ: ((ويلقى الشح)) ئایا مانای (الشح) چیه؟ (الشح) مانای چرووکی و پیسکه‌یی یه‌و زوړ له‌ره‌زیلی توندتره و له‌و زیاتر ری له‌خواه‌نه‌که‌ی ده‌گریت بو‌به‌خشین^۲... خو‌تانیش ده‌زانن:

۱- أخرجه الخطيب في ((الجامع لأخلاق الراوي و آداب السامع)) (۳۲)، وفي الاقتضاء (۹)، والدارمي (۱۰۶/۱)، وابن عبد البر في ((جامع بيان العلم و فضله)) (۱۲۳۷).

۲- راجع ((اللسان)) لابن منظور (۴۲/۷ مادة شح) و ((القاموس المحيط)) (۲۸۹) للفيروز آبادي.

ره‌زلی (البخل) نه و نه‌خوښیې پیس و نابوت و ریسوایه، جا چرووکی (الشح) له و پیستر و ترسناکتره ! به‌لئ... جیاوازیان چیه؟ که‌سی ره‌زلی (بخیل) نه و که‌س‌یه که: ره‌زلی ده‌کات له‌خه‌رجکردنی نه و فه‌رزه‌ی که خوای‌گه‌وره له‌سهری‌فه‌رز کردووه له‌زه‌کات و سه‌ده‌قه، کابرایه‌ک په‌زلیه‌ه‌قه‌که‌ی خوای‌گه‌وره له سامانه‌که‌ی ده‌رناکات، ده‌سته‌کانی خو‌ی توند‌گرتووه پاره بڼ خویشی‌خه‌رج ناکات و بڼ‌خیزان و منداله‌کانیشی... که‌چی‌خه‌یریکی زوری‌پییه، خوای‌گه‌وره رزقه‌که‌ی فراوان کردووه به‌لام منداله‌کانی له‌ته‌نگانه و هه‌ژاریدا ده‌ژین نه‌مه‌مانای ره‌زلییه (بخل) ه، ده‌لئت: من له‌وه ده‌ترسم نه‌گه‌رزه‌کات له‌سه‌روهت و سامانه‌که‌م ده‌رکه‌م نه‌وا که‌م ده‌بیته‌وه، سویند به‌خوا‌چنده‌ها جار‌پرسیارم لی ده‌کرتیت: نایا پیویسته له‌سهرم هه‌موو سالتیک زه‌کاتی سامانه‌که‌م ده‌رکه‌م؟! نایا له‌هه‌موو هه‌زار جونه‌یه بیست و پینج جونه‌یه ده‌رکه‌م؟! به‌لئ، براهه‌م، کییه نه‌و که‌سه‌ی که‌ریزی لی‌گرتووی و نیعمه‌تی رژاندووه به‌سهرتدا و فه‌زلی خو‌ی پیټ داوه؟.

خوای‌گه‌وره به‌م سامانه رزقی تو‌ی داوه و ده‌یه‌وی خو‌تی پی‌پاک بکه‌یته‌وه و بڼ نه‌وه‌ی نه‌م سامانه‌گه‌شه‌ی پی‌بده‌ی و په‌ره‌بسینی، خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا﴾ التوبة: ۱۰۳، واته: له‌سامانه‌که‌یان زه‌کات و سه‌ده‌قه‌یه و ده‌رگره‌دل و ده‌رونیانی پی‌پاکه‌وه‌که هه‌تا له‌گوناهه‌کانیان پاک‌بینه‌وه و چاکه‌کانیان فراوان ببی و ده‌شگه‌نه‌پله‌ی هه‌ره‌به‌رن).

خوای‌گه‌وره هېچ پیویستی به‌و‌پاره‌یه نییه که خو‌ی پی‌به‌خشیوین، به‌لکو له‌فه‌رمووده‌یه‌کدا هاتووه که‌نیمامی (البخاری و مسلم) ریوایه‌تیاں کردووه له‌فه‌رمووده‌یه‌کی (أبو هريره) وه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خواصه‌فه‌رموویه‌تی: ((قال الله تبارك وتعالى: يا ابن آدم أنفق أنفق عليك)) واته: خوای‌گه‌وره فه‌رموویه‌تی: نه‌ی به‌نی‌ئاده‌م خه‌رج بکه‌و ببه‌خشه نه‌وا منیش پیټ ده‌به‌خشم).

۱- أخرجه البخاري في كتاب التفسير، باب قوله ﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ هود: ۷، (۴۶۸۴)، ومسلم كتاب الزكاة ((باب الحث على النفقة و تبشیر المتفق بالخلف)) (۹۹۳)

له هه‌ردوو كټيبي (صحيح)^۱ دا هاتوو له (ابو هريره) وه كه‌وا پټغه‌مبه‌ري خوا^۲ فەرموويه‌تي: ((ما من يوم يصبح العباد فيه، إلا ملكان ينزلان، فيقول أحدهما: اللهم أعط منفقا خلفا، ويقول الآخر: اللهم أعط ممسكا تلفا))، واته: هيچ روژيک به سه‌ر به‌نده‌كاندا تيپه‌ر نابيت ئيلا دوو فريشته داده‌به‌زن و به‌كيكيان ده‌ليت: خودايه ئه‌وه‌ي كه ده‌به‌خشيت جيگه‌ي بو پرېكه‌ره‌وه، ئه‌ويتر ده‌ليت: خودايه ئه‌وه‌ي كه ده‌ستي خوي گرتوو سامانه‌كه‌ي بغه‌وتينه)).

كه‌وابوو كه‌سي په‌زيل (بخيل) ئه‌وه‌يه كه ره‌زيلي ده‌كات له‌وه‌ي له به‌ر ده‌ستيدا له و پټويستيه‌ي كه له سه‌رييه‌تي يان له وه‌كاته‌ي كه له سه‌ري فه‌رز كراوه له سامانه‌كه‌يدا وه يان به خه‌رجكردني ئه‌و پاره پټويسته له‌سه‌ر خيزان و مندا له‌كاني، به‌لام كه‌سي چرووك و پيسكه (الشحيح) له‌و پيستره ! بو؟ چونكه كه‌سي چرووك (شحيح) ره‌زيلي ده‌كات له‌وه‌ي خوي وه ته‌ماحي ساماني خه‌لكي تريس ده‌كات، جا ئه‌و ره‌زيل و چرووكه له هه‌مان كاتدا، ئه‌و ته‌نها به‌وه‌وه ناوه‌ستيت كه نايه‌ويت بيه‌خشيت، به‌لكو ده‌يه‌وي ئه‌وه‌ي له ده‌ستي خه‌لكي ترديا به‌و ئه‌و بيت، ته‌ماشاكه، خوي گه‌وره چي ده‌فه‌رمويت؟. خوي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ الحشر: ۹، واته: هه‌ركه‌سي له سيفه‌تي رژدي ده‌رووني خوي بپاري‌زي، واته: هه‌ركه‌سي خوي بپاري‌زي له چرووكي ده‌رووني جا ئه‌وانه‌ن بره‌وه‌كان ((واته: ئه‌و كه‌سه‌ي كه خوي گه‌وره له چرووكي نه‌فسه‌ي خوي بپاري‌زي ئه‌وا ئه‌و كه‌سه‌يه كه له دونيا و دوا روژدا سه‌رفه‌راز و سه‌ركه‌وتوو بووه بويه هه‌رگيز باوه‌ر و ره‌زيلي له دلي هيچ به‌نده‌يه‌كدا كو نابيته‌وه، هه‌روه‌كو (النسائي) له (سنن) هه‌كه‌يداو (ئه‌حمده) له (مسند)^۳ هه‌كه‌يدا ريوايه‌تيان كردوو له

۱- أخرجه البخاري كتاب الزكاة، باب قوله تعالى ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى﴾ الليل: ۵، (۱۴۴۲)، و مسلم، كتاب الزكاة، باب في المنفق والممسك (۱۰۱۰).

۲- أخرجه أحمد (۲/ ۲۵۶، ۳۴۱، ۴۴۱)، والبخاري في ((الأدب المفرد)) (۲۸۱) والنسائي، كتاب الجهاد، باب فضل من عمل في سبيل الله على قدميه (۶/ ۱۲-۱۴) وحسنه العلامة الألباني في ((صحيح النسائي))، وصححه في ((الأدب المفرد)).

فرموده‌ی (أبو هريره) كه‌وا پيغه‌مبه‌ري خواجه عليه السلام فرموده‌ي: ((... ولا يجتمعان في قلب عبد: الايمان والشك)) واته: ... له دلي هيچ به‌نده‌يه‌كدا باوه‌پ و چرووكي كو نابيته‌وه)) وه له ريوايه‌تيكي تاردا هاتووه: ((لا يجتمع شح وايمان في قلب رجل مسلم)) واته: چرووكي و باوه‌پ له دلي كه‌سي موسلماندا كو نابيته‌وه).

جا رزگار بوون و ده‌ريازيون له‌وه‌دايه كه‌وا كه‌سيك خواي گه‌وره له چرووكي (شح) بپاريږي، له‌و ټاكاره پيس و نابوت و قيژه‌ونه !!

له ه‌ردوو كتيبي (صحيح) دا هاتووه له فرموده‌يه‌كي (ابن عمر) ه‌وه كه‌وا پيغه‌مبه‌ري خواجه عليه السلام فرموده‌ي: ((لا حسد إلا في اثنتين)) واته: ئيره‌يي دروست نيه ته‌ن‌ها له دوو شتدا نه‌بيټ)) وه مه‌به‌ست له ئيره‌يي (الحسد) لي‌ره‌دا (الغبطة) ^۱ به وه ماناي نه‌وه نيه كه‌وا كه‌سيك ټاوا ته خواز بيټ ساماني خه‌لكي تر نه‌ميټي، به‌لكو (الغبطة) نه‌وه به كه‌وا ټاوا ته خواز بيت خواي گه‌وره نه‌و دوو شته‌ت پي به‌خشيت كه‌وا به خاوه‌ني نه‌و دوو نيعمه‌ته‌ي به‌خشيوه، ټايا نه‌و دوو شته چين؟

پيغه‌مبه‌ري نه‌كره‌م عليه السلام ده‌فرمودي: ((لا حسد إلا في اثنتين: رجل آتاه الله القرآن فهو يتلوه آناء الليل وآناء النهار، ورجل آتاه الله مالا فهو ينفقه آناء الليل وآناء النهار)) واته: ئيره‌يي دروست نيه ته‌ن‌ها له دوو شتدا نه‌بيټ، كابرايه‌ك خواي گه‌وره فيري قورئاني كردووه و نه‌ويش به شه‌و روژ ده‌خيونيتي‌وه، كابرايه‌ك خواي گه‌وره سامانيكي پي به‌خشيوه و نه‌ويش به شه‌و و به روژ ليي ده‌به‌خشيت)).

نه‌ي په‌روه‌ردگارمان ئيمه‌يش بگيږه له‌و دوو كوټه‌له ... نه‌مه نه‌و كه‌سه‌يه كه خوزگه به خه‌لكي تر ده‌خوازيټ، كه‌سيك كه‌وا خواي گه‌وره نيعمه‌ته‌كاني خوي رڼاندووه به سه‌ريدا و رزق و روژي فراوان كردووه و نه‌ويش به شه‌و و به روژ ليي

۱. أخرجه البخاري، كتاب التوحيد، ((باب قول النبي عليه السلام رجل آتاه الله القرآن)) (٧٥٢٩)، ومسلم كتاب صلاة المسافرين وقصرها، ((باب فضل من يقوم بالقرآن)) (٨١٥).

۲. قال النووي في ((شرح مسلم)) (٣ / ٢٥٩): ((قال العلماء: الحسد قسمان: حقيقي، ومجازي، فالحقيقي: تمنى زوال النعمة عن صاحبها، وهذا حرام بإجماع الأمة مع النصوص الصحيحة. وأما المجازي: فهو الغبطة، وهو أن يتمنى مثل النعمة التي على غيره من غير زوالها عن صاحبها، فإن كانت من أمور الدنيا كانت مباحة، وإن كانت طاعة فهي مستحبة، والمراد بالحديث: لا غبطة محبوبة إلا في هاتين الخصلتين وما في معناهما)).

ده‌به‌خشيت . بويه خواي گه‌وره ده‌فرمويټ: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۝ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ۝ فَسَنِّيْرُهُ لِلْيُسْرَى ۝﴾ (ابن كثير) ده‌فرمويټ: ((فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى))^۱ واته: نه‌وه‌ي فرماني پي كراره لتي ده‌به‌خشيت و له خوا ده‌ترسيت له كارو باره‌كه‌يدا ((وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى)) واته: باوه‌پي هيه به پاداشت له‌سهر نه‌وانه، ده‌لټن: به ((لا اله الا الله))، ده‌لټن: به ونيعمه‌ته‌ي كه خواي گه‌وره به سهريدا رزاندويه‌تي ((فَسَنِّيْرُهُ لِلْيُسْرَى))، واته: بؤ خه‌يرو ده‌لټن: بؤ به‌هشت وه هندی له زاناياني پيشين فرمويانه: ((له پاداشتي چاكه نه‌ويه كه‌وا چاكه‌يه‌كي تري به دواويه وه له سزاي تاوان نه‌ويه كه‌وا تاوانيكي تري به دواويه))^۲ . ا . ه

زانايي پايه‌دار (السعدی)^۳ ده‌فرمويټ: ((فَسَنِّيْرُهُ لِلْيُسْرَى)) واته: كاره‌كه‌ي له‌سهر سووك و ناسان ده‌كه‌ين، هه‌موو كاريكي چاكه‌ي لا ناسان ده‌كه‌ين وه واز هيناني هه‌موو خراپه‌يه‌كي لا ناسان ده‌كه‌ين، چونكه نه‌و هوكاره‌كاني ناسانكاري گرتووه‌ته بهر بويه خواي گه‌ورش نه‌وانه‌ي له‌سهر ناسان ده‌كات))^۴ . ا . ه

خوا گه‌وره هه‌موو شتيكي له‌سهر نه‌م كابرايه ناسان كردووه به هو‌ي به‌خشين و خه‌رجكردن و له خواترسينه‌وه هه‌روه‌كو خواي گه‌وره ده‌فرمويټ: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِّنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾ (الطلاق: ۴)، واته: هه‌ر كه‌سيك خو پياړيزي له بي فرماني خوا، نه‌ويش كاروباري بؤ ناسان نه‌كات)). خواي گه‌وره هه‌موو كاره‌كاني بؤ ناسان ده‌كاتوه و هه‌موو كاره جياواز و دژه‌كاني بؤ يه‌ك ده‌خاته‌وه .

هه‌روه‌كو له ((سنن ابن ماجه)) به سه‌نه‌ديكي (صحيح)^۵ هاتووه له فرموده‌ي (زيد ي كوپي ثابت) هوه لاي (الترمذي) له فرموده‌ي (انس) هوه كه‌وا پيغه‌مبه‌ري

۱- ((التفسير)) (سورة الليل: ۵ - ۷) بتصرف يسير.

۲- ((تيسير الكريم الرحمن)) (الليل: ۵ - ۷).

۳- أخرجه أحمد (۵/ ۱۸۳)، وابن ماجه (۴۱۰۵)، كتاب الزهد ((باب الهم بالدنيا))، والبيهقي في ((السنن)) (۲۸۸/۷) من حديث زيد بن ثابت، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) برقم (۹۵۰). وأخرجه الترمذي كتاب صفة الجنة (۲۴۶۵) من حديث أنس بن مالك، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) برقم (۹۴۹)

خوایه (فهرموويه تی: ((من كانت الآخرة همه جعل الله غناه في قلبه وجمع له شمله، وأتته الدنيا وهي راغمة، ومن كانت الدنيا همه جعل الله فقره بين عينيه، وفرق عليه شمله، ولم يأت من الدنيا إلا ما قدر له)) هه ركه سئ دواروژ مه به سستی بیت ئه وا خوای گه وړه ده وله مهندي ده خاته دلپیه وه و هه موو شته دژه کانی بؤ کو ده کاته وه و ده دنیا به ملکه چیه وه پیشوازی لی ده کات، هه ركه سئ نه گه ر مه به سستی دنیا بیت ئه وا خوای گه وړه هه ژاری ده هاته نیو چاوی و هه موو شته دژه کانی بؤ جیاوازتر ده کات و له دنیا دا هیچی ده ست ناکه ویت ئیلا نه وهی که خوای گه وړه بؤی دیاری کردوه)).

نه مجار وریابه - برای خوشه ویستم - بؤ ئایه تی دووه م: ﴿وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى﴾ اللیل: ۸، واته: نه وهش چرووکی کرد و خوای بی نیاز گرت)). ره زیلی ده کات له وهی که وا فهرمانی پی کراوه و وازی له خه رجکردنی فهرز و سوننه ته کان هیناوه وه نه فسی ریگای پی نادات بؤ جی به جی کردنی نه وهی که خوا له سه ری پتویستی کردوه^۱ ﴿وَاسْتَغْنَى﴾ خوای بی نیاز ده گریت له خوا، له فزلی خوا، له وهی که خوای گه وړه ناماده ی کردو بؤ گوپرایه لان! به راستی نه مه خه ساره ت مهندي دنیا و دواروژ. ﴿وَكَذَّبَ بِالْحَسَنَى﴾ (۹)، واته: و پرواشی به پاداشی چاکتر نه کرد له لای خوا.)) به سزا له روژی دوا پیدا و باوه پی به به هشت نه کرد و به وهی که خوای گه وړه له سه ر بهنده کانی فهرزی کردوه له به راستزانین و باوه پی هینانی، ئایا نه م که سه له ژیانیدا سه رکه وتوو ده بیت؟ نه خیر، به لکو خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿فَسَيَرُ لِّلْعَصَى﴾ (۱۰)، واته: نه وا نیمه ش کار ئاسانی بؤ ده که ین بؤ دژوارترین ریگه)) ده بیننی هه موو کاره کانی لا گرانه، هه رده م دلئ ته نگه، هه رده م سنگی ته نگه، له رووی جیگا و ریگاوه ده بیننی هه رده م له ناخوشیدا ده ژیت هه رچه نده له جوانترین و فراوانترین کوشک و ته لاردا بیت، هه ست ده کات وا خه ریکه ده خنکیټ هه رچه نده له نیو باخچه یه کی جوانکیله دا بیت! به لی ... چونکه

۱- ((تیسیر الکرم الرحمن)) (اللیل: ۸).

کيشه ی تهنگی و فراوانی په یوه ندى به فراوانی جیگاوه نییه، به لکو له سنگه کاندایه، بویه خوی گه وره منته ده کاته سر پیغه مبه رمان ﷺ به و نیعمه ته و ده لیت: ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ الشرح: ۱، واته: نه ی پیغه مبه رمان ﷺ نایا سینگمان بۆت گوشاد نه کردیت به هیدایه تکردنت بۆ ئیسلام ؟)). جا له پیروترین نیعمه ته کانی خوی گه وره به سر به نده کانییه وه نه وه یه هه ست به دل فراوانی و سنگ فراوانی بکات، هه ست به جیگر بوونی ویزدان و هیمنی بکات، هه ست به رازی بوون و قه ناعه ت بکات، بویه خوی گه وره ده ربارهی نه هلی به هه شت ده فهرمویت: ﴿سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ﴾ محمد: ۵، واته: له دونیاشدا رینمایان نه کات بۆ کاری چاک و هوکاره کانی بردنه به هه شت، کاروباریان بۆ ئاسان ده کا و حالیشیان چاک نه کات)). جا دل فراوانی و سنگ فراوانی په کیکه له نیعمه ته کانی به هه شت، هیچ دلته نگیه ک وه هیچ تالی و گرزییه کی تیدا نییه^۱. جا فراوانی له سنگدایه نه ک له جیگا و پيگادا. رهنگه مروفیک هه بیته له یه ک ژوردا یان له خانویه کی ئاساییدا پیک هاتووه له دوو ژور و خوی منداله کانی تیدا ده ژین له و په پی رازی بوون و نیعمه ت، که سیکی تر هه بیته له نیو کوشک و ته لاردا ده ژیت به لام هه ست به دلته نگي و به دبختی و خنکان و خه فته ت بکات هرگیز هه ست به نارامی و خوشی و به ختیارى نه کات. داوا له خوا ده که م سنگمان فراوان بکات و دلته کانمان پر بکات له قه ناعه ت و رازی بوون، هه ر خوی پشت و په نامانه و توانای به سر هه موو شتیکدا هه یه. جا (البخل و الشح) چرووکی و ره زیلی دوو هو ی سهره کی دلته نگي و نه گبه تین، بویه پیغه مبه ری ئازیزمان ﷺ ده فهرمویت هه روه کو له (صحیح مسلم)^۲ دا هاتووه له فهرموده ی (جابر ی کوپی عبدالله) وه: ((اتقوا الظلم، فإن الظلم ظلمات يوم القيامة، واتقوا الشح، فإن الشح أهلك من كان قبلكم، حملهم على أن سفكوا دماءهم واستحلوا محارمهم)) واته: خوټان له سته مکردن بپاریزن، چونکه سته م له روژی قیامه تدا تاریکیه، خوټان له چرووکی بپاریزن، چونکه چرووکی نه وانه ی پیش ئیوه ی به

۱- ((تیسیر الکریم الرحمن)) (محمد: ۵).

۲- أخرجه مسلم، کتاب البر والصلة والآداب، باب تحريم الظلم (۲۵۷۸).

هه لاکه تدا برد، وای لی کردن که خوینی یه کتر بریژن و قه دهغه کراوه کانیان حه لال بکه ن)) .

بۆیه ناگاداری سته م به و خۆت له هۆکاره کانی بپاریزه ... بزانه که وای پیغه مبه ری خوا^۱ فه رموویه تی: ((لتؤدن الحقوق إلى أهلها يوم القيامة، حتى يقاد للشاة الجلحاء، من الشاة القراء))^۱ واته: ده بیټ هه موو مافه کان بگپرنه وه بۆ خاوه نه کانیان له رۆژی قیامه تدا ته نانه ت مه پری بی شاخ مافی خۆی له مه پری شاخدار ده سینټه وه)) .

پاوه ستانی کمان ده بیټ - انشاء الله - کاتی باسی قوناغه کانی قیامه ت ده که یه دربارهی (القصاص) له سه ر زه وی مه حشه ر .

پیغه مبه ری خوا^۲ فه رموویه تی: هه روه کو له (صحيح البخاری)^۲ دا هاتوه له فه رموده ی (ابو سعيد الخدری) وه: ((إذا خلص المؤمنون من النار حبسوا بقنطرة بين الجنة والنار، فيتقاصون مظالم كانت بينهم في الدنيا حتى إذا نقوا وهذبوا، أذن لهم بدخول الجنة، فوالذي نفس محمد بيده، لأحدهم بمسكنه في الجنة أدل بمنزله كان في الدنيا)) واته: نه گه ر ئیمانداران له ناگر رزگار یان بیټ له پردی کدا راده گیرین له نیوان به هه شت و دۆزه خدا، له ویدا تۆله ی سته مه کان له یه ک ده سینټه وه تا کو پاک ده بنه وه و پوخته ده بن، نه مجار ریگه یان پی ده دریت بچه به هه شته وه، سویند به و که سه ی که گیانی محمد ی به ده سته هه ری هه کیکیان (واته: ئیماندارن) بۆ ماله که ی خۆی شاره زاتره له ریگای ماله که ی دونیای)) .

له پاش نه وه ی پیغه مبه ری خوا^۳ ناگاداری کردینه وه له سته م پاشان ناگادارمان ده کاته وه له چرووکی و ده فه رمویت: ((واتقوا الشح، فإن الشح أهلك من كان قبلكم، حملهم على أن سفكوا دماءهم واستحلوا محارمهم))، واته: خۆتان له چرووکی بپاریژن، چونکه چرووکی نه وانه ی پیش ئیوه ی به هه لاکه تدا بردو فه وتانندی، نه وانی وای کرد، که خوینی یه کتر بریژن و قه دهغه کراوه کانیان حه لال بکات) .

۱. أخرجه مسلم، كتاب البر والصلة والآداب، باب تحريم الظلم (۲۵۸۲) من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

۲. أخرجه البخاري كتاب المظالم ((باب قصاص المظالم)) (۲۴۴۰).

كه سى (الشحيح) چرووك هـردهم داواى زياتر دهكـات وه بهـوى كه هـيهـتى
قهـناعت ناكـات بهـلكو هـردهم تهـماح و هـهـلپـهـى هـيه وه نهـميشه بهـره و كهـوتنه ناو
هـرامه وه دهـيبات وه هـروهـها بهـره و كوشتن دهـيبات، جا چرووكى هـويه كه له
هـوكاره كانى فهـوتان و نهـمان.

براكه م ....

دع الحـرص على الدنـيا   وفى العـيش فلا تـطمع
ولا تـجمع من الحـرام   فلا تـدرى لمن تـجمع
فإن الرزق مـقسوم   وسوء الظن لا يـنفع
فقير كل من يـطمع   غنى كل من يـقنع

واته: واز بهيـنه له سووربونـت له سهـر دونـيا، تهـماحت با نهـبيـت بۆ ژيان، هـردهم
هـرام كۆمه كهـروه، چونكه نازانيت بۆ كيى كۆ ده كهـيته وه، دلنـيا به كه رزق دابهـش
كراوه، گومانى خراب هـيچ سوودى نـيه، هـهـزاره هـر كه سى چاوچنۆك و چلئـس
بيـت، دهـوله مهـنده هـهـركه سى پازى بيـت.

له نهـمريكا بووم به سهـردانـيـك چوو بووم بۆ لاى نهـو برايانه ... نهـو برايانه پـيـيان
گوتم: له نزيكمان كابرايه كه هـيه كه خـواى گهـوره رزق و رۆزى فراوان كردوه، له
نزيك مهـلبهـنديكى ئيسلامى له شارى (بروكلن) له ويلايهـتى (نيويورك) ... كه چى نهـم
پياوه هـهـرگيز نوـيـژ ناكـات و هـيچ يارمهـتيمان نادات بۆ نهـنجامدانى پرۆژه
خهـيرييهـكانى نهـم مهـلبهـنده تهـنانهـت به دۆلارئيكيش، پرسىارم كرد نهـوى كه له سهـر
منه چييه؟ گوتمان: له گهـل ئيمهـدا وهـره و خـواى بهيـنهـره وه ياد... بهـلكو به هـوى
قسهـكانته وه دلـى نهـرم بيـت... منيش رۆيشتم بۆ لاى له گهـل چهـند برايهـكدا ... گوتم:
السلام عليكم نهـى فلان... گوتم: عليكم السلام ... نهـمجار دانـيشـتين، يادـيم
خسته وه به يادى خـواى گهـوره، بهـردهوام به نهـوم دهـگوت: خـواى گهـوره
فهـرموووى... پيـغهـمبهـرى خـوارفهـرموووى... كه چى نهـو به منى گوت: نهـى مامۆستا،
گوتم: بهـلى، گوتم: خۆت هـيچ ماندوو مهـكه!! ... گوتم: خوا پاداشتى چاكهـت
بداته وه دلنـيات كردم... نهـمجار پيى گوتم: بهـلئـنت پيى دهـدهم نهـگهـر گهـپامه وه بۆ

شار و ولاته كه ي خوم ئه وا مزگه وتيك بو خوا دروست ده كه م ... خوم يه كلايي ده كه مه وه بو خوا په رستي و نويز و گوپرايه لي ... گوتم: زور باشه ... به لام پينوسيك و په ريه كي كاغه زم به په له بده ري ... گوټي: بو؟ گوتم: مه ترسه، نه ويش هيناي، منيش گوتم: بنووسه، گوټي: چي بنووسم؟ گوتم: دمه ويټ به ليننامه يه ك بنوسين و فريشته ي مردن (ملك الموت) له سهرى ئيمزا بكات بو نه وه ي نزيكت نه بيته وه به هيچ شيوه يه ك تاكو ده كه پيټه وه بو ولاته كه ت و مزگه وتيك دروست ده كه يټ و ده كه پيټه وه بو لاي خوا و خوت يه كلا ده كه يته وه بو گوپرايه لي و خوا په رستي ... كابرا پيكني و له مه به سته كه م تيگه يشت ... ته ماشايه كي كردم و گوټي: باوه ر ده كه يټ من هر كاتيك توشي سهر ئيشه يه ك بيم نه وا له گيرفانم كاغه زيكي سه د دؤلاري دهرده هينم و ده يخمه سهر سهرم و به بي دواكه وتن سهر ئيشه كه م ناميني ...؟ گوتم: كه و ابو تو كويله ي دؤلاري ... (عبد للدولار).

هه روه كو پيغه مبه ري هه لبريژدراو ﷺ فه رمويه تي: ((تعس عبدالدينار، تعس عبد الدرهم، تعس وانتكس، واذا شيك فلا انتقش))^۱، واته: كه ساس و چاره رهش بوو كويله ي دينار و كويله ي درهم، كه ساس و سهره و ژير بوو نه گه ر دپكك به له شيدا بچيت نه وا كه س نيه بوي دهر به يني). .

ئهم كابرايه دؤلاري كردووه ته كه عبه و قيبله ي خوي، نه و ته نها له پيناوي دؤلاردا ده ژيت، له پيناوي كوكردنه وه ي پاره دا ده گوزه ريټ.

برا خوشه ويسته كه م .... هه رچه نده ده ته ويټ پاره كوكبه ره وه، به لام به دوو مه رج: نه ويش نه وه يه كه له ريگاي حه لاله وه كوي بكه يته وه و حه قى خواي په روه ردگاري لي بده ي، من ناليم: واز له كار كردن به ينه، نه خير به لكو ده ليم: پيوسته له سه رمان كار بكه ين و داهيتان بكه ين و به ره م به ينين به لام له ريگاي حه لاله وه چونكه ئيمه دينيكان هه يه هه موو هه ست و كار و سامانمان ريك ده خات، هه موو سه ره وتن و قسه و كرده وه كانمان و به لكو له هه ست و سؤزماندا حوكم ده كات، دينه كه مان حوكمي هه موو شتيك ده كات له جه سته و ناخماندا .

۱. أخرجه البخاري، كتاب الجهاد والسير، باب الحراسة في الغزو في سبيل الله (٢٨٨٦، ٢٨٨٧).

خوای گه وره ده‌فه رمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾ الأحزاب: ۳۶، واته: بۆ هیچ پیاو و ژنیکی برودار نییه کاتی خوا و په یامبه‌ره‌که‌ی برپاری کاریکیان دا سه‌رېشک کردنیان بۆ ه‌بئ له کاره‌که‌یاند، ه‌ره‌که‌سیک سه‌رېچی بکات له فەرمانی خوا و په یامبه‌ره‌که‌ی به‌و شپوه‌یه که جگه له برپاره‌کانی نه‌وان کاریکی دی ه‌لېژیری بۆ خوئی نه‌وه بئ گومان گومړا بووه به گومړا بوونیکي ناشکرا)).

براکه‌م ... که‌وایه چرووکی له ه‌مان کاتدا ره‌زیلییه وه ته‌ماحي سامانی خه‌لکی تری تېدایه.

لیره‌دا فەرموده‌یه‌کی زور ناسکت بۆ باس ده‌که‌م که ئیمامی نه‌حمه‌د له (مسند) ه‌که‌یدا و (الترمذي) له (سنن) ه‌که‌یدا و جگه له‌وان به سه‌نه‌دیکي (صحیح) ریوایه‌تیاں کردووه له فەرموده‌ی (أبي كبشة الأنماري) ه‌وه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: ((ثلاث أقسم عليهن))، واته: سی شت ه‌یه سویتندی له‌سه‌ر ده‌خوم)) نه‌و راستگو‌یه که ه‌رگیز پیویست به سویتند ناکات له قسه‌کانیدا)) ((وأحدثكم حديثا فاحفظوه))، قال: ((فأما الثلاث الذي أقسم عليهن: فإنه ما نقص مال عبد صدقة، ولا ظلم عبد بمظلمة فيصبر عليها إلا زاده الله عز وجل بها عزا، ولا يفتح عبد باب مسألة إلا فتح الله له باب فقر، وأما الذي أحدثكم حديثا فاحفظوه))، فإنه قال: ((إنما الدنيا لأربعة نفر: عبد رزقه الله مالا وعلما، فهو يتقي فيه ربه، ويصل فيه رحمه، ويعلم لله فيه حقه)) (واته: له سامان و زانیاړه‌کتدا))، فهذا بأفضل المنازل)) واته: لای خوداو‌قند)) (قال: ((وعبد رزقه الله علما ولم يرزقه مالا؟)) قال: ((فهو يقول: لو كان لي مال عملت بعمل فلان)) ((قال: ((فهو بنيته فأجرهما سواء))، قال: ((وعبد رزقه الله مالا ولم يرزقه علما، فهو يخبط في ماله بغير علم، لا يتقي فيه ربه، ولا يصل فيه رحمه، ولا يعلم لله فيه حقه، فهذا بأخبث المنازل)) قال:

۱) أخرجه الترمذي كتاب الزهد ((باب ما جاء مثل الدنيا مثل أربعة نفر)) (۲۳۲۵)، وقال: ((حديث حسن صحيح))، وابن ماجه كتاب الزهد ((باب النية)) (۴۲۲۸)، وأحمد (۴/ ۲۳۰، ۲۳۱)، والبيهقي في ((شرح السنة)) (۴۰۹۷)، والطبراني في ((الكبير)) (۲۲/ ۲۶۷)، والطحاوي في ((شرح مشكل الآثار)) (۲۶۳) و صححه الشيخ الألباني في ((صحيح سنن الترمذي وابن ماجه)) و ((صحيح الترغيب والترهيب)) (۱۴).

((وعبد لم يرزقه الله مالا، ولا علما فهو يقول: لو كان لي مال لعملت بعمل فلان، قال: هي نيته، فوزهما فيه سواء))، واته: قسه يه‌كتان بۆ ده‌كه‌م و باش په‌وانی بکه‌ن و له بیرى مه‌که‌ن، نه‌جا فه‌رموی: جا نه‌و سی شته‌ی که سویندی له‌سه‌ر ده‌خۆم: هه‌رگیز سه‌ده‌قه سامانی به‌نده‌كان که‌م ناکاته‌وه، هه‌ر کاتیک به‌نده‌یه‌ک سه‌مه‌تیکى لى بکریټ و ئارامى له‌سه‌ر بگریټ ئیلا خواى گه‌وره به‌هۆیه‌وه سه‌ربه‌رزى پى به‌خشى، هه‌ر کاتیک به‌نده‌یه‌ک ده‌رگای مه‌سه‌له‌یه‌ک بکاته‌وه ئیلا خواى گه‌وره ده‌رگای هه‌ژارى لى ده‌کاته‌وه، نه‌و قسه‌ی که بۆتان ده‌لیم و به‌باشى ره‌وانی بکه‌ن، نه‌وه‌یه که نه‌و فه‌رموویه‌تى: ((دونیا ته‌نها بۆ چوار که‌سه: که‌سیک خواى گه‌وره سامان و زانیارى پى به‌خشیوه، جا به‌هۆیه‌وه ته‌قواى خوا ده‌کات و په‌یوه‌ندى خزمایه‌تى ده‌گه‌یه‌نیت و ده‌زانى له‌و سامان و زانیارییه‌دا حه‌قى خواى تىدایه، جا نه‌مه‌خواه‌نى باشتري‌ن پایه‌یه لای خوا، فه‌رموی: وه که‌سیک خواى گه‌وره زانیارى پى به‌خشیوه به‌لام سامانی پى نه‌داوه، جا نه‌و ده‌لټ: نه‌گه‌ر پارهم هه‌بوايه نه‌وا وه‌کو فلان که‌س کارم ده‌کرد له‌کرده‌وه‌ی چاکه و خه‌یر، خۆشه‌ويست ﷺ ده‌فه‌رموټ: جا نه‌و که‌سه خۆی و مه‌به‌سته‌که‌ی وه پاداشتيان وه‌کو یه‌که (به‌راستی نه‌مه‌موژده‌یه‌که له‌و که‌سه‌وه که هه‌رگیز له‌خۆ وه قسه‌ ناکات) وه که‌سیک خواى گه‌وره سامانی پى به‌خشیوه به‌لام زانیارى پى نه‌داوه، جا نه‌و که‌سه سامانه‌که‌ی خۆی تیکه‌ل ده‌کات به‌بى زانیارى و به‌هۆیه‌وه ته‌قواى خوا ناکات و په‌یوه‌ندى خزمایه‌تى ناگه‌یه‌نیت و نازانیت که حه‌قى خواى تىدایه، جا نه‌مه‌خراپ‌ترین پایه‌ی هه‌یه، گوټی: وه که‌سیک خواى گه‌وره نه‌سامان و نه‌زانیارى پى نه‌به‌خشیوه (وه نه‌ویش مه‌به‌ستى خراپه‌یه... خوايه بمانپاریزه) نه‌و ده‌لټ: نه‌گه‌ر سامانم هه‌بوايه نه‌وا وه‌کو کار و کرده‌وه‌ی فلان که‌سم ده‌کرد (واته له‌کارى خراپه‌کارى و سه‌رپىچى و گالته‌جارى) گوټی: جا نه‌و خۆی مه‌به‌سته‌که‌ی و تاوانه‌که‌یان وه‌کو یه‌که).

هه‌رگیز چرووکی مه‌که، سویند به‌خوا سه‌روه‌ت و سامان وه‌کو سیبه‌ریکه‌و نامینى و قه‌رزیکه‌و ده‌بى بگریټ ده‌وه، جا پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ له‌خه‌یر کردندا له‌بایه‌کی ره‌وانه‌کراو به‌گوپتر بوو.

ليړه دا قسه كانم به قسه ی زانای پایه دار (ابن القيم) ته واو ده کم که له کتیبه به
نرخه که یدا (زاد الميعاد) هاتووه، جا نه و ده فهرمویت^۱:

له هوکاره کانی سنگ فراوان بوون

له پیښ هه موو نه و هوکارانه وه یه کتابه رستی باس کردووه و پاشان چه ند
هوکاریکی تری هیناوه له وانه:

چاکه کاری له گه ل خه لکیداو، سوود به خشین پییان به سامان و رووی
کومه لایه تی تا له توانایدايه وه سوود به خشین به خه لکی به جهسته و جوړه کانی
چاکه کاری چونکه که سی چاکه کاری به پیزی سه خی له هه موو که سیك سنگ
فراوانتره و له هه مووان ناخی پاکتره، له هه موو که سیك زیاتر دلخوستره، به لام
که سی ره زیل که چاکه کاری تیدا نییه له هه موو که سیك زیاتر سنگی ته نگرته و
ژیانی ناخوستر و خه م و په ژاره ی له هه مووان گه وره تره، پیغه مبه ری خوا^۲ له
(صحيح البخاری)^۲ دا نمونه یه کی هیناوه ته وه و ده فهرمویت: ((مثلاً للبخیل
والمصدق، کمثل رجلین علیهما جبتان من حديد، کلما هم المتصدق بصدقۃ اتسعت
عليه و أنبسطت، حتی یجر ثیابه ویعفی أثره، وکلما هم البخیل بالصدقۃ لزمت کل
حلقة مکانها ولم تتسع علیه)) واته: نمونه ی که سی ره زیل و که سی به خشنده وه کو
دوو که س وان که دوو جبه ی ناسنینیان له به ردا بیټ، جا هه ر کاتیك کابرای
به خشنده بیه وی ببه خشیت نه و جبه که ی فراوان ده بیټه وه و گه وره ده بیټه وه تا کو
وای لی دیت که جله که ی به زه ویدا راده کیښی و شوینه واری دهرده که ویت، هه ر
کاتیك که سی ره زیل بیه وی ببه خشی نه و هه موو نه لقه کان جیگه که ی خویان توند
ده گرن و فراوان نابیته وه)).

۱- (۲/ ۲۳، ۲۵ ط ابن رجب).

۲- أخرجه البخاری کتاب اللباس، باب جیب القميص من عند الصدر وغيره (۵۷۹۷)، ومسلم، کتاب الزکاة،
باب مثل المنفق والبخیل (۱۰۲۱).

جا نه مه نمونه‌ی سنگ فراوانی ئيمانداري به‌خشینه‌ر و دلگه‌وره‌ییه‌تی و نمونه‌ی
سنگ ته‌نگی که‌سی ره‌زیل و دل ته‌نگییه‌تی)) (مه‌به‌سته‌که ته‌واو بوو).
داوا له خوا ده‌که‌م سنگمان فراوان بکات و له چرووکی و ره‌زیلی و کاره
خراپه‌کانمان بمانپاریزی، هر خوی به توانایه و ده‌سه‌لاتی به سهره‌موو شتی‌کدا
مه‌یه .

سه لام كردن له كه سي ناسياو به تهنه و بلاو بوونه وهی بازرگانی

نيمامی نه حمده له (مسند) هكيدا و الحاکم له (مستدرک) هكيدا به سه نه ديکی (صحيح) ^۱ ريوايه تيان کردوه له فهرموودهی (عبدالله ی کوپی مسعود) هوه كه وا پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموويه تی: ((إن بين يدي الساعة تسليم الخاصة وفشو التجارة حتى تعين المرأة زوجها على التجارة)) واته: له بهر دهستی قيامه تدا (له پيش قيامه ت) سه لام كردن تهنه له كه سي ناسياو ده بيت و بازرگانی بلاو ده بيت هوه تاوه كو ئافره تيش يارمه تی ميړده كه ی ددها له بازرگانی كردندا)).

له پيوايه تيکی تردها توه: ((إن من أشرار الساعة أن يسلم الرجل على الرجل لا يسلم عليه إلا للمعرفة)) واته: له نيشانه کانی قيامه ت نه وهيه كه وا پياويک سه لام ده کات له پياويکی تر تهنه له بهر ناسياوي سه لامی لی ده کات)).

به راستی نه حاله ته به شيويه کی روون و ناشکرا بلاو بووه ته وه، كه سي موسلمان ده بينی له گهل برا موسلمان هكيدا له مالیک له ماله کانی خوی گوره... به لکو به تهنه نيشتيه وه و له پشت يه ک نيمام و بهر وه يه ک قبيله و له گهلدا نويز ده کات بو يه ک په روه دگار كه چی سلاو ناکات تهنه له وانه ی كه ده يناسيت !! نه مه يشه جياوازه له سوننه تی پيغه مبهري خوا عليه السلام كه وا فهرمانی پی کردووين سه لام بکهين له وانه ی كه ده يناناسين و له وانه ی كه نايانناسين، به لکو پيغه مبهري خوشه ويست عليه السلام فهرموويه تی هره کو له له (صحيح مسلم) ^۲ دا هاتوه له فهرموودهی (أبو هريرة) هوه: ((لا تدخلون الجنة حتى تؤمنوا، ولا تؤمنوا حتى تحابوا، أولا أدلكم على شيء إذا فعلتموه تحاببتم؟ أفشوا السلام بينكم))، واته: هه رگيز ناچنه به هه شته وه تاوه کو باوه نه هينن، باوه نه هينن تاوه کو يه کترتان خوش

۱- أخرجه أحمد في مسنده (١ / ٤٠٧، ٤٠٨، ٤١٩)، والحاكم (٤ / ٤٤٥، ٤٤٦)، وصححه روافقه الذهبي والبخاري في ((الأدب المفرد)) (١٠٤٩)، وقال الهيثمي في ((المجمع)) (٧ / ٣٢٩): ((رواه أحمد والبزار ورجال أحمد والبزار رجال الصحيح))، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (٦٤٧).

۲- أخرجه مسلم، كتاب الإيمان، باب بيان أنه لا يدخل الجنة إلا المؤمنون وأن محبة المؤمنين من الإيمان وأن إفشاء السلام سبب لحصولها ((٥٤)).

نه ویت، نایا ریگایه کتان پی بلیم نه گهر جی به جی بکن نه وایه کترتان خوش بویت؟ سه لام کردن له نیوانتانداندا بالو بکه نه وه)).

جا پیغه مبه رمان ﷺ پیغه مبه ری سه لام و ناشتییه، ده با هه موو نه م دونیایه بیسن، به لکو په روه ردگارمان خوی (السلام) ه، به هشتیش مالی سه لام و ناشتییه، سلوی موسلمانان کاتی ده چنه به هه شته وه سه لامه، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا﴾ (الأحزاب: ٤٤، واته: نه و پوژدهش که به دیداری نه و ده گن ریز و ته حیه یان سه لامه به سلو کردن له لایه ن خوی میهره بانه وه پیشوازیان لی ده کریت)) سلوی فریشته کان له به هه شتدا بو نه هلی باوه په سه لامه، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ (الزمر: ٧٣، واته: سلو و دروودتان له سر بی، به خیر هاتن خوتان پاک راگرت له دنیا دا هه ول و تیکوشان و پاداشتیشتان لیږده دا پاک و خاوینه یاخوا نوشتان بیت، ده بچه ناو به هه شت به هه تا هه تایی له ویدا بن))

جا دلنیابن که وایه دینه که مان دینی ناشتی و سه لامه.

براکه م... سلو بکه له برا موسلمانان کانت، له وهی که ده یناسیت و له وانهش که نایانناسیت هه روه کو چو پیغه مبه ره که مان ﷺ فهرمانی پی کردوین، نه مه به سه ته که یه له (تسلیم الخاصة)، به راستی نیستا برایه تی نیمانی نور که م بووه ته وه، نه و برایه تییه له دلله کاندانده که م بووه ته وه، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ (الحجرات: ١٠، واته: به راستی هه برواداران برای یه کن)).

جا له هه جیگایه کدا نیمانیکت بینی به بی برایه تی نه وایه بزانه نه و نیمانه که م و کوپی تیدایه، نه گهر برایه تییه کت بینی به بی نیمان نه وایه بزانه نه و برایه تییه برایه تی دینی نییه، برایه تی نیمان نییه، به لکو نه وه به یه که یشتنی به رژه وه ندییه کانه، گورپنه وهی سووده کانه، نه گهر نه و به رژه وه ندییه کوټایی پی بیت و نه و سووده نه ما نه وایه په یوه ندییه که م ده بیتته وه، به لکو رهنگه نه م په یوه ندییه بچریت، بویه ده لیم: په یوه ندی نیمانی پاکترین و بیگه ردرترین

په يوه ندييه و مه زنترين په يوه ندييه، به نرخترين په يوه ندييه، چونكه ئيمانداران هموويان وه كو به ك گيان وان، به لام له ناو چند جهسته يه كي جياوازا ديگر بوونه، وه لكه كاني داريك وان و له به ك داري گه وره وه سرچاوه ده گرن، بويه په روه دگارمان ده فهرمويت: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ الحجات: ١٠.

جا له نيشانه كاني قيامت هه روه كو پيغه مبرمان ﷺ فهرمويه تي: سللو كردن تنها له كه سي ناسياو ده بيت (تسليم الخاصة) وه كاره ساته كه مه زنتر ده بيت كاتي به نه نقه ست سللو له براكاني نه كات، چونكه هم موسلمانان سر به به رنامه يه كه له وي تر جياوازه وه په يوه ندي به و كومه له وه نيه كه نه و په يوه ندي پيوه يه، تا كوټايي نه و بوچوونه حيزيبه ته سكه كه هه رده م داوا له خوا ده كه م كه دل و دهر وون و بير و هوشماني لي پاك بكاته وه.

نايا هم په يوه ندييه چند به ريزه و هم كومه له چند مه زنه و چند گه وره و ريزداره !!، نه و كومه له ي كه و پيوسته له سر هه موو موسلمانيك كه شانازي پيوه بكات كه نه و يش كومه لي موسلمانان، نه گهر پرسياي شيوخه كه تيان كرد نه وا بلي: شيوخ من پيغه مبري خواجه ﷺ، واز بهينه له و حزبايه تيبه و ده مارگيري به كه وا هم نوممه ته ي پارچه پارچه كردوه و ريزه كاني تيك داوه و بچراندوويه تي، له كاتيكا هه موو نوممه ته كان كز بوونه ته وه له دري نوممه تي ئيسلام و يه كتاپه رستي و ئيمان كه چي نيمه به رده وام په رته وازه و جياوازين، خوي گه وره ده فهرمويت: ﴿وَلَا تَنَزَعُوا أَنْفُسَكُمْ فِي دِينِكُمْ﴾ الأنفال: ٤٦، واته: قره ق و كيشه ش له گه ل يه كترده مه كه ن، هه تا هيز و تواناتان بچي و نه وساش كز و لاواز و سست بين ((وه نه گهر پرسياريان لي كردي ده رباره ي كومه له كه ت نه وا بلي: ﴿هُوَ سَمَنُكُمْ الْمُسْلِمِينَ﴾ الحج: ٧٨، واته: له پيشدا و له م قورثانه شدا هه ر خوا ئيوه ي ناوناوه موسلمان و خو به ده سه وه دهر)).

من به برايان و خوشه ويستانم ده ليم: واز له و ده مارگيري به بهينن چونكه نه وه گه نيوه، بگه رينه وه بو كتيب به كه ي خوا و سوننه تي پيغه مبره كه ي ﷺ و بو كومه لي دايك كه پيوسته هه موو موسلمانيك شانازي بكات به په يوه ندي به و كومه له وه، كه

ئەویش کۆمەلای موسلمانانە، داوا لە خوا دەکەم دلەکانمان پێکەوه گرێدا و ریزەکانمان یەک بخات و لەسەر قورئان و سوننەت کۆمان بکاتەوه بە تێگەیشتنی هاوێلان، هەر ئەو پشت و پەنامانە و توانای بە سەر هەموو شتێکدا هەیە.

براکەم ... سڵاو بکە لە هەموو بڕایەکی موسلمان، تۆیش خوشکی بەرێزم... سڵاو بکە لە هەموو خوشکی موسلمان، دەلیت: ئەم خوشکە بەردەوامە لەسەر سەرپێچی، پێت دەلێم: خوای گەورە یاد بەپێنەرەوه، دەلیت: ئەو دیتە ناو مزگەوتەوه بە جل و بەرگیکی نارێکەوه، پێت دەلێم: خوای گەورە یاد بەپێنەرەوه بە وشەیهکی جوانی ناسک، تۆیش بڕای بەرێزم هەرگیز مەلێ: ئەم پیاوێ بیدعەچییه یان کەمتەرخمە وه خۆتیش دەستەوسان دەوستیت، نەخێر بەلکو خوای گەورە یاد بەپێنەرەوه، بە شێوازیکی ناسک و جوان ئەگینا سوێند بە خوا ئێمە بە سەر دلەکاندا زال نین تاوێکو لە بیدعەوه بێگۆرپنە سوننە، لە خراپەکارییهوه بۆ چاکەکاری، لە ناره‌واوه بۆ حق و راستی، لە گومراییهوه بۆ رێنموویی ئیلا بە پێی بەرنامەی خاوەنی سوننەت نەبیّت... خاوەنی رێنمایی، خاوەنی ره‌وشتی بەرز ﷺ ئەو کەسە ی کە خواکە ی پێی فەرموو: ﴿فِيمَا رَحِمَهُ مِنْ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَكُنْ فَطَا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَا نَفْضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ آل عمران: ١٥٩، واتە: بە هۆی پەحمەت و بەزەیی و مېهرەبانی خواوێه، تۆ ئەو پێغەمبەر ﷺ. ئەوێندە نەرم و نیاو بووی لە گەلیان، خو ئەگەر کەسیکی تووێه و قسەرەق و دل پەق بای دەوێوێه باریان چۆل دەکردی و لێت دوور دەکەوتنەوه، دەسا تۆ ئازار و هەلەکانیان ببەخشە و لە خوایش داوای لێخۆشبوونیان بۆ بکە، تا لە هەلە و تاوانەکانیان ببورێ، لە تەواوی کارە سترا تیزییەکانیشدا پرس و راو مشۆرەت و راوێژیان پێ بکە. ئینجا دوا ی پرس و پا و مەشۆرەت وەختی لێ بپرایت بۆ ئەنجامدانی کارەکت پشت بە خوا ببەستە و بچۆ کارەکت پیاوێه بکە، بە راستی خوا ئەو کەسانە ی خوێش ئەوێ پشت هەر بەو دەبەستن)) .

پاشان پيغه‌مبه‌ري نه‌كړه‌م ﷺ رووني كړده‌وه كه‌وا له نيشانه‌كاني قيامه‌ت: ((و فشو التجارة)) واته: بلاو بوونه‌وه‌ي بازرگاني)) ثايا بازرگاني حرامه؟ نه‌خير... كه‌وا‌بوو بؤ پيغه‌مبه‌ري خواﷺ له نيشانه‌كاني قيامه‌ت باسي كړدووه؟؟ وريابه... نه‌م بنه‌مايه زؤر گرنگه... مه‌رج نيبه هر نيشانه‌يه‌ك له نيشانه‌كاني قيامه‌ت باس كرابيټ نه‌وا نه‌و نيشانه‌يه حرام بيټ... جا بلاو بوونه‌وه‌ي بازرگاني نيشانه‌يه‌كه له نيشانه بچووكه‌كاني قيامه‌ت، به‌لام بازرگاني حرام نيبه، ئيلا مه‌گر نه‌و بازرگانيه خؤي بؤ خؤي له بنه‌په‌تدا حرام بيټ - هر‌وه‌كو ئيستا رووني ده‌كه‌مه‌وه - هر‌وه‌ها به‌رزكړنه‌وه‌ي كؤشك و خانو نيشانه‌يه‌كه له نيشانه‌كاني قيامه‌ت كه‌چي حرام نيبه، ده‌ركه‌وتني(مه‌ه‌دي) نيشانه‌يه‌كه كه‌چي حرام نيبه... هتد، بؤيه مه‌رج نيبه هر نيشانه‌يه‌ك له نيشانه‌كاني قيامه‌ت پيغه‌مبه‌ري خواﷺ باسي كړديټ نه‌وا نه‌و نيشانه‌يه حرام بيټ... جا له‌و نيشانانه هه‌يه حرامه هر‌وه‌كو باسما ن كړد وه هه‌نديكيان پيغه‌مبه‌ري خواحه‌رامي نه‌كړدووه ﷺ وه بلاو بوونه‌وه‌ي بازرگاني به شي‌وه‌يه‌كي ديار بلاو بووه‌ته‌وه رهنه‌نگه ئيستا - به بي زياده‌په‌وي - له ناو يه‌ك شه‌قامدا ري بكه‌ي له نيوان دوكانيك و دوكانيكې تردا دوكانيكې بازرگاني تر بيبيني به شي‌وه‌يه‌كي روون و ناشكرا دوكانه‌كان زؤر بوونه، بير له‌و ئيشاره‌ته پيغه‌مبه‌رايه‌تبي به كه كه ده‌فه‌رمويټ: ((حتى تعين المرأة زوجها على التجارة)) واته: تاوه‌كو ئافره‌تيش يارمه‌تي مي‌رده‌كه‌ي ده‌دا له بازرگاني كړدندا)).

صه‌لات و سه‌لام له‌سه‌ر نه‌و كه‌سه‌ي كه هه‌رگيز له خو وه قسه ناكات . حه‌ز ده‌كه‌م لي‌ره‌دا مه‌رجه‌كاني بازرگاني روون بكه‌مه‌وه... ده‌ليم: دونيا كي‌لگه‌ي دواړوڅه، هيچ كه‌م و كووري نيبه كه بازرگاني تي‌دا بكه‌ين .

نه‌ي بازرگاني خو‌شه‌ويست .... بزانه كه‌وا پاكترين و شه‌ري‌فترين كه‌س بازرگاني كړدووه پيغه‌مبه‌ري خوايه ﷺ! هر‌وه‌كو ده‌زانن نه‌و بازرگاني به سه‌روه‌ت و ساماني خه‌ديجه‌وه ده‌كرد بؤيه بازرگانيه‌كه‌ي پيغه‌مبه‌ري ﷺ ري‌زيكه بؤ هه‌موو

بازرگانه کانی سر زهوی بویه هیچ کیشیه ک نییه که بازرگانی بکین به لام به دوو
مهرج:

* یه که م: بازرگانی به شتی حه لاله وه بکیت، به پئی مهرجه شرعیه کان .

* دووهم: حقی خوی گه ورده ی لی دهر بکیت .

جا کیشیه که نه وه نییه ئیمه نه م دنیا یه بو جگه له موسلمانان جی بهیلین . کی
ده لی: هر که سی بو دواروژ برژیت نه وا دنیا جی ده هیلی...؟! کی نه مه ی
گوتووه؟ کی ده لی که وا پیغه مبهری خواص که پاکترین و ریزدارترین و مه زنتین
که س بوو که بو دواروژ کاری ده کرد وازی له دنیا هیناوه؟! هندی که س
ده لین: نه وه ی له سر ئیمه پیویسته ده بی زوهد بکین له م دنیا دا، نه مه مانای
چییه؟ مانای نه وه یه که ده بیت به نده که جل و بهرگه که ی پاک نه بیت وه بو نیکی
پیس یه بیت، دیمه نیکی ناشیرینی هه بیت، به بانگه شه ی نه وه ی له دنیا دا زوهد
ده کات! به راستی نه مه هه له یه... زاهدترین که س له م دنیا یه پیغه مبهری
خوابووه خواص دلنیا به که وا نه م دنیا یه هیچ که سیکی به خو وه نه بینووه له
پیغه مبهری خواص زاهد تر بیت... له گه ل نه وه ی شدا داواکاریک دیت و داوی لی
ده کات... بیهینه پیش چاری خوت پیغه مبهری خواص چی ده داتی؟ پیغه مبهری
خواص کومه له مه ریکی پیدا! که چی کاتی وای به سهردا رۆیش تووه که به ردی
به ستووه ته سر سکی خوی له برسانا^۱، به لی... بو نه وه ی حالی نه م دنیا یه مان
بو روون بکاته وه...

له هاوه لانی پیغه مبهری خواص هه بوو که میراته که ی له ئالتون بووه و دابه ش
کراوه وه کو (عبدالرحمن ی کوپی عوف) و (ابو بکر الصدیق) و (ابی طلحة
الأنصاري)، ئیمه ده مانه ویت کیشیه که به وردی تی بگین.

۱ - أخرجه مسلم، کتاب الفضائل، باب ما سئل رسول الله ﷺ شيئا قط فقال: ((لا)) وكثرة عطائه (٢٣١٢).

۲ - أخرجه البخاري كتاب المغازي ((باب غزوة الخندق وهي الأحزاب)) (٤١٠١).

بوټه ئيمامي عهلي عليه ده فهرمويت: ((الدنيا دار صدق لمن صدقها، ودار غنى لمن تزود منها، ودار نجا لمن فهم عنها، فهي مهبط وحى الله، ومصلى أنبياء الله، ومتجر أولياء الله، ربحوا فيها الرحمة، واكتسبوا فيها الجنة))، واته: دونيا مالى راستگوټى به بو هره كه سى راستى له كه لدا بكات، مالى ده وله مه ندييه بو هره كه سى تيشووى تيداا كوټكاته وه، مالى رزگار بوونه بو هره كه سى لى تىگه يشت، چونكه نه م دونيابه شوټنى دابه زىنى سروشى خوايه، جى نوټرگه ي پيغه مبه رانى خوايه، شوټن بازرگاني پياو چاكان و خوشه ويستانى خوايه، سوټ و ميه ره بانيان تيداا برده وه وه به هشتيان تيداا قازانچ كرد. .

ليړه دا نه وه تيډه گهين كه مبه ست له زوهد نه وه يه واز له حرام بهټنى و واز له وه بهټنى كه خوا پټى رازى نيبه وه زوهد نه وه يه كه هه موو شتېك له بهر ده ستدا هه بيټ و ده توانى هه موو شتېك بكهيت، كه چى هېچ شتېك ناكهيت ته نها نه وه نه بيټ كه خوا حه لالى كردوه، جا تو واز له حرام ده هټنى له بهر گوټرايه لى خوا و ته قواى خوا و دوپات كردنه وه ي خوشه ويستى پيغه مبه رى خوا عليه به راستى نه مه به رزترين لوتكه ي زوهد .

كه وا بوو هېچ كيشه نيبه - براى خوشه ويستم - له بازرگانيدا كار بكهيت، به لام به ريز و شه ره فوه بازرگاني بكه، به سپارده و مېرجه كانه وه، گرنگترين نه م مېرجه نه وه يه كه ته قواى خوات هه بيټ و بازرگانيه كه ت حه لال بيټ، خواى كه وړه ده فهرمويت: ﴿وَبَلِّغْ لِلْمُطَفِّفِينَ ۝١ الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝٢ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝٣ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝٤ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝٥ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝﴾ المطففين: ١- ٦، واته: تياچوون بو ياريكه ران به پيوانه و ته رازوو (١) نه وانه ي كاتى پيوانه بو خويان بكن و شت له خه لكى بكېن، به ريك و پيكي نه نجامى ده دهن و به ته واوى وه رى نه گرن (٢) كاتى پيوانه، يا كيشانه بو

١ آخرجه ابن ابي الدنيا في ((اصلاح المال)) (١٠٥)، وابن عساکر في ((تاريخه)) (٤٢/ ٤٩٨) و (٥٨ / ٧٩)،

وفي إسناده نظر، كما قال ابن رجب، وقد تقدم معنا

خه لك بكه ن و شتيان پي بفرۆشن به ناته‌واوي يويان نه‌نجام نه‌ده‌ن. (٣) ئايا نه‌وانه نازانن و بپويان نيبه كه به راستي زيندوو نه‌كرينه‌وه بۆ وه‌رگرتني تۆله‌ي فيل و خيانه‌تيان. (٤) بۆ رۆژيكي زۆر به سام و گه‌وره!! (٥) نه‌و رۆژه‌ي هه‌موو خه‌لكي به پپوه ده‌وه‌ستن بۆ حوكم و فهرمانى خواوه‌ندى جيهانه‌كان(٦)).

نه‌گه‌ر له خه‌لكاني تر بگه‌رن نه‌وا هه‌موو مافه‌كاني خويانيان به ته‌واوه‌تى ده‌وييت به‌لام نه‌گه‌ر شتيك به خه‌لكي تر بفرۆشن نه‌وا جوړه‌ها فپوفيل به كار ده‌هيئي له‌كيش و ترازوودا، ولا حول ولا قوه‌ الا بالله، نه‌مه‌يشه‌ ساخته و غه‌شه‌ له بازرگانيدا!!

براكم... چاوديري خواكه‌ت بكه... نه‌و خوايه‌ي كه هه‌موو نهيني و ناشكراكانت ده‌زاني... به‌لام نه‌وه‌ي كه ئيستا ده‌كان ده‌بچرپيني بازرگانيك ده‌توانييت زۆر به ئاساني له ترازووه‌كه‌يدا دزي بكات، كه‌چي نه‌و به‌سته‌زمانه‌ي له به‌ر ده‌ستيدا راوه‌ستاوه‌ ئاگاي له هه‌چ نيبه! جا من به‌و بازرگانه‌ ده‌ليم: كي ده‌خه‌له‌تيئي؟ نه‌گه‌ر نه‌و كه‌سه‌ي كه شت لي ده‌كرپت تۆ نابيني، ئايا له بريت چوو كه خوي گه‌وره‌ ده‌بيسي و ده‌بيئي؟!

تۆ... براي خوشه‌ويستم... به‌دنيايي يه‌وه‌ خه‌لال و حه‌رام ده‌ناسيت، سپارده‌ و ساخته‌ ده‌ناسي، بۆيه فيل له هه‌چ كه‌سيك مه‌كه ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر ئۆتۆمبيله تاييه‌تييه‌كه‌ي خۆت فروشت، جا تۆ له سات و كاته‌دا ده‌بيته بازرگان، بۆيه هه‌موو شتيك روون بكه‌ره‌وه و راست بكه .

په‌غه‌مبه‌ري خواﷺ ده‌فهرمويت هه‌ره‌كو له هه‌ردوو كتيبي (صحيح) دا هاتوه له فهرمووده‌ي (حكيم ي كوپي حزام) هوه: ((البيعان بالخيار ما لم يتفرقا، - فإن صدقا و بينا بورك لهما في بيعهما، وإن كتما وكذبا محقت بركة بيعهما)) واته: كپين و فروشتن له نيوان دوو كه‌سدا به هه‌لبژاردن ده‌بييت (واته: نه‌گه‌ر بيه‌ويي بيكرپي يان نا) به مه‌رجي له يه‌ك جيانه‌بنه‌وه، جا نه‌گه‌ر راستيان كرد و هه‌موو شتيكيان روون

١ أخرجه البخاري كتاب البيوع ((باب إذا بئ البيعان ولم يكتما ونصحا)) (٢٠٧٩)، ومسلم كتاب البيوع ((باب الصدق في البيع والبيان)) (١٥٣٢).

كرده‌وه ئه‌وا خواى گه‌وره به‌ره‌كه‌ت ده‌خاته ناو ئه‌و كړين و فروشتنه‌وه، به‌لام
 نه‌گه‌ر درويان كرد و له به‌كه‌تر شتيان شاردنه‌وه ئه‌وا به‌ره‌كه‌ت له‌و كړين و فروشتنه‌وا
 ناميټنى)).

جا نه‌گه‌ر راست بكه‌ى - نه‌ى براى بازركان - نه‌وا به‌ره‌كه‌ت ده‌رژيټه سهرتو و
 كړيارد، كه‌واته بو بازركاني به‌ره‌كه‌تى تيډا نه‌ماوه؟ به‌ره‌كه‌ت نه‌ماوه به‌هوى
 ساخته و غه‌ش و درو و خيانه‌ته‌وه!! نابيت به‌ هيچ شيوه‌يه‌ك بليت: من دهمه‌ويت
 كه‌سابه‌ت بكه‌م ئيتر به‌ هر شيوه‌يه‌ك بيت كيڅه نيبه، هرچه‌نده به‌ دلنبايه‌وه
 بزانم كه‌وا كه‌ره‌سته‌كه‌م كه‌م و كووريبه‌كى ترسناكى تيډايه كه‌ من بانگه‌شه‌ى بو
 ده‌كه‌م به‌لام به‌ هممو شيوه‌يه‌ك دهمه‌ويت نه‌م كه‌م و كووريبه‌ له‌ كړياره‌كه
 بشارمه‌وه ته‌نھا بو نه‌وه‌ى كه‌ره‌سته‌كه‌ ببات و بپوات!! نه‌ى له‌ پاش نه‌وه چى
 براكه‌م؟ سوټند به‌ خوا هرگيز نه‌و پارويه هيچ سووډيكي لى نابيني كه‌ له‌ ريگاي
 غه‌ش و ساخته‌وه په‌يدات كړدوه، هرچه‌نده له‌ ميڅكى خوټتدا وا دابنييت كه‌وا
 له‌ دونيادا سووډى لى ده‌بيني نه‌وا باش بزانه كه‌وا پرسيارت لى ده‌كرت دهرباره‌ى
 له‌ به‌ر ده‌ستى خوادا له‌ رڼى دواييدا، هممو نه‌و سهره‌وت و سامانه بو
 وهره‌سه‌كانت به‌ جى ده‌هټلى - هره‌وه‌كو چوټ ئيستا روونى ده‌كه‌مه‌وه به
 پشتيوانى خوا له‌ كاتى باس كړدى نيشانه‌يه‌كى ترى ترسناكدا له‌ نيشانه‌كاني
 قيامه‌ت كه‌وا به‌ شيوه‌يه‌كى غه‌مگين بلاوه‌ى كړدوه و لا حول ولا قوه‌ الا بالله...

له (صحيح مسلم)^١ دا هاتووه له‌ فهرمووده‌ى (أبو هريره) هوه:

((أن رسول الله ﷺ مر على صبرة طعام فأدخل يده فيها، فنالت أصابعه بلالا...))
 واته: پيغه‌مبهرى خواﷺ به‌ ته‌نيشت ده‌فريكي خواردندا تيپه‌پى ده‌ستى خسته
 ناوييه‌وه بويه په‌نجه‌كاني ته‌ر بوو...)) وه نه‌مه پيى ده‌لټن (توشيش الألفاص)
 ده‌بيني سهره‌وه‌ى سنوقه‌كه‌ كه‌ نمايش كراوه و له‌ تو وه دياره شتى باش و چاكه
 به‌لام نه‌گه‌ر ته‌ماشاي خواره‌وه‌ى بكه‌ى نه‌وا... إنا لله وإنا إليه راجعون...!! بو نه‌م
 جوړه ساخته و غه‌شه ده‌كه‌ن نه‌ى بازركانان؟ ئيمه ده‌مانه‌ويت نه‌م كاروان و

١- أخرجه مسلم، كتاب الإيمان، باب قول النبي ﷺ: ((من غشنا فليس منا)) (١٠٢).

په‌وشت و ناكارانه‌مان راست بكه‌ينه‌وه به كټيټه‌كه‌ي خوا و سوننه‌تي پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ي ﷺ، بؤ ئه‌وه‌ي دونيامان خوښ بيت، ببينه ئه‌وانه‌ي كه له دنيا و دوا روژدا به‌ختيارن... داوا له خوا ده‌كه‌م كه ببينه ئه‌هلي خوښگوزراني دنيا و دوا روژ ...

جا كاتې پيغه‌مبه‌ري ته‌كره‌م ﷺ ته‌و خواردنه‌ي بيني له رواله‌تدا باش و جوانه و ده‌ستي دريژ كرد بؤ خواره‌وه‌ي بيني په‌نجه‌كاني ته‌پ بوو... ((فقال: " ما هذا يا صاحب الطعام؟" قال أصابته السماء يا رسول الله ﷺ، قال: " أفلا جعلته فوق الطعام كي يراه الناس، من غش فليس مني))، واته: فهرموي: ته‌مه چييه ئه‌ي خاوه‌ني ته‌م خواردنه؟ گوتي: ته‌وه باراني به سهردا باريوه ئه‌ي پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ... فهرموي: ئه‌ي بؤ له سهره‌وه‌ي خواردنه‌كه دات نه‌نا بؤ ئه‌وه‌ي خه‌لكي ببيني! باش بزانه كه‌وا هه‌ركه‌سي ساخته و غه‌ش بكات ته‌وا له ئيمه‌ نيه‌)).

هه‌موو په‌روانبيژاني سهر زه‌وي ناتوانن-ته‌گه‌ر كؤ بينه‌وه - به‌و مانا گه‌وه‌ره‌يه و ته‌و چهند وشه كه‌مه و به‌و شيوه جوان ده‌رييږن - سه‌لات و سه‌لام له‌سهر ته‌و كه‌سه‌ي كه خواي گه‌وره ته‌وپه‌پي ره‌وانبيژي پي به‌خشيوه - ته‌مه به‌رنامه‌ي پيغه‌مبه‌رايه‌تبيه كه هه‌موو سهر زه‌وي شاد ده‌كات له دنيا و دوا روژدا.

جا ئه‌ي براي بازركان ... راست بكه و هه‌موو كه‌م و كووريه‌كاني كه‌ره‌سته و بازركانبييه‌كه‌ت روون بكه‌ره‌وه، بؤ ئه‌وه‌ي خه‌لكي ببينن، جا كړپار ده‌توانيت نرخی ته‌و كه‌ره‌سته‌يه به پي ته‌و كه‌م و كووريه‌دياري بكات، به‌لكو تو رووني بكه‌ره‌وه بؤي و خراپه‌كان ده‌ره‌يه‌نه، له گه‌ل خواي خو‌تدا راست بكه بؤ ئه‌وه‌ي خواي گه‌وره به‌ره‌كه‌ت بخاته ناو بازركانبييه‌كه‌ته‌وه، له به‌ر ته‌وه هيچ سه‌رسام مه‌به كه‌وا بازركاني راستگو له گه‌ل پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ ده‌بيت له به‌ه‌شتدار هه‌روه‌كو له (سنن ابن ماجه)^١ و جگه له وه‌اتووه له فهرموده‌ي (ابن عمر) وه ده‌ليت:

١ - أخرجه عبد بن حميد (٩٦٦)، والدارمي (٢٥٣٩)، والترمذي كتاب البيوع ((باب ما جاء في التجار وتسمية النبي ﷺ إياهم (١٢٠٩) من حديث أبي سعيد الخدري، وفي سنده انقطاع، ولكن يقويه حديث ابن عمر الذي رواه ابن ماجه، كتاب التجارات ((باب الحث على المكاسب)) (٢١٣٩)، والطبراني في ((الكبير)) (٥٧٧) و ((الأوسط)) (٧٦٠٧)، والحاكم (٥ / ٢٤٣) والدارقطني (٢٨٤٩)، والبيهقي (٥ / ٢٦٦)، وصححه لغيره العلامة الألباني في ((الصحيحة)) (٣٤٥٣) و ((صحيح الترغيب)) (١٧٨٢، ١٧٨٣).

پيغه مبهري خواجه عليه السلام فهرمووي: ((التاجر الأمين الصدوق المسلم مع الشهداء يوم القيامة))، واته: بازرگانی دهست پاکی راستگوی موسلمان له روژی قیامه تدا له گهل شه هیداندا ده بیټ)).

له ریوایه ټيکي تردا که (الترمذي) ریوایه تی کردوه له فهرموده ی (أبی سعید الخدری) هوه: ((مع النبيين والصديقين والشهداء))، واته: له گهل پيغه مبهران و راستگویان و شه هیداندا ده بیټ)).

به راستی پيگه و جیگه یه که هرگیز وه سف ناکریت، رهنگه جاری وا هه بیټ بازرگانیک ببینی له خوا ناترسیت و ساخته له گهل خه لگیدا ده کات، بویه ده بیټی که رهسته یه که ده فروشیت له سهری نویسه: (له یابان دروست کراوه) که چی خویشی به دلنیا ییه وه ده زانیت له یابان دروست نه کراوه، نه م که رهسته یه نرخه که ی سده جونه یه چونکه که رهسته یه کی نه صلییه، له راستیدا که رهسته یه کی ساخته یه و که تهنه ده جونه یه ناهیتیت و نه وه به سده جونه یه ده یفروشیت !!! سویند به خوا نه و سامانه هرگیز سوودی لی نابینی له دنیا و دواړو ژیشدا.

نه ی بازرگانان ... تو بو کی کار ده که ی؟ نه ی کوتاییه که چیه؟ دلنیا به که ده مریت! منیش ده مریم! نه و سه روه و سامانه بو وهرسه به جی ده هیلین، نه وان به به بختیار ییه وه پیوه ی ده ژین، تو ی به سته زمان که شه و روژ نه ده خه وتی ده رباره ی نه و سامانه پرسپارت لی ده کریت، له کو ی هیئات و له کو ی خه رجت کرد؟ هه روه کو خوشه ویستمان عليه السلام ده فهرمویت: ((لا تزول قدما عبد حتى يسأل عن عمره فيما أفناه، وعن علمه فيم فعل، وعن ماله من أين اكتسبه وفيما أنفقه، وعن جسمه فيما أبلاه))^۱، واته: هه ردو و پیی به نده له قیامه تدا ناجولیتته وه و هه نگاو ټک نانیت تا کو ده رباره ی چوار شت پرسپاری لی نه کریت، ته مه نه که ی چون به سهری

۱. أخرجه الترمذي، كتاب صفة القيامة عن رسول الله ((باب في القيامة)) (٢٤١٧)، والدارمي (٥٤٣)، وأبو يعلى في ((مسنده)) (٣٤٣٤)، وابن أبي الدنيا في ((إصلاح المال)) (٣٠)، وأبو نعيم في ((الحلية)) (١٠ / ٢٢٢) من حديث أبي برزة الأسلمي رضي الله عنه، وصححه لشواهد الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (٦٢٩ / ٢).

برد، زانسته‌کە‌ی چي کارئیکي پيی کرد، سامانه‌کە‌ی چوون په‌یدای کرد و چوون خەرجی کرد، جەستە‌کە‌ی چوون دایه‌یناو و رزاندی (واته: به‌کاری هینا).
هیچ کیشە نییه له ئیسلامدا قازانجێك دیاری بکەیت، له‌م قازانجە ته‌قوا و به‌زه‌بیته به‌ خەلکانی تردا و راده‌ی رازی بوونت دیاری ده‌کات. داوا له‌ خوا ده‌که‌م که رزق و رۆزی ئێمه و ئێوه فراوان بکات، رازی بوون به‌ قسمة‌تی ئێمه و ئێوه بکات، جا رازی بوون چەند جوانه و قه‌ناعت چەند مه‌زنه !!

النَّفْسُ تَجْزَعُ أَنْ تَكُونَ فَقِيرَةً وَالْفَقْرُ خَيْرٌ مِنْ غِنَى يُطْغِيهَا
وَعَنَى النَّفُوسِ هُوَ الْكَفَافُ فَإِنْ أَبَتْ فَجَمِيعُ مَا فِي الْأَرْضِ لَا يَكْفِيهَا
هِيَ الْقَنَاعَةُ فَالزَّمْهَا تَكُنْ مَلَكًا لَوْ لَمْ تَكُنْ لَكَ إِلَّا رَاحَةُ الْبَدَنِ
وَأَنْظُرْ لِمَنْ مَلَكَ الدُّنْيَا بِأَجْمَعِهَا هَلْ رَاحَ مِنْهَا بِغَيْرِ الطَّيِّبِ وَالْكَفَنِ

واته: نه‌فس شپرز ده‌بیته کاتی هه‌ژار ده‌بیته، هه‌ژاری چاکتره له ده‌وله‌مه‌ندییه‌ک زāl بیته به‌ سه‌ریدا، ده‌وله‌مه‌ندی نه‌فسه‌کان ئه‌وه‌یه بژێوی رۆژانه‌ت هه‌بی، ئه‌گه‌ر رازی نه‌بوو ئه‌وا هه‌موو سه‌ر زه‌وی به‌شی ناکات، ئه‌وه رازی بوونه و ده‌ستی پێوه بگری ده‌بیته پادشا، ئه‌گه‌ر هیچ شتیکت نه‌بیته ته‌نها ئارامی جەستەت، ته‌ماشای ئه‌وانه بکه که بوونه خاوه‌نی هه‌موو دونیا، ئایا جگه له‌ بۆن و کفن هیچی تریان له‌ گه‌ل خۆیاندا برد؟.

ئه‌وه (هارون الرشید)ه، ئه‌و سه‌رکرده‌یه‌کی دادپه‌روه‌ر بوو سālīk غه‌زای ده‌کرد له‌ پیناوی خوادا و سālīk حه‌جی ده‌کرد... که به‌ هه‌وره‌کە‌ی ده‌گوت کاتی له‌ چه‌قی ئاسماندا بوايه پيی ده‌گوت: ئه‌ی هه‌وره‌که‌.. له‌ هه‌ر کوێیه‌ک ده‌باری به‌ ئاره‌زووی خۆت بباره، دلنیا به‌ که‌ داهاته‌که‌ت هه‌ر ده‌گه‌رێته‌وه بۆ لای خۆم انشاء الله ..)) مه‌به‌ستی فراوانی مولک و ده‌وله‌ته‌که‌یه‌تی له‌ سه‌رده‌می خۆیدا - ره‌حه‌می خوای لی بیته - له‌ گه‌ل ئه‌وه‌یشدا کاتی له‌ سه‌ر جیگه‌ی مردن که‌وت ده‌ستی به‌ گریان کرد و فه‌رمووی: ﴿ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ ۖ ﴿٣٨﴾ هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ۖ ۝ الْحَاقَّةُ ۖ ۲۸- ۲۹،
واته: دارایی و ماله‌که‌م هیچ که‌لکیکی پی نه‌گه‌یاندم بۆ ئه‌م رۆژه‌م. (۲۸) ئه‌و مولک و

ده‌سه‌لته‌ی بووم له ده‌س چوو نه رشته‌م نه پایه‌وپله‌م، هېچيان نه‌يان توانی
تۆزقاله‌یه‌ك ئارامم بکه‌نه‌وه (۲۹)). کوا سه‌روه‌ت و سامان؟ کوا ده‌سه‌لات و
سولتان؟ کوا مولکه‌كان؟ ئه‌مجار گوتی: ده‌مه‌وێت ئه‌و گۆڤه‌ بېینم که له ناویدا
ده‌نیژریم، ئه‌وانیش هه‌لیان گرت بۆ لای گۆڤه‌که‌ی و ئه‌ویش ته‌ماشای کرد و ده‌ستی
به‌ گریان کرد و فه‌رمووی: ((ئهی ئه‌و که‌سه‌ی که هه‌رگیز مولکه‌که‌ی له ناو ناچیت
ره‌حم بکه له‌و که‌سه‌ی که مولکه‌که‌ی له ناوچوو)).^۱

به‌ پاستی (هارون الرشید) له کۆشک و ته‌لاره‌كانه‌وه گۆیزایه‌وه بۆ گۆڤه‌كان، له
جیگه‌ی خۆشی خه‌وتنه‌وه بۆ گلکۆکان وه له یاری کردن له گه‌ل که‌نیزه‌ك و مندالی
جواندا بۆ ده‌رهاوسیتی کرم و مار، سویند به‌ خوا ئه‌گه‌ر به جوانی بیر له‌م قسه‌یه
بکه‌یه‌وه ئه‌وا پێڤه‌وت ده‌گۆڤدریت، چونکه دنیا هه‌رچه‌نده درێژه بکیشی ئه‌وا
هه‌ر کورته، هه‌رچه‌نده خۆی به‌ مه‌زن بزانیت ئه‌وا سووک و ریسوايه، چونکه
شه‌وگار هه‌رچه‌نده درێژه بکیشیت ئه‌وا هه‌ر ده‌بی شه‌به‌ق ده‌رکه‌وێت، ئه‌گه‌ر ته‌مه‌ن
هه‌رچه‌نده درێژه بکیشی ئه‌وا هه‌ر ده‌بی بچیته ناو گۆڤه‌وه، دلنیا به‌ که به نه‌مری
له دنیا دا نامینیته‌وه، ئه‌گه‌ر ته‌نها که‌سیک به نه‌مری تیدا بمایه‌ته‌وه ئه‌وا
خۆشه‌ویست هه‌لبێژدراو ده‌بوو.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِلشَّرِّ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مَتَّ فَهُمْ
الْخَالِدُونَ﴾ (الأنبياء: ۳۴، واته: ئیمه پێش له تۆ وامان نه‌کرد مرویه‌ك نه‌مری ئایا
ئه‌گه‌ر تۆ بمری، ئه‌وانه ژيانى هه‌تا هه‌تا بیان ده‌بی؟! نه، هه‌رگیز شتی وا نییه)).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾، واته: هه‌موو که‌سیک بی
جیاوازی تامی مردن ده‌چێژی.

۱. انظر: ((إحياء علوم الدين)) (۴/ ۴۸۱)، و ((تاريخ الخلفاء)) للسيوطي (۲۶۸)، و ((تاريخ بغداد)) (۱۴/ ۱۹۹) للخطيب، و ((تاريخ الإسلام)) للذهبي (۱۶۳۲، ۱۸۳۷، ۱۸۳۸)، و ((البدایة والنهایة)) (۱۰/ ۳۱۰).
* وروی ابن أبي الدنيا في ((المحتضرين)) (۱۱۷) عن عبدالله بن بسطام قال: ((احتضر بعض الملوك فجعل يقول: يا من لا يزول ملكه أرحم من قد زال ملكه)).

نه گهر نه و کورسييه بؤ خه لکی تر به رده وام بوايه نه و دلتيا به به تو
نه ده گه يشت، سویند به خوا هيچ که سيک به نه مری تیدا نامینیتته وه.

خوای گه وره ده فره مویت: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۝ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ
وَإِلَّالَٰهِ كَرَامٍ﴾ الرحمن: ۲۷، واته: هرچی به سر پشستی زه و بیه وه به هر هه موو له
نیو ده چی. (۲۶) ته نها روی په روه ردگاری خاوه ن شکو و که ره مکرت
ده مینیتته وه (۲۷). بویه له م دونیا به بؤ خوټ دار بپوینه بؤ نه وهی له وی به
به ختیا ری و عیززه ت و که رامه ته وه دروینه ی بکه یت، داوا له خوا ده که م که من و
نیوه بگیړی له نه هلی خو شحالی له دونیا و قیامه تدا.

براکه م: بازرگانی به سپارده و شهره فوه نه نجام بده، جا نه و بازرگانی به هر
بازرگانی به بیت، هه موو حه قیکی خوای تیدا بده و هرگیز ره زیلی مه که و
نه وه شت له بیر نه چیت که و نه و رزق و رژی به تو له فزل و چاکه ی خوا به به
سهرته وه، چونکه تو که سیکی هه ژار بوویت و خوای گه وره ده وله مهندي کردی،
خوای گه وره ده فره مویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيدُ﴾ فاطر: ۱۵، واته: نه ی خه لکینه ! نیوه هه ژارن و نیازتان به خوا هه یه،
نه و بی نیاز و سوپاسکراوه هه رچه نده خه لکی ململانی بکات (۱۵).

تا کو دوینی تو که سیکی هه ژار بوویت و نیستا خوای گه وره به فزلی خو ی نه و
نیعمه ته ی به سهرتدا رژاندووه و رزق و رژی له سهرت فراوان کردووه، بویه حه قی
خوای بالا ده ست بده و هرگیز هه ژاران و نه دارانت له بیر نه چیت، داوا له خوا
ده که م که فزلی خو ی زیاتر به سهرتدا بریژی.

به جوانی بیر له م فره مووده مه زنه بکه ره وه، که پیویسته هه رده م دوو باره ی
بکه ی نه وه و هرگیز له دوو باره کردنه وه ی بیزار نه بین و فره مووده که له هه رده و
کتیبی (صحیح) دا هاتووه له فره مووده ی (أبو هريره) وه که و پیغه مبه ری

۱- أخرجه البخاري، كتاب أحاديث الأنبياء، باب حديث أبرص و أعمى و أقرع في بني إسرائيل (٢٤٦٤)،
ومسلم، كتاب ((الزهد والرقائق)) (٢٩٦٤).

نه كرهه ﷺ فهرموويه تي: ((ان ثلاثة في بني اسرائيل: أبرص وأقرب وأعمى، فأراد الله عز وجل أن يبتليهم، فبعث إليهم ملكا، فأتى الأبرص، فقال له: أي شيء أحب إليك؟ قال: لون حسن، وجلد حسن، ويذهب عني الذي قد قذرني الناس))، واته: سى كه س هه بوون له به نى ئيسرائيلدا، گه ريك و كه چه ليك و نابينا به كه، خواى گه و ره ويسى تاقيان بكاته وه، بويه فريشته به كى بو ره وانه كردن و نه و يش هات بو لاي كا برى گه و پيى گوت: چى شتيك لاي تو له هه موو شتيك خو شه ويستره ؟ (واته: ئاوات بخوازه) گوتى: رهنگيكي جوان و پيستيكي جوان و نه وهى كه به هويه وه خه لكى بيژم لى ده كه نه وه له سه رم نه مي نى و چاك بيمه وه)) نه مه ئاواتيكه و له جى خويديا به چونكه نه و توشى نه خو شى گه پى بووه، بويه داواى له خوا كرد كه شيفاي بدات و پيستيكي جوانى پى بيه خشى، نه م به لايه ي كه به هويه وه خه لكى لى دور كه و تونه ته وه له سه رى نه مي نى . ((قال: فمسحه فذهب عنه قذره، وأعطى لونا حسنا، وجلدا حسنا))، واته: گوتى: به ده سته كانى سپرى و نه و يش چاك بووه وه و بيژيكه نه ما و رهنگيكي جوان و پيستيكي جوانى پى به خشر)) خواى گه و ره چاره سه رى كرد و چاك بووه وه .

له گه ل مندا بير له م فهرمووده به بكه ره وه كه (أحمد و أبو داود) ريوايه تيان كردووه له فهرمووده ي (أبي رمثة) وه كه وا پيغه مبه رى خوا ﷺ فهرموويه تي: ((الله الطيب)) واته: خوا پزيشكه)، خواى گه و ره ده فهرمويت: ﴿وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِي﴾ الشعراء: ٨٠، واته: كاتى نه خو ش كه وتم، نه و شيفام نه دا و هيژى شيفا هه ر نه و دروستى نه كات)).

تو ده چيت بو لاي پزيشكيك له پزيشكه كان بو نه وهى هو كاره كان بگريته ده ست نه گينا چاره سه ر به ده سى خواى بالا ده سته، نه وه يشه بزانه كه وا خواى گه و ره هيچ نه خو شيه كى دانه ناوه ئيلا چاره سه ره كه ي بو داناوه بويه چاره سه ر بگرنه

١ - أخرجه أحمد (٢ / ٢٢٦، ٢٢٧) (١٦٣/٤)، وأبو داود كتاب الترجل باب في ((الخصاب)) (٤٢٠٧)، والحميدي (٢٨٢/٢)، والطبراني في الكبير (٢٢٩/٢٢)، وصححه الشيخ الألباني على شرط مسلم في ((الصحيحة)) (١٥٣٧).

به، به لام دلت په يوه ست مه که به هوکاره که وه، باش بزانه که وا هوکاره کان به
ته نها نه زيانيان مه يه و نه قازانچ، رزقش ناده ن و رزقش ناگر نه وه ئيلا به ده ستي
خوای بالا ده ست نه بيت، خودايه ... داوات لي ده که م له م کات و ساته پيروزه دا که
به چاره سهره که ی خوت چاره سهر دابه زينه سهر نه خوښي موسلمانان و رحمت و
به ره که تی خوت بکه يته هو ی نه مانی هه موو ئازار و ناخوښيیه کانينان ... يا ارحم
الراحمين.

((ثم قال الملك للأبرص: فأبي المال أحب إليك؟))، واته: نه مجار فريشته که به
کابراي که پي گوت: حه ز له چي جوړه سامانیک ده که يته؟))، ((قال: الإبل)) واته:
حوشتر))، خوښه ويستان ﷺ ده فهرمويت: ((فأعطي ناقه عشاء)) ثم قال الملك:
((بارك الله لك فيها)) واته: حوشتر يکی ئاوسی پی درا (عشاء: نه و شترانه يه که ده
مانگ يان هه شت مانگ به سهر ئاوس بوونياندا تپه پيوه) نه مجار فريشته که گوتي:
خوای که وره به ره که ت بخاته سامانه که ته وه)) بويه به ره که ت رڙا به سهریدا وه
نه گهر ده ته وي بلي: به ره که ت به ره که تی کرد، نه مجار فريشته که چوو بۆ لای
کابراي دووهم - ((فأتى الأقرع، فقال: أي شيء أحب إليك؟ قال: شعر حسن،
ويذهب عني هذا الذي قد قذرنى الناس، قال: فمسحه فذهب عنه وأعطي شعرا حسنا،
قال: فأبي المال أحب إليك؟ قال: البقر، قال: فأعطي بقرة حاملا، فقال: بارك الله لك
فيها))، واته: نه مجار چوو بۆ لای کابراي که چهل و گوتي: چي شتيك لای تو له
هه موو شتيك خوښه ويستره؟ گوتي: قزتيكي جوان و نه وه ی که به هو يه وه خه لکی
بيزم لي ده که نه وه نه ميڼي، نه ويش به ده سته کانی سپی و نه ويش چاک بووه وه و
قزتيكي جوانی پی به خشرا، گوتي: حه ز له چي جوړه سامانیک ده که يته؟ گوتي:
مانگا (چيل)، گوتي: نه ويش مانگايه کی ئاوسی پی درا و گوتي: خوای که وره
به ره که ت بخاته ناو سامانه که ته وه)) وازی لي هیئا و به جی هیشت، نه مجار
فريشته که چوو بۆ لای کابراي سييم - ((فأتى الأعمى، فقال: أي شيء أحب إليك؟
قال: أن يرد الله إلي بصري فأبصر به الناس، قال: فمسحه فرد الله إليه بصره)) واته:
نه مجار چوو بۆ لای کابراي نابينا و گوتي: چي شتيك لای تو له هه موو شتيك

خوښه ويستره ؟ گوتی: خوی گه وره چاوه كانم بؤ بگيرېته وه و خه لکی پی ببینم، گوتی: نه ویش سپی و خوی گه وره چاوه كانی بؤ گه پانده وه)) به لئی هه موو کاره كان له سهره تا و كوټاييدا هی خوابه و به دهستی خوابه .

خوی گه وره دهفه رمویټ: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ الأنعام: ١٧، واته: نه و خوابه دهسه لاتداريکی وه هايه نه گهر تووشی هه جوړه به لاو زيانتيك بکات به غه يره خوئی هيچ كه سي ناتواني لای ببا، خو نه گهر خير و چا كه يه کيشت پی بگه يه نيټ دياره هه ر خوئی به سهر هه موو شتيكا دهسه لاتداره و هه ز له هه رچی بکا ده توانی نه نجامی بدا)).

يا صاحب الهمَّ إنَّ الهمَّ منفرج أبشِرْ بخير فإنَّ الفارج الله
وَإِذَا بَلَيتَ فُتُقْ بِاللَّهِ وَارْضَ بِهِ إِنَّ الَّذِي يَكْشِفُ الْبَلْوَ هُوَ اللَّهُ
اللَّهُ يَحْدُثُ بَعْدَ الْعُسْرِ مَيْسَرَةً لَا تَجْزَعْنَ فَإِنَّ الْخَالِقَ اللَّهُ
وَاللَّهُ مَا لَكَ غَيْرَ اللَّهِ مِنْ أَحَدٍ فَحَسْبُكَ اللَّهُ فِي كُلِّ لَكِ اللَّهُ

واته: نهی خاوهن خه م و په ژاره بزانه كه خه م ناميني و ده پوات، موژده بی ليټ به خه يريك چونكه نه وهی كيښه كان ناهي لي ته نها خودايه، نه گهر توشی به لايه ك بويت نه وا باوه رټ به خوا هه بيټ و به قه دهري نه و رازی به، چونكه نه وهی به لاكان لاده دات ته نها خودايه، خوی گه وره له پاش هه موو ته نگانه يه ك خوښی ده هيني، هيچ بيزار مه به چونكه دروستكه رمان ته نها خودايه، سويند به خوا جگه له خوا هيچ كه ست نيبه، بويه خودات به سه له هه موو شتيكا تو خودات هه يه، داوا له خوا ده كه م دلي نيمه و نيوه پر بکات له ته قوا و رازی بوون وه بمانگه يه نيټه هيدياته و ريڼموويي خوئی و هه ر خوئی پشت و په نامانه .

((ثم قال الملك للأعمى: فأبي المال أحب إليك؟ قال الغنم: فأعطي شاة والد))، واته: نه مجار فريشته كه به كابرای نابيناى گوت: هه ز له چی جوړه سامانيك ده كه يټ ؟ گوتی: مه پ، گوتی: نه ویش مه پيكي ناوسي پيدا)) نه مجار وازی لی هيناو به جيی هيشت ((فأنتج هذان وولد هذا))، واته: نه و دووانه ی پيشوو به رهه ميبان

زيادى كرد و نه وېتر بېچووى نږوى بوو))، ((فكان لهذا واد من الإبل، ولهذا واد من البقر، ولهذا واد من الغنم)) واته: پاشان ئه‌ميان پر دۆلتيك حوشتري بوو وه ئه‌ميش پر دۆلتيك مانگاي بوو نه‌وېش پر دۆلتيك له مه‌پ، به‌لام ناگاداري تافيكردنه‌وه‌كان به، خوايه گيان بمانپاريژه‌و رزگارمان بکه... ((ثم إنه أتى الأبرص في صورته وهيئته، فقال: رجل مسكين قد انقطعت بي الحبال في سفري، فلا بلاغ لي اليوم إلا بالله ثم بك، أسألك بالذي أعطاك اللون الحسن، والجلد الحسن، والمال، بعيرا أتبلغ عليه في سفري، فقال: الحقوق كثيرة))، واته: پاشان هات بۆ لاي كابراي گه‌ر له شيوه و ويته‌ي خوي، گوتي: كابرايه‌كي هه‌ژارم و هه‌موو ريگاكان له سه‌فه‌ره‌كه‌مدا لى بپاوه و هيچ دالده‌يه‌كم نيبه ته‌نها لاي خوا و نه‌مجار لاي تو نه‌بيت بويه داوات لى ده‌كه‌م له به‌ر خاتري نه‌و كه‌سه‌ي نه‌و ره‌نگه‌ جوانه و نه‌و پيسته‌ جوانه و نه‌و سامانه‌ي پيداوي كه‌ وشترتيكم پى بده بۆ نه‌وه‌ي له سه‌فه‌ره‌كه‌مدا به‌ كاري بيهيتم، نه‌وېش گوتي: خه‌لكي ره‌واتر نون)).

ئا به‌م شيوه‌يه مروفه‌كان بنه‌رته‌ي خويان له بير ده‌چيت! هه‌ژاري و لاوازي و بى ده‌سه‌لاتي خوي له بير ده‌چيت! جا نه‌ميشه به‌ راستي كاره‌ساته. خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿يَتَأَيَّأُ الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ الإنفطار: ٦، واته: نه‌ي ئاده‌ميزاد...! چي تو‌ي ته‌فه‌ره و فريوداو به‌رامبه‌ر به‌ په‌روه‌ردگاري به‌خشنده‌ت كافر بوويت له گه‌ل نه‌و هه‌موو نيعمه‌ت و به‌خششانه‌دا؟! ئايا هه‌ژاري خوت له بير چوو؟ ئايا نه‌صل و بنه‌رته‌ي خوت له بير چوو؟ ئايا نه‌فامي خوت له بير چوو؟.

خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿يَتَأَيَّأُ النَّاسُ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ فاطر: ١٥، واته: نه‌ي خه‌لكينه! ئيوه هه‌ژارن و نيازتان به‌ خوا هه‌يه، نه‌و بى نياز و سوپاسكراوه هه‌رچه‌نده خه‌لكي ململاني بكات)).

هه‌ر كه‌سيك خوداي خوي ناسي نه‌وا خويشي ده‌ناسي، نه‌گه‌ر هه‌ر كه‌سيك خوداي خوي به‌ ده‌وله‌مه‌نديكي ره‌ها ناسي نه‌وا خوي به‌ هه‌ژاريكي ره‌ها ده‌ناسي... هه‌ر كه‌سي خواكه‌ي خوي به‌ عيززه‌تيكي ته‌واوه‌وه ناسي نه‌وا خوي به‌

زه ليلېكې ته واوه وه دهناسې، هر كه سې خواكه ي خوي به خاوه ن هيزكي ته واوه وه ناسي نه وا خوي به لاوازيكي ته واوه وه دهناسې . سوپند به خوا هيچ بروسټكراويك له سر رووي زه ويدا خاوه نې هيچ شتيك نيبه، نه وه ي كه خوي گوره پتي به خشيو له وه موو ناز و نيعمه ت و بازرگانييه و نه وه موو رزق و روزيه له فزل و چاكه و منه تي خوايه به سهرته وه و وه موو نه وانه پتويستيان به سوپاسگوزارييه، سوپاسگوزاريش ته نها وشه يه ك نيبه و ته نها ماچيكي ده سټه كان نيبه ! نه خير هرگيز وا نيبه . خوي گوره ده فهرمويت: ﴿اعْمَلُواْ اَلْ دَّوْدَ شُكْرًا﴾ سبا: ١٣، واته: وتمان: نه ي بنه ماله ي داوود عليه السلام ! سوپاسگوزاري بكن له به رامبر نه وه موو به هرانه دا رشتوومه به سهرتاند)) بويه ثامن هرگيز هژاري خوت و فزلي خوات به سهره وه له بير نه چيت، كاتي كابر ا گوتي: خه لكي ره و اتر زورن، فريشته كه پتي گوت: ((كأني أعرفك، ألم تكن أبرص يقذرك الناس، فقيرا فأعطاك الله؟ فقال: إنما ورثت هذا المال كابرا عن كابر))، فقال: إن كنت كاذبا فصبرك الله إلى ما كنت))، واته: ده لتي من تو دهناسم؟ ثايا تو كه سيكي گه پ نه بوويت و خه لكي بيزي ليت ده كرده وه، هژار بوويت و خوا پتي به خشو؟ گوتي: به لكو من نه م سامانه م له باوبا پيره گوره به ريزه كانه وه و نه و انيش له گوره به ريزه كان بوم به جي ماوه)) (ته مشاي نه م نكولييه بكه) گوتي: نه گه ر درو ده كه يت نه وا خوي گوره بتگي پرتيه وه سهر حالي جاران)) جا وه كو پيشووي لي هاته وه ولا حول ولا قوة الا بالله. هه روه كو چون خوي گوره له جاري به كه مدا ولا مي دوعاي فريشته كه ي دايه وه نه وا له جاري دوه ميشدا ولا مي دوعا كه ي دايه وه، بويه وه كو جاراني لي هاته وه و هه موو شتيكي له ده ست دا: پيستي جوان، ديمه ني جوان جاريكي تر توشي نه خوشي گه پي بووه وه وه هه موو حوشتره كاني له ده ستدا!! بويه ناگادارت ده كه مه وه له ساماني حرام، چونكه سهره وت و سامان وه كو سيبه ريك وايه و ناميني، وه كو قهرزيكه و ده بي بگي پرتيه وه، ناگاداري خواردني ساماني هه تيوان به، ناگاداري نه وه به هه رگيز ساماني خه لكي به ساخته و ناپه وا مه خو، هه رگيز قورخي بازار مه كه، بونه وه ي زال بيت به سهر نرخی بازاردا و

خویني هه‌ژاران و نه‌داران بمژیت! ئیستا له ناو خه‌لكیدا كەسی وا هه‌یه نه‌گه‌ر تاكو ماوه له ژياندا پاره‌ی (بنكنوت) بخوات ئه‌وا نه‌و سامانه ته‌واو نابیت! ولا حول ولا قوة الا بالله، سویند به خوا هه‌رگیز نه‌و سامانه سوودی لی نابینیت و هه‌مووی بۆ وهره‌سه‌كه‌ت به جی ده‌هیللی، لیڤه‌دا هه‌ندی كەس هه‌ن قسه‌ی ترسناك ده‌كه‌ن و ده‌لین: نه‌گه‌ر خوا له فلان كەس رازی نه‌بوايه ئه‌وا رزقی فراوان نه‌ده‌كرده‌وه! به‌لگه‌ی رازی بوونی خوا له‌سه‌ر فلان نه‌وه‌یه كه به‌و هه‌موو سامانه پێزداری كردوه!! جا من ده‌لیم: نه‌خیر... براكه‌م... ئه‌مه به‌لگه‌ نییه، ئایا تۆ (قارون) ت له بیر چوو؟ نه‌وه‌ی كه خوای گه‌وره به‌ شیوه‌یه‌کی وا سه‌روه‌ت و سامانی پێداوو كه هه‌رگیز هه‌چ عه‌قلێك باوه‌ر ناكات. بیهینه پێش چاوی خۆت كۆمه‌لێك گه‌نجی به‌هیز ناتوانن كلیلی گه‌نجینه‌كاني قارون هه‌لبگن!! لیڤه‌دا قارون قسه‌كه‌ی كا‌برای گه‌پری گوت به‌لام به‌ ده‌سته‌واژه‌یه‌کی قارونییانه كاتی یادی خرابه‌وه به‌و فه‌زله‌ی خوای گه‌وره به‌ سه‌رییه‌وه و به‌و هه‌موو نیعمه‌تانه، نه‌و قسه‌یه‌کی زۆر پیسی گوت كه له‌سه‌ر زمانی زۆربه‌ی خه‌لكی دووباره ده‌كریته‌وه: ﴿إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ القصص: ۷۸، واته: قارون گوتی: نه‌و مال و سامانه كه من هه‌مه، هه‌مووی به‌ هۆی زانیاری و زانستی خۆمه‌وه پیم دراوه، واته هه‌ر خۆم شایسته‌ی نه‌وه‌م).

نه‌وه هه‌مان نه‌و قسه‌یه‌یه كه ئیستا و له‌م سه‌رده‌مه‌دا دووباره ده‌كریته‌وه (فن الاداره) واته: هونه‌ری كارگێری یان هونه‌ری به‌ریوه‌بردن! من ده‌لیم: زۆر جوانه نه‌گه‌ر تۆ هونه‌ری كارگێریت هه‌بیت، به‌لام هه‌رگیز نه‌و كاره مه‌گێڤه‌وه بۆ عه‌قلی خۆت و فه‌زلی خۆت، سویند به خوا تۆ لاوازیت، هه‌موومان هه‌ژارین، خاوه‌نی هه‌چ شتیك نین، چونكه نه‌وه‌ی پیت دراوه هه‌مووی له فه‌زلی خوای گه‌وره‌یه، بۆیه هه‌رگیز مه‌لی: ﴿إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ هه‌رگیز مه‌لی: ئه‌مه هونه‌ری كارگێرپیه! مه‌لی: كارگێرپیه‌کی یه‌كلایی كه‌ره‌وه‌یه،! به‌لی... نه‌وه‌ی كه له‌سه‌ر تۆیه ببیته كه‌سی‌کی موسلمان به‌هیزی دا‌هین‌ه‌ری به‌ره‌مه‌ینه‌ری چاك له هه‌موو بواره‌كاني ژيان، له هه‌موو جیگا‌یه‌كدا له ژێر سیبه‌ری نه‌و ئاسمانه‌دا، له‌سه‌ر هه‌ر

پارچه يه کی نه م زه وييه، به لام هرگيز فزلي خوات له بير نه چيت به سهرته وه
بزانه نه وهی که تو نيتستا تيدای له و ناز و نيمه ته هه موو ته نها فزلي خوی به رز و
بالاده سته نه و که سهی که هه رده م پاره له ريگای حرامه وه کو ده کاته وه و
ده بينی سامانه کهی زياد ده کات نه و نزيک کرده ويه (استدراج) له لايه ن خوی
که وره وه.

هه روه کو له (مسند) ده کهی نيمامی نه حمه د و جگه له و هاتوه له فهرمووده ی
(عقبتي کوپي عامر) هه وه که و پيغه مبهري خواﷺ فهرموويه تی: ((إذا رأيت الله يعطي
العبد من الدنيا على معاصيه ما يحب، فإنما هو استدراج " ثم تلا رسول الله ﷺ:
﴿ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ، فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا
أَخَذْنَاهُمْ بِغْتَةٍ إِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴾ الأنعام: ٤٤، واته: نه گهر بينيت خوی که وره
نيمه ته کانی خوی ده داته به ننده يه کی له دونيادا له سر سه رپيچيه کانی که خوی
پتي خوزه بزانه که و نه وه نزيک کرده ويه (استدراج) نه مجار پيغه مبهري خواﷺ
نه و نايه ته ی خوینده وه که ده فهرمويت: ﴿ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ، فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ
أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بِغْتَةٍ إِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴾ الأنعام: ٤٤،
واته: جا که نه و هه موو ناموزگاريه يان له بيرخو برده وه که له سر زماني
په يامبه ران کرابوون نينجا نيمه يش بو خه فلاندونيان و وهک (استدراج) يکيش،
ده روازي هه موو خير يکمان بو والا کرده وه و رزق و روزيه کی فره مان رشت به
سه رياندا و نه وانيش خویشی و نيشوه گرتنی هه تا به و مال و مندالهی پيماندا بوون
ده عيه و فيزگرتنی و له ريی راست لاياندا نه وسا نيمه يش کتوپريک قارمان لی گرتن و
نه وانيش له و هه موو خوشگوزرانييه بی هیوا و ناؤميد بوون)).

ليړه دا خوی که وره نه يفه رموو: توله مان لييان سه نده وه، نافه رمويت: کرمانه
ناخی زه ويدا، نافه رمويت: هه موو سامانه که م لييان سه نده وه، به لکو ده فهرمويت:

١ آخرجه أحمد (١٤٥/٤)، والطبراني في ((الأوسط)) (٩٢٧٢)، والبيهقي في ((الشعب)) (٤٥٤٠)، وصححه
الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (٤١٣) و ((صحيح الجامع)) (٥٦١).

((فتحنا عليهم أبواب كل شيء)).

به لآم... چه نده ها كه س ه ن ئيستا له ئيستدر ا جان له نيو نيعمه ته كاني خواي
كه وهر دا و كه چي خويشي ليى بى ناگايه و نازانيت، چه نده ها كه س توشي
تافيكر دنه وه هاتون به مده ك ر دني خه لكي و خويشي ليى بى ناگايه !!

پرسياړه گرنگه كه ليړه دا نه وه يه: چو ن بزانم نه و سامانه ي ئيستا ه مه ئايا له
نيعمه ته كاني خوايه يان له توله سندنه وه كانيه تي؟ ترمومتريكي جوان و ورد و
بچوك ده توانيت له گه ل خوټدا و له گيرفانتدا هه لگريت، ده توانيت له هه موو
ساتيكا هه ن نيعمه تيكي پي بيټوي، خيراكه برا خو شه ويسته كه م نه و نيعمه ته ي كه
ئيستا له بهر ده ستندايه بيهينه، سه روه ت و سامان، خيزان، مندال، پله و پايه،
كورسي، رووي كومه لايه تي، له شساغي، جواني، ده توانيت بزانيت ئايا نه وانه
نيعمه تن يان تافيكر دنه وه ن، به سووك و ئاساني، ده ليم: نه گه ر نه و نيعمه ته له خوا
نزيكي كر ديت ه وه نه و سوزده بو خوا بهر ه و سواسگوزاري به و بزانه نه وه
نيعمه ته، بزانه نه وه له فزلي خوايه، نه گه ر نه و نيعمه ته له خواردني حه لال و له
خو اي گه وړه دووري كر ديت ه وه نه و باش بزانه كه تافيكر دنه وه يه به لآم له پو شاكي
نيعمه تنديا ه وه بزانه نه وه فيتنه يه ! له پو شاكي به خشيندايه، ئايا نه م پله و پايه له
خوا نزيكي كر دمه وه يان دووري كر دمه وه؟ بووه هو ي نه وه ي من و نويز له يه ك جى
بكا ته وه و بووه هو ي نه وه ي من و خه لكي له يه ك بكات، ئايا من نه م كورسي به م به
كار هينا وه بو نه هيشتنى كي شه له سه ر كي شه داران؟ ئايا نه م پله و پايه م به كار
هينا وه بو نه هيشتنى خه م له سه ر خه مباران؟ ئايا جيگا و رووه كومه لايه تيه كه م به
كار هينا وه له جيى خويدا؟

تو نه ي خوشكي به پريزم ئايا پله و پايه ي پيا وه كه ت به كار هينا وه؟ ئايا رووه
كومه لايه تي پيا وه كه ت به كار هينا وه بو نه نجامداني چا كه؟ ئايا هاني ده ده ي بو
نه نجامداني كاري چا كه؟

برا كه م... هه موو وزه و توانا كه ت به كار بهينه، هه موو سه روه ت و سامانه كه ت،
خيزان و كچ و كوپه كانت، هه موو نه وه ي كه هه ته به كاري بهينه له پيناوي ديني
خو اي بالاده ستدا، به راستي قازانجي راسته قينه له وږيه وه به راستي نه وه كي لگه ي

راستيه، نه مه ناشتن و رواندنې راسته قينه، نه مه چنه د قسه و گوته يه كه ليږده دا هينامه وه داوا له خوا ده كه م كه سووډى بؤ نيمه و نيوه مه بيت.

له گه ل مندا جاريكى تر بگه ريوه بؤ فرموده كه ي پيغه مبهري خواصه ده فرمويټ:

((واتى الأقرع في صورته، فقال له مثل ما قال لهذا، ورد عليه مثل ما رد على هذا، فقال: إن كنت كاذبا فصيرك الله إلى ما كنت، قال: وأتى الأعمى في صورته وهيئته، فقال: رجل مسكين وابن سبيل انقطعت بي الحبال في سفري، فلا بلاغ لي اليوم إلا بالله، ثم بك، أسألك بالذي رد عليك بصرك شاة أتبلغ بها في سفري، فقال: قد كنت أعمى فرد الله إلي بصري، فخذ ما شئت، ودع ما شئت، فوالله لا أجهدك اليوم شيئا أخذته لله))، واته: نه مجار هات بؤ لای کابرای که چه ل له سر شيوهى خوى، نه وهى که به کابرای پيشوو گوت به نه ميشى گوت، نه ویش وه کو کابرای پيشوو وه لامى دايه وه، نه ویش گوتى: نه گهر درو ده كه يت نه وا خواى گه وره بتگيرپته وه سر حالى جاران، گوتى: نه مجار هات بؤ لای کابرای نابينا له سر شيوه ديمه نى خوى گوتى: کابرايه كى هه ژارو ريوارم وه موو ريگاكانم لى براوه له سه فرکه مدها وهيچ دالده يه كم نيبه ته نها لای خوا وه مجار لای تو نه بيت بويه داوات لى ده كه م له بهر خاترى نه وه كه سهى كه چاوه كانى بؤ گيږايه وه مه پيكم پى بده بؤ نه وهى له سه فرکه مدها به كارى بهيتم، نه ویش گوتى: من كه سيكى نابينا بووم و خواى گه وره چاوه كانى بؤ گه راندمه وه بويه هه رچى ده بهى بيبه وه هه رچى به جى ده هيلى نه وا به جى بهيله سويند به خوا هه رگيز ريگات لى ناگرم له بهر خوا هه رچى ببهى))، نه م کابرايه گه رايه وه بؤ په سمن وه نه ژادى خوى، فه زلى خواى له بير نه چوو بويه له دنيا و دواړوژدا سرکه وتوو و به ختیار بوو، گوتى: ((ودع ما شئت، فوالله لا أجهدك اليوم شيئا أخذته لله))، واته: هه رچى به جى ده هيلى نه وا به جى بهيله سويند به خوا هه رگيز ريگات لى ناگرم له بهر خوا هه رچى ببهى))، بويه فريشته كه گوتى: ((أمسك مالك، فإنما ابتليتم، فقد رضي عنك، وسخط على صاحبك)) واته: ده ست به سامانى خوټه وه بگره، بزانه كه نيوه تاقي کرانه وه، جا خواى گه وره له تو رازى بوو وه له دوو هاوه له كه ت په ست بوو)).

جا سه‌روهت و سامان سټېبريکه و ناميني، بويه کار بکه و قازانچ بکه به‌لام به شهره‌ف و سپارده و راستگويي به‌وه، له بازرگانييه که تدا همو شتيک روون بکه ره‌وه و ساخته مه‌که، من کابرايه کم په‌نگه له م بازرگانييه تينه‌گه م بويه براکه م تو پرستم له گه‌لدا بکه... راستيمان ده‌ويت له ژياندا، به راستي له م سرده‌مه‌دا مامه‌له کردن پر بووه له تالي و نازار، زوريه‌ي نه م ريژدارانه ده‌يانه‌ويت مامه‌له له گه‌ل نه هلي سپارده‌دا بکه، له گه‌ل نه هلي راستگوييدا له همو بواره‌کاني ژياندا، به‌لام کاره‌که تنه‌ها نه‌ونده‌ي ده‌ويت که ويژدانمان له و خوه هه‌لسين.

پيغه‌مبېري ﷺ پرسپار له هاوه‌لاني ده‌کات - هه‌روه‌کو له (صحيح البخاري)^١ دا هاتووه له فهرمووده‌ي (عبدالله ي کورپي مسعود) هوه - پييان ده‌فهرمويت: ((ايکم مال وارثه أحب إليه من ماله؟ قالوا: يا رسول الله، ما منا أحد إلا ماله أحب إليه. قال ﷺ: ((فإن ماله ما قدم، ومال وارثه ما أخرج))، واته: کام له نيوه ساماني ميرانگره‌که‌ي له سامانه‌که‌ي خوي خوشتر ده‌ويت؟ فهرموويان: نه‌ي پيغه‌مبېري ﷺ هيچ که سيک له نيمه نيه وه هه‌موومان ساماني خومان لا خوشه‌ويستره، فهرمووي: که واته سامانه‌که‌ي خوي نه‌ويه که پيشي خوي ده‌خات و ساماني ميرانگره‌که‌ي نه‌ويه به جبي ده‌هيلي)).

جا بزانه زوريه‌ي نه‌و سامانانه‌ي که له ريگاي هه‌رامه‌وه کو ده‌کريته‌وه بو وهره‌سه به جبي ده‌هيلي، به‌نده‌که له بهر ده‌ستي خوي گه‌وه‌ردا پرسپاري لي ده‌کريت.

له (صحيح مسلم)^٢ دا هاتووه له فهرمووده‌ي (عبدالله ي کورپي الشخير) هوه ده‌لئت: پيغه‌مبېري ﷺ فهرمووي: ((يقول ابن آدم: مالي مالي، قال: وهل لك، يا ابن آدم من مالك إلا ما أكلت فأفانيت، أو لبست فأبليت، أو تصدقت فأمضيت؟)).

به‌راستي نه‌وه ساماني راسته‌قينيه که له ريگاي هه‌ل‌له‌وه کوټ کردووه‌ته‌وه... به‌ناره‌قه و کوټشش و يارمه‌تي خوي گه‌وره وه حه‌قي خوي گه‌ورته‌ لي

١ - أخرجه البخاري كتاب الرقاق ((باب ما قدم من ماله فهو له)) (٦٤٤٢).

٢ - أخرجه مسلم، كتاب ((الزهد والرقائق)) (٢٩٥٨).

دهرهيناوه ئه‌مه‌ نه‌وسامانه‌يه‌ كه‌ به‌ هؤيه‌وه‌ له‌ دونيا و دواړوژدا به‌ختيار ده‌بيت.
 براكانم: حه‌ز ده‌كه‌م ئه‌م به‌شه‌ به‌ ه‌لويسيټكي جوان كوټايي پي به‌ينم ره‌نگه‌ له‌
 پيشان باس‌م كړدبيټ به‌لام نابيټه‌ كيټشه‌ ئه‌گه‌ر جاريكي تر دووباره‌ي بكه‌مه‌وه‌، داوا
 له‌ خوا ده‌كه‌م من و ئيوه‌ له‌سه‌ر گوپرايه‌لي و پاڅي بووني خوي به‌لي.
 كابرايه‌ك له‌ شاري (المنصوره) دلي توشي نه‌خوشي هاتبوو (خودايه‌ چاره‌س‌ري
 نه‌خوشي موسلمانان بكه‌) روښت بؤ (لندن) به‌مه‌به‌ستي پشكنين و چاره‌س‌ر كړدن،
 پاش تيپروانييني ئه‌شيعه‌ و پشكنينه‌كان پييان گوت: تو پويويست به‌ ئه‌نجامداني
 نه‌شته‌رگه‌رييه‌كي به‌ په‌له‌ ه‌يه‌ به‌ مه‌به‌ستي فراوان كړدني خويته‌ريك كه‌ پي
 ده‌لئين: دله‌ خويته‌ر (الشریان التاجي)، گوتي: ه‌رگيز نارازي نيم، ئه‌مجار داواي
 يارمه‌تي كړد له‌ پزيشك و سه‌ره‌رشتيارياني چاره‌س‌ره‌كه‌ي كه‌ پيگه‌ي بده‌ن
 بگه‌پيټه‌وه‌ بؤ ميسر، پي گوتم: بيم كرده‌وه‌ بگه‌پيټه‌وه‌ بؤ ميسر بؤ ئه‌وه‌ي
 وه‌سيټ بكه‌م و كاره‌كانم ريك بڅم و له‌ دلي خوځدا گوتم: هيچ كه‌سيك زامني مردن و
 ژيان ناكات، جا منيش گه‌پامه‌وه‌ بؤ ميسر و ه‌موو كاره‌كانم ريځخست و ه‌موو
 وه‌زع و حالي خوځم ريځخست، پيش ئه‌وه‌ي سه‌فه‌ر بكه‌م به‌ چه‌ند روژيكي كه‌م، له‌
 كاتيكدان من له‌ گه‌ل يه‌كي له‌ هاوه‌لانمدا دانيشتووم، ته‌ماشاي رووي پيشه‌وه‌م
 ده‌كرد، قه‌سابيكم بيني، پيره‌ژنيك سه‌رنجي راكيشام، ه‌ر كاتيڪ پارچه‌ ئيسكيك له‌
 ده‌ستي قه‌سابه‌كه‌ به‌ريټه‌وه‌ سه‌رزه‌وي، يان پارچه‌ به‌زيك ئه‌وا ئه‌و ئافره‌ته‌
 ه‌ليده‌گريټ و له‌ كيسه‌يه‌كي ده‌نا، جار به‌ جار ته‌ماشام ده‌كرد بينيم كاره‌كه‌ي
 دووباره‌ ده‌بيټه‌وه‌، منيش ده‌رچووم، گوتم: وه‌ره‌ دايه‌ گيان لي‌ره‌ چي ده‌كه‌يت؟
 ئافره‌ته‌كه‌ گوتي: سويند به‌ خوا كوپي شيرينم من خاوه‌ني شه‌ش كچم بؤ ماوه‌ي
 ه‌شت مانگه‌ ده‌بيټ گوشتيان نه‌خواردوه‌، جا منيش ئيسټا ئه‌م پارچه‌ ئيسك و
 به‌زه‌يان بؤ كو ده‌كه‌مه‌وه‌ !! كابرا ده‌لي: به‌ راستي قسه‌كاني زور كاريگه‌ريان له‌
 سه‌رم بوو، چونكه‌ ئيمه‌ ه‌موو روژيك گوشت فرئ ده‌ده‌ين، به‌ ئافره‌ته‌كه‌م گوت:
 چه‌ند كيلو گوشت پويويسته‌؟ گوتي: نيو كيلو كوپي شيرينم.... كابرا ده‌ليټ: به‌
 قه‌سابه‌كه‌م گوت: دوو كيلو گوشتي بؤ بېره‌، ئه‌ويش دوو كيلو گوشتي بؤ بېري،
 ده‌ليټ: سبحان الله...! له‌ و كاته‌دا كه‌ له‌ به‌ر ده‌ستي قه‌سابه‌كه‌دا پراوه‌ستابوو

خوای گه وره نایه دلّم و به قهسابه کم گوت: ئەم ئافره ته به پړیزه هه موو هه فته یه ک دیت بۆ لات تۆیش دوو کیلۆ گوشتی بدهیه، منیش پاره یی یه ک سال پێشه کیم پێدا، ده لێت: سویند به خوا ئە ی مامۆستا ئافره ته که هه ردوو ئە ژتۆی خسته سه ر زه وی و سه ری بۆ ئاسمان به رز کرده وه له خوای گه وره پاراپه وه به چهند وشه یه ک، ده لێت: به راستی به چهند وشه یه ک دوعای بۆ کردم که دلّمی له بن ده رهینا، خۆم پێ رانه گیرا و ده ستم به گریان کرد، تۆیش باش ده زانی که دوعای دایکه به ریزه کان چۆنه، خاوه نی ئە و فیتره ته پاک و بێ گه ردا نه، پارانه وه یه ک دلّه که کان ده رده هینێ، سبحان الله! به گریان وه گه پامه وه بۆ لای هاوړیکه م، له کاتیکدا ئە و دیمه نه زۆر کاریگه ری له سه رم هه بوو، به لام له ناخدا هه ستم به سنگ فراوانی و خوشییه کی زۆر کرد.

گه پامه وه بۆ مال له کاتیکدا من که سیکی دل نه خو شم، گه پامه وه من زۆر چست و چالاکم، سویندی بۆ خواردم و گوتی: سویند به خوا ئە گه ر به منیان بگوتایه دیوارێک بروخینه ئە و ده مپوخاند، ده لێت: کاتیک چوومه ژووره وه بۆ مالی خۆم که که م ده رگای بۆ کردم وه کاتیک ته ماشای کرد گوتی: ما شاء الله... رووت به که سیکی دل نه خو ش ناکات!! ده لێت: منیش به ئە وم گوت (له کاتیکدا من ده گریام): سویند به خوا کچی خۆم کاریکی ئاوا روویدا، هه موو باسه که م له گه ل پیره ژنه که دا بۆ گێپرایه وه، ده لێت: که که شم ده سستی به گریان کرد و سه ری بۆ ئاسمان به رز کرده وه و گوتی: خودایه...! په روه ردگاری ئیمه...! به چاکبوونه وه ی باوکم دلخۆشمان بکه هه روه کو چۆن باوکم دلّی ئە و پیره ژنه و که کانی خو ش کرد، خوای گه وره ولامی دوعا کانی دایه وه، ده لێت: سویند به خوا رۆژی یه که م و دووهم و سییه م تێپه پی هه ست به هیه ئازارێک ناکه م، هه ست به هیه دابه زینی که ناکه م!! به لام خێزانه که م سوور بوون له سه ر ئە وه ی سه فه ر بکه م بۆ لندن بۆ ئە نجامدانی نه شته رگه ربیه که، ده لێت: منیش له و کاته دا ده ستم به گریان کرد، ده لێی له پێش ئە وه هه رگیز نه گریام، ئە و پزیشکه ی که سه ره رشتی نه شته رگه ربیه که ی ده کرد به په له پشکنینه کانی بۆ دووباره ده کردم وه، که پشکنینه که ی دووباره ی

كرده‌وه، ته ماشاي كردم و گوتی: چی روويداوه؟ زؤ سه‌رسام بوو و گوتی: هه‌موو نه‌شيعه‌كانم بؤ ناماده بكن، ئه‌م كابرايه له فلان جيگه‌ی دلیدا ته‌نگيه‌ك هه‌يه له خوینبه‌ره‌كانیدا، تكايه نه‌شيعه‌كه‌ی بؤ دووباره بكه‌نه‌وه نه‌وانیش دووباره‌يان كرده‌وه بينيان ئه‌و جيگه‌يه‌ی كه ته‌نگه و پټويستی به نه‌شته‌رگه‌ری هه‌يه نئىستا به هه‌چ شټوه‌يه‌ك پټويستی پټ نيه!! بؤيه پزیشكه‌كه هاواری كرد و گوتی: چیت كرده‌وه؟ گوتی: منیش ده‌ستم به گريان كرد و گوتم: بازرگانيم له گه‌ل خواى بالاده‌ستدا كرد و نه‌ویش چاره‌سه‌ری كردم و شيفای دام.

جا نه‌گه‌ر بازرگانیه‌كه له گه‌ل خوادا بوو نه‌وه بازرگانیه‌كه به سوود و قازانجه، بؤيه خیراكه له گه‌ل خوادا بازرگانی بكه به يارمه‌تی هه‌ژاران و نه‌داران و هه‌تيوان و بټوه‌ژنان و قوتابيه هه‌ژاره‌كاني زانست و زانیاری و نه‌و كه‌سانه‌ی كه ته‌نها پاروويه‌کی خواردن شك نابهن له فلسطين و عیراق و صومال و نه‌فغانستان و سودان و هه‌موو جيگايه‌کی، به‌لكو له گونده‌كه‌ی خۆتدا و شار و جيگه‌كه‌ت، بؤيه خیراكه و پاره ببه‌خشه و له گه‌ل خوادا بازرگانی بكه.

داوا له خوا ده‌كه‌م هه‌موو كرده‌وه چاكه‌كاني نئمه و نټوه وه‌رگریت و له تاوانه‌كاني من و نټوه خوش بټت وه ژيانمان به ئيمان‌وه كوټايي پټ به‌پټی.

نزیک بوونه وهی بازاره کان و بلاو بوونه وهی سوو خواردن و خورادنه وهی مهی

له نیشانه کانی قیامت ((نزیک بوونه وهی بازاره کان)) ه، جا پیغه مبهری خوا^ع باسی کردوه له فهرمووده یه کدا که ئیمامی ئه حمه د ریوایه تی کردوه له (مسند) ه کهیدا و جگه له و به سه نه دیکي (صحیح) له فهرمووده ی (أبو هريره) وه کهوا خوشه ویست^ع فهرموویه تی: ((لا تقوم الساعة حتی تتقارب الأسواق)) واته: قیامت روونادات تاوه کو بازاره کان له یه ک نزیک نه بنه وه)).

ئایا مانای نزیک بوونه وه چییه؟ نزیک بوونه وه دوو مانای مهی:

مانای یه کهم: به راستی بازاره کان له یه ک نزیک بوونه ته وه به هوی زۆر بوون و خیرایی هویه کانی گواستنه وه تو ئیستا ده توانیت به فزلی خوا سواری ئۆتۆمبیله کهت بی و برۆیت بۆ ههر بازاریک له گونده کهت یان له شاره کهت یان ناوهنده کهت یان له ولاته کهتدا و له هه مان رۆژدا بگه پێته وه هه رچهنده سه فهرکردن له پێشان مرۆف ئه و ریگایه ی به چه ند مانگیکی دوور و درێژ ده بپری به لکو ئیستا ده توانیت سه فهر بکهیت بۆ نمونه له ولاتی میسر وه بۆ سعودیه یان بۆ دوه ی بۆ ئه نجامدانی ههر کاریک و له هه مان رۆژدا بگه پێته وه - ئه گه ر به ویت - یاخود بۆ رۆژی دواتر، به لکو ده توانیت سه فهر بکهیت بۆ ههر ولاتیکی جیهان وه له چه ند رۆژیکی کهمدا بگه پێته وه که چی له پێشان ئه و ریگایانه به چه ند مانگیک ده برا به لکو به چه ند سالیک به لام ئیستا و له م سه رده مه دا بازاره کان به م شیوه یه له یه ک نزیک بوونه ته وه.

ئه مه یشه بورصه ی جیهانییه، ئیستا ده توانیت نرخ ی ههر شمه کیک بزانییت یان نرخ ی ههر دراویک له هه موو کاتژمێرێکدا یان که متر له کاتژمێرێک، ته ماشای ئه م

١- أخرجه أحمد (٥١٩/٢)، وابن حبان في ((صحيحه)) (٦٧١٨)، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحه))

نزيك بوونه وه بکه ... نزيك بوونه وه له بازاره کانددا ... نزيك بوونه وه ی زانينی نرخه کان، نزيك بوونه وه یه کی راسته قينه ی هه سترکاو، نه مه يشه نيشانه یه که و پيغه مبهري خو شه ويست ﷺ باسی بۆ کردووين وه له پيشدا باسی نه وه م کرد که وا مه رج نيبه هه ر نيشانه یه که له نيشانه کانی قيامت حه رام بيټ، جا مه به ست له باسکردنی هه ر نيشانه یه که به لگه ی حه رام بوونی نه و نيشانه یه نيبه له دينی خوی گه وره دا .

مانای دووه م: له مانا کانی نزيك بوونه وه: سستی بازرگانی و بی بازاری (کساد التجارة)^١

له گه ل مندا بير له م نيشانه ترسناکه بکه ره وه که وا نه ویش: بلآو بوونه وه ی سوو خواردنه، داوا له خوا ده که م ئيمه و ئيوه له زۆر و که می سوو خواردن پاک بکاته وه .

پيغه مبهري خوا ﷺ ده فره مويت - هه ره کو له فره مووده یه کدا هاتوه که (الطبراني) و جگه له و ريوایه تيان کردوه به سه نه ديکی (صحيح)^٢ له فره مووده ی (عبدالله ی کوپی مسعود) وه -: ((بين يدي الساعة يظهر الربا)) واته: له بهر دهستی قيامه تدا زۆر بوون و بلآو بوونه وه ی سوو خواردنه))، مانای (الظهور) ليتره دا زۆر بوون و بلآو بوونه وه یه، و لا حول ولا قوه الا بالله.

له ريوایه تيکی تردا که زۆر ترسناکه و له (صحيح البخاري)^٣ دا هاتوه له فره مووده ی (ابو هريره) وه که وا پيغه مبهري خوا ﷺ فره موويه تی: ((ليأتين على الناس زمان لا يبالي المرء بما أخذ المال أمن حلال أم من حرام)) واته: رۆژگارێک به سه ر خه لکيدا ديت خه لکی بايه خ به وه ناده ن که سامانه که يان له ريگای خه لآ وه يان له ريگای خه رامه وه کۆ کرد بيته وه .

١- انظر: ((الدر المنثور)) للسيوطي (تفسير سورة محمد: ١٨).

٢- أخرجه الطبراني في ((الأوسط)) (٧٦٩٥، ٨١٥٨)، وقال الهيثمي في ((المجمع)) (١١٨/٤): ((رواه الطبراني في الأوسط و رجاله رجال الصحيح))، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (٣٤١٥/٢).

٣- أخرجه البخاري كتاب البيوع باب قول الله تعالى: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ مَصْرَفًا مِّنْ بَيْنِكُمْ ۖ ﴾ آل عمران: ١٣٠، (٢٠٨٣).

خۆشه‌ويستان... به راستي ئه‌مه واقيعيكي زور ترسناكه، زوربه‌ي خه‌لكي تيدا ده‌ژين له‌سه‌ر ئاستي مړوفايه‌تي به‌گشتي و له‌سه‌ر ئاستي ئه‌م ئوممه‌ته به‌تابيه‌تي. باسي كيشه‌ي سوو خواردن ده‌كه‌ين و، پاشان ده‌گه‌پيښه‌وه سه‌ر باسي ئه‌م فەرمووده‌يه، چونكه ئه‌مه شيوه‌يه‌كه له شيوه‌كاني خواردني سامان له ريگاي حه‌رامه‌وه، گرنگ نه‌وه‌يه پاره كوكاته‌وه هه‌رچه‌نده ئه‌و ريگايه حه‌رام بيت!!

پيغه‌مبهرى خواﷺ ده‌فرمويت: ((قوالله ما الفقر أخشى عليكم ولكني أخشى أن تبسط عليكم الدنيا كما بسطت على من قبلكم، فتنافسوها كما تنافسوها، وتهلككم كما أهلكتهم)) واته: سويند به‌خوا هه‌رگيز له هه‌ژاري بووتتان ناترسم به‌لام له‌وه ده‌ترسم نيعمه‌ته‌كاني دونياتان به‌سه‌ردا بريژري هه‌روه‌كو چوڻ به‌سه‌ر نه‌وانه‌ي پش ئيوه‌دا رڙا و ئيوه‌ش پيشبركيي تيادا بكه‌ن هه‌روه‌كو نه‌وان كرديان و نه‌مجار به‌هه‌لاكه‌تا بتانبات هه‌روه‌كو چوڻ نه‌وان به‌هه‌لاكه‌تا چوون)).

فرمووده‌كه له هه‌ردوو كتيبي (صحيح)^۱ دا هاتوه له فرمووده‌ي (عمروى كوبرى عوف الأنصاري) يه‌وه.

خۆشه‌ويستان... به راستي سوو خواردن ديمه‌نيكي زور ترسناكه، نزم‌ترين و ريسواترين شيوه‌يه له شيوه‌يه‌كاني وه‌به‌ره‌يناني سه‌رمايه، ئه‌و شيوه نابووته كه به هه‌چ شيوه‌يه‌ك گرنگي و بايه‌خ به هه‌چ شه‌ره‌ف و ديني‌ك نادات. گرنگ نه‌وه‌يه پاره كوكاته‌وه و قازانج بكات، هه‌رچه‌نده له ريگاي خوڤين مژيني خه‌لكاني هه‌ژار و نه‌دارانه‌وه بيت! جا سيسته‌مي ئيسلامي و سيسته‌مي سوو خواردن به هه‌چ شيوه‌يه‌ك له بوچووندا ريك ناكه‌ون و له نه‌نجاميشدا به يه‌كه‌وه ريك ناكه‌ون، بويه له قورئاني پيرۆزدا هه‌ره‌شه‌يه‌كي سه‌ختي كردووه له سوو و سوو خوړان، من ده‌لييم:

يه‌كه‌م: ئه‌و سووه چييه خواي گه‌وره له قورئاندا حه‌رامى كردووه و جوهره‌كاني چين؟

۱- أخرجه البخاري، كتاب الجزية والمواذعة ((باب الجزية والمواذعة مع أهل الذمة والحرب)) (٢١٥٨) و (٤٠١٥)، ومسلم كتاب ((الزهد والرقائق)) (٢٩٦١).

سوو دوو جوړ: (ربا النسيئة) و (ربا الفضل) نه وانه مانايان چييه ؟

(ربا النسيئة): شيوه كه ي نه و ه يه كه وا - بؤ نمونه - كابر ايه ك د ه پوات بؤ لاي كابر ايه كي تر، پيى ده لئيت: ه هزار ديناړم پيى بده نه و يش بؤ ماو ه يه كي ديارى كراو پيى ددها، داواى لى ده كات له كاتى ديارى كراودا ه هزار ديناړه كه ي بؤ بگير پته وه، له سهر نه و مه رجان ه ريك ده كه ون، پاشان كابر ا له كاتى ديارى كراودا ديت نه و يش پيى ده لئيت: ناتوانم پار ه كه ت بؤ بگير مه وه بؤ يه په له م لى مه كه و ماو ه يه كم بده ري، نه و يش ده لئيت: مؤلته ت دده م، به لام به زياده وه له جيى نه و ه ه زاره ه هزار و دوو سه د يان ه هزار و پينج سه دم پيى بده !! نه م شيويه پيى ده لئين (ربا النسيئة) وه نه مه يه كه م جوړه كه خواى گه وړه له قورثاندا حه رامى كردوه .

به لام (ربا الفضل): ماناي نه و ه يه كه وا كه سيك كه ره سته يه ك وه كو ئالتون بفرو شپته كه سيكي تر به ه مان كه ره سته له كه ل وه رگرتنى زياده وه، يان مرو فيك خورمايه كي باش بفرو شپت به خورمايه كي خراپ له كه ل وه رگرتنى زياده وه يا به پيچه وانه وه نه مه پيى ده لئين: ((ربا الفضل)).

ثيمامى (البخارى و مسلم)^۱ ريو ايه تيان كردوه له فه رموده ي (ابو سعيدى الخدرى) يه وه كه وا پيغه مبه رى نه كره م ﷺ ده فه رموي ت: ((الذهب بالذهب، والفضة بالفضة، والبر بالبر، والشعير بالشعير، والتمر بالتمر، والملح بالملح، مثلاً بمثل، يدا بيد، فمن زاد أو استزاد فقد أربى، الأخذ والمعطي فيه سواء)).

له ريو ايه تيكي تر دا هاتوه كه پيغه مبه رى خوا ﷺ فه رمويه تي^۲: ((فإنذا اختلفت هذه الأصناف فبيعوا كيف شئتم))، واته: جا نه گه ر كه ره سته كان له يه كتر جياواز بوون نه وا به ويستى خو تان بفرو شن) بؤ نمونه: من ئوتؤ مبي ليكم ه يه وه تو دوو ئوتؤ مبي لت ه يه، پاشان من و تو ه ستاين به گوړينه وه ي ئوتؤ مبي له كانمان و

۱ - أخرجه البخاري، كتاب ((البيوع))، باب ((بيع الفضة بالفضة)) (٢١٧٦، ٢١٧٧)، ومسلم كتاب المساقاة، باب ((الصرف وبيع الذهب بالورق نقداً)) (٨٢ / ١٥٨٤) واللفظ له

۲ - أخرجه مسلم، كتاب المساقاة، باب ((الصرف وبيع الذهب بالورق نقداً)) (١٥٨٧) من حديث عباد بن الصامت رضي الله عنه

جياوازييه كه م پټ دا... نه وه زور ئاساييه، به لام له وشه ش جوړه‌ی كه وا پټغه مبه‌ری خواځه باسی كړدوه نه وا نه و ئالوگړه مه كه؟! چونكه نه وه جوړيكه له جوړه‌كانی سوو و پټی ده لټن (ربا الفضل).

كه وايه (ربا النسبته و ربا الفضل) ه‌ردو قورئان ه‌رامی كړدون، خواى گه‌وره ده فـه‌رموئت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ مَصْرَفَةً﴾ آل عمران: ۱۳۰، واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌پتان ه‌یناوه! سوو چين له‌سر چين مه‌خون و وه‌ری مه‌گرن وهك س‌ه‌رده‌می نه‌فامی ده‌چوون بڼ نمونه: (۱۰۰) دیناریان نه‌دا به (۳۰۰) دینار، چونكه له بڼه‌پ‌تدا سوو به ه‌موو جوړی شتيكي ه‌رام‌كراوه)).

به راستی ئیستا سوو خواردن بلاو بووه‌ته‌وه به شپوه‌یه‌کی نابووت، له گ‌ل مندا بیر له‌و ف‌ه‌رمووده‌یه‌ی پټغه مبه‌ری خواځه بکه‌روه كه ده‌فه‌رموئت: ((بين يدي الساعة يظهر الربا)) واته: له به‌ر ده‌ستی قیامه‌تدا ده‌رکه‌وتنی سوو خواردنه ه‌یه)) ره‌نگه ه‌ندى كه‌س بپرسن و بلټن: ئایا له س‌ه‌رده‌می ك‌زندا سوو خواردن ه‌ه‌بووه تاكو قورئان ه‌رامی بكات؟ ولامه‌كه: به‌لى... سوو خواردن ه‌ه‌بووه و پاشان قورئان ه‌رامی كړدوه، به لام مه‌به‌ست له ده‌رکه‌وتن كه له ف‌ه‌رمووده‌كه‌دا ه‌اتوه ن‌د‌ربوون و بلاو بوونه‌وه‌یه‌تی وه دلنیا‌بن كه به‌رکه‌ت له‌سر زه‌وی و له ن‌توان م‌ر‌و‌قیاتیدا بڼه‌پ نه‌كراوه ته‌نها به ه‌وی سوو خواردنه‌وه نه‌بیټ!

په‌روه‌دگارمان چی ف‌ه‌رمووه؟ په‌روه‌دگارمان ف‌ه‌رموویه‌تی: ﴿يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا﴾ البقرة: ۲۷۶، واته: خوا ف‌ه‌پو پیتی سوو خوری ناهیلې، واته: ه‌ر داراییه‌ك ریباى تیدا بیټ ده‌ره‌نجام ه‌ر تیا ده‌چیت)).

براكه‌م... ده‌مه‌وئت ت‌و له ن‌یو ه‌موو ف‌ه‌ره‌نگه‌كانی زمانه‌وانیدا بگه‌رپیت — له‌سر زه‌ویدا — بڼ نه‌وه‌ی وشه‌یه‌ك بد‌وزیته‌وه هاوشیوه و مرادف‌ی (یمحق) بیټ، دلنیا‌به كه ه‌رگیز ه‌یچ وشه‌یه‌ك ناد‌وزیته‌وه كه ه‌مان مانا ببه‌خشیت! نه‌مجار ت‌و ه‌ست به نه‌و بیژه‌یه ده‌كه‌یت وه‌كو نه‌وه‌ی له پ‌یش چاوت بیټ، له به‌ر ده‌ستت بیټ، ئایا ئیستا ره‌وانب‌یژی رازاوه‌ی قورئانت بینی كه له پ‌یش چاوت خوی

ده پازيننېته وه؟ بويه ناګاداري سوو خواردن به، چونکه نه وه به د بېختي و نه ګېتبيې، دلته نګي و به لايې.

له فرموده يه ګدا هاتوه که نيمامي نه حمده له (مسند) ه ګيدا و ابن ماجه و الحاکم و جګه له وان به سښه ديکي (صحيح) ۱ پيوايه تيان کردووه له فرموده ي (عبدالله ي کورې مسعود) ه وه که وا پيغه مبهري خواصه فرموده ي: ((ما أحد أكثر من الربا، إلا كانت عاقبة أمره إلى قلة))، واته: هيچ که سيک سامان کو ناکاته وه و زوري ناکاته وه له ريگاي سوو خواردنه وه نيللا ګوتايي کاره که ي به ره و که مي دروات).

ثايا مه ترسي سوو خواردن بېني؟! جا من له توّم ده ويّت ته نها نمونه يه کم بو بهيننېته وه که وا که سيک له سر کاري سوو خواردن به رده وام بوويّت وه ناني له سر سوو خواردن بيّت و پاره ي خوي له ريگاي سوو خواردنه وه ده ركات ته حده دا ده که م نه ګر له سر نه وه به رده وام بوو نه وه به رکه تي لي بنه پر ده بيّت!!

په نګه سامانه که ي زياد بکات، به لام هه روه کو ګوتم: نه وه به لګه نيې له سر رازي بووني خوي ګه وره له بنده که ي وه نمونه ي قارونم هينا يه وه، له پيشدا باسي نه و فرموده يه ي خوشه ويستان کرد ۲ که ده فرمويت: ((إذا رأى الله يعطي العبد من الدنيا على معاصيه، فإنما هو استدراج)) واته: نه ګر بېنيت خوي ګه وره نيعمت و فزل و پوشيني تاوان و مؤلّت دان ده به خشيت به بنده يه که له دونيادا وه به بنده که ش به رده وامه له سر سه رپيچي و به بي ته وبه جا بزانه نه وه نزيك کردنه وه يه (استدراج) ه)).

جا خوي ګه وره مؤلّت و ماوه ده دات به لام هه رګيز فراموش ناکات، نه مجار پيغه مبهري خوشه ويست ۳ نه و نايه ته ي خوينده وه: ﴿فَلَمَّا سُوا مَا دُكِرُوا بِهِ، فَتَحْنَا عَلَيْهِم أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ

۱. أخرجه أحمد (١ / ٣٩٥، ٤٢٤)، وابن ماجه كتاب ((التجارات))، باب ((التغليظ في الربا)) (٢٢٧٩)، والحاكم في ((المستدرک)) (٨٠٠٦)، وصححه و أقره الذهبي، و حسن سند ابن ماجه المناوي في ((فيض القدير)) (٥٢٥/٥)، وقال البوصيري في ((الزوائد)): ((إسناده صحيح و رجاله موثقون))، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (٥٥١٨)، وفي ((الترغيب)) (٣ / ٥٢).

﴿فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ الأنعام: ٤٤-٤٥، واته: جا که نه و هه موو ناموزگار په يان له بيرخو برده وه که له سر زماني په يامبه ران کرابوون ئينجا ئيمه ياش بؤ خه فلانديان دهر وازه ي هه موو خير يکمان بؤ والا کردنه وه و رزق و روزيه کي فرهمان رشت به سرياندا و نه و انيش خوښي و نه شوه گرتني هه تا به و مال و مندا له ي پيماندا بوون ده عيه و فيزگرتني و له ري راست لاياندا نه وسا ئيمه ياش کتوپړ يک رقصان لي گرتن و نه و انيش له و هه موو خوشگوزرانيه بي هيو و ناتوميد بوون. (٤٤) ئينجا نه وانه ي که ناهه قی و ستم پيشه يان بوو، هه موو خير و خوشيه کيان له کيس چوو و دواپراو بوون سوپاس و ستايشي بي پايانيش بؤ خوي په روه ردگاري جيهانه کان (٤٥)).

له گه ل مندا نايه ته کاني سوو خواردن بخوينه روه له کوټايي سوره تي (البقره) ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَرْبَابًا﴾، واته: نه و که سانه ي سوو نه خوښ)) ناي ا حوکميان چيه و شتو ه يان چونه و سزايان چيه؟ بير له و نايه ته بکه روه: ﴿لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبَطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾، واته: که له گوپ دهنر ي پاشان زيندوو نه کرينه وه و راست دهنه وه، و راست دهنه وه هر ده لتي شه يتانه کان ده ستي لي وه شانديون. به کورتي: پياوي سوو خوړ له روځي قيامه تدا وه کو مروفي په ته پي و شيتي ليدئ)).

نه ي په روه دگارمان بمانپاريزه!! ناي نه م ديمه نه ت بيني؟؟ ناي به جواني بيرت لي کردوه ته وه؟ ناي به جواني لي تيگه يشتووي؟ دهمه ویت له گه ل مندا له و ديمه نانه دا بژييت کاتي خه لکي له گوپه کانيان دهرده چن و خوي په روه دگار فه رمان کردوه ته (نيسرافيل) به فووکردن به بووقدا که نه و يش فووکردني زيندوو بوونه وه يه.

هه مووان له گوپه کانيان دهرده چن، خوي که وره ده فه رموييت: ﴿وَأَسْتَعِمْ يَوْمَ يَنَادِ الْمُنَادُ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ﴾ ﴿يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ﴾ ق: ٤١-٤٢، واته: گوي راگره نه ي پيغه مبه ر!! بؤ نه و هه واله ي پيت ده دين له نه حوالي

قيامهت، روژنيك (ئيسرافيل) بانگ ده‌كا له شويننكي نزيك به خه‌لك هه‌مووتان ده‌رچن له گوږه‌كانتان بو‌حه‌شر (٤١) نه‌و روژه كه هه‌موو نه‌و (صحيحه) و هاواره‌يان به هه‌ق گوي لى ده‌بى، نا نه‌و روژه روژى له گوږ ده‌رچوونه بو‌حه‌شر و پاداش و تو‌له (٤٢)).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۖ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۖ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا﴾ الزلزلة: ١- ٣، واته: كاتى كه زه‌وى به توندی ته‌كانى داو كه‌وته له‌رزه له‌رز و جو‌له جو‌له به هه‌ر هو‌يه كه‌وه بيت، (نين عه‌بباس) نه‌لى: نه‌وه له (نه‌فخه) ى يه‌كه‌مدايه به جو‌ره له‌رزه‌يه‌كى وا كه شايسته‌ى نه‌و بيت جا نه‌بى نه‌و حاله‌ته چ رووداو يكي گه‌وره بيت. (١) زه‌وى هه‌رچى بارى گران و قوورسى هه‌بوو فرى دايه ده‌ره‌وه! (٢). نه‌و كاته ئاده‌ميزادى كافر به سه‌ر سوږمانيكه‌وه ده‌لى: زه‌وى چيه‌تى بو‌وا ده‌كات ...؟ (٣)). چى روويداوه!!؟ پيش كه‌ميك ئارام و بيده‌نگ بوو! پش كه‌ميك دامه‌زاو و دلتيا بوو! ﴿يَوْمَ يَذُّبُهَا ۖ أَلْبَابُهَا﴾ ۖ ﴿بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا﴾ الزلزلة: ٤- ٥، واته: له‌و روژه‌دا زه‌وى هه‌واله‌كانى خو‌ى چاك و خراپ راده‌گه‌يه‌نييت و مه‌ردوم تى نه‌گات كه نه‌و زه‌مين له‌رزه‌يه سه‌ره‌تاي روژنيكي سه‌خت و ويران بوونى دونيايه (٤) نه‌ويش به هو‌ى نه‌وه‌وه كه په‌روه‌ردگارت وه‌جى و فه‌رمانى پى كردووه به‌و زه‌لزله‌يه: له‌ خو‌يه‌وه ناتوانى هيچ بكات و هه‌رده‌م له‌ ژير ده‌سته‌لاتى خوادايه. (٥)

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾ الإنشقاق: ١، واته: كاتيك ئاسمان له‌ت و په‌ت بوو و نه‌م ده‌ستوور و سيسته‌مه نه‌ما و هه‌لوه‌شايه‌وه).

بیر بکه‌ره‌وه، له‌ت و په‌ت بوونى ئاسمه‌نه‌كان، له‌ت و په‌ت بردنيك له‌ زه‌ويدا؟ بو؟ به‌مه‌به‌ستى ليپرسينه‌وه. ده‌مه‌ويت له‌ گه‌ل مندا له‌و ديمه‌نه‌دا بژيت، كاتى خه‌لكى له‌ گوږه‌كانيان ده‌رده‌چن.

كۆمه‌ليكيان كاتى له‌ گوږه‌كانيان ده‌رده‌چن راسته‌وخو به سه‌ر رووياندا رى ده‌كه‌ن! خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمًىٰ وَبُكًىٰ﴾

وَصُمًّا مَاؤُنْهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿الاسراء: ۹۷﴾، واته: له روژی قیامه تیشدا به ده مه و رووی و کویری و لالی و که پی هه موو کو ده که ینه وه و هه شریان ده که ین چوون له دنیا دا هه قیان نه بیستووه، هه قیان نه دیتووه له ویش هه نابینا و که پ و لال ده بن . هه ر جاریکیش بلنسی ناگره که که م و کز بوو دووباره نیلی ده ده ین و هه لی ده گیرسینینه وه و زیاتری ده که ین بۆیان)).

کو مه لیک له گۆره کانیا ن ده رده چن ده یانه ویت رابوه ستن به لام ناتوانن، به زه ویدا ده که ون، ناتوانن دابنیشن، به لای راست و چه پی خۆیاندا ده سوپښته وه، هه ر وه کو که سیکي په رکه ماوی و فیدار و شیت، ده لئی شه یتان به لای راست و چه پدا ده یانه یتیت و ده یانبات، بو پیشه وه و بو پاشه وه، به راستی دیمه نیکی ترسناکه، نه وانه کین؟ نه وانه سوو خۆره کانن؟ نه مه یشه نیشانه که یانه کاتی له گۆره کانیا ن ده رده چن له روژی زیندوو بوونه وه و هه ستانه وه.

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ﴾ البقرة: ۲۷۵، واته: نه و که سانه ی سوو نه خون، که له گۆر ده نرین پاشان زیندوو نه کرینه وه و راست ده بنه وه، وا راست ده بنه وه هه ر ده لئی شه یتانه کان ده سستی لی و هه شانددون، چونکه له دنیا دا ده یانگوت: مامه له و کرین و فروشتنیش هه ر وه کو مامه له کردن به سوو وایه ((واته هه ردوکیان به لای نه وانه وه به کسانن)) چونکه نه وان باوه رپان به حه رام و هه لال نه بوو . خو خواش کرین و فروشتنی ریډاوه و سوو خواردنیشی حه رام و یاسا غکردوه . نینجا هه ر که سیک ناموژگاری په روه ردگاری بو هات و جی به جی کرد و وازی له سوو خواردن هیئا ئیتر ئیستا له سووه ی که له پیشتر خواردوویه تی چاوپوښی نه کری چونکه نه وه پیش یاسا غبوونی رپا بووه)).

براکه م... ئا نه و هه تا تو به ثایه تی خوی گه وره یاد خرایته وه بویه هه ر له ئیستاوه په یمان به خواکته بده و سه روه ت و سامانه که ت پاک بکه روه، ماله که ت

پاك بكه ره وه، مندا له كانت پاك بكه ره وه، ناخ و دل و دهر وونت له و نه خوښييه كوشنده يه پاك بكه ره وه كه بهر كهت له رزقه كه تدا بنه بېر ده كات . وه بلې: خودايه ..! له نه مړو په يمانت پي ددهم له و نه خوښييه كوشنده يه خوډم پاك بكه مه وه و سامانه كم له سوو پاك بكه مه وه، جا هر كه سي وازي هينا نه وا هيچي له سهر نيه و هيچ تاوانبار نابيت و كاره كه ي ده گه پيټه وه بو لاي خوا، به لام نه گهر هر كه سي بو جاري دووهم گه رايه وه نه وا خوي گوره ده فهرمويت: ﴿وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ البقرة: ٢٧٥، واته: هر كه سيش - پاش نه م برپاره - گه رايه وه بو سوو خواردن، ده بنه يار و هاوپړي ناگر به هه تا هه تايش تييدا نه ميټنه وه چونكه ريبايان به حلال زانيوه و به و هس كافر بوون).
كه و ابو سوو خواردن بهر كهت بنه بېر ده كات به لام سه ده قه و خه ير خوي گوره په رهي پي ددات و بو خاوه نه كه ي زيادي ده كات.

له هه ردوو كتيبي (صحيح) دا هاتووه له فهرمووده ي (أبو هريره) وه ده لئيت: پيغه مبهري خواص فهرموويه تي: ((ما تصدق أحد بصدقة من طيب، ولا يقبل الله إلا الطيب، إلا أخذها الرحمن بيمينه، وإن كانت تمرة، فتربو في كف الرحمن حتى تكون أعظم من الجبل، كما يربي أحدكم فلوه أو فصيله) وفي رواية: ((أو قلوصة)). واته: هر كاتي كه سي كه لئيه سه ده قه يه كه له سامانه پاكه كه ي بكات - وه خوي گوره ش ته نها پاك وهرده گريټ - نيللا خوي گوره نه و سه ده قه يه به راستي خوي وهرده گريټ، هر چه نده ده نكه خورمايه كه بيت، نه مجار له ده ستي خوي ميهره بان گه شه ده كات و زياد ده كات تاوه كو له چ يايه كه مه زنتر ده بيت هه روه كو چوډ يه كي كه لئيه بيچووه مايينه كه ي په روه رده ده كات)) له ريوايه تيكي تردا هاتووه: ((وه كو بيچووه وشتره كه ي)).

بيهيته پيش چاوي خوټ - نه ي براي به خشينه ر - له روځي قيامه تدا ديت و پيت ده لئيت: كتيبه كهت بخوينه ره وه، جا له لاپه رهي چا كه كانتدا ده بيني كه تو

١. أخرجه البخاري كتاب الزكاة، باب ((الصدقة من كسب طيب)) (١٤١٠)، ومسلم، كتاب ((الزكاة))، باب ((قبول الصدقة من الكسب الطيب و تربيتها)) (١٠١٤).

چيايه‌كي خورمات به‌خشيوه، چۆن ئه‌وه روويداوه؟ ره‌نگه‌ تو بلّيت: من كه‌ سيكي مه‌ ژار و نه‌ دار بووم و نه‌ متواني ته‌ نانه‌ت يه‌ك كيلو خورما ببه‌ خشم كه‌ چي ئيستا له‌ لاپه‌ره‌ي چاكه‌ كاندا هاتووه كه‌ وا من له‌ فلان روژدا به‌ قه‌د چيايه‌ك خورمام به‌خشيوه! به‌ لام خو ئه‌مه‌ كتيبه‌كه‌ي تويه، كه‌ واته‌ ئه‌وه چۆن روويداوه؟ تو به‌ كرده‌وه به‌ قه‌د چيايه‌ك خورمات نه‌ به‌خشيوه به‌لكو ئه‌وه ته‌نھا خورمايه‌ك بوو ته‌نھا له‌ به‌ر خاتري خوا به‌خشيوته و ئه‌مجار خواي گه‌وره‌ لئي وه‌رگرتويت و پاشان په‌ره‌ي پيداوه‌ تاوه‌كو به‌ قه‌د چيايه‌كي لي هاتووه، جا خواي گه‌وره‌ ده‌رياره‌ي خوي ده‌فهرمويت: ﴿وَيُرِي الصَّدَقَتِ﴾ البقرة: ٢٧٦، واته‌: خير و خيراتي مال و ساماني سه‌ده‌قه، خوا به‌ فه‌زلي خوي زيادي نه‌كات و پيستي تيده‌خات بو خواوه‌نه‌كه‌ي)).

جا ئاگاداري ئه‌م ئايه‌ته‌ به‌: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا...﴾، واته‌: ئه‌ي ئه‌و كه‌ سانه‌ي باوه‌رتان هيناه‌وه...)) دلت بكه‌ره‌وه، به‌ باشي گوي بگه‌ره، چونكه‌ ئه‌و شته‌ي كه‌ خواي گه‌وره‌ به‌ هويه‌وه بانگت ده‌كات ئه‌وا به‌ دلنبايي يه‌وه خه‌يرو چاكه‌يه و فهرمانت پي ده‌كات، يان خراپه‌يه‌كه‌ و لئي ئاگادارت ده‌كاتوه، خواي گه‌وره‌ چي فهرمووه؟ فهرموويه‌تي: ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾.

ئايا ماناي ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ چيه‌؟ ئه‌و وشه‌يه‌ي كه‌ زۆر جار ده‌يبيسين؟ واته‌: له‌ نيوان خوټان و په‌ستي و توپه‌يي و سزاي خواي گه‌وره‌دا پاراستنيك دانه‌ن)).

وشه‌ي (التقوى) له‌ بنه‌په‌تدا له‌ (اتقى) وه‌ هاتووه، واته‌: خوي پاراست، چاووگه‌كه‌ي (الإتقاء) ه‌ واته‌: خو پاراستن، هه‌ردووكيان له‌ وشه‌ي (وقى) وه‌ وه‌رگيراون، (الوقاية) واته‌: پاراستني شتيك له‌وه‌ي كه‌ ئازاري ده‌دا و زياني پي ده‌به‌خشي وه‌ ئه‌صلي وشه‌ي (التقوى) ئه‌وه‌يه‌ كه‌ به‌نده‌كان له‌ نيوان خويان و په‌ستي و توپه‌ي و سزاي خوادا پاراستنيك دابنه‌ن، ئه‌م پاراستنه‌ش بريتيه‌ له‌ نه‌جامداني گوپرايه‌لييه‌كان و دوور كه‌وتنه‌وه له‌ سه‌رپيچيه‌كان، خواي گه‌وره‌ ده‌فهرمويت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن

كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿البقرة: ۲۷۸﴾، واته: ئه‌ی ئه‌و كه سانه‌ی باوه‌پتان هیناوه ! ده‌بی به ته‌واوی ملکه‌چی فه‌رمان و قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خوا بن، و له‌گشت سنووره‌کانی پاریز بکه‌ن و له‌پاشماوه‌ی سووه‌که‌شتان - که به لای ئه‌م و ئه‌وه‌وه‌یه واز بێنن و داوای مه‌که‌ن نه‌گه‌ر باوه‌پداری راسته‌قینه‌ن، ده‌بی گوی‌پرایه‌لی ته‌واوی فه‌رموده‌کانی خوا بن و له‌و سووه‌ش بیده‌نگ بن)) ئه‌ی باشه‌ چی رووده‌دا نه‌گه‌ر ئه‌و کاره‌مان نه‌کرد؟ ﴿فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ ﴿البقرة: ۲۷۹﴾، واته: خو ئه‌گه‌ر واتان نه‌کرد و ده‌ستتان له‌ سوو خوری هه‌لته‌گرت ئه‌وسا جه‌نگیکی گه‌وره‌ رابگه‌یه‌نن له‌ گه‌ل خوا و په‌یامبه‌ره‌که‌یدا ﷺ چونکه سوو خوری دژایه‌تی کردنی فه‌رمانه‌کانی خوا و پیغه‌مبه‌ری خوايه ﷺ، واته: سوو خواردن ئیعلانی جه‌نگه له‌ گه‌ل خوا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ)).

ئه‌ی په‌روه‌دگارمان بمانپاریزه !! کێ ده‌توانیت له‌ گه‌ل خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یدا ﷺ جه‌نگیت؟؟ سویند به‌ خوا به‌ راستی ئه‌وه جه‌نگه، جه‌نگ له‌سه‌ر ده‌روونه‌کان، جه‌نگه له‌سه‌ر ناخ و ویزدانه‌کان، لیږده‌دا خنکان و دل‌پاوکی و تی‌کچوون و په‌شوکانی نه‌فس هه‌یه، لیږده‌دا دلته‌نگی و خه‌م و په‌ژاره و ئازار هه‌یه، به‌لی... سامانه‌که‌ی زۆر زۆره که‌چی هه‌یج به‌ختیاری و ئاسوده‌یی و رازی بوون و دلفراوانی و هیمنی و جیگیر بوونی ناخه‌کان و دل‌تارامی نابینی!! به‌لکو لیږده‌دا بڼه‌پکردن و نه‌مانی به‌ره‌که‌ت ده‌بینی، بۆ؟ خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ زُؤُوسٌ أَمْوَالُكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾ ﴿٢٧٩﴾ وَإِنْ كَانَتْ دُؤُوسٌ فَخِظَرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ... ﴿البقرة: ۲۷۹-۲۸۰﴾، واته: ئه‌وسا جه‌نگیکی گه‌وره رابگه‌یه‌نن له‌ گه‌ل خوا و په‌یامبه‌ره‌که‌یدا ﷺ، چونکه سوو خوری دژایه‌تی کردنی فه‌رمانه‌کانی خوا و پیغه‌مبه‌ری خوايه ﷺ، نه‌گه‌ر ده‌ست له‌ سوو خوری هه‌لگرن و لێی په‌شیمان بڼه‌وه سه‌رمایه‌ کانی مالی خۆتان ته‌نها و (بی سوو) بسیننه‌وه له‌ قه‌رزاره‌کان ئیتر نه‌ ئیوه له‌ قه‌رزاره‌کان سته‌م که‌ن و واته: ((زیاد له‌ ماله‌که‌ی خۆتان وه‌رمه‌گرنه‌وه)) وه نه له‌ لایه‌ن ئه‌وانیشه‌وه سته‌متان لی

كړئ، ((هر به و جوړه كه كه متر له سهرمايه كه تان بدرېته وه. (٢٧٩) نه گهر
قهرزاره كه ش دهست تهنگ و نه دار بو)) ده بې تا ده سلات په يدانه كا بو
بژاردنه وه ي قهرزه كه ماوه ي بدهن...).

نه مجار خواي بالا دهست نه و نايه تانه به چنه نايه تيكي تر ته واو دهكات و
ده فـه رمويټ: ﴿وَأَتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ البقرة: ٢٨١، واته: خه لكينه! له سزاي روژيك بترسن كه هـه مويان
تييدا نه هيترينه وه بو لاي خوا له پاشان هـه موو كه سيك پاداشي كار و كرده وه ي
خوي به ته واوي ديته وه ري سته ميشيان لي ناكري ((كه م و كورتي له
چا كه كانياندا ناكري، زياديش له گونا هـه كانياندا)) نادرې به كوټياندا)).

يا نفسُ أَرْفَ الرِّحِيلِ وَأَظْلَكَ الْخَطْبَ الْجَلِيلُ
فَتَأْهَبِي يَا نَفْسُ لَا يَلْعَبُ بِكَ الْأَمَلُ الطَّوِيلُ
فَلْتَنَزِلْنَ بِمَنْزِلِ يَنْسِي الْخَلِيلُ بِهِ الْخَلِيلُ
وَلْيَرْكَبَنَّ عَلَيْكَ فِيهِ مِنَ الثَّرَى ثَقِيلُ
قُرْنِ الْفَنَاءِ بِنَا جَمِيعًا فَمَا يَبْقَى الْعَزِيزُ وَلَا الذَّلِيلُ

واته: نه ي نه فسه كه م كاتي كوچكردن نزيك بووه ته وه، كاره كاني خوداي
شكومه ند سي به ري بو كردوي، بويه نه ي نه فسه كه م خوت ناماده بكه
هـه رگيز هـوا دريژي ياريت پي نه كات، روژيك ديټ كه ده چيته جيگايه ك
هاوري هاوري خوي له بير ده چيته وه، خاكي زور قورس
له سهر شانت كو ده بيته وه، فهوتان هاوده مه له گه ل هـه موياندا
بويه هيج كه س نامينيټ نه به ريژ و نه زه ليل.

أَيَا عَبْدَ كَمْ يَرَاكَ اللَّهُ عَاصِيَا حَرِيصًا عَلَى الدُّنْيَا وَلِلْمَوْتِ نَاسِيَا
أُنْسِيتَ لِقَاءَ اللَّهِ وَاللَّحْدَ وَالثَّرَى وَيَوْمًا عَبُوسًا تَشِيبُ فِيهِ النُّوَاصِيَا
لَوْ أَنَّ الْمَرْءَ لَمْ يَلْبَسْ ثِيَابًا مِنَ التَّقَى تَجَرَّدَ عَرِيَانًا وَلَوْ كَانَ كَاسِيَا

ولو أن الدنيا تدوم لأهلها   لكان رسول الله حياً وباقياً
ولكنها تغنى ويفنى نعيمها   وتبقى الذنوب والمعاصي كما هي

واته: نهی به‌نده‌که تا که ی خدا له سرپېچیدا ده‌تبیینی، سووری له‌سهر دونیا و مردنت له بیر کردووه، ثایا دیده‌نی خوا و گوږ و خاکت له بیر چووه، روژیکي گرځ و مڼ که په‌رچهم و ناوچاوه‌کاني تیدا پیر ده‌بیټ، نه‌گهر که سیټک پښاکي ته‌قوا نه‌پوښیت، نه‌وا که سیټکي رووته هه‌رچه‌نده جل و به‌رگی له به‌ردا بیټ، نه‌گهر دونیا بڼ دانیش‌توانه‌که ی به‌رده‌وام بوايه، نه‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زیندوو ده‌بوو و ده‌مایه‌وه، به‌لام له ناو ده‌چیت و خوښ‌گوزرانه‌که‌شی له ناو ده‌چیت، که‌چی تاوان و سرپېچیه‌کان هه‌ر وه‌کو خو ی ده‌میننه‌وه.

نه‌ی گرووی موسلمانان.. ناگاداری سوو‌خواردن بن، ناخ و سامانتان پاک بکه‌نه‌وه بڼ نه‌وه ی میهره‌بانی و به‌ره‌کات دابه‌زیت، کاره‌که پټویستی به‌ رینمایي هیچ که سیټک نییه، تو خوت و دلت... تو (ترمومتریکي) زور وردت پییه ده‌توانیت له ریگایه‌وه ژيانټ رټک به‌خی.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فرمویت: هه‌روه‌کو له (صحيح مسلم) هاتووه له فرموده‌ی (النواس ی کوپی سمعان) هوه: ((البر حسن الخلق، والإثم ما حاك في صدرك) واته: چاکه (البر) بریتیه له ره‌وشتی جوان و تاوان (الإثم) نه‌وه‌یه که له سنگدا ده‌جولیتته‌وه و نازارت ده‌دا...))، واته: له ناخدا ناموژگاریکی جوان هه‌یه و یادی خوات ده‌میننه‌وه، ناموژگاریکی خوايی یه له دلی هه‌موو موسلمانیکدا – ((والإثم ما حاك في صدرك وكرهت أن يطلع عليه الناس)) واته: تاوان (الإثم) نه‌وه‌یه که له سنگدا ده‌جولیتته‌وه و نازارت ده‌دا و حه‌ز ناکه‌یت خه‌لکی پټی بزانه‌ی.

هه‌رگیز مه‌لئ: فلان که‌س به‌و شته فه‌توای بڼ دام !! نه‌خیر برای به‌پړزم ! فه‌تواکه‌ی من بده به‌قه‌د دیواره‌کاندا نه‌گهر هاتوو فه‌تواکه‌م له که‌ل قسه‌ی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌تدا ﷺ جیاواز بوو، جا نه‌و فه‌توايه هیچ نرخیکي نییه نه‌گهر هاتوو له که‌ل شه‌رعدا جیاواز بوو وه ته‌ماشای دل‌که‌ت بکه‌ چیت پټی ده‌لټت؟

١- أخرجه مسلم، كتاب ((البر والصلة والآداب))، باب ((تفسير البر والإثم)) (٢٥٥٣).

كه و ابو خيراكه و ماله كهت پاك بكه ره وه، سویند به خوا ئه و به ره كهت داده بزیټ و خوی گه وره به ره كهت ده خاته خیزان و منداله كانت و كاره كهت و ته ندروستیت و له شساغیت وه هر چی شتیک له بهر ده ستندایه وه ناگاداری خواردنی حرام به، چه نده ها جار ده لئین: په روه ردگارا ... په روه ردگارا .... كه چی هیچ سوودی نییه ! بؤ؟ به هوی خواردنی حرام و خواردنی سوو و خواردنی سه روهت و سامانی هه تیوانه وه.

خوای گه وره فه رمویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾ النساء: ۱۰، واته: ئه و كه سانه ی كه به سته م و ناهق مال و سامانی مندالی هه تیوو بی باب ده خون بی سو ته نها ناگر ده كه نه سك و ورگیانه وه و به زووییش ده خرینه ناو ناگریکی زور گهرم و به گپی دوزه خه وه)).

نیمه هه رده م له مزگه و ته كاندا هاوار ده كه یه خوای گه وره و لئی ده پارینه وه و له بهر ده ستیدا ده گرین.... ئایا له نیو ئه و هه موو خه لكه دا كا براهه کی له خوا ترس نییه تا وه كو خوای گه وره دوعا كه ی لی وهر گریټ ؟؟ به لی... پیاوچاكان له م ئوممه ته دا هه ن، به لام پیاوچاكان له گه ل خراپه كاراندا سواری به كه كه شتی بوون، نه گه ر ئه و كه شتیبه رزگاری ببیت ئه و چاكه كاران و خراپه كاران رزگاریان ده بیت، به لام نه گه ر كه شتیبه كه نوقمی ژیر ناو بوو ئه و چاكه كاران و خراپه كاران ده خنكین.

خوای به رز و بی هاوتا ده فه رمویت: ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾ الأنفال: ۲۵، واته: له و فیتنه و به لایه ش خو پارین و بترسن، كه كاتی دیت، ته نها دووچاری ئه وانه تان نابیت ناهه قیان كردوه و ده ستیان تیی دایه، به لكو په خه ی هه موان - گونا هبار و بی گونا ه، چاك و خراپ - ده گریټه وه یان وه كه ده لئین (ته پ و وشك) پیکه وه ده سووتی)) پاشان هه ریه كه و به پئی نیهت و مه به سته كه ی خوی زیندوو ده گریټه وه، جا خوای گه وره سزای خراپه كاران ده دات و

پاداشتي چاكه كاران ده‌داته‌وه . هه‌روه‌كو پيغه‌مبه‌ري راستگور ﷺ فرموويه‌تي له فرموده‌يه‌كدا كه له (صحيح البخاري و مسلم) ^١ دا هاتووه له فرموده‌ي دايكه (عائيشه) وه ده‌لٽت: ((ثم يبعثون على نياتهم)) واته: پاشان هه‌مويان به پي نيهت و مهبه‌ستيان زيندوو ده‌كرينه‌وه)) كه له پاشاندا به دريژي باسي ده‌كه‌ين انشاء الله .

ئيتمه هه‌ر هه‌موومان سواري يه‌ك كه شتي بووين، جا نه‌گه‌ر پيتم بلٽيت: ئه‌ي ده‌رباره‌ي دوعاكان چي؟ ئه‌وا ده‌لٽم: ئه‌وه كي‌شه‌ي خواردني حرامه !! هه‌روه‌كو له‌و فرموده‌يه‌دا هاتووه كه له پيشدا باسم كرد: ((ليأتين على الناس زمان لا يبالي المرء بما أخذ المال أمن حلال أم من حرام))، واته: رۆژگار يك به‌سه‌ر خه‌لكيدا دٽ خه‌لكي بابه‌خ به‌وه ناده‌ن كه سامانه‌كه‌يان له ريگاي حه‌لاله‌وه يان له ريگاي حرامه‌وه كو‌كرديته‌وه)).

براكانم ... به راستي سوو خواردن تاوانيكي نابوت و قيژه‌ونه و ئه‌وه‌ي سوو ده‌خوات له‌سه‌ر زاري پيغه‌مبه‌ري خوداوه ﷺ نه‌فره‌تي لي كراوه، له (صحيح مسلم) ^٢ دا هاتووه له فرموده‌ي (جابر ي كوي عبدالله) وه ده‌لٽت: ((لعن رسول الله ﷺ أكل الربا وموكله وكاتبه وشاهديه وقال: هم سواء)) واته: پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ له‌عنه‌تي كردوو له‌وه‌كه‌سه‌ي سوو ده‌خوات و ئه‌وه‌ي ده‌بيتته وه‌كيلى ونوسه‌ره‌كه وه‌ردوو شايه‌ته‌كه و ئه‌مجار فرموي: هه‌مووان وه‌كو يه‌كن)).

له (مسند أحمد) و (معجم الطبراني) دا به سه‌نه‌ديكي (صحيح) ^٣ هاتووه له فرموده‌ي (عبدالله ي كوي حنظلة) وه كه‌وا پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ فرموويه‌تي: ((درهم ربا يأكله الرجل وهو يعلم أشد من ستة وثلاثين زنية))، واته: ده‌ره‌مه‌يك له

١- أخرجه البخاري كتاب ((البيوع))، باب ((ما ذكر في الأسواق)) (٢١١٨)، ومسلم كتاب ((الفتن وأشرار الساعة))، باب ((الخسف بالجيش الذي يؤم البيت)) (٢٨٨٤)

٢- أخرجه مسلم، كتاب ((المساقاة))، باب ((لعن أكل الربا وموكله)) (١٥٩٨).

٣- أخرجه أحمد (٢٠٩٥١) ط الرسالة، وابن أبي عاصم في ((الأحاد والمثاني)) (٢٤٣٣)، والدارقطني في ((سننه)) (٢٩٥، ٢٩٦)، والطبراني في ((الأوسط)) (٢٧٨٥)، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (١٠٣٣)، و((المشكاة)) (٢٨٢٥)، و((صحيح الترغيب)) (١٨٥٥)، و((صحيح الجامع)) (٣٣٧٥).

ريځگای سوووه که سيځ بيخوات له کاتيځدا ده زانیت نه وه سوووه نه وا تاوانه که ی له سی و شه ش زینا گه وره تره)).

به راستی نه وه قسه یه کی زور ترسناکه ، نایا بؤ نه م هه پرشه تونده هاتووه ؟ نایا هوی نه گبه تی و به دبه ختی خه لکی چپیه که نیستا زوربه ی خه لکی تیدا ده ژیت ؟

له (صحيح مسلم) ۱ دا هاتووه له فهرمووده یه کی (أبو هريره) هوه که وا پیغه مبه ری خواصه فهرموویه تی: ((أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ أَمْرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ)) واته: نه ی خه لکینه خوی گه وره چاک و باشه بویه نه وه ی چاک و باش نه بیت و هری ناگریت و ه خوی گه وره فهرمانی کردووه ته نیمانداران به وه ی فهرمانی کردووه ته پیغه مبه ران)) خوی گه وره فهرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ المؤمنون: ۵۱، واته: وتمان: نه ی په یامبه ران! هر له خوراکي پاک و ه لال بخون و به رده وام کاری چاک نه نجام بده ن)) خوی گه وره فهرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ البقرة: ۱۷۲، واته: نه ی گه لی خاوه ن باوه پان! له و نیعمه ته پیماندان و کردمانه روژیتان کامی پاکه نه وه بخون)) ثم ذکره الرجل يطيل السفر، أشعث أغبر، يمد يديه إلى السماء: يا رب يا رب! ومطعمه حرام ومشربه حرام، وملبسه حرام، وغذي بالحرام فأنى يستجاب لذلك؟)) نه مجار باسی کابرایه کی کرد که سه فهره که ی دریژ ده کاته وه و قرځگف و توزاوی یه، دهستی به رز ده کاته وه بؤ ناسمان په وه ردگارا... په روه ردگارا .... له کاتيځدا خواردنه که ی هرامه و خواردنه وه که یشی هرامه و پوښاکه که ی هرامه و هرامی دهرخوارد دراوه نیتر چون وه لام بدریته وه)).

نایا نیستا زانیتان نه ټینیبه که له کویدان ؟ به راستی رزگار یوون و سه لاهه تی له خواردنی هه لال و دوورکه و تنه وه له خواردنی هرام دایه، خودایه ..!! هه لالمان به

۱. أخرجه مسلم كتاب الزكاة باب قبول الصدقة من الكسب الطيب و تريبتها (۱۰۱۵).

قسمهت بکه و بهره که تداري بکه و له حهرام بمانپاريزه و دوورمان بکه ره وه له نيوان نيمه و نهو دوور بخه وه هره کو چوڼ نيوان روژناوا و روژه لاتت دوور خستوته وه.

هرچه نده زور که س هيه بابه خ به وه نادات، گرنگ نه وه به نهو ساماني ده سته ویت له ريگای به رتيله وه، به حال لکردني ساماني خه لکي و خواردني ساماني نه وان له ريگای نارپه واوه و به ريگای سوو وه، رهنگه يه کيکيان گالته به تو بکات و بلیت: نيمه له سهرده مي هاوه لاندانين؟ هه موو نه وانه ي ده وره و بهرمان رازين به وه! بهو شتيره خه لکي گوي به حال و حهرام نادهن، ولا حول ولا قوه الا بالله، نه مه نيشانه يه کي ترسناکه له نيشانه کاني قيامت، جا کيشه ي پارانه وه پيوستي به وه هيه که خواردين و خواردينه وه مان پاک بکه ينه وه هره کو له فرموده يه کدا هاتووه و له سهنه ده که يدا (ضعف)^١ هيه: ((يا سعد اطلب مطعمك تكن مستجاب الدعوة))، واته: نه ي سعد خواردينه که ت پاک بکه ره وه نه وادعا کانت ولا م ده دريته وه)).

له گهل مندا بير له و نايه تانه ي کوتايي سوره تي (آل عمران) بکه ره وه که خوي گوره ده فرمويت: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝١١٠﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُوهِبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝١١١ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۝١١٢ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَنِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ۝١١٣ رَبَّنَا وَءَايِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝١١٤﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِّنْكُمْ... ﴿١١٥﴾ آل

١- أخرجه الطبراني في ((الأوسط)) (٦٦٨٣)، وضعفه الشيخ الألباني في ((الضعيفة)) (١٨١٢)، وقال ((ضعيف جداً)).

عمران: ١٩٥، واته: به پاستي له و شپوه دروستكردنه سهرسوپه پته رهي ناسمانهكان و زهوي و نالوگوي شهو و روژ چندين بهلگه و نيشانه ي پته و هه به له سهر بووني خوا و تاك و تهنيايي بؤ كه ساني خاوه ن ژيري و هوشمه نندن (١٩٠) نهو كه سانه ي كه به پپوه و به داننشتن و له سهر تهننشت و راكشان يادي خوا دهكهن له دروستكردني ناسمانهكان و زهوي راده ميئن و بير نهكهنه وه، نه لئين: نه ي پروه ردگاري نيمه! هه رگيز تو نه م دروستكراوه پر له ورده كارييه ت بپه وده و بي تامانچ دروست نه كرووه، تو له هه موو ناته واوييهك پاك رانه گرین، دسا تویش له سزای ناگر بمانپاريژه (١٩١) پروه ردگارا! بي گومان هه ركه سي تو بيخه يته ناو ناگره وه ريسوات كرووه و لای گشت مه رد م نابروي چوه و بؤ خه لكانی سته مكار و بي باوه ر هيج پشتيوانيك نيه (١٩٢) پروه ردگاري نيمه! گويمان له جارچييهك بوو بانگي ده كرد، واته: په يامبه ر (ﷺ) يان قورئان، هه رچنده (نئين كه سير) ده لئت: ((نهو بانگ رايه له پيغه مبه ره (ﷺ)) بانگي ده كرد بؤ باوه پهيئان و ده يگوت: به پروه ردگارتان باوه پ بيئن، نه وسا نيمه يش وه لاممان دايه وه و برومان هيناو شويئي كه وتين، نه ي پروه ردگاري نيمه! دسا گونا هه كانمان بپوشه و به ميه ره باني خوت له تاوانه ورده كانمان ببوره، بيان سپره وه له گه ل چاكان بمانمريئه (١٩٣) پروه ردگاري نيمه! نه وه مان پي ببه خشه له سهر زماني په يامبه رانته وه به لئنت پيدا بووين شهرمه زار و روو زه ردی روژی قيامه تمان مه كه به راستي تو له په يماندا لاريت نيه و ده ييه يته سهر (١٩٤) نينجا پروه ردگاريان وه لامي دانه وه كه: به راستي من كار و كرده ي هه ركام له نيوه - نير و ميتان - زايه و بي پاداش ناكه م... (١٩٥)).

نايا به جواني بيرت له و نايه ته جوان و نه خشينه كرووه ته وه؟ ﴿فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِّنْكُمْ﴾، جا خواي كه وره ليږده دا نه يفه رموو: بانگي بانگه وازكاريك، چونكه پارانه وه خوي له خويدا كرده .
نايا كه سي سووخور بوي هه به ته وبه بكات؟ به لي... بوي هه به ته وبه و
كه پانه وه له گه ل خواكه ي خويدا تازه بكاته وه، خواي كه وره ته وبه كه ي لي

وهرده‌گریت و له تاوانه‌كاني خوش ده‌بيت، له‌سهر رووی زه‌ويدا هيتج بوونه‌وه‌ريک نيبه بتوانيت دهرگای ته‌وبه بگريت به رووی که‌سيکدا، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت (له کاتيکدا نه‌وه روون ده‌کاته‌وه که‌وا که‌سی سوو خور نه‌گه‌ر ويستی ته‌وبه بکات نه‌وا ده‌توانيت ته‌نھا سه‌رمایه‌که‌ی خوی ببات و له‌و دواي پاره‌که ته‌وبه بکات) خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ((﴿فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾ البقرة: ٢٧٩، واته: خو نه‌گه‌ر واتان نه‌کرد و ده‌ستان له سوو خوری هه‌لنه‌گرت نه‌وسا جه‌نگيکی گه‌وره رابگه‌يه‌نن له گه‌ل خوا و په‌يامبه‌ره‌که‌يد ﷺ نه‌گه‌ر ده‌ست له سوو خوری هه‌لگرن وليی په‌شيمان ببنه‌وه سه‌رمایه کانی مالی خوتان ته‌نھا و (بی سوو) بسيننه‌وه له قه‌رزازه‌کان نيتر نه‌ نيوه له قه‌رزازه‌کان سته‌م بکه‌ن وه نه‌ له لايه‌ن نه‌وانيشه‌وه سته‌متان لی بکړی)).

بويه بگه‌ريوه بو لای خوا و داواي ليخوش‌بوونی لی بکه و کاری چاکه بکه و بيه‌خشه و سامانه‌که‌ت پاک بکه‌ره‌وه و دلنیا‌به که خواي گه‌وره به ته‌وبه و گه‌رانه‌وه‌که‌ت خوشحال ده‌بيت، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ الشورى: ٢٥، واته: هه‌ر نه‌ويشه که په‌شيمانی له به‌نده‌كاني خوی وه‌رته‌گرئ له تاوان و گونا‌هانيان - بچووک و گه‌وره - بو هه‌ر که‌سيک خوی بيه‌وي ده‌بووي وه ده‌شزانی چی ده‌که‌ن))، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ التوبة: ١٠٤، واته: شاخو نه‌يانزانبيی که بی گومان خوا ته‌وبه و په‌شيمانی له گشت به‌نده‌كاني خوی قه‌بوول ده‌کا وه سه‌ده‌قه‌ش له هه‌موو بپرواداران و دل‌سوزان وه‌رده‌گرئ بی گومان هه‌ر خوايه قبوول‌کاری ته‌وبه و ميهره‌بان و دل‌وفانه)) .

داوا له خوا ده‌که‌ين که ليتمان خوش بيت و رزقي حه‌لايمان به نسيب بکات و هه‌ر خوی پشت و په‌نامانه و توانای به سهر هه‌موو شتيکدا هه‌يه .

له نيشانه ترسناكه‌كان: نۆربوونی خواردنه‌وه‌ی مه‌ی و ناوړانی مه‌ی به ناوی تره‌وه:

جا مه‌ی له پيش ئيسلام هه‌بووه، موسلمانان له سهرده‌می پيغه‌مبه‌ری خواداﷺ خواردوويانه‌ته‌وه له پيش نه‌وه‌ی حه‌رام بکړيت، له وکاته‌دا له دانيشتنه‌کاندا هه‌روه‌کو ئاو پيشکesh ده‌کړا، نه‌مجار ئيسلام حه‌رامی کرد و قورئان حه‌رامی کرد، هه‌روه‌کو له هه‌ردو کتیبی (صحيح) ١ دا هاتووه له فهرمووده‌ی (أنس) وه که‌وا پيغه‌مبه‌ری خواداﷺ فهرموويه‌تی: ((إن من أشراط الساعة أن يرفع العلم، ويظهر الجهل ويشرب الخمر)) واته: له نيشانه‌کانی قيامت نه‌وه‌يه که زانست هه‌لده‌گیری و نه‌فامی ده‌رده‌که‌ويت و مه‌ی ده‌خوړيته‌وه)).

نيمامی نه‌حمده له (مسند) هکه‌يدا و ابن ابی شيبه له (مصنف) هکه‌يدا و نيمامی بوخاری له (التاريخ) هکه‌ی دا به سه‌نه‌ديکی (صحيح) ٢ هاتووه له فهرمووده‌ی (ابی مالک الاشعري) وه که‌وا خوښه‌ويست خواداﷺ فهرموويه‌تی: ((ليشربن ناس من أمتي الخمر يسمونها بغير اسمها)) واته: له نوممه‌ته‌که‌مدا که‌سانیک په‌يدا ده‌بن که مه‌ی ده‌خوړنه‌وه و به ناوی تره‌وه ناوی لی ده‌ننن)).

به راستی نه‌مه چه‌ند وشه‌يه‌که له پيغه‌مبه‌ری خواداوهﷺ که دل‌ه‌کان پر ده‌که‌ن له دل‌نيایي و باوه‌پ به‌و راستگو‌يه‌ی که هه‌رگيز له خو وه قسه‌ ناکات .
سه‌رسام ده‌بيت کاتي بزانيت که‌وا مه‌ی ته‌نها له م سهرده‌مه‌دا به ناوی تره‌وه ناو نراوه !! جا مه‌ی ئیستا پيی ده‌لین (المشروبات الروحیة) ! به مه‌به‌سنتی خه‌له‌تاندن و گومپاکردن و تیکه‌ل کردنی شته‌کان !

إن قلت قال الله قال رسوله همزوك همز المنكر المتغالي
أو قلت: قال الصحابة و الأولي تبعوهم في القول والأعمال

١- أخرجه البخاري كتاب ((العلم))، باب ((رفع العلم، وظهور الجهل)) ((٨٠))، و مسلم كتاب ((العلم))، باب ((رفع العلم و قبضه و ظهور الجهل والفتن في آخر الزمان)) ((٢٦٧١)).
٢- أخرجه أحمد (٣٤٢ / ٥) (٢١٨٢٧)، وابن أبي شيبه (٤٦٥ / ٧)، والبخاري في ((التاريخ)) ((٣٠٥/١/١)) (٢٢٢/١/٤)، وأبو داود، كتاب ((الأشربة))، باب في ((الداني)) ((٣٦٨٨))، وابن ماجه كتاب الفتن، باب ((العقوبات)) ((٤٠٢٠)) و صححه الشيخ الألباني في الصحيحة (٩٠).

أو قلت: قال الشافعي وأحمد   وأبو حنيفة والإمام الغالي
صدوا عن وحي الإله ودينه   وأحتالوا على حرام الله بالإلحاح
يا أمة لعبت بدين نبيها   كتلاعب الصبيان في الأوحال
حاشا رسول الله يحكم بالهوى   والجهل تلك حكومة الضلال^١

واته: نه گەر بلټيت خوا و پيغه مبه ره که ی فه رمووی، نه وا چاوه قريټ لي ده که ن وه کو که سيکی بي بپروای له خوبايي، يان بلټيت هاوه لان فه رموويان و شويټکه وتوواني نه وان له وته و کرده وه کانياندا، يان بلټيت (الشافعي) و (أحمد) فه رمووی، (ابو حنيفة) و پشه وای به نرخ و گرانبه ها (مبه ستي مالک ه)، به ره لستي وه حی خوا و دينه که ی ده که ن، فيل ده که ن له وه ی خوا حه رامي کردوه و حه لالي ده که ن، نه ی نه و نوممه ته ی که به ديني پيغه مبه ره که ی ياريان کردوه، وه کو ياريکردني مندال له نيو قورپاودا، حاشا بيت که پيغه مبه ره ﷺ حوکم به هوه س و نه فامي بکات، به راستي نه وه حوکميکی کوټرانه يه .

نه گەر بلټيت: نه مه (مه ی) ه... نه وا ده بيسي که سانتيک ولا مت دده نه وه و ده لين: نه خير نه مه (مشروبات الروحية) نيتر بو حه رامي ده که ی؟ نه گەر نه لټيت: نه مه به رازه ! نه وه يه کيکی تر ده لټيت: من له گه ل تودا جياواز نيم، به لام نه و به رازه ی جاران حه رام کرابوو به رازيکی نه خوשי دهرده دار بووه و جوړه ها نه خوשי پتوه بووه، به لام به رازه کاني نه مړو له ژير چاوديري پزيشکدا په روه رده ده کرين، نيتر چی هويه که هيه به بو حه رام کردني !؟ ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم.

به لي... فيل ده که ن له سهر قه ده غه کراوه کاني خواي گه وره و ده يانه وي حه لالي بکه ن، نيللا مه گەر که سانتيک نه بيت خواي گه وره ره حمي پي کرد بيتن، جا ته ماشاي نه م چهند وشه پيغه مبه را يه تيبه بکه که يه کيکه له موعجيزاتي پيغه مبه ري خوا ﷺ: ((ليشربن ناس من أمتي الخمر يسمونها بغير اسمها))، واته: که سانتيک له نوممه ته که م مه ی ده خونه وه و به ناوي تره وه ناوي لي ده نين)).

١- ((إغاثة اللهفان)) (٢٣٢/١) ط المعرفة.

براکانم ... به راستی مهی دهردیکی کوشنده و مهزنه و دایکی هه موو نه خۆشییه پیسه کانه.

ئیمامی (النسائی) به سه نه دیکی (صحیح)^١ له گوشتاری عوسمانه وه ریوایه تی کردوه که وا ده لیت: ((اجتنبوا الخمر فإنها أم الخبائث، إنه کان رجل ممن خلا قبلکم تعبد فعلقته امرأة غویة، فأرسلت إليه جاريتها فقالت له: إنا ندعوك للشهادة فانطلق مع جاريتها، فطفقت كلما دخل بابا أغلقته دونه حتى أفضى إلى امرأة وضیئة عندها غلام وباطية خمر، فقالت: إني والله ما دعوتك للشهادة، ولكن دعوتك لتقع علي أو تشرب من هذه الخمرة كأسا أو تقتل هذا الغلام، قال: فاسقيني من هذا الخمر كأسا، فسقته كأسا، فقال: زيدوني فلم يرم حتى وقع عليها وقتل النفس، فاجتنبوا الخمر، فإنها والله لا یجتمع الإيمان وإدمان الخمر إلا لیوشک أن یرج أحدهما صاحبه))، واته: خۆتان بپاریزن له مهی، چونکه نه وه دایکی هه موو پیسه کانه، جا کابرایه کی خواپه رست له پێش ئیوه هه بوو ئافره تیکی داوین پیس دلی په یوه ست بوو پیوه، بۆیه که نه زه که ی خۆی نارد و پێی گوت: ئیمه بانگت ده که ی بۆ که واهییه ک (شایه تییه ک) نه ویش له گه ل که نه زه که دا رویش، جا زه فه ری پێ برد، له هه ر ده رگایه که وه ده چوونه ژووره وه نه وا له پاشی نه وه ده یگرت، تا کو گه یشتنه لای ئافره تیکی زۆر جوان که مندالیک و ده فریکی مهی له نزیك بوو، ئافره ته که گوتی: سویند به خوا من تۆم بۆ که واهی بانگ نه کردوه، به لکو بۆ نه وه تۆم بانگ کردوه که داوین پیسیم له گه لدا نه نجام بده ی تان له وه (مهی) ه بخۆیت وه وه یاخود نه م منداله بکوژیت، (کابرایش ببینی که ناچاره بۆیه به بۆچوونی خۆی سووکتین تاوانی له وه سی تاوانه هه لبارد) گوتی: په رداخی که له وه (مهی) هم بده ری، نه ویش په رداخیکی پێدا، گوتی: زیاترم پێ بده ن، جا وازی لی نه هینا تا وه کو له گه ل ئافره ته که دا داوین پیسی نه نجام دا و منداله که یشی کوشت، بۆیه دوور بکه ونه وه له مهی، چونکه -سویند به خوا- هه ر که باوه پ و به رده وام بوون له سه ر مهی له یه ک دلدا بیان هوی کۆ ببه وه نه وا یه کیکیان نه ویتر ده ر ده کات)).

١- أخرجه النسائي كتاب ((الأشربة))، باب ((ذكر الآثام المتولدة عن شرب الخمر)) (٢١٥/٨)، و ((الكبرى)) (٥١٧٧)، وابن أبي شيبة في ((مصنفه)) (٥٠٩/٥)، وعبد الرزاق في ((مصنفه)) (٢٣٦/٩)، وانظر: ((الصحيحة)) (٢٧٩٨) وصححه الألباني في ((صحيح سنن النسائي)).

جا زور نهسته مه باوهړ و خوشويستنی مهی له یهك دلدا كو ببڼه وه .
پټغه مبهري خواخه^١ فهرموويه تی: (مهروه كو له ههردوو كتيبي (صحيح) دا
هاتووه له فهرموودهی (أبو هريره) وه: ((لا يزني الزاني حين يزني وهو مؤمن، ولا
يسرق السارق حين يسرق وهو مؤمن، ولا يشرب الخمر حين يشربها وهو مؤمن))، واته:
كاتي كهي زيناكار له و كاته دا زينا دهكات نه و ايماندار نييه، كاتي كهي دز له و
كاته دا دزي دهكات نه و ايماندار نييه وه كاتي كهي مه يخور له و كاته دا مهی
ده خواته وه نه و ايماندار نييه)).

إبن عباس^٢ و جگه له و ده فهرمون: نه گهر كهي ايماندار مهی خوارده وه نه و
به م شيوه ايماني لي ده سينرپته وه، نه مجار ابن عباس په نجه كاني كرده نيو
يه كتردا و پاشان دهر يه پنا، نه گهر ته و بهی كرد نه و ايمانه كهي به م شيوه به يو
ده گهر پته وه (نه مجار په نجه كاني كرده وه نيو يه كتردا)، جاريكيان (أبو هريره)
دهسته كاني به رز كرده وه يو سهر سهری و گوتی: نا به م شيوه ايماني لي
ده سينرپته وه و هكو هه وړيك له سهر سهری راده وه ستي نه گهر ته و بهی كرد و
گه پايه وه نه و ايمانه كهي يو ده گيرپته وه به م شيوه^٣.

مه لي: من مهی ناخو مه وه به لكو ته نها ده يكرم و دهر خواردی كه سانتيكي جگه له
موسلماناني ده دم! جا من ده لييم: تو خو ت ده خه له تيئي، ايا گويت له و
فهرمووده هي پټغه مبهركه ت نه بووه^٤ ؟!

ايمامي نه حمده له (مسند) هكه يدا و الترمذي و أبو داود و ابن ماجه له
(سنن) هكانياندا به سهنه ديكي (صحيح)^٥ له بهر چهنه (شواهد) يك له فهرموودهی

١- أخرجه البخاري كتاب ((الحدود))، باب ((الزنا و شرب الخمر)) (٦٧٧٢) و (٥٥٧٨)، و مسلم كتاب ((الإيمان))، باب ((بيان نقصان الإيمان بالمعاصي)) (٥٧).

٢- أخرجه البخاري كتاب ((الحدود))، باب ((إثم الزناة)) (٦٨٠٩)، من حديث ابن عباس^٦ و قد سبق.

٣- أخرجه المروزي في ((تعظيم قدر الصلاة)) (٤٧٢) و قد سبق.

٤- أخرجه الترمذي، كتاب البيوع، باب ((النهي أن يتخذ الخمر خلا)) (١٢٩٥)، وقال: ((هذا حديث غريب من حديث أنس))، وابن ماجه، كتاب الأشربة، باب ((لعنت الخمر على عشرة أوجه)) (٣٣٨١)، وله شاهد من حديث ابن عباس أخرجه أحمد (٣١٦/١)، وشاهد آخر عن ابن عمر عند أحمد (٢٥/٢)، وأبي داود (٣٦٧٤)، وابن ماجه (٣٣٨٠)، وصححه العلامة الألباني في ((الصحيحه)) (٨٣٩)، و((الإرواء)) (١٥٢٩) و ((غاية المرام)) (٦٠)، و((صحيح الترمذي)).

(انس و ابن عباس و ابن عمر) هوه - گوته که هی ابن عمره - کهوا پیغه مبه‌ری خوا^۱ ده‌فه‌رمویت: ((لعن الله الخمر، و شاربها، و ساقیها، و بائعها، و مبتاعها، و عاصرها، و معتصرها، و حاملها، و المحمولة إلیه)) واته: خواي گه‌وره نه‌فره‌تی کردووه له مه‌ی و له‌وه‌ش که ده‌یخواته‌وه و له‌وه‌ش پی‌شکه‌شی خه‌لکی ده‌کات و له‌وه‌ش ده‌یفرۆشی و له‌وه‌ش ده‌یکړی و له‌وه‌ش ده‌یگوشی و له‌وه‌ش باری ده‌کات و هه‌لیده‌گری و له‌وه‌ش بوی هه‌لده‌گیری و بار ده‌کړیت)).

نایا هیچ که‌سیکی تر ماوه که پیغه مبه‌ری خوا^۱ باسی نه‌کردبیت؟ به راستی پیغه مبه‌ری خوا^۱ هیچ که‌سیکی به جی نه‌هیشتووه، بویه وریابه هه‌رگیز نه‌لئی: من نایخۆمه‌وه به‌لکو ته‌نھا پی‌شکه‌شی جگه له موسلمانانی ده‌که‌م، وریابه به‌و قسانه هه‌لمه‌خه‌له‌تی نه‌گینا تو - سویند به خوا - نه‌فره‌ت لی کراوه له لایه‌ن خوداوه و له‌سه‌ر زاری پیغه مبه‌ری خوداوه^۲ نه‌گه‌ر نه‌و کاره بکه‌یت له‌پاش نه‌وه‌ی فیر بوویت و زانیت.

وریابه هه‌رگیز مه‌ی پی‌شکه‌شی هیچ مرۆفیک مه‌که له‌سه‌ر زه‌ویدا هه‌رچه‌نده نه‌و که‌سه بی‌باوه‌پترین که‌س بیت له‌سه‌ر زه‌ویدا، خۆت مه‌خه‌ره به‌ر نه‌فره‌تی خوا، نه‌وه‌ش بزانه که نه‌فره‌تی خوا مانای دوور که‌وته‌وه‌یه له ره‌حمه‌تی خوا، نه‌و ره‌حمه‌ته‌ی که هه‌موو شتیکی گرتووه‌ته‌وه، به راستی ئی‌مه له‌وپه‌ری پی‌ویستیداين بۆ ره‌حمه‌تی خوداوه‌ندی گه‌وره و بالاده‌ست، وریابه هه‌رگیز مه‌ی هه‌لمه‌گره، هه‌رگیز پی‌شکه‌شی که‌سی مه‌که، هه‌رگیز مه‌یفرۆشه، هیچ که‌سیک بوی نییه بل‌یت: نه‌مه به‌رژه‌وه‌ندی تیدايه !! نه‌خیر...

بزانه که به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان (المصالح) ده‌بنه سی به‌شه‌وه^۱:

۱. به‌رژه‌وه‌ندی شه‌ری (مصلحة شرعية) .
۲. به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی به‌فیرۆچووی قه‌ده‌غه‌کراوی هه‌لوه‌شاو (مصلحة مهدرة ملغاة محرمة).
۳. به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی تر که پیی ده‌لین ((مصلحة مرسله)).

۱ - انظر: ((معالم أصول الفقه عند أهل السنة)) (۲۵۲ - ۲۴۳ ط دار ابن الجوزي) للجيزاني.

جا به‌رژه‌وه‌ندی شرعی (المصلحة الشرعية): بریتیه له‌و به‌رژه‌وه‌ندیانه‌ی که جووتن له‌ گه‌ل به‌لگه‌ی قورئانی پیروژ یان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری نازدار ﷺ، واته: هرکه ئیسلام هه‌یه واته به‌رژه‌وه‌ندی هه‌یه، هیچ کیشه نییه نه‌گه‌ر بلتیت: هرکه به‌رژه‌وه‌ندی هه‌یه واته ئیسلام هه‌یه - به‌و مه‌رجه‌ی که باس کرا - چونکه هرگیز ئیسلام نه‌هاتوه ته‌نها له‌ به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌کان و خو‌شگوزرانی نه‌وان له‌ دنیا و دواړژدا نه‌بتیت، به‌لام نه‌صل وایه که بلتین: هرکه ئیسلام هه‌بت واته به‌رژه‌وه‌ندی هه‌یه، به‌لام هه‌ندی کهس هه‌ن - بۆ نمونه - ترئ ده‌که‌نه مه‌ی له‌ به‌ر زیادکردنی سه‌رمایه و ده‌لتیت: نه‌مه به‌رژه‌وه‌ندییه به‌ نیسبه‌ت منه‌وه!! له‌وکاته‌دا پتئ ده‌لتین: نه‌خیر، نه‌و به‌رژه‌وه‌ندییه پتئ ده‌لتین: به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی به‌فیروچوو قه‌ده‌غه‌کراو و هه‌لو‌ه‌شاو (مصلحة مهدرة و محرمة و ملغاة) چونکه راسته‌وخو ده‌دا له‌ به‌رژه‌وه‌ندی شرعی که جیاوازه له‌ گه‌ل قورئانی پیروژ و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، جا به‌رژه‌وه‌ندی به‌فیروچوو (المصلحة المهدرة) به‌رژه‌وه‌ندییه‌که له‌ گه‌ل به‌رژه‌وه‌ندی شرعی دا جیاوازه و ناگونجیت، واته: له‌ گه‌ل قورئان و سوننه‌ت دا جیاواز و ناکوکه.

به‌لام (المصلحة المرسله): بریتیه له‌و به‌رژه‌وه‌ندییه‌ی که له‌ گه‌ل به‌نه‌ماکانی نه‌م دینه‌دا جووته، له‌ گه‌ل به‌نه‌ما گشتیه‌ی شه‌ریه‌کاندا جیاواز نییه، بۆ نمونه: قایم کردن و مه‌حکم کردن گرتبه‌ستی هاوسه‌رگرتن، جا نه‌م بابه‌ته هیچ به‌لگه‌یه‌ک نییه له‌ سه‌ری له‌ قورئان و سوننه‌تدا، به‌لکو نه‌وه پتئ ده‌لتین (المصلحة المرسله) بۆ دلتیاکردن و زامن کردنی مافه‌کانی ئافره‌ت له‌ سه‌رده‌می‌کدا هه‌موو په‌یمان و به‌لینه‌کان تیکچونه، به‌و شیوه‌یه نه‌ودوا‌ی نمونه‌کانی بزانه.

که‌واته مه‌ی دایکی هه‌موو شته‌ پیسه‌کانه، خوا‌ی گه‌وره له‌ یه‌که‌م ئایه‌ته‌کاندا که ده‌رباره‌ی حه‌رام کردنی مه‌ی هاتوه فه‌رموویه‌تی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا﴾ البقرة: ۲۱۹، واته: له‌ بابه‌ت باده و شه‌راب و قوما‌ره‌وه‌ لیت نه‌پرسن: خو نه‌وانه‌ حه‌لال و ره‌وان یان حه‌رام و نا‌په‌وان؟ پتیا‌ن بلئ: تاوان و گونا‌هیا‌ن گه‌وره‌یه، بۆ خه‌لکیش

بپي قازانچ و كهلكيان بؤ ههيه، بهلام تاوان و زيانه كانيان له سوود و بههره كه يان
 نؤرتره ((جا ئه م ئايه ته يه كه م ئايه ت بوو، پاشان ئه و ئايه ته دابه زي كه
 ده فهرمويت: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا
 تَقُولُونَ﴾ النساء: ۴۳، واته: ئه ي ئه و كه سانه ي باوه پتان هيناوه ! له كاتيكا
 سه رخوشن، نزيكي نويز مه كه ونه وه، هه تا ده زانن چي ده لين !)) چونكه مه ي
 عه قله كان داده پوشيت و داگيري ده كات وه عه قليش هو و جيگه ي پي سپاردنه
 (مناط التكليف)، كاتيكا ئه م ئايه ته دابه زي (عومري كوپي خه تتاب) بانگ كرا و به
 سهريدا خويندرايه وه، ئه ويش فهرموي: ((خودايه ده باره ي مه ي
 روونكردنه وه يه كي يه كلالي كار و دل ساريژكه رمان بؤ روون بكه ره وه)) جا له پاش
 ئه وه ئه م ئايه ته دابه زي: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ
 مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ
 الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوُونَ﴾
 المائدة: ۹۰- ۹۱، واته: ئه ي گه لي خاوه ن باوه پ! بي گومان بن كه مه ي خوري و
 قومار بازي و كاغه زي (يانصيب) و ئه و بهرده ي حه يواني بهت كانى له سه ر سه ر
 ده بپي بؤ بهت كان و فالگرتنه وه بؤ ده ركه وتني باريكي چاك يان خراپ يان بؤ
 تافيكردنه وه ي بهخت وه عاده ت و باو بوو ئه مانه گشت پيسن و له كاري شه يتانن
 ده سا ئيوه خوتاني له دور بگرن تا بهلكو له دونياو قيامه تا رزگار و
 بهخته وه ربن (۹۰) شه يتان هه ر ئه يه وي به شه راب خواردن و قومار كردن دوژمنايه تي و
 قين بخاته ناوتان و له يادي خوا و له نويز كردن ريتان لي بگري و وه رتانگي پي ئاخو
 ئيتر ئيوه له و كارانه ده سه به ردار ده بن؟ واته: ده بي له و شتانه ده ست هه لبگرن كه:
 خوا حه رامي كردن (۹۱) (((.

۱ - أخرجه أحمد (۵۳/۱)، وأبو داود كتاب ((الأشربة))، باب ((تحريم الخمر)) (۳۶۷۰)، والترمذي، كتاب
 تفسير القرآن باب ومن سورة المائدة (۳۰۴۹)، وقال: ((حديث حسن صحيح))، والنسائي كتاب ((الأشربة))، باب
 ((تحريم الخمر)) (۲۸۶/۸)، وصححه علي ابن المديني. كما في ((الفتح)) (۱۲۹/۸)، والحاكم (۱۴۳/۴) ووافقه
 الذهبي، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الترمذي)).

له و کاته دا (عمر) بانگ کړا و به سهریدا خوټنرایه وه نه ویش فهرمووی:
دهستبردارۍ بووین، دهستبردارۍ بووین)).

نایا نيمه ده لټين: په روه ردگارمان دهستبردار بووین؟ یان چی ده لټين؟ نایا
مه یخوره کان واز ده ټین و دهستبردارۍ ده بن؟ جا هرکه سی لای خوی گوره
تهویه بکات نه وا تهویه که ی لی ودرده گری.

به لی... خیراکن براکام، داوا له خوا ده که م نيمه و نيوه بپاریزی، من تا کو
نیستایش نه وان به برای خوم ده زانم چونکه من باش ده زانم که بنده هر بنده یه و
په روه ردگاریش هر په روه ردگار... رهنګه هندی جار بنده کان لاواز بن به لام له
همان کاتدا خهیریان تیدایه، براکم بویه من بانگی تو ده که م، نه ی نه و که سی
توشی نه و به لایه هاتوی و که وتوویته ناو نه و زه لکاوه وه نه و تاوانه گوره یه ت
نه نجام داوه، یان ته نانه ت (مه ی) ت پیش ناو خستبیت له سر خوانی خوار دنه که ت،
خیراکه هر نیستا: داوات لی ده که م له بهر خاتری خوا هر نیستا بگه رپوه بو لای
خوی په روه ردگار، هر نیستا له سر خوانی نان خوار دنه که ت دوری بکه روه وه، له
یه خچال (ثلاجه) تایه تییه که ت له نویسینګه که ت یان له ماله که ت، هر نیستا له و
به لایه و له و نه خوشییه خوت رزگار بکه و روو له په روه ردگاری زهوی و ناسمانه کان
بکه، دلنیا به خوی گوره شاد ده بیت به تهویه و گه پانه وه که ت، بو نه وه ی تویش
— انشاء الله — له به هشته که یدا شادمان بیت به خوار دنه وه ی نه و مه یی که بو
نه وانه ی نه یخونه وه زور خوش و به مه زه یه، هر وه کو خوی گوره ده فهرمویت:

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ
وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ﴾ محمد: ۱۵، واته: نمونه و سیفه تی نه و به هشته ی به
خوپاریزان به لټین دراوه له پاشه روژدا پییا بدریت نه م شیوه یه: رووباری زوری له
ناوی خاوین و نه گورپاو و بی بونی تیدایه، زور رووباری تیدایه، له شیر ی سپی و
جوان که به هو ی مانه وه — وه ک شیر ی دنیا — تامی نه گورپاو و چه ندین چه م و
رووباری تیدایه له شهراب و مه یی که بو نه وانه ی نه یخونه وه — زور خوش و به
مه زه یه، واته: دوره له هر وه سفیکی مه یی دنیا دا.)) مه ی له به هشته دا؟

به لى... به لام ئه و جوړه يان هه رگيز توشى سه رټيشه ت ناكات و به هوپه وه عه قلت له دهس نادهيت.

خيراكه هه رټيستا براى خو شه ويستم هه رگيز بى هيو و بى ئوميد مه به، ئيمامى (البخارى) له (صحيح) هكهيدا ريوايه تى كړدووه له فهرموده دى (عمرى كوپى خه تتاب) هوه ده لټيت: ((أَنَّ رجلاً على عهد النبي ﷺ كان اسمه عبد الله، وكان يلقب حمرا، وكان يضحك رسول الله ﷺ، وكان النبي ﷺ قد جلده في الشراب، فأتى به يوماً فأمر به فجلد، فقال رجل من القوم: اللهم العنه، ما أكثر ما يؤتى به؟ فقال النبي ﷺ: " لا تلعنوه، فوالله ما علمت إنه يحب الله ورسوله))،^١ واته: كابرايه كه به بو له سه رده مى پيغه مبه رى خوا دا ﷺ ناوى عبدالله بو وه به (حمار) ناسراو بو (واته: گويد ريژ) وه هه رده م پيغه مبه رى خوا ﷺ به هوئى ئه وه وه پيدكه نى، پيغه مبه رى خوا ﷺ به هوئى خواردنه وه دى (مهى) وه به قامچى لى دابوو، روژيك ئه ويان هينا و ئه ويش فهرمانى كړد و قامچيان ليدا، كابرايه كه له خه لكه كه گوتى: خودايه نه فهرتى لى بكه، هينانى بو ئيره چه نده زوره !!؟ كاتى پيغه مبه رى خوا ﷺ ئه وه سه ته واژه دى بيست چى فهرموو؟

فهرمووى: نه فهرتى لى مه كهن، سويند به خوا، ئه وه دى كه من ده زانم ئه و كابرايه خوا و پيغه مبه ركه دى ﷺ خو ش ده وټت).

ئهم پياوهدى كه دارى هدى به سه ردا جى به جى ده كړيت پيغه مبه رى خوا ﷺ ده ربارهى ده فهرمويت: ((ئهو خوا و پيغه مبه ركه دى ﷺ خو ش ده وټت)) به لى .. چونكه ئه و به نده يه كى لاوازه، له هه ر ساتيكدا بيت تيده كه وئ و هه له ده كات، به لام ده رگا هه رده م والا يه، ئوميد و هيو له ره حمه تى خواى به توانا و به ده سه لات زور و گه وړه يه.

له رپوايتيكى تر دا كه له (صحيح البخارى) دا هاتووه له فهرموده دى (أبو هريره) هوه ده لټيت: ((أتى النبي ﷺ بسكران، فأمر بضربه . فمنا من يضربه بيده

١ - أخرجه البخاري كتاب ((الحدود))، باب ((ما يكره من لعن شارب الخمر وإنه ليس بخارج من الملة)) (٦٧٨٠).

ومنا من يضربه بنعله ومنا من يضربه بثوبه، فلما انصرف قال رجل: ما له أخزاه الله، فقال رسول الله ﷺ: "لا تكونوا عون الشيطان على أخيكم" ^١ واته: كابرايه‌كي سه‌رخو‌شيان هینا بۆ لای پیغه‌مبه‌ری خواﷺ نه‌ویش فه‌رمانی لیدانی دا، جا تیاماندا هه‌بوو به ده‌سته‌کانی لئی ده‌دا، هه‌بوو به پیل‌اوه‌کانی، هه‌بوو به جل و به‌رگه‌که‌ی، کاتی رویش کابرايه‌ك گوتی: به راستی خوا شه‌رمه‌زاری کرد، پیغه‌مبه‌ری خواﷺ فه‌رمووی: مه‌بنه هاوکاری شه‌یتان بۆ سه‌ر براکه‌تان)).

له ریوايه‌تیکی تردا (أبو هريره) ده‌فه‌رمویت ^٢: ((فقلنا له: ما اتقيت الله، ما خشيت الله، وما استحييت من رسول الله ﷺ، ثم أرسلوه، فقال ﷺ ((لا تقولوا هكذا، لا تعينوا عليه الشيطان، ولكن قولوا: اللهم اغفر له، اللهم ارحمه، اللهم تب عليه)) . واته: ئی‌مه به نه‌ومان گوت: ئایا بۆ خۆت له خوا نه‌پاراست، ئایا بۆ له خوا نه‌ترسای، ئایا بۆ شه‌رمت له پیغه‌مبه‌ری خواﷺ نه‌کرد، نه‌مجار لئی گه‌پان و وازیان لئ هینا، پاشان پیغه‌مبه‌ری خواﷺ فه‌رمووی: ((وا مه‌لین، هاوکاری شه‌یتان مه‌که‌ن له‌سه‌ر نه‌و، به‌لكو بلین: خودايه لئی خۆش به، خودايه ره‌حمی پی بکه، خودايه ته‌وبه‌ی لی وه‌رگه‌)).

من لی‌ره‌وه وه‌كو شوینكه‌وتنی خۆشه‌ویسته‌كه‌م ﷺ دوعا بۆ هه‌موو نه‌و كه‌سانه ده‌كه‌م كه توشی مه‌یخواردن هاتوون و ده‌لیم: خودايه ره‌حمیان پی بكه‌یت، خودايه لی‌یان خۆش به.

خیراكه — برا خۆشه‌ویسته‌كه‌م — بلی، (هه‌روه‌كو هاوه‌لان گوتیان): په‌روه‌ردگارمان نه‌وا ده‌سته‌برداري مه‌ی بووین.

له هه‌ردوو کتییی (صحیح) ^٣ دا هاتووه‌ که‌وا (أنس ی کوپی مالک) ده‌فه‌رمویت: ((كنت ساقی القوم فی منزل أبي طلحة، وکان خمرهم یومئذ الفیضیخ، فأمر رسول

١ - أخرجه البخاري كتاب ((الحدود))، باب ((ما یکره من لعن شارب الخمر)) (٦٧٨).

٢ - أخرجه أحمد (٢/٢٩٩)، وأبو داود كتاب ((الحدود))، باب ((الحد فی الخمر)) (٤٤٧٧، ٤٤٧٨)، وصححه الألبانی فی ((المشکاة)) (٣٦٢١)، ((وصحیح أبي داود)).

٣ - أخرجه البخاري كتاب ((المظالم))، باب ((صب الخمر فی الطريق)) (٢٤٦٤)، وانظر أطرافه هناك، ومسلم كتاب ((الأشربة))، باب ((تحريم الخمر)) (١٩٨٠).

الله ﷻ مناديا ینادي: "ألا إن الخمر قد حرمت" قال: فقال لي أبو طلحة: اخرج، فأهرقها، فخرجت فهرقتها، فجرت في سكك المدينة)) واته: من مه یگټر بووم له مائی (أبو طلحة) وه نه و رۆژه مه یه که یان (فضیخ) بوو (واته: ئاره قی خورما)، له و کاته دا پیغه مبه ری خوا ﷻ فه رمانی کرده بانگه واز کاریک که بانگ بکات: نه و له نه مړو به دواوه مه ی حه رام و قه ده غه کرا . ده لټیت: (أبو طلحة) به منی گوت: ده رچوو، مه مووی برېژه . جا منیش ده رچووم و هه موویم رږاند، بویه به شه قامه کانی مه دینه دا که و ته ری)).

ته ماشاکه براکه م وه لآمدانه وه ی هه موو هاوه لان بۆ فه رمانه کان چۆن بوو! خیراکه – برای موسلمان – په له که به گه رانه وه و ولآمدانه وه .

نه م باسه به چیرۆکیکی نۆر جوان ته واو ده که م، که نه ویش چیرۆکی (أبو محجن الثقفي)^١ ه، (أبو محجن الثقفي) کابرایه کی سوارچاکی پالنه وان بوو، له گه ل نه وه یشدا توشی به لایه ک هاتبوو نه ویش خواردنه وه ی مه ی بوو، نه م کابرایه نۆر لاواز بوو به رانه ر به مه ی، له گه ل نه وه یشدا ده رچوو بۆ جهنگی (القادسیه) به مه به سستی تیگوشان له پیناوی خوادا له گه ل (سعد ی کوپی أبی وقاص) دا، له وئ له گورپه پانی جهنگه که جاریک تر لاواز بوو وه مه ی خوارده وه، بویه نه ویان هینا بۆ لای (سعد ی کوپی أبی وقاص)، (سعد) یش به ندی کرد، حوکمی دا به سه ردا به وه ی که نابیت له و جهنگه به شداری بکات – چونکه سنوره کان (الحدود) له گورپه پانی جهنگدا جئ به جئ ناکریت – نه مجار جهنگ ده سستی پی کردو أبو محجن کوپیستی حيله ی نه سپه کان و دهنگی شمشیرو رمه کان بوو ده سستی به گریان کرد و ویستی به شداری بکات و ویستی هه سستیت به لآم به کوټ و زنجیر ده ست و پیی به ستراوه ته وه .

١- قال ابن حجر: في ((الإصابة)) (٢٢٢/٧): أبو محجن الثقفي الشاعر المشهور، مختلف في اسمه، فقیل: هو عمرو بن حبيب بن عمرو بن عمير بن عوف... وقيل: اسمه كنيته، وكنيته أبو عبيد وقيل: اسمه مالك، وقيل: عبدالله... قال أبو أحمد الحاكم: ((له صحبة و يخیل إلی أنه صاحب سعد بن أبي وقاص...)). وانظر: ((الاستيعاب)) لابن عبد البر ترجمة أبي محجن.

جا فهرموو ئه مه باسه كه يه به ته واړی:

له (مصنف عبد الرزاق)^١ دا به سه نه ديك له (ابن سيرين) هوه هاتووه: أبو محجن هيشتا به رده وام جه لده ی لی ددرا به هوی مه يه وه، کاتی نه و کاره زور بووه وه بویه به نديان کرد و به کوټ و زنجير به ستیان وه، کاتی رۆزی (القادسیه) هات نه وانی ده بیینی ده جه نګن، وا هاته پيش چاری که بی باوه پان له جه نګه که دا پيش که وتبیتن، بویه که سیکی نارد بۆ لای دایکی کورپه کانی سعد – یا بۆ لای خیزانه که ی – و پپی ده لیت: که أبو محجن پیت ده لیت: نه گهر نه و نازاد بکات و نه م نه سپه ی پی بده ی و چه کیکی پی بده یی، نه و له پاش جه نګه که یه که م که س ده بیت بګرپته وه نه گهر نه کوژیت، جا له و کاته دا أبو محجن ده یگوت:

کفی حزناً أن تلقی الخیل بالقفا   واطرک مشدوداً علی وثاقیها
إذا شئت عنانی الحديد وغلقت   مصاریع من دوني تصم المنادیا

نه مجار نه ویش رۆیشت و به خیزانه که ی (سعد) ی گوت، نه ویش هه موو کوټ و زنجیره که ی کرده وه و سواری نه سپیکی کرد که له مالدا بوو وه چه کی هه لگرت و نه مجار به په له خوی گه یانده موسلمانان، جا که ده گه یشته هه ر که سیګ ده یکوشت و پشی ده شکاند، له و کاته دا (سعد) ته ماشای کرد و سه رسام بوو، گوتی: نه م سواره کییه؟ ده لیت: پاش ماوه یه ک خوای گه وره سه رکه وتنی به خشیه موسلمانان، جا أبو محجن گه راپه وه و چه که که ی گه رانده وه جیګه ی خوی و کوټ و زنجیره که ی له پپی خوی کرد هه روه کو جاری پيشوو، پاشان سعد هات، خیزانه که ی گوتی: کوشتاره که تان چۆن بوو؟ نه مجار نه ویش بۆی باس کرد و گوتی: توش بووین و توش بووین ... تا کو خوای گه وره کابرایه کی نارد له سه ر نه سپیکی به له ک (دووپه نګ) بوو، جا نه گهر من (أبو محجن) م له کوټه که ی به جی نه هیشبایه نه و گومانم ده کرد نه و بیت چونکه زور له و ده چوو، نه ویش گوتی:

١ - أخرجه عبد الرزاق في ((مصنّفه)) (٢٤٤/٩)، وصححه سندّه الحافظ في ((الإصابة)) (٢٢٤/٧)، وبواه ابن أبي شيبة في ((المصنّف)) (١٠/٨، ١١) من وجوه آخر من طريق: إبراهيم بن محمد بن سعد عن أبيه قال: ((أُتي سعد بأبي محجن يوم القادسية)).

سویند به خوا نه‌وه أبو محجن بوو، کاره‌کیش به و شیوه بوو .... نه‌مجار ه‌موو چیرۆکه‌کی بۆ باس کرد، نه‌ویش ناردی به شوینیدا و کوته‌که‌ی لی کرده‌وه و گوتی: ده‌بی ه‌رگیز به ه‌وی مه‌یه‌وه جه‌لده‌ت لی نه‌ده‌ین، أبو محجن گوتی: سویند به خوا ده‌بی منیش ه‌رگیز نه‌یخۆمه‌وه، چونکه من پیم ناخۆش بوو له ترسی جه‌لده‌دا وازی لی بهینم، جا له پاش نه‌وه چیر نه‌یده‌خوارد ه‌وه.

برای خۆشه‌ویستم... ه‌رگیز بی هیوا مه‌به، ه‌رگیز بی ئومید مه‌به خوشکی به‌پێزم... ده‌با ه‌موو بگه‌پێنه‌وه بۆ لای خوای بالا ده‌ست و میهره‌بان، ه‌روه‌ها ئاگادارتان ده‌که‌مه‌وه له ماده‌ ده‌بی هۆشکه‌ره‌کان... گه‌نجه‌کانمان ئاگادار ده‌که‌مه‌وه... کچه‌کانمان ئاگادار ده‌که‌مه‌وه... با نه‌وه باش بزانی که‌وا ه‌مووان به‌پرسین و ه‌موو خیزانی‌ک به‌پرسه، ه‌موو ده‌زگایه‌کی ئایینی و راگه‌یاندن و په‌په‌وه و به‌رنامه‌ی فیروبوون (المنهاج التعليمیه) و یانه‌یه‌کی وه‌رزشی به‌پرسه، چونکه لاوانمان جگه‌رگۆشه و سۆمای چاوی ئیمه‌ن.

مؤامرة تدور على الشباب	لتجعله ركاما من الشراب
مؤامرة تقول لهم: تعالوا	إلى الشهوات في ظل الشراب
مؤامرة يحبك خيوطها	أعداء سوء في لؤم الذئاب
تفرق شملهم إلا علينا	فصرنا كالغريسة للكلاب

واته: پلانی‌ک بۆ لاوان ده‌گی‌پ‌دری‌ت، بۆ نه‌وه‌ی بی‌کاته ته‌پۆلکه‌یه‌ک له خۆل، پلانی‌که پێیان ده‌لێت: وه‌رن، بۆ ه‌وه‌سبازی له ژیر سیبه‌ری شه‌رابدا، پلانی‌که ده‌زوه‌که‌ی ده‌چیندری‌ت له لایه‌ن، دوژمنانی خراپه‌وه له ریسوایی گورگدا، راو بۆچوونیان له یه‌ک جیاوازه‌ ته‌نها له‌سه‌ر ئیمه‌ نه‌بی‌ت، بۆیه بووینه به‌ نیچیری‌ک له به‌ر ده‌ستی سه‌گدا.

ئه‌ی برای خۆشه‌ویستم... بگه‌پێوه بۆ لای خوا، پارێزگاری له نوێژی جه‌ماعه‌ت بکه، واز له هاوه‌لی خراپ به‌پێنه‌وه، هاو‌پێتی پاك و پوخته‌كان بکه، په‌نا بگره‌ به‌ خوای گه‌وره و بالا ده‌ست، باش بزانه که‌ خوداوه‌ندی گه‌وره ه‌رگیز په‌شیمانته‌

ناکاته وه، چونکه نه وهی په نا به نه و بگریټ و پشت به نه و بیهستی و هموو کاره که ی بۆ نه و بگریټته وه نه و د لنبابه که هرگیز په شیمان نابیتته وه.

داوا له خوا ده که م هموو برا و خوشک و لاوه کانمان بپاریزی و رینمایی منداله کانمان بکات ﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا ذُرِّيَّتًا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ الفرقان: ٧٤، واته: نهی په روه ردگارمان ! له هاوسه رانمان و نه وه کانماندا مایه ی رووناکی دیده و خوشیمان پی بیه خشه تا هاوکاریمان بکه ن له خوا په رستیدا و گهل و کومه لیکي و امان بیی که خواناس بیت وه خویشمان بگریټه به پیشه نگ بۆ له خواترسان)).

به رزبوونه وه و نه مانی زانست و زانیاری و بلاو بوونه وهی نه فامی

له نیشانه بچوکه کانی قیامت: نه وه یه که ئیمامی (البخاری و مسلم)^١ رپوایه تیان کردوه له فرموده ی (أنس) وه که وا پیغه مبهری خوا^ﷺ فرموویه تی: ((إن من أشراط الساعة أن يرفع العلم، ويظهر الجهل)) واته: له نیشانه کانی قیامت نه وه یه که زانست به رزده بیته وه (هله ده گیریته وه) و نه فامی دهرده که ویت).

له رپوایه تی ئیمامی (البخاری)^٢ دا هاتوه: ((أن يقل العلم ويظهر الجهل)) واته: زانیاری که م ده بیته و نه فامی دهرده که ویت).

له رپوایه تیکی تر دا که له هه ردوو کتیبی (صحیح)^٣ دا هاتوه له فرموده ی (ابن مسعود و ابی موسی) وه که وا پیغه مبهری خوا^ﷺ فرموویه تی: ((إن بين يدي الساعة لأياما، ينزل فيها الجهل، ويرفع فيها العلم، ويكثر فيها الهرج "والهرج: القتل") واته: له بهر دهستی قیامه تدا (له پیش قیامت) چهند رۆژگارێک هه یه نه فامی تیدا داده به زیت و زانیاری به رز (هله ده گیریته وه) ده بیته وه و (الهرج) زۆر ده بیته، مانای (الهرج: کوشتنه)).

په نکه که سێک بلێت: چۆن ده لێیت: نه فامی بلاو ده بیته وه و زانیاری نامینی و به رز ده بیته وه، له کاتیکدا ئیتمه نه وه موو پیشکه وتنه زانستیه ده بینین؟

ولامی نه و پرسیاره نه وه یه که مه به ست له فرموده که ی پیغه مبهری خوا^ﷺ زانیاری دنیا نییه به لکو زانیاری دهرباره ی دوا رۆژه و زانیاری دهرباره ی قورئان و سوننه ته، به لام زانیاری دهرباره ی نه م دنیا یه نه وا له زیاد بووندایه هه روه کو ئیستا ده بینین.

١. أخرجه البخاري كتاب ((العلم))، باب ((رفع العلم، وظهور الجهل)) (٨٠)، و مسلم كتاب ((العلم))، باب ((رفع العلم و قبضه وظهور الجهل والفتن في آخر الزمان)) (٢٦٧١).

٢. أخرجه البخاري كتاب ((العلم))، باب ((رفع العلم، وظهور الجهل)) (٨١).

٣. أخرجه البخاري كتاب ((الفتن))، باب ((ظهور الفتن)) (٧٠٦٢، ٧٠٦٣)، و مسلم كتاب ((العلم))، باب ((رفع العلم و قبضه وظهور الجهل والفتن في آخر الزمان)) (٢٦٧٢).

خوای گه وره ده فہرمویٽ: ﴿بَلْ أَدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ﴾ النمل: ٦٦، واتہ: نا، بہ لکو زانیاری و زانستیان سہ بارہت بہ ہاتنی روژی دواپی ڪوٽا و ڪورته و نایگاتی تا ئہ وان بپرسن ڪہی دیت؟ بہ لکو ئہ وان ہر لہ گوماندان لیتی، بپروایان پیتی نیبہ بویہ مملانی ئہ ڪن، بہ لکو لہ ئاستی نابینا و کوٽین بویہ وا نڪوئی و ئینکاری ئہ ڪن !!) .

خوای گه وره ده فہرمویٽ: ﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفِلُونَ﴾ الروم: ٧، واتہ: رووڪہ شیک لہ ژیا نی ئہم دنیا ئہ زانن، ڪہچی لہ ئاخیرہت بی ناگا و غافلن !!) .

ٺایا پیڻه مبهری خوشه ویست ﷺ چی فہرموہ؟

ٺیامی ئہ حمہد لہ (مسند) ھکیدا و ئیامی بوخاری لہ (الأدب المفرد) دا بہ سہنہ دیکی (صحیح) ^۱ لہ (عبداللہ ی کوپی مسعود) ھوہ ریوایہ تیان کردوہ ڪہ وا پیڻه مبهری خواجہ ﷺ فہرموویہ تی: ((إن بين يدي الساعة ... وظهور القلم)) واتہ: لہ بہر دہستی قیامت دا (لہ پیڻش قیامت) ... دہر ڪہ وتنی پیڻو سہ ڪانہ)) بہ راستی لہم سہر دہمہ دا پیڻو س دہر ڪہ وتوہ، نوسین و روژنامہ گہری بلاو بووہ تہوہ، ھہر وہا روژنامہ و گوڙار بہ شیوہ یه کی بہرچاو بلاو بووہ تہوہ، بہ تاییہ تی لہ پاش ئہوہی ئامیری چا پی نوی پیدا بووہ و ڪہ لہ تہنہا یه ڪ خولہ ڪدا ھہ زاران بہ لکو مہلایین وشہ چاپ دہکات، جا زانیاری دہربارہی ئہم دونیایہ بہر دہوام لہ زیادہ بووندایہ ھہر وہو ڪو پیڻه مبهری راستگو ﷺ فہرموویہ تی لہ کاتی ڪدا ڪہ زانیاری دہربارہی قورئان و سوننہت ڪہم بووہ تہوہ، بہ لکو بہ راستی نہ فامی دہربارہی قورئان و سوننہت دہر ڪہ وتوہ .

بہ لام ... پیژداران دلتیاتان دہ ڪہ مہوہ – بہ لام گہردنم ئازاد بڪن لہ بہر توندی وشہ کانم: زوربہی ئہ ھلی سہر زہوی بیٺا گاو نہ فامن دہربارہی پہر وہر دگاری زہوی و

۱ - أخرجه أحمد (٤١٩/١، ٤٠٧)، والبخاري في ((الأدب المفرد)) (١٠٤٩)، وله شاهد أخرجه أحمد (٦٩/٥ مختصراً)، والنسائي (٢٤٤/٧ مختصراً) و في ((الكبرى)) (بطوله ٦٠٤٨) والطيايبي (١١٧١)، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (٦٤٧)، (٢٤٦٧).

ناسمانه كان و به پيشه وای پيغه مبه ران و گه وره ی پوخته كان ﷺ ! به لئى نه وه
راستيه كه و ده بئى ناشكرا بكریت، زوربه ی خه لكى بيتاگان له م دينه مه زنه .

بیر له م ثابته پيروزه ی خوای گه وره بکه ره وه: ﴿ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا
وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴾ يوسف: ۱۰۶، واته: خو به شى زوری نه و خه لكش كه باوه پ دينيت
هر موشريك و بتپرستن ! چاك ده زانن كه خوا دروستكړى بوونه وه ره، كه چى له
گل نه وه شدا بته كانيش ده پرستن !)).

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿ وَإِنْ تُطِيعْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ ﴾ الأنعام: ۱۱۶، واته: نه گه ر له زوربه ی خه لكاني نه م سر زه وييه كه بئى
باوه پن په پره وى بكه يت له ريگه ی خوا لات نه دهن و چه واشه و سر ليشيواوت
نه كه ن)).

خوای گه وره ده فهرمويت: ((وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴾ هود: ۴۰ واته: خو
ژماره يه كى كه ميش نه بيت له گه ليا برويان نه هينا)).

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ ﴾ ص:
۲۴، واته: نه وانه نه بيت كه باوه پريان هيناوه و كرده وه چاكه كانيان كرده وه، دياره
نه وانه يش زور كه من)).

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿ وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُ ﴾ سبأ: ۱۳، واته: به لام له
به نده كانم كه ميكيان سوپاسگوزان)).

راستيه كى نه گوره و به پيى شرع و قه ده رى خوا، زوربه ی خه لكى سر زه وى
بيتاگان له و دينه ی كه خوای گه وره خوئ رازى بووه بيتته دينى نه هلى زه وى و
نه هلى ناسمان، خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ﴾ آل
عمران: ۱۹، واته: بيگومان ته نها نه م دينى ئيسلامه يه په سهند و قبوله لای خوا
چونكه پالاوته و پوخته ی ته وایى نايينه ناسمانيه كاني تره)).

جا زوربه ی خه لكى يه كتاپه رستى خويان جئ به جئ نه كرده وه، باوه پ به
پيغه مبه رى خويان ﷺ جئ به جئ نه كرده وه ﷺ، به لكو له م دينه پيروز و به

ره حمهت نيردراوه دا كه سانيك هه ن هيشتا پايه كاني دينه كه يان نازانن به زانياريه كي راستي و دروسته وه و به پټي ويستي خوي گه وړه و ويستي پيغه مبه ري خوشه ويست ﷺ.

جا ئه ي به نده ي خوا ! پايه كاني دينه كه ت فيرته، چونكه زانيارى دهر باره ي ئه و پايانه فره ي عه ينن و پټويسته هه موو موسلمانكي پياو و نافرته بزائن).

جا پايه ي به كه م له م ئيسلامه به كتاپه رستيه، ئايا ماناي (لا اله الا الله) چيه؟ ئايا پټويستيه كاني چين؟ ئايا هه لوه شينه ره وه كاني به كتاپه رستي چين؟ ئايا مهربه كاني وشه ي (لا اله الا الله) چيه؟ جا ئه مانه چه ند پرسياركي زور گرنگن، ناخو ئيمه تا چه ند شاره زاييمان له ولا مه كاني هه يه !

هه روه ها نوټ: ئايا پايه كاني چيه؟ پټويستيه كاني چين؟ وه سوننه ته كاني چين؟ ئايا چي شتيك پوچه لي ده كاته وه؟ ئايا جياوازي چيه له نيوان پايه و پټويست و سوننه ت (الركن والواجب و السنة)؟

هه روه ها به نيسبه ت خوشكه به ريژه كانمانه وه: ئايا جياوازي چيه له نيواني خويني بينويژي (حيض) و خويني زه يساني (النفاس) و خويني (استحاضه)؟ وه حوكمي هه ريه كه له و خوينا نه چيه؟

چه ند پرسياركه له و په ري بابه خ و گرنگيدان! پټويسته له سه ر هه موو كه سيك شاره زايي لي هه بيت، ئاگاداري پايه كاني دينه كه ي بيت، من ئه و قسه يه ناكه م ته نها له بهر ئه وه ي رووني بكه مه وه كه به راستي نه فامييه كي ئاشكرا بلاو بووه ته وه، له نيو زوريه ي خه لكى سه ر زه ويدا به شيوه يه كي گشتي و له نيو زوريه ي موسلماناندا به شيوه يه كي تاييه تي له شتيكدا كه وا پټويسته هه ر هه موو كه سيك بزانييت، هوي ئه و كيشيه ئه وه يه: كه به راستي زانيارى به رز بووه ته وه — مه به ستم زانيارى دهر باره ي قورئان و سوننه ت — وه نه فامي به شيوه يه كي به رچاو دهر كه وتووه، چونكه زوريه ي خه لكى له دواړوژي خويان بي ئاگان و خه ريكي دونيان، ولا حول ولا قوه الا بالله .

پرسياركه ليړه دا ئه وه يه: ئايا زانيارى چو ن به رز ده بيته وه؟ ئه م بابه ته له و په ري ترسنا كيدا يه، جا ئه وه تا پيغه مبه ره كه مان ﷺ بومان روون ده كاته وه كه

به‌رز بوونه‌وه‌ی زانيارى مانای نه‌وه نښه: كه‌وا كابر ايه‌ك شه‌و ده‌خه‌وټ و بو سبه‌ينى هه‌لده‌ستى ده‌بينى هيچ زانياريه‌ك له سنگيدا نه‌ماوه!! نه‌ختر، نه‌وه مه‌به‌سته‌كه نښه له به‌رز بوونه‌وه‌ی زانيارى، كه‌واته مه‌به‌ستى چييه؟

بیر له‌وه‌رمووده‌يه‌ی پيغه‌مبه‌رى خوا^(ع) بکه‌روه، له‌هه‌ردوو کتیبی (صحيح) دا هاتووه له‌وه‌رمووده‌ی (عبدالله ی کورې عمرو) وه ده‌لټ: گویم لى بو پيغه‌مبه‌رى خوا^(ع) فه‌رمووى: ((إن الله لا يقبض العلم انتزاعا ينتزعه من الناس، ولكن يقبض العلم بقبض العلماء)) واته: خواى گه‌وره کاتیک زانيارى هه‌لده‌گریت و ده‌بیاته‌وه به‌شيوه‌ی هه‌لکيشان له‌خه‌لکيه‌وه هه‌لناکيشیت، به‌لکو نه‌م زانياريه هه‌لده‌گریت و به‌رزى ده‌کاته‌وه به‌مردنى زانايان)).

جا کاره‌ساته‌كه له‌ويدايه، گه‌وره‌ترین کاره‌سات له‌م ئوممه‌ته‌دا روو بدات مردنى زانايه‌كه، نه‌و شته‌ی كه‌ دلّه‌كان خويناوى ده‌كات نه‌وه‌يه كه‌وا رهنه‌كه زانايه‌ك له گه‌وره زانايان كوچى دوايى بكات ليره يان له‌وى كه‌چى نه‌م ئوممه‌ته ناگايان له مردنى نښه، چونكه زۆريه‌ی كه‌نالّه ئاسمانيه‌كان يان زۆريه‌ی ده‌زگاكانى راگه‌ياندن وازيان له‌وه‌ريز و پاك و پوختانه هيتاووه و خويان خه‌ريك كړدووه به‌خه‌لگاني تره‌وه كه‌وا ده‌بوايه نه‌و زانايانه پيش هه‌موو يه‌كك له‌وان بکه‌وتايه، ده‌بيت نه‌هلى زانيارى و ريز پيش بخړين، له‌وه‌كه‌سانه‌ی كه‌ ده‌لټين: خواى گه‌وره فه‌رمووى... پيغه‌مبه‌رى خوا^(ع) فه‌رمووى... به‌ زانست و تيگه‌يشتن و به‌لگه و بوره‌انه‌وه...جا مردنى زانايان گه‌وره‌ترین كوټسپ و کاره‌ساته له‌م ئوممه‌ته‌دا روو ده‌دات.

پيغه‌مبه‌رى خوا^(ع) ده‌فه‌رموټ: ((حتى إذا لم يترك عالما، اتخذ الناس رءوسا جهالا، فسئلوا فأفتوا بغير علم، فضلوا وأضلوا)) واته: تاوه‌كو هيچ زانايه‌ك ناميتى، خه‌لگى چهند كه‌سيكى نه‌فام ده‌كه‌نه پيشه‌واى خويان و پرسياريان لى ده‌كه‌ن و نه‌وانيش فه‌توا ده‌ده‌ن به‌ بى زانيارى، جا خويان گومرا ده‌بن و خه‌لكيش گومرا ده‌كه‌ن)) چهند نه‌فاميكن، له‌كه‌ل نه‌وه‌يشدا ده‌ويترن فه‌توا بده‌ن! به‌ راستى واقعى‌كى به‌سوږيه!.

١. أخرجه البخاري كتاب ((العلم))، باب ((كيف يقبض العلم)) (١٠٠)، ومسلم كتاب ((العلم))، باب ((رفع العلم وقبضه وظهور الجهل والفتن في آخر الزمان)) (٢٦٧٣).

ئەم فەرمووده‌یه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی مه‌به‌ست له‌و (علم)ه‌ی که پێغه‌مبه‌ری خواﷺ باسی کردووه له‌و فەرمووده‌یه‌ی پێشوو‌دا زانیارییه ده‌رباره‌ی قورئان و سوننه‌ت، جا پێغه‌مبه‌ری خواﷺ لی‌رده‌دا فەرموویه‌تی: ((فَسئَلُوا فَأُفْتُوا بغير علم، فضلوا وأضلوا)) ناشکرایه که گومرایی روو له‌م ئوممه‌ته ناکات ئیلا به‌ نه‌مان و به‌رز بوونه‌وه‌ی زانست نه‌بی‌ت و به‌ مردنی زانیان نه‌بی‌ت.

جا کاره‌ساته‌ گه‌وره‌که ئه‌وه‌یه که ئیستا ئەم ئوممه‌ته‌ی پێدا تێده‌په‌رێت چه‌ند که‌سیکی نه‌فام ده‌وێن فه‌توا بده‌ن و بوێن به‌رانه‌ر به‌ زانست، من پ‌ر به‌ ده‌م ده‌لێم: به‌ راستی پاشاگه‌ردانی و بی‌ یاسایی یه‌ک له‌ فه‌تواکان ده‌بینین که له‌ رێگای که‌ناڵه ئاسمانیه‌که‌وه‌ ب‌لاو ده‌کرێته‌وه‌، تا راده‌یه‌ک خه‌لکی توشی فیتنه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ هاتوون و ده‌لێن: به‌ کێ باوه‌ر بکه‌ین؟ به‌ لکو که‌ناڵه ئاسمانیه‌کان ئیستا ئەو شیخ و ئەه‌لی زانستانه که له‌ رێگای شاشه‌کانیا‌نه‌وه‌ ده‌رده‌که‌ون ده‌لێی شه‌ره‌ که‌له‌باب ده‌که‌ن و به‌ گزیه‌کت‌ر‌دا ده‌چن، هه‌ریه‌که‌و بو‌ خۆی قسه‌ی خۆی هه‌یه‌!!.

ده‌لێم: قسه‌کردن ده‌رباره‌ی دینی خوا نه‌ من و نه‌ تۆ و نه‌ هه‌چ که‌سیک له‌سه‌ر رووی زه‌ویدا بۆی نییه قسه‌ی تێدا بکات، ئەگه‌ر تۆ به‌لگه‌یه‌کت هه‌یه له‌ قورئانی پ‌رۆز و له‌ سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ری خواﷺ، به‌ تێگه‌یشتنی پێشینیانی ئەم ئوممه‌ته (سه‌له‌ف) له‌ هاوه‌له‌ پاک و پوخته‌کان و شوێنکه‌وتوو‌ان و شوێنکه‌وتوو‌انی ئەوان ئەوا قسه‌ بکه‌، که‌چی کاک فلان یان خوشکه‌ فلان ده‌رده‌که‌ون بو‌ ئەوه‌ی له‌ دینی خوادا قسه‌ بکه‌ن به‌و شیوه‌ سه‌یر و بوێرانه و به‌ بی‌ به‌لگه‌ و زانیاری، ره‌نگه‌ جاری وا هه‌بی‌ت که عه‌قلی خۆی پ‌یش ئایه‌ته‌کانی قورئان بکات یان فەرمووده‌کانی پێغه‌مبه‌ری خواﷺ به‌ بانگه‌شه‌ی ئەوه‌ی که ئەو زانیاری پ‌ییه‌!

به‌لێ... زانیاری به‌رز بووه‌ته‌وه‌، که‌سانێکی نه‌فام له‌ قورئان و سوننه‌ته‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خواﷺ پ‌یشخراون بو‌ ئەوه‌ی بنوسی‌ت و قسه‌ بکات و رێنمایی بکات به‌ بی‌ ویستی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ!! فیتنه‌ گه‌وره‌که له‌وێدایه که ئەو که‌سانه‌ی قسه‌ ده‌که‌ن ئەوانه که‌سانێکن به‌ زمانی ئیعه‌وه قسه‌ ده‌که‌ن و له‌ جل و به‌رگی ئیعه‌

ده پوښتن، بويه ((حذيفة ي كورپي اليمان) ده فهرمويت: (هه روه كو له هه ردوو كتيبي (صحيح) ١ دا هاتوه): ((كان الناس يسألون رسول الله ﷺ عن الخير وكنت أسأله عن الشر مخافة أن يدركني، فقلت: يا رسول الله! إنا كنا في جاهلية وشر، فجاءنا الله بهذا الخير، فهل بعد هذا الخير من شر؟)) فقال النبي ﷺ: ((نعم))! قال حذيفة: و هل بعد ذلك الشر من خير؟ قال ﷺ: ((نعم وفيه دخن)) قلت: وما دخنه؟ قال: ((قوم يهدون بغير هدي تعرف منهم وتنكر))؟ واته: خه لكي پرسياريان ده كرد له پيغه مبهري خوا ﷺ ده باره ي خه ير و چا كه، به لام من پرسيارى شه پ و خراپه م لى ده كرد له ترسي نه وه ي پيم بگات، گوتم: نه ي پيغه مبهري خوا ﷺ نيمه له ناو نه فامى و شه پ و خراپه دا بووين نه نجا خواى گه وره نه م خه يره ي بو هينانين، نايه له پاش نه م خه يره شه پ و خراپه هه يه وه ك چون له پيشه وهيدا هه بوو؟ پيغه مبهريش ﷺ فهرموي: به لى، حذيفة گوتم: نايه له پاش نه و شه پ و خراپه يه خير و چا كه هه يه؟ پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموي: به لى به لام خه لتيكى تيدايه، گوتم: نايه خه لته كه ي چييه؟ فهرموي: خه لكانيك پهيدا ده بن له سهر بهرنامه و ناكارى من نارپن، چا كه و خراپه شيان ليده بينيت)).

واته: چهند قسه يه كي نامو ده باره ي ديني خوا ده بيسي، زور به دورى ده زاني كه نه وه قسه ي خواى گه وره و پيغه مبهريمان بيت ﷺ، يان له ديني نيسلامدا هه بيت ((قلت: فهل بعد ذلك الخير من شر؟ قال: ((نعم دعاة على أبواب جهنم من أجابهم إليها قذفوه فيها، قلت: يا رسول الله، صفهم لنا، فقال: هم من جلدتنا ويتكلمون بالسنتنا))، گوتم: نايه له پاش نه و خير و چا كه يه خراپه و شه پ هه يه؟ گوتم: به لى... بانگه وازكارانيك له سهر ده رگاكانى دوزه خ راوه ستاون، هه ركه سيك وه لاميان بداته وه نه و فرپي ده دهنه ناو دوزه خ وه، گوتم: نه ي پيغه مبهري خوا ﷺ وه سفيان بومان بكه؟ فهرموي: نه وانه له پيستي خومانندان و به زمانى خومان قسه ده كه ن (مه به ستي نه وه يه مروفن)).

١ - أخرجه البخاري كتاب ((الفتن))، باب ((كيف الأمر إذا لم تكن جماعة)) (٧٠٨٤)، ومسلم كتاب ((الإمارة))، باب ((وجوب ملازمة جماعة المسلمين عند ظهور الفتن)) (١٨٤٧).

له ريوايه تيكي تردا كه نيمامي (مسلم)^١ رپوايه تي كړدوه پيغه مبهري خوا^٢ ده فهرمويت: ((رجال قلوبهم قلوب الشياطين في جثمان إنس)) قلت: فما تأمرني إن أدركني ذلك؟ قال: تلزم جماعة المسلمين وإمامهم، قلت: فإن لم يكن لهم جماعة ولا إمام؟ قال: فاعتزل تلك الفرق كلها ولو أن تعض بأصل شجرة حتى يدركك الموت وأنت على ذلك)) واته: به رواله تدا رواله تي مروه به لام دله كانيان دلي شهيتانه، گوتم: نهى پيغه مبهري خوا^٢ به چي شتيك فهرمانم پي ده كه ي نه گره نه وسه رده مبه به سه ردا هات؟ گوتى: په يوه ست دهبیت به كومه لي موسلمانان و پيشه واکه يانه وه، گوتم: نهى نه گره موسلمانان نه كومه ليان هه بوونه پيشه وا؟ گوتى: ((خوت به دور بگره له هه مو نه و فیرقه و تاقمانه، نه گره چي به قه پ گرتنيشت بيت به ره گي دارك هه تا مردن پيت ده گات، توش هه به هه مان شيوه دور بگره)).

بزانه كه به رزيوونه وه ي زانياري نه وه ناگه يه نيت كه زهوى چول دهبیت له كه سانتيك بانگه واز بكن بؤ ديني خوا، نه وه مبهسته كه نيبه، به لكو نه قامي به شيوه يه كي زور بلاو دهبیت وه، نه و زانايانه ي كه تنها له بهر خوا كار ده كهن كه م دهبنه وه، به لام دهبیت سهر زهوى كه سانتيكي تيدا بميتنه وه بؤ بانگه واز كړدى خه لكى بؤ ديني خوا تاكو خواي گوره خوى ويستى له سهر بيت، بزانه كه وا كومه لي رزگار بوو له هه موو كات و شوييتكدا هه ن، هه ز ده كه م به جواني له مه سه له كه تيبگه ين با وا نه زانين جياوازي هه يه له نيوان سوننه ته كاني پيغه مبهري خوا^٢ دادا.

له هه ردوو كتيبي (صحيح)^٢ هاتووه له فهرمووده ي (معاويه) وه ده لیت: گويم لي بوو پيغه مبهري خوا^٢ فهرموويه تي: ((لا تزال طائفة من أمتي قائمة بأمر الله، لا يضرهم من خذلهم أو خالفهم، حتى يأتي أمر الله وهم على ذلك))، له ريوايه ته كه ي نيمامي (مسلم) دا هاتووه: ((وهم ظاهرون على الناس)).

١ - (١٨٤٧ / ٥٢).

٢ - أخرجه البخاري كتاب ((المناقب))، باب (٢٨)، حديث (٣٦٤١)، ومسلم كتاب ((الإمارة))، باب ((قول له))، ((لا تزال طائفة من أمتي ظاهرين على الحق لا يضرهم من خالفهم)) ((١٧٥ / ١٠٣٧)).

دهبى كومه لى رزگار بوو بمينن و بهرده وام رينمووى خه لكى بكه، بؤ شه وهى راستى روونه وه بكه نه وه به به لگه ي قورشان و فهرمووده كانى پيغه مبهري خواصه، به لام نه فامى به شيوه يه كي گشتى زور ده بيت، له و پيناوه دا پيغه مبهري خواصه مينده ريزى له زانست ناوه و وه سفي زانايان ده كات، به لكو خواى گه وړه له قورثانه كه يدا فه زلى زانستى باس كړدوه و پله و پايه و ريزى زانايانى له زور ثايه تا باس كړدوه.

له گه ل مندا بير له م ثايه ته ي خواى گه وړه بكه ره وه: ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ الزمر: ٩، واته: بلې: ثايا نه و كه سانه ي كه زانان و شاره زان له گه ل نه و كه سانه دا كه نه زان و نه شاره زان يه كسان؟! "دياره هه رگيز يه كسان نين جا هه ر به و جوړه يش مروځي چاك و خراب بپروادار و بى بپروا".

خواى گه وړه ده فهرمويت: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ فاطر: ٢٨، واته: به راستى له به بنده كانى خوادا هه ر زانكانن له خوا نه ترسن و سه رى نه وازشى بؤ دانه نوينن چونكه هه ر نه وان ده زانن نه و زاته ي چ خاوه ن ده سه لاتيكه ...).

خواى گه وړه ده فهرمويت: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ المجادلة: ١١، واته: خوا نه و كه سانه تان باوه رپان هيناوه به رز ده كاته وه و نه وانه ش زانستيان پى دراوه پله گه لى به سه ر باوه رداره كاندا به رز ده كاته وه، چونكه ريز و شه ره فعه ندى لاي خوا ته نها به باوه ر و زانسته وه يه ...).

به لكو خواى گه وړه ده فهرمويت: ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ﴾ آل عمران: ١٨، واته: خوا له ريگه ي دروستكراوه كانيبه وه شايبه تى ددها - خو هه ر خو ي به سه بؤ شايبه تى - پاشان فريشته و زانكانيش شايبه تى ددهن كه: جگه له خو ي هيچ په رستراوځي شياوى راسته قينه نيبه ...).

جا يه كه م كه سيك گه واهى به ته نها ي خواى گه وړه داوه خواى گه وړه خو يه تى، نه مجار فريشته كان، نه مجار له پله ي سيپه مده نه هلى زانست و زانيارى باس كړدوه.

ابن القيم ده‌لټت: ((به راستی نه‌م دادپه‌روه‌رييه له‌و په‌ړی پله‌ی به‌رزیدایه، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ که‌سی له‌که‌دارکراو ناکاته‌ شایه‌تی خو‌ی))^١

بۆیه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ بایه‌خټکی زو‌ری به‌ زانست و قوتابیانې زانیاری و زانایان داوه‌... بایه‌خټکی زو‌ر، له‌ جیگایه‌کدا به‌ (علی)^٢ ده‌فه‌رمو‌یت: ((لأن یهدی الله بک رجلا واحدا خیر لک من حمر النعم)) واته‌: نه‌گه‌ر به‌ هو‌ی تو‌وه‌ خوای گه‌وره‌ هیدایه‌تی که‌سیک بدات نه‌وا زو‌ر باشته‌ر بۆ تو‌ له‌ مه‌ړ و مال‌تټکی زو‌ر).

له‌ ریوایه‌تټکی تردا ده‌فه‌رمو‌یت: ((من أن یكون لک حمر النعم)) واته‌: له‌وه‌ی که‌ مه‌ړو مال‌تټکی زو‌رت هه‌بیټ))جا به‌ وردی و جوانی بیر له‌و ری‌ز و پایه‌یه‌ بکه‌ره‌وه‌.

له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی تردا که‌ ئیمامی (الترمذی) و أبو داود و ابن ماجه و جگه‌ له‌وان به‌ سه‌نه‌دیکی (حسن)و به‌ بوونی چه‌ند(شواهد) ټک ریوایه‌تیا‌ن کردووه‌ له‌ فه‌رمووده‌ی (أبي الدرداء)ه‌وه‌ ده‌لټت: پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((من سلك طريقا يلتمس فيه علما سهل الله له طريقا الى الجنة، وإن الملائكة لتضع أجنحتها رضا لطالب العلم، وإن العالم ليستغفر له من في السماوات ومن في الأرض، والحيتان في جوف الماء، وإن فضل العالم على العابد كفضل القمر ليلة البدر على سائر الكواكب، وإن العلماء ورثة الأنبياء وإن الأنبياء صلوات الله عليهم لم یورثوا دینارا ولا درهما، إنما ورثوا العلم فمن أخذه أخذ بحظ وافر))^٣، واته‌: هه‌رکه‌سیک ریگایه‌ک بگرتیه‌به‌ر به‌ دوا‌ی زانستدا بگه‌رټت، نه‌وا خوای گه‌وره‌ ریگای به‌ه‌شتی بۆ سووک و ناسان ده‌کات، فريشته‌کان باله‌کانی خو‌یان راده‌خه‌ن له‌ پټناو‌ی رازی بوونی قوتابی زانستدا، نه‌وه‌ی له‌ زه‌وی و ناسمانه‌کاندایه‌ بۆ که‌سی زانا داوای لی خو‌ش بوون ده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت نه‌ه‌نگه‌کان له‌ قولایی ده‌ریاکاندا، فه‌زلی که‌سی زانا له‌سه‌ر که‌سی خواپه‌رست وه‌کو فه‌زلی مانگی چوارده‌یه‌ به‌ سه‌ر هه‌موو نه‌ستیره‌کاندا،

١ - ((مدارج السالکین)) (٤٣٩/٢) و (٤١٢/٣) بتصرف.

٢- أخرجه البخاري كتاب ((الجهاد والسير))، باب ((دعاء النبي ﷺ الناس الى الإسلام)) (٢٩٤٢)، ومسلم كتاب ((فضائل الصحابة))، باب ((من فضائل علي بن أبي طالب (ع))) (٢٤٠٦)

٣ - أخرجه أحمد (١٩٦/٥)، وأبو داود كتاب ((العلم))، باب ((الحث على طلب العلم)) (٣٦٤١)، والترمذي كتاب ((العلم))، باب ((ما جاء في فضل الفقه على العبادة)) (٢٦٨٢)، وابن ماجه في ((المقدمة)) (٢٢٣)، وحسنه لغيره الألباني في ((صحيح الترغيب)) (٧٠) و ((المشكاة)) (٢١٢)، و((صحيح الجامع)) (٦٢٩٧).

زانايان ميراتگري پيغه مبه رانن، پيغه مبه ران دينار و دهره ميان به جي نه هيشته ووه
به لکو زانستيان به جي هيشته ووه، جا هه رکه سي له و زانسته ي برد ئه و به
ناوچاوانيکي چاکه وه بردويه تي)).

خوای گه وره ئيمه و ئيوه له نه هلي زانست و زانياري و خواپه رسته راستگوکان
برميړيت .

له فهرموده يه کي تر دا ئيمامي (الترمذي)^١ ريوايه تي کردوه به سه نه ديکي
(حسن) له فهرموده ي (أبي أمارة الباهلي) يه وه: ((ذكر لرسول الله ﷺ رجلان
أحدهما عابد والآخر عالم)) - واته: باسي دوو که سيان بؤ پيغه مبه ري خواکرد ﷺ
يه کيکيان له خواترس و خواپه رست بووه و نه ووتر زانا بووه - ((، فقال رسول
الله ﷺ: " فضل العالم على العابد كفضلي على أدناكم " ثم قال رسول الله ﷺ: " إن الله
وملائكته وأهل السموات والأرضين حتى النملة في جحرها وحتى الحوت ليصلون على
معلم الناس الخير)) واته: پيغه مبه ري خوا ﷺ فهرموي: فه زلي زانا به سهر
خواپه رسته وه وه کو فه زلي منه به سهر بچو که که تانه وه، نه مجار پيغه مبه ري
خوا ﷺ فهرموي: خوای گه وره و فريشته کان و نه هلي ئاسمانه کان و نه هلي زه وي و
ته نانه ت ميرووله يه که له کوونه که ي خويدا سه لاوات ده نيترن بؤ ماموستاي خه يري
خه لکي)).

ثايا نه مه چؤن فه زل و ريژنيکه !!!

له (صحيح مسلم)^٢ دا هاتوه له فهرموده ي (أبو هريره) وه که و پيغه مبه ري
خوا ﷺ فهرمويه تي: ((من سلك طريقا يلتمس فيه علما سهل الله له طريقا الى الجنة
وما أجمع قوم في بيت من بيوت الله يتلون كتاب الله ويتدارسونه بينهم إلا نزلت عليهم
السكينة وغشيتهم الرحمة وحفتهم الملائكة، وذكرهم الله فيمن عنده ومن بظاً به عمله

١- أخرجه الترمذي كتاب ((العلم))، باب ((ما جاء في فضل الفقه على العبادة)) ((٢٦٨٥)) وقال: ((حديث حسن غريب صحيح))، والطبراني في ((الكبير)) ((٧٩١٢))، وصححه الألباني في ((صحيح الجامع)) ((١٨٣٨))، وحسنه في ((المشكاة)) ((٢١٣)).

٢- أخرجه مسلم كتاب ((الذكر والدعاء والتوبة والاستغفار))، باب ((فضل الاجتماع على تلاوة القرآن وعلى الذكر)) ((٢٦٩٩)).

لم يسرع به نسبه))، واته: هرکه سينک ريگايه ک بگريته بهر به دواى زانستدا بگه‌پږت،
 نه‌وا خواى گه‌وره ريگاي به‌ه‌شتى بؤ سووک وئاسان ده‌کات، هر کاتيك کومه‌لئک
 له مالئک له مال‌ه‌کانى خوادا کوښنه‌وه و کتېبه‌کەى خوا بخوښنه‌وه و رافه‌ى بکه‌ن
 ئيللا نارامى و دلنښايان به سهردا داده‌به‌زيت و به رهمه‌تى خوا داده‌پوشرين و
 فريشته‌کان به ده‌وره و به‌رياندا داده‌به‌زن و خواى گه‌وره لای فريشته‌کانى لای
 خوى باسى نه‌وان ده‌کات، هرکه‌سى کرداره‌کەى له سهرخو و هيواشى بکاته‌وه
 نه‌وا په‌چه‌له‌که‌کەى په‌له‌ى پيټاکات)).

به‌لکو له (مسند أحمد) و (معجم الطبراني) دا به سهنه‌ديکى (حسن)^١ هاتووه له
 فهرموده‌ى (صفوان ى کوپى عسال المرادى) وه ده‌لئت: ((أتيت النبي ﷺ، وهو
 متكئ في المسجد على برد له أحمر، فقلت له: يا رسول الله ﷺ، إني جئت أطلب
 العلم، فقال النبي ﷺ: " مرحبا بطالب العلم، إن طالب العلم تحفه الملائكة وتظله
 بأجنحتها، ثم يركب بعضهم بعضا حتى يبلغوا السماء الدنيا من حبهم لما يطلب)):
 روښتم بؤ لای پيغه‌مبه‌رى خواﷺ له کاتيکدا نه‌وا له مزگوت بوو، له‌سهر
 کراسه‌کەى خوى پال که‌وتبوو، گوتم: نه‌ى پيغه‌مبه‌رى خواﷺ من هاتووم به دواى
 فزيروون و داواکردنى زانستدا، پيغه‌مبه‌رى خواﷺ فهرموو: سلوا له قوتابى و
 داواکارى زانست، دلنښابه‌ که‌وا داواکارى زانست فريشته‌کان هه‌رده‌م ده‌وريان
 گرتووه و به باله‌کانيان سيپه‌رى بؤ ده‌که‌ن، نه‌مجار هه‌نديکيان سوارى نه‌وانى تر
 ده‌بن تاکو ده‌گه‌نه ئاسمانى دونيا له بهر خوښه‌ويستى نه‌وه‌ى که نه‌وا داواى
 ده‌کات)).

به پاستى نه‌مه پيژيکى نؤد به‌رز و پيروزه، جا سللاوت لى بيت نه‌ى براى
 به‌پيژم... نه‌ى نه‌وا که‌سه‌ى که سوورى له‌سهر ناماده بوون له کوپى زانستدا، سلوا
 له توپش بيت نه‌ى خوشکى به‌پيژم... نه‌ى داواکار و قوتابى زانست و پاستى.

١- أخرجه أحمد (٤/ ٢٣٩، ٢٤٠)، والطبراني في ((الكبير)) (٨/ ٥٤٧)، والحاكم (١/ ١٠٠، ١٠١) و
 صححه ووافقه الذهبي، وابن عدي في ((الكامل)) (٦/ ٣٣١)، وابن عبد البر في جامع بيان العلم وفضله (١/ ٣٢)،
 وحسنه الشيخ الألباني في ((المصححة)) (٣٣٩٧)

به لكو له سه يرترين فهرمووده له م بابته دا هاتېت نه وه په كه نيمامي (البخاري و مسلم)^١ ريوايه تيان كړدووه له فهرمووده ي (أبي واقد الليثي) به وه ((أن رسول الله ﷺ بينما هو جالس في المسجد والناس معه، إذ أقبل ثلاثة نفر، فأقبل اثنان إلى رسول الله ﷺ وذهب واحد، قال: فوقفا على رسول الله ﷺ، فأما أحدهما: فرأى فرجة في الحلقة فجلس فيها، وأما الآخر: فجلس خلفهم، وأما الثالث: فأدبر ذاهبا، فلما فرغ رسول الله ﷺ قال: " ألا أخبركم عن النفر الثلاثة؟ أما أحدهم فأوى إلى الله فأواه الله، وأما الآخر فاستحيا فاستحيا الله منه، وأما الآخر فأعرض فأعرض الله عنه))، واته: جاريكيان پيغه مبهري خواص ﷺ له مزگه وت دانيشتبوو وه خه لكي له گه ليدا بوون، سي كه س به ره و لاي نه مان هاتن، دوو كه سيان روويان له پيغه مبهري خواص ﷺ كړد و نه وېتر روښت، گوتي: وه له سهر مه جليسه كه ي پيغه مبهري خواص ﷺ راوه ستان، په كيكيان كه لايي به كي له مه جليسه كه دا بيني و دانيشت، نه وېتر له پشتي نه وانه وه دانيشت، كه سي سييهم پشتي له وان كړد و روښت، كاتي پيغه مبهري خواص ﷺ له قسه كاني بووه وه فهرمووي: ناي باسي نه و سي كه سته تان بو بكم؟ په كيكيان په ناي برد بو لاي خوا، خواش په ناي نه وي دا، نه وېتر يان شهرمي كړد بويه خواش شهرمي له نه و كړد، نه وېتر يان مه جليسه كه ي فهراموش كړد خواش نه وي فهراموش كړد)).

بويه هرگيز پشست له قورټان و فهرمووده مه كه ... نه ي براي شيرينم ...
سوښند به خوا نه م نوممه ته سووك و ريسوا نه بوو ئيلا له پاش نه وه ي
له قورټانه كه و فهرمووده كه ي پيغه مبهري خواص ﷺ دوو كه وتنه وه ... ئيلا له پاش نه وه ي
زانا له خواتر سه كان كوچي دواييان كړد و كه لله بووش و نه فام و به تاله كان پيش
كه وتن بو نه وه ي له ديني خوادا به بي زانياري قسه بكن !!

جا باس و كيښه ي زانست و زانياري باسيكي زور گوره يه، له بهر نه وه ئيستا
من ليړه دا ثمازه بو زوري فه توا ده كه م ... به تاييه تي له سهر توپي نه نته رنيت و

١- أخرجه البخاري كتاب ((العلم))، باب ((من قعد حيث ينتهي به المجلس)) (٦٦)، ومسلم كتاب ((السلام))، باب ((من أتى مجلسا فوجد فرجة فجلس فيها وإلا وراهم)) (٢١٧٦).

زۆربه ي سايته كان، زۆربه ي رۆله و گه نجه كانمان داواي فه توا له و سايتانه ده كن له چه نده ها كيښه ي زور ترسناك و گه وره، نه گه ر پرسيار له (عومهر ي كوپي خه تناب) بكرايه نه وا هه موو هاوه لاني نه هلي به دري بو كو ده كړنه وه، جا نه وه بابه تيځه له وپه پري ترسناكيدايه، له و پيناوه دا من ده ليم: كيښه و باسي زانست و زانياري له ترسناكترين كيښه كانه، به لكو له ترسناكترين كيښه يه كه نيوان لاواني نه م نوممه ته و زانا راسته قينه كان بگرن و نه هيلن گوښيان لي بگرن، نه و زانايانه ي كه ده لين: خواي گه وره فهرمووي ... پيغه مبهري خوا الله فهرمووي ... به تيځه يشتنيكي ورده وه، تيځه يشتنيكي قولله وه له قورئان و فهرمووده و نه و واقيعه ي كه نه م نوممه ته ي تيځا ده زين.

ابن القيم ده ليت: ((نابيت هيج زانايه ك يان هيج مفتي يه ك يان هيج دادوهر يك له ههر بابه تيځدا فه توا بدات تاكو نه و دوو زانسته ي نه بيت: يه كه ميان: تيځه يشتن له واقع.

زانستی دووهم: تيځه يشتني پيويستي له واقعدا، واته: تيځه يشتن له به لگه شهرعيبه كان كه له سهر نه و واقيعه جي به جي ده بيت كه وا ئيمه ده يخوينين و ليي ده كولينه وه . واته: پيش نه وه ي بلیم: خواي گه وره فهرمووي و پيغه مبهري خوا الله فهرمووي ئايا من له واقيعي نه و خه لکه شاره زام و چاروونم يان نا؟ ئايا من شاره زاي واقيعي نه م نوممه ته م و شاره زاي قه باره ي نه و پلانه م كه ليي ده كريت يان نا؟

زور سووك و ئاسانه بيينه هوي هه لچووني گه جه كانمان، يان سوزيان بچوليني نه وه، به لام خيانه ته به رانه ر به خوا و پيغه مبهره كه ي (ρ) و ئيمانداران، زانايه ك يان بانگه وازكاريك يان پيشه نكي لاوان بي ئاگا بيت له واقيعي نه م نوممه ته، بي ئاگا و چاروون نه بيت له واقيعي جيهان، چه نده ها به لگه بو لاوان و خوښه ويستانمان له رۆله و كوپه كانمان بهينين به بي ليكولينه وه ي هوكاره كاني

حوكمى نهو به‌لگه‌يانه، به بى به‌ستنه‌وهى نهو به‌لگانه له قورئان و سوننه‌ته‌كانى پيغه‌مبرى ﷺ له لايه‌ك و نهو واقيعه‌ى كه ئهم ئوممه‌ته‌ى تيدا ده‌رئيت به تاييه‌تى و مروفايه‌تى به گشتى له لايه‌كى تره‌وه!!

جا ئهم كيشه و باسه له‌وپه‌پى ترسناكيدايه!! بۆيه ده‌لئين: ده‌بيت له به‌لگه‌كان تيبگه‌ين، ده‌بى له به‌لگه‌ى قورئانى پيروژ و سوننه‌ته‌كه‌ى پيغه‌مبر تيبگه‌ين.

براى خوشه‌ويستم ... نه‌گه‌ر هاتوو به‌لگه‌كه راست و دروست بوو نهو ده‌بى ته‌ماشاي تيبگه‌يشتنى به‌لگه‌كه بكه‌ين، ده‌بى پله و پايه‌كانى به‌لگه‌كان بزاني، هوى حوكمى به‌لگه‌كان و پوخته‌كان و ئاشكرا و حوكمه گشتى و تاييه‌تايه‌كان و به‌لگه هه‌لوه‌شينه‌ره‌وه‌كان و هه‌لوه‌شينراوه‌كان (الناسخ و المنسوخ) بزاني، جا به‌لگه به ته‌نها نه‌وپه‌پى زانست نيبه، به‌لكو ده‌بيت به‌ستنه‌وه‌يه‌كى راست و دروست هه‌بيت له نيوان به‌لگه‌كان و گوپانكارى و شته نوپيه‌كانى ئهم واقيعه، پاشان گه‌رانه‌وه بو لاي زانا له خواتر سه‌كان، ئهم ئوممه‌ته به فه‌زلى خوا هه‌رگيز چۆل ناييت له رۆله‌كانى كۆمه‌له‌ى رزگار بوو (الطائفة المنصورة) بو نه‌وه‌ى له مه‌به‌ستى خوا و مه‌به‌ستى پيغه‌مه‌ره‌كه‌ى تيبگه‌ين، بۆيه ئيمامى (البخارى) له (صحيح) هيدا ده‌رگايه‌كى كردوو ته‌وه به ناوى (كتاب العلم) ده‌رگايه‌كه له‌وپه‌پى تيبگه‌يشتن و فيقه‌دايه.

ده‌لئت: ((باب العلم قبل القول والعمل)) واته: ده‌رگاي زانست له پيش و ته و كرده‌وه)) ده‌رگايه‌كى فيقه‌يبه و لى تيبگه‌يشتوو، واته: پيش نه‌وه‌ى قسه بكه‌م و كار بكه‌م ده‌بى فيريم و بزاني، له سه‌ره‌تاي ده‌رگاكه‌دا نهو نايه‌ته‌ى خوى گه‌وه‌ره‌م هه‌ناوه‌ته‌وه كه به پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ى ﷺ ده‌فه‌رمويت: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ﴾ محمد: ١٩، واته: جا نه‌ى موحه‌مه‌ده ﷺ! نه‌ى ئينسان! بزانه كه بى گومان جگه له (الله) هه‌چ په‌رستراويكى هه‌ق نيبه مافى په‌رستنى ببى، ده‌سا توش له‌سه‌ر نهو بير و باوه‌ره جيكير به و هه‌رگيز نه‌گوپييت، بو خۆت و ئيمانداران له پياوان و ژنان داواى لىبووردنى گوناهان بكه، خوا خوى چاك ده‌زانيت ئيوه چۆن هه‌له‌سه‌سووپين و چۆن

ئيسراحت ئه‌كه‌ن وه به روژوو به‌شه‌و چي ئه‌كه‌ن، واته: هه‌موو ئه‌حوالتان ئه‌زانئ و هيجي لي شارواه نيبه)).

ليژه‌دا خواي گه‌وره‌ فه‌رمان ده‌كاته پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ي ﷺ به‌ دوو شت:

• به‌ زانست و زانياري له‌ و ئايه‌ته‌ي كه‌ ده‌فه‌رمويٽ: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾.

• به‌ كار كردن له‌ و ئايه‌ته‌ي كه‌ ده‌فه‌رمويٽ: ((وَأَسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ)) ابن‌المنير ده‌لٽت: (له‌ ابن‌حجر هوه‌ ده‌يگيرٽه‌وه)^١: ((خواي گه‌وره‌ زانستي پيش‌كار و كردار خستوه‌، چونكه‌ زانست و زانياري راستكه‌ره‌وي نيەت و مه‌به‌سته‌ كه‌ له‌ ريگه‌يه‌وه‌ هه‌موو ته‌ و كرده‌وه‌يه‌ك راست ده‌كرٽه‌وه‌)).

براكم ... وريابه‌ هه‌رگيز هيج هه‌نگاوئك مه‌نئ به‌ بي زانياري، هه‌لچوون و توندي به‌كه‌ت ريژي خوي هه‌يه‌ به‌لام به‌ ته‌نها به‌س نيبه‌، دلسوزيت بو ئه‌م دينه‌ ريژي تايبه‌تي خوي هه‌يه‌ به‌لام هه‌لچوون و دلسوزيت به‌س نين، كه‌واته‌ چيتر هه‌يه‌؟ ده‌بي هه‌لچوون و دلسوزيت پابه‌ندي مه‌رجه‌كاني شه‌رع بن، به‌لي دواي زه‌ره‌رمه‌ند ده‌بين له‌ كاتيكداه‌مانه‌وي سوود بگه‌يه‌نين وه‌ كاره‌كه‌ خراپ ده‌كه‌ين له‌ كاتيكداه‌ چاكسازيمان ده‌ويٽ، ده‌بينه‌ هوي خوڤن رشتني خه‌لكي به‌ ناوي تيگوشان له‌ پيناوي خوادا و به‌ ناوي غيره‌تمان بو دينه‌كه‌، دبينه‌ هوي په‌يدا كردني بيده‌ به‌ ناوي فه‌رمان كردن به‌ چاكه‌ وه‌ نه‌هي كردن له‌ خراپه‌!! كه‌چي كاره‌كه‌ به‌ هيج شتوه‌يه‌ك وا نيبه‌.

ئايا ده‌زاني خه‌واريچ - سه‌گه‌كاني ئه‌هلي دوزه‌خ - ئيمامي (عه‌لي) يان به‌ كافر زاني؟ به‌ چه‌ند به‌لگه‌يه‌كه‌وه‌ له‌ قورئانه‌وه‌، به‌لام به‌ تيگه‌يشتني خويان، ابن‌عباس روڤشت بو لايان بو ئه‌وه‌ي پرسياريان لي بكات كه‌ ئايا بو ئيمامي (عه‌لي) به‌ كافر ده‌زانن؟ له‌ پيشدا له‌ ناو له‌شكري ئيمام (عه‌لي) دا بوون به‌لام له‌ له‌شكره‌كه‌

١- ((الفتح)) (١٦٠/١) ط دار المعرفه. بتصرف.

دهرچوون له پاش كيشه‌ي (التحكيم) له نيوان خوي و مه‌عاويه، كاتي كه (ترجمان القرآن) و زانا و داناي هم نوممه‌ته رويشت بو لايان، بو شه‌وي گفټ و گويان له گه‌لدا بكات دهرپاره‌ي نه‌و گومپراييه‌ي بوي چوونه، نايا به‌لگه و بورهاني نه‌وان چي بوو؟!

گوټيان:

به‌كه‌م : نيمامي علي چهند پياويكي به كار هيتاوه بو حوكم دانان له ديني خوادا، كه چي خوي گه‌وره ده‌فرمويت: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾ (سورة الأنعام) واته: چونكه هه‌موو حوكم و پريارتك هه‌ر هي خوايه، هه‌موو شتي هه‌ر به ده‌ستي نه‌وه)) كه‌وايه نيمام علي كوفري كردوه! جا به به‌لگه‌ي هم نايه‌ته شه‌ويان به كافر زاني...! جا هيچ كه‌سيك نكولي له‌وه ناكات كه هم نايه‌تيكي قورئانه به‌لام نه‌وان خراب ليي تيگه‌يشتبوون .

دووه‌م : نيمام علي له گه‌ل كومه‌ليكا كوشتاري كردوه كه چي ژنه‌كانياني به جاريه و كه‌نيزه‌ك نه‌هيتاوه (مه‌به‌ستي عائيشة و طلحة و الزبير و معاوية بوو) - ره‌زاي خوا له هه‌موو هاوه‌لاني پيغه‌مبه‌ر ﷺ - وه مال و سامانياني به غه‌نيمه‌ت و ده‌سته‌كه‌وت نه‌هيتاوه، جا نه‌گه‌ر نه‌وان موسلمانن شه‌وا كوشتاريان هه‌رامه، نه‌گه‌ر نه‌وان كافر و بي‌باوه‌پن شه‌وا ژن و سامانيان هه‌لاله! به راستي همه‌گومان و كاره‌ساته، جا نه‌گه‌ر كه‌سيك له‌م دينه تيغه‌يشتبييت و زانست و زانياري نه‌بييت شه‌وا ده‌لييت: هم قسه‌يه ته‌واوه! چونكه نيمامي علي واي كردوه!! سوپند به خوا به راستي هم گومانه ترسناكه شه‌واني به‌ره‌و شه‌وا كاره‌ساته به سويه برد!

سيه‌م: شه‌و ده‌ستي له كار كيشايه‌وه وه‌كو (أمير المؤمنين) يك له كيشه‌ي (التحكيم) دا، جا نه‌گه‌ر شه‌و شه‌ميري نيماندان نه‌بييت شه‌وا شه‌ميري بي‌باوه‌پانه! نا به‌م شيوه‌يه هم به‌لگه‌كانيان بوو...

ره‌د دانه‌وه‌ي شه‌و سي گومانه:

شه‌وه‌يه كه ابن عه‌باس فه‌رموي... فه‌رموي: نايا نه‌گه‌ر شه‌و كيشه‌يه به نايه‌تي

قورئان و فهرموده ی پيغه مبر عليه السلام روون بکه مه وه ئايا ده گپښه وه؟ گوټيان: به لى... کوا ابن عه باس به لگه کانت بهيښه... جا ته ماشاي روناکی زانياري بکه چوڼ تاريکی نه قامی تيك و پيك ده دات .

الجهل قبل الموت موت لأهله   و أجسامهم قبل القبور قبور
وأرواحهم فى وحشة من جسومهم   وليس لهم قبل النشور نشور

واته: نه قامی مردنه بو خاوه نه که ی له پيش ئه وه ی بمریت وه جهسته يان گوږه له پيش ئه وه ی بېرین بو گوږستان، روحه کانيان له دلته نگي و سامناکيدايه به رانبر به جهسته يان، له پيش روژي زيندووبونه وه زيندووبونه وه يان نييه .
جا له گه ل مندا بير له وگفتو گوږه شيرينه بکه ره وه که له نيوان ابن عه باس و سرکرده ی خه واريجه کاندرا رويدا له ريگای ئه م دوو ريوايه ته وه:
يه که م: له (عبدالله ی کوږی عياض ی کوږی عمرو القاری) يه وه ريوايه تراوه و ده فهرمويت: (عبدالله ی کوږی شداد) هات و چووه ژوره وه بو لای عائيشه عليها السلام، له کاتيکدا ئيمه ش لای ئه و دانيشتبووين، عبدالله له عيراقه وه گه راپووه وه، له پاش چه ند شه ويک له کوژرانی عه لى عليه السلام، دايکه عائيشه عليها السلام پتي فهرموو: ئه ی (عبدالله ی کوږی شه دداد)، ئايا تو له گه ل مندا راست ده که يت ئه گهر هر پرسيا ريکت لى بکه م؟ ده رياره ی ئه و کومه له بوم بدوى که وا عه لى عليه السلام له گه له ياندا ده جهنگا، گوټی: ئايا چي شتيک وام لى ده کات که راستت له گه لدا نه که م؟

ئو ویش فهرموو: فهرموو باسی چيرۆکه که ی ئه وانم بو بکه. گوټی: کاتيک که وا عه لى عليه السلام بو معاويه عليه السلام نوسراويکی نوسی و دوو که سی به دادوهر دانا، هه شت هه زار قورئان خوین له نيو خه لکيه وه ده رچوون، بويه له جيگايه ک جيگير بوون که پتي ده لئين (حروراء) له نزیک شاری کوفه يه، ئه وانيش گله يی و گازنده يان لى کرد و گوټيان: کراسيک خواي گه وره له به ری کردبووی خوټ به ده سستی خوټ له بهر خوټت داکه ند، ناويک که وا خواي گه وره ناوی لى نابووی خوټ سرپيته وه، ئه مجار چوويت که سانيکت کرده دادوهر له دينی خوادا، ئيمه ش ده زانين که هيچ حوکميک

جگه له حوكمي خوا نيبه . كاتيک نه وه وال و گله يي و گازندانه گه يشته علي ﷺ كه له و پټناوه دا ليټي جيا بوونه ته وه ، فه رمانی كرده بانگده ريك ئه ویش بانگی دا: كه وا نابيت هيچ كه سيك بچي ته ژووره وه بۆ لای (نه میری ئيمانداران) ئيلا هه لگرانی قورئان نه بيت . كاتيک ماله كه پر بوو له قورئان خوینان، ئه مجار داوی قورئانی كړدو له بهر ده سستی خویدا داينا، پاشان به ده سته كانی دهیدا له قورئانه كه و ده يفه رموو: ئه ی قورئانه كه ، بۆ خه لکه كه قسه بکه . بۆيه خه لکی بانگیان ليكرد و گوټيان: ئه ی نه میری بروداران، پرسيار چی لي ده كه يت له كاتيکدا ئه و ته نها مه ره كه به له سه ر كاغه ز، ئيمه ش ئه وه ده لئين كه له ئه وه وه ريوايه تمان كړدوه ، چيت ده وي؟ گوټی: هاوه لانتان، نه وانه ی كه ده رچوونه له نيوان من و نه واندان قورئان حوكم بكات.

خوای گه وړه له كتيبه كهيدا ده رباره ی پياو و ژنيك ده فه رمويت: ((وان خفتم شقاق بينهما فابعثوا حكما من اهله وحكما من اهلها ان يريدا إصلاحا يوفق الله بينهما))^١ جا بزائن كه وا حورمه تی خوینی ئوممه تی (محمد) مه زنتر و گه وړه تره له پياو و ژنيك، نه وان خشم و قينيان لي هه لگرتم چونكه من نوسراويكم بۆ معاويه ﷺ نوسی: ئه وه يش نوسی (علي كوپي ئه بو تاليب) (واته: نه نوسی ئه میری ئيمانداران)، بزائن كاتيک (سهيل ی كوپي عمرو) له رۆژی (الحديبيه) هات و ئيمه ش له گه ل پيغه مبهري خوا ﷺ بووين بۆ نه وه ی له گه ل قوره يشدا ريك بکه ون، جا پيغه مبهري خوا ﷺ نوسی: ((بسم الله الرحمن الرحيم)) كه چی سهيل گوټی: مه نوسن: (بسم الله الرحمن الرحيم) . نه ویش فه رمووی: ئه ی چی بنوسين؟ گوټی: بنوسن: (باسمك اللهم)، پيغه مبهري خوا ﷺ فه رمووی: ئه مجار بنوسه: (محمد رسول الله). سهيل گوټی: نه گه ر به پيغه مبهرت بزائم سه رپيچيم نه ده كړدی و له گه ل تودا

١. واته: خو نه گه ر ترستان له بشتوي و ناكوکی ژن و ميترد هه بوو، ده تانزانی پيگه وه هه لئاك ن جا كه سيكي دادوه له خزم و بنه ماله ی ميترده كه و دادوه ريكيش له خزم و كه س و كاری ژنه كه بنزين بۆ نوزينه وه ی هه لكانيان و نه وسا دانانی چاره سه ريك به هه ر جوړيك كه نه وان به چاكيان ده زانی نه گه ر هه ر دوک رازی بوون پيك بينه وه و نيبه تيان پاك بوو نه وا خواش يه كيان نه خات و پيكيان دينيته وه و پيرۆزی نه خاته كاره كانيانه وه .))

جياواز نه ده بووم، ټوېش نوسى: ټمه ټه وړيککه وټننامه يه که (محمد ي کورې عبدالله) و قوره يش له سهرى ريککه وټن، خواى گوره له قورټانه که يدا ده فه رمويټ: ((لقد كان لكم في رسول الله أسوة حسنة لمن كان يرجو الله واليوم الآخر)).^١

بويه (على کورې ټه بو تاليب) ﷺ عبدالله ي کورې عه باس ي ﷺ بؤ ره وانه کردن و منيش له گه ليدا چووم، تاكو گه يشتینه ناوه راستى سهر بازگه که يان، (ابن الکواء) هه ستاو ده ستى به وټار خویندنه وه کرد و بؤ خه لکه که دوا و گوتى: ټه ي هه لگرانى قورټان، ټمه (عبدالله ي کورې عه باس) ه جا هه رکه سى نايناسيت ټه وانه من له ريگای قورټانه وه ده يناسم، ټمه ټه و که سبه که خواى گوره له حقه ټه و قه ومه که يدا فه رمويه تى: ﴿قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾^٢ الزخرف: ٥٨، بويه بيگه پريننه وه بؤ لای هاوریکه ي و مه يکه نه ته رازوو به سهر کټيبى خوداوه، بويه چه ند وټار خوینيکى تر هه ستان وگوتيان: سویند به خوا ده بى بيگه ينه ته رزاوويه که به سهر کټيبه که ي خوداوه، جا ټه گهر حقه پى بو ټه وانه ده يناسينه وه و شوینى ده که وين و ټه گهر ناحق و ناړه وای پى بو ټه وانه به ناړه وایيه که ي خوى رهدى ده که ينه وه، ټه مجار سى رؤډ به پى کټيبه که ي خوا له گه ليداند دوا، بويه چوار هه زار که سيان لى گه پرايه وه و ته و به يان کرد، که (ابن الکواء) يان تيا دا بو تاكو رويشتنه خزمه تى على ﷺ، ټه مجار على ﷺ هه والى بؤ ټه وانه تر نارد و گوتى: کار ومه سه له که ي ټيمه و خه لکى گه يشته ټه وه ي که ده يبينن، بويه چيتر بوه ستن تاوه کو ټوممه تى (محمد) يه کده گرن ټه و به لټينه ي له نيوان ټيمه و ټيوه دا ټه وه بيټ که خوین نه ريژن و ريگه نه بپن و سته م له ټه هلى (ذمه) نه که ن، جا ټه گهر وټان کرد ټه وانه له گه لټاندا ناچه نگين، خوداش ناپاکانى خوش ناوټ.

عائيشه رضی الله عنها پى گوت: ټه ي کورې شه دداد، جا على ﷺ ټه وانه کوشت ! گوتى: سویند به خوا نه چووه سهر يان تاكو ټه وانه خوینيان رشت و ريگه يان برى

١- واته: به راستى په يامبه رى خوا ﷺ چا کترين نمونه ي ريک و پيکى و سهرمه شقه بؤتان به تاييه تى بؤ ټه و که سه، که به ته مای خوا و رؤډى دواييه)).

٢- واته: هوزيکن هه ر ده مبارزى ده که ن.

(واټه: ريگريان کرد) وه (نه هلی زيمه) يان به حه لال زانی . عائيشه گوتی: بلای سویند به خوا . گوتی: سویند به و خوا به ی که جگه له و هيچ خوا به کی تر نيبه به و شيوه به بو، عائيشه عليها السلام گوتی: نه ی نه وه چيبه که له (نه هلی زيمه) وه پيم گه يشتووه و ده لاین (ذو الثدی)، (ذو الثدی)؟ گوتی: من بينيم و له ناو کوژراوه کاندای بو، له گه ل عه لی عليها السلام دا چووینه سه ری، نه ویش بانگی خه لکی کرد، نایا نه مه ده ناسن؟ خه لکی زور هاتن و ده يانگوت: له مزگه وتی (به نی فلان) ده مبيني نويزی ده کرد، له مزگه وتی (به نی فلان) ده مبيني نويزی ده کرد، هيچ که س جگه له و قسانه زیاتری نه ده گوت، عائيشه عليها السلام گوتی: نایا گو فتاری عه لی عليها السلام چی بوو کاتې له سه ری راوه ستا هه روه کو نه هلی عیراق ده یلین، گوتی: گویم لی بوو ده یگوت: خوا و پیغه مبه ره که ی عليها السلام راستیان فهرموو، عائيشه فهرمو ی: نایا جگه له وه هيچ شتيکی ترت له نه وه وه بیست؟ گوتی: نه خیر... خوا ناگاداره، عائيشه فهرمو ی: به لی خوا و پیغه مبه ره که ی عليها السلام راستیان فهرموو، په حمه تی خوا له عه لی عليها السلام له قسه کانی نه وه بوو که هه ر کاتيک شتيکی ببینایه و پپی سه یر بوايه نه و ده یفه رموو خوا و پیغه مبه ره که ی عليها السلام راستیان فهرموو، نه مجار نه هلی عیراق به دم (عه لی) به وه درو یان کرد و شتی زیاده یان بق هه لبه ست))^١.

پړوايه تی دووه م:

نیمامی النسائی له کتیبی (الخصائص)^٢ دا ریوايه تی کردووه له (عبدالله ی کوپی عباس) هوه ده لیت:

((کاتيک گرووی (الحرورية) ده رکه وتن خویان گو شه گیر کرد و له مال ه کانینان دا دانیشن، ژماره یان شه ش هه زار که س ده بوو، به پیشه و (علی کوپی نه بو تالیب) م گوت: نه ی نه میری بروداران ... که ميک نويزه که دوا بخه، به لکو له گه ل نه و گرووه دا قسه بکه م، گوتی: من له ژيانت ده ترسم، گوتم: نه خیر، ده لیت: نه مجار

١. أخرجه أحمد (١ / ٨٦، ٨٧)، وأبو يعلى (٤٧٤)، وابن عساكر (٢٧ / ١٠٤)، (٢٩ / ١٤٣)، وقال الهيثمي في (المجمع) (٦ / ٣٥٣): ((رواه يعلى ورجاله ثقات))، وإسناده حسن، كما قال الشيخ شعيب في ((المسند)).
٢. أخرجه النسائي في ((الخصائص)) (١٨٥)، وهو في ((السنن الكبرى)) (٥ / ١٦٥، ١٦٧) وسنده حسن.

خوم له بهر كړد و به پي روښتم بڼ لايان له كاتي (قيلوله) دا بوو ئه‌وان پشويان ددها و منيش سلوم له‌وان كړد.

ئوانيش گوتيان: سلوت لي بيت ئه‌ي ابن عباس، چي شتيك توې هيناوه بڼ ئيره؟ منيش به ئه‌وانم گوت: من له لايه‌ن هاوه‌لاني پيغه‌مبهرې خوداوه ﷺ هاتوم له پشتيوانان و كوچه‌ران و كورې مام و زاواي پيغه‌مبهرې خوداوه ﷺ، كه قورئان به سهر ئه‌واندا دابه‌زي و ئوانيش له نيوه شاره‌زاترن به سروش، من هاتوم تا قسه‌ي ئه‌وانتان پي رابگه‌يه‌نم، كه ئه‌وان هه‌وال پي دراون له و شتانه‌ي كه ده‌يلين، كومه‌ليكيان به‌ره‌و لاي من جيا بوونه‌وه، گوتم: پيم بلين چي شتيك واي ليكردن به‌و شيوه‌يه خشم و قين له هاوه‌لاني پيغه‌مبهرې خوا ﷺ و كورې مامي بگرن؟! گوتيان: له‌به‌ر سي شت.

گوتم: ئه‌و سي شته چين؟

گوتيان: يه كيكيان ئه‌وه‌يه، ئه‌و (واته: علي) له فهرمانې خوادا حوكمي دا به ده‌ست پياوانه‌وه كه چي خواي گه‌وره ده‌فهرمويت: ((إِنَّ الْحَكَمَ إِلَّا لِلَّهِ))^١ ئيتړ پياوان چيان داوه له حوكم؟ گوتم: ئه‌مه يه‌ك.

گوتيان: دووه‌ميان ئه‌وه‌يه، ئه‌و (واته: علي) كوشتاري كړد كه چي له‌واني به دليل نه‌برد و ئافره‌تي نه‌كړده جاريه و سامانه‌كه‌ياني به غه‌نيمه و ده‌ستكه‌وت نه‌برد، جا ئه‌گه‌ر ئه‌وان بي‌باوه‌پن ئه‌وا به جاريه كړدنې ئافره‌ته‌كانيان دروسته و ئه‌گه‌ر ئه‌وان باوه‌پدارن ئه‌وا به جاريه كړدن و كوشتاريان دروست نيبه.

گوتم: ئه‌مه دوو، ئايا سييه‌ميان چييه؟

گوتيان: ئه‌و ناوي خوې له (ئهميري باوه‌پداران) سريپه‌وه كه‌وابوو ئه‌و (ئهميري بي‌باوه‌پانه).

گوتم: ئايا جگه له‌مانه هيجي ترتان پييه؟ گوتيان: نه‌خير... ئه‌مانه‌مان به‌سه . گوتم: ئايا ئه‌گه‌ر چند ئايه‌تيكي قورئان و چند فهرموده‌يه‌كي پيغه‌مبهرې خوا ﷺ به سهرتاند خوينده‌وه كه ولامي قسه‌كانتان بيت ئايا رازي ده‌بن -ده‌گه‌ر پينه‌وه-؟

١. واته: گشت حوكم و برياريك ته‌نھا و ته‌نھا هي خوايه، ده‌بي ته‌نھا ئه‌و حاكم و بريار به ده‌ست بيت ((.

گوتيان: به لي، گوتم: نه و قسه يه تان كه باسي حوكمي پياوانه له فرمانه كاني خوادا، نه وا من له قورئانه وه نايه تيكتان بؤ ده خوښمه وه كه وا خواي گه وړه حوكمي دا به ده ست پياوانه وه له نرخی چاره كه ده ره مي كدا، جا خواي گه وړه فرماني كردوه كه پياوان حوكمي تيدا بدهن، خواي گه وړه ده فره مويت: ((يا ايها الذين آمنوا لا تقتلوا الصيد، وأنتم حرم، ومن قتله منكم متعمدا فجزاء مثل ما قتل من النعم يحكم به ذوا عدل منكم))^١ جا من سويندتان ده دم به خواي گه وړه ناي حوكم كردني پياوان له سهر كه رويشكيك يان هر شتيكي تر له راو باشته يان حوكم كردنيان له خويني نيوان موسلمانان و ناشتي نيوانيان، خوتانيش باش ده زانن نه گهر خواي گه وړه ويستي لي بوايه نه وا حوكمي ده دا و چيتر كاره كهي نه ده دايه ده ستي پياوان؟

گوتيان: بي گومان نه مه چا كتره.

هر وده ها دهر ياره ي نافره ت و ميړده كهي، خواي گه وړه ده فره مويت: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾^٢ النساء: ٣٥، جا سويندتان ده دم به خوا ناي حوكمي پياوان له ناشتبوونه وه ي نيوانيان و پاراستني خوښ رشتن چا كتره يان حوكم له سهر كيښه ي نافره تي ك؟

نایا وه لامي نه و پرسياړه م دايه وه و ئيوهش پازي بوون؟ گوتيان: به لي.

١. واته: نه ي نه و كه سانه ي باوه پتان مي ناوه ! هه تا له ئي حرام دان هيچ جوړه نيچيريكي وشكاني مه كوږن، گوشتي بخوري يا نه خوري هر كه سيكتان به ده ست نه نقه ست كوشتي و له ئي حراميشدا بوو، له توله ي نه وه دا ده بي وينه ي نيچيره كوژاوه كه له مې و بزې و وشتر و گا كه فاره ت بدات، دوو كه سي دادگه ري زانا شتان برياري له سهر بدهن و بلين: نه مه بؤ بارته قا و كه فاره تي نيچيره كوژاوه كه ده شي... ((

٢. واته: خو نه گهر ترستان له بشيوي و ناكوكي ژن و ميړد مه بوو، ده تانزاني پيگه وه هه ئناكه ان جا كسيكي دابوهر له خزم و بنه ماله ي ميړده كه و دادوهر يكيښ له خزم و كه س و كاري ژنه كه بنيږن بؤ خوښه وه ي هه له كانيان و نه وسا داناني چاره سه ري ك به هر جوړي ك كه نه وان به چاكيان ده زاني نه گهر هردوك زني بوون پي ك بيته وه و نيبه تيان پاك بوو نه وا خواش يه كيان نه خات و پيكيان دپيټه وه و پيروزي نه خاته كاره كانپانه وه. ((

گوتم: سه‌باره‌ت به قسه‌ی دووه‌متان که ده‌لټين: کوشتاری کرد و که‌چی ئافره‌تیا‌نی به جاريه نه‌برد و غه‌نیمه و ده‌ستکه‌وتی نه‌برد، من لټتان ده‌پرسم: ئایا ده‌تانه‌وئ عانیسه‌ی دایکتان بکه‌ن به جاريه و نه‌وه‌ی که بۆ ئافره‌تانی تر‌حه‌لا‌لئ ده‌که‌ن بۆ نه‌ویش‌حه‌لا‌لئ بکه‌ن؟ له کاتی‌کدا نه‌و دایکتانه !؟ جا نه‌گه‌ر بلټين نه‌وه‌ی که بۆ جگه له‌و‌حه‌لا‌لئ ده‌که‌ین بۆ نه‌ویش‌حه‌لا‌لئ ده‌که‌ین نه‌وا به دانیایی یه‌وه کافر ده‌بن، نه‌گه‌ر بلټين: نه‌و دایکی ئیمه نییه نه‌وا دیسان کافر ده‌بن، چونکه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ((النبي اولی بالمؤمنین من أنفسهم وأزواجه أمهاتهم))^١ جا ئیوه له نټوان دوو گوم‌پاییدا ده‌سو‌وپنه‌وه، بۆیه خۆتان ده‌رکه‌ن له‌و نټوانه؟ گوتم: ئایا وه‌لامی نه‌و پرسیاره‌م دایه‌وه و ئیوه‌ش رازی بوون؟ گو‌تیا‌ن: به‌لئ.

گوتم: سه‌باره‌ت به قسه‌ی سییه‌مه‌تان که ده‌لټين: ناوی خۆی له نه‌میری باوه‌رداران س‌پیه‌وه نه‌وا من به‌لگه‌یه‌کتان بۆ ده‌ه‌یتمه‌وه که‌وا رازی‌تان بکات، وا ده‌زانم هه‌مووتان نه‌وه‌تان بیستوه کاتی پ‌یغه‌مبه‌ری خواﷺ له گه‌ل بیباوه‌راند له ر‌یککه‌وتنامه‌ی (الحدیبه) ناشتبوویه‌وه به (علی) فه‌رموو: بنووسه نه‌مه نه‌و ر‌یککه‌وتنه‌یه که‌وا پ‌یغه‌مبه‌ری خواﷺ (محمد رسول الله) له سه‌ری ر‌یک که‌وتوه، بیباوه‌ران گو‌تیا‌ن: نه‌خ‌یر سو‌یند به خوا ئیمه تو به پ‌یغه‌مبه‌ر نازانین وه نه‌گه‌ر به پ‌یغه‌مبه‌رت بزانی نه‌وا هه‌رگیز کوشتارمان له گه‌ل نه‌ده‌کردی و گو‌یرایه‌لت ده‌بووین، بنووسه (محمد ی کو‌پی عبدالله). پ‌یغه‌مبه‌ری خواﷺ فه‌رمو‌ی: ئه‌ی علی بیس‌په‌وه و بنووسه نه‌مه نه‌و په‌یمانیه که محمد ی کو‌پی عبدالله له سه‌ری ر‌یک که‌وتوه.

سو‌یند به خوا پ‌یغه‌مبه‌ری خواﷺ له (علی) چاک‌تره، له کاتی‌کدا نه‌و ناوی خۆی س‌پیه‌وه، نه‌و س‌پینه‌وه له پ‌یغه‌مبه‌رایه‌تی نه‌یس‌پیه‌وه، ئایا ولامی پرسیاره‌که‌تان درایه‌وه و ئیوه‌ش رازی بوون؟ گو‌تیا‌ن: به‌لئ.

١- واته: په‌یامبه‌ر ﷺ به ب‌ر‌واداران له خ‌ودی خ‌ویانی‌ش له پ‌یش‌تره له هه‌موو کار و بار‌یکی دین و د‌نیادا، وه ژنه‌کان‌یشی دایکیان پ‌یویسته وه‌ک دایکی خ‌ویان ر‌یز و ح‌ورمه‌تیا‌ن لئ بن‌ین واته: له ر‌یز‌گرتن و حه‌رامی ماره‌کردن‌یادا وه‌ک دایکیان به‌لام له ته‌ماشاکردن و خه‌لوته و... هتد وه‌ک ژنانی تر‌مامه‌ل‌یا‌ن له گه‌ل بک‌ر‌یت)).

بۆيه دوو هه زار كه سيان لى گه پايه وه، نه مجار هه موويان ده رچوون و له سه ر
كو مپايى خويان كوژدان، بۆيه كوچه ران و پشتيوانيان كوشتاريان له گه لدا كرد)).
به پراستى نه وه زانست و زانباريه ... نه وه تيگه يشتنه ... بۆيه ئيمامى بوخارى
له (صحيح) هكهيدا ده رگايه كى كردووه ته وه و ناوى ناوه (باب الفهم فى العلم) واته:
(ده رگايى تيگه يشتن له زانستدا)) جا تيگه يشتن فه زليكه و خواى گه و ره
ده بيه خشيته نه و كه سانه ي خوئ بيه وئ، خواى گه و ره ش خاوه نى فه زل و چا كه ي
مه زنه .

نه وه تا (أبو بكر الصديق) كاتيك پيغه مبه رى خوا عليه السلام له سه ر مينبه ر راوه ستا و
فه رموى: ((إن عبدا خيره الله بين أن يؤتیه من زهرة الدنيا ما شاء، وبين ما عنده،
فاختار ما عنده " فبكى أبو بكر وقال: فدينك بأبائنا وأمهاتنا)) خه لكى ده ستيان به
قسه و هه را كرد له سه ر الصديق، ئايا ابو بكر بو و ده لئيت؟ أبو سعيد الخدرى
ده لئيت: (نه وه ي كه فه رمووده كه ده گيژيته وه): ((فكان رسول الله هو المخبر، وكان
أبو بكر هو أعلمنا به)) وه نه م فه رمووده يه له هه ردوو كتبيى (صحيح) ^١ دا هاتووه
له (أبو سعيد) وه .

نه وه تا عوسمانى كوڤى عه ففان ^٢ ئافره تيكيان بو هينا له پاش شه ش مانگ شوو
كردن مندالى بووه، بۆيه تۆمه تباريان كرد به زينا و ويستى دارى هه ددى به سه ردا
جئ به جئ بكات، ابن عباس گوتى: له سه ر خو به ئه ي نه ميرى ئيماندارن، له
ريواتيكي تردا على وتى: له سه ر خو به ئه ي نه ميرى ئيمانداران، جارى و ده ببيت
ئافره ت به شه ش مانگ مندالى ببيت !! ئايا نه م قسه يه چييه ؟؟ ئايا نه م قسه ت
له كوئ هيناوه ئه ي على؟ وه يان ئه ي ابن عباس؟ گوتى: له قورئانه وه، ئافره ت
ده ببيت له پاش شه ش مانگ مندالى ببيت هه روه كو له قورئاندا هاتووه؟ به لام من

١- أخرجه البخاري كتاب ((مناقب الأنصار))، باب ((هجرة النبي ﷺ وأصحابه إلى المدينة)) ((٣٩٠٤))،
ومسلم كتاب ((فضائل الصحابة))، باب ((من فضائل أبي بكر الصديق ﷺ)) ((٢٣٨٢)).

٢- أخرجه الطبري في ((التفسير)) سورة البقرة آية (٢٣٢)، وابن أبي حاتم في ((تفسيره)) لسورة البقرة (آية
٢٣٢)، وعبد الرزاق في ((مصنفه)) ((٣٥١/٧)).

ورواية علي عند ابن أبي حاتم في ((التفسير)) (سورة الأحقاف: ١٥)، ومالك في ((الموطأ)) (في الحدود، باب ما
جاء في الرجم باب ١ رقم ١١)، وانظر: ((الدر المنثور)) (تفسير البقرة والأحقاف).

ليرده دا ده لټيم نه وه نيعمه تي تيگه يشتنه، بير له و نايه ته ي خواي گه وړه بکه وړه
﴿وَحَمْلُهُ، وَفَصْلُهُ، ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾ (الأحقاف: ١٥، واته: ماوه ي دووگياني و له شير
برينه وه ي (٣٠) مانگي خاياند، واته: به هه مووي دوو سال و نيوي خاياند...)).

واته: ماوه ي دووگياني و له شير برينه وه سي مانگه، شير برينه وه بيست و
چوار مانگه هه وړه کو خواي گه وړه ده فهرمويت: ﴿وَالْوَلَدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ
كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَمَّ الرِّضَاعَةَ﴾ (البقرة: ٢٣٣، واته: دايگان تا دوو سالي ته و او
ده توان شير به مناله کانيان بدهن، نه و دوو ساله يش بو که سيکه که بيه وي
ده وړاني شير پيدان ته و او بکات)).

جا نه گهر بيست و چوار له سي دهرکين نه و ا شه ش ي ده ميټي، جا ده بيټ و
ناساييه که نافرته به شه ش مانگ مندالي بيټ، به م شيويه خواي گه وړه نه و
نافرته ي به تيگه يشتنی عه لي يان ابن عه باس رزگار کرد، به راستي نه وه
تيگه يشتنکی نمونه ي و به رزه .

هه وړه ها عومه ري کورې خه تتاب کاتيک پرسيار له هاوه لان ده کات: چي ده لټين
دهرباره ي: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۖ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي
دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۖ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ (النصر: ١-
٣، هه نديکيان گوتيان: فه رمانمان پيکراوه سوپاسگوزاري خوا بين و داواي
ليخوشبووني لي بکه ين نه گهر سه رکه وتين و رزگارمان کرد، هه نديکيان گوتيان:
نازانين يان هه نديکيان هيچيان نه گوت، ابن عباس له و کاته دا گه نجیکی بچوک بوو
له مه جليسه که دا دانيشتوو نه و مه جليسه ي که عومه ر هه لي بزاردبون، گوتي: نه ي
ابن عباس، ناي ا تويش وا ده لټيت؟ گوتي: نه خير، گوتي: نه ي چي ده لټيت؟ گوتي:
نه وه نه جه لي پيغه مبه ري خوايه ﷺ خواي گه وړه خوي ناگاداري کرد و وه ته وه ((اذا
جاء نصر الله والفتح)) مه به ستي رزگار کردني مه ککه يه جا نه وه نيشانه ي نه جه لي
تويه ((فسبح بحمد ربك واستغفره إنه كان توابا)) نيمامي عومه ر گوتي: هيچي لي
نازانم ته نها نه وه نه بيټ که تو ده يزاني)).^١

١ - أخرجه البخاري، كتاب ((المغازي)) باب (٥١) (٤٢٩٤).

به‌راستی ئه‌وه نيعمه‌تى تېگه‌يشتنه بۆيه خواى گه‌وره ده‌فه‌رموئيت: ﴿فَفَهَّمْنَهَا
سُلَيْمَنَ﴾ (الأنبياء: ٧٩، داود و سليمان ه‌ردوو پيغه‌مبه‌رى خوان و ريژدارن، به‌لام
داود له كي‌شه‌يه‌كدا حوكمى دا و سليمان ى كوپى له گه‌لېدا جياواز بوو، جا خواى
گه‌وره ستايشى تېگه‌يشتنى سليمان ده‌كات بۆ كي‌شه‌كه و ده‌فه‌رموئيت: ﴿فَفَهَّمْنَهَا
سُلَيْمَنَ وَكُلَّ آئِنَّا حُكْمًا وَعِلْمًا﴾، واته: چاره‌سه‌رى كي‌شه‌كه‌مان في‌رى
سوله‌يمان كرد و تيمان گه‌ياند كه چۆن بپيار بدا، به ه‌ردووك - داوود و سوله‌يمان
- داوه‌رى زانياريمان پى به‌خشين).

جا ليره‌دا تېگه‌يشتن له ريگه‌ى ه‌ولډانه‌وه ديت، ئه‌وېش به ئاماده بوون و
دانېشتن له كۆپ و مه‌جليسى زانا له خواترس و به‌ريزه‌كان، به خويندنه‌وه‌ى كتيبي
نوسه‌ران له ئه‌هلى زانست و زانيارى، له گه‌ل ئه‌وه‌يش ه‌رگيز په‌له نه‌كرېت له
فه‌تواداندا و به‌رانبه‌ر به‌خوا بويرانه مامه‌له نه‌كات، يان قسه‌ كردن ده‌رباره‌ى دينى
خوا بى زانست و زانيارى.

به‌راستى ئه‌مه نيعمه‌تېكى مه‌زن و گه‌وره‌يه (نيعمه‌تى تېگه‌يشتن) وه ئه‌مه‌يشه
له پاش زه‌ليلى و خۆ به كه‌م زانين به‌رانبه‌ر به خواى گه‌وره‌ى بالا ده‌ست ده‌ست
ده‌كه‌وي‌ت، داوا له خوا ده‌كه‌م ه‌موومان تېگه‌يه‌نيت و فيرمان بكات.

بويه ئاگادارى خۆم و ئيوه ده‌كه‌مه‌وه كه ه‌رگيز بوير نه‌بين له كاتى فه‌توادان،
جا له ترسناك‌ترين شي‌وه‌ى نه‌فامى: خۆ به زانا زان، واته كه‌سيك خۆى به زانا
ده‌زانى كه‌چى وايش نيه، بۆيه زانايه‌ك ده‌بينى كه هېچ به‌لگه‌يه‌كى پى نيه له گه‌ل
ئه‌وه‌يشدا خۆى به زانا ده‌زانيت، بۆ نمونه له كه‌نالېكى ئاسمانيه‌وه پرسيارېكى لى
ده‌كرېت كه‌چى شه‌رم ده‌كات وه‌لام نه‌داته‌وه به تايبه‌تى ده‌زانى كه خه‌لكى
ته‌ماشاي ده‌كه‌ن بۆيه خۆى به زانيار ده‌زانيت بۆيه به بى زانيارى قسه‌ ده‌كات، جا
به‌راستى ئه‌مه لوتكه‌ى نه‌فاميه، جا خراپ‌ترين شي‌وه له شي‌وه‌كانى نه‌فامى له
پاش نه‌ناسينى خوا و پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ئه‌وه‌يه كه خۆى به زانيار بزانيت به‌رانبه‌ر
به خه‌لكى، جا ئه‌كه‌ر من به‌لگه‌م پى نه‌بيت له‌م مه‌سه‌له‌يه‌دا چى ريگه‌م لى ده‌گرېت

نه گهر بلټيم: وه لامي پرسياره كهت له نه لقي داهاتوودا ده دريټه وه انشاء الله؟ چي شتيك ريگم لي ده گريټ نه گهر نه م مه سه له يه بگه پټنمه وه بو لاي زانايان، نه وانه ي كه هيچ شتيكيان جي نه هيشتووه ئيلا باسيان كردووه؟ نه وه ي كه له سر منه نه وه يه كه خوم يه كلا بگه مه وه بو خوي گهره، كاتيكي ديارى كراو بو خوم ديارى بگه م بو دووباره كرده وه و خوښنده وه وه به راستگويي و پارانه وه داوا له خوا بگه م كه فيرم بگات و تيگه يشتووم بگات، خودايه دلسوزي و تيگه يشتن و زانياري به نسيبي هه موومان بگه.

كه واته: خو به زانا زان: نه وه يه كه خوي به زانيار بزانيټ و كه چي زانا نيبه، يان له و مه سه له يه دا به لگه ي پي نيبه، رهنگه نه و كه سيكي زانا بيت بو له مه سه له يه كدا خوي به زانيار بزانيټ كه چي به لگه ي پي نه بيت، نه مه شيويه كه له شيويه كاني خو به زانا زان، نه شيوهش ده رگايه كه له ده رگاكاني سته م و نارپه وايي ده كاته وه كه نه ويش ده رگاي قسه كرده به ده م ديني خوداوه به بي زانست و زانياري جا كه سي خو به زانا زان خوي به بليمه ت ده زانيټ كه چي هيشتا قوتابيه، خوي به پيگه يشتو له قه له م ده دا له پيش نه وه ي پي بگات، خوي به زانا ده زانيټ پيش نه وه ي فير ببيت.!!

باسي كابرايه كه ده كه ن له و جوړه كه هه رگيز خوي نه ده پاراست له قسه كردن له ديني خوادا ته نانه ت له هه ر باب ته كيكا پرسياريان لي بكردايه نه گهر له پزيشكي و نه ندازياريشدا بوايه نه و وه لامي هه مووياني ده دايه وه ! ما شاء الله لا قوة الا بالله سبحان الفتاح العليم، جا هه ندئ له قوتابييني زانست و زانياري هاتن و گوتيان: به پاستي نه م كابرايه زور ترسناكه له سه ر خه لكي وه ده مانه ويټ ترسناكي نه و كابرايه بو خه لكي روون بگه ينه وه ... به لام چون؟ گوتيان: وشه يه كه دروست ده كه ين كه بنچينه ي نه بيت نه له زماندا و نه له دونيادا، نه مجار دين له مه جليسه كه ي خويدا پرسيارى لي ده كه ين، جا به و شيويه بو خه لكي دوپاتي ده كه ينه وه كه نه و كابرايه به بي زانياري قسه ده كات، بو خه لكي رووني ده كه ينه وه كه نه و كابرايه چه ند بويره به رانبه ر به ديني خوا، نه مجار رويشتن و وشه يه كيان دروست كرد و

ناويان لي نا (الخنفسار) و روښتن بو لاي كبرا و پرسياريان لي كرد و گوتيان: حه ز دهكهن له ريگاي به پړزتانوه بزانيں ماناي وشه ي (الخنفسار) چييه؟
 نه ویش گوتي: (الخنفسار) رووه كيكه بوئيكي خوشي هه يه له ده وروبهري يه مهن
 دهرده چيت (بو نه وه ي فه تواكه ي به بي ده نكيه وه لي وهرگرن، خو هيچ كه سيك
 ناپوات بو ده وروبهري يه مهن بو گه پان به دواي نه و رووه كه دا) رووه كيكه بوئيكي
 خوشي هه يه له ده وروبهري يه مهن دهرده چيت نه گه ر وشر بيخوات نه وا شيره كه ي
 ده گيري، هه روه كو شاعيري يه مهن ده فهرمويت:

لقد عقدت محبتكم فؤادي   كما عقد الحليب الخنفسار

واته: خو شه ويستي ئيوه دلي مني به ستووه... هه روه كو چون الخنفسار شيري
 به ستووه.

أبو داود ده ليت: ماناي الخنفسار به م شيوه و به م شيوه يه ..... القرطبي
 ده ليت: به م شيوه و به م شيوه .... پيغه مبهري خوا لله فهرمويه تي: ....!!!
 هه موويان هاوريان كردو گوتيان: بي دهنگ به نه ي دروژني فيلبان، به ناوي هه موو
 نه وانه وه دروت كرد، به زماني پيغه مبهري خوداوه لله درو مه كه چونكه نه و
 ده فهرمويت:

((ومن كذب علي متعمدا فليتبوأ مقعده من النار))، واته: هه ركه سيك به زماني
 منه وه درو بكات نه وا با جيگه ي خوي له ناگردا خوش بكات)).

جا نه م ئوممه ته به رده وام توشي نه م جوړه به لاiane ده بيت له و خنفساريانه ي
 كه خويان به زانا ده زانن، نه وانه ي كه به بي زانياري قسه ده كهن له ديني خوا دا به
 بي زانياري و به بي به لگه و به بي تيگه يشتني ورد و قووله وه له مه به ستي خوا و
 پيغه مبهري خوا لله...!

من ليړه دا ئامازه به و پاشا گه ردانييه زوره ده كه م له و هه موو فه توايه ي كه
 له سه ر شاشه ي كه ناله ئاسمانييه كان دهرده چيت، داوا له خوا ده كه م من و هه موو

١ - أخرجه البخاري، كتاب ((العلم)) باب ((إثم من كذب علي النبي ﷺ)) (١١٠)، ومسلم في مقدمة صحيحه،
 باب ((تغليظ الكذب على رسول ﷺ)) (٢) من حديث أبي هريرة ﷺ.

برايانم چاويرون بکات به بينيني راستي و زانست و زانياري هر خوي پشت و په‌نامانه و تواناي به سهره‌موو شتيکدا هه‌يه.

ټايا هيچ كه‌سيك هه‌يه له پيغه‌مبه‌ري خوا^١ زانتر بيت؟ نه‌خير... هيچ كه‌سيك له‌و زانتر نيبه، كه‌چي سه‌رزه‌نشتي لي گيرا كاتيک گوتي: سبه‌يني و لامتان ده‌ده‌مه‌وه^١، كاره‌كه‌ي په‌يوه‌ست نه‌کرد به ويستي خوداوه، بويه له‌و پيناوه‌دا خوي گه‌وره قورناني دابه‌زانند: ﴿وَلَا نَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا﴾ (٢٣) اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ اِذَا نَسِيتَ ﴿الكهف: ٢٤، واته: هه‌رگيز له باره‌ي هيچ شتيكه‌وه به دلنبايييه‌وه مه‌لي: من به‌ياني نه‌و كاره ده‌كه‌م به وشه‌ي (انشاء الله) وه نه‌بييت، واته: كاتي نه‌ته‌وي هر شتيك بكه‌يت هر ده‌بي بلّيت: انشاء الله. (٢٣) وه هه‌ر كه له بيرت چوو (انشاء الله) بكه‌يت و نه‌وجا وه بيرت هاته‌وه هه‌ر ده‌بي (انشاء الله) بكه‌يت وه هه‌ميشه‌ش يادي په‌روه‌ردگار ت فراموش نه‌كه‌يت (٢٤)).

ټا نه‌وه‌تا (عبد الله ي كوپي عمر)... زاناي زوهد و قورنات و سوننه‌ت... الزهري^٢ له (خالد ي كوپي اسلم) هوه ده‌يگيرته‌وه و ده‌لييت: ((خرجنا مع عبد الله بن عمر نمشي فلحقنا اعرابي فقال: أنت عبد الله بن عمر؟ قال: نعم. قال: قال سألت عنك فدللت عليك فأخبرني أترث العمة؟ فقال ابن عمر: لا أدري. فقال: أنت ابن عمر ولا تدري؟ وقال مرة أخرى: أنت لا تدري ولا ندري؟ قال: نعم اذهب إلى العلماء بالمدينة فسلهم... فلما أدبر قبل ابن عمر يديه، فقال: نعم ما قال أبو عبد الرحمن، يسأل عما لا يدري، فقال: لا أدري)) واته: له گهل (عبدالله ي كوپي عمر) دا ده‌رچووين، كابرايه‌كي ده‌شته‌كي شوينمان كه‌وت له كاتيکدا نيمه رييمان ده‌کرد و گوتي: تو (عبدالله ي كوپي عمر) ي؟ گوتي: به‌لي... گوتي: پرسياي توّم کرد و تويان نيشان دام، ټايا له ميراتدا پوور هيچ پشكيكي هه‌يه؟ ابن عمر گوتي: نازانم... كابرا: گوتي: تو (ابن عمر) يت و نازانيت؟ جاريكي تر گوتي: تو نازانيت و نيمه‌يش نازانين؟ گوتي:

١- أخرجه ابن إسحاق، كما في ((تفسير ابن كثير))، و((الدر المنثور)) والطبري في ((تفسيره)) (٢٢٦٥٧)، عن

ابن عباس و سنده ضعيف.

٢- أخرجه الدارمي في ((سننه)) (١٧٩، ١٨١)، والحاكم (٦٤٤٦)، والبيهقي في ((الكبرى)) (٨٢/٤).

به‌لئ... بړو بۆ لای زانایانی شاری مه‌دینه و پرسیار له‌وان بکه... کاتی کابرا پشټی مه‌لکرد و روښت (ابن عمر) ده‌سته‌کاني څوې ماچ کرد و گوتی: باشتړین شت ئه‌وه بوو که (ابو عبدالرحمن) گوتی، پرسیاری لی کرا ده‌رباره‌ی شتیک که نازانیت گوتی: نازانم)).

به‌لئ... ابن عمر ده‌لئیت: نازانم... سویند به‌خوا به‌راستی جوانترین و څوشتړین و رازاوه‌ترین وشه‌یه.

ئه‌گه‌ر باسی زانایان بکړیت... ئه‌وا (مالک ی کوپي انس) ئه‌ستیره‌یه که له ناسمانی زانست و زانایاندا ده‌دره‌وشیت‌وه، که به (امام دار الهجره) ناسراوه، قوتابییه ژیره‌که‌ی که (الشافعی) به‌ده‌لئیت: (ئو (شافعی) هی که به‌کیکه له پی‌شه‌وایان، قوتابی (مالک) بووه به‌تو شه‌و کتیبی (موطأ) ی نیمامی (مالک) ی له به‌ر کرد (کاتیک روښت بۆ لای (مالک) بۆ ئه‌وه‌ی له به‌ر ده‌ستیدا فی‌ری زانست بیټ، نیمامی (مالک) گوتی: (کاتیک که (شافعی) به‌له‌به‌ر کردنه‌وه کتیبی (موطأ) ی بۆ خوینده‌وه و له هیچ وشه‌یه‌کدا نه‌وه‌ستا و کیشی نه‌بوو): ئه‌ی (شافعی) ... من وا ده‌بینم که خوی گه‌وره روناکییه‌کی خستووه‌ته دلته‌وه، تویش به‌تاریکی سه‌رپیچی مه‌یکورژنه‌وه)^١

(شافعی) ده‌لئیت: هاوړپټی (مالک) م کرد، جاريکیان پرسیاری لیکرا ده‌رباره‌ی چل و هه‌شت مه‌سه‌له که‌چی نیمامی (مالک) به‌سی و دوو دانه‌ی گوتی: نازانم.^٢

نیمامی (شافعی) ماموستای (ئه‌حمده‌ی کوپي حه‌نبه‌ل) ه، (نيسحاق ی کوپي راهه‌وه‌ی) ده‌لئیت: (ئه‌حمده) به‌منی گوت: ئه‌ی (نيسحاق) وهره با که‌سیکت پی نشان بده‌م له مه‌ککه که هه‌رگیز چاوه‌کانت که‌سی وایان نه‌بینیوه،! (نيسحاق) گوتی: جا (الشافعی) پی نشان دام! منیش تی‌پوانینم له گه‌لدا کرد ده‌رباره‌ی فیه که‌چی هیچ که‌سیکم وه‌ک ئه‌و نه‌بینیوه، ده‌رباره‌ی قورئان تی‌پوانینم له گه‌لدا

١- ((الداء والدواء)) (١٠٤) و ((إعلام الموقعين)) (٢٥٨/٤).

٢- ((تفسير القرطبي)) سورة البقرة آية (٢٢)، و ((التمهيد)) لابن عبد البر (٧٢/١)، ((و آداب الفتوى)) للنووي (١٦) ط الفكر

کرد که چی هیچ که سیکم نه بینووه له و زانتر بیت، دهرباره‌ی فرموده تیروانینم له گه‌لدا کرد که چی هیچ که سیکم نه بینووه له و زانتر بیت، له گه‌ل (شافعی) دا دهرباره‌ی زمان تیروانینمان کرد بینیم نه و مائی زمانه، سویند به خوا چاوه‌کانم که‌سی نه بینووه وهک (الشافعی).^۱

پوژیک ئیمامی (الشافعی) له مه‌جلیسه پر له زانسته‌که‌یدا داده‌نیشیت که سیکم دیت و له مه‌سه‌له‌یه‌کدا پرسیاریکی لی ده‌کات، نه‌ویش بی ده‌نگ ده‌بیت، کابرا ده‌لایت: ئایا وه‌لام ناده‌یت‌وه؟ که‌چی نه‌و بی ده‌نگه، کابرا ده‌لایت: ئایا وه‌لام ناده‌یت‌وه ...؟ خوا ره‌حمه‌ت لی بکات ... (شافعی) گوتی: چاوه‌پړی ده‌که‌م تاوه‌کو بزائم ئایا فه‌زل و چاکه له بی ده‌نگیم‌دایه یان له قسه‌کردنمدا؟^۲

نه‌ی خودایه ...! به‌پاستی ئیمه له‌وپه‌پری بویریداین ... ئیستا وته‌ی نه‌و شاعیره دیته گویمدا که ده‌لایت:

و غیر تقي یا‌مر الناس بالتقي   طیب یدایي الناس والطیب علیل
واته: نه‌وانه‌ی که له خواترس نین فرمان ده‌که‌نه خه‌لکی به له خوا ترسان،
پزیشکیک چاره‌سه‌ری خه‌لکی ده‌کات و که‌چی پزیشکه‌که خوی نه‌خوشه.

إلهي لا تعذبني فإني   مفر بالذي قد كان مني
فكم من ذلة لي في البرايا   وأنت علي ذو فضل ومن
يظن الناس بي خيرا   وإني لشر الناس إن لم تعف عني

واته: نه‌ی خودایه سزام مه‌ده چونکه من، دان به هه‌له‌کانی خومدا ده‌نیم،
چه‌نده‌ها جار هه‌له‌م ده‌کرد و تیده‌که‌وتم، تو خاوه‌ن فه‌زل و منه‌تی به سه‌رمه‌وه،
خه‌لکی گومانی باش به من ده‌بن، به‌لام من خراپ‌ترین که‌سم نه‌گه‌ر تو لیم خوش
نه‌بیت.

۱. أخرجه ابن عساکر في ((تاريخه)) (٥١ / ٣٢٨ - ٣٣٠).

۲. انظر: ((إعلام الموقعين)) (٤/ ٢١٨)، و ((بدائع الفوائد)) (٣/ ٧٧٢)، و ((إحياء علوم الدين)) (١/ ٢٥)، و ((أدب المفتي والمستفتي)) لابن الصلاح (١/ ١٣).

سوښند به خوا من باسي ئه‌م بابه‌ته‌م نه‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی وا هه‌ست بکه‌م خۆم که‌سیکی شایسته‌م، به‌لکو له‌ ده‌رگای هه‌ست کردن به‌ به‌رپرسيارییه‌تی، جا نه‌مه‌یشه‌ بنه‌مايه‌کی اصولی دووپاتی ده‌کاته‌وه، ((ئه‌گه‌ر ئاو نه‌بوو ئه‌وا ته‌یه‌موم به‌ خۆل بکه‌)) به‌لێ... ئیمه‌ له‌ وه‌په‌ری پښوښتیداین بۆ فیڤوون له‌ کتیبه‌که‌ی خوادا و فهرمووده‌که‌ی پښغه‌مبه‌ره‌ (ﷺ) ئه‌ویش به‌ راستگویی و دلسۆزی و پارانه‌وه‌ و زه‌لیلای نواندن و دانیشتن له‌ به‌ر ده‌ستی زانا له‌ خواتر سه‌كان، هه‌ر یه‌كێك له‌ ئیمه‌ کاتیک بۆ خوی دانیت بۆ فیڤوون، ئه‌گه‌ر کار و که‌سابه‌ته‌که‌ی هه‌رچی بیټ، پله‌ و پایه‌که‌ی هه‌رچی بیټ، رووه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ی هه‌رچی بیټ، ده‌بیټ کاتیک بۆ خۆت ده‌ست نیشان بکه‌یت بۆ فیڤوون ده‌رباره‌ی خواکه‌ت، ده‌رباره‌ی پښغه‌مبه‌ره‌که‌ت (ﷺ)، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ فهرمانی نه‌کردووه‌ ته‌ پښغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) به‌ داواکردنی زیاتر ته‌نها له‌ زانستدا نه‌بیټ، جا خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ طه: ١١٤، واته‌: بلی: ئه‌ی په‌روه‌ردگارم! زانست و زانیاریم زیاد بکه‌)).

پښداران... نامه‌وێت چیت له‌مه‌ زیاتر له‌ سه‌ر نیشانه‌ بچوکه‌کانی قیامه‌ت برۆم به‌لام هه‌ندی نیشانه‌ هه‌ن جووتن له‌ گه‌ل نیشانه‌ گه‌وره‌کاندا وه‌کو ده‌رکه‌وتنی المه‌دی — هه‌روه‌کو له‌ پاشاندا باسی ده‌که‌م انشاء الله — هه‌روه‌ها روخاندنی که‌عبه‌ هه‌روه‌کو باسی ده‌که‌ین و روونی ده‌که‌ینه‌وه‌، داوا له‌ خوا ده‌که‌م که‌ کاره‌ چاکه‌کانمان لی‌ ورگرت

نیشانه گه وره کانی قیامت

دهرکه وتن و دهرچوونی مه سیحی ده جبال

(خروج المسيح الدجال)

بروام وایه زۆریه ی ئه و نیشانه بچووکانه ی پیغه مبهری خوا^ﷺ باسی کردون روویان داوه، جگه له چه ند نیشانه یه کی که م، له وانه بۆ نمونه: ئه و نیشانه یه ی که نیمامی (مسلم)^١ ریوایه تی کردوه له فه رموده ی (أبو هريره) وه که وا پیغه مبهری خوا^ﷺ فه رمویه تی: ((لا تقوم الساعة حتى يحسر الفرات عن جبل من ذهب يقتل الناس عليه، فيقتل من كل مائة تسعة وتسعون، ويقول كل رجل منهم: لعلى أكون أنا الذي أنجو)) واته: قیامت هه لئاسیت تاكو رووباری فورات چیا به کی ئالتون ئاشکرا ده کات، له پیناویدا خه لکی ده جه ننگن و له هه ر سه د که س نه وه ت و نو که سی ده کوژریت، هه ر که سیك له وانه ده لیت: به لکو من ئه و که سه یه بم که رزگارم ده بیت)).

له ریوایه تیکی تر دا که له (صحیح مسلم)^٢ دا هاتوو ه پیغه مبهری خوا^ﷺ ده فه رمویت: ((فمن حضره فلا يأخذ منه شيئاً)) واته: هه ر که سیك ئه گه ر ئاماده ی بوو ئه و با هیچی لی نه بات)).

جا گو مان له وه دا نییه مه به ست له م چیا به چیا به کی ئالتونی راسته قینه یه، ئه وه ی که هه ندی له ئه هلی زانست و زانیاری باسیان کردوه و ده لئین: گوایه مه به ست له و ئالتونه ئالتونی ره شه (واته: نه وت) ئه و به و شیوه یه نییه !! من خۆم خویندومه ته وه له هه ندی له هه واله کانه وه دووپاتی ده که نه وه که وا مانگه

١- أخرجه مسلم كتاب ((الفتن و أشراف الساعة)) ، باب ((لا تقوم الساعة حتى يحسر الفرات عن جبل من ذهب)) (٢٨٩٤).

٢- أخرجه مسلم (٣٠/٨٩٤).

ده‌ستكرده‌كان وينه‌ى چپايه‌كى ئالتونيان گرتوه له رووبارى فورات كه ده‌كه‌ويټه ولاټى عيراق، به‌لام ناتوانم نه‌وه بسه‌لمينم تاكو نه‌و باسه روون نه‌بيټه‌وه، ئيمه ئيستا له سه‌رده‌مى په‌يوه‌ندى و گه‌ياندندا ده‌ژين، هه‌موو شتاك له كاتى خويدا ده‌رده‌كه‌ويټ، به‌لام هه‌ندى نيشانه ده‌ميټنه‌وه كه‌وا هاوجووت و هاوكاتن له گه‌ل نيشانه گه‌وره‌كاندا هه‌روه‌كو باسم كرد، له كاتى خويدا — انشاء الله — له گه‌ل نيشانه‌كانى تردا باسى ده‌كه‌م.

جا بفرمويين — براكانم — بۆ نه‌وه‌ى نيشانه گه‌وره‌كان بناسين كه پيغه‌مبهرى پاستگور ﷺ باسى كردوون، نه‌و كه‌سه‌ى كه هه‌رگيز له خۆوه قسه‌ ناكات، له فرموده‌يه‌كى (صحيح) دا هاتوه كه ئيمامى (مسلم)^(١) ريوايه‌تى كردوه له فرموده‌ى ((حذيفة بن اليمان)) كوپى اسيد الغفارى په‌وه .. حذيفة ده‌ليټ: ((أطلع النبي ﷺ علينا ونحن نتذاكر، فقال ﷺ: " ما تذاكرون؟" قالوا: نذكر الساعة، قال ﷺ: " إنها لن تقوم حتى ترون قبلها عشر آيات)) فذكر: الدخان، والدجال، والدابة، وطلوع الشمس من مغربها، ونزول عيسى ابن مريم (عليه السلام)، ويأجوج ومأجوج، وثلاثة خسوف: خسف بالمشرق، وخسف بالمغرب، وخسف بجزيرة العرب، وآخر ذلك نار تخرج من اليمن، تطرد الناس إلى محشرهم)) واته: پيغه‌مبهرى خوا ﷺ به‌سهرى كردينه‌وه له كاتيكد ئيمه زيكر و يادمان ده‌كرد، فرمويى: — نه‌وه باسى چى ده‌كه‌ن؟ فرمويان: باسى قيامت ده‌كه‌ين، فرمويى ﷺ: قيامت هه‌لناسيت تا له پيشيدا (ده) نيشانه نه‌بينن نه‌مجار باسى كرد و فرمويى: (دوكه‌له‌كه) و (ده‌جبال) و (زينده‌وه‌ريكى سه‌ير (دابة)) و (هه‌لاتنى رۆژ له رۆژئاواوه) و (دابه‌زينى عيسى كوپى مه‌ريه‌م (عليه السلام)) و (يه‌نجوج و مه‌نجوج) و سى رۆچوون روو ده‌دات: (رۆچوونيك له رۆژه‌لات) و (رۆچوونيك له رۆژئاواوه) و (رۆچوونيك له دورگه‌ى عه‌ره‌به‌وه) و له كوټايى نه‌وانه ئاگرىك له يه‌مه‌نه‌وه ده‌رده‌چيت خه‌لكى راده‌ماليت به‌ره‌و مه‌حشر)) .

١ — أخرجه مسلم كتاب ((الفتن وأشراف الساعة)) ، باب ((في الآيات التي تكون قبل الساعة)) ((٢٩٠١)) .

نهم نيشانه گه ورانه له جيگاي تردا به ريزبه ندييه كي جياواز باسكراوه، نهو ريزبه ندييه ي باس كراوه له فرموده كي پيغه مبري خوادا ﷺ مه به ست نهو نيه كهوا نهو نيشانانه بهو شيويه له دواي يهك روو ده دهن، چونكه چهند فرموده يه كي (صحيح) ي تر هاتوون لهو ريزبه ندييه ي فرموده كي (حذيفة ي كوري اسيد الغفاري) جياوازه كه له (صحيح مسلم) ريوايه ت كراون.

جا له پاش كڅ كړنه وه له نتيوان هموو ريوايه ته كان و په سهند كړدنيان بومان روون ده بيته وه - هروه كو الحافظ ابن حجر^(١) - رحمه تي خوي لي بيت - و جگه له و له نه هلي زانست و زانباري باسيان كړوه... كه در چووني ده جبال يه كه م نيشانه يه له نيشانه كان و يه كه م ثايه تي گوره يه كه بانگه شه ده كات به گوپيني هموو حال و وه زعي جيهان له سهر رووي زهويدا و نه م گورانكار ييه ي بارودخي زهوي كوټايي به دابه زيني عيساي كوري ميره يه م ديت (عليه و علي نبينا افضل الصلاة والسلام) به مه به ستي كوشتني ده جبال و دوعا كړدن له (يه نجوج و مه نجوج)، هروه كو له پاشاندا باسي ده كه م - انشاء الله - .

در چووني پوڅ له روژناواوه يه كه م نيشانه ي گوره يه كه بانگه شه ده كات بو گوپيني گه ردوون و جيهاني سهره وه، (العالم العلوي)، نهو هه به در كه وتني زينده و هره سهره كه (الدابه) كوټايي پي ديت و بو چووني په سهند كراو نهو يه كه نهو زينده و هره له هه مان روژدا در ده چيت كه روژ له روژناواوه در ده چيت، چونكه نه گه روژ له روژناواوه در چوو - هروه كو له پاشاندا باسي ده كه م انشاء الله - چيتر ته و به ي ته و به كاران و هرنه گيريت، پاشان نهو زينده و هره له هه مان روژدا در ده چيت بو نهو ي نيمانداران به سيفه تي نيمان وه نيشان بكات و بي باوه پان به سيفه تي بي باوه پييه وه نيشان بكات به مه به ستي ته و او بوون و يه كلايي كړنه وه و جيا كړنه وه له نتيوان بپواداران و بي باوه پان، و لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم.

١ (فتح الباري) (٢٥٢/١١) بتصرف ط المعرفة .

دهرچوونی دهججال: یه کهم نیشانه یه و یه کهم ئایه ته له ئایه ته گه وره کان که بانگه شە ی گۆرانی بارودوخی جیهان دهکات له سەر رووی زه ویدا، بۆیه من به و که سانه ده لێم که نکۆلی له و فەرموودانه ده کهن و ئه وانه ی نکۆلی باس و بوونی ده ججال ده کهن و ئه وانه ی که ده لێن: ده ججال ته نها هێمای خراپه کارییه و که سایه تیه کی راسته قینه نییه !! ده لێم: به راستی ئه مه پیرۆز راگرتن و پێش خستنی عه قلّه به سەر ده قه راست و دروسته کاندان.. نابیت ئیمه عه قلّ بکهینه خودایه ک و ببهرستین جگه له خوا، لێره دا هه ز ده کهم بلێم: ئیمه له قه در و نرخ و پایه ی عه قلّ کهم ناکهینه وه به لکو روناکی وه حی خوداوه ند(سروش) هه رگیز روناکی عه قلّ ناکوژینیت وه، به لکو پڕ به ره که تی ده کات و پاکی ده کاته وه و به هیزی ده کات، به مه رجیک عه قلّ و هه موو بوونه وه ر کړنۆش بیه ن بۆ خوای گه وره و میهره بان، ده بی عه قلّ داهیتان له و بواره دا ئه نجام بدات که وا له توانایدا هه یه و خۆی پیتی خۆشه، به لام ئه گه ر هاتوو عه قلّی خۆی کرده خودایه ک یان تاغوتیک بۆ ئه وه ی حوکم بدات به سەر ده قه راست و دروسته کاندان و ئه وه ی که عه قلّ پیتی رازی بیت پیتی رازیه و ئه وه ی پیتی رازی نه بیت ره دی بکاته وه ئه وا دینی خوا ده بیته یارییه که به دهستی عه قلّی مرقفه کانه وه، ئه گینا توخوا پیم بلێ.. ئایه ئه و دینه که وه ری ده گرین کام دینه؟ ئه و دینه یه که عه قلّی من پیتی رازیه یان ئه و دینه ی که عه قلّی تو پیتی رازیه؟! ئا به م شیوه یه دین ده بیته شتیک به ویستی خۆمان وه ریگرین یان ره دی بکهینه وه! بۆیه به هیه شیوه یه ک نابیت عه قلّ بکهینه داوه ریک له بهر دهستی ده قه روون و دروسته کاندان.

علم العليم وعقل العاقل اختلفا من ذا الذي فيهما قد أحرز الشرفا
 العلم قال: أنا أحرزت غايته والعقل قال: أنا الرحمن بي عرفا
 فأفصح العلم إفصاحا وقال له بأينا الله في قرآنه اتصفا
 فأيقن العقل أن العلم سيّده فقبل العقل رأس العلم و انصرفا

واته: زانستی زانیاریک و عه قلّی هۆشمه ندیک بوه جیاوازییان کام له وان پله و پایه و شکۆمه ندیان به دهست هێناوه، زانسته که گوئی: من ئه و مه به سته یه م به

ده‌ست هيتاوه، عه‌قل گوتی: له ريگای منه‌وه خه‌لکی خودايان ناسيوه

بۆيه زانسته‌که به ده‌برينتيك ده‌ريپړی و گوتی: به کام له ئيمه خوای گه‌وره له
قورئاندا وه‌صفی خوی کردوه، بۆيه عه‌قل زانی که‌وا زانست گه‌وره‌ی نه‌وه، پاشان
عه‌قل سه‌ری زانستی ماچ کرد و بلاوه‌يان لی کرد.

په‌حمه‌تی خوا له (ابن القيم)^(١) کاتيک ده‌فه‌رمویت:

لا يستقل العقل دون هداية	بالوحي تأصيلا ولا تفصيلا
كالطرف دون النور ليس بمدرک	حتى يراه بكرة و أصيلا
نور النبوة مثل نور الشمس	للعين البصيرة فاتخذة دليلا
فإذا النبوة لم ينلك ضياؤها	فالعقل لا يهديك قط سبيلا
طرق الهدى محدودة إلا على	من أم هذا الوحي والتنزيلا
فإذا عدلت عن الطريق تعمدا	فأعلم بأنك ما أردت وصولا
يا طالبا درك الهدى بالعقل	دون النقل لن تلقى لذاك دليلا

واته: هه‌رگيز عه‌قل سه‌ريه‌خو نابيت به بى هيدايت به وه‌حی له بناغه‌وه و به
دوور و دريژي، وه‌کو چاوټک به بى روناکی نابيني تاکو به‌يانيان و ئيواران ته‌ماشا
بکات، روناکی پټغه‌مبه‌رايه‌تی وه‌ک روناکی روژه بو نه‌وه‌ی چاوه‌کان ببينن بۆيه
بيکه رابه‌ريک، نه‌گه‌ر پټغه‌مبه‌رايه‌تی روناکی خوی پټت نه‌به‌خشی نه‌وا عه‌قل به
ته‌نها هه‌رگيز بو ريگا ريتموييت ناکات، ريگا‌کانی هيدايت دياريکاون ته‌نها نه‌و
که‌سه نه‌بيت که پيشه‌واي نه‌م سرووش و قورئانه‌يه، نه‌گه‌ر به‌قه‌ستی له ريگا
لابده‌يت نه‌وا بزانه که خوټ نه‌تويستوه بگه‌يته جی، نه‌ی داواکاری هيدايت له
ريگای عه‌قله‌وه به بى قورئان و فه‌رمووده بزانه که نه‌وه هه‌رگيز نابيته رابه‌رت.))

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (الحشر: ٧) واته: هه‌رچی په‌يامبه‌ر ﷺ پيی دان

١ ((الصواعق المرسلة)) (٩٧٩/٣) ط العاصمة .

وهري بگرن، واته: - به چي فه رمانی پی کردن له هر شتی کدا نهوا جیبه جی بی بکن. رییشی له هر شتی لی گرتن، ئیوهش دهستی لی هه لگرن و خوتان له خه شم و غه زه بی خوا بپارێزن به جیبه جیکردنی فه رمانه کانی و وازهینان له قه ده غه کراوه کانی به راستی خوا سهخت تۆله یه رقی له هر که سیک گرت رزگاری نابی)).

جا سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ خوی له خویدا وه حی خودایه و پیغه مبه ری خوشه ویست ﷺ باسی نه وه ی بو کردووین.

هه روه کو (أحمد) و (أبو داود) ریوایه تیان کردوه به سه نه دیکي (صحيح) ^(۱) له فه رموده یه کی (المقدم ی کوپی معد ی کرب) هوه کهوا پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: ((ألا إني أوتيت الكتاب ومثله معه ، ألا يوشك رجل شبعان على أريكته يقول: عليكم بهذا القرآن فما وجدتم فيه من حلال فأحلوه، وما وجدتم فيه من حرام فحرموه، ألا لا يحل لكم لحم الحمار الأهلي، ولا كل ذي ناب من السبع ولا لقطه معاهد)) واته: خوی گه وره قورئانی پی به خشيوم و هاوشیوه که ی له گه لدايه (واته: سوننه ت) خه ریکه وای لی دیت که سیکي تیر له سه ر قه نه فه که ی دانیشته و ده لیت: ده ست بگرن به م قورئانه وه (واته: ته نها نه م قورئانه مان به سه) نه وه ی حه لال بوو تیايدا به حه لالی بزائن و نه وه ی حه رام بوو تیايدا به حه رامی بزائن، بزائن کهوا گوشتی گویدرێزی مالی حه لال نییه بوټان، له گه ل هه موو درنده یه کی که لپه دار و دۆزراوه ی په یمان پیدراوه کان)).

له ریوایه تیکي تر دا که (الترمذي) و (ابن ماجه) ^(۲) ریوایه تیان کردوه کهوا خوشه ویست ﷺ فه رموویه تی: ((وإنما حرم رسول الله ﷺ كما حرم الله)) واته: دلنیا بن نه وه ی که پیغه مبه ری خوا ﷺ حه رامی کردوه هه روه کو نه وه یه چۆن خوی

۱ أخرجه أحمد (۱۳۰/۴) ، وأبو داود كتاب ((السنة)) ، باب ((في لزوم السنة)) (۴۶۰۴) ، و صححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (۲۸۷۰) ، و ((صحيح الجامع)) (۲۶۴۳) .

۲ أخرجه الترمذي كتاب ((العلم)) ، باب ((ما نهى عنه أن يقال عند حديث رسول الله ﷺ)) (۲۶۶۴) وقال : ((حديث حسن غريب من هذا الوجه)) ، وابن ماجه في المقدمة (۱۲) ، وأحمد (۱۳۲/۴) ، و صححه الشيخ الألباني في ((صحيح سنن الترمذي ، وابن ماجه)) .

که‌وره حه‌رامی کردبیت)).

له شیرینترین و رازاوه‌ترین قسه‌کانی ئیمامی (الشوکانی) نه‌وه‌یه که ده‌لټت^(۱):
 ((جیگیر بوونی به به‌لگه‌دانانی سوننه‌ت و سه‌ربه‌خو بوونی له دانانی حوکمه
 شه‌رعییه‌کاندا یه‌کټکه له پټویستییه دینییه‌کان و هیچ که‌سیک له‌وه‌دا جیاواز نییه
 ئیلا که‌سیک نه‌بی که له ئیسلامدا هیچ پشکټکی نه‌بیت)).

بۆیه هیچ که‌سیک ناتوانیت له قورئان تیځگات به بی سوننه‌ت، ئیلا ده‌بی
 بگه‌پیننه‌وه بۆ نه‌و که‌سه‌ی که قورئانی به سه‌ردا دابه‌زیوه که نه‌ویش پیغه‌مبه‌ری
 نه‌کره‌مه ﷺ.

بۆیه ده‌لټم: نه‌م قوناغه - له نیشانه‌کانی قیامه‌ت - ناکریت و نابیت هیچ
 یاسایه‌ک له و یاسایانه‌ی که ئیستا حوکممان ده‌که‌ن حوکمی تیدا بکات، چونکه
 کاره‌که جیاواز ده‌بیت، هه‌روه‌ها خۆمان به‌وریزه‌ندییه‌وه خه‌ریک ناکه‌ین، چونکه
 نه‌گه‌ر نیشانه‌یه‌ک له نیشانه‌ گه‌وره‌کان ده‌رکه‌وټت نه‌وا نه‌و دواي نیشانه‌کان به
 دوايدا دټن و ده‌رده‌که‌ون هه‌روه‌کو خوشه‌ویست ﷺ باسی کردوه.

ئیمامی نه‌حمه‌د له (مسند) ده‌که‌یدا و الحاکم له (مستدرک) ده‌که‌یدا و جگه‌ له‌وان^(۲)
 ربوايه‌تیان کردوه له فهرموده‌ی (عبدالله ی کوپی عمرو) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خواﷺ
 فهرمودیه‌تی: ((الآیات خَرَزَات منظومات فی سَلَك، فَإِنْ يُقَطَّع السَّلَكُ يَتَّبِعُ بَعْضُهَا
 بَعْضًا)) واته: نیشانه‌کان وه‌ک ده‌نکه‌کانن له ده‌زوویه‌کدا هۆنراونه‌ته‌وه، نه‌گه‌ر
 ده‌زوه‌که بچرا نه‌وا شوینی یه‌کتر ده‌که‌ون)).

جا یه‌که‌م نیشانه‌یه‌ک بانگه‌شه‌ی گۆپینی حالئ سه‌ر زه‌وی ده‌کات: ده‌رچوونی
 ده‌ججاله.

ئایه ده‌ججال کییه؟

حه‌ز ده‌که‌م لی‌ره‌دا بلټم: زۆربه‌ی موسلمانان هیچ شتیک ده‌رباره‌ی ده‌ججال

۱ - (إرشاد الفحول) (۵۳۰).

۲ - أخرجه أحمد (۲/۲۱۹)، والحاكم (۴/۵۲۰) عن عبدالله بن عمرو، وله شاهدٌ عن أبي هريرة، أخرجه ابن
 حبان (۶۸۳۳)، والطبراني في ((الأوسط)) (۴۷۱) وله شواهد أخرى، صححه بها الألباني في ((الصحيحة))
 (۱۷۶۲، ۳۲۱۰) و ((صحيح الجامع)) (۲۷۵۵).

نازانن، به‌لکو هه‌ندیکیان ده‌لین: ئەمانه هه‌موو ئەفسانه‌ن! ئێمه‌ و له‌ سه‌رده‌می ئەننه‌رنیټ و ئۆتۆمداین، برای به‌ریزم... ئەوه‌ش بزانه‌ که له‌ نیشانه‌کانی ده‌رکه‌وتنی ده‌ججال ئەوه‌یه‌ خه‌لکی واز له‌ باسکردنی ئەو به‌یئن، هه‌روه‌ها زانایان و بانگه‌وازان له‌ سه‌ر مینه‌به‌ره‌کان باسی ناکه‌ن^(۱)، به‌ راستی ئەم ئوممه‌ته‌ ده‌ججالیان له‌ یاد کردوه‌ ئیلا مه‌گه‌ر که‌سانیک نه‌بیټ خوا ره‌حمی پێ کردیټن.

لێره‌دا پرسیارێک ده‌کرێت: ئایه‌ ده‌ججال مڕۆفه‌ یاخود جنۆکه‌یه‌؟ ئایه‌ ئەو مڕۆفیکه‌ له‌ نه‌وه‌کانی ئاده‌م؟ به‌لێ: ئەو مڕۆفه‌ و ئاده‌میزاده‌!

ئایه‌ بۆ ناوئراوه‌ به‌ (المسیح الدجال)؟

وه‌لامه‌که‌ ئەوه‌یه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ باسی کردوه‌ ((الدجال ممسوح العين)) واته‌: ده‌ججال چاوی سه‌راوه‌ته‌وه‌ و ره‌ش بوه‌ته‌وه‌))، (الدجال): له‌ داپۆشین و گومراکدن و درۆکردنه‌وه‌ هاتوه‌، چونکه‌ ئەو حه‌ق و ناحه‌ق تیکه‌ل ده‌کات، ناوئراوه‌ (المسیح) نه‌ک (المسیح) چونکه‌ ئەو گومراکه‌ر و درۆزن و خه‌له‌تینه‌ری خه‌لکیه‌ ئیلا که‌سانیک نه‌بیټ که‌ خوا ره‌حمی پێ کردیټن.

له‌سه‌ر رووی زه‌ویدا هه‌چ فیتنه‌یه‌ک نییه‌ له‌و رۆژه‌وه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ ئاده‌می دروستکردوه‌ تاكو رۆژی قیامه‌ت ترسناکتر بیټ له‌ فیتنه‌ی ده‌ججال!!

هه‌روه‌کو له‌ (صحيح البخاری)^(۲) دا هاتوه‌ له‌ فه‌رمووده‌ی (أم سلمه‌) ی خیزانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموێت: ((استيقظ النبي ﷺ ذات ليلة فقال: ((سبحان الله، ماذا أنزل الليلة من الفتن، وماذا فُتِح من الخزائن، أيقظوا صواحب الحجر — يريد به‌ أزواجه — حتى يصلين، فرب كاسية في الدنيا عارية في الآخرة)) واته‌: شه‌ویکیان پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ خه‌وه‌ستا و فه‌رمووی: پاکی و بێگه‌ردی بۆ خوا، ئەم شه‌و

١ - كما في حديث الصعب بن جثامة أن النبي ﷺ قال : لا يخرج الدجال حتى يذهل الناس عن ذكره ، وحتى تترك الأئمة ذكره على المنابر)) أخرجه عبدالله بن أحمد في ((زوائد المسند)) (٧١/٤) والطبراني في ((مسند الشاميين)) (٩٩٢) وقال الهيثمي في ((المجمع)) (٣٣٥ / ٧) : رواه عبدالله بن أحمد من رواية بقية عن صفوان بن عمرو ، وهي صحيحة ، كما قال ابن معين ، وبقيّة رجاله ثقات)) ، ذكره الشيخ الألباني في ((قصة المسيح الدجال)) (٣٠) .

٢ - أخرجه البخاري كتاب ((العلم))، باب (العلم والعظة بالليل) (١١٥) و (٦٢١٨) .

چي شتيك له فیتنه كان دابه زیوه، ټایه چي شتيك له گه نجینه كان کراونه ته وه، خیزانه کانم هه لستین بؤ ئه وه ی نوټر بکه ن، رهنگه که سیکی داپوشر او له دونیا دا رووت بیت له دواروژدا)).

مه به ست و به لگه له فهرمووده که دا ئه وه یه: که ده فهرمویت: ((ماذا أنزل الليلة من الفتن، وماذا فتح من الخزان؟)).

به لکو له (صحیح مسلم)^۱ دا هاتوه له فهرمووده ی (ابو هریره) وه که وا پیغه مبه ری خوا^۲ فهرموویه تی: ((يَا دُرُوءَا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمَظْلَمِ، يَصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيَمْسِي كَافِرًا، أَوْ يَمْسِي مُؤْمِنًا، وَيَصْبِحُ كَافِرًا، يَبِيعُ دِينَهُ بَعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا)) واته: به کرده وه ی چاکه پی شبرکی بکه ن پی ش ئه وه ی تاقیکردنه وه دابه زیته سه ره ره یه کیکتاندا وه کو پارچه یه ک له شه وه زهنگی تاریک، که روژ ده بیت وه کابرا ئیمانداره و که چي ئیواره ی به سه ردا دیت کافر بوه یان که ئیواره دیت ئیمانداره و کاتی روژ ده بیت وه کافر بوه دینه که ی خوی ده فروشیت به شتیکی بی نرخ ی دونیا)) ئه ی په روه ردگارمان بمانپاریزه .. بمانپاریزه ... !!

له (صحیح مسلم)^۲ دا هاتوه له فهرمووده ی (عبدالله ی کوړی عمرو) وه که ده فهرمویت: ((كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ فَزَلْنَا مَنْزِلًا، فَمِنَّا مَنْ يَصْلِحُ خِبَاءَهُ، وَمِنَّا مَنْ يَنْتَضِلُ، وَمِنَّا مَنْ هُوَ فِي جِشْرِهِ، إِذْ نَادَى مَنَادِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: الصَّلَاةُ جَامِعَةٌ، فَاجْتَمَعْنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: ((إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ نَبِيٌّ قَبْلِي إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتَهُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَيَنْذِرُهُمْ شَرًّا مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَإِنْ أَمْتَكُمْ هَذِهِ جَعَلَ عَافِيَتَهَا فِي أَوَّلِهَا، وَسَيَصِيبُ آخِرَهَا بَلَاءٌ وَأُمُورٌ تَنْكُرُونَهَا، وَتَجِيءُ فِتْنَةٌ فَيَرْقُقُ بَعْضُهَا بَعْضًا، وَتَجِيءُ الْفِتْنَةُ، فَيَقُولُ الْمُؤْمِنُ: هَذِهِ مَهْلِكَتِي، ثُمَّ تَنْكُشُفُ، وَتَجِيءُ الْفِتْنَةُ فَيَقُولُ الْمُؤْمِنُ: هَذِهِ هَذِهِ، فَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَزْحَزَحَ عَنِ النَّارِ وَيَدْخُلَ الْجَنَّةَ، فَلْتَأْتِهِ مَنِيتُهُ وَهُوَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَلِيَأْتِ إِلَى النَّاسِ الَّذِي يَحِبُّ أَنْ يُؤْتَى إِلَيْهِ)) واته: له سه فره ريکدا له گه ل پیغه مبه ری خوا دا بووین^۳ له جیگایه کدا دابه زین و لاماندا،

۱. أخرجه مسلم كتاب ((الإيمان)) باب ((الحث على المبادرة بالأعمال قبل تظاهر الفتن)) ((١١٨)).

۲. أخرجه مسلم كتاب ((الإمارة)) باب ((وجوب الوفاء ببيعة الخلفاء الأول فالأول)) ((١٨٤٤)).

تياماندا هه بوو چادر و خټو ته كه ي چاك ده كرد و تياماندا هه بوو تير و رمه كه ي چاك ده كرد و تيژي ده كرد و تياماندا هه بوو ولاخه كه ي ده له وه راند، بانگكاريك له لايه ن پټغه مبهري خوداوه ﷺ بانگي كرد و فهرمووي: ((الصلاة جامعة)) بويه ئيمهش له دهوړ و بهري پټغه مبهري خواﷻ كو بووينه وه، پټغه مبهري خوښه ويستان ﷻ فهرمووي: هيچ پټغه مبهريك له پيش من نه هاتوه ئيلا له سهرې بوه كه ريڼمايي نوممه ته كه ي بكا ته وه بؤ هر چا كه يه ك بويان كه بيزانيت و ناگاداريان بكا ته وه له هر خراپه يه ك بويان، كه بيزانيت و ئه م نوممه ته هيژو رهنك و بوي له سهره تاكه يدايه و كوټاييه كه ي توشي به لا ده بن و توشي چه نده ها كيښه ده بن كه ئينكاري لي ده كهن، فيتنه ي وا ديت يه كترى ناسك ده كه نه وه (واته: هر فيتنه يه ك ديت و ئوه ي پاش ئه و له و خراپتر و گه وره تره)، فيتنه ديت و كه سي ئيماندار ده لټ: به راستي ئه م فيتنه يه به هه لاكه تما ده بات و له ناوم ده بات، ئه مجار ئه و فيتنه يه له سهر لاده چيت و فيتنه يه كي تر ديت و ئيماندار ده لټ: ئه مه ئه مه (واته: ئه مه به راستي به هه لاكه تما ده بات) هر كه سي ده يه وي له ناگر رزگاري بيت و بجيټه به هه شته وه با كاتي دهرميت باوه پي به خوا و روژي دوايي هه بيت و بروات بؤ لاي ئه و كه سانه ي كه پتي خوښه بجيت بؤ لايان))

له گه ل ئه وه شدا ده لټين: هيچ فيتنه يه ك نيبه له فيتنه ي ده جبال ترسناكتر بيت، هه روه كو پټغه مبهريمان ﷻ ده فهرمويت كه له ((صحيح مسلم)) دا هاتوه له فهرمووده ي (عمران ي كوپي حصين) وه:

((ما بين خلق آدم إلى قيام الساعة أمر أكبر من الدجال)) واته: هيچ كاريك له نيوان دروستكردني ئاده مه وه، تاوه كو هه ستاني قيامت له ده جبال گه وره تر نيبه)) .

هه روه ها ابن ماجه له (سنن) هه كيدا و الحاكم له (مستدرک) هه كيدا و الطبراني له (الكبير) دا و جگه له وان^۲ له فهرمووده ي (أبي أمامه الباهلي) يه وه ريوايه تيان كړوه

۱ - أخرجه مسلم (۲۹۴۶) .

۲ - أخرجه ابن ماجه (۴۰۷۷) والحاكم (۸۶۲۰) والطبراني في (الكبير) (۱۴۶/۸) وابن أبي عاصم في (الاحاد والمثنائي) وسنده ضعيف، وله شواهد صححه بها الشيخ الألباني في ((قصة المسيح الدجال)) و ((صحيح الجامع)) (۷۸۷۵) .

کهوا پیغه مبهري خواصه ﷺ فهرموويه تی: ((انه لم تكن فتنة في الأرض منذ ذرأ الله ذرية آدم أعظم من فتنة الدجال، وإن الله لم يبعث نبياً إلا حذر أُمته الدجال، وأنا آخر الأنبياء و أنتم آخر الأمم، وهو خارج فيكم لا محالة وإن يخرج وأنا بين ظهرانيكم فأنا حبيب لكل مسلم، وإن يخرج من بعدي فكل امرئٍ حبيب نفسه، والله خليفتي على كل مسلم)) واته: به راستی هر له و کاته وه خوای گه وره وه چهی ئاده می دروست کردوه، له سهر پرووی زه ویدا هیچ فیتنه و تاقیکردنه وه یه کی گه وره ترو سهخت تر له فیتنه ی ده ججال نه بوه، خوای گه وره هیچ پیغه مبهريکی نه ناردوه ئیلاا نوممه ته که ی وریا کردۆته وه له مه ترسی ده ججال، من کوټايي پیغه مبه رانم و ئیوه ش کوټايي نوممه تانن. که واته گومانی تیدا نییه که ده ججال له ناو ئیوه دا و له سه رده می ئیوه دا ده رده که ویت. نه گهر له کاتی کدا ده رکه ویت من له ناو تاندا بم، نه وه من له بری هه موو موسو لمانان به ره نگاری ده بمه وه و به لگه و نیشانه پوچه له کانی هه لده وه شینمه وه، به لام نه گهر له دوا ی من ده رکه وت نه وه هه ر موسو لمانه و پارێزگاری له خو ی ده کات، به نه ندازه ی عیلم و یه قینی به خوا و په یامه که ی له به رامبه ری ده وه ستیت، به لام دوا ی منیش په روه ردگار پارێزه رتان ده بیت)).

به راستی فهرمووده یه کی زۆر ناسک و نایابه هه رچه نده باسی چه ند فیتنه یه کی ترسناکی تیدا به به لام لایه نیکی زۆر به بایه خمان بۆ ده رده خات له لایه نه کانی سۆز و میهره بانی پیغه مبه ری نه کرهم ﷺ، به رانبه ر به نه م نوممه ته پیروژه .. نوممه تی یه کتا په رستی... نوممه تی (محمدی کوپی عبدالله) ﷺ به راستی مه زنترین و پاکترین و ریژدارترین نوممه ته .. دلنیا بن هه روه ها به پیرو زترین و باشتترین نوممه ت ده مینیتنه وه تا کو روژی دوا یی هه رچه نده نیستا و له م کاته دا به قوناغی لاوازی و بیه یزیدا تیده په رپیت.. داوا له خوا ده که م به جوانترین شیوه بیگێرپیتنه وه سه ر راستی و عیززه ت.. هه رخو ی پشت و په نامانه و توانای به سه ره موو شتی کدا هه یه ..

ده لیم: له بهر ترسناکی و سامناکی نه م فیتنه یه پیغه مبه ری نه کرهم ﷺ به و په پی وردی و روونییه وه بۆی باس کردوین، چونکه فیتنه که له و په پی ترسناکی و

سامناكيدايه، تاكو وای ليټاتوه و ده‌توانين هر به بينيني ده‌جبال به بى دواكه‌وتن بيناسينه‌وه، ئەمه‌شه كار و ئه‌ركى زانايانه بۆ گواستنه‌وه‌ى ئه‌و زانايارانه، پټويسته له‌سه‌ريان ئه‌و راستييانه له پټغه‌مبه‌رى ئه‌كره‌مه‌وه ﷺ بۆ ئەم ئوممه‌ته‌ى باس بکه‌ن له باسکردنى وه‌سفى ده‌جبال، ئايه خو‌شه‌ويست ﷺ چى فهرموه؟

ئيمامى (بوخارى و موسليم)^۱ ريوايه‌تيان کردوه له فهرمووده‌ى (عبدالله ى كورى عمر) ه‌وه ده‌لټت: ((قام رسول الله في الناس فأثنى على الله بما هو أهله، ثم ذكر الدجال، فقال: ((إني لأُنذركموه، وما من نبي إلا وقد أُنذره قومه، لقد أُنذره نوح قومه، ولكن أقول لكم فيه قولا لم يقله نبي لقومه: تعلموا أنه أعور، وأن الله تبارك و تعالى ليس بأعور)). واته: پټغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ه‌ستا و تارى له ناو‌خه‌لكيدا خوينده‌وه، سه‌ره‌تا سوپاس و ستايشى خواى په‌روه‌دگارى كرد به‌وه‌ى كه خوى شايسه‌ى ئه‌و وه‌سف و سه‌نايه‌يه، ئەمجار باسى ده‌جبالى كرد و فهرمووى: ((من ئاگادارتان ده‌كه‌مه‌وه له ده‌جبال، ه‌يچ پټغه‌مبه‌رىك نه‌هاتوه ئيلا ئوممه‌ته‌كه‌ى خوى لى ئاگادار کردوته‌وه، نوح پټغه‌مبه‌رى ﷺ ئاگادارى ئوممه‌ته‌كه‌ى کرده‌وه، به‌لام من شتيك ده‌رياره‌ى ئه‌و به‌ ئيوه ده‌لټم كه ه‌يچ پټغه‌مبه‌رىك به ئوممه‌ته‌كه‌ى نه‌گووتوه، بزائن و ئاگادارين كه ده‌جبال چاويكى كويرة، خواى په‌روه‌دگار به ه‌يچ شيوه‌يه‌ك كويرة نيبه)).

به‌رزى و به‌ريزي بۆ خواى په‌روه‌دگار، پاكي و بيگه‌ردى بۆ ئه‌و له هه‌موو له‌يه‌كچوونيك و له‌يه‌كچواندنك و له هه‌ر كه‌م و كووپه‌ك، ده‌جبال چاويكى كويرة و سپاوه‌ته‌وه و ره‌ش كراوه‌ته‌وه، (عين طافئة) واته: روناكى تيدا نه‌ماوه، يان (عين طافية) واته: عه‌يبداره، هه‌ردوو له‌و وشانه ته‌واون.

خواى گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُوفٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ

۱ - أخرجه البخاري (٣٠٥٧) معلقاً ووصله في مواطن (٣٣٣٧، ٤٤٠٢، ٧١٢٧) ومسلم (١٦٩/٩٥).

مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ (النور: ۳۵) واته: هر خوايه نور و رووناكي ناسمانه‌كان و زه‌وي، نمونه‌ي نور و رووناكي نو خوايه وهك تاقينكه كه چرايه‌كي گه‌وره‌ي پرشنگداري پر نووري تيدا هه‌لكرابيټ، چراكه‌ش له ناو چوار چپوه‌يه‌كي پاكي دره‌وشاوه‌ي شووشه‌يه‌كدا بيټ، شووشه‌كه‌ش وهك نه‌سنيړه‌يه‌كي پرشنگدار و گه‌ش بيټ، چراكه له دار (زه‌يتون) يكي به فه‌پو به به‌ركه‌وت روڼ و سووته‌مه‌نييه‌كه‌ي وه‌ربگيري، داره‌كه‌شي نه هميشه له بهر خوږگه‌يه تا به دريژايي روژ خوږ ليټي بدا نه هميشه‌ش له نساړ و سيټه‌ردايه تا هه‌رگيز خوږ ليټي نه‌دات به‌لكو له شوينيكدا روايټ خوږانگه‌ز نه‌بي و به هميشه‌ش سه‌وز و جوان بيټ، روڼه‌كه‌شي نه‌وه‌نده پاك و پاكږ بيټ نزيك بيټ هه‌ر له خوږه‌وه گډ بگري، به بي نه‌وه ناگريشي به‌ركه‌وي چونكه زه‌يتي ره‌سهن نه‌وه‌نده جوانه كاتي سه‌يري نه‌كه‌ي ده‌ليټ بي نه‌وه ناگري تخون كه‌وي خوږ داگيرسي كاتي ناگريشي نه‌گاتي شوله و روناكيه‌كه‌ي زياتر نه‌بيټ دلي باورپه‌درانيس ناوايه به‌نور و رووناكي خوا دانگيرسي پيش نه‌وه ريڼويني و شاره‌زا بكري هه‌ر كاتي‌كيش باسي نيسلامي بو كرا و ريڼما بو نه‌وا به زووي به‌ره‌و ريگه‌ي راست نه‌پواو هيدايت نه‌بي، رووناكي له سه‌ر رووناكي، تاقه‌كه، چراكه، شووشه‌كه، زه‌يته‌پاكه‌كه، نه‌مانه هه‌ر هه‌مووي نه‌بنه هوږي زيده رووناكي و بريقه‌ي چراكه، بي گومان خوا ويستي له هه‌ر كه‌سيك بيټي نه‌وا ريڼمووني نه‌كات بو نور و رووناكي خوږ، خوا هميشه بو خه‌لكي نمونه دينيته‌وه بو نه‌وه‌ي باشتړ و چاكتړ تي بگن، هه‌روه‌ها خوا به هه‌موو شتيك زانا و ناگاداره نه‌زاني كي شايسته‌ي هيدايت ته)).

هه‌روه‌ها پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ ده‌فهرمويت هه‌روه‌كو له ((صحيح مسلم))^۱ هاتوه له فهرموده‌ي (أبو موسى الأشعري) يه‌وه: ((إِنَّ اللَّهَ ﻋَزَّ وَجَلَّ لَا يَنَامُ، وَلَا يَنبَغِي لَهُ أَنْ يَنَامَ، يَخْفِضُ الْقَسْطَ وَيَرْفَعُهُ، يَرْفَعُ إِلَيْهِ عَمَلُ اللَّيْلِ قَبْلَ عَمَلِ النَّهَارِ، وَعَمَلُ النَّهَارِ قَبْلَ عَمَلِ اللَّيْلِ، حِجَابُهُ النُّورُ، لَوْ كَشَفَهُ لَأَحْرَقَتْ سُبُحَاتُ وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ)) واته: خواي گه‌وره هه‌رگيز ناخه‌ويټ، شياو و گونجاو نيبه نه‌بخه‌ويټ،

^۱ - أخرجه مسلم (۱۷۹)

ته رازووی کرده وه‌کاني مړوځ به‌رز ده‌کاته‌وه و نزمی ده‌کاته‌وه، کرداری شه‌وانه‌ی پیش کرداری روژی بو به‌رز ده‌بیته‌وه و کرداری روژانه‌ی پیش شه‌و بو به‌رز ده‌بیته‌وه، په‌رده‌ک‌ه‌ی زاتی خوا روناکی‌یه، نه‌گه‌ر نه‌و په‌رده لابیات نووری رووخساری هم‌وو دروستکراوانه ده‌سوتینیت که بینایی پټی ده‌گات (واته: هم‌وو بوونه‌وه)).

له جوانترین و ناسکترین شت له‌م بابه‌ته‌دا خویندبیتمه‌وه نه‌وه‌یه که نیمامی (بوخاری و موسلم) له فهرمووده‌ی (ابن مسعود) وه ریوایه‌تیاں کرده ده‌لټت: ((جاء خبر من الأحنبار إلى رسول الله ﷺ فقال: يا محمد، إنا نجد: أن الله يجعل السموات على إصبع، والأرضين على إصبع، والشجر على إصبع، والماء والثرى على إصبع، وسائر الخلائق على إصبع، فيقول: أنا الملك، فضحك النبي حتى بدت نواجذه، تصديقا لقول الخبر، ثم قرأ رسول الله ﷺ: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ، وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ، يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّتٌ بِيَمِينِهِ، سُبْحَنَهُ،

وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (الزمر: ۶۷) واته: زانایه‌ک له زاناکانی جووله‌که هات بو لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گوتی: نه‌ی محمد... نیمه له کتیبه‌کاني خوماندا بینیومانه که: خوی گه‌وره هم‌وو ناسمانه‌کان له سهر په‌نجه‌یه‌کی داده‌نا و زه‌وی له سهر په‌نجه‌یه‌ک و دار و دره‌خت له سهر په‌نجه‌یه‌ک و ناو و خاک له سهر په‌نجه‌یه‌ک و هم‌وو دروستکراوه‌کاني تر له سهر په‌نجه‌یه‌ک، ده‌لټت: من پادشام... بویه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیکه‌نی تاوه‌کو ددانه‌کاني ده‌رکه‌وت وه‌کو پشتگیری کردن و راستکرنه‌وه‌ی قسه‌ی نه‌و زانایه، پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌و نایه‌ته‌ی خوینده‌وه که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ، وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ، يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّتٌ بِيَمِينِهِ، سُبْحَنَهُ، وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ واته: نه‌وانه وه‌کو پیویست خویان نه‌ناسی و ریژیان لی نه‌گرت، نه‌گینا چوڼ هاوه‌لیان بو داده‌نا؟ له روژی قیامه‌ته‌دا زه‌وی هم‌وو له ناوده‌ستی نه‌ودایه و ناسمانه‌کانیش پیچراونه‌ته‌وه و به‌ده‌ستی راستیه‌وه‌ن، خوا پاک و بلند له و شتانه نه‌وان نه‌یکه‌نه هاوبه‌شی)).

ته ماشاكن چۆن پيغه مبهري خواﷺ ته مه سه ليه به جواني روون ده كاته وه .
 ئيمامي (بوخاري و موسليم)^۱ له فهرموده ي (أنس ي كوپي مالك) هوه
 ريوايه تيان كړوه كهوا پيغه مبهري خواﷺ ده فهرمويت: ((الذجال ممسوح العين
 مكتوب بين عينيه كافر)) واته: ده جبال چاوي سراوه ته وه و ره شېوه ته وه و له نيو
 دوو چاوه كانيدا نوسراوه كافر)).

له پړوايه تيكي تردا كه له (صحيح مسلم)^۲ دا هاتوه كهوا فهرمويه تي: ((كَفَرَ -
 پيغه مبهري خواﷺ پيت به پيت خوښدييه وه و فهرموي: - ك ف ر))
 له ((صحيح مسلم))^۳ دا هاتوه له فهرموده ي (حذيفة ي كوپي اليمان) هوه
 كهوا پيغه مبهري خواﷺ فهرمويه تي: ((مكتوب بين عينيه كافر، يقرؤه كل مؤمن
 كاتب و غير كاتب)).

مهبه ستي نه وه يه كه نه وشه يه له نيوان هردو چاويديا ده خوښيټه وه نه
 كه سه خوښنده وار بيت يا نه خوښنده وار، چونكه خوي په روه رډگار يارمه تي ده دات
 به هوي باوه په كه يه وه به خوا و پيغه مبهري كه ي ﷺ به خوښنده وه ي نه وشه يه كه
 له نيوچاوي ده جبال دا نوسراوه .

نه ي خودايه .. دلّه كانمان پر بكه له باوه پر باوه پدارمان بكه، ئيمه و ئيوه له
 هه موو فيتنه يه كه بپاريټ چ فيتنه كه ئاشكرا بيت يان شاروه .
 له پړوايه تيكي تردا كه له ((صحيح مسلم))^۴ دا هاتوه: ((مكتوب بين عينيه كافر
 يقرؤه كل مسلم)) واته: له نيوان هردو چاويديا نوسراوه كافر و هه موو موسلماننك
 ده ي خوښيټه وه)).

براكانم .... رهنګه مړوځنك بتوانيت هه موو دونيا پر بكات له قسه و هاوار و
 نوسين، هه موو دونيا پر بكات له زانست و زانباري به لام له سه ره مه رډا ناتوانيت
 وشه ي يه كتاپه رستي بلت: لا اله الا الله .. كه چي له ولاشه وه پياويكي نه خوښنده وار

۱ - أخرجه البخاري (۷۱۳۱) و (۷۴۰۸) ومسلم (۱۰۳/۲۹۳۳) .

۲ - أخرجه مسلم (۲۹۳۳/۱۰۲) .

۳ - أخرجه مسلم (۲۹۳۴/۱۰۵) .

۴ - أخرجه مسلم (۲۹۳۳/۱۰۳) .

له باوكه باش و چاكه كانمان، دايكك له دايكه پاكه كانمان خاوه نى فيتره تيكي پاك
له سهره مهرگدا ده لئيت: لا اله الا الله، محمد رسول الله.

پزيشكك له پزيشكه برينسازه خو شه ويسته كانمان سويندى بۇ خواردم و گوتى:
كابرايهك له نه هلى قورئانيان بۇ هينام به مه به ستي نه شته رگه رى كردنى، ته مهنى له
هفتا سال تيپه پيپوو، رووى وه كو مانگى چوارده دهره وشايه وه، هه موو ريشى
سپى و جوان بوو، ده لئيت: بينيم كابرا ده ستي به گريان كرد، پيم گوت: باوكى
به پريم... بۇ ده گرى له كاتيكدا تو نه هلى قورئان و كه سيكي ديندارى؟ نه ويش پيى
گوت: كوپى شيرينم... من له مردن ناترسم، به لام من له بيهو شكه ر (بهنج) ده ترسم!
نه ويش گوتى: نايه بۇ له (بهنج) ده ترسيه؟ گوتى: له وه ده ترسم له و كاته دا عه قلم
له ده ست بده م و چيتر نه توانم ويردى قورئانى روژانه ي خو م بخوينم! پيم گوت:
روژانه چهند ده خوئينيت؟ گوتى: هه موو پوژيك پينج جوزئى قورئان ده خوئينمه وه —
هه موو هه فته يهك جار يك قورئان خه تم ده كات — پاكي و بى گهردى بۇ خوا!!
پزيشكه كه پيى گوتم:

خوزگه م ده خواست له و كاته دا زهوى شه قى ببردايه و منى نوقم بكردايه،
كابرايهك ته مهنى له هفتا سال زياتره و ده گرى، چونكه له وه ده ترسيهت ويردى
روژانه ي قورئانى له ده ست دهر بچيت، له كاتيكدا نه و خه ريكي نه شته رگه رييه!
پزيشكه كه گوتى: ده ستم كرد به قسه كردن و پيم گوت: انشاء الله — خواى گه وره
پايه دارت ده كات، به رده وام دلنيام ده كرده وه به قسه و گوفتارى شيرين، نه مجار
سويندى بۇ خواردم و گوتى: سويند به خوا... كو مه لئيك پزيشكم هينام هه موويانم
له سهر نه و رووداوه كرده شايت، چونكه من هه رگيز باوه رپم نه ده كرد له م
سهرده مه دا و له نيو خه لكيدا شتى وا روو بدات، پيم گوت: چى روويدا؟ پيى گوتم:

كابرا به وانى گوت: (بهنج) م پي مه دن تاكو ده ست به خوئيندنه وه ي ويردى
قورئانى روژانه كه م ده كه م، كاتى نه م كابرايه ده ستي به خوئيندنه وه كه ي كرد،
پزيشكى تاييه ت به (بهنج) هاته ژوره وه و به نجه كه ي ليدا، سويندى بۇ خواردم به
خوا نه م كابرايه له خوئيندنه وه ي قورئان نه بو وه له كاتى نه نجامدانى

نښته رگه ريبه كه دا و تاكو ته واو بووني نښته رگه ريبه كه و به ئاگا هاته وه كه چي
 نه و بېرته وام قورئاني ده خوښنده وه !! ئايه تاكو ئيستا و له م سهرده مه دا شتي وات
 بينيوه له ناو خه لكيدا روو بدات؟! به راستي نه وه فېتره تي پاك و بېگه رده، نه و
 دلّه روناك يه كه به روناكي قورئان روناك بوه ته وه.

داوا له خوا ده كه م دامه زراومان بكا و ريگاي راستيمان نيشان بدات و يارمه تيمان
 بدات و دلّسو زيمان پي بېه خشيت.

جا كيښه كه له ويډا جياوازه، نه و باوه پرداره ي كه خوښنده واري نيبه نه و خواي
 گه وړه يارمه تي ده دات بو خوښندنه وه ي نه و وشه يه ي نيو چاواني ده جبال كه
 نوسراوه: كافر...

برا ريژداره كانم.... به راستي نه و فېتنه يه فېتنه يه كي سه خته... هه روه كو چوڼ
 پيغه مبهري خواص و هسفي بو كردووين له فهرموده يه كي دور و دريژدا، له
 فهرموده ي (النواس ي كوپي سمعان) هوه و له (صحيح مسلم) دا هاته: كاتي كه
 هاوه لان پرسيار له خوښه ويستي خوا ده كه ن خواص ده رباره ي نه و ماوه يه ي كه
 ده جبال له سهر زه ويډا ده ميښته وه، پيغه مبهري خواص فهرموي: ((أربعون
 يوما)) واته: چل پوژ... واته: ده جبال له ماوه ي نه و چل روژه دا هه موو سهر زه وي
 ده گه ريت ته نها هه ردوو شاري مه ككه و مه دينه نه بيت، ده لّيت: ((يوم كسنة، ويوم
 كسهر، ويوم كجمعة، وسائر أيامه كأيامكم)) واته: پوژيكيان وه كو ساليك وايه و
 پوژيكي شيان وه كو مانگي كه و پوژيكي تريشي وه كو هه فته يه كه، نه و پوژه كانی
 تريش وهك پوژه كانی تر تانه)).

به لام هاوه لان سهرقالي شتيكي ترن نه و يش نه وه يه... ((قالوا: يا رسول الله،
 فذلك اليوم الذي كسنة أتكفينا فيه صلاة يوم؟)) واته: فهرمويان: نه ي پيغه مبهري
 خواص نه و پوژه ي وه كو ساليك وايه، ئايا نويزي ته نها يه كه پوژي تيادا به سه؟)).
 ته ماشا كه كيښه و خه مي نه وان له و روژه دا چييه؟ نويزه... ((قال: لا، اقدروا له
 قدره)) واته: فهرموي: نه خير، به لكو نه ندازه ي بو ديارى بكه ن)). واته: چوڼ له

هر بيست و چوار سعاتيكدا پينج نويز دكړيت به هه مان شيوهش له هه موو بيست و چوار سعاتيكې نه و پوژدها پينج نويز بكن.

(القاضي عياض) ليره دا تبينيه كي هه يه و ده ليت: ((ثم حوكمه تايبه ته به ثم روژه وه كه له لايه ن خواوه نى شريعه ته وه هاتوه ﷺ)).

پاشان هاوه لان پرسياريكې ترى لى ده كن... ((قلنا: يا رسول الله، وما إسراعه في الأرض؟ قال: ((كالغيث استدبرته الريح فيأتي على القوم، فيدعوهم فيؤمنون به، ويستجيبون له، فيأمر السماء فتمطر، والأرض فتنبث)) واته: فهرمويان: خيرايبه كه ي له زهويدا چونه؟. (ثيوهش ته ماشاي نه و ره وانبيزييه ي پيغه مبركه ن ﷺ فهرموي: وه كو بارانيكه كه بابه كي له پشتوه بيت و پالي پيوه بنى نه و يش ديت به لاي خه لكانيك و بانگيان ده كات و نه و انيش باوه پي پي ده هينن، پاشان فرمان ده كاته ناسمان باران بباري نيت ؛ بويه يه كسره ده باري ت، فرمان به زهوي ده كات پوهه ك پرويت نيت، يه كسره ده پويت)).

به لام كه سي باوه پدار هه موو نه وانه هيچ له باوه په كه ي كه ل ناكات، كاريگري له سر نابيت، چونكه نه خشه و پلانيكي هه يه كه پيغه مبره دلسوزه كه ي ﷺ بوي داپژاوه و هه موو بابه ته كاني بوي باس كړدوه، هيچ گومان و دوو دلي و سرليشيوانيكي نيبه، هه موو زانباريه كي هه يه ده رياره ي هه موو رووداوه كان كه رووده دن تاكو روژي دوايي چونكه نه و باوه پي به خوا و پيغه مبره كه ي هيناوه ﷺ و سوننه تي خوښدوه ته وه و شاره زاي بوه، ده زانيت خواوه نى سوننه ت چي فهرموه.. نه و كه سه ي كه هه رگيز له خووه قسه ناكات - دايك و باوك و روح فيدا ي بيت ﷺ .

((فيأتي على القوم، فيدعوهم فيؤمنون به، ويستجيبون له، فيأمر السماء فتمطر، والأرض فتنبث، فتروح عليهم سارحتهم أطول ما كانت ذري، وأسبغه ضروعا، وأمدّه خواصر، ثم يأتي القوم، فيدعوهم فيردون عليه قوله)) واته: به لاي ناوه دانبيه كدا ده روا ت و بانگيان ده كات نه و انيش نيماني پي ده هينن و وه لام ي

ده دهنه وه. ئه ویش فرمان ده کات به ئاسمان باران بباريټيټ ؛ په کسره ده باريټ، فرمان به زه وي ده کات پوهك بپويټيټ، په کسره ده پويټ، تاوه كو ئاژه له كانيان نه و پوژه له له وه پگا ده گه ريټنه وه به تيترين و قه له وترين شيوه، که که له که يان تيك شکاون و گوانيان پر بوون له شیر له هه موو پوژيک زياتر، پاشان به لای که مه ليکي تر دا ده پوات و بانگيان ده کات و نه و انيش قسه کاني رهد ده که نه وه و به دروي داده نټيټ)).

به راستي نه و کومه له کومه لي په کتاپه رست و باوه په، نه و بانگه شه ناره وا و سته مکار و بياوه پريه رهد ده که نه وه ((فينصرف عنهم، فيصبحون مطمين، ليس بأيديهن شئ من أموالهم)) واته: که به جيان ده هليټيټ، هيچ مه پو مالات و ئاژه ليان ناميټيټ و هه مووي ده مريټ و هيچ سه روه و سامانيک به ده ستiane وه ناميټيټ)) به راستي فيتنه په کی ترسناک و سامناکه! به لام نه وه زور دووره و زور دووره له نه هلي په کتاپه رستي و باوه په وه چونکه نه وان هه موو نه و روداوانه به باشي ده زانن ((و يمر بالخربة، فيقول لها: أخرجي كنوزك، فقتبعه كنوزها، كي عاسيب النحل، ثم يدعو رجلاً ممتلئاً شباباً، فيضربه بالسيف، فيقطعه جزلتيْن رمية الغرض، ثم يدعوه، فيقبل ويتهلل وجهه، يضحك)) واته: به لای شوينيټيکي وي راني کاول بوودا ده پوات و پي ده ليټ: که نزو زيرو زيرو ماده به ها کاني ناوه وهت فریده دهره وه، زه ویش که نزه که ي ده خاته دهره وه و ده که ونه شوين ده ججال، وه کو کومه له هه نگ تپه ل و يه که له دوی يه که شوين شا که يان ده که ون پاشان بانگي پياويکي گه نج ده کات و يه که شمشيري ليده دات و ده يکاته دوو له ته وه، پاشان بانگي ده کات، نه ویش چاک ده بيته وه و به دهم پيکه نينه وه ديټ بۆ لای)).

له پيوايه تيکي تر دا که له هه ردوو کتيبي (صحيح) دا هاتوه له فه رموده ي (أبي سعيد الخدري) په وه ده ليټ: ((فيخرج إليه يومئذ رجلٌ هو خير الناس، أو من خير الناس)) واته: له و روزه دا کابرايه کی بۆ دهره چېټ که باشتريني خه لکيه يان له باشترين که سه)).

((يخرج الدجال، فيتوجه قبله رجل من المؤمنين، فتلقاه المسالحي، مسالحي الدجال)) واته: ده ججال دهرده چيټ، پياويكي گه‌نج له برپواداران دهرپوات به‌رهو ده ججال و پاسه‌وانه چه‌كداره‌كاني ده ججال به‌رهو پووي ده‌بنه‌وه)).

واته: به چه‌كه‌وه، شويټكه‌وتواني ده ججال هه‌فتا هه‌زار كه‌سه له جووله‌كه‌كاني نه‌صبه‌هان، هه‌روه‌كو له ((صحيح مسلم))^۱ دا هاتوه. ((فيقولون له: أين تعمد؟ فيقول هذا الرجل المؤمن: أعمد إلى هذا الذي خرج، فيقولون له: أو ما تؤمن بربنا؟ - يعنون الدجال - فيقول: ما بربنا خفاء، فيقولون: اقتلوه، فيقول بعضهم لبعض: أليس قد نهاكم ربكم - يعني: الدجال - أن تقتلوا أحداً دونه، فينطلقون به إلى الدجال، فإذا رآه المؤمن قال: يا أيها الناس، هذا الدجال الذي ذكر رسول الله ﷺ -)) واته: پيټي ده‌لټين: به‌رهو كوټيت مه‌به‌سته؟. كابرأي ئيماندار ده‌لټيت: به‌رهو نه‌وه‌ي كه‌ دهركه‌وتوه (واته به‌رهو ده‌ججال). پيټي ده‌لټين: نه‌وه تو ئيمان ناهيټني به‌ په‌روه‌ردگارمان؟. ده‌لټيت: په‌روه‌ردگاري ئيمه‌ونو ناديارو نه‌ناسراو نيبه‌ (ما بربنا خفاء). ده‌لټين: بيكوژن. نه‌وجار هه‌نديكيان به‌ هه‌نديكيان ده‌لټين: نه‌ي په‌روه‌ردگارتان قه‌ده‌غه‌ي نه‌كرد ليتان كه‌ كه‌س بكوژن بي نه‌وه؟. واته پيش ناگاداري نه‌وه؟. نه‌و كاته ده‌يبه‌ن بو لاي ده‌ججال، كه‌ ده‌ججالي بيني ده‌لټيت: نه‌ي خه‌لكينه، شايه‌تي ده‌ده‌م كه‌ نه‌مه‌يه نه‌و ده‌ججالي پيغه‌مبه‌ر ﷺ بوي باس كردويين)) چونكه نه‌وه‌ي له نيوان هه‌ردوو چاويدياهه‌ خوټندييه‌وه و نيشانه و وه‌صفه‌كه‌ي پيغه‌مبه‌ري ﷺ ناسييه‌وه.

((قال: فيأمر الدجال به، فيشبح، فيقول: خذوه و شجوه، فيوسع ظهره ويطنه ضرباً، قال: فيقول: أوما تؤمن بي؟ قال: فيقول: أنت المسيح الكذاب، قال: فيؤمر به، فيؤشر بالمشار من مفرقه حتى يفرق بين رجله - قال - ثم يمشي الدجال بين القطعتين، ثم يقول له: قم، فيستوي قائماً - قال - ثم يقول له: أتؤمن بي؟ فيقول: ما ازددت فيك إلا بصيرة، قال: ثم يقول: يا أيها الناس إنه لا يفعل بعدي بأحد من الناس، قال: فيأخذه الدجال ليذبحه، فيجعل ما بين رقبته إلى ترقوته نحاساً، فلا

يستطيع إليه سبيلاً، قال: فيأخذ بيديه ورجليه، فيقذف به، فيحسب الناس أنما قذفه إلى النار، وإنما ألقى في الجنة)) واته: نهو كاته ده جبال فهرمان ده كات دريژي بكن بؤ ليدان، پشت و سكي ليك ده كيښنه وه به ليدان (واته زوري لا دهن تا پشتي نهرم ده بيت وهك پيسته يهك به ليدان ليك ده كشيټ و تهخت ده بيت له گهل زويدا). نهو كاته پيټي ده لټيت: ئيستا ئيمانم پيټي ناهيټيت؟.. ده لټيت: تو مه سحي دروژنيت. نهو جار فهرمان ده كات و به مشار له ناوه پاستي سهر يه وه تا دوو لاقه كاني ليك جيا ده كرټه وه و ده يكا ته دوو پارچه وه و ليكيان دوو ده خاته وه، خوي به نيوان هردوو پارچه كه دا ده پوات، له دوايشدا به دوو به شه كه ده لټيت: ههسته وه. نهو يش ديته وه يهك و دروست ده بيت وه و پاست ده بيت وه وهكو جارن. له پاشان بانگي ده كات، نهو يش بؤ لاي ديت به پويه كي گه شاوه و بره وشاوه پيده كني، نهو جار پيټي ده لټيت: ئيستا ئيمانم پيټي ده هيتيت؟.. نهو يش ده لټيت: سويند به خوا زياتر دنيايم بؤ زياد بوو له سهر بيروباوه پيټي پيشووم سه بارهت به تو، نهو جار گه نجه كه ده لټيت: نهو خه لکينه له دواي من ده جبال ناتواني وا له كه س بكات. ده ججاليش ده يگريت بؤ نهو ي سهر ي بريت، به لام به مس له گهر دني تا ئيسقاني چوله مه ي سينگي ده به سترټيت، له بهر نهو تواناي سهر پيني نابيت، دوو ده ست و دوو قاچه كاني ده گريت و فرټي ده دات، خه لکي وا حيساب ده كن كه فرټي داوه ته ناو ناگره وه، به لام له پاستي دا فرټي دراوه ته ناو به هه شته وه)).

((قال ﷺ: ((هذا أعظم الناس شهادة عند رب العالمين)) واته: نهو هه هيديه كه ي له هه موو خه لکي گهره تره لاي پهروه ردگار)).

له سه يرترين فهرمووده له سهر ده جبال نهو يه كه له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتوه له فهرمووده ي (فاطمة ي كچي قيس) هوه، ده لټيت: (((((سمعت نداء المنادي — منادي رسول الله — ينادي: الصلاة جامعة، فخرجت الى المسجد، فصليت مع رسول الله ﷺ فكننت في صف النساء التي تلي ظهور القوم — أي صفوف الرجال — فلما

قضى رسول الله ﷺ صلاته، جلس على المنبر وهو يضحك، ثم قال: ((ليلزم كل إنسان مصلاه)) ثم قال: ((أتدرون لم جمعتمكم؟)) قالوا: الله ورسوله أعلم، قال: ((إني والله! ما جمعتمكم لرغبة ولا لرهبة، ولكن جمعتمكم لأن تميماً الداري)) ((كان رجلاً نصرانياً، فجاء فبايع وأسلم)) واته: گويم له بانگه وازکاریکی پیغه مبهري خواﷺ بوو بانگی ده کرد: (الصلاة جامعة)، بویه منیش دهرچومم بؤ مزگهوت، له گول پیغه مبهري خوادا ﷺ نویژم کرد و منیش له ریزی نافرته تان دانیشتبومم که ده که و ته پشته وهی ریزی پیاوانه وه، کاتی پیغه مبهري خواﷺ له نویژه که ی بوه وه، له سه ر مینه ره که دانیشته له کاتیکدا نه و پیده که نی، نه مجار فره مووی: با هر که سیك له جی نویژه که ی خوی دانیشیت، نه مجار فره مووی: نایه ده زانن بؤ نیوهم کو کرده وه؟ گو تیان: خوا و پیغه مبهري که ی ﷺ ده زانن. فره مووی: سویند به خوا من له بهر هیچ هاندانیک و هیچ ترساندنیک نیوهم کو نه کردوه ته وه، به لام له بهر نه وهی نیوهم کو کرده وه چونکه (تمیم الداری) ... (کابرایه کی گاور بوو پاشان به یعی به پیغه مبهري خواﷺ داو موسلمان بوو).

به پاستی نه وه جی شانازییه کی زور به رزه بؤ (ته ميم) که پیغه مبهري خواﷺ له نه وه وه فره مووده بگپړتته وه، نه مه شه ده بیتته به لگه یه که ده کړی و ده بیت که سیکی باشر له که سی باشه وه شت بگپړتته وه.. لیږده دا (تمیم الداری) هه والیکي پییه، نایه نه وه واله چیه؟ پیغه مبهري خو شه ویست ﷺ ده فره مویت: -

((وحدثني حديثاً وافق الذي كنت أحدثكم عن مسيح الدجال حدثني، أنه ركب في سفينة بحرية، مع ثلاثين رجلاً من لحم وجماد، فلعب بهم الموج شهراً في البحر، ثم أرفقوا - أي: ألجأهم - إلى جزيرة في البحر حتى مغرب الشمس، فجلسوا في أقرب السفينة، فدخلوا الجزيرة، فلقيتهم دابة أهلك كثير الشعر، لا يدرون ما قبله من دبره، من كثرة الشعر، فقالوا: ويلك! ما أنت؟ فقالت: أنا الجساسة، قالوا: وما الجساسة؟ قالت: أيها القوم، أنطلقوا إلى هذا الرجل في الدير، فإنه إلى خبركم بالأشواق، قال: لما سمعت لنا رجلاً فرقنا منها أن تكون شيطانة، فانطلقنا سراعاً حتى دخلنا الدير، فإذا فيه أعظم إنسان رأيناه قط خلقاً، وأشدّه وثاقاً، مجموعة يده إلى عنقه، ما بين

ركبتيه إلى كعبيه، بالحديد، قلنا: ويلك! ما أنت؟ قال: قد قدرتم على خبري، فأخبروني ما أنتم؟ قالوا: نحن أناس من العرب، ركبنا في سفينة بحرية، فصادفنا البحر حين اغتلم، فلعب بنا الموج شهراً، ثم أرفأنا إلى جزيرتك هذه، فجلسنا في أقربها، فدخلنا الجزيرة، فلقيتنا دابة ألهب كثير الشعر، لا يدرى ما قبله من دبره من كثرة الشعر، فقلنا: ويلك! ما أنت؟ فقالت: أنا الجساسة. قلنا: وما الجساسة؟ قالت: أعمدوا إلى هذا الرجل في الدير، فإنه إلى خبركم بالأشواق، فأقبلنا إليك سراعاً وفزعنا منها، ولم نأمن أن تكون شيطانة، فقال: أخبروني عن نخل بيسان؟ قلنا: عن أي شيء تستخبر؟ قال: أسألكم عن نخلها، هل يثمر؟ قلنا له: نعم، قال: أما إنه يوشك أن لا تثمر، قال: أخبروني عن بحيرة الطبرية؟ قلنا: عن أي شيء تستخبر؟ قال: هل فيها ماء؟ قالوا: هي كثير الماء. قال: أما إن ماءها يوشك أن يذهب، قال: أخبروني عن عين زغر؟ قالوا: عن أي شيء تستخبر؟ قال: هل في العين ماء؟ وهل يزرع أهلها بماء العين؟ قلنا له: نعم هي كثيرة الماء، وأهلها يزرعون من مائها، قال: أخبروني عن نبي الأميين ما فعل؟ قالوا: قد خرج من مكة ونزل يثرب، قال: أقاتله العرب؟ قلنا: نعم، قال: كيف صنع بهم؟ فأخبرناه أنه قد ظهر على من يليه من العرب وأطاعوه، قال لهم: قد كان ذلك؟ قلنا: نعم، قال، أما إن ذاك خير لهم أن يطيعوه، وإني مخبركم عني: إني أنا المسيح وإني أوشك أن يؤذن لي في الخروج، فأخرج فأسير في الأرض، فلا أدع قرية إلا هبطتها في أربعين ليلة، غير مكة وطيبة فهما محرمتان علي كلاتهما، كلما أردت أن أدخل واحدة أو واحداً منهما، استقبلني ملك بيده السيف صلنا يصدني عنها، وإن على كل نقب منها ملائكة يحرسونها)) تقول فاطمة بنت قيس: قال رسول الله ﷺ وطعن بمخصرته في المنبر: ((هذه طيبة، هذه طيبة، هذه طيبة — يعني المدينة — ألا هل كنت حدثتكم ذلك؟)) فقال الناس: نعم، قال: ((فإنه أعجبني حديث تميم أنه وافق الذي كنت أحدثكم عنه...)) تا كۆتايى ئو ريوايه ته.

واته: قسه يه كى بۆ كر دووم كه هاوشيوه ي ئوه يه كه من بۆم باس كر دوون سه بارهت به ده ججالي يه كچاو، باسى بۆ كردم كه سوارى كه شتويه كى ده ريايى بوه له گه ل سى پياو له هۆزى (لخم) و (جذام) ماوه ي مانگيك شه پۆلى ده رياكه گيژى

داون و ياري پټكردون، تاوه كوو سهره نجام په ناين برډوټه بهر دوورگه يه ك له ده رياكه دا تا روژئاو ابوون، له نزيك كه شتبييه كه دانيشتن و پاشان روښتنه ناو دوورگه كه وه، ده عبايه كي تووكني تيسكنيان پيگه يشت، به هوي زوري تووك و مووي ده عباكه وه پيش و پاشيان له يه ك جيا نه ده كرده وه، نه وانش ده لئين: تيا بچيت! ! تو كييت؟ ده لئت: من (الجاساسه) م، ده لئين: (الجاساسه) چيه؟ ده لي: نه ي خه لگينه.. برؤن بؤ لاي نه و پياوه ي له كوشكه كه دايه (كه نيسه كه)، چونكه نه و زور تامه زروي هه والي ئيوه يه، ده لي: كاتي ناوي پياوي هينا ترسايين لي جوره شه يتانك بيت، ئيمه ش به په له روښتن تانو كو چووينه كوشكه كه وه (كه نيسه كه وه) كه ته ماشامان كرد بينيمان زه لامكي تيدايه كه هه رگيز زه لامى ئاوامان نه ديوو، له هه موو كه سيك زلتر و كه ته تر بوو، له هه موو كه س زياتر كوټ و بهند و شه ته ك درابوو، هه ردو ده ستي تا گه ردني، نيوان هه ردو نه ژتوي تا قووله پيي به ئاسن، وتمان: تيا بچيت! تو كييت؟ وتي: ئيوه توانيتان به سره دنگ و باسي من ئاشنا ببن، پيم بلين ئيوه كي؟ وتيان: ئيمه خه لگانن كي له عه رب، سواري كه شتبييه كي ده ريايي بووين، گيروده ي داوي ده ريا بووين له كاتي هه لچوونيدا، ماوه ي مانگي ك شه پولي ده ريا گيژي داين، پاشان په نامان هينا به ره و لاي نه م دوورگه يه ي تو، له نزيكه وه دانيشتن تا چووينه دوورگه كه وه، گيانله به ريكي تيسكني تووكنمان پيگه يشت، له بهر موو پيش و پاشيمان بؤ له يه ك جيا نه ده كرايه وه وتمان: تيا بچيت! تو كييت؟ نه ويش وتي: من (الجاساسه). وتمان: (الجاساسه) چيه؟ وتي: برؤن بؤ لاي نه و پياوه ي له كوشكه كه دايه نه و تامه زروي دنگ و باسي ئيوه يه، ئيمه ش به په له هاتين بؤ لاي تو و زور لي ترسايين، له وه ترسايين جوره شه يتانك بيت، نه ويش وتي: خه بهرم بده ني سهارت به داره خورماكاني (بيسان) — ناوي جيگايه كه خه لكى شام ده يناسنه وه — ، وتمان: له باره ي چي شتيكه وه پرسيار ده كه يت؟ وتي: پرسيارتان ده رياره ي داره خورماكاني لي ده كم داخو بهر ده گريټ؟ وتمان: به لي، وتي: به لام نزيكه چيتر به رنه گريټ، وتي: خه بهرم بده ني ده رياره ي ده رياچه ي (الطبرية) وتمان: له باره ي چي شتيكه وه پرسيار ده كه يت؟

وتی: ئایا ئاوی تیادایه؟ وتیان: ئاوی زوری لییه، وتی: به‌لام ئاوه‌که نزیکه نه‌می‌نیت^۱، وتی: خه‌به‌رم بده‌نی دهرباره‌ی کانیای (زغره)، وتیان: له باره‌ی چی شتی‌که‌وه پرسیار ده‌که‌یت؟ وتی: ئایا له و کانیایه‌دا ئاو هه‌یه؟ ئایا خه‌لکه‌که‌ی به ئاوی کانیایه‌که کشتوکال ده‌که‌ن؟ وتمان: به‌لای ئاوی زوره، خه‌لکه‌که‌شی کشتوکالی پی ده‌که‌ن، وتی: خه‌به‌رم بده‌نی دهرباره‌ی پیغه‌مبه‌ری نه‌خوینده‌واره‌کان چی کرد؟ وتیان: له مه‌که‌که دهرچوه و له (یثرب) نیشته‌جی بوه، وتی: ئایا عه‌ره‌ب شه‌پیان له گه‌ل کرد، وتمان: به‌لای، وتی: چونی پیکردن؟ خه‌به‌رمان پیدا که سه‌رکه‌وتوه به سه‌ر نه‌وانه‌ی لیوه‌ی نزیکن له عه‌ره‌ب و نه‌وانیش گوپرایه‌لی بوون، پی وتین: نه‌وه بوه؟ وتمان: به‌لای، وتی: بزنان چاکتروایه بویان گوپرایه‌لی بین - واته: نه‌و کابرایه که به کوژ زنجیر به‌ستراوه‌ته‌وه وتی: چاکتر وایه بۆ عه‌ره‌ب گوپرایه‌لی بین - منیش خه‌به‌رتان پیده‌ده‌م من کیم: من ده‌ججالم، نزیکه مۆله‌تی دهرچوونم پی بدریت و دهرچم و به زه‌ویدا برۆم هیچ دیهاتیک نه‌هیلمه‌وه که دانه‌به‌زم بۆی له ماوه‌ی چل شه‌ودا، جگه له مه‌که‌که و (طیبه) نه‌بیته، چونکه نه‌و دوو شاره هه‌ردوکیان له من قه‌ده‌غه‌کراون، هه‌ر کاتی‌ک بمه‌وی برۆمه یه‌کیکیان فریشته‌یه‌ک شمشیرکی رووتی به ده‌سته‌وه‌یه رووم تیده‌کات و به‌ره‌لستیم لیده‌کات، له سه‌ر هه‌ر ریگه‌وبانیکی فریشته وه‌ستان و پاسه‌وانی ده‌که‌ن)) فاطمه‌ی کچی قه‌یس فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ فه‌رمووی - له کاتی‌کدا به دارده‌سته‌که‌ی ده‌ستی ده‌یدا له دوانگه‌که - : نه‌مه (طیبه)یه، نه‌مه (طیبه)یه، نه‌مه (طیبه)یه - مه‌به‌ستی شاری مه‌دینه‌یه - ئایا من له‌و باره‌وه قسم بۆ کردوون؟ خه‌لکه‌که‌ش وتیان: به‌لای، فه‌رمووی: من قسه‌که‌ی (ته‌میم)م پیخۆش بوو چونکه هاوشیوه‌ی نه‌وه بوو که من قسم بۆ کردن...) تا کوټایی فه‌رمووده‌که.

۱ - هه‌ندێ له پوژنامه فه‌رمیه‌یه‌کان بلایان کردوه‌ته‌وه، له لاپه‌ره‌ی یه‌که‌میدا بلایان کردوه‌ته‌وه که واب

شێوه‌یه‌کی زۆر سه‌یر ئاوی گه‌ریه که‌می کردوه .

به پړزان.... ليرهدا پرسيارځی گړنگ و ترسناک هه يه: ده جبال که ی دهفه وتی و له ناو ده چیت؟ که ی خوی گوره فیتنه که ی له سر زه ویدا کوتایي پی دینیت؟ کی دهیکوژیت؟ له کوی ده کوژیت؟

له پیش نه وهی وه لامي نه و پرسيارانه بدهينه وه، چنه خالیکی گړنگ پیشکesh ده که م که هوکاري رزگار بوون له ده جبال و له فیتنه يه؟ نه و شتانه ی که له فیتنه ی ده جبال رزگارمان ده که ن:

بو رزگار بوون له فیتنه يه چنه ریگا و ههنگاوک هه يه ده بی بیکه ينه پیشهنگی خو مان:

ریگا و ههنگاو یه که م: چه سپاندنی باوه پ و بته وکردنی، نایا من به نیوهم نه گوت که پیغه مبه ری نه کره م ﷺ فرمویه تی: ((یقرؤه کل مؤمن کاتب و غیر کاتب)) واته: هه موو نیمانداریک ده یخوینیتته وه خوینده وار بیت یان نه خوینده وار)) بویه باوه په که ت بته و دامه زراو بکه، نه وه شه بزانه باوه پ ته نها وشه یه ک نییه! به لکو نیمان بریتیه له: گوتن به زمان و باوه په نیان به دل و کارکردن به نه ندانم په له کانی له ش، تام و چیرځی تاییه تی خوی هه يه، روناکیه کی ناشکرای هه يه، باوه په لایه کی قایمی تویه و له دنیا دا ده تپاریزیت، هه روه ها له فیتنه کانی دنیا که رووده دن و له فیتنه ی ده جبال و به لکو له سزای ناو گوپ و له دوا روژیشدا ده تپاریزیت، نای خودایه.. نیمان چنه به تام و چیرزه!! نه وه ش بزانه که و نیمان زیاد ده کات به گوپرایه لی و که م ده کات به سه ریچی، بویه برای خوشه ویستم دلّت به گوپرایه لی و نیمانه وه گوش بکه و له ژینگه ی نیمانه وه خوت نیک بکه ره وه بو نه وه ی نیمان له دلّه که تدا زیاد بکات، له ژینگه ی سه ریچی خوت به دوور بگره، چونکه نیمان له دلّه کانداه هوی سه ریچی کردنه وه که م ده که ن، نه وه ش باش بزانه یه کیکیان ده بی نه ویتر ده رکاته دهره وه له دلّه کانداه، ولا حول ولا قوة الا بالله.

ریگای دووم: سه قامگیربوون و دامه زارو بوون له سر دینی خوا و باوه پ، خوی گوره دهفه رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْضَمُوا نَزَّلَ عَلَيْهِمُ

الْمَلٰٓئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَبۡشِرُوْا بِالۡجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُوْنَ ﴿٣٠﴾
 نَحْنُ اَوَّلٰٓيَاۤؤُكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا نَشْتَهِيْ اَنْفُسُكُمْ
 وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَعُوْنَ ﴿٣١﴾ نَزَّلَا مِنْ عَفۡوَرٍ رَّحِيۡمٍ ﴿٣٢﴾ (فصلت) واته: بئى گومان
 نه و كه سانه ش فرمويان: په روه ردگارمان خوايه پاشان خوځيان راست كړد بويوه،
 واته: زږد به مه حكمنى له سر په كټاپه رستى وه ستان و به هيچ لايه كدا لايان نه دا،
 كاتى مردن، له گوردا له كاتى زيندو بويونه وه دا فريشته كان دانه به زنه لايان و پييان
 ده لټين: له پاشه روژتان مه ترسن و بؤ مال و مندالېشتان - پاش خوټان - دل
 زوير مېن نيمه چاوډيريان ده بين موژده تان لى بيت به و به هه شتهى به لټين تان پى
 ده درا له دنيادا، مزگيڼى بيت نه مړو نه كه ونه خوځى و شادييه وه (۳۰) نيمه له
 ژيانى دنيادا دوستان بوو، له پاشه روژيښدا دوستان ده بين و له وى نه فستان چ
 بخوازي ناماده يه بوټان و هرچيش بخوازن له به هه شتدا بوټان هه يه (۳۱) نه م
 ميوانداري ش، ميواندارى و په زيږاييه كه له لايه ن په روه ردگاركي گونا هېوشى
 به به زه ييه وه (۳۲) ((

له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتوه له فرموده دى (النواسى كوپى سمعان) هوه كه وا
 پيغه مېرى خواﷺ فرمويي: ((من أدركه منكم فليقرأ عليه فواتح سورة
 الكهف)) واته: هر كه سيك له نيوه تووشى بوو، نه وه با نايه ته كانى سهره تاي
 سوره تى (الكهف) ي به سهردا بخوښيته وه)).

هه روه ها له (صحيح مسلم)^۲ دا هاتوه له فرموده دى (أبي الدرداء) هوه كه وا
 پيغه مېرى خواﷺ فرمويي: ((من حفظ عشر آيات من أول سورة الكهف، عصم
 من الدجال)) واته: هر كه سيك ده نايه تى سهره تاي سوره تى (الكهف) له بهر بركات
 نه وا له فيتنه ي ده جال پاريزراو ده بيت)).

نه وه ش بزانه كه وا ريوايه تى روون و ناشكرا هه ن ده لټت: ده نايه تى كوټايي
 سوره تى (الكهف) ه، به لام من ده لټم: چى زيانكي هه يه نه گه رتو هه موو

۱ - أخرجه مسلم (۲۹۳۷) .

۲ - أخرجه مسلم (۸۰۹) .

سوره ته كه له بهر بكه‌يت؟ نه وه فیتنه‌یه كه و پټو‌یستی به خوپاراستن هه‌یه، بویه هر ئیستا دانیشه ده‌ست به له‌بهر كړنی نه و سوره ته بكه، ئای چهند سوره‌تیكي جوان و ماندار و ناسكه! ! سوره‌تی (الكهف) له‌بهر بكه تاكو خوای گه‌وره له فیتنه‌ی ده‌جبال بټپاریزیت، موژده بوته و كه‌سه‌ی كه نیشته‌جی شاری مه‌ككه‌یه و موژده بوته و كه‌سه‌ی نیشته‌جی شاری مه‌دینه‌یه، چونكه ده‌جبال به فه‌زلی خوا ناتوانیت بچیته ناو نه و دوو شاره‌وه، هه‌روه‌كو پیغه‌مبه‌ری نه‌كړم ﷺ فه‌رمو‌یه‌تی.

پزداران ... كي ده‌جبال ده‌كوژیت و له كوی ده‌كوژیت؟

نه‌م باسه و چهند باسیكي تر له به‌شی داهاتوودا باس ده‌كه‌ین — انشاء الله — ، هه‌رگیز نه‌وه‌تان له بیر نه‌چیت له هه‌موو نووژيكا و به دلیكي پاكه‌وه په‌نا بگرن به خوا له فیتنه‌ی ده‌جبال، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هاوه‌لانی فی‌ری نه و دوعایه ده‌كرد هه‌روه‌كو چو‌ن فی‌ری سوره‌ته‌كاني قورئانی ده‌كردن.

له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتوه له فه‌رمووده‌ی (ابن عباس) هوه ده‌لټیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمو‌یه‌تی: ((اللهم إنا نعوذ بك من عذاب جهنم، وأعوذ بك من عذاب القبر، وأعوذ بك من فتنة المسيح الدجال، وأعوذ بك من فتنة المحيا والممات)) واته: خودایه په‌نات پی ده‌گرم له سزای دۆزه‌خ و په‌نات پی ده‌گرم له سزای گوپ و په‌نات پی ده‌گرم له فیتنه‌ی مه‌سیحی ده‌جبال و په‌نات پی ده‌گرم له ناشوبه‌ی زیان و مردن).

۱ - أخرجه مسلم (۵۹۰) وانظر صحيح البخاري (۸۳۲) ومسلم (۵۸۹).

دابه‌زینی پیغه‌مبه‌رعیسی ﷺ و کوشتنی ده‌جبال

(نزول عیسی ومقتل الدجال)

ده‌جبال له ماوه‌ی چل شه‌ودا هه‌موو سهر زه‌وی ده‌گه‌ریت و ته‌نها خه‌لکی نه‌قام تروشی فیتنه‌که‌ی ده‌بن، خوای په‌روه‌درگار هیچ که‌سیک له‌و فیتنه‌یه ده‌ریاز ناکات ته‌نها خاوه‌ن باوه‌ر و په‌کتابه‌رستان نه‌بیټ، نه‌و که‌سانه‌ی که‌ باوه‌رپی ته‌واویان هیناوه به پیغه‌مبه‌ری نه‌کره‌م ﷺ، به باشی له‌ قورټان و سوننه‌ت و فیه‌ی نه‌م قوناغه تیگه‌یشتون، دوور له‌و تیوران‌ه‌ی که‌ نه‌ له‌ قورټان و نه‌ له‌ سوننه‌ته‌وه هیچ به‌لگه‌یه‌کیان نییه، ترسناکترین فیتنه که‌ مرقایه‌تی و سهر زه‌وی ناسیویانه له‌ ناده‌مه‌وه تاکو روژی دواپی فیتنه‌ی ده‌جباله، له‌م فیتنه سه‌خته‌دا خوای په‌روه‌دگار به رحم و سۆزی خو‌ی نه‌ه‌لی باوه‌ر له‌سهر زه‌ویدا ده‌پاریزیت، خوای گه‌وره په‌کتابه‌رسته راستگوکان ده‌پاریزیت، نه‌وانه‌ی که‌ شوینکه‌وته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوان ﷺ، خوای گه‌وره نه‌و نیمانداره پاکانه ده‌پاریزیت و زرگاریان ده‌کات به دابه‌زینی عیسی‌ای کوپی مریه‌م (علی نبینا وعلیه أفضل الصلاة والسلام).

بیر بکه‌روه له‌و فه‌رمووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که‌ (النواس ی کوپی سمعان) ریوایه‌تی کردوه و له‌ به‌شی رابوردودا به‌ دریژی باسم کرد، جاریکی تر ده‌گه‌ریمه‌وه بۆ باسی نه‌و فه‌رمووده‌یه له‌ باسی (یه‌نجوج و مه‌نجوج) دا (إنشاء الله)، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: ((فبینما هو كذلك إذ بعث الله المسيح ابن مريم ﷺ)) واته: له‌ کاتی‌کدا ده‌جبال به‌و شیوه‌یه‌یه له‌و کاته‌دا خوای گه‌وره (عیسی‌ای کوپی مریه‌م ﷺ) ره‌وانه ده‌کات)).

له‌ کوپوه داده‌به‌زیت؟ له‌ ئاسمانه‌وه، دابه‌زینی عیسی‌ای ﷺ په‌کیکه له‌ نیشانه گه‌وره‌کانی قیامت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت – له‌ کاتی‌کدا وه‌لامی جوله‌که‌کان ده‌داته‌وه، نه‌وانه‌ی بانگه‌شه‌ی نه‌وه‌یان ده‌کرد گوايه (عیسی‌ای کوپی مریه‌م) (۷)

يان كوشتوه :-

﴿وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا ابْتِغَاءَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ (النساء) واته: ..... نو بوختانه گوره يه ی بڅ خاتوو (مهریه م) کردیان، گویا زینای کردبیت! (۱۵۶) له بهر نه وهش که ده یانگوت: نیمه عیسی کورپی مهریه ممان ﷺ کوشت - که پیغه مبهری خواجه، خوی گوره به دروین ده خاته وه و ده فهرمووی: که چی نه توانیان بیکوژن و نه توانیشیان له سیداره ی بدن وه کو خویان کردیانه هه را، به لکو سهریان لی ټیچوو بوو، پیاوړیکیان دیت له شیوه و روخساردا وایان زانی (عیسا) یه و له سیداره یان دا، نه وانه ی دهر باره ی نو کیشیه یانه له دوو دلۍ دان، هیچ زانستیه کیان به وه نییه، جگه له شوینکه وتی گومان نه بی، بویه ده فهرمووی: به یه قین و بی گومان نه یانکوشتوه. (۱۵۷) به لکو خوی گوره به ره و خوی به رزی کرده وه، خواش هه میشه و به رده وام به ده سته لات و کارزانه، خوی ده زانی چی ده کات، هه رکه سیڼک په نای پی برد، ده پیاریزی و سهری ده خات. (۱۵۸) کاتی عیسا له ناسمان دیته خوارۍ گشت خاوه ن کتیبه کان بهر له مهرگی عیسا ﷺ بڅوای پی دینن.... (۱۵۹). ((

ابن عباس^۱ ده فهرمویت: ((واته: له پیش مردنی عیسا) (علی نبینا وعلیه افضل الصلاة والسلام)

که واته نایا چی ده لیت دهر باره ی نو و قسه یه ی خوی گوره که دهر باره ی عیسا ﷺ فهرمویه تی: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ (آل عمران: ۵۵) واته:

۱ - أخرجه ابن جرير الطبري في التفسير (۱۰۷۹۴) و (۱۰۸۰۷) , وابن أبي حاتم (۶۲۵۴)

نوه‌بوو خوای گه‌وره فهرمووی: ئه‌ی عیسا (ﷺ)! به راستی من ده‌تبه‌مه‌وه بۆ لای خۆم و هه‌تا رۆژێ ئه‌تگه‌یه‌نمه کاتی دیاریکراوی ئاسایی بۆ ژيانته ده‌میڤی و ئه‌وسا ئه‌تمریڤم، واته: ئیستا به‌ر له هاتنی کۆتایی ژيانته ناھیڤم ئه‌وانه بټکوژن و به‌مریت وه له لای خۆیشم جیی به‌رزت ده‌بی و سهرت ده‌خه‌م بۆ ئاسمان بۆ لای خۆم، له به‌دکاری ئه‌وانه که باوه‌ریان نه‌هیڤاوه پاکت ده‌که‌مه‌وه واته: رزگارت ده‌بی و ناھیڤم زیانته پی بگه‌یه‌نن وه ئه‌وانه‌ش وا شوپنکه‌وته‌ی تق بوون و خاوه‌نی باوه‌ر بوون، تا رۆژی قیامته ئه‌گه‌ر به راستی لێی بنه‌ون زالیان ئه‌که‌م به سهر بی باوه‌ریان و دوژمنانیاندا له پاشان هه‌مووتان هه‌ر بۆ لای خۆم دینه‌وه، ئینجا منیش به‌راست و دروست گێره و کیشه‌ی نیاوتان سه‌باره‌ت به کاروباری عیسا (ﷺ) به دادپه‌روه‌رانه ده‌په‌رمه‌وه)).

جا له ئایه‌ته‌که‌دا خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ﴾ ئه‌وه مانای چیه‌؟

بزانه که مانای (الوفاة) ته‌نها مردن ناگه‌یه‌نیته له گه‌ل به‌لگه‌یه‌کی پتکه‌وه‌به‌ندی سه‌ربه‌خۆ و جیاوازا نه‌بیته، هه‌روه‌کو چۆن هه‌موو نوسه‌رانی ته‌فسیر فهرموویانه: ره‌نگه جاری وا هه‌بیته باسی (الوفاة) بکریته و مه‌به‌ستی مردن نه‌بیته، به‌لکو مه‌به‌ستی مردنی بچوک بیته – واته خه‌وتن – به باشی بیر له‌و ئایه‌ته‌ی خوای گه‌وره بکه‌ره‌وه که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِأَلْوِيلٍ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ﴾ (الأنعام: ۶۰) واته: هه‌ر ئه‌و خوايه که به شه‌ودا ده‌تانخه‌وینی و هه‌ستان لی ده‌سیڤی و به رۆژیشدا هه‌ر تاوانی بکه‌ن پی ده‌زانی.....)) مه‌به‌ست له (الوفاة) له‌و ئایه‌ته په‌رۆزه‌دا: خه‌وتنه.

پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌ر کاتی له خه‌وه‌له‌ده‌ستا ده‌یفه‌رمو: ((الحمد لله الذي أحيانا بعد ما أماتنا وإليه النشور))^۱ واته: سوپاس بۆ ئه‌و خوايه‌ی که ژياندینیه‌وه پاش ئه‌وه‌ی مراندینی، زیندوو بوونه‌وه‌ش هه‌ر بۆ لای ئه‌وه)) که واته خه‌وتن خۆی له

خویدا مردنیکي بچوکه .

جا خوی گه‌وره خه‌وتنیکي دا به سهر پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خویدا عیسا عليه السلام، پاشان بۆ لای خوی به‌ریز کرده‌وه بۆ نه‌وه‌ی رزگاری بکات له پلانی نه‌وانه‌ی ویستیان بیکوژن، نه‌و کابرایه‌ی که جیگه‌که‌ی عیسا به جوله‌که‌کان نیشان دا خوی گه‌وره هینایه سهر شیوه‌ی عیسا عليه السلام و به نه‌وه‌ی شوبه‌اند و نه‌وانیش نه‌ویان کوشت، پاشان خوی گه‌وره عیسا عليه السلام به‌ریز کرده‌وه، بۆ نه‌وه‌ی خوی په‌روه‌رگار له دواړوڅا دایبه‌زیتیت و بیکاته نیشانه‌یه‌ک له نیشانه‌ گه‌وره‌کانی قیامت، که پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام باسی کرده، نه‌و که‌سه‌ی که هه‌رگیز له خووه قسه‌ ناکات.

جا پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام ته‌نانه‌ت باس و وه‌سفی نه‌و جل و به‌رگه‌ی کرده که عیسا پیوه‌ی داده‌به‌زیت، هه‌روه‌ها باسی نه‌و جیگه‌یه‌ی کرده که تیدا داده‌به‌زیت، سویند به‌خوا نه‌و جیگه‌یه‌ به‌و شیوه‌یه نه‌ناسراوه له‌و کاته‌ی که نه‌و تیدا باسی کرده !

چی ده‌لئیت !؟

پیت ده‌لیم: نه‌و جیگه‌یه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام باسی کرده و دیاری کرده بۆ دابه‌زینی عیسا عليه السلام له سهرده‌می خویدا عليه السلام به‌و ناوه‌وه نه‌ناسراوه !!
که‌واته، پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام چی فەرموه ؟

نیمامی (مسلم)^۱ ریوایه‌تی کرده له فەرموده‌ی (النواس ی کوپی سمعان) هوه له فەرموده‌یه‌کی درێژا و تیدا هاتوه: ((فینزل عند المنارة البيضاء شرقي دمشق بين مهرودتين)) واته: له‌و کاته‌دا (عیسی) ی کوپی مه‌ریه‌م عليه السلام له ئاسمانه‌وه داده‌به‌زیت بۆ لای مناره سپیه‌که‌ی رۆژه‌لاتی (دیمه‌شق) له دوو پۆشاکي په‌نگ کراودا به‌وه‌رسی زه‌عه‌فران))، له ریوایه‌تیکي تر دا هاتوه^۲: ((بين ثوبين مصرين)) واته: دوو پۆشاک ره‌نگه‌که‌ی به‌ره‌وره‌نگی زه‌رد ده‌پوانی که ئیمه‌ پیی ده‌لئین: (بیجی)، نه‌مه وه‌سفی نه‌و پۆشاکه‌یه که عیسا عليه السلام پیوه داده‌به‌زیت، نه‌و

۱ - أخرجه مسلم (۲۹۳۷) .

۲ - (صحيح ابن حبان (۶۸۲۱) وصححه الشيخ شعيب على شرط مسلم .

فهرموده‌يه پيغه‌مبهرى خواصه كه ده‌فهرمودت: ((فينزل عند المنارة البيضاء شرقي دمشق)) له سهرده‌مى پيغه‌مبهرى خواداوه له و جيگه‌يه مه‌ناره‌ى سپى نه‌بوه، به‌لام نيتسا هه‌يه له مزگه‌وتى (الدمشقى) به له سوريا، له سالى (٧٤١) ى كوچى^١ به به‌ردى سپى توژهن كرايه‌وه، له پاش تيپهر بوونى چهند سه‌ده‌يه‌كى دوور و دريژ له فهرموده‌كه‌ى پيغه‌مبهرى.

﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ (النجم)

((واضعاً كفیه علی أجنحة ملكین إذا طأطأ رأسه قطر وإذا رفعه تحدر منه جمان كاللؤلؤ)) واته: دوو له‌په ده‌سته‌كانى له‌سهر بالى دوو مه‌لانيكه داناوو كه سهر به‌رز كاته‌وه و نه‌وى بكات، دلۆپه ناوى سافى له شيوه‌ى ده‌نكه زيوى شيوه مروارى لى ده‌تكتت)).

له‌گه‌ل مندا بير له فهرموده‌يه بكه‌ره‌وه چونكه تو قسه‌يه‌كى زور ترسناك ده‌خوينيته‌وه، ئيمامى (بوخارى و موسليم)^٢ ريوايه‌تيان كردوه له فهرموده‌ى (أبو هريره) هوه كه‌وا پيغه‌مبهرى ئه‌كره‌م فهرموده‌تى: ((كيف أنتم إذا نزل ابن مريم عليه السلام فيكم و إمامكم منكم؟)) واته: ئاخو ده‌بيت حالتان چون بيت كاتيک كه عيساى كوپى مه‌ريه‌م عليه السلام داده‌به‌زيته‌وه ناوتان له كاتيکدا پيشه‌واكه‌تان له خوتانه؟!)).

براکانم.. وه‌رن پيکه‌وه هه‌نديک له گه‌ل ئه‌م پيشه‌وايه‌دا بوه‌ستين بو ئه‌وه‌ى بيناسين و پاشان ده‌گه‌ريينه‌وه بو لای عيساى كوپى مه‌ريه‌م عليه السلام؟

گوتمان: ده‌ججال له سهر زه‌ويدا بوونى هه‌يه و مه‌جوده، فيتنه‌كه‌ش روويداوه، خواى گه‌وره عيساى عليه السلام ره‌وانه كردوه و زانيمان چى له به‌ر كردوه و له كوئى داده‌به‌زيته، پاشان عيسا عليه السلام به‌ره‌و (بيت المقدس) ده‌پوات، چونكه زۆربه‌ى داستان‌ه‌كان له و جيگه‌يه رووده‌ده‌ن له ناوه‌پاستى و لاتى شام، عيساى كوپى

١ - في عهد الحافظ ابن كثير، كما قال - رحمه الله تعالى - وغيره من المؤرخين ومن المحققين من علماء الاسلام والمسلمين.

٢ - أخرجه البخاري (٣٤٤٩) ومسلم (١٥٥/٢٤٤).

مهره يه م عليه السلام به ره و لای ده ججال ده پوات که له (بيت المقدس) ه به مه به سستی کوشتنی نهو، به لām له پيش نه وهی بگاته نهوی چەند رووداوئیکي ترسناک رووداوه: نهو رووداوانه چين؟

له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتوه له فرموده‌ی (جابر ی کوپی عبدالله) وه ده لئیت: پیغه مبه‌ری خوا (p) فرموویه‌تی: ((لا تزال طائفة من أمتي يقاتلون على الحق ظاهرين إلى يوم القيامة، فينزل عيسى ابن مريم، فيقول أميرهم)) واته: به‌رده‌وام کۆمه‌لئیک له ئوممه‌ته‌که‌م له سه‌ر حەق سه‌ر که‌وتوانه ده‌جه‌نگن تا رۆژی قیامه‌ت، عیسا ی کوپی مهره‌م عليه السلام داده‌به‌زیت و فرمانپه‌واکه‌یان پیتی ده‌لئیت: ((واته: فرمانپه‌وای نهو کۆمه‌له‌ دیاره که له سه‌ر حەق و راستین تا قیامه‌ت، کاتیک نهو فرمانپه‌وا ئیمانداره عیسا عليه السلام ده‌بینیت یه‌کسه‌ر ده‌یناسیتته‌وه ((فيقول أميرهم، تعال صل لنا)) فيقول عيسى عليه السلام: ((إن بعضكم أمراء بعض تکرمة الله لهذه الأمة)) واته: فرمانپه‌واکه‌یان پیتی ده‌لئیت: وه‌ره پيش نوڤریمان بۆ بکه، عیسا عليه السلام یش ده‌لئیت: نا، به راستی ئیوه هه‌ندیکتان فرمانپه‌وان به‌سه‌ر هه‌ندیکی ترانه‌وه نه‌مه ریزیکي خاوییه له‌م ئوممه‌ته ناویتی)).

واته: که‌رامه‌ت و ریزیکه له خوای په‌روه‌ردگار وه بۆ ئوممه‌تی محمد صلى الله عليه وسلم.

ئایه نه‌م پيشه‌وا و نه‌میره کتیه؟

براکانم... سوننه‌ت هه‌رگیز دژی یه‌کتر نین، چونکه حەق و راستی له یه‌ک جیگه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرن، (الحارث ی کوپی أبی أسامه) له (مسند)^۲ ه‌که‌یدا به سه‌نه‌دیکی (صحيح) ریاویه‌تی کردوه له فرموده‌ی (جابر ی کوپی عبدالله) وه که‌وا پیغه مبه‌ری خوا عليه السلام فرمویه‌تی: ((فيقول أميرهم المهدي: تعال صل لنا)) فيقول عيسى: ((لا، إن بعضكم أمير بعض تکرمة الله لهذه الأمة)) واته: فرمانپه‌واکه‌یان که (المهدي) یه پیتی ده‌لئیت: وه‌ره پيش نوڤریمان بۆ بکه، پیغه مبه‌ر عیسا عليه السلام ده‌فرمویت: نا، به راستی ئیوه هه‌ندیکتان فرمانپه‌وان به‌سه‌ر هه‌ندیکی

۱ - أخرجه مسلم (۱۵۶) .

۲ - أخرجه الحارث كما في (المنار المنيف) لابن القيم (۹۴) وقال : وهذا إسناد جيد .

ترتانه وه، نه مه ريژيكي خواييه له م نوممه ته ناوټي))

جا نه م (المهدي) به كييه و چړوك و باسه كه ي چييه ؟

پيش نه وه ي باسي نه و پياوه بكم ده لټم: هه ندي كه س شويني بوچوونه كاني
(ابن خلدون) كه وتوون كه ده لټت: ((له و فرمودانه ي كه ده رباره ي (المهدي)
هاتوون كه ميكي به ته واوي گه يشتووه پيمان، به لكو زور كه م)) به م شيوه يه ابن
خلدون^۱ باسي كړوه.

منيش ده لټم: ته نانه ت نه گه ر قسه و بوچوونه كاني (ابن خلدون) وه رگړين و هيچ
فرموده يه كي (صحيح) مان پي نه گه يشتبيټ ته نها يه ك فرموده نه بيت نه و
پيويست ده بو له سه رمان شويني بكه وين و وه ريپگړين، نه گينا نه و ده بووينه نه و
كه سانه ي فرمانه كاني خوايان رد كړوه ته وه. هه روه كو خوي گه وره
ده فرمويت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الحشر: ۷) واته:
هه رچي په يامبه ر پيبي دان وه ري بگړن، واته: — به چي فرماني پي كړدن
بيكهن، رييشي له هه ر شتي لي گرتن نيوه ش ده ستي لي هه لگړن))

پيشه واي نه هلي سوننه و جه ماعه نيمامي نه حمه دي كوپي حه نبل ده فرمويت:
((نه گه فرموده يه كي دروستي پيغه مبه رمان ﷺ رد كړده وه نه و فرمانه ي
خودامان رد كړده ته وه كه ده فرمويت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

له و بوچوونه ي (ابن خلدون) دا چهنه كه سيكي تر شويني كه وتوون له وانه (شه يځ
محمد عبده) و (شه يځ محمد رشيد رضا) ره حمه تي خوايان لي بيت.

ده لټن: نه و فرمودانه ي كه ده رباره ي (المهدي) هاتوون هه مووي فرموده ي
(ناحاد) ن نه مه خوي له خويدا بابه تيكه، هه روه ها ده لټن: نه و فرمودانه ي كه
ده رباره ي (المهدي) هاتوون له هه ردوو كتيبي (صحيح) دا نه هاتوون (واته: بوخاري و
مسلم)! به راستي نه وه دوو گومانه له لايهن هه ندي كه س دروستبوه، بو وه لام
دانه وه ي هه ريه ك له و دوو گومانه ده لټن:

بو وه لام دانه وه ي گوماني يه كه م: نه وان ده لټن: نه و فرمودانه ي كه ده رباره ي

(المهدى) هاتوون هه‌مووى فه‌رمووده‌ى (ئاحاد)ن و فه‌رمووده‌ى (ئاحاد) له بابه‌تى بېروباوه‌ردا وه‌رناگيريت!! به راستى ئه‌مه قسه‌يه‌كى زۆر ترسناكه كه پيشينه چاكه‌كانمان نه‌يانزانويه - ره‌زا و ره‌حمه‌تى خويان لاييت - ، به هه‌چ شيوه‌يه‌ك كه سيك له‌وان ئه‌و قسه‌ى نه‌گووتوه، ئه‌م قسه و باسه له زانا پاشينه‌كانه‌وه سه‌رى هه‌لداوه، به هه‌چ شيوه‌يه‌ك له هاوه‌لانه‌وه جيگير نه‌بوه - په‌زاي خوا له هه‌موويان - ، نه‌گه‌ر يه‌كيك له‌وان به يه‌ك بگه‌يشنايه و فه‌رمووده‌يه‌كى بۆ بگيرايه‌ته‌وه ئه‌وا نه‌يده‌گوت: نه‌خير، من ئه‌و هه‌وال و قسه‌ى تۆ وه‌رناگرم چونكه قسه‌كانى تۆ قسه‌ى (ئاحاد)ن، بېرۆ كۆمه‌لك له هاوه‌لان بهينه بۆ ئه‌وه‌ى هه‌موويان شايه‌تيت بۆ بده‌ن كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ئه‌و قسه‌يه‌ى فه‌رموه!! نه‌خير ئه‌و رووداوه هه‌رگيز رووى نه‌داوه.

به پاستى رووكردن له قيبله به ته‌نها هه‌والى كه‌سيك گۆڤدرا، فه‌رمووده‌كه له (صحيح البخارى و مسلم) دا هاتوه له فه‌رمووده‌ى (عبدالله ي كورى عمى) وه ده‌لييت: ((بينما الناس يصلون في مسجد قباء الغداة إذ جاء رجل، فقال: إن رسول الله قد أنزل عليه الليلة قرآن، وأمر أن تستقبل الكعبة، فاستقبلوها، واستداروا، فتوجهوا نحو الكعبة)) واته: له كاتيكدا خه‌لكى نوژنى نيوه‌رۆيان ده‌كرد له مزگه‌وتى (قبا) كابرايه‌ك هات و فه‌رمووى: پيغه‌مبه‌رى خوارنه‌مشه و قورئانى بۆ دابه‌زيوه و فه‌رمانى پيكره‌وه چيتر له نوژه‌كاندا روو له قيبله بكرىت. بۆيه خه‌لكه‌كه هه‌موو روويان له كه‌به كرد و وه‌رچه‌رخان)) هه‌رگيز نه‌يانگوت: ئيمه دلتيا نين له‌و هه‌واله‌ى تۆ، چونكه هه‌واله‌كه‌ى تۆ (ئاحاد)ه!!

برا خوشه‌ويسته‌كه‌م... ئايا نازانيت پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ چه‌ندان په‌يامبه‌ر و بانگه‌وازكارى ده‌نارد بۆ ولاتان و ده‌سه‌لاتداران و پادشايان و هه‌رگيز نه‌مانبيسته‌وه يه‌كيك له‌وان ئه‌و بانگه‌وازكاره يان ئه‌و نيردراوه‌ى كه له لايه‌ن پيغه‌مبه‌رى خوداوه ﷺ هاتوه گيراييته‌وه به بانگه‌شه‌ى ئه‌وه‌ى كه‌وا هه‌واله‌كه‌ى ئه‌و هه‌والى ئاحاده، نه‌خير به‌لكو هه‌موو شتيكيان له‌م په‌يامبه‌ره‌وه وه‌رگرتوه كه له لايه‌ن

پټغه‌مبه‌ري خواوه ﷺ نيردراوه چ نه و بابه‌ته‌ي كه له پټناويدا نيردرابيت بابه‌تټكي كرداري بووبيت يان بابه‌تټكي بيروباوه، پټغه‌مبه‌ري خواوه ﷺ هاوه‌لاني ده‌نارد بؤ شار و ولاته‌كان، نه‌وه‌تا (أبو عبیده ی كوپي الجراح) ي ره‌وانه كرد بؤ لاي نه‌هلي نه‌جران و (معاذ ی كوپي جبل) ي نارد بؤ لاي نه‌هلي يه‌من و (مصعب ی كوپي عمير) ي ره‌وانه كرد بؤ لاي نه‌هلي مه‌دينه و (دحيه الكلبي) نارد بؤ لاي فه‌رمانږه‌واكه‌ي بصرى.. هتد. له هيچ جټگايه‌كدا نه‌هاتوه و باس نه‌كراوه كه نه‌وانه هه‌والى نه‌و تاكانه‌يان رهد كردبټته‌وه و وه‌ريان نه‌گردبټت، بټيه نه‌م بابه‌ته پټويست ناكات زؤر له سه‌ري راوه‌ستين و باسى لټوه بكه‌ين نه‌گه‌ر هاتوو هه‌واله‌كه راست و دروست بوو.

چؤن ده‌زانين هه‌واله‌كه راست و دروسته؟ بؤ نه‌و مه‌به‌سته بگه‌رپټوه بؤ نه‌و بنه‌مايانه‌ي كه زانايان دياريان كرده و دايان ناوه نه‌و زانا بليمه‌ت و ناودارانه له فه‌رموده‌ناسان، به‌عه‌قلئ خؤت حوكم به‌سه‌ر راست و دروستي فه‌رموده‌كاندا مه‌ده نه‌گينا هه‌روه‌كو باسما‌ن كرد نه‌وا دينه‌كه‌مان له ده‌ست ده‌ده‌ين، ثايه له‌و كاته‌دا چي دينټك وه‌رده‌گرين؟ نه‌و دينه‌ي كه عه‌قلئ تؤ پټي رازييه؟ يان نه‌و دينه‌ي كه عه‌قلئ من پټي رازييه؟!

په‌زا و په‌حمه‌تي خوا له (ثيمامى عه‌لى) كاتټك ده‌فه‌رموټ: ((لو كان الدين بالرأى لكان أسفل الخف أولى بالمسح من أعلاه)) واته: نه‌گه‌ر دين به‌بؤچوون (رأى) بوايه نه‌وا سپړنى ژيروه‌ه‌ي خوف له پټشتر و ره‌واتر بوو له سپړنى سه‌ره‌وه‌ي)).

به‌لام لټره‌دا چه‌ندان بنه‌ما هه‌ن كه زانايان فه‌رموده‌ناس دايانرټزاوه، بټيه بگه‌رپوه بؤ لاي نه‌و بنه‌مايانه بؤ نه‌وه‌ي راست و دروستي فه‌رموده‌كه‌ت بؤ روون و ناشكرا ببټته‌وه، له‌غه‌ل مندا نه‌و ثايه‌ته‌ي خواى گه‌وره بخوټنه‌ره‌وه كه ده‌فه‌رموټ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا﴾ (الحجرات) واته: نه‌ي نه‌وانه‌ي باوه‌رتان هټناوه! نه‌گه‌ر كه‌سيكټي متمانه پټ نه‌كراو و (فاسق) هه‌والټكي

بق هينان خيرا بپواي پي مه كن به لكو لتي بكوټنه وه...)) ليره دا خواي گوره
 فرماني پي نه كړدين به ليكوټينه وه له ه والي نيمانداريكي باوه پ پيكر او، به لكو
 فرماني پي كړدين به ليكوټينه وه ته نها له ه والي كه سيكي خراپه كار (فاسق)،
 نه گره ه والي كه سيكي نيمانداري باوه پ پيكر او پټويست به روونكړنه وه و جيگير
 بوون بوايه نه وا خواي گوره دياري نه ده كړد و نه يده گوت (كه سي خراپه كار
 (فاسق)) و فرماني پي كړدين به ليكوټينه وه له ه واله كه ي، روون كړنه وه كه ي
 رها ده كړد و بق نه وه ي ه موو كه سيك بگريته وه، ده يگوت: ((يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اِنْ
 جَاءَ كُرْخَبِرٍ فَتُبَيِّنُوْا)) به لكو كاتي خواي گوره فرمانويي ته: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اِنْ
 جَاءَ كُرْخَبِرٍ فَتُبَيِّنُوْا﴾ نه وا ده بيت به لگه كه ه والي كه سيكي باوه پيكر او
 پټويستي به روون كړنه وه و ليكوټينه وه نبيي، يا رهي بكه ينه وه، به بانگه شه ي
 نه وه ي گوايه ه واله كه (ناحاده) يان له ته نها كه سيكه وه ريوايه ت كراوه، نه مه
 باسي نه و مه سه له يه بوو به كورتي بق نه وه ي نه و گومان و دوو دلييه لاجيت و
 نه ميتي به فزلي خواي په روه ردگار.

• گوماني دووهم: ده لټن: نه و فرمانويي ته كه ده رياره ي (المهدي) هاتون له
 هردوو صحيح (البخاري و مسلم) دا نه هاتوه و جيگير نه بوه له و دوو كتيبه دا!!
 به راستي نه م گومانه ده بوايه نه گوترايه، چونكه پيش كه ميك من دوو
 فرمانويي گترياه وه:

- يه كه ميان: له (صحيح البخاري) هاتوه و له فرمانويي (أبو هريره) ه وه.
- دووهم ميان: له (صحيح مسلم) دا له فرمانويي (جابر ي كوري عبدالله) وه.

به لام فرمانويي ده كان به رووني ناوي نه وي نه هيناوه، نه وه بزانه كه سوننه ت
 ته واو كه ري يه كترن، هره كو ناشكرايه كه (نيمامي بخاري) ده رياره ي كتيبه كه ي
 خوي (الصحيح) ^۱ فرمانويي ته: ((له م كتيبه دا ته نها فرمانويي راست و دروستم

هيناره وه فرموده‌ی راست و دروستی زوټرم لايه).

له ړيوايه ټيكي تر دا هاتووه كه له (نيمامي بوخاري) يه وه ريوايه ت كراوه ده لټت: ((هيچ فرموده يه كم له كټيټه كه مدا دانه ناوه ته نها راست و دروسته كان نه بټت، چندان فرموده‌ی راست و دروستم جيټيشتوه باسم نه كړدوه له ترسي نه وه‌ی كټيټه كه زوټرو و درټزتر نه بټت)).

(الاسماعيلي) ده لټت: نه گره هموو فرموده يه كي (صحيح) ي ريوايه ت بكردايه نه وا له يه ك بابه تا فرموده‌ی كوټه لټيكي له هاوه لان كوټه كړدوه، باسي ريگاي ريوايه تي هره يه كه له واني ده كړد نه گره فرموده كه راست و دروست بوايه نه وه كټيټيكي زوټر گره ده بوو)).

ليزه دا بزمان دهرده كه وټت كه هموو فرموده يه كي راست و دروست له هردوو كټيټي (صحيح مسلم و صحيح البخاري) دا كو نه كراوه ته وه به لكو ده يان كټيټي تر هن وه كو (مسند الإمام أحمد) و (سنن الترمذي) و (سنن ابن ماجه) و (سنن أبي داود) و (سنن النسائي) و (الدارمي) و (سنن البيهقي) و (مسند البزار) و... كټيټه كانی كوټر د نه وه‌ی سوننه ت زوټن و هموو ږږن له هزاران به لكو ده يان هزار فرموده‌ی راست و دروست، كه واته ماناي نه وه نيبه نه گره هاتوو فرموده يه ك له هردوو كټيټي (صحيح) دا يان له يه كيكياندا نه بوو نه وا فرموده يه كي (صحيح) نيبه، به لكو ده بټت و رډينه وه و بگه ږيټن به شوين راست و دروستي فرموده كه دا له لايه ن سهند و ده قوه (متن)، نه گره فرموده كه ته واو بوو له سهند و له ده قدا نه وا پټويسته نه و فرموده يه وه رگرين، هر چنده نه و فرموده يه له هردوو كټيټي (صحيح) دا يان له يه كيكياندا نه بوو، چونكه هموو سوننه ت هره وه كو باسما ن كړد لاي (نيمامي بوخاري و موسليم) كو نه كراونه ته وه.

داوا له خواي په روه رډگار ده كه م كه توانيټيټم و يارمه تي دايټم بټو روون كړدنه وه‌ی نه و بابه ته، تاكو كاره كه له سر برا و خوشكانمان ټيكل نه بټت، داوا له خوا ده كه م كه خوي فيرمان بكات و تيگه يشتوومان بكات.

له گه ل مندا بگه پټوه بټو لاي نه و نه ميره ياخود بټو لاي پيشه وا (مهدي) ...

(الحارث ی کوپی أبو أسامة) له (مسند) هکیدا ریوایه تی کردوه به سەنەدییکی (صحیح) له (جابر ی کوپی عبدالله) وه کهوا پیغه مبه‌ری خوا^۱ فه‌رموویه تی: ((ینزل عیسی ابن مریم، فيقول أميرهم المهدي: تعال صل بنا)) فيقول عيسى: ((لا، إن بعضهم أمير بعض تكرمة الله لهذه الأمة)) واته: عيسای کوپی مه‌ریه م^۲ دادەبەزیت فه‌رمان‌په‌واکه‌یان پیی ده‌لێت: وه‌ره پێش نوێژیمان بۆ بکه، پیغه مبه‌رعيسا^۳ ده‌فه‌رمویت: نا، به راستی ئیوه هەندیکتان فه‌رمان‌په‌وان به سەر هەندیکی ترتانه‌وه ئه‌مه رێژیکي خواپییه له‌م ئوممه‌ته ناویتی)).

له ریوایه‌تیکی تردا که (أبو داود) ریوایه‌تی کردوه به سەنەدییکی (صحیح) له فه‌رمووده‌ی (عبدالله ی کوپی مسعود) وه‌وه کهوا پیغه مبه‌ری خوا^۴ فه‌رموویه تی: ((لا تقوم الساعة...)) واته: قیامه‌ت هه‌ل‌ناسیت...)) وه له ریوایه‌تیکی تردا: ((لا تنقضي الدنيا حتى يملك العرب رجل من أهل بيتي يواطئ اسمه اسمي، واسم أبيه اسم أبي)) واته: ئه‌م دونیایه دواپی نایه‌ت تاوه‌کو کابرایه‌ک حوکمی عه‌ره‌ب نه‌کات له ئه‌هلی به‌یت و بنه‌ماله‌ی منه و ناوی خۆی وه‌کو ناوی منه و ناوی باوکی وه‌کو ناوی باوکی منه) واته: ناوی (محمد ی کوپی عبدالله) یه.

له ریوایه‌تیکی تردا هاتوه که (أبو داود) به سەنەدییکی (صحیح) له فه‌رمووده‌ی (أم سلمه) وه‌وه ریوایه‌تی کردوه کهوا پیغه مبه‌ری خوا^۵ فه‌رموویه تی: ((المهدي من عترتي من ولد فاطمة)) واته: مه‌هدی له وه‌چه و نه‌وه‌ی منه له نه‌وه‌ی کوپه‌کانی (فاطمه) یه)).

به‌لکو له فه‌رمووده‌یه‌کی تردا که ئیمامی ئه‌حمده له (مسند) هکیدا و ابن ماجه له (سنن) هکیدا به سەنەدییکی (صحیح) ریوایه‌تیان کردوه له فه‌رمووده‌ی (علی) یه‌وه کهوا پیغه مبه‌ری ئه‌کره‌م^۶ فه‌رموویه تی: ((المهدي منا أهل البيت

۱ - أخرجه الحارث بن أبي أسامة في (مسنده) كما في (المنار المنيف) (ص ٩٤ ط العاصمة) وقال ابن القيم: (وهذا استناد جيد).

۲ - أخرجه أبو داود (٤٢٨٢) والترمذي (٢٢٣٠ ، ٢٢٣١) وقال (حسن صحيح) وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (٧٢٧٥).

۳ - أخرجه أبو داود (٤٢٨٤) وابن ماجه (٤٠٨٦) والحاكم (٥٥٧/٤) وقال الشيخ الألباني: ((وهذا سند جيد رجاله كلهم ثقات وله شواهد كثيرة) الضعيفة (٨٠) وصححه في (صحيح الجامع) (٦٧٣٤).

۴ - أخرجه أحمد (٨٤/١) وابن ماجه (٤٠٨٥) وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (٢٣٧١) و (صحيح الجامع) (٦٧٣٥).

يصلحه الله في ليلة)) واته: مهدي له نيمه و له نه هلي بهيته، خوي پروهردگار له تنها شهويكدا ناماده و چاكسازي دهكات)) خوي گوره خوي نامادهي دهكات بو نه وهي سهر كردايه تي هه موو نه م نوممه ته بكات له و شه وه زهنگه تاريخه دا، چونكه خيلافه تي راشيدي له سهر بهرنامه ي پيغه مبهرايه تي ده بيت بگه پيته وه بو سهر زهوي له سهر به ليني نه و كه سه ي كه هه رگيز له خووه قسه ناكات، نه ي من به تو م نه گوت: هه رگيز بي نو مي د و بي هيو ما به، نه وه ش تنها هيو و ئاره زوو و خونه خو شه كان نيه، به لكو به به لگه ي قورئان و فهرموده يه.

بهر بگه ره وه و بزانه كه گه وره ي مرقايه تي ﷺ چي فهرموه! له فهرموده يه كدا كه نيمامي نه حمده له (مسند) هكهيدا ريوايه تي كردوه و جگه له و به سه نه ديكي (صحيح) له فهرموده ي (حذيفة ي كوري اليمان) كه وا پيغه مبهري نه كرم ﷺ فهرمويه تي: ((تكون النبوة فيكم ما شاء الله أن تكون، ثم يرفعها إذا شاء أن يرفعها))

بهرنامه ي پيغه مبهرايه تي بهرز بو وه، ئايه ماوه ي حوكمپاني له پاش پيغه مبهرايه تي چه نده و شيوه كه ي چونه؟ باسي قوناغي حوكمه كان چونه؟ پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمويه تي: ((تكون النبوة فيكم ما شاء الله أن تكون، ثم يرفعها إذا شاء أن يرفعها، ثم تكون خلافة على منهاج النبوة، فتكون ما شاء الله أن تكون، ثم يرفعها إذا شاء أن يرفعها، ثم تكون ملكا عاضا، فيكون ما شاء الله أن يكون، ثم يرفعها إذا شاء أن يرفعها، ثم تكون ملكا جبرية، فتكون ما شاء الله أن تكون، ثم يرفعها إذا شاء أن يرفعها، ثم تكون خلافة على منهاج النبوة)) واته: پيغه مبهرايه تي له ناوتاندا ده مي نيته وه تاكو خوي گه وره ويستي له سهر بيت بمينيته وه، پاشان خوي گه وره بهرزي ده كاته وه نه گه ر ويستي له بيت بهرزي بكات وه، نه مجار خيلافه له سهر بهرنامه ي پيغه مبهرايه تي ده بيت، تاكو خوي گه وره ويستي له سهر بيت ده مي نيته وه، پاشان خوي گه وره بهرزي ده كاته وه نه گه ر ويستي له بيت بهرزي بكات وه، پاشان پادشايه تيه كه ده بيت كه توند گاز له

۱ - أخرجه أحمد (۲۷۳/۴) والطحاوسي في مسنده (۴۳۸) والبخاري (۱۵۸۸) والبيهقي في الدلائل (۴۹۱/۶) وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۵).

مولکه که ی ده گریټ، تا کو خوی گه وره ویستی له سهر بیټ ده مینټه وه، پاشان خوی گه وره به رزی ده کاته وه نه گه ویستی لیټ بیټ به رزی بکاته وه، پاشان پادشایه تیبه کی زور داری ده بیټ، تا کو خوی گه وره ویستی له سهر بیټ ده مینټه وه، پاشان خوی گه وره به رزی ده کاته وه نه گه ویستی لیټ بیټ به رزی بکاته وه، پاشان خیلافته له سهر به رنامه ی پیغه مبه رایه تی ده بیټ)).

نهم باسه باسیکه به راستی دله کان پر ده کات له نارامی و دلنایبی و پازیبوون و سه کینه ت، به لام به پشت به ستن به خوی گه وره نه ک به ته مبه لی و ته وه زه لی، نه و که سه ی که نهم موژده یه ی پیداین پیغه مبه ری راستگو یه ﷺ هه مووکات و گیان و خوینی خوی ته رخان کردبوو بو سهر خستنی نهم دینه، بویه وریابه فهرمووده کان وه کو مه به سه که ی پیغه مبه ری خوا ﷺ تیگه نه ک به پیچه وانه وه، نه مجار واز بهینی له کارکردن و بلټیت: چیر کار ناکه ین هه ول ناده ین و واز له هه ول و تیکوشان دینین!! نه خیر. به راستی نه مه تیگه یشتنیکی هه له و پیچه وانه یه، نه گینا نه و که سه ی که نهم موژده یه ی پیداین خوی گه وره پیی فهرموه: ﴿قُرْآنُذَرِّ ۲﴾ (المدرش) واته: هه سته، له ناو نویچنه که ت خه لکی بیټ باوه پر بیدار بکه ره وه و بترسینه له سزای خوا)).

نه ویش هه سنا و چیر تاملی پشوو ی نه چه شت تا وه کو گه یه شته لای په روه ردگاری خوی، بویه ده بیټ زور به وردی و قووله وه له مه به سستی خوا و پیغه مبه ره که ی بگه ین ﷺ.

به وردی بیر له وه فهرمووده یه بکه ره وه که (الحاکم) له (مستدرک) هه که یدا ریوایه تی کردوه و به (صحیح) ی زانیوه و نیمامی (الذهبی) یش له که لیدا هاوده نگه له فهرمووده ی (أبی سعید الخدری) که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: ((يُخْرَجُ فِي آخِرِ أُمَّتِي الْمَهْدِيُّ يُسْقِيهِ اللَّهُ الْغَيْثَ، وَتُخْرَجُ الْأَرْضُ أَنْبَاتِهَا، وَيُعْطَى الْمَالُ صَحاحاً، وَتَكْثُرُ الْمَاشِيَةُ، وَتُعْظَمُ الْأُمَةُ، يَعِيشُ سَبْعاً أَوْ ثَمَانِيًا - يَعْنِي:

۱ - أخرجه الحاكم (٤/ ٥٥٧، ٥٥٨) وصححه ووافقه الذهبي، وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (٧١١).

حَجَّاباً)) واته: له كوټايي نوممه ته كه مدا مه هدى دهرده چيټ خواي په روه ردگار باراني بؤ ده باريټيټ، زهوي رووه كي خوي سهوز دهكات، پاره به به كساني ده به خشيت، مه پ و مالات زور ده بيت، نه م نوممه ته مه زن و گه وړه ده بيت، بؤ ماوه ي حوت يان هشت سال ده ژيت).

برا پريزداره كانم.... ناوي ته واوي نيمامي (المهدي): محمدي كوپي عبدالله يه و له نه وه ي (الحسن) ي كوپي (علي) يه و له (فاطمة) ي كچي پيغه مبه ره ﷺ، كه واته نه و (عهله وييه كي حه سني فاطمي) يه، خواي گه وړه له ته نها شه ويكدا ناماده ي دهكات ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (يس: ۸۲) واته: به پاستي هر كاتي ويستي شتي به دي بهيني هر نه وه يه كه پتي به رمي به! نه ويش ده ست به جي ده بيت)).

الحافظ ابن كثير ده فهرمويت: ((له سهرده مي نه ودا كشتوكال زور ده بيت، به رويوم زور ده بيت، دين حوكم دهكات، سولتان زاله به سهر خه لكيدا، دوزمن ملكه چه، خه يرو چاكه له سهرده ميده به رده واه، له شاري مهككه دهرده كه ويټ، له ته نيشته كه عبه به يعه ي پتي ده دريت له كاتيكا خوي رازي نيه و پتي ناخوشه)).

خه لككي زور دهركه وتوون و بانگه شه ي (المهدي) يان كړدوه!! له و پيناوهدا پيغه مبه ري خوشه ويستان ﷺ به نيشانه يه كي پيغه مبه رانه ي روون وناشكرا ناگاداري كړدينه وه نه گه ر نه و نيشانه يه دهركه وت نه واه موو نيمانداراني سهر زهوي ده زانن كه نه وه ي دهركه وتوه له مهككه ي پيرو نيمامي مه هدى يه.

نيمامي (البخاري و مسلم)^۲ ريوايه تيان كړدوه له فهرموده يه كي داكي نيماندارانه وه (عائيشه) هوه، ده فهرمويت: ((عبث رسول الله ﷺ في منامه)) واته: شه ويك له شه وان پيغه مبه ري خوا ﷺ لاي عائيشه نووستبوو، هه نديك جولايه وه و په شوكا و شپرزبوو پاشان هه ستا.. ((فقلت: يا رسول الله! صنعت شيئاً في منامك

۱ - النهاية في الفتن والملاحم (۳۱/۱)

۲ - أخرجه البخاري (۲۱۱۸) ومسلم (۲۸۸۴) .

لم تكن تفعله)) واته: عائشه فهرمووی: ئه ی پیغه مبهری خواﷺ، له کاتی نووستنه که تدا شتیکت کرد له پېشدا نه تکرده)) پیغه مبهری خواﷺ نووستوه و شتیکی بینویه، که ئیستا بۆمان ده گپړېته وه، ئایا ئه و شته چیه؟ فهرمووی: ((العجب! إن ناساً من أمتي يؤمنون - أي: يتجهون ويقصدون - بالبیت برجل من قريش قد لجأ بالبیت - أي: لجأ إلى بیت الله الحرام - حتی إذا كانوا بالبيداء خُسف بهم)) هذه هي العلامة: ((قالت عائشة: يا رسول الله! إن الطريق قد يجمع الناس، قال: ((نعم، فيهم المستبصر، والمجبور، وابن السبيل، يهلكون مهلكاً واحداً، و يصدرون مصادر شتی، یبعثهم الله علی نیاتهم)) واته: به راستی سهیره! خه لکانیک له ئومه ته که م به ره و که عبه دین بۆ کوشتنی پیاویکی قوره یشی په نایداوه ته که عبه تا ده گه نه بیابان زهویه که رۆده چیت و نوقم ده بن - ئه مه نیشانه که به - عائشه فهرمووی: ئه ی پیغه مبهری خواﷺ! ریگا هه موو خه لکی کۆ ده کاته وه، ئه ویش فهرمووی: راسته، هه ندیکي به نیاز و مه به سته وه و هه ندیکي زۆر لیکراوه و ناچاره و هه ندیکي ریبارن هه مویان به یه ک جار ده مرن و خوی گه وره هه ر یه که و به پئی نیه تی خوی زیندوی ده کاته وه)).

هه ر یه که و به پئی نیه تی خوی زیندو ده کریته وه، هه ندیکيان له گه ل ئه و له شکره دا ده رچو بوون بۆ کوشتنی ئیمامی مه هدی، هه ندیکيان له بهر بهر ژه وه ندی ده رچوه، هه ندیکي ملکه چ و گوپړایه له.

له پیاویه تی کدا که له (صحیح مسلم)^۱ دا هاتوه له فهرمووده ی دایکی ئیماندارانه وه (حفصه) ده لیت: پیغه مبهری خواﷺ فهرموویه تی: ((لیؤمن هذا البیت جيش يغزونه، حتی إذا كانوا ببیداء من الأرض، یخسف بأوسطهم، وینادی أولهم آخرهم، ثم یخسف بهم، فلا یبقی إلا الشریذ الذی یخبر عنهم)) واته: سوپایه ک روو ده کاته که عبه بۆ داگیر کردنی تا کو ئه و کاته له بیابانیک ده بن ناوه راستیان توشی رۆچونیک ده بن به شیوه یه ک سه ره تاکه یان بانگی کوټاییه که یان ده کات پاشان

نه وانيش توشي نه و پوچونه دهن، هيچ كه سيكيان ناميني ته نها يه كه س نه بيت كه هه واله كه يان ده بات)

جا ليره دا پيغه مبهري خوشه ويست ﷺ له وپه پي وردی و روونيدا باسی مه سه له كان ده کات.

پرسيا ره كه ليره دا نه وه يه: چون بزاني نه وه ي كه درچوه و بانگه شه ي مه هدي ده کات نيمامي مه هدي يه؟ کاتي كه نيمامي مه هدي درده كه ويټ نه وا له شكريكي بو درده چيټ... بو؟ به مه به ستي کوشتن و له ناوبردني.. له و کاته دا خوي گه وره نيمامي مه هدي سرده خات به شيوه يه كي قه دري كه به هيچ شيوه يه كه شوين ده ست و هه ول و تيکو شاني هيچ مروفيكي پيوه ديار نيه، نه و له شکره توشي رووچون دهن و ده چنه ژيز زه ويدا، له و رووچونه دا هيچ كه سيك نامينيټ ته نها کومه له كه سيكي كه م نه بيت، به و شيوه يه هه موو نه هلي سر زه وي دهن نه وه ي كه درچوه نيمامي مه هدي يه.

جا له و کاته دا خوي گه وره نيمامي مه هدي و يه کتاپه رستان نه وانه ي له گه ليدان سريان ده خات نه وانه ي كه له هه موو سر زه وييه وه بو لاي نه و ده پون و به يعي پي دهن و پاشان خوي گه وره به فزلي خوي و به جوانترين شيوه سريان ده خات.

نيمامي (مسلم) ريوايه تي کرده له فهرمووده يه كي (نافع ي کوري عتبه) وه كه وا پيغه مبهري خواص ﷺ فهرموويه تي: ((تغزون جزيرة العرب، فيفتحها الله، ثم فارس، فيفتحها الله، ثم تغزون الروم، فيفتحها الله، ثم تغزون الدجال، فيفتحها الله)) واته: هيرش دهبه نه سر دورگه ي عه رب و خوايش سرتان ده خات، پاشان هيرش دهبه نه سر فارس خوايش سرتان ده خات، پاشان هيرش دهبه نه سر روم و خوايش سرتان ده خات، پاشان هيرش دهبه نه سر ده جبال و خوايش سرتان ده خات))

جا نه‌م فرموده‌ده شه‌وه روون ده‌كاته‌وه شه‌و داستان و جه‌نگانه له پيش ده‌رچوونى ده‌ججال پوو ده‌دهن ((ثم تغزون الروم، فيفتحها الله)) پاشان دوا به دواى شه‌وه يه‌كسره ده‌ججال ديت، چونكه شه‌گه ره كاتيك ده‌ججال بوونى هه‌بوو شه‌وا پيغه‌مبه‌ر عيسا يش عليه السلام بوون و وجودى هه‌يه، نيشانه‌كانى قيامت هه‌روه‌كو باسمان كرد: ((خرزات منظومات في سلك فان يقطع السلك يتبع بعضها بعضا)) واته: نيشانه‌كان وه‌ك ده‌نكه‌كانن له ده‌زويه‌كدا هونراونه‌توه شه‌گه ره ده‌زوه‌كه برا شه‌وا شويني يه‌كه‌تر ده‌كه‌ن)).

نايه شه‌و باس و كيشه‌يه چييه كه ده‌فرمويت: ((ثم تغزون الروم))؟ له پيشه‌كى كتپه‌كه‌دا به دور و دريژى باسم كرد، له‌وه‌فرموده‌يه‌ى كه ئيمامى (مسلم)^۱ ريوايه‌تى كردوه له‌فرموده‌ى (أبو هريره) وه‌كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خوا عليه السلام فرموويه‌تى: ((لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَنْزِلَ الرُّومُ بِالْأَعْمَاقِ أَوْ بَدَاقٍ فَيَخْرُجُ إِلَيْهِمْ جَيْشٌ مِنَ الْمَدِينَةِ مِنْ خِيَارِ أَهْلِ الْأَرْضِ يَوْمُنْزٍ، فَإِذَا تَصَافَوْا قَالَتِ الرُّومُ: خَلُّوا بَيْنَنَا وَبَيْنَ الَّذِينَ سَبَّوْا مِنَّا نُقَاتِلُهُمْ، فَيَقُولُ الْمُسْلِمُونَ: لَا وَاللَّهِ! لَا نُخْلِي بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ إِخْوَانِنَا فَيَقَاتِلُونَهُمْ فَيَنْهَزِمُ ثُلُثٌ لَا يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَبَدًا وَيُقْتَلُ ثُلُثُهُمْ، أَفْضَلُ الشُّهَدَاءِ عِنْدَ اللَّهِ وَيَفْتَتِحُ الثُّلُثُ لَا يَفْتَنُونَ أَبَدًا))، واته: - قيامت هه‌لناسيت تاكو رومه‌كان كو نه‌بنه‌وه دژى موسلمان له‌(أعماق)^۲ يان له‌(دابق)، سوپايه‌كه له‌مه‌دينه‌وه ده‌رده‌چى بو سهر رومه‌كان كه شه‌و سوپايه له‌باشترين وه‌لبژيردراوترينى شه‌هلى سهر زهوى يه له‌وكاته‌دا، كه به‌رامبه‌ر رومه‌كان وه‌ستان به‌مه‌به‌ستى كوشتار رومه‌كان ده‌لئين: شه‌ى سوپا ئيوه ريگامان بو چول بكه‌ن و وازمان لى بهيئن تا بچينه سهر شه‌و موسلمانانه‌ى كه له ئيمه‌يان به‌ديل گرته‌وه (سبوا منا) بو شه‌وه‌ى بجه‌نگين دژيان موسلمانانه‌كانيش ده‌لئين: نه‌خير سويند به‌خوا ريگاتان بو چول ناكه‌ين بو سهر برا موسلمانانه‌كانمان، شه‌مجار جه‌نگ ده‌ست پى ده‌كات سييه‌كى سوپاي موسلمانان

۱ - أخرجه مسلم (۲۸۹۷).

۲ - أعماق له‌ناوچه‌رگه‌ى ولاتى شامه، والروم: بریتین له‌نه‌روپى و نه‌مريکيه‌كان، شه‌وان له‌نه‌وه‌ى (عيسى كورپى اسحاقى كورپى ابراهيم)

پاشه كشه ده‌كات و را ده‌كات كه هرگيز خواي گه‌وره له‌وان ته‌وبه وهرناگرېټ و سټيه‌كيان ده‌كوژيڼ كه باسټرين شه‌هيدن له لاي خوا، ئه‌و سټيه‌كه‌كي تر سهرده‌كه‌ون و رزگار ده‌كه‌ن هرگيز توشي فيتنه نابن)).

جا ئه‌وانه ئه‌و كه‌سانه‌ن كه رزگار كردني (قسطنطينية) له سهر ده‌ستي ئه‌وان ده‌بيټ به پشتيواني خواي په‌روه‌ردگار ه‌روه‌كو له فهرمووده‌يه‌كدا كه له (صحيح مسلم) ۱ دا هاتوه، له فهرمووده‌ي (أبو هريره) وه كه‌وا پيغه‌مبهرى خوا (ع) فهرموويه‌تى ((سمعتم بمدينة جانب منها فى البر وجانب منها فى البحر؟ .. قالوا: نعم يا رسول الله قال: لا تقوم الساعة حتى يغزوها سبعون ألفاً من بنى إسحاق .. فإذا جاؤوها نزلوا، فلم يقاتلوا بسلاح ولم يرموا بسهم، قالوا: لا إله إلا الله والله أكبر فيسقط أحد جانبيها الذى فى البحر ثم يقولوا الثانية: لا إله إلا الله والله أكبر فيسقط جانبها الآخر ثم يقولوا الثالثة: لا إله إلا الله والله أكبر فيفرج لهم فيدخلوها فيغنموا، فبينما هم يقتسمون المغنم، إذ جاءهم الصريخ فقال: إن الدجال قد خرج، فيتركون كل شئ، ويرجعون)) واته: نايه شاريكتان بيستوه لايه‌كي له وشكانيدايه و لايه‌كه‌ي ترى له ناو ده‌ريادا؟ گوتيان: به‌لئى ئه‌ي پيغه‌مبهرى خوا ﷺ، خوشه‌ويستى خوا ﷺ فهرمووى: قيامت هه‌لئاسيټ تاوه‌كو هه‌فتا هه‌زار رومي (له نه‌وه‌ي ئيسحاق) ئه‌و شاره‌ داگيرى نه‌كه‌ن (واته: شارى (قسطنطينية) (استنبول) به‌لام كاتيک موسلمانان سهركه‌وتوه‌كان دينه سهرشاره‌كه‌ ناچه‌نگن دزيان به‌ چه‌ك و هيچ تيريكي‌شيان بو ناهاويزن، به‌لكو ته‌نها ده‌لئين: لا إله إلا الله، والله أكبر، ئه‌و كاته يه‌كسهر يه‌كيك له لايه‌كاني ئه‌و شاره كه له‌ناو ده‌ريادايه ده‌كه‌ويټه ژيړ ده‌سه‌لاتى موسلمانان، له‌پاشان جاريكى تر ده‌لئينه‌وه: لا إله إلا الله والله أكبر، ئه‌و كات لاهه‌ي تريشى ژيړ بارى موسلمانان ده‌بيټ. بو جاري سټيه‌م ده‌لئين: لا إله إلا الله والله أكبر، ئه‌و كاته ريگاو ده‌رگايان بو ده‌كرټه‌وه، ده‌چنه ناو شاره‌وه‌و سهرده‌كه‌ون و غه‌نيمه‌تيان ده‌ست ده‌كه‌ويټ، له‌كاتيكا كه ئه‌وان غه‌نيمه‌ت دابه‌ش ده‌كه‌ن له ناو خوياندا، شه‌يتان هاوار ده‌كات و ده‌لټ: مه‌سيحى ده‌ججال له دواوه چوه‌ته سهر كه‌س و

ڪارو نه هله ڪانتان! نه وائيش هه موو شتيڪ جي دهه ٿيڻ و دهه گه پڙنه وه)).

نهو موسلمانانه دهه گه پڙنه وه ٻو نه وهي بزانن دهه بارهه دهه جبال چي شتيڪ رويده وه !!

ليڙهه دا پيڙهه مبهري خواهه دهه رمويٽ: ((فَيَنْهَزُمُ ثُلُثٌ لَا يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَبَدًا وَيُقْتَلُ ثُلُثُهُمْ، أَفْضَلُ الشُّهَدَاءِ عِنْدَ اللَّهِ وَيَفْتَحُ الثُّلُثُ لَا يُفْتَنُونَ أَبَدًا)) واته: — سيڙهه ڪي سوپاي موسلمانان پاشه ڪشه دهه ڪات و را دهه ڪات ڪه هه رگيز خواهي گه وره له وان ته وبه وه رنارگريٽ وه سيڙهه ڪيان دهه ڪورڙين ڪه باشترين شههيدن له لاي خوا نهو سيڙهه ڪه ڪي تر سهه دهه ڪون و رزگار دهه ڪن هه رگيز توشي فيتنه نابن)).

له (صحيح مسلم) دا هاتوه له فه رمودهه ڪي (يسري ڪوپي جابن) وه دهه ٿيٽ: ((هَاجَتْ رِيحٌ حَمْرَاءُ بِالْكُوفَةِ، فَجَاءَ رَجُلٌ لَيْسَ لَهُ هِجْرِي، يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ! جَاءَتِ السَّاعَةُ، قَالَ: فَقَعَدَ، وَكَانَ مُتَّكِنًا فَقَالَ: إِنَّ السَّاعَةَ لَا تَقُومُ حَتَّى لَا يُقَسَمَ مِيرَاثٌ، وَلَا يُفْرَحَ بِغَنِيمَةٍ، ثُمَّ قَالَ بِيَدِهِ هَكَذَا — وَنَحَاها نَحْوَ الشَّامِ — فَقَالَ: عَدُوٌّ يَجْمَعُونَ لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ، وَيَجْمَعُ لَهُمْ أَهْلُ الْإِسْلَامِ، قُلْتُ: — الرُّومُ تَغْنِي؟ قَالَ: نَعَمْ، وَتَكُونُ عِنْدَ ذَاكُمُ الْقِتَالِ رَدَّةً شَدِيدَةً، فَيَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شُرْطَةَ الْمَوْتِ لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً، فَيَقْتُلُونَ حَتَّى يَحْجُزَ بَيْنَهُمُ اللَّيْلُ، فَيَفِيءُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ كُلٌّ غَيْرُ غَالِبٍ وَتَفْنَى الشُّرْطَةُ، ثُمَّ يَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شُرْطَةَ الْمَوْتِ لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً فَيَقْتُلُونَ، حَتَّى يَحْجُزَ بَيْنَهُمُ اللَّيْلُ، فَيَفِيءُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ، كُلٌّ غَيْرُ غَالِبٍ، وَتَفْنَى الشُّرْطَةُ، ثُمَّ يَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شُرْطَةَ الْمَوْتِ، لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً، فَيَقْتُلُونَ حَتَّى يَمْسُوا، فَيَفِيءُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ كُلٌّ غَيْرُ غَالِبٍ وَتَفْنَى الشُّرْطَةُ، فَإِذَا كَانَ الْيَوْمُ الرَّابِعُ: نَهَدَ إِلَيْهِمْ بَقِيَّةُ أَهْلِ الْإِسْلَامِ فَيَجْعَلُ اللَّهُ الدَّبْرَةَ عَلَيْهِمْ فَيَقْتُلُونَ مَقْتَلَةً لَمْ يَرِ مِثْلُهَا، حَتَّى إِنَّ الطَّائِرَ لَيَمُرُّ بِجَنَابَتِهِمْ، فَمَا يُخَلِّفُهُمْ حَتَّى يَخْرَ مَيْتًا، فَيَتَعَادُ بَنُو الْأَبِ كَانُوا مَائَةً، فَلَا يَجِدُونَهُ بَقِيَ مِنْهُمْ إِلَّا الرَّجُلُ الْوَاحِدُ، فَبَأَيِّ غَنِيمَةٍ يُفْرَحُ؟ أَوْ أَيُّ مِيرَاثٍ يُقَاسِمُ؟ فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ سَمِعُوا بِبَأْسٍ، هُوَ أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ فَجَاءَهُمُ الصَّرِيحُ: إِنَّ الدُّجَالَ قَدْ خَلَفَهُمْ فِي ذَرَارِيِّهِمْ، فَيَرْفُضُونَ مَا فِي أَيْدِيهِمْ وَيُقْبِلُونَ، فَيَبْعَثُونَ عَشْرَةَ فَوَارِسَ طَلِيعَةٍ، إِنِّي لَأَعْرِفُ

أسماءهم وأسماء آبائهم وألوان خيولهم هم خير فوارس على ظهر الأرض يومئذ أو من خير فوارس على ظهر الأرض يومئذ)).

واته: بايه كي سوور له كوفه وه هه لچوو (هه ليكرد)، كابرايه كه هات به هاوار و دهنگي به رزه وه (واته: به دهنگي به رزه وه خهريكه له بهر به رزي دهنگه كه ي له هيچ وشه يه كي تيڼه كه ي): نه ي (عبدالله ي كوپي مه سعود) قيامت هه ستا، فه رموي: بويه (عبدالله) پاست بوه وه و دانيشت له كاتيكا راکشا بوو، گوتي: — قيامت روو نادات تاكو ئه و كات و سه رده مه ي ميراتي تيا دا دابه ش ناكريټ و به ده سته كه وت (غه نيمه) دلخوش نابن ئه مجار به ده سته كان ي ئيشاره تي بۆ شام كرده فه رموي: — دوژمنيك كۆده بڼه وه له دژي ئه هلي ئيسلام و ئه هلي ئيسلامي ش كۆ ده بڼه وه (بويان)) گوتم: مه به ستنت رۆمه كانه؟ فه رموي: به لي، له و جه نغه دا هه لگه پانه وه يه كي توند روو ده دات، (ئه مه يه كه م سييه كه كه پيش كه ميك له ريوايه ته كه ي — صحيح مسلم — دا باسما ن كرد)، موسلمانان كۆمه ليك پالنه واني راستگوي دلسوز پيش ده خه ن بۆ ئه وه ي بڼه پيشه نكيان له م جه نغه دا، ئه وانش مه رج له سه ر خويان داده نين و په يمان به خوي خويان ده دن كه نابيت بگه رپڼه وه ناو ريزي له شكري موسلمانان تاوه كو يه كيك له و دوو ئامانجه ده سته بهر نه كه ن: يان سه ركه وتن، يان شه هيد بوون، ئه مجار كوشتار ده ست پي ده كات، تاوه كو تاريخايي شه و ليكيان جيا ده كاته وه، موسلمانان و جگه له موسلمانان ده گه رپڼه وه، له م رۆژه دا سه ركه وتن نه بۆ موسلمانان و نه بۆ دوژمناني موسلمانان ده سته بهر نابيت، ئه وانه ي كه په يمانيان به په روه ردگاري خويان دابوو له سه ر سه ركه وتن يان شه هيد بوون هه موو له ناو ده چن، ئه گه ر رۆژي دووه م هات: موسلمانان كۆمه ليكي تر پالنه واني راستگوي دلسوز پيش ده خه ن، ئه وانش مه رج له سه ر خويان داده نين و په يمان به خوي خويان ده دن كه نابيت بگه رپڼه وه ناو ريزي له شكري موسلمانان تاوه كو يه كيك له و دوو ئامانجه ده سته بهر نه كه ن: يان سه ركه وتن، يان شه هيد بوون ديسان جه نكيكي سه خت روو ده دات تاوه كو تاريخايي شه و ليكيان جيا ده كاته وه و شه ر ده وه ستي به بي سه ركه وتن يه هيچ لايه ك و ئه و

كومه له فيداكارانه هه موويان له ناو ده چن، نه گهر روژي سيپه م هات كومه له فيداكاركي تر هه لده بريڼ كه تا مردن نه گه پښه وه به سر كه وتووي نه بيت نه وانيش ده جهنگن تاوه كو ديسان شه و كوټايي به جهنگ ده هينيت و هه ردولا ده گه پښه وه بنكه كانيان به بي سر كه وتن بؤ هيچ لايه ك و دواي جهنگانيكي تر نه م كومه له فيداكاره ش له ناو ده چن، نه گهر روژي چواره مي جهنگ هات باقي موسلمانان بؤ رومه كان راست ده بنه وه و به گزياندا ده چنه وه و به ربه ره كانيان ده كن، خواي گوره مردن و بنه پر كردن له سر رومه كان داده نيت كوشتاريكي و ايان لي ده كړي كه وينه ي نه بينراوه، يان نابرينيت به شيوه يه كي وا كه بالنده به سر لاشه كانياندا بپروات ناتوانيت ليسان تيپه پكات و ده مريت، نه و كاته نه وه ي باوكيك كه كاتي خوي سه د كه س بوون نيسا سر زميري خويان ده كه نه وه سه ير ده كن ته نها يه ك پياويان ماوه ! له بهر نه وه به چ ده سكه وتيك (غهنيمه تيك) دلخوش ده بيت؟ چ ميراتي ك دابه ش بكريت؟ له كاتي كدا كه نه وان ده سكه وت (غهنيمه ت) دابه ش ده كن له ناو خوياندا كي شه يكي تر ده بيسن كه نه وه له وي تر گوره تره، بانگه وازكاريك ديت و بانگ ده كات و ده ليت: مه سيحي ده ججال له دواوه چوه ته سر كه س و كار و نه هله كانقان نه وانيش نه و ده سكه وته ي (غهنيمه ته ي) له ده ستياندا بوو فرعي ده دن و ده رده چن، موسلمانان له پيش خويانه وه (ده) سوار ده نرين (بؤ نه وه ي بزنان كه نايه راسته ده ججال ده رچوه يان نا).

به جواني بير بكه ره وه بزانه پيغه مبري خوا ﷺ (دايك و باوك و گيانم به فيدا ي بيت) چي ده ليت! خو شه ويستي خوا ﷺ ده فهرمويت: من ده زانم ناوي خوشيان و باوكه كانيشيان چيبه و رهنگي و ولاخه كانيشيان ده زانم، نه و ده سواره باشترين و چاكترين سواي سر زه وين له و كاته دا)).

له گه ل مندا جاريكي تر بگه پتوه بؤ لاي عيساي كړي مريهم عليها السلام تكام وايه كه له مه سه له كه باش تيگه يشتيبيتي بؤ نه وه ي هه مووي پيگه وه گري بده ي.

پاشان ده پښن بڼ كوشنار له گه‌ل ده ججالدا، ه‌روه‌كو له ريوايه‌ته‌كه‌ي (صحيح مسلم) دا هاتوه له فهرموده‌يه‌كي (أبو هريره) ه‌وه ده‌لټت: پيغه‌مبه‌ري ﷺ خوا ﷺ فهرموويه‌تي: ((فبينما هم يصفون الصفوف، إذ أقيمت الصلاة فنزل عيسى ابن مريم)) واته: له كاتيكدا نه‌وان ريږيان يه‌ك خستوه (به مه‌به‌ستي كوشتنی ده‌ججال) پيشه‌واي موسلمانان له پيشيانه‌وه پيش نوږيان بڼ ده‌كات (ه‌نديك ريوايه‌ت به رووني باسي كړدوه كه نوږي به‌يانبيي^۱) له‌و كاته‌دا (عيسي) ي كوپي مه‌ريه‌م ﷺ له ناسمانه‌وه داده‌به‌زيټ)) لاي مه‌ناره سپييه‌كه‌ي روژه‌لاتي (ديمه‌شق) و به‌رهو (بيت المقدس) ده‌پوات، نه‌وانه‌ي كه له گه‌لidan كومه‌له رزگار بوه‌كه‌يه ريزه‌كاني خويان ريك خستوه بڼ كوشتنی ده‌ججال پيغه‌مبه‌ري خوشه‌ويست ﷺ ده‌فهرمويت: ((ثم تغزون الدجال فيفتحه الله)) واته: پاشان هيرش ده‌به‌نه سر ده‌ججال و خوايش سهرتان ده‌خات)).

به‌لام خواي گه‌وره ويستي وا ده‌بيټ كه نه‌مان و كوشتنی ده‌ججال له سر ده‌ستي پيغه‌مبه‌ر عيسا ﷺ بيټ.

له گه‌ل مندا جاريكي تر بگه‌پټوه بڼ لاي ريوايه‌ته‌كه‌ي (النواس ي كوپي سمعان) كه پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ ده‌فهرمويت: ((إذ بعث الله المسيح ابن مريم، فينزل عند المنارة البيضاء شرقي دمشق بين مه‌رودتين واضعا كفيه على أجنحة ملكين، إذا طأطأ رأسه قطر، وإذا رفعه تحدر منه جمان كاللؤلؤ)) واته: له‌و كاته‌دا (عيسي) ي كوپي مه‌ريه‌م ﷺ له ناسمانه‌وه داده‌به‌زيټ بڼ لاي مه‌ناره سپييه‌كه‌ي روژه‌لاتي (ديمه‌شق) له دوو پوڅاكي پهنك كړاودا به وه‌رسي زه‌عفهران دوو له‌په ده‌سته‌كاني له‌سهر بالي دوو فريشته داناه كه سهر به‌رزكات و نه‌وي بكات، دلوپه ناوي سافي له شپوه‌ي ده‌نكه زيوي شپوه‌ مرواري لي ده‌تكيت)).

پاشان به‌رهو (بيت المقدس) ده‌پوات، له‌وي ده‌بينی موسلمانان خويان ناماده كړدوه بڼ نوږي به‌ياني - ه‌روه‌كو له سهرتاي به‌شه‌كه‌دا ناماژم پي كړد -

له و کاته دا پيشه‌واي ئيمانداران يان مه‌هدى هه‌روه‌كو ريوايه‌ته‌كان به روونی باسيان كړدوه ده‌يه‌وي پيشى بخات، بويه عيسا ي كوپى مه‌ريه‌م عليه‌السلام رازى نابيت كه پيش بكه‌ويت، له ريوايه‌تيكى تر دا كه له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتوه: ((فيؤمهم عيسى)) واته: عيسا عليه‌السلام پيش نويزيان بو ده‌كات)) بويه هه‌نديك له نه‌هلى زانست و زانيارى ده‌لتن: ((فَأَمُّكُمْ مِنْكُمْ)) واته: به‌وه‌ي كه پيتانه له قورئان و سوننه‌تي پيغه‌مبه‌ري عليه‌السلام پيش نويزيتان بو ده‌كات، چونكه عيسا عليه‌السلام به به‌رنامه و شه‌رعيكى تازه‌وه دانابه‌زيت، به‌لكو به شه‌رى پيغه‌مبه‌ري خوا عليه‌السلام و ئيسلامه‌وه داده‌به‌زيت، هه‌روه‌كو ئاشكرايه ئيسلام دينى عيسا و محمده‌وه موو پيغه‌مبه‌رانه (سه‌لات و سه‌لامى خويان له سه‌ر بيت)، خواي گه‌وره هيج پيغه‌مبه‌ريكى نه‌تاردوه ئيلا دينه‌كه‌ي ئيسلام بوه، له سه‌رتاكه‌يان هه‌وه كه (نوح) عليه‌السلام تاكو كوټاييه‌كه‌يان كه (محمد) عليه‌السلام.

خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ (آل عمرا: ۱۹) واته: بيگومان ته‌نها نه‌م دينى ئيسلامه‌يه په‌سه‌ند و قبووله لاي خوا))، هه‌روه‌ها خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (المائدة: ۳) واته: وا له نه‌مه‌روه به‌رنامه و ئايينه‌كه‌تانم به‌پايان گه‌ياند، واته: له باره‌ي عه‌قیده و جيهاده‌وه، له باره‌ي هه‌لال و هه‌رامه‌وه هه‌موو شتيك بو ته‌واو كردن، نيعمه‌ت و به‌خششى خوم بو ته‌واو كردن سه‌رم خستن به سه‌ر دوژمنانتان و ريئماييم كردن بو ريگه‌ي راست، ئيسلاميشم به به‌رنامه و ئايين بو هه‌لبژاردن و نابى هيج كاتيک لى لابه‌دن)).

له (صحيح مسلم)^۲ دا هاتوه له فه‌رموده‌ي (أبو هريره) هه‌وه كه وا پيغه‌مبه‌ري خوا عليه‌السلام فه‌رمويه‌تي: ((... فينزل عيسى ابن مريم فأمهم، فإذا رآه عدو الله، ذاب كما يذوب الملح في الماء، فلو تركه لانداب حتى يهلك، ولكن يقتله الله بيده، فيريهم دمه في حربته)) واته: عيسا ي كوپى مه‌ريه‌م عليه‌السلام داده‌به‌زيت و ده‌بيته پيشه‌وايان كاتيک

۱ - أنظر صحيح مسلم (٢٨٩٧).

۲ - أخرجه مسلم (٢٨٩٧).

نورمنی خوا ده بیینیت دهنوټه وه هه روه كو چوڼ خوئ دهنوټه وه له ئاودا، نه گهر عيسا عليه السلام وازی لی بهینایه ئه واکو مردن دهنوټه وه، به لام خوی گهره ویستی وایه کوشتنی به دهستی عيسا عليه السلام بیت نه ویش خوینی ده ججالیان پیشان دهنات که له سهرمه کی)).

له ریوایه ته که ی (النواس) دا که له (صحیح مسلم) دا هاتوه پیغه مبهری خوا عليه السلام نه و شوینه دیاری ده کات که پیغه مبهری عيسا عليه السلام ده ججالی تیدا ده کوژیت، نه وه تا ده لیت: ((فیطلبه حتی یدرکه بباب لد)) واته: به دوایدا ده پوات تا کو له ده رگای (لد) پیی ده گات...))

(لد) گوندیکه له ولاتی فلسطین له شاری (تل أبیب) وه نزیکه، داوا له خوا ده که م کیشی براکانمان له فلسطین چاره بکات و له و تهنگانی که تیایدان ده ربازیان بکات. ئا نه وه تا پیغه مبهری خوا عليه السلام جیگاگان به ناوی خویانه وه باس ده کات که له و کات و سهرده مه دا نه بوونه بۆ نه وه ی دلتیا بین که نه و خوشه ویسته هه رگیز له خۆه قسه ناکات، ده فهرمویت: ((فیدرکه عند باب لد فیقتله)) واته: له ده رگای (لد) پیی ده گات و ده یکوژیت

پیغه مبهری خوا عليه السلام ده فهرمویت: ((ثم یأتی عیسی ابن مریم عليه السلام قوم قد عصمهم الله منه - أی: من الدجال - فیمسح عن وجوههم ویحدثهم بدرجاتهم فی الجنة، فبینما هو كذلك إذ أوحى الله الی عیسی: إني قد أخرجت عبداً لی لا یدان لأحد بقتالهم، فحرز عبادي الی الطور)) واته: پاشان عيسا عليه السلام دیت بۆ لای کۆمه له موسلمانیک که خوی په روه ردگار له فیتنه ی ده ججال پارستوونی، ده ست ده هیئیت به دهم و چاویاندا و پله و دهره جه ی خویان بۆ باس ده کات که له به هه شتدا ده ستیان ده که ویت، له و کاته دا خوی گهره وه حی ده نیړی بۆ عيسا عليه السلام پیی ده فهرمویت: من به نده گه لیکي خۆم - که (یه نجوج ومه نجوج) ه - ده رخستون، که که س توانای جه نگ کردنی نییه به رامبه ر نه وان، له به رنه وه به نده موسلماننه کانم بده پال کتوی (طور) و له وی بیان شاره وه و په نایان بده)).

نهم به شه به و فرموده يه ته واو ده كه م كه نيمامي (بوخاري و موسليم)^۱
ريوايه تيان كرده له فرموده يه كي (ابو هريره) هوه ده لئيت: پيغه مبهري خوا^۲
ده فرموديت: ((والذي نفسي بيده، ليوشكن أن ينزل فيكم عيسى بن مريم حكماً
مقسطاً، فيكسر الصليب، ويقتل الخنزير، ويضع الجزية، ويفيض المال حتى لا
يقبله أحد)) واته: سويند به و كه سه ي نه فسي مني به ده سته، وا خه ريكه عيساي
كوربي مريم^{عليها السلام} داده به زيت و ده بيت به فرمانده واييه كي دادپه روه ر، خاچ
ده شكيني و به راز ده كوژيت و سه رانه هه لده گريت سه روه و سامان زور ده بيت و
خه لكي بو بانگ ده كات كه چي كه س وهري ناگريت))

پيزداران... ده بي زور بايه خ به زانست و كار كردن بده ين، هه رگيز نابيت ته مبه ل و
ته وه زه ل بين، به لكو ده بيت كار بكه ين، پياوه تي له وه دايه له كاتيكدا ده گه يته
خواكه ي خوت ده سست به دينه كه ته وه گرت بيت، هه رگيز پشت به كه سي تر
مه به سته، نابيت فرموده كاني پيغه مبهري^{عليها السلام} به شيوه كي تر له مه به ستي خوي
تتيگه ين، ده بيت بايه خ به زانست و كار كردن بده ين، هه رده م ته وبه نوي بكه ينه وه
له گه ل خوي خوماندا و باوه په كه مان نوي بكه ينه وه و نه فامي بنه بر بكه ين چونكه
نه وانه ي تووشي فيتنه ي ده ججال ده بن ته نها نه فامانن، هه رگيز هيچ كه سي له
فيتنه ي ده ججال و به لكو له هه ر فيتنه يه كي تر رزگاري نابيت ته نها نه هلي باوه پ و
يه كتاپه رستان نه بيت، خوي گه وړه ده فرموديت: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ

اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ (ابراهيم: ۲۷) واته: نه وانه كه باوه پيان به خوا و به گشت
برپاره كاني خوا هيناوه، به هوي نهم وشه جيگر و نه گواوه ي (لا اله الا الله) وه خوا
پيگه يان قايم و جيگر نه كا له زيان ي نهم دنيا و له زيان ي نه و دنيا و سته مكارانيش
گومړي و سه ر ليشيواو ده كات خوا بيه وي هه ر شتي بكات زور به ناساني ده يكات
حه ز بكا كي رينمويي بكا و كييش گومړي و سه ر ليشيواو بكا نه مانه هه موو له

دهسه لاتی نه ودان ((.

ئاخو ئه وانه ی که له پاش مردن و فهوتانی ده ججال ده رده چن کین؟ که ده بنه
فیتنه یه کی تر و خوای گه وره نه هلی باوه پ له فیتنه یان ده پاریزی به فه زلی خو ی و
ئینجا به فه زلی دوعای عیسا عليه السلام ؟ نه مه و چهند باسیکی تر له به شی داهاتوودا
باس ده که یین - إنشاء الله - .

داوا له خوا ده که م له بهر خاتری ناوه گه وره که ی خو ی (اسم الأعظم) که نه گه ر
به و ناوه وه داوای لی بکریت نه و وه لām ده داته وه و نه گه ر هاواری پی بکریت نه و
دیته فریامانه وه، داوای لی ده که م من و ئیوه له هه موو فیتنه یه ک بپاریزیت نه وانه ی
که ئاشکران و نه وانه ی شاراو هن و من و ئیوه ئاخو خه ییر بکات و به باوه پ و
یه کتا په رستی یه وه کوټایی به ژیا نمان به یینی و چاومان به سه رکه وتنی ئیسلام و
نه هلی ئیسلام گه ش و روون بکاته وه هه ر خو ی پشت و په نامانه و توانای به سه ر
هه موو شتی کدا هه یه .

دهرچوون و دهرکه وتني يه ئجوج و مه ئجوج

(خروج يا جوج و مأجوج)

له به شي رابووردوودا له باسي ئه و رووداوه ترسناكه دا راوه ستاين، له گه ل عيسا پيغه مبه رد الله له كاتيكا ئه و ده جال ده كوژيت، بو ئه وه ي سهر زه وي له ترسناكترين و توندترين فيتنه كه سهر زه وي ناسيوه تي رزگار بكات له ئاده مه وه تاكو روژي قيامت ئه ويش فيتنه ي مه سيحي ده جاله، خوي گه وه به فه زلي خوي ئيمانداران رزگار ده كات، ئه مجار به فه زلي پيغه مبه ر عيسا الله كه مه سيحي ده جال ده كوژيت، هه روه كو باسما ن كرد پيغه مبه ري خوا الله باسي چو نيبه تي دابه زيني عيسا الله كردوه و جيگاي دابه زينه كه ي بو ده ستنيشان كردوين به لكو ئه و جل و به رگه ي كه پيويه داده به زيت پيغه مبه ري خوشه ويست الله باسي كردوه، لي ره دا جاريكي تر به په له ئه و ريوايه ته دووباره ده كه ي نه وه پاشان ده چينه سهر باسي رووداوه كاني تر.

له فه رموده يه كدا كه ئيمامي (مسلم)^۱ ريوايه تي كردوه له فه رموده ي (النواس ي كوري سمعان) هوه تييدا هاتوه پيغه مبه ري خوا الله فه رمويه تي: ((ينزل عيسى ابن مريم عند المنارة البيضاء شرقي دمشق، بين مهرودتين، واضعا كفيه على أجنحة ملكين، إذا طأطأ رأسه قطر، وإذا رفع رأسه تحدر منه جمان كاللؤلؤ، فلا يحل لكافر يجرد ريق نفسه إلا مات، ونفسه ينتهي حيث ينتهي طرفه، فيطلبه حتى يدركه بباب لد فيقتله، ثم يأتي عيسى ابن مريم قوم قد عصمهم الله منه)) واته: (عيسي) ي كوري مريه م الله له ئاسما ن داده به زيت بو لاي مناره سپيه كه ي روژه لاتي (ديمه شق) له دوو پوشاكي په نگ كراودا به وه رسي زه عفهران، دوو له په دهسته كاني له سهر بالي دوو فريشته داناوه كه سهر به رزكات و نه وي بكات، دلويه

ناوی سافى له شپوهى دهنکه زیوی شپوه مرواری لی دهنکیت، هر بیباوه پړک بونی هه ناسه که ی بکات یه کسه ر ده مریت، بونی هه ناسه کشی نه و نه ده ی چاوی بر ده کات ده روات، شوینی ده ججال ده که ویت و تا له (باب لد) پیی ده گات و ده ی کوژیت، پاشان عیسا ی کوپی مریه م عليه السلام دیته لای کومه له خه لکیک که خواى گه وره له فیتنه ی ده ججال پاراستبوونی).

واته: له فیتنه ی مه سیحی ده ججال، الله اکبر! ! کومه له خه لکیک خواى گه وره له فیتنه ی مه سیحی ده ججال رزگاری کردوون، توشی فیتنه که ی نه و نه بوونه، پیشوازی له عیسا پیغه مبه ر عليه السلام ده که ن نه ویش به ده سته کانی روومه تیان ده سپړی و باسی پله و پایه ی خویانی بو ده کات له به هشتدا، ثایه له گه ل مندا به جوانی نه و دیمه نه ت دیته پیش چاو؟ چه ند فه رموده یه کی ناسک و جوانه؟! ((فیمسح عن وجوههم ويحدثهم بدرجاتهم في الجنة، فبينما هو كذلك إذ أوحى الله الى عيسى: إني قد أخرجت عبداً لي لا يدان لأحد بقتالهم، فحرز عبادي الى الطور)) واته: عیسا عليه السلام ده ست ده هیتیت به دم و چاویاندا و پله و ده ره جه ی خویان پی ده لیت که له به هشتدا ده ستیان ده که ویت، له و کاته دا خواى گه وره وهی ده نیرئ بو عیسا عليه السلام پی ده فه رمویت: من به نده گه لیکی خوم (که یه نجوج و مه نجوج) ه ده رخستون، که که س توانای جه نگ کردنی نییه به رامبه ر نه وان، له به رنه وه به نده موسلماننه کانم ده پال کتوی (طور) و له وی بیان شاره وه و په نایان ده .

واته: له گه ل نیمانداره یه کتاپه رسته کانداه ره و کتوی (الطور) برقون، بو سه ر نه و جیگه پیروژ و به پړزه، هه ره کو ناشکرایه که چپای (الطور) له (سیناء) ه، داوا له خوا ده که م ولاتی موسلمانان بپاریزی له هه موو خراپه یه ک، خواى گه وره هه والی پی ده دات که کومه له به نده یه کی خوی ده رکه وتوون و هیچ که سیک له سه ر زه ویدا ناتوانیت له گه لیاندا بجه نگیت، بویه خواى گه وره فه رمان ده کاته عیسا عليه السلام به نده نیماندار و یه کتاپه رسته کان به ره و کتوی (الطور) ببات، واته سه ر زه وی چول بکه ن بو نه و له شکره به هیزه و زوره که ده رکه وتوون.

نه وانه کیڼ؟ نه وانه (یه نجوج و مه نجوج) ن.

نايا (يه‌نجوج و مه‌نجوج) كيڼ؟ نه‌مه‌شه نيشانه‌به‌كي تره له نيشانه‌گه‌وره‌كاني قيامت، هه‌روه‌كو له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتوه له فه‌رموده‌ي (حذيفة ي كوپي اسيد) هوه كه‌وا پټغه‌مبه‌ري خوا^۲ به هاوه‌لان فه‌رموو: ((إنها لن تقوم حتى ترون قبلها عشر آيات)) فذكر ((الدخان، والدجال، والدابة، وطلوع الشمس من مغربها، ونزول عيسى ابن مريم (ص) ويأجوج ومأجوج.....)) واته: قيامت هه‌لناسيت تا له پيشدا ده نيشانه نه‌بينن نه‌مجار باسي كرد و فه‌رمووي: (دوكه‌له‌كه) و (ده‌جبال) و (زينده‌وه‌ريكي سه‌ير (دابة)) و (هه‌لهاتني روژ له روژناواوه) و (دابه‌زيني عيساي كوپي مه‌ريه‌م (ص)) و (يه‌نجوج و مه‌نجوج).....).

ژوربه‌ي خه‌لگي ده‌رباره‌ي يه‌نجوج و مه‌نجوج هيچ نازانن، له گه‌ل نه‌وه‌شدا خواي گه‌وره باسي نه‌واني له قورثاني پيروژدا كړدوه، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿حَقَّ إِذَا فُجِّعَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ (الأنبياء: ۹۶) واته: دونياش به‌رده‌وام ده‌بيت تا نه‌و كاته‌ي ده‌رگا له تيره‌ي (يه‌نجوج و مه‌نجوج) نه‌كړيته‌وه و بلاو نه‌بنه‌وه، كه نه‌وه‌ش نيشانه‌ي نزيكبونه‌وه‌ي كوټاي دونيايه، نه‌وانيش له هه‌موو به‌رزايي و كون و كه‌لينيكه‌وه به پرتاو داده‌په‌ڼ و ده‌رده‌چن، واته: يه‌نجوج و مه‌نجوج له هه‌موو ده‌رگا و ريگايه‌كه‌وه دينه ده‌روه بو فساد و گيره شيويني).

جا باسي نه‌وانه (واته: يه‌نجوج و مه‌نجوج) له قورثاني پيروژدا به رووني هاتوه به‌لام نه‌م نوممه‌ته سه‌رقالي شتي ترن و وازيان له زانباري ده‌رباره‌ي دينه‌كه‌يان هيتاوه ئيلا كه‌سانيك نه‌بيت خوا ره‌حمي پي كړدوون، داوا له خوا ده‌كه‌م به گوټرايه‌لي خوږه‌وه سه‌رقالمان بكات هه‌ر خوږي پشت و په‌نامانه و تواناي به سه‌ر هه‌موو شتيكدا هه‌يه.

خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ واته: له هه‌موو جيگايه‌كه‌وه داده‌به‌زن و له سه‌ر زه‌ويدا بلاو ده‌بنه‌وه، خواي گه‌وره له پاش نه‌وه

دهلټ: ﴿وَأَقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ﴾ باش بير له م تېهه لكېشه ي ټايه ته كان بكه ره وه،
 ده رچوون و ده ركه وتني به نجوج و مه نجوج هاوې و هاوه له له گه ل نزيك بوونه وه ي
 به لټنه راست و دروسته كه واته: هه ستاني قيامه ت. ﴿وَأَقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ
 شَخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُواِ يَنُودِلُنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
 ظَالِمِينَ﴾ (الانبيا: ٩٧) واته: نه وسا ئيتر به لټنه راست و دروسته كه ش " يو
 هاتني قيامه ت " نزيك ده بېته وه، واته: هه ر به نجوج و مه نجوج له و جيگاي خوځايانه
 هاتنه ده ري، نه وه ئيتر قيامه تيش نزيكه، نه وسا ئيتر چاوي نه و كه سانه ي
 خوانه ناس و بي بېوان نه بله ق نه بي و له جي خوي ناجوولي، واته: له بهر
 ناره حه تي نه و روزه چاويان يو ناتروكي، هاواريان لي به رز نه بېته وه و نه لټن: نه ي
 تياچوو خو مان! به راستي ئيمه له غه فله ت و بي ئاگاييدا بووين له م روزه نه ك هه ر
 غافل بووين، به لكو سته مكاريش بووين له خو مان)).

به لي... چونكه نه وانه به رنگاري حه ق بوونه وه و به رنگاري قسه ي پيغه مبهري
 راستگو ﷺ بوونه وه هه روه كو خوي گه وره ده فه رمويټ: ﴿أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ
 وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ﴾ (١) مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ يُخَدِّثُ إِلَّا أَسْتَمَعُوهُ وَهُمْ
 يَلْعَبُونَ (٢) لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ﴾ (الانبيا) واته: كاتي حيساب و ليپرسينه وه ي
 خه لكې له كار و كرده وه يان نزيك بوته وه و نه وانيش له غه فله تان له و روزه، روو
 ده سووړين و گوځيان لي نيبه و له وه داناچله كيڼ كه خوا پييان نه كات! (١) هه ر
 به ش و په نديكي تازه ي قورټانيان له لايه ن په روه ردگار يانه وه بو بيت، گوځي يو
 رانه گرن، هه تا بزانه چييه؟ كه چي له گه ل نه وه شدا گورج ده كه ونه كالته و گه پ
 پي. (٢) دليان غافل و بي ئاگايه، تا بيريكي لي بكه نه وه و به خو ياندا بچنه وه،
 به لي دلّه مردووه كان له كاتي پيويستدا ئاگايان له خو نيبه و هه ر سه رگه رمن به
 كالته و گه مه وه... ((٣)).

به راستي زوړبه ي خه لكې پشتيان كرده له باس و زانياري ده رباره ي نه و
 شتانه ي كه دين، زوړبه ي خه لكې له م نوممه ته دا هيچ شتيك ده رباره ي به نجوج و

مه نوج و ده جال و زنده و هره سه يره كه (الدابة) و دو كه له كه و ده ركه و تني روژ له روژ ناو او نازان، چونكه نيمه زور دور كه و توينه ته وه له به رنامه كه خوي پره رديگار و سوننه تي پيغه مبه ره خو شه ويسته كه ﷺ ته نانه ته هندی له برا و خوشكانم بوم ده گيرنه وه و ده لئين نه مه يه كه م جاره شتي وا ببيسين، ولا حول ولا قوة الا بالله.

يه نوج و مه نوج كين؟ نيا هه وال و چيروكي نه وان چيه؟ وريابه و دلت بده قسه كانم چونكه نه م بابه ته له وپه پي تر سنا كيدايه !!

يه نوج و مه نوج دوو نوممه تن له نوممه ته كانی سهر زه وي، نه وانيش مروفن، نه و دوو ناوه نه عجه مين، هه ره كو چون ليكو له ره وان له نه هلي زمان و زمانه واني ده لئين^۱. له وشه (أجيج النار) هه هاتوه واته: بليسه ي ناگر، يان له وشه (الماء الأجاج) هه هاتوه واته: ناويكي زور سوپر و زور گهرم بيت، كه واته نه و وشه يه له بليسه ي ناگر و گهرمي و سوپري يه وه هاتوه له بهر نه وه ي نه و دوو نوممه ته زور پيس و چه په لن و حزيان له تيكدان و خراپه كاري و سوتاندن و ويران كردني سهر رووي زه وييه، نه گهر بگه رپيته وه بو كتيبه كانی ته فسير و ميژوو نه و ريواياتي زور سهر و هه والي نامق ده خو ينيته وه، چه نده ها ريوايه تي ئيسرائيلي ده بيسي كه كتيبه كانی پر كردوه ده باره ي هه والي به نوج و مه نوج، من لي ره دا ده ليم: نه و كه سه ي كه ريژ له عه قل و زانياريه كه ي خوي بگريت و ريژ له ليكو لينه وه و به لگه كان بگريت، نه و نابيت هه رگيز خوي به نه و قسه هيچ و پوچ و چيروكه نه فسانا و ييانه وه خهريك بكات، به لكو پتويسته له سهرمان له كاتي باسي نه و باسه غيب و ناديارانه دا ته نها يه ك وشه ش قسه نه كه ين ئيلا به به لگه ي كتيبه كه ي خوي پره رديگار يان به به لگه يه كي راست و دروستي پيغه مبه ري نه كهرم ﷺ، چونكه تو باسي بابه ته غيب و نادياره كان ده كه يت كه هيچ جيگاي نه قلتي تيدا نابيته وه، هيچ جيگاي خه يال و نه فسانه ي تيدا نابيته وه، چونكه من هه ر كاتي هه ندي له و كتيبه ته فسير و ميژووانه ده خو ينيته وه به راستي هه والي وای

۱ - انظر : (النهاية) لابن الأثير (۲۵/۱) مادة : أجج ، ط التوعية ، لسان العرب (۲۰/۱) أجج .

تېدا ده‌بينم كه له بهر شه‌رمه‌زاري ئاره‌قه به ناوچاوان ده‌كات، بويه به هيچ شيو‌هيك نابيت كه‌سيكي زانا ريژ له به‌لگه‌كان ده‌گريټ شويټي ئه‌و ئه‌فسانانه بكه‌ويټ، بويه پټويسته له سه‌رمان له كاتي قسه‌كردنماندا به‌لگه‌ي قورئان و سوننه‌ت به‌ينينه‌وه .

بويه نيمه له م باسه‌دا ته‌نھا باسي ئه‌و به‌لگانه ده‌كه‌ين كه له قورئاني پيروژ و فهرمووده دروسته‌كاني پيغه‌مبهری نه‌كړه‌م ﷺ هاتون، ده‌ليټم:

يه‌نجوج و مه‌نجوج نيردراو و نه‌هلي ټاگرن، هه‌روه‌كو له هه‌ردو كټيبي (صحيح)^۱ هاتوه له فهرمووده‌ي (أبو سعيد الخدري) كه‌وا پيغه‌مبهری خواﷺ فهرموويه‌تي: ((يقول الله تعالى: يا آدم، فيقول: لبيك وسعديك والخير في يديك، فيقول: أخرج بعث النار، فيقول آدم (عليه السلام): وما بعث النار؟ قال: من كل ألف تسعمائة وتسعة وتسعين، قال النبي: فذاك يشيب الصغير ﴿وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾ (الحج: ۲) قال فأشدت عليهم، قالوا: يا رسول الله! أينما ذلك الرجل؟ قال: أبشروا! فإن من يأجوج ومأجوج ألفاً ومنكم رجل))

واته: خواي گه‌وره ده‌فهرمويت: نه‌ي ئاده‌م، ده‌ليټت: گوټپرايه‌لم و له خزمه‌تتام چا‌كه‌يش له ده‌ستي تودايه، ده‌فهرمويت: وه‌فدي ئاگر بنيره، وتي: وه‌فدي ئاگر چه‌نده؟ فهرمووي: له هه‌موو هه‌زاريك تو سه‌د ونه‌وه‌ت و نو، پيغه‌مبهری خواﷺ فهرمووي: نه‌وه‌ش له كاتي‌كدا منداډ سه‌ر سبي ده‌بيټت، ﴿وَتَرَىٰ النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾ (الحج: ۲) واته: هه‌رچي ميټينه‌ي دوو گيان و سكه‌پريشه له ترس و له هه‌يبه‌تا سكه‌كه‌ي داده‌ني و له باري ده‌چيټت و هه‌موو خه‌لكيش وه‌ك مه‌ست و سه‌رخوش ده‌بيټي، خو له راستيدا مه‌ست و سه‌رخوش نين، به‌لكو سزاي خوا زور توند و سه‌خته بويه ئاوا بير و هو‌شيان نه‌ماوه‌و وه‌ك سه‌رخوشيان لي هاتوه)) ده‌ليټت: نه‌وه زور ناره‌حتي كردن، ئينجا

فهرموويان: ئه‌ي پيغه‌مبهرى خواﷺ نه‌و پياوه كاممانه؟ پيغه‌مبهرى خواﷺ
فهرموى: مژده‌تان ليبيټ، له به‌ئجوج و مه‌ئجوج هه‌زارىك و له ئيوه پټاوټك))

ئه‌ي خودايه سوپاس و ستايش بۆ تۆ كه سه‌ربه‌رزت كردووين به‌يه‌كتابه‌رستى و
ني‌مه‌ت كردوه‌ته شويټكه‌وته‌ي رزگاركه‌رى كوټيله و به‌نده‌كان ﷺ، ني‌مه‌ت كردوه‌ته
باشترين كۆمه‌ل كه خه‌لكى پيى ئاشناى بوون، چه‌ند جوانه ري‌ز و كه‌رامه‌تى
يه‌كتابه‌رستى! چه‌ند جوانه فه‌زل و كه‌وره‌يى يه‌كتابه‌رستى!! به‌لكو كه‌رامه‌ت و
پله و ري‌زى ئومه‌ته‌كه‌ي (محمدالمصطفى) ﷺ! به‌ راستى ئه‌مانه گوڤتاريكڻ ده‌بيټ
نه‌و په‌پى بايه‌خى پي بدريټ، بۆيه هه‌ر ئيستا سه‌رت بۆ بلندنترين جي‌گه به‌رزوه
بكه‌روه له سه‌رده‌مي‌كدا كه زۆربه‌ي موسلمانان شكستيان هه‌تياوه، شكستىكى
ده‌رووني نه‌ويستراو، له كات و ساتي‌كدا هه‌موو ئومه‌ته‌كاني سه‌ر زه‌وى شانازى
ده‌كه‌ن به مي‌ژوو و پاله‌وانىټى و پياوى ناودار و چالاكيبه‌كاني خويانه‌وه.

من ده‌ليټم: ره‌واترين ئومه‌ت له ئومه‌ته‌كاني سه‌ر رووى زه‌وى كه مافى خوى
بيټ شانازى به‌خويه‌وه بكات و له پيشه‌وه‌ي ئومه‌ته‌كاني تره‌وه بن نه‌وا
شويټكه‌وتوان و ئومه‌تى خو‌شه‌ويستى هه‌لبژيردراوه ﷺ، نه‌و ئومه‌ته‌ي كه خواى
په‌روه‌ردگار خوى شايه‌تى بۆ داوه و فه‌رموويه‌تى: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ
لِلنَّاسِ﴾ (آل عمران: ۱۱۰) واته: ئيوه چا‌كترين ئومه‌ت و كۆمه‌لن، هه‌تياونه‌ته ئه‌م
سه‌ر زه‌وييه بۆ كه‌لك گه‌ياندن به‌مه‌ردم و ري‌نمايى كردنيان....))

دلتياين و باوه‌پى به‌وتان هه‌بيټ ئه‌م ئومه‌ته به‌باشترين و چا‌كترين ئومه‌ت
ده‌مينټه‌وه تاكو رۆژى دوايى.

له‌گه‌ل مندا بگه‌رپوه بۆ لاي فه‌رمووده‌كه، پيغه‌مبهرى خواﷺ فه‌رموى:
((أبشروا! فإن من يأجوج ومأجوج ألفاً ومنكم رجل)) واته: مژده بۆ ئيوه! نو
سه‌دونه‌وت و نۆ له به‌ئجوج و مه‌ئجوج بۆ دۆزه‌خ — خوا په‌نامان بدات — و
ته‌نها كه‌سيك له ئيوه)) ئه‌مجار خو‌شه‌ويست ﷺ فه‌رموى: ((والذي نفسي بيده إني
لاطمع أن تكونوا ربع أهل الجنة)) واته: سويند به ئه‌و كه‌سه‌ي گياني من به‌ده‌سته
نوميده‌وارم ئيوه چواريه‌كى ئه‌هلى به‌هه‌شت بن)) لي‌ره‌دا پتويسته كه‌ميك راوه‌ستين

چونكه شهست و نو نومهت پيش نوممه تي موحه ممد ﷺ كه وتوون، چاكترين و باشتريانيان نوممه تي موحه ممد ﷺ.

نيمامي نه حمده له (مسند) هكيدا و (الترمذي) و (ابن ماجه) له (سنن) هك ياندا و (عبد بن حميد) له (المنتخب) دا به سنده ديكې (حسن) ريوايه تيان كړده له فهرمووده ي (بهزي كورې حكيم) هوه له باوكييه وه نه ویش له باپيرييه وه كه وا پيغه مبري نه كرم ﷺ فهرموويه تي: ((انتم توفون سبعين أمة أنتم خيرها و أكرمها على الله تبارك و تعالی)) واته: نيوه ته واوي هفتا نوممه تن كه له همويان باشتري به ريزترين له لاي خواي گه وړه

خودايه ... زور سوپاسي نيعمه ته كاني تو ده كه ين..

ومما زادني فخراً وتيها   وكدت بأخصمي أطأ الثريا
دخولي تحت قولك يا عبادي   ن صيرت أحمد لي نيبا

خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (الحجرات: ۱۷) واته: نه وانه به نيسلام بوونيان منهت ده كنه به سهر تودا، توش پتيان بلي: منهت مه كنه به سهرمدا له سهر موسلمان بوونتان، به لكو خوا منهت ده كات به سهرتاندا كه نيوه ي ريښمايي كړده بو نيمان و پروا نه گهر نيوه له داواي پروا هيتاندا راستگو بن..

نه ي براي يه كتاپه رست... نه ي نه و كه سه ي شوينكه و نه ي پيغه مبري خوايت ﷺ.. سهرت به رز بكه ره وه و زياتر بلندي بكه ره وه بو نه وه ي له گه ل نه ستيره ي جه وزادا ململاني بكه يت.. ههسته هه موو سهر رووي زه وي بهينه ژير عابا پيروزه كه ي خوشه ويستي خوا ﷺ، با هه موو جيهان گويبیستی ليداني دلالت بيت كاتيك به يادي خواوه لي ددها و نه و دله ي كه ته نها خواي گه وړه ي ناسيوه، نه وه

۱ - أخرجه أحمد (۴/۴۴۷) (۳/۵) وعبد بن حميد (۴۰۹ ، ۴۱۱) والترمذي (۳۰۰۱) وقال (حديث حسن) وابن ماجه (۴۲۸۷) (۴۲۸۸) والدارمي (۲۷۶۰) وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح سنن الترمذي وابن ماجه) .

چاك بزانه كه نو پېرؤزترين مړؤفى له سهر رووى زهويدا به هؤى به كټاپه رستيبه كه ته وه بو خواى زهوى و ئاسمانه كان، به هؤى باوه پھيتاننت به باشتري مړؤفى سهر زهوى كه نه وېش (محمدي كوپى عبدالله) به ﷺ ... ئاى نه وه چ ريزيكه ! ئاى نه وه چ شهره فيكه ! داوا له خوا ده كه م ئيمه و ئيوه بگه نيټه نه وه پله و پايه يه ي كه فه خر و شانازی به خؤدانه پال (محمدي كوپى عبدالله ﷺ) وه ده كات.

پنځه مېرى خوا ﷺ ده فهرمويت: ((واني لأطمع أن تكونوا ربع أهل الجنة)) فحمدنا الله وكبرنا، فقال: ((والذي نفسي بيده إني لأطمع أن تكونوا ثلث أهل الجنة)) فحمدنا الله وكبرنا. فقال المصطفى في الثالثة: ((والذي نفسي بيده إني لأطمع أن تكونوا شطر أهل الجنة، إن مثلكم في الأمم كمثل الشعرة البيضاء في جلد الثور الأسود أو كالرقمة في ذراع الحمأ)). واته: من خوازيارم ئيوه چواريه كى خه لكى به هشت بن، ئيمه ش سوياس گوزارى خوا بووين و (الله أكبر) مان كرد، پنځه مېرى خوا ﷺ فهرمووى: سويند به و كه سه ي گيانى منى به ده سته من خوازيارم سنييه كى نه هلى به هشت بن، ئيمه ش سوياس گوزارى خوا بووين و (الله أكبر) مان كرد، پنځه مېرى خوا ﷺ له جارى سنييه مدا فهرمووى: سويند به و كه سه ي گيانى منى به ده سته من خوازيارم نيوه ي نه هلى به هشت بن، نمونه ي ئيوه له ناو خه لكيدا وه كو مويه كى سېى وان له پيستي گايه كى ره شدا يان وه كو هيلكي سېى له ده ستي گويدرؤزا)).

ده ليم: پنځه مېرى خو شه ويست ﷺ نه وه ي روون كرده وه كه وا ئوممه ته كه ي نيوه ي نه هلى به هشت بن، له كاتيكا نه م ئوممه ته حه فتاهه مين ئوممه ته، بو نه وه ي پله و پايه ي ئوممه ته كه ي موحه ممدت ﷺ بو ده ركه ويټ كه چهند به رز و به ريزه ! له (صحيح مسلم) دا هاتوه له فهرمووده ي (عبدالله ي كوپى عمرو) وه كه وا پنځه مېرى خوا ﷺ رؤيكت نه و ئايه ته ي خواى گه وره ي خوينده وه له سهر زارى نبراهيم ﷺ: ﴿رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلَّلَنَّا كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي

فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٦﴾ (إبراهيم: ۲۶) واته: نهی په روه ردگارم! به راستی نه و بتانه خه لکنيکی زوریان سه رليشيواو و گومړا کړدوه، هه رکه سيک په پړه وی له من کرد و شويڼی نايينه که ی من کهوت، بی گومان نه وه له شويڼکه وتوانی منه، هه رکه سيکيش سه رپيچی و نافه رمانی کرد، دياره تو بؤ خوت چاک ده زانی چی نه که یت، چونکه به راستی تو زور ليیوورده یت، زوریس میهره بانی به رامبه ر به به نده کانت.))

هه روه ها نه و نايه ته ی خوینده وه که له سه ر زاری عيسا عليه السلام هاتوه: ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (المائدة: ۱۱۸) واته: خودايه! نه که ر تو سزايان بده یت بی گومانه که به نده ی خوتن و که سيش بؤی نييه هيچ بلیت، نه که ر ليشيان بپووریت، نه وه خوت چاک ده زانی و بؤ خوشته ده سه لاتدار و کارجوانی.)) فرغ يديه، وقال:

((اللهم أمتي أمتي)) وبکی، فقال الله — عز وجل — : يا جبريل، اذهب إلى محمد، وربك أعلم، فسله ما يبكيك؟ فأتاه جبريل — عليه الصلاة والسلام — فسأله؟ فأخبره رسول الله ﷺ بما قال، وهو أعلم، فقال الله: يا جبريل، اذهب إلى محمد فقل: إنا سنرضيك في أمتك ولا نسوءك.))

واته: بؤيه پيغه مبهري خوا ﷺ هه ردو ده سستی به رز کړدوه و فهرمووی: ((په روه ردگار... نوممه ته که م نوممه ته که م)) نه مجار ده سستی به گریان کرد، خوی گه وره فهرمووی: نه ی جبريل عليه السلام بپؤ بؤ لای موحه ممد ﷺ — له کاتيکدا خوا خوی باشت ده زانیت — پرسياړی لی بکه بزانه بؤ ده گری؟ جبريل عليه السلام هات بؤ لای پيغه مبهري خوا ﷺ و پرسياړی لی کرد؟ پيغه مبهري خوا ﷺ هوی گریان که ی پی راگه ياند، له کاتيکدا خوی گه وره خوی باشت ده زانیت، خوی گه وره فهرمووی: نه ی جبريل بپؤ بؤ لای موحه ممد و بللی: نييمه به رامبه ر نه ممه ته که ت رازیت ده که ين و دلته ناشکيڼين.))

به پاستی نه م نوممه ته به ريزترين نوممه ته و باشتري نوممه ته و پيرؤترين نوممه ته، ره نکه نيستا که سيک پرسياړ بکات و بلیت:

ټايه تا ئيستا به و پيړوزی و باشييه ماوډته وه؟ به لى..

ته نانت له م قوناغه بېهيږييه که ئيستا هم نوممه ته ی پيدا تېده پيږت؟ به لى..

من له وپه پي به ناگابووندام و باش له واقيعی ئيستا دهرانم به فه زلی خوا،
نه گهر ده ته ویت به جوانی ریز و پيړوزی هم نوممه ته بېينيت نه و ته ماشای هم موو
نوممه ته کانی سر رووی زه وی بکه بو نه وهی به دلنایييه وه بزانيت که و هیچ
نوممه تیک نییه له سر رووی زه ویدا خوی په روه ردگار به تاك و ته نهایی بناسن و
بېه رستن ته نها نوممه تی پیغه مبه ری نازدار ﷺ نه بیت.

خوای په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ﴾ (السجدة: ۱۸) واته: ټایا نه و که سه ی بروای هیناوه وه نه و که سه وایه که
له ئیمان دهرچوه! بی گومان هرگیز نه و دوانه چون به ک نین))

خوای گهره ده فه رمویت: ﴿أَمْ يَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ يَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ (ص: ۲۸) واته: ټایا ده کړیت نه وانه ی که
باوه پيان هیناوه و کاره چاکه کانیاں کړده، وه کو به دکاران و ناژاوه گپران له
زه ویدا دابننن و وه که یه حسنییان بو بکه یین؟ یاخود ده بی خه لکانی پاریزکار له
گونه و تاوان وه کو خه لکانی خراپکار دابننن؟)) .

با پیکه وه بگه ریینه وه بو سه رته ی باسه که: ده لیم: بو نه وهی به جوانی
سروشتی خراپه کاری نه و دوو نوممه ته بناسیت واته (یه نجوج و مه نجوج)، تکام وایه
له گه ل مندا به په له نه و گفتوگو قورناییه جاريکی تر بهینیته وه یادی خوت له
نیوان نه و پادشا دادپه روه و باوه پردار و یه کتاپه رسته دا که (زولقهرنه یین) ه و نه و
نوممه ته بېهيږ و لاوازه ی که به دهستی (یه نجوج و مه نجوج) ه وه ده یاننا لاند، به
باشی بیر له و ټایه ته ی خوای په روه ردگار بکه روه که ده فه رمویت: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ
ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ سَبِيًّا ﴿٨٤﴾ فَانْبَعَتْ سَبِيًّا ﴿٨٥﴾﴾ (الكهف)) واته: له باره ی (زولقهرنه یین) یشه وه

پرسپارت لي ده گن، پټيان بلې: ئه ي موحه ممد ﷺ وا هندی له به سهر هاتي نهويشنان بؤ باس نه که م. (۸۳) به راستي ئيمه هيز و دهسه لاتمان له زهويدا پيدا، له هه موو شتيك كه پټويست بوو هوکار و نامرازه کهيمان بؤ ره خساند. (۸۴) نهوسا نهويش هوپه کاني به کار هيناو به دواي مه به ستيدا چوو تا گه يشته مه به ستي خوي (((۸۵)).

هېچ پټويستمان به وه نييه بکه وينه دواي نهو خه يالات و ئيسرا ئيليانه ي دهرياره ي (زولقهر نهين) باس کراون له هه ندي له کتيبه کاني ته فسير و ميژوودا، نهوه ي که قورئان باسي کردوه پر پټستي خويه تي و پټويستمان به شتي تر نييه، دلنبايه نه گهر خوي گهره بيزانيبايه هه ر شتيكي زياتر له وه ي که له قورئاندا هه به سوودي بؤ ئيمانداران ده بيت نهوا باسي ده کرد، بويه ئيمه ش ته نها باسي نهوه ده که ين له قورئاندا هاتوه و نهوه ي له فهرمووده دروسته کاني پيغه مبهري نازدار ﷺ دا هاتوه، نه مه ش جي متمانه ي دلگانه و پټويستيه کاني ليکولينه وهن له هه مان کاتدا.

ئاپه (زولقهر نهين) کتيه ؟

نهو کابرايه کي پادشاي دادپهروهه بوه، (زولقهر نهين) نهو که سه نييه هه ندي له ته فسيه ره کان باسيان کردوه گوايه نه سکه ندهري مه قدونييه، هه رچه نده به نه سکه ندهري مه قدوني ده گوترا (زولقهر نهين)، به لام له گه ل نهو (زولقهر نهين) هدا جياوازه باسي له قورئاني پيروزدا هاتوه، چونکه نه سکه ندهري مه قدوني کابرايه کي ميسري بيئاوه پ بوه، به لام نهو (زولقهر نهين) ه ي چيروکه کي له قورئاندا هاتوه پادشايه کي باوه پداري به کتاپه رستي دادپهروهه بوه.

الحافظ ابن کثير ده فهرمويت^۱: ((نهو (زولقهر نهين) ه ي به نه سکه ندهري مه قدوني ميسري ناسراوه له پاش نهو (زولقهر نهين) ه بوه که ناوي له قورئاندا هاتوه به ماوه يه کي زور، نهو له پيش مه سيح بوه به نزیکه ي سي سده سال)).

۱ - البداية والنهاية (۹۷/۲) والتفسير ۱- الکف آية (۸۳) .

بۆيه تنهنا باسي نه وه دهكهن كه له قورئان و فهرموده دا هاتوه، خواي گه وړه ده فهرمويت: ((وَيَسْأَلُونَكَ)) واته: بيباوه ران پرسيار له پيغه مبهري ﷺ دهكهن ((عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ...)) نه و وشه ي (قل) ه ي كه هاتوه پيى ده لّين (التلقينية) واته كه سيك باسي شتيك بۆ كه سيكي تر بكات نه و ه ش نه وه دووپات ده كاته وه نه و چيرۆكه له لايه ن پيغه مبهري وه ﷺ نيبه به لكو نه وه وه حيبه و له لايه ن خداوه ندي گه وړه وه هاتوه، پيغه مبهري مان ﷺ تنهنا نه و سروه شي گواستوه ته وه بۆ نوممه ته كه ي، به لكو بۆ هه موو مرقايه تي له لايه ن خواي گه وړه وه، خواي گه وړه ده فهرمويت: ﴿قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ وشه ي (مِنْ) ليره دا هاتوه پيى ده لّين (التبعيضية) واته: پيغه مبهري خوا ﷺ هه موو باس و ورده كارييه كاني ده رباره ي (زولقهرنه ين) باس نه كرده، مه به سته كه له وه دا نيبه كه وا ئيمه ناو و شيوه ي بزاني، نه مه به هيچ شيوه ي كه مه به ستي قورئان نيبه به لكو مه به ست نه وه يه ئيمه ده رس و عيبره ت و ناموزگاري لي وه رگرين، له و گفتوگو ناسكه دا و له و چيرۆكه پاسته قينانه دا، خواي گه وړه ده فهرمويت: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ (۸۲) إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَانْتُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبِيلًا (۸۱) فَأَنْجَ سَبِيلًا (۸۵) (الكهف).

ليره دا له گه ل نه و ته يه ي خواي گه وړه دا راده وه سستين: ((إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ)) گوماني تيدا نيبه كه هيّز و ده سه لات و فهرمانره وايي تنهنا به ده ستي خواي گه وړه يه، هيچ فهرمانره وايه ك دانانريت و هيچ فهرمانره وايه ك لانانريت و هيچ ولاتي ك به ده سه لات نابيت و هيچ ولاتي ك له ناو ناچيت ئيلا به فهرماني خواي گه وهر و پادشاي پادشاك ان نه بيت و به ده ستي داده رترين داده وهران نه بيت، وا مه زانه كاتي ك فهرمانره وايه ك له سه رده مي كدا درده كه ویت دور له قه ده ري خواي گه وړه پهيدا بوه، رهنگه فهرمانره وايه ك ده سه لات بگريته ده ست نه ك له بهر خودي خوي يان تواناي خوي به لكو له بهر قه ده ري ك خواي گه وړه خوي ده يه ویت.

به جواني ته ماشاي نه و بنه مايه بكه كه ده بيته بنه ماي ئيمان و ده بيت له ده كاندا بچه سپن، خواي گه وړه ده فهرمويت: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي

اَلْمَلِكُ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ سِيَدِكَ الْخَيْرُ
 إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ (آل عمران: ٢٦) ((واته: بلى: خوايه! نهى خاوهن هيز و
 دهسه لات! ههركه سيك خوت بتهوي دهسه لات و مولكى پى نهدهى، ههركه سيش
 خوت بتهوي دهسه لات و حكومه تي له دهستيني "دهسه لاتدارى بى سنوور و بى
 مهودا هه نهتوي" ههركه سيش خوت بتهوي بالادهست و ريژدارى نهكهى و ههركه
 سيش خوت بتهوي زهليل و سووكى نهكهى، گشت خير و چاكه يهك ههركه
 دهستى خوته به راستى تو به سه ره موو شتيكدا به توانا و دهسه لاتدارى))
 دهبيت نه م بيربواوه ره له دله كانماندا بچه سپيت، هيچ شتيك له م گهردوونه دا روو
 نادات ئيلا به تهقدير و حيكمه تي خواي گه و ره نهبيت، نه گه ر ئيمه نهو
 حيكمه تانه مان له دهست ده رچوو و دركمان پييان نه كرد نهوا له دادوه رترينى
 داوه ران بزر نابيت، خواي گه و ره دهفه رمويت: — ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتُهُ بِقَدَرٍ
 ﴿١٩﴾ سورة القمر واته: به راستى ئيمه هه موو شتيكمان به نه اندازه يهكى دياريكراو
 درووست كرده.))

خواي گه و ره هيز و دهسه لات ده به خشيته (زولقه رنهين): ﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ
 وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ (الكهف: ٨٤) خواي گه و ره هه موو هوكاره كانى سهركه وتن و
 هيز و رزگار كردن و دهسه لاتى دابوويه: ﴿فَأَنْبَغُ سَبَبًا﴾ واته: نه م پادشا دادپه روه ر و
 يهكتاپه رسته هوكاره كانى هيز و دهسه لات و سهركه وتن به كار هينا، ههركه
 كه مته رخمى له هوكاره كان نه كرد و فهراموشي نه كردن، خواي گه و ره هوكاره كانى
 پييه خشيبوو نهو يش پاراستنى و ريژى ليگرتن و به كارى هينا، له دونيادا و له
 واقيعى كار و كرده وه كاندا جى به جى كرد، كرده بوويه به رنامه ي ژيان، بويه به
 دهست گرتنى به هوكاره كانه وه بوونه هوى سهركه وتن و دهسه لاتى له سه ر زه وييدا.
 من لي ره دا ناتوانم له گه ل هه موو وشه يهكى چيروكه كه دا رابوه ستم، چونكه نه وه
 كاتيكي زورى دهويت، به لام نهو چيروكه كورت دهكه مه وه و ده ليم: قورئانى پيروز

باسی سی گشت له گشته کانی (زولقهرنهین) مان بۆ دهکات:

گه شتی به کهم: به ره و رۆژئاوا رۆیشت، ﴿حَقَّ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَبْنَؤُا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذَّبَ وَإِمَّا أَنْ نَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا﴾ (الكهف: ۸۶) واته: خوی و له شکره که ی که وتنه ری تا گه یشتنه ناوچه کانی خۆر ناوا، واته به رچاوی خۆر له گۆم و کانیاو یکی رهش و لیلا ناوا نه بیته هر له ویشدا گه لیکی دلرهق و بته رست و خوانه ناسی دی، وتمان: نه ی زولقهرنهین! ده توانی سزایان بدهی، نه گهر به رده وام بن له سهر کوفری خویان دهشتوانی ریگایه کی چاکیان بۆ هه لبریت بانیان کهیت بۆ لای نایینی خوا و چاکیان له گه ل بکهیت.))

گه شتی دووه م: به ره و رۆژه لات رۆیشت، تا کو گه یشته رۆژه لات. ﴿حَقَّ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَى قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا﴾ (الكهف: ۹۰) واته: تا گه یشته ناوچه کانی خۆره لات، دیتی خۆر له پیش چاویدا به سهر هۆزیکدا هه لدیت که هیچ په ناگا و داپۆشه ریگمان له و نه داونه تی، واته: هیچ جل و بهرگ و فرهش و رایه خیکیان نه بوو، له دهشتیکی کاکی به کاکیدا ده ژیان و نه دار و نه درهخت و نه شاخ و کیوی تیدا نه بوو، ته نانهت به که لکی بینا و باله خانه نه ده هات.))

گه شتی سییه م: نه و گه شته یه که په یوه ندی به باسکه مانه وه هه یه نه ویش باسی (یه نجوج و مه نجوج) ه که نه ویش له باکوور بوو، خوی گه وره ده فره مویت: ﴿حَقَّ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَيْنِ﴾ (الكهف: ۹۳) واته: له نیوان دوو چیا ی گه وره و مه زندا.

لیره دا ده لیم: هیچ که سیک ناتوانیت به ته واوی جیگای نه و دوو چیا یه دیاری بکات. ﴿حَقَّ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا﴾ (الكهف: ۹۳) واته: تا گه یشته نیوان دوو کیوی گه وره، له خوارووی دوو کیوه که دا خه لکانیکی دیت بیجگه له دوو دهسته که ی تر له وانه بوو له هیچ قسه یه ک

تینه‌گه‌ن، واته: خه‌لکيکي زمانه‌زان و که‌وده‌ن و دوور له شارستانییه‌ت بپوون، چونکه له ناوچه‌یه‌کی شاخاوی و دوور له تاوه‌دانیدا بپوون، ئه‌و خه‌لکه به ده‌ست دوژمنی‌کی سه‌رسه‌خت به ناوی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) ه‌وه‌ گیرۆده‌ بپوون، بۆیه کاتی ده‌سه‌لاته‌که‌ی زولقهرنه‌ین یان دیت، خیرا په‌نایان بۆ برد...))

له‌ نێوان ئه‌و دوو چیا‌یه‌دا کۆمه‌له‌ خه‌لکيکي بی‌نی له‌ زمانه‌که‌ی زولقهرنه‌ین و هاوه‌لانی تینه‌ده‌گه‌یشتن، نه‌یانده‌توانی خۆیان له‌ فیتنه‌ و زیانی یه‌ئجوج و مه‌ئجوج بپاریزن. بۆ؟ به‌ جوانی بیر له‌ قسه‌کانیان بکه‌ره‌وه‌ که به‌ زولقهرنه‌ینیان گوت، به‌و پادشا دادپه‌روه‌ر و فریاده‌سه‌، خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿قَالُوا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِنَّ يٰأُجُوجَ وَمَاجُوجَ مُفْسِدُوْنَ فِی الْاَرْضِ فَهَلْ جَعَلْ لَّكَ خَرَجًا عَلٰی اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾ (الک‌هف: ٩٤) واته: وتیان: ئه‌ی زولقهرنه‌ین! به‌ راستی یه‌ئجوج و مه‌ئجوج له‌م ولاته‌دا به‌د‌فه‌پو‌و خراپه‌کارن، به‌لێ... ئه‌مانه‌ له‌ نه‌ژاددا هه‌ر ئاده‌میزادن به‌لام سیمایان تیکه‌و لیکه‌یه، ه‌ی وایان هه‌یه‌ کورته‌ بالایه، هه‌یانه‌ بالابه‌رزه‌ گه‌لێکی تالانکه‌رو دز و پیاو‌کوژن، هه‌رچی‌یان به‌ر په‌لکه‌وی ئه‌یخۆن. ئاخۆ ئه‌گونجی ئی‌مه‌ باج و خه‌رجی و دیارییه‌کت بۆ کۆبکه‌ینه‌وه، که له‌ نێوان ئی‌مه‌و ئه‌واندا به‌ریه‌ستیک دروست بکه‌یت، تا ئه‌وان نه‌توانن شال‌او‌مان بۆ بی‌نن...)) واته: پاره‌یه‌کت بۆ دیاری ده‌که‌ین به‌ئ‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ی خۆت ده‌ته‌و‌یت، چه‌ندیک خۆت ویستت له‌ سه‌ر بی‌ت ﴿عَلٰی اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾ تاوه‌کو ئه‌و کۆمه‌له‌ خراپه‌کار سه‌ت‌ه‌مان لێ نه‌که‌ن، کاتی ئه‌و کۆمه‌له‌ بی‌ده‌سته‌لات و بی‌هه‌یزه‌ پێش‌نیاری پاره‌یان بۆ زولقهرنه‌ین کرد بۆ ئه‌وه‌ی له‌ نێوان ئه‌وان و یه‌ئجوج و مه‌ئجوج ی خراپه‌کاردا به‌ریه‌ستیک دروست بکات، زولقهرنه‌ینی پادشای دادپه‌روه‌ر وه‌لامی ئه‌وانی دایه‌وه‌و فه‌رمو‌ی: ﴿قَالَ مَا مَكَّنِّيْ فِيْهِ رَبِّيْ خَيْرٌ﴾ (الک‌هف: ٩٥) واته: ئه‌وه‌ی که‌ خ‌وای گه‌وره‌ پێ به‌خشو‌م له‌ هۆکاره‌کانی هه‌یز و ده‌سه‌لات له‌وه‌ی ئی‌وه‌ چاک‌تره، هه‌روه‌ها له‌و پێش‌نیاره‌ی ئی‌وه‌ باشته‌ له‌ سه‌روه‌ت و سامان، به‌لام زولقهرنه‌ین کابرایه‌کی بلیمه‌ت و پێشه‌وايه‌کی دانا بوو، ویستی کاریک بۆ ئه‌وانه‌ بدوژیت‌وه‌ و بیانکاته‌ هه‌یزیکي خاوه‌ن وزه‌ و

به رهم بويه زولقهرنه ين به واني گوت: ﴿فَاعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَلْجَلَّ بَيْنَكُمْ وَيَتَنَّهُمْ رَدْمًا﴾ (الكهف: ٩٥) واته: به لكو ئيوه به هيزي بازووي خوتان يارمه تيم بدهن، نه وسا له نيوان ئيوه و به نجوج و مه نجوج دا به ربه ستيكي نه ستور دروست ده كه م.)) به زماني سهردهم به نه واني گوت: پلاني نه ندياري، نه ندياري بيناسازي و دروست كردن، نه م پرژه گوره و مه زنه من ته واي ده كه م، من نه ركي نه و كار ده گر مه نه ستي خوم، به لام هيز و بازووي ئيوه ده وي ﴿فَاعِينُونِي بِقُوَّةٍ﴾ واته: به هيز و بازووي خوتان و ده ستي كار يارمه تيم بدهن ﴿أَلْجَلَّ بَيْنَكُمْ وَيَتَنَّهُمْ رَدْمًا﴾ قوناغي به كه م له و پرژه مه زن و گوره به ده ستي پي كرد، چي فهرموو؟ فهرمووي: ﴿أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ﴾ واته: پارچه و ورده ي ناسن، داوي كرد له و كومه له خه لكه كه پارچه ناسني زوري بو ناماده بكن، نه وانيش كومه له ناسنيكي زوريان بو ناماده كرد، پاشان فهرماني پي كردن نه و پارچه ناسنانه بخنه نيوان نه و دوو به ربه سته وه، نيوان نه و دوو چيا مه زنه وه ﴿حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا﴾ واته: ناسنه كان له گه ل لوتكه ي دوو چيا كه دا به كسان بوون، يان له گه ل لوتكه ي نه و دوو به ربه سته، نه مه قوناغي به كه م بوو.

قوناغي دووهم: فهرماني پي كردن له ژير نه و ناسنه دا ناگره لكه ن، به جواني بيهينه بيري خوت و به رچاوي خوت قه باره ي نه و ناگره گوره به له ژير نه و هه موو ته نه ناسنه تاكو له نيوان نه و دوو چيا به دا بتويته وه، ناسنه كه تو ايه وه !

نه مجار قوناغي سييه م ده ستي پيكرد: له قوناغه كاني نه و پرژه مه زنه، فهرماني پي كردن مسي تواوه ي بو بهيئن، پاشان فهرماني كردن مسه تواوه كه بكنه نه سهر ناسنه كه دا، نه و مسه له گه ل ناسنه كه دا تيكل بوو، بو به ربه ستيكي توندي نه ستور، نه مه به لگه به كه وا زولقهرنه ين پيش نه ندياري سهردهم كه وتوه، پيش زاناياني و نه ندياراني نه م سهردهم كه وتوه له به كارهي ناني ناسن له گه ل مسدا به مه به ستي زيادبووني هيز و توندي و قايمي، نه و به ربه سته ي له نيو نه و

خه لکه لاوازه و په نجوج و مه نجوجى خراپه کاردا دروست کرد ﴿ءَاَتُوْنِ زُبْرَ الْحَدِيْدِ حَتّٰی
 اِذَا سَاوٰی بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ اَنْفُخُوْا حَتّٰی اِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاَتُوْنِ اَفْرِغْ عَلَیْهِ قِطْرًا﴾
 (الکھف: ۹۶) واته: مسی تواوه، بیر بکړه وه پاش نه وه چی رووده دات؟ جاریکى
 تر په نجوج و مه نجوج دهرکه وتن و ویستیان دیسان وه کو جارانی پېشوو دهرچن بؤ
 نه وهى هیرش بهرنه سهر نه و میلله تانه دا، بویه نه و بهر په سته یان هاته پېش که
 بوته هوى نه وهى نه گنه نامانچ و مه به ستيان!! بیر له و نایه ته بکړه وه: ﴿فَمَا
 اَسْطَعُوْا اَنْ يَّظْهَرُوْهُ وَمَا اَسْتَطَعُوْا لَمْ نَقْبَأْ﴾ (الکھف: ۹۷) واته: نیتړ گتړه شتوینه
 (مفسد) ه کان نه یانتوانی سهرکه ونه سهری له بهر نه ستووری و بهرزی،
 نه شیان توانی له خواره وه کونی کهن له بهر قایمی و مه حکمی.))

نه و نایه ته که ده فهرمویت: ﴿فَمَا اَسْطَعُوْا﴾ پیتی (تاء) ه که ی هه لگړاوه و
 نه ماوه، پاشان نه و پیتی (تاء) ه له وشه ی دووهدا به دیار که وتوه که نه ویش:
 ﴿فَمَا اَسْطَعُوْا﴾ ته ماشای خوښی و جوانی و ره وانېژی قورشان بکه، ته ماشای
 نه و دلخوښیه بکه کاتى که سیک به ديقه ت و سه ليقه وه قورشان ده خوینیته وه، نه و
 پیتی (تاء) ه له وشه ی یه که مدا بؤ هه لگړاوه و نه ماوه؟ زانایانی زمانه وانی ده لئین:
 نه و (تاء) ه (تائی سووک) ی پى ده لئین (تاء الخفة)، نه و (تاء) ه هه لگړاوه له بهر
 (التخفيف) واته سووکی سهر زمان، له بهر نه وه له گه ل نه و گفتوگو قورنانيیه دا
 ریک بکه ویت، چونکه سهرکه وتن به سهر نه و بهر په سته دا پتویستی به سووکی
 هه یه، تو وا هه ست ده که یت کاتى نه و وشه یه ده خوینیته وه، چاوه کانت به نجوج و
 مه نجوج ده بینن و نه وان خه ریکن و ده یانه ویت له بهر په سته که بېرپنه وه و بچنه نه و
 دیوه به لام هه موو جاریک شکست ده هینن، ﴿فَمَا اَسْطَعُوْا اَنْ يَّظْهَرُوْهُ وَمَا اَسْتَطَعُوْا
 لَمْ نَقْبَأْ﴾ (الکھف: ۹۷) به لام له وشه ی دووهدا پیتی (تاء) ه که دهرکه وتوه و پى
 ده لئین: (تاء الثقل) واته تائی قورس یان (تاء التشديد)، چونکه کون کردن و
 شکاندنی بهر په سته که پتویستی به نامیر و پتویستی به پیاو و تیکوشان و کات و

ٺارامگرتن و ماندو ٻوڊو، له وشه ٻوڊو مڊا پيٽي (ٽاء) هڪه هاتوه و به ديار
 ڪه وتوه، چونڪه ده گونجيت له گال ٿو ڪونڪرڊنه ٿي ڪه پٽويستي به ٽيڪوڻشان و
 ڪاته، له وشه ٻوڊا مڊا پيٽي (ٽاء) هڪه نه ماوه و هه لگيراوه چونڪه چوونه سهر
 به ربه سته ڪه و بازدان به سهريدا پٽويستي به سووڪي هه ٻه، به لام له گال ٿو وه شدا
 له هه رڊو ڪاته ڪه دا شڪستيان ده هيتا، تاڪو خواي گه وره خوي ٿي زنڀان پي ڊه دا و
 ده رده چن.

ڪاتي زولقهرنه ٿو به ربه سته به هيزه ٻيٽي ڪه يه ٽجوج و مه ٽجوج نه يانتواني
 لي ٻي ربه رنه وه و نه شيانتواني ڪوني بڪن راستي ٿو باوه ربه به رزه ٻه سلهامند
 ﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي﴾، واته: زولقهرنه ٿي وٽي: ٿم ده سه لات و به ربه سته
 ربه حممت و ميه ربه بانيه ڪه ٻو له لايه ٻه روه رڊگار مه وه پي به خشيوم، ٿه گينا ٿو
 ڪاره له تواناي مندا نيه)).

ته ماشاي سهر ڪرده ٻه هيز و به توانا بڪه ڪه هه موو و زه ڪاني به شيوه يه ڪي
 جوان به ڪاري هيتاوه، ٿه مهش رهوش و ٺاڪاري سهر ڪرده ٻه سهر ڪه وتوه، هه موو
 و زه ڪاني له شويني خويدا ته رخان ڪرده، ٺا... ٿم ٺوممه ته ٺيستا چهند پٽويستي
 به و جوڙه ٽيگه يشته به !! له هه ڪه سيڪدا هه ٻيٽ سهر ڪرڊايه ٿي ده ڪات و له هه
 جيگايه ڪدا ٻيٽ، له هه به رپرسياريه ٽيڪ ٻيٽ، و زه ڪان له ٺم ٺوممه ته دا چهنده
 زدن! ٿو لاو و گه نجان به چهند مه زنن ڪه ده يانه وٽ ٽيڪوڻشن به هه موو
 توانا يانه وه، به لام رپرسيار ده ڪات: چئن ٿو خزمه ته بڪم؟ ريگا ڪه له ڪوييه؟ له ٺم
 ڪاته دا ٺم ٺوممه ته چهند پٽويستي به و رهوش و ٺاڪاره ٻه سهر ڪرده سهر ڪه وتوه
 هه ٻه! له هه موو بواريڪ له بواره ڪاني ڙيان! له هه موو جيگايه ڪه له جيگا ڪاني
 به رپرسياريه ٿي، ٿو سهر ڪرده سهر ڪه وتوه هه رگيز مه غرور و له خوباي نه ٻو،
 سهر ڪه وٽن و ده سه لات هڪي له خشته ٿي نه برد به لڪو گوتي: ﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن
 رَبِّي﴾ به پيچه وانه ٿي ٿو وه وه نه گه ربه بيرتدا ڊيٽ ڪه قارون چي گوت؟ گوتي:
 ﴿إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِندِي﴾ (القصص: ٧٨) واته: قارون گوتي: ٿو مال و

سامانه كه من هه‌مه، هه‌مووی به هوی زانیاری و زانستی خۆمه‌وه پيښم دراوه، واته هه‌ر خۆم شایسته‌ی نه‌وه‌م)) به‌لام ئه‌م پیاوه بیروب‌اوه‌ری به‌کتابه‌رستی ئاشکرا ده‌کات له هه‌زاران ساله‌وه که‌وا ئه‌و به‌ربه‌سته ته‌ن‌ها به‌فرمانی خوا دروست کراوه، دلنیا‌بن که‌وا زه‌وی ده‌یکوتی به‌سه‌ریه‌کدا بۆ نه‌وه‌ی به‌ئجوج و مه‌ئجوج ده‌رچن له کاتی‌کدا که‌ خوای گه‌وره ویستی له سه‌ر بی‌ت.

زولقه‌رنه‌ین گوتی: ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾ (الک‌هف: ۹۸) واته: ئینجا هه‌رکاتی به‌لین‌ی به‌ره‌لل‌ابوونیان له لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه به‌جی گه‌یش‌ت که‌ کاتی نزیک بوونه‌وه‌ی روژی قیامه‌ته ئه‌و به‌ربه‌سته ویران ئه‌کات و نه‌یکوتی به‌سه‌ریه‌کا‌و وردوخاشی ده‌کا، خۆ بی گومانیشه به‌لین‌ی په‌روه‌ردگاری من راست و دروسته و هه‌ر وه‌دی دی)) ئه‌مه‌شه هین‌ی باوه‌ری ئه‌و کابرایه نیشان ده‌دات، به‌ ده‌رچوونی به‌ئجوج و مه‌ئجوج وه‌کو نیشانه‌یه‌ک له نیشانه‌کانی روژی قیامه‌ت، هه‌روه‌ها وه‌کو روداوێک له روداوه‌کانی قیامه‌ت.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿حَقَّ إِذَا فَتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ (الأنبياء: ۹۶) واته: دونیاش به‌رده‌وام ده‌بی‌ت تا ئه‌و کاته‌ی ده‌رگا — به‌ربه‌سته‌که‌ی (زولقه‌رنه‌ین) — له تیره‌ی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) نه‌کریته‌وه و بلاو ئه‌بنه‌وه، که ئه‌وه‌ش نیشانه‌ی نزیک‌بوونه‌وه‌ی کوتای دونیایه، نه‌وانیش له هه‌موو به‌رزایی و کون و که‌لین‌یکه‌وه به‌ پرت‌او داده‌په‌ن و ده‌رده‌چن، واته: یه‌ئجوج و مه‌ئجوج له هه‌موو ده‌رگا و رینگایه‌که‌وه دینه‌ ده‌روه بۆ فه‌ساد و گیره‌ شی‌وتنی)).

چۆن ده‌رده‌چن؟ پیغه‌مبه‌ری ئه‌که‌رم ﷺ وه‌سفی ده‌رچونی ئه‌و میلیله‌ته به‌ شی‌وه‌یه‌کی ورد و جوانه‌وه باس ده‌کات، به‌ربه‌سته‌که هه‌یه و مه‌وجوده، به‌که‌م که‌لین‌یک له‌و به‌ربه‌سته کرایه‌وه له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا ﷺ بوو، ئایا چی به‌لگه‌یه‌ک له سه‌ر ئه‌وه هه‌یه؟

به‌لگه له سه‌ر ئه‌و قسه‌یه ئه‌و فه‌رمووده‌یه به‌که ئیمامی (بوخاری و موس‌لیم)^۱

ريوايه تيان كړدوه له فهرمووده دايكي نيماندارانه وه (زهينه ب ي كچي جه حش) ده فهرمويت: ((دخل عليها النبي ﷺ فزعا — وفي رواية: أستيظظ النبي من النوم محمراً وجهه يقول: ((لا اله الا الله، ويل للعرب من شر قد أقترب، فتح اليوم من ردم يأجوج ومأجوج مثل هذه)) وخلق بأصبعه الإبهام والتي تليها، قالت زينب: يا رسول الله ﷺ، أنهلك وفينا الصالحون؟ قال: نعم إذا كثر الخبث)) . واته: پيغه مبهري خواج ﷺ هاته ژورده وه وه كوكه سيكي راجله كاو و ابو — له ريوايه تيكي ترده هاته: پيغه مبهري خواج ﷺ له خه وهستا و رووخساري سوور بيوه وه و ده يفرموو: ((لا اله الا الله، تياچون وفه وتان بو عره ب له خراپه ي روژيك كه نزيك بوه ته وه ليان، نه مړو له به ربه سته كي به نجوج و مه نجوج به نه ندازه ي نه مه كرايه وه)) پيغه مبهري خواج ﷺ به هه ردو په نجه ي شايه تمان و نه ويتر نه لقه يه كي دروست كړد — جوان بير بكه ره وه نه و باز نه يه يان نه و نه لقه يه، نه وه نه ندازه ي نه و كونه يه كه به نجوج و مه نجوج له به ربه سته كه كړدويانه ته وه له سه رده مي پيغه مبهري خواج ﷺ — زهينه ب فهرمووي: نه ي پيغه مبهري خواج ﷺ، ثايا به هه لاهه تدا ده چين له كاتيكد ا پياوچاكانمان تيديه؟ فهرمووي: به لي، نه گهر خراپه زور بوو)) .

من ليترده ده ليم: به راستي خراپه و خراپه كاران زور بوونه !!

نيمامي نه حمده له (مسند) هكه يدا و الترمذي و ابن ماجه له (سنن) هكه ياندا و ابن حبان له (صحيح) هكه يدا و جكه له وان^۱ ريوايه تيان كړدوه له فهرمووده داي (ابو هريره) وه كه وا پيغه مبهري خواج ﷺ فهرموويه تي: ((إن يأجوج ومأجوج ليحفرون السد كل يوم، حتى إذا كادوا يرون شعاع الشمس، قال الذي عليهم: ارجعوا فستحفرونه غداً، فيعودون إليه كأشد ما كان، حتى إذا بلغت مدنتهم، وأراد الله — عز وجل — أن يبعثهم إلى الناس حفروا حتى إذا كادوا يرون شعاع الشمس قال الذي عليهم: ارجعوا، فستحفرونه غداً إن شاء الله، ويستثنى، فيعودون إليه وهو كهينته حين تركوه)) واته: هه موو روژيك به نجوج و مه نجوج له به ربه سته كه چال ده كن،

۱ — أخرجه أحمد (۵۱۰ / ۲) — (۵۱۱) والترمذي (۳۱۵۳) وقال: (حسن غريب) وابن ماجه (۴۰۸۰) والحاكم (۴۸۸/۴) وصححه ووافقه الذهبي وابن حبان (۶۸۲۹) وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحه) (۱۷۳۵) .

ټاكو خه‌ريكه تيشكي روژ بيبين، له و كاته دا نه و كه‌سې كه به سه‌ريانه‌وه‌يه ده‌لټ: بگه‌پټنه‌وه سبه‌ينې چاله‌كه ته‌واو ده‌كان، كه سبه‌ينې ده‌گه‌پټنه‌وه ده‌بينن له جاران سه‌ختره، تا نه و روژه‌ي كه واده‌ي ده‌رچونيان دټ و خواي گه‌وره ده‌يه وټ ره‌وانه‌يان بكات بو خه‌لكي چال ده‌كان تا خه‌ريكه تيشكي روژ بيبين نه و كه‌سې كه به سه‌ريانه‌وه‌يه ده‌لټ: بگه‌پټنه‌وه، بو سبه‌ينې چاله‌كه ته‌واو ده‌كان انشاء الله، لټره‌دا انشاء الله ده‌لټ، بو سبه‌ينې كه ده‌گه‌پټنه‌وه ده‌بينن وه‌كو نه و كاته به كه جيان هټشټبو)).

واته: خواي گه‌وره نه و جيگه‌يه چاليان كړدبوو ناگټپټنه‌وه وه‌كو جاري پيشوو، به‌لكو ده‌بينن هه‌روه‌كو نه و كاته به كه جيان هټشټبو، ده‌ست ده‌كان به چالكردي و نه‌مجار ده‌رده‌چن و له هه‌موو كون و كه‌لټنيكه‌وه به پرتاو داده‌په‌پن.

له پيوايه‌ته‌كه‌ي (النواس ي كوپي سمان) كه له (صحيح مسلم) دا هاتوه: ((وَيَبْعَثُ اللَّهُ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ، فَيَمُرُّ أَوَّلُهُمْ عَلَى بُحَيْرَةِ طَبْرِیَّةَ، فَيَشْرَبُونَ مَا فِيهَا، وَيَمُرُّ آخِرُهُمْ، فَيَقُولُونَ: لَقَدْ كَانَ بِهَذِهِ مَرَّةً مَاءٌ)) واته: خواي گه‌وره يه‌نجوج و مه‌نجوج ره‌وانه ده‌كات له هه‌موو كه‌لټنيكه‌وه به پرتاو ده‌رده‌چن، سه‌ره‌ټاكيان به سه‌ر ده‌رياچه‌ي (الطبرية) دا تيده‌په‌پټ، نه‌وه‌ي تيديايه ده‌بخونه‌وه، كاتي كه كوټاييه‌كه‌يان تيده‌په‌ريټ ده‌لټن: جاران لټره‌دا ناو هه‌بوه))

له گه‌ل مندا جاريكي تر بگه‌پټوه بو ريوايه‌ته‌كه‌ي (أحمد و الترمذي) كه له پيشدا باسمان كړد، پټغه‌مبه‌ري خواص ده‌فه‌رموټ: ((وَيَخْرُجُونَ عَلَى النَّاسِ، فَيُنَشِّفُونَ الْمِيَاهَ، وَيَتَحَصَّنَ النَّاسُ مِنْهُمْ فِي حُصُونِهِمْ، فَيَرْمُونَ بِسِهَامِهِمْ إِلَى السَّمَاءِ، فَتَرْجِعُ وَعَلَيْهَا كَهَيْئَةِ الدَّمِ، فَيَقُولُونَ: قَهَرْنَا أَهْلَ الْأَرْضِ وَعَلَوْنَا أَهْلَ السَّمَاءِ)) !! واته: يه‌نجوج و مه‌نجوج به سه‌ر خه‌لكدا ده‌رده‌چن ناوه‌كان وشك ده‌كان و خه‌لكيش له ناو‌قه‌لاكانيان خويان ده‌شارنه‌وه لټيان، نه‌وانيش تيره‌كانيان به‌ره‌و ئاسمان ده‌هاوټزن تيره‌كانيان به سووري ده‌گه‌پټنه‌وه بويان وه‌كو خويناوي بووي،

نه وانيش ده لټين: زال بووين به سهر نه هلي زه ويدا و سهر كه وتين به سهر نه هلي ناسمانيشدا)).

له ريوايه ټيكي تردا كه (أحمد) و خاوه ني (سنن) هكان باسيان كړدوه: ((ويفر الناس منهم)) واته: خه لكى له ده ستيان هه لډين)) له ريوايه ټيكي تردا ((وَيَتَحَصَّنَ النَّاسُ مِنْهُمْ فِي حُصُونِهِمْ)) واته: خه لكى له قه لاكانياندا خوځيان ده شارنه وه و خوځيان قايم ده كه ن)) هيچ كه سيك ناتوانيت به رنكاريان ببيت ه وه و له كه لياندا بجه نكيټ، ته نانه ت پټغه مبه ر عيسا عليه السلام، خواى گوره به پټغه مبه ر كه ي (عيسا) عليه السلام ده فهرمويت: ((إِنِّي قَدْ أَخْرَجْتُ عِبَادًا لِي لَا يَدَانِ لِأَحَدٍ بِقَتَالِهِمْ فَحَرَزُ عِبَادِي إِلَى الطُّورِ)) بويه پټغه مبه ر عيسا عليه السلام و نه وانه ي كه له كه ليدان له يه كتاپه رستان و خواپه رستان په نا ده به نه بهر كيوي (طور)، خه لكى ريكاو بانه كان بو يه نجوج و مه نجوج به جي ده هيلن: ﴿حَقَّ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّن كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ (الأنبياء: ٩٦) واته: له زه ويدا بلاو ده به نه وه.

بهر بكه ره وه چييان گوت؟ ته ماشاي خراپه كاري و كوفري نه وان بكه، ده لټين: هه روه كو له ريوايه ته كه ي (مسلم) دا هاتوه: ((لَقَدْ قَتَلْنَا مَن فِي الْأَرْضِ هَلُمَّ فَلْنَقْتُلْ مَن فِي السَّمَاءِ)) واته: نه وانه ي له سهر زه ويدا كو شتمان هه ستن با بچين نه وانه ي نه هلي ناسمان بكورين)) پټغه مبه ري نه كره م عليه السلام ده فهرمويت: ((فَيَرْمُونَ بِنُشَابِهِمْ)) واته: تير و رمه كانيان به ره و ناسمان ده هاوټين، هه روه كو نه وه ي له كه ل نه هلي ناسماندا بجه نكن، ((فَيَرُدُّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ نُشَابَهُمْ مَخْضُوبَةً دَمًا))^٢ بو نه وه ي فيتنه و تاقير كړنه وه كه يان زياتر و زورتر بيت، واته: تيري خويناوييان بو داده به زيته وه، بويه نه وانيش واهه زانن و واي بو ده چن كه نه هلي ناسمانيان كو شتوه، هه روه كو چون نه هلي زه وييان كوشت، بويه له و كاته دا نه و قسه پيس و خراپ و چه په له ده لټين: ((قَهَرْنَا مَن فِي الْأَرْضِ وَعَلَوْنَا مَن فِي السَّمَاءِ)) واته: سهر كه وتين به سهر

١ - هذا لفظ (مسلم).

٢ - أخرجه مسلم (٢٩٣٧/١١١)

نه‌هلی زه‌ويدا و زال بويين به سهر نه‌هلی ئاسماندا)) ولا حول ولا قوة الا بالله.

به پاستي فيتنه‌يه.. به‌لام ئايا چاره‌سهر چييه؟ چ کارتيك ده‌بي بکريټ؟ ((فَيَرْغَبُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ)) واته: له يه‌کتابه‌رستان له رۆله‌ي کومه‌لي رزگار بوو له ئوممه‌تي گهره‌ي گشت پيغه‌مبه‌ران، بويه عيسا عليه‌السلام و يه‌کتابه‌رستاني ئوممه‌تي محمد صلى الله عليه وسلم پيکه‌وه له خوي بالا ده‌ست ده‌پارينه‌وه، بۆ نه‌وه‌ي خوي گهره‌ي زه‌وي له خراپه‌ي يه‌نجوج و مه‌نجوج پاك بکاته‌وه، له‌و فيتنه‌ي تاريك و شه‌وه‌زنه‌گه، له‌و کاته‌دا خوي په‌روه‌دگار ولامي داواکي عيسا عليه‌السلام و يه‌کتابه‌رستان ده‌داته‌وه ((فَيُرْسِلُ اللَّهُ عَلَيْهِمُ النَّعْفَ فِي رِقَابِهِمْ)) واته: خوي گهره (النغف) بۆ يه‌نجوج و مه‌نجوج ده‌نيريټ، ماناي (النغف) چييه؟ کرميکي بچوکه له لووتی خوشتره‌وه ده‌رده‌چيټ، نه‌ي خودايه..! ئايا نه‌وان نه‌يانگوت: نه‌هلی زه‌ويمان به‌زاند و زال بويين به سهر نه‌هلی ئاسماندا، به‌لام ته‌ماشاکه خوي گهره به چي شتيک به هلاکه‌تياندا ده‌بات: ((فَيُصْبِحُونَ قَرَسَى)) واته: هه‌موويان ده‌کوژرين و ده‌فه‌وتيت))، ((كَمَوْتَ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ)) واته: هه‌روه‌کو مردني ته‌نها نه‌فسيك)) پاكي و بيگه‌ردی بۆ پادشاي پادشاکان: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ﴾ (يس: ۸۲) واته: به‌پاستي هه‌رکاتي ويستي شتي به‌دي بهيتي هه‌ر نه‌وه‌يه که پتي به‌رمي ببه، نه‌ويش ده‌ست به جي ده‌بيت)).

((ثُمَّ يَهْبِطُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ إِلَى الْأَرْضِ، فَلَا يَجِدُونَ فِي الْأَرْضِ مَوْضِعَ شِبْرٍ إِلَّا مَلَأَهُ زَهْمُهُمْ وَنَتْنُهُمْ)) واته: نه‌مجار عيسا عليه‌السلام و هاوه‌لاني داده‌به‌زنه سهر زه‌وي، له بهر بوني دپن و گه‌نيوي نه‌وان جيگاي ته‌نها بستيك نادوزنه‌وه له سهر زه‌ويدا هه‌مووي پرپوه له بونه‌ گه‌نيوه)) گوشتي گهره و زور مه‌زن، جه‌سته‌ي مه‌زن و گهره، هيچ که‌سيك ناتوانيت بوني نه‌و بونه‌ گه‌نيوه بکات که سهر زه‌وي پر کردوه ((فَيَرْغَبُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ إِلَى اللَّهِ)) واته: له يه‌کتابه‌رستاني ئوممه‌تي موحه‌مه‌د صلى الله عليه وسلم، له خوي په‌روه‌دگار ده‌پارينه‌وه و تکاي لي ده‌که‌ن که‌وا

سەر زهوى له بۆدين و بۆگهنى نهوان پاك بكاتهوه)) ((فَيُرْسِلُ اللَّهُ طَيْرًا كَأَغْنَقِ
الْبُخْتِ)) خواي گهوره بالنده رهوانه دهكات كه وهكو ملي وشترى (البخت) وابه))
نهویش جوړيکه له وشترى خوراساني، که به ملدریژی به ناو بانگن، دهلیت:
((فَتَحْمِلُهُمْ فَتَطْرَحُهُمْ حَيْثُ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ يُرْسِلُ اللَّهُ مَطَرًا لَا يَكُنُ مِنْهُ بَيْتٌ مَدَرٍ وَلَا
وَبٍ)) واته: نهو بالنده هه موو نهو جهستانه هه لده گرن و ده يانبه ن و له جيگايه ک
فری ددهن که خوا خوئی ویستی له سەر بیټ پاشان خواي گهوره بارانیکی
خوړه م بۆ سەر زهوى دهبارینیټ هه موو گوند و شار و چادر نشینیټ دهگریته وه))
((فَيَفْسِلُ الْأَرْضَ حَتَّى يَتْرُكَهَا كَالزَّلْفَةِ)) واته: زهوى دهشوریته وه تاكو وهكو
ئاوینه به کی زۆر سپی و روونی لی دیت، له ریوایه تیکی تر دا که (أحمد و الترمذي و
الحاکم) ریوایه تیان کردوه: ((وَالَّذِي نَفْسِي مُحَمَّدِي بِهِ إِنَّ دَوَابَّ الْأَرْضِ لَتَسْمَنُ وَتَشْكُرُ
شُكْرًا مِنْ لَحُومِهِمْ وَدَمَائِهِمْ)) واته: سویند به زاتی نهو که سهی گیانی موچه ممه دی
به دهسته ﷺ، گیانداره کانی زهوى به گوشت و خوینی نهوان زۆر قه له و دهبن))

بگهړیوه بۆ لای ریوایه ته که ی (مسلم): ((ثُمَّ يُقَالُ لِلْأَرْضِ: أَنْبِئِي ثَمَرَتَكَ، وَرَدِّي
بِرَكَتِكَ)) واته: نهو جار به زهوى دهگوتیټ: به روپومه که ت بهینه به رهه م و
به ره که ت بگهړینه وه)) به راستی نهوه ئاسووده ترین ماوه یه که به سەر زهویدا
تیده په پیت له و رۆژه وه خواي گهوره دروستی کردوه تاكو رۆژی قیامت.

له فهرمووده یه کی تر دا که (الدیلمی و الضیاء المقدسی) به سه نه دیکی (صحیح)^۱
ریوایه تیان کردوه له فهرمووده ی (ابو هریره) وه که وا پیغه مبهری خوا ﷺ
فهروویه تی: ((طوبى لعيش بعد المسيح، طوبى لعيش بعد المسيح، يؤذن للسماء في
القطر، ويؤذن للأرض في النبات، حتى لو بذرت حبك على الصفا لنبت))، واته: شادی و
بهختیاری به ژيان له پاش مه سیح ﷺ، شادی و بهختیاری به ژيان له پاش مه سیح
ﷺ، مؤلټ به ئاسمان دهدریټ دهباریټ و به زهوى سهوز دهبیټ، ته نانه ت نه گه ر

۱ - أخرجه الديلمي (١٦١/٢) والضياء في (المنتقى) (١٢٧/١ - ٢) وأبو بكر الأنباري في حديثه (ج) ورقة
٢-١/٦) كما في (الصحیحة) (١٩٢٦) وصححه الألباني هناك ورواه الحافظ أبو سعيد النقاش الحنبلي في (قوائد
العراقيين) (٢٨).

تَوَيِّكَ لَه سَهَر به رديكي لووس بپوټنيت شهوا سهوز دهبيت)) به راستي شهوه
سهردهمي بهركهت و سهردهمي ميهره بانبيه.

شهجار فهرمووي: ((ولا تشاح ولا تحاسد ولا تباغض)). واته: به هيچ شيوهيك
رهزيلي و چرووكي ورق و كينه ناميټيت))

له پړوايه تيكي تردا كه نيمامي شهحمد له (مسند) هكيدا و (ابن حبان و
الطيالسي)^۱ و جكه لهوان ريوايه تيان كړدوه، هرهوهرها شهيخ (الالباني) به
(صحيح) ي زانيوه له فهرمووده ي (ابوهريره) وه كهوا پيغه مبهري خوا عليه السلام
فهرموويه تي: ((فِيْهِكَ اللّٰهُ فِيْ زَمَانِهِ الْمَلَلُ كُلُّهَا اِلَّا الْاِسْلَامَ، وَيُهْلِكُ اللّٰهُ فِيْ زَمَانِهِ
الْمَسِيحَ الدَّجَالَ وَتَقَعُ الْاَمَنَةُ عَلَى الْاَرْضِ، حَتَّى تَرْتَعَ الْاَسْوَدُ مَعَ الْاِبِلِ، وَالنَّمَارُ مَعَ
الْبَقَرِ، وَالذَّنَابُ مَعَ الْغَنَمِ، وَيَلْعَبُ الصَّبِيَّانُ بِالْحَيَاتِ لَا تَضُرُّهُمُ، فَيَمُكُثُ اَرْبَعِينَ سَنَةً، ثُمَّ
يُتَوَفَّى، وَيُصَلِّي عَلَيْهِ الْمُسْلِمُونَ)). واته: خواي گه وره هه موو نوممه ته كان له ناو
ده بات ته نها نوممه تي نيسلام نه بي، له سهردهمي شهودا خواي گه وره مه سيحي
ده جبال ده فوه تيټي و نه من و ناسايش له سهر رووي زه ويذا بلاو ده بيټه وه، تا واي
لي ديت و شتر له گهل شيردا پيكه وه ده له وه پيټن، پلنگ له گهل مانگادا، گورگ له
گهل مه ردا، مندالان ياري به مار ده كهن و هيچ زيانيان پي ناگه يه نيټ، بو ماوه ي
چل سال ده ميټيټه وه، شهجار كوچي دوايي ده كات و موسلمانان نوټري له سهر
ده كهن)).

بوټيه پيغه مبهري خوا عليه السلام خوژگي به زيان ده خواست له سهردهمي عيسا عليه السلام،
له (مسند أحمد)^۲ به سه نه ديكي (صحيح) هاتوه له فهرمووده ي (ابوهريره) وه كهوا
پيغه مبهري نه كره م عليه السلام فهرموويه تي: ((اِنِّي لَأَرْجُو اِنْ طَالَ بِي عُمْرٌ اَنْ اَلْقَى عِيسَى
ابْنَ مَرْيَمَ عليه السلام فَإِنْ عَجَلَ بِي الْمَوْتُ، فَمَنْ لَقِيَهُ مِنْكُمْ فَلْيُقْرِئْهُ مِنِّي السَّلَامَ)). واته: تكام
وايه نه گهر ته مه ن ريم بدات عيسا ي كوپي مه ريه م عليه السلام ببينم، نه گهر مردم و

۱ - أخرجه أحمد (۴۰۶/۲ ، ۴۳۷) وأبو داود (۴۳۲۴) وابن حبان (۶۸۱۴ ، ۶۸۲۱) والطيالسي في (مسنده)
(۲۵۷۵) وابن أبي شيبة في (مصنفه) (۳۷۵۲۶) وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحه) (۲۱۸۲) .
۲ - أخرجه أحمد (۲۹۸/۲) وهو حديث صحيح وصححه الشيخ الأرنؤوط على شرط الشيخين .

نه‌مبيني، هر كه سى له نيوه نه‌وى بينى با سلاوى منى پى بگه‌يه‌نيت)).
 به‌م شيوه‌يه ريژداران... خواى گوره‌يه‌كتابه‌رستان له سهر زه‌ويدا له فيتنه‌ى
 مه‌سيحى ده‌ججال و فيتنه‌ى په‌نجوج و مه‌نجوج رزگار ده‌كات.
 له‌و كاته‌دا نه‌هلى زه‌وى له‌وپه‌پى خوښيدا ده‌ژين، له‌ حالټ‌كدا ده‌ژين كه سهر
 زه‌وى له‌ ميژوودا نه‌و شيوه ژيانه‌ى نه‌بينيوه، خواى گوره له ناسمانه‌وه به‌ره‌كه‌ت
 داده‌به‌زيښته سهر زه‌وى، له زه‌وييه‌وه به‌ره‌كه‌ت ده‌رده‌چيټ، هه‌موو دل‌كان له‌ رق
 و كينه و حه‌سودى پاك ده‌بيته‌وه، به‌ فه‌زلى خواى گوره نه‌من و ناسايش له
 زه‌ويدا به‌رقه‌رار ده‌بيټ، ((فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ يَعَثُ اللَّهُ رِيحًا طَيِّبَةً فَتَأْخُذُهُمْ تَحْتَ
 أَبْطَانِهِمْ، فَتَقْبِضُ رُوحَ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَكُلِّ مُسْلِمٍ وَيَبْقَى شِرَارُ النَّاسِ يَتَهَارَجُونَ فِيهَا تَهَارُجَ
 الْحُمْرِ، فَعَلَيْهِمْ تَقَوْمُ السَّاعَةِ))^۱ واته: خه‌لکه‌كه به‌و شيوه‌يه ده‌ميننه‌وه تا نه‌و
 كاته‌ى خواى گوره بايه‌كى خوښ ده‌نيړيټ و ده‌دات به ژيړ بالياندا و گيانى هه‌موو
 موسلمان و نيمانداريک ده‌كيښت، ته‌نھا خراپه‌كاران ده‌ميننه‌وه به بى شرم پياوان
 له گه‌ل ټافره‌تاندا جووت ده‌بن له پيش چاوى خه‌لکى وه‌کو گويدريژ، قيامه‌ت به
 سهر نه‌و جوړه خه‌لکه هه‌لده‌ستيت)) خواى گوره بايه‌كى سارد ده‌نيړيټ، به فه‌زل
 و ويستی خوى روحى هه‌موو نيمانداران له سهر زه‌ويدا ده‌كيښت، له سهر زه‌ويدا
 جگه له خراپه‌كاران هېچ كه‌سيكى تر ناميټيت، قيامه‌ت به سهر نه‌واندا
 هه‌لده‌ستيت، نه‌و روچوونه‌ى كه له پاشدا به دريژى باسى ده‌كه‌م - انشاء الله -
 نه‌وان ده‌ييين.

ريژداران.. نه‌م به‌شه به‌م فه‌رموده جوان و ناسكه ته‌واو ده‌كه‌م، بى نه‌وه‌ى
 موژده‌تان پى بده‌م - نه‌ى گرووى په‌كتابه‌رستان له پاشين و پيشينه‌كان له
 هاوه‌لانى پيغه‌مبه‌رى نه‌كره‌م ﷺ - هه‌روه‌كو له (صحيح مسلم)^۲ دا هاتووه له
 فه‌رموده‌ى (ابو هريره) وه‌كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ روښت بى گورستانيك و
 فه‌رموى: ((السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، وَدِدْتُ أَنَا

۱ - آخرجه مسلم .

۲ - آخرجه مسلم (۲۴۹) .

قَدْ رَأَيْنَا إِخْوَانَنَا)) قَالُوا: أَوْلَسْنَا إِخْوَانَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: أَنْتُمْ أَصْحَابِي، وَإِخْوَانُنَا الَّذِينَ لَمْ يَأْتُوا بَعْدُ)) فَقَالُوا: كَيْفَ تَعْرِفُ مَنْ لَمْ يَأْتِ بَعْدُ مِنْ أُمَّتِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ: ((أَرَأَيْتَ لَوْ أَنَّ رَجُلًا لَهُ خَيْلٌ غُرٌّ مُحَجَّلَةٌ بَيْنَ ظَهْرِي خَيْلِ دُفْمٍ بِهِمْ، أَلَا يَعْرِفُ خَيْلَهُ؟)) قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: ((فَإِنَّهُمْ يَأْتُونَ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنَ الْوُضُوءِ، وَأَنَا فَرَطُهُمْ عَلَى الْحَوْضِ)) واته: سلاوتان لی بیت ئه‌ی خاوه‌نی خانه‌كان له ئیمانداران، ئیمه‌یش به ویستی خوای گه‌وره پیتان ده‌گه‌ین، پیم خوش بوو براکامان ببینایه، فهرموویان: ئایا ئیمه برای تو نین ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خواصه‌؟ فهرمووی: ئیوه هاوه‌لی من، به‌لام براکام ئه‌وانه‌ن که هیشتا نه‌هاتوون، فهرموویان: ئایا ئه‌وانه‌ی که پاشان دین له ئوممه‌ته‌که‌ت چۆن ده‌یانناسیت؟ فهرمووی: ئایا ئه‌گه‌ر کابرایه‌ک چه‌ند ولاخیکی ناوچاوان و پی سپی هه‌بوو له نیو کۆمه‌له‌ ولاخیکی ره‌شی زۆردا بوو ئایا ولاخه‌کانی خو‌ی ناناسیته‌وه؟ فهرموویان: به‌لی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خواصه‌، فهرمووی: ئه‌وانیش له رۆژی قیامه‌تدا دین ناوچاوان و پیمان سپیبه به‌ه‌وی ده‌ستنویژه‌کانیا نه‌وه من پيشی ئه‌وان که‌وتوم و چاوه‌روانیام له سه‌ر‌ه‌وزی که‌وسه‌ر)).

ئه‌ی خودایه پاداشتی پیغه‌مبه‌ری خواصه‌ بده‌ره‌وه به جوانترین و چاکترین پاداشت، ئیمه و ئه‌و خوشه‌ویسته له فیرده‌وسدا کۆ بکه‌ره‌وه، هه‌رتۆ پشت و په‌نایت و توانات به سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه.

هه لاتنی رۆژ له رۆژئاواوه و گیانداره سهیره که و پوچوون

((طلوع الشمس من المغرب، والدابة، والخسوف))

له پاش ئهو قوناغه بى وینهدا له میژوی مرۆفایه تی که سه ر زهوی پێیدا تیده په پێ، خه لکی له خوشحالی و ئاسوده پێدا ده ژین که هه رگیز شتی وایان نه بینیه، له شه وێک له شه وانى ئهو رۆژگار و سه رده مه پیرۆز و پر به ره که ته دا خوای گه وه خۆی ویستی له سه ری ده بیته و هه موو خه لکی ده خه ون، له کاتی نوێژی به یانیدا ده چن بۆ مزگه وته کان، پاشان له مزگه وت ده رده چن به لام هیشتا تاريكه شه وه، چونکه خه لکی وا راهاتوون که له مزگه وت ده رچن ئه وا گزنگ ده رکه ویت و ئاسمان روناك ببیته وه و پاشان رۆژ ده بیته وه و هه موو سه ر زهوی روناك ده کاته وه، به لام ئه مپۆ ئه وا کاتی نوێژی نیوه رۆیه و که چی هیشتا هه ر تاريكه شه وه، شه وه زهنگیکی تاريكه ... ئه ی په روه رداگه رمان به مانپاریزه !! ئه مجار کاتی نوێژی عه سه ر هات، که چی هیشتا هه ر تاريكه شه وه و شه وه زهنگه، له و کاته دا هه موو خه لکی سه ر زهوی ئایه تیکی سه یر ده بینن له نیشانه گه وه رکهانی قیامهت، ئه و نیشانه یه که ده بیته هۆی گۆرانی جیهانی سه ره وه (العالم العلوی) ئه ویش: هه لاتنی رۆژه له رۆژئاواوه ..

خه لکی سه ر زهوی ده بینن وا رۆژ له رۆژئاواوه ده رده چیت! به راستی ئه وه نیشانه یه کی سه یره ... !! له گه ل مندا به هه موو دل و عه قل و بوونت بیر بکه ره وه و بیهینه پێش چاوی خۆت که وا رۆژ له و کاته وه خوای گه وه دروستی کردوه تا کو ئه مپۆ له رۆژه لاتوه هه لدی و له رۆژئاواوه ئاوا ده بیته ته نانه ت بۆ چرکه یه کیش لوا نه که وتوه، به لکو به ئه ندازه و حیسابیکی ورده وه دیت و ده چیت: خوای گه وه ده فره مویت: ﴿ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ٢٨ ﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ٢٩ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ

الْقَمَرَ وَلَا أَيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾ (يس) واته: به لگه يه كي تر بويان خوره كه به رده وام ديت و ده چي تا كاتي دياريكراوي خوي بو راوهستان و له كاركه وتن چي ده بيني به ره و بنه و خولگه ي خوي هر له گه پدايه تا نه و كاته بوي ديارى كراوه، نه و هاتوچو و گه پانه به و شيوه ورده، خه ملاندني خوي به ده سه لاتي زانايه (۳۸) هه روه ها گه پاني مانگيشمان خه ملاند - كه نه ميش به لگه يه كه بو ده سه لات و توانايي خو مان - به بيست وه شت مه نزل و ناسو، تا هه موو شه ويك دابه زيته جيگايه كيانه وه پاشان دوو شه و يان شه ويك په نا نه گري تا وهك په لي كوئي باريكي وشكي زهره بوي كه وانه يي داري خورماي لي ديت (۳۹) نه بو خوړ ده كړي بگاته مانگ، تا هه ردو پي كه وه كو بينه وه و نور و رووناكي مانگ هه لگري تا قيامت هه ر روژ بيت نه شه ويش پيشي روژ ده كه وي كه نيتر تا كاتي كوټايي دونيا، هه ر شه و و تاريك بيت، نه خير شتي و ناشي و نابي به لكو خوا هه ردو و كياني به جوړي دروست كرد، كه كاري په كتر تيك نه دهن، هيجيشيان ناچنه خولگه ي نه ويتريان به لكو هه ريه كه يان له خولگه ي خويا ده سوو پي ته وه وهك مه له وان دين و ده پون. (۴۰).

هه روه كو ده زانن روژ (خوړ) نايه تيكي سه يره هه موو فيتره تيكي پاك و هه موو عه قلتيكي په سه ند و هه موو دلتيكي له خواترس ده هيتي ته گو، بو نه وه ي شايه تي په كتاپه رستي خوي كارزان و كاريه جي بدهن، به لام مروشه كان له گه ل نايه ته كاني خوادا له گه ردووندا راهاتوون چيتر بير له و نايه تانه ناكه نه وه و دلي پي نادهن، روژ له روژه ه لاته وه هه لدی و له روژاواوه ناوا ده بيت، تاكو واي ليها توه لاي زوربه ي مروشه كان بوه ته شتيكي ناسايي، به لام نه گه ر بير بكه يته وه و تيفكريت نه و دروستكاري زهوي و ناسمانه كان به ته نها ده ناسيت و هه رگيز هاوه لي بو بريار نادهيت، هه روه ها په روه رردگاري خوړ به مه زن ده ناسيت، هه رگيز روژ له جي خولگه ي خوي دوانا كه ويته به لكو زاناياني پسپور له نه كاديمي زانياري له نيويورك له نه مريكا گوتويانه: له پاش ژماردن و حيسا بيكي ورد و زانستي بومان ده ركه و تووه كه و سېسته مي روژ و مانگ (هه يف) به نه ندازه و حيسا بيكي ورده وه دانراوه، ده لين: نه گه ر هاتوو روژ كه ميك خولگه كه ي خوي جي به يلي به ره و

سهره وه ئه‌وا هه‌موو زينده‌وه‌راني سهر زه‌وي ده‌يانبه‌ست و ده‌مردن، هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر هاتوو پوژ كه‌ميك خولگه‌كه‌ي خو‌ي به‌ جي بهيلى به‌ره‌و خواره‌وه‌ دابه‌زي به‌ نه‌ندازه‌ي يه‌ك سانتيمة‌تر يان دوو سانتيمة‌تر يان سي سانتيمة‌تر ئه‌وا هه‌موو زينده‌وه‌راني سهر زه‌وي ده‌سووتان و له‌ ناوده‌چوون.

خو‌اي گه‌ره ده‌فهرمويت: ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ﴾ (الرحمن: ۵) واته: خو‌ر و مانگ به‌ حيسابتيكي ورد دي‌ن و ده‌چن).

ئايا چي رووده‌دات له‌ کاتي ديارى کراو و ئه‌و ئاکامه‌ي که‌ دروستکهرى خو‌ر ديارى کردوه؟ له‌ ناکاودا هه‌موو خه‌لکى ده‌بينن وا روژ له‌ روژئاواوه‌ هه‌لدئ و سيسته‌مى جو‌له‌ي گه‌ردوون تيکده‌چيت به‌ شيوه‌يه‌کى گشتى و گوپرانتيكى ديار له‌ جيهانى سهره‌وه‌دا ده‌بينريت، به‌لکو جيهانى سهر زه‌ويش ئه‌و گوپانه‌ بنه‌چه‌يه‌ ده‌بينئ.

بهر له‌ وه‌رمووده‌يه‌ي پيغه‌مبه‌رى ئه‌كره‌م ﷺ بکه‌ره‌وه‌ که‌ له‌ هه‌ردوو کتيبي (صحيح) دا هاتوه‌ - له‌ ريوايه‌تى (مسلم) و له‌ فه‌رمووده‌ي (ابو‌ذر) هوه‌ - که‌وا خو‌شه‌ويست ﷺ فه‌رمويه‌تى: ((أَتَدْرُونَ أَيْنَ تَذْهَبُ هَذِهِ الشَّمْسُ؟)) قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: إِنَّ هَذِهِ تَجْرِي حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا تَحْتَ الْعَرْشِ فَتَخْرُ سَاجِدَةً)) واته: ئايا ده‌زانن ئه‌و خو‌ره‌ بۆ كو‌ي ده‌پوات؟ فه‌رمويان: خوا و پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ي ﷺ باشتر ده‌زانن، فه‌رمووي: ئه‌م خو‌ره‌ ده‌پوات تاكو ده‌گاته‌ جيگاي راوه‌ستاني له‌ ژي‌ر عه‌رشدا، له‌وي كرئوش ده‌بات)) چه‌ند وشه‌ وگو‌فتاريكه‌ دل‌ه‌كان پ‌ر ده‌كه‌ن له‌ مه‌زنى و شكۆمه‌ندئ، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا دل‌ي گوماندار و دوودله‌كان پ‌ر ده‌كات له‌ گومان و دوودلئ، دل‌ي بئ باوه‌ر و به‌دگومانه‌كان پ‌ر ده‌كات له‌ بي‌باوه‌پي!!

پيت ده‌لئيم: ب‌راي موسلمانم قورئان بخو‌ينه‌وه‌، كي‌شه‌ي ئيمه‌ ئه‌وه‌يه‌ زو‌ر دو‌ر كه‌وتوينه‌ته‌وه‌ له‌ قورئان، خو‌اي په‌روه‌ردگار و به‌ ده‌سه‌لات له‌ قورئانه‌كه‌يدا باسى کردوه‌ كه‌وا روژ كرئوش ده‌بات و ده‌چيته‌ سوژده‌، ئايا خو‌اي گه‌ره چي فه‌رموه‌؟

خوای گه وره دهفه رمویټ: ﴿۱۷﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ ﴿الحج: ۱۸﴾ واته: ټاخو نه ترانيوه که هرچی له ناسمانه کان و زه ویدایه سه رجه م هه موو بو خوا سوژده ده به ن؟)) له گه ل مندا بزمیره، خوای گه وره به دریژی باس ده کات له پاش نه وهی به پوخته یی باسی کرد، خوای گه وره دهفه رمویټ: ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِن مُّكْرِمٍ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ ﴿الحج: ۱۸﴾ واته: خوړ و هه یف و نه ستیره و کتوه کان و دره خت و جفوک و خړوکیش و ژوریکیش له مه ردوم! به ناره زوی خوئی و به پیخو شیبوونی خوئی سوژده هه ر بو خوا ده با، ژوریکیشیان لاری ده گرن و سزای خویان له سه شایسته و پیویست بوه خوا هه ر که سیک بی ریز و سووکی بکات (به هوی لاساری خو به وه) واته: هه ر له نه زه لدا لای خوا بی برپا و شه قی بیت ئیتر هیه که سیک ناتوانی ریزی لی بنیت و به ره و به ختیار بیهنیتته وه، به راستی خوا هه ر شتیکی ویستی بی نه یکات، سزای کی بدات و میهره بانی له گه ل کی بکات .

هه روه ها خوای گه وره دهفه رمویټ: ﴿وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾ (الرعد: ۱۵) واته: هه موو نه وانه ی که له ناسمانه کان و زه ویدان ته نانه تی سیبه ره کانیشیان، بیان هوی و نه یانه وی به به یانیا و ئیواران، سه رجه م نه مانه گشتیان سوژده بو خوا ده به ن، واته: خوای گه وره رژیم و یاسایه کی بو داناون، هه رگیز ناتوانن لی لا بدن و لاساری بکن.)

سیبه ری که سی ئیماندار به ویستی خوئی بو خوای بالاده ست سوژده ده بات و سیبه ری که سی بیباوه ر به ناچاری و بی ویستی خوئی سوژده ده بات، هیه شتیکی له سه ر زه ویدا نییه ئیلا بو خوای گه وره سوژده ده به ن ته نه ا نه وانه نه بیت که کوفریان به خوای گه وره کردوه له جنوکه و مروفه کان، ولا حول ولا قوه الا بالله.

خوای کارزان دهفه رمویټ: ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَن فِيْهِنَّ اِنْ مِّن شَیْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِۦ وَلٰكِن لَّا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِيْحَهُمْ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا عَفُوْرًا﴾ (الإسراء: ۴۴) واته:

هر حوت ناسمانه‌كان و زهوى و هموو نه‌وانه‌ش كه تتيانندان هموو گه‌وره‌يى و بى‌خه‌وشى نه‌و(خوا) به ده‌لن گه‌واهي بۆ به‌كتايى نه‌و ده‌دن، هموو شتيك هر هاواري تاك و ته‌نيايى نه‌و نه‌كهن، پارانه‌وه و ته‌سبيحاتى و حمدى نه‌و ده‌لن واته: هموو نيازمندي نه‌ون نه‌و بى‌نيازه له هموو به‌لام نيوه له پاكانه و ته‌سبيحاتيان تى ناگهن چونكه عه‌قل و ژيريتان ناخه‌نه كار بۆ تيگه‌يشتن، به راستى نه‌و(خوا) به هميشه له سهر خويه بويه له گه‌ل نه‌و هموو گوناھ و تاوانه‌دا مۆله‌تى نيوه ده‌دا و ناتانگري، زوريش ليپوورده‌يه، بويه هر كه سيك داواي ليپووردينى لى بكات لى ده‌بوورى)).

ده‌مه‌ويت له گه‌ل مندا به جوانى له و نايه‌تى خواي گه‌وره تيگه‌يت كه ده‌فه‌رمويت: ﴿وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ واته: به‌لام نيوه له پاكانه و ته‌سبيحاتيان تى ناگهن چونكه عه‌قل و ژيريتان ناخه‌نه كار بۆ تيگه‌يشتن))
 نايا ده‌زاني نه‌و جلو به‌رگ و پۆشاكه‌ي تو له به‌رى ده‌كه‌يت ته‌سبيحاتى خوا ده‌كهن؟ هه‌روه‌ها نه‌و به‌رد و داره ته‌سبيحاتى نه‌و ده‌كهن؟ دلنبايه كه هموو شتيك له گه‌ردووندا و له ده‌ور و به‌رى تو ته‌سبيحاتى خوا ده‌كهن ﴿وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ (الإسراء: ۴۴).

ورياه: له ميانه‌ي قسه‌كردنه‌كه‌دا ده‌بوايه نايه‌ته‌كه كوتايى به (سميعا بصيرا) بهاتبايه، چونكه نه‌وانه‌ي ته‌سبيحاتى نه‌و ده‌كهن ده‌يانبينى و ده‌يانبيسى كه چى نايه‌ته‌كه به ((إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا)) كوتايى پېهات، بۆ؟ چونكه خواي گه‌وره له گه‌ل به‌نده‌كانيدا هيمن و هيدييه كاتى ته‌سبيحاتى هموو گه‌ردوون و بونه‌وه‌رى لى شاردينه‌ته‌وه، ميهره‌بانبيه‌كه له لايه‌ن خواي په‌روه‌ردگار وه، نه‌گينا - سويند به په‌روه‌ردگارى كه عبه - نه‌گه‌ر خواي گه‌وره ته‌سبيحاتى نه‌و دروستكراو و زينده‌وه‌رانه‌ي ده‌ور و به‌رمانى بۆ نيمه‌ ناشكرا بكردبايه نه‌وا به راستى هموو عه‌قلمان له ده‌ست ده‌دا، بيهينه پيش چاو و خه‌يالى خوت كه‌وا خواي گه‌وره ده‌نگى ته‌سبيحاتى گه‌ردوونى بۆ نيمه‌ي ناشكرا بكردبايه ! ته‌سبيحاتى پۆشاكه‌كه‌ت

ده بېسي! خوارنه كېت! دار و دره خټه كان! به راستي ئه و كاته عه قله كانمان بهرگه ي نه ده گرت، ئه وه مه به سستی ئه و ئايه ته يه كه ده فهرمويت: ((إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا))، به لام ئه و ئايه ته ي كه ده فهرمويت: ((غَفُورًا)) واته: له بهر بيتاگابوون و غه فله تي ئيوه له ته سببحاتي ئه و، له گه ل ئه وه شدا ريژداري كردوون و كردووني به خاوه ن فه زل و چاكه به سر هه موو شتيكدا له بونه وهردا، له گه ل ئه وه شدا هه موو گه ردوون ته سببحاتي ئه و ده كهن له كاتيكد زوريه ي خه لكي له بيتاگابواني مروؤ و جنوكه وئه وانه ي كه كوفريان كردوه له مروؤ و جنوكه.

جا دلنياه كه روژ (خوړ) كرتوش ده بات به لام شيوه و شيوازي ئه و كرتوشه چونه؟ ولامه كه ئه وه يه: ئيمه له چوئييه تي كرتوش بردني روژ تيناگه ين، واز بهينه له كرتوش بردني جه سته و لاشه، گرنگ ئه وه يه دلله كان كرتوش بهرن، ئه ي دل چوون كرتوش ده بات؟ تو ده لئيت: (سِرْتُ وَالْقَمَرِ)، له گه ل ئه وه شدا مانگ له خولگه كه ي خوځيه تي و له ئاسماندايه و جيگه كه ي خوځي جي نه هيشتوه، له گه ل ئه وه شدا له ريگاكه دا هه نكاو به هه نكاو له گه ل تودا بوه، ئه مه نمونه يه كه، بويه هه رگيز نابيت ته نها يه ك ئايه ت ياخود ته نها يه ك فهرمووده ي (صحيح) ي پيغه مبهري نازين ﷺ رهد بكه يته وه به بانگه شه ي ئه وه ي كه عه قلي تو ئه و ئايه ته يان ئه و فهرمووده يه وهرناگريت يان ليي تيناگات.

جا خواي گه وړه بو خوړ و مانگ و هه موو زينده وهراني ده وړو بهرمان هه ستيكي دروست كردوه هيچ كه سيك چوئييتيه كه ي نازانيت ته نها ئه و نه بيت، ئه و هه موو زينده وهرانه هه ستيان كردوه كه وا سپارده يه كيان پي سپيردراوه: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ (الأحزاب: ۷۲) واته: به راستي ئيمه سپارده و (ته كاليف) هه كانمان خسته سر ئاسمانه كان و زه وي و كيوه كان كه چي هيجيان له خويانرا نه دي و له هه لگرتنيان نكوليبان كرد و نه چوونه ژيري و ترسان كه: نه توانن هه لسن به جيبه جيكردي داخوازيه كان كه چي مروؤ هاته پيشه وه و چوه ژيرياري و هه لي گرت! به راستي ناهه قي له خوكرد و نه يزاني به نه نجام نه گينا

هرگيز هـلـى نه نه گرت واته: به جـى هـيـنـانـى فـرمانهـكانـى خـوا نه وهـنده گـرنـگه
ناسمان و زهوى و شاخهكان له گـهـل نه وهـموو توانايهـدا بـويـان هـهـلـنهـگـير!! كه چى
ئاده ميزاد - به نه زانى خوى - هـهـلـى گـرت)).

له گـهـل مندا جاريكى تر بگه پيوه بـو لـاى فـهـرموودهـكهـى پـيـغهـمـبهـرى نازيز ﷺ له
كاتيكدا نه و پرسىار له هاوه لان دهكات و به وان دهليت: ((أَتَدْرُونَ أَيْنَ تَذْهَبُ هَذِهِ
الشَّمْسُ؟)) قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: إِنَّ هَذِهِ تَجْرِي حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا
تَحْتَ الْعَرْشِ فَتَخْرُ سَاجِدَةً))) واته: ئايا ده زانن نه و خوره بـو كـوـى ده پـوات؟
فهـرمويـان: خـوا و پـيـغهـمـبهـرهـكهـى ﷺ باشتر ده زانن، فهـرمووى: نه م خوره ده پوات
تاكو ده گاته جيگاي راوه ستانى له ژيتر عرشدا، له وى كرنوش ده بات)).

جا رۆژ كرنوش ده بات بـو پـهـروهـردگارى زهوى و ناسمانهكان به شيوه و
شيوه زيك كه وا هيچ كه سيك چو نيتيه كهى نازانيت ته نها نه و زاته پيروزه نه بيت،
هرگيز نابيت و رهوا نيهه ئيمه به و ياسا و ريسا مادييهى مروفهكان بپيار به سهر
بابه تيكي غه بيبدا بدهين، ئايا نه گهر به توم بگوتبايه: له پيش بيست سال يان
په نجا سالى رابوردو كه وا ئاميريكي ده ستي هيه له گهـل خه لكيدا قسهـى پى
ده كهيت له نه مريكا، نه وا به منت ده گوت: تو شيتيت!! به لام نه مپو به
ده سته كانى خوت ئاميرى (موبایل) به ده سته وه ده گريت و له گهـل رۆژئاوا و
رۆژه لاتى زهويدا قسه ده كهيت كه چى تو له جيگه كهى خوت راوه ستاويت، نه گهر
پيش سهـد سال به توم بگوتبايه: كه وا موسلمانيك له نه مريكا يان له روسيا يان له
بريتانيا يان له سهر هر پارچه يه كى سهر رووى زهوى ده توانيت من ببينى نه وا به
منت ده گوت: كه ميك عاقل به! به لام نه مپو له سهـردهـمى (فضائيات) و له
سهـردهـمى (نهـنـتهـرنـيت) و سهـردهـمى موبایل دا به چاوى خو مان شتى سهـير و
سهـمهـره ده بينين، نه وه بـو كه سيك نه گهر به لگهـى عهـقلى بويت، چهـند زوډن نه و
به لگه عه قليا نه!! ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ
شَهِيدٌ﴾ (ق: ۳۷) واته: بى گومان له و سهر گوزه شتى پيشينا نه دا ئاموزگارى
هيه بـو نه وهـى دل و ژيرى هيه، يان به باشى گوپراگرى و ئامادهـش بيت دل و

گوڼي بداتي))

پيغه‌مبهری خواص ﷺ ده‌فهرمويت: ((إِنَّ هَذِهِ تَجْرِي حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا تَحْتَ الْعَرْشِ، فَتَخْرُ سَاجِدَةً فَلَا تَزَالُ كَذَلِكَ، حَتَّى يُقَالَ لَهَا: ارْتَفِعِي، ارْجِعِي مِنْ حَيْثُ جِئْتِ، فَتَرْجِعِ، فَتُصْبِحُ طَالِعَةً مِنْ مَطْلِعِهَا، ثُمَّ تَجْرِي حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا تَحْتَ الْعَرْشِ فَتَخْرُ سَاجِدَةً وَلَا تَزَالُ كَذَلِكَ، حَتَّى يُقَالَ لَهَا: ارْتَفِعِي، ارْجِعِي مِنْ حَيْثُ جِئْتِ، فَتَرْجِعِ فَتُصْبِحُ طَالِعَةً مِنْ مَطْلِعِهَا)). واته: نه‌م خوږه ده‌پوات تاكو ده‌گاته جيگای راوه‌ستاني له ژير عرشدا، له‌وي كړنوش ده‌بات له‌وي به‌رده‌وام وا ده‌ميښته‌وه تاوه‌كو پي ده‌گوتريت به‌رزه‌وه به، بگه‌ريوه بو نه‌و جيگای كه ليوه‌ي هاتوي، نه‌ويش ده‌گه‌پيټه‌وه، له روژه‌لاته‌وه ده‌رده‌چيت، ديسان ده‌پوات تا ده‌گاته جيگای راوه‌ستاني له ژير عرشدا و له‌وي كړنوش ده‌بات، له‌وي به‌رده‌وام وا ده‌ميښته‌وه تاوه‌كو پي ده‌گوتريت: به‌رزه‌وه به، بگه‌ريوه بو نه‌و جيگای كه ليوه‌ي هاتوي، نه‌ويش ده‌گه‌پيټه‌وه، له روژه‌لاته‌وه ده‌رده‌چيت))

واته: بووه‌ته كاريكي ناسايي كه‌وا هم‌وو روژيك له روژه‌لاته‌وه هه‌لبيت و له روژناواوه ناوا بيت.

نه‌مجار فهرموي: ((ثُمَّ تَجْرِي لَا يَسْتَنْكِرُ النَّاسَ مِنْهَا شَيْئًا، حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا ذَاكَ تَحْتَ الْعَرْشِ، فَيُقَالَ لَهَا: ارْتَفِعِي، أَصْبِحِي طَالِعَةً مِنْ مَغْرِبِكَ، فَتُصْبِحُ طَالِعَةً مِنْ مَغْرِبِهَا)) واته: پاشان ده‌پوات كه خلكي هيچ گومان و جياوازييه‌كي لي نابيت تاكو ده‌گاته جيگای راوه‌ستاني خوي كه نه‌ويش له ژير عرشى خوادايه، پي ده‌گوتريت: به‌رز به‌ره‌وه، له روژناواوه هه‌لبتي، نه‌ويش له روژناواوه هه‌لدي)).
كاره‌كه به‌ته‌واوي گوپاوه، دلنياه نه‌و روژه ديت كه‌وا پادشا و خاوه‌ن و دروستكهری روژ فرمان به روژ بكات له روژناواوه هه‌لبتي.

پيغه‌مبهری خواص ﷺ ده‌فهرمويت: ((أَتَدْرُونَ مَتَى ذَاكُمْ؟ ذَاكَ حِينَ)) ﴿لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا﴾ (الانعام: ۱۵۸) واته: ثاب ده‌زانن نه‌وه كه‌ي روو ده‌دات؟ نه‌وه نه‌و كاته‌يه كه ده‌لتي: ((... ثيتر هه‌ر كه‌سيك

پيش نه‌وه باوه‌پى نه‌هينابى و نه‌و روژه باوه‌پ بهينى، هيچ قازانچىكى لى ناكات يان بيه‌وى له و ماوه‌يه‌دا چاكه‌يه‌ك به ده‌ست بهينى نه‌وا بى سود ده‌بيت كه‌وابوو پيش نه‌و روژه باوه‌پ بهينن و كارىكى باشيش وه ده‌ست بخن بۆ خوتان...))

هه‌موو كار كه‌ ته‌واو بوو، انا لله وانا اليه راجعون، ده‌رگاي ته‌وبه داخرا، وريابه براى خوشه‌ويستم! كاتيك روژ له روژئاواوه هه‌لات چيتر خواي گه‌وره ته‌وبه‌ي بيباوه‌پ وه‌رناگرىت، يان ته‌وبه‌ي موسلمانىكى سه‌رپىچى كار، بۆ؟ كاتى هه‌موو دروستكراوه‌كاني سه‌ر زه‌وى روژ بيبينن له روژئاواوه ده‌رچيت نه‌وا هه‌موو بوونه‌وه‌ر نيمان و باوه‌پى خويان ئاشكرا ده‌كه‌ن، به راستى دووره و نه‌و كار هه‌م زۆر دووره چيتر نيمان هينانى هيچ كه‌سيك سوودى بۆ خاوه‌نه‌كه‌ى نيه‌ !!

نيمامى (بوخارى و موسليم)^۱ رىوايه‌تيان كردوه له فه‌رمووده‌ى (ابو هريره) وه كه‌وا خوشه‌ويست ﷺ فه‌رمويه‌تى: ((لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا، فَإِذَا طَلَعَتْ مِنْ مَغْرِبِهَا أَمِنَ النَّاسُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ، فَيَوْمَئِذٍ: ﴿لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا﴾ (الأنعام: ۱۵۸) واته: قيامه‌ت هه‌لئاسيت تاوه‌كو روژ له روژئاواوه هه‌لديت، نه‌گه‌ر له روژئاواوه هه‌لات نه‌وا هه‌موو خه‌لكى باوه‌پ ده‌هينن به‌لام نه‌و كاته.... ((باوه‌په‌ينان بۆ هيچ كه‌سيك سوودى نيه‌، نه‌گه‌ر پيشتر باوه‌پى نه‌هينابيت يان به باوه‌ره‌كه‌ى خوى چاكه‌ى نه‌كردبيت...))

له رىوايه‌تيكى تر دا كه‌ له (صحيح مسلم)^۲ دا هاتوه له فه‌رمووده‌ى (ابو هريره) وهه پيغه‌مبه‌رى ئازير ﷺ فه‌رمويه‌تى: ((ثَلَاثٌ إِذَا خَرَجْتَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا: طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَالذَّجَالُ، وَدَابَّةُ الْأَرْضِ)) واته: سى شت هه‌ن نه‌گه‌ر ده‌ركه‌وتن نه‌وا چيتر باوه‌په‌ينان سوودى نيه‌ بۆ كه‌سيك پيشتر باوه‌پى نه‌هينابيت يان به باوه‌ره‌كه‌ى خوى چاكه‌ى

۱ - أخرجه البخاري (٤٦٣٥ ، ٤٦٣٦) و مسلم (١٥٧) .

۲ - أخرجه مسلم (١٥٨) .

نه كړد بېټ: هه لآتنی روژ له روژئاواوه و ده جبال و زينده وهره سهيره كهی زهوی)).
جانه گره هاتو هر نيشانه يه كه و سى نيشانه يه دهركه وت ئه و ا چيتر ته وبه ي
بيباوهر و موسلمانى يا خيښو وهرنا گيريت.

جا خيراكه براكه م.. روو له خوا بكه و بگريوه بو لای ئه و، چونكه هيشتا روژ
له روژئاواوه دهرنه چوه و هيشتا روچه كان نه گه يشتو ته گه روو!!

له (مسند أحمد)^۱ دا به سته ديكي (صحيح) هاتوه له فهرموده ی (عبدالله ی
كوپى عمر) هوه ريوايه ت كراوه كه وا پيغه مبه رى خوا لله ده فهرمويټ: ((إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ
تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُغْرَغْ)) واته: خواى گه وړه ته وبه ي بته ده كانى وهرده گريټ نه گره
روچه كه نه گاته گه روو)) نه مه شه له گه ل قورئاندا هه رگيز جياواز نيبه، چونكه تو
نازانيت ئه و ساته كه يه له سهر جيگه ي مردن دهنويت و روچه كه ت ده گاته گه روو.

له (صحيح مسلم)^۲ دا هاتوه له فهرموده ی (ابو موسى الاشعري) يه وه كه وا
خوشه ويست ﷺ فهرمويه تى: ((إِنَّ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - يَسْطُرُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيَتُوبَ
مُسِيءُ النَّهَارِ، وَيَسْطُرُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ اللَّيْلِ، حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ
مَغْرِبِهَا)). واته: خواى بالا ده ست به شه و ده ستى راده خات بو ئه وه ي گونا هبارانى پوژ
ته وبه بكه ن، به پوژيش ده ستى راده خات بو ئه وه ي گونا هبارانى شه و ته وبه بكه ن،
هه تا خوړ له خوړ ئاواوه هه لديټ)).

هيشتا دهرگا كراوه يه بو تاوانباران و سهرپيچيكاران - نمونه ي من - كه و ابو
خيراكه .. په له بكه .. چاوه ريى چى ده كه يت؟ خوشكه به پيژه كه م چاوه پوانى چيت؟
هيشتا كات به ده سته وه ماوه.

دع عنك ما قد فات في زمن الصبا واذكر ذنوبك وابكها يا مذنّب
لم ينسها الملكان حين نسيته بل أثبتاه وأنت لاه تلعب
والروح منك وديعة أودعتها ستردها بالرغم منك وتسلب

۱ - أخرجه أحمد (۱۳۲/۲) والترمذي (۳۵۳۷) وقال : هذا حديث حسن غريب , وابن ماجه (۴۲۵۳) وحسنه
الألباني في (صحيح الجامع) (۱۹۰۳) .
۲ - أخرجه مسلم (۲۷۵۹) .

وغرور دنيك التى تسعى لها دار حقيقتها متاع يذهب
الليل فاعلم و النهار كلاهما أنفاسنا فيهما تعد وتحسب

واته: واز بهينه له وهى كه رويشت له ته مهنى لاويټيدا و يادى تاوه نه كانت
بكه ره وه و بگرى نهى تاوانبار، دوو فريشته كه له بيريان نه كرد كاتى تو له بيرت
كرد به لكو نه وان تو ماريان كرد و كه چى تو راده بوټرى و ياريت ده كرد، روحيش لاي
تو به بارمته دانراوه، هر كاتيك بيت ده يگه پيننه وه و ده يبه نه وه بته ويت يان نا،
مه غرور بونت به و دونيا به كه هه ولئى بو ده دهى، نه وه مالټكه و راستيه كه ي
شمه كيټكه و ده پوات، شه وگار و روژگار هه ردوو بزانه
هه ناسه كانمان تيا ياندا ده ژميټرديټ و حيساب ده كريټ)).

هيشتا ته مهن ماوييه تى ده ست و برد بكه، سوټند به خوا! هيچ كه سيك دنيا
نييه له خوى كه ي ده مريټ، يان كه ي كوچ ده كات و سه فهر ده كات، نه مړو و سبه ي
مه كه، كار كه دوا مه خه، هر گيز مه لئ: ماوه يه كي تر ته وبه ده كه م! نه خير... هر
نيستا هه سته و ته وبه و گه پانه وه كه ت نوئ بكه ره وه، په يمان به خوا كه ت بده چيتر
واز له سه رپيټي به يټنى، ده ست به گويټرايه لئيه وه بگره، واز له سوو خواردن به يټنه،
له گه ل دايك و باوكتدا مامه لئى باش بكه.

توش — خوشكى به پيټم — په يمان بده خوا كه ت كه وا پوښاكي شه رعى
بپوشيت و (حجاب) له بهر بكه يت، پاريزگاري له نوټزه كانت بكه يت له كات و
ساتى خوټدا، له گه ل ده رهاوسټيكانتدا باش بيت، كاره كانت به ريټ و پيكي نه نجام
بده يت، شا يه تى بده يت بو نه م دينه به گوټتار و دل و ره وشت.

په يمان به خوا كه ت بده — نهى يه كټا په رستي سه ربه رز — كه وا فرمانه كاني
خوا و خوښه ويسته كه ت ﷺ جى به جى بكه يت، واز له قه ده غه كراوه كانيان به يټنى،
له سه ر سنوره كان رابوه ستي، چيتر له هر كاتيكدا مردن بوو به ميوانت نه وا به
خوشى و ناسووده ييه وه پيشوازي لئ ده كه يت و له دنيا و دواوژدا به ختیار
ده بيت.

أيا عبد كم يراك الله عاصيا حريصا على الدنيا وللموت ناسيا

أَنسَيْتَ لِقَاءَ اللَّهِ وَاللَّحْدِ وَالْثَرَى وَيَوْمَا عَبُوسًا تَشِيبُ فِيهِ النَّوَاصِيَا
لَوْ أَنَّ الْمَرْءَ لَمْ يَلْبَسْ ثِيَابًا مِنَ التَّقَى تَجَرَّدَ عَرِيَانًا وَلَوْ كَانَ كَاسِيَا
وَلَوْ أَنَّ الدُّنْيَا تَدُومُ لِأَهْلِهَا لَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ حَيًّا وَبَاقِيَا
وَلَكِنَّهَا تَفْنَى وَيَفْنَى نَعِيمُهَا وَتَبْقَى الذُّنُوبُ وَالْمَعَاصِي كَمَا هِيَ

واته: ئه‌ی به‌نده‌که تا که‌ی خودا له سه‌رپیچیدا ده‌تبینی سووری له سه‌ر دنیا و مردنت له بیر کردوه، ئایا دیده‌نی خوا و گۆر و خاکت له بیر چوه و روژیکي گرژ و مۆن که په‌رچه‌م و ناوچاوه‌كان تیايدا سپی ده‌بیټ، ئه‌گه‌ر که‌سیک پۆشاکي ته‌قوا نه‌پۆشیت ئه‌وا که‌سیکي رووته هه‌رچه‌نده جل و به‌رگی له به‌ردا بیټ، ئه‌گه‌ر دنیا بۆ دانیشتوانه‌که‌ی به‌رده‌وام بوايه ئه‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زیندوو ده‌بوو و ده‌مایه‌وه، به‌لام له ناو ده‌چیت و خوشگوزرانه‌که‌یشی له ناو ده‌چیت که‌چی تاوان سه‌رپیچه‌كان هه‌ر وه‌کو خۆی ده‌میتنه‌وه)).

پرسیاره‌که لی‌رده‌ا ئه‌وه‌یه: ئایا بۆ خوی گه‌وره ته‌ویه‌ی هه‌چ که‌سیک وه‌رناگریټ ئه‌گه‌ر ئه‌و نیشانه‌ ده‌رکه‌وت؟ وه‌لامه‌که‌ی ئه‌ویه: چونکه خه‌لکی نیشانه‌كان به‌ ئاشکرا ده‌بینن، ئه‌و نیشانه‌ ده‌بنه هۆی ملکه‌چ بوونی گه‌ردنه‌كان بۆ ئه‌وه‌ی باوه‌ر به‌یئن به‌ خوی گه‌وره، له گه‌ل ئه‌وه‌شدا زۆربه‌ی خه‌لکی وه‌لامی ئه‌و بانگه‌وازه‌ی خوا ناده‌نه‌وه، وه‌لامی ئه‌و ئامۆزگاری و نیشانه‌كاني خوا ناده‌نه‌وه، به‌لکو خه‌لکی وا هه‌بوون کاتی باسی قورئانت بۆ بک‌ردبايه گالته‌ی پی ده‌کردی، گالته‌ی به‌ سوننه‌ت ده‌کرد، فه‌رمووده‌كاني پیغه‌مبه‌ری ئازیزی ﷺ به‌ درۆ ده‌خسته‌وه، کاتی مردن په‌خه‌ی پی گرتن، له سه‌ر جیگه‌ مردن راکشا، هه‌موو یاده‌وه‌رییه‌كاني دینه‌وه یاد، به‌لام چیت هه‌چ شتیک سوودی نییه، چونکه ئه‌وه‌تا روحه‌که له گه‌رووی ده‌رچوو.. چه‌ند به‌سته‌زمانه!! ئیمامی ئه‌حمه‌د له (مسند) هه‌کیدا و ابن‌ماجه له (سنن) هه‌کیدا به‌ سه‌نه‌دیکي (صحیح) ریوايه‌تیا‌ن کردوه له فه‌رمووده‌ی (بسری کوپي جاش) وه‌ه: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بَصَقَ يَوْمًا فِي كَفِّهِ، فَوَضَعَ عَلَيْهَا أُصْبُعَهُ، ثُمَّ

١ - أخرجه أحمد (٢١٠/٤) وابن ماجه (٢٧٠٧) وقال في (الزوائد) : إسناده صحيح ورجاله ثقات (ووافق العلامة الألباني في (الصحيحه) (١١٤٣) .

قَالَ: ((قَالَ اللَّهُ: ابْنِ آدَمَ أَنِّي تُعْجِزُنِي وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ مِثْلِ هَذِهِ؟ حَتَّى إِذَا سَوَّيْتُكَ وَعَدَلْتُكَ، مَشَيْتَ بَيْنَ بُرْدَيْنِ وَلِلْأَرْضِ مِنْكَ وَثِيدٌ، فَجَمَعْتَ وَمَنَعْتَ، حَتَّى إِذَا بَلَغْتَ التَّرَاقِي، قُلْتَ: أَتَصَدَّقُ، وَأَنْتَى أَوَانُ الصَّدَقَةِ؟)) واته: رُوڙيڪ پيغمبري خواجہ ﷺ تفي کرده ناو له پي خوي و په نجهي خسته سهری و گوتي: خواي گه وره ده فهرموي: نهی نه وهی ئا دهم چون له ده سه لاتم دهرده چي که چي من له شتي وا توم دروست کردوه؟ تاكو نه دنامه کاني به جواني ريک خستوي، له نيوان دوو کراس و جلو به رگدا ري ده که يت و قورسي و گرانييت به سهر زه وييه وهيه، سه روهت و سامانت کو ده کرده وه و له خه لکيت ده گرته وه، تاكو روحت گه يشته گه رووت، گوت: ئيستا سامان ده به خشم، نه و کاته کاتي به خشين که ي ماوه؟!))

له م کاته دا قوناغي دلتيابي ديت، به چاوه کاني خوت روداوه کان ده بيئي، وه کو دهرچووني مه سيجي ده ججال و يه نجوج و مه نجوج و عيساي کوړي مه ريه م و مه لاتني روڙ له روڙئاواوه، نه م هه موو روداوانه توي گواسته وه بو قوناغي دلتيابي به راورد کردني راستيه کان، نه مجار له و روڙه ي که روڙ له روڙئاواوه دهرده چيت هه ر هه مان روڙ گيانداره سه يره که دهرده چيت!!

نايا نه و گيانداره سه يره (الدابه) چيه؟ خواي گه وره ده فهرموي: ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَاثِرُوا بِإِيبَتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾ (النمل: ۸۲) واته: کاتي که فهرماني سزاي نه وانه دراو برياريش درا که قيامت بيت، نه و له سکی زه ويذا (دابه الأرض) يان بو دهرده هينين قسه يان له گه ل ده کا و ده لي: به راستي زوربه ي نه م خه لکه باوه پيان به ثايه ته کاني ئيمه نه هيناوه يه قينيان پيان نه بوو.))

هه رگيز نکولي مه که!! تو بو گوئي خوت ته له فون ده بييسي قسه ده کات و به چاوه کانت ته له فزيون ده بييني قسه ده کات، چيتر هه رگيز نه و شتانه له گه ل عه قلي خوتدا به راورد مه که، بويه هيچ که سيکي ژير بو ي نيه دهرباره ي نه و نيشانه و روداوانه بدوي ته نها به به لگه ي قورئان و فهرمووده کاني پيغمبري ئازيز نه بيت ﷺ.

نيمامي (مسلم) له (صحيح) ۱ هكهيدا ريوايه‌تي كړدوه له فهرمووده‌ي (عبدالله‌ي كوپي عمرو) هوه كهوا خوښه‌ويست ﷺ فهرموويه‌تي: ((إِنَّ أَوَّلَ الْآيَاتِ خُرُوجًا طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَخُرُوجُ الدَّابَّةِ عَلَى النَّاسِ ضُحَى، وَأَيُّهُمَا مَا كَانَتْ قَبْلَ صَاحِبَتِهَا، قَالَ الْآخَرَى عَلَى إِثْرِهَا قَرِيبًا)). واته: يه‌كه‌مين نيشانه‌يه‌ك دهرده‌چيټ هه‌لاتني روزه له روزناواوه و دهرچووني ده‌عباكه‌يه بؤ سر خه‌لكي له چيشته‌نگاودا، هه‌ركامه‌يان پيش نه‌ويان بوو نه‌وي تريشي به شويندا نزيكه)).

من پيش نيستا نه‌و فهرمووده‌يه‌م باس كرد كه له (مستدرک الحاكم) دا به سه‌نه‌ديكي (صحيح) هاتوه كهوا خوښه‌ويست ﷺ فهرموويه‌تي: ((الأمّارات خرزات منظومات في سلك، فإن يقطع السلك يتبع بعضها بعضها)) واته: نيشانه‌كان وه‌ك ده‌نكه‌كان له ده‌زويه‌كدا هونراونه‌ته‌وه، نه‌كه‌ر ده‌زوه‌كه بچرا نه‌وا شوييني يه‌كتر ده‌كه‌ون)).

نه‌كه‌ر بگه‌ريټته‌وه بؤ كتيبه‌كاني ته‌فسير و ميژوو و چيرؤكه‌كان نه‌وا هه‌والي زور سه‌ير ده‌بيني، چه‌نده‌ها ريوايه‌تي زور نامؤ ده‌بيني له باره‌ي زينده‌وه‌ره سه‌يره‌كه‌وه (الدابه) هاتوون ۲، به‌لام هه‌ركيز مروفتيكي ژير بؤي نيه، نه‌كه‌ر ريژ له زانست و عه‌قل و به‌لگه و ليكولينه‌وه‌ي زانستي بگريټ خؤي خه‌ريك بكات به‌و هه‌والانه‌وه، يان خؤي خه‌ريك بكات به‌و خه‌يالآت و چيرؤكه نه‌فساناوبيانه‌وه، به‌لكو ته‌نها نه‌وه‌ي قورئان و فهرمووده‌كان باسيان كړدوه به‌سه بؤ نيمه‌گوټي لي بگريڼ، له‌و به‌لگه‌يانه‌دا هاتوه كهوا زينده‌وه‌ره سه‌يره‌كه دهرده‌چيټ و ديټه‌گوفتار و له

۱ - أخرجه مسلم (۲۹۴۱)

۲ - هه‌نديك باسي نه‌وه ده‌كه‌ن كه زينده‌وه‌ره‌كه به‌چكه‌ي حوشتره‌كه‌ي پيغهمبر (صالح) ه ! هه‌نديكيان ده‌لټن: نه‌و ماره‌يه كه له سر كه‌عبه‌ ده‌ركوت و له به‌رده‌م قوره‌يش وه‌ستا كاتي ويستيان كه‌عبه‌ نؤژن بگه‌نه‌وه و هه‌نديكيان وه‌سفي نه‌و زينده‌وه‌ره ده‌كه‌ن كه گوايه‌ سه‌ري وه‌كو سه‌ري گايه و گوټيه‌كاني وه‌كو گوټي فيله و چاوه‌كاني چاوي به‌رازه ! هه‌موو نه‌وانه هيج بناغيه‌كي نيه و هيج به‌هايه‌كي زانستي نيه و نابيټ خؤماني پټوه سه‌رقال بگه‌ين، ته‌نها قورئان و فهرمووده‌كانشان به‌سه چونكه نه‌و شتانه شتي غه‌بيڼ و نابيټ هيج عه‌قليك به‌شداري تيډا بكات هه‌رچه‌نده خاونه‌كه‌ي زيړه‌ك و ليهاټوو بي، نه‌گينا نه‌وه قسه به‌سر خواوه ده‌كات به‌بي زانياري .

که ځه ټکيدا قسه ده کات به گوښتاريکی روون و ناشکرا، بؤ ئه وهی پټيان بلټيت و هه وال به ئه وان بگه يه نټيت که وا خه لکی باوه پريان به ئايه ته کانی خوا نه هيتاوه و به درويان خستوه ته وه و دنيا نه بوون، چه نده ها جار له پاش پټغه مبه ران زانايان يادی ئه وانی خستوه که چی ئه وان گالته يان پټي ده کردن و باوه پريان نه ده کرد و به درويان ده خستنه وه، به لام که سی ئيماندار که باوه پري به ئايه ته کانی خوا و فرموده کانی پټغه مبه ران عليه السلام هيتاوه به دنيا ييه وه ده زانټيت که وا ئه و زينده وه ره سه يره ئايه ټيکه له ئايه ته کانی خوی په روه ردگار، هه روه ها نيشانه يه که له نيشانه گه وره کانی قيامت، ده رده چټت بؤ ئه وهی که سی ئيماندار و بټباوه پري له يه ک جيا بکاته وه و دياريان بکات - ئه ی په روه ردگارمان بمانپاريژه - که سی ئيماندار ديارى ده کات و نټو چاوانى روناك ده بټته وه، که سی بټباوه پري ديارى ده کات و سه ر لووتى ره ش ده بټته وه، هه روه کو ئيمامى نه حمده له (مسند)^۱ کهيدا ريوايه تی کرده له فرموده ی (ابو امامه) وه که وا خو شه ويست عليه السلام فرموده ی: ((تَخْرُجُ الدَّابَّةُ فَتَسْمُ النَّاسَ عَلَى خَرَاطِيمِهِمْ، ثُمَّ يَغْمُرُونَ فِيكُمْ حَتَّى يَشْتَرِيَ الرَّجُلُ الْبَعِيرَ، فَيَقُولُ: مِمَّنْ اشْتَرَيْتُهُ؟ فَيَقُولُ: اشْتَرَيْتُهُ مِنْ أَحَدِ الْمُخْطَمِينَ)) واته: زينده وه ره که ده رده چټت و خه لکی ديارى ده کات له سه ر لووتيان تاكو له نټوانتندا بلاو ده بنه وه تا پياوټك و شتر ټك ده كړټت و پټي ده گوتريټ: له كى ئه و و شتره ت كړي، ئه ويش ده ټټيت: له يه كى له ديارى كراوه كان))

هه روه ها فرموده يه كى تر هه يه و پالټشتى ئه و فرموده يه يه، (ئيمامى نه حمده) و (الترمذي) و (ابن ماجه) و (الطبري) و (اسحاق ي كوپى راهويه) له (مسند)^۲ هه كيدا ريوايه تيان كړده به سه نه ديک كه (على كوپى زيد) ي تټدابه له

۱ - أخرجه أحمد (۲۶۸/۵) والبخاري في (التاريخ الكبير) (۱۷۲/۲/۳) وابن مريويه كما في (الدر المنثور) وابو نعيم الأصبهاني في أخبار أصبهان (۱۲۴/۲) والبقوي في الجعديات (۲۴۶۸) بسند صحيح عن أبي امامة أما تضعيفه بعمربن عبد الرحمن ابن عطية بن دلاف فما لا وجه له ، فقد وثقه ابن المديني كما في (سؤالات) محمد بن أبي شيبة (۱۱۴) ووثقه كذلك ابن حبان والهيثمي ، أنظر (الصحيحه) (۳۲۲) وتعليق الأرنؤوط على المسند (۲۲۳-۸) .

۲ - أخرجه أحمد (۲۹۵/۲، ۴۹۱) والترمذي (۳۱۸۷) وقال: - هذا حديث حسن غريب ، وابن ماجه (۴۰۶۶) والحاكم (۴۸۵/۴) والطيالسي (۲۶۷۸) والطبري في (تفسيره) (۸۲) واسحاق في (مسنده) (۴۴۲) وهو في (الضعيفة) (۱۱۰۸) و (ضعيف الجامع) (۲۴۱۳)

فهرموده‌ی ابو هريره‌وه كه‌وا پيغه‌مبه‌ري خواﷺ فهرموويه‌تي: ((تَخْرُجُ الدَّابَّةُ مَعَهَا عَصَا مُوسَى، وَخَاتَمُ سُلَيْمَانَ، فَتَجْلُو وَجْهَ الْمُؤْمِنِ بِالْعَصَا، وَتَخْتُمُ أَنْفَ الْكَافِرِ بِالْخَاتَمِ، حَتَّى إِنَّ أَهْلَ الْخَوَانِ لَيَجْتَمِعُونَ، فَيَقُولُ هَذَا: يَا مُؤْمِنُ، وَيَقُولُ هَذَا: يَا كَافِرُ))
واته: زينده‌وه‌ره‌كه دهرده‌چيټ و داره‌كه‌ي (موسا) و نه‌نگوستيله‌كه‌ي (سليمان) ي پيټيه به داره‌كه رووي ئيمانداران پاك ده‌كاته‌وه و به نه‌نگوستيله‌كه لووتي بي باوه‌پ ديارى ده‌كات، تاكو خه‌لكانيك له سهر يه‌ك سفره داده‌نيشن، يه‌كيكيان به نه‌ويتر ده‌ليټ: نه‌ي ئيماندار، نه‌ويش ده‌ليټ: نه‌ي بيباوه‌پ))

جا نه‌و زينده‌وه‌ره له زه‌وييه‌وه دهرده‌چيټ، له كاتيكا خواي گوره ويستي له سهر بيټ، له‌و روژه‌ي كه روژ له روژئاووه دهرده‌چيټ نه‌و زينده‌وه‌ره سهره دهرده‌چيټ، بو نه‌وه‌ي له گه‌ل خه‌لكيدا قسه بكات، بو نه‌وه‌ي هه‌واليان پي بگه‌يه‌نيټ كه‌وا خه‌لكي به ئايه‌ته‌كاني خواي گوره باوه‌ريان نه‌هيئاوه، هه‌رچه‌نده له پاش نه‌وه هه‌ركه‌سي باوه‌پ بهيني نه‌وا باوه‌په‌كه‌ي هيچ سوود و بايه‌خيكي نيه، چونكه هه‌روه‌كو باسم كرد: نه‌گه‌ر زينده‌وه‌ره سهره‌كه دهرچوو و روژ له روژئاووه دهرچوو و نه‌و دوكه‌له دهركه‌وت كه سهر زه‌وي پي ده‌كات، نه‌گه‌ر نه‌و دوكه‌له توشي موسلمان بيټ هه‌روه‌كو نه‌ويه كه سيك توشي هه‌لامه‌ت بيټ كه ئيستا روژانه ده‌بينين، به‌لام كه‌سي بيباوه‌پ نه‌م دوكه‌له ده‌چيټه ژورده‌وه‌ي و ده‌بيټه ه‌وي په‌له‌ماندن له هه‌موو لايه‌كه‌وه ليټي دهرده‌چيټ، نه‌مه‌شه نيشانه‌يه‌كه له نيشانه گه‌وره‌كاني قيامه‌ت.

پاش نه‌وه خواي گوره بايه‌كي خوڤ و هيمن ره‌وانه ده‌كات، بو نه‌وه‌ي گياني ئيمانداره يه‌كتابه‌رسته‌كان بكيشي له سهر زه‌ويدا، هيچ كه‌سيك ناهيلي له سهر زه‌ويدا به نه‌ندازه‌ي ده‌نكه گه‌رديله‌كه ئيمان له‌دايدا بيټ ئيلا گياني ده‌كيښيټ و ده‌مريټ، هه‌روه‌كو چوټ له (صحيح مسلم) دا هاتوه له فهرموده‌ي (عبدالله ي كوپي عمرو) وه كه‌وا خوڤه‌ويست ﷺ فهرموويه‌تي: ((يُرْسِلُ اللَّهُ رِيحًا بَارِدَةً مِنْ قَبْلِ الشَّامِ فَلَا يَبْقَى عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ أَحَدٌ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ خَيْرٍ أَوْ إِيمَانٍ إِلَّا

قَبَضَتْهُ، حَتَّى لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ دَخَلَ فِي كَبَدٍ جَبَلٍ لَدَخَلَتْهُ عَلَيْهِ)) واته: خوای گه‌وره بایه‌کی سارد له رووی شامه‌وه ره‌وانه ده‌کات، هیچ که‌سیک له سهر رووی زه‌ویدا نامینیت‌ه به نه‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک ئیمان یان خه‌یر له دلیدا بیټ ئیلا ده‌یکشیت، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر که‌سیکتان بجیته ناو جه‌رگه‌ی چیا‌کانه‌وه نه‌وا شوینی ده‌که‌وټ و پټی ده‌کات)).

عبدالله ی کوږی عمرو ده‌فه‌رموټ: ((ثم ببقى شرار الناس عليهم تقوم الساعة))^۱ واته: نه‌مجار خراپه‌کاران ده‌میننه‌وه و قیامت به سهر نه‌واندا هه‌لده‌ستیت)).

له ږیوايه‌تیکی تردا که له (صحیح مسلم)^۲ دا هاتوه له فه‌رمووده‌ی (أنس) هوه که‌وا خو‌شه‌ویست ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((لا تقوم الساعة حتى لا يقال في الأرض الله الله)) واته: قیامت هه‌لناسیت تا‌کو له سهر زه‌ویدا که‌س نامینیت بلټ: الله الله)).

هه‌روه‌ها له (صحیح مسلم)^۳ هاتوه له فه‌رمووده‌ی (ابوهریره) هوه که‌وا خو‌شه‌ویست ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ رِيحًا مِنَ الْيَمَنِ أَلَيْنَ مِنَ الْحَرِيرِ، فَلَا تَدْعُ أَحَدًا فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ - وفي رواية - مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ إِيْمَانٍ إِلَّا قَبَضَتْهُ)) واته: خوای گه‌وره شنه‌بایه‌ک له یه‌مه‌نه‌وه هه‌لده‌کات نه‌رم و ناسکتره له ئاوریشم، هه‌ر که‌سیک به نه‌ندازه‌ی دانه‌ویله‌یه‌ک ئیمان - له ریوايوټیکی تردا - به نه‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک ئیمان له دلیدا بیټ گیانی ده‌کیشیت)).

جا نه‌و بایه ره‌نگه بایه‌کی (یه‌مانی) بیټ واته له رووی یه‌مه‌نه‌وه هه‌لده‌کات، له پاش کۆکردنه‌وه‌ی هه‌موو ده‌قه‌کان، یان ره‌نگه هه‌لچوونی نه‌و بایه له یه‌کی له‌و دوو هه‌ریمه‌وه بیټ و پاشان بگاته نه‌ویتر.^۴

داوا له خوای بالاده‌ست ده‌که‌م یارمه‌تی داپټم بۆ نه‌وه‌ی روداوه‌کان پټکه‌وه بیه‌ستم، هه‌روه‌ها نیشانه‌کان پټکه‌وه گری‌ بده‌م، بۆ نه‌وه‌ی به‌ باشی له مانا‌که‌ی

۱ - أخرجه مسلم (۱۹۲۴).

۲ - أخرجه مسلم (۱۴۸) عن أنس .

۳ - أخرجه مسلم (۱۱۷) .

۴ - شرح مسلم (۲۳۱/۱) .

تېبگهيت، بۇ ئوۋى بە دل و عەقل له يەك كاتدا بژيت.

دەلئيم: پوختەى قسەكان ئوۋىيە، دوکەلئىك دەر دەر دەر چيټ و پاشان بايەكى سارد
هەلدەكەت و گيانى ئيمانداران دەر كيشى، دەر بېتە ھۆى ئوۋىيە كە تەنھا يەك ئيماندار
له سەر رووى زەويدا نە مېنىت، پاش ئوۋىيە چەند نيشانە يەكى گەرە ھەن، وەكو
سى رۇچوۋنەكە و ئوۋىيە ئاگرەى له رۇژھەلاتوۋە دەر دەر چيټ يان له يە مەنەوۋە خەلگى
رادە مەلئيت بەرەو رۇژئاوا.^۱

له سۆز و مېرەبانى خوا ئوۋىيە كە ئومەتى (محمد) ﷺ ئوۋىيە نيشانە سامناك و
ترسناكە نابېنن، چونكە ئوۋىيە نيشانە يە له نمونە و ئايەتى سزاي خواى گەرەن،
بۆيە تەنھا بېباۋە پان ئوۋىيە نيشانە يە دەبېنن.

جا ئيمانداران ھەموو مردوون و كوچى دوايان كرددو، بۆيە لېرەدا ھېچ سەير
نەبېت لاي تۆ ئەگەر بېلئيم: لەم قۇناغەدا كەعبەى پېرۆز دەر روخېنرېت! بەلئى، چونكە
لەو كاتەدا تەنھا ئيماندارىكېش نەماۋە بۇ ئوۋىيە ھەجى مالى خوا بىكات چونكە
قىامەت راستەوخۇ لە پاش ئوۋىيە روداۋانە ھەلدەستېت، بەلام بەكات و پېوۋەرى ئېمە
نېيە، بەلكو ئوۋىيە لە زانست و زانىارى خواى گەرە يە - پاكى و بى گەردى بۇ ئوۋىيە
زاتە پېرۆزە - ھەموو ئيمانداران دەر مەن و چيتر ھېچ كەسېك ھەج ناكات.

له (مستدرک الحاكم) و (مسند أبى يعلى)^۲ دا ھاتوۋە لە فەرمودەى (ابو
سعيدالخدري) يەوۋە كەوا خۇشەويست ﷺ فەرمودىيەتى: ((لا تقوم الساعة حتى لا
يُحجَّ البيت)). واتە: قىامەت ھەلئاسېت تاۋەكو ھەجى مالى خوا ناكريټ)).

ھەرەھا لە (صحيح البخارى و مسلم)^۳ دا لە فەرمودەى (ابو ھريرە) ۋە ھاتوۋە
كەوا پېغەمبەرى ئازيز ﷺ فەرمودىيەتى: ((يُخرب الكعبة ذو السويقتين من الحبشة))
واتە: خاۋەننى دوو لاقى بارىك لە ھەبەشە كەعبە دەر روخېنرېت)) ئا بەو شېۋە يە
پېغەمبەرى ئازيز ﷺ ۋەسفى ئوۋىيە كەسەمان بۇ دەرەكات كە كەعبەى پېرۆز

۱ - أخرجه مسلم (۲۹۰۱) عن حذيفة بن أسيد .

۲ - أخرجه الحاكم (۴/۵۵۳) وصححه على شرط الشيخين ، وأبو يعلى (۹۵۶) وابن حبان (۱۸۸۴) وعلق البخاري في (صحيحه) (۱۵۹۳) وصححه الألباني في (الصحيحه) (۲۴۲۰) .

۳ - أخرجه البخاري (۱۵۹۶) و مسلم (۲۹۰۹)

ده روځينيت، وهسفي رهنكي دهكات، وهسفي شيوهي دهكات، وهسفي لاقه كاني دهكات و دهليت: ((يُخْرَبُ الْكَعْبَةُ ذُو السُّوَيْقَتَيْنِ)).

الحافظ له (الفتح) ^۱ دا ده فهرمويت: ((هَيَّانَاهُ وَهِيَ (سُوَيْقَةُ) يَ بِه شِيُوهُ (مَثْنَى) كه نه ویش بچووککراوهي وشه ي (ساق) ه واته: خاوهني دوو لاقی باریکه)).

له (صحيح البخاري) ^۲ دا هاتوه له ريوايه تي (ابن عباس) هوه پيغه مبهري خوا ^۳ فهرموويه تي: ((كَأَنِّي بِهِ)) واته: هر ده ليتي ده بيينم و له پيش چاومه، ((أَسْوَدُ أَفْجَحٍ، يَقْلَعُهَا حَجْرًا حَجْرًا))، پاكي و بي گهردي بؤ خوا، نه و هسغه چهند به وردی باس کراوه! ؟ نه و زانيمان کابرايه كي رهش پيسته، نه ي واتي: ((الْأَفْجَحُ)) چييه؟ أفجح: واته: نيوان هردوو لاقی له يه که وه دووره، ((يَقْلَعُهَا حَجْرًا حَجْرًا)) واته: به رد به رد که عبه له بن ده رده هيني.

له (مسند أحمد) ^۴ دا هاتوه به سه نه ديک که (الحافظ ابن كثير) به (جيد) ي زانيوه له فهرمووده ي (عبدالله ي كوري عمرو) ده ليت: گويم ليئوو پيغه مبهري خوا ^۵ فهرموويه تي: ((يُخْرَبُ الْكَعْبَةُ ذُو السُّوَيْقَتَيْنِ مِنَ الْحَبَشَةِ، وَيَسْلُبُهَا حَلِيَّتَهَا وَيَجَرِّدُهَا مِنْ كِسْوَتِهَا، وَلَكَّأَنِّي أَنْظَرُ إِلَيْهِ أَصِيلِعَ أَقْبِدِعَ يَضْرِبُ عَلَيْهَا بِمَسْحَاتِهِ وَمِغَاوِلِهِ)) واته: کابرايه كي خاوهن دوو لاقی باريك که عبه ده روځينيت، هه موو خشه كاني ده بات و بهرگه كشي لي ده كاته وه، هر ده ليتي له پيش چاومه و ده بيينم کابرايه كي سر روتي گوجه، به خاكه ناز و قولنگه كه ي لي ده دا)). واتي اصلع: نه و كه سه ي كه له پيشه وه سهري رووتاوه ته وه.

له فهرمووده يه كي (صحيح) دا له (مسند أحمد) ^۶ هاتوه له فهرمووده ي (ابو هريره) وه كه وا خو شه ويست ^۷ فهرموويه تي: ((وَلَنْ يَسْتَحِلَّ الْبَيْتَ إِلَّا أَهْلُهُ فَإِذَا

۱ - الفتح (۵۲۹/۳).

۲ - أخرجه البخاري (۱۵۹۵).

۳ - أخرجه أحمد (۲۲۰/۲) وقال الحافظ ابن كثير في (النهاية في الفتن) (۷۰) وهذا إسناد جيد قوي (وصححه العلامة الألباني بشواهد في (الصحيح) (۵۵۵/۱/۶)).

۴ - أخرجه أحمد (۲۹۱/۲، ۳۱۲) وابن أبي شيبة في (المصنف) (۵۲ - ۵۲/۱۵) والحاكم (۴۵۲/۴ - ۴۵۳) وصححه الألباني في (الصحيح) (۲۷۴۳).

اسْتَحْلَوْهُ، فَلَا يُسْأَلُ عَنْ هَلَكَةِ الْعَرَبِ، ثُمَّ تَأْتِي الْحَبْشَةُ فَيُخْرِبُونَهُ خَرَابًا لَا يَعْمُرُ بَعْدَهُ أَبَدًا)). واته: كهس كه عبه به حه لال نازانيت جگه له نه هله كه ي، كه به حه لاليان زاني كهس پرسياړي فه وتاني عه رب ناكات پاشان حه به شيبه كان دين و كه عبه ويران ده كن به شپوه يه ك چيتر هه رگيز توژهن ناكړي ته وه)).

كه و ابوو ئه ي موسلمانان په له بكن له سهردان و زياره تي ئه و ماله پيروزه، ئه ي خودايه .. بى به شمان مه كه له سهرداني ئه و ماله پيروزه و حه ج و عه مره مان به نسيب بكه و چاومان بگه شي ته وه به بينيني ئه و جيگه به نرخ و به به هايه هه رتو پشت و په ناماني و توانات به سهر هه موو شتيكدا هه يه .

براكانم... له سهر رووي زه ويدا هيچ كه سيك ناميني ت ته نها خراپه كاران نه بيت، قيامه تيش ته نها به سهر ئه و اندا هه لده ستيت، هه ر ئه وان دواين نيشانه كاني قيامت ده بينن كه بريتيه له و سى روچوونه: روچوونيك له روژه لات و روچوونيك له روژئاواوه و روچوونيك له نيمچه دورگه ي عه ربه وه، ماناي روچوونيش ناشكرايه، واتا له ناوچون له خواره وه: له فهره نكي (لسان العرب) دا هاتوه: ((الخشف: روچووني زه وي و ئه وه ي به سهر يه وه يه به ناخي زه ويدا، (خشف الله به الأرض خسفا) خوي گه وړه كړي به ناخي زه ويدا، ئه و ئايه ته پيروزه هه ربه و مانايه هاتوه كه ده فهرموي: ﴿خَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ﴾ (القصص: ۸۱) واته: سهره نجام خوي و خانوه كه يمان برد به ناخي زه ويدا به سامان و گه نجينه كه شيه وه)).

خوي گه وړه ئه هلي روژه لات و روژئاوا و ناوچه رگه ي دورگه ي عه رب ده كاته ژير زه ويدا.....

هه روه كو باسم كړد له م قوناغه دا ته نها يه ك كه سى ئيمانداري يه كتاپه رست له سهر رووي زه ويدا نه ماوه، له سهر زه ويدا هيچ كه سيك نه ماوه بليت: الله الله، خراپه كاراني سهر زه وي هه ر ئه وانن كه ئه و سى روچوونه و ناگره كه ده بينن. پتغه مبهري نازيز ﷺ ده فهرموي، هه روه كو له فه مووده ي (حذيفة) وه هاتوه و له پيشدا باسم كړد: ((خشف بالشرق، وخسف بالمغرب، وخسف بجزيرة العرب،

وآخر ذلك نار)) واته: سى رچوون روو ده دات: (رچوونيك له روزه لات) و (رچوونيك له روزه ناواه) و (رچوونيك له دورگى عره به وه) وه له كوتايي نه وانه (ناگرېك دهرده چيت).

ثايا نه و ناگره چييه؟ خوشه ويست ﷺ ده فهرمويت: ((وآخر ذلك نار تخرج من اليمن)) واته: له كوتايي نه وانه ناگرېك له يه مهنه وه دهرده چيت. سهره تاي دهرچوونى ناگره كه له يه مهنه وه يه ((من قعر عدن)) واته: له قولايي شارى عه دهنه وه، هر وه كو دهرزنن عه دهن شارېكي به ناوبانگ و ناسراوه و ولاى يه مهنش ناشكرا و ناسراوه، ((تطرد الناس إلى محشرهم)) واته: خه لكى راده ماليت به ره و مه حشر. واته: زه وى مه حشر.

ژيانى دونيا كوتايي پيها، نيشانه گوره كانى قيامت كوتايي پيها. له پاش نه وه قوناغيكي تر ده ست پى ده كات كه به ته ووى جياوازه له و قوناغه كانى تر، به فووكردنى كه په نادا ده ست پى ده كات و هه موو زه مين دينيت له رزه، هه موو په يوه ندييه كانى گه ردوون و سر زه وى تيك و پيك ده شكيتيت، كاتيك كه خوى په روه دگار فرمان ده كاته ئيسرافيل به فووكردن به كه په نادا، ثايا نه م كه په نايه چييه؟

ثيامى (أحمد و ابو داود و الترمذي)^۱ به سهنه ديكي (صحيح) ريوايه تيان كرده له فهرمووده (عبدالله كورى عمرو) وه ده فهرمويت: ((جاء أعرابي إلى النبي ﷺ فقال: ما الصور؟ قال: ((قرن ينفخ فيه)) واتا: كابرايه كى ده شته كى هات بوى پيغه مبهري خوا ﷺ و فهرمووى: ثايا (الصور) چييه؟ نه ويش فهرمووى: كه په نايه كه فووى پيدا ده كريت))، (القرن) وه كو كه په نايه (بوق). ثايا كى فووى پياده كات؟ نه وه (ئيسرافيل) ه.

ثايا (ئيسرافيل) كييه؟ فريشته يه كه له فريشته كانى پادشاي پادشاك، فووكردنى كه په ناي پيسپيردراوه، نه وه كار و پيشه ي نه وه و له و پيناوه دا دروست

۱ - أخرجه أحمد (۱۶۲/۲، ۱۹۲) و ابو داود (۴۷۴۲) و الترمذي (۲۴۳۰) و النسائي (۱۱۲۵۰) و الحاكم (۴۳۶/۲) و ابن حبان (۲۵۷۰) و قال الترمذي: هذا حديث حسن، وصححه العلامة الألباني في (الصحيحة) (۱۰۸۰).

كراوه، هه‌روه‌كو ئاشكرايه فریشته‌كان هه‌ر یه‌كه و كارێكی پێ سپێردراوه، جبریل وه‌حی پێ سپێردراوه، ميكائیل باران و رزق و رۆزی پێ سپێردراوه، (ملك الموت) گیان كێشانی پێ سپێردراوه، فریشته‌ی تره‌ن له‌ كرتۆشدان و هه‌رگیز سه‌ریان به‌رز ناكه‌نه‌وه، فریشته‌یه‌ك سه‌ری نه‌وی كردوه له‌ به‌ر ده‌ستی خوادا و به‌رزی ناكاتوه، فریشته‌یه‌ك راوه‌ستاوه و ئه‌وه‌ كاره‌كه‌یه‌تی، فریشته‌یه‌ك ته‌سبیحات ده‌كات، فریشته‌یه‌ك داواى لیخۆشبوون و ئیستغفار ده‌كات، فریشته‌یه‌ك به‌ ده‌وری (بيت المعمور) دا له‌ ئاسمانی هه‌وته‌م ده‌سوپیته‌وه، هه‌ر فریشته‌یه‌ك كارێكی هه‌یه‌و له‌و پێناوه‌دا دروست كراوه، هه‌رگیز له‌ زیكری خوا و ته‌سبیحات راناوه‌ستن و ده‌ست هه‌لناگرن، خواى گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ (التحریم: ٦) واته‌: نافه‌رمانی خوا ناكه‌ن له‌ هه‌رشتێك فه‌رمانیان پێ بكا و هه‌ر فه‌رمانیكیشیان پێ بسپێرێ به‌ خێرایى ئه‌نجامی ده‌ده‌ن))، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ﴾ (الأنبياء: ٢٠) واته‌: به‌رده‌وام به‌ شه‌و و به‌ رۆژ هه‌ر ته‌سبیحات و پاكانه‌ ئه‌كه‌ن و هه‌یج كات ده‌ست هه‌لناگرن و به‌لكو هه‌رده‌م ته‌سبیحی ده‌كه‌ن)). به‌لام كار و پێشه‌ی ئیسرافیل ته‌نها ئه‌وه‌یه‌ كه‌ فوو بكات به‌ كه‌په‌نادا، ئایا ژماره‌ی فووكرده‌كان چه‌ندن؟ ئه‌هلی زانست و زانیاری له‌و بابه‌ته‌دا یه‌كه‌ده‌نگ نین، هه‌ندیكیان ده‌لێن: ژماره‌ی فووكرده‌كان دوو دانه‌ن^١، به‌لام رای په‌سه‌ند ئه‌وه‌یه‌ — والله أعلم — كه‌ سێ فووكرده‌: فووكرده‌نیکی ترس و داچله‌كینه (نفخة الفزع)، فووكرده‌نیکی بیهۆشكردن و بورانه‌وه‌یه (نفخة الصعق)، فووكرده‌نیکی زیندوووبونه‌وه‌یه (نفخة البعث).

خواى گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ دَخِرِينَ﴾ (النمل: ٨٧) واته‌: ئه‌و رۆژه وه‌بیربێنه‌ ئه‌ی موچه‌مه‌د ﷺ كه‌ فووته‌كړی به‌ كه‌په‌نادا بۆ مراندنی هه‌مووان، هه‌ركه‌س له‌ ئاسمانه‌كان و له‌زه‌ويدا هه‌یه‌ ترس و بيمێكی رۆژ دایده‌گړی و هه‌موو ئه‌مرن جگه‌

١ - انظر: (التذكرة) للقرطبي (ص ٢٠٩ ط الكتب العلمية) فقد رجح أنها ثنتان، وكذا الحافظ ابن حجر في (الفتح) (٣٧٧/١). أما ابن تيمية وابن كثير وابن العربي فقالوا: هي ثلاث نفخات، ولكل فريق من هؤلاء دليله. راجع (مجموع الفتاوى) (٣٤١/١) و (٣٩٤/٣) والبدایة والنهاية (٤٧/١) والنهاية في الفتن (٩١، ٩٥).

له وانه كه ويستی خوا وایه نه ترسن و بمینن ئیتر دواي زیندوو کردنه وه هه موو به ملکه چی و به زه لیلی دینه لای ئه و)).

خوای گه وره ده فهرمویت: ((إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ)) ئایا ئه و كه سه كییه توشی ئه و ترسه نابیت؟

هه ندی له زانایان فهرموویانه: ئه وانه شه هیدان و پیغه مبه رانن (عليهم الصلاه والسلام)، هه ندیک ده لئین: فریشته كانن، به لام من ده لئیم: هیچ شتیک له و باره وه له پیغه مبه ری ﷺ خواوه نه سه لمینراوه، بویه له ئایه تی ((إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ)) راوه ستین هه روه كو چۆن خوای گه وره باسی کردوه، چیتر پئویستیمان به زیاتر نییه، دلنیا به ئه گه ر له وه زیاتر سوودی بوايه بۆ ئوممه تی (موحه ممه د) ﷺ ئه و خوای گه وره باسی ده کرد، بویه ته نها باسی ئه وه ده کهین که له قورئان و سوننه ت دا هاته، داوا له خوا ده کهم هه موومان بگێری له دلخۆشان و به ختیارانی دنیا و دواوژ، هه ر خوی پشت و په نامه نه و توانای به سه ر هه موو شتیکدا هه یه.

جا ئه هلی ته قوا و خۆپاریزان هه رگیز نا ترسن، نه له دنیا دا و نه له دواوژ دا، نه له کاتی سه ره مه رگدا و نه له کاتی زیندوو بو نه وه دا، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ (إبراهيم: ٢٧) واته: ئه وانه که باوه پیا نه به خوا و به گشت برپاره کانی خوا هینا وه، به هوی ئه م وشه جیگر و نه گۆرا وه ی (لا اله الا الله) وه خوا پیگه یان قايم و سابت ئه کا له ژیا نی ئه م دنیا و له ژیا نی ئه و دنیا))

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفَعُوا نَزَّلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (فصلت: ٣٠) واته: بێ گومان ئه و كه سانه ش فهرموویان: په روه ر دگا رمان خوايه پاشان خۆیان راست کرد بوویه وه، واته: زۆر به مه حکه می له سه ر یه کتا په رستی وه ستان و به هیچ لایه کدا لایان نه دا، کاتی مردن، له گۆپدا، له

کاتی زیندووو بونه و هدا فریشته دائه به زنه لایان و پټیان ده لټن: له پاشه روژتان مه ترسن و بو مال و مندا لیشتان - پاش خوتان - دل زویر مه بن ئیمه چاودیریان ده بین موژده تان لی بیت به و به هه شته ی به لټنتان پی ددرا له دنیا دا، مزگیننی بیت نه مړو نه که و نه خوښی و شادی به وه. (٣٠)

ئه ی خودایه .. ئیمان و یه کتاپه رستی و به رده وام بوون و دامه زراو بوونمان به نسیب بکه، من و ئیوه بگپړی له ئیمانداره له خواترس و راستگوزکان، هه ر خو ی پشت و په نامه و توانای به سه ره موو شتیکدا هه یه .

ئیسرافیل فووده کات به که په نادا ئه ویش فووکردنی ترسه و ئه وه یه که م فووکردنه، هه روه کو له فهرمووده یه کدا هاتوه که (أحمد و ابو داود و الترمذی) به سه نه دیکی (صحیح) ریوایه تیان کردوه - له بهر بوونی چهند (شواهد) يك - له فهرمووده ی (ابو سعید الخدری) یه وه، خوښه ویست ﷺ ده فهرمویت: ((كَيْفَ أَنْعَمُ وَصَاحِبُ الْقُرْنِ قَدْ أَلْقَمَ الْقُرْنَ وَاسْتَمَعَ الْإِذْنَ مَتَى يُؤْمَرُ بِالنَّفْخِ)) واته: چوڼ پشوو بدهم و دلخوښ بم له کاتی که ئیسرافیل که په ناکه ی به ده مگرتوه (قوتداوه) و گوئی شلکردوه چاوه روانی ئه وه یه که ی فهرمانی پی ده کریت؟)). له ریوایه تیکی ترده هاتوه ٢: ((وَحَتَّى جَبْهَتُهُ يَسْمَعُ مَتَى يُؤْمَرُ فَيَنْفُخُ)) واته: سه ری دانانوده و گوئی ده گری و چاوه روانی ئه وه یه که ی فهرمانی پی ده کریت))، له ریوایه تیکی ترده هاتوه ٣: ((وَأَصْغَى السَّمْعَ مَتَى يُؤْمَرُ)) واته: گوئی شلکردوه چاوه روانی ئه وه یه که ی فهرمانی پی ده کریت و ئه ویش فوو به که په نادا بکات)).

نایا به باشی و به جوانی له و چهند وشه یه تیگه یشتی؟ ئیسرافیل که په ناکه ی به ده سته وه یه، به ئه سپایی گوئی گرتوه، چاوه کانی تیپریوه و نایتروکیښی، چاوه پوانی فهرمانی خوی گه ورده ده کات له هه ر کات و ساتیکدا، فووی پيدا بکه،

١ - أخرجه أحمد (٢/٧، ٧٣، ٣٧٤) والترمذی (٢٤٣١) وقال: هذا حديث حسن وابن ماجه (٤٢٧٢) بلفظ مقارب وعبد بن حميد في المنتخب (٨٨٦) والحميدي في (مسنده) (٧٥٤) عن أبي سعيد، قال الألباني: حسن لغيره وذلك لأن عطية العوفي ضعيف (١هـ، لكنه توبع (الصحيحة) (١٠٧٩) وللحديث شواهد أوردها الشيخ - رحمه الله تعالى - .

٢ - عند أحمد (١/٣٦٤) عن ابن عباس .

٣ - عند أحمد كذلك (٤/٣٧٤) عن زيد بن أرقم .

نه‌وېش فووی پېدا ده‌کات، فووکردنی ترس که به هوپه‌وه هه‌موو گه‌ردوون و زه‌وی دینیتته له‌رزه — له به‌شی داهاتودا به دريژي باسی نه‌وه ده‌که م — انشاء الله — پېغه‌مبه‌ری نازيز ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((کيف أنعم)) واته: چوون تام و چيژ له ژيان و هرگرم و دلنیا بم له کاتيکدا ئيسرافيل چاوه‌پوانه، له هر ساتيک فوو به که‌په‌نادا ده‌کات!! نه‌و قسه‌يه له سهر هاوه‌لان گران بوو بوپه‌فه‌رموويان: ((فما نقول يا رسول الله ﷺ؟ قال: ((قولوا: حسبنا الله ونعم الوكيل، على الله توكلنا)) واته: نه‌ی پېغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئيمه چي بلين؟ نه‌وېش فه‌رمووی: بلين: حسبنا الله ونعم الوكيل، على الله توكلنا)) چونکه هه‌رکه‌سي نه‌وه بلت نه‌وا به ئيزني خواي گه‌وره ده‌که‌ويته نيو نه‌من و ئاسايش و دلنیايي و ئاراميه‌وه.

خواي گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَأَنْقَلِبُوا إِلَىٰ بَنِيكُمْ مِنْ أَلْفٍ وَفَضْلٍ لَّهُمْ يَمَسُّهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانِ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾ (آل عمران: ۱۷۴) واته: ئينجا له ئاکامي نه‌و پشت به‌ستنه‌يان به خواوه‌وه به به‌خشش و نيعمه‌تيکی فراواني خوا و تووشي هيچ ناخوشي و ناره‌حه‌تييه‌کيش نه‌بوون له‌وه‌په‌شانه ده‌يانکرد هه‌ر له ره‌زاهه‌ندي و خوشنودي خوا ده‌گه‌پان، خواش خاوه‌ني به‌خشش و به‌هره‌يه‌کی نور گه‌وره‌يه.))

ئايا پېغه‌مبه‌ری نازيز ﷺ به‌و شيوه‌يه ده‌ترسيټ؟ به‌لئ، به نه‌ندازه‌ي خوشه‌ويستيت بو خواي بالاده‌ست لئي ده‌ترسيټ و به‌مه‌زني ده‌زانيت، تا چه‌ند خوشه‌ويستيه‌که‌ت زياتر بيټ نه‌وا زياتر دل‌که‌ت پر ده‌بيټ له ترسي نه‌و، دلنياشبه که‌وا سهر زه‌وی هيچ که‌سيکی نه‌ناسيوه له (محمدي کوپي عبدالله) ﷺ زياتر له خواکه‌ي بترسيټ.

له‌گه‌ل مندا بير له‌وه‌فه‌رمووده‌يه‌ي پېغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بکه‌ره‌وه: ((لن يدخل أحداً منكم عمله الجنة)) قالوا: ولا أنت يا رسول الله ﷺ؟ قال: ((ولا أنا إلا أن يتغمدني الله منه بفضل ورحمة))^۱ واته: هيچ که‌سيک کرده‌وه‌کاني خوئ ناياته به‌هشت))

وتيان: ته ناهت تويش ئه ي پيغه مبهري خوا ﷺ? فهرمووي: ته ناهت منيش، مه گهر خوا به ميه ره باني و فزلي خوي بمپوشيٽ)).

جا به ئه ندازه ي ناسينت بو خوي گه وره لي ي ده ترسيت، هه روه ها به ئه ندازه ي خو شه ويستيت بو ئه و و زانياريت ده رباره ي سوز و ميه ره باني و گه وره يي ئه و، پيغه مبهري خو شه ويست ﷺ ده فهرمويت: ((فوالله لانا اعلمهم بالله، واشدهم له خشية))^١ واته: سويند به خوا من له هه موو كه سيك زياتر خوا ده ناسم و له هه موو كه سيك زياتر لي ي ده ترسم)).

له و پيناوه دا پيغه مبهري نازيز ﷺ ده فهرمويت: ((كيف انعم وقد التقم صاحب القرن القرن، وحنى جبهته، و اصغى سمعه ينتظر متى يؤمر)) واته: چون پشوو بدهم و دلخوش بم له كاتيكا ئيسرافيل كه په ناكه ي گرتوه ته دهم و سه ري دانواندوه و گو ي ده گري و چاوه رواني ئه وه يه كه ي فهرماني پي ده كريٽ)).

براكانم... له گه ل ئيوه دا زياتر له باسي ئيسرافيلدا ده بين له پيش ئه وه ي فووي ترس لي بدات، بو ئه وه ي له به شي داها توودا له گه ل ئه و ديمه نه مه ترسيدارانه دا به شيوه يه كي فراوانتر بزين، داوا له خوا ده كه م له دونيا و دواروژدا بمانپاري زي و ئه من و ئاسايشمان له دونيا و دواروژدا پي بسپي زي هه ر خوي پشت و په نامانه و تواناي به سه ر هه موو شتيكا هه يه .

فووکردنی زیندوو بونه وه

(نفخة البعث)

خوای گه وره فه رمان ده کاته (ئیسرافیل) فوو به که په نادا بکات، ئه و فوهی که هه موو بوونه وه ر دینیتته له رزه، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوُهُ دَاخِرِينَ﴾ (النمل: ٨٧) واته: ئه و روزه وه بیربینه ئه ی موحه ممه د ﷺ که فووئه کری به که په نادا بو مراندنی هه مووان، هه رکه س له ئاسمانه کان و له زه ویدا هه یه ترس و بیمیکی زور دایده گری و هه موو ئه مرن جگه له وانه که ویستی خوا وایه نه ترسن و بمینن، ئیتر دوا ی زیندوو کردنه وه هه موو به ملکه چی و به زه لیلی دینه لای ئه و.))

ئه و فوهی که شیواز و رواله تی هه موو جیهان ده گوپی به بی ئه وهی هه شتیك به جی بهیلت، ئه وه فووی ترساندنه .. فووی توقاندنه .. هه ز ده که م ئه و دیمه نه ترسناکه بهیینه پیش چاوی خۆت که توشی خراپه کاران ده بیته، ئه وانه ی قیامه تیان به سه ردا هه لده ستیت، هه روه کو ئه و راستگویی که هه رگیز له خۆه قسه ناکات ﷺ بۆی باس کردوین، بیینه پیش چاوی خۆت زه وی ده ست به له رزین ده کات، ده یشه کینیتته وه هه روه کو با به چرای هه لواسراوی ده کات، زه وی ده له ریته وه و ده له رزی هه روه کو خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿يَتَأَيَّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَوْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوُنَّهَا تُذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَنَضُّعُ كُلِّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾﴾ (الحج)

به راستی ئه و زه مین له رزه یه شتیکی مه زنه، واته: کاریکی گه وره یه و به لایه کی سه خته و کوته ریکی ترسناکه و رووداویکی سامناکه و کاره ساتیکی سه یره .

د مه‌وټ بېهينته پيش چاوى خوت، دايكك كړپه‌كه‌ى له بير ده‌چيت!!
 به‌لكو فرټى ده‌داته سهر زه‌وى له ترسى نه‌وه‌ى كه ده‌بيسى، له ترسى نه‌وه‌ى به
 چاوه‌كانى ده‌بينى، بويه له و ترس و بيمه‌دا خو شه‌ويسترين كه‌سى خوى فه‌راموش
 ده‌كات، له كاتيكدا نه‌و به به‌زه‌يترين كه‌سه بوى، سه‌رسام ده‌بيت له كاتى شير
 پيدانيدا' ﴿وَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا﴾ واته: نافرته‌ى دووگان و سكه‌پر له
 به‌ر نه‌وه‌ى ترسه‌كه‌ى زال بوه به سه‌ريدا و بوه‌ته هوى توقاندى بويه سكه‌كه‌ى
 داده‌نى و له بارى ده‌چيت.))

جا ماناى زه‌مين له‌رزه يان بومه‌له‌رزه نه‌وه‌يه كه ناخ و ده‌روونه‌كان توشى نه‌و
 ترس و بيمه ده‌بن، زه‌وى دټه له‌رزه و ته‌كان ده‌دات، ئاسمان له‌ت وپه‌ت ده‌بيت و
 شق ده‌بات، نه‌ستيره‌كان تاريك ده‌بن و روناكيبان نامينټ، هه‌روه‌ها خو ريش
 تاريك ده‌بيت و روناكى نامينټ و له ده‌ستى ده‌دات، نه‌و درندانه‌ى كه له پيش
 نه‌وه خه‌لكيان ده‌ترسان و ده‌ياننټوقاند ئيستا خويان ده‌ترسن و توقيون، له كاتيكدا
 به‌ره‌وه مه‌حشر ده‌پون، نه‌و وشتر و ولاخانه كه به‌نرخترين شت بوون خه‌لكى —
 به‌تايبه‌تى عه‌ره‌به‌كان — شانازى به‌خاوه‌نداريه‌تیه‌وه بكن، ئيستا هيچ كه‌سيك
 به‌ر ناكات به‌لايانه‌وه و فه‌راموش كراون، روباره‌كان.. ده‌رياك.. زه‌رياك.. تاويان
 سه‌ندوه و گهرم بوونه و بوونه‌ته پارچه‌يه‌ك ئاگر، نه‌و ئاگره به‌كول و گرگرتوه
 فرى ده‌داته ده‌ره‌وه كه هيچ كه‌سيك چو نيه‌تیه‌كه‌ى نازانيت ته‌نها خواى گه‌وره
 نه‌بيت، نه‌و چپايانه كه له به‌ر زورى زه‌ويان پر كرده‌ته‌وه، ده‌روخين به‌سهر
 زه‌ويدا به‌لكو له بن هه‌لده‌كنرين و خاپوور ده‌بن، ده‌يانبينى هه‌روه‌كو خوريه‌كى
 پارچه پارچه به‌ئاسمانه‌كاندا بال ده‌گرته‌وه.

تكام وايه له گه‌ل مندا به‌دلټ له گه‌ل نه‌و روداوانه‌دا بژيت، له پاش فووكردنى
 ترساندن، بى نه‌وه‌ى به‌ته‌واوه‌تى له چهند و چوونى نه‌و ترس و سامه تېگه‌ى كاتيك
 توشى نه‌م گه‌ردوونه ده‌بيت له پاش نه‌و فووكردنه، نه‌گر ده‌ته‌ويت به‌جوانى
 تېگه‌يت نه‌وا ته‌نها له سه‌رته برؤيت نه‌و چهند ئايه‌ته بخوښتیه‌وه له

سوره‌تي (التكوير و الانفطار و الانشقاق).

نيمامي نه‌حمده له (مسند) هكيدا و (الترمذي) له (سنن) هكيدا به س‌ه‌نه‌ديكي (صحيح) ريوايه‌تيان كرده له فه‌رموده‌ي (ابن عمر) هوه كه‌وا خو‌شه‌ويست ﷺ فه‌رمويه‌تي: ((من سره أن ينظر إلى يوم القيامة كأنه رأي عين، فليقرأ: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ و ﴿إِذَا السَّمَاءُ انفطرت﴾ و ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشقت﴾ واته: هه‌ركه‌سيك پي‌ي خو‌شه ته‌ماشاي روي قيامت بكات هه‌روه‌كو نه‌وي به چاوه‌كاني ده‌بييني با سوره‌تي (التكوير و الانفطار و الانشقاق) بخوي‌نيته‌وه)).

له‌گه‌ل مندا بير له و نايه‌ته بكه‌روه و باش تيفكره: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ واته: روناكي روي رويشت و روشنايي نه‌ما ﴿وَإِذَا النُّجُومُ انكدرت﴾ واته: نه‌ستيره‌كان په‌رش و بلاو بوونه‌وه و تاريك بوون، روشنايي و روناكي نه‌وان نه‌ما، هه‌مووي كه‌وتنه ناو ده‌رياكانه‌وه، نه‌وانش هه‌موو ده‌بنه ئاگر و بليسه. ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ﴾ واته: چياكان ده‌روخي‌ن به سهر زه‌ويدا و تيك و پيك ده‌شكين و وه‌كو خورييه‌كي شيكراوي لي ديت، ده‌بيته لميكي شل، هه‌ر وه‌كو خوري ليديت، ده‌بيته تو‌ز و خو‌ليكي په‌رش و بلاو، ده‌بيته تراويلكه. ﴿وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾ وشته‌ر ئاوسه‌كان فه‌راموش ده‌كرين و هيچ كه‌س به لاياندا ناچيت و به‌ره‌لا كران ﴿وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ﴾ گيانله‌به‌ران هه‌موو كو ده‌كرينه‌وه له كاتيكدان نه‌وان ترساون و توقيون ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ﴾ واته: ده‌رياكان هه‌موو گرپ‌دان و هه‌لگيرسان، هه‌روه‌ها ده‌لين: ئاوي ده‌رياكان چوه ناخي زه‌ويدا و نقوم بوو. ﴿وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ﴾ هه‌موو روحه‌كان چوونه‌وه جه‌سته‌ي خو‌يانه‌وه و يه‌كيان گرت‌ه‌وه، يان نيماندار و خيزانه‌كانيان له (حور العين) پيكه‌وه به يه‌كه‌وه به‌سترانه‌وه يان

١ - أخرجه أحمد (٢٧/٢ ، ٣٦) ، والترمذي (٢٣٢٢) وقال : هذا حديث حسن غريب ، والحاكم (٥٧٦/٤) وصححه الألباني في (الصحيحة) (١٠٨١) .

بيباوه ران له گهل شهيتانه كاندا، ﴿وَإِذَا الْمَوْءُدَةُ سُئِلَتْ ۖ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۖ﴾ (١) نهو كچه بهسته زمانه كه زنده به چال كرا به هوئى چى تاوانيكه وه كوژدا؟.

له گهل مندا نهو چهند نايه تهى سوره تى (الأنفطار) بخوينه وه: ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ ۖ﴾ (١) ﴿وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَرَتْ ۖ﴾ (٢) ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ ۖ﴾ (٣) ﴿وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ ۖ﴾ (٤) عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ۖ﴾ (٥) (الإنفطار) واته: كاتى ناسمان (به فرمانى خوا) لهت لهت نه بى و هيژى كيشندهى ده بچى. (١) نه ستيړه كان به ربوونه وه و پهرش و بلاو بوون و رزانه خوار و له جيگاي خوياندا ترازان (٢) ساتيكيش دهر ياكان ته قينرانه وه و بهردرانه ناو به كتر و بوونه به كپارچه به هوئى جموجولى زه وييه وه و شيرين و سويريان تيكل بوون (٣) كاتيكيش كوپه كان هه لگيردرانه وه و مردوه كان دهره يتران لييان و هه رچى له ناوسكى زه ويذا بوو فرتي دايه دهرى (٤) كه نه وانه رووياندا... نه وسا هه موو كه سيك نه زانئى چى پيش خوى خستوه له چاك و خراب ده شزانئى چيشى دواى خوى خستوه. (٥))

له گهل مندا نهو چهند نايه تهى سوره تى (الأنشقاق) بخوينه وه: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۖ﴾ (١) ﴿وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۖ﴾ (٢) واته: نيزن به ناسمان درا لهت و پته بييت چونكه خواى گوره فرمانى پيداوه كه لهت و پته بييت (١) شياويشه و حه قى خويه تى ملكه چى برپاره كانى نهو بييت و هه موو كاره كان بگيرپته وه بو لاي خواى كارزان (٢) ﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۖ﴾ (٣) ﴿وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۖ﴾ (٤) واته: كاتيكيش زهوى پان و فراوان كرا و كيوه كان به رز و نزميان تيا نه ما و بوونه ده شتيكى كاكي به كاكي (٣) وه چى تيا بوو فرتيذا و خالى بووه و لتي (٤)).

هه موو باره قورسه كهى له كؤل خوى كرده وه، ليړه وه ليوئى زهوى ده ستي به له رزين كرد. ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۖ﴾ (١) ﴿وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَفْغَالَهَا ۖ﴾ (٢) واته: كاتى كه زهوى به توندى ته كانى داو كه و ته له رزه له رز و جوول ه جوول به هه ر هويه كه وه بييت. (١) زهوى هه رچى بارى گران و قوورسى هه بوو فرتي دايه دهره وه:

(مردوان، نهوت و ناو و خه زنه و هه زاران هه زار شتی تن) (٢) نه و کاته ئاده میزادی کافر به سهر سوپمانیکه وه ده لئ: زهوی چیه تی؟ بۆ وا ده کات...؟ (٣))

چی رویداوه؟ چی شتیک ئارامیه که ی گۆڤا، چی شتیک هیمنی و ئاسایشی زهوی گۆڤا بۆ نه ترس و بیمه؟ ﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾ (٤) ﴿يَأْنِ رَبُّكَ أَوْحَىٰ لَهَا﴾ (٥) ﴿يَوْمَئِذٍ يَصُدُّرُ النَّاسُ أَشْنَاءًا لِّسُرْوَا أَعْمَلَهُمْ﴾ (٦) ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (٧) ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ (٨) ﴿(الزلزلة)﴾. واته: له و رۆژده دا زهوی هه واله کانی خۆی چاک و خراپ راده که به نیت و مهردوم تی نه کات که نه و زهمین له رزه به سهره تایی رۆژیککی سهخت و وێران بوونی دونیا به (٤) نه ویش به هۆی نه وه وه که په روهردگارت وه چی و فرهمانی پی کردوه به و زهمین له رزه به: له خۆیه وه ناتوانی هیچ بکات و ههردهم له ژیر دهسته لاتی خوادایه. (٥) له و رۆژده دا خه لکی به په رش و بلاوی له گۆره کانیان ده رده چن بۆ شوینی حساب بۆ نه وه ی پاداش و تۆله ی کار و کرده وه کانیان نیشان بدریت. (٦) ئینجا هه ر که سیک کیشی وردیله یه ک چاکه ی نه نجام دابیت، پاداشه که ی ده بینیته وه. (٧) که سیکیش کیشی وردیله یه ک شهر و خراپه ی کردیت، تۆله که ی ده بینیته وه. مه که ر خوا قه له می عه فوو بیتی به سه ریا. (٨).

به پاستی حاله تیککی پر له ترس و سامه! هیچ وشه و وته یه ک ناتوانم بدۆزمه وه له و ئایه ته ی خوی گه وده ره وانبیزتر و نایابتر و په سه ندرت بیت که ده فره رمویت: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ آتِفُوا رَبَّكُمْ﴾ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَوْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾ ﴿يَوْمَ تَرَوْنَهَا﴾ تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾ ﴿(الحج)﴾

شاعیر ده لیت:

مثل لنفسك أيها المغرور يوم القيامة والسماء تمور
إذا كورت شمس النهار وأدْنِيت حتى على رأس العباد تسير

وإذا النجوم تساقطت وتناثرت وتبدلت بعد الضياء كدور
 وإذا البحار تفجرت من خوفها و رأيتها مثل الجحيم تفور
 وإذا العشار تعطلت وتخربت خلت الديار فما بها معمور
 وإذا الجبال تقلعت بأصولها فرأيتها مثل السحاب تسير
 وإذا الوحوش لدى القيامة أحشرت وتقول للأفلاك أين نسير؟
 وإذا الصحائف نشرت وتطايرت وتهتك للعالمين ستور
 وإذا الجحيم تسعرت نيرانها ولها على أهل الذنوب زفير
 وإذا الجليل طوى السماء بيمينه طى السجل كتابه المنشور
 وإذا الجنان تزخرفت وتطيبت لفتى على طول البلاء صبور
 وإذا الجنين بأمه متعلق يخشى القصاص وقلبه مذعور
 هذا بلا ذنب يخاف جناية كيف المصير على الذنوب دهور

خواي گه وره ده فه رمويت: ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي السُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي
 الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوُهُ دَاخِرِينَ﴾ (النمل: ۸۷) واته: نه ورژه وه بيرينه
 نهى موحه ممد ﷺ كه فوونه كرى به كه په نادا بؤ مراندنى هه مووان، هه ركهس له
 ناسمانه كان و له زه ويذا هه يه ترس و بيمىكى زور دايد هه كرى و هه موو نه مرن جگه
 له وانه كه ويستى خوا وايه نه ترسن و بيمينن، نيت دواى زيندو كردنه وه هه موو به
 ملكه چى و به زه ليلى دينه لاي نه و)).

له پاش چل....

چل روژ؟ خوا باشت ده يزاني، چل مانگ؟ خوا باشت ده يزاني، چل سال؟ خوا
 باشت ده يزاني.

له هه ردو وكتيبي (صحيح) دا هاتوه له فه رموده ي (ابوهريره) هوه كه وا
 خوشه ويست ﷺ فه رمويه تي: ((ما بين النفختين أربعون)) قالوا: يا أبا هريرة،

أربعون يوماً؟ قال: أبيتُ، قالوا: أربعون شهراً؟ قال: أبيتُ، قالوا: أربعون سنة؟ قال: أبيتُ)) واته: له نيوان ههردوو فووكرده كه دا چل ههيه... فهرمويان ئه‌ي (أبو هريره) چل رۆژه؟ فهرمووي: نه‌مويست پرسيار بكه‌م. فهرمويان: چل مانگه؟ فهرمووي: نه‌مويست پرسيار بكه‌م. فهرمويان: چل ساله؟ فهرمووي: نه‌مويست پرسيار له پيغه‌مبهري خوا^١ بكه‌م ده‌رباره‌ي ئه‌وه)).

ئيمامي (النووي)^١ ده‌فه‌رمووت: واته: نه‌مويست بي‌پرمه‌وه و يه‌كلای بكه‌مه‌وه كه مه‌به‌سته‌كه‌ي چل رۆژه يان چل ساله يان چل مانگه، به‌لكو ئه‌وه‌ي كه داني پيدا بنيم به‌كورتی ئه‌و ماوه‌يه چله، له جیگای تردا هاتوه به‌روونی له جگه‌ ريوایه‌تی (مسلم) كه‌وا مه‌به‌ستی چل ساله)).

الحافظ له (الفتح)^٢ دا ده‌لئت: ((مه‌به‌ستی له (أبيتُ) ئه‌وه‌يه: كه شتیک بليّم و نه‌مبيستبیت، به‌لام (أبيتُ) واته: نه‌مويست ئه‌و شته‌ بزائم، چونكه ئه‌وه شتیکي ناديار و غه‌يبه)).

ئيمامي (البهقي) له (إثبات عذاب القبر)^٣ ده‌لئت: ((ده‌لتي (أبو هريره) له مه‌به‌ستی پيغه‌مبه‌ره‌وه^٤ ده‌رباره ئه‌و (چل) ه له به‌ري نه‌كردوه، به‌لام ئه‌هلي ته‌فسير ده‌لتن: مه‌به‌ستی چل ساله)).

ئيمامي (القرطبي) له (التذكرة)^٥ ده‌فه‌رمووت: ((ئه‌و قسه‌ي أبو هريره كه ده‌لئت (أبيتُ) دوو ليكدانه‌وه‌ي هه‌يه:

يه‌كه‌م: أبيت، واته: نه‌مويست باسی بكه‌م و روونی بكه‌مه‌وه، به‌م پييه‌ ماناكه‌ي ده‌زانی، واته: له پيغه‌مبه‌ري^٦ بيستبوو.

دووهم: أبيت: واته: نه‌مويست پرسيار له پيغه‌مبه‌ري ئه‌كره‌م^٧ بكه‌م، به‌م پييه‌ هيج زانیاری ده‌رباره‌ي نه‌بوو. مه‌به‌ستی يه‌كه‌م ئاشكراتره، كه ئه‌و روونی نه‌كردوه چونكه هيج پيويستيه‌كي نه‌بینی بۆ ئه‌و روونكرده‌وه‌يه)).

١ - شرح مسلم للنووي (٢٤٣/٩).

٢ - الفتح (٥٥٨/٨).

٣ - ٢٢٢.

٤ - التذكرة (١٨٨).

ده‌لټم: له پاش چل - كه هيچ كه سيك چوڼيه تيه كه ي نازانيت ته‌ن‌ها خواي به‌رز و بالاده‌ست نه‌بيټ - خواي گوره فه‌رمان به ئيسرافيل ده‌كات كه فوو بكات به كه‌په‌نادا نه‌ويش فووكردي بيهوشكردن و مراندنه، هه‌ندي له زانايان هيچ جياوازي نابيين له نيوان فووكردي ترساندن و فووكردي بيهوشكردن و مراندندا، نه‌و دوو فووكردي به يه‌ك دانه ده‌ژمي‌رن، ده‌لټن: كاتي كه ئيسرافيل فووي ترساندن به كه‌په‌نادا بكات نه‌وا هه‌موو نه‌وانه‌ي له سه‌ر زه‌ويدان ده‌بورينه‌وه و ده‌مرن له ترسي نه‌و فووكردي نه‌ولا نه‌وانه نه‌بيټ خوا خوي ويستي له سه‌ر بيټ له به‌ر ترسي نه‌و فووكردي، به‌لام راي په‌سه‌ند لاي ليكوله‌ره‌وان نه‌وه‌يه: ئيسرافيل فووي ترساندن ده‌كات به كه‌په‌نادا و نه‌مجار له پاش چل - كه ته‌ن‌ها خوا خوي چوڼيه تيه كه ي ده‌زانيت - ديسان خواي گوره فه‌رمان ده‌كات به ئيسرافيل جاريكي تر فوو به كه‌په‌نادا بكات كه نه‌ويش فووكردي مردنه.

له‌گه‌ل مندا نه‌و چه‌ند ثايه ته بخوينه‌وه: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ واته: هه‌ركه له لايه‌ن ئيسرافيله وه فوو به شه‌پووردا (كه‌په‌نادا) كرا، نيت نه‌و كاته هه‌موو نه‌وانه‌ي كه له ئاسمانه‌كان و زه‌ويدان مه‌گه‌ر كه سيك خوا خوي بيهوي نه‌مرټ)) نه‌مه‌ش سييه‌م فووكردي له‌و ثايه ته‌دا كه ده‌لټت: ﴿ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ (الزمر: ۶۸) واته: له پاشان بۆ جاريكي تر كه فووي پياكرا نه‌وجا له ناكاو ته‌واوي دروستكراوه‌كان له گۆره‌كانياندا هه‌لته‌سنه‌وه و چاوه‌روان چييان پي بكري)).

با هه‌نديك له‌گه‌ل فووكردي مردندا رابووه‌ستين: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ﴾ واته: مرد ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ ئايا نه‌وه كييه كه له‌و برياره به‌ده‌ره؟ ئايا نه‌وه كييه كه خواي گوره برياري مردني به سه‌ردا نادات و له‌و برياره جياوازه؟ له كاتي‌كدا خواي گوره ده‌فه‌رمويست: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾

(الرحمن: ٢٦) واته: هه‌رچى به سه‌ر پشټى زه‌وييه‌وه‌يه هه‌ر هه‌موو له نيو ده‌چى:))
 جا مه‌به‌ست له (عليها) له‌و ئايه‌ته پيرۆزه‌دا: واته: سه‌ر رووى زه‌وى، پاشان
 گوڤتارى خوى په‌روه‌ردگار ديت، زۆر به‌ روونى و ئاشكرايى و ده‌فه‌رمويت: ﴿كُلُّ
 شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ (القصص: ٨٨) واته: هه‌موو شتېك تيا ده‌چيت جگه له
 رووخسارى پيرۆزى نه‌و نه‌بى:))

به‌رزى و مه‌زنى بوټه‌و زاته‌ى كه هه‌ر خوى هه‌لسوپښه‌رى زه‌وى و ئاسمانه‌كانه و
 زيندووى بى سه‌ره‌تا و بى كوټاينى و نه‌زه‌له، هه‌رگيز خوى لى ناكه‌ويت و هه‌رگيز
 نامريت.

ده‌لټم: زانايان له باره‌ى نه‌و كه‌سه‌وه كه له‌و برياړه به‌ دهره ((مه‌به‌ستم: إِلا مَنْ
 شَاءَ اللَّهُ)) جياوازن: ئايه نه‌و كه‌سه‌ كيته؟ له پيشدا به‌ كورتى باس كرا:
 هه‌ندى له نه‌هلى زانست و زانيارى ده‌لټن: فريشته‌كانن.

هه‌نديكيان ده‌لټن: به‌لكو مه‌به‌ستى ته‌نھا، جبريل و ئيسرافيل و ميكائيل و (ملك
 الموت) و هه‌لگرانى عرشه.

هه‌نديكيان ده‌لټن: به‌لكو نه‌وانه (حور العين) ن.

هه‌نديكيان ده‌لټن: به‌لكو نه‌وانه شه‌هيدان، چونكه شه‌هيدان زيندوون لاي
 خداوه‌ندى خويان بژيوى وه‌رده‌گرن و راده‌بوين.
 هه‌نديكيان ده‌لټن: به‌لكو نه‌وانه پيغه‌مبه‌رانن.

هه‌نديكيان ده‌لټن: به‌لكو نه‌وه پيغه‌مبه‌ر(موسا)يه (على نبينا و عليه أفضل
 الصلاة والسلام).

جا نه‌وانه‌ى نه‌و قسه‌يه ده‌كه‌ن نه‌و فه‌رمووده‌يان كړدو ته به‌لگه كه له (صحيح
 البخارى)^١ دا هاتوه له فه‌رمووده‌ى (ابو هريزه) وه كه‌وا ئازيزه‌كه‌مان ﷺ
 ده‌فه‌رمويت: (إني أول من يرفع رأسه بعد النفخة الأخيرة، فإذا أنا بموسى متعلق

١ - انظر: (التذكرة) للقرطبي (١٨٩ - ١٩٣) وقال: قال شيخنا أبو العباس: والصحيح أنه لم يرد في

تعيينهم خبر صحيح والكل محتمل ( )

٢ - أخرجه البخاري (٤٨١٣) .

بالعرش، فلا أدري أكذاك كان، أم بعد النفخة)) واته: من يه‌كه‌م كه‌س ده‌بم له‌ پاش دواين فوو‌كردن سهر به‌رز ده‌كه‌مه‌وه، كه‌ سهر به‌رز ده‌كه‌مه‌وه ده‌بينم موسا پيغه‌مبه‌رخوي به‌ عرشدا هه‌لواسيوه، نازانم هه‌روا بووه يان له‌ پاش فوو‌كردنه‌كه‌ خوي هه‌لواسيوه)).

وه‌له‌ ريوايه‌تيكي تردا كه‌ له‌ هه‌ردوو كتيبي (صحيح) دا هاتوه: ((لا تخيرونى على موسى، فإن الناس يصعقون فأكون أول من يفيق، فإذا موسى باطش بجانب العرش فلا أدري أكان فيمن صعق فأفاق قبلي أو كان ممن أستننى الله)) واته: له‌ موسا به‌ زياترم مه‌زانن چونكه‌ كه‌ هه‌موو خه‌لكي ده‌مرن من يه‌كه‌م كه‌س ده‌بم به‌ ناگاديمه‌وه، كه‌ چي ده‌بينم موسا له‌ ته‌نيشتي عرشه‌وه ئيتر نازانم له‌ نيوئه‌وانه‌دا بوو كه‌ مردن و پيش من به‌ ناگا هاتوه يان له‌وه‌كه‌سانه‌يه‌ كه‌ خوي گه‌وره‌ له‌و بپياره به‌ ده‌ري خستوون)).

جا من لي‌ره‌دا ده‌لئيم: نه‌گه‌ر پيغه‌مبه‌ري هه‌لبژيردراو ﷺ نه‌توانيت يه‌كلاي بكاته‌وه ئايه‌ موسا پيغه‌مبه‌رپيش نه‌و مردوه و نه‌مجار به‌ناگا هاتوه‌ته‌وه يان له‌وه‌كه‌سانه‌يه‌ كه‌ خوي گه‌وره‌ له‌و بپياره به‌ ده‌ري كردوه؟ چيتر هيچ كه‌سيك بوي نيبه‌ قسه‌يه‌كي يه‌كلاكه‌روه‌ بدات ده‌رباره‌ي نه‌و بابه‌ته‌.

جا بو‌مان ده‌ركه‌وت و روونبووه‌وه كه‌وا پيغه‌مبه‌ري ئازيز ﷺ يه‌كلاي نه‌كردوه‌ته‌وه كه‌وا موسا پيغه‌مبه‌رپيش نه‌و مردوه و نه‌مجار به‌ناگا هاتوه‌ته‌وه يان له‌وه‌كه‌سانه‌يه‌ كه‌ خوي گه‌وره‌ له‌و بپياره به‌ ده‌ري كردوون؟ هه‌روه‌كو له‌ هه‌ردوو كتيبي (صحيح) دا هاتوه.

ده‌لئيم: له‌ فه‌رمووده‌يه‌كي دريژدا ده‌رباره‌ي كه‌ره‌نا هاتوه، هه‌روه‌كو (ابو يعلى الموصلى) له‌ (الكبير) دا و ئيمامي (البهقي) له‌ (البعث) دا و (الطبري) له‌ ته‌فسيره‌كه‌يدا و (الطبراني) له‌ (الطوالات) دا و جگه‌ له‌وان ريوايه‌تيان كردوه، هه‌موويان له‌ ريگاي (اسماعيل ي كوپي رافع) وه‌وه‌ كه‌ كه‌سيكي (ضعيف)^٢ ه، تيادا

١ - أخرجه البخاري (٣٤٠٨) ومسلم (١٦٠/٢٣٧٣) .

٢ - أخرجه الطبري في تفسيره (٤٩٣٩) ، وابن أبي حاتم في تفسيره (١٥٥٤٩) والبيهقي في (البعث) (٥٩٣) وابو الشيخ في (العظمة) (٣٧٩) وابو يعلى في (الكبير) والطبراني في (الطوالات) كما في الفتح (٣٧٦/١١) .

هاتوه پيغه مبهري خواږه ﴿فَرَمُووِيه تى: ((فَإِذَا مَاتَ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَكُلِّ مَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ جَاءَ مَلِكُ الْمَوْتِ إِلَى الْمَلِكِ، فَقَالَ مَلِكُ الْمَوْتِ: يَا رَبِّ، مَاتَ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شِئْتَ، فَيَقُولُ اللَّهُ - جَلَّ وَعَلَا - : مَنْ بَقِيَ؟ وَهُوَ أَعْلَمُ سُبْحَانَهُ - فَيَقُولُ مَلِكُ الْمَوْتِ: جِبْرِيلُ وَإِسْرَافِيلُ وَمِيكَائِيلُ وَحَمَلَةُ الْعَرْشِ وَبَقِيَّتُ أَنَا - يَعْنِي: مَلِكُ الْمَوْتِ - فَيَقُولُ مَلِكُ الْمُلُوكِ - جَلَّ جَلَالُهُ - : لِيَمِتْ جِبْرِيلُ، فَيَمُوتُ جِبْرِيلُ، لِيَمِتْ مِيكَائِيلُ، فَيَمُوتُ مِيكَائِيلُ، لِيَمِتْ إِسْرَافِيلُ، فَيَمُوتُ إِسْرَافِيلُ، لِيَمِتْ حَمَلَةُ الْعَرْشِ)) واته: كَاتِيك هه موو نه وانهى له ئاسمانه كان و زه ويدا هه ن دهرن ئيللا نه وانه نه بيت خوا خوى ويستى له سه ر بيت، فريشتهى مردن ديت بو لاي پادشاي پادشاك، فريشتهى مردن ده ليت: ئهى په روه ردگار... هه موو نه وانهى له ئاسمانه كان و زه ويدان مردن ته نها نه وانه نه بيت خوت ويستت له سه رى بوه نه مرن، خواى گه وره ده فهرمويت: كى ماوه؟ - له كاتيكد خوى باشت ر ده زانيت - فريشتهى مردن ده ليت: جبريل و ئيسرافيل و ميكايل و هه لكرانى عرش و من - واته: فريشتهى مردن - پادشاي پادشاك ده فهرمويت: با جبريل بمرت، بويه ده ست به جى جبريل دهرمريت، با ميكائى بمرت، ده ست به جى ميكائيل دهرمريت، با ئيسرافيل بمرت، ده ست به جى ئيسرافيل دهرمريت، با هه لكرانى عرش بمرن....)).

جا نه گه ر هه لكرانى عرش (حملة العرش) بمرن كى عرشى خوا هه لده گرى؟
خواى گه وره ده فهرمويت: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ (طه: 5).

(استوى) به و شيوه يه كى خوى باسى كرده، به و شيوه يه كى خوى ويستى له سه ر بوه، مانا كى نه و به كى فهرموويه تى، (استواء) يك به بى جى گوركى و چوونه ناو دروستكراوه كانه وه، چونكه عرش نه وى هه لنه گرتوه و (الكرسى) جى متمانه و په ناى نيه به لكو عرش و هه لكرانى، كورسى و مه زنيى، هه مووى به تواناي خوى هه لگراوه و به مه زنى و تواناي خوى و ملكه چن بو گه وره يى و ده سه لاتى خوا.

بويه واتاي (الاستواء) ديار و ناشكرايه، وه چو نيه تيه كهى نادياره، باوه پهيان پي پويست و واجبه، پرسيار كردن دهر باره ي بیده عيه.

دهلټت: ((ليمت حمله العرش، فيموت حمله العرش، ويبقى ملك الموت مع ملك الملوك، فيقول ملك الملوك لملك الموت: يا ملك الموت، وأنت خلق من خلقي، وخلقت لما ترى، فمت يا ملك الموت، فيموت ملك الموت ويبقى ملك الملوك)) واته: با هه لكراني عرش بمرن، دهست به جي هه لكراني عرش دهمرن، تهنه فريشتهي مردن و پادشاي پادشاکان دهمينه وه، بويه پادشاي پادشاکان به فريشتهي مردن دهلټت: نهی فريشتهي مردن تويش دروستکراويکي له دروستکراوه‌کانم، بو نه وهی که بينيت دروستکراوی، بويه نهی فريشتهي مردن تويش بمره، دهست به جي فريشتهي مردن دهمريت، تهنه پادشاي پادشاکان دهمينه وه)).

تهنه پادشاي پادشاکان (شاي شاهان) دهميني، نهو دواين کهسه هه روه‌کو چوڼ به کهم کهس بوو، نهو ديار و ناشکرايه هه روه‌کو چوڼ په‌نهان و شاراويه، هيچ شتيک له سهره‌وهی نهو نيبه، نهو به که مينه و پيش نهو هيچ شتيک نه‌بوه و دوايه مين کهسه هيچ شتيک پاش نهو نيبه، نهو ديار و ناشکرايه و هيچ شتيک له سهره‌وهی نيبه و نهو په‌نهان و شاراويه و هيچ شتيک له خواره‌وهی نيبه.

﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (الحديد: ۳) واته: نه‌ويشه به کهم که هيچ شتيک له پيشيه وه نيبه، دوايه مينيش هه نه وه که هيچ له دوايه وه نيبه و بووني ناشکرا به به لگه‌کاني هه نه وه، واته: له ژور نه وه ناشکراتر نيبه، په‌نهان و هه‌قيقه‌ت و کونهي له دروستکراوه‌کاني نه وه که لهو په‌نهاتره نيبه، هه نه‌ويش زانايه به هه‌موو شتيک له گه‌ديله به که وه تا وردتر ناگاداريه‌تي)).

له ناوه‌راستی نهو بيده‌نگييه سه‌يره‌دا دهنګي پادشاي شکومه‌ند به‌رز ده‌بيته‌وه، خاوه‌ني نهو دهنګه پرسيار ده‌کات و هه‌ر خوی و لام ده‌داته‌وه، چونکه له و روزه‌دا هيچ که سيک نيبه پرسيار بکات و هيچ که سيش نيبه و لام بداته‌وه تهنه نهو نه‌بيت، نه‌هلی زه‌وی و ناسمانه‌کان هه‌موو مردن، له و کاته‌دا دهنګي خواي بالا دهست به‌رز ده‌بيته‌وه و ده‌فه‌رمويست: ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ﴾ واته: نه‌مړو موک و ده‌سه‌لات هي کييه؟ هيچ که سيک وه لامي خواي تاک تهنه ناداته‌وه، بويه خواي تاک

تہنہا خوى ولا م دہداتہوہ و دہفہرمويٽ: ﴿لَمِنَ الْمَلِكِ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَجْدِ الْقَهَّارِ﴾ (غافر: ١٦) واتہ: مولك و دہسہلات تہمرو ہر بو خواى تاك و تہنہا و بہ دہسہلاتہ)).

لہ ريوايہ تيڪدا کہ لہ ہر دوو ڪنبي (صحيح) دا هاتوہ: ((يَقْبِضُ اللَّهُ الْأَرْضَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَيَطْوِي السَّمَاءَ بِيَمِينِهِ، ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ، أَيْنَ مُلُوكُ الْأَرْضِ؟)) واتہ: خواى گہورہ لہ روى قيا مہتدا زہوى دہگريت و ناسمانہ کان بہ دہسٽى راستى دہپيچيتہوہ و تہمجار دہفہرمويٽ: منم پادشا، ڪوان پادشاڪانى سہر زہوى؟)). لہ ريوايہ تہڪہى (مسلم) دا هاتوہ: ((أَيْنَ الْجَبَّارُونَ؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ؟)) واتہ: دہسہلاتدارہ بہ زہبرہ کان لہ ڪوين؟ خو بہ زلزانه کان لہ ڪوين؟)).

دہلٽم: لہ پاش چل - کہ تہنہا خواى گہورہ خوى دہزانى مہبست لہ و چلہ چيہ - خواى گہورہ لہ ناسمانہوہ ناويڪ دہنيريت بہ شيوہى نمہ بارانيڪ، ہر روہ ڪو لہ (صحيح مسلم) دا هاتوہ: ((ثُمَّ يُرْسِلُ اللَّهُ - أَوْ قَالَ: يُنْزِلُ اللَّهُ - مَطَرًا كَأَنَّهُ الطَّلُّ، أَوْ الظَّلُّ، فَتَنْبُتُ مِنْهُ أَجْسَادُ النَّاسِ)) واتہ: نينجا خواى گہورہ نمہ بارانيڪ دہبارينيت کہ لہ مہنى پياوان دہچيت جہستہى خہلڪى بہ هوپہوہ شين دہبيتہوہ)) لہ ريوايہ تيڪى تردا: ((ثُمَّ يُنْزِلُ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً، فَيَنْبُتُونَ كَمَا يَنْبُتُ الْبَقْلُ)) واتہ: نينجا خواى گہورہ لہ ناسمانہوہ بارانيڪ دہبارينيت، شين دہبنہوہ ہر روہ ڪو چون روہك شين دہبيتہوہ)).

جا تہو ناوہ دادہبہزيتہ سہر تہو جہستہ و لاشانہدا، پاشان جہستہ کان لہ زير زہويپہوہ يان لہ گورہ ڪانيانہوہ سہوز دہبيتہوہ (شين دہبيتہوہ) لہ پاش مردنيان، تہگہر خواى گہورہ ويسٽى دروستڪراوہ ڪانى زيندو بڪاتہوہ، تہوا (ئيسرافيل) زيندو دہڪاتہوہ و ديسان فہرمانى پى دہڪات کہ ڪرہناکہ بہ

١ - أخرجه البخاري (٦٥١٩) ومسلم (٢٧٨٧)

٢ - كتاب (صفة القيامة) (٢٧٨٨) .

٣ - أخرجه مسلم (٢٩٤٠) .

٤ - قال النووي في (شرح مسلم) (٢٣١/٩) : قال العلماء : الأصح الطل بالمهمله ، وهو الموافق للحديث الآخر (أنه كمني الرجال) .

دهسته وه بگريټ و فووي سيټيه مي پيدا بکات، که ئه ويش فووي زيندوو کردنه وه يه،
 بو ئه وه ي خه لکي له گوږه کانيانه وه و له ژير زه وييه وه هه ستنه وه، روحی
 ئيمانداران ده هيټن روناکی لي ده دره وشيټه وه، به لام روحی بيټاوه پان به تاريکی
 رووره شييه وه، ئينجا روحه کان ده گيردرټه وه جهسته کانيان، بو ئه وه ي هه موو
 مروقه کان - خواي گه وره دروستي کردوون هه ر له ئاده مه وه تاكو دواين كه س -
 ده رچنه ده ره وه، جهسته کان سه وز ده بنه وه له ئيسکي ټوڙ ورده وه، ئه و ئيسکه
 پيټي ده لټين: (عَجَبُ الذَّنْبِ).

بیر له فه رمووده که ي پيغه مبهري خوا ﷺ بکه ره وه چي فه رموه؟ ئه و ئيسکه
 له م سالانه ي دوايدا زانايان دوزيان ته وه، بو ئه وه ي هه موو موسلمانن دلتيا بيټ
 که وا خو شه ويسته که ي ﷺ هه رگيز له خو وه قسه ي نه کردوه، له وه فه رمووده ي که له
 پيشدا باس کرا، ((ليس من الإنسان شيء إلا يبلى إلا عظماً واحداً، وهو عجب
 الذنب، ومنه يركب الخلق يوم القيامة)) واته: هيچ شتيك له لاشه ي مروفا
 ناميټيټه وه ته نها يه که ئيسک نه بيټ که ئه ويش (عجب الذنب) ه، له و ئيسکه وه
 ديسان مروقه کان له روژي قيامه تدا به ديده هيټرينه وه)) چونکه ئه وه يه که م شت
 بوه دروستکراوه له جهسته ي مروفا، هه ر ئه وه يه که ده ميټيټه وه بو ئه وه ي
 ديسان له ويوه دروست بکريټه وه ^٢.

ئيمامي (النووي) ^٣ ده فه رمويټ: واتاي (عَجَبُ الذَّنْبِ) بريتييه له و ئيسکه نه رم و
 ناسکه ي که وتوه ته خواره وه ي برپه ي پشت، سه ري ئه و ئيسکه بچوکه يه که
 ده که ويټه کوټايي برپه ي پشته وه و پيټي ده لټين (عصص)، هه روه ها هه ندي که س
 پيټي ده لټين: (عجم) ئه ويش يه که مين شته که له ئاده ميزاددا دروست ده بيټ)).

جا قه باره ي (عجب الذنب) له ده نکه نيسکي ټيټه پ نابيټ، ده که ويټه خواره وه ي
 زنجيره ي برپه ي پشتي هه موو مروقيک خواي گه وره له سه ر زه ويدا دروستي

١ - عند الشيخين ، الذي إوله : (ما بين النفختين) .

٢ - شرح النسائي (٣٠٨/٣) وتنوير الحوالك (٢٤٧) للسيوطي ، وانظر : ((فيض القدير)) (١٢/٥) للمناوي .

٣ - شرح مسلم (٣٤٣/٩) .

كردوه، خواي گه وره نه و ئيسكه دههينيت، خوي زور به باشي ئيسكي هه موو مروفتك ده ناسيته وه هه ر له ئاده مه وه تاكو قيامت، دههينيت و جهسته و لاشه ي مروفته كه به ده وريدا كړ ده كاته وه، هه موو نه و به شانهي كه بوته خاك و خول و بلاو بوونه ته وه كوي ده كاته وه، ته نانه ته وه ي كه وتوه ته ناو ده رياو سكي ماسي و درنده كانه وه، جهسته و لاشه كان له ژير زه ويدا هه موو ته واو ده بن به بي كه م و كووي، نه مجار خواي گه وره فه رمان ده كاته ئيسرافيل فوو به كه په نادا بكات، هه موو روچه كان ده گه پټه وه جهسته كانيان، خواي گه وره پاش فوي سييه م (واته: فوي زيندوويوونه وه) فه رمان ده كاته زه وي و نه ویش دټه له رزه و سه ر زه وي له ت و په ت ده بيت، بۆ نه وي له و باره قورسه خوي رزگار بكات و چي له سكي زه ويدا به فريي بداته دهره وه.

خواي گه وره دهه رمويت: ﴿زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١﴾ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝٢ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۝٣ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝٤ إِنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۝٥ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّسُرُوا أَعْمَلَهُمْ ۝٦ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝٧ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝٨﴾ (الزلزلة) واته: كاتي كه زه وي به توندي ته كاني داو كه وته له رزه له رز و جووله جوول به هه هوپه كه وه بيت. (١) وه زه وي هه رچي باري گران و قورسي هه بوو فريي دايه دهره وه (٢) نه و كاته مروفي كافر به سه ر سوپمانتيكه وه ده لي: زه وي چييه تي وا ده كات...؟ (٣) له و روژده دا زه وي هه واله كاني خوي چاك و خراب راده گه يه نيت و خه لكی تي نه گات كه نه و زه مين له رزه يه سه رته تاي روژيكي سه خت و ويژان بووني دونيايه (٤) نه ویش به هو ي نه وه وه كه په روه رديگارت وه حي و فرماني پي كردوه به و زه لزه له يه: له خوپه وه ناتواني هيچ بكات و هه رده م له ژير دهسته لاتي خوادايه. (٥) له و روژده دا خه لكی به په رش و بلاوي له گورپه كانيان دهره چن بۆ شويني حساب بۆ نه وي پاداش و تولي كار و كرده وه كانيان نيشان بدرت. (٦) نينجا هه ر كه سيك كيشي ورديله يه ك چاكي نه نجام داييت، پاداشه كه ي دههينيت وه. (٧) كه سيكيش كيشي

ورديله بهك شهر و خراپه ي كردبیت، توله كه ي ده بېنېته وه. مه گهر خوا قه له می
عه فوو بهیني به سهریا. (٨).

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾
فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾ لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ
لَا عِوَجَ لَهُ، وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا سَمْعَ إِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾﴾ (طه) واته: له باره ي
کيوه کانه وه لیت ده پرسن: ناخو له روژي قیامه تدا چیان لی دیت؟ له وه لامدا بلی:
په روه ردگارم له جیگه ي خو یاندا هه لیان نه که نی، به لام چو ن هه لکه ندنیک!
وردوخاشاکیان نه کا و به بایان ده کا (١٠٥) شوینه که شیان ده کاته ده شتیکی ساف
و پان و کاکی به کاکی، وه ک هه رهیچی تیا نه بووی (١٠٦) هیچ خواری و ناپیکی و
به رزی و نزمی تیا نابینی، هه مووی به ک پارچه نه بیتته وه (١٠٧) له و روژه دا هه موو
خه لکی دوی ده نگي جارچی (بانگه وازکاریک) نه که ون، که هیچ وه رچه رخان و
لادانیک نییه لی... (١٠٨)

تایا نه و بانگه وازکاره کیته؟ فریشته به که له فریشته کانی خوای گه وره بانگی
نه و هه موو دروستکراوانه ده کات بو نه وه ی له بهر دهستی خوای گه وره دا
رابووه ستن به مه بهستی حه شر کردنیان ﴿وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا سَمْعَ إِلَّا
هَمْسًا﴾ (طه: ١٠٨) واته: هه موو خه لکی له بهر خوای به خشنده ده نگیان نه وی
ده بی، ده نگي ژیرلیتو و چه چپ و نه سپایی نه بی هیچ شتی تر نابیسی).

له گه ل مندا نه و نایه ته ی خوای گه وره بخوینه وه: ﴿وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ مِنْ
مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾﴾ (ق) واته: گو ی
راگره نه ی پیغه مبه ر! بو نه و هه واله ی پیت ده دهین له نه حوالی قیامه ت،
روژیک (نیسرافیل) بانگ ده کا له شوینیکی نزیک به خه لک هه مووتان ده رچن له
گورده کانتان بو حه شر (٤١) نه و روژه که هه موو نه و (صیحه) و هاواره یان به هه ق
گو ی لی ده بی، نانه و روژه روژي له گورده رچونه بو حه شر و پاداش و توله (٤٢)).

هه روه ها نه و نايه ته پيرۆزه بخوينه وه كه دهفه رمويټ: ﴿وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظِيمٍ مَّا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ وَلَا شَفِيعٌ يُطَاعُ﴾ (١٨) بَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ (١٩) (غافر) واته: نه وانه له رۆژه نزىكه كهى قيامهت بترسيټنه (آزفة) يه كيكه له ناوه كانى رۆژى قيامهت، بۆيه دهوترى (آزفة) چونكه نزىكه بيت، كاتى له ترس و ههيبه تا گيان و دلّه كان دهگه نه گهروو و راده وهستن به پيشخواردوى دلّه كانيان پهن له خهم و خهفته، نه و كات ستمكاران ههچ پشتيوان و دوستيكيان نيه، بتوانى كه لكيان پى بگهيه نى و ههچ تكاكاريكي شيان نيه، تكاي وهريگريرى، هه موو په يوه ندييه كه ده بچرى (١٨) نه و خوايه هه ميشه به چاوه خيانه تكاره كان — به رامبه ربه نافه رمانى خوا — ده زانيت و به وهش سينه كان هه شارى ده ده ن (١٩).

به جوانى بير له نايه ته كان بگه ره وه، به عه قل و دل و هه موو بوونت له گه ل نه و چهند سانه دا بژى كه دلّه كان له بن ده رده هينن به لكو سويند به خوا له جهسته كان ديتنه ده ره وه، له به ترسناكى و سامناكى نه و رۆژه دلّه كان دهگه نه قورگ و گهروو، چهند ترسناكييه كى سهخته! دروستكراوه كان له گوپه كانيان ديتنه ده ره وه — له ژير زه وييه وه — پيلاويان له پيدا نيه و پتيان په تيبه، هه موو رووتن و ههچ جل و به ريگيان له به ردا نيه، به خه ته نه نه كراوى، ((غزلا): به منداليك ده گوتريت هيشتا خه ته نه نه كرابيت)، خواى گه وده دهفه رمويټ: ﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنا إِنَّا كُنَّا فَعْلِيلِينَ﴾ (الأنبياء: ١٠٤) واته: باسى نه و رۆژه بكه ئاسمان وهكو هه لپيچانى تومارى قافه ز بو نووسين هه لده پيچين، چون نوسه نه و په پهى به رده ستي لوول دهكاو نه پيچيټه وه هه ر وهك چون له سه ره تاوه دروستمان كرد، ديسان هه ر ئاوايش وهك خوى لى نه كه ينه وه به لينيكه نه نجامدانى له سه ر ئيمه يه و بى گومانيش ئيمه هه ر نه نجامى نه ده ين))

له گه ل مندا ته ماشاي نه و ديمه نانه بكه كه دلّه كان داده ته كيټن و له بن ده رى ده هينن، نه وهش بزانه كه حال و وه زعى خه لكى جياوازه، خه لكى وا هه ن له

كوړه‌كه‌يان د‌درده‌چن رووى وه‌كو مانگ د‌درده‌وشېته‌وه و روناك د‌ه‌بېته‌وه و له بهر د‌ه‌ستېدا و له لاي راستيې‌وه روناكى و روښنايېه، خودايه .. ئېمه‌ش له نه‌هلى روناكى بگټړه .

خوای گه‌وره د‌ه‌فه‌رموټ: ﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَانُكَ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (الحديد: ١٢) واته: روژى قيامت پياوان و ژنانى بپوادار د‌ه‌بېنى روناكيېه‌كه‌يان له به‌رده‌م و له لاي راستيانه‌وه د‌درده‌وشېته‌وه فريشته پييان ده‌لټت: د‌ه‌سا نه‌مړو موژده بى لټتان به باخانك جوگه و رووبار به ژير دار و دره‌خت و كوڅكه‌كانيدا د‌ه‌پوات، به هه‌تا هه‌تايش تييدا نه‌ميڼنه‌وه، ئا نه‌ويه سه‌ركه‌وتن و سه‌رفرازى گه‌وره.))

موژده بو ئيوه نه‌ى ئيمانداران....

موژده بو ئيوه نه‌ى يه‌كتابه‌رستان....

موژده بو ئيوه نه‌ى شويڼكه‌وتوانى (محمد)ى كوپى (عبدالله) ﷺ.

خوای گه‌وره د‌ه‌فه‌رموټ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (التحریم: ٨) واته: نه‌ى نه‌وانه‌ى باوه‌پتان هېناوه ! بگه‌پېنه‌وه بو لاي خوا به ته‌وبه‌و گه‌پانه‌ويه‌كى ئيجگارى، واته: به شيوه‌يه‌ك، ئيتر جاريكى نه‌گه‌پېنه‌وه سه‌ر نه‌و تاوان و گوناهاڼه، دلنباين — نه‌گه‌ر ته‌وبه‌ى ئاوا بكه‌ن — په‌روه‌ردگار تان له گوناها‌كانتان خوڅ د‌ه‌بټت، د‌ه‌تانباته ناو چه‌ندين باخى به‌ه‌شته‌وه كه له ژير بنكى دار و دره‌خته‌كانيانه‌وه ئاو و رووبار به خوړم د‌ه‌پوات، له‌و روژه‌دا (روژى قيامت) خوا په‌يامبه‌ر و نه‌وانه‌ى باوه‌پيان هېناوه ريسوا و سه‌ر شوپړ ناكات، نور و روناكى له به‌رده‌ميانه‌وه و له لاي راستيانه‌وه به سه‌ر پردى(صراط) دا پيى د‌ه‌پوڼ و ده‌لټن: په‌روه‌ردگارى ئيمه !

نوور و روناكويه كه مان بۆ ته‌واو بكه و به‌رده‌وام بښت و ليمان خوش ببه به راستي
تو به سر هه‌موو شتيكدا به توانايت))

عبدالله ي كوپي مه‌سعود ده‌فه‌رمويټ: - هه‌روه‌كو (الطبري و ابن ابي حاتم) به
سه‌نه‌ديكي (صحيح) ١ ريوايه‌تيان كردوه - ده‌لټ: ((خه‌لكي ده‌هينرين روناكيان
به نه‌ندازه‌ي كردوه‌كانيانه، تياياندا هه‌يه روناكويه‌كه‌ي به قه‌د داره خورمايه‌كه،
تياياندا هه‌يه روناكويه‌كه‌ي به قه‌د كه‌سيكي راوه‌ستاو وايه، كه‌مترينيان كه‌سيكه
سر په‌نجه‌يه‌كي ده‌گريټ و ده‌كوژيټه‌وه)) خه‌لكي وا هه‌يه له هه‌موو لايه‌كه‌وه
تاريك ده‌وري لي گرتوه، ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا نَظَرُونَا نَقِيسَ
مِنْ ثَوْرِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ

مِنْ قَبْلِ الْعَذَابِ﴾ (الحديد: ١٣) واته: له و روژده‌دا پياواني دوو‌وو و ژناني دوو‌وو
به‌وانه‌ي باوه‌ريان هيناو ده‌لټين: چاوه‌روانيمان بكه‌ن با له روناكويه‌كه‌تان
وه‌گرين، به گالته‌وه پټيان ده‌وترټ: بگه‌ريټنه‌وه بۆ دواوه‌وه‌تان - بۆ دنيا -
له‌وي روناكويه‌كه‌ بخوازن، ده‌ستبه‌جي شووره‌يه‌كه ده‌خريټه نيوان ئيمانداره‌كان و
دوو‌وو‌وه‌كان ده‌رگايه‌كي تيايه ديوي ناوه‌وه‌ي رحمه‌تي تيدايه، واته: نه‌وه‌ي له
ئيمانداره‌كانه‌وه دياره، له ديوي ده‌ره‌وه‌شي سزايه، واته: نه‌وه‌ي له
دوو‌وو‌وه‌كانه‌وه دياره.))

نه‌هلي تاريكي بانگ ده‌كه‌ن له نه‌هلي روناكي، نه‌هلي دوو‌وو‌ويي بانگي
يه‌كتابه‌رستان و ئيمانداران ده‌كه‌ن، ئايا ئيمه له دنيا‌دا له گه‌ل ئيوه‌دا نه‌بووين؟
ئايا نوټي‌ي جه‌ماعه‌تمان له گه‌ل ئيوه‌دا نه‌ده‌كرد؟ ئايا له گه‌ل ئيوه‌دا روژووي مانگي
ره‌مه‌زانمان نه‌ده‌گرت؟ ﴿يَا دُؤُومَ اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ
وَتَرْتَضَوْنَ مِنْهَا حَتًى﴾ واته: به‌هه‌شتيه‌كان ده‌چنه جي‌ي خويان و دوو‌وو‌وه‌كانيش
بانگيان لي نه‌كه‌ن و ده‌لټين: باشه ئيمه له گه‌ل ئيوه‌دا نه‌بووين؟ موسلمانه‌كان

١ - أخرجه الطبري في (تفسيره) لسورة الحديد : ١٢ ، وابن ابي حاتم كما في ابن كثير (البقرة : ٢٠) و
(الحديد : ١٢) .

ده‌لټن: به‌لټي.. به رواله‌ت له گه‌لمان بوون، به‌لام نيوه خوتانتان تووشی دووروویي کرد چاوه‌پوانيتان ده‌کرد تووشی به‌لا بين و هميشه له دودلې و گوماندا ده‌ژيان به‌رامبه‌ر به‌نايينه‌کې خوا)).

گومانتان له‌و نايه‌ت و فهرموودانه ده‌کرد که به‌سهرتاند ده‌خويندرايه‌وه ﴿وَعَزَّزْتُكُمُ الْأَمَانِي حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَعَزَّكُمُ بِاللَّهِ الْغَرُورُ﴾ (الحديد: ١٤) واته: هيو و ناره‌زووی نه‌شياو فريويدان تا فهرمانی خوا هات به‌مردن، شه‌يتانی خراپه‌کاريش سه‌باره‌ت به‌برپاره‌کاني خوا فريوی دان))

((ومنها من يبعث، ينبعث منه دم، اللّون لَوْنُ الدَّمِ وَالرَّيْحُ رِيحُ الْمِسْكِ)) واته: خه‌لکي واهه‌يه کاتي زیندوده‌کړيټه‌وه، خوین له‌جسته‌ی ده‌تکيټ، ره‌نگه‌کې ره‌نگي خوینه و بون و به‌رامی بونی میسکه))

نه‌وانه کيټن؟ نه‌وانه نه‌وشه‌هيدانه‌ن که له‌پيناوی خوادا شه‌هيد بوون، پيغه‌مبه‌ري نازيز ﷺ ده‌فهرمويت: هه‌روه‌کو له‌هردوو کتيبي (صحيح) دا هاتوه له‌فهرمووده‌ی (ابوهريره) وه: ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُكَلِّمُ أَحَدًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ - وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُكَلِّمُ فِي سَبِيلِهِ - إِلَّا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَاللّوْنُ لَوْنُ الدَّمِ، وَالرَّيْحُ رِيحُ الْمِسْكِ)) واته: سويټند به‌زاتي نه‌و که‌سه‌گياني مني به‌ده‌سته‌هېچ که‌سيک له‌پيناوی خوادا برينيک له‌جسته‌ی نابيت - خوا بو خوی باش ده‌زاني کي له‌پيناوی نه‌ودا بريندار بوه - ثيللا له‌روزي قيامه‌تدا ديت ره‌نگه‌کې ره‌نگي خوینه و بون و به‌رامه‌کې بونی میسکه)).

نه‌مه نه‌و که‌سه‌يه که له‌پيناوی خوادا خوینی رزاوه، له‌پيناوی دونيادا نه‌بوه، له‌پيناوی سه‌رکردايه‌تيدا نه‌بوه، له‌پيناوی جواميري و که‌له‌ميرديدا نه‌بوه، له‌پيناوی نيشتماندا نه‌بوه، يان له‌به‌رزيه‌کي نه‌بوه، به‌لکو ته‌نها له‌پيناوی خوادا، کاتيک ديت خوینی لي ده‌تکيټ، ره‌نگه‌کې ره‌نگي خوینه، به‌لام بون و به‌رامه‌کې بونی میسکه.

خه‌لکي واهه‌يه که زیندوو ده‌کړيټه‌وه، هه‌ر که له‌گوره‌کې ده‌رده‌چيټ ده‌لټي: ((لبيك اللهم لبيك، لبيك لا شريك لك لبيك، إن الحمد والنعمة لك والملك لا شريك لك))

نوه كټيه؟ نوه كه سيكه له كاتيكا مردوه خريكي حج كردن يان عومره بوه، به پوښاكي نبحرامه وه مردوه.

له (صحيح مسلم)^١ دا هاتوه له فهرموده ي (جابر ي كوپي عبدالله) وه كه وا پيغه مبهري نازيز ﷺ فهرموده ي: ((يبيع كل عبد على ما مات عليه)) واته: هه موو كه سيك له سر نه و حالته زيندوو ده كړيته وه كه له سهر ي مردوه)) هه كه سي له سهر گوپرايه لي خواي گه وړه بمرټ نه وا له سهر نه و گوپرايه ليه زيندوو ده كړيته وه، هه كه سش له سهر سهر پيچي بمرټ نه وا له سهر هه مان سهر پيچي زيندوو ده كړيته وه نه گهر ته ويه ي نه كړد بيت.

خه لكي وا هه ن كاتي زيندوو ده كړيته وه سكي ناوساوه، نه گهر بيه وي رټ بكات يان له سهر پي بوه ستي نه وا ناتوانيت، به لكو به سهر زه ويډا ده كه ويت، نه گهر له سهر زه وي دانيشيت نه وا به لاي راست و چه پيدا ده پلكيته وه، ناتوان رټ بكن، نه وانه كين؟ نه وانه سوو خوران ﷻ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ واته: له گډه كانيان راست نابنه وه ﷻ لَا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبِطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا ﷻ (البقرة: ٢٧٥) واته: نه و كه سانه ي سوو نه خون، كه له گډه دهنرين پاشان زيندوو نه كړيته وه و راست ده بنه وه، وا راست ده بنه وه هه ده لتي شهيته نه كان ده ستي لي وه شانديون. چونكه له دونيادا ده يانگوت: مامه له و كرين و فروشتنيش هه وه كو مامه له كردن به سوو وايه " واته هه ردوكيان به لاي نه وانه وه يه كسانن ").

خه لكي وا هه ن كه زيندوو ده كړيته وه مندالي بچوك به دهور و پشتيدا رايده كيښن و پالي پيوه دهنين! بو كوي ده بن؟ بو نه وي له بهر ده ستي خواي په روه دگارا رايوه ستينن! ! نه وانه كين؟ نه وانه هه تيوانن، نه و كا برايه ش نه و كه سيه كه به سته مه وه سه روه و ساماني هه تيواني خواردوه، خواي گه وړه ده فهرموده ي: ﷻ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلِهَتِهِمْ ظُلْمًا إِنَّهُمْ فِي بَطُولٍ نَارًا

وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا (النساء: ١٠) واته: ئه و كه سانهى كه به ستم و ناهق مال و سامانى مندالى هه تيوو ده خوڻ بى شك ته نها ئاگر ده كه نه سك و ورگيانه وه و به نوويش ده خرينه ناو ئاگرىكى زور گهرم و به گپى دوزه خه وه.

خه لكى وا هه ن كه زيندوو ده كرپته وه ئه وهى كه دزيويه تى به شان هه ليگرتوه.

خوای گه وره ده فه رمويټ: ﴿وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ (آل عمران: ٦١) واته: هه ركه سى گزى و نادادى بكات، ئه وا له رۆژى قيامه تدا ئه و گزى و ته شقه له يه به كوټيه وهيه - بۆ ئه وه ئابرويى بچيټ - ده بيندرى))
ئهى خودايه بمانپاريژه و دامانپۆشه و شه رمه زارمان مه كه.

به راستى چهند ديمه نيكن له وپه پى مه ترسيديان و دلّه كان له بن ده رده هينن.
له فه رموده يه كدا كه (بوخارى و موسليم) ريوايه تيان كردوه له فه رموده ي دايكى ئيماندارانه وه (عائيشه) ده فه رمويټ: پيغه مبه رى خوا عليه السلام فه رمويه تى: ((يَحْشُرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاةَ عُرَاةٍ غُرُلًا)) فَقَالَتْ عَائِشَةُ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: يَا رَسُولَ اللَّهِ النَّسَاءُ وَالرِّجَالُ جَمِيعًا يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ؟ قَالَ صلى الله عليه وسلم: يَا عَائِشَةُ، الْأَمْرُ أَشَدُّ مِنْ أَنْ يَنْظُرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ)) واته: خه لكى له رۆژى قيامه تدا ده درين له بهر و كو ده كرپته وه به رووتى و پى په تيټى و خه ته نه نه كراوى، عائيشه به پيغه مبه رى خوا عليه السلام فه رموو: ئهى پيغه مبه رى خوا عليه السلام ئافره تان و پياوان هه مووان ته ماشاى يه كتر ده كه ن؟ ئه ويش فه رموى: ئهى عائيشه، كاره كه زور له وه توندتر و سه ختتره كه ته ماشاى يه كتر بكه ن)).

له ريوايه ته كه ي بوخاريدا هاتوه: ((الْأَمْرُ أَشَدُّ مِنْ أَنْ يُهَمَّهُمْ ذَلِكَ)) واته: كاره كه زور له وه سه ختتره ئه وه ببپته خه ميان)).

سوڻد به خوا ئه گه ر به وردى بير له م فه رموده يه بكه يته وه ئه وا قه باره و نه ندازه ي ئه و ترس و بيمه ت ده هاته پيش چاو.

خوای گه وره ده فه رمويټ: ((فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ))، واته: ئه و رۆژه ي كه گوڤيه كان له بهر دهنگه دهنگى بهرز و هاوار و ترس كه پ ده بن: ((يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ

أَخِيهِ (٣٤) وَأُمُّهُ وَأَبِيهِ (٣٥) وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ)) واته: له و رۆژه‌دا برا له برای خوی راده‌کا (٣٤) له دایک و باوکیشی (٣٥) وه له خیزانی و کورپه‌کانی)) ټایه بۆ خه‌لکی له منډال و خیزان و باوک و دایک و برای خوی را ده‌کات و هه‌لډی؟ خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ((لَکُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ)) واته: چونکه هه‌ر که‌سیک لییان سه‌رگه‌رمی کاروکیشی خویه‌تی و نایپه‌رژیته سه‌ر ئه‌وی تر)).

خه‌لکی هه‌موو سه‌رقالی کیشه و گرفتنی خویه‌تی و هیچ که‌سیک روو له که‌سیکی تر ناکات، به‌لکو دایک روو له منډاله کورپه‌که‌ی خوی ناکات، ئه‌و دایکه‌ی وه‌کو نمونه‌ی سۆز و مېهره‌بانی باس ده‌کرا، کورپه شیره خۆره‌که‌ی فری ده‌داته سه‌ر زه‌وی، به‌لکو سه‌که‌که‌ی له بار ده‌چیت، له ترسی ئه‌وه‌ی که ده‌بیینی!!

به‌لام به‌ داخه‌وه هه‌ندی که‌س باوه‌ر به‌ زیندوو یونه‌وه ناکات و وا ده‌زانی ژیان به‌ مردن کوټایی پی دیت!! وا ده‌زانن خه‌لکی له به‌ر ده‌ستی خوادا راناوه‌ستن و نمایش ناکرین و خه‌لکی لیپرسینه‌وه‌یان له گه‌لډا ناکریت!!

سویند به‌و خواجه‌ی که هیچ خواجه‌کی تر جگه له و نییه هه‌مووان له پاش مردن زیندوو ده‌کرینه‌وه، به‌لکو خوای په‌روه‌ردگار فرمان ده‌کاته پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ که بۆ ئه‌و مه‌به‌سته سویند بخوات: ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ عَلِيمٌ﴾ (التغابن: ٧) واته: ئه‌وانه‌ی کافر و بی‌پروا بوون گوتیان: هه‌رگیز پاش مردن زیندوو ناکرینه‌وه، پییان بلی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ: به‌لی سویند به‌ په‌روه‌ردگارم بی‌گومان له گۆره‌کانتاندا ده‌رنه‌هینرین و زیندوو نه‌کرینه‌وه پاشان له هه‌ر کارو کرده‌وه‌یه‌ک ئه‌نجامتان داوه ئاگادار ده‌کرین له گه‌وره و له بچووک و هه‌ر به‌وه‌ش پاداشت ده‌درینه‌وه ئه‌وه‌یش بۆ خوا کاریکی ئاسانه چونکه ئیوه خۆتان ده‌زانن که له سه‌ره‌تاوه شتیک نه‌بوون و جودتان نه‌بوو پاشان دروستی کردن و بوون باشه ئیتر چۆن ناتوانی زیندووتان بکاته‌وه؟!))

ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ بلی: ﴿بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثَنَّهُ﴾ چونکه بی‌باوه‌پان واپیشان ده‌ده‌ن که زیندوو ناکرینه‌وه، ﴿وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ (الأنعام:

٢٩) واته: هه تا له دونياشدايوون دهيانگوت: بيجگه له م ژيانه ي دونيايه مان هيچ ژياني تر نيبه و هه رگيز زيندوو ناکړيښه وه، واته: نه ژياني تر هيه و نه زيندوو بوونه وه ش))

﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ (الجاثية: ٢٤) واته: هاو به شدا نه ره كان و تيان: جگه له م ژياني دونيايه مان شتيكي تر له گوړدا نيبه، بؤ خو مان نه ژين و نه مړين، واته: دهسته يه ك نه ژي و دهسته يه ك نه مړي ئيتر دواي نه وه نه زيندوو بوونه وه هيه، نه ليپرسينه وه!! هه ر سروشت و زه مانه و روژگار ه ده مان مړيني و له ناومان ده بات، نه وانه ش نه و قسه نه كهن، هيچ جوړه زانستكيان له و باره وه نيبه، هه ر له خو يانه وه نه و قسه ده كهن، واته: نه وه ي ده يلين له ريي زانسته وه نيبه، به لكو ته نها گومان نه به ن، گومان به و لاه هيچ دلنيايه كيان نيبه))

نه وه راستننه يه كه و ده بيت هه موو خه لكي بزائن كه له پاش مردن زيندوو بوونه وه هيه، خواي گه وره چهند نمونه يه كي له قورئاندا هيتاوه ته وه له سه ر باسي زيندوو بوونه وه له پاش مردن، بؤ نه وه ي خه لكي وانه زائن كه ژيان به مردن كوټايي پي ديټ و لاه ره كان ي ژياني تا نه و كات و ساته ته واو ده بيت و داده خريټ!! نه خير..

له كوټدا يه كي له سه ر پيچيكا ران هات بؤ لاي خو شه ويستي خوا ﷺ! نه و يش (العاص ي كوپي وائل) بوو ئيسكيكي رزيوي هيتا و به دهسته كان ي ورد ي ده كرد، هه روه كو له (المستدرک) و (تفسير ابن أبي حاتم) و جگه له وان به سه نه ديكي (صحيح) هاتوه له (ابن عباس) هوه ده فه رمويټ: ((جَاءَ الْعَاصِ بْنِ وَائِلٍ السَّهْمِيُّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِعَظْمٍ حَاتِلٍ، فَقَتَلَهُ بِيَدِهِ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، أُبَيْعْتُ لِلَّهِ هَذَا بَعْدَ مَا

١ - أخرجه ابن أبي حاتم في (تفسيره) كما في ابن كثير (تفسير سورة يس : ٧٨) والحاكم في (المستدرک) (٣٥٦٥) وقال : (هذا حديث صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه) والبيهقي في البعث ، والاسماعيلي في (معجمه) والضياء في (المختارة) كما في (الدر المنثور) وأخرجه الطبري في تفسيره وأورده الشيخ مقبل في الصحيح المسند من أسباب النزول (١٩٧) .

أرم؟ قَالَ: "نَعَمْ، يَبْعَثُ اللَّهُ هَذَا، ثُمَّ يُمِيتُكَ، ثُمَّ يُحْيِيكَ، ثُمَّ يُدْخِلُكَ نَارَ جَهَنَّمَ)) واته:
 (العاصي كوپي وائل السهمي) هات بۆ لای پیغه مبهري خوا ﷺ و ئيسكه رزيويكي
 هينا و به دهسته کاني وردو خاشاکی کرد و رووی له پیغه مبهري خوا ﷺ کرد و
 گوټي: ئه ی موچه ممه د: تو پیت وایه خوا ئه مه زیندوو ده کاته وه له کاتی کدا ورد و
 خاش بوه؟! نه ویش فهرمووی: به لای.. خوی گهره ئه مه زیندوو ده کاته وه و
 نه مجار تو نه مریټی، له پاشان زیندووت نه کاته وه نه مجار ده تخاته ناو ناگری
 دۆزه خه وه)) له پاش نه وه نه و ئایه تانه ی سوره تی (یاسین) دابه زی که
 ده فهرمویت: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَنُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ۝٧٧﴾
 وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ. قَالَ مَنْ يُعْطِي الْعِظَمَ وَهِيَ رَسِيمٌ ۝٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي
 أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ۝٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ
 نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ ۝٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن
 يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ۝٨١﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ، كُنْ
 فَيَكُونُ ۝٨٢﴾ فَسُبْحَنَ الَّذِي يَبْدِئُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝٨٣﴾ ﴿يس)
 واته: ئایا نه و مریه که ئینکاری توانا و دهسه لاتی خوا ده کا له سهر زیندوو بوونه وه
 نه یزانیوه که ئیمه نه ومان له تنۆکه ناویکی قیزه وون دروست کردوه؟ که چی وائیستا
 - له باتی سوپاسگوزاری - دوزمنیکی ئاشکرایه و نکۆلی زیندوو بوونه وه
 نه کات!! (٧٧) مهسه ل و نمونه یه کی بۆ هیناینه وه و ئینکاری دهسه لاتی ئیمه ی
 کرد بۆ زیندوو کردنه وه ی ئاده میزاد و جنۆکه و دروستبوونی خۆی له بیر کرد! وتی:
 کی نه توانی نه و ئیسک و پروسکه رزیوانه زیندوو بکاته وه؟! (٧٨) تو بلی نه ی
 موچه ممه د ﷺ: هر نه و که سه که یه که مجار دروستی کردوون زیندوشتان
 ده کاته وه، چونکه نه و خوابه به هه موو دروستکراویک زاناو به ناگایه، نه زانی چۆنی
 دروستکردوون و چۆنیش زیندوو یان بکاته وه (٧٩) هر نه و زاته دهسه لاتداریه ئیوه
 زیندوو ده کاته وه که له داری سهوز و شین و ته پ ناگری بۆ دروستکردوون، ئینجا
 ئیوه ش ناگری لی نه که نه وه (٨٠) ئاخۆ نه و خوابه توانی بیټی نه م ئاسمانان و

زه‌وييه به‌دی بهینى تواناشى نيبه بۆ جاريكى تر وينه‌يان دروست بکاته‌وه؟ به‌لى
نه‌توانى و هر نه‌ويشه دروستکار و زانيار (٨١) به‌راستی هه‌رکاتى ويستی شتى
به‌دی بهینى هه‌ر نه‌ويه که پى به‌رمى ببه‌!، نه‌ويش ده‌ست به‌ جى ده‌بيت (٨٢)
پاکى و بى‌عه‌يبى هه‌ر بۆ نه‌و خواجه ده‌سه‌لاتى هه‌موو شتيكى به‌ ده‌سته‌ويه، هه‌ر
بۆ لای نه‌ويش ده‌گه‌رپنرينه‌وه بۆ ليکوټينه‌وه و پاداش و تۆله (٨٣).

خوای گه‌وره له‌ فه‌رمووده‌يه‌كى قودسيدا ده‌فه‌رمويت: — هه‌روه‌كو ئيمامى
بوخارى^١ ريوايه‌تى كردوه له‌ فه‌رمووده‌ى (ابو هريره) وه نه‌ويش له‌ پتغه‌مبه‌رى
خواوه عليه‌السلام — : ((قَالَ اللَّهُ: كَذَّبَنِي ابْنُ آدَمَ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ، وَشَتَمَنِي وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
ذَلِكَ)) واتا: خوای گه‌وره ده‌فه‌رمويت: به‌نى ئاده‌م به‌ درۆى خسته‌مه‌وه له‌ کاتيکدا
بۆى نه‌بوو نه‌وه بکات و جوینى پيدام له‌ کاتيکدا بۆى نه‌بوو نه‌وه بکات))

خواکه‌ت به‌ درۆ خسته‌وه نه‌ى به‌نى ئاده‌م؟! جوینت به‌ خواکه‌ت دا نه‌ى به‌نى
ئاده‌م؟!

((فَأَمَّا تَكْذِيبُهُ إِيَّايَ فَقَوْلُهُ: لَنْ يُعِيدَنِي كَمَا بَدَأَنِي، وَلَيْسَ أَوَّلُ الْخَلْقِ بِأَهْوَنَ عَلَيَّ
مِنْ إِعَادَتِهِ)) واته: به‌ درۆخسته‌وه‌كه‌ى نه‌ويه که ده‌لئت: خوای گه‌وره جاريكى تر
نامگه‌رپته‌وه و زيندووم ناکاته‌وه هه‌روه‌كو چۆن له‌ سه‌ره‌تادا منى به‌ دى هینا، باش
بزانن که سه‌ره‌تای دروستکردن سووکتر و ئاسانتر نيبه به‌ لای منه‌وه له
گه‌رانه‌وه‌ى)).

نه‌و خواجه‌ى که له‌ نه‌بوونه‌وه دروستکاروه‌کانى دروست کردوه به‌ توانايه
به‌ديبه‌يتنه‌وه، به‌لکو به‌ توانايه له‌ نه‌بوونه‌وه به‌ديبه‌يتنه‌وه و له‌ نه‌بوونه‌وه
دروست بکاته‌وه، پاکى و بيگه‌ردى بۆ نه‌و، توانای به‌ سه‌ر هه‌موو شتيکدا هه‌يه،
خوای گه‌وره له‌ فه‌رمووده قودسييه‌که‌دا نه‌مجار ده‌فه‌رمويت: ((وَأَمَّا شَتْمُهُ إِيَّايَ
فَقَوْلُهُ: اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا! وَأَنَا الْأَحَدُ الصَّمَدُ لَمْ أَلِدْ وَلَمْ أُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لِي كُفُوًا أَحَدٌ))
واتا: به‌لام جوین پيدانه‌كه‌ى به‌رانبه‌ر به‌ من نه‌ويه که ده‌لئت: خوای گه‌وره کوپى
هه‌يه، له‌ کاتيکدا من ته‌نهاو بى‌نيازم و نه‌ منداڵم بوه و نه‌ له‌ که‌سيش بوومه و

هرگيز هيچ كه سيش هاو شيوه و هاوتاي من نيبه)).

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ (١) اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ (٢) لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝ (٤)﴾ (الإخلاص) و اتا: نهی موحه ممد ﷺ بلی: نه و په روه ردگارهی که من ده بپه رستم تاك و ته نيايه و هاوه ل و هاوبه شی نيبه (١) نه و خوايه - که ناوی الله يه - جيگای هیوا و نومیده و بی نیازيشه هيچ كه سيكيش - جگه له و - شایانی نه وه نيبه گپوگرفته كان بپرینه لای بو چاره سهر، هر نه وزاته گه وره يشه كه ده بی هر بو لای نه و بگه پرینه وه (٢) كه سی لی نه بوه و هيچ روله يه کی نيبه - وهك جوله كه و گاوپ و بته رسته كان ده لین - چونكه خوا زور بلند و پاک و بيخه وش و دوره له و جوړه بیر و بوچوونانه و له كه سيش نه بوه و بی دايك و بابيه، چونكه هه موو شتيکی له دايك بوو تازه و نویيه و خوا نيبه و سهره تايه کی هه يه، به لام خوا بی سهره تا و (نه زهل) ييه (٣) هرگيز هيچ كه سيك هاو شيوه و هاوتاي نيبه و كه سی ناتوانی به ره له سستی بکات (٤).

به لكو خوای گه وره چهنده ها نمونه ی ناياب و قه شهنگی هيټاوه ته وه هر له سهر زيندو و بوونه وه ی پاش مردن.

له گه ل مندا نه و چه ند ثايه ته بخوینه وه:

﴿الَّذِي تَرَى إِلَى اللَّهِ حَاجَّ ۖ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ ءَاتَهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّىَ ۖ الَّذِي يُبْعِثُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ ۖ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمَسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ ۖ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ (٢٥٨) أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ ۚ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ ۖ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۖ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۖ قَالَ بَل لَّيْسَتْ بِمِائَةِ عَامٍ ۖ فَأَنْظِرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ ۖ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۖ وَانْظُرْ إِلَى جِمَازِكَ ۖ وَنَجْعَلْكَ ءَايَةً لِلنَّاسِ ۖ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ

نَكْسُوها لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ، قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿البقرة
 واتا: ئايا تۆ ديمهني ئو كه سەت نه ديبوو كه چۆن له گەل ئىبراهيمدا عليه السلام
 سەبارەت بە پەرورەدگارى – دەمه قالى و ململانىي دەکرد و وايدەزانی هەر خۆي
 خوايه؟! له بەر ئووه خوا پاشايەتي و دەسەلاتي پېدا بوو ئوي كه خۆي بە خوا
 زانی بە عینادییه وه لێي پرسى و گوتى: تۆ پەرورەدگارت کێيه؟ ئىبراهيم عليه السلام به
 وه لامدا گوتى: پەرورەدگارى من هەر ئو زاتەيه كه ژيان دەبەخشیت و دەشمريتى،
 واته: ژيان و مردن هەر بە دەستی ئووه، كه چي ئویش وتى: خۆ منیش كهسانی
 دهژینم و كهسانیکیش دهمرینم ئاره زووم له هەر كهسێك بوو ئوا ئهيكوژم و
 دهيمرینم، وهیان چاوپۆشی لی ئهكەم و دهیژینم، دیاره ئهه وهلامه هەر له رووی
 عینادییه وه بوو ئهگینا ئووه وهلام نهبوو، كه ئىبراهيم عليه السلام زانی وهلامه كه ی
 ناراسته، بهلگهیهکی تری هینایه وه بۆ چه سپاندنی دهسەلاتی خوا و ده مکووت
 کردنی ئو بۆیه دهفرموی: دهی باشه خوا له خۆره لاتوه خۆي دینى، دهسا
 تۆیش كه داوای خوايه تي ئهكەيت له خۆر ئاواوه بیهینه، واته: یاسای بوونه وه
 بگوپه ئهگەر تۆیش خوايت ئهوسا ئیتر ئو سته مکار و بى باوه په حه په سا و نقه ی
 لیبرا و وهلامی نه ما و بوو به قسه ی خۆیه وه و په کی كهوت، بێگومان خوا هۆز و
 گەلی سته مکاران رینمایي ناکات، واته: بهلگه و نیشانەکانی خۆیانیا نی فیئ ناکات
 ههتا بتوانن سەر له ههقه وه دهركەن (٢٥٨) یان دهنگویاسی ئو كه سەت بیستوه
 كه به قهراخ گوندیکي وێراندا رابردوو دیتی داروبه ردی هه موو به سهریه کا كهوتوه و
 چۆل و وێرانیه و دیواره کانیشی به میچکه یه وه ته پیوه؟ ئهوسا به سەر
 سوپمانیکه وه – له بهرخۆیه وه – وتی: ئاخۆ خوا دواي وێران بوونی ئهه گونده و
 مردنی خه لکه که ی چۆن دهتوانی ئههه زیندوو ئاوه دان بکاته وه؟ ئینجا خوا بۆ
 ماوه ی سه د سال مراندی و بى گیان كهوت، پاشان زیندووی کرده وه تا به چاو
 دهسەلاتی ئو خوايه ببینی، خوا له سەر زاری فریشته لێي پرسى و فرموی: تۆ
 چهنده ت پى چوه به مردووی؟ له وهلامدا وتی: وا ئهزانم رۆژێك یا كه متریش له
 رۆژێك ماومه ته وه، زاناكان دهلێن: ئو رۆژه كه مرد و بى گیان كهوت کاتی

چېشته‌نگاو بوو كاتېكېش زيندووي كرده‌وه و هه‌لېساند كاتې خۆرئاوا بوو بۆيه
 ئه‌ويش ئه‌و وه‌لامه‌ي دايه‌وه، خوا فهرمووي: نه‌خېر به‌لكو سه‌د سالت پي چوه،
 نه‌وسا له‌ گه‌ل ئه‌وه‌يشدا ته‌ماشايه‌كي خواردنه‌مه‌ني و خواردنه‌كه‌شت بكه، ده‌بييني
 تا ئيستاش تام و ره‌نگيان نه‌گۆراوه و فاسيد نه‌بوون، بشنواپه‌ بۆ گوڤدرېژه‌كه‌ت
 چۆن ئيسك و پروسكي رزيوه و چۆنېش هه‌ر ئيستاستا له‌ پيش چاوخۆته‌وه زيندووي
 ده‌كه‌ينه‌وه؟ بۆ ئه‌وه ئه‌م مه‌سه‌له‌ي به‌سه‌ره‌ات و زيندوويبوونه‌وه يه‌ت بكه‌يه‌نه
 مۆعجيزه و په‌نديك بۆ خه‌لك، هه‌تا دلتيابېن له‌ مه‌سه‌له‌ي زيندوويبوونه‌وه سه‌رنجی
 ئه‌م ئيسقانانه‌ش بده‌و بزانه چۆن ئه‌يانيزوڤين و پيكيان ده‌لكيڤينه‌وه، دواي ئه‌و
 ماوه رۆره‌يه له‌پاشان به‌ گوشت دايان ده‌پۆشين هه‌روه‌ك يه‌كه‌مجارى لى ئه‌كه‌ينه‌وه
 ئينجا كاتى ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ي بۆ ده‌ركه‌وت و بۆي پوون بوويه‌وه، وتى: وا ئيستاستا چاك
 نه‌زانم و به‌ چاويش دېتم كه به‌راستى خوا به‌ سه‌ر هه‌موو شتيكدا ده‌سه‌لاتى هه‌يه و
 ده‌توانى هه‌موو كارى بكا. ((٢٥٩)).

جا ئه‌مه‌ كابرايه‌كي به‌نى ئيسرائيليه^١، خواي گه‌وره وه‌كو نمونه هينايه‌يه‌تى بۆ
 بابيه‌تى زيندوويبوونه‌وه له‌ پاش مردن، سواري گوڤدرېژه‌كه‌ي ده‌بييت، پاشان خواي
 گه‌وره بۆ ماوه‌ي سه‌د سال ده‌يمرڤينيت، ئه‌مجار زيندووي ده‌كاته‌وه، خواي گه‌وره
 له‌ريگاي فرېشته‌يه‌كه‌وه پرسيايى لى كرد: ماوه‌ي چهند مايته‌وه؟ كه ته‌ماشاي كرد
 بييني رۆژ له‌ ئاوابووندايه، بۆيه ئه‌ويش وايزانى هه‌مان ئه‌و رۆژه‌يه كه تيايادا
 نوستوه، فهرمووي: ((قَالَ لَبِئْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِئْتُ مِائَةً عَامٍ)) به‌لام
 چۆن بزانه؟ ليره‌دا پتويستى به‌ دوو به‌لگه هه‌يه يه‌كيكيان به‌راوردكردنكي نه‌گۆر و
 نه‌ويتر گۆراو.

جا به‌راوردكردنه نه‌گۆره‌كه بريتي بوو له: خواردن و خواردنه‌وه، بۆيه فهرمووي:
 ((فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ))، واته: نه‌ بۆنه‌كه‌ي گۆراوه و نه‌ تامه‌كه‌ي و
 نه‌ ره‌نگه‌كه‌ي.

١ - اختلف أهل العلم في هذا المار، من هو؟ والمشهور أنه عزيز، كما قال ابن كثير في (التفسير) (٢/٤٥٣ ط
 أولاد الشيخ).

له توم دهوئى كه پيشكه وتوو ترين (ديب فريزر) به فرکه ر له سر زهويدا بهيټنى و بؤ ماوهى سهد سال خواردن و خواردنه وه بپاريژئ هر ده بئى رهنګ و بؤن و تامه كى بگوږدرئ!! پاكي و بئى گهردى بؤ نه و كه سهى كه تواناى به سر هه موو شتيكدا ههيه، نه مه به راورده نه گۆږه كه يه.

به راورده گۆږاوه كه، گوږدریژه كه، بوته ئيسكي رزيو، خواى گه وړه فه رمان ده كات به زيندوو بونه وهى گوږدریژه كه، بؤيه ئيسكه كان ليږه و له وئى هه موو كۆبوه وه، ئيسكى پييه كان له گه ل ئيسكى پييه كاندا، دهسته كان له گه ل دهسته كاندا، ئيسكى پشت و برپر له گه ل ئيسكى پشت و برپر كاندا، پاشان نه و ئيسكانه به گوشت داپوشران، نه مجار روحى پيدا كرا، بؤيه يه كسهر گوږدریژه كه دهستى به زه رين كرد، به ئيزنى خواى بالا دهست زيندوو بوه وه به بهرچاو و له بهر دهستى عوزه يردا، بؤيه يه كسهر فه رموى: ((أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)).

له پاش نه وه خواى گه وړه ده فه رمويټ: ((وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولَئِمُ تُؤْمِنُ قَالَ بَلَى وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ)) واته: وه بيريتنه و باسى نه مه بكه، ئيبراهيم عليه السلام به په روه ردگارى فه رموو: نهى په روه ردگارى من! نيشانم بده — به چاوى سر بيبينم — كه تۆ چۆن مردووان زيندوو نه كه يته وه؟ خوا فه رموى: مه گهر تۆ هيشتا بپوات به زيندوو بوونه وه نيبه؟ ئيبراهيم عليه السلام وتى: به لئى چاك باوه رڼم ههيه، كه تۆ ده توانى مردووان زيندوو بكه يته وه به لام حه ز نه كه م به چاو بيبينم تا به ته واوى دلنيا بم)).

دلنياه كه ئيبراهيم عليه السلام هيج گومان و دوودلييه كى نه بوو.

وه كو نه وهى تۆ به من بلټيت: كوپه كهت نه مسال ريژه ي ١٠٠٪ هينا له تاقيرنه وه كانى ناماده يى كوټايى سالدا و نه مه ش بپروانامه كه يه تى، منيش ده لټيم: ما شاء الله، چۆن نه م نه نجامهت به دهست هيناوه؟ كه چى من گومانم نيبه له و نه نجامه يى به دهستى هيناوه، ئيبراهيم عليه السلام فه رموى: ((رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولَئِمُ تُؤْمِنُ قَالَ بَلَى وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ))

واته: ئه‌ی په‌روه‌ردگاری من! نیشانم بده - به چاوی سهر بیبینم - که تو چوون مردووان زیندوو ئه‌که‌يته‌وه؟ خوا فه‌رمووی: مه‌گه‌ر تو هیشتا بپروات به زیندوو بوونه‌وه نییه؟ ئیبراهیم عليه السلام وتی: به‌لای چاک باوه‌پم هه‌یه، که تو ده‌توانی مردووان زیندوو بکه‌يته‌وه به‌لام حه‌ز نه‌که‌م به چاو بیبینم تا به ته‌واوی دلنیايم، خوا فه‌رمووی: ده‌سا چوار په‌له‌وه‌ر بگه‌ره و جوان سهرنجیان بده)).

بیانېږه، هه‌موو بالنده‌یه‌ک بناسه و به جوانی بتوانی بیانناسیته‌وه، ((ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُمْ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا)) واته: ئه‌وسا هه‌رچواریش سهر بېږه، ئینجا په‌ل په‌لیان که و خوینگۆشته‌که‌یان تیکه‌ل بکه و بیانکه چوار کوټ پاشان هه‌ر کوټیکیان له‌سهر لوتکه‌ی کیوێک دانای ئه‌وجا بانگیان بکه و به فه‌رمانی خوا به په‌له ((زیندوو ئه‌بنه‌وه و دینه لات و هه‌ر پارچه‌ی له‌ گه‌ل پارچه‌که‌ی خویدا یه‌ک ئه‌گرېته‌وه)).

نه‌یفه‌رموو: به‌فرین دین بۆ لات، به‌لکو (يَأْتِينَكَ سَعْيًا) بۆ ئه‌وه‌ی ئیبراهیم عليه السلام هه‌ر بالنده‌یه‌ک به‌ته‌نها له‌سهر راستی خوی بیبینی.

به‌لکو (ابن کثیر) و جگه‌له‌و باسیان کردوه^١: ئیبراهیم عليه السلام به‌ده‌سته‌کانی خوی سهری بالنده‌کانی هینا، کاتی جه‌سته‌که‌ی له‌سهر کوکراوه، ئه‌مجار گۆشت ئیسکه‌کانی داپۆشی، پاشان به‌په‌ر داپۆشرا، ئه‌گه‌ر ئیبراهیم عليه السلام هه‌ر سهری بالنده‌یه‌کی جگه‌له‌سهری خوی پێوه‌ی بنابا ئه‌وه‌یه‌کتری نه‌ده‌گرت و ئه‌گه‌ر سهری بالنده‌که‌خوی بوايه‌ئه‌وا یه‌کتری ده‌گرتوه، ئه‌مجار ئه‌و بالنده‌هاتن بۆ لای ئیبراهیم عليه السلام (سعیًا) له‌پیش چاوی و له‌به‌ر ده‌ستیدا، ((ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ)) واته: ئه‌وجا بانگیان بکه و به فه‌رمانی خوا به په‌له ((زیندوو ئه‌بنه‌وه و دینه لات و هه‌ر پارچه‌ی له‌ گه‌ل پارچه‌که‌ی خویدا یه‌ک ئه‌گرېته‌وه بزانه و بێ گومانبه‌که‌خوا چه‌نده‌ده‌سته‌لاتداره، کاردرسته ((بیه‌وی هه‌ر کاریک بکات ئه‌یکات و پېش به‌حیکمه‌ت)).

١ - تفسیر ابن کثیر (٤٥٦/٢) و تفسیر البغوي (٣٢٤/١).

نايا چيرؤكى يارانى نه شكه و تان به بير دى؟ خواى بهرز و بالا ده‌فه رمويت:
﴿وَلِئْشُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا﴾ (الكهف — ٢٥) واته:
لاوه كانيش له نه شكه و ته كه ياندا سى سه د سالى هه تاوى به خه و تووى مانه وه و نو
ساليشيان بو زياد كرد.)) الله اكبر... (٣٠٩) سال له نه شكه و تيكدا!

﴿ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا﴾ (الكهف: ١٢) واته: پاشان
دواى ماوه يه كى دور و دريژ هه لمان ساندن و خه به رمان كردنه وه، تا بزنانين و
دهر كه ويى كام يه كه وه دوو دهسته و گروه يان — كه قسه يان جياوازه له باره ي
ديارى كردنى ماوه ي مانه وه يان — هه ر به هه ژمارسالة كانى مانه وه يان له بير ماوه،
كام له دوولا ده زانن كه چهند ساله خويان لى كه وتوه، به لام ده مانه ويى زانايى و
توانايى خومانيان نيشان بدهين تا زياتر سوورين له سه ر باوه ركه يان.))
خواى گه وره زيندووى كردنه وه له پاش مردنيان به چنده ها سال.

ئهم به شه به فه رموده يه كى ناسك و جوان ته واو ده كه م، كه پيغه مبهري
نازير ﷺ باسى زيندووبونه وه مان بو روون ده كاته وه، هه روه كو له هه ردوو كتيبي
(صحيح) دا هاتوه له فه رموده ي (ابو هريره) وه كه خوشه ويست ﷺ
ده فه رمويت: ((قَالَ رَجُلٌ لَمْ يَعْمَلْ خَيْرًا قَطُّ: فَإِذَا مَاتَ فَحَرَّقُوهُ وَادْرُوا نَصْفَهُ فِي الْبَرِّ
وَنِصْفَهُ فِي الْبَحْرِ، قَوْلَ اللَّهِ لَنُنْزِلَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِ لِيُعَذِّبَهُ عَذَابًا لَا يُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ.
فَأَمَرَ اللَّهُ الْبَحْرَ فَجَمَعَ مَا فِيهِ، وَأَمَرَ الْبَرَّ فَجَمَعَ مَا فِيهِ، ثُمَّ قَالَ: لِمَ فَعَلْتَ؟ قَالَ: مِنْ
خَشْيَتِكَ وَأَنْتَ أَعْلَمُ، فَغَفَرَ لَهُ)) واته: پياويك كه هه رگيز چاكه ي لينه وه شاوه ته وه —
به خيزان و كه سوكاره كه ي وت — : نه گه ر مردم بمسووتينن پاشان خوله ميشه كه م
پرش و بلاوبكه نه وه، نيوه ي به وشكانيدا و نيوه كه ي تريش به ناو ده ريادا، سويند
به خوا نه گه ر خوا ته قديري كردبيت له سه ري نه وا سزايه كى نه وتوى ده دات كه هيچ
كه س له خه لكى جيهانيانى ناوا سزا نه دابيت، — كاتيک پياوه كه مرد نه وه ي
فه رمانى پيكرديبون بو يان كرد — خوا فه رمانى كرد به وشكاني چى تيا بو — له

نۀنداماني ئۀو - كۆي كرده وه و فەرمانی كرد به دهریا چی تیا بوو ئۀویش كۆي كرده وه، پاشان فەرمووی: ((بۆ ئۀوه ت كړد؟ وتی: له ترسی تۆ ئۀی پۀروۀردگار، خۆیشت زاناتری. خوايش لېي خوش بوو))

به لئـ. ترسان له خواي گه وړه ده بیته هۆي سپینه وهی تاوانه كان و لیبور دنی خواي گه وړه، ته ماشای ئۀو ترسه بکه، ته ماشای فه زلئ ترس بکه.

نیمامی ئۀحمد له (مسند) هکیدا و (ابن ماجه) له (سنن) هکیدا به سه نه دیکی (حسن) ۱ ریوایه تیان کردوه له (بسی کوری جحاش ی القرشی) که وا پتغه مبه ری خوا ۲ فەرموویته: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بَزَقَ يَوْمًا فِي كَفِّهِ فَوَضَعَ عَلَيْهِ أُصْبَعُهُ ثُمَّ قَالَ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ابْنُ آدَمَ! أَنِّي تُعْجِزُنِي وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ مِثْلِ هَذِهِ؟ حَتَّى إِذَا سَوَيْتَكَ وَعَدَلْتُكَ مَشِيْتَ بَيْنَ بَرْدَيْنِ وَلِلْأَرْضِ مِنْكَ وَثِيدٌ، فَجَمَعْتُ، وَمَنْعْتُ، حَتَّى بَلَغْتَ التَّرَاقِي قُلْتَ: أَتَصَدَّقُ وَأَنْتَى أَوْأَنُ الصَّدَقَةِ))

واته: رَوِّدْكَ پتغه مبه ری خوا ۳ تفی كرده ناو له پی خۆي و په نجهی خسته سه ری و گوتی: خواي گه وړه ده فەرمووی: ئۀی نه وهی ئا دم چۆن له ده سه لآتم دهرده چی که چی من له شتئ وا تۆم دروست کردوه؟ تاكو ئۀندامه كانی به جوانی ريك خستووی، له نیوان دوو كراس و جلو به رگدا ری ده كهیت و قورسی و گرانیته به سه ر زه و بییه وهیه، سه روه ت و سامانت كو ده كرده وه و له خه لكیت ده گرتوه، تاكو روحت گه یشته گه روه ت، گوتت: ئیستا سامان ده به خشم، ئۀو كاته كاتی به خشین كهی ماوه؟!))

خواي گه وړه ده فەرمویت: ﴿يَأَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۝٦ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ۝٧ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝٨ كَلَّا بَلْ تُكْذِبُونَ بِالَّذِينَ ۝٩ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝١٠ كِرَامًا كُنِينَ ۝١١ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝١٢ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝١٣ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝١٤ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الَّذِينَ ۝١٥ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝١٦ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ

١ - أخرجه أحمد (٢١٠/٤) وابن ماجه (٢٧٠٧) والحاكم (٢٨١٤ ، ٨٠٣١) وقال البوصيري : اسناده صحيح ، وصححه العلامة الألباني في (الصعيحة) (١٠٩٩) .

﴿١٧﴾ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ سَيْئًا ۖ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

﴿١٩﴾ (الأنفطار). واته: ئەي مړۆڤ...! چي تۆي تهفره و فریوداو بهرامبه ر به پهروهردگاري بهخشندهت کافر بوويت له گهل نهو هه موو نيعمهت و بهخشانه دا؟ (٦) ئەوهي دروستي کردیت له نه بوون، ئینجا به شیوهیهکی زۆر جوان ئەندامه کانی رێک خستیت قهه و بهژن وبالا و ئەندامی شیاو و گونجاوی پێ بهخشیت رێک و پێکی کردیت واته: قهه و قامهت و بالا له جوانترین شیوهي پێ بهخشیت (٧) له هه ر شیوه و دیمه نیکدا خۆی وستی بهکی خستیت (٨) نه خیر، ئیوه تهفره مهخۆن بهو ریز و حورمهتهی من بهرامبهرتان و لاپی مهبن، جاده بوو سوپاسگوزار بن، کهچی هیشتا بپواشتان به رۆژی پاداشت و تۆله نییه و ئینکاری دهکهن (٩) له کاتیکیدا - که ئیوه ئەوهندهش لاسار و یاخین - دهستهیهک له فریشتهی چاودێر و پارێزهرتان له سه ر دانراوه، هه رچی بکهن ئەینوو سی (١٠) ریزدارانیکی نووسه رن (١١) ئەزانن چي دهکهن، واته: به هه موو کارو کرده وهیه کتان به ئاگان (١٢) به راستی چاکان له ناو خوڤی بهههشت دان (١٣) و بێ گومان تاوانباران و بهدکارانی له ئاگری دۆزهخ دان (١٤) له رۆژی پاداشتا دهچنه ناوی و گه رمای ئەچیژن و دهسوێن (١٥) قهتیس ده مینن و هه رگیز لی نابړین و دوور نابن به لکو به هه تا هه تایی له وین (١٦) تۆ چي ئەزانیت (ئهی ئینسان!) رۆژی پاداشت چییه و چۆنه؟ ئەوهنده گران و سهخته، مه گه ر خوا خۆی وینهیت بۆ باس بکات (١٧) دیسان - بۆ جاریکی تر - تۆ چووزانیت رۆژی قیامهت و پاداشت و تۆله چییه و چۆنه؟ (١٨) رۆژیکی سهختی وه هایه که هیه که سیک بۆ که سیکي تر هیه چي به دهست نییه و ئەو رۆژه هه موو کار و فه رمانیک هه ر بۆ خوایه. هیه که سیش ناتوانی ململانی له گهل خوا بکا (١٩))

خواي گه وره دهفه رمویت: ﴿وَتُفَیْحُ فِي الصُّورِ فَصُوعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخُ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ ﴿٢٠﴾ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَءَ بِالنَّبِيِّنَ وَالشُّهَدَاءِ وَفُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ

لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾ (الزمر). واته: هرکه له لايه نيسرافيله وه فوو به شه پيووردا (که په نادا) کړا، نيتړ نه و کاته هه موو نه وانه ی که له ناسمانه کان و زه ويدان مه گهر که سيک خوا خوی بيه وی نه مريت، له پاشان بو جاريکی تر که فووی پياکړا نه و جا له ناکاو ته وای دروستکراوه کان له گورپه کانياندا هه لئه سته وه و چاوه روانن چييان پي بکړي (٦٨) زه ویش له و روژه دا به نووړی په روه ردگاری خوی رووناک ده بيه ته وه و هه موو خه لکی کو نه کرپته وه و نامه ی کرداريان له بېرده ميان داده نريت و په يامبه ران و شايه دان له فريشته کان نه هيترينه روو و ناماده نه بن بو نه وه ی چی راست و دروسته بيلين و به راست و عدل له نيوانياندا داوهری ده کړي و سته ميشيان لي ناکړي (٦٩) هرکه س هه رچی کړدوه به ته وای و بي که م و کوپی پاداشی نه درپته وه، نه و خوی له هه موو که س زاناره نه گهر چی پيويست به هيچ نامه و شايه تيک نيبه به لام له گه ل نه وه يشدا نامه و شايه ت هر ده هيتري ((٧٠))

نایا له پاش زيندوو بونه وه چی هه یه؟ له پاش نه وه ی له گورپه کان ده رچين چی ده بينين؟ نا نه وه تا خوی گهره بانگه وازکاريکی له فريشته کان ره وانه ی کړدوه... بو چی مه به ستيک؟ بو نه وه ی هه موو موفايه تی به ره و زه وی مه حشره راپيچ بکات!! خوی گهره ده فه رمويټ: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (ابراهيم: ٤٨) واته: له روژی قيامه تدا که نه م زه وييه ی نيستايه نه گوډري به زه وييه کی تر، ناسمانه کانيش هه روا! نه و جا هه موان له گورپه کانيان ده هيترينه ده رو، ده برين بو به رده م خوی تاک و ته نيای ده سه لاتدا)).

به جوانی بير له و نايه ته ی خوی بالاده ست بکه ره وه که ده فه رمويټ: ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَعْصَىٰ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا سَمْعَ إِلَّا هَمْسًا﴾ (طه: ١٠٨) واته: له و روژه دا هه موو خه لکی دوی ده نگی جارچی (بانگه وازکاريک) نه که ون، که هيچ هه رچه رخان و لادانيک نيبه ليی، هه موو خه لکی له به ر خوی به خشنده

دهنگيان نهوى دهبي، دهنكى ژيړليو و چه چپ و نه سپايى نه بى هيچ شتى تر نابيسى.))

ريژداران.. نايه حشر چييه؟ نايه نه وزه وييه چييه كه له خه لكى له سهر
حشر ده كړيټ؟ نايه سيفه ته كانى چونه؟ نايه گروپ و حال و كومه لاني خه لك چونه
كاتى له بهر ده ستي خوى گه ورده دا حشر ده كړيټ؟ نايه مه ترسى نه و كات و ساته
چونه له و قوناغوى قيامه ت؟ نه مه و چهند باسيكي تر له به شى داهاتودا باس
ده كه ين انشاء الله.

رؤزی مه‌حشر و ترس و سامناکی قیامت

خوای بالا ده‌ست فه‌رمانی کرده (نيسرافيل) بۆ نه‌وه‌ی بۆ جاری ستيه‌م فوو به‌ که‌په‌نادا بکات، نه‌ویش: فووی زیندو یونه‌وه‌یه، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ (الزمر: ٦٨). واته: پاشان بۆ جاریکی تر که فووی پیاکرا نه‌وجا له‌ نا‌کاوته‌واوی دروستکراوه‌کان له‌ گۆپه‌کانیاندا هه‌لئه‌سنه‌وه و چاوه‌روانن چییان پی بکری)).

کاتیک خوای گه‌وره هه‌موو دروستکراوه‌کان زیندو ده‌کاته‌وه، نه‌وا به‌که‌مین که‌سیک زیندو ده‌کریته‌وه خۆشه‌ویستی په‌روه‌ردگاره ﷺ هه‌روه‌کو له‌ (صحیح مسلم) دا هاتوه له‌ فه‌رمووده‌ی (أبو هريره) هوه که‌وا پیغه‌مبه‌ری نه‌کره‌م ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((أنا سيد ولد آدم يوم القيامة، وأول من ينشق عنه القبر، وأول شافع، وأول مشفع)) واته: من گه‌وره‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م له‌ رؤزی قیامتدا و به‌که‌م که‌سیک ده‌بم که‌ گۆپم له‌ سه‌ر ده‌کریته‌وه وه به‌که‌م شه‌فاعه‌تکارم و به‌که‌م شه‌فاعه‌ت وه‌رگیراوم)) دایک و باوک و روح فیدات بیت نه‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌م.

پێژداران... نه‌وا خوای گه‌وره هه‌موو دروستکراوه‌کانی زیندو کرده‌وه هه‌ر له‌ ئاده‌مه‌وه تاوه‌کو دوايين که‌سیک که‌ قیامه‌تی به‌ سه‌ردا هاتوه بۆ نه‌وه‌ی هه‌مووان له‌ به‌ر ده‌ستی خوای گه‌وره‌دا رابووه‌ستن ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾ ٩٣ ﴿لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا﴾ ٩٤ ﴿وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا﴾ ٩٥ (مریم) واته: به‌ پاستی هه‌رچی له‌ ناو ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه سه‌رجه‌م هه‌موو به‌ بندیتی و خولامه‌تی دینه‌ لای په‌روه‌ردگاری به‌خشه‌ر و ملکه‌چی ده‌بن (٩٣) به‌ پاستی زۆر به‌وردی سه‌ر حیسابی هه‌موویانه و هه‌ر به‌ هه‌ژمار سه‌رژمیری

کردوون و هه‌رچيشيان کردوه چاڪ ئه‌يزانې (٩٤) هه‌ر هه‌موو يشيان روژى قيامت به تاك و ته‌نيايى و دوور له هه‌موو ده‌سه‌لاتيك ((دينه لاي خوا)) (٩٥) هه‌موو مروفايه‌تى كو بوونه‌ته‌وه، پادشاي پادشاكاف فريشته‌يه‌ك له فريشته‌كان ده‌نيريت بؤ ئه‌وه‌ى هه‌موو خه‌لكى به‌ره‌و زه‌وى مه‌حشر ببات، به‌ره‌و زه‌ويه‌كى نوئ.

خوای گه‌وه‌ر ده‌فه‌رموئيت: ﴿يَوْمَ بُدِّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (ابراهيم: ٤٨) واته: له روژى قيامتدا كه ئه‌م زه‌ويه‌ى ئيستايه ئه‌گوږدري به زه‌ويه‌كى تر، ئاسمانه‌كانيش هه‌روا!، ئه‌وجا هه‌موان له گوږه‌كانيان ده‌هينرينه‌ ده‌رو، ده‌برين بؤ به‌رده‌ستى خوای تاك و ته‌نياي ده‌سه‌لاتدار))
پيغه‌مبه‌رى ئازيز ﷺ به وردى باسى ئه‌و زه‌ويه‌ى بؤ کردووين - دايك و باوك و روحم به فيداي بيت - ده‌فه‌رموئيت هه‌روه‌كو له هه‌ردوو كتىبى (صحيح) دا هاتوه له فه‌رمووده‌ى (سهل ى كورى سعد الساعدي) ده‌ليت: پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رمويه‌تى: ((يحشر الناس يوم القيامة على أرض بيضاء عفراء كقرصة النقي)) واته: خه‌لكى له روژى قيامتدا له سه‌ر زه‌ويه‌ى سبى خاكى پاك كوډه‌كرينه‌وه (زيندووده‌كرينه‌وه)، وه‌كو كوليره‌يه‌كى دروستكراو له ئاردىكى بيژراو وايه)).

زه‌ويه‌ى نوئ به هيچ شيوه‌يه‌ك خوئنى له سه‌ر نه‌ريژراوه و هيچ تاوانىكى له سه‌ر ئه‌نجام نه‌دراوه، زه‌ويه‌ى سبى، پاك و بى‌گه‌رد زوږ سببيه، ((كقرصة النقي)) واته: وه‌كو كوليره‌يه‌كى دروستكراو له ئاردىكى بيژراو وايه)) به هيچ شيوه‌يه‌ك غه‌ش و گه‌ردى تيادا نيه‌يه، به وردى بير له وه‌سفى پيغه‌مبه‌رى ﷺ بكه‌روه، سهل يان جگه له وه‌فه‌رموئيت: ((ليس فيها معلم لأحد)) واته: هيچ نيشانه‌يه‌كى تيادا نابينيت له و نيشانانه‌ى كه له دونيادا ريگا و بانه‌كانمان ده‌ناسيه‌وه له دونيادا، له وى هيچ خانويه‌ك نيه‌يه، هيچ دار و دره‌خت و روباريك نيه‌يه، ئه‌وه زه‌ويه‌ى تره كه به ته‌واوى جياوازه له و زه‌ويه‌ى كه هه‌زاران هه‌زار

سال مړوځي له سهر ژباوه. خواي گه وره ده فهرمويت: ﴿وَيَوْمَ نُسِرُّ الْجِبَالَ وَتَرَى
الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ (الكهف: ٤٧) واته: و ټاگاري خه لك
بكه وه به پوځي كه كيڼه كان (به ر له هاتني قيامت) ده خينه گه پ وه كو ه وړ
به ه وادا ده پوځ و زه ویش به پوټه ل ده بيني كه: هيچ شتيكي به سهر وه نه ماوه،
نه كيو، نه دار، نه درهخت، هه مووي تهخت بوه، نه و خه لكه يش هه موو (چاك و
خراپيان) كو ده كه ينه وه بو پرسيار و وه لام و ليپرسينه وه له كارو كرده وه كاني
دونيايان و هيچ كه سيكيان ناهي لينه وه بي ليپرسينه وه)).

هيچ كه سيك له و جيگه يه دوانا كه ویت.

نه مجار خه لكی به شيوه يه كي سهر پوليڼ ده كړيڼ، كومه ليك له سهر هه ردو
پييه كاني حه شر ده كړيڼ، له و كات و ساته ترسناكه دا و له و كيښه و گرفته
نا هه مواره دا كومه ليك هه ر له گوړه كه ي زيندو ده كړيڼه وه ده بينين فريشته كاني
خواي په روه ردگار له چاوه رواني و پيشوازي نه ودان له كه ره سته كاني قيامتي بو
ناماده كراوه مه گه ر ته نها نه و كه سه جوانييه كه ي بزانييت كه خوي ناماده ي كرده،
نه وانه كيڼ؟ نه وانه به خته وه رانن، خواي گه وره ده فهرمويت: ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ
إِلَى الرَّحْمَنِ وَقَدْ﴾ (مریم: ٨٥) واته: نه ي پيغه مبه ر باسي نه و روژه بكه كه ني مه
ده سته ده سته خو پاريزه كان به پيز و حورمه ته وه ده به ينه ديداري خواي به خشنده
بو پاداش به ريز و به سواري هه روه كو چوڼ پيشوازي له وفدي ده كړيڼ))

واته: به سواري، كه سي خواناس و له خواترس كاتي له گوړه كه ي زيندو
ده كړيڼه وه رهنگه له دنيادا هه ژار بووييت، به لام له دواړوځا ته نها هه نكاويك به پي
ناپوات، به لكو جوړه ها سواري نه و تو ي بو ناماده كراوه وه فريشته كان له
چاوه رواني و پيشوازي نه ودان بو نه وه ي پي بلين: سواريه، وه نه و موژده يه ي پي
ده دن كـ ده لـين: ﴿أَلَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ
تُوعَدُونَ﴾ (فصلت: ٣٠) واته: له پاشه روژتان مه ترسن و بو مال و منداليستان

– پاش خوتان – دل زویر مه بن ئیمه چاودیریان ده بین موژده تان لی بیت به و به هه شته ی به لیتان پی ددرا له دنیا دا، مزگینی بیت نه مړو نه که ونه خوشی و شادی به وه.))

ته ماشای نه و ریزه پیروزه بکه به رانبر نه و کومه له ریزداره له لایه ن فریشته کانه وه !!

نه و کومه له موژده ی به هه شتیان پی ددریت هر که له گورپه که یان هاتنه دهره وه، له خواترسان پرساریان لی ده کن و ده لیتن: ئیوه کین خوا موژده ی به خیرتان بداتی؟ نه و انیش به زمانیکی شیرین وه لامیان ده دهنه وه و ده لیتن: ﴿لَا تَحْنُ أُولَآؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا نَدَّعُونَ﴾ (فصلت: ۳۱) واته: ئیمه له ژیا نی دنیا دا دوستان بووین و له پاشه روژیشدا دوستان ده بین و له وی نه فستان چ بخوازی ناماده یه بوټان و هه رچیش بخوازن له به هه شتدا بوټان هه یه.))

خودایه .. من و ئیوه له و خوشبه ختانه بگيریت.

نه گهر هاتوو خه لکی له و روژده هه ستیان به ترس کرد نه و له خواترسان له نارامی و دلنیایی و ناسووده پیدا ده بن خوی گهره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ﴾ (الدخان: ۵۱) واته: گومان پاریزکاران له جیگایه کی هیمن و ناسایشدان))

هه رگیز ناترسن کاتی خه لکی ده ترسن! هه رگیز غه مبار و دلته نگ نابن کاتی خه لکی دلته نگ و غه مبار ده بن!

گرووی سییه م: هر که له گورپه کانیا ن زیندوو ده کرینه وه نه و به روویاندا ری ده کن!! نایه نه و دیمه نه به جوانی دینیته پیش چای خوت؟ سویند به خوا نه وه دیمه نیکه و ده کان له بن دهره هیخن، بیینه پیش چای خوت کاتی تو ریده که یت یان به سواری له روژی مه حشرده که چی له پی شه وه یان له پاشه وه،

لاى پاسته وه يان لاي چه پته وه خه لکى به سهر رووياندا رى ده که ن!! ده بينى
 پټيه کانى له سهر وه وه و رووى له سهر زه وييه!! به راستى ديمه نيکى سهر و
 ترسناکه! خواى گه وره ده فـرموئـت: ﴿وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيَ
 وَبُكْمًا وَصُمًّا مَّا وُتُّهُمْ جَهَنَّمَ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾ (الإسراء: ٩٧) واته: له
 روژى قيامه تيشدا به دهمه و رووى و کوټى و لالې و که پى هه موو کو ده که يـنه وه و
 حه شريان ده که ين چوون له دونيادا هه قيان نه بيستوه، هه قيان نه ديتوه له وټش هه
 نابينا و که پ و لال دهن، جى و پټيان دوزخه هه رجاريکيش بلټيسه ټاگره که کم و
 کز بوو دووباره نيلى ده دهن و هه لى ده گيرسيټينه وه و زيات پى ده که ين بټيان))
 نيمامى (الترمذى) له (سنن) ده که يدا ريوايه تى کردوه له فـرموودـه ي (ابوهريره)
 وه که وا پټغه مبهري خواصه فـرموويـه تى: ((يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَلَاثَةَ أَصْنَافٍ:
 صِنْفًا مَشَاةً، وَصِنْفًا رُكْبَانًا، وَصِنْفًا عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ)) فقالوا: يا رسول الله! وكيف
 يمشون على وجوههم؟! قال ﷺ: — إن الذي أمشاهم على أرجلهم قادر على أن
 يمشيهم على وجوههم، أما إنهم يتقون بوجوههم كل حذب وشوك)) واته: خه لکى له
 روژى قيامه تدا به سى شټوه و گروو حه شر ده کرټن، گروويه ک به پى (پياده)،
 گروويه کى به سواري، گروويه کيان له سهر روويان)) فـرموويـان: ئه ي پټغه مبهري
 خواصه چوون به سهر رووياندا رى ده که ن؟ پټغه مبهري خواصه فـرمووي: — ئه و
 که سه ي که له دونيادا له سهر دوو پى رټى پټيان ده کرد ده توانټت له قيامه تدا
 له سهر روو ريټان پى بکات، ئه وان به روويان خوټيان له هه موو جيگايه کى به رز و
 درک ودال ده پارټن)).

له ريوايه تيکى تردا که (بوخارى و موسليم)^٢ ريوايه تيان کردوه له فـرموودـه ي
 (أنس) وه: ((أن رجلاً قال: يا رسول الله، كيف يحشر الكافر على وجهه يوم
 القيامة؟ قال ﷺ: ((أليس الذى أمشاه على رجليه فى الدنيا قادراً على أن يمشيه

١ - أخرجه الترمذي (٣١٤٢) وقال: هذا حديث حسن، وأحمد (٣٥٤/٢، ٣٦٣) وضعف سنده الألباني في (ضعيف الجامع) (٦٤١٧) وضعيف الترمذي، لكن يشهد لبعض ألفاظه الرواية التي تأتي عند البخاري.

٢ - أخرجه البخاري (٤٧٦٠) ومسلم (٢٨٠٦).

على وجهه يوم القيامة؟)). قال قتادة: بلى وعزة ربنا)) واته: كابر ايهك گوتى: نهى پيغه مبهري خواصه، چون بياوهر به سهر روويدا حه شر ده كريت؟ پيغه مبهري خواصه فهرمووى: نايا نهو كه سهى ريتى پي ده كرد له سهر دوو پي له دونيادا به توانا نييه له سهر رووى ريتى پييكات؟؟)) قه تاده فهرمووى: به لئى سويند به عيزه تى په روه ردگارمان)).

نيمه ش هه موومان ده لئين: — به لئى سويند به عيزه تى په روه ردگارمان نهو ده تواني...)

به راستى نهو ده ديمه نيكي ترسناك و به سامه، كومه لئك به سوار و به پيزه وه ده يانينى، نهوانه نه هلى باوه پ نه هلى ته قوان، نه هلى سه قامگيرى و به رده وامبون، نه هلى يه كتاپه رستين، نه هلى شوينكه وتنن، كومه لئك به پي ريده كهن، كومه لئك به سهر رووياندا ري ده كهن، هر كه نهو هه موو خه لكيبه گه يشتنه زهوى مه حشه ر... ده مه ويت به دل و گوي و عه قل و هه موو هه ست له گه ل مندا بير بكه يته وه له كاتيكدا هه موو مرقايه تى ده بينى هر له ناده مه وه تاكو دواين كه س قيامه تى به سهر دا هه ستاوه، له سهر يه ك زهوى و له يه ك جيگادا له سهر زهوى مه حشه ر، پاشان روژ (خور) له خه لكى نزيك ده بيته وه، هيچ كه سيك راستيتى و چونيبه تى نهو روژه نازانيت ته نها خوا نه بيت، خواى گه وره ده فهرمويت: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (ابراهيم: ٤٨). واته: له روژى قيامه تدا كه نهو زهوييه ي نيتسايه نه گوردرى به زهوييه كى تر، ناسمانه كانيش هه روا! نه وجا هه موان له گورپه كانيان ده هيترينه دهرو، ده برين بؤ به ردهم خواى تاك و ته نياى ده سه لاتدار))

پيغه مبهري خوشه ويست ښه ده فهرمويت — هه روه كو له (صحيح مسلم) دا هاتوه له فهرمووده ي (المقدادى كوپى الاسود) هوه — : ((تُدْنَى الشَّمْسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْخَلْقِ حَتَّى تَكُونَ مِنْهُمْ كَمِقْدَارِ مِيلٍ)) قَالَ سُلَيْمُ بْنُ عَامِرٍ: فَوَاللَّهِ مَا أُدْرِي

مَا يَعْني بِالْمِيلِ أَمْسَافَةُ الْأَرْضِ أَمْ الْمِيلَ الَّذِي تُكْتَحَلُ بِهِ الْعَيْنُ قَالَ: ((فَيَكُونُ النَّاسُ عَلَى قَدَرِ أَعْمَالِهِمْ فِي الْعَرْقِ فَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى كَعْبِيهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى حَقْوَيْهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يُلْجِمُهُ الْعَرْقُ الْجَامَا)) قَالَ: وَأَشَارَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِيَدِهِ إِلَى فِيهِ)) واته: له روژى قيامه تدا روژ له خه لكيبه وه نزىك ده كړيټه وه، تا به نه ندازه ي (ميل) يك ليټانه وه دور ده بيت)). (سليم ي كوپى عامر) ده ليټ: سويټد به خوا نازانم مه به سټى به (ميل) چيبه؟ ئايا پيوانه يه كى زه وييه يان نه و ميله يه كه چاوى پى ده پړيټن)) پيغه مبه رى خوشه ويست ﷺ فهرموى: خه لكى هه ريه كه وه به نه ندازه ي كړده وه كانى له ناو ئاره قه دا ده بيت، هه نديكيان تاوه كو گويژنگه كانيان، هه نديكيان تاوه كو نه ژتويان، هه نديكيان تا ناوكيان، هه نديكشيان ئاره قه به ته واوى له غاوى كړدوون، ده ليټ: پيغه مبه رى خوا ﷺ ليټه دا به ده سټه كانى ئاماژه ي بو ده مى كړد)).

پاشان خه م و په ژاره زياد ده كات!! ئايا هيچ كيټشه و په ژاره يه كه هيه له وه توندتر و سه ختر بيت؟ به لى... ئايا نه و كوټسپ و خه م و خه فته تانه چيبه؟ ((يُؤْتَى بِجَهَنَّمَ)) نه ي په روه ردگارمان بمانپاريټه... ﴿وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَنْذَكُرُ الْإِنْسَانَ أَنَّهُ لَئِذَا كَرَىٰ ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَلَيْسَ لِي حَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعْذِرُ عَذَابُهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقُهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾﴾ (الفجر) واته: وه له و روژه دا دوزه خ ده هيټريټه پوو بو گومرايان، له و پوژه قورسه دا ناده مى هه رچى كړديټ بيرى نه كه ويټه وه و په شيمان ده بى له سه ر خراپه كانى و په ند ده گري وه له كوى په ند و ئاموژگارى كه لكى ده بى بوى؟ له و پوژه دا.. (٢٣) به ئيش و خه فته تيكه وه ده ليټ: خوژگه من بو نه م ژيانى پاشه روژه م شتيكم پيش خستبا له دونيا دا.. (٢٤) ئينجا له و روژه دا سزايه كه ده دات، هيچ كه سيك ناتوانى سزاي وايدات! (٢٥) و هيچ كه سيك ناتوانى پيوه ند بكات وه كه پيوه ندى خوا.. (٢٦).

پيغه مبه رى راستگو ﷺ وه سفى كارساتى نه و روژه مان به شيوه يه كى زور وړد و جوان بو ده كات، هه روه كو نه وه ي له پيش چاومان بيت و بيبينين (دايك و باوك و

روح فيداى بيت) ههروه كو له (صحيح مسلم)^١ دا هاتوه ((يُؤْتَىٰ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَهَا سَبْعُونَ أَلْفَ زِمَامٍ، مَعَ كُلِّ زِمَامٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ يُجْرُونَهَا)) واته: دۆزهخ دههينريټ حهفتا ههزار جلهوى ههيه، له گهل هه ر جله ويكدا حهفتا ههزار فريشته هه ن رايدة كيټشن)).

ئهى پهروه دگارمان بمانپاريزه !!

كاتى دۆزهخ خهلكى دهبينى به گهرمى هه ناسه هه لده كيټشى و هاوار دهكات و دهنه پيټيټ و دهنالټيټيټ! زور پهست و تووپه دهبيټ له بهر پهستى و تووپه يى خوى پهروه دگار! چونكه خوى پهروه دگار له م روژدها به شيويهك تووپه بوه هه رگيز پيش ئوه به و شيويه تووپه نه بوه و له وه و پاشيش به و شيويه تووپه نايټ، ههروه كو پيغه مبهري خو شه ويست ﷺ ده فهرمويت له فهرموودهى شه فاعه تى به ناويانگدا كه له پاشاندا به دريژى باسى ده كه م (انشاء الله).

روژ له سه ر سه رى دروستكراوه كانه، خهلكى له نيو ئاره قهى خوياندا نو قم بوون، له ولاشه وه دۆزهخ هاوار دهكات و دهنالټيټيټ و دهنه پيټيټ و پهست و تووپه بوه له بهر تووپه بوونى خوى پهروه دگار و خهلكيش له نيو ترس و باك و سامدان، ليټر ده هه رگيز ناتوانم به جوانى روونى بكه مه وه كه وا ئه و ترس و سامه چنده كه تووشى هه موو مروفايه تى دهبيټ به بى جياوازي ته نانه ت پيغه مبه رانيش، ههروه كو له هه ردو و كتيبي (صحيح)^٢ دا هاتوه له فهرموودهى (ابو هريره) وه دهليټ: پيغه مبه رى نازين ﷺ ده فهرمويت: ((يَجْمَعُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ فِي صَعِيرٍ وَاحِدٍ، فَيُسْمِعُهُمُ الدَّاعِيَ وَيَنْفُذُهُمُ الْبَصَرَ، وَتَدْنُو الشَّمْسُ، فَيَبْلُغُ النَّاسَ مِنَ الْغَمِّ وَالْكَرْبِ مَا لَا يُطِيقُونَ وَمَا لَا يَحْتَمِلُونَ، فَيَقُولُ بَعْضُ النَّاسِ لِبَعْضٍ: أَلَا تَرَوْنَ مَا أَنْتُمْ فِيهِ؟ أَلَا تَرَوْنَ مَا قَدْ بَلَغَكُمْ؟ أَلَا تَنْظُرُونَ مَنْ يَشْفَعُ لَكُمْ إِلَىٰ رَبِّكُمْ؟ فَيَقُولُ بَعْضُ النَّاسِ لِبَعْضٍ: ائْتُوا آدَمَ، فَيَأْتُونَ آدَمَ، فَيَقُولُونَ: يَا آدَمُ، أَنْتَ أَبُو الْبَشَرِ، خَلَقَكَ اللَّهُ

١ - أخرجه مسلم (٢٨٤٢) وانظر (التتبع) للدارقطني (ص ٢٢٦ ، ٢٢٧) وكذا (عله الكبير) (٧٣٢) فقد قال : (والموقوف أصبح عندي) ١ - هـ قله حكم الرفع .

٢ - أخرجه البخاري (٣٢٤٠) ومسلم (١٩٤) .

بِيَدِهِ، وَتَفَخَّ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ، وَأَمَرَ الْمَلَائِكَةَ فَسَجَدُوا لَكَ، اشفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَغْنَا؟ فَيَقُولُ آدَمُ: إِنَّ رَبِّي غَضِبَ الْيَوْمَ غَضِبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنَّهُ نَهَانِي عَنِ الشَّجَرَةِ فَعَصَيْتُهُ، نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، اذْهَبُوا إِلَى نُوحٍ، فَيَأْتُونَ نُوحًا فَيَقُولُونَ: يَا نُوحُ، أَنْتَ أَوَّلُ الرُّسُلِ إِلَى الْأَرْضِ، وَسَمَّاكَ اللَّهُ: عَبْدًا شَكُورًا، اشفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَغْنَا؟ فَيَقُولُ لَهُمْ: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضِبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنَّهُ قَدْ كَانَتْ لِي دَعْوَةٌ دَعَوْتُ بِهَا عَلَى قَوْمِي، نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى إِبْرَاهِيمَ عليه السلام، فَيَأْتُونَ إِبْرَاهِيمَ، فَيَقُولُونَ: أَنْتَ نَبِيُّ اللَّهِ وَخَلِيلُهُ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، اشفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَغْنَا؟ فَيَقُولُ لَهُمْ إِبْرَاهِيمُ: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضِبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَا يَغْضَبُ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَذَكَرَ كَذَبَاتِهِ، نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، اذْهَبُوا إِلَى مُوسَى، فَيَأْتُونَ مُوسَى عليه السلام، فَيَقُولُونَ: يَا مُوسَى، أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ، فَضَلَّكَ اللَّهُ بِرِسَالَاتِهِ وَبِتَكْلِيمِهِ عَلَى النَّاسِ، اشفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَغْنَا؟ فَيَقُولُ لَهُمْ مُوسَى عليه السلام: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضِبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنِّي قَتَلْتُ نَفْسًا لَمْ أَوْمَرْ بِقَتْلِهَا، نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى عِيسَى عليه السلام، فَيَأْتُونَ عِيسَى، فَيَقُولُونَ: يَا عِيسَى، أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ، وَكَلَّمْتَ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ، وَكَلَّمَهُ مِنْهُ أَلْفَاها إِلَى مَرْيَمَ، وَرُوحَ مِنْهُ، فَاشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَغْنَا؟ فَيَقُولُ لَهُمْ عِيسَى عليه السلام: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضِبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ - وَلَمْ يَذْكُرْ لَهُ ذَنْبًا - نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، اذْهَبُوا إِلَى مُحَمَّدٍ عليه السلام، فَيَأْتُونِي، فَيَقُولُونَ: يَا مُحَمَّدُ، أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ، وَخَاتَمُ الْأَنْبِيَاءِ، وَغَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ، اشفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَغْنَا؟ (فأقول: أنا لها)، قال: فَأَنْطَلِقُ فَآتِي تَحْتَ الْعَرْشِ، فَأَقْعُ سَاجِدًا لِرَبِّي، ثُمَّ يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَيَّ، وَيُلْهِمُنِي مِنْ مَحَامِدِهِ، وَحُسْنِ الثَّنَاءِ عَلَيْهِ شَيْئًا لَمْ يَفْتَحْهُ لِأَحَدٍ قَبْلِي، ثُمَّ يُقَالُ: يَا مُحَمَّدُ، أَرْفَعْ رَأْسَكَ، سَلْ تُعْطَهُ، اشفَعْ تُشَفِّعْ)). واته: خواى گه وره له پوږډى قيامه تدا خه لکى پېشینان و پاشینان هه موو

له يه ڪ شويٽدا ڪوڊه ڪاته وه، بانگخواز دهنگي ده يانگاتي چاو ده يانبينيت، خوريش نزيڪ ده بيته وه، خه لڪي تووشي غه م و په ژاره يه ڪ ده بن به رگه ي ناگرن و له تواناياندا نبيه، هه نديڪيان به هه نديڪي تريان ده لئين: ٿايا نابينن ٿيوه له چ حالتيڪدان؟ ٿايا نابينن چي به خه ي پي گرتوون؟ ٿايا ناگه پين به دواي ڪه سيڪدا له لاي خوا شه فاعه تتان بؤ بڪات؟ هه نديڪيان به هه نديڪي تريان ده لئين: بچن بؤ لاي ٿادهم ﷺ ده چن بؤ لاي ٿادهم ﷺ و پي ده لئين: ٿه ي ٿادهم ﷺ تو باوڪي هه موو مروفتيت، خوا به ده سستي خوي تو ي دروست ڪردوه، له روي خوي گياني به به رد اڪردوي، فهرمان ي ڪرد به فريشته ڪان ڪرتوشيان بؤ بردي، ڪه واته لاي په روه ردگار تڪامان بؤ بڪه، ٿايا نابيني ٿيمه له چي حالتيڪدان؟ ٿايا نابيني چي به خه ي گرتووين؟ ٿادهم ميش ﷺ ده لئين: ٿه مڙ په روه ردگارم تووپه بوونيك تووپه بوه ڪه له مه و پيش ٿاوا تووپه نه بووه، له مه ولاش ٿاوا تووپه نابيت، ٿه دره خته ڪه ي له من قه ده غه ڪرد و منيش سه رپيچيم ڪرد، ٿيستا هر خه مي خومه، خه مي خومه، بچن بؤ لاي يه ڪيڪيتر، بچن بؤ لاي نوح ﷺ ده چن بؤ لاي نوح ﷺ و ده لئين: ٿه ي نوح ﷺ تو يه ڪه م ره وانه ڪراوي بؤ سر زهوي، خواي گه وره ناوي ناوي: به نده ي سوپاسگوزار، ڪه واته لاي په روه ردگار تڪامان بؤ بڪه، ٿايا نابيني ٿيمه له چي حالتيڪدان؟ ٿايا نابيني چي به خه ي پي گرتووين؟ ٿه ويش پييان ده لئين: ٿه مڙ په روه ردگارم تووپه بوونيك تووپه نه بووه، ٿه ڪه له مه و پيش ٿاوا تووپه نه بووه، له مه ولاش ٿاوا تووپه نابيت، له راستيدا من يه ڪ دوعام هه بوو ٿه ويش له گه له ڪه مم ڪرد، ٿيستا هر غه مي خومه غه مي خومه، بچن بؤ لاي ٿيبراهيم ﷺ ٿه وانيش ده چن بؤ لاي ٿيبراهيم ﷺ و پي ده لئين: تو پيغه مبهري خوايت و خوشه ويستي ٿه وي له سر زهويدا، په روه ردگار تڪامان بؤ بڪه، ٿايا نابيني ٿيمه له چي حالتيڪدان؟ ٿايا نابيني چي به خه ي پي گرتووين؟ ٿيبراهيم ﷺ پييان ده لئين: ٿه مڙ په روه ردگارم تووپه بوونيك تووپه نه بووه، ٿه ڪه له مه و پيش ٿاوا تووپه نه بووه، له مه ولاش ٿاوا تووپه نابيت، ٿينجا باسي دروڪاني ڪرد، ٿيستا هر غه مي خومه غه مي خومه، بچن بؤ لاي ڪه سيڪي تر، بچن بؤ لاي موسا ﷺ ٿه وانيش ده چن بؤ لاي موسا ﷺ و پي ده لئين: ٿه ي موسا ﷺ تو پيغه مبهري خوايت، خواي

گوره ريږي زياتري داوه به تو به په يامه‌كاني و به قسه‌كردن له گه‌ل تودا، كه‌واته لاي په‌روه‌دگارت تكامان بو بكه، ثايا نابيني نيمه له چي حالتيكداين؟ ثايا نابيني چي په‌خه‌ي پي گرتووين؟ موسا عليه‌السلام پييان ده‌ليټ: نه‌مړو په‌روه‌دگارم تووړه‌بوونيك تووړه بوه كه له‌مه و پيش ئاوا تووړه نه‌بوهو، له‌مه‌ولاش ئاوا تووړه نابيت، من كه سيكم كوشتوه فهرانم پينه‌كرايوو بيكوژم، ئيستا هر غه‌مي خومه غه‌مي خومه، بچن بو لاي عيسا عليه‌السلام نه‌وانيش ده‌چن بو لاي عيسا عليه‌السلام و پي ده‌لين: نه‌ي عيسا عليه‌السلام تو پيغه‌مبه‌ري خواي، له بيشكه‌دا (لانكه) قسه‌ت له گه‌ل خه‌لكيدا كرده، روحي خوا و وشه‌يه‌كي پيروزي نه‌ويت كه هه‌لي داوه بو مريم و به‌خشاوي به مريم كه‌واته لاي په‌روه‌دگارت تكامان بو بكه، ثايا نابيني نيمه له چي حالتيكداين؟ ثايا نابيني چي په‌خه‌ي گرتووين؟ عيساش عليه‌السلام پييان ده‌ليټ: نه‌مړو په‌روه‌دگارم تووړه‌بوونيك تووړه بوه كه له‌مه و پيش ئاوا تووړه نه‌بوهو، له‌مه‌ولاش ئاوا تووړه نابيت، ئيستا هر غه‌مي خومه غه‌مي خومه، بچن بو لاي كه‌سيكتير بچن بو لاي موحه‌ممه عليها‌السلام نه‌وانيش دين بو لام، ده‌لين: نه‌ي موحه‌ممه عليها‌السلام تو پيغه‌مبه‌ري خوايت، دواين پيغه‌مبه‌ري، خواي گه‌وره له گونا‌مه پيشووه‌كانيش خوس بوه، تكامان بو بكه لاي په‌روه‌دگارت ثايا نابيني نيمه له چ حالتيكداين؟ ثايا نابيني چي په‌خه‌ي گرتووين؟ (منيش ده‌ليم: من بو نه‌و كاره) ده‌ليټ: منيش راده‌په‌رم و ديمه ژير عرش، ده‌كه‌وم به سوجه‌دا بو په‌روه‌دگار، ئينجا خوا دلم ده‌كاتوه چه‌ند سواسگوزاريه‌ك و ستايشيكي پيروژ ده‌خاته دلم‌وه كه له‌وه‌وپيش نه‌يداوه به كه‌س، ئينجا ده‌فهرمويت: نه‌ي موحه‌ممه عليها‌السلام سهرت به‌رز بكه‌ره‌وه، داواكه ده‌تدريټي، تكا بكه ليټ وهرده‌گيريټ)).

جا نه‌مه نه‌و ريژه‌يه كه پي ده‌لين (المقام المحمود) كه هه‌موو پيغه‌مبه‌ران خوژگه‌ي پي ده‌بن، خواي گه‌وره ده‌فهرمويت: ﴿وَمِنَ الْاَنْبِيَاءِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ اَنْ يَّعْطَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ (الإسراء: ٧٩) واته: له به‌شيكي شه‌ويشدا خوت ماندوو بكه به شه‌ونويژه‌وه و قورئاني زوري تيا بخوينه، نه‌مه‌ش به‌هره‌يه‌كي تاييه‌ته‌و، دراوه به تو و زياته له فره‌زه‌كانيشه، به ئوميد به په‌روه‌دگارت بتنيريته

شوین و جیگایه‌کی په‌سهند و به‌ریزه‌وه (مقام المحمود) پېشینان و پاشینانیش سوپاست بکن)).

ده‌لیم: سویند به خوا هیچ که‌سیک ریژ و پایه‌ی پېغه‌مبه‌ری خواص نازانیت وه‌کو خوی په‌روه‌ردگار، خوشه‌ویستمان لله له‌م کات و ساته ترسناک و به‌سامه‌دا پله و پایه و ریژی دهرده‌که‌ویت، له‌کاتیکدا ابراهیم الله ده‌فه‌رمویت: هر‌غهمی خومه، موسا الله ده‌فه‌رمویت: هر‌غهمی خومه، عیسا الله ده‌فه‌رمویت: هر‌غهمی خومه، نوح الله ده‌فه‌رمویت: هر‌غهمی خومه، هر‌وه‌ها باوکی هه‌موو مرقایه‌تی که‌ ئاده‌مه الله ده‌فه‌رمویت: هر‌غهمی خومه، به‌لام خوشه‌ویست لله ده‌فه‌رمویت: نه‌و کاره بۆ من به‌جیبه‌یلن.

خوشه‌ویستان... نه‌مه ریژ و پله و پایه‌ی پېغه‌مبه‌ری نازداره لله لای خوی په‌روه‌ردگار: ((يَا مُحَمَّدُ، اَرْفَعْ رَأْسَكَ، سَلِّ تَعْطَهُ، اَشْفَعْ تُشْفَعُ، فَاَرْفَعْ رَأْسِي، فَاَقُولُ: يَا رَبِّ، اُمِّتِي اُمِّتِي)) واته: نه‌ی موحه‌مه‌ده‌... سهرت به‌رز بکه‌روه داواکه ده‌تدریت، تکا بکه لیت وهرده‌گیریت، منیش سهرم به‌رزده‌که‌مه‌وه ده‌لیم: نه‌ی په‌روه‌ردگارم نوممه‌ته‌که‌م نوممه‌ته‌که‌م))

له‌و کاته‌دا خوشه‌ویستمان لله نوممه‌ته‌که‌ی پېش هه‌موو نوممه‌ته‌کان ده‌خات، نه‌و نوممه‌ته‌ی که به‌ جوانی قه‌دری پېغه‌مبه‌ره‌که‌ی نازانیت — ئیللا که‌سانیک نه‌بیت خوی که‌وره ره‌حمی پی‌کردبیت — سویند به‌خوا نه‌که‌ر نه‌م نوممه‌ته قه‌دری پېغه‌مبه‌ره‌که‌ی بزانیا به‌نه‌وا به‌م شیوه‌یه نه‌ده‌بوو، ئاه نه‌که‌ر نه‌م نوممه‌ته قه‌دری بزان و بکه‌رینه‌وه بۆ سهر ریگا و به‌رنامه‌که‌ی نه‌و، فه‌رمانه‌کانی نه‌ویان جیبه‌جی بگردبا به‌ وازیان له‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی به‌ینابا و سنوره‌کان نه‌ویان نه‌ده‌به‌زاند و ده‌ستیان به‌شهریعت و به‌رنامه‌که‌ی نه‌وه‌وه بگردبا به‌ و بانگه‌وازه‌که‌یان بلاوده‌کرده‌وه، سویند به‌خوا نه‌که‌ر وا بکن نه‌وا هه‌رگیز نه‌و قه‌زه‌مه بی‌نرخ و سووکانه لی‌ره و له‌وی نه‌ده‌چوونه سهر نه‌و لوتکه به‌رزانه، زمانیان دريژ نه‌ده‌کرده سهر مرواری تاجی سهر هه‌موو مرقایه‌تی لله، دلنیا بن نه‌و کورته بالا بېنرخانه هه‌رگیز ده‌ست دريژی و ده‌مدريژیان نه‌کرده‌ته سهر پېغه‌مبه‌ری

خوایه ښه به هوی که مته رخه می نیمه وه نه بیت! ته نها به هوی تاوانه کانمانه وه نه بیت! ته نها به هوی دور که وتنه وه مان له ریگا و به رنامه که ی خۆشه ویست و بیلبله ی چاوه کانمان ښه!

له فهرموده یه کی دور و دریژدا که له به شی پېشوو دا باسم کرد، نه و فهرموده یه که (ابو یعلی الموصلی) له (الکبیر) دا و نیمامی (البیهقی) له (البعث) دا و (الطبري) له تهفسیره که یدا و (الطبراني) له (الطولات) دا و جگه له وان ریوایه تیان کردوه (که له سنده ده که یدا (ضعف) هیه)، هه موویان له ریگای (اسماعیل ی کوپری رافع) وه که که سیکی (ضعیف) ه، هه روه ها (محمدی کوپری زیاد) له سنده ده که یدا هیه که که سیکی نه ناسراوه (مجهول) ه، له و فهرموده یه دا هاتوه که خوی گوره به خۆشه ویسته که ی ښه ده فهرمویت: ((يَا مُحَمَّدُ، اَرْفَعْ رَأْسَكَ، سَلْ تُعْطَهُ، اَشْفَعْ تُشْفَعُ)) واته: نه ی موحه ممه د... سهرت به رز بکه روه داوا بکه ده تدریټی، تکا بکه لیت وهرده گیریت)) خۆشه ویست ده فهرمویت: ((يا رب وعدتني الشفاعة فشفعني في خلقك)) واته: نه ی په روه ردگار! به لیت پیدام به شه فاعه ت، که واته شه فاعه تم وهرگره به رانه به به دروستکراوه کانت)).

الله اکبر!! ((فأقضي بينهم)) واته: داوهری نیوانیان ده که م)) نه م شه فاعه ته پېی ده لټن (الشفاعة العامه) واته: شه فاعه تی گشتی، چونکه شه فاعه تیکی تر هیه ته نها بۆ نوممه ته که ی (موحه ممه د) ه ښه، به لام شه فاعه تی گشتی بۆ هه موو خه لکیه، پېغه مبه ری خۆشه ویست ښه شه فاعه ت ده کات بۆ هه موو مرؤفایه تی بۆ نه وه ی خوی په روه ردگار له نیوان خه لکی حوکمی خوی بکات، بۆ نه وه ی خه لکی له و جیگه ترسناک و به سامه دا رانه وه ستن له مه حشه ردا، خوی گوره ده فهرمویت: ((قد شفعتك، أنا آتيكم لأقضي بينكم)) قال ښه ((فأرجع فأقف بين يدي الناس)) واته: نه و شه فاعه ته که ی تۆم وهرگرت، نیستا دیم بۆ نه وه ی له نیوانتاندا داوهری بکه م)) پېغه مبه ری خوایه فهرمووی: منیش ده که پیمه وه و له

نټوان خه لكيدا راپاده‌وستم))

نه مجار فريشته‌كان ده‌ست به دابه‌زين ده‌كان و بو ټه‌وي له ده‌وري خه لكی بووه‌ستن پټل پټل له هه‌موو لايه‌كه‌وه، پاشان ټه‌و فريشته‌انه داده‌به‌زن كه هه‌لگرتنی عه‌رشيان پي سپاردراوه به (حملة العرش) ناسراون و ټه‌وانيش ده‌لټين: ((سبحان ذي الملك والملوك، سبحان ذي العزة والجبروت، سبحان من كتب الموت على الخلائق، وهو الحي الذي لا يموت، سبحان قدوس قدوس قدوس، رب الملائكة والروح)) فيقول أهل الأرض للملائكة: ((أفيكم ربنا؟ فيقولون: لا هو آت)) واته: پاکی و بيگه‌ردی بو خاوه‌ن مولك و شكور و ده‌سه‌لات، پاکی و بيگه‌ردی بو خاوه‌ن عزيزه‌ت و هي‌زو و توانا، پاکی و بيگه‌ردی بو ټه‌و كه‌سه‌ی مردنی له سه‌ر هه‌موو دروستكراوه‌كان نوسيوه، هه‌ر ټه‌ويش زيندوه و هه‌رگيز نامري‌ت، پاکی و بيگه‌ردی بو كه‌سی پيرو‌ز و موباره‌ك و خاوين، خواي فريشته‌كان و جبرائيل)) خه لكی سه‌ر زه‌وی به فريشته‌كان ده‌لټين: تايا په‌روه‌ردگارمان له گه‌ل ټيوه‌دايه؟ ټه‌وانيش ده‌لټين: نه خي‌ر ټه‌و ئيستا دي‌ت))

خوای گه‌وره دي‌ت، هاتنيك شايسته‌ی گه‌وره‌یی و مه‌زنی ټه‌و بي‌ت.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموي‌ت: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ (البقرة: ٢١٠) واته: ئاخو په‌يره‌واني شه‌يتان بي‌له‌مه له روژي قيامه‌تدا خوای گه‌وره له په‌له‌هه‌وريكي سپيدا بي‌ته لايان و داوه‌رييان بكا، فريشته‌كانيش به‌ريز ناماده بين بو تي‌په‌راني بپياره‌كاني خوا، دادگايشيان بپري‌ته‌وه و بنيردري‌ن بو دوزه‌خ، ده‌بي به‌ده‌رله‌مه چاوه‌پواني چي بن؟ ټه‌وساش ټه‌نجامي هه‌موو كارئ بي‌تري‌ته‌وه لاي خوای گه‌وره و به‌دادگه‌رانه داوه‌رييان بكات.))

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رموي‌ت: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ (الفجر: ٢٢) براكه‌م وه‌سفي هاتنی خوای گه‌وره دامه‌پنه و مه‌چوينه و مه‌شوبه‌ينه و لاشه‌ی بو دامه‌ني، بزانه هه‌ر خه‌يالاتي‌ك به مي‌شكتدا دي‌ت، ټه‌وا خوای گه‌وره له‌وه جياوازه،

خوای گهروه داده به زیت به شیوه یه ک شایسته ی گه وره ی و مه زنی خو ی بیت
 ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشوری: ۱۱، واته: هیچ شتیکی نییه
 له وینه ی ئه و (خوا) یه نه له زاتیا نه له سیفاتیا نه له کرداریا بو خو ی ته نیایه و له
 هه موو شتیکی بی نیازه و هه موو شتیکی ش نیازمه نده به و، ئه ویشه بیسه ری بینا به
 ناگایه به و ته ی به نده کانی بینایه بو کار و کرداریان)).

پاک ی و بیگه ردی بو ئه و که سه ی به هیچ شتیکی ناشوبه ینریت و وینه و شیوه و
 هاوتا و هاوچه شنی نییه، نه کوپی هه یه نه باوک: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ
 الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَكُنْ لَهِ يَدٌ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝﴾
 (الإخلاص) واته: ئه ی موحه ممه د بلی: ئه و په روه ردگاره ی که من
 ده په رستم تاک و ته نیایه و هاوه ل و هاو به شی نییه (۱) ئه و خوا به - که ناوی الله
 یه - جیگای هیوا و نومیده و بی نیازیسه هیچ که سیکی ش - جگه له و -
 شایانی ئه وه نییه گیروگرفته کان بپرینه بو چاره سه ر، هر ئه وزاته گه وره یسه که
 ده بی هر بو لای ئه و بگه پیننه وه (۲) که سی لی نه بوه و هیچ رۆله یه کی نییه -
 وه ک جوله که و گاوپ و بته رسته کان ده لئین - چونکه خوا زۆر بلند و پاک و
 بیخه وش و دووره له و جوړه بیر و بوچوونانه و له که سیش نه بوه و بی دایک و بابه،
 چونکه هه موو شتیکی له دایک بوو تازه و نوییه و خوا نییه و سه ره تابه کی هه یه،
 به لام خوا بی سه ره تا و (ئه زه ل) ییه (۳) هه رگیز هیچ که سیک هاوشیوه و هاوتای
 نییه و که سی ناتوانی به ره له سستی بکات (۴).

خوای گه وره داده به زیت و عه رش و کورسی داده نریت به شیوه یه ک خوای گه وره
 خو ی ویستی لی بیت و شایسته ی مه زنی خو ی بیت ئه مجار بانگ ده کات و ده لئیت:
 ((أَيُّهَا النَّاسُ، لَقَدْ أَنْصَتُ إِلَيْكُمْ كَثِيرًا مِنْذُ خَلَقْتُمْ إِلَى يَوْمِكُمْ هَذَا، أَسْمَعُ صَوْتَكُمْ،
 وَأَرَى أَعْمَالَكُمْ، فَأَنْصِتُوا الْيَوْمَ إِلَيَّ فَإِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ وَصَحْفُكُمْ تَقْرَأُ عَلَيْكُمْ، فَمَنْ
 وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ)). واته: ئه ی
 خه لکینه ! له وکاته وه ئیوه م دروست کردوه تا کو ئه مپو زۆر له ئیوه م بیست و

کرده وه کانتان ده بینم، نه مړو گوئ له من بگرن، ته نها کرده وه کان و نامه ی کاره کانتانه به سهرتانا ده خوینریته وه، هرکه سی چاکه ی بیني نهوا با سوپاسی خوا بکات و هرکه سی جگه له وه ی بیني نهوا به ته نها لومه ی خو ی بکات)).

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿الَّذِي أَعَاهَدَ إِلَيْكُمْ يَبْنِيْ عَادَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ (٦٠) وَأَنْ أَعْبُدُوْنِيْ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِثْلًا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ أَصَلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيَهُمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ (یس). واته: نه ی نه وه کانی نادهم! ناخر من پیشترو وه سیه تم بو نه کردن که شهیتان نه پهرستن چونکه نهو بو نیوه دورمنیکی ناشکرایه؟ (٦٠) نه ی فرمانم پی نه کردن که ته نها من بپهرستن و پهرهوی له من بکه ن، نا نه مه یه (واته: پهرستنم به ته نیا) ری راسته که. (٦١) بی گومان شهیتان خه لکیکی زوری گومرا کرد لیتان ده نایا تیتانگه ن و ژیرنابن؟ (٦٢) نا نه مه هر نهو دوزه خه یه که له دونیادا به لیتان پی درابوو، بپواتان نه کرد. (٦٣) ده فهرموون به هوی بی باوه پیتانه وه نه مړو بچنه ناوی. (٦٤) نه مړو (روژی قیامت) مؤر ده دین به سهرده میاندا و ناتوانن به زمان هیچ قسه یه ک بکه ن ده سته کانیشیان قسه مان له گه ل نه که ن پییه کانیشیان شایه تی ده دهن به وه ی کردوویانه. (٦٥).

تذكر وقوفك يوم العرض عريانا   مستوحشا قلق الأحشاء حيراناً
والنار تلهب من غيظ ومن حنق   على العصاة.. ورب العرش غضباناً
اقرأ كتابك يا عبدُ علي مهل   فهل ترى فيه حرفاً غير ما كانا؟
فلما قرأت ولم تنكر قراءته   وأقررت إقرار من عرف الأشياء عرفانا
نادى الجليل.. خذوه يا ملائكتي   وأمضوا بعصي للنار عطشاناً
المشركون غداً في النار يلتهبوا   والموحدون بدار الخلد سكاناً

خوای گه وره من و نیوه له نه هلی نیمان و یه کتاپه رستی بگریټ، خودایه به

په حمه تي خوت دامانپوشه .

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿٢١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾ وَجِئَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَنْذَكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّ لَهُ آلَ ذِكْرٍ ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَلَيَّتَنِي قَدَمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثِقُ وِثْقُهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَادْخُلِي فِي عِزِّي ﴿٢٩﴾ وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾ (الفجر) واته: له و پوژده دا په روه ردگارت هات به هاتنیک شیاوی خوی بیت و فریشته کانیش له گه لی ریز ریز (٢٢) وه له و پوژده دا دوزخ ده هیتریته پوو بو گومپایان، له و پوژده قورسه دا ناده می هرچی کردبیت بیرى نه که ویتوه و په شیمان ده بی له سر خرابه کانی و په ند ده گری وه له کوئ په ند و ناموزگاری که لکی ده بی بوی؟ له و پوژده دا (٢٣) به نیش و خه فته تیکه وه ده لیت: خوزگه من بو نه ژیانی پاشه روژه م شتیکم پیش خستبا له دنیا دا (٢٤) نینجا له و پوژده دا سزایه ک ده دات، هیچ که سیك ناتوانی سزای وابدات! (٢٥) و هیچ که سیك ناتوانی پیوه ند بکات وه ک پیوه ندی خوا (٢٦) وه له سره مه رگدا به نه فسی نیماندار ده وتریت: نه ی گیان و روحی! نارامبه به یاد و زیکری خوا.. (٢٧) بگه پیوه بولای په روه ردگارت، ناوا که رازی کردبویت به پاداشتی خوی و لیت پازی بوه به هوئ نه وه ی پیشی خوت خستوه له کرده وه ی چاک (٢٨) ده بچوپه ناو گیانی به ند سالتحه کانمه وه (٢٩) وه بچوپه به هه شته رازاوه که مه وه که ناماده م کردوه بوت (٣٠).

به پیزان.. ثایا ده زانن به که م که س کییه خوای گه وره له و پوژده سامناک و ترسناکه دا بانگ ده کات؟ نه و که سه ناده مه.!

له هه پدوو کتیبی (صحیح)^۱ دا هاتوه له فهرموده ی (ابوسعید الخدری) یه وه که وا خوشه ویست ﷺ فهرمویه تی: ((يقول الله تعالى: يا آدم، فيقول: لبيك وسعديك، والخير في يدك، فيقول: أخرج بعث النار، قال: وما بعث النار؟ قال: من كل ألف

۱ - أخرجه البخاري (٢٣٤٨) و (٦٥٣٠) ومسلم (٢٢٢٢) .

تسعمائة وتسعة وتسعين، فعنده يشيب الصغير، وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا، وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ)) قالوا: يا رسول الله، وأينا ذلك الواحد؟ قال: ((أبشروا، فإن منكم رجلاً، ومن يأجوج ومأجوج ألفاً)) ثم قال: ((والذي نفسي بيده إنني أرجوا أن تكونوا ربع أهل الجنة)) فكبرنا، فقال: ((أرجوا أن تكونوا ثلث أهل الجنة)) فكبرنا. فقال: ((أرجوا أن تكونوا نصف أهل الجنة)) فكبرنا، فقال: ((ما أنتم في الناس إلا كالشعرة السوداء في جلد ثور أبيض أو كشعرة بيضاء في جلد ثور أسود))، واته: خواي گه وره ده فهرمويت: ئه ی ئاده م، ده لیت: گوټرایه لم و له خزمه تنام چاکه يش له ده ستي تودايه، ده فهرمويت: وه فدی ئاگر بنیره، نه ویش ده لیت: وه فدی ئاگر چه نده؟ فه رموی: له هه موو هه زاریک نو سه د ونه وهت و نو، پیغه مبه ری خواصه فه رموی: له و کاته دا مندا ل سه ری سپی ده بیت، ﴿وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾ (الحج: ۲) واته: هه رچی مینه ی دوو گیان و سکپریشه له ترس و له هه بیه تا سکه که ی داده نی و له باری ده چیت و هه موو خه لکیش وهک مه ست و سه رخوش ده بینی، خو له راستیدا مه ست و سه رخوش نین به لکو سزای خوا نۆر توند و سه خته بویه ئاوا بیر و هوشیان نه ماوه و وهک سه رخوشیان لی هاته)) فه رمویان: ئه ی پیغه مبه ری خواصه نه و پیاوه کاممانه؟ پیغه مبه ری خواصه فه رموی: مژده تان لیبت، له یه ئجوج و مه ئجوج هه زاریک و له ئیوه پیاویک)) نه مجار پیغه مبه ری خواصه فه رموی: سویند به نه و که سه ی گیانی من به دهسته ئومیده وارم ئیوه چواریه کی نه هلی به هشت بن)).

ئیمه ش سوپاس گوزاری خوا بووین و وتمان (الله اکبر)، پیغه مبه ری خواصه فه رموی: من خوازیارم سییه کی نه هلی به هشت بن)) ئیمه ش سوپاس گوزاری خوا بووین و وتمان (الله اکبر)، پیغه مبه ری خواصه له جاری سییه مده فه رموی: من خوازیارم نیوه ی نه هلی به هشت بن، نمونه ی ئیوه له ناو خه لکیدا وهکو موویه کی رهش وان له پیستی گایه کی سپیدا یان وهکو موویه کی سپی له پیستی گایه کی رهشدا)).

پاشان بانگي (نوح) ده‌كړيت، هه‌روه‌كو له (صحيح البخاري) دا هاتوه له
 فه‌رمووده‌ي (ابي سعيد الخدري) يه‌وه كه‌وا خوښه‌ويستمان ﷺ فه‌رموويه‌تي:
 (((يدعي نوح ﷺ يوم القيامة، فيقول: لبيك وسعديك يا رب، فيقول: هل بلغت؟
 فيقول: نعم. فيقال لأمته: هل بلغكم؟ فيقولون: ما أأتانا من نذير، فيقول: من يشهد
 لك؟ فيقول: محمد وأمته، فتشهدون له أنه قد بلغ ((وَيَكُونُ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا)).

واته: له روژي قيامه‌تدا بانگي نوح ﷺ ده‌كړيت، ئه‌ويش ده‌لټت: گوټ‌پرايه‌لم و له
 خزمه‌تتام ئه‌ي په‌روه‌ردگار.. خواي گه‌وره ده‌فه‌رموټت: ئايا بانگه‌وازي دینه‌که‌ي
 خوات گه‌ياند؟ ئه‌ويش ده‌لټت: به‌لئ، ئه‌مجار به‌ ئوممه‌ته‌که‌ي ده‌لټن: ئايا نوح ﷺ
 ئاگادارتاني کرده‌وه؟ ئه‌وانيش ده‌لټن: هه‌رگيز هيچ ترسيڼه‌ريکمان بو نه‌هاتوه،
 ئه‌ويش به‌ نوح ﷺ ده‌لټت: کي شايه‌تيت بو ده‌دات؟ ئه‌ويش ده‌لټت:
 (موحه‌ممه‌د) ﷺ و ئوممه‌ته‌که‌ي، ئي‌وه‌ش شايه‌تي بو ده‌دن که‌ بانگه‌وازه‌که‌ي
 گه‌ياندوه و ئه‌واني ئاگادار کرده‌ته‌وه ((وَيَكُونُ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا)). واته:
 په‌يامبه‌ريش به‌سهر گشتانه‌وه چاودير و شايه‌ت بيت ناخو کي دواي که‌وتوه و
 کييش سه‌رپيچي لي کرد)).

به راستي قه‌ومه‌که‌ي نوح سه‌يرن!! تو سه‌د و په‌نجا سال بانگي ئه‌واني کرد
 بو سهر ريگاي راستي که‌چي ده‌لټن: هه‌رگيز ئه‌ويان نه‌بينيوه!! خواي گه‌وره
 ده‌فه‌رموټت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا
 فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ (العنكبوت: ١٤) واته: به راستي ئيمه (نوح) مان
 ناره‌ لاي هوژو گه‌له‌که‌ي خوي بو ئه‌وه‌ي په‌کتاناسينيان پي رابگه‌يه‌نټت، ئه‌ويش
 ئه‌وه‌بوو بي وچان قولي لي هه‌لمالي، هه‌زار سال — په‌نجا که‌م — له ناوياندا
 مايه‌وه و ژيا به‌ شه‌و و به‌ روژ، به‌ ئاشکراو به‌ نه‌يني، تيده‌کوښا و بانگي ئه‌کردن بو
 لاي خوا که‌چي ئه‌وان روژ له دواي روژ بو په‌رستني بته‌کانيان سوورتر ده‌بوون
 دهره‌نجام توفان و سيلاو هه‌مووياني گرت، چوون ئه‌وان سته‌مکار بوون)).

له گه لټه وشدا ده لټين: هيچ كه سيكمان بو نه هاتوه و هيچ ترسيڼه ريكمان بو نه هاتوه!! به لام نوممه ته كه ي (موحه ممد) ﷺ شايه تي بو (نوح) دده ن كه وا نه و بانگه وازه كه ي گه ياندوه نه مجار گوتي: نه وه مه به ستي نه و ثايه ته به كه ده لټت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ (البقرة ١٤٣) واته: هه رچوني بو ثاييني پيروزي نيسلام رينماييمان كردن، هه ر ناواش له ته واوي نيش و كاردا كردومانن به نوممه ت و گه ليكي ميانه روه واته: نيوه نه ي موسلمانان! نه وه كو گاوره كان (نصاري) زيده ره ون و نه وه كو جووله كه ش كه مته رخه من، كه وا بو نيوه نوممه تيكي خيرخواز و هه لټيردراون، تا له سه ر نه و خه لكه ببنه شايه ت كه: به لي.. په يامبه ر ﷺ په يامه كه ي خوي گه وده ي به راست و ره وان گه ياند، و په يامبه ريش ﷺ به سه ر گشتانه وه چاودير و شايه ت بيت ناخو كي دواي كه وتوه و كييش سه ريچي لي كرد، له روژي قيامه تيشدا له ولاشه وه هه م پيغه مبه ر ﷺ و هه م نوممه ته كه ي ببنه شايه ت بو پيغه مبه ران كه به رنامه كه ي خوايان گه ياند به نوممه ته كه يان)).

ماناي (الوسط: دادپه روه ريبه)

له رپوايه تيكي تردا كه (ابن ماجه) به سه نه ديكي (صحيح) له (ابو سعيد الخدري) به وه رپوايه تي كرده ده لټت: خو شه ويست ﷺ فه رمويه تي: ((فتدعي أمة محمد، فيقال: هل بلغ هذا؟ فيقولون: نعم، فيقول: وما علمكم بذلك؟)) واته: نه مجار بانگي نوممه تي موحه ممد ﷺ ده كرټت، پټيان ده لټين: ثايا نه م پيغه مبه ره په يامه كه ي گه ياند؟ نه وانيش ده لټين: به لي، پټيان ده گوتريټ: نيوه چون ده زانن؟))

نيمه پيغه مبه ر (نوح) مان نه بينيوه چون شايه تي بانگه وازه كه ي ده ده ين؟ نه م نوممه ته پيروزه له وه لامدا ده لټين: ((أخبرنا نبينا ﷺ بذلك أن الرسل قد بلغوا

فصدقناه)) واته: پيغه مبهره كه مان ﷺ نه وهی پي راگه ياندين كه نه و پيغه مبهرا نه
 هه موو په يامه كهی خوايان گه ياندوه و نيمه ش باوه پمان پي كرد))
 هه موو نه و باس و هه والانهی كه له (موحه ممه د) ﷺ هه هاتوه نيمه باوه رمان
 پي هيناوه.

پاشان بانگی پيغه مبهر (عيسا) ده كړيت: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ
 قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي آلِهَتَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا
 لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ
 أَنْتَ عَلَّمَهُ الْغُيُوبَ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ إِنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ
 عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللَّهُ
 هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ
 عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾ (المائدة) واته: نه و كاته ش وه بير بينه كه
 خواي كارزان له روژي قيامه تدا به عيساي كوپي مهربم نه لي: نه ري تو به و
 خه لكه كوت كه له جياتي خواي تاك و ته نيا خوت و دايكت بكه نه دو خوا؟
 عيسايش ده لي: خوايه! من هه ميشه تو به پاك و خاوين رانه گرم و هه رگيزيش بو
 من ناشي شتيكي ناراست و ناشياوي وا به رامبه به تو بلنم نه گهر نه و قسه يه م
 كردبي، بي شك تو خوت ده زاني، هه رچي له ناخي مندايه تو نه يزانيت به لام من
 ده باره ي نه وهی له نه فس و زاتي تو دايه شتيكي نه و تو نازانم به راستي ته نها هه
 خوتي به هه موو نادياره كان زانايه. (١١٦) چيت فرمان پي كردوم منيش هه
 نه وه م پي گوتوون، پيم وتوون: به ته نها هه (الله) بپه رستن كه په روه ردگاري من و
 نيويه هه تا له ناويشياندا بووم ناگاداريان بووم كه مرديشم به فرماني خوت نيت
 بو خوت چاودير و ناگاداريان بوويت دياريشه كه تو بو خوت به سه هه موو شتيكا
 به ناگاي. (١١٧) نيسايش نه گهر تو سزايان بدهيت بي گومانه كه به نده ي خوتن و

كه سيش بوى نيبه هيچ بلټت، نه گه رليشيان بېووريت، نه وه خوت چاك ده زاني و بؤ خوشت ده سه لاتدار و كار جواني. (١١٨) خواي به هق پاش نه و هه موو ئاموزگار بيه كردني، فهرمووي: ئيتړ نه مړو راستگويان، راستگويان كه لكيان پي ده گه يه نيت، واته: ته نيا يه ك خواپه رستان قازانجيانه، بؤ خواپه رستاني راستگو له به هه شتدا چنه د باخاتيك هه يه و به به رياندا چنه دين رووبار به خوړ ده چيت به هه تا هه تا بيش تياندا نه ميننه وه، خواي مېهره بان لبيان رازيبه، واته: كرده وه كاني وه رگرتوون و نه وانيش له خوا رازين هر نه وه يش سه ركه وتن و سه رفرازي گه وړه يه. (١١٩).

پاشان له و روژه دا خواي گه وړه بانگي هه موو پيغه مېهره بان ده كات و ده فهرمويت: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ﴾ (المائدة: ١٠٩) واته: له و روژه بترسن كه خوا گشت په يامبه ره كاني خوي كوده كاته وه نه و جار لبيان نه پرسى و نه فهرموي: نه ري چوډ وه لاميكتان درايه وه له لايه نه و گه لانه وه نيردران بؤ لايان، كاتي بانگتان ده كردن بؤ ري راست؟ له بهر شهرم و نه ده بي خويان و سه ختي روژه كه نه لئين: خوايه! نيمه هيچ زانيار بيه كمان له و باره يه وه نيبه چونكه بي گه مان ته نها هر نه تو ي كه به ته واوي له حالي گشت نادياره كان به ناگاي).

(الحسن) و (مجاهد) و جگه له وان^١ ده لئين: به هو ي ترس و سام و بيمى نه و روژه به و شيوه يه وه لاميان دايه وه) خواي گه وړه ده فهرمويت: ﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ﴾ (الأعراف: ٦) واته: دلنيابن له و كه سانه په يامبه رانيان بؤ هاتوه ده پرسينه وه و ده لئين: ئاخو كاتي به رنامه ي خواتان پي راگه يه نرا له لايه ن پيغه مېهره و وه لامتان چي بوو بويان؟ وه له پيغه مېهره كانيش ده پرسين: نه ري به رنامه كه ي خواتان گه ياند؟

ته نانه ت پيغه مېهره انيش پرسياريان لي ده كريت ده رباره ي گه ياندني په يامه كه ي خوا، هه مووان پرسياريان لي ده كريت!! به راستي نه وه ديمه نيكي زور گران و

١ - تفسير ابن كثير لسورة المائدة : ١٠٩ (٥/٤١٠ ط اولاد الشيخ) .

قورسه! روژ نزيك بوه ته وه و له سره سره ځه لځي راوه ستاوه، له ولاشه وه دوزه خ
 دهنه پښت و دهنالينيت و هاوار دهكات، پاشان شای شاهان بانگي ئاډم دهكات و
 دهغه رمويت: ((أخرج بعث النار)) هرهو كو له پيشدا باسما ن كړد، به جواني بير له و
 وشانه بكه روه، سوښد به خوا هيچ كه سيك ناتوانيت هره چنده خواي گه وړه
 نه و په پي ره و انبيزي و زمانپاروي و پي به خشيبيت، كه به جواني نه و مانا و واتانه
 وه كو خوي شي بكا ته وه!!

ده ليم: له و كات و ساته ترسه دا و له و كات و ساته سامنا كه دا... كه هيچ
 ده رياهه ك نيه، هيچ روباړيك نيه، هيچ دار و درهخت و خانويه ك نيه، ته نها
 زه وييه كي سپيه وه كو ئارديكي پاكي سپيه، هيچ تاوانيكې له سر نه نجام
 نه دراوه، هيچ خوينيكي له سر نه ريزراوه، هه موو ځه لځي له نيو ئاره قه ي خوياندا
 خنكاون!!

له و كات و ساته به سامه دا كومه لځ بانگ ده كړين بو نه وه ي خواي گه وړه له
 ژير سيبه ري عرشى خويدا بيان هيليت ته وه، له روژي كدا هيچ سيبه ريك نيه ته نها
 سيبه ري خوا نه بيت! نه وانه كيڼ؟

نيمامي (بوخاري و موسليم)^٢ ريوايه تيان كړدوه له فهرموده ي (ابو هريره) وه
 كه وا خوشه ويستي خوا ﷺ فهرموده ي: ((سبعة يظلهم الله في ظله يوم لا ظل إلا
 ظله، إمام عادل...)) واته: كهوت جوړ كهس هه ن كه خوا ده يان خاته ژير سايه و
 سيبه ري خويه وه له و روژه دا كه هيچ سايه و سيبه ريك نيه جگه له سايه و
 سيبه ري نه و زاته: پيشه وايه كي دادپه روه...))

ته ماشاي پله و پايه ي فهرمانره واي دادپه روه بكه، نه و فهرمانره وايه كي كه ژير
 دهسته كه ي خوي به ختيا ر دهكات و ژير دهسته كه ي به هو ي نه وه وه ئاسووده و
 به ختيا رن نه و نه و فهرمانره وايانه له ژير سيبه ري عرشى خوادا ده بن.

١ - أخرجه الطبري في تفسيره لسورة ابراهيم : ٤٨، عن ابن مسعود أنه تلا هذا الآية (يوم تبدل الأرض غير
 الأرض والسموات وبرزوا لله الواحد القهار) قال: ((يجاء بأرض بيضاء كأنها سبيكة فضة، لم يسفك فيها دم،
 ولم يعمل عليها خطيئة)) والأثر صحيح.

٢ - أخرجه البخاري (٦٦٠) ومسلم (١٠٢١).

((وشاب نشأ فى عبادة ربه))، واته: لاويكه كه له سهر خواپهرستى گه وره بويټ...)) موژده بۆ تو كوپه شيرينه كه م... كچه به پړزه كه م... ئه ي ئه و كه سه ي زال بوويته به سهر ئاره زوه كانددا و به توندى دهستت به دينه كه ي خۆته وه گرتوه ههروه كو ئه وه ي بلّيت ئاسكلت به دهسته وه گرتبيټ له نيو ئه و فيتنه يانه دا، ئه وا موژده بۆ تو ئه گهر به رده وام بيت له سهر ئه و رهوشته جوانه تاكو ده گه يته خواكه ي خۆت.

((ورجل قلبه معلق بالمساجد)) واته: كه سيكه كه دلى په يوه سى مزگه وت بيټ...)).

له مزگه وت دهرده چيټ له كاتيكددا ئه و تامه زړويه بگه پړته وه بۆ مزگه وته كه بۆ ئه وه ي نوپزه فهرزه كه ي تر له مزگه وت بكات، ده ييىنى دلى وه كو چرايه ك به بنمچى (سقف) ي مزگه وته كانه وه هه لواسراوه، هه ر به ته واو بوونى نوپزه فهرزه كان هه ز ده كات جاريكى تر بگه پړته وه بۆ مزگه وته كه .

((ورجلان تحابا فى الله اجتماعا عليه وتفرقا عليه)) واته: دوو كه س كه له بهر خوا به كترىان خوښ بويټ و له سهر ئه و بنچينه يه به يه ك گه يشتن، دواى دوور كه وتنه وه و جيا بونه وه شيان له يه كتر خوښه ويستيان به رده وام بيټ)) داوا له خوا ده كه م من و ئيوه له و كۆمه له بگيرټ، براى خوښه ويستم... تو منت خوښ نه ويستوه ته نها له بهر خوا نه بيټ و منيش — والله — ته نها له بهر خوا تو م خوښده ويټ، له كاتيكددا من به هيج شيوه يه ك ناتناسم به لام من هه موو يه كته په رستىكم له سهر زه ويذا خوښ ده ويټ له بهر خوا.

((ورجل طلبته امرأة ذات منصب وجمال فقال: إني أخاف الله ورجل تصدق...)) له ريوايه تيكي تر دا كه (مسلم) پيوايه تي كردوه: ((بصدقة فأخفاها — أخفى، حتى لا تعلم شماله ماتنفق يمينه))، واته: كه سيك كه ئافره تيكي جوان و ناودار بانگى بكات، ئه ويش بلّيت: به راستى من له خوا ده ترسم، كه سيكه كه خه ير ده كات و ده يشاريټه وه هه تا ده سى راستى نازانيټ ده سى چه پى چى به خشيوه)) كابرايه كي دلسوزه له كاره كانيدا هيج مه به ستيكى نيه ته نها ره زامه ندى خواى په روه رديگار نه بيټ، ئه وه ش بزانه كه هيج كيشه نيه ئه گهر به ئاشكرا چاكه و

صدقه بدهيت بؤ نه وهی خه لکی تر له پياوچاكان چاوت لی بکه ن، به لام نه م کابرايه به شيويه کی صدقه ی داوه و شارديوه تيبه وه ته نانه ت کاتيک به دهستی راستی به خشيوه تی هه ولی داوه دهستی چه پی نه زانیت.

((رجل ذكر الله خالياً ففاضت عيناه)) واته: كه سيكه به ته نهايي يادی خوا بکات و چاوه کانی نه سرينيان لی بياريت)) گه وره یی و مه زنی خوات هینايه يادی خوت، به ته نهايي و نه مجار چاوه کانت پر فرميسک بوو پاشان له ترسی خوادا دهستت به گريان کرد، پيغه مبهري نازيز ﷺ ده فره مويت: ((لا يلج النار رجل بکی من خشية الله حتى يعود اللبن في الضرع)) واته: هه رگيز كه سيک ناچيته ناو ناگره وه له ترسی خوادا گريا بيت، تاوه کو بؤ جار يکی تر شیر نه گه پيته وه گوانی ناژه له وه)) خودايه ئيمه و ئيوه بگيريت له و كه سانه ی كه له ترسی ئو دا ده گرین و له بهر مه زنی و گه وره یی نه و ده گرین، هه ر خوی پشت و په نامانه و توانای به سه ر هه موو شتيکدا هه يه.

پرسیاريک ليژده دا هه يه، ئايا جگه له وانه خه لکی تر له سيبهري عهرشی خوادا ده ميئننه وه؟ وه لامه كه: به لی..

پيغه مبهري خوا ﷺ ده فره مويت هه روه کو له (صحيح مسلم)^٢ دا هاتوه له فره مووده ی (ابوهريره) وه: ((إن الله يقول يوم القيامة: أين المتحابون بجلالي؟ اليوم أظلمهم في ظلي يوم لا ظل إلا ظلي)) واته: به راستی خواي بالادهست له رۆژی قيامه تدا ده فره مويت: کوان نه وانه ی كه يه کتريان له بهر خاتري من خوش ده ويست؟ نه مرؤ من ده يانخمه ژير سيبهري خو مه وه له رۆژيکدا كه هيچ سيبهريک نييه جگه له سيبهري من)).

به راستی نه و خوشه ويستيه ته نها له پيئاوی خوادايه. نا به و شيويه بانگ له خوشه ويستان ده کات نه وانه ی ته نها له بهر خوا يه کيان خوشويستوه و به و موژده گه وره يه موژده يان پي ده دات.

١ - أخرجه أحمد (٥٠٥/٢) ، والترمذي (٢٢١١) وقال : ((هذا حديث حسن صحيح) ، والنسائي (١٢/٦) وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (٧٧٧٨) من حديث أبي هريرة .

٢ - أخرجه مسلم (٢٥٦٦) .

هه روه ها كه سيك خه لكی تر له تهنگانه دا دهرباز بكات، هه روه كو له (صحيح مسلم) دا هاتوه له فهرمووده يه كي دوور و دريژ كه (ابو اليسر) ريوايه تي كرده كه وا خوښه ويست ﷺ فهرمويه تي: ((من أنظر معسراً، أو وضع عنه، أظله الله في ظله)). واته: هه ركه سيك ماوه ي به قهرزاريك دا، يان دهستبه رداري (قهرزه كه ي) بوو، نه وا خواي گه وره ده يخاته سايه و سيپه ري خوښه وه)).

كابريه ك هه ندي پاره ي پي ده دهيت و نه ويش ناتوانيټ بيگيږيټه وه، نه وا موټه تي بدهيه به بي سوو و زياته و پي بلي: براكه م گوي مه دهيه، به پشتيواني خوا هه ركاتي بوټ كرا و له سهرت سووك و ئاسان بوو نه وا پاره كه م بو بگيږه وه، به شيوه يه كي جوان، به نهرم و نياني و رازيبوون، به بي منه و گرځي و هه ست بريندار كردن و ئازاره وه، نه گه ر ده ته ويټ له وه زياتر و مه زنتر و گه وره تر بزانيټ نه وا به و كابريه ي كه ناتوانيټ قهرزه كه ت بداته وه بلي: بپو گه ردنت ئازاد بيټ ته نها له بهر خوا...

دلنيا به نه وا ريژ و حورمه ت به شيوه يه ك ده بيټ كه وا خواي گه وره له سيپه ري عهرشه كه ي خوښا بته يټيټه وه له روژيكا جگه له سيپه ري نه و هيچ سيپه ريكي تر نيه .. نه ي نه و كه سه ي يارمه تي خه لكی ليټقه وماوانت داوه و گه ردني نه و انت ئازاد كرده ...

به لي.. ديمه نيټكه دلله كان ئارام و هيورده كاته وه له ناوه راستي نه و كاره سات و ترس و سامناكيه دا...

نه مجار حيساب و ليپرسينه وه ده ست پي ده كات، نه وه ش باش بزانه كه وا ديمه ن و كاتي حيساب و ليپرسينه وه گرانترين و دژوارترين ديمه نه كاني قيامه ته، نه مجار نمايش ده ست پي ده كات له بهر دهستي خوادا و پاشان نامه ي كرده وه كان دابه ش ده كريت.

نيمامي (بوخاري و موسليم)^١ ريوايه تيان كړدوه له فهرمووده دايكي نيماندارانه وه (عائيشه) كهوا پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموويه تي: ((من حوسب يوم القيامة عذب)) فقلت: أليس قد قال الله: ((فأما من أوتي كتابه بيمينه (٧) فسوف يحاسب حساباً يسيراً (٨))) فقال: ((ليس ذاك الحساب، إنما ذاك العرض، من نوقش الحساب يوم القيامة عذب)) واته: ههركه سيك له روژي قيامه تدا ليپرسينه وه له گه ل كرا ئهوا سزا دهرديت، عائيشه فهرمووي: ئايا خواي گه وره نه يغه رمووه: ((فسوف يحاسب حساباً يسيراً)) واته: ئيتر پرسينه وه يه كي سووك و ئاساني له گه لدا ده كريت، پاشان پاداش وهرئه گري و خراپه كانيشي ئه بووردي)) پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرمووي: ئه وه ليپرسينه وه نيبه به لكو ئه وه ته نها پيشانداني نامه ي كرده وه كانه، به لام ههركه سي موناقه شه ي ليپرسينه وه له گه لدا بكريت له روژي قيامه تدا ئهوا سزا دهرديت)).

ههروه ها نيمامي (بوخاري و موسليم)^٢ ريوايه تيان كړدوه له فهرمووده دايكي (عدي كوربي حاتم) وه كهوا خو شه ويست عليه السلام فهرموويه تي: ((ما منكم أحد إلا سيكلمه ربه ليس بينه وبينه ترجمان، فينظر أيمن منه فلا يرى إلا ما قدم، وينظر أشأم منه فلا يرى إلا ما قدم، وينظر بين يديه فلا يرى إلا النار تلقاء وجهه، فاتقوا النار ولو بشق تمرة)) واته: هيچ كه سيك له ئيوه نيبه ئيلا خواي په روه ردگار قسه ي له گه لدا ده كات كه به هيچ شيو هيك وهرگيپر (ترجمان) له نيوانياندا نيبه، كاتي ته ماشاي لاي راستي خوي ده كات هيچ نابيني ته نها كرده وه كاني خوي نه بيت، ته ماشاي لاي چه پي خوي ده كات هيچ نابيني ته نها كرده وه كاني خوي نه بيت، ته ماشاي به رده ست و به رده مي خوي ده كات ته نها ئاگر ده بيني، بويه خوتان له ئاگر پياړين نه گه ر به له ته خورمايه كيش بيت)).

پيش ئه وه ي ليپرسينه وه (حيساب) ده ست پي بكات كومه ليك له نوممه ته كه ي (محمد المصطفى) عليه السلام بانگ ده كرين بو ئه وه ي به بي ليپرسينه وه (حيساب) و ئازار و

١ - أخرجه البخاري (٦٥٣٦) و مسلم (٢٨٧٦) .

٢ - أخرجه البخاري (٦٥٣٩) و مسلم (٦٧/١٠١٦) .

سزا بږونه به هه شته وه، كوټايي هه ن له م نوممه ته نمايش ناكړي و ليپرسينه وه يان
له گه لدا ناكړي له بهر ده ستي پرهو ردگاردا؟ هر له زه وي مه حشره وه بهر وه
به هه شت به بي ليپرسينه وه و به بي سزا ده پون؟ نه وانه كي؟ له به شي داهاتو و
نه وانه دهناسين انشاء الله.

دیمهن و باسی لیپرسینه وه و حساب

له به شی رابوردودا له وکات و ساته ترسناکه دا راوه ستاین کاتیک هه موو مروڤایه تی کۆده کریتته وه، به لکو هه موو دروستکراوه کان له جنۆکه و مروڤ و بالنده و درنده کان و هه موو دروستکراوه کان، هه روه کو خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَإِذَا أَلْحُوشُ حُشِرَتْ﴾ التکویر: ٥، واته: کاتی گیانله به رانی کتوی کۆکرانه وه، پاش نه وه که له ترسی به کتر نه یان نه ویرا به به که وه بژین چونکه نه و رۆژه نه وه نده سه خته نه وانیش خویان له بیر نه چیتته وه و دوزمنایه تیان نامینئ)).

هه موو دروستکراوه کان زیندووکرانه وه و کۆکرانه وه.. هه موو خه لکی زیندووکرانه و کۆکرانه وه.. له گۆره پانی مه حشه ردا راوه ستان و رۆژ له سه ر سه ریان نزیک کراوه ته وه به نه ندازه ی به ک میل. پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی هه روه کو ئیمامی (مسلم) ریوایه تی کردوه: ((یؤتی بجهنم یومئذ لها سبعون ألف زمام، مع کل زمام سبعون ألف ملک یجرونها)) واته: له و رۆژه دا دۆزه خ ده هینریت حه فتا هه زار جله وی هه یه، له گه ل هه ر جله ویکدا حه فتا هه زار فریشته هه ن رایده کیشن)).

ئاگریش له به ر په ستی و توو په یی خوی په روه ردگار هاوار ده کات و ده نالینیت، هه موو پیغه مبه ران - له پاش شه فاعه تی پیغه مبه ری نه کره م ﷺ بۆ نه وه ی خوی گه وره داوه ری خوی به سه ر خه لکیدادات - ده لئین: ((اللهم سلم سلم)) واته: خودایه ... بمانپاریزه بمانپاریزه)) به لکو هه موان به نه ندازه ی تاوان و کرده وه کانیان نو قمی ئاره قه ی خویان بوونه، له وکات و ساته ترسناکه دا، له وکات و ساته تۆقینه رده دا کاتیک خوی گه وره دیت، هاتنیک شایسته ی گه وره یی و مه زنی نه و بیت.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ (الفجر: ٢٢) واته: له وره پوژده دا په روه دگارت هات به هاتنیک شیاوی خوی بیت و فریشته کانیش له گه لای ریز ریز...)).

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ (البقرة: ٢١٠) واته: ئاخو په پیره وانی شه یتان جگه له مه له روژی قیامه تدا خوای گه وره له په له هه ورکی سپیدا بیت لایان و داوه رییان بکا، فریشته کانیش به ریز ناماده ببن بو تپه رانی برپاره کانی خوا، دادگایشیان بپرته وه و بنیردرین بو دوزه خ، ده بی به ده رله مه چاوه پوانی چی بن؟ نه وساش نه نجامی هه موو کاری بینرته وه لای خوای گه وره و به دادگه رانه داوه رییان بکات...))

خوای گه وره دیت به شیوه یه ک شایسته ی گه وره یی و مه زنی خوی بیت، نه وه ش بزانه هه موو نه وه ی که به میشک و بیر و خه یالندا دیت نه ووا خوای گه وره جیاوازه له وه، له و کات و ساته پر ترس و سامه دا خوای په روه دگار بانگ ده کات و مؤله ت ده داته کوومه له که سیکی پزدار له نوممه تی پیغه مبه ری خوشه ویست ﷺ راسته وخو و به بی لپرسینه وه برپونه به هه شته وه به بی هیچ جوړه سزایه ک!

جا پیښ نه وه ی باسی نه و دیمه نه ترسناکه بکه یین له دیمه نه کانی روژی قیامه ت، ده لیم: له سایه ی نه و ترسه دا و له سایه ی نه و هه موو سام و بیمه دا، کوومه لیک له نوممه ته که ی خوشه ویستی خوا ﷺ راسته وخو ده پونه به هه شته وه به بی لپرسینه وه نه و کوومه له له و شوین و جیگا ترسناکه دا راناوستان بو نه وه ی له بهر ده ستی خوای گه وره دا لپرسینه وه یان له گه لدا بکریت به لکو نه له و کاته دا و نه له ناگردا سزا نادرین و توشی هیچ ناره حه تیبه ک نابن به لکو راسته وخو به ره و به هه شت ده پون به بی لپرسینه وه و به بی هیچ سزایه کی پیښین!! نایا نه و کوومه له به خته وه ره کین؟؟

وه لای نه و پرسیاره لای خوشه ویستی خواجه ﷺ، له فهرمووده یه کدا هاتوه که نیمامی (بوخاری و موسلیم)^۱ ریوايه تیان کردوه له فهرمووده ی (ابن عباس) هوه

ده لټت: خوښه ويست ﷺ فهرموويه تي: ((عرضت عليّ الأمم)) واته: نوممه ته كان خړانه به رچاوم)) نه م نمايشه كه ي روويداوه ؟

ټيمامي (الترمذي) ١ ريوايه تي كړدوه - جگه له هردوو كټيبي (صحيح) نه هاتوه - كه وا نه م نمايشه شه وي (نيسرا و ميعراج) بوه .. ((عرضت عليّ الأمم، فرأيت النبي ومعه الرهيط، والنبي ومعه الرجل والرجلان، والنبي ليس معه أحد)) واته: نوممه ته كان خړانه به رچاوم، ده بينم پيغه مبه ر هيه كومه له كه سيكي كه مي له گه لدايه، پيغه مبه ر هيه ته نها پياويك يان دوو پياوي له گه لدايه، پيغه مبه ر هيه كه سي له گه لدا نيه)).

واته: پيغه مبه ري خوا ﷺ هه موو نوممه ته كاني بيني له كاتيكا به ره و به هشت ده روښت، بيهينه پيش چاوي خوټ نوممه تيك له نوممه ته كان خواي به به زه يي پيغه مبه ريك له پيغه مبه ره به ريژه كاني بو ره وانه كړدوون، كه چي له و نوممه ته زور و گوره يه ته نها چنه كه سيكي كه م ټيمانيان به و پيغه مبه ره به ريژه هيناوه كه خواي گوره ره وانه ي كړدوه و ژماره يان نه گه يشته و ته ده كه س، چونكه وشه ي (الرهط) له زماني عره بيدا به كومه له كه سيك ده گوتريت ژماره يان نه گاته ده كه س، نه و نوممه ته هه مووي ده چپته دوزه خوه، له ولاشه وه نه و پيغه مبه ره و نه و چنه هاوه له كه مي له گه ليدان به ره و به هشت ده روون، نه وانه ي كه باوه پريان به خوا و پيغه مبه ره كه ي هيناوه .

نه مجار خوښه ويسته كه م ﷺ ده لټت: ((إذ رفع سواد عظيم، فظننت أنهم أمّتي)) واته: ټينجا خه لككي زورم پيشاندر، گومانم كړد كه نوممه ته كه ي من بن)).

پيغه مبه ري خوا ﷺ كومه له كه سيكي زور و ده سته يه كي مه زن ده بيني به ره و به هشت ده روون خوښه ويستي خوا ﷺ واي زاني نه وه نوممه ته كه ي نه وه، ده فهرمويت: ((ف قيل لي: هذا موسى وقومه)) واته: پيم و ترا: نه مه موسا و قه ومه كه يه تي)) له وانه ي كه باوه پريان به خوا و پيغه مبه ر موسا هيناوه، نه مه ش

ريزيكى گوره و جيبى شانازييه بؤ پيغه مبر موسا — على نبينا وعليه افضل الصلاة والسلام — كه واته نوممه ته كه ي (موحه ممد ﷺ) له كوټين؟ كوان نوممه ته پيروزه كه ي (موحه ممد) ي به ريز و خوشه ويست ﷺ؟ پيغه مبرى خوا ﷺ ده فهرمويت: ((ولكن انظر الى الأفق، فنظرت، فإذا سواد عظيم، فقيل لي: انظر الى الأفق الآخر، فإذا سواد عظيم، فقيل لي: هذه أمتك، ومعهم سبعون ألفاً يدخلون الجنة بغير حساب ولا عذاب)) واته: به لام ته ماشاي ناسو بكه، منيش ته ماشام كرد، بينيم كومه ليكي مهن و ده سته يه كي زورتر به ره و به هشت ده پون، ديسان فهرمويان: ته ماشاي ناسويه كي تر بكه، منيش كومه ليكي گوره تر و ده سته يه كي فراوانترم بيني، فهرمويان: نه وه نوممه ته كه ته، هفتا هزار كه سيان له گه لدايه به بئ ليپرسينه وه و به بئ سزا ده چنه به هشته وه)).

حه ز ده كه م ليړه دا له گه ل نه و كومه له كه سه دا راوه ستين و پاشان ده گه ريښه وه بؤ ته واو كردنى فهرمووده كه، چونكه به راستى نه مه فهرمووده يه كي جوان و به ريزه. كه واو بو نه وانه كين؟ خوشه ويست ﷺ ده فهرمويت: ((هذه أمتك، ومعهم سبعون ألفاً يدخلون الجنة بغير حساب ولا عذاب))

له پيوايه تيكي تردا كه له هردوو كتيبى (صحيح) دا هاتوه، له فهرمووده ي (ابو هريره) وه كه وا خوشه ويست ﷺ فهرموويه تى: ((يدخل الجنة من أمتي زمرة هم سبعون ألفاً، تضئ وجوههم إضاءة القمر ليلة البدر)) واته: كومه ليك له نوممه ته كه م ده چنه به هشته وه كه ژماره يان هفتا هزار كه سه، روخسار و دهمو چاويان وه كو مانگى چوارده ده دره وشيته وه)).

نه ي خودايه نيتمه و هه موو موسلمانان بگيړه له وانه به فزل و به زه يى و ميه ره بانى خوت.... نه ي ميه ره بانترين كه سى ميه ره بانه كان.

له پيوايه تيكي تردا كه له (مسند أحمد) دا هاتوه به سه نه ديكي (صحيح) ^٢ به

١ — أخرجه البخاري (٥٨١١) و (٦٥٤٢) و مسلم (٢١٦ ، ٢١٧) .

٢ — أخرجه أحمد (٣٥٩/٢) و جود إسناده الحافظ في (الفتح) (٤١٨/١١) و صححه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (١٤٨٤) .

هؤى چەند (شواهد) ټكه وه له فهرموودهى (أبو هريره) هوه كه وا پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرمويه تى: ((سألت ربي عز و جل، فوعدني أن يدخل الجنة من أمتي سبعون ألفاً على صورة القمر ليلة البدر، فاستزدت فزادني مع كل ألف سبعين ألفاً)) واته: داوام كرد له خواى بالادهست و كارزان نه ویش به لئینی پيدام كه حهفتا ههزار كهس له نوممه ته كه م بخاته به ههشته وه له سه ر شيوهى مانگى چوارده، داوام كرد خواى كه وړه زياترم پي به خشيت نه ویش نه و ژماره يه ي زياد كرد و له گه ل هه ر هه زاريكدا حهفتا ههزار كهس)).

من وا ده زانم نه گه ر نه و حهفتا ههزاره ليكدانى له گه ل هه ر هه زاريكدا بكه ين نه وا ژماره كه كه م ده بيت له چاو نوممه ته كه ي (موحه ممد) دا عليه السلام به لام پيغه مبهري خوا عليه السلام به وه وه نه وه ستا و به لكو داواى زياتر و زۆرتري كرد ته ماشاي نه و موژده يه بكه كه خو شه ويست عليه السلام موژده ي پي داوين، بو نه وهى شانازى به و خو شه ويسته وه بكه يت و سه رت بلند بكه يته وه، تا له گه ل نه ستيره ي جه وزادا ململاني بكات، چونكه تو يه كيكي له يه كتاپه رستان.. تو كه سيكي له شويئكه وتوانى پيغه مبهري خوا عليه السلام، نه وه ش بزانه كه خوځدانه پال نه م دينه و هه لگرتنى نه م دينه چەند پيويستى و داواكارى يه كي خؤى هه يه، چونكه چوونه سه ر نه م دينه ته نها به وشه نابيت، هه رگيز شتى وا نابيت، به لكو به وتە و باوه ره ينان و كرده وه ده بيت، تا وه كو نه و پله و پايه و ريژه به ده ست به يئنى، هه رگيز سست مه به و واز له كرده وه به يئنى و ته نها به و خوځدانه پال ئيسلام و به و ريژ و پايه يه دلخوش بيت، چونكه به راستى نه وه به هه له تيگه يشتنه له و موژدانه كه پيغه مبهري خوا عليه السلام موژده ي پي داوين نه و كه سه ي كه هه رگيز له خؤوه قسه ناكات، كه سى ريژدار چەند ريژى ليبيگريت نه وا خو شه ويستى و ريژى زياتر بو تو ده بيت، به لام كه سى بي ريژ نه گه ر ريژى لي بگريت نه وا له خؤى دهرده چيت و فيز پهيدا ده كات، ولا حول ولا قوه الا بالله.

هه روه كو شاعير فهرمويه تى:

إذا أنتمت الكريم ملكته وإذا أنتمت اللئيم تمردا

نوممه ته كه ي پيغه مبهري نازدار ﷺ نه و پړز و پله و پايه ي به ده ست نه هيتاوه ته نها له ريگاي به كتاپه رستي و شويڼكه وتني ريبازه كهي خوښه ويستي راستگوه ﷺ نه بيت، نه وه ته نها هيو و ثاوات نيه، چونكه شويڼكه وتني دين به هيو و ثاوات و خورازاندنه وه نيه به لكو به وه ي كه له دله كاندا جيگر بوه و وته و كرده وه كان نه و راستيانه ده سه لمينن، ههركه سي و ته ي چاكي گوت و كرده وه ي چاكي نه نجام دا نه و لتي وهرده گيريت، ههركه سي و ته ي چاكي گوت و كرده وه ي خراپي نه نجام دا نه و لتي وهرناگيريت.

به جواني بير له و وته شيرينه ي پيغه مبهري نازيز ﷺ بكه روه وه، هه روه كو له (مسند أحمد) و (سنن الترمذي) و (سنن ابن ماجه) دا هاتوه له فهرموده ي (أبو أمامه) وه كه وا خوښه ويست ﷺ فهرموويه تي: ((وعندي ربي أن يدخل الجنة من أمتي سبعين ألفاً لا حساب عليهم ولا عذاب مع كل ألف سبعون ألفاً، وثلاث حثيات من حثيات ربي)). واته: خوي گه وره به ليتني پيدام كه هفتا هه زار كه س له نوممه ته كه م بخاته به هه شته وه به بي ليپرسينه وه و سزا له گه ل هه ر هه زار يكد ا هفتا هه زار كه س، له گه ل سي چنگ (مشت) له مشتي په روه دگارم)).^١

له پړوايه تيكي تردا كه (ابن حبان و الطبراني)^٢ رپوايه تيان كړدوه له فهرموده ي (عنه ي كوپي عبر السلمي) كه وا پيغه مبهري نازيز ﷺ فهرموويه تي: ((ثم يتبع كل ألف بسبعين ألفاً، ثم يحثي بكفه ثلاث حثيات)) واته: نه مجار هه ر هه زار يك هفتا هه زار كه س شويڼيان ده كه ون، پاشان خوي گه وره به ده ستی خوي سي مشت ده كاته به هه شته وه)) له و كاته دا عومره ي كوپي خه تتاب پر به دهم فهرمووي: الله أكبر... چونكه نه و به ته واوي له ماناي فهرموده كه گه يشتبوو، مانا كه ي چييه؟

١ - أخرجه أحمد (٢٥٠/٥ ، ٢٦٨) والترمذي باب (١٢) (٢٤٣٧) وقال : حديث حسن غريب ، وابن ماجه (٤٢٨٦) وابن حبان (٧٢٤٦) وابن أبي شيبة في (مصنفه) (٣١٧١٤) والطبراني في (الكبير) (١١٠/٨) ، وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحه) (٢١٧٩) (٢١٢/٥) و (صحيح الجامع) (٧١١) و (المشكاة) (٥٥٥٦) .

٢ - زهركه شي پړوايه له گه ل هه ر هه زار كه س سي مشتي په روه دگار شه فاعه ت ده يانگريته وه - وه رگير.

٣ - أخرجه ابن حبان (٧٢٤٧) والطبراني في (الكبير) (١٢٦/١٧) (٣١٢) و (الأوسط) (١٢٦/١) (٤٠٢) و (مسند الشاميين) (١٠٤/٤) (٢٨٦٠) وقال الشيخ شعيب في تحقيق ابن حبان (صحيح لغيره) .

ناتوانم به ته‌واوې مانای فەرموده‌که روون بکه‌مه‌وه ته‌نھا به فەرموده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ری ئازیز ﷺ نه‌بیټ، هه‌روه‌کو له فەرموده‌یه‌کی دريژي (ابو سعید الخدری) ۱ یوه هاتوه - له پاشاندا باسی ده‌که‌م انشاء الله کاتیک باسی سیرات (صراط) ده‌که‌م - پیغه‌مبه‌ری ئازیز ﷺ پرسپاری سیرات (الصراط) ی لی ده‌که‌ن، ده‌فه‌رمویت: ((دحض مزلة، فيه خطاطيف و کلاليب و حسك)) واته: پردیکی لوسه و جیی پیخلیسکانی و تیاچوونه و قولاپ و شتی له ناکاو فراندنی به سه‌ره‌وه‌یه))

جیگاهیه‌که که پیی له سه‌ر ده‌سوړیت و خوئی پیی ناگیریت ته‌نھا ئه‌و که‌سانه نه‌بیټ که خوای گه‌وره پیی دامه‌زراو ده‌کات، ئه‌ی خودایه پیمان له سه‌ر سیرات (الصراط) دامه‌زراو بکه.

پیغه‌مبه‌ری ئازیز ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((فیمر المؤمنون، کطرف العين، وکالبرق، وکالریح، وکالطیر، وکأجويد الخيل والركاب، فجاج مُسَلَّمٌ، ومخدوش مرسل، ومکدوس في نار جهنم)) واته: ئیمانداران تیده‌په‌پن وه‌کو چاوتروکان و وه‌کو بروسکه (تریشفه) و وه‌کو با و وه‌کو بالنده و وه‌کو چاکترین ئه‌سپ و وه‌کو وشتر، که‌سی وا هه‌یه به سه‌لامه‌تی رزگاری ده‌بیټ و که‌سی واش هه‌یه به زه‌حمه‌ت و زامداری رزگاری ده‌بیټ و که‌سی واش هه‌یه فری ده‌دریته ناو دۆزه‌خه‌وه)).

پاشان پیغه‌مبه‌ری ئازیز ﷺ باسی شه‌فاعة‌تی ئیماندارانی کرد، ئه‌وانه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار رزگاری کردوون بۆ براکانیان، ئه‌وانه‌ی که له سه‌ر پردی سیرات (الصراط) که‌وتنه خواره‌وه، ده‌لین: ((ربنا! کانوا يصومون معنا ویصلون ویحجون. فيقال لهم: أخرجوا من عرفتم. فتحرم صورهم على النار. فيخرجون خلقا كثيرا قد أخذت النار إلى نصف ساقیه وإلى رکبتيه. ثم يقولون: ربنا! ما بقي فيها أحد ممن أمرتنا به. فيقول: ارجعوا. فمن وجدتم في قلبه مثقال دينار من خير فأخرجوه. فيخرجون خلقا كثيرا. ثم يقولون: ربنا! لم نذر فيها أحدا ممن أمرتنا. ثم يقول: ارجعوا. فمن وجدتم في قلبه مثقال نصف دينار من خير فأخرجوه. فيخرجون خلقا كثيرا. ثم يقولون: ربنا! لم نذر فيها ممن أمرتنا أحدا. ثم يقول: ارجعوا. فمن وجدتم

في قلبه مثقال ذرة من خير فأخرجوه. فيخرجون خلقا كثيرا. ثم يقولون: ربنا! لم نذر فيها خيرا". فيقول الله عز وجل: شفعت الملائكة وشفع النبيون وشفع المؤمنون. ولم يبق إلا أرحم الراحمين. فيقبض قبضة من النار، (ثم يحثي ربي بكفه ثلاث حثيات) فيخرج منها قوما لم يعملوا خيرا قط. قد عادوا حمما. فيلقينهم في نهر في أفواه الجنة، يقال له نهر الحياة. فيخرجون كما تخرج الحبة في حميل السيل. ألا ترونها تكون إلى الحجر أو إلى الشجر. ما يكون إلى الشمس أصيفر وأخضر. وما يكون منها إلى الظل يكون أبيض؟" فقالوا: يا رسول الله! كأنك كنت ترعى بالبادية. قال "فيخرجون كاللؤلؤ في رقابهم الخواتم...)) الحديث. واته: ده‌لئين: په‌روه‌ردگار! نه‌وانه له گه‌ل ئيمه‌دا رۆژوو يان ده‌گرت و نويزيان ده‌کرد و حه‌جيان ده‌کرد، پتيان ده‌گوتريت: نه‌وانه‌ي که ئيوه ده‌يانناسن ده‌ريانبه‌ئين، بويه روخسار و ديمه‌نيان له ئاگر حه‌رام ده‌بيت، خه‌لکيکي زۆر ده‌رده‌که‌ن که ئاگر تاکو هه‌ردوو پتي يان تا نه‌ژنوي سوتاندوون، نه‌مجار ده‌لئين: په‌روه‌ردگارمان! هيچ که سيکي له‌وانه‌ي که فه‌رمانت پي کردووين تييدا نه‌ما، نه‌ويش ده‌لئت: بگه‌پينه‌وه نه‌وه‌ي به نه‌ندازه‌ي مسقاله ديناريک چاکه‌ي له دلدايه ده‌ريانبه‌ئين، بويه خه‌لکيکي زۆر ده‌رده‌هيئن، نه‌مجار ده‌لئين: په‌روه‌ردگارمان! هيچ که سيکمان به جي نه‌هيشت له‌وانه‌ي فه‌رمانت پي کردين، نه‌مجار ده‌لئت: بگه‌پينه‌وه نه‌وه‌ي به نه‌ندازه‌ي نيو مسقاله دينار چاکه‌ي له دلدايه ده‌ريانبه‌ئين، بويه خه‌لکيکي زۆر ده‌رده‌هيئن، نه‌مجار ده‌لئين: په‌روه‌ردگارمان! هيچ که سيکمان به جي نه‌هيشت له‌وانه‌ي فه‌رمانت پي کردين، نه‌مجار ده‌لئت: بگه‌پينه‌وه نه‌وه‌ي به نه‌ندازه‌ي مسقاله زه‌پرده‌يک چاکه‌ي له دلدايه ده‌ريانبه‌ئين، بويه خه‌لکيکي زۆر ده‌رده‌هيئن، نه‌مجار ده‌لئين: په‌روه‌ردگارمان! هيچ چاکه‌يه‌که‌مان تييدا به جي نه‌هيشت، نه‌مجار خواي گه‌وره ده‌لئت: فريشته‌کان شه‌فاعه‌تيان کرد و پيغه‌مبيه‌ران شه‌فاعه‌تيان کرد و ئيمانداران شه‌فاعه‌تيان کرد هيچ که سيک نه‌ماوه ته‌نها ميه‌ره‌بانترين که‌سي ميه‌ره‌بانه‌کان نه‌بيت، خواي گه‌وره به مشتي خوي مشتیک ده‌دات له ئاگر، (نه‌مه‌ش مه‌به‌ستي فه‌رمووده‌که‌يه که باسمان کرد (ثم يحثي ربي بكفه ثلاث حثيات)) خواي گه‌وره به مشتي خوي

مشتيك ديدات له ټاگر خه لكټك له ټاگر دهرده هيني كه هرگيز چا كه يان نه كړدوه و سوتاوڼ، ده يانهاوړيټه ناو روباړيك له به ردهم به هه شتدا پټي ده گوتريټ: روباړي ژيان نه وانيش سهوز دهنه وه هرهوه كو ټوويك له ليتي لافاودا سهوز دهبټ، ټايا ناييښن له سر به رديان له سر دار، نه وه ي له بهر خوړه زهرده يان سهوزه، نه وه شي له بهر سيټه ردا بټ سپييه؟ وتيان: نه ي پيغه مبهري خواښه ده لټي ټو له وده شته دا شوانيت كړدوه؟ پيغه مبهري خواښه فهرمووي: نه وانيش دهرده چن له سر شيوه مرواري... ټاكوټايي فهرمووده كه.

له گه ټ مندا جاريكي تر بگه پټوه بو فهرمووده كه: ((ثم يحثي ربي بكفه ثلاث حثيات)) به هيچ شتيك نايچوښن و نايشوبهښن و په كيناخه ين، دلټيا به نه وه ي كه به بير و هوشي ټودا هاتوه خواي گه وړه له وه جياوازه، من سوښد ده خوم به خواي گه وړه كه هيچ كه سيك نه اندازه ي مشي ده ستي خواي ميره بان نازانيت ته نها خوي نه بټ. ((ثم يحثي ربي بكفه ثلاث حثيات)) عومري كوپي خه تټاب فهرمووي: الله اكبر، پيغه مبهري خواښه فهرمووي: ((وإن السبعين ألفاً الأول يشفعهم الله في آبائهم، و أمهاتهم، وعشائرهم، واني لأرجو أن تكون أمتي أدنى الحثوات الأواخر)) واته: به كه مين حه فتا هه زار شه فاعه ت بو باوك و دايك و عه شيره ته كه يان ده كه ن، من تكام وايه كه نوممه ته كه م دوايښ مشت بيانگريټه وه))

براكانم... نه و موژده يانه هرگيز دل ټ كانمان پر له زاتكردن و نه ترسان به رانبر به خواي گه وړه ناكات، به لكو دل ټ كانمان پر له تكاكدن و پارانه وه ده كات به رانبر به خواي گه وړه، من وا ده زانم هر به پريزيك نه و موژدانه ببيسيټ نه و خو شه ويستي خوا و پيغه مبهري كه ي ټ له دلدا بته وتر و زياتر دهبټ، له هه مان كاتدا ترس و بيمي زياتر دهبټ، نه مه كه سي به ريزه هه ست به نرخ و به هاي نه و خوډانه پاله ده كات، هه ندي كه س واده زانم نه م فهرموودانه دهرگاي به هه شت ده كه نه وه هه ركي بو خوي!! ټا به و شيوه و به هه مان گوفتار! پاكي و بيگه ردي بو خواي گه وړه... كي نه و فزل و پاويه به ده ست ده هيني؟ نه وه نوممه تي نه و پيغه مبهريه ټ كه خوايان به ته نها زاني و شايه تيان دا كه هيچ خوايه ك نيه ته نها (الله) نه بټ و (موحه ممه د) نيردراو و پيغه مبهري نه وه ټ، به لكو نه وانه نويزيان ده كرد به

به لگه ی فەرمووده کە ی (ابو سعید الخدری) که ده فەرمویت: ((کانوا یصومون معنا ویصلون ویحجون)) به لām مرقایه تی بیتهزی و لاواز بوونی تیدایه، سهیر له وه دایه هندی له نوسه رانمان ده لّین: ئەو فەرموودانه دەرگاگانی به ههشت ده که نه وه و دلی خه لکی پر له سستی و ته وه زه لی ده کات!! به لām من ده لّیم: به لکو دلی خه لکی پر له تکارکردن و باوه پر ده کات ئەوه ش بزانه هه رچه نده بکه ویته ناو تاوانه وه و توشی ئەو هه له بییت، هه رچه نده درکی سه ریچی کراسه کە ی توی ده گرت و رایده کیشا ئەوا هه رگیز بی هیوا و بی ئومید مه به، ته نها ئەوه ت له سه ره که واز له و تاوانه بهینیت و پییه کانت له سه ره ئەو درک و دالّه به رز بکه ویته وه، ته نها ئەوه ت له سه ره به فرمیسکی ته وبه و گه رانه وه و په شیمانی جل و به رگه که ت بشوویته وه، بکه ریته وه بۆ لای خوا و کاری چاکه بکهیت، دیسان په شیمانی نوی بکه ره وه له تاوان و سه ریچییه کان، له بهر ده سستی خوی گه وره دا، له کاتیکدا دلناییت و باوه ری بهتوت هه بیّت که وا خوی گه وره خۆشحال ده بیّت به گه رانه وه و ته وبه که ت له کاتیکدا ئەو زۆر ده ولّه مهنده و پیویستی به هیه که سیک نییه، ئەوه مانای ته وای فەرمووده کە یه، به لām ته نها پشت به سستین به رحمه تی خوا و به هیه شیوه یه ک کار نه کەین و ته وه زه ل بین ئەوه پیی ده لّین (التواکل) ئەوا و نابیت، به لām کار ده کهیت و پشت به رحمه تی خوی خۆمان ده به سستین و باوه ری بهتومان پیی هه بیّت، له هه ردوو کتییی (الصحيح) دا هاتوه له فەرمووده ی (ابوهریره) وه که وا خۆشه ویست ﷺ فەرموویه تی: ((لن يدخل أحداً منكم عمله الجنة)) قالوا: ولا أنت يا رسول الله؟ قال: ((ولا أنا، إلا أن يتغمدني الله بفضل ورحمة)) واته: هیه که سیک کرده وه کانی خوی نایباته به ههشت، وتیان: ته نانه ت تۆیش ئە ی پیغه مبه ری خوا ﷺ؟ فەرمووی: ته نانه ت منیش، مه گه ر خوا به میهره بانی و فەزلی خوی بمپۆشیت)).

جا ئیمه کار ده کەین، فەرمانه کانی خوی خۆمان جی به جی ده کەین، واز له قه ده غه کراوه کانی ده هیّن، له سه ر سنووره کانی راده وه سستین و نایبه زینین، شوینی خۆشه ویستی خوا ده که وین ﷺ، خۆشه ویستی راستی ئەوه یه که شوینی

خوښه ويسته كه ت بكه ويت، خواي گه وړه ده فهرمويت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (آل عمران: ٣١) واته: ئه ي پيغه مبهري ﷺ پييان بلي: ئه گه ر ئيره خواتان خوښ ئه وي و ئه تانه وي ليى نزيك ببنه وه، ده بي په پره وي له شريعت و به رنامه كهي من بكن ئه وسا خوايش ئيوه ي خوښ ده وي و له هه له و گوناوه كانيشتان خوښ ئه بيت، چونكه ئه و خوايه زور چاوپوښيكار و زوريش دلوفان و ميره بانه))

راستي فهرمووه شاعير كه ده ليت:

من يدعي حب النبي ولم يفد   من هديه فسفاهة وهراء
فالحب أول شرطه وفروضه   إن كان صدقاً: طاعة و وفاء

له (صحيح البخاري و مسلم)^١ دا هاتوه له فهرمووده ي (سهل ي كوپي سعد) و (أبو سعيد الخدري) يه وه - ريژ و حورمت و قه دري پيغه مبهري ئه كره مت ﷺ بو درده كه ویت له و كات و ساته ترسناك و پر سامه دا - پيغه مبهري خوا ﷺ ده فهرمويت: ((أنا فرطكم على الحوض)) واته: من پيشتان ده كه وم و ناوگيرتان ده بم له سهر حه وزي كه وسهر ((من مرّ عليّ شرب، ومن شرب لم يظمأ أبداً)) واته: هه ركه سي به لامدا تيپه ريت ئه وا ليى ده خواته وه و هه ركه سي ليى بخواته وه ئه وا هه رگيز تينوي نابيت))

ئه ي خودايه ... له حه وزي خوښه ويسته كه مان ﷺ خواردنه وه ي ئه و ئاوه مان به نسيب بكه و خواردنه وه يه كي به تام و چيژ و خوښ هه رگيز له پاش ئه وه تينومان نه بيت ... ئه ي په روه ردگاري هه موو جيهانيان.

پيغه مبهري خوا ﷺ ده فهرمويت: ((ليردن علي اقوام أعرفهم و يعرفوني، ثم يحال بيني و بينهم)) واته: خه لكيك دين بو سهر حه وزه كه م ده ياننا سمه وه و ئه وانيش ده مناسنه وه ئه مجار ده كه ونه نيوان من و ئه وان))

١ - أخرجه البخاري (٦٥٨٣، ٦٥٨٤) و مسلم (٢٢٩٠، ٢٢٩١) .

له پړوايه تيكي تردا ده‌فه‌رمويټ: ((انهم مني، فيقال: إنك لا تدري ما أحدثوا بعدك، فأقول سحقاً سحقاً لمن غير بعدي)) واته: ئه‌وانه له منن! پيټم ده‌گوتريټ: تو نازانيت له پاش تو چي شتيكي تازه‌يان داهيټنا، منيش ده‌ليټم: دووريكه‌ونه‌وه دوور... ئه‌وه‌ي كه له پاش من ديني گزړاوه.

به‌لي... ئه‌و كه‌سه‌ي ئه‌و ريټز و پله و پايه‌ي ده‌ستكه‌ويټ به‌كتابه‌رستاني شويټككه‌وته‌ي پيغه‌مبه‌ري خوښه‌ويستن ﷺ.

له (صحيح البخاري)^١ دا هاتوه، أبو هريره ده‌فه‌رمويټ: ((قلت: يا رسول الله، من أسعد الناس بشفاعتك يوم القيامة؟ قال رسول الله: (لقد ظننت، يا أبا هريرة، أن لا يسألني عن هذا الحديث أحد أول منك، لما رأيت من حرصك على الحديث، أسعد الناس بشفاعتي يوم القيامة من قال: لا إله إلا الله، خالصاً من قلبه أو من نفسه)). واته: ئه‌ي پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ كي به‌ختياريټرين و كامه‌رانيټرين كه‌سه به‌شه‌فاعه‌تت له روژي قيامه‌تدا؟ پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ فه‌رموي: گوماني ئه‌وه‌م ده‌برد كه‌ هيچ كه‌سيك پيش تو ئه‌و پرسياړه نه‌كات ئه‌ي ئه‌بو هوره‌يره، چونكه ده‌بينم تو زور سووريت له سهر وه‌رگرتن و فيزيووني فه‌رمووده، به‌خته‌وه‌رترين كه‌س له روژ قيامه‌تدا به‌شه‌فاعه‌تم ئه‌و كه‌سه‌يه وتبيټي: لا اله الا الله.. به‌موخليصي و دلسوزيه‌وه له دليه‌وه يان له ناخي خوښه‌وه))

به راستي ئه‌وه مه‌رجي دلسوزي و ئيخلاصه.

له هه‌ردوو كتيبي (صحيح)^٢ دا هاتوه له فه‌رمووده‌ي (أبو هريره) وه — گوته‌كه‌ي هي (مسلم) ه — كه‌وا خوښه‌ويست ﷺ فه‌رمويه‌تي: ((لكل نبي دعوة مستجابة، فتعجل كل نبي دعوته، وإنني اختبأت دعوتي شفاعة لأمتي يوم القيامة فهي نائلة — إن شاء الله — من مات من أمتي لا يشرك بالله شيئاً)) واته: هه‌ر پيغه‌مبه‌ريك نزيه‌كي تايبه‌تي گيږاي هه‌يه، هه‌موو پيغه‌مبه‌ريك په‌له‌ي كرده‌وه له

١ — أخرجه البخاري (٩٩ ، ٦٥٧٠) .

٢ — أخرجه البخاري (٦٣٠٤ ، ٧٤٧٤) ومسلم (١٩٨ ، ١٩٩) .

نزاكه‌يدا به‌لام من نزاكه‌م شاردوټه‌وه بۆ ئوممه‌ته‌كه‌م بۆ روژى قيامه‌ت - انشاء الله - گيرايه بۆ هه‌ر كه‌س له ئوممه‌ته‌م كه‌ مرديى و هاوه‌لى بۆ خوا برپار نه‌دايى.))
 نايا به‌ باشى له‌و مه‌رجانه تىگه‌يشتى؟ چه‌ند مه‌رجيكي گرانه، نه‌وه‌رموودانه مه‌رجه‌كان داده‌نيت، بۆيه ده‌بيت به‌ باشى له‌و مه‌رجانه تىگه‌يت، به‌و تىگه‌يشتنه گشتييه تىگه‌يت.

جاريكى تر له‌ گه‌ل مندا بگه‌رپوه، نه‌وه‌كه‌سه پاك و بىگه‌ردانه كيئن كه‌ ده‌چه‌ به‌هه‌شته‌وه به‌ بى لپرسينه‌وه و سزا، روومه‌تيان وه‌كو مانگى چوارده ده‌دره‌وشيته‌وه؟

وه‌لامى ئه‌م پرسيايه چيه‌؟

كاتى هاوه‌لان نه‌وه‌ قسانه‌يان بيست هه‌ريه‌كه‌و به‌ شيوه‌يه‌كه‌ له‌ يه‌كى ده‌دايه‌وه و لى تىگه‌يشتنه‌رموويان: ((فَلْعَلَّهِمُ الَّذِينَ صَحَبُوا رَسُولَ اللَّهِ)) واته: ره‌نگه‌ نه‌وانه بن كه‌ هاوپړتي پيغه‌مبه‌رى خوايان كردوه.)) نه‌وه‌ش بزانه كه‌ هاوه‌لان پله و پايه‌يه‌كى به‌رزيان هه‌يه.

پينا سه‌ى هاوه‌لبون نه‌وه‌يه هه‌روه‌كو (الحافظ ابن حجر) ^١ فه‌رموويه‌تى: ((هاوه‌ل نه‌وه‌كه‌سه‌يه كه‌ پيغه‌مبه‌رى خواى بينيوه.)) له‌ ژيانى خويدا به‌ موسلمانى و له‌ سه‌ر نيسلام كوچى دوايى كردوه.

جا پيژ و پله و پايه‌ى هاوه‌لبون ته‌نها خواى گه‌وره خوى ده‌زانى چه‌نده، خواى گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (التوبة: ١٠٠) واته: له‌ ده‌سته‌ى يه‌كه‌مى پيشه‌نگى كوچه‌ران و پشتيوانان و چاك په‌په‌روانى نه‌وانيش خوا رازى بوو لتيان و نه‌وانيش له‌ خوا رازى بوون، به‌ده‌ر له‌وه‌ش چه‌ندان باخ و بيستانى بۆ سازداون كه‌ به‌ به‌ر دره‌خت و كوшке‌كانييدا رووبار گه‌لى ده‌چيت، به‌ هه‌تا هه‌تاييش تيدا نه‌ميننه‌وه، هه‌ر نه‌وه‌شه ده‌سكه‌وت و سه‌رفرازى گه‌وره و به‌ نرخ))

هه روه ها خواى گه وره ده فهرمويت: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ (٨) وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (٩) (الحشر) واته: نهو (فهبي) و ده سكه و ته به بو نهو هه ژار و دووره و لات و كوچكردوانه به له خانو و سامانى خويان دووركران، له لايه ن مهككه بيه كانه وه، تا به لكو ورده ورده ژيانيان راست بكرتته وه و بگاته وه ناستى ناسايى خوى، پاش نه وهى، كه بته پرسته كانى مهككه هه لايان فرپاندن و ناچارپان كردن به هيجرته، داواى چاكه و ره زامه ندى له خوا ده كه ن بويه نه يانتوانى له مهككه دا بژين نه گينا له گه لاياندا خويان نه سازاند و يارمه تى خوا و په يامبه ره كه ١٠ ده دهن بويه كوچيان كرد، نا نه وانان راستگوكان له باوه پ و جيهاد ياندا (٨) نهو كه سانه ي نيشته جيبى (دار الهجره) و (دار الايمان) بوون واته: كوچه ريه كانيان خوش ده وين و به شيك له دارايى خويانيان نه دهنى و دلخوشيان ده كه ن و هيچ شتيكيان له دلدا نيه سه باره ت به وهى به كوچه ريه كان درا له فه يئى (بنى نظير)، چونكه په يامبه رى خوا ١١ له وه موو ده سكه و ته ته نها به شى سى كه سيانيدا له گه ل نه وه يشدا كه سى كه نه بوو پيى ناخوش بيت، نيسارى كوچه ريه كان ده كه ن به سهر خوياندا له سه روه ت و ساماندا، نه گهرچى خويشيان نيازبان پيى هه بى و هه ژاربن، واته: به خشينه كه يان له بهر ده وله مه نديان نيه به لكو سروسشتى نيمان و باوه پيان به رزه و هه ر كه سى له سيفه تى رزدي ده روونى بپاريژى، واته: هه ركه سى خوا بپاريژى له چرووكى ده روونى نه وانان بره وه كان. (٩).

چهنده ها ثايه ت له و باره يه وه هاتوه .

له هه ردوو كتيبى (صحيح) دا هاتوه له فهرمووده ي (ابن مسعود) و (عمران ي كوبرى حصين) هه كه وا خوشه ويستى خوا ١٢ فهرموويه تى: ((خير الناس قرنى، ثم

الذين يلونهم، ثم الذين يلونهم)) واته: باشتريني خه لکي نه وانه ي نه م سده ي منن، دواي نه وانه ي به دواياندا دين، دواي نه وانه ي به دواياندا دين))

هه روه ها له هه ردوو کتيبي (الصحيح) دا هاتوه له هه رموده ي (ابو سعيد الخدري) يه وه ((لا تسبوا اصحابي، فلو ان احدثكم انفق مثل احدى ذهباً، ما بلغ مد احدثهم ولا نصيفه)) واته: جنيو به ياراني من مه دن، نه گه ر يه کي له نيوه به نه ندازه ي کيوي ثوحد نالتون بکات به خير، نه وانا گاته مشتي يه کي له وان و به نيوه ي مشتي کيش))

جا پله و پايه ي نه وانه زور به رزه، رها و رهمه تي خوا له هه موويان بيت، له و به ريژه پاک و بيگه ردانه، هه ندي له هاوه لان هه رموويان: نه وانه ي که ده چنه به هه شته وه به بي ليپرسي نه وه و به بي سزا نه وانه: هاوه لان.

هه نديکي تر هه رموويان: ((رهنگه نه وانه نه و که سانه بن که به موسلمان ي له دايک بوونه و هاوه ليان بو خوا دانه ناوه)) نه وانه نه و که سانه که له يه که م هه ناسه و چاو تروکاندا يه کتاپه رست بوونه، له باخچي يه کتاپه رستي په روه رده بوونه، هه رگيز توشي هاو لدانان بو خواي گه وره نه هاتوون، نه وانه که به موسلمان ي له دايک بوونه و هه رگيز هاوه ليان بو خوا دانه ناوه، يه کتاپه رستي چنه د مه زن و بلنده !! يه کتاپه رستي چنه د به ريژ و پايه به رزه !! هاوه لدانان بو خواي گه وره چنه د ترسناک و سامناکه !! خواي گه وره ده هه رمويټ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرَ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء: ٤٨) واته: بيگومان هه رگيز خوا له داناني هاوبه ش بوي نابوري و له خوار شيرکه وه له هه ر گونا هيک ده بوري بو هه ر که سيک خوي بيه ويټ))

به لکو خواي په روه دگاري به پيشه واي يه کتاپه رستان و پيشه نگی خوا په رستان و گه وره ي هه موو پيغه مبه ران ﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ﴿٦٥﴾ بلي الله فاعبد وكن من

الشَّكْرِينَ ﴿٦٦﴾ (الزمر) واته: سویند نه خوّم که بی گومان وه حی کراوه بوّ تو و بوّ نه و په یامبه رانه ی بهر له تو بوون: که نه گهر گریمان به هاوېش قایل ببیت بوّ خوا، نه وه بی گومان هه موو کرده وه کانت پووجه ل ده بی وه له زیانمه ندانیش ده بیت. (٦٥) نه خیر، هه رگیز به گوئیان نه که یت به لکو ته نها هه ر خوا به رسته و له شوکرانه بژیران به. (٦٦).

هه رخوی فهرموویه تی - دایک و باوک و گیانم به فیدای بیت - هه روه کوله (صحیح مسلم)^١ دا هاتوه له فهرمووده ی (جابر ی کوپی عبدالله) وه که وا خو شه ویست ﷺ فهرموویه تی: ((من مات لا یشک بالله شیئاً دخل الجنة، ومن مات یشک بالله شیئاً دخل النار)) واته: هه رکه سیّ مرد و هاوه لی بوّ خوا بریار نه دابوو نه وا ده چیت به هه شته وه و هه رکه سیّ مرد هاوه لی بوّ خوا بریار دابوو نه وا ده چیت ناگره وه)).

هه روه ها (الترمذی)^٢ ریوایه تی کردوه له فهرمووده ی (أنس) وه که وا خوی گه وره له فهرمووده یه کی قودسیدا فهرموویه تی: ((یا ابن آدم، إنک ما دعوتني ورجوتني غفرت لك على ما كان فيك ولا أبالي. يا ابن آدم، لو بلغت ذنوبك عنان السماء ثم استغفرتني غفرت لك ولا أبالي. يا ابن آدم، إنک لو أتيتني بقراب الأرض خطايا ثم لقيتني لا تشرك بي شيئا لأتيتك بقرابها مغفرة)) واته: نه ی نه وه ی ئاده م! تو هه ر کانتیک هاوارم پیّ بکه یت و داوام لیّ بکه یت و تکام لیّ بکه یت نه وا لیّت خو ش ده بم هه رچی شتیکت کردبیّ هیچ باکم نییه. نه ی نه وه ی ئاده م! نه گهر تاوانه کانت گه یشته ئاسمانه کان نه مجار داوا ی لیّ خو ش بوونت لیّ کردم نه وا لیّت خو ش ده بم و هیچ باکم نییه، نه ی نه وه ی ئاده م! نه گهر به نه ندازه ی هه موو زهوی به تاوانه وه پیّم بگه ی و به من گه یشتی هاوه لیّت بوّ من بریار نه دابوو نه وا به نه ندازه ی هه موو زهوی به لیّ خو ش بوونه وه وه پیّت ده گه م)).

١ - أخرجه مسلم (٩٢) ومثله في البخاري (١٢٣٨) ومسلم (٩٢) من حديث ابن مسعود .

٢ - أخرجه الترمذي (٣٥٤٠) وقال : (حديث حسن غريب) وصححه الشيخ الألباني في (صحیح سنن الترمذی)

له (صحیح مسلم)^١ دا هاتوه له فرموده‌ی (أبو ذر) وه ده‌لئیت: خوشه‌ویستی خوا ﷺ فرمویه‌تی: ((... ومن لقيني بقراب الأرض خطيئة لا يشارك بي شيئاً لقيت به مثلها مغفرة)) واته: نه‌گه‌ر به نه‌ندازه‌ی هه‌موو زه‌وی به تاوانه‌وه پیم بگات و به من گه‌یشت هاوه‌لی بۆ من بریار نه‌دابوو نه‌وا به نه‌ندازه‌ی هه‌موو زه‌وی به لی خوش بوونه‌وه وه پیت ده‌گه‌م))

جا ته‌ماشای یه‌کتاپه‌رستی بکه چه‌ند مه‌زنه!! چه‌ند به‌ریزه!! چه‌ند پله‌و پایه به‌رزه!! چه‌ند شیرینه!! ((ره‌نگه نه‌وانه نه‌و که‌سانه بن که له موسلمانانی له دایک بوونه و هاوه‌لیان بۆ خوا دانه‌ناوه)) تاكو ئیستا نازانین نه‌و که‌سانه کین که ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه به بی لئیرسینه‌وه و سزا....

له‌و کاته‌دا پیغه‌مبه‌ری نازدار ﷺ هات بۆ لای هاوه‌لان، گوئیستی نه‌وان بوو کاتیک نه‌وان گفتوگۆ و ده‌مه‌قاله‌یان بوو، فرموی: ((ما الذي تخوضون فيه؟)) قالوا في أولئك... واته: نه‌وه باسی چی ده‌که‌ن؟ فرمویان ده‌ریاره‌ی نه‌وانه... واته نه‌وانه‌ی که جه‌نابت باست کرد و فرموت: ده‌پۆنه به‌هه‌شته‌وه به بی لئیرسینه‌وه و سزا. له‌و کاته‌دا خوشه‌ویست ﷺ فرموی: ((هم الذين لا يرقون، ولا يسترقون ولا يتطيرون وعلى ربهم يتوكلون)) واته: نه‌و که‌سانه‌ن که نوشته‌ناکه‌ن و داوای نوشته‌کردن ناکه‌ن و ره‌شبینی ناکه‌ن و پشت به په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ستن)) نه‌ی خودایه ئیمه له‌و به‌ندانه بگپه‌ر که ته‌نها پشت به زاتی تۆ ده‌به‌ستن.

خوشه‌ویستان: پشت به‌ستن به‌ خوای گه‌وره هه‌موو پایه‌کان ده‌گریته‌وه، یه‌که‌م هه‌فتا هه‌زار که ده‌پۆنه به‌هه‌شته‌وه به بی لئیرسینه‌وه و بی سزادان نه‌وانه‌ن که خۆیان سپاردوه‌ته خوای گه‌وره‌ی بالا ده‌ست، نه‌وانه هه‌رگیز داوای نوشته‌یان (روقیه) له هیچ که‌سیک نه‌ده‌کرد، چونکه نه‌وان له‌و پرده په‌پینه‌ته‌وه، نه‌وانه هه‌رده‌م هه‌موو داواکارییه‌کانیان له خوای بالا ده‌ست بو، ته‌نها دلایان به خوا خوش بو، له هیچ که‌سیک نه‌ده‌ترسان ته‌نها له خوا نه‌بیت و هیچ داواکارییه‌کیان له که‌س نه‌بوو ته‌نها له خوا نه‌بیت، چونکه نه‌و که‌سه‌ی که نوشته (روقیه) ده‌کات

چاکه‌کاره و ئه‌وه‌شی داوای نوشته (روقیه) ده‌کات داواکاری چاکه و به‌خششه، به‌لام ئه‌وانه داوا ناکه‌ن ته‌نها له په‌روه‌دگاری زه‌وی و ئاسمانه‌کان نه‌بی‌ت، هیچ کێشه نییه ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک نوشته‌یان بۆ بکات چونکه ئه‌وان ره‌دی ناکه‌نه‌وه به‌لام خۆیان هه‌رگیز داواناکه‌ن، هیوادارم شیوه‌که به‌ جوانی له پێش چاوت بی‌ت، چونکه ئه‌و دوو دیمه‌نه جیازیان زۆره.

هه‌روه‌ها داوای داخکردن (الکی) له که‌س ناکه‌ن، هه‌رگیز ره‌شبین نین، به‌لکو ئه‌وان به‌ باوه‌ڕپکی بته‌وه‌وه پشتیان به‌ خوای په‌روه‌دگار به‌ستوه، چونکه باش ده‌زانن که پشت به‌ستن به‌ خوا ئه‌وپه‌ڕی هێنانه‌ دی یه‌کتا‌په‌رستییه، ئه‌ویش بریتییه له پشت به‌ستن به‌ خوای بالاده‌ستی ده‌وله‌م‌ه‌ند، له‌ گه‌ل‌ گرتنه‌به‌ری هۆکاره‌کان، په‌ک‌خ‌ستنی هۆکاره‌کان په‌ک‌خ‌ستنی پشت به‌ستن به‌ خوا، بۆیه پێویسته له‌ سه‌رمان بۆ جێبه‌جێکردنی پشت به‌ستن به‌ خوای گه‌وره هۆکاره‌کان بگرینه‌ به‌ر، هۆکاره‌کانی داهێنان، هۆکاره‌کانی پێشکه‌وتن له‌ هه‌موو بواره‌کانی ژياندا، د‌لمان هه‌میشه په‌یوه‌ست نه‌بی‌ت به‌ هۆکاره‌کانه‌وه، به‌لکو به‌ په‌روه‌دگاری گه‌وره و د‌ل‌ق‌انه‌وه، چونکه که‌سی ئیماندار باوه‌ڕی بته‌وی هه‌یه که هۆکاره‌کان به‌ ته‌نها نه‌ زیان ده‌گه‌یه‌نن و نه‌ سوودیان هه‌یه، نه‌ رۆزی که‌سی‌ک ده‌ده‌ن و نه‌ رێگرن له‌ رویاندا، ته‌نها به‌ فه‌رمانی پادشای پادشاکان نه‌بی‌ت.

پرسیار کرا له (حاتم الأصم): چۆن پشت به‌ستنت به‌ خوای گه‌وره جی‌ به‌جی‌ کرد؟ فه‌رمووی: به‌ چوار شت: زانیم که‌ رزق و رۆزییه‌که‌م هیچ که‌سی‌کی تر ناییات بۆیه د‌ل‌نیا بووم...

زانیم کاره‌که‌م هیچ که‌سی‌کی تر جێبه‌جی‌ ناکات بۆیه خۆم سه‌رقال‌ کردوه پێوه...

زانیم که‌ خوای گه‌وره ئاگای له‌ هه‌موو کار و کرده‌وه‌کانمه بۆیه شه‌رمم کرد له‌ سه‌رپێچی فه‌رمانه‌کانیدا بمبینی...

زانیم که‌ مردن چاوه‌پوانی منه بۆیه تو‌یشووم ئاماده‌ کرد بۆ دیدنه‌ی خوای گه‌وره...))

هه‌روه‌ها (سهل ى كوپى عبدالله التستري)^١ ده‌فه‌رموټ: ((هه‌ركه‌سى نكۆلى له هۆكاره‌كان بكات ئه‌وا نكۆلى له سوننه‌ كرده، هه‌ركه‌سى نكۆلى له پشت به‌ستن به خوا بكات ئه‌وا نكۆلى له ئيمان كرده)).

جا گرتنه به‌رى هۆكاره‌كان سوننه‌تى پيغه‌مبه‌ره ﷺ و پشت به‌ستن به‌ خواى گه‌وره‌ كار و كردارى پيغه‌مبه‌رى ئه‌كره‌مه ﷺ، هه‌ركه‌سى ده‌يه‌وى وه‌كو كاروكرده‌وى پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ بكات ئه‌وا ده‌بټ واز له سوننه‌ته‌كه‌ى نه‌هينى، چونكه‌ خاوه‌نى سوننه‌ت هه‌يچ هۆكارىكى جينه‌هيشتووه ئه‌يلا ئه‌نجامى داوه، ئه‌يوه‌ش باش ده‌زانن له رۆژى كۆچكردندا بۆ شارى مه‌دينه‌ چۆن هۆكاره‌كانى گرتنه‌به‌ر، به‌لكو له كاتى جه‌نگدا دوو قه‌لغانى ده‌پوشا، به‌لكو رزق و رۆزى سالىكى ته‌واوى بۆ خه‌زانه‌كه‌ى هه‌له‌گرت، ئه‌گه‌ر بيوستايه سه‌فه‌رىك بكات ئه‌وا خواردن و تويشوى له گه‌ل خۆيدا ده‌برد، له كاتيكدا ئه‌و گه‌وره‌ى هه‌موو ئه‌وانه‌يه كه پشت به‌ خواى په‌روه‌رگار ده‌به‌ستن، ئه‌مه راستى پشت به‌ستنه، هه‌ركه‌سى ده‌يه‌ويت به ته‌واوى پشت به‌ستن جيبه‌جى بكات هه‌روه‌كو چۆن پيغه‌مبه‌رى ئه‌كره‌م ﷺ جيبه جى ده‌كرد ئه‌وا با هۆكاره‌كان بگريته به‌ر هه‌روه‌كو چۆن ئه‌و هه‌موو هۆكاره‌كانى ده‌گرتنه به‌ر، پشت به‌ستن به‌ خواى گه‌وره‌ كۆى هه‌موو ئيمان، هه‌روه‌كو چۆن (سعيد ى كوپى جبير) فه‌رمويه‌تى^٢.

هه‌روه‌ها ئه‌وپه‌رى جيبه‌جىكردنى يه‌كتا په‌رستىيه و راستىتى باوه‌ر و پشتبه‌ستنى ده‌كانه به‌ خواى گه‌وره له گه‌ل گرتنه‌به‌رى هۆكاره‌كان، ئه‌وانه ئه‌و به‌خته‌وه‌رانه‌ن كه راسته‌وخۆ به‌ره‌و به‌هه‌شت ده‌پۆن به‌ بى لټپرسينه‌وه و هه‌يچ سزايه‌ك.

ئاي... ئه‌م ئوممه‌ته چه‌ند پيويستى به‌ هه‌نانه‌دى پشت به‌ستنه به‌ خواى گه‌وره له‌م كات و ساته‌دا، هه‌روه‌ها باوه‌رپوون به‌ خواكه‌ى خۆى نوڤيكاته‌وه، نه‌ك پشت

١ - انظر: (الطية) لأبي نعيم (١٩٥/١٠).

٢ - مدارج السالكين (١٢١/١) بتصرف.

٣ - أخرجه أحمد في (الزهد) (١٠٣) ومناد في (الزهد) (٥٣٤).

به ستن به دهوله تيك له دهوله تهكان، يان هيژنيك له هيژهكان، يان نوممه تيك له نوممه تهكان، بهلكو تنها به خواي بالادهست و شكومه ند، چونكه نهوكه سهي هموو نهوانه به ريوه دهبات تنها خودايه، نهوهي هموو گهردوون حوكم دهكات تنها خوايه، نيتمش تنها نهوه له سهروانه هوكارهكان بگرينه بهر به نهاندازهي تواناو دهسهلاتي خومان و دلهكانمان به توندي پهيوهست بكينه خواي خومانوه، نه مه خالي جياوازييه له نيوان نهوانهي يهكتاپهرستي نيمانداري له خواترس و كهي بهدبختي بيپاوهپ به خواي زهوي و ناسمانهكان .

خوشهويستان... چ كهسيك پشتي به خوا بهستوه و نهويش پهشيماني كردهتوه؟ چ كهسيك پشتي به خوا بهستوه و نهويش بزري كرده؟ بهلكو دلنيا به هر كهسي پشتي پي بيهستي نهوه نهوي بهسه، هر كهسي پهناي پي بگريت رزگاري دهكات، هر كهسي كار و فهرماني خوي دايه دهستي پهروهردگاري خوي نهوا نهو هيدايت و ريئويني دهكات.

به بيري خوتي بهينهروهه جاريك له جارهكان به تهواوي پشتت به خوا بهستبيت و نهويش توي پهشيمان كردبيتهوه و شهرمهزاري كردبيتي، نهخير زور نهسته مه سويند به پهروهردگاري كهعبه، تو تنها راست بكه و هوكارهكان بگره بهر و بلي: خودايه هيچ هوكارنيك نهماوه نيللا من گرتومه ته بهروه هيچ دهركايهك نهماوه و همووي له رووم داخراوه تنها دهركاي تو نهبيت. نه مجار پشتي پي بيهسته به پاستي و له بهر دهستيدا خوت بهو پهری زهليل نيشان بده و نه مجار پشتبهستني تهواو بهينه دي، هوكارهكان بگره بهر نهوهي كه له تواناندا هيه — هروهكو وتمان — نه مجار دلت پهيوهست بكه به خواوه، سويند به خواي تارك و تنها! نهوا دهرووي خهيرت لي دهكريتهوه له پاش تهنگانه و مهينه تي، دهوله مهندي دهبيني له پاش ههژاري، عيززهت و سهر بهرزي دهبيني له پاش زهليلي و سهر شوپي، نه من و ناسايش دهبيني له پاش ترس و بيم، حهوانهوهي فيكر و دهروون و جيگر بووني ويژدان دهبيني له پاش په شوكان و تيکچوون و شپري.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ (الطلاق: ٣، واته: هرکه سټک پشت به خوا به‌ستی دواى به کارهټناني هوکاره‌كان، نه‌وه تهنه‌ا خوای به‌سه و کاروباری بو ناسان ده‌کات)).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿الْإِنْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ (الزمر: ٣٦) واته: نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ! هه‌ر خوا به‌س نییه بو به‌نده‌ی خوای (موحه‌مه‌ن) له کاتی هه‌موو خویشی و ناخویشیه‌کدا؟)).

له خویندنه‌وه‌یه‌کی ترده‌هاتوه (قراءة): ((الْإِنْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ)).

له‌م کاته‌دا تهنه‌ا هه‌لویتسه‌که‌ی دایکی (موسا) پیغه‌مبه‌رت به‌بیر ده‌هټنمه‌وه نه‌گینا هه‌لویتست زوره، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ﴾ واته: ئیمه‌ خستمانه‌ دلی دایکی موساوه که شیرى بدا، که له موسا ترست بوو بیخه‌ ناو سندوقیکه‌وه و بیهاوټزه ناو ده‌ریای (نیل)ه‌وه)) بیهاوټزه ناو ده‌ریاکه‌وه! زور نه‌سته‌مه به‌دایکک له کورپه‌که‌ی بترسی بلټیت: بیهاوټزه ناو ده‌ریاکه‌وه! نه‌مجار خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (القصص: ٧، واته: وه نه‌بترسه و، نه‌غه‌میشته بوای بیی چونکه به‌پاستی ئیمه‌ نه‌یگیرینه‌وه لات و هه‌ر خوت نه‌بټته دایه‌نی له تاینده‌شدا ده‌یکه‌ین به‌یه‌کی له پیغه‌مبه‌ران نه‌ینټرین بو لای نه‌و سه‌رکه‌شه.. به‌لی نه‌ویش سندوقیکى هټنا و موسای خسته‌ نیو لانکټکی بچوکه‌وه، به‌موساوه هه‌لیدایه ناو ده‌ریاکه‌وه!!)).

ته‌نه‌ا بوټ ناگیرینه‌وه به‌لکو ﴿وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ نه‌گه‌ر دیارییه‌ک له پادشاهه‌ بیت(جل جلاله) ده‌بټت پر بیت له بوئی عه‌تر و گولاو. به‌پشت به‌ستنیکی زور به‌رزه‌وه و به‌باوه‌پټکی بته‌و و دلټیایی به‌کی ره‌هاوه دایکی موسا کورپه‌ بچوکه‌ پیروزه‌که‌ی ده‌خاته نیو سنوقیکه‌وه پاشان فرټی ده‌داته

ناو ده‌رياوه، ده‌ياهو پيژيټه ناو ده‌رياوه، نه‌مجار ناوه‌كه نه‌و سنوقه ده‌بات، له پيش كوشكي فيرعه‌ونى سته‌مكاردا راده‌وه‌ستى، الله اكبر!! ! نه‌مه نه‌و كه‌سه‌يه كه فيرعه‌ون به دوايدا ده‌گه‌پيټ، خواى گه‌وره كارىكي واى كرد كه فيرعه‌ون نه‌و به خيو بكات و په‌روه‌ده‌ى بكات!! ! كاتيځ كه خيژانى فيرعه‌ون نه‌و كورپه‌يه ده‌بينى ده‌ليټ: ﴿فَرَّتْ عَيْنِي لِي﴾ (القصص: ٩) واته: نه‌م كورپه مايه‌ى رووناكى چاوى من و تويه چاو روونيه‌كه بو ه‌ردوكان))

خواى گه‌وره موسا ده‌رياز ده‌كات به‌و په‌پى داپوشين و سترى ناسك و سوزه‌وه، كه به ميټشك و دلى هيچ كه‌سيكدا نه‌هاتوه، كه نه‌ويش داپوشيني خوښه‌ويستيه، ه‌ركه خيژانى فيرعه‌ون نه‌و كورپه‌يه ده‌بينى به بى دواكه‌وتن خوښه‌ويستى نه‌و مندا له ده‌چيټه دلييه‌وه، ده‌ليټ: ﴿وَلَا تَقْتُلُوهُ﴾ واته: نه‌م كورپه مايه‌ى رووناكى چاوى من و تويه چاو روونيه‌كه بو ه‌ردوكان مه‌يكوژن))

نه‌ى خودايه...!! ! موسا! پيغه‌مبه‌رى خوا! وا له كوشكي فيرعه‌ون دايه، چ‌ند دايه‌نيكى بو ده‌هيټن، دايه‌ن له دواى دايه‌ن، كه‌چى به هيچ دايه‌نيك رازى نابيټ، چونكه خواى گه‌وره به‌ليټنى داوه ده‌بيټ دايكى به خيوى بكات و شيرى پى بدات، نه‌مجار دايكى ده‌هيټن، ئيستا دايكى موسا له كوشكي فيرعه‌وندا دانيسټوه و موساى له ناميز گرتوه، به جوانى بيهيټنه پيش چاوى خوټ، فيرعه‌ونش فه‌رمانى پى ده‌كات: شيرى پى بده، ريژى لى بگره تيږى بكه.

تا دوينيى نزيك له فيرعه‌ون و داروده‌سته‌كه‌ى ده‌ترسا نه‌وه‌ك ئازارى موسا بدن، كه‌چى ئيستا شير به موسا ده‌دات له كوشكي فيرعه‌وندا و به فه‌رمانى فيرعه‌ون!! ! ته‌ماشاي تام و چيژى پشتبه‌ستن به خواى گه‌وره بكه چ‌ند شيرينه!! ! دلنياهه - برا شيرينه‌كه‌م - ه‌ركه‌سى به ته‌واوى پشت به‌ستنى به خواى گه‌وره به‌ديه‌ينا نه‌وا له دنيا و قيامه‌تدا به‌خته‌وه‌ر ده‌بيټ. جا نه‌وانه به‌خته‌وه‌رانن.

پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌فه‌رمويټ: ((هم الذين لا يسترقون، ولا يتطيرون، وعلى ربهم يتوكلون)).

فقام عكاشة بن محصن فقال: أدع الله أن يجعلني منهم.

قال: أنت منهم.

ثم قام رجل آخر فقال: أدع الله أن يجعلني منهم.

فقال: ((سبقك بها عكاشة)) واته: نه وه نه وه كه سانه ن كه نوشته ناكه ن و داواي نوشته كردن ناكه ن و ره شيبيني ناكه ن و پشت به په روه ردگاريان ده به ستن)) عكاشه ي كورې محصن هه ستا و وتي: داوا له خوا بكه من له وه كه سانه بگيرې، نه ویش فهرمووي: تو له واني، پاشان كابرايه كي تر هه ستا و وتي: داوا له خوا بكه من له وه كه سانه بگيرې، نه ویش فهرمووي: عكاشه پيشته كه وت))

ته ماشاي نه وه فل و ريژه بكه، به لكو ته ماشاي مه زني و گه وره يي ره وشت و دلنه رمي پيغه مبه ر^ﷺ بكه.

جاريكي تر له گه ل مندا بگه پيوه بو گوره پاني مه حشر، نه م كومه له به پريزه روښتن به ره و به هه شت به بي ليپرسينه وه و سزادان. نه مجار ليپرسينه وه و حيساب ده ست پي ده كات و خه لكي له به ر ده ستي خواي په روه ردگاردا نمايش ده كرين. نه مجار نامه ي كرده وه كان به سهر خه لكيدا بلاو ده كړي ته وه.

هه روه كو له هه ردو وكتيبي (صحيح) دا هاتوه له فهرمووده ي (عائشه) وه كه وا خو شه ويستي خوا ^ﷺ ده فهرمويت: ((من حوسب يوم القيامة عذب)) قالت عائشة: أليس قد قال الله عز وجل: ((فسوف يحاسب حساباً يسيراً)) الانشقاق: (٨)) فقال: ((ليس ذاك الحساب إنما ذاك العرض، من نوقش الحساب يوم القيامة عذب)) واته: هه ركه سيك له روژي قيامه تدا ليپرسينه وه ي له گه ل كرا نه وا سزا ده دريت، عائشه فهرمووي: نايا خواي گه وره نه يفه رموو: ((فسوف يحاسب حساباً يسيراً)) واته: نيت پرسي نه وه يه كي سووك و ناساني له گه لدا ده كړيت، پاشان پاداش وه رنه گري و خراپه كانيشي نه بووردي)) پيغه مبه ري خوا ^ﷺ فهرمووي: نه وه ليپرسينه وه نيه به لكو نه وه ته نها پيشانداني نامه ي كرده وه كانه، به لام هه ركه سي موناقه شه ي ليپرسينه وه ي له گه لدا بكرت له روژي قيامه تدا نه وا سزا ده دريت))

به مه به ستي نزيك كردنه وهی بابه ته كه له بير و هوشه وه، ده لّيم: ټايه تاكو ئيستا روژنيك له روژان ئاماده بوويته له هو لّيكي دادگادا كاتيک دادگايي كه سيك ده كريت؟ تكات لي ده كه م له فيكر و خه يالت له هو لّي دادگايي كردنه ئاماده بيت، بيّهينه پيش چاوي خوټ رووي نه و خه لکه چونه كاتيک نه و كارمهنده ديتنه ژووره وه كه له بهر ده ستي ده سته ي دادگادا كار ده كات (الحاجب)، به توندي هاوار ده كات و ده لّيت: محكمه !

هه موو هو لّه كه له بهر ده نكي نه و دهنگ ده داته وه، هه مووان بي دهنگ ده بن، ده سته و دايه ره ي دادگا ديتنه ژووره وه، سه روكي دادگا له ناو راستي ده سته كه دا پاوه ستاوه، له پاش چهند دانيشتنيكي دوور دريژ، چهند گفتوگو و باسكردنيك، له پاش چهند سرووتيكي دياريكراو بو راستكردنه وه و خستنه رووي چهند راستييهك، سه روكي دادگا ده يه وي حوكمي خو ي بدات، وا خه ريكه بپياره كه ده دات... له و كاته دا رووي نه و خه لکه بهينه پيش چاوي خوټ! ته ماشاكه: ده بييني فرميسك له هه ندئ رووه به خور ديتنه خواره وه، هه نديكي تر ترس و دوولئ و بيم به روويانه وه ده بييني، ده بييني سنگي هه نديكي تر به رز ده بيته وه و داده به زيت، نه وانه ي له هو لّه كه دان هه مووان چاويان بپيوه ته سه روكي دادگا ته نانه ت نه گهر بويان بكريت نايتروكيئن، هه مووان به جواني گوپيان شل كردوه، بو نه وه ي حوكمه كه ببيسن! هه موو نه مانه له هو لّي دادگا له دادگاكاني نه م دونيايه !!!

برا نازيزه كه م: ټايه به جواني نه و چهند ساته ت هينايه پيش چاوت؟؟ له كاتيكا تو له بهر ده ستي خوي زه وي و ئاسمانه كاندا راوه ستاويت؟ له پيش چاوي هه موو خه لّي، له پيش چاوي هه موو بوونه وه، له كاتيكا تو به رووت و قوتي راوه ستاويت هه روه كو نه و كاته ي كه له دايك بوويته: ((يحشر الناس يوم القيامة حفاة عراة غرلاً))^١ واته: خه لّي له روژي قيامه تدا ده درين له بهر و كو ده كرينه وه به رووتي و پي په تي تي و خه ته نه نه كراوي)) پيشكه وه بو نه وه ي له بهر ده ستي خوادا راوه ستيت، فريشته كان پالت پيوه ده نين و پيشت ده خه ن، خوي گه وره ده لّيت:

﴿وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ﴾ ق: ٢١، واته: نه و روزه هر كه سيك بو مه حشر ديت، دوو فريشته ي له گه لدايه، يه كنيكان پيش خوي داوه و ده يگه يه نيته مه حشر، نه وي ديكه شيان شايه تي دده له سهر ي به كرده وه كاني)).

تويش له گورپه پاني مه حشر دا به ناوي خوټه وه بانگ ده كريت!! كوا فلاني كوري فلان؟؟ تويش ده لئيت: نه وه ناوي منه...!! نه ي فريشته كاني خوا چيتان ده وئيت؟ پيت ده لئين: پيشكه وه.. برؤ بو بهر ده ستي خوي گوره.. خوي گوره ده فهرمويت: ﴿يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ، وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾ (١٠٨) يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفْعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ. ﴿١١٠﴾ وَعَنْتِ الْأَوْجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ

ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا﴾ (١١٢) (طه) واته: له و روزه دا هه موو خه لكي دوي ده نكي جاپچي (بانگه وازكار) نه كه ون، كه هيچ وه رچه رخان و لادانك نيه لي، هه موو خه لكي له بهر خوي به خشنده ده نكيان نه وي ده بي، ده نكي ژيرليو و چپه چپ و نه سپاي نه بي هيچ شتي تر نابيسي (١٠٨) له و روزه دا تكا و لالانه وه لاي خوا هيچ سوود نابه خشي، مه گر له كه سيك خوي به خشنده خوي موله تي پيدا بي شه فاعه ت بكا، وتار و قسه كه شي په سهند بكا (١٠٩) خوا به هه موو نه و شتانه ده زانيت كه نه وان پيشيان خستوه و كرديوانه له دونيادا، هه روه ها به و شتانه ش چاك ده زانيت كه له روژي دواييدا چاوه پتيانه، واته: ناگاي له هه موو شتيكيانه، نه وان به زانين و عيلم ناتوانن ده وره بدن به به ريوه بردن و حيكه تي خوا (١١٠) هه موو ده موچاو و روخساره كان له و روزه دا له ناستي نه و خوايه ي، كه هه ميشه زيندوه و هه رگيز نامري و راگيركه ري هه موو بوونه وه ره لاره مل و سهرنه وي و ملكه چن و بي گومان كي سته مي كرد و هه لي گرت زيانمهندو ناهوميده (١١١) هر كه سيش ناكار و كرده وي چاك نه نجام بدا له هه مان كاتيشدا برواداريش بيت، نه له وه ده ترسييت، گوناوه كاني له سهر زياد بكرين و نه له وه چاكه كاني كه م بكرينه وه (١١٢).

بانگت لى ده‌كرېت! به و بانگ كړنه دلته داده‌خورپېټ و راده‌چه‌له‌كى، هم‌موو گيانته دېته له‌رزه، هم‌موو نه‌ندامه‌كانى لاشته تيك ده‌چن و ده‌چن به به‌كه‌دا، نه‌مجار پالته پټوه ده‌ننن بؤ نه‌وه‌ى له بهر ده‌ستى خواى گه‌وره‌دا رابوه‌ستى، بؤ نه‌وه‌ى پادشاهى پادشاكان له گه‌ل تودا قسه بكات.

هه‌روه‌كو له هه‌ردوو كټيبي (صحيح)^١ دا هاتوه له فهرموده‌ى (عدى كورى حاتم) هوه كه‌وا خوښه‌ويستى خوا عليه‌السلام فهرموده‌ى: ((ما منكم من أحد إلا سيكلمه ربه. ليس بينه وبينه ترجمان. فينظر أمامه فتنقبه النار. وينظر عن أيمن منه فلا يرى إلا شيئاً قدمه. وينظر عن أشأم منه فلا يرى إلا شيئاً قدمه. فمن استطاع منكم أن يتقي النار ولو بشق تمرة، فليفل)) واته: هيچ كه‌سيك له نيوه نبييه ئيلا خواى په‌روه‌ردگار قسه‌ى له گه‌لدا ده‌كات كه به هيچ شيوه‌يه‌ك وه‌رگير (ترجمان) له نيوانياندا نبييه، ته‌ماشاهى به‌رده‌ست و به‌رده‌مى خوى ده‌كات ته‌نجا ئاگر ده‌بيني، كاتى ته‌ماشاهى لاي راستى خوى ده‌كات هيچ نابيني ته‌نجا كرده‌وه‌كانى خوى نه‌بيټ، ته‌ماشاهى لاي چه‌پى خوى ده‌كات هيچ نابيني ته‌نجا كرده‌وه‌كانى خوى نه‌بيټ، هه‌ركه‌سيك له نيوه توانى خوى له ئاگر بپاريژيټ ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر به له‌ته خورمايه‌كيش بوه نه‌وا با بيكات و خوى بپاريژيټ)).

نه‌مجار نامه‌ى كرده‌وه‌كان بالو ده‌بيټه‌وه، نه‌گه‌ر له به‌خته‌وه‌ران بوټ نه‌وا ده‌بيني نامه‌ى كرده‌وه‌كانته ده‌درېته ده‌ستى راسته‌وه و كټيبه‌كه‌ت ده‌خوينټه‌وه، نه‌مجار خواى په‌روه‌ردگار قسه‌ت له گه‌لدا ده‌كات و له خوى نزىكت ده‌كات‌ه‌وه، داوا له خوا ده‌كه‌م من و هه‌موو برايه‌كى به‌پرز و هه‌موو خوشكيكى به‌ريز له‌و به‌خته‌وه‌رانه بگيرېت.

هه‌روه‌كو له هه‌ردوو كټيبي (صحيح)^٢ دا هاتوه له فهرموده‌ى (ابن عمر) هوه كه‌وا خوښه‌ويست عليه‌السلام ده‌فهرمودېت: ((إن الله يدني المؤمن، فيضع عليه كنفه ويستره، فيقول: أتعرف ذنبك كذا؟ أتعرف ذنب كذا؟ فيقول: نعم أي رب، حتى إذا

١ - أخرجه البخاري (٧٥١٢) واللفظ له وانظر (١٤١٣) و مسلم (٦٧/١٠١٦).

٢ - أخرجه البخاري (٢٤٤١ ، ٤٦٨٥ ، ٦٠٧٠ ، ٧٥١٤) و مسلم (٢٧٦٨).

قرره بذنوبه، ورأى في نفسه أنه هلك، قال: سترتها عليك في الدنيا، وأنا أغفرها لك اليوم، وأما الكافر والمنافق، فيقول الأَشهاد: ((هؤلاء الذين كذبوا على ربهم ألا لعنة الله على الظالمين))، واته: خواى گه وره بهندهى نيماندار له خوى نزيك ده كاته وه تا به داپوشين و ليبوردينى خوى دايدة پوشيت، پيى ده گوتريت: ئه و تاوانانه دهناسيته وه؟ ئه و تاوانانه دهناسيته وه؟ ئه ويش ده ليت: به لى ئه ي پهره ردگار... تاكو دان به هه موو تاوانه كانى خويدا دهنيت، خوى وا دهنيتته وه كه وا به هه لاهه تدا چوه، خواى گه وره ده فهرمويت: ئه وه من له دونيادا بوم داپوشيت و نه موش ليت خوش دهم، به لام كه سى بيباوه پ و دوو پوو، ئه وا له پيش چاوى هه موو خه لكى پبيان ده گوتريت: ﴿هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ (هود: ١٨). واته: ئه مانه بوون — له دونيادا — له سهر پهره ردگاريان درويان كرد و هاوپي و هاوه ليان بو دانا ده با نه حلهت و نه فرينى خوا له خه لكانى ناهه فكار و سته مكار بيت).

ثابه ئه و ثابتهت خويندووه ته وه كه ده فهرمويت: ﴿وَكُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مِنْشُورًا﴾ (١٣) ﴿أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ (١٤) ﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِ لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا نُزِرْ وَاِزْرَةً وَلَا نُزِرْ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ (١٥) (الإسراء) واته: نيتر هه موو مروفتي كه كرده وه كه يمان — خير و شه پ كه له شه و روژدا كړدى — ناويزانى ملي كرد واته: له قيامه تدا نامه ي هه موو كارو كړده وه ي مروفت و هك (تهوق) و ملوانكه ده كړي ته ملي و هه ر به پيى نه وهش له قيامه تدا پاداش و توله وهرده گريته وه، له روژي قيامه تدا نامه يه كي — كه كړده وه كانى تيا نوسراوه — بو دهردينين و نه ويش به كراوه يي ده گا به و نامه يه و ليى تى ده گات. (١٣) پيى ده گوتريت: ده سا بو خوت نامه ي كړده وه كانت بخوينه وه، نه مرو نيتر هه ر تو خوت حيساب له گه ل خوت بكيشه و پيوست به كه سى تر ناك، نه و جا نه ويش خوينده وار بيت، يا نه، بو خوى كار نامه كه ي ده خوينا ته وه و باش له نه جام و جى و شويى خوى تيده گات

(١٤) ئهوهى ريگاي هق و راستى بگري، ئهوهبو خوى شارهزا بوه، واته: قازانچ و پاداشهكهى هر بۇ خوى دهبي و لهو رۆژهيشدا سهر فراز دهبيت، هر كهسيكيش ريگه گوم بكا و لا پي بي، ئهوهش تهنها سهر له خوى دهكهوي و زيان و تۆلهكهى له سهر خويهتى و هر خوى گيرۆده دهبيت (١٥)

ئهو كتيبه هيچ كهتنيكى له بير نهكرده ئه نجامت داييت، يان هر سهريچييهك شارديتتهوه، ههمو شتيك باسكراوه و نوسراوتهوه و توماركراره، خواي گهره دهفهرمويت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (٧) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾ (الزلزلة) واته: ئينجا هر كهسيك كيشى ورديلهك چاكهى نه نجام داييت، پاداشهكهى دهبينتهوه. (٧) وه كهسيكيش كيشى ورديلهك شهر و خراپهى كردبيت، تۆلهكهى دهبينتهوه. مهگر خوا قهلهمى عهفوي بيئي به سهريا، كهوابو با ههمومان هوشيار و زيرهك و وريابين، بزاني رۆژانه چي ئهكهين و له خوا بترسين. (٨)

سوئند به خوا! خواي گهره و بهتوانا له دونيادا هرگيز تاوانهكاني توي دانهپوشيوه بۇ ئهوهى له قيامهتدا ئابروت بيات، بهلكو ئه و خوى فهرموويهتى - هرهوهكو له پيشدا ئامازهم پي كرد - ((سترتهها عليك في الدنيا، وأنا أغفرها لك اليوم)) ئهجار كهسى ئيماندار له گۆرهپاني مهحشردها بوي دهردهچيت له كاتيكددا كتيبهكهى گرتوته دهستي راستيهوه، به دواي كهس و كار و خوشهويستان و هاوهلاني خويدا دهگهريت، هر كاتييك كهسيك ببيني لهوانهى كه دهيناسيت، پي دهليت: ((هاؤم اقرؤوا كتابيه)) ئا ئهوهتا كتيبهكهم به دهستي راست وهگرتهوه، له گال مندا كتيبهكهم بخويننهوه، ئه مه يهكتابه رستيكهمه، ئه مه نويژهكهمه، ئه مه زهكاتكهمه، ئه مه رۆژوهكهمه، ئه مه حجهكهمه، ئه مه ... ئه مه ﴿هاؤم اقرؤوا كتابيه﴾ (١٩) إِنْ طَلَبْتُ أَرْبَ مِائَةِ حِسَابَةٍ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَلَيْهِ ﴿٢٢﴾ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾ (الحاقة) واته: ها ئهوهته نامهكهم بگرن و ببخويننهوه (چونكه كاتي كه نامهكهى درايه دهستي

راستی نيتړ هر به وه زانی به ختیاره، بویه به سر به رزیبه که وه خوی دهنوینی (۱۹) چونکه به راستی من له دنیا دا نه مزانی و یه قینم بوو که ده گم به حیسابی خوم!! وا نه مړوش خوی میهره بان پاداشتی به چاکه دامه وه. (۲۰) نه وه له گوزهرانیکی خوش و په سندرکه وایه (۲۱) له به هشتیکی به رزدا (۲۲) میوه جاتی دره خته کانی نزیکه لییه وه. واته: دس رهسه، به راوه ستانه وه، به دانیشتنه وه، دهستی نه گاتی، ته نانه ت ده میشی نه گاتی، خوی کارزان به هیچ شیوه یه که نایه لی به هشتی نه زیه ت بکیشی، پاش نازار و نه زیه ته که ی دنیا ی. (۲۳) پټیان نه وتری: بخون و بخونه وه به خوشی به هوی نه و کاره جوان و چاکانه وه له روژگار ه کانی رابوردودا نه نجامتان ددها به کورتی: مړوخی به هشتی له وپه پی خوشیدا ده بی (۲۴) به لام که سی بیباوه پ، نه واکتبه که ی ده دریته دهستی چه پیبه وه، خوی گوره ده فهرمویت: ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ بَلَيِّنِي لَرَأُوتَ كِتَابِيَّةً ۖ وَلَرَأَا دَرٍ مَا حِسَابِيَّةً ۖ يَلَيْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ۖ﴾ (۲۵) مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ ۖ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴿۲۶﴾ (الحاقه، واته: به لام نه و که سی کارنامه که ی نه دریته دهستی چه پی - که نه وهش نیشانه ی به دبختیه - ده لی: خوزگایه.. نامه که م پی نه درابا (۲۵) نه مزانیبا سر نه نجامی حساب و لیپرسینه وه م چیه؟ (۲۶) خوزگایه نه م مردنه م برابرابه وه به یه کجاری و زیندووش نه کرامایه ته وه (۲۷) دارایی و ماله که م هیچ که لکیکی پی نه که یاندم بو نه م روژم (۲۸) نه و مولک و ده سه لاتنه ی بووم له دس چو نه رشته م نه پایه وپله م، هیچیان نه یان توانی تو زقاله یه که نارامم بکه نه وه (۲۹).

کوا سه روه ت و سامان؟ کوا که سایه تنیبه که م؟ کوا کورسی؟ کوا پله و پایه؟ ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ ۖ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ۖ خَذُوهُ فَعُْلُوهُ ۖ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ۖ﴾ (۳۰) ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۖ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۖ وَلَا يَحْضُرُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ۖ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۖ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ۖ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿۳۱﴾ (الحاقه) واته: دارایی و ماله که م هیچ که لکیکی پی نه که یاندم بو نه م

روژه‌م. (٢٨) ئه و مولك و ده‌سه‌لاته‌ي بووم له ده‌س چوو نه رستم نه پايه‌وپله‌م، هيجيان نه‌يان تواني تۆزقاله‌يهك ئارامم بکه‌نه‌وه (٢٩) بيگرن، که‌له‌پچه‌ي بکه‌ن، واته: کوټ و زنجير له ده‌س و قاچ و ملي بئالئين (٣٠) پاشان بيخه‌نه ناو ئاگرى دۆزه‌خ. (٣١) ئينجا بيخه‌نه ناو زنجيرى‌کي حه‌فتا گه‌زيه‌وه و توندی بکه‌ن، بۆ ئه‌وه‌ي پتر ريسوا بيټ، ئه‌گينه خۆ ته‌نها ئاگره‌که‌ي به‌سه، ئاي ئه‌و روژه چهنده روژيکي گران و نارچه‌ته! وه‌ره له ناو ئاگریشدا هيشتا به‌و شيوه‌يه زنجير بکريټ!! (٣٢) چونکه - له دونيادا - بپوای به‌خوا نه‌بوو که ئه‌مه‌ش گه‌وره‌ترين سته‌مه، بۆيه هه‌ر ده‌بى ئاوا سه‌ر شوپو ريسوا بکري (٣٣) هاني خه‌لکي نه‌ده‌دا له سه‌ر خواردن دان به‌هه‌زار، چهنه ئاينتيکي به‌رز و پيروژه...! سه‌ره‌راي ئه‌وه‌ي ده‌بى له مال و منالي خويان بگرنه‌وه به‌ر بۆ هه‌زاران، ده‌بى مه‌ردوميش هان به‌دن بۆ بووژانده‌وه‌يان (٣٤) نه‌مروش لي‌ره - واته: روژي قيامه‌ت - هيج دۆستتيکي بۆ نيه‌ تا تکايه‌کي بۆ بکا و تۆزي ئه‌و باره‌يه‌ي لي سووک بکات (٣٥) خواردن و خواردنه‌وه‌شي هه‌ر کيم و زوخاوي داچوپروي لاشه‌ي دۆزه‌خيه‌کانه (٣٦) گونا‌هباران نه‌بى که‌سي ديکه ليى ناخوات، واته: هه‌ر ئه‌وانه ده‌يخۆن که باوه‌پيان به‌خوا نه‌بوو (٣٧).

شاعير پاستي فهرمووه کاتيک ده‌ليټ:

تذكر وقوفك يوم العرض عريانا مستوحشاً قلق الأحشاء حيراناً
والنار تلهب من غيظ ومن حنق على العصاة.. ورب العرش غضباناً
اقرأ كتابك يا عبدُ علي مهل فهل ترى فيه حرفاً غير ما كانا؟
فلما قرأت ولم تنكر قراءته وأقررت إقرار من عرف الأشياء عرفانا
نادى الجليل.. خذوه يا ملائكتي وأمضوا بعبد عصي للنار عطشاناً

ئهي خودايه... من و ئيوه له يه‌کتابه‌ستان بگيري!!

خي‌راکه برا خو‌شه‌ويسته‌که‌م... خوشکه به‌حيشمه‌ته‌که‌م... لي‌پرسينه‌وه له‌گه‌ل خۆتدا بکه پيش ئه‌وه‌ي له به‌ر ده‌ستي خوادا لي‌پرسينه‌وه‌ت له‌گه‌لدا بکه‌ن، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئاً وَإِنْ

كَانَ مِنْكَالَ حَكْمٍ مِّنْ خَرَدَلٍ أَيْتَابَهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَسِيبِينَ ﴿٤٧﴾ (الأنبياء: ٤٧)
 واته: بى گومان روژى قيامت نيمه ترازوى دادپه روهى دائه نيين و كرده وه كانيانى
 پى نه كيشين نه وسا هيچ كه سيك كه مترين سته مى لى ناكري چ له چاك كاران و چ له
 خرابه كاران، ته نانهت نه گهر كرده وه كانيانى به نه ندازهى سهنكى دهنكه
 گهرديله يه كيش بيت كه له بچووكيدا كراوه به نمونه، نيمه نه يهينين و نامادهى
 نه كه ين وه نه وهنده به سه بى نيمه كه به وردى ژميريارى كرده وه كانيان بين)).

جا خواى گه وره پادشاي حق و دادپه روهه، له گهل نه وه شدا له و روژدها به
 دادپه روهه ريبه كى ره هاوه ليپرسينه وه له گهل به ننده كانى خويدا ناكات، به لكو به
 فه زلى خوى له پاش دادپه روهه، چونكه نه گهر به دادپه روهه خوى ليپرسينه وه و
 مامه له مان له گهلدا بكات نه وا هه مووان به هه لاکه تدا ده چين! له گهل مندا بير له و
 ثابته پيروزه بكه ره وه: ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ (فصلت: ٤٦) واته:
 په روهه دگاريشت هه رگيز غه درياز و سته مكار نيبه له به ننده كانى و بى كه م و كورت
 پاداشتيان نه داته وه)).

هه روهه ده فه رمويت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ (النساء: ٤٠) واته: بى
 گومان خوا به سهنكى بچووكترين گهرديله (زه پرده) سته م له هيچ كه س ناكاه)).
 به پاسى نه وپه پى دادپه روهه ريبه !!

خواى گه وره و كارزان ده فه رمويت: ﴿أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ﴾ (٣٦)
 وَإِذْ هَبْنَا دَاوُدَ إِلَىٰ آلِهِ إِذْ هَبَّ هَارِيصُ عَلَيْهِمْ مِّنَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾ أَلَّا نَزُّوا زُرَّارَةً وَّزُرَّاءُ ﴿٣٨﴾ (النجم) واته: ثابا هه والى
 پينه دراوه به وهى له (سفر) هه كانى مووسا (٣٦) وه سحوفى (نبيراهيم) و هه فاداردا
 هاتوه (٣٧) كه هيچ كه سيك گوناهاى يه كيكي تر هه لئاگرىت (٣٨).

جا هيچ مروفيك تاوانى مروفيكتر هه لئاگرىت، به لكو له ناسكترين و ره واترين
 دادپه روهه خواى گه وره، هينانه وهى بيانوه بى به ننده كانى خوى، بويه كار و
 كرده وه كانيان به نوسراوى و تومار كراوى پيشكه شى خاوه نه كانيان ده كات، خواى
 گه وره ده فه رمويت: ﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ

سَوِّ تَوْدُ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ، وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾
 (آل عمران: ۳۰) واته: بترسن له و روژه‌ی که هه‌موو که‌سێک هه‌ر چاکه‌یه‌کی
 کردبیت! دۆسیه‌و په‌روه‌نده‌ی بۆ کراوه و ده‌یبینی و پێی دلخۆش نه‌بیت، هه‌ر
 کارێکی خراپیشی کردبیت (ديسان ده‌یبینی و ئاوات خوازه که له نیوان خۆی و
 کاره‌خراپه‌کانیدا مه‌وداو ماوه‌یه‌کی زۆر دوور بېوايه و هه‌ر چاوی پێ نه‌که‌وتبا، هه‌ر
 له سزای زاتی خوای گه‌وره ده‌بیت خۆتان بپاریزن و ئاگادار بن به‌ریکو پێکی
 گوێرایه‌لی بکه‌ن و خوا هه‌میشه به‌رامبه‌ر به‌ به‌نده‌کانی خۆی میهره‌بان و دلۆفانه))
 چیت نه‌ من و نه‌ تو هیچ بیانویه‌ک یان به‌لگه‌یه‌که‌مان نییه، چونکه کتێبه‌که
 ئاماده‌یه و مه‌وجوده، تۆیش هه‌موو ئه‌وانه‌ی که له سهرت نوسراوه ده‌یخوینیته‌وه،
 چه‌نده‌ها به‌لا و تاوان هه‌بوو ئێمه له په‌نه‌انیدا نه‌نجاممان دا‌بوو ئیستا خوای گه‌وره
 هه‌مووی ده‌رده‌خات، په‌شیمان بوونه‌وه بۆ خۆمان.. له‌م کات و ساته‌دا که چه‌ند
 بێ بایه‌خ بووین بۆ جێبه‌جێ کردنی فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا
 چه‌ند شایه‌تیکش هه‌ن!! گه‌واهی له‌ سه‌ر به‌نده‌که ده‌ده‌ن؟ ئه‌و شایه‌تانه‌ کێن؟
 گه‌وره‌ترین شایه‌ت خوای گه‌وره خۆیه‌تی، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره خۆی
 ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ (النساء: ۳۳) به‌ راستی
 خوا به‌ سه‌ر هه‌موو شتێکا هه‌میشه شایه‌ت و ئاگاداره، هه‌ر به‌ پێی ئه‌وه‌یش که ئه‌و
 خه‌لکه کردویه‌انه تۆله و پاداش ئه‌داته‌وه)).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ
 اللَّهُ وَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (المجادلة: ۶) واته: روژێک خوا پێشینه‌ان و
 پاشینه‌ان، هه‌موو زیندوو ده‌کاته‌وه ئینجا به‌ هه‌موو ئه‌و کاروکرده‌وانه کردوویه‌انه
 ئاگاداریان ده‌کات، خوا ئاماری کردوه و نووسیویه‌تی له‌ سه‌ریان، ئه‌وان له‌ بیران
 چۆته‌وه وه‌ خوا شایه‌ته له‌ سه‌ر هه‌موو شتێک، واته: هیچ شتێکی لێ بزر نابێ)).

هه‌موو پێغه‌مبه‌ریک له‌ پێغه‌مبه‌ران شایه‌تن به‌ سه‌ر ئوممه‌ته‌که‌یانه‌وه، هه‌روه‌ها
 ئوممه‌ته‌که‌ی خۆشه‌ویستی خوا ﷺ شایه‌تن به‌ سه‌ر هه‌موو ئوممه‌ته‌که‌نه‌وه،

هه روه ها پيڼغه مبهري نازدار ﷺ شايعه ته به سر هه موو نوممه ته كانه وه، خواي گه وره ده فهرمويت: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ (النساء: ۴۱) واته: ئه بي حالي بيباوه پان ئه و روزه چون بي كه نيتمه له هه ر كه ليك شايعه تيكن ديين شايعه تيبان له سر بدات، توش ده كه ينه شايعه ئه ي پيڼغه مبهري ﷺ له سر هه موو نه وانه)).

هه روه ها فريشته كان شايعه تي دهن، هه روه كو خواي گه وره ده فهرمويت: ﴿وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ﴾ (ق: ۲۱)، واته: ئه و روزه هه ر كه سيك بو مه حشر ديت، دوو فريشته ي له گه لدايه، يه كيكيان پيش خوي داوه و ده يگه يه نيته مه حشر، ئه وي ديكه شيان شايعه تي دها له سهر ي به كرده وه كاني)).

خواي گه وره ده فهرمويت: ((وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝ كِرَامًا كُنِينِ ۝ ۱۱) يَعْمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾ (الإنفطار: ۱۰-۱۲، واته: له كاتيكا - كه ئيوه ئه وه ندهش لاسار و ياخين - ده سته يه كه له فريشته ي چاودير و پاريزه رتان له سر دانراوه، هه رچي بكن نه ينووسي (۱۰) ريزدارانيكي نووسه رن (۱۱) ئه زانن چي ده كن، واته: به هه موو كارو كرده وه يه كتان به ئاگان (۱۲)).

له رپوايه تيكا كه له (سنن الترمذي) و جگه له وهاتوه - به سه نه ديكي كه (ضعف) ي تيدايه، له بهر پاراستني سپارده ي زانستي (الأمانة العلمية) له فهرمووده ي (أبوهريره) وه ده رباره ي ئه و ئايه ته، كه ده فهرمويت: ﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾ (الزلزلة: ۴).

قال الرسول: ((أندرون ما أخبارها؟

قالوا: الله ورسوله أعلم.

۱ - أخرجه أحمد في (المسند) (۳۷۴/۲) والترمذي باب (۷) (۲۴۲۹) وقال: حديث حسن غريب صحيح، وفي كتاب (تفسير القرآن) (۲۳۵۳) وقال: حسن صحيح غريب، والنسائي في (الكبرى) (۱۱۶۹۳) وقال الشيخ الألباني: (ضعيف الإسناد) كما في (ضعيف سنن الترمذي).

قال: ((فان أخبارها أن تشهد على كل عيب أو أمة بما عمل على ظهرها، أن تقول: عمل كذا وكذا يوم كذا وكذا، قال: فهذه أخبارها)) واته: پیغه مبهري خواجه عليه السلام ده فهرمویت: ئایا ده زانن هه والله که ی چیه؟ فهرمویان: خوا و پیغه مبهري که ی عليه السلام باشتر ده زانن، ئه ویش فهرمووی: هه والله که ی ئه وه یه که شایه تی ده دا به سهر هه موو بنده یه که وه به ههر کاریک له سهر پشستی ئه نجامی دابییت، ده لئیت: له فلانه روژ ئه و کاره و ئه و کاره ی ئه نجام داوه، فهرمووی: ئه وه هه والله که یه تی.))

ئه مجار ته ماشای جورئته و بویری به نده بکه له و کات و ساته دا و له بهر دهستی خوای بالاده ستدا!

له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتوه له فهرموده ی (أنس) وه ده لئیت: ((کنا عند رسول الله فضحك، فقال: ((هل تدرون مم أضحك؟)) قال: قلنا: الله ورسوله أعلم.

قال: ((من مخاطبة العبد ربه، يقول: يا رب، ألم تجرني من الظلم؟ قال: يقول: بلى، قال: فيقول: فاني لا أجزى على نفسي الا شاهداً مني، قال فيقول: كفى بنفسك اليوم عليك شهيداً، وبالكرام الكاتبين شهدوا، قال: فيختم على فيه)) واته: لای پیغه مبهري خواجه عليه السلام دانیشتبوین، پیغه مبهري خواجه عليه السلام پیکه نی و ئه مجار فهرمووی: ئایا ده زانن من بۆچی پیده که نم؟ وتیان: خوا و پیغه مبهري که ی عليه السلام باشتر ده زانن، فهرمووی: له گفتوگو کردنی به نده له گهل په روه ردگاریدا له روژی قیامهت، ده لئیت: ئه ی په روه ردگار ئایا تو په نات نه دام له سته م لیکردن؟ خوای گه ورهش ده فهرمویت: به لئى ئه ویش ده لئى: که وابوو من رازی نابم که س شایه تیم له سهر بدات ئیللا له خوّم نه بییت، خوای گه ورهش ده فهرمویت: تو ئه مپو به سته که وا ته نها خوّت شایهت بیت به سهر خوّه وه و فریشته کان که نوسه ری کرده وه کانتن شایهت بن له سهرت، ده لئیت: مؤر ده دریته سهر ده میدا...))

ئه مجار خوای گه وره مؤلته ده داته هه موو په له کانی و دینه گوفتار، ده سته کان دینه گوفتار و قسه ده که ن، هه روه ها دامین، سک، پییه کان، هه موو ئه ندانه کان شایه تی ده دهن.

خوای په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَشَهِدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (یس: ۶۵) واته: ئه مړو (روژي قیامت) موره ده دین به سهرده میاندا و ناتوان به زمان هیچ قسه یه ک بکه نه دسته کانیشیان قسه مان له گه ل نه که نه پییه کانیشیان شایه تی ده دن به وهی کردویانه))

هه روه ها ده فهرمویت: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾ (حقی: ۱۹) حقی: إِذَا مَا جَاءَ وَهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۰﴾ وَقَالُوا لِمَ لُجُودُهُمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۱﴾ (فصلت)، واته: ئه ی موچه ممه د ﷺ باسی ئه و روژه بکه بو گه له که ت که نه یار و دوژمنانی خوا به ره و ناگری دوزه خ کو نه کرینه وه، به ریز رانه گیردرین و دهسته دهسته به ری ده کرین بو ناگر، واته: هه مو پیکه وه ریز ده کرین و نه یان به نه بو مه حشر (۱۹) هه تا کاتی ده گه نه لای ناگره که، گوئی و چاو و پیستیان گه واهییان له دژ نه دن له هر کاری کردویانه (۲۰) به گله ییه وه به پیستیان ئه لئین: بوچی به زیانی ئیمه گه واهیتان دا؟ خو ئیمه له ئیوه به رگری نه که یین! ئه لئین: ئه و خوابه ی که هه موو شتیکی هیناو ته قسه وگو، ئیمه یشی به قسه هینا، واته: به ئاره زووی خومان نه بوو، ئیتر بوچی گله ییمان لی نه که نه؟ هر نه ویش به یه که مجار له نه بوونه وه ئیوه ی به دی هینا و هر بو لای نه ویش ده گیردرینه وه (۲۱).

ده لئیت: ((فیختم علی فیه، فیقال لأركانہ: أنطقي، قال: فتنطق بأعماله، قال: ثم یخلى بینہ و بین الکلام، قال: فیقول: بعداً لکن وسحقاً، فعنکن کنت أناضل)) واته: موره ددریته سهر ده میدا و به نه دنامه کانی ده وتریت: بیته قسه کردن، ده لئیت: هه موو کرده وه کانی باس ده کات، پاشان بواری پی ده دریت قسه ی له گه لدا بکات، نه ویش ده لئیت: دوری و تیاچوون بو ئیوه، ئه ی خو من له پیناوی ئیوه دا هه ولم ده دا)).

له پاش ئه م هه موو بنه ما دادپه روه ريانه نه مجار فه زلای خواى گه وړه پيشكه ش به يه كټاپه رست و نيمانداران ده كړيت، خواى گه وړه هه موو تاوانه كانيان ده گوتړيت به چاكه، خواى گه وړه ده فه رموت:

﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (الفرقان: ۷۰) واته: مه گه ر كه سيك په شيمان ده بيته وه و بپوا بيټى و كارى چاك نه نجام بدا نا نه و كه سانه خوا گونا ه و خراپه كانيان بو ده گوتړيت به چاكه، وه هه ميشه خوا گونا ه پوښ و ميه ره بانه))
له فه رمووده يه كى زور جوان و ناسكدا هاتوه له (صحيح مسلم) ريوايه كراوه له فه رمووده ي (ابو ذر) وه له باسى دوايېن كه سيك كه ده چيټه به هه شته وه، دوايېن كه سيك له دوزخ ده رده چيټ، له وه فه رمووده يه دا هاتوه كه وا خوښه ويست ﷺ ده فه رموى: ((رجل يؤتى به يوم القيامة. فيقال: اعرضوا عليه صغار ذنوبه وارفعوا عنه كبارها. فتعرض عليه صغار ذنوبه. فيقال: عملت يوم كذا وكذا، كذا وكذا. وعملت يوم كذا وكذا، كذا وكذا. فيقول: نعم. لا يستطيع أن ينكر. وهو مشفق من كبار ذنوبه أن تعرض عليه.)) واته: له روژى قيامه تدا كابرايه ك ده هيټن و پيى ده گوتړيت: تاوانه بچووكه كانى پيشان بده ن و گه وړه كانى له سه ر هه لگرن، نه مجار هه موو تاوانه بچووكه كانى پيشان ده دريت و پيى ده گوتړيت: فلانه روژ نه و كار ه و نه و كار ه نه نجام داوه و فلانه روژ نه و كار ه و كار ه نه نجام داوه، نه وپيش ده ليت: به لى.. ناتوانى نكولى لى بكات، له كاتيكدا نه و له تاوانه گه وړه كانى خوى ده ترسيټ و پيشانى بدريت))

ته نها نه و تاوانه بچووكانه ي كه به نده كه هه نديكى له بير كړدوه و هه نديكى له بير ماوه نيسيټا هه مووى نوسراوه و مه وجوده، نه و له وه ده ترسيټ تاوانه گه وړه كانى نمايش بكريت و بخريته روو، له و كاته ي نه و له و حاله ترس و بيمه دايه ((فيقال له: فان لك مكان كل سيئة حسنة))، واته: پيى ده گوتړيت: نه و له جى

هر خرابيه ڪ خوى گه وړه چاڪه يه ڪى بڙداناي)) نه مجار بهنده ڪه ليڙهه دا ده وڙيت و جورئته ده ڪات ((فيقول: رب قد عملت أشياء لا أراها ها هنا)) واته: ده لئيت: په روه ردگارا... من چهنده ها ڪارم نه نجام داوه ڪه چى ليڙهه دا هيچ له وانه نابينم)) ده يه ويى نه و تاوانانه ش بگورڊريٽ به چاڪه، جاريكى تر يه ڪتاپه رستان فه زليان به رز ده بيٽه وه و چاڪه ڪانين چه ند جارن ده بيٽه وه.

خوى گه وړه ده فه رمويٽ: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (الأنعام: ۱۶۰) واته: هر ڪه سيٽ ڪ لهم دونيا يه دا چاڪه يه ڪ بكا، له پوڙى قيامه تدا ده به رام بهر چاڪه ي له گه ل ده ڪريته وه، هر ڪه سيٽ ڪيش خرابه بكا ته نها به نه ندازه ي نه و خرابه يه تو له و جه زره به نه دري، واته: زياد له تاوانه ڪه ي خوى تو له نادري به سه ريا وه ڪو ده فه رمويٽ: به هيچ شيوه يه ڪيش سته م له هيچ ڪه سيٽ ڪيان نا ڪريٽ)).

خوى گه وړه ده فه رمويٽ: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (البقرة ۲۶۱)، واته: نمونه ي نه و ڪه سانه ي ڪه دارايي خويان له ريگه ي خوادا نه به خشن، هر وه ڪو دانه تو ميٽ ڪه حوت گول دهر ده ڪا و هر گوله ي سه د دانه ي تيڊا بي ڪه و ابو ته نها دانه تو ميٽ ڪ (۷۰۰) ده نكي پيوه ده بي، واته: پاداشتي گشت خير و چاڪه يه ڪ به لاي خواوه يه ڪ به ده، تا حوت سه ده و هيشتا بو هر ڪه سيش خوا خوى بيه وي چه ند به رام بهر پاداش ده دا چونكه خوا به خششي يه ڪجار فراوانه، زور به ناگا و زانايه (نه زاني چهنده هه لئه گري)).

له (مسند أحمد) دا به سه نه ديكي (حسن)^۱ هاتوه له فه رموده ي (ابو ذر) وه ڪه وا خو شه ويست ﷺ فه رمويه تي: ((قال الله تعالى: الحسنه بعشر أمثالها أو أزيد، والسئنة بواحدة أو أغفر، ولو لقيتني بقراب الأرض خطايا ما لم تشرك بي، لقيتك بقرابها مغفرة)) واته: خوى گه وړه ده فه رمويٽ: چاڪه و حه سنه به ده نه وهنده يا

۱ - أخرجه أحمد في (المسند) (۱۴۸/۵) والطيايسي في (مسنده) (۴۶۴) وحسن إسناده الشيخ شعيب لأجل عاصم وهو صحيح لشواهد.

زياتر دهنوسم و خراپه (سيئه) به تهنه يه كيټك دهنوسم و يان ليټي خوښ دهيم،
نه گره به نه ندازه ي هه موو زه وي به تاوانه وه پيم بگه ي و به من گه يشتي هاوه لت بؤ
من بريار نه دابوو نه وا به نه ندازه ي هه موو زه وي به لي خوښ بوونه وه وه پيټ
ده گم)).

له (صحيح البخاري و مسلم)^۱ دا هاتوه له فهرموده ي (ابن عباس) وه كه وا
پيغه مبهري خواص^{عليه السلام} فهرموده ي: خواي گوره ده فهرمويټ: ((فمن هم بحسنة فلم
يعملها كتبها الله عنده حسنة كاملة، وان هم بها فعلها كتبها الله عنده عشر حسنات
الى سبع مائة ضعف الى اضعاف كثيرة، وان هم بسيسة فلم يعملها كتبها الله عنده
حسنة كاملة، وان هم بها فعلها كتبها الله سيئة واحدة)) واته: هه ركه سيټك ويستي
چا كه يه كه نه نجام بدات و نه نجامي نه دا نه وا خواي گوره به چا كه يه كي بي كه م و
كوپي دهنوسي و هه ركه سيټك ويستي كاريك نه نجام بدات و نه نجامي دا نه وا خواي
گوره ده نه وه نده ي بؤ دهنوسي تا كهوت سه ده نه وه نده تا چه نده ها جاري زؤر،
هه ركه سيټك ويستي خراپه يه كه نه نجام بدات و نه نجامي نه دا نه وا خواي گوره به
چا كه يه كي بي كه م و كوپي دهنوسي و هه ركه سيټك ويستي خراپه يه كه نه نجام بدا و
نه نجاميدا نه وا خواي گوره تهنه يه كه خراپه ي بؤ دهنوسي)).

ته ماشي فه زل و چا كه ي خواي گوره بكه به سهر به نده كانيه وه، نه مه بنه ما
گشتيه كانى ليټرسينه وه بوو، ناخو يه كه م كوټه ليټك كه ليټرسينه وه يان له گه لدا
ده كريت له بهر ده ستى خوادا كيټن؟ يه كه م كوټه ل و گرويه كه كه حوكميان به
سهر دا ده دريت له م ئومه ته كيټن؟ ئايه يه كه م شتيك به نده كان ليټرسينه وه يان له
سهر بكريت له بهر ده ستى خوادا چييه؟ يه كه م شتيك خواي گوه ر حوكمي له سهر
بدات له نيوان به نده كاندا چييه؟ وه لامى هه موو نه و پرسيارانه له به شي داهاتودا
ده زانين انشاء الله.

داوا له خوا ده كه م ئيمه و ئيوه داپوشيت له دونيا و قيامه تدا، هه موو كار و
كرده وه چا كه كانمان لي وهرگريت، هه ر خو ي پشت و په نامانه و تواناي به سهر
هه موو شتيكدا هه يه.

یه کهم کومه ئیك داوه رییان له نیواندا ده کریت

أول من يقضى بينهم يوم القيامة

له به شی رابوردووا بنه ماکانی دادپه روهری و فه زلی خوی گه وره مان زانی، نه و بنه مایانه ی که خوی گه وره به نده کان لیپرسینه وه یان له سهر ده کریت له روژی قیامت، له کوټایي به شی رابوردووا پرسیاریکم کرد نه ویش بریتی بوو له: ئایه یه کهم کومه ل و گروویه ک کین که بانگیان لی ده کریت به مه بهستی لیپرسینه وه، بو نه وه ی ترس و بیمی نه و بارودوخه یان له سهر سووک بکریت؟

بو ولامی نه و پرسیاره ده لئین: نه وه ئوممه تی پیغه مبه ری نازداره ﷺ، به لی.. گه وره یی و ره حمه تی خوی گه وره له و کاته دا بو نه م ئوممه ته ده رده که ویت کاتی نه م ئوممه ته پیش ده خریت به مه بهستی لیپرسینه وه، هه لویتست و بارودوخی ئوممه تان له گوپه پانی مه حشه ردا و له روژی مه حشه ردا به راستی بارودوخیکی نور سهخت و دژواره، روژ نزیک کراوه ته وه بو سهر سهری به نده کان، خه لکی به نه ندازه ی کرده وه کانیا نوقمی ئاره قه بوون، له ولاشه وه دژه خ هاوار ده کات و ده نالینیت و تووپه بوه له بهر تووپه بوون و پهستی خوی گه وره، هه موو پیغه مبه ران ده لئین: ((نفسی نفسی)) به راستی بارودوخه که دژوار و ناهه مواره، هیچ که سیک ناتوانیت.. هه رچه نده خوی گه وره نه و په پی زمان پاراوی پی به خشیبیت، نه و په پی شیوازی ره وانبیژی جوانی پی به خشیبیت، نه و په پی شیرینی گوftar و وشه سازی پی به خشیبیت، ناتوانیت به جوانی ترس و بیمی نه و کات و ساته ی بهر دهستی خوی گه وره به رجهسته بکات، به لی.. له سایه ی نه و کات و ساته دا بانگ له ئوممه تی (محمد المصطفی) ﷺ ده کریت - دایک و باوک و گیانم به فیدای بیت - . له هه ردوو کتیبی (صحیح) ^۱ دا هاتوه، له فه رمووده ی (أبو هريره) وه

ده‌فهرمويت، پيغه‌مبهری خواجه^۱ فهرموويه‌تی: ((نحن الآخرون السابقون يوم القيامة)) واته: نيمه دواين نوممه‌تين (له دونيادا) له قيامه‌تیشدا يه‌که‌مین)).
 نه‌مه چ ريژ و شه‌ره‌فيکه؟ دواين نوممه‌تيک نوممه‌تی پيغه‌مبهری نازداره^۲،
 له هه‌مان کاتدا يه‌که‌م نوممه‌تيکه پيش ده‌خريت بو ليپرسينه‌وه، به‌لکو يه‌که‌م
 نوممه‌تيکه ده‌چپته به‌هسته‌وه به‌فرمانی پادشای بالاده‌ست و دلوفان.
 له ريوايه‌ته‌که‌ی (صحيح مسلم)^۳ دا هاتوه: ((نحن الآخرون الأولون يوم القيامة))
 واته: نيمه دواين نوممه‌تين (له دونيادا) له قيامه‌تیشدا يه‌که‌مین)).

له ريوايه‌تيکی (ابن ماجه)^۴ دا به سه‌نه‌ديکی (صحيح) هاتوه له فهرموده‌ی (ابن عباس) هوه که‌وا خوښه‌ويستی خواجه^۵ فهرموويه‌تی: ((نحن آخر الأمم، وأول من يحاسب، يقال: أين الأمة الأمية ونبيها؟ فنحن الآخرون الأولون)) واته: نيمه دواين
 نوممه‌تين (لو دونيادا) و يه‌که‌م نوممه‌تين ليپرسينه‌ويان له گه‌لدا ده‌کريت،
 ده‌گوتريت: له کوين نوممه‌ته نه‌خوينده‌واره‌که و پيغه‌مبهرکه‌يان؟ نيمه دواين
 نوممه‌تين له دونيادا و يه‌که‌مین نوممه‌تين له قيامه‌تدا)).

هه‌روه‌ها له ريوايه‌تيکی تردا له (ابن عباس)^۶ هوه ده‌ليت: پيغه‌مبهری خواجه^۷
 فهرموويه‌تی: ((فَتُفَرَّجُ لَنَا الْأُمَمُ عَنْ طَرِيقِنَا، فَنَمْضِي غَرًّا مُحْجَلِينَ مِنْ أَثَارِ الطُّهُورِ،
 فَتَقُولُ الْأُمَمُ: كَادَتْ هَذِهِ الْأُمَّةُ أَنْ تَكُونَ أَنْبِيَاءَ كُلِّهَا)) واته: هه‌موو نوممه‌ته‌کان
 ريگامان بو والا ده‌که‌ن و نيمه‌ش ده‌پوين له کاتيکدا هه‌موان نيو چاوان و هه‌ردو
 پيمان سبيبه له به‌رشوينه‌واری ده‌ستونيژ، نوممه‌تان ده‌لين: ده‌ليني نه‌م نوممه‌ته
 هه‌موان پيغه‌مبهرن!!))

نه‌مه نه‌و نوممه‌ته‌يه که په‌روه‌ردگاری زه‌وی و ناسمانه‌کانی به‌ته‌نها ناسيوه.
 جا نوممه‌تی (موحه‌مه‌د)ی خوښه‌ويست^۸، ريژدارترين نوممه‌ت بوه و
 نيس‌تاش و به‌ريزه و هه‌رواش به‌ريژداری ده‌مينيته‌وه، هه‌روه‌ها پايه‌دارترين

۱ - صحيح مسلم (۸۵۵/۲۰).

۲ - أخرجه ابن ماجه (۴۲۹۰) وقال البوصيري: (هذا إسناد صحيح، رجاله ثقات) وكذا قال الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۲۳۷۴).

۳ - أخرجه أحمد في (مسنده) (۲۸۱/۱، ۲۹۵) وأبو يعلى في (مسنده) (۲۱۳/۴) (۲۳۲۸) وحسنه لغيره الشيخ شعيب في (تحقيق المسند).

نوممه ته له دنيا و قيامه‌تدا، له گڼ نه و هه‌موو لاوازي و سستبيهي له‌م قوناغه‌دا پييدا تيده‌په‌پيټ!! رورځگار ده‌ستا وده‌سته، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَتِلْكَ الْآيَاتُ نُدَاوِلْهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ آل عمران: ۱۴۰، واته: نيمه نه‌ويوځگارهي سه‌رکه‌وتن و تيک‌شکانه، له نيو مه‌ردمدا ده‌ستاو ده‌سټي پي ده‌که‌ين پوځي بو نيوه‌يه و روځيکيش بو نه‌وان)).

جا نه‌گر نه‌م نوممه ته نيسټا به قوناغيکي لاوازي‌دا تيده‌په‌پيټ، نه‌وا چه‌نده‌ها سه‌رده‌م بوه نه‌م نوممه ته خاوه‌ن هي‌ز و ده‌سه‌لات بوه و به قوناغي پر سه‌روه‌ريدا تيپه‌پيوه^۱.

۱ - من به هه‌موو باوه‌پيکه‌وه ده‌لټم: که‌وا قوناغي داهاتو بو نوممه‌تي موحه‌مه‌ده ﷺ نه‌وه‌ش باش بزانه که تاريک‌ترين کاتي شو نه‌وکاته‌يه که روناکي گزنگي به دواوه‌يه دلنبايه که گزنگ و سپيده‌ي ديني خوا به‌ريو‌يه به پشتيواني خواي گه‌وره و به به‌لټيني خوي، هه‌روه‌ها به به‌لټيني پيغه‌مبيري راستگو ﷺ که هه‌رگيز له خووه قسه‌ناکات، نوممه‌تي موحه‌مه‌د ﷺ باش‌ترين و به‌ريز‌ترين نوممه‌ته ، هه‌موو نوممه‌تيک له سه‌ر رووي زه‌وي‌دا شانازي به خوي و مي‌زوويه‌وه ده‌کات به‌لکو گوراني به بالاي ناوداره‌کانيانه‌وه ده‌لټن، به‌لکو گوراني به مي‌زووي خويانه‌وه ده‌لټن، ره‌نگه مي‌زووه‌که‌شي زور ره‌ش و پر شه‌رمه‌زاري بيټ، بويه شايسته ترين نوممه‌تي سه‌ر رووي زه‌وي که شاياني پيشه‌نگي و شانازي و فخر بيټ نه‌وه نوممه‌تي پيغه‌مبيري نازداره ﷺ به شايه‌تي خواي په‌روه‌ردگار، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَكُنتُمْ عَلَىٰ اللَّهِ﴾ آل عمران: ۱۱۰، نه‌گر ده‌ته‌ويټ برا شيرينه‌کم ري‌ز و پله‌و پايه‌ي نه‌م نوممه‌ته بزانيت نه‌وا ته‌ماشايه‌کي هه‌موو نوممه‌ته‌کاني سه‌ر زه‌وي بکه به بي جياوازي له روژه‌لات يان له روژناو يان له هه‌ر پارچه‌يه‌کي سه‌ر رووي زه‌وي ، سويند به خوا هيچ نوممه‌تيک نادوزيته‌وه که نه‌و مه‌به‌سته به‌يننه‌دي که خواي گه‌وره زه‌وي و ناسمانه‌کاني له‌و پيناوه‌دا دروست‌کردوه، به‌ه‌شت و دوزخ‌ي دروست‌کردوه، له پيناوي‌دا کتبي دابه‌زانده‌وه و پيغه‌مبيري ره‌وانه‌کرده، هيچ نوممه‌تيک نادوزيته‌وه که په‌کتابه‌رستي خوا جپه‌جې بکه‌ن ته‌نھا نوممه‌تي پيغه‌مبيري خوا ﷺ نه‌بيټ، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ((افمن كان مؤمنا كمن كان فاسقا لا يستون)) هه‌ندې خه‌لکي هه‌ن ده‌لټن: واز له‌و قسه بي نرخانه به‌ينه. بويه باش بزانه که هه‌ر شارستانيه‌تيکي ماددي به بي دين و په‌وشت و زانست و پيشکه‌وتن هيچ بايه‌خيکي نيه.

ده‌لټم: من هه‌رگيز له نرخ و به‌هاي زانست که‌م ناکه‌مه‌وه، چونکه من ده‌رويش نيم له خومه‌وه قسه بکه‌م و نه‌زانم چي ده‌لټم ، نه‌خير، چونکه نوممه‌ته‌که‌ي نيمه نوممه‌تي زانسته و په‌که‌م نايه‌تيک بو سه‌ر دلي پيغه‌مبيري خوا ﷺ دابه‌زي بانگه‌وازي بو زانست ده‌کرد ((اقرا)).

ده‌لټم: شارستانيه‌ت دوو کوله‌که‌ي هه‌يه : کوله‌که‌يه‌کي ماددي و کوله‌که‌يه‌کي نيماني و ره‌وشت ، هه‌ر شارستانيه‌تيک به بي نه‌وکوله‌که‌يه هيچ نرخ و به‌ها و ري‌زکي نيه، نايانرخي نه‌و هه‌موو چه‌که چپيه که نيسټا مروفايه‌تي له ناو ده‌بات؟ نايان نه‌و پيشکه‌وتنه چي بايه‌خيکي هه‌يه که له نيوان شو و روژکدا مروفايه‌تي له ناو ده‌بات؟ نايان نرخ و به‌هاي شارستانيه‌ت چپيه به بي روح، به بي ويژدان به بي نيمان، به بي په‌کتابه‌رستي، به بي ره‌وشت، به بي ناسيني پيغه‌مبيري نه‌کره‌م ﷺ و هه‌موو براکاني له پيغه‌مبيران؟ نايان

جاريكي تر له گه ل مندا بگه پړوه بؤ لای نه و نوممه ته پړوزه كه پله و پايه ی نه و
 كاته دهرده كه ویت كاتيك بانگی لی دهریت بؤ نه و دی شایه تی به سر ه موو
 نوممه تانه وه بدات، له گه ل نه و شدا ئیمه ته نها یه ك نوممه ته له و نوممه تانه مان
 نه دیوه و پښان نه گه یشتوین، به لام ((ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ)) الجمعة: ۴))
 واته: نه و شه ر ه ف و ف ه ز ل و به ه ر ه ی خوايه، ویستی له ه ر كه سیك ببی، پیی
 ده به خشیټ)) .

پرسیاره كه لیږده نه و یه: ئایه چوڼ شایه تی ده دین به سر نوممه تاندا و له
 كاتيكدا ئیمه به وان نه گه یشتوین و نه وانمان نه بینیه ؟

بؤ وه لامی نه م پرسپاره ده لټین: به سه بؤ تو كه باوه پړی بهوت هیئاوه به و دی
 كه پیغه مبه ری خو شه ویست ﷺ باسی كړوه، نه و كه سه ی كه ه رگیز له خو وه
 قسه ناكات، چونكه كه سه ی ئیماندار باوه پړی ته واری هیه به ه موو وشه
 پړوزه كانی پیغه مبه ر ﷺ له و دی زیاتر كه به چاوه كانی خو ی ده یینی و به
 گوئیې كانی ده ییسی، به راستی نه و ئیماندار ی ته واره به خوا و پیغه مبه ر ه كه ی
 ﷺ .

نرخ و بهای نه و شارستانیې ته چیه ؟ شارستانیې ته راسته قینه شارستانیې ته له رهوشتدا، له دانپټان به
 په روه ردگار ه كه ی، له باوه پښان به په روه ردگار ه كه ی، له دانپټان به ه موو پیغه مبه رانی، نه وانه ی كه ناشتی و
 سه لامه تیان پیشكه شی مرقایه تی كړوه، نه مان و ناسایش، رهوشت و بهای جوان، نه ك خوین رشتن و پارچه
 پارچه كړدنې لاشه كان و روخانی خانو و نه هیشتنی كیلگ و كارگه و قوتا بخانه، نوممه تی موحه ممه د ﷺ
 ریزدارتین نوممه ته و هروا به به ریزی ده مینټیته وه تا قیامت، بویه سهرت به رز بگه روه بؤ نه و دی ململانی له
 گه ل نه ستیره ی جه و زادا بكات، ههسته به ه موو باوه ر و قه ناعه تیكه وه، هه موو جیهان بهینه جوش و خروش و
 با لیدانی دلت ببیسن كه بریاری یه كتاپه رستی خوی داوه، ههسته هه موو جیهان بهینه ژیر عابا بؤن خو شه كه ی
 پیغه مبه ر ه وه ﷺ .

ومما زادني فخراً وتبها
 وكدت بأخمصی أطأ الثريا
 دخولي تحت قوكك یا عبادي
 وأن صبرت أحمد لي نبيا

كی وه ك تویه نه ی برای یه كتاپه رست ؟ سهرت به رز بگه وه و شانازی به ئیمانكه ته وه بكه به
 یه كتاپه رستیې كه ته وه، به دینه كه ته وه، به شوینكه وتنی پیغه مبه ركه ته وه ﷺ ، نه مجار نه و فخر و شانازیې
 له كړه پانی كار كړندا چی به جی بكه دوور له تیور و قسه ی زل ، به رهوشت شایه تی به و شوینكه وتن و
 خوندانه پال نه م دینه بده، به داهیتانت، به به خشینت، به به رهمت، به كار كړند له ه موو بواره كانی زیانه وه .
 نه ی خودایه ! نه م نوممه ته له ه موو به لا و خراپه یك بپاریزه، خودایه ! رحم به نوممه تی موحه ممه د ﷺ
 بكه و هه موو خه فته و كیشه و ناره حه تی و ناخوشیې كه له سر لابه نه ی خوی گه وړه و میهره بان .

له (صحيح البخاري)^۱ دا هاتوه له فهرمووده‌ي (أبو سعيد الخدري) يه وه كه وا خوښه ويست ﷺ فهرموويه تي: ((يدعي نوح يوم القيامة فيقول: لبيك وسعديك يا رب، فيقول: هل بلغت؟ - وهو أعلم جل جلاله - فيقول: نعم، فيقال لأمته: هل بلغكم؟ فيقولون: ما أتانا من نذير، فيقول: من يشهد لك؟ فيقول: محمد وأمته، فتشهدون أنه قد بلغ)) واته: له روژي قيامه تدا بانگ له (نوح) ده‌كړيت، ئه ویش ده‌لټ: گوټ‌پاڼه لم و له خزمه تمام نه‌ي په‌روه‌ردگارا... ئه ویش ده‌لټ: ئايا دينه كه ت گه ياند؟ - له كاتيكد ا خواي گه‌وره خوي باشر ده‌زانيت - ئه ویش ده‌لټ: به‌لئ، ئه مجار به ئوممه ته‌كه‌ي ده‌لټن: ئايا دينه كه‌ي پي گه ياندن؟ ئه وانش ده‌لټن: هيچ ترسيته ريكان پي نه‌گه‌يشته ((سوټند به خوا هه‌رگيز نه‌مانبينوه و نه‌مانناسيوه ئه مجار خواي گه‌وره به نوح ده‌لټ)) كئ شايه تيت بو ده‌دا؟ ئه ویش ده‌لټ: موحه ممه د ﷺ ئوممه ته‌كه‌ي، ئيوه ش شايه تي بو ده‌دهن كه وا دينه كه‌ي گه ياندوه)).

له پړوايه تيكي تر دا كه له (سنن ابن ماجه) دا هاتوه به سه‌نه‌ديكي (صحيح)^۲ له (أبو سعيد) هوه ده‌فهرمويت: پيغه مبه‌ري خوا ﷺ فهرموويه تي: ((يجيء النبي ومعه الرجل، ويجيء النبي ومعه الرجلان، ويجيء النبي ومعه الثلاثة، وأكثر من ذلك، وأقل، فيقال له: هل بلغت قومك، فيقول: نعم، فيدعي قومه، فيقال: هل بلغكم، فيقولون: لا، فيقال: من يشهد لك، فيقول: محمد وأمته، فيفتدعي أمة محمد، فيقال: هل بلغ هذا؟ فيقولون: نعم. فيقول: وما علمكم بذلك فيقولون: أخبرنا نبينا بذلك، أن الرسل قد بلغوا فصدقناه. قال: فذلكم قوله تعالى: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ (البقرة: ۱۴۳) واته: له روژي قيامه تدا پيغه مبه‌ر ده‌هينن ته‌نھا يه ك پياوي له گه‌لدايه، پيغه مبه‌ر هه‌يه دوو پياوي له گه‌لدايه، پيغه مبه‌ر ده‌هينن سي كه‌سي له گه‌لدايه، له‌وه زياتر و له‌وه كه‌متر، پي ده‌گوټ‌ريټ: ئايا بانگه‌وازه كه ت گه ياند هه‌ومه كه ت؟ ئه ویش ده‌لئ: به‌لئ،

۱ - أخرجه البخاري (٤٤٨٧) و (٢٢٣٩) .

۲ - أخرجه ابن ماجه (٤٢٨٤) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح سنن ابن ماجه) .

ئەمجار بانگي قەومەكەي دەكەن و پېيان دەگوتريت: ئايا بانگەوازەكەي پى
گە ياندن؟ ئەوانيش دەلتين: نەختىر، ئەمجار بە پىغەمبەرەكە دەگوتريت: كى شايەتى
تۆيە كە دىنەكەت گە ياندو؟ ئەويش دەلتيت: موخەممەد و ئوممەتەكەي، ئەمجار
بانگي ئوممەتى موخەممەد دەكرىت و پېيان دەگوتريت: ئايا ئەم پىغەمبەرە
دىنەكەي خوای گە ياند؟ ئەوانيش دەلتين: بەلى، دەلتيت: ئىو چۆن دەزانن؟
ئەوانيش دەلتين: پىغەمبەرەكە مان ﷺ باسى بۆ كىردووين و پىي راگە ياندوين، كەوا
هەموو پىغەمبەران دىنەكەي خويان گە ياند و ئىمەش باوهرمان پى كرد، ئەمجار
فەرمووى: ئەو مانای ئەو ئايەتەيە كە دەفەر مویت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا
لِّنُكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ البقرة (۱۴۳) واتە:
هەرچۆنى بۆ ئايىنى پىرۆزى ئىسلام رىنمايىمان كردن، هەر ئاواش لە تەواى ئىش و
كاردا كىردومانن بە ئوممەت و گەلىكى ميانەپەرە واتە: ئىو ئەي موسلمانان! نە
وەكو گاورەكان (نصارى) زىدە پەون و نەوەكو جوولەكەش كەمتەرخەمن، كەوابوو
ئىو ئەم پىغەمبەرىكى خىرخواز و هەلبىژدراون، تا لەسەر ئەو خەلكە بىنە شايەت كە:
بەلى.. پەيامبەر ﷺ پەيامەكەي خوای گەورەي بەراست و رهوان گە ياند و
پەيامبەرىش ﷺ بەسەر گىستانەو چاودىر و شايەت بىت ئاخۆ كى دواي كەوتو و
كىيش سەرىپچى لى كرد، لە رۆزى قىامەتیشدا لەولاشەو هەم پىغەمبەر و هەم
ئوممەتەكەي بىنە شايەت بۆ پىغەمبەران كە بەرنامەكەي خويان گە ياند بە
ئوممەتەكەيان)).

هەر وەها خوای گەورە دەفەر مویت: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ (النساء: ۴۱) واتە: ئەبى حالى بىباوەپان ئەو
رۆژە چۆن بى كە ئىمە لە هەر گەلىك شايەتەك دىنين شايەتییان لە سەر بدات،
تۆش دەكەينە شايەت ئەي پىغەمبەر ﷺ لە سەر هەموو ئەوانە)).

براى بەرپۆزم.. بۆ ئەوێ ریز و پلە و پایەي خۆت و ئوممەتە پىرۆزەكەت بزانى.
نىمامى (موسلىم) لە (صحیح) هەكەيدا رىوايەتى كىردووە لە فەرموودەي (أبو

هريره) دوه كه وا خوښه ويست ﷺ هاته سهر كورستان - واته: چووبو لای به قيع - فهرمووی: ((السلام عليكم دار قوم مؤمنين. وانا، ان شاء الله بكم لاحقون. وددت انا قد رأينا إخواننا" قال الصحابة: أولسنا إخوانك يا رسول الله؟ قال "أنتم أصحابي. وإخواننا الذين لم يأتوا بعد". فقالوا: كيف تعرف من لم يأت بعد من أمتك يا رسول الله؟ فقال "أرايت لو أن رجلا له خيل غر محجلة. بين ظهري خيل دهم بهم. ألا يعرف خيله؟" قالوا: بلى. يا رسول الله! قال "فإنهم يأتون غرا محجلين من الوضوء)).

واته: سلاوتان لی بیت نهی مالی قهومی ثیمانداران، نیمه ش نهگر خوا بیهویت شوینتان ده که وین پیتان ده گهین، حهزم ده کرد براکانم بدیبایه)) وتیان: نهی پیغه مبهری خوا ﷺ نهی نیمه برای تو نین؟ فهرمووی: به لکو نیوه هاوه لی منن، براکانم نه وانهن که هیشتا نه هاتون)) وتیان: نهی پیغه مبهری خوا ﷺ چون که سانیک ده ناسیته وه له نوممه تت که هیشتا نه هاتون)) فهرمووی: نهگر پیاویک نه سپیکی کویتی (ناو چاو و ده ست و پی سپی) هه بیت له ناو کومه لیک نه سپی ره شی تو خدا بیت، نایا نه سپه که ی خوی نانا سیته وه؟ وتیان: به لی نهی پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: ده نه وانش روژی قیامت به ناو چاوی جوان و ده ست و پی سپیه وه، به هو ی ده ست نو یژه وه دین))

نای نه وه چ شهره فیکه!! نه وه چ ریژ و پله و پایه یه که!!

مانای (الغره): نه و تووک و پوپه سپیه جوانه یه که ده که وینه ناوچه وانی نه سپه وه، هه روه ها مانای (التحجیل) نه و تووکه سپیه جوانه یه که ده که ویت سهر پی نه سپه وه له خواره وه، پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((أرايت لو أن رجلا له خيل غر محجلة. بين ظهري خيل دهم بهم. ألا يعرف خيله؟"

قالوا: بلى. يا رسول الله! قال "فإنهم يأتون غرا محجلين من الوضوء.))

واته: به هو ی شوینه واری ده ست نو یژه وه! بو یه پاریزگاری له ده ست نو یژه بکه، هه ردهم با ده ست به ده ست نو یژه بیت، هه ر کاتیک له مال ده رچویت با ده ست نو یژه هه بیت، له (مسند أحمد) و (سنن ابن ماجه و الدارمی) و (مستدرک الحاكم) و جگه

له وان^۱ هاتوه له (ثوبان) هوه كه وا خوشه ويست ﷺ فرموويه تي: ((... ولا يحافظ على الوضوء الا مؤمن))، واته: ... وه هيچ كه سيك پاريزگاري له دهستنويزه كه ي ناكات ئيلا كه سي ئيماندار نه بيت))

هر كه دهستنويزه كه ت له دستدا نه وا په له بكه — به پي توانا — نو ي بكه روه هه رده م با دست به دهستنويز بيت، كاتي ده پويت بو سر كار ه كه ت، له ناو ئوتو مبيلاي، له ماليت، له هر كويي ه ه ي.

جا دهستنويز روناكيه كي تاييه تي خو ي ه يه، به لگه ي ئيمان و باوه پي به نده كانه، ئيستا و له م سهرده مه دا چه ند ليكولينه وه يه كي زانستي تاز ه بوي ده ركه وتوه كه نه و كه سه ي دهستنويزي ه يه خه رمانه يه ك له روناكيه كي ه ست پيكر اوي راستي ده وري داوه، جا دهستنويز روناكيه كي له ناو چه واند ه يه، هه روه ها له هه موو نه ندامه كاندا، نه مه ش ري ز و په پا يه يه كه له م ئومه ته گي راوه، نه م ئومه ته يه كه م ئومه ته بانگي لي ده كر يت به مه به ستي لي پرسينه وه و حيساب.

پرسيا ريكي تر لي رده دا ه يه نه و يش نه وه يه: ئايه يه كه م كو مه ل و گروو كي ن كه داوه ري ده كر ين له م ئومه ته دا؟ نه م پرسيا ره ش زور تر سنا كه، هه موو نه م ئومه ته پيشكه وتوون بو بهر ده ستي پادشاي پادشاك ان و ده سه لاتد اري زه وي و ئاسمانه كان، له بهر چاوي هه موو ئومه ته كان ي تر، ئاخو كي يه كه م كه س بانگي لي ده كر يت له م ئومه ته دا بو لي پرسينه وه؟

نه وانه نه و كه سانه ن نين كه تا وانه گه وه ركانيان نه نجام داوه ! هه روه ها نه وانه ش نين كه تا وانه بچو كه كانيان نه نجام داوه ! په نكه باوه پ نه كه يت نه گه ر بليم: نه وانه شه هيدان و زانايان و قورئان خو ينان و چا كه كاران و به خشنده كانن. به لگه ش له سر نه م قسانه نه و فرمووده يه كه ئيمامي (مسلم)^۲ ريوايه تي

۱ — أخرجه ابن ماجه (۲۷۷) وأحمد (۲۷۶/۵ ، ۲۸۲) والدارمي (۶۵۵) والحاكم (۴۴۷ ، ۴۴۸ ، ۴۴۹) والطبائسي (۹۹۶) والبيهقي في (السنن الكبرى) (۸۲/۱ ، ۴۵۷) و (الشعب) ۲۷۱۳ ، ۲۸۰۲ ، وصححه الألباني في (الإرواء) (۴۱۲) و (صحيح الجامع) (۹۵۲) .

۲ — أخرجه مسلم (۱۹۰۵) .

كردوه له فەرمووده‌ی (أبو هريره) وه كه‌وا خۆشه‌ويستی خواﷺ فەرموويه‌تی: ((إن أول الناس يقضى يوم القيامة عليه رجل استشهد فأتى به فعرفه نعمه فعرفها، قال: فما عملت فيها؟ قال: قاتلت فيك حتى استشهدت، قال: كذبت ولكنك قاتلت لأن يقال: جريء، فقد قيل ثم أمر به فسحب على وجهه حتى ألقي في النار))

به‌لێ.. شه‌هید!! له گۆڤه‌پانی جه‌نگدا پێکراوه و کوژراوه!! ده‌خړیته ئاگره‌وه!! بۆ؟؟ خۆی گه‌وره پێی ده‌لێت: درۆت کرد.. درۆت کرد... تۆ هه‌رگیز له پێناوی خوادا نه‌جه‌نگاوی، خۆینی خۆت پێشکه‌شی خۆی گه‌وره نه‌کردوه، نه‌خێر.. به‌لکو له پێناوی سه‌رکردایه‌تی و رابه‌ری و سالاری و پێشه‌وايه‌تی و پێشه‌نگی و نه‌ته‌وايه‌تی و ده‌مارگیری گه‌نیو، شه‌هیدبوونی تۆ بۆ خوا نه‌بوه، نه‌وه‌ش بزانن ته‌گه‌ر هه‌ریه‌کێک له ئێمه‌ بتوانیته‌ هه‌موو خه‌لکی بخه‌له‌تینیت ئه‌وا ناتوانیت خۆی خه‌لکی بخه‌له‌تینیت، خۆی گه‌وره ده‌فەرموویت: ﴿يُخَذِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يُخَذِّعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ البقرة: ۹، واته‌: ئه‌وانه به‌ نیازی خۆیان ده‌يانه‌وێ فیل و ته‌له‌كه له گه‌ل خوادا و ئه‌و كه‌سانه‌دا بکه‌ن كه‌ بپوایان هێناوه به‌لام له راستیدا ته‌نها له گه‌ل خۆیان فیل و فه‌ره‌ج ئه‌که‌ن و زیانه‌که‌شی هه‌ر بۆ خۆیان ئه‌گه‌ر پێته‌وه و ته‌نها خۆیان ده‌خه‌له‌تینن له حالێکدا هه‌ستیش به‌و راستیه‌ ناکه‌ن!!)).

خۆی به‌رز و به‌ده‌سه‌لات ده‌فەرموویت: درۆت کرد، به‌لکو خۆت به‌ کوشتدا بۆ ئه‌وه‌ی بلێن: كه‌سێك زیرك بوو، تۆ ئه‌وه‌ت ده‌ویست و ئه‌وه‌شت به‌ ده‌سته‌ینا، ئیتر بۆ داوای پاداشت ده‌که‌یت؟

به‌لام كه‌سی دووه‌م:

((ورجل تعلم العلم وعلمه وقرأ القرآن فأتى به فعرفه نعمه فعرفها قال: فما عملت فيها؟ قال: تعلمت العلم وعلمته، وقرأت فيك القرآن، قال: كذبت، ولكنك تعلمت العلم ليقال: عالم وقرأت القرآن ليقال: هو قارئ فقد قيل ثم أمر به فحسب على وجهه حتى ألقي في النار)).

زانايه كه به روويدا به ناو ټاگردا راده‌كيشريټ؟ به‌لې.. زانايه كه هه‌موو جيهاني پر كړدوه له قسه و زانباري و هاوار و ژاوه‌ژاو! به‌لام له پېناوي خوادا نه‌بوو! ! ئه‌ي خودايه.. به‌ش و پشكمان له دينه‌كه‌ماندا ته‌نھا قسه و گوفتار نه‌بيټ، هه‌روه‌ها نيټ و كړدوه‌كانمان پاك بكه‌روه.

به راستي فیتنه‌يه‌كي زور ترسناكه، زانايه كه به روويدا به ناو ټاگردا رابكي‌شريټ چونكه ئه‌و ئيخلاصي نه‌بوه بڼ خوي به به‌زه‌يي و ميهره‌بان، حه‌زي له ناوبانگ ده‌كرد! ئه‌و ده‌يويست ته‌نھا پيې بلين، زانا، پيې بلين: به راستي كابرايه‌كي قسه‌زانه!

به‌لام كه‌سي سييهم:

((ورجل وسع الله عليه وأعطاه من أصناف المال كله فأتى به فعرفه نعمه فعرفها، قال: فما عملت فيها؟ قال: ما تركت من سبيل تحب أن ينفق فيها إلا أنفقت فيها لك، قال: كذبت ولكن فعلت ليقال: إنه جواد فقد قيل ثم أمر به فسحب على وجهه فألقى في النار)).

ټه‌وانه رياكارانن، يه‌كه‌م كه‌سيك ده‌بن خوي گه‌وره حوكمي خوي به سه‌رياندا ده‌دات له روژي قيامه‌تدا له نوممه‌تي پيغه‌مبه‌ري خوښه‌ويست ﷺ، ټه‌وانه له كار و كړدوه‌كانياندا رازي بووني خه‌لكيان ويستوه، ناوبانگيان ويستوه، ويستوويانه خه‌لكي سوپاسيان بكات و پله‌وپايه‌يان پي بدريټ، ټه‌وانه رازي بووني خويان نه‌ويستوه.

جا(ريا): هه‌روه‌كو زمانناسان وه‌كو (فيروز آبادي) و (ابن منظور) له (لسان العرب)^۱ دا و جگه له‌وان ده‌لین: (الرياء) له وشه‌ي (الرؤيا) وه‌وه‌رگيراوه (راي مراءاة ورياءاً وراءاً) واته: به شيوه‌يه‌كي جياواز له ناخ و ده‌رووني خوي بڼ خه‌لكي ده‌رده‌بريټ))، خوي به كه‌سيكي دلنه‌رم ده‌رده‌خات كه‌چي ټه‌و په‌پي دلره‌قه، خوي به راستگو ده‌رده‌خات كه‌چي گه‌وره‌ترين دروژنه.. خوي به له خواترس

۱ - انظر: لسان العرب (۸۸/۵) مادة رأي، و (المصباح المنير) (۲۴۷/۱) و (تاج العروس) (۸۳۹۴) و (القاموس المحيط) (۱۶۵۸).

د درده خات که چی زور بویره به رانبه ر به سنووره کانی خوی گه وره !! نه گه ر نه و
ریابه له بنه ماکانی دیندا بوو، واته: خوی به موسلمان دهربخت و که چی له ناخه وه
کوفر بشاریته وه نه و پئی ده لّین (النفاق الأكبر) واته: دوروویی گه وره، نه وه ش
دوروویی له بیروباوه پدایه، خاوه نه که شی له نیسلام دهرده چیت به کوپای زانایان.

خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ أَنَّكَ الْخَصَامُ ۖ﴾ (۲۰۴) وَإِذَا تَوَلَّى سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿۲۰۵﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ الْأَمْهَادُ ﴿البقرة: ۲۰۶﴾ واته: مروئی واهیه
سه بارهت به ژیانی نه م دنیا به قسه و گوفتاری سه رسامت ده کا و دهر باره ی
نه وه ش که له دلیابه خوا ده گری به شایهت که هه رچی ده لی راسته که چی له
دژایه تی کردندا زور بی ویزدان و سه رسه خته (۲۰۴) هه رکه پشستی لی هه لکردی و
دورکه وته وه ده ست ده کات به کاری به د فه پی له م سه رزه و بییه دا بق نه وه ی
خرابه ی تیدا بکا و مه زار و کشت و کیلگه و توره مه له ناو ببا، هه رگیز خوا له به د
فه پی خوشی نایه (۲۰۵) هه رکه پئی بگوتری: ده بی له خوا ترست هه بی، نه وسا
ده مارزلی، زیاتر به ره و تاوان و گونا هه بیات، جه هه نمی بق به س ده بیت دیاره نه و
جیهه کی زور خراپه ! (۲۰۶)

خوی گه وره دهر باره ی نه و ان ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ
مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ (النساء: ۱۴۵) واته: دیاره که دوپوهه کان له
چینی هه ره خواری ناگری دوزه خدان).

هه روه ها خوی گه وره دهر باره ی نه و ان ده فهرمویت: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُتَنَفِقُونَ قَالُوا
شَهِدْ إِنَّكَ لِرَسُولِ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ، وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُتَنَفِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾
المنافقون: ۱، واته: کاتی دوپوهه کان هاتن بق لات نه ی پیغه مبه ر ﷺ نه لّین:
شایه تی نه ده ی که به راستی تو په یامبه ری خوایت، له حالیکدا خوا خوی نه زانی

که تو په يامبهري نه ویت وه خوا گه واهی نه دات که نه و دوپووانه درو ده کن که نه لټن تو په يامبهري خوايت)).

به لام دووړوی له کرده وه کاند، پټنج بنه مای هیه به کوی هردوړیوایه ته که ی (أبو هريره) و (عبدالله ی کړی عمر)، هردوړیوایه ده که له (صحيح البخاري و مسلم) دا ریوایه کړاوه:

فهرموده ی په که م له هردوړیوایه (الصحيح) ^۱ دا هاتوه له فهرموده ی (أبو هريره) وه ده لټت: پیغه مبهري خوا ^۲ فهرموده ی: ((أية المنافق ثلاث: إذا حدث كذب، وإذا وعد أخلف، وإذا أؤتمن خان)) واته: نيشانه کانی دووړو سى دانه: نه گهر قسه ی کرد درو ده کات و نه گهر به لټنی دا نه و نایبانه سر و نه گهر سپارده یه کی پی سپړدرا نه و خيانه تی لی ده کات)).

جا نه م کابرای دووړوه که وتووه ته ناو دووړوی کرده وه وه.

ریوایه تی دووم له فهرموده ی (عبدالله ی کړی عمر) وه که له هردوړیوایه (الصحيح) ^۲ دا هاتوه که وا خوشه ویستی خوا ^۳ فهرموده ی: ((أربع من كن فيه كان منافقا خالصا، ومن كانت فيه خصلة منهن كانت فيه خصلة من النفاق حتى يدعها، إذا أؤتمن خان، وإذا حدث كذب، وإذا عاهد غدر، وإذا خاصم فجر)) واته: چوار ټاکار و ره وشت هن هرکه سى تیدا بوو نه و دووړووی ته کی روونه. وه نه گهر هرکه سى ټاکار یکی تیدا بوو نه و ټاکار یکی له دووړووی ته تیدایه ټاکو وازی لی ده هیټی: نه گهر سپارده یه کی پی سپړدرا نه و خيانه تی لی ده کات و نه گهر قسه یه کی کرد درو ده کات و نه گهر په یمانی کی دا نه و غدر ده کات و نه گهر دوزمنایه تی و نه یاریتی که سى کی کرد نه و له راستی لا ده د)).

نه مه که سى دووړوه، نه گهر نه و ره وشتانه ی تیدا کو بیته وه نه و دووړووی ته کی ته واه، نه گهر یه ټاکار له و ټاکارانه ی تیدا بوو نه و یه که له ټاکاره کانی دووړووی ته تیدایه.

۱ - أخرجه البخاري (۳۳) و مسلم (۵۹).

۲ - أخرجه البخاري (۳۴) و مسلم (۵۸).

جا ریا - خوا من و ئیوهی لی پیاړیږی - کرده وه کان پوچه ل ده کاته وه،
 نه وه ش پی دی ده لښ (الشرك الخفی) واته شیرکی شاروه، خوی گه ورده ش هیچ
 کرداریک وهرناگریت ته نها نه وانه نه بیټ که ته نها له پیناوی رازی بوونی نه ودا
 نه نجام دراوه و له گه ل سوننه ته کانی پیغه مبه ری ئازیزدا ﷺ بگوښی، رهنگه تو
 که سیك بیت شوینکه و ته ی خو شه ویست بیت ﷺ و کرده وه کانت به پی دی
 سوننه ته کانی پیغه مبه ری بیت ﷺ به لام له بهر رازی بوونی خوا نه نجامت نه دواوه بویه
 نه و کرده وه یه نه ویستراوه و وهرناگریت، له لایه کی تره وه رهنگه کرده وه کانت
 ته نها له بهر رازی بوونی خوا بیټ به لام به پی دی سوننه ته کانی پیغه مبه ری ﷺ نه بیټ
 نه م کرداره ش وهرناگریت و نه ویستراوه، بویه ده بیټ هه موو کرداریک دوو مه رجی
 تیدا بیټ که نه وانیش بریتین له (الاخلاص و الاتباع) واته: دل سوژی و شوینکه و تن،
 خوی گه ورده ده فهرمویت: ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ
 رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (الكهف: ۱۱۰) واته: ئینجا هر که سیك له ئیوه ئومیدی به گه یشتنی
 دیداری په روه ردگاری خوی ه بی له دواړوژدا با کاری چاک و کرده وهی دروست
 نه نجام بدات و له په رستنی په روه ردگاری خویدا هیچ که سیك نه کاته هاوتا و
 هاوبه شی و ریایی نه کات چونکه خوا ته نها دل سوژی و ئیخلاص وهرنه گری نه ریا و
 روپایی و شیرک و هاوبه شدانان)).

جا کرده وهی باش نه و کرده وهی، که ته نها له پیناوی خوادایه و له سهر رینموی
 پیغه مبه ری خوايه ﷺ.

خوی گه ورده ده فهرمویت: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ
 وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾ (البينة: ۵، واته: له هه مان کاتا له
 (ته ورات و ئینجیل) دا فهرمانیان پی نه درابوو به وه نه بی که به ته وای هه مووان خوا
 بپه رستن و سهر بؤ نه و دانه وینن و ئاینی خالیس هر بؤ نه و دابنن و له هه موو
 ئاینیکی هیچ و پوچ لادهن و به تیرو ته سهل نویژه کانیان بکه ن له مال و
 سامانیان زه کات بدهن به و شیوه یی بویان روون کراوه ته وه و هه ر نه و

خواپه رستی به کلا بوونه وه به و نوږژ و زهکات دانه به ټايینی پایه دار و راسته ټاوا
 فه رمانیان پي کرابوو که چي ټوان جيا بوونه وه و بوونه چهند دهسته به ک)).
 په نگه کرداريك بجووک بيت لای خه لکی به لام لای خوای گه وره زور گه وره و
 گران بيت چونکه خاوه نه که ی له کاتي نه نجامدانيدا ته نها مه به سستی خوا بوه .
 له فه رمووده به کی قودسيدا هاتوه که ټيمامي (مسلم)^۱ ريوایه تی کردوه له
 فه رمووده ی (أبو هريره) هوه که وا خوښه ويست ﷺ فه رموويه تی: ((قال الله تبارك و
 تعالى: أنا أغنى الشركاء عن الشرك، من عمل عملاً أشرك فيه معي غيري، تركته و
 شركه)) واته: من له همموو شهريکه کان بي نیاز ترم له شهريک، که سي کرده وه به ک
 بکات و جگه له مني تيدا به شدار بکات ټوا له گه ل شهريکه که يدا به جتيان
 ده هيلم)).

له ريوایه ته که ی (ابن ماجه)^۲ دا ده فه رمويټ: ((فأنا منه بريء، وهو للذي أشرك))
 واته: ټوا من ليی به ريم و ټويش بو ټوه به که به شهريکی زانيوه))
 جا خوای گه وره هيچ کرداريك وه رناگريټ ته نها ټوه نه بيت که به دلسوزی و له
 پيټناوی ټودا نه نجامدراوه، من باشی ده زانم ټو کاره زور گرانه ! ټيستا زور برا له و
 برايانه هه ست به ټازار ده کات، هه روه ها زور له و خوشکانه هه ست به ټازار ده که ن،
 له کرده وه کانيان ده ترسن!!

من پيټيان ده ليم: موژده بي ليتان به موژده به که له پيغه مبه ری خواوه ﷺ بو
 ټوه ی هيمه تتان به رز بکه مه وه و ټو ترسه نه هيلم، رهنگه برايکه له برا
 خوښه ويسته کانمان يان خوشکيک له خوشکه به ريزه کانمان يان دايکيک له دايکه
 شيرينه کانمان کرداريکی چاک ټه نجام بدات له پيټناوی خوادا و له هه مان کاتدا له ريا
 بترسيټ.

ده ليم: ټو پارانه وه به ت بو خوای گه وره که داوای لي ده که يت ټيخلاص و
 دلسوزيت پي ببه خشيت به لگه ی دلسوزی و ټيخلاصه .

۱ - أخرجه مسلم (۲۹۸۵) .

۲ - أخرجه ابن ماجه (۴۲۰۲) وصححه الشيخ الألباني في صحيح سنن ابن ماجه وصحيح الترغيب (۳۴) .

الحسن البصري^۱ ده فهرمويت: هيچ كه سيك له دووړووي بئ ترس و ته ټمين نيبه ته نها كه سي دووړو نه بيت، هيچ كه سيك له دووړووي ناترسيت ته نها كه سي ټيماندار نه بيت)) موژده بئ لئيت! هرگيز دوودل مه به و مه ترسه، به لگي دلسوزيت ته وه به له خوا ده پارټيته وه ټيخلاصت پي به خشيت، رهنګ كارېك له كاره چا كه كان ته نجام بدهيت ته مجار به گوټيه كاني خوت سوپاسگوزاري خه لگي ببيسيت بؤ خوت و كاره كانت، به لكو رهنګه پله وپايه ي خوت له ناو دلي ټيمانداران و موسلماناندا ببينيت بويه خوشحال ده بيت، بزانه ته وه ريا نيبه و پي نالين ريا.

له (صحيح مسلم)^۲ دا هاتوه له فهرموده ي (أبو ذر) ه وه ده لئيت: به پيغه مبهري خوايان ؑ فهرمو: ((أرايت الرجل يعمل من الخير، ويحمده الناس عليه؟ فقال ؑ: ((تلك عاجل بشرى المؤمن)) واته: كه سي وا ه به چا كه ده كات و خه لكيش له سر ته و چا كه به سوپاسگوزاري ده بن و ستايشي ده كن؟ پيغه مبهري خوايان ؑ فهرمو: ته وه موژده ي كي په له به ده دريټه كه سي ټيماندار)).

جا ته وه موژده به بؤ تو تاوه كو تو له خوا بپارټيته وه ټيخلاصت پي به خشيت و هه موو ته و كرده وه كانت بؤ خوا بيت.

جا ته وه شا به تي ټيمانداران و به كتاپه رستانه بؤ تو.

ټيمامي (البزار) به سه نه ديكي (صحيح)^۳ ريوايه تي كرده له فهرموده ي (أبو هريره) وه كه وا خوشه ويست ؑ فهرمويه تي: ((ما من عبّر إلا وله صيت في السماء فإن كان صيته في السماء حسناً وضع في الأرض)) واته: هيچ به نده به ك نيبه ټيللا ناوبانگيكي ه به له ټاسماندا، ته گهر ته و ناوبانگي باش بوو ته وا له سر زه ويشدا داده نريټ و باش ده بيت)).

۱ - أخرجه البيهقي في (الشعب) وعلقه البخاري بصيغة التمرّيز كتاب (الإيمان) .

۲ - أخرجه مسلم (۲۶۴۲) .

۳ - رواه البزار (ص ۳۲۶ - زوائد) وابن عدي (۵۸/۲) وقال الهيثمي في (المجمع) (۲۷۱/۱۰) : رواه البزار ، رجاله رجال الصحيح ، وقوي إسناده الشيخ الألباني في (الصحيحه) (۲۲۷۵) وصححه في (صحيح الجامع) (۵۷۳۲) .

كه واته موژده بو خوت كاتي له سهر زاري خه لكويه وه سوپاسگوزاري ده بيسيت، له هه مان كاتدا پله و جيگه يه كي تاييه تي له ناو دلي ئيمانداره راستگوكاندا كرده ته وه، نه وه موژده يه كي خه يره بو تو، چونكه باش بزانه زور نه ستمه كه سي دووړو كه سي ئيمانداري خوش بويت، چونكه هېچ كه سيك رقي له نه هلي زانست و فزل و سوننه نيه ئيلا كه سي دووړو نه بويت. پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي — هه روه كو له (صحيح مسلم) ^۱ دا له فهرمووده ي (أبوهريره) وه هاتوه — : ((الأرواح جنود مجنّدة، فما تعارف منها ائتلف، وما تنافر منها اختلف)) واته: روجه كانيش سه رباري راهيتراون، نه وانه يان يه كترى ناناسن له يه ك دوور ده كه ونه وه، نه وانه ي هاوپه وشت و هاوبيرن پيكه وه ده گونجېن، نه وانه شيان سروشت و بيروباوهريان به يه ك ناخوات له يه كتر دوور ده كه ونه وه و جياواز ده بن)).

ئيمامي (الخطابي) ^۲ ده فهرمويت: ((خه لكى هه لبرتيردراو و پوخت خوشه ويستي كه سي هه لبرتيردراو و پوختن، هه روه ها خه لكى خراپه كار خوشه ويستي كه سي خراپه كارن))

جا ته ماشاكه براكه م بزانه كيټ خوش ده ويت؟ سوزت بو كي ديتته جوش؟ نه وه ئاميركي (ترمومتي) زور ورد و كارايه لاي هه موو كه سيكي موسلمان هه يه .

جا نه گهر خواي گه وره سوپاسگوزاري چاكي توي خسته سهر زاري ئيمانداران و موسلمانان، هه روه ها له دلي خه لكيدا جيگه و پله وپايه ت هه بوو، نه وا بزانه موژده يه كي په له يه خواي گه وره له م دونيادا پيت ده به خشيت، بو نه وه ي په يوه ست بن له گه ل موژده گه وركه دا له روي قيامه تدا و له بهر چاوي هه موو خه لكى، هه روه كو له پيشدا باسما ن كرد ^۳، كه تييدا هاتوه: ((يدنى المؤمن يوم القيامة من ربه عز وجل، حتى يضع عليه كنفه، ثم يقرره بذنوبه، فيقول: هل تعرف؟ فيقول: أي رب! أعرف، قال: فإني قد سترتها عليك في الدنيا، وإني أغفرها

۱ - أخرجه البخاري (۲۳۶) معلقاً بصيغة الجزم و مسلم (۲۶۳۸) .

۲ - مسلم بشرح النووي (۴۳۵/۸) ط الحديث . وانظر (فتح الباري) (۴۲۶/۶) .

۳ - أخرجه البخاري (۲۴۴۱) و مسلم (۲۷۶۸) واللفظ له .

لك اليوم، فيعطى صحيفة حسنة)) واته: خواى گه وره بهندهى ئيماندار له خوى نزيك ده كاته وه تا به داپوشين و ليبوردي خوى دايدة پوشتيت، تاكو دان به تاوانه كانيدا دهنيت، پتي ده گوتريت: ئه و تاوانانه دهناسيته وه؟ ئه ويش ده ليت: به لي ئه پهره ردگار.. دهناسمه وه، خواى گه وره ده فره رمويت: ئه وه من له دونيادا بوم داپوشيت و ئه مروش ليت خوش دهم، ئه مجار نامه ي چاكه كانى پي ده دريت)).

پرسيا ره كه لي ره دا ئه وه يه: ئايا ده توانيت باسى چاره سهرى ئه وه نه خوشييه بكه يت؟ به لي.. چونكه ئه وه باب ته كه له و په رى بايه خدايه؟

يه كه م ههنگاو يك ئه وه يه: واز له هه موو ده ورو به رى خوت به ينه و ته نها روو له خوا بكه و له بهر ده ستي ئه ودا زه ليل به و ئه وه ش بزانه كه هيچ هيژو ده سه لاتيك نيه جگه له پشت به ستنن به خوا نه بيت، بويه له بهر ده ستي خوت به زه ليلي رابگره و ملكه چي ئه و به و خوت به كه ساسي پيشان بده و بيه سه لمينه كه تو له بهر ده ستي خواى به هيژو و لي بورده دا زور زه بووني، به دل داواي لي بكه كه ئي خلاصت پي به خشي و له ريا و دوو پويي دورت بكاته وه.

من ده مه و يت تو له بهر ده ستي خوادا خوت به زه بووني ببيني، دلنيا به هه موو ريگاك ان كه به ره و لاي خوا ده پون پين له پياوچاكان، ئه گه ر ريگاي به كتاپه رستي بگريته بهر ئه و ده ببيني ريگاكه پره له يه كتاپه رستان، ئه گه ر ريگاي نويز بگريته بهر ئه و ده ببيني ريگاكه پره له نويزه ران، ئه گه ر ريگاي زه كات و روزو بگريته بهر ئه و پشت به خوا ده ببيني ريگاكه پره له چاكه كاران و ئه هلي فه زل، به لام ئه وه ش بزانه ريگاي خو زه بوون كردن و خو كه ساس كردن له بهر ده ستي خوادا خه لك يكي كه م گرتويانه ته بهر بويه نزيك ترين ريگايه ده گه يته لاي خواى بالاده ستي لي بورده، ئه وه ش بزانه خواى گه وره زور ده وله مهنده و پيويستي به گوپرايه لي و په رستني ئيمه نيه، خواى گه وره ده يه وي ئيمه له بهر ده ستي ملكه چي ئه و بين و كه ساس و زه بووني بهر ده ستي ئه و بين، ئايه ده زاني پيغه مبه ري خوا ﷺ چ شتيك ري زداري كرد و پله پايه ي بهر زكرده وه؟ ئه و شته ته نها په رستن و خو به بهنده ي خوا

زانينه، نه ودهش بوه هؤى نه وه كه به رزترين پلهى به نديايتى بؤ خواى گه وړه به دهست بهينى، نه و له جيگه و پله وپايه ي ئيسرادا به نده بوو، له جيگه و پله وپايه ي بانگه وازدا به نده بوو، له جيگا و پله وپايه ي به رووداوه ستاندا به نده بوو، خواى گه وړه به وړه وشت و سيفاتانه وده سفى ده داته وه كاتيك ده فهرمويت:

﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ﴾ (الإسراء: ١) واته: پاكه و خاوينه له هر شتيكى ناپه سهند و خراب، نه و خوايه ي كه شه وړه وي به به نده ي خوى (محمد) كرد له به شيكى زور كه مى شه ويكدا)).

هه روه ها ده فهرمويت: ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾ الجن: ١٩، واته: كاتى به نده ي خوا (محمد) بؤ خواپه رستى هه لسا و هر خواى ده په رست له نويزه كه يدا)).

هه روه ها ده فهرمويت: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾ البقرة: ٢٣ واته: نه گهر سه باره ت به و قورئانه ي ئيمه نار دو ومانه ته سه ر به نده ي خو مان (محمد) ئيوه دوودل و به گومانن: ناخو راس ته يان نا؟ سا ده ي هه ول بده ن هيچ نه بى بچو وكترين سووره تيك وه كه نه و بيتن)).

بؤيه ملكه چ و زه بوون و كه ساس و زه ليل به بؤ خواى گه وړه، نه ودهش بزانه كه زه ليلى بؤ خوا، خوى له خويدا عيززه ت و كه رامه ته، به زه ليلى خواى گه وړه پله وپايه ت به رز ده كاته وه و ريزت لى ده گري ت و سه نگ و شكوت به رزتر ده كاته وه، له دونيا و قيامه تدا شكومه ندى و پله وپايه ت به رز و سه نگين ده كات، خواى گه وړه ش خوى درؤزن و راستگويان باش ده ناسي ت.

جا يه كه م هه نكاويك بؤ دوور كه وتنه وه له رياى گه وړه و رياى بچووك و دوو پوويى گه وړه نه وده يه كه له به ر ده ستى خوا دا زه ليل و زه بوون بيت.

هه نكاوى دووهم: چاووون و ناگادارى نه نجام و چاره نووسى ريا بيت له دونيا و قيامه تدا، چونكه كه سى رياكار له دواړؤدا هيچ پشكيكى نيه، هه روه كو له پيشدا فهرمووده كه م گيترپايه وه هه رچه نده نه و كه سه زانا بيت يان قورئان خوين يان شه هيد .

له (مسند أحمد)^۱ و جگه له ودا هاتوه له فهرمووده ی (محمود ی کوری لبید) هوه کهوا خوښه ویستی خوا ﷺ فهرموویه تی: ((يقول الله يوم القيامة إذا جزی الناس بأعمالهم: أذهبوا الى الذين كنتم تراؤن في الدنيا، فأنظروا هل تجدون عندهم جزاء؟)) واته: کاتئ خه لکی پاداشتی کرده وه کانی خوین وه رگرتوه خوی گه وره ده فهرمویت: برؤن بؤ لای نه و که سانه ی که ریاتان بؤ ده کردن له دونیادا، نه ماشاکن بزائن هیچ پاداشتی کتان ده ده نه وه؟))

من پیټ ده لیم: ((تو ریا بؤ کی ده که یت و سه ریچی کی ده که یت؟)) ئایا ده زانی تو ریایی بؤ فلان ده که یت و سه ریچی خوا ده که یت؟ دلئ نه و که سه ی که تو ریای بؤ ده که یت به دهستی پادشای پادشاکانه، نه و به توانایه که دلئ نه و که سه بگوړیت به دلئکی پر له رق وکینه به رانبه رت. ئم بنه مایه زور گرنه: ((المعاقبة بنقيض القصد أمر ثابت شرعا وقدرًا)) واته: سزادان به پیچه وانه ی مه به ست کاریکی جیگیر و دامه زراوه له رووی شهرع و قه ده ره وه))

هه روه کو له (سنن الترمذی) و (عبد بن حمید) و جگه له وان^۲ هاتوه له فهرمووده ی (عائشه) هوه کهوا خوښه ویست ﷺ فهرموویه تی: ((من أرضى الله بسخط الناس كفاه الله الناس، ومن أسخط الله برضا الناس وكله الله الى الناس)) واته: هه رکه سیك خوی له خوی رازی کرد هه رچه نده تو وره بوونی خه لکیشی تیدا بیت نه و خوی گه وره خه لکی له کول ده کاته وه هه موو کاره کانی خوی جی به جی ده کات، وه هه رکه سیك خوی گه وره ی له خوی تو وره کرد له به ر رازی بوونی خه لکی نه و خوی گه وره پیو یستییه کانی ده خاته دهستی خه لکی))

جا دلئ خه لکی له بهر دهستی خوی گه وره دایه چؤنی بویت ئاوا هه لیده گتړیته وه، بویه ده بیت چا وړوون بیت به نه نجامی ریاکارانه وه، که سی ریاکار

۱ - أخرجه أحمد (۴۲۸/۵ ، ۴۲۹) والبيهقي في (الشعب) (۶۸۳۱) والبخاري في (شرح السنة) (۳۲۴/۱۴) و جود الألباني إسناده في (الصحيح) (۹۵۱) وصححه في (صحيح الجامع) (۱۵۵۵) و (صحيح الترغيب) (۲۹) .

۲ - أخرجه الترمذی (۶۵) (۲۴۱۴) وعبد بن حميد في (المنتخب) (۱۵۲۲) وابن حبان (۱۵۴۲) وقد روى موقوفاً والمرفوع أصح كما قال الشيخ الألباني في (الصحيح) (۲۳۱۱) .

زور به‌سته‌زمانه، هه‌رده‌م له‌خه‌م و په‌ژاره‌دا ده‌ژيت، چونكه چاوه‌پوانه فلان بزه‌يه‌كې بۆ بكات، يان چاوه‌پوانې قسه و گوډتاريكې فلانه!! ئو به‌سته‌زمانه ناتوانيت هه‌موو خه‌لكې رازې بكات، چونكه رازې بوونې خه‌لكې مه‌به‌ستېكه و هه‌رگيز نايه‌ته دى، چيتر بۆ خۆت ماندوو ده‌كه‌يت؟؟ بۆيه له‌كردار و گوډتارتدا ته‌نھا مه‌به‌ستت خوا بيټ، واز له‌خه‌لكې بهيټنه له‌به‌ر رازې بوونې خواكه‌ت، چ خه‌يريكي تيا دايه خه‌لكې ستايشت بكات به‌لام لاي خواي گه‌وره زه‌مكراو بيټ؟ ياخود چ خراپه‌يه‌كې تيا دايه ئه‌گه‌ر خه‌لكې زه‌مت بكه‌ن به‌لام لاي خواي گه‌وره ستايشكراو بيټ؟ ئه‌وه‌ش بزانه كه هه‌رگيز ناتوانيت خه‌لكې له‌خۆت رازې بكه‌يت، ئه‌وه زور ئه‌سته‌مه، ئه‌گه‌ر هه‌موو خه‌لكې رازې بوايه‌ن له‌كه‌سيك ئه‌وا پيغه‌مبه‌ري خواﷺ رازې ده‌بوون، خه‌لكې وا هه‌بوو جوينيان پي ده‌دا، خه‌لكې وا هه‌بوو نازاريان ده‌دا!! به‌لكو - سويند به‌خوا - ئه‌گه‌ر هه‌موو خه‌لكې له‌كه‌سيك رازې بونايه ئه‌وا خه‌لكې له‌خواي تاك و ته‌نھا رازې ده‌بوون، بۆيه هه‌رگيز خۆت ماندوو مه‌كه، هه‌رده‌م دلټ په‌يوه‌ست بكه به‌خوداوه.

به‌راستي شاعير راستي فهرمووه كاتيك ده‌ليټ:

والله لو صحب الانسان جبريل لم يسلم المرء من قال ومن قिला
قد قيل في الله أقوال مصنفه تتلى اذا رتل القرآن ترتيلا
قد قيل ان له ولداً و صاحبة زوراً عليه وبهتاناً و تضليلا
هَذَا قولهم في الله خالفهم فكيف لو قيل فينا بعض ما قيل

ئه‌مجار هه‌موو كاره‌كانت با شاراوه بيټ له‌ديندا ئه‌وه‌ي پيويست بيټ بيشاريت‌وه، باش بزانه كه ريا هيچ چاره‌سه‌ريكي نيبه وه‌كو شاردنه‌وه و په‌نه‌اني، ئه‌وه‌ي به‌لگه هه‌بيټ له‌شه‌رعدا بۆ شاردنه‌وه‌ي، ئه‌گينا هه‌رگيز بۆت نيبه نويزي جه‌ماعه‌ت (صلاة الجماعة) بشاريت‌وه، يان هه‌جكردنې مالى خوا بشاريت‌وه، يان بانگه‌واز بۆ ديني خوا بشاريت‌وه، هه‌ر كرداريك بكريټ بشاردرتت‌وه ئه‌وا په‌له له

شاردنه‌وهى بکه، بۆ ئه‌وهى دلت رابه‌ينيت له شاردنه‌وهى کرداره‌كانت له سهر ئیخلاصى و دلسوزى، له کاتيکدا تۆ به ئاشکرا کاره‌كانت ئه‌نجام ده‌دهيت. جا ئه‌وانه يه‌که‌م کۆمه‌لن، که خواى گه‌وره حوکميان به سهردا ده‌دات له رۆژى قيامه‌تدا.

ئه‌مجار بانگ له هه‌موو خه‌لکى ده‌کريت، بانگ له تۆ ده‌کريت برا به‌ريزه‌که‌م...! له تويش ئه‌ى خوشکه به‌ريزه‌که‌م...! بۆ ئه‌وهى له به‌ر ده‌ستى خوادا رابوه‌ستيت به مه‌به‌ستى ليپرسينه‌وه.

ئيمامى (القرطبي) له کتیبى (التذکره)^۱ دا ده‌فرمويت:

((بیهينه به بیرى خۆتدا براکه‌م، بیهينه پيش چاوى خۆت له و کاته‌ى نامه‌ى کرده‌وه‌كان بلۆ ده‌کريته‌وه، ته‌رازوه‌كان دامه‌زيرندان و به جیگيرى چه‌سپيندران، ئه‌مجار ناوى تويان بانگ کرد له پيش چاوى هه‌موو خه‌لکى: کوا فلانى کوپى فلان؟ له به‌رده‌ستى خواى گه‌وره‌دا ئاماده‌به، کاتيک زانيت تۆ که‌سى داواکراوى ئه‌وا ئه‌و بانگه دلت ده‌هه‌ژينيت، هه‌موو ماسولکه‌کانى شان و سنگت ديته له‌رزه، هه‌موو ئه‌ندام و په‌له‌كانت تیکده‌چن و ده‌چنه به يه‌کدا، ره‌نگت ده‌گۆرديت، هه‌ست ده‌که‌يت دلت خه‌ريکه ده‌فريت، فريشته‌كانش هه‌نگاو به هه‌نگاو به‌ره‌و پيشت ده‌بن که له لايه‌ن خواى گه‌وره‌وه ده‌ستنيشان کراون بۆ پيش خستنت بۆ به‌ر ده‌ستى خواى گه‌وره، به ناو ريزه‌کاندا ده‌تبه‌ن، ريزى موفه‌هان، ريزى فريشته‌كان، ريزى جنۆکه‌كان، بۆ ئه‌وهى له به‌ر ده‌ستى خوادا رابوه‌ستينرييت به مه‌به‌ستى ليپرسينه‌وه له به‌ر ده‌ستى ئه‌ودا، هه‌موو دروستکراوه‌كان ته‌ماشات ده‌که‌ن.. بیهينه پيش چاوى خۆت تۆ له به‌رده‌ستى په‌روه‌رگار که‌تدا راوه‌ستاويت، له کاتيکدا نامه‌ى کرده‌وه‌كانت وه‌رگرتوه، ئه‌و نامه‌يه‌ى که هه‌ر که‌تنیک ئه‌نجامت دايت جی نه‌هيشتوه، هه‌چ شتیک تۆ شارديتته‌وه ئه‌و نه‌يشاردوه‌ته‌وه، چه‌ندان که‌تن و کاره‌ساتت شارديوه‌وه ئیستا خواى گه‌وره ئاشکراى ده‌کات و ده‌ريده‌خات،

۱ - التذکره بأحوال الموتى وأمور الآخرة (۲۳۲) ط الصفا . بتصرف واختصار .

ئاي له و په شيمانپه ي له و ساته دا تووشت ده بېټ! كه كه مته رخه ميت ده كرد له
دونيدا له گوټرايه لي په روه ردگاري زه وي و ئاسمانه كان ....))

ئاخو په كه م شتيك به نده كان لي پرسينه وه يان له سهر بكرټ له روژي قيامه تدا
چپيه؟ له پاش نه وه پرسپاري چي ليده كرټ؟ ئايا له پاش نه وه ي خوي گوره له
داوهرې به نده كان بوه وه له حقه كاني خوي چي ده بېټ؟

چي رووده دات؟ ئه مجار مؤله ت ده درټ بؤ كي شهي سته مليكراوه كان و
گه پاندنه وه ي مافه كانيان، لاي خوي گوره هه موو نه ياران كو ده كرټنه وه، ههر
ده بي هه مووان مافي خويان وه رگرنه وه، چونكه هپچ كه سيك ناچيټه به هه شته وه
نه گهر مافي يه كه سي لا مابيټ، نه مه و چهند باسيكي تر له به شي داهاتودا به
درټي باس ده كه ين انشاء الله.

داوا له خوا ده كه م من و ئيوه له دونيا و دواړوژدا داپوشيت، ههر خوي پشت و
په نامه و تواناي به سهر هه موو شتيكدا هه يه.

یه کهم شتیک به ندهکان لیپرسینه وهیان له سهر ده کریت

أول ما يحاسب عليه العبد يوم القيامة

له به شی رابوردودا باسی یه کهم شتیکمان کرد له رۆزی قیامه تدا حوکمی له سهر ده دریت له نیوان به ندهکاندا، ناخو یه کهم شتیک خوای گه وره لیپرسینه وهی له سهر ده کات له رۆزی قیامه تدا چیه؟

وه لأمی ئەم پرسیاره بریتییه له وهی که پیغمبهری خوا ﷺ باسی کردوه، هه روه کو له فهرمووده یه کدا که (أحمد و أبو داود و الترمذي و النسائي و ابن ماجه و جگه له وان) ريوایه تیان کردوه به سه نه دیکي (صحیح)^۱ له فهرمووده ی (أبو هريره) هوه که وا خو شه ویستی خوا ﷺ فهرموویه تی: ((إن أول ما يحاسب به العبد يوم القيامة من عمله صلاته، فإن صلحت، فقد أفلح و أنجح، وإن فسدت فقد خاب و خس)) واته: یه کهم شتیک به ندهکان لیپرسینه وهیان له سهر بکریت له رۆزی قیامه تدا له کرده وهکانی ئەوا نویژه، ئەگەر باش و ریک و پیک بوو ئەوا رزگار و ده ربازی ده بیت، به لأم ئەگەر خراب بوو ئەوا په شیمان ده بیت هوه و له خه ساره تمه ندانه)).

هه روه ها له ريوایه تیکي تر دا که (الطبراني)^۲ به سه نه دیکي (صحیح) ريوایه تی کردوه له فهرمووده ی (أنس) هوه که وا خو شه ویست ﷺ فهرموویه تی: ((أول ما يحاسب به العبد يوم القيامة الصلاة فإن صلحت، صلح سائر عمله وإن فسدت فسد سائر عمله)) واته: یه کهم شتیک به ندهکان لیپرسینه وهیان له سهر بکریت له رۆزی قیامه تدا ئەوا نویژه، ئەگەر باش و ریک و پیک بوو ئەوا ئەودوای کاره کانیشی باش

۱ - أخرجه أحمد (۲۹۰/۲، ۴۲۵) وأبو داود (۸۶۴، ۸۶۵) والترمذي (۴۱۳) والنسائي (۲۳۲/۱) وابن ماجه (۱۴۲۵) وصححه الألباني في (الصحيحة) بمجموع طرقه (۱۳۵۸).

۲ - أخرجه الطبراني في (الأوسط) (۴۳۳۸) والضياء المقدسي في (المختارة) (۲۰۹/۲) وصححه الشيخ الألباني بمجموع طرقه في (صحيح الجامع) (۲۵۷۳) و (الصحيحة) (۱۳۵۸).

ده بېټ به لّام نه گهر خراب بوو نه و نه و کاره کاني تریش خراب ده بېټ)).

براکه م... ئايا ده توانیت له سهرده می گومان و ئاره زوودا و له سهرده می خوږه رستی قیژه وندا واز له و په یوه نډیبه ی نیوان خوټ و خواکته بهیښی؟! کي له ئیمه کیښه و گرفتې نیبه؟ کي له ئیمه خه م و په ژاره ی نیبه؟ خه مه کاني من و تو گه لیک ژورن! دوودلی و په شوکان و دلته نگی و په ژاره ژورن، ته ماشای نه و خوینه بکه روژانه ده پړژین، نه و هه موو جه ستانه ی روژانه پارچه پارچه ده کریښ، نه و فرمی سکانه ی که شه وانی جه ژن له چاوی مندا له کان دینه خواره وه، نه و مندا له باوکی له ده ست داوه! نه و کچه بچوکه ش دایکی مردوه! نه و ئافره ته پیاوړه کي کوژراوه! خه م و خه فته و ئازار دلّه کان پارچه پارچه ده کهن، هیچ ریگا چاره یه کش نیبه نه و خه م و په ژاره مان له سهر که م بکاته وه و نه و کیښه و گرفتانه مان له سهر سووک بکاته وه و بوډپنی تاوان و سهر پیچیه کانمان پاک بکاته وه ته نها نویژ نه بېټ، بویه خیرا که براکه م به په له هه سته ده ست نویژه که ت بشوره، په نا به خوا بگره له ههر کوپیه که خوټ ویستت له سهر بېټ و له ههر سهرده می کدا خوټ ویستت له سهر بېټ، له ژیر سیبه ری ههر ئاسمانی کدا خوټ ئاره زووت لی بېټ، له سهر ههر زه وییه که حه ز بکه یت، دل و ناخ و ده روونت فریده بهر ده سته خوی گه وړه به زه لیلی و زه بوونی و که ساسی و بلی:

بک أستجیر ومن یجیر سواک فاجر ضعیفاً یحتمي بحماک
 اني ضعیف أستعین علی قوي ذنبی و معصیتی ببعض قواک
 اذنبت یا ربي و قادتني ذنوب ما لها من غافر إلاک
 دنيای غرتني و عفوک شدني ما حیلتي فی هذه أو ذاک
 لو أن قلبی شک لم یک مؤمناً بکريم عفوک ما غوی و عصاک
 ربه اها أنا ذا خلصت من الهوی واستقبل القلب الخلی هداک
 اترده و ترد صادق توبتي حاشاک ترفض تائباً حاشاک
 فلیرض عني الناس أو لیسخطوا أنا لم أعد أسعی لغير رضاک

واته: په نا ده گرم به تو، جگه له تو کي په نا ده دات؟ بویه په نای لاوازيک بده که

دالدهى داوه ته دالده ڪهت، من ڪه سيڪى لاوازم و په نا به ڪه سيڪى به هيڙ ده گرم، له تاوان و سه رپيچيه ڪانم به ههندي له توانا ڪهت، من تاوانم نه نجامدا ئهى خودايه و تاوانه ڪانم ريئونينم ده ڪن، ڪه هيچ ڪه سيڪ نيبه ليى خوش بيت جگه له تو نه بيت، دونيا ڪم مه غرورى ڪردم و ليخوشبوونى تو راينه ڪيشام، هيچ دهسه لاتي منى تيدا نيبه نه له نه مياندا و نه له نه ويتدرا، نه گهر دلّم گومانك بڪات نهوا ئيماندار نيبه، به خانه دانى ليخوشبوونه ڪهت هه رگيز ويل نه ده بوو و سه رپيچى نه ده ڪرد، په روه ردگار! نه وهتا من خوم له ئاره زوو پاك ڪرده وه، وه دلّم پيشوازي له هيدايه ته پاڪه ڪى تو ده ڪات، په روه ردگار! دلى ته وبه ڪاريك هاوارت لى ده ڪات، ئايا تو ده گيريت وه ته وبه راسته ڪم ده گه ريئيت وه، زور دووره له تو وه ڪه ته وبه ڪاريك وه رنه گريت زور دووره، ده با خه لكى ليم رازى بيت يان په ست بن، چيتر من هه ول نادهم له جگه له رازى بوونى تو)).

خيٽرا ڪه هه سته ده ستنويڙه ڪهت بشوره، دوو رڪعات نويڙ بڪه، سويند به خوا نه گهر راست بڪه ٿهوا خه م و په ڙاره ڪانت له سر ناميني، خواى گه وره هه موو دوودلى و په شوڪانه ڪهت ده گورپيت بو ئاسايش و ئارامى، خه مه ڪانت ده گورپيت به ختياى، هه ڙاريت ده گورپيت ده وله مه ندى... له گهل خواى خوتدا راست بڪه و بزانه ڪه خواى گه وره له هه موو تاوان و سه رپيچيه ڪ پاكٽ ده ڪاته وه، هه روه ڪو پيغه مبهري خوشه ويست ﷺ فه رمويه تى.

ئيمامى (البخارى و مسلم)^۱ ريوايه تيان ڪردوه له فه رمودهى (أبو هريره) هوه ڪهوا خوشه ويستي خوا ﷺ فه رمويه تى: ((أرأيتم لو أن نهرأ بباب أحدكم، يفتسل فيه كل يوم خمساً، ما تقول ذلك ببقى من درنه؟))

واته: نه گهر له پيش ده رگاى ڪه سيڪتان جو گهيه ڪ يان روباريكى جوان و پاك و خاوين و شيرين هه بيت، هه موو روڙيڪ پينج جار خوى لى بشوريت، ئايا به سر جهسته يه وه هيچ پيسى و ناپاكيه ڪى پتوه ده مينى؟

۱ - أخرجه البخاري (۵۲۸) وهذا لفظه و مسلم (۶۶۷) .

قالوا: لا يبقی من درنه شيئاً، قال: ((فذلك مثل الصلوات الخمس، يحو الله به الخطايا)).

واته: وتيان: نه خير.. هيچ پيسى و ناپاكيه كي پيوه ناميني، فهرمووي: نه وه نمونه ي پينچ نويژه فهرزه كه به، خوي گوره تاوانه كاني پي ده سريته وه)).
ثايا هيچي تريت ده ويت؟

ثيامي (الطبراني) له (الصغير) و (الأوسط)^۱ دا ريوايه تي كرده له فهرمووده ي (عبدالله ي كورپي مسعود) وه كه وا خوښه ويستي خوا ﷺ فهرموويه تي: ((تحترقون تحترقون فإذا صليتم الصبح غسلتها، ثم تحترقون تحترقون فإذا صليتم العصر غسلتها، ثم تحترقون فإذا صليتم الظهر غسلتها، ثم تحترقون تحترقون فإذا صليتم المغرب غسلتها، ثم تحترقون تحترقون فإذا صليتم العشاء غسلتها، ثم تنامون، فلا يكتب عليكم شيء حتى تستيقظوا)).

واته: به تاوان ده سوتين ده سوتين كه نويژي به يانيتان كرد نه وه ديشواته وه، پاشان به تاوان ده سوتين ده سوتين كه نويژي عسرتان كرد نه وه ديشواته وه، پاشان به تاوان ده سوتين ده سوتين كه نويژي نيوه روتان كرد نه وه ديشواته وه، پاشان به تاوان ده سوتين ده سوتين كه نويژي مه غريبتان كرد نه وه ديشواته وه، پاشان به تاوان ده سوتين ده سوتين كه نويژي عيشاتان كرد نه وه ديشواته وه، پاشان ده خه ون، چيتړ هيچتان له سهر نانسريت تا به ناگا دينه وه))
له بهر پاراستني سپارده ي زانستي فهرمووده كه (ضعف) تيدايه.

هه روه ها ثيامي (مسلم)^۲ له فهرمووده ي (أبو هريره) وه ريوايه تي كرده كه وا خوښه ويست ﷺ فهرموويه تي: ((ألا أدلكم على ما يحو الله به الخطايت ويرفع به

۱ - أخرجه الطبراني في (الأوسط) (۲/ ۳۵۸) و (الصغير) (۴۷/۱) والخطيب في (تاريخه) (۳۰۵/۴) وقال الهيثمي في (المجمع) (۲۹۹/۱) أخرجه الطبراني في الثلاثة، إلا أنه موقوف في (الكبير) (۵۷/۸) ورجال الموقوف رجال الصحيح، ورجال المرفوع فيهم عاصم بن بهدلة، وحديثه حسن (وحسن إسناده المنذري في (الترغيب والترهيب) (۱۷۵/۱) وقال: (الموقوف أشبه) وكذا قال ابن رجب في (فتح الباري) (۱۸۳/۵) (وقد روى موقوفا وهو أشبه) وقال الشيخ الألباني: (حسن صحيح) في (صحيح الترغيب) (۳۵۷).

۲ - أخرجه مسلم (۲۵۱).

الدرجات؟)).

قالوا: بلى يا رسول الله.

قال: إسباغ الوضوء على المكاره، وكثرة الخطا الى المساجد، وانتظار الصلاة بعد الصلاة، فذلكم الرباط))

واته: ئايا رينموييتان بکه م بۆ شتیک خوای گه وره تاوانه کانی پی ده سپړته وه و پله و پایه تانی پی به رز ده کاته وه؟ فه رموویان: به لئى ئه ی پیغه مبه ری خوا ځای، فه رمووی: به ته واوی ده ستنویژ گرتن با له کاتی نار ه حه تیشا بیت (واته: له کاتی سه رما و نه خوڅشی و شتیتې)، ئینجا هه نگاوانی زور بۆ مزگه وت پاشان چاوه پیکردنی نویژ له دواى نویژ، ئا ئه وه یه له سه نگر دابوون و پابه ند بوون به فه رمانه کانی خوای گه وره وه)).

هه روه ها له فه رمووده یه کی تر دا که له (صحیح مسلم)^۱ دا هاتوه له فه رمووده ی (أبو هريره) ه وه که وا خوڅشه ویست ﷺ فه رموویه تی: ((من تطهر في بيته ثم مشى الى بيت من بيوت الله، ليقضي فريضة من فرائض الله، كانت خطوتاه إحداهما تحط خطيئة، والأخرى ترفع درجة)) واته: هه رکه سیك له مال ه که ی خو ی ده ستنویژیکى شوش ت ئه مجار رویش ت به ره و مالیک له مال ه کانی خوا، بۆ ئه وه ی فه رزیک له فه رزه کانی خوا به ئه نجام بگه یه نیت ئه وا به هه ر هه نگاویکی تاوانیکى له سه ر لاده چیت و به هه نگاویکی پله یه کی پی به رز ده بیت ه وه)).

له ریوایه تیکی تر دا که له (البخاری و مسلم)^۲ هاتوه پیغه مبه ری خوا ځای، فه رموویه تی: ((الملائكة تصلي على أحدكم، ما دام في مصلاه الذي صلى فيه، ما لم يحدث، تقول: اللهم اغفر له، اللهم ارحمه)) واته: فریشته کان سلوات ده دهنه دیار که سیکتان تا له جی نویژ که یدا بمینیت ه وه که نویژی تیدا کردوه، تا کو ده ستنویژه که ی بمینیت، فریشته کان ده لئین: ئه ی خودایه له تاوانه کانی خوڅش به، ئه ی خودایه ره حمی پی بکه))

۱ - أخرجه مسلم (٦٦٦) .

۲ - أخرجه البخاري (٤٤٥) وانظر (١٧٦) و مسلم (٦٤٩) .

ئو وەش بزانه كه پارانەوه و دوعای فریشته كان هەرگیز رەت ناکړتەوه، ئو موژده جوانهت به سه كه پيغه مبهري خواﷺ باسی كړدوه، هـروه كو له فرموده يه كدا هاتوه و (أبو داود و الترمذي و النسائي و جگه له وان) ريوايه تيان كړدوه به سه نه ديكي (صحيح) له فرموده ي (بریده) وه كه وا خوښه ويستی خواﷺ فرمويته: ((بشر المشائين في الظلم الى المساجد بالنور التام يوم القيامة)) واته: موژده بده به و كه سانه ي كه به تاريكي روو له مزگهوت ده كه نه به روناك يه كي ته واو له روژي قيامته دا)).

خواي گه وړه فرمويته: ﴿يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ، نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (التحریم: ۸) واته: له و روژده دا (روژي قيامته) خوا په يامبه رﷺ و ئه وانه ي باوه ريان هيناوه ريسوا و سهر شوپ ناكات له به رده ميانه وه و له لای راستيانه وه به سهر پردی (صراط) دا پتي ده پون و ده لين: په روه ردگاري ئيمه! نور و روناك يه كه مان بو ته واو بكه و به رده وام بيت و ليتمان خوښ ببه به راستي تو به سهر هه موو شتيكدا به توانايت))

هـروه ها خواي گه وړه فرمويته: ﴿يَوْمَ تَرَىٰ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرُكُمُ الْيَوْمَ جَنَّتْ بَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَلْدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ الحديد: ۱۲، واته: روژي قيامته پياوان و ژنان ي بپوادار ده بيبي روناك يه كه يان له به رده م و له لای راستيانه وه به رده وشيته وه فریشته پييان ده لينت: ده سا ئه مړو موژده بي ليتان به باخانيك جوگه و رووبار به ژير دار و درهخت و كوڅكه كانيدا ده پوات، به هه تا هه تايش تييدا ئه ميننه وه، ئا ئه وه يه سه ركه وتن و سه رفرازي گه وړه)).

ئو خدايه من و ئيوه بگيريت له ئه هلي روناكي، خدايه! به ره حمه تي خوټ

۱ - أخرجه أبو داود (۵۶۱) و الترمذي (۲۲۲) وقال : (حديث غريب من هذا الوجه) وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (۲۸۲۲) و صحيح الترغيب (۲۱۵ - ۲۱۷) .

دوورمان بکه‌ره‌وه له نه‌هلی تاریکی و له‌وانمان مه‌گیره، نه‌مجار خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا وَاتَّهِنَا: چاوه‌روانمان بن.. بۆ؟﴾ ﴿نَقِيسَ مِنْ تُرْكُمُ﴾ چاوه‌پوانمان بن له‌گه‌ل ئیوه‌دا له‌روناکیدای بکه‌ین و له‌م تاریکستانه به‌جیمان مه‌هیلن ﴿قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ لَهُمْ سُرَّةُ بَابٍ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿۱۳﴾ يٰۤاُدُوْنَهُمْ اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ﴾ (الحديد) ئیمه له‌گه‌ل ئیوه‌دا بووین له‌مزگه‌وته‌کاندا و له‌نویژه به‌کومه‌له‌کاندا و له‌روژانی هه‌ینیدا ﴿قَالُوا بَلَىٰ وَلَکِنَّکُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَکُمْ وَتَبْصُرْتُمْ﴾ واته: به‌رانبه‌ر به‌یه‌کتابه‌رستان و ئیمانداران ﴿وَاَزَلْتُمْ وَعْرَتْکُمْ الْاَمَانِیَّ حَتّٰی جَاءَ اَمْرُ اللّٰهِ وَغَزَّکُمْ بِاللّٰهِ الْغُرُورُ﴾ الحديد: ۱۴، واته: له‌و روژه‌دا پیاوانی دوو‌پوو و ژنانی دوو‌پوو به‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه ده‌لین: چاوه‌روانیمان بکه‌ن با له‌رووناکییه‌که‌تان وەرگیرن، به‌گالته‌وه پێیان ده‌وتریت: بکه‌پینه‌وه بۆ دواوه‌وه‌تان – بۆ دنیا – له‌وی رووناکییه‌ک بخوازن، ده‌ستبه‌جی شووره‌یه‌ک ده‌خړیته نێوان ئیمانداره‌کان و دوو‌پووه‌کان ده‌رگایه‌کی تیا به‌دیوی ناوه‌وه‌ی رحمه‌تی تێدا به، واته: ئه‌وه‌ی له‌ئیمانداره‌کانه‌وه دیاره، له‌دیوی ده‌ره‌وه‌شی سزایه، واته: ئه‌وه‌ی له‌دوو‌پووه‌کانه‌وه دیاره (۱۳) به‌هه‌شتیه‌کان ده‌چنه جیی خویان و دوو‌پووه‌کانیش بانگیان لی ئه‌که‌ن و ده‌لین: باشه ئیمه له‌گه‌ل ئیوه نه‌بووین؟ موسلمانانه‌کان ده‌لین: به‌لی.. به‌روالته‌ له‌گه‌لمان بوون، به‌لام ئیوه خۆتانان تووشی دوو‌پوویی کرد چاوه‌پوانیتان ده‌کرد تووشی به‌لا بین و هه‌میشه له‌دوودلی و گوماندا ده‌ژیان به‌رامبه‌ر به‌ئایینه‌که‌ی خوا و هیوا و ئاره‌زووی نه‌شیاو فریویدان تا فه‌رمانی خوا هات به‌مردن، شه‌یتانی خراپه‌کاریش سه‌باره‌ت به‌بپاره‌کانی خوا فریوی دان. (((۱۴)))

جا به‌که‌م شتیک لیپرسینه‌وه‌ت له‌سه‌ر بکړیت: نویژه، بۆیه هه‌ر ئیستا په‌یمان به‌خواکه‌ت بده که‌چیتر نویژه‌کانت نه‌فه‌وتینی، هه‌رگیز مه‌لی: من ماوه‌یه‌کی زۆره

نويژم نه كړدوه، من پټ ده لټم: ئيستا نويژ بکه، موزدهت پي ددهم به و نايه ته ي
 خوي گه وړه که ده فـرمويـت: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ
 يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ الفرقان: ۷۰، واته: مه گـر که سيـك په شيمان ده بيتـه وده و
 بروا بيني و کاري چاک نه نجام بدا نا نه و که سانه خوا گونا و خرابه کانيان بو
 ده گوريت به چاکه)).

روو له خواکـت بکه به دلـيکي پر نوميد و هيوـوه، موزدهت پي ددهم که خوي
 گه وړه خو شحال ده بيت به ته و به کت له کاتيکدا نه و ده و له مه نده و پيوستي به
 که س نيه، خوي گه وړه ده فـرمويـت: ﴿يَتَأْتِيَ النَّاسُ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ
 الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ (۱۵) **﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾** (۱۶) وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

﴿۱۷﴾ (فاطر) واته: نه ي خه لکينه! نيوه هه ژان و نيازتان به خوا هه يه، نه و بي
 نياز و سوپاسکراوه هه رچه نده خه لکي ململاني بکات. (۱۵) نه گه ر بيه وي نيوه له
 ناو ببا و خه لکيکي تازه بينيت، واده کات (۱۶) نه و کارهش بو خوا گران نيه (۱۷).
 له جيگايه کي تر دا خوي گه وړه بانگي نه وانه ده کات که زياده ره ويان کړدوه

له تاوان و سه رپيچي - نمونه ي من - پتيان ده لټت: ﴿قُلْ يَعْبادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا
 عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾ خوي گه وړه به به نده ي خويمان داده نيت له کاتيکدا نيمه نه هلي
 تاوان و سه رپيچين و ده فـرمويـت: ﴿قُلْ يَعْبادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا
 تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾ (الزمر: ۵۳) واته: نه ي
 موحه ممه ده له منه وه بلـي: نه ي به نده کاني من! نه ي نه وانه ي سته م و زياده
 ره وييتان له خوتان کړدوه! نيوه له ره حمت و ميره باني خوا بي نوميد مه بن. به
 راستي خوا له هه موو گوناخي خوش نه بي دياره نه م بانگه شه يه بو ته ووي
 تاوانبارانه که بگه رپنه وه بو لاي خوا، نه گه رچي گونا هيشيان به نه ندازه ي که في سر
 زه رياکان بي، چونکه نه وه ليـبورده و ميره بان)).

كه واپو هر ئیستا په‌یمان به‌ خواكټ بده له‌ سهر پاریزگاری كړدنې
نویژه‌كانت، هر ئیستا دوكانه‌كټ داخه، نوسینگه‌كټ داخه، وهره بڼ مزگوت و
هرگیز مه‌ترسه، من لیږه‌وه له‌ گه‌ل هه‌موو به‌پرساندا ده‌دویم و پټیان ده‌لیم:
نه‌نجامدانی نویژ به‌رهم زیاد ده‌كټ و كه‌می ناكاته‌وه، له‌ هه‌مان كاتدا ناكار و
ره‌وشت و هه‌ستمان ریك ده‌خات.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰی عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ﴾
العنكبوت: ۴۵، واته: به‌ راستی نویژی (تیروته‌سه‌ل) به‌ره‌لستی مروژ له‌ كاری
خراب و ناپه‌سه‌ند و گوناوه و تاوان ده‌كټ))

ئهی نوممه‌ته خوښه‌ویسته‌كه‌م.. ئهی په‌كتاپه‌رستانی سهر زه‌وی، پټتان ده‌لیم:
وه‌رن با هه‌موو پټكه‌وه په‌یمان به‌ خواكه‌مان بده‌ین له‌ سهر نه‌نجامدانی
نویژه‌كانمان.

داوا له‌ خوا ده‌كه‌م حالی نیمه و هه‌موو موسلمانان چاك بكاته‌وه.
نه‌مجار له‌ پاش نویژ پرسیاری چی له‌ به‌نده‌كان ده‌كریت؟

خوای په‌روه‌ردگار له‌ قورنانی پیروژدا باسی چه‌ند کاریکی دیاری كړاوی كړدوه
كه له‌ به‌ر ده‌ستی خوای گه‌وره‌دا پرسیاری له‌ سهر ده‌كریت، هه‌روه‌ها سوننه‌تیش
نه‌وه‌ی روونكړدوه‌ته‌وه، به‌لام ناشكرایه كه‌ به‌نده‌كان له‌ به‌ر ده‌ستی خوادا
پرسیاریان لی ده‌كریت ده‌رباره‌ی هه‌موو بچوك و گه‌وره‌یه‌ك، ده‌رباره‌ی هه‌موو وتو
كړده‌وه‌كانی، چونكه خوای گه‌وره خوی فه‌رموویه‌تی: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ
ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿۸﴾ (الزلزله) واته:
نیجبا هه‌ر كه‌سیك كیشی وردیله‌یه‌ك چاكه‌ی نه‌نجام دابیټ، پاداشه‌كه‌ی
ده‌بینیته‌وه. (۷) وه‌ كه‌سیكیش كیشی وردیله‌یه‌ك شه‌ر و خراپه‌ی كړدبیټ،
توژله‌كه‌ی ده‌بینیته‌وه. مه‌گه‌ر خوا قه‌له‌می عه‌فوو بیټی به‌ سهریا، كه‌واپو با
هه‌موومان هوشیار و زیره‌ك و وریابین، بزاینین روژانه چی نه‌كه‌ین و له‌ خوا
بترسین(۸)).

هه روه ها خواي گوره فهرموويه تي: ﴿فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾﴾ (الحجر) واته: سويند به په روه ردگارت ئه ي (موحه ممه د) ﷺ له هه مووان ده پرسين. (٩٢) له و کاروکرده وه يه ده يانکرد و چوټيش وه لامی پيغه مبه ره کانين دايه وه ؟ ((٩٣)).

هه روه ها به نده کان له روژي قيامه تدا پرسياړي خوښيه کاني ژيانيان لي ده کړيت، هه روه کو له و ثايه تدا هاتوه که ده فهرمويت: ﴿لَنَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾﴾ (التكاثر) واته: پاشان باوه پرتان هه بيت له و روژه دا پرسياړي هه موو به هره يه کتان لي ده کړي: ته ندروستي، مال و سامان، خيل و هوژ، هه ربه هره يه کي تر که خوا پي دابن، چوټتان ده ست که وتوه ؟ له ري شاره وه يا له ريگا کاني تره وه ؟ چوټتان به خت کرد ؟))

ثايا واتاي (النعيم) له و ثايه تدا چييه ؟

ابن عباس^۱ ده فهرمويت: ((النعيم: واته: ته ندروستي جهسته و بيستن و بينين))

ابن مسعود^۲ ده فهرمويت: ((النعيم: ناسايش و ته ندروستيه))

مجاهد^۳ ده فهرمويت: ((النعيم: هه موو تام و چيژيکي نه م دونيايه))

(الترمذي) و (ابن حبان)^۴ و جگه له وان ريوايه تيان کردوه له فهرمووده ي (أبو هريره) وه که وا خوښه ويست ﷺ فهرموويه تي: ((إن أول ما يسأل عنه يوم القيامة - يعني: العبد - من النعيم أن يقال له ألم نصح لك جسمك، ونرويك من الماء البارد)) واته: به که م شتيک له روژي قيامه تدا به نده کان پرسياړي له سه ر ده کړين له نعيمه ته کان ئه وه ي که پي ده لين: ثايا لاشه و جهسته تمان ته ندروست و ساغ

۱ - أخرجه الطبري في تفسيره سورة التكاثر وأورده عن الحسن البصري ، وهناك أقوال أخرى .

۲ - المصدر السابق .

۳ - أخرجه الطبري في (تفسيره) (تفسير ابن كثير) لسورة التكاثر : ۸ .

۴ - أخرجه الترمذي (۲۳۵۸) وقال : حديث غريب ، وابن حبان (۷۳۶۴) والحاكم (۱۹۸/۴) وفي (علوم الحديث) (۱۸۷) وعبدالله بن أحمد في (زوائد الزهد) (ص ۳۱) والبيهقي في (الشعب) (۴۶۰۷) وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۵۳۹) و (صحيح الجامع) (۲۰۲۲) .

نه كړد؟ ټايا ټاوى ساردمان به ده رځوارد نه دا؟))

هه روه ها (أحمد و ابن ماجه)^۱ له فهرموده ى (معاذى كوپى عبدالله ى كوپى خبيب) هوه له (باوكى) يه وه نه ویش له (مامى) يه وه ده لیت: ((كنا في مجلس ف جاء النبي ﷺ على رأسه أثر ماء، فقال له بعضنا: نراك اليوم طيب النفس، فقال: ((أجل و الحمد لله)) ثم أفاض القوم في ذكر الغنى، فقال: ((لا بأس بالغنى لمن أتقى، والصحة لمن أتقى خير من الغنى، وطيب النفس من النعيم)) واته: له مه جلیسی پیغه مبهری خوادا ﷺ بووین، پیغه مبهری خوادا ﷺ هاته ژوړه وه شوینه واری ټاو به سه رپیه وه دیار بوو، هه نديکمان به ټه وی گوت: ټه مړو ده تبیین رووت خوښه، ټه ویش فهرمودی: به ټی سوپاس بو خوا، ټه مجار خه لکه که زور باسی ده وله مه نديان کړد، پیغه مبهری خوادا ﷺ فهرمودی: ده وله مه ندى قه یدى نییه بو که سيک ته قواى هه بیت، ته ندروستیش بو که سيک ته قواى هه بیت له ده وله مه ندى باشته، هه روه ها رووخوشى له نيعمه ته کانه)).

له (مسند أحمد) دا هاتوه به سه نه ديکى (صحيح)^۲ له ريگای چه ند (شاهد) يکه وه له فهرموده ى (أبو عسيب) که وا پیغه مبهری خوادا ﷺ روژيک چوه ناو باخيکى هه ندى له پشتيوانان (الأنصار) خاوه نى باخه که هه ندى خورما و ټاوى ساردى هينا بو پیغه مبهری خوادا ﷺ (أبو بكر و عمر) ى له گه لدا بوو، پیغه مبهری خوادا ﷺ فهرمودی: ((لتسألن عن هذا يوم القيامة)) واته: ده رپاره ى ټه مه پرسيارتان لی ده کريت له روژى قيامه تدا)).

هه روه ها له فهرموده يه کى تر دا که (الترمذی) به سه نه ديکى (صحيح)^۳ له ريگای چه ند (شواهد) يکه وه ريوايه تى کړدوه، له فهرموده ى (عبدالله ى كوپى مسعود) هوه

۱ - أخرجه أحمد (۳۷۲/۵ ، ۳۸۱) وابن ماجه (۲۱۴۱) والحاكم (۳/۲) وصححه ووافقه الذهبي وقال البوصيري: اسناده صحيح ورجاله ثقات وصححه العلامة الألباني في (الصحيحة) (۱۷۴).

۲ - أخرجه أحمد (۸۱/۵) والطبري في (التفسير) (۳۷۸۹۵) والبيهقي في (الشعب) (۴۲۸۱) ط الرشيد ، وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح الترغيب والترهيب) (۳۲۲۱) وهو في (صحيح مسلم) (۲۰۳۸) من حديث أبي هريرة .

۳ - أخرجه الترمذی (۲۴۱۶) وقال: حديث غريب ، ويرقم (۲۴۱۷) عن أبي برة الأسلمي وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۷۲۹۹ ، ۷۳۰۰) و(الصحيحة) (۹۴۶) .

کهوا خوښه ويست ﷺ فهرموويه تی: ((لا تزول قدما ابن آدم يوم القيامة من عند ربه حتى يسأل عن خمس: عن عمره فيم أفناه وعن شبابه فيم أبلاه وعن ماله من أين اكتسبه وفيم أنفقه وماذا عمل فيما علم)) واته: دوو پیی هیچ بندهیه ک گزړه پانی لیپرسینه وه به جی ناهیلیت له روژی قیامه تدا تا پرسپاری پینچ شتی لی نه کریت: دهرباره ی ته مهنی کهوا له چی شتیکدا به سهری برد، دهرباره ی لاویتی به چیدا ته وای کرد، دهرباره ی سامانه که ی له کوپوه پیدای کرد و چوڼ سهری کرد، دهرباره ی زانیاریه که ی تا چنه د کاری پیکرد)).

یه که کم پرسپاری لپی ده کریت: ((عن عمره فيم أفناه)) باش بزانه که ته مهن گه وره ترین سهرمایه یه، هر نه ویش گه وره ترین کوتال و که ره سته یه، هر که سیک سهرمایه که ی یان کوتال و که ره سته که ی له ده ست بدات و هیچ قازانجیکی نه کرد بیت نهوا به راستی له خه ساره تمه ندانه، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (۱۱۵) ﴿فَتَعَلَى الْمَلِكِ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ (۱۱۶) المؤمنون.

واته: ثایا پیتان و ابو به گه مه و بی هوده دروستان کردوون و هر گیز بو لای نیمه ناهینرینه وه بو توله و پاداش؟! (۱۱۵) مه زنايه تی و به رزی و بلندی هر بو خوی پاشا و فرمانره وای هغه، زور له وهش به رزتره که نهوان گالته ی پی بکه ن، هر نه وه پاشا، هر نه وه راست و دروستبیز، هر چی شته به ده سستی نه وه، هیچ په رستراویکی هق جگه له و زاته نییه هر خوی خاوه نی عرشه (۱۱۶).

مه روه ها خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿أَفَحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَن يَتْرَكَ سُدًى﴾ (القيامة: ۳۶) واته: ثایا مروؤ و ده زانی وازی لی ده هینری به پشتگوپخراوی و زیندوو ناکریته وه و پاداش و توله نییه؟!)).

بویه وریابه سهرقالی دنیا مه به و دواوژ له بیر بکه ی، نه گهر له دنیا دا به ناگا نه یه یته وه نهوا کاتیک به خوټ ده زانی له ریزی مردوانی!! چونکه روژگار دیت و دپروات، نه مجار مانگه کان به دوايدا ده پوڼ، ساله کان له گه ل خویاندا راده کیشن،

له پاشدا ته من به دواي خویدا ده بات، نه مجار ژيان قوناغ به قوناغ ده پوات تاكو ته واو ده بټ، له پاش هه موو نه وانه هه موان له بهر ده سستی خواي بالا ده ست و شكومه ندا راده وه ستن، به مه به سستی پرسپار كردن ده رباره ي بچوك و گه وړه، ده رباره ي كه م و زور، خواي گه وړه ده فهرمويت: ﴿وَنَضْعُ الْمَوْزِينَ أَلْقَسَطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكُنَّا بِهَا حَسِيبِينَ﴾ (الانبيا: ۴۷)، واته: بي گومان روژي قيامت نيمه ترانووي دادپه روهري دانه نيين و كرده وه كانيانى پي نه كيشين نه وسا هيج كه سيك كه مترين ستمى لي ناكري چ له چاك كاران، چ له خراپه كاران، ته نانه ت نه گهر كرده وه كانيانى به نه ندازه ي سهنگي ده نكه گهرديله يه كيش بيت كه له بچووكيدا كراوه به نمونه، نيمه نه يه نيين و ناماده ي نه كه ين وه نه وه نده به سه بو نيمه كه به وردى ژمي ريارى كرده وه كانيان بين)).

له فهرمووده يه كدا هاتوه كه نيمامى (بوخارى)^۱ ريوايه تي كړوه له فهرمووده ي (ابن عباس) وه كه وا خو شه وست عليه السلام فهرموويه تي: ((نعمتان مغبون فيهما كثير من الناس الصحة والفراغ)) واته: دوو نيعمه ت هه ن زوريه ي خه لكى لتي بي ناگان: ته ندروستى و ده ست به تالي)).

واته: هه ركه سيك ته ندروستى و كاتى خو ي له گوپرايه لي خوادا به كار هيئا يان له كاريكي چاكي دينه كه ي يان دونيا كه ي نه وا كه سيكي كامه ران و به ختياړه له دونيا و دواړوژدا، به لام هه ركه سيك ته ندروستى و كاتى خو ي بو گوپرايه لي خواي گه وړه به كار نه هيئا يان بو كاريكي چاكي دينه كه ي يان دونيا كه ي نه وا كه سيكي زهره رمه ند و خه ساره تمه نده له دونيا و دواړوژدا.

دانايه ك له دانايان هه رده م ده يفه رموو^۲: ((چون دلخوش ده بيت كه سيك روژه كه ي مانگه كه ي بروخينيټ و مانگه كه ي سالة كه ي بروخينيټ و سالة كه ي

۱ - أخرجه البخاري (٦٤١٢) .

۲ - (ذم الدنيا) لابن أبي الدنيا (١٩٥) وانظر (لطائف المعارف) لابن رجب الحنبلي (٢٢١/١) و (جامع العلوم والحكم) (٣٨٣) .

ته‌مه‌نى بپوخېټت، هه‌روه‌ها چۆن دلخۆش ده‌بېت كه‌سېك ته‌مه‌نى به‌ره‌و ټاكام و نه‌جه‌له‌كه‌ى رېنوينى بكات و ژيانى به‌ره‌و مردنى رېنوينى بكات)).
 هه‌روه‌ها جارېك (الفضيل ى كوپى عياض) گه‌يشته كابرايه‌ك، (الفضيل) به
 كابراى فهرموو^۱: ته‌مه‌نت چه‌نده؟؟ كابرا فهرمووى: شه‌ست سالة.
 (الفضيل) فهرمووى: كه‌واته تو شه‌ست سالة به‌ره‌و لای خوا ده‌پوټ و زوټ
 نه‌ماوه پټى بگه‌ى.

كابرا فهرمووى: إنا لله وإنا إليه راجعون.
 (الفضيل) فهرمووى: ئايا ماناكه‌ى ده‌زانى؟؟
 كابرا فهرمووى: به‌لئى ده‌زانم من به‌نده‌ى خودام و بۆ لای ئه‌و ده‌گه‌رېمه‌وه.
 (الفضيل) فهرمووى: براكه‌م.. هه‌ركه‌سى زانى كه‌وا به‌نده‌ى خودايه و بۆ لای ئه‌و
 ده‌گه‌رېته‌وه ئه‌وا با بزانت كه‌له به‌ر ده‌ستېدا راده‌وه‌ستى و هه‌ركه‌سى زانى كه‌وا
 له به‌ر ده‌ستېدا راده‌وه‌ستى ئه‌وا با بزانت كه‌له به‌رپرسياره و هه‌ركه‌سى زانى كه‌وا
 به‌رپرسياره ئه‌وا با بۆ ئه‌و پرسياره و لامېك ئاماده بكات..
 كابرا ده‌ستى به‌گريان كرد و فهرمووى: – ئه‌ى چاره چييه؟
 (الفضيل) فهرمووى: – ئاسانه..

كابرا فهرمووى: ئه‌ى ئه‌وه چييه ره‌حمه‌تى خوات لى بېت؟
 (الفضيل) فهرمووى: – ئه‌و ته‌مه‌نه‌ى كه‌ماوه باشه‌ى تيادا ئه‌نجام بده، خواى
 گه‌وره له تاوانه‌كانى رابووردوو و ئه‌وانه‌ى كه‌ماوه خۆش ده‌بېت وه ئه‌گه‌ر له‌وه‌ى
 كه‌ماوه خراپه بكه‌يت ئه‌وا سزاي كرداره خراپه‌كانى رابووردوو و داهاتووت
 وه‌رده‌گرېته‌وه.))

هه‌رده‌م (لقمان الحكيم)^۲ به‌كوپه‌كه‌ى خۆى ده‌فهرموو: ((كوپى خۆم! تو له‌و
 روژه‌وه چاوته به‌ژيان هه‌له‌پنا ئه‌وا پشتت له‌دونيا كردوه و رووت له‌دواروژ كردوه،

۱ – أخرجه أبو نعيم في ((الحلية)) (۸/ ۱۱۳) ، وانظر: ((جامع العلوم والحكم)) (۳۸۳) ، و ((لطائف المعارف)) (۱۰۸) .

۲ – انظر (حلية الأولياء) (۶/ ۳۲۰) و (ذم الدنيا) لأبن أبي الدنيا (۷۲) و (الزهد) لأبن المبارك (۱۰۶۰) وابن عساكر في (تاريخه) (۳/ ۳۲) .

تو له و مالله‌ی که روت لیکړدوه نزيکتری تاكو نه و مالله‌ی پشنت لئی كړدوه و لى
دور كه وتويته وه))

إذا مر بي يوم ولم أقتبس هدى ولم أستفد علماً فما ذاك من عمري

نه وه بکه دروشمی خوټ برا شیرینه کهم!

هه‌روه‌ها جه‌سته‌ش سپارده‌ی خواجه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا
لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ الإسراء: ۳۴،
واته: به دواى شتيكدا مه‌چو و نه‌زانی چييه و چونه و زانياريت ده‌رباره‌ی نبييه،
واته: تا به ته‌واوى زانينت به شتي نه‌بيټ، هه‌نگاوى جیددی بو نه‌نييت و قسه‌ی لى
نه‌که‌يت و به دواى گومان مه‌که‌وه، چونکه به راستی هه‌موو نه‌مانه: (گوئ و چاو و
دل) هه‌ريه‌که‌يان له روژى قيامه‌تدا به‌رپرسيارن لئى))

پرسيارت لى ده‌کړيت ده‌رباره‌ی دل‌که‌ت.

کيت خوښ ده‌وټ؟ رقت له کييه و کيت خوښاوټ؟ پشنگير و پشتيوانى کى
ده‌که‌يت؟ دوژمنايه‌تى و دژايه‌تى کى ده‌که‌يت؟ چى شتيك تو ده‌جولټينټه‌وه و
کارت تى ده‌کات، راستگوئى يان ثاره‌زوه‌کان؟ کى له ناو دلى تودايه؟ ﴿وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ البقرة: ۱۶۵، واته: نه‌وانه‌ش وا باوه‌ريان هيناه، خويان له
هه‌موو شتيك زياتر خوښ ده‌وئ)).

پرسيارت لى ده‌کړيت ده‌رباره‌ی جه‌سته به چى شيوه‌يه‌ك فه‌وتاندت و به
کارت هينا؟ له گوټ‌پايه‌ليدا، يان له هه‌وه‌س و ثاره‌زوو و تام و چيژى نه‌م دونيايه‌دا؟
هېچ کيشه نبييه نه‌گه‌ر کار بو نه‌م دونيايه بکه‌يت به‌لام هه‌رگيز دواړوژت له بير
نه‌چيت، له فه‌رمووده‌يه‌کدا هاتوه که (الترمذي) ريوايه‌تى كړدوه به سه‌نه‌ديكى
(صحيح)^۱ له فه‌رمووده‌ی (أنس) هوه ده‌فه‌رموټ: پيغه‌مبهرى خواﷺ ده‌فه‌رموټ:
((من كانت الآخرة همه جعل الله غناه في قلبه وجمع له شمله، وأتته الدنيا وهي

۱ - أخرجه الترمذي (۲۴۶۵) وابن ماجه (۴۱۰۵) وأحمد (۱۸۳/۵) وصححه الألباني في (الصحيحة) (۹۴۹) ،

راغمة، ومن كانت الدنيا همه جعل الله فقره بين عينيه، وفرق عليه شمله، ولم يأت من الدنيا إلا ما قدر له)) واته: هرکسې دواړوژ مه به سستی بیت نه وا خوای گه وره ده وله مهندي ده خاته دلپیه وه و هه موو شته دژه کانی بۆ کو ده کاته وه وه دنیا به ملکه چپیه وه پیشوازی لی ده کات، هرکسې نه گهر مه به سستی دنیا بیت نه وا خوای گه وره هه ژاری ده خاته نیو چاوی و هه موو شته دژه کانی بۆ جیاوازتر ده کات وه له دنیادا هیچی ده ست ناکه ویت ئیلا نه وه ی که خوای گه وره بوی دیاری کردوه)).

هه روه ها پرسپارت لی ده کریت دهرباره ی زانست و زانیاریه کت، ئایا چ کاریکت به و زانسته کردوه که فیزی بووی؟ له پیشدا باسی نه و زانایه مان کرد که ده خرینه دوزخه وه و ناگریان پی گړ ده دریت، چونکه نه وه که سیکي ریاکار بوه !!

له فهرموده یه کدا که (الترمذي) و جگه له و به سه نه دیکي (صحیح) ریوایه تیان کردوه له فهرموده ی (کعب ی کوپی مالک) هوه که و پیغه مبهری خواصه فهرموده تی: ((من طلب العلم لیجاری به العلماء أو لیماری به السفهاء أو یصرف به وجوه الناس إلیه أدخله الله النار)) واته: هرکس یتک به دوی زانستدا گه را فیزی بوو بۆ نه وه ی پیشبرکی پی بکات له گه ل زانایاندا، یان بۆ نه وه ی دمه دهم و موناقه شه ی فامانی پی بکات یان بۆ نه وه ی سه رنج و رووی خه لکی بۆ لای خوی راکیشی نه وا خوای گه وره ده یخاته ناو ناگره وه)).

بوی هه رده م پیغه مبهری خواصه په نای به خوای گه وره ده گرت له زانستیکی بی سوود، هه روه کو له (صحیح مسلم) دا هاتوه له فهرموده ی (زید ی کوپی أرقم) هوه ده فهرمویت: ((هیچ شتیکتان پی نالیم ته نها نه وه نه بیت که پیغه مبهری خواصه ده یفه رموو: ((اللهم إني أعوذ بك من علم لا ينفع، ومن قلب لا يخشع، ومن نفس لا تشبع، ومن دعوة لا يستجاب لها)) واته: نه ی خودایه .. په نات پی ده گرم له زانستیکی بی سوود و له دلک له تو نه ترسیت و له نه فسیتک هه رگیز تیر نه بیت و له

۱ - أخرجه الترمذي (۲۶۵۴) وصححه الألباني في (الترغيب) (۱۰۱) وأخرجه ابن ماجه (۲۵۹) عن حذيفة , وأبو داود (۳۶۶۴) وابن ماجه (۲۶۰) عن أبي هريرة , وابن ماجه (۲۵۳) عن ابن عمر , ویرقم (۲۵۴) عن جابر .

۲ - أخرجه مسلم (۲۷۲۲) .

دوعايه كه وه لّام نه دريټه وه و گيرا نه بښت)).

هروه ها پرسيارت لى ده كړيټ دهرباره ي سهره وټ و سامان!! ((وعن ماله من اين اكتسبه و فيم أنفقه)) واته: هروه ها دهرباره ي سهره وټ و سامانه كه ي پرسيارى لى ده كړيټ له كويوه به ده سټى هيټا و چوڼ سهرنى كړوه))
سهره وټ و سامان نيعمه تيكي خوايه، ئاي چهند نيعمه تيكي به پړز و چاكه!
ننگر له بهر ده سټى چاكه كاران و پياوچاكاندا بښت، بو ئه وه ي تهنه له پيتاوى رازى بوونى خوى گوره دا به كارى بهيټن.

له (صحيح البخاري)^۱ دا هاتوه له فهرمووده ي (ابن مسعود) هوه كه وا خوښه ويستى خوا ﷺ فهرموويه تى: ((أيكم مال وارثه أحب إليه من ماله؟ قالوا: يا رسول الله، ما منا أحد إلا ماله أحب إليه. قال ﷺ: ((فإن ماله ما قدم، وما ل وارثه ما أخر)) واته: كام له ئيوه سامانى ميراتگره كه ي له سامانه كه ي خوى خوښتر ده ويټ؟ فهرموويان: — ئه ي پيغه مبهري خوا ﷺ هيچ كه سيك له ئيمه نيبه وه هه موومان سامانى خو مان لا خوښه ويستتره، فهرمووى: — كه واته سامانه كه ي خوى ئه وه يه كه پيشى خوى ده خات و سامانى ميراتگره كه ي ئه وه يه به جيى ده هيلى)).

هروه ها له (صحيح مسلم)^۲ دا هاتوه له فهرمووده ي (عبدالله ي كوپى الشخير) كه وا خوښه ويستى خوا ﷺ فهرموويه تى: (((يقول ابن آدم: مالي مالي، قال: وهل لك، يا ابن آدم من مالك إلا ما أكلت فأفنيته، أو لبست فأبليت، أو تصدقت فأمضيت؟)) واته: به نى ئا دم ده لټيټ: سامانه كه م.. سامانه كه م.. وتى: ئايا چى شتيكت هه يه له سامانه كه ت تهنه ئه وه نه بښت كه خواردت و فهوراندت، يان ئه وه ي له بهرت كړد و رزاندت و كوټت كړد، يان ئه وه ي به خشيت و رهوانه ت كړد)).
ئا ئه وه پاشه كه وټه و بوټ هه لگيراوه لاي خوى گوره له دواړوژدا.

۱ - أخرجه البخاري (٦٤٤٢) .

۲ - أخرجه مسلم (٢٩٥٨) .

له (سنن الترمذي)^۱ دا هاتوه له دايكه (عاشه) وه كهوا نهوان مه پړكيان سه پړپړي، پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرمووي: ((ما بقي منها؟)) قالت: ((ما بقي منها إلا كتفها)) قال: ((بقي كلها غير كتفها)) واته: چي به شيكي لي ماوه؟ فهرمووي: هيچ شتيك نه ماوه ته وه تنها شانكه كي نه بيت، نه ويش فهرمووي: هه موو ماوه تنها شانكه كي نه بيت)).

دلنبايه نه وهي كه به خشيوته تنها نه وه ماوه ته وه، بويه له حرام كو مه كره وه، سويند به خوا نه وه بو تو هيچ سوودي نيبه، چونكه خوي به رزو بالاده ست موله ددهات به لام هرگيز فهراموش ناكات، نه وه نيشانه ي خوشه ويستي و رازي بووني خوا نيبه، نا نه وه تا قارون كومه ليك له پاله وانه به هيژه كان ناتوان كليلي خه زنه كاني هه لگرن!! له كه ل نه وه شدا خوي گه وړه ده فهرمويت: ﴿فَسَفَّاهٌ وَبِدَارِهِ﴾ (القصص: ۸۱) واته: سهره نجام خوي و خانوه كه يمان برد به ناخي زه ويدا به سامان و گه نجينه كه شيه وه)).

بويه هرگيز مه غرور مبه، خوي گه وړه ده فهرمويت: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۱۵) واته: نايا پيتان و ابو به گمه و بي هوده دروستمان كردون و هرگيز بو لاي نيمه ناهيتريته وه بو تولو پاداش؟!)).

بويه هرگيز وا مه زانه پرسيارت لي ناكريت دهرابهري نه وهي كوي ده كه يته وه. له (مسند أحمد) دا به سهنه ديكي (صحيح)^۲ هاتوه له فهرمووده ي (عقبه ي كوري عامر) كهوا خوشه ويست عليه السلام فهرموويه تي: ((إذا رأيت الله يعطي العبد من الدنيا على معاصيه، فإنما هو استدراج)) واته: نه گه ر بينيت خوي گه وړه نيعمه ت و فه زل و پوشيني تاوان و موله ت دان ده به خشيته به نده يه كي له دونيادا وه به نده كهش به رده وامه له سهر سهر پيچي و به بي ته وبه بزانه نه وه نزيك كردنه ويه

۱ - أخرجه الترمذي (۲۴۷۰) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح سنن الترمذي) .

۲ - أخرجه أحمد (۱۴۵/۴) والطبراني في (الأوسط) (۹۲۷۲) والبيهقي في (الشعب) (۴۵۴۰) وصححه الألباني

في (صحيح الجامع) (۵۶۱) و(الصحيحة) (۴۱۳) .

(استدراج ه). ((. نه مجار پټغه مبهري خوشه ويست ﷺ نه و نايه ته ي خوښنده وه:

﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿١١﴾ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

﴿١٥﴾ الانعام، واته: که نه و هه موو ناموزگار يه يان له بيرخو برده وه که له سره زمانى په يامبه ران کرابوون نينجا نيمه يش بو خه فلاندينان دهر وازه ي هه موو خير تيمان بو والا کرده وه و رزق و روزيه کي فره مان رشت به سه رياندا و نه و انيش خوشي و نه شوه گرتنى هه تا به و مال و منداله ي پيماندا بوون ده عيه و فيزگرتنى و له ربي راست لاياندا نه وسا نيمه يش کتوپړيک رقمان لي گرتن و نه و انيش له و هه موو خوشگوزرانيه بي هيو و نا تو ميډ بوون. (٤٤) نينجا نه وانه ي که ناهه قى و سته م پيشه يان بوو، هه موو خير و خوشيه کيان له کيس چوو و دواپراو بوون سوپاس و ستايشى بي پايانيش بو خواى په روه ردگارى جيهانه کان. ((٤٥)).

خواى په روه ردگار ده فه رمويت: ﴿فَذَرَهُمْ فِي عَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥١﴾ اَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنٍ ﴿٥٥﴾ الْمُؤْمِنُونَ، واته: ناخو نه وان پييان وايه که به و مال و منداله پييان ده به خشين (٥٥) ده مانه وي به په له له و نيعمه تانه به هره وه ريان بکه ين؟ نه خير، نه وانه تي ناگن، نه گينا مال و مندال نيشانه ي چاكي و ريز ليتان نيبه، به لگو بو تافير کرده وه يه (٥٦).

خواى په روه ردگار ده فه رمويت: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ﴿١٦﴾ الْفَجْر، واته: به لام مروفي کافر و خوا نه ناس کاتي، که په روه ردگارى تاقي کرده وه به پيدانى مال و دارايي، ريزي ليتا و سه روه و سامانى پي به خشى و نيعمه ت و به هره ي به سه ردا رشت تا ده رکه وي: سپله يه يان سوپاسگوزاره، به بايبيونيکه وه ده ليت: په روه ردگارم ريزي ليتاوم له بهر نه وه ي شايه ني نه و به هره يه م بويه پي داوم (١٥) به لام کاتيکيش تاقي کرده وه به ته نگانه روزي لي گرتنه وه، به ناگاييه که وه ده ليت:

په روه ردگارم سووكايه تي پي كړدوم ! چونكه واده زاني ريږي مړوځ به سامانه وده په (۱۶) نه خيږ... هيچي وا نيبه، چونكه خوا مال و سامان به هه موو كه سي ددهات، چاك و خراب، يان لتيان ده گريته وه (۱۷).

جا مارج نيبه نه وه ي خوي گه وړه رزي فراوان كړدبيټ به لگه ي ريږي خوي گه وړه به بڼ كه سه كه، له هه مان كاتدا نه وه ي خوي گه وړه ژياني لي ته نگ كړدبيټ به لگه ي سووكايه تي خوي گه وړه به بڼ كه سه كه !!

دع الحصر على الدنيا وفي العيش فلا تطمع
لا تجمع من الحرام فلا تدري لمن تجمع
فإن الرزق مقسوم وسوء الظن لا ينفع
فقير كل من يطمع غني كل من يفتع

واته: واز بهينه له سووربون له سهر دونيا و ته ماحت با نه بيټ بڼ ژيان، هه رده م حرام كومه كه روه چونكه نازانيت بڼ كي كي كڅ ده كه يته وه، دلنيا به كه رزي دابه ش كراوه و گوماني خراب هيچ سوودي نيبه، هه ژاره هه كه سي چاوچنوك و چليس بيټ و ده وله مهنده هه كه سي پازي بيټ).

هه روه ها هه موان پرسپاريان لي ده كړيټ دهر باره ي نه و په يمانانه ي كه له گه ل خوادا به ستوويانه، نه و په يمانه ش كه له گه ل خه لكيدا به ستوويانه، خوي گه وړه ده فهرمويت: ﴿كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولٌ﴾ (الإسراء: ۳۴) واته: په يمانيشتان له گه ل خوا، له گه ل خه لكی به رنه سه ري، چونكه به راستي خاوه ن په يمان له دواړوژدا پرسينه وه ي هه يه).

هه روه ها هه موو به نده يه ك پرسپاري لي ده كړيټ دهر باره ي ژيږ ده سته كه ي و دهر باره ي خيزانه كه ي، هه موو ئافره تي ك پرسپاري لي ده كړيټ له روژي قيامه تدا، له هه ردوو كتيبي (صحيح) دا هاتوه له فهرمووده ي (عبدالله ي كوپي عمرو) وه كه وا

۱ - أخرجه البخاري , كتاب الجمعة , باب الجمعة في القرى والمدن (۸۹۳) , و مسلم كتاب الإمارة , باب فضيلة الإمام العادل (۱۸۲۹) .

پيغه مبهري خواجه عليه السلام فرمويده تي: ((ألا كلکم راع وکلکم مسؤول عن رعيته، الإمام راع ومسؤول عن رعيته، والرجل راع في أهله وهو مسؤول عن رعيته، والمرأة راعية في بيت زوجها ومسؤولة عن رعيتها، والعبد راع في مال سيده ومسؤول عن رعيته و كلکم راع و مسؤول عن رعيته)) واته: هر هه مورتان شوان و بهر پرسن و بهر پرسيارن له و ژير دهسته ي که پيتان سپيږدراوه، پيشهوا شوان و بهر پرسه و بهر پرسياره له سه ژير دهسته که ي، پياو شوان و بهر پرسه له سه خيزانه که ي و هر ئویش بهر پرسياره له سه ژير دهسته که ي، نافرته شوان و بهر پرسه له مالي پياوه که يدا وه هر ئویش بهر پرسياره له سه ژير دهسته که ي، خزمه تکار شوان و بهر پرسه له مالي گه وره که يدا و هر ئویش بهر پرسياره له سه ژير دهسته که ي، که واته هر هه مورتان شوان و بهر پرسن و هه مورتان بهر پرسيارن له سه ژير دهسته که تان)).

خوشه ويستان... کاتيک خوي گه وره له ليپرسينه وه ي بنده کان بو وه ده باره ي مافه کاني خوي، نه مجار خوي گه وره فرمان ده کات که کيشه ي سته مليکراوه کان ناماده بکريت به مه به ستي توله سه ندنه وه، بۆ ئوه ي مافي هه موو بنده کان که لاي بنده کانه بدريچه وه.

أيتها المظلوم صبراً لا تهين   إن عين الله لا تنام
نم قدير العين واهناً خاطراً   فعدل الله قائم بين الأنام

ئهي سته مکار...!! به هه موو دليک قسه له گه لدا ده که م...!! هه رگيز مه غرور مه به به هيژه که ت، به سه روته و سامانه که ت، به که سايه تيت له ناو خه لکيدا، به پله وپايه که ت، به کورسييه که ت، به ده سه لاته که ت، به ته ندروسيتيه که ت، سويند به خوا له بهر ده ستي خوي بالاده ستدا راده وه ستيت و له باره ي هه موو گه وره و بچو کيکه وه پرسيارت لي ده کريت، با هيچ که سيک و نه زانيت ده چيته به هه شته وه - هه رچه نده که سيکي ئيماندار بيت - له کاتيکا حه قى موسلمان يکي له گه ردن بيت، زور نه سته م و مه حاله .. خوي گه وره ده فرمويته: ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ

لِّلْعَبِيدِ ﴿فصلت: ۴۶﴾، واته: په‌روه‌ردگار يشت هرگيز غه‌درياز و سته‌مكار نيبه له بنده‌كاني و بئى كه م و كورت پاداشتيان نه‌داته‌وه)).

ه‌روه‌ها ده‌فهرمويت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ (النساء: ۴۱) واته: بئى گومان خوا به سه‌نگي بچووكترين گهرديله (زه‌پرده) سته م له هيچ كه س ناكا)).
به‌لكو سه‌رسام ده‌بيت كاتئ بزاني خواى گه‌وره توله‌ى هه‌موو ناژه‌ل و گيانداران له روژئ قيامه‌تدا ده‌سپنښته‌وه، هه‌روه‌كو له (صحيح مسلم)^۱ دا له فهرمووده‌ى (أبو هريره) هوه هاتوه كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فهرموويه‌تى: ((لتؤدن الحقوق إلى أهلها يوم القيامة، حتى يقاد للشاة الجلاء، من الشاة القرناء)) واته: ده‌بيت هه‌موو مافه‌كان بگيږنه‌وه بؤ خاوه‌نه‌كانيان له روژئ قيامه‌تدا ته‌نانه‌ت مه‌پرى بئى شاخ مافى خوى له مه‌پرى شاخدار ده‌سپنښته‌وه)).

ده‌بيت مه‌پرى بئى شاخ توله‌ى خوى له مه‌پرى شاخدار بكاته‌وه له پوژئ قيامه‌تدا و له بهر چاوى هه‌موو خه‌لكى.

له (مسند أحمد) و (الطيالسي) دا هاتوه به سه‌نه‌ديكى (صحيح) له ريگاي چهند (شواهد)^۲ يكه‌وه له فهرمووده‌ى (أبو زر) هوه كه‌وا خوشه‌ويست ﷺ دوو مه‌پرى بيئى، شه‌په قوچيان ده‌كرد، پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فهرمووى: ((يا أباذر أتدري فيما تنتطحان. قلت: لا، قال: لكن ربك يدري وسيقضي بينهما يوم القيامة)) واته: ئه‌ى (أبو زر) ئايا ده‌زانيت بؤ شه‌پ ده‌كه‌ن؟ گوتم: نه‌خير، فهرمووى: به‌لام په‌روه‌ردگار ت ده‌زانيت و له روژئ قيامه‌تدا له نيوانياندا داوه‌رى ده‌كات)).

هه‌روه‌ها (ابن جرير الطبري) به سه‌نه‌ديكى (جيد)^۳ ريوايه‌تى كړدوه له فهرمووده‌ى (عبدالله ي كوپى عمرو) هوه ده‌لئت: ((نه‌گه‌ر روژئ قيامه‌ت هات خواى

۱ - أخرجه مسلم (۲۵۸۲) .

۲ - أخرجه أحمد (۱۶۲/۵ ، ۱۷۳) والطيالسي (۴۸۰) وقال الهيثمي في (المجمع) (۶۳۸/۱۰) وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۶۱۰/۴) تحت حديث (۱۹۶۷) وانظر رقم (۱۵۸۸) .

۳ - أخرجه ابن جرير الطبري في التفسير وقال الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۶۰۷/۴) : إسناده جيد ، رجاله ثقات رجال الشيخين غير أبي المغيرة

گه‌وره زه‌وی راده‌خات و فراوانی ده‌کاته‌وه تا چاو برده‌کات، هه‌موو ئاژه‌ل و گیاندار و ولاخیک کو ده‌کریت‌وه، نه‌مجار تۆله‌ی گیانداران له یه‌ک ده‌کریت‌وه، مه‌پی بی شاخ تۆله‌ی خوی له مه‌پی شاخدار ده‌کاته‌وه که لیی دابییت، کاتی له تۆله سه‌ندنه‌وه‌ی گیانداران بوه‌وه خوی گه‌وره پییان ده‌لیت: ((کونی ترابا)) واته: بیله خۆل (گل) ده‌لیت: له و کاته‌دا بییاوه‌پان ده‌لین: (یا لیتنی کنت ترابا) واته: بریا ئیمه‌ش بیله خۆل (گل)) خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّا أَنْذَرْتَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا﴾ النبا: ۴۰، واته: به‌پاستی ئیمه هه‌ر زوو ئیوه‌مان ناگادار کردوه – نه‌ی بی بپوایان – که سزایه‌کی نزیک به‌پویه به‌وتان نه‌و رۆژه رۆژیکه که ئاده‌میزاد سه‌یری ده‌سپیشکری خوی ده‌کات – له چاک و له خراپی – نه‌و کاته کافر و بی بپوایش ده‌لیت: ئای خۆزگه هه‌ر خاک و خۆل بوومايه نه‌ک ئاده‌می تا ئاوا زیندوو نه‌کرامایه‌ته‌وه و حیساب نه‌کرامایه)).

بیهینه پێش چاوی خۆت نه‌مه‌هالی نه‌و دپنده و ئاژه‌ل و گیاندارانه‌یه، ئایا گومان‌ت چۆنه به‌رانبه‌ر به‌کسی به‌رپرسیار و پێسپێردراو!؟؟ بۆیه ده‌بییت تۆله هه‌بییت، هه‌ر ده‌بییت ته‌رازووی دادپه‌روه‌ری دانریت بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه.

أما والله إن الظلم شؤم ولا زال المسى هو الظلوم
ستعلم يا ظلوم غداً إذا التقينا عند المليك من العلوم
الى ديان يوم الدين نمضي وعند الله تجتمع الخصوم

بۆیه ناگاداری سته‌م به‌ برای شیرینم.

لا تظلمن إذا ما كنت مقتدراً فالظلم ترجع عقباه الى الندم
تنام عيناك والمظلوم منتبه يدعوا عليك و عين الله لم تنم

واته: هه‌رگیز سته‌م مه‌که نه‌گه‌ر بوویته که سیکی به‌ توانا و ده‌سه‌لاتدار، چونکه هه‌رده‌م سته‌م په‌شیمان بوونه‌وه‌ی به‌ دواوه‌یه، تۆ ده‌خه‌وی و چاوه‌کانت له یه‌ک

ده نيټ و سته مليكراوېش به ټاگايه، دوعات لى ده‌كات و چاوه‌كاني خوايش نه‌خه‌وتوه)).

كاتى پيغه‌مبه‌رى خواص (معاذى كوپى جبل) ره‌وانه‌ى يه‌مه‌ن كرد —
 فهرموده‌كه له ه‌ردوو كتيبي (صحيح) دا هاتوه — له فهرموده‌ى (ابن عباس) هوه، پيغه‌مبه‌رى خواص به (معاذى فهرموو: ((واتق دعوة المظلوم، فانه ليس بينها وبين الله حجاب) واته: خوټ له نزا و پارانه‌وه‌ى سته‌مليكراو بپاريژه، چونكه له نيوان نه‌و و خواى گه‌وره‌دا هيچ په‌رده‌يه‌ك نيبه)).

له پيوايه‌تيكى تردا^۱ له فهرموده‌ى (أبو هريره) وه: ((و دعوة المظلوم يرفعها الله فوق الغمام يوم القيامة، وتفتح لها أبواب السماء، ويقول الرب وعزتي لأنصرنك ولو بعد حين)) واته: نزا و پارانه‌وه‌ى سته‌مليكراو خواى گه‌وره له روژى قيامه‌تدا به‌رزى ده‌كاتوه به سه‌ر ه‌وره‌كه‌دا، ه‌موو ده‌رگاكانى ئاسمانى بو ده‌كرتته‌وه، خواى په‌روه‌ردگار: ده‌فهرمويت: سويند به عيززه‌تى خوټ ده‌بيټ سهرت بخه‌م نه‌گه‌ر دوايش خرا بيت)).

له ه‌ردوو كتيبي (صحيح)^۲ دا هاتوه له فهرموده‌ى (أبو موسى الاشعري) يه‌وه كه‌وا خوځشه‌ويست ﷺ فهرموويه‌تى: ((إن الله تعالى ليملئ للظالم حتى إذا أخذه لم يفلته)) وقرأ قوله تعالى: ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ﴾ هود: ۱۰۲، واته: به راستى خواى گه‌وره مؤله‌تى سته‌مكار ده‌دات، ه‌ر كاتي‌ك گرتى چير به‌رى نادات پاشان نه‌م ټايه‌ته‌ى خوئينده‌وه كه نه‌مه ماناكه‌يه‌تى: ((ټا به و شيوه‌يه‌ توله‌سه‌ندنى په‌روه‌ردگارى تو كاتي‌ك توله ده‌سينيت له خه‌لكى شار و ديه‌اته‌كان له حالي‌كدا كه ياخى و سته‌م پيشه‌بوون، به راستى توله‌سه‌ندنه‌كه‌ى زور به ئيش و سه‌خته)).

۱ - أخرجه البخاري (۲۴۴۸) ومسلم (۱۹) .

۲ - أخرجه الترمذي (۲۵۲۶) و(۳۵۹۸) وابن ماجه (۱۷۵۲) وأحمد (۳۰۴/۲ ، ۳۰۵ ، ۴۴۵) وابن حبان (۸۷۴ ، ۷۳۸۷) وصححه لشواهد الشيخ الألباني في (الصحيحه) (۲/ ۵۲۷ ، ۵۲۸) تحت حديث (۸۲۰) .

۳ - أخرجه البخاري (۴۶۸۶) ومسلم (۲۵۸۳) .

له (سنن ابن ماجه) و (صحيح ابن حبان) و جگه له وان^۱ له فرموده ی (جابر ی کورپی عبدالله) وه هاتوه کهوا پیغه مبهری خوا^۲ به کوچه رانی فرموو – نهوانه ی که له حبه شه گه پانه وه – : ((ألا تحدثوني بأعاجيب ما رأيتم بأرض الحبشة؟)).

قال فتية منهم: بلى يا رسول الله، بينما نحن جلوس مرت بنا عجوز من عجائزها رهابينهم تحمل على رأسها قلة من ماء، فمرت بفتى منهم فجعل إحدى يديه بين كتفها، ثم دفعها فخرت على ركبتيها فانكسرت قلتها، فلما ارتفعت التفتت إليه، فقالت: سوف تعلم يا غدر إذا وضع الله الكرسي وجمع الأولين والآخرين وتكلمت الأيدي والأرجل بما كانوا يكسبون فسوف تعلم كيف أمرى وأمرك عنده غدا، قال: يقول رسول الله ﷺ: ((صدقت صدقت! كيف يقدس الله أمة لا يؤخذ لضعيفهم من شديد هم)).

واته: ئايا باسى سه يرتيرين شتم بۆ ناکه ن له زهوى حبه شه دا بينيبيټتان؟ وتيان: به لى نهى پیغه مبهری خوا^۳، له کاتيکدا ئيمه دانيشتبويون پيره ژنيک له پيره ژنه کانی نهوان به تهنيشتماندا تيپه پى، گوزيه ک ئاوى به سر هه لگرتبوو، لاويکى نهوان به تهنيشتيديا تيپه پى و ده ستي خسته نيوان هه ردو شانى و پالى پيوه نا، نه ویش له سر هه ردو نه ژتوى کهوت و گوزه که ی شکا، کاتى هه ستا رووى لى کرد و گوتى: نهى سته مکار ده بى حالى تو چۆن بيت کاتى خوى گه وره کورسى داده نيټ و پيشينه کان و پاشينه کان کۆ ده کاته وه و ده ست و پيه کان دينيټه قسه باسى هه موو نهو کارانه ی نه نجامى دايټ ده کات، سبه ينى حالى من و حالى تو ده بينى لای خوى گه وره، ده ليټ: پیغه مبهری خوا^۴ فرمودی: راستى گوت.. راستى گوت.. خوى گه وره چۆن ئوممه تيک پيروژ ده کات له کاتيکدا حه قى سته مليکراو و لاوازه کانيان له به هيژ و سته مکاره کانيان نه که نه وه)).

ئوممه تى سته مکار به ره و نه مان ده پروات هه رچه نده موسلمان بيت و ئوممه تى دادپه روه رى ده مينيتټه وه و به رده وام ده بيت هه رچه نده بيپاوه پ بيت، هه روه کو (ابن

۱ – أخرجه ابن ماجه (٤٠١٠) وابن حبان (٥٠٥٨) وأبو يعلى (٢٠٠٣) وروي عن بريدة عند البيهقي في الكبرى (٩٥/٦)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (٤٥٩٧، ٤٥٩٨).

ټيميه^۱ ده لټت: ((خوای گه وره ده وله تي دادپه روه ري جيگير و دامه زراوی ده کات هرچه نده ده وله تيکي بيباوه پ بيټ و ده وله تي ستم جيگير و دامه زراوی ناکات هرچه نده ده وله تيکي موسلمان بيټ)).

جا سته مکړدن تاريخستانه له روژي قيامه تدا، چونکه له وي دهرهم و دينار و ريال و دولار نيه، به لکو (حسنات) و (سيئات) ه !!

له (صحيح البخاري)^۲ دا هاتوه له فهرموده ري (أبو هريره) وه که و پيغه مبهري خواص^۳ فهرموده ري: ((من كانت له مظلمة لأحد من عرضه أو شيء فليتحلله منه اليوم، قبل أن لا يكون دينار ولا درهم، إن كان له عمل صالح أخذ منه بقدر مظلمته، وإن لم تكن له حسنات أخذ من سيئات صاحبه فحمل عليه)) واته: هرکه سيک سته مي له که سيک کردوه (حقي که سيک ها به سهره وه) له هر روويه که وه با گهر دني خوې پي نازاد کات، پيش نه وه ري روژيک بيټ که نه ديناري تديا به و نه دهرهم، نه گهر کرده وه ري چاکی هه بيټ نه و ليی ده سينريټ و ده دريټ به سته مليکراوه که، به لام نه گهر چاکی نه بو نه و خرابه کاني نه و ده دريټه کوټي سته مکاره که دا)).

واته: له چا که کاني نه و ده دهن به براکي، نه گهر چا که و حه سته ناتي نه ما نه و له خرابه کاني براکي ده دريټه کوټي نه و دا و نه مجار فری ده دريټه دوژه خه وه !!

له (صحيح مسلم)^۲ دا هاتوه له فهرموده ري (أبو هريره) وه که و پيغه مبهري خواص^۳ فهرموده ري: ((أتدرون من المفلس؟ قالوا: المفلس فينا يا رسول الله من لا درهم له ولا متاع. فقال رسول الله ﷺ: إن المفلس من أمتي، يأتي يوم القيامة بصلاة وصيام وزكاة ويأتي وقد شتم هذا وقذف هذا وأكل مال هذا، وسفك دم هذا، وضرب هذا، فيعطى هذا من حسناته وهذا من حسناته، فان فنيت حسناته قبل أن يقضى ما عليه، أخذ من خطاياهم فطرحت عليه ثم طرح في النار)) واته: ثايا ده زانن مايه پوچ کييه؟ و تيان: مايه پوچ له ناو نيټه دا نه ري پيغه مبهري خواص^۳ که پاره و

۱ - انظر: مجموع الفتاوى (۶۳/۲۸) و الاستقامة (۲/۲۴۷) .

۲ - أخرجه البخاري (۲۴۴۹ ، ۶۵۳۴) .

۳ - أخرجه مسلم (۲۵۸۱) .

پول و شت ومه‌كى نه‌بيټ، پټغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فهرمووى: مايه‌پوچ له ئوممه‌ته‌كه‌ى من كه‌سيكه‌ كه له رۆژى قيامه‌تدا دټ نوټى كړوه و رۆژوى گرتوه و زه‌كانيشى داوه به‌لام جوټنى به‌ ئه‌م داوه و بوختانى بؤ ئه‌وه‌لبه‌ستوه و مالى ئه‌وى خواردوه و خوټنى ئه‌وى رشتوه و له كه‌سيكى ترى داوه، له چاكه‌كانى ده‌درټ به‌ ئه‌م و نه‌و، كاتيك ئه‌گر چاكه‌كانى ته‌واو بوو و هيشتا مافى خه‌لكى به‌ سه‌رييه‌وه مابوو ئه‌وه له تاوانه‌كانى ئه‌وان ده‌درټ به‌ سر ئه‌مدا، پاشان فري ده‌درټه‌ ناو ئاگره‌وه)).

كه‌سى سته‌مكار له رۆژى قيامه‌تدا دټ له گډه‌پانى لټپرسينه‌وه و له به‌ر ده‌ستى پادشاي پادشاكاندا، هه‌موو نه‌وانه‌ى سته‌مى لټيان كړوه له دونيادا ده‌وربه‌رى لى گرتوون، له هه‌موو لايه‌كه‌وه، هه‌ر يه‌ك له‌وان حق و مافه‌كه‌ى خوى ده‌ويټ، ئه‌مجار له چاكه‌كانى ئه‌و سته‌مكاره ده‌درټه سته‌ملي‌كراوه‌كان تاكو چاكه‌كانى ناميټيت و ته‌واو ده‌بيټ، ئه‌مجار له خراپه‌كانى سته‌ملي‌كراوه‌كان ده‌درټه كابرئى سته‌مكار، تاكو لاپه‌ره‌ى چاكه‌كان به‌ سپټى ده‌ميټنه‌وه! ئايا له بټرت چوه براكه‌م ئه‌و ساتانه‌ى كه له به‌ر ده‌ستى خوادا راوه‌ستاويت؟

سوټند به‌ خوا ده‌بى حقه‌ى هه‌موان بده‌يته‌وه به‌ بى كه‌موكوپى، هه‌ركه چاكه‌كانت ته‌واو بوو ئه‌وا له خراپه‌ى ئه‌وان ده‌درى به‌ كوټى تودا و ده‌گوټزيټه‌وه لاپه‌ره‌كه‌ى تودا... به‌لى... ئه‌مه خراپه‌كانى ئه‌و كه‌سانه‌يه تو سته‌م لى كړدبوو له دونيادا، بويه به‌ ناچارى سه‌رت بلند ده‌كه‌يته‌وه، گه‌ردنى تكا و پارانه‌وه‌ت به‌رز ده‌كه‌يته‌وه بؤ لاي په‌روه‌رگارى زه‌وى و ئاسمانه‌كان بؤ نه‌وه‌ى رزگارت بكت له‌وانه، بويه به‌ گوټيه‌كانى خوت ده‌بيسى و دلټ داده‌خورپټ به‌ بانگى خواى گه‌وره كاتى ده‌فه‌رمويت: ﴿الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ غافر: ۱۷، واته: له و رۆژه‌دا هه‌ركه‌س هه‌رچى كړوه پاداشت و توله‌ى كارى خوى ده‌بينى له‌ورۆژه‌دا هيچ جوړه سته‌م و غه‌ريك نيه‌ى، بى زياد وكه‌م هه‌موو كه‌سيك پاداشت و توله ئه‌درټه‌وه به‌ راستى خوا زوو و په‌له‌ه‌ حساب و لي‌كوټينه‌وه ده‌كات)).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفْلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ﴾ (٤٢) ﴿مُهْطِعِينَ مُقْنِبِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ﴾ (٤٣) (إبراهيم)، واته: هه‌رگیز تو وا بیر مه‌که‌ره‌وه که خوا له کاروکرده‌وه‌ی سته‌مکاران خافل و بی‌ئاگابیت، نه‌خیر، به‌لکو به‌هه‌موو کاریکیان زانا و ناگاداره، به‌لام بؤ ماوه‌یه‌ک مؤلوتیان دده‌دات، پاشان ده‌یانگری و توله‌یان لی ده‌سینیت وه‌کو ده‌فه‌رموی: هه‌ر بؤ نه‌و رۆژه دوايان ده‌خا و ده‌یانهل‌یت‌وه که نه‌وه‌نده سه‌خته گشت چاویت له ترسانا نه‌بله‌ق ده‌بن و له بزووتن ده‌که‌ون (٤٢) له ترسانا به‌په‌له به‌ره‌و جارچی خوا ده‌چن و به‌سه‌ر به‌ره‌و ئاسمان هه‌ل‌پراوی ناتوانی بی‌سوړینی، پیل‌ووی چاویشیان وه‌ستاوه و نایه‌ته خواره‌وه واته: له به‌ر قورس و گرانی نه‌و رۆژه چاوایان نه‌بله‌ق بو‌وه و نایترۆکینن و دل‌یشیان له هه‌موو هه‌ست و نه‌ستیک به‌تال و حه‌تاله (٤٣)).

دل‌ت له سنگت دینه‌ ده‌ره‌وه و ده‌گه‌نه گه‌ردنت هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ (غافر: ٢٨) واته: نه‌وانه له رۆژه نزیکه‌که‌ی قیامه‌ت بترسینه (آزفه) به‌کیکه له ناوه‌کانی رۆژی قیامه‌ت، بۆیه ده‌وتری (آزفه) چونکه نزیکه بیت، کاتی له ترس و هه‌یه‌تا گیان و دل‌ه‌کان ده‌گه‌نه گه‌روو و راده‌وه‌ستن به‌پیشخواردوویی دل‌ه‌کانیان پین له خه‌م و خه‌فه‌ت، نه‌و کات سته‌مکاران هه‌چ پشتیوان و دۆستیکیان نییه، بتوانی که‌لکیان پی بگه‌یه‌نی و هه‌چ تکا‌کاریکیشیان نییه، تکای وه‌ربگیردری، هه‌موو په‌یوه‌ندییه‌ک ده‌بچری)).

برا خۆشه‌ویسته‌که‌م له فلسطین... برا به‌پیزه‌که‌م له عیراق... له لوبنان... له نه‌فغانستان... له شیشان... ئه‌ی نه‌و که‌سه‌ی سته‌مت لی‌کراوه، ئه‌ی نه‌وانه‌ی خوینتان به‌ناه‌ق رڼاوه... ئه‌ی نه‌وانه‌ی جه‌سته‌یان پارچه‌ پارچه‌ کراوه، ئارام بگره و دل‌ته‌نگ مه‌به!!

أین الظالمون و أین التابعون لهم فی الغي بل أین فرعون وهامان؟

أين من دَوَّخُوا الدنيا بسطوتهم وذكرهم في الوري ظلم و طغيان؟
هل أبقى الموت ذا عزٍّ لعزته أو هل نجا منه بالسلطان إنسان؟
لا والذي خلق الأكوان من عدم الكلُّ يغنى فلا إنس و لا جان

واته: كوان سته مكاران و كوان شوينكه وتوانيان له گومپاييدا؟ به لگو كوا
فيرعون و هامان؟ كوان نه وانهی كه دونيايان قال كرديوو به دهسه لاتيان و يادی
نه وان له نيو دروستكراوه كاندا له سته م و سرکه شي؟ نایا مردن هيچ خاوهن
عيززه تيكي هيشتوته وه به هوی عيززه ته كه يه وه؟ يان نایا هيچ مروفتيك به هوی
سولتانه كه يه وه رزگاری بوه؟ نه خير سويند به و كه سهی كه بوونه وه ره كانی له
نه بوونه وه دروستكردوه، هه موو نامينن نه مروف و نه جنوكه)).

نهم به شه به پرسياریکی گرنګ كوتايي پی ده هينم، نه ویش بریتيه له وهی:
ثاڅو يه كه م شتيك خوی گه وره حوكمی له سر بدات له نيوان به نده كاندا چييه؟
بو وه لامی نهم پرسياره ده لئين: نه و شته خوينه.. نه مجار خوی گه وره حوكمی
خوی ده دات، خوین يه كه م مافه له مافي به نده كان، كه خوی گه وره حوكمی له سر
بدات له روژی قیامه تدا، نه وش بزانه هيچ جياوازی و درايه تيبه كه نيه له نيوان نهم
فه رموده و نه و فه رموده ی كه ده لئت: ((إن أول ما يحاسب عليه العبد: الصلاة))^۱
واته: يه كه م شتيك كه له روژی قیامه تدا به نده كان ليپرسينه وه يان له سر بكریت
نويژه)). جا ريوايه ته كه ی نيمامي (النسائي) نه و دوو ريوايه ته ی كو كر دوه ته وه،
پيغه مبهري خواص ده فه رمويت: ((أول ما يحاسب عليه العبد: الصلاة، و أول ما
يقضى بين الناس في الدماء))^۲ واته: يه كه م شتيك كه له روژی قیامه تدا به نده كان

۱ - أخرجه الترمذي في أبواب الصلاة، باب ما جاء أن أول ما يحاسب به العبد يوم القيامة الصلاة (٤١٣) ،
والنسائي كتاب الصلاة، باب المحاسبة على الصلاة (١ / ٢٢٢)، وابن ماجه، كتاب إقامة الصلاة ، باب أول ما
يحاسب به العبد الصلاة (١٤٢٥)، وأحمد (٢ / ٢٩٠ ، ٤٢٥)، وصححه الألباني في ((الصحيحة)) (١٣٥٨) من
حديث أبي هريرة (رحمه الله) .

۲ - أخرجه النسائي (٨٣/٧)، والطبراني في (الكبير) (١٠٤٢٥) ، وحسن الألباني سنده في الشواهد كما في
((الصحيحة)) (١٧٤٨) وصححه لغيره في (صحيح الترغيب) (٢٤٣٥) و (صحيح الجامع) (٢٥٧٢). وانظر كذلك
للجمع بين الحديثين (شرح مسلم) للنووي (١٦٧/١١) و فتح الباري لابن حجر (٤٠٤/١١).

ليپرسينه وه يان له سر بکړيت نويزه و په کم شتیک له روژي قيامه تدا له نيوان خه لکيدا حوکمی له سر بدریت خوینه)).

جا خوین حورمه تيکی مه زنی هیه، چونکه خوی گه وره خوی ژيانی به خشيوه ته خه لکی، بۆ هيچ که سيک نيه نه و حقه حه لال بکات، يان سنوره کانی خوی گه وره ببه زينيت و حه لالی بکات ته نها له ريگای شهره که ی خوی گه وره وه نه بيت، خوی گه وره ته نها خوی خه لکی باش ده ناسيت، خوی گه وره ده فهرمويت: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (الملك: ۱۴، واته: مه گر خوا نازانی کيی دروست کرده و چونی دروست کرده له کاتيکدا زور وردين و به ناگايه؟)).

جا هره وکو باسماں کرد خوین حورمه تيکی گه وره و مه زنی هیه، بۆيه خوین په کم شتیکه له نيوان بنده کاند حوکمی له سر بدریت له روژي قيامه تدا، هره وکو له هردو کتیبی (الصحيح) دا هاتوه له فهرموده ی (عبدالله ی کورپی مسعود) وه که وا خوشه ويستی خواﷺ فهرمويه تي: ((أول ما يقضى بين الناس يوم القيامة في الدماء)) واته: په کم شتیک له روژي قيامه تدا له نيوان خه لکيدا حوکمی له سر بدریت خوینه)).

به جوانی بیر له وه ره شهيه بکه ره وه خوی گه وره باسی کرده له کتیبه کهيدا و ده فهرمويت: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ (النساء: ۹۳) واته: هر که سيک به دهستی نه نقه ست مروفیکی خاوهن باور بکوژی سزا و تولی هر دوزخه و به هتا هتايش تييدا نه مينيتته وه غه زب و توورپه یی خوا له سره و نفرينيشی لی کرده وه و سزايه کی گه وره و قورسيشي بۆ ناماده کرده)).

با هيچ که سيک وا تينه گات نه و خوینه ی که دینه که مان به پيروزی زانيوه و حورمه تی روون کرده ته وه ته نها خوینی موسلمانانه، به لکو خوینه به شيوه يه کی گشتی له سنووری نه و شهریه ته ی خوی گه وره خوی دايريزاوه.

ده لټيم: با هيچ كه سيك وا تينه گات

جاريكي تر لټره دا باسي نه و فرموده يه ده كه م كه پټغه مبهري خوا (عبد الرزاق) له (المصنف) دا و (الطبراني) له (الكبير) و (الأوسط) دا (ابن حبان) له (الصحيح) دا و (البيهقي) له (سنن) ه كه يدا له فرموده ي (عمرو ي كوپي الحمق الخزاعي) يه وه به سه نه ديكي (صحيح) كه وا پټغه مبهري خوا (P) فرموده ي: ((من أمن)) واته: هه كه سي نه مانيدا به كه سيكي تر ((من أمن رجلا على دمه فقتله، فأنا برئ من القاتل وإن كان المقتول كافرا)) واته: هه كه سي نه ماني دا به كابريه ك له سر خوينه كه ي و نه مجار كوشتي، نه وا من له بكورزه كه به ريم و هه رچهنده نه گهر كابري كورواو كه سيكي بي باوه پ (بو)).

حه زم ده كرد و خوشحال ده بووم نټستا (فاتيكان) و (نه وروپا) و (نه مريكا) گوي بيستي نه م فرموده يه ي پټغه مبهري خوا (ابو ايه ن! تكام وايه چهنده خوشه ويست و برياه ك - نه وانه ي دليان بو دينه كه ي خوا ده سوتيت به شيوه يه كي گشتي و بو پټغه مبهريه كه يان (به تاييه تي - نه م چهنده وشانه م وه رگيترنه سر زمانه كان.

پټغه مبهري خوا (عبد الله ي كوپي عومه ر) وه: ((لن يزال المؤمن في فسحة من دينه، ما لم يصب دما حراما)) واته: كه سي نيماندار به رده وام وا له نيو فراواني دينه كه يدايه، تاوه كو خوينيكي قه ده غه كراو نه ريژي)).

جا بويي (عبد الله ي كوپي عومه ر) ده يفرموو: ((إن من ورطات الأمور، التي لا مخرج لمن أوقع نفسه فيها: سفك الدم الحرام بغير حله))^۱ واته: له كار ه گرفت و كار ه ساته كان نه وه يه هه رگيز رزگار بووني نييه نه گهر هاتوو كه سيك خوي

۱ - أخرجه البخاري - معلقاً - في ((التاريخ الكبير)) (۳/ ۳۲۲)، وابن حبان (۶۰۸۲)، والطيالسي (۱۳۶۹)، وعبد الرزاق (۳۰۰/۵)، والطبراني في (الكبير) (۲۰/ ۲۲۲، ۲۲۷، ۲۳۰) و (الأوسط) (۱۴۰۳) والبيهقي في ((الكبرى)) (۹/ ۱۴۲)، وابن أبي عاصم في (الأحاديث والمثاني) (۲۰۷۴) عن عمرو بن الحمق الخزاعي وله شواهد صححه بها الألباني في ((الصحيحة)) (۴۴۰).

۲ - أخرجه البخاري، كتاب الديات، باب قول الله تعالى: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ﴾ (النساء: ۹۳) (۶۸۶۲).

۳ - هه مان سر چاوه ي پيشوو (۶۸۶۳).

تيوه‌گلاند: رشتني خويني حه‌رامه به بئ حه‌لال كردني)).

هه‌روه‌ها له فه‌رمووده‌يه‌كي تر دا كه (أحمد و النسائي و الحاكم) ^١ ريوايه‌تيان كردوه له فه‌رمووده‌ي (معاوية) هوه، هه‌روه‌ها (ابوداود و الحاكم) ريوايه‌تيان كردوه له فه‌رمووده‌ي (أبو الدرداء) هوه كه وا پيغه‌مبه‌ري خوا ^ﷺ فه‌رموويه‌تي: ((كل ذنب عسى الله أن يفره، إلا من مات مشركاً، أو مؤمن قتل مؤمناً متعمداً)) واته: هه‌موو تاوانيك ريي تي ده‌چيټ و ره‌نگه خوا ليي خووش بيټ ته‌نها كه سيك نه‌بيټ كه به موشريكي مردووه يان كه سيكي ئيماندار به قه‌ستي كه سيكي ئيمانداري كوشتووه)).

ئه‌م نامه‌يه پيشكه‌شي براكانمي ده‌كه‌م له فلسطين و عيراق: واز له خوين رشتني موسلمان بهيئن.

برا به‌پيژه‌كه‌م له فلسطين و له عيراق: ئاگاداربه هه‌رگيز خويني برا موسلمانكه‌ت نه‌پيژي، چونكه به راستي گرفت و كيشه‌يه‌كه ده‌ربازيووني نيبه نه له دونيا و نه له دواړوژدا، باش بزانه خوين رشتني موسلمان حه‌رام و قه‌ده‌غه‌يه، له هه‌ردوو كتبي (الصحيح) ^٢ دا هاتوه له فه‌رمووده‌ي (أبي بكره) وه كه وا پيغه‌مبه‌ري خوا ^ﷺ له (حجى مالتاوايي) دا فه‌رمووي: ((فإن دماءكم وأموالكم وأعراضكم بينكم حرام كحرمة يومكم هذا في شهركم هذا في بلدكم هذا)) واته: بزنان كه وا خوين و سامان و ناموستان له سه‌رتان حه‌رامه وه‌كو حورمه‌تي ئه‌مپۆ له‌م مانگه‌تاندا و له‌م شاره‌تاندا)).

ئاخو ديمه‌نه‌كاني قيامه‌ت كوټايي پيهاټ؟ نه‌خيرو. له پاش ليپرسينه‌وه ته‌رازوو داده‌نريټ و داده‌مه‌زريټ، ليپرسينه‌وه بو پيشكه‌شكردني كرده‌وه‌كانه و ته‌رازوو بو ده‌رخستن و زانيني ئه‌ندازه‌كه‌يه‌تي، بو ئه‌وه‌ي پاداشت يان تو له به ئه‌ندازه‌ي كاره‌كه ببټ، ئه‌مه‌و چه‌ند باسيكي تر له به‌شي داهاتوودا باس ده‌كه‌ين انشاء الله، خواي بالاده‌ست و شكۆمه‌ند تاوانه‌كاني من و ئيوه داپوشي له دونيا و قيامه‌تدا.

١ - أخرجه أبو داود (٤٢٧٠) والحاكم عن أبي الدرداء، وأخرجه أحمد (٤ / ٩٩)، والنسائي كتاب تعميم الدم (٨١/٧)، والحاكم (٣٩١/٤) وقال: ((صحيح الإسناد))، ووافقه الذهبي، وصححه الشيخ الألباني لشواهد في ((صحيح الجامع)) (٤٥٢٤) و ((الصحيحة)) (٥١١) .

٢ - أخرجه البخاري (٦٧) وانظر (٤٤٠٦) ومسلم (١٢١٨) .

(تهرازوو) و (سيرات)

الميزان والصراف

خوشه ويستان... تهرازوو كيښه و باسيكي زور گرنګ و ترسناك و به شكويه..
 نيمه ي نيمانداري په كټاپه رست باوه پي بته ومان به تهرازوو هيه، هره ها
 باوه پيكي تهواومان هيه كه هيچ كه سيك شيوه و گوره بيه كه ي نازانيت ته نها
 خوي به خشنده و ميره بان نه بيت.

نوهش بزانه كه تهرازوو كړده وه كان يان بنده كان يان نامه ي كړده وه كان ي پي
 كيښانه و پيوانه ده كريت، به پي سي بوجووني زانايان^١، له پاشاندا باسي نوه
 ده كه ين - انشاء الله - به لام ليړه دا به جواني بير له و فرموده يه ي پيغه مبري
 موژده ده ري ترسيته ر ﷺ بكه روه هره وه كو له (مستدرک الحاكم)^٢ هاتوه به
 سه نه ديكي (صحيح) له فرموده ي (سلمان الفارسي) يه وه كه وا خوشه ويستي
 خوا ﷺ ده فرموي: ((يوضع الميزان يوم القيامة، فلو وزن فيه السماوات و الأرض
 لو سعت، فتقول الملائكة: يا رب لمن يزن هذا؟ فيقول الله تعالى: لمن شئت من خلقي،
 فتقول الملائكة: سبحانك ما عبدناك حق عبادتك)) واته: له روژي قيامه تدا تهرازوو
 داده نريت، نه گره وي و ناسمانه كان ي پي كيښانه بكرت جبي هه مووي ده بيته وه،
 فريشته كان ده لين: ئه ي په روه ردگار.. ئه مه يو كي كيښانه ده كات؟ خوي
 په روه ردگار ده فرموي: يو هر كه سيك ويستم له سه ري بيت له دروستكراوه كانم،

١ - راجعها بالتفصيل في (شرح الطحاوية) (ص ٢٣٠ - ٢٣٢ ط أولي النهى) و (معارج القبول) (٢/٨٤٥ - ٨٤٩) ط ابن القيم وابن عثان.

٢ - أخرجه الحاكم (٥٨٦/٤) وقال: هذا حديث صحيح على شرط مسلم ووافقه الذهبي، قال الألباني: وفيه نظر، ثم قال: وقد رواه الأجرى في (الشرعية) (٣٨٢) موقوفا على سلمان وإسناده صحيح وله حكم المرفوع لأنه لا يقال من قبيل الرأي، وصححه الشيخ الألباني لغيره في (صحيح الترغيب) (٣٦٢٦) وانظر (الصحيحة) (٩٤١).

فريشته کان ده لٽين: پاکی و بيگه ردي بۆ تو، به راستی حەقی تۆمان نه داوه له
په رستندا))

ئەمەش ئەوەمان بۆ دەسەلمێنیت کە وا تەرازوو هیچ کەسێک ئەندازە کە ی نازانیت
تەنھا خوای بەخشنده و میهرەبان نەبیت، مانای (لوسعت) واتە: (لوسعت گُفتاه أو
گُفتاه)) هەردوو مانە کە تەواوە.

خوای گەورە دەفەر مویت: ﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ
شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ﴾
(الانبیاء: ۴۷) واتە: بێ گومان رۆژی قیامەت ئێمە ترازووی دادپەرورەری دانەنیتین و
کرده وه کانیانی پێ ئەکێشین ئەوسا هیچ کەسێک کە مترین ستمی لێ ناكری چ له
چاك کاران، چ له خراپە کاران، تەنانەت ئەگەر کرده وه کانیانی به ئەندازە ی سەنگی
دەنکە گەردیلە یەکیشت بێت، ئێمە ئەیهێنین و ئامادە ی ئەکەین وه ئەوەندە بەسە بۆ
ئێمە کە به وردی ژمیریاری کرده وه کانیان بین)).

هەروەها خوای گەورە دەفەر مویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ (النساء: ۴۰)
واتە: بێ گومان خوا به سەنگی بچووکتین گەردیلە (زەرپەرە) ستم له هیچ کەس
ناکا)).

له فەرمووده یەکی قودسیدا هاتووە: ((یا عبادي، إني حرمت الظلم على نفسي
وجعلته بينكم محرماً فلا تظالموا)) واتە: ئە ی بەندە کانیان... من ستمم له سەر خۆم
حەرام کردووە و له نێوان ئێوه شدا حەرام کردووە، بۆیە هەرگیز ستم مەکەن)).

به جوانی بیر له و نایەتە بکەرەوه، خوای گەورە دەفەر مویت: ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي
الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ (۱۰۱) ﴿فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ﴾ (۱۰۲) ﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ
خَالِدُونَ﴾ (۱۰۳) ﴿تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ﴾ (۱۰۴) (المؤمنون) واتە: ئینجا

كاتى له جارى دووه‌دا فووكرا به شه‌پوردا (كه‌ره‌نادا) بۆ زیندوووبونه‌وه، ئیتر له بهر قورسى و ناره‌حه‌تى ئه‌و رۆژه‌یه‌ هېچ نه‌سه‌ب و خزمایه‌تیبه‌ك له نیوانیاندا ناخوینریتته‌وه، چونكه هه‌ر كه‌سه‌ى سه‌رقال و سه‌رگه‌رمه به كارى خۆیه‌وه و په‌رده‌ژى نییه، تا ئاوپ به لای خزمه‌كه‌یه‌وه بداته‌وه ته‌نها كرده‌وه‌ى چاك و بپواى چاك كه‌لكى ده‌بى بۆى و له یه‌كه‌تریش ناپرسن چونكه هه‌ر یه‌كه كارى خۆى هه‌یه (۱۰۱) ئینجا ئه‌و كه‌سه‌ى تاي ته‌رازووى كیشانه‌ى كرده‌وه‌كانى قورس و سه‌نگین بى ئه‌وه ئه‌وانه‌ن سه‌رفراز و رزگار ده‌بن (۱۰۲) هه‌ر كه‌سه‌ى كیش ته‌رازووى چاكه‌ى سووك بى، واته خراپه‌كانى له چاكه‌كانى زیاتر بیټ ته‌مانه ئه‌و كه‌سانه‌ن زیانیان به خۆیان گه‌یاندوه و گومرا و به‌دبه‌ختبوون و خۆیانیان له كیس چوه به هه‌تا هه‌تاییش له دۆزه‌خدا ئه‌مینه‌وه و هه‌رگیز رزگاریان نابیت (۱۰۳) شۆله و بلیسه‌ى ئاگر چوپاویان ده‌برژینى و لیوه‌كانیشیان هه‌لده‌قرچى (۱۰۴).

جا هه‌ر كه‌سه‌ى تاي ته‌رازووه‌كه‌ى قورستر بیټ ته‌گه‌ر به ته‌نها یه‌كه‌سه‌نه‌ش بیټ ئه‌وا ده‌رباز ده‌بیټ و به‌ختیار و كامه‌رانه، بۆیه هه‌رگیز هېچ چاكه‌یه‌كیش به كه‌م مه‌زانه، چونكه ته‌نها كه‌سه‌نه‌یه‌كه په‌نگه‌ بپیته‌هۆى ئه‌وه‌ى بجیته به‌هه‌شته‌وه و خواى گه‌وره ته‌رازووه‌كه‌تى پى قورس و سه‌نگین ده‌كاته‌وه، هه‌روه‌ها ره‌نگه ته‌نها خراپه‌یه‌كه (سیئه) به هه‌لاكه‌تدا بته‌بات و ته‌رازووه‌كه‌ت سووك بكات.

خواى گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ((فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ (٦) فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ (٧) وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ (٨) فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ (٩) وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ (١٠) نَارٌ حَامِيَةٌ (١١) القارعة)) واته: ئینجا ئه‌و كه‌سه‌كه له‌و رۆژه‌دا تاي كیشانه‌ى كرده‌وه‌كانى قورس بوو (٦) ئه‌وه له نیو گوزه‌ران و خۆشییه‌كى وادا ده‌بیټ خۆى پى رازییه (٧) به‌لام ئه‌و كه‌سه‌ش كه تاي كیشانه‌ى كرده‌وه‌كانى سووك بوو (٨) ئه‌وه دایكى ئه‌و دۆزه‌خه‌و باوه‌شى بۆ گرتۆته‌وه (٩) تق چوزانیت (هاویه) چیه؟ (١٠) ئاگرێكى ژۆرگه‌رمه (١١).

بۆیه هه‌رگیز هېچ كارێك به كه‌م مه‌زانه، ره‌نگه كارێكى بجووك بپیته‌هۆى ئه‌وه‌ى خواى گه‌وره به هۆیه‌وه رزگارت بكات له ئاگر، هه‌روه‌كو له فه‌رمووده‌یه‌كدا هاته‌وه:

((اتقوا النار ولو بشق تمره)) واته: خوتان له ناگر بپاريزن نه گه ربه له ته خورمايه كيش بيت)).

به لام ههركه سيك چاكه كان و خراپه كانى به كسان بوون، نهوا له نه هلى نه عراف ده بن له جيگايه كدا له نيوان به ههشت و دوزه خدا - به راي زوربه ي زانايان ^۱ - ، كه واته نه هلى نه عراف كومه له كه سيكن چاكه و خراپه يان وهكو يه كه و به كسانه، چاكه كانيان به به ههشتيان ناگه يه نيټ و له وه كه متره به هويه وه بچنه به ههشته وه، ههروه ها بوونه ته هوى نه وه ي له ناگر بيانپاريزيت، نه وانه نه هلى نه عرافن، نه هلى نه عراف كاتيك ته ماشاي نه هلى به ههشت بكن ده لئين: سلاوتان لى بيت، خواي گوره ده فهرمويت: ﴿وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يُمْرُقُونَ كَلًّا ۖ يُسَمِّنُكُمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (الأعراف)، واته: له نيوان ههردو دهسته كه دا به ههشتي و دوزه خي په رده شووره يه كه هيه و به سهر شووره كه ي نيوان به ههشت و دوزه خه وه كومه لى ژن و پياوى موسلمان هه ن، هه مووشيان به سه روسيما ده ناسن دوزه خيه كان به رووى رهش و به ههشتيه كانيش به رووى گهش و سپيانه وه و له ياراني به ههشت بانگ نه كهن و نه لئين: سلاوى خواتان له سهر بيت ياخوا له سزا و توله پاريزراو بن و هه ر له خوشيدا بن، شياوى باسه هيشتا هه ر له (نه عراف) قه تيس ماون و نه چوونه ته به ههشته وه و به تهمان تىي بچن، چونكه خوا ته ماحى ناوته به ريان (٤٦) كاتيكيش چاويان له به ههشتيه كان وه رده گيردري به ره و رووى دوزه خيه كان ده پروانن و به و حاله زور خراپه يانه وه ده يان بينن ده لئين: په روه ردگارمان! تكات لى ده كه ين مه مانخه ريزى نه وانه ي سته ميان كردوه. (٤٧)

جاريكى تر ده گه پينه وه بؤ باسه گرنگه كه: نه ویش بریتيیه له وه ئایا چى شتیك ده كړیته سهر ته رازوو؟

ههروه كو باسما ن كرد زانايان سى بؤ چوونيان هه يه له م باره يه وه:

۱ - راجع (تفسير ابن كثير) و (سورة الأعراف : ٤٧) و (تفسير الطبري) كذلك (الأعراف : ٤٦ ، ٤٧) .

يه‌كه‌م: ده‌لټين: كرده‌وه‌كانى ده‌خريټه سهر، وه‌كو يه‌كتاپه‌رستى و نوټز و روژوو و زه‌كات و حه‌ج و فه‌رمان كردن به چا‌كه و نه‌ه‌ى كردن له خراپه و بانگه‌واز بو دينى خوا ئاماده بوون له كوټر و مه‌جليسى زانستدا و گريان له ترسى خوادا و تا كوټاينى نه‌و هه‌موو كار و كرده‌وه چا‌كانه .

ره‌نگه كه سټك بلټ: چوټ نه‌و شتانه ده‌خريټه سهر ته‌رازوو له كاټي‌كددا نه‌وانه به‌ر جه‌سته نين؟ چوټ يه‌كتاپه‌رستى ده‌خريټه سهر ته‌رازوو؟ چوټ ترسى خوا و په‌ناگرتن به خوا و تكاكردن و گه‌پانه‌وه و پشت به‌ستن به خوا ده‌خريټه سهر ته‌رازوو؟

بو وه‌لامى نه‌م پرسيا ره ده‌لټين خواى گه‌وره به توانايه هه‌موو كار و كرده‌وه‌كان بگوټيټه به‌رجه‌سته و نه‌مجار له سهر ته‌رازووى دانا، بو نه‌وه‌ى ته‌رازوو كه قورس و سه‌نگين بټ يان ته‌رازوو كه سووك بټ، به پټى چا‌كه و خراپه‌كان، به‌لگه‌ش له سهر نه‌وه له فه‌رمووده‌ى پټغه‌مبه‌رى خوداوه ﷺ زوره، فه‌رموو براكه‌م هه‌ندى له وه به‌لگانه، يه‌كټك له وه به‌لگانه نه‌و فه‌رمووده‌يه كه (البخارى و مسلم) ريوايه‌تيان كردوه له فه‌رمووده‌ى (أبو هريره) وه كه وا خو‌شه‌ويست ﷺ فه‌رموويه‌تى: ((كلمتان، خفيفتان على اللسان، ثقيلتان في الميزان حبيبتان الى الرحمن: سبحان الله وبحمده، سبحان الله العظيم)) واته: دوو وشه هه‌ن، سووكن له سهر زمان، قورس و سه‌نگين له سهر ته‌رازوو، خو‌شه‌ويستن لاي خواى ميهره‌بان كه نه‌وانيش بريټين له: :: سبحان الله وبحمده، سبحان الله العظيم)).

خي‌راكه براكه‌م ته‌رازوو كه ت قورس و سه‌نگين بكه، له كاټي‌كددا تو ئټستا دانيش‌تويت، بزانه كه وا خواى گه‌وره نه‌و دوو وشه‌ى خو‌ش ده‌ويت، نه‌مه به‌رجه‌سته نيبه و ده‌خريټه سهر ته‌رازوو، خواى گه‌وره به‌و دوو وشه جوان و خو‌شه‌ويسته ته‌رازووى به‌نده‌ى ئيماندارى پټ قورس و سه‌نگين ده‌كات له روژى قيامه‌تدا.

هه‌روه‌ها له به‌لگه‌يه‌كى تر بو نه‌و بابته: نه‌و فه‌رمووده‌يه كه (أبو داود و الترمذي و أحمد) و جگه له وان ريوايه‌تيان كردوه له فه‌رمووده‌ى (أبو درداء) وه به

سه نه ديكي (صحيح) ۱ كهوا پيغه مبهري خوا ۲ فرموويه تي: ((ما من شيء أثقل في ميزان المؤمن يوم القيامة من حسن الخلق)) واته: هيچ شتيك نبيه قورس و سه نكين بيت له ته رازووي كه سي نيمانداردا له روژي قيامه تدا وهكو ره وشت جواني))
خيراكه براكه م ره وشتت جوان بكه ره وه له گه ل خواكه ي خو تدا، له گه ل پيغه مبه ره كه تدا ۳، له گه ل خيژانه كه تدا، له گه ل دايك و باوكتدا، له گه ل مندا له كانتدا و له گه ل دهرهاوسيكانتدا، له گه ل فرمانبهره كانتدا، له گه ل بهرپرسياره كه تدا له سر كاره كه ت.

ره وشتت جوان و چاك بكه ره وه به ته نها وشه يه كي جوان، به بزه يه كي شيرين، نه گه ر ناتوانيت له گه ل خه لگيدا به وشه ي ناسك و جوان مامه له بكه ي، يان به بزه يه كي شيرين، نه وا واز بيته له نازارداني خه لكي چونكه نه وه خو ي له خويدا ره وشت جوانييه.

نه مه نه گه ر كه سيك خراپه ي بو خه لكي نه بيت! نه ي چونه نه گه ر خو شي و شادي بخه يته دلي براكه ته وه؟ نه ي چونه نه گه ر به زه بيت به كه سي لواز و كه ساسدا بيته وه؟ نه ي چونه نه گه ر چاره سه ري نه خوشيك بگريته نه ستوي خو ت؟ نه ي چونه نه گه ر ده ستي كه سيكي نابينا بگريت و له ريكاكه بيه پيښته وه؟ نه ي چونه نه گه ر يارمه تي ماددي كه سيكي هه ژار و نه دار بده يت؟ نه ي چونه نه گه ر يارمه تي هه تيويك بده يت تاكو ده چيته مال و خيژاني خو ي؟ به راستي نه وه ره وشتيكي زور گه وړه و مه زنه له ره وشته كاني به نده ي نيماندار.

إِنَّمَا الْأُمَمُ الْأَخْلَاقُ مَا بَقِيَتْ فَإِنْ هُمَا ذَهَبَتْ أَخْلَاقُهُمْ ذَهَبُوا

واته: مانه وه ي هه ر نوممه تيک په يوه سته به ټاكار و ره وشته وه نه گه ر ټاكاره كانيان روشتت نه وا نه وانيش له ناو ده چن))..

سویند به خوا هم نوممه ته هه رگيز ريژ وپله و پايه به ده سته ميني ته نها له ريگاي ره وشت به رزيه وه نه بيت ټايا ده زاني پوخته ي هو ي ره وانه كردني

۱ - أخرجه أحمد (۴۴۲/۲ و ۴۴۶ و ۴۴۸) وأبو داود (۲۷۹۹) والترمذي (۲۰۰۲، ۲۰۰۳) والبخاري في (الأدب المفرد) (۲۷۲) قال الترمذي: هذا حديث حسن صحيح، وصححه الألباني في (الصحيحة) (۸۷۶).

پيغه‌مبېري ﷺ ته‌نھا له بهر نه‌م مه‌به‌سته بوه؟ خوښه‌ويست ﷺ ده‌فه‌رموټ: ((إنما بعثت لأتمم صالح الأخلاق))^۱ به راستي ئه‌وه كيښه‌ي ره‌وشت و ئه‌خلاقه، ئه‌وه‌ش بزانه خواپه‌رستي به بئ ره‌وشت و ټاكارۍ جوان سووډي بؤ خواوه‌نه‌كې نښه، هه‌روه‌ها زانست و زانبارۍ به بئ ره‌وشتي جوان هيچ به‌هايه‌كي نښه، چه‌ندان كه‌س هه‌ن وا ده‌زانن له خواوه‌نزيكن به‌لام دوورن له خواي گه‌وره‌وه! چه‌ندان كه‌س هه‌ن گوايه له خوا ده‌ترسن به‌لام بوټر و زيړه‌كن له به‌زاندي سنووره‌كاني خوادا!! چه‌ندان كه‌س هه‌ن قورټان ده‌خوينن به‌لام له ټايه‌ته‌كاني خوا بئ به‌شه!! كيښه‌كه كيښه‌ي ره‌وشت و ټاكارۍ جوانه ((وإن الله يبغض الفاحش البذيء))^۲ واته: خواي گه‌وره رقي له هه‌موو خراپه‌كاريكي زمانپيسه))

له فه‌رمووده‌يه‌كدا كه (ابو داود) و (أحمد) و (ابن حبان) به سه‌نه‌ديكي (صحيح)^۳ له فه‌رمووده‌ي (عائيشه) ى دايكي ئيماندارانه‌وه رڼوايه‌تيان كړدوه كه‌وا پيغه‌مبېري ﷺ ده‌رموويه‌تي: ((إن المؤمن ليدرك بحسن خلقه درجة الصائم القائم)) واته: كه‌سي ئيماندار به ره‌وشت جواني ده‌گاته پله‌ي رڼووانيك به‌رده‌وام شه‌ونويژ (بكات) ره‌وشت به‌رزي ده‌خريسته سه‌ر ته‌رازو، خواي گه‌وره له رڼوي قيامه‌تدا ته‌رازووي كه‌سي ئيماندارۍ پئ قورس ده‌كات، كړده‌وه‌كان هه‌رچه‌نده به‌رجه‌سته نه‌بن ئه‌وا خواي گه‌وره ده‌يگورپټه به‌رجه‌سته و ته‌رازووي پئ قورس ده‌كات.

له (صحيح مسلم)^۴ دا هاتوه له فه‌رمووده‌ي (النواس ى كوپي سمعان) هوه كه‌وا خوښه‌ويست ﷺ ده‌رموويه‌تي: ((يؤتى يوم القيامة بالقرآن وأهله الذين كانوا يعملون به تقدمه سورة البقرة وآل عمران، كأنهما غمامتان، أو ظلتان سوداوان، بينهما شرق

۱ — أخرجه أحمد (۳۸۱/۲) والبخاري في (الأدب المفرد) (۲۷۵) عن أبي هريرة وصححه الألباني في (الصحيحة) (٤٥) .

۲ — وهو جزء من الحديث قبل المتقدم : (ما من شيء أثقل .....)

۳ — أخرجه أبو داود، كتاب الأدب باب في حسن الخلق (٤٧٩٨)، وأحمد (٦٤/٦ ، ٩٠)، وابن حبان (٤٨١) ، والبيهقي في (الشعب) وصححه الشيخ الألباني في ((المشكاة)) (٥٠٨٢)، وصحيح أبو داود .

۴ — أخرجه مسلم (٨٠٥) والرواية الثانية عند مسلم برقم (٨٠٤) .

أو كَانَهُمَا حَزْقَانِ مِنْ طَيْرِ صَوَافٍ، تَحَاجَّانِ عَنْ صَاحِبِهِمَا)) واته: له روژی قیامه تدا قورئان و نه وانه ی کاریان به قورئان ده کرد ده هیئن، سوره تی (البقره و ال عمران) پیښیان که وتوون، له سهر شیوه ی دوو په له هه وریان له سهر شیوه ی دوو که پری ره ش، یان له سهر شیوه ی دوو کومه له بالنده ی ریزکراو، ده بڼه به لگه بڼه خاوه نه کانیا)).

له ریوایه تی (أبو أمامه) هوه که هر (صحیح مسلم) دا هاتوه ده فهرمویت: ((فإنهما تأتيان يوم القيامة كأنهما غمامتان أو كأنهما غيايتان أو كأنهما فرقان من طير صواف، تحاجان عن صاحبهما)).

به راستی فهرمووده یه که له وپه پری ناسکی و جوانیدایه !!

نیستاش فهرموو گوی له و فهرمووده سه یره بگره که ئیمامی (البخاری و مسلم)^۱ له فهرمووده ی (أبو سعید الخدری) یه وه ریوایه تیان کرده که وا خوشه ویست رضی الله عنه فهرموویه تی: ((یؤتی بالموت کهیئة کبش أملح، فینادی مناد: یا أهل الجنة، فیشرئبون وینظرون، فیقول: هل تعرفون هذا؟ فیقولون: نعم، هذا الموت، وکلهم قد رأه. ثم ینادی: یا أهل النار، فیشرئبون وینظرون، فیقول: هل تعرفون هذا؟ فیقولون: نعم، هذا الموت، وکلهم قد رأه، فیذبح. ثم یقول: یا أهل الجنة خلود فلا موت، ویا أهل النار خلود فلا موت. ثم قرأ: ﴿وَأَنذِرْهُمْ یَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِی غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا یُؤْمِنُونَ﴾ (مریم: ۳۹) واته: له روژی قیامه تدا مردن ده هیتریت له سهر شیوه ی به رانیکی ره ش و سپی بانگده ریک بانگ ده کات: نه ی خه لکی به هه شت، نه وانیش هه موو سهر به رزده که نه وه و ته ماشا ده که ن، پییان ده لی: ئایا نه مه ده ناسنه وه؟ نه وانیش ده لئین: به لی، نه وه مردنه، هه موویان بینویانه، پاشان بانگ ده کات: نه ی خه لکی ناگر، نه وانیش هه موو سهر به رزده که نه وه و ته ماشا ده که ن، پییان ده لی: ئایا نه مه ده ناسنه وه؟ نه وانیش ده لئین: به لی، نه وه مردنه، هه موویان بینویانه، پاشان به رانه که (مردن) سهرده پردی، پاشان ده لی: نه ی خه لکی

به هشت نه مری بۆ ئیوه یه و چیت مردن نه ما، ئه ی خه لکی ناگر نه مری بۆ ئیوه یه و چیت مردن نه ما، نه مجار نه و ئایه ته ی خوینده وه که نه مه ماناکه یه تی: ((له پۆژی ئاهوو ناله و خه م و خه فه ت و په شیما نی (یوم الحسره) ناگاداریان بکه و بیانترسینه نه و کاته له لایه ن خوای په رورده گاره وه بریار ده درئ که ده سته یه ک بۆ به هشت و ده سته یه کیش بۆ دۆزه خ ره وانه بکرین، که چی نه وانه هیشتا له غه فله تدان و به خۆیان نه زانیوه و خۆشیان بره و بواردوه و ددان به زیندوو بوونه وه و پاداشت و تۆله شدا نانین)).

جا یه که م بۆچوون له بۆچوونی زانایان نه وه ی که ده خریقه سه ر ته رازوو: کار و کرده وه کانه .

بۆچوونی دووه م: نه وه ی که ده خریقه سه ر ته رازوو: به نده که خۆیه تی، یان ته رازوه که قورس ده کات یان سووکی ده کات، ئایا به پێی قه له وی و که ته یی یه ؟! نه خیر هه رگیز شتی وا نییه ... هه روه ها به پێی له پ و لاوازی و که م گۆشتی نییه ... به لکو به پێی ئیمان و کرداری چاکه یه .. ته رازوه کانی دونه جیاوازن له ته رازوه کانی قیامه ت.. خه لکیش له دونه دا ته رازوو دیکه یان هه یه که له ته رازوو خوای گه وره جیاوازه .

ئیمامی (البخاری و مسلم)^۱ له فه رموده ی (أبو هريره) وه ریوایه تیان کردوه که وا پیغه مبه ری ئازیز عليه السلام فه رمویه تی: ((إِنَّهُ لَيُؤْتِي بِالرَّجُلِ الْعَظِيمِ السَّمِينِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَلَا يَزِنُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ)) وقال: أقرءوا: ﴿فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا﴾ (الكهف: ۱۰۵) واته: له رۆژی قیامه تدا پیاویکی گه وره و قه له و دینن، که چی لای خوای گه وره کیشی باله می شیکێ نییه، فه رموی: نه و ئایه ته بخویننه وه: که نه مه ماناکه یه تی:

(ئینجا ئیمه ش له رۆژی قیامه تدا هیه ته رازوو میزانیکێ سه نگینیان بۆ دانانین واته: هیه نرخ و بایه خیکیان نابێ).

كه سټيكي قه‌لو و گوشتنه، كه سټيكي گه‌وره و مه‌زنه، جيگه‌په‌كي تايبه‌تي خوي مه‌په، كه ساپه‌تي خوي مه‌په، ري‌زو و شكوي خوي مه‌په له نيوان خه‌لكېدا، پله‌وپاږه‌ي تايبه‌تي مه‌په، به‌لام نيمان و ته‌قواي نښه، نه‌و كه‌سه كي‌شي مي‌شيكي نښه لاي خوي گه‌وره !! يو...؟ چونكه خوي گه‌وره خوي فهرموويه‌تي: ﴿وَإِنْ أَكْرَمَكُمُ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفَقَكُمُ﴾ (الحجرات: ۱۲) واته: بي گومان به‌ري‌زتريشان لاي خوا، نه‌وه‌تانه كه به ته‌قواتر و خو پاريزتر بيت وه له سنوره‌كاني خوا نه‌ترازيت)) له (مسند أحمد)^۱ دا به سه‌نه‌ديكي (حسن) هاتوه له فهرمووده‌ي (عبدالله ي كورپي مسعود) هوه كه‌وا سيواكي له داره‌كه‌ي ده‌كرده‌وه كه پټي ده‌لټن (أراك)، (ابن مسعود) يش هردوو لاقه‌كاني (پټيه‌كاني) باريك بوو، به هوي باكه‌وه پټيه‌كاني ده‌ركه‌وت، بويه خه‌لكه‌كه پټي پټكه‌نين، پټغه‌مبه‌ري خوا عليه‌السلام فهرمووي: ((مم تضحكون؟)) قالوا: يا نبي الله، من دقة ساقيه . فقال: ((والذي نفسي بيده، لهما أثقل في الميزان من أحد)) واته: به چي پټده‌كه‌نن؟ نه‌وانيش وتيان: نه‌ي پټغه‌مبه‌ري خوا عليه‌السلام به باريكي هردوو پټيه‌كاني، نه‌ويش فهرمووي: سوپند به‌و كه‌سه‌ي گياني مني به ده‌سته، هردوو پټيه‌كاني له روژي قيامه‌تدا و له‌سه‌ر ته‌رازوو له كيوي نوحود قورسترن)).

الله أكبر!! خوا له (ابن مسعود) رازي بيت، به راستي نه‌وه شايبه‌تبه‌كي سه‌يره يو (ابن مسعود)! چونكه ته‌رازووه‌كاني دونيا به پټي گه‌وره‌يي و كه‌ته‌بييه! به‌لام ته‌رازووه‌كاني دواړوژ وا نښه، به‌لكو به پټي ته‌قوايه: ﴿وَإِنْ أَكْرَمَكُمُ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفَقَكُمُ﴾

به جواني بير له‌و فهرمووده گرنه‌ه بكه‌ره‌وه، له (صحيح البخاري)^۲ دا هاتوه له فهرمووده‌ي (سهل ي كورپي سعد الساعدي) په‌وه ده‌لټت: كابرايه‌ك به ته‌نيشت

۱ - أخرجه أحمد (۴۲۰/۱) والطائلسي (۳۵۵) عن ابن مسعود وله شاهد، أخرجه أحمد (۱۱۴/۱)، والبخاري في (الأدب المفرد) (۲۳۸) عن علي، وصححه الألباني بطرقه في (الصحيحه) (۲۷۵۰) .

۲ - أخرجه البخاري (۵۰۹۱) .

پيغه مبهري خواوه ﷺ روښت نه ویش فهرمووی: ((ما تقولون في هذا؟)). قالوا: حري إن خطب أن ينكح، وإن شفع أن يشفع، وإن قال أن يستمع. قال: ثم سكت، فمر رجل من فقراء المسلمين، فقال: (ما تقولون في هذا؟). قالوا: حري إن خطب أن لا ينكح، وإن شفع أن لا يشفع، وإن قال أن لا يستمع. فقال رسول الله ﷺ: (هذا خير من ملء الأرض مثل هذا)) واته: ئايا دهرباره ی نه م پیاوه چی ده لئین؟ وتیان: شایسته ی نه وه یه نه گهر داوای ژن بکات پټی بدریت، نه گهر شه فاعهت بۆ که سټک بکات شه فاعه ته که ی وه رگری، نه گهر قسه ش بکات گوی له قسه کانی بگریټ. وتی: نه مجار بیده نگ بوو، کابرایه ک موسلمان ی هه ژار تپه پری، فهرمووی: ئايا دهرباره ی نه م پیاوه چی ده لئین؟ وتیان: شایسته ی نه وه یه نه گهر داوای ژن بکات پټی نه دریت، نه گهر شه فاعهت بۆ که سټک بکات شه فاعه ته که ی وه رنه گری، نه گهر قسه ش بکات گوی له قسه کانی نه گریټ. نه و جا پيغه مبهري خواوه ﷺ فهرمووی: نه مه باشته له و به نه دازه ی هه موو زه وی)).

که واته: بهنده که خوی ده خریته سر ته رازوو.

لیره دا پرسیارک هه یه له وپه پری گرنگیدایه، نه ویش نه وه یه: ئايا کیشی من چهنده لای خوی گهره؟ ئايا تا کو ئیستا نه و پرسیاره مان له خومان کردوه؟ بئگومان پیم ده لئیت: چۆن کیشی خۆم لای خوی گهره بزانم؟ من پیت ده لئیم: نه وه ده زانیت له ریگای مامه له کردنت له گه ل دایک و باوکتدا، له گه ل خیزان و منداله کانتدا، به راستگویی وه فا و سپارده و ته قواکهت، به راستی ترمومتریکی گرنگه ده توانی خۆتی پی بیوی! بۆیه براهم له خوا بترسه بۆ نه وه ی خوی گهره ته رازوو کهت قورس بکات له و روژه ی که هیچ شتیک ته رازوو قورس ناکات ته نها کاری چاکه نه بیت.

بۆچوونی سییه م: نه وه ی که ده کیشریت: نامه ی کار و کرده وه کانه.

نه وانه ی نه م بۆچوونه یان هه یه نه و فهرمووده یان کردوته به لگه که (أحمد و

الترمذي و ابن ماجه) و جگه له وان ريوايه تيان كړدوه به سه نه دنيكي (صحيح) له
 فهرموده ي (عبدالله ي كوپي عمرو) هوه كه وا خوښه ويست ﷺ فهرمويه تي: ((ان
 الله سيخلص رجلا من امتي على رؤوس الخلائق يوم القيامة، فينشر عليه تسعة
 وتسعين سجلا، كل سجل مثل مد البصر، ثم يقول: أتتكر شيئا من هذا؟ أظلمك
 كتبتي الحافظون؟ فيقول: لا يا رب، فيقول: أفلك عذر؟ فيقول: لا يا رب، فيقول:
 بلى، إن لك عندنا حسنة، فإنه لا ظلم عليك اليوم، فيخرج بطاقة فيها: أشهد أن لا
 إله إلا الله وأشهد أن محمدا عبده ورسوله، فيقول: أحضر وزنك، فيقول: يا رب، ما
 هذه البطاقة مع هذه السجلات؟ فيقول: فإنك لا تظلم، قال: فتوضع السجلات في كفة،
 والبطاقة في كفة، فطاشت السجلات، وثقلت البطاقة، فلا يثقل اسم الله شيء)) واته:
 خواي گه وره له روژي دواييدا پياوړي له نوممه ته كه م ده هينيت و له پيش چاوي
 هه موو خه لگي رايده وه ستي نيت، نه وه ت و نو په رتوكي بو بلاو ده كاته وه هر
 په رتوكيكي چه ند چاو بر ده كات نه وه نده دريژه، پاشان ده فه رموي: نايا نكولي له
 هيچ له و تاوانانه ده كه يت؟ نايا فريشته نوسه ره كانم سته ميان ليتكردوه؟ ده ليت:
 نه خير نه ي په روه ردگارم! نه ویش ده ليت: نايا هيچ پاساو و بيانويه كت هه يه؟ يان
 هيچ چا كه يه كت هه يه؟ نه ویش ماو ه يه ك بده ننگ ده بيت و پاشان ده ليت: نه خير
 نه ي په روه ردگارم! خواي گه وره ده فه رموي: به لي تو يه ك چا كه ت لاي نيمه هه يه،
 نه مړو هيچ سته ميكت لي ناكريت، نه مجار پليتيكي بو ده رده كريت تييدا نوسراوه
 ((أشهد أن لا اله الا الله وأشهد أن محمدا عبده ورسوله))، ده فه رموي: بيهين
 بيكيشن، له و كاته دا نه و ده ليت: نه ي په روه ردگارم نه م پليته چييه له به رانه ر نه و
 هه موو په رتووكانه، نه ویش ده فه رموي: تو نه مړو هيچ سته ميكت لي ناكريت،
 پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموي: په رتووكه كاني بو ده خريته تايه كي ته رازووه كه و

۱ - أخرجه أحمد (۲۱۳/۲) والترمذي (۲۶۲۹) وقال: هذا حديث حسن غريب، وابن ماجه (۴۳۰۰) وصححه
 الألباني في (الصحيحة) (۱۳۵)، قال العلامة الألباني: ((وفي الحديث دليل على أن ميزان الأعمال له كفتان
 مشاهدتان وأن الأعمال وإن كانت أعراضاً فإنها توزن، والله على كل شيء قدير، وذلك من عقائد أهل السنة
 والأحاديث في ذلك متضافرة، وإن لم تكن متواترة) انظر: (شرح العقيدة الطحاوية) (۳۵۱ _ ۳۵۲) ط المكتب
 الإسلامي .

پليته‌كش له و تاكه‌ي تريدا، فه‌رمووي: تاي په‌رتوكه‌كان به‌رزبوويه‌وه و پليته‌كه له و هم‌موه قورستر بوو، فه‌رمووي: بېگومان هيچ شتيك نيبه له به‌رانبه‌ر ناوي خواي گه‌وره‌دا قورس بېټ)).

نه‌ي خودايه له سهر په‌كتابه‌رستي بمانزيته و له سهر په‌كتابه‌رستي گيانمان بكيشه و له گه‌ل كوټه‌لي په‌كتابه‌رستاندا حه‌شرمان بكه له ژير نالاي پيشه‌واي په‌كتابه‌رستان و پيشه‌نكي پياوچاكاندا، پيغه‌مبه‌ري خوشه‌ويست و گه‌وره‌ي هم‌موو پيغه‌مبه‌ران ﷺ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء: ۴۸).

خواي په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (۶۵) بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ (۶۶) (الزمر) واته: سويند نه‌خوم كه بې گومان وه‌حي كراوه بو تو و بو نه‌و په‌يامبه‌رانه‌ي به‌ر له تو بوون: كه نه‌گه‌ر گريمان به‌ هاويه‌ش قايل ببيت بو خوا، نه‌وه بې گومان هم‌موو كرده‌وه‌كانت پووجه‌ل ده‌بي و له زيانمندانيش ده‌بيت (۶۵) نه‌خير، هه‌رگيز به‌ گوييان نه‌كه‌يت به‌لكو ته‌نها هه‌ر خوا به‌پرسته و له شوكرانه بزيتران به (۶۶).

له هه‌ردووكتيبي (صحيح) دا هاتوه له فه‌رمووده‌ي (عباده‌ي كورپي الصامت) هوه كه‌وا خوشه‌ويست ﷺ فه‌رموويه‌تي: ((من قال: أشهد أن لا اله الا الله وحده لا شريك له، وأن محمداً عبده ورسوله، وأن عيسى عبدالله، وابن أمته، وكلمته ألقاها الى مريم، وروح منه، وأن الجنة حق وأن النار حق، أدخله الله من أي أبواب الجنة الثمانية شاء)).

باش بزانه كه په‌كتابه‌رستي ناوي ژيانه گه‌وره‌ترين (اكسير) ه، (الاكسير: ده‌رمانيكه له زيوي ده‌دهن و ده‌بيت به‌ نالتون) ۲ نه‌و ناوه‌ي نه‌گه‌ر ته‌نها

۱ - أخرجه البخاري (۳۴۳۵) ومسلم (۲۸) .

۲ - فه‌ره‌نكي ده‌ريا / رزگار كريم .

گه‌رديله‌یه‌کی بخړيته سهر چيای تاوان و گوناوه‌كان ده‌توټته‌وه و وردو خاشی ده‌کات، له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتوه له فەرموده‌ی (أبو ذر) هوه ده‌لټت: پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ فەرمووی: ((يقول الله: ومن لقيني بقراب الأرض خطيئة لا يشرك بي شيئاً لقيته بمثلها مغفرة)) واته: خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: نه‌گه‌ر به نه‌ندازه‌ی هه‌موو زه‌وی به تاوانه‌وه پټم بگات و به من گه‌یشت هاوه‌لی بۆ من بریار نه‌دابوو نه‌وا به نه‌ندازه‌ی هه‌موو زه‌وی به لی خۆش بوونه‌وه‌وه پټ ده‌گه‌م)).

له پړوايه‌ته‌که‌ی (الترمذي)^۲ دا هاتوه له فەرموده‌ی (أنس) هوه ده‌لټت: گوټم لی‌بوو پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ فەرمووی: ((يا ابن آدم، إنك ما دعوتني ورجوتني غفرت لك على ما كان فيك ولا أبالي. يا ابن آدم، لو بلغت ذنوبك عنان السماء ثم استغفرتني غفرت لك ولا أبالي. يا ابن آدم، إنك لو أتيتني بقراب الأرض خطايا ثم لقيتني لا تشرك بي شيئاً لأتيتك بقرابها مغفرة)) واته: نه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م! تۆ هه‌ر کاتیک هاوارم پټ بکه‌یت و داوام لی بکه‌یت و تکام لی بکه‌یت نه‌وا لی‌ت خۆش ده‌بم هه‌رچی شتیکت کردب‌ی هه‌رگیز باکم نییه. نه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م! نه‌گه‌ر تاوانه‌کانت گه‌یشتنه ئاسمانه‌كان نه‌مجار داوای لی‌خۆشبوونت لی کردم نه‌وا لی‌ت خۆش ده‌بم و هیچ باکم نییه، نه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م! نه‌گه‌ر به نه‌ندازه‌ی هه‌موو زه‌وی به تاوانه‌وه پټم بگه‌ی به من گه‌یشتی هاوه‌لت بۆ من بریار نه‌دابوو نه‌وا به نه‌ندازه‌ی هه‌موو زه‌وی به لی خۆش بوونه‌وه‌وه پټ ده‌گه‌م)).

جا ئیمان بریتییه له گوتن به زمان و باوه‌په‌ینان به دل و کردار به نه‌ندام و په‌له‌كان، ئیمان ته‌نها وشه‌یه‌ك نییه له سهر زاره‌كان دووباره بکړيته‌وه، یان دوکه‌لټکه و به هه‌وا‌دا بفریت! بۆیه ده‌بی نه‌و ئیمانه بگوردریته کرده‌وه و کاری پټ بکړیت.

مه‌به‌ست له هینانه‌وه‌ی نه‌م فەرموده‌یه نه‌وه‌یه: هه‌ندی له نه‌هلی زانست و زانیاری ده‌لټن: کرده‌وه‌كان کیشانه ده‌کرین، هه‌ندیکیان ده‌لټن: به‌نده‌که خوی

۱ - أخرجه مسلم (۲۶۸۷) .

۲ - أخرجه الترمذي في (السنن) (۳۵۴۰) وقال: وهذا حديث غريب لا نعرفه الا من هذا الوجه (۱) - هـ وله شاهد عند أحمد (۱۴۸/۵ ، ۱۶۷) عن أبي ذر وحسنه بشواهد الألباني في (الصحيحة) (۱۲۷) .

ده‌خړټه سر ته‌رازو و كېشانه ده‌كړټه، هه‌نديكيان ده‌لټن: نامه‌ی كرده‌وه‌كان ده‌خړټه سر ته‌رازو، منيش ده‌لټم: هه‌رگيز كېشه نښه نه‌گر ئه‌و سى بۆچوونه كۆ بكه‌ينه‌وه و بلټين به‌نده‌كه به كرده‌وه و نامه‌ی كرده‌وه‌كانښه‌وه ده‌خړټه سر ته‌رازو له بهر ده‌ستی خواى به‌خشنده و مېهره‌باندا، نامه‌وئ له‌وه زياتر له سر ئه‌و شتانه برؤم، ئه‌گر ته‌رازو دانرا و جيگر بوو، لټپرسينه‌وه كوټايي پټهات، بريارى پاداشت و سزا درا له پاش لټپرسينه‌وه و ته‌رازو، لټپرسينه‌وه برټييه له ده‌رخستن و ديارى كردنى كاره‌كان و ته‌رازو روونكردنه‌وه‌ی ئه‌ندازه‌كه‌يه‌تى، بۆ ئه‌وه‌ی پاداشت و سزا به گوږه‌ی كاره‌كه بټت.

ده‌لټم: كاتى خواى گه‌وره له لټپرسينه‌وه‌ی به‌نده‌كان بوه‌وه و بريارى پاداشت و سزا درا، ئه‌مجار فه‌رمان ده‌كات به دامه‌زراندنى سيرات (الصراط) له سر دۆزه‌خ، ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان بمانپاريزه !! ئايا له پاش لټپرسينه‌وه و ته‌رازو سيرات (الصراط) هه‌يه ؟ به‌لئى، له سر پشنى دۆزه‌خ يان له سر دۆزه‌خ سيرات (الصراط) داده‌نرټت، واته دۆزه‌خ ده‌كه‌ويت ژيره‌وه‌ی سيرات (الصراط) هه‌مووان ده‌بټت به سه‌ريدا تټپه‌رن !!

خواى گه‌وره ده‌فه‌رموټ: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ۖ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ (مریم) واته: ئه‌ی خه‌لكينه ! ئيللا ده‌بى هه‌موو نزيكى ئاگرى دۆزه‌خ ببه‌وه و به سر پرده‌كه‌ی سيراتدا تټپه‌رن له ته‌فسيريكى تردا ده‌لټت: ده‌بى هه‌موو به سر دۆزه‌خدا تټپه‌رن، ئه‌مه‌ش برپاريكه له لايه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه بۆ ئه‌وه دراوه و براوه‌ته‌وه و شتيكى حه‌ميه (۷۱) پاش تټپه‌رپوونى هه‌موان به سر ئاگرى دۆزه‌خدا ئه‌وجا ئه‌وانه‌ی كه پاريزگار و خواناس بوون له ئاگره‌كه رزگاريان ئه‌كه‌ين...))

ئه‌ی خودايه من و ئيوه له ته‌قواكاران بگيرټت.

ئه‌مجار خواى گه‌وره ده‌فه‌رموټ: ﴿وَنَذِرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًّا﴾ (مریم: ۷۲) واته: سته‌مكارانيش له ناو دۆزه‌خدا ده‌سته ئه‌ژنق ده‌هټلټه‌وه...))

پرسياره‌كه لټره‌دا ئه‌وه‌يه: سيرات (الصراط) چيه ؟ سيرات (الصراط) له زمانى عه‌ره‌بيدا واته: رڼگايه‌كى روون و ره‌وان، هه‌ر به‌و مانايه (جريس) له شيعرئىدا به

کاری هیناوه کاتیک ستایشی (هشام ی کوپی عبدالملك) دهکات و دهلیت:

أمیر المؤمنین علی صراط إذا اعوج الموارد مستقیم^۱

به لام مانای سیرات (الصراط) له شهردا: نه و پردهیه که له سهر دۆزه خ داده مزریت و هه موو خه لگی به سهریدا تیده په پین.

زانایان له مه بهستی (ورود النار) له و ئایه ته دا چهند بۆچوونیکیان ههیه^۲:

هه ندی له زانایان ده لێن: (الورود) مانای (الدخول) ده گریته وه واته چوونه ژووره وه، به سهر سیرات (الصراط) دا تیده په پین واتا هه موو که سیک به سهر دۆزه خدا تیده په پیت، هه موو چاکه کار و خراپه کاریک، به لام خوای گهره نه و ئاگره ده گورپته ساردی و سه لامه تی بۆ ته قواکاران، هه روه کو چۆن بۆ پیغه مبه ر (ئیبراهیم) کردی.

بۆچوونی دوهم: که نه ویش وته ی زۆربه ی زانایانه (جمهور) و منیش هه مان بۆچوونم هه یه و باوه پیم پییه تی، (الورود) مانای (المرو) دیت واته په پینه وه، هه یچ کیشه یه ک نییه نه گهر هه ردو بۆچوونه که یه ک بخه یین و بلێین الورد دوو مانای هه یه:

مانای یه که م: (الورود) که به مانای (الدخول) دیت نه وه شه بیباوه پان ده گریته وه، هه روه کو خوای گهره ده رباره ی فیرعه ون فه رموویه تی: ﴿يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ﴾ (هود: ۹۸) واته: له رۆژی قیامه تیشدا فیرعه ون له بهر نه وه پاشا و گهره یان بوو پیشیان ده که وێ بۆ نیو دۆزه خ ده یانباته ناو ئاگرێ دۆزه خه وه و چهند خراپ و ناله باره ئاگر جیی ئاوخواردنه وه و حه وانه وه ی گه لیکێ تینووی خه سته بی)).

۱ - تهذيب اللغة للأزهري (باب : سراط) ولسان العرب لابن منظور (مادة : سراط) و القاموس المحيط (۸۷۱) (مادة : الصراط) .

۲ - راجع بحثاً متيناً في ذلك في (أضواء البيان) للعلامة الشنقيطي (۳۷۶/۴ - ۳۸۲)، و شرح الطحاوية (ص ۲۳۰ ط أولي النهى) وتفسير ابن كثير (۱۲۶/۳ - ۱۲۷ ط المكتبة القيمة) .

هه‌روه‌ها خواى گه‌وره ده‌فه‌رموئيت: ﴿وَسَوْفَ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِدًا﴾ (مريم: ۸۶) واته: گونا‌ه‌كاران و تاوانباران‌يش به‌پي و به تينوويه‌تى به‌ره‌و دۆزه‌خ راو ده‌نن و لى نه‌خوپين وه‌كو كاگهل بۆ ناوه‌خۆره مل ده‌نن)).
 نه‌مه ماناي يه‌كه‌مه...

ماناي دووه‌م: (الورود) به ماناي (المروور) ديت هه‌روه‌كو خواى گه‌وره فه‌رموويه‌تى: ﴿وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا﴾ (مريم: ۷۱)

واتا: ئيلا ده‌بى به سه‌ريدا تپه‌پن، نه‌مجار خواى گه‌وره ته‌قواكاران رزگار ده‌كات، پاشان نه‌وانه‌ى كه له سيرات (الصراط) ن له ببواوه‌پان و تاوانباران و سته‌مكاران ده‌كه‌ونه خواره‌وه، ولا حول ولا قوة الا بالله.

به جوانى بير له وه‌رمووده‌يه بكه‌ره‌وه كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خۆشه‌ويست ﷺ فه‌رموويه‌تى هه‌روه‌كو له هه‌ردوو كتيبي (صحيح) دا هاتوه له فه‌رمووده‌ى (أبو هريره) وه‌كه‌وا هه‌ندى له هاوه‌لان پرسياريان له پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ كرد فه‌رمويان: ((يا رسول الله، هل نرى ربنا يوم القيامة؟

فقال: رسول الله: (هل تضارون في رؤية القمر ليلة البدر؟). قالوا: لا يا رسول الله، قال: (هل تضارون في الشمس ليس دونها سحاب؟). قالوا: لا يا رسول الله،

قال: (فإنكم ترونه كذلك، يجمع الله الناس يوم القيامة، فيقول: من كان يعبد شيئاً فليتبّع، فيتبع من كان يعبد الشمس الشمس، ويتبع من كان يعبد القمر القمر، ويتبع من كان يعبد الطواغيت الطواغيت، وتبقى هذه الأمة فيها منافقوها، فيأتهم الله، تبارك وتعالى، في صورة غير صورته التي يعرفون، فيقول: أنا ربكم، فيقولون: نعوذ بالله منك، هذا مكاننا حتى يأتينا ربنا، فإذا جاء ربنا عرفناه، فيأتهم الله تعالى في صورته التي يعرفون، فيقول: أنا ربكم، فيقولون: أنت ربنا، فيتبعونه، ويضرب الصراط بين ظهري جهنم، فأكون أنا وأمتي أول من يجيز، ولا يتكلم يومئذ إلا الرسل، ودعوى الرسل يومئذ: اللهم سلم سلم. وفي جهنم كالليب مثل شوك السعدان،

هل رأيتم السعدان؟ قالوا: نعم يا رسول الله، قال: (فإنها مثل شوك السعدان، غير أنه لا يعلم قدر عظمها إلا الله، تخطف الناس بأعمالهم، فمنهم المؤمن بقي بعمله، ومنهم المجازي حتى ينجي، حتى إذا فرغ الله من القضاء بين العباد، وأراد أن يخرج برحمته من أراد من أهل النار، أمر الملائكة أن يخرجوا من النار من كان لا يشرك بالله شيئاً، ممن أراد الله تعالى أن يرحمه، ممن يقول: لا اله الا الله، فيعرفونهم في النار، يعرفونهم بأثر السجود، تأكل النار من ابن آدم إلا أثر السجود، حرم الله على النار أن تأكل أثر السجود، فيخرجون من النار وقد امتحشوا، فيصب عليهم ماء الحياة، فينبتون منه كما تنبت الحبة في حميل السيل، ثم يفرغ الله من القضاء بين العباد، ويبقى رجل مقبل بوجهه على النار، وهو آخر أهل الجنة دخولا الجنة، فيقول: اي رب! اصرف وجهي عن النار، فإنه قد قشبنني ريحها، وأحرقني ذكاؤها، فيدعو الله ما شاء الله أن يدعو، ثم يقول الله تبارك وتعالى: هل عسيت إن فعلت ذلك بك أن تسأل غيره! فيقول: لا أسألك غيره، ويعطي ربه من عهود ومواثيق ما شاء الله، فيصرف الله وجهه عن النار، فإذا أقبل على الجنة وراها سكت ما شاء الله أن يسكت، ثم يقول: أي رب! قدمني إلى باب الجنة، فيقول الله له: أليس قد أعطيت عهودك ومواثيقك لا تسألني غير الذي أعطيتك، ويلك ابن آدم! ما أغدرك! فيقول: أي رب! ويدعوا الله حتى يقول له: فهل عسيت إن أعطيتك ذلك أن تسأل غيره! فيقول: لا وعزتك! فيعطي ربه ما شاء من عهود ومواثيق، فيقدمه إلى باب الجنة، فإذا قام على باب الجنة انفهقت له الجنة، فرأى ما فيها من الخير والسرور، فيسكت ما شاء الله أن يسكت، ثم يقول: أي رب! أدخلني الجنة، فيقول الله تبارك وتعالى له: أليس قد أعطيت عهودك ومواثيقك أن لا تسأل غير الذي أعطيت، ويلك يا ابن آدم! ما أغدرك! فيقول: أي رب، لا أكون أشقى خلقك، فلا يزال يدعو الله حتى يضحك الله تبارك وتعالى منه، فإذا ضحك الله منه، قال: ادخل الجنة، فإذا دخلها قال الله له: تمنه، فيسأل ربه ويتمنى، حتى إن الله ليذكره من كذا وكذا، حتى إذا انقطعت به الأمانى، قال الله تعالى: ذلك لك ومثله معه).

قال عطاء بن يزيد، وأبو سعيد الخدري مع أبي هريرة لا يرد عليه من حديثه شيئاً، حتى إذا حدث أبو هريرة، أن الله قال لذلك الرجل: (ومثله معه)).

قال أبو سعيد: ((عشرة أمثاله معي يا أبا هريرة!)) قال أبو هريرة: ما حفظت إلا قوله: ذلك لك ومثله معه)).

قال أبو سعيد: أشهد أنني حفظت من رسول الله قوله: ((ذلك لك وعشرة أمثاله)).
قال أبو هريرة: وذلك الرجل آخر أهل الجنة دخولاً الجنة)).

واته: نهی پیغمبره ځواک ته ځای ته رږزی قیامه تدا په روه ردگارمان ده بینین؟
پیغمبره ځواک ته رمووی: ځای بږ بینین څو له رږزیکدا هور بهری نه گرتبیت
یه کتری سه غلته ده که ن؟ وتیان: نه خیر نهی پیغمبره ځواک ته، رمووی: ځای ته
بینین مانگی چوارده دا یه کتر سه غلته ده که ن؟ وتیان: نه خیر نهی پیغمبره ځواک ته
ځواک ته، رمووی: ده ځای ته ناوا ده بینین، ځای گوره له رږزی قیامه تدا خه لکی
کو ده کاته وه و ده رمویت: هر که س شتیکی په رستوه، با شوینی بکه ویت،
نه وهی څوری په رستوه شوین څو ده که ویت، نه وهی مانگی په رستوه شوین مانگ
ده که ویت، نه وهی ملهورانی په رستوه شوین ملهوران ده که ویت، نه نوممه ته
ده مینیته وه و دوو پوه کانیسی تیدایه، ځای گوره له شیوه یه کدا که نایناسنه وه
ځوان نیشان ده دا، ده رمویت: من په روه ردگاری ځای، ده لږن: په نا ده گرین به
خوا له تو، نه مه شوینمانه هه تا په روه ردگارمان دیت نه که ر په روه ردگارمان هات
ده ناسینه وه، ځای ځای گوره له و شیوه دا که ده ناسن دیت و ده رمویت: من
په روه ردگارمان، ده لږن: تو په روه ردگاری ځای، شوینی ده که ون، ځای پردی
سیرات ده خریته سر پستی دوزه خ، نه و کاته من و نوممه ته که م یه که م که سین که
ده په پینه وه، له و رږزه دا که س قسه ناکات جگه له پیغمبره ران، دوعا و نرای
پیغمبرانیش له و رږزه دا: ځای به سه لامه تی به سه لامه تی، له دوزه خیشدا قولاپ
هیه هر ده لږی درکی سه عدانه، ځای سه عدانتان بینیه؟ وتیان: به لږ نهی
پیغمبره ځواک ته، رمووی: له راستیدا وه کو درکی سه عدان وایه، به لام که س
را ده ی گوره یه که ی نازانیت ته نها خوا نه بیت، خه لکی به پیی کرده وه کانیان
ده رپیتن (بږ ناو دوزه خ)، هیهانه تیا ده چیت به کرده وه کانی هیهانه سزا ده دریت
تا رزگار ده کریت، هه تا کاتی خوا له داوره ی ځای به نده کانی ده بیته وه، ده یه وی

به به زه يي خوۍ كي بوويت له ناگر دهرې بهيتي، فه رمان دهكات به فريشته كان
 نه و كه سه دهر بيتن له ناگر كه هيچ هاوه لي بو خوا بريار نه داوه، كه سيك خوا
 بيه ويت ره حمي پي بكات كه وتويه تي: ﴿ لا اله الا الله ﴾ له ناگره كه دا به
 شوينه واري سوجه دا ده ينناسنه وه، (ناگر هه موو شوينيكي ئاده ميزاد ده سوتيني
 جگه له شويني سوجه) خوا حه رامي كرده له سه ر ناگر كه شويني سوجه
 بسوتيني، پاشان دهرده هيترين له ناگر دواي نه وه ي سوتاو و بوون به خه لوز،
 ئينجا ناوي ژيان ده كريت به سه رياندا و سه وز ده بنه وه هه روه كو توويك له ليتي
 لا فاودا سه وز ده بيت، ئينجا خواي گه وړه له دادوهرې نيوان به نده كانې ده بيتته وه
 پياويك ده ميټيټه وه كه رووي له ناگرې دوزه خه، نه وه ش دوا هه مين كه سه، كه
 ده چيټه به هه شت، ئينجا ده لټ: نه ي په روه ردگارم رووم وه رگيړه له ناگر، چونكه
 تينه كه ي نازاري داوم و ژه هراوي كردووم، بليسه كانې سوتاو دومي، ئينجا ده ست
 دهكات به پارانه وه له خوا، چنه د خوا ويستي له سه ر بيت كه ليتي بپاريته وه، ئينجا
 خواي گه وړه ده فهرمويت: ناي نه گه ر نه وه ت بده مي خوزگه ده خوازي بو شتي تر؟
 ده لي: داواي شتي ترت لي ناكه م نه وه نده ي خوا ويستي له سه ر بيت به لټن ده دا به
 خوا (كه داواي هيچي تر نه كات) خواي گه وړه ش ده يگه به نيټه ده رگاي به هه شت
 كاتي ده گاته ده رگاي به هه شت، ده رگاي به هه شتي بو والا ده بيت، هه رچي جواني و
 خوښي تيډايه ده ييبيني، نه وه نده ي خوا ويستي له سه ر بيت بي دنگ ده بيت،
 ئينجا ده لي: نه ي په روه ردگارم بمخه ره ناو به هه شته وه، خواي گه وړه ده فهرمويت:
 مه گه ر په يمان و به لټنت نه دا كه داواي هيچي تر نه كه يت جگه له وه ي پيم داويت؟
 سه رگه ردان خوتي نه ي ئاده ميزاد چنه د سته مكاريت؟ ده لي: نه ي په روه ردگارم با
 نه بمه به دب خترين دروستكراوت، به رده وام له خوا ده پاريته وه هه تا خوا ده ست
 دهكات به پيكه نين، كاتي پيډه كه ني ده فهرمويت: بجوره به هه شته وه، ئينجا كه
 چوه ناو به هه شته وه، خوا پي ده فهرمويت: داوا بكه، ئينجا داوا له خوا دهكات و
 خوزگه ده خوازيټ، هه تا خوا خوۍ شتي بيرده خاته وه، هه تا هيچ ناوا تيكي ناميني،
 ئينجا خوا ده فهرمويت: نه وه بو تو و نه وه نده ي تريش له گه لدا بيت)).

(عطاء ی کوری یزید) ده‌لئ: (ابو سعید الخدری) له گه‌ل (أبو هريره) دا هیچی له‌و فرموده‌ی نه‌و رت نه‌کرده‌وه، ه‌تا (أبو هريره) وتی: خ‌وای گه‌وره به‌و پیاوه‌ی فرموو: نه‌وه‌نده‌ی تریشی له‌ گه‌ل‌دا بیټ، أبو سعید فرموو: ده‌ نه‌وه‌نده‌ی تریشی له‌ گه‌ل‌دا بیټ نه‌ی (ابو هريره). ابو هريره فرموو: من هر نه‌وه‌م له‌ به‌ر کرده: نه‌مه بق تو نه‌وه‌نده‌ی تریشی له‌ گه‌ل‌دا بیټ. ابو سعید وتی: شایه‌تی ده‌ده‌م من له‌ پیغه‌مبه‌ری خ‌وام ﷺ وەرگرتوه فرموو‌یه‌تی: نه‌وه بق تو ده‌ نه‌وه‌نده‌شی له‌ گه‌ل‌دا بیټ).

ابو هريره وتی: نه‌و پیاوه دواين به‌ه‌شتیه که ده‌چټه به‌ه‌شته‌وه).

له فرموده‌یه‌کی جوان و ناسکی دیکه‌دا له (صحیح مسلم) دا هاتوه له فرموده‌ی (أبو سعید الخدری) به‌وه تیايدا هاتوه که‌وا پرسیار له خ‌وشه‌ویستی خوا ﷺ کرا ده‌رباره‌ی سیرات (الصراط) ثابا سیرات (الصراط) چیه؟ خ‌وشه‌ویست ﷺ فرموو: ((دحض مَزَلَّةً أَوْ مَزَلَّةً)) ه‌ردوو زار‌اوه که ته‌واوه، جیگاهه که پییه‌کان له سه‌ری ه‌ل‌ده‌خلیسکی، جیگر نابیت ئیلا بق که سانیك نه‌بیټ خ‌وای گه‌وره پیی جیگر کردبیټ، فرموو: ((فیه خطاطیف و کلالیب و حسك، تكون بنجد فیها شویكة یقال لها: السعدان، فیمر المؤمنون، کطرف العین)) واته: پردیکی لوسه و جی پیخلیسکانی و تیاچونه و قولاپ و شتی له ناکاو فراندنی به سه‌ره‌وه‌یه و توپی خ‌ری درک‌اوی به سه‌ره‌وه‌یه له جوړه درکټک ده‌چټ له ناوچه‌ی نه‌جد که پیی ده‌گوتریټ سه‌عدان، ئیمانداران تیده‌په‌پن وه‌کو چاوتروکان)) الله اکبر! کومه‌ئیک له ئیمانداران به چاوتروکانیک ده‌په‌پنه‌وه! (وکالبرق، وکالریح، وکالطیر، وکأجاوید الخیل والركاب، فجاج مُسَلَّم)) واته: وه‌کو بروسکه (تریشقه)، وه‌کو با، وه‌کو بالنده، وه‌کو چاکترین نه‌سپ و وه‌کو وشت، که‌سی وا ه‌یه به سه‌لامه‌تی رزگاری ده‌بیټ)). نه‌مه یه‌که‌م کومه‌له له گروهی ئیمانداران، ((ومخدوش مرسل، ومكدوس فی نار جهنم)) واته: که‌سی واش ه‌یه به زه‌حمه‌ت و زامداری

رزگاري ده‌بيت و كه‌سي واش هه‌يه فری ده‌دریته ناو دۆزه‌خه‌وه)) نه‌ی
په‌روه‌دگارمان بمانپاریزه !!

له پړوايه‌تيكي تردا كه له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتوه له فهرمووده‌ی (أبو هريره) و
(حذیفة) وه كه وا خوښه‌ويست ﷺ فهرموويه‌تی: ((وترسل الأمانة والرحم فتقومان
جنبتي الصراط يمينا وشمالا)) واته: سپارده و په‌يوه‌ندی خزمایه‌تی ده‌نیردرینه
نهم دیو و نه‌و دیوی پردی سیرات له لای راست و چه‌په‌وه))

به‌لی... سپارده و په‌يوه‌ندی خزمایه‌تی ده‌تگرن، پرسپارت لی ده‌که‌ن ئایا
حه‌قی نه‌و دوانه‌ت داوه؟ یان خیانه‌تت له سپارده‌ کړدوه و په‌يوه‌ندی خزمایه‌تیت
بچراندوه؟! ئایا به جوانی ده‌یه‌تینیه پېش چاوی خوت؟! سپارده له لایه‌کی
سیرات (الصراط) راوه‌ستاره و په‌يوه‌ندی خزمایه‌تی له لایه‌کی تره‌وه!
خوښه‌ويستان... به راستی کات و ساتیکی گرانه و دیمه‌نیکی ترسناکه —
سویند به په‌روه‌دگاری که‌عبه — ناگریش له ژیره‌وه‌ی سیرات (الصراط) هاوار
ده‌کات و ده‌نالینیت!!

نهم به‌شه به فهرمووده‌یه‌کی جوان ته‌واو ده‌که‌م که تیایدا باسی دوواين که‌سمان
بو ده‌کات که به سهر سیرات (الصراط) دا تیده‌په‌یت و نه‌مجار ده‌چیته
به‌ه‌شته‌وه، فهرمووده‌که‌ش له (صحيح مسلم)^۲ دا هاتوه له فهرمووده‌ی (عبدالله ی
کوری مسعود) که وا خوښه‌ويستی خوا ﷺ فهرموويه‌تی: ((آخر من یدخل الجنة
رجل. فهو یمشي مرة ویکبو مرة. وتسفعه النار مرة^۳. فإذا ما جاوزها التفت إليها.
فقال: تبارک الذي نجاني منك. لقد أعطاني الله شیئا ما أعطاه أحدا من الأولین
والآخرین. فترفع له شجرة. فيقول: أي رب! أدنني من هذه الشجرة فلاستظل بظلها
وأشرب من مائها. فيقول الله عز وجل: یا ابن آدم! لعلی إن أعطیتکها سألتني غيرها.
فيقول: لا. یا رب! ویعاهده أن لا یسأله غيرها. وربہ یعذره. لأنه یری ما لا صبر له
عليه. فیدنيه منها. فيستظل بظلها ویشرب من مائها. ثم ترفع له شجرة هي أحسن

۱ - أخرجه مسلم (۱۹۵) .

۲ - أخرجه مسلم (۱۸۷) وهو في الصحيحين (مختصراً البخاري ۶۵۷۱ ، ومسلم ۱۸۶) .

۳ - عش بقلبك وعقلك وكياتك هذا الموقف، فمع هذا العناء الذي يكون هذا الرجل، ينجيه الله بعد ذلك، فیا
تری ما هو حاله عند ذلك؟! (فمن زحزح عن النار وأدخل الجنة فقد فأن)

من الأولى. فيقول: أي رب! أدنني من هذه لأشرب من مائها وأستظل بظلها. لا أسألك غيرها. فيقول: يا ابن آدم! ألم تعاهدني أن لا تسألني غيرها؟ فيقول: لعلي إن أدنيتك منها تسألني غيرها؟ فيعاهده أن لا يسأله غيرها. وربه يعذره. لأنه يرى ما لا صبر له عليه فيدنيه منها. فيستظل بظلها ويشرب من مائها. ثم ترفع له شجرة عند باب الجنة هي أحسن من الأوليين. فيقول: أي رب! أدنني من هذه لأستظل بظلها وأشرب من مائها. لا أسألك غيرها. فيقول: يا ابن آدم! ألم تعاهدني أن لا تسألني غيرها؟ قال: بلى. يا رب! هذه لا أسألك غيرها. وربه يعذره لأنه يرى ما لا صبر له عليها. فيدنيه منها. فإذا أدناه منها، فيسمع أصوات أهل الجنة، فيقول: أي رب! أدخلنيها. فيقول: يا ابن آدم! ما يصريني منك؟ أيرضيك أن أعطيك الدنيا ومثلها معها؟ قال: يا رب! أتستهزئ مني وأنت رب العالمين".

فضحك ابن مسعود فقال: ألا تسألوني مم أضحك؟ فقالوا: مم تضحك؟ قال: هكذا ضحك رسول الله صلى الله عليه وسلم. فقالوا: مم تضحك يا رسول الله؟ قال "من ضحك رب العالمين حين قال: أتستهزئ مني وأنت رب العالمين؟ فيقول: إني لا أستهزئ منك، ولكني على ما أشاء قادم".

واته: دواين كه س كه دهچيټه بهه شته وه كابرايه كه، جاريك به پي دهرهات و جاريك به گالگولكي و جاريك ټاگر په لاماري ددها و نيسوتيتني، كاتيک له دوزه دهر بازي دهبټ ټاوريك له دوزه ددهاته وه، دهليټ: پاكي و پيروزي بو ټه و زاته ي كه له تو رزگاري كردم، به راستي شتيكي به خشيوه به من به كه سي تري نه به خشيوه له پيشين و پاشينه كان، درهختيكي پي نيشان دهرت، دهليټ: ټه ي په روهردگارا! نزيك بكه ره وه له و درهخته بو ټه وه ي بچه ژير سيټهري و له ټاوه كه ي بخومه وه، خوي گه وره دهره رمويټ: ټه ي نه وه ي ټاوه له وانه يه نه گه ر ټه مه ت بو جي به جي بكم داوي جگه له وه م لي ده كه يټ؟ ټه و يش دهليټ: نه خير ټه ي په روهردگار په يمان ددهات به خوا چي دي داوي شتي تر نه كات، په روهردگاري به هانه كه ي لي وهرده گري، چونكه دهرانيټ ټه م كابرايه ټارام ناگريټ له سهري، پاشان نزيكي ده كاته وه و ټه و يش دهچيټه ژير سيټهري داره كه و له ټاوه كه ي ده خواته وه، پاشان درهختيكي جوانتر و باشتري پي نيشان دهرت و دهليټ: ټه ي په روهردگارا! نزيك بكه ره وه له و درهخته بو ټه وه ي بچه ژير

سیټه‌ری و له ټاوه‌ک‌ه‌ی بخۆمه‌وه، داوای جگه له‌وه‌ت لی ناکه‌م خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م په‌یمانت نه‌دامی که داوای شتی تر نه‌که‌یت؟ ده‌لټ: نه‌گه‌ر له‌وه‌ نزیکت بکه‌مه‌وه له‌وانه‌یه جگه له‌وه‌م لی داوا ده‌که‌ی؟ په‌یمانی ده‌داتی جگه له‌وه‌ی لی داوا نه‌کات و په‌روه‌ردگاریش به‌هانه‌ک‌ه‌ی لی وه‌رده‌گریت. چونکه ده‌زانیت ئه‌م کابرایه ئارام ناگریت له‌سه‌ری، پاشان له‌دره‌خته‌که‌ نزیکی ده‌کاته‌وه و نه‌ویش ده‌چټه ژیر سیټه‌ری داره‌که و له ټاوه‌ک‌ه‌ی ده‌خواته‌وه، پاشان دره‌خته‌کی تری پی نیشان ده‌دریت له‌به‌ر ده‌رگای به‌ه‌شت که له‌دو دره‌خته‌ک‌ه‌ی پټشین جوانتره و ده‌لټ: ئه‌ی په‌روه‌ردگارا! نزیکم بکه‌ره‌وه له‌دره‌خته بۆ نه‌وه‌ی بچه ژیر سیټه‌ری و له ټاوه‌ک‌ه‌ی بخۆمه‌وه، داوای جگه له‌وه‌ت لی ناکه‌م. خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م په‌یمانت نه‌دامی که داوای شتی تر نه‌که‌یت؟ ده‌لټ: به‌لی ئه‌ی په‌روه‌ردگار، په‌روه‌ردگاریش به‌هانه‌ک‌ه‌ی لی وه‌رده‌گریت چونکه ده‌زانیت ئه‌و کابرایه ئارام ناگریت له‌سه‌ری، پاشان له‌دره‌خته‌که‌ نزیکی ده‌کاته‌وه، کاتی نزیکی دره‌خته‌ک‌ه‌ی کرده‌وه، گوئی له‌ده‌نگی به‌ه‌شتیه‌کان ده‌بیت، ده‌لټ: ئه‌ی په‌روه‌ردگارا! بمخه‌ره ناو به‌ه‌شته‌وه، ده‌لټ: ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م چی رازیت ده‌کات و داوات ناهیلټ؟ ئایا رازی ده‌بیت دونیا و هاوشیوه‌که‌یت بده‌می؟ ده‌لټ: ئه‌ی په‌روه‌ردگارا! گالته‌م پی ده‌ک‌ه‌ی و تو په‌روه‌ردگاری جیهانی؟

ابن مسعود لټ‌ده‌دا پټکه‌نی و فهرمووی: پرسیارم لی ناکه‌ن بۆچی پټده‌که‌نم؟ وتیان: بۆچی پټده‌که‌نیت؟ وتی: ئاوا پیغه‌مبه‌ری خواﷺ پټکه‌نی، وتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خواﷺ بۆچی پټده‌که‌نی؟

پیغه‌مبه‌ری خواﷺ فهرمووی: له‌پټکه‌نینه‌ی په‌روه‌ردگاری جیهان کاتی‌ک پیاوه‌که ده‌لټ: ! گالته‌م پی ده‌ک‌ه‌ی و تو په‌روه‌ردگاری جیهانی؟ ئینجا خوای گه‌وره ده‌لټ: من گالته‌ت پی ناکه‌م، به‌لام ویستم له‌سه‌ر چی بیت ده‌توانم بیکه‌م))

پزداران... ئایا له‌پاش سیرات (الصراط) چی ه‌یه؟ دۆزه‌خ یان به‌ه‌شت؟ ئه‌مه و چهند باسیکی تر له‌به‌شی داهاتوودا باس ده‌که‌ین - انشاء الله - داوا له‌خوا ده‌که‌م من و ئیوه له‌ئه‌ه‌لی به‌ه‌شت بگټی، ه‌ر خۆی پشت و په‌نامانه و توانای به‌سه‌ر ه‌موو شتی‌کدا ه‌یه.

باسی به ههشت و دۆزهخ

وصف الجنة والنار

له بهشی رابوردوودا له باسی نه و دیمه ندا راوه ستاین که دله کانن ده مینیتته
له رزه، کاتی پیغه مبهری خوا عليه السلام باسی سیرات ده کات، هه روه کو له (صحیح
البخاری و مسلم) دا هاتوه له فهرموده ی (أبو سعید الخدری) به وه تیایدا هاتوه
که وا پرسیار له خۆشه ویستی خوا عليه السلام کرا ده رباره ی سیرات (الجس)؟
خۆشه ویست عليه السلام فهرمووی: ((دحض مَزَلَة فِيهِ خطاطيف و کلالیب و حسک، تکنون
بنجد فيها شويكة يقال لها: السعدان، فيمر المؤمنون، كطرف العين، وكالبرق،
و كالريح، و كالطير، و كأجويد الخيل و الركاب، فجاج مُسَلَّمٌ و مخدوش مرسل، و مکدوس
في نار جهنم))، واته: پردیکی لوسه و جیی پیخلیسکانی و تیاچوونه و قولاپ و شتی
له ناكاو فراندنی به سه ره وهیه و تۆپی خپی درکاو ی به سه ره وه له جوړه درکیك
ده چیت له ناوچه ی نه جد ههیه که پیی ده گوتریت سه عدان، ئیمانداران تیده په پین
وه کو چاوتروکان، وه کو بروسکه (تریشفه)، وه کو با، وه کو بالنده، وه کو چاکترین
ئه سپ و وه کو و شتر، که سی و اهیه به سه لامه تی رزگاری ده بییت، که سی واش
هیه به زحمهت و زامداری رزگاری ده بییت و که سی واش هیه فری ده دریتته ناو
دۆزهخه وه)).

که ردنم ئازا بکه نه گهر بلیم: فهرموو با که میك له گهل نه و که سه دا راوه ستین
که که وته ناو ئاگره وه، رهنگه هه ندی که س پیی ناخوش بییت کاتی باسی ئاگر و
ترساندن بکهین، ده لییت: بۆ لای خۆتانه وه باسی ده رگای تکا و به زهیی و هیوا
ناکهیت؟ بۆ باسی ترس و ترساندن ده کهیت؟

بۆ وه لامی نه م پرسیاره ده لیین: به رنامه ی قورئانی پیروژ بریتیه له پا کرگرتنی

ناخي مړوقايه تي و پوره رده كړدني به ترساندن و هاندان، نه وه ش باش بزانه كه به رنامه ي قورئان چاكترين و مزنترين به رنامه يه، بؤ نا؟ له كاتيكدا نه وه به رنامه ي دروستكاري مړوقه، هر نه ویش باش ده زانیت كه چ شتیک باشه بؤ مړوقايه تي و چي شتیک خرابه بؤيان، خوي گه وړه ده فهرمويت:

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (الملك: ۱۴) واته: مه گه ر خوا نازاني كيي دروست كړدوه و چوني دروست كړدوه له كاتيكدا زور ورديين و به ناگايه؟ كه واپو له خوا بترسن پيلان بؤ موسلمانان مه گيړن نه به نهيني و نه به ناشكرا)).
جا ناخ و نه فسي مړوقايه تي چاكه و خرابه ي تيدايه، به دره وشتي و ته قوا تيدايه، حلال و حرام، روو كړدنه فرمانه كان و پشت تي كړدني، گوپرايه لي و سه رپيچي.

خوي گه وړه ده فهرمويت: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾ (۷) ﴿فَأَلَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ (۸) قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿۹﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿۱۰﴾ (الشمس) واته: سويند به نه فس و ده رووني مړو و به و زاته ي دروستي كړدوه به ريكوپيكي. (۷) نينجا ئيله امي به دكاري و پاريزگاري بؤ كړد، واته: خير و شه پي بؤ روون كړدوه وه نيشاني دا چي چاكه بيكا و چي خرابه نه يكا و خوي لي بپاريزي (۸) سويند به وانه هه موو بي شك رزگاري بوو نه وكه سه ي كه نه فسي خوي له هه رچي كاري به دوو فسه سده پاك و پوخته ي كړدوه. (۹) و به راستي نه وكه سه ش كه نه فسي خوي به گونا ه و تاوان نالوده كړد نا ئوميد و ناموراد بوو (۱۰).

جا نه فسي وا هه يه روو له خوا ناكات تهنه له ريگاي هاندانه وه نه بيت، نه و نه فسانه پاك و بيگه رد و ريژدارن، له ريگا و ده رگاي تكا و به زه يي و هيو و هاندانه وه ديت و ملكه چ ده بيت، له ولاشه وه نه فسي وا هه يه كه روو له خوا ناكه ن تهنه له ريگاي ترساندن و هه ره شه وه نه بيت.

كه واته: باش بزانه كه وا نه فسي مړوقه كان پيوستيان به و به رنامه يه، هه روه كو چون له زوربه ي ثايه ته پيروزه كاندا ده بيبيني.

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿حَمَّ ۱﴾ تَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۲﴾
 غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّلَوِّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿۳﴾
 (غافر) واته: حا ميم (۱) دابه‌زاندنی ئه‌م کتیبه (قورئان) له خوای به ده‌سه‌لاتی
 زاناوه‌یه (۲) تاوانپوش و ته‌وبه وهرگری توندگره، واته: لی‌بوورده‌ی گونا‌هانی
 رابوردو و وهرگری په‌شیمانی و ته‌وبه له ئابنده‌دا، تۆله و رقی سه‌خته، خاوه‌ن
 به‌خشش و نیعمه‌تی زۆره، هیچ په‌رستراویکی راسته‌قینه نییه ئه‌و نه‌بی گه‌رانه‌وه‌ی
 هه‌موان هه‌ر دیت‌ه‌وه لای ئه‌و، چاره‌نووس و پاداش هه‌ر لای ئه‌وه. (۳)

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿نَبِّ عِبَادِيَ أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۴۱﴾
 وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿۵۰﴾ (الحجر: ۵۰) واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ تو
 به‌نده‌كانم ئاگادار بکه كه به راستی هه‌ر خۆم زۆر لی‌بوورده‌و زۆریش می‌هه‌ربان و
 دلۆفانم (۴۹) سزاشم سزای زۆر به‌زان و ئیش پێگه‌یه‌نه‌ره‌و وینه‌ی نییه، به‌لام
 لی‌بووردنیشم پیش سزام كه‌وتوه (۵۰).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿قُلْ يَعْبادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا
 تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۵۳﴾ وَأَنِيبُوا
 إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿۵۴﴾ وَأَتَّبِعُوا
 أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا
 تَشْعُرُونَ ﴿۵۵﴾ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ عَلَىٰ مَا فَرَطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لِمَنْ
 السَّخِرِينَ ﴿۵۶﴾ أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿۵۷﴾ أَوْ تَقُولَ حِينَ
 تَرَىٰ الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۸﴾ بَلَىٰ قَدْ جَاءَكَ
 عَذَابُنَا فَكَذَّبَتْ بِهَا وَاسْتَكْبَرَتْ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿الزمر﴾ واته: ئه‌ی
 موحه‌مه‌د ﷺ له منه‌وه بلی: ئه‌ی به‌نده‌كاني من! ئه‌ی ئه‌وانه‌ی سته‌م و زیاده
 رویتان له خۆتان کردوه! ئیوه له ره‌حمه‌ت و می‌هه‌ربانی خوا بی ئومید مه‌بن. به

راستی خوا له هه‌موو گوناخې خوش نه‌بې دياره نهم بانگه‌شه‌يه بۆ ته‌واوی تاوانبارانه که بگه‌ړینه‌وه بۆ لای خوا، نه‌گه‌رچی گونا‌هیشیان به نه‌ندازه‌ی که‌في سهر زه‌ریاکان بې. چونکه نه‌وه لی‌بوورده و میهره‌بان. (۵۳) بگه‌ړینه‌وه و بۆ لای خواوه‌ندتان و ملکه‌چی فه‌رمانی نه‌وبن پېش نه‌وه سزا‌که‌تان بۆ بې دوا‌ییش نیت‌ر له لایه‌ن هیچ که‌سیکه‌وه یارمه‌تی نادرین. (۵۴) له باشت‌رین نامه که په‌روه‌ردگار‌تان دای به‌زاندوه بۆ‌تان، په‌یره‌وی بکه‌ن، واته: په‌یره‌وی له قورن‌ان بکه‌ن. پېش نه‌وه‌ی کتوپ‌ر سزا‌که‌تان بۆ بی‌ت، هه‌ستیش به‌ خوت‌ان نه‌که‌ن، تا شتی بکه‌ن بۆ خوت‌ان (۵۵) نه‌وه‌ک که‌سی بلی. نه‌ی داخ له‌سهر که‌مه‌ترخه‌میم له‌لای خواو له‌گو‌ړپا‌یه‌لی خوا، بې شک له‌گالته‌یشم به‌ موسلمانان نه‌کرد (۵۶) یان بلی: نه‌گه‌ر خوا ری‌نمونی بکر‌دما‌یه، له پار‌یزکاران نه‌بووم (۵۷) یان کاتی سزای خوا ده‌بینی بلی، بریا جاریکی تر ده‌گه‌رامه‌وه بۆ دنیا و له‌گه‌ل چاک‌کاران نه‌بووم (۵۸) خوا نه‌فه‌رموی: به‌لی... خوا گه‌لی نایه‌ت و نیشانه‌کانی منت بۆ هات، به‌ دروت زانی و بپو‌ایشت نه‌هینا بایی بو‌یت و بو‌یته کافر و بی‌باوه‌پ (۵۹).

هه‌روه‌ما خوی گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾ (۱) الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ. (۲) يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ. (۳) كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ (۴) وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ (۵) نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ (۶) الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفَاقَةِ (۷) إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ (۸) فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ (۹) (الهمزة) واته: سزای سه‌خت بۆ هه‌موو توانج گریکی عه‌ییگر، واته: نه‌و که‌سه‌ی ناوی خه‌لک به‌ خراپه‌ ده‌با و به‌ شوین که‌م و کو‌پی و نه‌نگدا ده‌گه‌پې (۱) نه‌و که‌سه‌ی که‌ مال‌یکی زوری کو‌ کرده‌وه و هر خه‌ریکی ژماردنی بوو، نیت‌ر بې لی‌کدانه‌وه‌ی حه‌لال و حه‌رام، واته: نه‌وانه که‌ ناوی خه‌لکی ده‌به‌ن نه‌و ده‌وله‌مه‌ندانه‌ن به‌ هو‌ی سامانه‌کانیانه‌وه خو به‌ گه‌وره ده‌گرن و به‌سووک سه‌یری خه‌لکی ده‌که‌ن (۲) وا خه‌ریکه به‌ دنیاوه پېی وایه که‌ مال و سامانه‌که‌ی به‌ ئیجگاری له دنیا‌دا ده‌هیل‌یته‌وه و هه‌رگیز نامری، بۆیه ره‌فتاری وا

دهكات (۳) با وانه زانېت سوېند به خوا به سووکی و ريسوایی فرې دده درېته ناو
تيكشكېته ره وه (الحطمة) (۴) تو چوزانيت نهو تېشكېته ره به جيبه، نه گره خوا بوټ
باس نهكات. (۵) ناگرېكي هه لکراوی بليسه داری خوايه، واته: به فهرمانی نهو و
فريشتهی نهوی له سهره (۶) نهو ناگرېكي وایه رووده كاته بنوكه ی دلّه كان و په پړه ی
دلّه كان ده سوتېني كه سهرچاوه ی كوفر بوون (۷) به راستی نهو (ناگره) ده وره ی
داون و له سهریان داخراوه و دايپوشیون، نه هه وای تی ده چي و نه هه وای لی
ده پواته دهره وه (۸) نهوان به سراونه وه له ناو چهند كوله كه به كي دريژكراوه دا،
واته: به هيچ شېره به ك ريگای دهرچوونيان نيبه و قوتار نابن (۹).

هه روه ها خوی گه وره ده فهرمويټ: ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝۲۷﴾ فِي سِدْرِ
مَحْضُورٍ ۝۲۸ وَطَلْحٍ مَّنْضُورٍ ۝۲۹ وَظَلِّ مَمْدُورٍ ۝۳۰ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ۝۳۱ وَفِكَهَةٍ كَبِيرَةٍ ۝۳۲
لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝۳۳ وَفُرشٍ مَّرْفُوعَةٍ ۝۳۴ إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنشَاءً ۝۳۵ فَجَعَلْنَهُمْ أَنْبَارًا ۝۳۶
عُرْبًا أَتْرَابًا ۝۳۷ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝۳۸ ثَلَاثَةٌ مِنْ الْأَوَّلِينَ ۝۳۹ وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۝۴۰
وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝۴۱ فِي سَمُورٍ وَحَمِيرٍ ۝۴۲ وَظَلِّ مِنْ يَحْمُورٍ ۝۴۳ لَا بَارِدٍ
وَلَا كَرِيمٍ ۝۴۴ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ۝۴۵ وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَى الْغَنِيِّ الْعَظِيمِ ۝۴۶
وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَأَنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۝۴۷ أَوَآبَاءُنَا الْأَوَّلُونَ ۝۴۸
قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۝۴۹ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۝۵۰ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنتُمُ الضَّالُّونَ
الْمُكَذِّبُونَ ۝۵۱ لَا كُفُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُفُورٍ ۝۵۲ فَالْتَوْنَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۝۵۳ فَشَرِبُوا عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ
۝۵۴ فَشَرِبُوا شُرْبَ الْحَمِيمِ ۝۵۵ هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ۝۵۶﴾ (الواقعة) واته: يارانی لای
راست، چين يارانی لای راست؟ واته: چهند به خته وهر و له كامه رانی دان (۲۷) له
ژير سيښه ری داری مژدی بی دپكدان له جيگه ی هه دركيځدا به ريگه (۲۸) له بن
سيښه ری داری مژدی به به سهر به ككه و توودان، له به ر نژدی مژده كه ی قه دی
لاسكه كه ی ديار نيبه (۲۹) له ژير سيښه ری به رده وام و دوور و دريژدان كه هه رگيز
خوری نايسرېته وه و هه ميشه هه سيښه ره (۳۰) له نزيكي تافكه و ناويكدان

ده پښته خوار (۳۱) له ناو ميوه يه كي زورډان (۳۲) نه ده پردی و نه قه ده غه ده كړی (۳۳) له سهر رايه خگه ليكي به نرخن (۳۴) به راستي نيمه به هه شتمان دروستكردوون به دروستكردنكي تازه، شوخ و شهنګ و جوان، وهك ژناني دونيا نين هه ندی گورانيان به سهر دا بيت (۳۵) كردوومان به كچ، واته: هه ميشه كچن و وهك كيژاني شوونه كردوون. (۳۶) ميږد خوځه ويستاني هاوسال و هاوته مهن (۳۷) نه مانه هه موو بو ياراني لای راست و بهخته ورن، نه وانه ی كه نامه ی كرده وديان به دهستي راستيانه وه نه دري (۳۸) كومه ليكي زورن له پيشينان (۳۹) كومه ليكي زوريش له پاشينان. هه مووی واته: پيشينان و پاشينان له نوممته پيغه مبه رن (۴۰) ياراني لای چه پ، چين ياراني لای چه پ؟ مه گهر خوا بزاني حاليان چه ند خراپه! نه و كه سانه كه نامه ی كاره كانيان به دهستي چه پيانه وه ده ريت (۴۱) له ناو گهرمای ناگريكي دوزه خ و ناويكي كول به كولدان (۴۲) له ژير سيښه ري چره دوو كه ليكي زور ره شان (۴۳) نه سيښه ريكي فينكه له گرما كه م بكا ته وه، وه نه ديمه نيكي جوانيشي هه يه (۴۴) چونكه نه وانه له پيش نه وده دا - واته: له دونيادا - له ناو نيمه تدا رايان ده بوارد گويان به وه نه وده كه په يامبه ره كه يان پتي رانه گياندن، بويه وائيستا دوو چاري نه و سزايه بوون (۴۵) نه وان هه رده م سوور بوون له تاوانه گهره كه، واته: له سهر شيرك (۴۶) هه ميشه ده يانوت: نايان كاتي مردين و بووينه گل و نيسك، نايان به ته نكيدى زيندوو نه كرينه وه؟! (۴۷) هه تا باوبا پيراني پيشينان شيمان؟! (۴۸) نه ی موحه مده بلې: بي گومان پيشينان و پاشينان و هه موو (۴۹) كو نه كرينه وه بو كاتي روژيكي دياريكراو، نه ويش كاتي روژي قيامه ته. (۵۰) پاشان نيوه نه ی لاپي و گومرا و كافر و نكولي كه ران! (۵۱) بي گومان له به رو بوومي (زه ققوم) دره ختيكه له ناوه راستي دوزه خدا - نه خون (۵۲) له بهر زور برسيتي، ورك و زگتاني لي پر نه كه ن گوي به تام و چيژي زور ناخوشيشي ناده ن (۵۳) نه وسا له بهر تينوويه تي له ناويكي زور گرم به كوليشي به سهر دا ده كه ن (۵۴) نيوه ش هه روه كو وشتری تينوو كه ده ردي (هويام) ي گرتبي و هيج كات تير ناو نه بي ده خونه وه و تير ناو يش نابن (۵۵) نه مه يه خوراك و ناو و ميوانداري خوانه ناسان له روژي پاداشت (۵۶).

خوښه‌ويستان.. ئه‌مه چهند ئايه‌تيكي قورئاني پيړوز بوو، ئه‌وه‌ش بزانه ئه‌و
 ئايه‌تانه‌ي كه هاندان و ترساندنې كو كړدبيټه‌وه زور زورن، ناخ و نه‌فسه‌كان پاك
 نابنه‌وه ئيللا به‌و دوانه نه‌بيټ، كه‌واته هاندان و ترساندن ه‌ردوو پټويسته.
 جا (ترس و تكا) دووبالې يه‌ك بالنده‌ن، ئه‌و بالنده‌يه ه‌رگيز ناتواني بفرټ به
 ئاسماندا به بې ئه‌و دوو باله پيكه‌وه نه‌گه‌ر به تهنه‌ها باليک بفرټ به ئاسماندا و به‌رز
 بووه‌وه و بؤ ماوه‌يه‌ك سهركه‌وت ه‌رچه‌نده ئه‌و ماوه‌يه زور بيټ، ئه‌وا دلنياه
 ه‌رده‌بيټ بكه‌ويټ و ئه‌و تهنه‌ها باله‌شي بشكيټ.
 بؤيه نه‌گه‌ر ه‌ستت كړد ترس زال بوه به سهرتدا ئه‌وا ه‌ول بده تكاكړنه‌كه
 زال بكه، يان نه‌گه‌ر تكاكړنه‌كه زال بوو به سهرتدا ه‌ول بده ترسه‌كه زال بكه.

ابن القيم فهرموويه‌تي^۱: ((دلله‌كان له كاتي فرينيدا بؤ لاي خوا وه‌كو بالنده‌يه‌كه،
 خوښه‌ويستی خوا سهرې بالنده‌يه‌كه، ترس و تكا ه‌ردوو باله‌كه‌يه‌تي، ه‌ركاتيک
 ئه‌و دوو باله‌ي له ده‌ست بدات ئه‌وا ده‌بيټه نيچيري ه‌موو راوچي و درنده‌يه‌ك،
 به‌لام پيشينان (السلف) وايان به باش زانيوه كه‌وا بالي ترسه‌كه به‌هيزتر بيټ به
 سهر بالي تكاكړنه‌كه‌دا، بؤ ئه‌وه‌ي له كاتي ده‌رچوون له‌م دونياه‌دا بالي تكاكړن
 به هيزده‌بيټ به سهر بالي ترسه‌كه‌دا.. ئه‌مه‌شه پيگا و به‌رنامه‌ي سليمان و جگه
 له‌و، ده‌ليټ: پټويسته دلله‌كان ترسه‌كه زال بيټ به سهريدا، چونكه نه‌گه‌ر
 تكاكړنه‌كه زال بيټ ئه‌وا خراب ده‌بيټ)).

ه‌روه‌ها ده‌ليټ^۲: ((أبو علي الروذباري فهرموويه‌تي: ترس و تكا وه‌كو دوو بالي
 بالنده‌يه‌كن نه‌گه‌رهاوسه‌نگ و هاوتا بوون ئه‌وا بالنده‌كه هاوسه‌نگ ده‌بيټ و به‌ريک و
 پيكي ده‌فرټ، به‌لام نه‌گه‌ر يه‌كي له باله‌كاني كه‌مي كړد ئه‌وا بالنده‌كه كه‌مي
 تيده‌كه‌ويټ، نه‌گه‌ر باله‌كه روښت ئه‌وه له مردنه‌وه نزيكه)).
 به (حسن البصري) يان گوت^۳: ((ئهي باوكي سه‌عيد، چي بكه‌ين؟ لاي ه‌ندي

۱ - مدارج السالكين (۵۱۷/۱).

۲ - المصدر السابق (۳۶/۲).

۳ - أخرجه أبو نعيم في (الحلية) (۱۵۰/۲) وابن أبي الدنيا في (الوجل والتوشق بالعمل) (۲۸) برقم (۳) والمزي في (تهذيب الكمال) (۱۱۴/۶) وذكره الغزالي في (الإحياء) (۱۶۲/۴).

كهس دادهنیشین نهوانیش ده ماترسینن تا رادهیهك خهريكه دلّه كانمان ده فریت له ترساندا. نهویش فهرمووی: سویند به خوا نه گهر تیكه لی كهسانك بیت بترسینن له م دونیا به دا تاكو له دواروژدا له نه مان و ئاسایشیدا بیت، باشتره له وهی هاوړپتی كهسانك بكه ی له م دونیا به دا ئارامی و نه مانت پی ببه خشن تا توشی ترس ببیت له دواروژدا)).

له فهرمووده یه كدا كه (ابو نعیم) له (الحلیه) دا و (الطبرانی) له (مسند الشامیین) له فهرمووده ی (شدادی كوپی اوس) هوه ریوایه تیان كړدوه، هه روه ها (ابن حبان) و (البیهقی) له (الشعب) دا و (البزار) و (شیخ الالبانی) له (الصحيحه) ١ دا له فهرمووده ی (ابو هریره) وه ریوایه تیان كړدوه له پیغه مبهری خوداوه ﷺ ده فهرمویت: — ((قال الله تعالى: وعزتي! لا أجمع على عبيد خوفين و أمنين، إذا خافني في الدنيا أمنت يوم القيامة، و إذا أمني في الدنيا أخفته يوم القيامة)) واته: ((خوای گه وره ده فهرمویت: — سویند به عزیزه تی خو م! له سه ره یچ بنده یه كم دوو ترس و دوو دلنیا یی كړ ناكه مه وه.. نه گهر له دونیا دا لیم دلنیا بوو نه وا له دواروژدا ده ترسینم.. وه نه گهر له دونیا دا لیم ترسا نه وا له دواروژدا دلنیا ی ده كه م)).

پیغه مبهری خوا ﷺ باس و وه سفی ئاگری به شیوه یه کی زور وړد و سه یر كړدوه. پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت — هه روه كو له هه ردوو كتیبی (صحیح) ٢ دا له فهرمووده ی (ابو هریره) هوه هاتوه —: ((نارك هذه التي يوقد ابن آدم، جزء من سبعين جزءاً من حر جهنم) قالوا: والله، إن كانت لكافية، يا رسول الله! قال: ((فإنها فضلت عليها بتسعة وستين جزءاً، كلها مثل حرها)) واته: نه م ئاگره ی كه ئاده میزاد یو سوتاندن به كاری دینن به شیکه له حه فتا به شوی گهر می دوزخ، فهرموویان: سویند به خوا، نه گهر هه ر نه مهش بوايه به س بوو نه ی پیغه مبهری خوا ﷺ، نهویش

١ — أخرجه ابن حبان في (صحيحه) (٦٤٠) والبيهقي في (الشعب) (٧٧٧) ورواه البزار، كما في كشف الأستار (٧٤/٤) عن أبي هريرة ورواه البزار في المصدر نفسه عن الحسن مرسلاً، ورواه ابن المبارك في (الزهد) (١٥٧) مرسلاً وابو نعیم في (الحلیه) (٢٧٠/١) و (٩٨/٦) والطبرانی في (مسند الشامیین) (٤٦٢، ٣٤٩٥) وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحه) (٧٤٢، ٢٦٦٦).

٢ — أخرجه البخاري (٣٢٦٥) ومسلم (٢٨٤٣) واللفظ له.

فهرمووی: له راستیدا ناگری دۆزه خ شهست و نو پله ی زیاتره لهو، هر به شیکي به وینه ی نهو گر مه)).

نایا هیچ که سیک ده توانیت ته نها په نجه یه کی له سهر مۆمیک رابگری؟ سویند به خوا هیچ که سیک ناتوانیت.

نایا ده یه نیت په پیش چاوی خوت بیریک له بیر نه و ته کان ناگری تیچوه و گر دهگری؟ نایا نهو دیمه نه ت بینیه؟ بزانه که ناگری دۆزه خ شهست و نو جار به قه ده نهو ناگره مه زنه ی دنیا به گر تره؟ به لکو پیغه مبه ری خوا ﷺ ده رباره ی نهو ناگره فهرموویه تی: هه روه کو له (صحیح مسلم) ^۱ دا له فهرمووده ی (ابن مسعود) هوه هاتوه ((يُؤْتِيْ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لَهَا سَبْعُوْنَ اَلْفَ زِمَامٍ، مَعَ كُلِّ زِمَامٍ سَبْعُوْنَ اَلْفَ مَلَكٍ يَجُرُّوْنَهَا)) واته: دۆزه خ ده یتریت هه فتا هه زار جلّه وی هه یه، له گه ل هه ر جلّه ویکدا هه فتا هه زار فریشته هه ن رابده کیشن)).

نایا نهو ناگره به هه موو نهو گر و تین و بلیسه وه دیته پیش چاوت؟ نایا نارام دهگری له سهر سزا که ی؟ نایا - خوشکه به ریزه که م - نارام دهگری له سهر نهو سزا سه خته، سزای ناگری دۆزه خ؟

له (صحیح مسلم) ^۲ دا هاتوه له فهرمووده ی (ابو هریره) هوه ده لیت: ((کنا مع رسول الله ﷺ إذ سمع وجبة، فقال النبي: ((تدرون ما هذا؟)) قال: قلنا: الله ورسوله أعلم. قال: هذا حجر رمي به في النار منذ سبعين خريفاً، فهو يهوي في النار الآن، حتى انتهى الى قعرها)) واته: له کاتیکدا ئیمه له خزمه ت پیغه مبه ردا بووین ﷺ گوئی له گر مه یه ک بوو، پیغه مبه ریش ﷺ فهرمووی: ((ده زانن نهو ه چی بوو؟)) وتمان: خوا و پیغه مبه رکه ی ﷺ زاناترن، فهرمووی: نهو به ردیک بوو فریدرایه ناو دۆزه خه وه، هه فتا پایز (سال) رۆده چیت ئیستا گه یشته بنی دۆزه خ)).

سویند به خوا هیچ که سیک له ئیمه به رکه ی که رمی هاوین ناگریت نه که ر زیاد بکات و توند بوو، نه ی رات چۆنه به رامبه ر ناگر؟ نهو که رماییه ی که توشمان ده بیت

۱ - أخرجه مسلم (۲۸۴۲) .

۲ - أخرجه مسلم (۲۸۴۴) .

له هاویندا نه وا هه ناسه ی دۆزه خه، له هه ردوو کتیبی (صحیح) ^۱ دا هاتوه له فرموده ی (ابو هريره) هوه که وا خوښه ويست ﷺ فرموويه تی: ((أشکت النار الى ربها، فقالت: يا رب أكل بعضي بعضاً، فأذن لها بنفسين: نفس في الشتاء ونفس في الصيف، فهو أشد ما تجدون من الحر، وأشد ما تجدون من الزمهرير)) واته: ئاگری دۆزه خ له لای په روه ردگاری خوی سکا لای کرد و وتی: په روه ردگار! من هه نديکم هه نديکی تری خواردم، خوی گه وره روخسته تی دوو هه ناسه ی پيدا: هه ناسه يه که له زستاندا و هه ناسه يه که له هاویندا، جا سه ختريں گه رما و سه ختريں سه رما که ده بينين له وه وه هاتوه))

ئايا نه و ديمه نه ت دیته پيش چاو؟

به لکو بيهينه به بیری خوتدا سوکترين سزای دۆزه خ ئاخو له چی حالیکدا بیت؟ سزا که چیه؟

له هه ردوو کتیبی (صحیح) ^۲ دا هاتوه له فرموده ی (النعمان ی کوپی بشیر) هوه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمووی: ((إن أهون أهل النار عذاباً يوم القيامة لرجل توضع في أخمص قدميه جمرتان، وفي لفظ: ((جمرة)) وفي لفظ: ((له نعلان و شراکان من نار، يغلي منهما دماغه، كما يغلي المرجل، ما يرى أن أحداً أشد منه عذاباً، وإنه لأهونهم عذاباً)) واته: سووکترين سزای نه هلی دۆزه خ سزای که سیکه که دوو سکل له ژیر پيدا داده نین، له ریوایه تیکی تر دا: سکلک، له ریوایه تیکی تر دا: جووتی نه علی ئاگرینی له پیدایه، میشکی سه ری پیان ه وه ده کولئ وه ک چۆن مه نه لئ ئاو ده کولئ، به لام له گه ل نه وه شدا و نابینیت که که س له و سزای سه ختر بیت، که چی نه و له هه مویان سزای سووکتره)).

له ئاگردا سزایه کی تر هه یه خوی گه وره سزای خاوه ن تاوانه گه وره کانی پیده دا، له (مسند أحمد) و (مصنف ابن أبي شيبة) و (البخاري) له (الأدب المفرد) و (الترمذي) هاتوه که فرموده یه کی (حسن) ^۳ ه له ریگای (عمرو ی کوپی شعيب)

۱ - أخرجه البخاري (۵۳۷) وانظر (۲۲۶۰) ومسلم (۶۱۷) .

۲ - أخرجه البخاري (۶۵۶۱ ، ۶۵۶۲) ومسلم (۲۱۳) .

۳ - أخرجه أحمد (۱۷۹/۲) وابن أبي شيبة في (المصنف) (۹۰/۹) ونعيم بن حماد في زوائد (الزهد) لابن المبارك (۱۹۱) والبخاري في (الأدب المفرد) (۵۵۷) والحميدي (۵۹۸) والترمذي (۴۷) (۲۴۹۲) وقال: حسن صحيح وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۸۰۴۰) و (المشكاة) (۵۱۱۲) .

هوه له باوركيه وه نه ویش له باپيرييه وه كه وا خوښه ويستی خوا ﷺ فهرمويه تي:
 ((يحشر المتكبرون يوم القيامة أمثال الذر، في صور الرجال، يغشاهم الذل من كل
 مكان، فيساقون الى سجن في جهنم يسمى بولس، تعلوهم نار الأنيار، يسقون من
 عصارة أهل النار، طينة الخبال)).

باش بزانه كه دوزخيه كان نامادهن هه موو سه روهت و سامان و كهس و كاريان
 بيه خشنه و بيكه نه فيديه له پيناوي نه وهی له و ناگره رزگاريان بيت، به لكو
 نامادهن هه موو دونيا بيه خشن بو نه وهی له سزای خواي گه وره رزگاريان بيت:
 به لام نه وه زور زور دووره !!

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿يُصْرَوْنَهُمْ يَوْمَ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بَنِيهِ
 ۱۱﴾ وَصَنَجَتِهِ ۱۲ وَأَخِيهِ ۱۳ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ۱۴ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ۱۵ كَلَّا
 ۱۶ إِنَّمَا لَظَىٰ ۱۷ نَزَاعَةَ لِلشَّوَىٰ ۱۸ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ۱۹﴾ (المعارج) واته: به يه كتر
 نيشان ده درين و يه كتريش ده ناسن، تاوانبار چه ز دهكات بو رزگار بوونی خوئی له
 سزای نه و روزه بریتی بدات به كوپه كانی (۱۱) هاوسه ره كهی و براكهی (۱۲) وه به و
 عیلهی له خوئی ده گرت و په نای ده دا (۱۳) وه نه وهی له سه ر زهوی هه يه گشتی
 بدا له پاشا پزگاری بكات، خو رزگاری نابی، نه گه رچی نه وانه يش بكاته بریتی بو
 خوئی وه كه نه فهرموي: (۱۴) نه خیر، بریتیت لی وهرناگرئ، ده سا ده ست كوټاكه به
 راستی نه و ناگره ناگرئكي بلیسه داری وایه (۱۵) دامالینه ره بوپیستی سه ر، واته:
 پیسی سه ر هه لده قرچینی و هه لی ده كه نی و ده بیا (۱۶) نه و ناگره نه و كه سه بانگ
 دهكات له دونیادا پشستی له هه ق و راستی كردبی و رووی له فهرمانی خوا
 وهرچه رخاندي (۱۷).

خوای پاك و بیگه رد ده فهرمويت: ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
 وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا
 يَحْتَسِبُونَ﴾ (الزمر: ۴۷) واته: نه گه ر به راستی هه رچی له م زهويه دایه و نه ونده ی
 تریشی له گه لدا بيت، هی سته مكاران و كافران بی له به ر سزای توندي قیامهت

نامادهن بيكه نه بارته قاو فيديه ي خويان، تا رزگار بښ)).

خوای گه ورده ده فمويه تي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ﴾ (۳۶) ﴿يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِمُخْرِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾
(المائدة) ۳۷) واته: نه وانه ي خوانه ناس و بياوه پښ نه گره هر چي خير و بيزك له
زه ويدايه هي نه وان بيت و نه ونده ي تريشي له گه ل بخن، بو نه وده ي (فيديه) و
بريتي بي بو خو رزگار كردنيان، له سزاي روځي قيامت لبيان وهرناگيردري و
سزايه كي نيش پيگه يه نه ريشيان بو هيه (۳۶) هه موكات هه ول ددهن و
ده يانه وي له و ناگر و سزايه بښنه ده ري و خو رزگار بكن به لام هه چي هه ول بدهن
هه رگيز لي نايه نه ده ري و ده ريز نابن و سزايه كي نه بپراوه شيان بو ده بي (۳۷).

خوای گه ورده ده فمويټ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ
أَحَدِهِمْ مِلءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَى بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ
نَصِيرِينَ﴾ آل عمران: ۹۱، واته: بي گومان نه وانه ي كه بي باوه پ بوون و هر به بي
باوه پيش مردوون، بي گومان هر يه كه يان نه گره بري نه م زه وييه زيريش بو
كه فاره تي گونا مې خو ي بدا، هه رگيز لي وهرناگيردري نه وانه سزاي نيش
پيگه يه نه ريان بو ده بي و هيچ يارمه تيده ري كيش به هانا يانه وه نايه)).

خوای گه ورده ده فمويټ: ﴿لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُ لَوْ أَنَّهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَئِكَ هُمْ سُوءُ الْحِسَابِ
وَمَا وَنَهُمْ جَهَنَّمُ وَنَسَّ لِلْهَادِ﴾ (الرعد: ۱۸) واته: بو نه وانه ي وا وه لامي بانگي شته كه ي
په روه دگاريان دايه وه، له روځي قيامت دا پاداشي چا كتر و به هشتيان بو هيه و
نه وانه يش كه وه لامي بانگي شته كه يان نه دايه وه و بپوايان نه هينا نه گره ته واوي
نه وده ي له زه ويدايه هي نه وان بيت و نه ونده ي تريشي له گه ل بي هه موو بدهن بو

رزگار بپوونی خوځيان له سزا و بيانه ویت خوځيان بکړنه وه، ده دیده و هیشتا لیان وهرناگیری و رزگار نابن نه وانه له روژی دوايدا حيسابینکی سهختيان بؤ هیه، واته: کاری ورد و درشتيان ده هیتریته پیش چاو، نه وسه چاکه کانیان لی وهرناگیری، چونکه بؤ خوايان نه کرده له خرابه کانیان نابوردری و جیگایشیان دوزخه، نای چ جیگایه کی خرابه دوزخه)).

له هردو کتیبی (صحیح) دا هاتوه له فهرموده ی (أنس) هوه کهوا پیغه مبری خوا عليه السلام فهرموده ی: ((يقول الله تبارك وتعالى لأهون أهل النار عذاباً، لو كانت لك الدنيا وما فيها، أكنت مفتدياً بها؟ فيقول: نعم، فيقول: قد أردت منك أهون من هذا وأنت في صلب آدم: أن لا تشرك - أحسبه قال: ولا أدخلك النار، فأبیت إلا الشرك)) واته: خوی گوره به و که سه ی که سووکتین سزای هیه له دوزخه خدا ده فهرموده ی: نه گره هه موو دنیا و نه وه ی تیایدايه مولکی تۆ بوايه نایه ده تکرده به فیدیه بؤ نه وه ی خوت رزگار بکه یته؟ نه ویش ده لیت: به لی، خوی گوره ده فهرموده ی: من زور له وه سووکتیم لیت ده ویست کاتیک تۆ له پشستی ناده مدها بوویت، که هاوه لم بؤ بریار نه ده یته - و ایزانم گوتی: منیش ناتخه مه ناگره وه، که چی تۆ رازی نه بوویت و هاوه لیت بؤ بریار دام)).

به لکو دوزخه خبییه کان خوزگه به مردن ده خوان، بؤ نه وه ی له سزای ناگر رزگاریان بیت، به لام خوی گوره له سه نه وان سزا و نه مری نوسیوه و تا نه به د ده میتنه وه، خوی گوره ده فهرموده ی: ﴿وَنَادُوا يَمْلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَرْكُوتٌ﴾ (الزخرف: ۷۷) واته: نه وجا هانا ده بهن بؤ ده رگاوانی دوزخه و بانگ ده که ن... نه ی مالیک! با په روه ردگارت بریار بدات بؤمان به مردن، تا له و سزایه رزگار بین، مالیکیش پیان نه لی: هه لیړه ده میتن و رزگار بوونتان بؤ نییه)).

خوی گوره ده فهرموده ی: ﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۖ لِلطَّغْيَيْنِ مَتَابًا ۖ ﴿٢٢﴾ لَيْثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ۖ ﴿٢٣﴾ لَا يَدْخُلُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۖ ﴿٢٤﴾ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَاقًا ۖ ﴿٢٥﴾﴾ (النبأ) واته:

به راستی دۆزه‌خیش ده‌می‌که چاوه‌پوانی بی بروایان ده‌کات (۲۱) بۆ یاخی‌بووان جیگا و مه‌نزلگه‌یه (۲۲) هه‌زاره‌ها سالی بی سنوور و نه‌پراوه تیا ده‌بن، واته: هه‌رگیز رزگاریان نابی لی (۲۳) هیچ فیتکیه‌ک و شه‌رابیکی خوشی تیا ناچیژن بۆ سووک بوونی گه‌رم‌اکه‌ی، به‌لکو هه‌ر ئاوا له‌و حاله‌ته زۆر ته‌نگ و ناخۆشه‌دا ده‌میننه‌وه (۲۴) جگه له ئاویکی (نۆر گه‌رم و کولیو) کیم و چلکی دۆزه‌خیان (۲۵) ئه‌ویش پاداشتیکی پراوپره به‌رامبه‌ر به‌کرده‌وه‌کانیان، واته: له‌و پاداشه‌دا سته‌میان لی نه‌کراوه، چونکه به راستی نه‌وانه له دونیادا به ته‌مای لیپرسینه‌وه‌ی نه‌مروژه نه‌بوون (۲۶).

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ۝۳۶﴾ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أُولَٰئِكَ نُعَذِّبُكُمْ مَا تَذَكَّرُ فِيهِ مِنْ تَذَكُّرٍ وَجَاءَكُمْ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿فاطر﴾
واته: بۆ ئه‌و كه‌سانه كه كافر و بی باوه‌پن، ناگری دۆزه‌خ هه‌یه بریاری مردنیان بۆ نادری تا بمرن و له‌و سزایه رزگار بین شتیکیش له سزای دۆزه‌خیان لی سووک نا‌کری هه‌ر ئا به‌و جوړه‌یه - وه‌ك نه‌وانه - هه‌موو بی پراویه‌ک سزا نه‌ده‌ین (۳۶)
له دۆزه‌خدا به زۆره زۆر هاوار نه‌که‌ن و نه‌لین: په‌روه‌ردگارمان! له‌م سزایه بمانه‌ینه‌ده‌ری تا ئه‌مجاره کاریکی چاک نه‌نجام بده‌ین، جگه نه‌وه‌ی پێشتر ده‌مانکرد، ئیتر ئه‌و ده‌مه پراو دینین و گوپراپه‌لی نه‌که‌ین پێیان نه‌وتری: ئه‌ری ئێمه نه‌وه‌نده ته‌مه‌نی درێژمان پی ناده‌ن كه هه‌ر كه‌سێك ژیر و وریا بوايه له‌و ماوه‌یه‌دا بیربکاته‌وه، ده‌یتوانی په‌ند و که‌لکی لی وه‌رگریت؟ و له هه‌مانکادا ترسینه‌ریشمان نه‌هاته لاتان بتان ترسینی به سزا؟ ئاده‌ی چ سوودیکی بوو بۆتان؟ سزای سته‌مه‌که‌تان بچیژن، خو بۆ سته‌مکارانیش هیچ یارمه‌تیده‌ریک نییه، به تایبه‌ت نه‌مرو (۳۷).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَسْكَنتُكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ۝۱۴﴾ وَأَسْقَتْحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿۱۵﴾

إبراهیم، واته: په‌یامبه‌ره‌کان داوایان له‌خوا کرد که به‌سەر هۆزه‌کانیاندا سه‌ریان بخات کاتی نائومید بوون له‌ئیمان هێنانیان ئیتر خواش سه‌ری خستن و قازانجیان کرد و هه‌موو خه‌لکی ملهوژ و سه‌مکار و نکولی که‌ری هه‌ق و راستیه‌کان، نائومید و زیانمند بوون (۱۵) له‌به‌ر ده‌میشه‌وه‌ ناگری دۆزه‌خه‌ و ده‌بی له‌زینچکاو و زووخوای دۆزه‌خیه‌کانیش بخواته‌وه‌ (۱۶) له‌به‌ر تالی و ناخۆشیه‌که‌ی، زۆر به‌قیز و بیژه‌وه‌ قوم قوم ده‌یخواته‌وه‌ و به‌ئاسانیش بۆ قووت ناچی له‌هه‌موو لایه‌کیشه‌وه‌ مه‌رگی بۆ دیت که‌چی ناشمیری تا له‌وسزایه‌ پزگاری بی و پاش ئه‌وه‌موو تالی و تفتیه‌ش، سزا و جه‌زه‌به‌یه‌کی زۆر به‌ژانیش به‌دوایه‌وه‌ دیت (۱۷).

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿قَدْ جَنَّكَ يَٰأَيُّهَا مِنَ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ أَتَبَعَ الْهُدَىٰ﴾ (طه ۴۷) واته: به‌راستی هه‌ر که‌سێک به‌تاوانباری له‌روژی قیامه‌دا بجیته‌وه‌ لای په‌روه‌رگار بیگومان به‌شی دۆزه‌خه‌و ئیتر نه‌ئهری تیایدا تا له‌سزا رزگاری ببیت و نه‌ده‌ژی به‌ئاسووده‌یی).

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ۖ قَالُوا أَوَلَمْ تَكُنْ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ (غافر) واته: ئه‌وانه‌ی له‌نیو ئاگردان به‌فریشته‌ده‌رگاوانه‌کانی دۆزه‌خ ئه‌لین: له‌په‌روه‌رگارتان بخوازن، که‌ته‌نها روژێک سزای دۆزه‌خمان لی سووک بکات (۴۹) ئه‌وانیش له‌وه‌لامدا پێیان ئه‌لین: ئایا په‌یامبه‌ره‌کانتان به‌چه‌ندین به‌لگه‌ی ئاشکراوه‌ نه‌هاتنه‌ لاتان، که‌چی ئیوه‌ هه‌ر بپواتان پێ نه‌کردن له‌وه‌لامدا ئه‌لین: به‌لێ هاتنه‌ لمان به‌دروژنمان کردن، فریشته‌کان ئه‌لین: ده‌داوا بکه‌ن و بپارینه‌وه‌ له‌خوا به‌راستی ئیمه‌ جوړه‌ت ناکه‌ین داواو پارانه‌وه‌ی بی بپوایانیش، هه‌یج که‌لکێک نابه‌خشی و هه‌ر له‌نابوودبوودایه‌ (۵۰).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿أَلَمْ تَكُنْ عَٰيَتِي تُنَالِي عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ (۱۰۵) قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿۱۰۶﴾ المؤمنون،

واته: به كاساسيټكه‌وه ده‌لټن: په‌روه‌ردگارمان! نه‌گېتي و به‌دبختي به سهرماندا زال بو و گه‌لټكي گومړا و سهرليشټواو بووين (۱۰۶) په‌روه‌ردگارمان! له‌و ټاگره دهرمان كه‌و بو دونيامان وه‌گټړه ټه‌نجا ټه‌گر ټه‌مجاره‌ش گه‌پاينه‌وه بو بې پړوايي، به‌راستي ټيټه كه‌سانټكي سته‌مكارين، له‌وه ټه‌چې پرسياره‌كه‌ي سهره‌وه هر بو خه‌م و خه‌فت خواردن بيت، نه‌ك بو وه‌لام و وتوويژ (۱۰۷).

له ه‌ردوو كټيبي (صحيح) ۱ دا هاتوه له ف‌رموده‌ي (أبو سعيد الخدري) يه‌وه ريوايه‌تيان كړدوه كه‌وا خو‌شه‌ويست عليه‌السلام ف‌رمويه‌تي: ((يوټي بالموت كه‌يټه كېش أملح، فينادي مناد: يا أهل الجنة، فيشرئبون وينظرون، فيقول: هل تعرفون هذا؟ فيقولون: نعم، هذا الموت، وكلهم قد رأه. ثم ينادي: يا أهل النار، فيشرئبون وينظرون، فيقول: هل تعرفون هذا؟ فيقولون: نعم، هذا الموت، وكلهم قد رأه، فيذبح. ثم يقول: يا أهل الجنة خلود فلا موت، ويا أهل النار خلود فلا موت. ثم قرأ: ﴿وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (مريم: ۳۹) واته: له روژي قيامه‌تدا مردن ده‌هټنريټ له سهر شټوه‌ي به‌رانيكي ره‌ش وسپي بانگده‌ريك بانگ ده‌كات: ټه‌ي خه‌لكي به‌ه‌شت، ټه‌وانيش ه‌موو سهر به‌رزده‌كه‌نه‌وه و ته‌ماشا ده‌كه‌ن، پټيان ده‌لي: ټايا ټه‌مه ده‌ناسنه‌وه؟ ټه‌وانيش ده‌لټن: به‌لي، ټه‌وه مردنه، ه‌موويان بينويانه، پاشان بانگ ده‌كات: ټه‌ي خه‌لكي ټاگر، ټه‌وانيش ه‌موو سهر به‌رزده‌كه‌نه‌وه و ته‌ماشا ده‌كه‌ن، پټيان ده‌لي: ټايا ټه‌مه ده‌ناسنه‌وه؟ ټه‌وانيش ده‌لټن: به‌لي، ټه‌وه مردنه، ه‌موويان بينويانه، پاشان به‌رانه‌كه (مردن) سهرده‌پرې، پاشان ده‌لي: ټه‌ي خه‌لكي به‌ه‌شت نه‌مري بو ټيويه و چيتر مردن نه‌ما، ټه‌ي خه‌لكي ټاگر نه‌مري بو ټيويه و چيتر مردن نه‌ما، ټه‌مجار ټه‌و ټايه‌ته‌ي خوټنده‌وه كه ټه‌مه ماناكه‌يه‌تي:

((له‌پوژي ټاهوو ټالو خه‌م و خه‌فت و په‌شيمانې (يوم الحسره) ټاگاداريان بكه و بيانترسيټه ټه‌و كاته له لايه‌ن خواي په‌روردگاروه بريار ده‌ري كه ده‌سته‌يه‌ك بو

به ههشت و دهسته كيش بۆ دۆزهخ رهوانه بكرين، كه چى نهوانه هيشتا له غهفتهدان و به خويان نه زانيوه و خوشيان بپوا بواردوه و ددان به زيندوو بوونه وه و پاداشت و قۆله شدا نانين)).

هر كه سيك ته نها جاريك بكريته ناو ئاگره وه و ده بهيئريت نهوا هه موو تام و خوشيه كانى دونياى له بير ده باته وه كه چهشتويه تى له بهر سهختى و توندى ئاگرى دۆزهخ، ههروهكو له (صحيح مسلم) دا ريوايهت كراوه له فهرموودهى (انس) وه كه وا خوشه ويستى خوا ﷺ فهرموويه تى: ((يؤتى بأَنعم أهل النار، من أهل النار، يوم القيامة، فيصبغ في النار صبغة، ثم يقال: يا ابن آدم! هل رأيت خيراً قط؟ هل مرَّ بك نعيم قط؟ فيقول: لا، والله! يا رب)) واته: بهخته وه رتيرنى كهس له دۆزهخيه كان له رۆژى قيامه تدا ده هيئريت، به كجار هه لده ژه نريت له ئاگر پاشان پيى ده گوتريت: نهى نه وهى ئاده م ئايا هه رگيز خيّر و خوشيت بينيوه، ئايا هه رگيز نيعمه تى خوا به سه رتا تپه پيروه؟ نه ويش ده لّيت: نه خير سويند به خوا... نهى پهروه رداكار!)).

به لكو له گه ل نه و چه ند ديمه نه دا بژى و بيهينه پيش چاوى خۆت، خواردنى نه هلى ئاگر ته نها ئاگره، خواردنه وهى دۆزهخيه كان ته نها ئاگره، پۆشاك و جلو به رگ له ناو ئاگردا ته نها ئاگره !!!

خوای بالا دهست و كارزان ده فهرمويت: ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ نِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ۝١٩ يَصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ۝٢٠ وَلَهُمْ مَقَمٌ مِّنْ حَدِيدٍ ۝٢١ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝٢٢﴾ الحج، واته: نهوانه كافر و بى بپوابوون، جل و بهرگ و پۆشاكى ئاگرىيان بۆ بپاوه، به نه ندازهى قه د و بالاى خويان ئاوى كول به كوليشيان له سهروه به سهردا ده كرى (١٩) هه ر به و ئاوه ناوسكيان و پيستان نه توئينريته وه و ده بيته ئاو و ديته خواره وه پيسته كه شيان هه موو له تاو گهرماى نه و ئاوه دا

ده بلوځي (۲۰) بهر گورزي ناسنيس ده درين (۲۱) هر کاتيکيش ويستيان لتي
 ده رچن له خه م و خه فه تاندا نه گه پيترينه وه بو ناوي و هرگيز رزگاريان نابي بو
 نه وه ي زياتريش ئيشيان پي بگات، پييان نه و تري: ده ي سزاي سووتينه ر بچيژن،
 نه مه پاداشت و توله ي بي بروايان بو)).

خوای گه وره ده فه رمويټ: ﴿وَتَرَى الْمَجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝٤٩﴾
 سَرَّابِلُهُمْ مِّنْ قَطْرَانٍ وَتَعْشَىٰ وُجُوهُهُمْ النَّارُ ۝٥٠﴾ (ابراهيم) واته: نيت ر له و روژه دا
 تاوانباران ده بيني له گه ل هاوکاره کاني خوياندا کوټ و زنجيرکراون (۴۹) جل و
 کراسي بهريان قه تراني ره شه (۵۰).

له (صحيح مسلم) ۱ دا له فه رموده ي (أبو مالك الأشعري) هاتوه كه وا
 خو شه ويست ﷺ فه رمويه تي: ((النَّائِحَةُ إِذَا لَمْ تَتَبْ قَبْلَ مَوْتِهَا تَقَامُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 وَعَلَيْهَا سُرْبَالٌ مِّنْ قَطْرَانٍ وَدِرْعٌ مِّنْ جَرَبٍ)) واته: نه و ژنه ي ده لاويته وه نه گه ر پيش
 مه رگي ته ويه نه کات له روژي قيامه تدا كه زيندوو ده کريته وه، کراسيکي قه تران و
 گه ر له شي داده پوښيت وه ک زريپوشي له بهر دا بيت)).
 مه به ست له (النائحه) نه و كه سه يه كه له کاتي به لا و موصييه تدا ده نكي به رز
 ده کاته وه و جلوه رگي خو ي داده پيټ.

پاخر و فهرش و داپوشه ري دوزه خييه کان ناگره .

خوای گه وره ده فه رمويټ: ﴿لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۝٤٩﴾ (الأعراف:
 ۴۹) واته: رايه خيان ناگره له دوزه خدا و ليفه ي سه ريشيان هالاوي ناگره، واته:
 به په ي ژيريان و ليفه ي سه ريان هه ردوو هر ناگره، دياره گشت سته مکاران ناب و
 شيوه سه خته يه توله نه ده ين))

جا ماناي (المهاد) راخه ري ژيريانه و (الغواش) بريتييه له وه ي ده دريت به
 سه رياندا.

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ﴾
 (الزمر: ۱۶) واته: له پاشه روژیشدا له ژوور سه‌ریانه‌وه توی له سه‌ر توی کلپه‌ی ناگر
 وه‌ستاوه، له ژیریشیانه‌وه به‌و جوړه، ناگر پارچه پارچه نه‌که‌وټه سه‌ریه‌ک و
 سیبه‌ر نه‌کات، نه‌وانیش له سیبه‌ره‌که‌یدان؟!

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فهرمویت: ﴿يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
 أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (العنکبوت: ۵۵) واته: روژی سزاکه دایان
 ده‌گریټ له بانی سه‌ریانه‌وه و له ژیر پییانه‌وه و له هه‌موو لایه‌که‌وه)).
 هه‌روه‌ها خواردنه‌وه‌ی دوزه‌خییه‌کان ناگره...

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَإِنْ يَسْتَعْجِلُوا بِغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهُ
 يَسْكَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَقَاً﴾ (الک‌هف: ۲۹) واته: خو نه‌گه‌ر زوریان بو‌هات و
 هاواریان لی به‌رز بوویه‌وه و داوای ناویان کرد، ناویکیان فریا ده‌خری وه‌ک
 قورقوشمی تواوه‌یه و ده‌موچاویان له به‌ر زور گه‌رمی خوی هه‌لده‌کروزیټی و
 ده‌یبرژیټی، نای چ خواردنه‌وه‌یه‌کی ناله‌بار و خراپه نه‌و ناوه!! نای ژینگه و
 جیه‌کی ناله‌بار و خراپه نه‌و دوزه‌خه!!)).

مانای (المهل) بریتییه له زه‌یتیکی کولای لیټی زور گه‌رم، نه‌گه‌ر هه‌لم و هه‌لاوی
 نه‌م زه‌یته کولاه ده‌مو چاو و روخساری بسوتینیټ، ناخو گه‌رمی زه‌یته‌که خوی له
 خویدا چون بیټ؟! نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له سه‌ر سه‌ختی گه‌رمییه‌که‌ی!!
 هه‌روه‌ها (الحمیم) و (الغساق) ده‌خواته‌وه.

مانای (الحمیم) بریتییه له ناویکی زور گه‌رم که پله‌ی گه‌رمییه‌که‌ی گه‌یشتوه‌ته
 نه‌وپه‌پی گه‌رمی.

مانای (الغساق) بریتییه له ناویکی زور سارد که پله‌ی ساردییه‌که‌ی گه‌یشتوه‌ته
 نه‌وپه‌پی ساردی.

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ۝۱۱۱ فَشَرِبُونَ شُرَبَ الْهَلِيمِ ۝۱۱۲﴾

هَذَا نَزَّلْنَاهُ بِقَوْلِهِ (الواقعة) واته: نه‌وسا له‌به‌ر تینوویه‌تی له‌ ناویکی نۆز گهرم به‌ کولیشی به‌ سه‌ردا ده‌که‌ن (۵۴) ئیوه‌ش هه‌روه‌کو وشتری تینوو که‌ ده‌ردی (هویام) ی گرتبی و هیچ کات تیر ناو نه‌بی ده‌خۆنه‌وه و تیر ناویش نابن (۵۵) نه‌مه‌یه خۆراک و ناو و میوانداری خاوه‌ناسان له‌ رۆژی پاداشت (۵۶).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿هَذَا فَلْيَذُقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ﴾ (ص: ۵۷) واته: نه‌مه‌ ناویکی کولبه‌کول و کیمیکه له‌ جه‌سته‌ی دۆزه‌خیه‌کان ده‌چۆپی، بیچێن).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ یونس: ۴، واته: نه‌وانه‌ش وا کافر و بی‌باوه‌پ‌بوون خواردنه‌وه‌یه‌کی نۆز گهرم و سزایه‌کی ئیش پێگه‌یه‌نه‌ریان بۆ هه‌یه له‌ به‌ر کافری و بی‌باوه‌پ‌بیان).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا﴾ (۲۵) جَزَاءً وَفَاقًا (النبا) واته: جگه له‌ ناویکی (نۆز گهرم و کولیو) کیم و چلکی دۆزه‌خیان (۲۵) نه‌ویش پاداشتیکی پراوپره به‌رامبه‌ر به‌ کرده‌وه‌کانیان، واته: له‌و پاداشه‌دا سته‌میان لی نه‌کراوه، چونکه به‌ راستی نه‌وانه له‌ دنیا‌دا به‌ ته‌مای لی‌پرسینه‌وه‌ی نه‌مرۆژه نه‌بوون (۲۶).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾ (محمد: ۱۵) واته: ناوی کول به‌ کولیان پی ده‌خۆنه‌وه کاتی تینوویان ده‌بی‌ت، ریخۆله‌یان پاره‌ پاره نه‌کا!)).

هه‌روه‌ها کیم و زوخاو ده‌خۆنه‌وه که له‌ گوشت و پیستی بی‌باوه‌رانی دۆزه‌خ دیته‌ ده‌ره‌وه.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ﴾ (۱۱) يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيقُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَمِيحٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ (۱۷) إبراهيم، واته: له‌ به‌ر ده‌میشیه‌وه ناگری

دۆزه‌خه و ده‌بې له زرينچكاو و زووخاوی دۆزه‌خيه‌كانيش بخواته‌وه (۱۶) له بهر تالې و ناخوشيه‌كه‌ی، زور به قيز و بيزه‌وه قوم قوم ده‌بخواته‌وه و به ئاسانيش بوی قووت ناچې له هه‌موو لايه‌كيشه‌وه مه‌رگی بۆ ديت كه‌چی ناشمړی تا له‌وسزايه رزگاری بېی و پاش نه‌وه‌موو تالې و تفتيه‌ش، سزا و جه‌زده‌به‌یه‌کی زور به ژانیش به دوايه‌وه ديت (۱۷).

به‌لام خواردنی دۆزه‌خيه‌كان بریتيه له (الزقوم) و (الغسلین) و (الضریع)

خواي گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنتَآ الصَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ﴾ (۵۱) لَاكُونَنَّ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُقُمٍ ﴿۵۲﴾ فَالْتَوْنَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿۵۳﴾ (الواقعة) واته: پاشان ئیوه نه‌ی لاپړی و گومړی و کافرو نکوئی که‌ران! (۵۱) بې گومان له به‌رو بوومی (زه‌ققوم) — دره‌ختيکه له ناوه‌راستی دۆزه‌خدا — نه‌خون (۵۲) له بهر زور برسیتی، ورگ و سکتانی لی پر نه‌که‌ن گوی به تام و چیرتی زور ناخوشیشی ناده‌ن. (۵۳).

خواي گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ﴾ (۱۳) إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿۱۴﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿۱۵﴾ فَإِنَّهُمْ لَاكُونَنَّ مِنْهَا فَمَالَتُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿۱۶﴾ (الصافات) واته: ئایا نه‌و ناز و نیعمه‌ته‌ی به‌هسته چاکتره بۆ میوانداری یان داره‌که‌ی زه‌قنه‌موت، واته: یان دره‌خته نه‌فره‌ت لی‌کراوه‌که‌ی زه‌ققوم؟! زه‌ققوم: دره‌ختيکی بچوکی بۆگه‌نی به‌روبه‌تال، له (تیهامه) دا ده‌پوئی و خواردنی جه‌ه‌نه‌مییه‌کانه (۱۲) به راستی ئیمه کردوومانه به تاقیکردنه‌وه بۆ موشریکان، نه‌وه بوو کاتی باسی دره‌ختی زه‌ققوم کرابا، نه‌یانوت: چۆن له ناو ناگردا دره‌خت شین ده‌بې؟! (۱۳) به‌راستی نه‌وه دره‌ختيکه له بنی دۆزه‌خه‌وه ده‌رنه‌چې (۱۴) به‌روبووم و خونچه‌ی سه‌ر لقه‌کانی هر ده‌لئی سه‌رو شیوه‌ی شه‌یتانه (۱۵) به راستی نه‌وه دۆزه‌خییانه — به ناچاری — لئی نه‌خون، ورگی خویانی لی پر نه‌که‌ن (۱۶).

خواردنی نه‌وان هه‌روه‌کو وتمان (الضریع) که جوړه درکيکی سه‌خته و پپی ده‌لین: الشبرق.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ﴾ (۶) لَا يُسْنِنُ وَلَا يُغْنِي مِنَ جُوعٍ ﴿۷﴾ (الغاشية) واته: هيچ خواردنيکيشيان نيه جگه له درکيکی وشک وتال وتفت (که مه‌گه‌ر ته‌نھا وشتر بيخوات) (۶) ئه‌ويش نه‌ئوه‌يه گزشتي پيڭگرن و قه‌له‌ويان بکا، نه‌ئوه‌يشه برسبييه‌تيان لا بباو پئي بژين به پيچه‌وانه‌وي خوراکي دونياوه (۷).

مه‌روه‌ها خواردني ئه‌وان (الغسلين) ه!

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَلْتَنِنِي لِمَ أُوتِيَ كِتَابَهُ﴾ (۱۵) وَلَمْ أَذِرْ مَا حِسَابِي ﴿۱۶﴾ يَلْتَنِنَهَا كَأَنَّ الْقَاضِيَةَ ﴿۱۷﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي ﴿۱۸﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴿۱۹﴾ خَذُوهُ فَعْلُوهُ ﴿۲۰﴾ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ﴿۲۱﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿۲۲﴾ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿۲۳﴾ وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿۲۴﴾ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ﴿۲۵﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسْلِينِ ﴿۲۶﴾ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿۲۷﴾ (الحاقة، واته: به‌لام نه‌و که‌سه‌ي کارنامه‌که‌ي ئه‌دریته ده‌ستی چه‌پی - که ئه‌وه‌ش نيشانه‌ي به‌دبه‌ختيه - ده‌لی: خوزگايه .. نامه‌که‌مم پي نه‌درا با (۲۵) نه‌مزانبا سهرئه‌نجامي حيساب و ليپرسينه‌وه‌م چيه؟ (۲۶) خوزگايه ئه‌م مردنم برابايه‌وه به يه‌کجاري و زيندووش نه‌کرامايه‌ته‌وه (۲۷) دارايي و ماله‌که‌م هيچ که‌لکيکي پي نه‌که‌ياندن بۆ ئه‌م رۆژه‌م (۲۸) ئه‌و مولک و ده‌سه‌لاته‌ي بووم له ده‌س چوو نه‌رشته‌م نه‌پايه‌وپله‌م، هيچيان نه‌يان تواني توڑقاله‌يه‌ک ئارامم بکه‌نه‌وه (۲۹) بيگرن، که‌له‌پچه‌ي بکه‌ن، واته: کوټ و زنجير له ده‌س و قاچ و ملي بئالئين (۳۰) پاشان بيخه‌نه ناو ئاگري دۆزه‌خ (۳۱) ئينجا بيخه‌نه ناو زنجيريکي هفتا گه‌زيه‌وه و توندي بکه‌ن، بۆ ئه‌وه‌ي پتر ريسوا بيټ، ئه‌گينه خو ته‌نھا ئاگره‌که‌ي به‌سه، ئاي ئه‌و رۆژه چه‌نده رۆژيکي گران و ناره‌حه‌ته! وهره له ناو ئاگریشدا هيشتا به‌و شيوه‌يه زنجير بکريټ!! (۳۲) چونکه - له دونيادا - بپوای به‌خوا نه‌بوو که ئه‌مه‌ش گه‌وره‌ترين سته‌مه، بۆيه ههر ده‌بي ئاوا سهر شوپو ريسوا بکري (۳۳) هاني خه‌لکي نه‌ده‌دا له سهر خواردن

دان به هه ژار، چهند ئاينټكي بهرز و پيرۆزه...! سهره راي ئه وهى ده بى له مال و منالى خويان بگرته وه بهر بۆ هه ژاران، ده بى مهردوميش هان بدهن بۆ بووراندنه وه يان (۳۴) ئه مړوش ليره - واته: روژى قيامهت - هيج دۆستىكى بۆ نيه تا تكيه كى بۆ بكا و توژى ئه و باره يه لى سووك بكات (۳۵) خواردن و خواردنه وه شى هه ر كيم و زوخاوى داچوپاوى لاشه ي دۆزه خييه كانه (۳۶) گونا هباران نه بى كه سى ديكه لى ناخوات، واته: هه ر ئه وانه ده يخۆن كه باوه پيان به خوا نه بوو (۳۷).

به لكو به ناچارى خواردنى وا ده خو نه وه كه له قوورگياندا ده مي نټه وه و ناچي ته خواره وه.

خوای گه وړه ده فه رمو یت: ﴿إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحِمَامًا ۚ﴾ (۱۲) وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا (۱۳) (المزمل) واته: به راستى ئيمه سزاي دونيا ييمان هه يه و له پاشه روژيشدا كۆت و زنجير سه نكين و ئاگرى هه لگيرساوى دۆزه خمان هه يه (۱۲) هه روه ها خوراكك كه له گه ر و ده گيريت له بهرى دره ختى زه ققوم، كه زۆر به نا ئاسايى له گه روويانه وه ده پواته خواره وه، سهره راي سزاي سه خت و پر ئيش و ئازار (۱۳).

به لكو ئازار و خه م و خه فه تيان زياتر ده بيت كاتى جيگه و ريگه ي خو ي ده بينيت له به هه شتدا ئه گه ر باوه پى به يئابايه و گوپرايه لى فه رمانه كانى خو ي گه وړه بوايه.

ئيمامى بوخارى^۱ له فه رمووده ي (ابو هريره) وه ريوايه تى كرده كه وا خو شه ويست ﷺ فه رمويه تى: ((لا يدخل النار أحد إلا أرى مقعده من الجنة لو أحسن، ليكون عليه حسرة)) واته: هيج كه سيك ناچي ته ئاگره وه ئيلا جيگه ي خو ي له به هه شتدا ده بينى ئه گه ر چاكه ي بگرديا، بۆ ئه وهى خه فه تبار بن و زياتر په شيمان ببنه وه)).

له بهر توندی و سهختی سزاګه یان دۆزه خبییه کان هاوار ده ګه نه ګه نجینه وان و خه زنه دارانی دۆزه خ بۆ نه وهی له خوای خوایان تګا بګه ن و بپارینه وه نه ګه ر بۆ ته نها روژیکیش بوه سزای ناګری دۆزه خیان له سهر سووک بکړیته وه.

خوای ګه وره ده فهرمویت: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ۖ﴾ ﴿١٩﴾ قَالُوا أَوَلَمْ تَكُنْ تَأْتِيكُم رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾ (غاف) واته: نه وانه ی له نیو ناګردان به فریشته ده رګاوانه کانی دۆزه خ نه لئین: له په روه ردګارتان بخوانن، ګه ته نها روژیک سزای دۆزه خمان لی سووک بګات (۴۹) نه وانیش له وه لاما پېیان نه لئین: نایا په یامبه ره کانتان به چه ندین به لګه ی ناشرکاو نه هاتنه لاتان، ګه چی نئوه هر بپواتان پی نه کردن له وه لاما نه لئین: به لی هاتنه لمان به دروژنمان کردن، فریشته کان نه لئین: ده داوا بګه ن و بپارینه وه له خوا به راستی نئمه جورته ناکه ین، داوا پارانه وهی بی بپوایانیش، هیچ ګه لکک نابه خشی و هر له نابوودبووندایه (۵۰).

له پاش نه وهی بی ئومید و بی هیوا ده بن له خه زنه داران و ګه نجینه وانانی دۆزه خ، بانګ له کی ده ګه ن و هاوار بۆ کی ده به ن؟ هاوار بۆ (مالیک) ده به ن ګه خه زنه دار و به رپرسی به ګه می دۆزه خه، خوای ګه وره ده فهرمویت: ﴿وَنَادُوا بِمَلِكٍ لِّقَضِ عَيْنَارُكَ ۖ قَالَ إِنَّكُم مِّنْ كُتُوبٍ﴾ الزخرف: ۷۷، واته: نه وجا هانا ده به ن بۆ ده رګاوانی دۆزه خ و بانګ ده ګه ن.. نه ی مالیک! با په روه ردګارت بریار بدات بۆمان به مردن، تا له و سزایه رزګار ببین، مالیکیش پېیان نه لی: هر لیړه ده مینن و رزګار بوونتان بۆ نییه)).

لیړه دا دۆزه خبییه کانی ئیمانداران و یه کتاپه رستانیان دپته وه یاد نه وانه ی ګه هه رده م ګالته و سووکایه تیان پی ده کردن له دونیادا، بۆیه هاواریان پیده ګه ن و په نایان پی ده ګرن و داوی ته نها چوپړک ئوایان لی ده ګه ن یان ګه میګ له و رزق و روژییه ی خوای ګه وره به وانی به خشیوه.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسَوُا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِتَابِعِينَ﴾ ﴿يَجْحَدُونَ﴾ (الأعراف) واته: نینجا دۆزه خبییه کانیش له به ههشتیه کان بانگ نه کهن و پێیان ده لێن: تکایه قومی لهو ئاوه، یان که مێک لهو رۆژیه خوا پێی داوین به شمان بدهن ده لێن: بێ گومان خوا ههردووکیانی بۆ کافران حهرام کردوه (۵۰) نه و که سانهی که ئایینه که یانیاں کردۆته گالته جار و ژیانی نه م دونهیایه فریویداوین، وا نه مروش ئیمه له بیرمان کردن، چونکه نه وان له دونهیادا گه یشتنی نه م رۆژه یان له بیر خویان بردبوه وه و ئایهت و نیشانه کانی ئیمه شیان ئینکار ده کرد (۵۱).

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْذُورٍ﴾ (هود) واته: رۆژیکیش که دیت هیچ که سێک بۆی نییه به فهرمانی خوا نه بێت قسه بکات نینجا نه و خه لکه ده بنه دوو کۆمه ل، هه یانه به هوی لاساری و کلابونییه وه به ده بخته و چاره په ش، هه شیانه به بۆنه ی چاکی و باشی خۆیه وه به ختیار و روو سپییه (۱۰۵) نه وانه یان به ده بخت و لار و لاسارن له ئاگردان، هه ر له ویش تووشی هه ناسه کورتی و، ته نگه نه فه سی ده بن و، هه ر هاوار هاواریانه (۱۰۶) تا ئاسمانه کان و زه وی هه بن، نه وانیش تییدا نه میننه وه. عه ره ب نه گه ر ویستبای بلێ نه و شته به رده وام و هه میشه یه ده یگوت: ﴿مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ که وابوو به هه تا هه تایێ له دۆزه خدا ده میننه وه و لێی ده رناچن، مه گه ر

په روږدگار ت بيهوئ له وهخت و كاتيكدا دهريان بهيئى بؤ نه وهى به جوړيكي تر له سزا سزاين بدات، به راستى په روږدگار شت زور به دهسه لات، بيهوئ هر شتى بكات دهيكات وه هيچ بهرگريكي بؤ نابيت (۱۰۷) نهوانه شيان كامهران و بهخته وهرن له نه وهل له حزه وه له بهه شتن و بؤ هه ميشه لهوئ نه ميننه وه تا ناسمانه كان و زهوى بين، مه گر نه وهنده په روږدگار ت مه يلى هه بى (۱۰۸)).

نامهوئ چيتر زور باسى ناگر و دوزخيه كان بكم، داوا له خوا ده كم من و نيوه له ناگرى دوزخ بپاريئيت، نهى خودايه نيمه لاوازي و بى هيژين و بهرگه ي سهختى دوزخ ناگرين بويه به زهبيت پيماندا بيته وه هر تو به خشنده و دلوفاني.

نهى خودايه.. له و گومانه دا نيم له ناگردا سزaman بدهيت له كاتيكدا يه كتاپه رستيت له دلماندا جيگر بوه؟ هه موو پهل و نه دنامه كانمان ملكه چى تون و له سر خاك و خول سوجه ده بن و كه ساس و زه ليلن له بهر ده ستى توى مه زندا؟ له و گومانه دا نيم سزaman بدهيت له كاتيكدا خوشه ويستيت هه موو دل و بوون و ناخمانى پر كړدوه ته وه؟ خوشه ويستى خوشه ويستكه ت ﷺ له دلماندا جيگر بوه؟ خودايه نيمه باش ده زانين كه زور كم ترخه مين له كار و كرده وه كانمانداو زور جاريش توشى هه له ده بين، به لام خودايه به ره حمه ته فراوان و زوره كه ت به زهبيت به نيمه ي هه ژاردا بيته وه...

باس و وهسفي بههشت

فرمون با بچينه بههشته وه !!

جا كي ده تواني باس و وهسفي بههشت بکات هرچه نده له وپه پري زمانپاراي و ره وانبيزي و به توانا و قسه زان بيت؟ هيچ که سيک ناتواني.

له هر دوو کتبي (صحيح) دا له فرموده دي (ابو هريره) وه هاتوه که وا پيغه مبري نازيز ﷺ فرموده تي: ((قال الله تعالى: ((أعددت لعبادي الصالحين: ما لا عين رأت، ولا أذن سمعت، ولا خطر على قلب بشر)) فاقروا إن شئتم: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ السجدة: ۱۷، واته: بۆ به نده پياوچا که کانم نه وه م ناماده کرده که نه چاو بينيويه تي و نه گوي بيستويه تي و نه به خه يالي هيچ که سيکدا هاتوه)) نه گهر ده تانه وي نه و نايه ته بخويننه وه که ده فرمودي: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ واته: نيتر هيچ که سيک نازاني چ پاداشتيكي گرنگيان بۆ داشاروه له هويه کاني خوش و شادي چاوان و دلنارامي))

جا پيغه مبري نازدار ﷺ باس و وهسفي بههشتان بۆ ده کات چونکه نه و بينيويه تي و چوه ته ناو بههشته وه — هر له دونيادا و له شهوي نيسرا و ميعراجدا — له هر دوو کتبي (صحيح) دا هاتوه له فرموده دي (ابن عباس) وه _ له فرموده دي صلاه الکسوف دا — که تيايدا هاتوه: ((... قالوا: يا رسول الله! رأيناك تناولت شيئاً في مقامك هذا، ثم رأيناك كفت. قال: ((إني رأيت الجنة، فتناولت عنقوداً، ولو أخذته لأكلتم منه ما بقيت الدنيا))

نايا شيوه و شيوازي بههشت چونه؟ نايا بينا و خانوه کاني بههشت چونه؟
٢ نيمامي (أحمد و ابن حبان و الطيالسي و الترمذي و عبد بن حميد و جگه له وان)

١ - أخرجه البخاري (٣٢٤٤) ومسلم (٢٨٢٤) .

٢ - أخرجه البخاري (٧٤٨ ، ١٠٥٢) ومسلم (٩٠٧) .

٣ - أخرجه أحمد (٣٠٥/٢ ، ٤٤٥) وابن حبان في (صحيحه) (٧٣٨٧) والدارمي (٢٨٢١) والطيالسي (٢٥٨٣) والترمذي (٢٥٢٦) وعبد بن حميد في (المنتخب) (١٤٢٠) والطبراني في (المعجم الأوسط) (٧١١١)

له (ابو هريره) هوه رياه تيان كړدوه كه وا پرسيار كړا له پيغه مبهري ﷺ خوا و
فهرموويان: ((يا رسول الله حدثنا عن الجنة، ما بناؤها؟

قال: لبنة ذهب ولبنة فضة وملاطها المسك الأذفر وحبهاؤها اللؤلؤ والياقوت
وترابها الزعفران من يدخلها ينعم ولا يبأس ويخلد لا يموت لا تبلى ثيابه ولا يفنى
شبابه)) واته: نهى پيغه مبهري خوا ﷺ باسى به هه شتمان بو بكه، ثابا
بيناسازيه كهى له چييه؟ فهرمووى: خشتيك له ئالتون و خشتيكي له زيو، نيوان
ديواركاني له ميسكه، بهرد و چه وه كهى له مروارى و ياقوته و خاك و خوله كهى له
زه عفهرانه، ههركه سيك بجيته ناوى خو شحال ده بيت و بيزار نابيت، به نه مري
ده مينيت هوه و ههركيز نامرييت، جل و پوشاكه كهى كون نابيت و خويشى پير
نابيت)).

له ههردو كتيبي (صحيح) ^۱ دا هاتوه له فهرموودهى (انس) هوه ده لئيت: كه وا
(ابو زر) باسى فهرمووده يه كي دور و دريژى كړدوه له پيغه مبهري خواوه ﷺ
تيايدا هاتوه: ((ثم أدخلت الجنة - وهذا في الاسراء والمعراج - فإذا فيها جنادل
الؤلؤ، وإذا ترابها المسك)) واته: چوومه به هه شته وه، جوگه لهى مروارى تيدابوو، خاك
و گله كهى ميسك بو)).

له (صحيح مسلم) ^۲ دا هاتوه له فهرموودهى (ابو سعيد الخدرى) يه وه كه وا (ابن
الصياد) پرسيارى له پيغه مبهري خوا ﷺ كړد دهر بارهى خاك و خولئ به هه شت؟
نه ويش فهرمووى: ((درمكة بيضاء، مسك خالص)) واته: وه كو ئارديكي سپى
بيگه رد وايه، ميسكيكى پوخت و خاوينه)).

ماناى الدرمله: كوى وشهى (درمك) ه، واته: ئارديكي زور پاك و پوخت و بى
خه لئ و خه وش و رهنگى زور سبييه، ههروه كو ابن منظور گوتويه تى. ^۳

والحميدي (١١٥٠) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (٢١١٦) والمشكاة (٥٦٣٠) وصحيح الترغيب
(٣٧١١).

١ - أخرجه البخاري (٢٤٩، ٢٢٤٢) ومسلم (١٦٣).

٢ - أخرجه مسلم (٢٩٢٨).

٣ - لسان العرب (١٣٦٧) مادة: درمك.

هه‌روه‌ها به‌هه‌شتیه‌كان هه‌رگیز نه‌خۆش ناكه‌ون و نامرن و پیرنابن و میزو پیسی ناكه‌ن و چلم و تفيان نییه.

ئیمامی (مسلم) له (صحیح) ^۱ه‌كه‌یدا له فه‌رموده‌ی (ابو سعید الخدری) و (ابو هریره) وه‌ ریوایه‌تی کردوه كه‌وا خۆشه‌ویستی خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((ینادی مناد إن لكم أن تصحوا فلا تسقموا أبداً، وإن لكم أن تحيا فلا تموتوا أبداً، وإن لكم أن تشبوا فلا تهرموا أبداً وإن لكم أن تنعموا فلا تبأسوا أبداً)) فذلك قوله جل جلاله: ﴿وَوَدُّوا أَنْ تَلَكُمُ الْجَنَّةُ أَوْ رِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (الأعراف: ۴۳) واته: بانگه‌وازاكاریك بانگ ده‌كات: ته‌ندروسستیکی هه‌تا هه‌تایی بو ئیوه‌یه و هه‌رگیز نه‌خۆش ناكه‌ون، ژیانیکی هه‌تا هه‌تایی و هه‌رگیز نامرن، گه‌نجیتییه‌کی هه‌تا هه‌تایی و هه‌رگیز پیرنابن، به‌ خۆشحالی ده‌میننه‌وه و هه‌رگیز بیزار نابن)) ئه‌وه مانای ئه‌و ئایه‌ته‌یه كه‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَوَدُّوا أَنْ تَلَكُمُ الْجَنَّةُ أَوْ رِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ واته: كه‌ به‌هه‌شت ده‌بینن له لایه‌ن فریشته‌كانه‌وه " بانگ ده‌كرین و پێیان ده‌گوترێ ئه‌م به‌هه‌شته ئه‌و به‌هه‌شته‌یه بوو به‌لێنتان پێ درابوو و ئه‌م‌پۆ به‌هۆی (ئه‌و كار و کرده‌وه چاكانه‌وه له دنیا‌دا ئه‌نجامتان دان پێتاندرابوونه‌ خاوه‌نی، واته: به‌هۆی ماندوو بوونی خۆتان‌وه بوو)).

ئه‌مجار ته‌ماشای شیوه‌و روخساری به‌هه‌شتیه‌كان بکه‌و ته‌ماشای شان و قاپ و ده‌فره‌كانیان بکه‌.

له هه‌ردوو کتییی (صحیح) ^۲دا هاتوه له فه‌رموده‌ی (ابو هریره) هه‌وه كه‌وا پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((إن أول زمرة يدخلون الجنة على صورة القمر ليلة البدر، و الذين يلونهم على أشد كوكب دري في السماء إضاءة لا يبولون ولا يتغوطون ولا يمتخطون ولا يتفلون أمشاطهم الذهب و رشحهم المسك و مجامرهم الألوة و أزواجهم الحور العين أخلاقهم على خلق رجل واحد على صورة أبيهم آدم ستون

۱ - رواه مسلم (۲۸۳۷) .

۲ - أخرجه البخاري (۳۲۴۵ ، ۳۲۴۶ ، ۳۲۵۴ ، ۳۳۲۷) و مسلم (۲۸۳۴) .

ذراعاً في السماء)) واته: يه‌كه مين كۆمه‌ل له ئوممه‌م كه ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه، له سهر شيوه‌ي مانگي شه‌وي چوارده‌ن، له پاشان ئه‌وانه‌ي به‌ دوايانه‌وه دين له سهر شيوه‌ي پرشنگدارترين نه‌ستېره‌ن له ئاسمانا، نه‌ ميز ده‌كه‌ن و نه‌ پيسايي و نه‌ چلميان هه‌يه و نه‌ تفكردين، شانهيان له زېړه و ئاره‌قيان ميسكه، بخوردانيان دارعوډه، خيزانه‌كانيان (حور العين) هه‌و خووره‌وشتيان يه‌ك خووره‌وشته له سهر بالا‌ي باوكه ئاده‌ميان شه‌ست گه‌ز به‌رزن)).

له پيوايه‌تيكي ترده هاتوه: ((ولكل واحد منهم زوجتان، يرى مخ ساقهما من وراء اللحم من الحسن، لا اختلاف بينهم ولا تباغض، قلوبهم قلب واحد، يسبحون الله بكرة وعشياً))، واته: هه‌ر پياويك له به‌هه‌شتدا دوو ئافره‌تي ده‌درېتي، مۆخي ئيسقاني قاچه‌كاني له پشتي گۆشته‌كه‌يه‌وه له به‌ر جواني و شوخ و شه‌نگي ده‌بينرېت، جياوازي ورق و كينه له نيوانياندا نيبه، دلتيان وه‌كو يه‌ك دل، سبه‌ينان و ئيواران ته‌سبيحاتي خوا ده‌كه‌ن)).

له ريوايه‌تيكي ترده هاتوه: ((وأزواجهم الحور العين)) واته: خيزانه‌كانيان (حور العين) ه.

پيش ئه‌وه‌ي باسي (حور العين) بكه‌م، موژده به‌ خوشكي به‌ پيز و له خواترسي ئيمانداري يه‌كتابه‌رست ده‌ده‌م و پتي ده‌لييم: ئه‌ي خوشكي له خواترس و ئيماندار.. جواني و شوخ و شه‌نگي تو هه‌رگيز هيچي كه‌م نيبه له جواني و شوخ و شه‌نگي (حور العين) له به‌هه‌شتدا، ئايا ئه‌م قسه‌يه هيچ به‌لگه‌يه‌كي له سهر هه‌يه؟ به‌لي.. چونكه من هيچ قسه‌يه‌ك ناكه‌م به‌ بي به‌لگه، تو هه‌ستاويت به‌ گوپرايه‌لي خواكه‌ت، خۆت له شه‌هوات و ئاره‌زووه‌كانت پاراستوه، خۆت له گومان و دوودلي پاراستوه، به‌رگه‌ي زۆر ناره‌حه‌تيت گرتوه، دلتيابه هه‌موو ئه‌و كار هه‌وانانه بزر ناييت، له به‌هه‌شتدا خواي گه‌وره بۆ جاريكي تر و به‌ شيوه‌يه‌كي جوانتر و خانه‌دانتر و شوخ و شه‌نگتر و پي‌كوپيكتر دروست ده‌كاته‌وه كه له گه‌ل به‌هه‌شت و به‌هه‌شتيه‌كاندا بگونجيت، له گه‌ل مندا ئه‌و ئايه‌ته پي‌روژه بخوينه‌وه: ﴿وَإِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنْشَاءً﴾ الواقعة:

جا نه و دروستكردنه وه تايبه تمه ندى خوى هه يه، رهنكه تو — براى به ريژم — خيزانه كه ت ئافره تيكي له خواترس و ريژدار بيت به لام جوان و شوخ و شهنك نه بيت، نه و خيزانه ت نه گهر له دواړوژدا بچيته به هه شته وه، هه رچه نده له ته مه نى شه ست يان حه فتا ساليډا مرديت، له كاتيكا مردوه پيره ژنيكي موسپى بوه، نه وا له به هه شتدا به شيوه يه كي تازه و نوئى ئاماده ده كريت و له ته مه نى لاوييتيدا ده بيت، ئيستا نه و جوانى و شوخ و شهنكيه بهينه پيش چاوى خوت كه له لايه ن كه سيكه وه بوټ ئاماده كراوه كه جوانى و شوخ و شهنكى به خشيوته هه موو بوونه وه ر.

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنثَاءً ۖ فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا﴾ (۳۵) ﴿الواقعة﴾ (۳۶)

هه ركاتيک پياويک بچيت بو لای خيزانه كه ی له سهر جيگه له به هه شتدا نه وا هه موو جاريك ده بيني هيشتا كچه عازبه به. ﴿فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا﴾ (۳۶) ﴿عُرُبًا أَتْرَابًا﴾ (۳۷) ﴿الواقعة﴾.

عرب: كوى (عروب) ه، ئافره تى (عروب) له زماندا مانای: نه و ئافره ته يه كه جوړه ها وشه ی خو شه ويستی و عه شق و جوانى و شهيدا و سه ودا له گه ل ميړده كهيدا به كار ده ميښي.

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنثَاءً ۖ فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا﴾ (۳۵) ﴿عُرُبًا أَتْرَابًا﴾

﴿۳۷﴾ لَأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿۳۸﴾ (الواقعة)، واته: به پاستى ئيمه ژنانى به هه شتمان دروستكردوون به دروستكردنيكي تازه، شوخ و شهنك و جوان، وهك ژنانى دونيا نين هه ندى گوپانيان به سه ردا بيت (۳۵) كردوومانن به كچ، واته: هه ميشه كچن و وهك كيژانى شوونه كردوون (۳۶) ميړد خو شه ويستاني هاوسال و هاوته مه ن (۳۷) نه مانه هه موو بو ياراني لای راست و به خته وهرن، نه وانه ی كه نامه ی كرده وه يان به ده ستى پاستيانه وه نه دري (۳۸).

به لام (حور العين) خوای به رز و بالاده ست ده رباره يان ده فهرمويت: ﴿حُورٌ

مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ۖ فَإِنَّهُنَّ أَكْبَرُ ۚ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ (۷۲) ﴿لَمْ يَطْمِئْنِ عَنْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا

جَانٌّ ﴿٧٦﴾ فَإِنِّي ءَالَاءُ رَيْكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضِرٍ وَعَبَقَرَيْنِ حَسَانٍ ﴿٧٤﴾
 فَإِنِّي ءَالَاءُ رَيْكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾ نَبْرَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾ (الرحمن) واته:
 ژناني سپی چاوره‌شن، له ناو خټوه و چادره‌كاندا دهرناچن (۷۲) به كام نيعمهت
 له نيعمهته‌كاني په‌روه‌دگارتان باوه‌پ ناكه‌ن؟ (۷۳) بهر له به‌ه‌شتيه‌كان هېچ
 ناده‌می و هېچ جنوكه‌يه‌ك ده‌ستی بؤ نه‌بردون و كچيتی لا نه‌بردون (۷۴) به كام
 نيعمهت له نيعمهته‌كاني په‌روه‌دگارتان باوه‌پ ناكه‌ن؟ (۷۵) له سر پشتي سه‌وز و
 قالی ناياب - كه وینه‌يان له دونيادا نيه - شانيان داداوه. (۷۶) به كام نيعمهت
 له نيعمهته‌كاني په‌روه‌دگارتان باوه‌پ ناكه‌ن؟ (۷۷) پر به‌ره‌كه‌ته ناوی
 په‌روه‌دگاری خاوه‌ن گوره‌یی و نېحسانت (۷۸).

مانای وشه‌ی (الحور): كوی وشه‌ی (الحواء) ه، (حواء) يش به نافرته‌تيكي
 گنجی زور جوانی شوخ و شنگ ده‌گوتريت كه جه‌سته‌يه‌كي زور سپی و چاويكي
 زور ره‌شی ه‌بييت.

له (صحيح البخاري) دا هاتوه له فهرمووده‌ی (انس) هوه كه‌وا خو‌شه‌ويست ﷺ
 فهرموويه‌تي: ((غداة في سبيل الله أو روحاً خيراً من الدنيا وما فيها ولقاب قوس
 أحدم أو موضع قدم من الجنة خيراً من الدنيا وما فيها ولو أن امرأة من نساء أهل
 الجنة اطلعت إلى الأرض لأضاءت ما بينهما ولملأت ما بينهما ريحا ولنصيفها خيراً من
 الدنيا وما فيها)).

براکم هم‌موو ته‌مانه بهینه پيش چاوی خوت له به‌ه‌شتي‌كدا كه پانتايه‌كه‌ی به
 قه‌د پانتايی زه‌وی و ناسمانه‌كانه هه‌روه‌كو خوی گوره ده‌فهرمويت: ﴿وَسَارِعُوا
 إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (آل
 عمران: ۱۳۳، واته: په‌له و چه‌سپانی بکه‌ن بؤ کردنی نه‌و شتانه نه‌بنه هوی
 لیبووردنی په‌روه‌دگارتان و چوونه به‌ه‌شتيكي فراوانی واوه كه: هر پانتايه‌كه‌ی
 به ته‌ندازه‌ی ناسمانه‌كان و زه‌وييه، ناماده کراوه (نه‌و به‌ه‌شته) بؤ پاريزکاران))

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿(الحديد: ۲۱) واته: نهی خه لکینه! پیشپرکی بکن بو هویه کانی لیبوردن له پوره درگارتانه وه به ته وبه و کرده وهی چاک وه بو گه یشتن به به هشتیک که پانایی و فراوانییه که ی، وه ک پانتایی و ناسمان و زه و بییه، ناماده کراوه بو نه و که سانه ی بپوایان هیناوه به خواو به په یامبه رانی نه وه ش فزلی خوایه، دهیدات به هر که سیک خوی بیه وی و شایسته بیت وه خوا خاوه نی فزلی و به خششی گه وره یه)).

نه مه پانتایی به هشته! ناخو دریژییه که ی چه نده؟؟

ژماره ی درگا کانی به هشت (هشت) درگایه، هره کو له (صحیح البخاری)^۱ دا هاتوه له فهرمووده ی (سهل ی کوپی سعد الساعدی) یه وه که وا خو شه ویست ﷺ فهرموویه تی: ((في الجنة ثمانية أبواب)) واته: له به هشتدا هشت درگا هیه)).

هره ها له (صحیح مسلم)^۲ دا له فهرمووده ی (عمر ی کوپی الخطاب) وه هاتوه که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: ((ما منكم من أحد يتوضأ فيبلغ (أو: فيسبغ الوضوء) ثم يقول: أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً عبداً لله ورسوله، إلا فتحت له أبواب الجنة الثمانية، يدخل من أيها شاء)) واته: هر یه کیک له نیوه ده ستو یژ بگریت - به باشی و به ته وای ده ستو یژ ه که ی بگریت - نینجا بلایت: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً عبده ورسوله) نه وه هر هشت درگا که ی به هشتی بو ده کریته وه، له کامیانه وه بیه ویت ده چیته ژوره وه))

هره کو له پیشتدا باسمان کرد یه که مین نوممه تیک ده چیته به هشته وه نوممه تی خو شه ویسته که ته ﷺ و پیغه مبه رمان ﷺ یه که م که سه که درگای به هشتی بو ده کریته وه، هره کو له (صحیح مسلم)^۳ دا له فهرمووده ی (أنس) وه

۱ - أخرجه البخاري (۳۲۵۷) .

۲ - أخرجه مسلم (۲۲۴) .

۳ - أخرجه مسلم (۱۹۷) .

هاتوه كه وا خۆشه ويست ﷺ فەرموويه تى: ((آتي باب الجنة يوم القيامة فأستفتح، فيقول الخازن: من أنت؟ فأقول: محمد، فيقول: بك أمرت لا أفتح لأحد قبلك)) واته: له روژى قيامه تدا ديمه پيش دەرگاى به ههشت و داوا ده كه م دەرگا كه م بو بكرته وه، خه زنه دارى به ههشت پيم ده لئيت: تو كيت؟ منيش ده لئيم: موحه ممه دم، نه ویش ده لئيت: فەرمانم پيكراره پيش تو دەرگا بو هيچ كه سيكي تر نه كه موه)).

خوای گه وړه ده فەرمويت: ﴿جَنَّتِ عَدْنٍ مُّفْتَحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ ۝٥٠﴾ مُتَكِينِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَكَهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ (ص) واته: چهند به ههشتيكي دەرگا والا و له سه رپشته بويان، ناماده و چاره پوانى هاتنيانه (٥٠) نه مه حاليان كه له وه ههشته دا له سه رتهخت پاليان داوه ته وه و هر جوړه ميوه و خواردنه وه يه ك ناره زوو بكن له به رده ستياندايه و داوا ده كن، واته: هر كات شتيكيان نياز كرد، خيرا بى زه همه تكيشان بويان ناماده نه بى (٥١).

هه روه ها خوای گه وړه فەرموويه تى: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ۝٧٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾ (الزمر)، واته: نه وانه ش پاريزگاريان له فەرمانه كاني خوای په روه ردگاريان كړوه، دهسته دهسته به روه به ههشت نه برين، تا كاتى نزيك به ههشت ده بنه وه و دەرگا كاني بويان كراوه ته وه، دەرگاوانانى به ههشت پييان ده لئين: سلو و دروودتان له سه ر بى، به خير هاتن خوټان پاك راگرت له دونيادا هول و تيكوشان و پاداشتيستان ليړه دا پاك و خاوينه ياخوا نوشتان بيت، ده بچنه ناو به ههشت به هه تا هه تاى له ويدا بن (٧٣) كاتى چوونه ژوړه وه و نيسته جى بوون نه لئين: سوپاس و شوكرانه بو نه و خوايه ي به به لئنه كه ي راستى كرد له گلمان نه م جيگا و زه ويه شى له وه به ههشتا به نيمه دا، كه هر جيگايه كي ناره زوو بكن، لئى ده بين، ناي كه پاداشتي كار كه ران له ريگاي خوادا چه نده باشه! ده بينى كه فريشته كانيش به دورى عرشدا نه لقه يان داوه و

له گه‌ل سوپاسدا ته‌سبب‌حاتي په‌روه‌ردگاري خوځيان نه‌كهن، داوه‌ري له نيوان به‌ه‌شتييه‌كان و دوزه‌خيان و هه‌موو خه‌لكان به هه‌ق و دادگري ته‌واو بوه: چاكان نه‌برين بۆ به‌ه‌شت و خراپانيش بۆ دوزه‌خ، له لايه‌ن به‌ه‌شتييه‌كانه‌وه ده‌وتري: هه‌موو سوپاس و شوكرانه، هه‌ر بۆ خواي په‌روه‌ردگاري جيهانه‌كان (۷۴).

نۆزبه‌ي به‌ه‌شتييه‌كان له هه‌ژارانن، له هه‌ردوو كتيبي (صحيح) ^۱ دا هاتوه له فهرموده‌ي (عمران ي كوپي حصين) هوه كه‌وا خوښه‌ويست ﷺ فهرموده‌ي: ((اطلعت في الجنة، فرأيت أكثر أهلها الفقراء، واطلعت في النار فرأيت أكثر أهلها النساء)) واته: به‌ه‌شتم بي‌ني نۆزبه‌ي دانيس‌توانه‌كه‌ي له هه‌ژارانن و ناگرم بي‌ني نۆزبه‌ي دانيس‌توانه‌كه‌ي له ئافره‌تانن)).

هه‌روه‌ها له (صحيح مسلم) ^۲ له فهرموده‌ي (عبدالله ي كوپي عمرو ي كوپي العاص) هوه كه‌وا خوښه‌ويست ﷺ فهرموده‌ي: ((إن فقراء المهاجرين يتسبقون الأغنياء يوم القيامة إلى الجنة بأربعين خيلاً)) واته: له پوڅي قيامه‌تدا هه‌ژاراني كوچره‌ران پيشي ده‌وله‌مه‌ندان ده‌كه‌ون بۆ چوونه به‌ه‌شت به چل سال)).

به‌ه‌شتيش بريتييه له چه‌نده‌ها پله به سه‌ر به‌كه‌وه، هه‌روه‌كو له (صحيح البخاري) ^۳ دا هاتوه له فهرموده‌ي (ابو هريره) وه كه‌وا خوښه‌ويست ﷺ فهرموده‌ي: ((إن في الجنة مائة درجة، أعدها الله للمجاهدين في سبيل الله، ما بين الدرجتين كما بين السماء والأرض، فإذا سألت الله فأسأله الفردوس، فإنه أوسط الجنة، وأعلى الجنة - أراه - فوقه عرش الرحمن، ومنه تفرج أنهار الجنة)) واته: له به‌ه‌شتدا سه‌د پله هه‌يه، خواي گه‌وره ئاماده‌ي كردوه بۆ تيك‌وشه‌ران كه له پيناو ئه‌ودا تيده‌كوشن، له نيوان دوو پله‌يدا هه‌روه‌كو نيوان ئاسمان و زه‌وييه، هه‌ر كاتي‌ك داواتان كرد ئه‌وا داواي فيرده‌وس بكن، چونكه ئه‌وه ناوه‌راستي به‌ه‌شته و به‌رزترين جيگه‌ي به‌ه‌شته - وا ده‌بينم - عه‌رشى خودا له سه‌ره‌وه‌ي ئه‌وه،

۱ - أخرجه البخاري (۳۲۴۱) واللفظ له ومسلم (۲۷۳۸) .

۲ - أخرجه مسلم (۲۹۷۹) .

۳ - أخرجه البخاري (۲۷۹۰) .

هر له وټوه روباره كاني به هشت دهرده چټ)) .

به لئ له به هشتدا جوگه و روبار هه يه، ثابا خواي گه وره نه يفه رموه: ﴿وَبَشِّرِ
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ البقرة: ۲۵،
واته: ئه ي پټغه مبه رﷺ مژده بده به وانه ي كه بپروايان به خوا و په يامبه ر و به
روژي دوايي هه يه و ئاكاره چاك و په سه نده كان نه نجام دده ن كه بئ گومان
به هشت گه ليكيان بو هه يه كه چهندين كانياو و رووبار له ژير دهرخته كانبيدا دين و
ده چن)) .

هه روه ها دهره رمويټ: ﴿تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ (يونس: ۹)
واته: دهه شيانباته چهنده به هشتيگه وه كه له بنكي دار و دره خت و له ژير
كوټشكه كانيانه وه گه لئ رووبار و چه م دين و ده چن)) .

چهنده ها ثابته له و باره يه وه هاتوه ئه وه ده سه لمينن كه له به هشتدا رووبار
هه يه، ئه و رووبارانه ش ئاوي پاك و سازگارن، چهنده رووباريك له شير كه هه رگيز
تامه كه ي ناگوپټ، چهنده ها رووبار له مه ي كه زور به تام و چټزه بو ئه وانه ي
ده يخونه وه، چهنده رووباريك له هه نگويني پالفته .

خوای گه وره دهره رمويټ: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ ءَاسِنٍ
وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ، وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ
كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءُهُمْ﴾
(محمد: ۱۵) واته: نمونه و سيفه تي ئه و به هشته ي به خو پاريزان به لئ دراوه له
پاشه روژدا پټيا بدرټ ئه م شيوه يه: رووباري زوري له ئاوي خاوين و نه گوپاو و بئ
بوئي تيډايه، وه زور رووباري تيډايه، له شيري سپي و جوان كه به هو ي مانه وه –
وهك شيري دنيا – تامي نه گوپاوه چونكه له گواني ئاژه ل نايه ته دهرئ، چهندين
چه م و رووباري تيډايه له شه راب و عه ره قيك – كه بو ئه واني ئه يخونه وه – زور
خوش و به مه زه يه، واته: دوره له هه ر وه سفټكي عه ره قى دونيادا، چهندان چه م و
رووباري تيډايه، له هه نگويني پالاوته و بيگه رد، له مؤم و له هه ر شتيكي تر، له
هه نگويني دنيا هه يه، له وئ جورا و جوري ميوه يان بو هه يه، ليبوردين و

ليڅو شېبوني په روه ردگاريانيان بډ هه يه، كه نه وه چا كترين شته، نايان نه وانه كه نه و هه مو ناز و نيعمه ته يان هه يه، وهك نه و كه سه وايه كه هه ميشه له ناگرې دوزه خدا بيت؟ ناوي كول به كوليان پي ده خونه وه كاتي تينوويان ده بيت، ريخوله يان پاره پاره نه كا، نايان نه و دوو ده سته يه وهك يه ك نين؟!!

نيمامي (أحمد) و (الترمذي) و (ابن حبان) و جگه له وان^۱ ريوايه تيان كړده له فرموده ي (معاويه ي كړي حیده) وه كه وا خو شه ويست ﷺ فرموده ي: ((ان في الجنة بحر الماء و بحر العسل و بحر اللبن و بحر الخمر، ثم تشقق الأنهار بعد)) واته: له به هشتدا ده رياهك ناو و ده رياهك هه نگوين و ده رياهك شير و ده رياهك مه ي هه يه، پاشان روياره كاني به هشت بللو ده بيت هه))

به لكو رهنګه سه رسام بيت كاتي بزانيت هه ندي له روياره كاني دنيا روياري به هشتن، هه روه كو له (صحيح مسلم)^۲ دا له فرموده ي (ابو هريره) وه هاتوه كه وا پيغه مبهري خوا ﷺ فرموده ي: ((سيحان و جيحان و الفرات و النيل، كل من أنهار الجنة)) واته: سيحان و جيحان و فورات و نيل، هه مو له روياره كاني به هشتن))

هه روه ها له به هشتدا هه وزی تاييه تي پيغه مبهري خوا ﷺ هه يه كه پي ده لين: كه وسه ر.

داوا له خوا ده كه م كه بمانگيرپته سه ر نه و هه زه، به ده سته پي روزه كاني خو شه ويستي خوا ﷺ له و ناوه مان به نسيب بكات هه رگيز له پاش نه وه تينوومان نه بيت.

له (صحيح مسلم)^۳ دا له فرموده ي (أنس) وه ده ليت: ((بَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ بَيْنَ أَظْهُرِنَا، إِذْ أَغْفَى إِغْفَاءً. ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ مُتَبَسِّمًا. فَقُلْنَا: مَا أَضْحَكَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: "أُنْزِلَتْ عَلَيَّ آيَةُ سُورَةِ". فَقَرَأَ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ۝﴾ ٢ ١ إِنَّ شَانِكَ هُوَ الْآبَتَرُ

۱ - أخرجه الترمذي (٢٥٧١) وقال: حديث حسن صحيح وأحمد (٥/٥) وابن حبان في (صحيحه) (٧٤٠٩) وعبد بن حميد (٤١٠) والطبراني في (الكبير) (٤٢٤/١٩) وابن أبي عاصم في (الأحاديث والمثاني) (١٤٧٥) ومصححه الألباني في (صحيح الجامع) (٢١٢٢).

۲ - أخرجه مسلم (٢٨٣٩).

۳ - أخرجه مسلم (٤٠٠).

﴿٣﴾ ثُمَّ قَالَ: "أَتَدْرُونَ مَا الْكَوْثَرُ؟" فَقُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: "فَإِنَّهُ نَهْرٌ وَعَدْنِيهِ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ." ((

وفي رواية: ((في الجنة - عَلَيْهِ خَيْرٌ كَثِيرٌ. هُوَ حَوْضٌ تَرِدُ عَلَيْهِ أُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ. أَنَبِيُّهُ عَدَدُ النُّجُومِ. فَيُخْتَلَجُ الْعَبْدُ مِنْهُمْ. فَأَقُولُ: رَبِّ، إِنَّهُ مِنْ أُمَّتِي. فَيَقُولُ: مَا تَدْرِي مَا أَحَدْتُكَ بَعْدَكَ)) واته: جاريكيان پيغه مبهري خواجگه له ناوماندا بوو، سووکه خه ويکی کردو و نینجا سهري به دهم زه رده خه نه وه به زر کرده وه، نيمه ش وتمان: بوچی پيده که نيت نه ی پيغه مبهري خواجگه فه زمووی: (نا نيمستا سووره تيکم بو دابه زيوه، خوینديده وه و فه رمووی: ((بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾ ۱) فَصَلَ لِرَبِّكَ وَأَحْرَرَ ۲) إِنَّكَ شَانِئُكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۳) نينجا فه رمووی: نایا ده زانن که وسه ر چييه؟ وتمان: خوا و پيغه مبهري که ی باشت ر ده زانن، فه رمووی: روباريکه په روه ردگارم به ليټني پيداوم، خيري زوري له سه ره، حه وزيکه له روژي قيامه تدا نوممه تم دينه سهري، جامه کاني به نه ندازه ی ژماره ی نه ستيړه کانه، خه لکيک داده بن ليټيان، منيش ده ليټم: په روه ردگار نه وه له نوممه تي منه، نه ويش ده فه رمويت: تو نازاني پاش تو چييان داهيتاوه)).

به لکو به رزايي هه يه، هه روه کو له (مسند أحمد) (ابن ابي شيبة) له (المصنف) و (النسائي) له (الكبرى) و جگه له وان^۱ له فه رمووده ی (ابو هريره) وه که وا خو شه ويست ﷺ فه رموويه تي: ((إن منبري على ترعة من ترع الجنة، وما بين منبري و حجرتي روضة من رياض الجنة)) واته: مينبه ره که ی من له سه ر به رزييه که له به رزييه کاني به هه شت، له نيوان مينبه ر و ژووره که مدا باخچه يه که له باخچه کاني به هه شت)).

هه روه ها به هه شت کانياوی تيډايه:

خواي گه وره فه رموويه تي: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ (الحجر: ۴۵) واته:

۱ - أخرجه أحمد في (المسند) (۳۶۰/۲، ۴۰۱، ۴۱۲، ۴۵۰، ۵۳۴) وابن سعد في (الطبقات) (۲۵۳/۱) وابن ابي شيبة في (مصنفه) (۳۱۷/۶) والنسائي في (الكبرى) (۴۲۸۸) والطبراني في (الأوسط) (۹۱۱۷) والصغير (۱۱۱۰) والبيهقي في (الكبرى) (۲۴۷/۵) وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (۶۶۲۱) و (الصحيحه) (۲۳۶۳).

به راستی له ناخيره‌تدا پارټيزكاران له ناو چه‌ندین باخات و له‌لای چه‌ندین كانیاوی (شه‌راب، شیر، هه‌نگوین) دان)).

له نمونه‌ی ئه‌و كانیاوانه‌ی خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی فهرموویه‌تی: ﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝١٧ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ۝١٨﴾ (الإنسان) واته: پيكيكيان پي ده‌توشی، تيکه‌له‌که‌ی زه‌نجه‌فيله (١٧) له ناوی كانیاویکیش تيکه‌ل کراوه که له به‌ر خوشقوتی پي ده‌لین: سه‌لسه‌بيل (١٨).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۝٥ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۝٦﴾ (الإنسان) واته: به راستی چاكانیش له جامی پر له شه‌رابی تايبه‌تی ده‌خونه‌وه که تيکه‌له‌که‌ی (اته): نه‌وه‌ی تيکه‌لی ده‌کری) کافووره. (کافوور: ماده‌ده‌یه‌کی زۆر تامخوش و بۆنخوشه له داريکی له ولاتی (هند) و (چين) دا ده‌پوی) (٥) كانیاویکه به‌نده‌کانی خوا لیتی ده‌خونه‌وه بۆ هه‌ر شویتنيك بیان‌ه‌وی بیبه‌ن ده‌یبه‌ن به‌ ئاسانی، واته: به هه‌شتیه‌كان له هه‌ر جیگایه‌کدا بن و له هه‌ر ژووریکدا بن ئاوه‌که‌یان له گه‌ل ده‌بی(٦).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝٢٢ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۝٢٣ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۝٢٤ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ۝٢٥ خِتْمُهُ مِسْكَ ۝٢٦ فِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ۝٢٧ وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۝٢٨ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝٢٩﴾ (المطففين) واته: به راستی چاكان له ناو خوشی و به‌هره‌یه‌کی ئیجگار زۆردان له به‌هه‌شتدا (٢٢) له سه‌ر کورسی و قه‌نه‌فه رازاوه‌کانی به‌هه‌شتدا دانیشتون و ته‌ماشای ئه‌و هه‌موو ناز و نيعمه‌ت و به‌هره‌ی به‌هه‌شته ئه‌که‌ن که بۆیان ئاماده کراوه (٢٣) له روخساریاندا روگه‌شی و خوشی به‌هه‌شت ده‌بینی و ده‌زانیت (٢٤) له شه‌رابیکی پاک و سافو سه‌رمۆریان پي ده‌توشی، واته: ده‌ستی هه‌چ که‌سیکی لی نه‌که‌وتوه و چاكان خۆیان سه‌ره‌که‌ی لاده‌بن (٢٥) دوا قومی بۆنی میسکی لی دیت، واته: وه‌ك شه‌رابی دونیا نییه تا بۆگه‌نی و سه‌رنیشه و ده‌ردوداویکی زۆری هه‌بیّت، ئه‌وانه‌ی که پيشبرکی و پيشده‌ستی ده‌که‌ن با له‌وه‌دا

پېش دهستی و کټبرکي بکن و هه ولېدهن بڼ کار و کردهوهی چاک (۲۶) هه روهها نهو شهربه پاکه له گه ل ټاوی کانياویکی بهرز و پاک و خوشدا تيکه لکراوه، واته: شهربی بههشت له ټاوی ته سنیم ی تيکه ل ټکری، نهوجا نه ياندریټی بیخونهوه (۲۷) سه رچاوهیه که نزيکاني خوا لټی نهخونهوه (۲۸).

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿فِيهَا عَيْنَانِ نَجْرَانِ﴾ (الرحمن: ۵۰) واته: له نيو دوو بههشته که دا دوو کانياوی رهوان ههیه: ته سنیم و سه لسه بیل)).

هه روهها خوای گه وره فهرمويه تی: ﴿فِيهَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ﴾ (الرحمن: ۶۶) واته: دوو کانياوی هه لقولاوييان تيدايه)).

له بههشتدا دار و درهخت ههیه به لام وهکو نهو دار و درهختهی دونيا نييه، به لکو سيټبه ره که ی فراوانه، خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿وَقَطْرٌ مَّذْذُورٌ﴾ (الواقعة: ۳۰) واته: له ژير سيټبه ری به ردهوام و دوور و دريژدان که هه رگيز خوری نايسرپټه وه و هه ميشه هه ر سيټبه ره)).

هه روهها خوای گه وره فهرمويه تی: ﴿وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا﴾ (النساء: ۷۵) واته: ده شيان بهينه بن سيټبه ری چرو پړه وه ئيتر له وي نه سه رما و نه گه رما تينيان تی ناکات)).

له هه ردوو کټيټي (صحيح) ^۱ دا هاتوه له فهرموودهی (ابو هريره) وه که وا خوشه ويستی خوا عليه السلام فهرمويه تی: ((إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجْرَةً يَسِيرُ الرَّكَّابُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا)) واته: درهختيک له بههشتدا ههیه که سوارچاکيک به سيټبه ره که يدا بڼ ماوهی سه د سال ده پوات هيشتا ته واوی ناکات و نايپرټ)).

له (صحيح مسلم) ^۲ دا هاتوه له فهرموودهی (ابو سعيد الخدري) يه وه که وا پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرمويه تی: ((إِنَّ فِي الْجَنَّةِ شَجْرَةً يَسِيرُ الرَّكَّابُ الْجَوَادُ الْمَضْمَرُ السَّرِيعُ مِائَةَ عَامٍ مَا يَقْطَعُهَا))، واته: له بههشتدا درهختيک ههیه سوارچاکي نه سپيکی خيرا بڼ ماوهی سه د سال ده پوات هيشتا ته واوی ناکات و نايپرټ)).

۱ - أخرجه البخاري (۲۲۵۲) ومسلم (۲۸۲۶) .

۲ - أخرجه مسلم (۲۸۲۸) .

به لكو فهرموو ته ماشاي ميوه هات و به رو بوومي به هه شت بكه .

خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ﴾ (الدخان: ۵۵) واته: داوا ده كهن له و به هه شتانه دا هر جوړه ميوه يه ك حه زى لى بكن بى ترس له مردن و له هر شتېكى تر).
مه به سستى نه وه يه دلنيان له وهى كه هه رگيز نه و ميوه هاته ته واو نابيت و زيانيان پى ناگه يه نيت.

خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿مُتَكِبِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ﴾ (ص: ۵۱) واته: نه مه حالپانه كه له و به هه شته دا له سر ته خت پاليان داوه ته وه و هر جوړه ميوه و خواردنه وه يه ك ثاره زوو بكن له به رده ستياندايه و داوا ده كهن، واته: هر كات شتېكيان نياز كرد، خپرا بى زه حمه تكپشان بويان ناماده نه بى).
نه وه ش بزانه كه ميوه هاتى به هه شت نه وه نيبه ماوه يه ك هه بيت و ماوه يه ك نه مينى و بېرته وه! نه خير، هه ركه سيك هه ركاتي ك بيه وى نه وا ده يبينته وه و ناماده يه، خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۖ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ﴾ (۳۳) (الواقعة)، واته: له ناو ميوه يه كى زوردان (۳۲) نه ده بېردى و نه قه ده غه ده كړى).

زور نزيك و ناماده يه بى هه ركه سيك بيه ویت و له هر كاتي كدا.

خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ﴾ (الحاقة: ۲۳) واته: ميوه جاتى دره خته كانى نزيكه لپيه وه. واته: دوس ره سه، به راوه ستانه وه، به دانې شته وه، ده سستى نه گاتى، ته نانه ت ده مېشى نه گاتى، خوای كارزان به هيچ شيوه يه ك نايه لى به هه شتى نه زيه ت بكيشى، پاش نازار و نه زيه ته كه ي دونياى).

هه روه ها خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نَذِيلًا﴾ (الإنسان: ۱۴) واته: سايه و سېبه رى دره خته كانى لپيانه وه نزيكه تا زياتر هه سست به خوښى و ريز و حورمه ت بكن و ليكردنه وه و چنينى ميوه كه شيان ناسان كراوه بويان).

هه روه ها خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ﴾ (الرحمن: ۵۴) واته:

له و به شتانه دا له سهر رايه خگه لي — كه ناوه خنه كه يان له پارچه ناوړېشمي
نه ستووري تايبه ته — پاليان داوه ته وه)).

مه به سستی نه وه يه زور نزيكه و شور بوته وه، به هشتييه كان هر كاتيک بيان هوي
لي دي ده كه نه وه.

له هه موو جوړه كاني ميوه هاتي تيدايه، له وه ي كه به هشتييه كان حزي لييكه ن
له تري و هه نار و هه موو جوړه كاني تر. خوي گه وړه ده فه رمويټ: ﴿وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ
الشَّارِبِ وَمَعْقِرَةٌ مِنَ الرَّيِّ﴾ (محمد: ۱۵).

هه روه ها خوي گه وړه ده فه رمويټ: ﴿وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا
وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ﴾ (الأنعام: ۹۹) واته: چن باخيک له ره ز و له داري زه يتوون و له بنه
هه ناري هاو ويته و له يه كچوو له گه لا دا جياواز و له يه ك نه چوو له تامدا به ره ممان
هينا)).

هه روه ها خوي گه وړه ده فه رمويټ: ﴿فِيهَا مِنْ كُلِّ ثَمَرٍ مَا كَانَ يَنْتَظِرُ﴾ (الرحمن: ۵۲)
واته: جوړاو جوړ دره ختي ميوه و دارخورما و هه ناريان تيدايه)).

هه روه ها خوي گه وړه ده فه رمويټ: ﴿فِيهَا مِنْ كُلِّ ثَمَرٍ مَا كَانَ يَنْتَظِرُ﴾ (الرحمن: ۵۲)
واته: له نيوياندا له هه موو جوړه ميوه يه ك دوو جوړي تيدايه)).

هه روه ها خوي گه وړه ده فه رمويټ: ﴿وَطَلْحٍ مَنْضُورٍ﴾ (الواقعة: ۲۹) واته: له بن
سيه ري داري موزي به به سهر يه ككه و توودان، له به زوري موزه كه ي قه دي
لاسكه كه ي ديار نيبه)).

زور به ي (مفسر) هكان رايان له سهر نه وه يه كه مه به سستی دره ختي (موزه).
به لام نه گهر پرسيار ده كه يت ده رياره ي كوشك و ژوور و جينشين و خيوهت و
خانوه كاني به هه شت، نه وا بزانه كه هيج كه سيكي ره وانبيژ و زمانپاراو ناتواني
وه سف و باسي بكات.

خوي گه وړه ده فه رمويټ: ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ أَتَقُوا رَبَّهُمْ هُمْ عُرْفٌ مِنْ فَوْقِهَا عُرْفٌ مَبْنِيَّةٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْمِعَادَ﴾ (الزمر: ۲۰) واته: به لام نه وانه ي

كه خويان له نافه‌رمانی په‌روه‌ردگاريان ده‌پاريزن چندان كوشك و تهلار و باله‌خانه له سر باله‌خانه يان له به‌هشتدا بڼه‌هيه له ياقوت و زويه‌رجه‌د رووبار و چه‌مه ناوی ژور به پيشيدا ده‌پوات، نه‌مه به‌ليني خوايه، خوايش هر به‌ليني بدا، پيچه‌وانه‌كه‌ی په‌فتار ناكات)).

ه‌روه‌ها خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَأُولَٰئِكَ لَمْ يَجْزَأْهُمُ الضَّعْفُ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ ءَامِنُونَ﴾ (سبا: ۳۷) واته: بڼه‌مه كه‌سانه له به‌رامبه‌ر كرده‌وه‌كانيانه‌وه پاداشتی دووبه‌رامبه‌ر ه‌يه، له كوشك و تهلاره به‌رز و بلنه‌كاندا به‌ناسوده‌یی و خوشی زیان نه‌به‌نه سهر)).

ه‌روه‌ها خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَلِلْقَوْتِ فِيهَا حَاجَّةٌ وَسَلَامًا﴾ (الفرقان: ۷۵) واته: نا‌نه‌و به‌نده به‌پيزانه كه نه‌و ه‌موو سيفته قه‌شه‌نگانه‌يان ه‌يه له پاداشی خورپاگرتنيان ژوره رازوه‌كاني به‌هشتيان پيډه‌دری هر له‌ویش پایه‌وپله‌ی به‌رزوبلنديان ده‌دریتی له سر خواپه‌رستی، وه له لايه‌ن فريشته‌كانيشه‌وه به‌سلاو و درود پيشوازيان لی ده‌کړی)).

ه‌روه‌ها خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَسْكَنَ طَبِئَةٍ فِي جَنَّتِ عَدْنٍ﴾ (الصف: ۱۲) واته: له ناو چندان كوشك و خانووی رازوه و پاك و خاوينشدا له به‌هشتی هه‌تاهه‌تایی و نه‌براوه‌دا نيسته‌جييان ده‌كات)).

ه‌روه‌ها خوی گه‌وره باسی خيزانه‌كه‌ی فيرعه‌ون ده‌كات و ده‌فه‌رمویت: ﴿رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ﴾ (التحريم: ۱۱) واته: په‌روه‌ردگار ه‌كه‌م! لای خوت له به‌هشتدا ماليتكم بڼه‌دروست بكه و له ده‌ست فيرعه‌ون و كرده‌وه‌كاني رزگارم بكه و له ده‌ست نه‌و هوزه ستمكارانه‌ش رزگارم بكه)).

له هر دوو كتيبي (صحيح)^۱ دا هاتوه له فه‌رموده‌ی (ابو سعيد الخدري) به‌وه

کهوا خوښه ويست ﷺ فهرموويه تي: ((إن أهل الجنة ليتراءون أهل الغرف من فوقهم، كما تتراءون الكوكب الدري الغابر من الأفق، من المشرق أو المغرب، لتفاضل ما بينهم)). قالوا: يا رسول الله! تلك منازل الأنبياء، لا يبلغها غيرهم. قال: (بلى، والذي نفسي بيده، رجال آمنوا بالله وصدقوا المرسلين) واته: بهه شتيه كان باله خانه نشينه كانى سهرو خويان ده بينن هه روهك چون ئيوه ئه و ئه ستيه دره وشاوه ده بينن كه له ئاسوى خوږه لات به ره و ئاوابون ده چيټ، له بهر بهر زوبلندي پلهى ئه وان له مانيتر، وتيان: ئه ي پيغه مبهري خوا ﷺ ئه مه پله وپايه ي پيغه مبهرانه جگه له وان كه س پيى ناگات؟ فهرمووى: سويټد به و كه سه ي گيانى منى به ده سته پياوانتيكن باوه ريان به خوا هيناوه و پيغه مبهرانيان به راست زانيوه (پييان ده گهن).

له هه ردو و كتيبي (صحيح)^۱ دا هاتوه له فهرمووده ي (ابو هريره) وه كهوا خوښه ويست ﷺ فهرموويه تي: ((بيننا أنا نائم رأيتني في الجنة، فإذا امرأة تتوضأ إلى جانب قصر، فقلت: لمن هذا القصر؟ فقالوا: لعمر بن الخطاب، فذكرت غيرته، فوليت مدبرا). فبكى عمر وقال: أعليك أغار يا رسول الله؟!)) واته: له كاتيكدان من خه وتبووم خوم له بهه شتدا دى، ئافره تيكم بينى له په ناي كوشكيكدان ده ستنويژى ده گرت، وتم: ئه م كوشك و ئافره ته هى كيته؟ وتيان: هى (عمر) ي كوپى (الخطاب) ه، منيش غيرته ي (عمر) م يادكه و ته وه بويه خيرا پشتم هه لكرد)) بويه (عمر) ده ستي به گريان كرد و فهرمووى: ئه ي پيغه مبهري خوا ﷺ، به رانبه ر به تو غيرته ده مگري و به دگومان ده بم))

له هه ردو و كتيبي (صحيح)^۲ دا هاتوه له فهرمووده ي (ابو هريره) وه ده لټيت: ((أتى جبريل النبي ﷺ فقال: يا رسول الله! هذه خديجة قد أتت. معها إناء فيه إدام أو طعام أو شراب. فإذا هي أتتك فاقرأ عليها السلام من ربها ومني. وبشرها ببيت في الجنة من قصب. لا صخب فيه ولا نصب)) واته: جبريل هاته خزمه تي پيغه مبهري خوا ﷺ و فهرمووى: ئه ي پيغه مبهري خوا ﷺ ئه وه (خه ديجه) هات بولات قاپيكي

۱ - أخرجه البخاري (۲۲۴۲) ومسلم (۲۲۹۵) .

۲ - أخرجه البخاري (۲۸۲۰) ومسلم (۲۴۳۲) .

پټيه پېڅور يان خواردن يان خواردنه‌وه‌ی تېدايه، هر کات هاته لات سه‌لامی پټی بگه‌نه له په‌روه‌ردگاريه‌وه و له منیشه‌وه، موژده‌یشی پټېده به مَالِک له قامیشی (مرواری) له به‌ه‌شتدا که دووره له ده‌نگه ده‌نگ و ماندووبوون)).

هه‌روه‌ها خټوه و جوان رازاوه‌يان هه‌یه که تیايدا ده‌حه‌سینه‌وه و له خو‌شیدا ده‌ژین.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾ (الرحمن: ۷۲) واته: ژنانی سپی چاو ره‌شن، له ناو خټوه و چادره‌کاندا ده‌رناچن)).

له هه‌ردوو کتیبی (صحیح) دا هاتوه له فه‌رمووده‌ی (ابو موسی الاشعری) یه‌وه که‌وا خو‌شه‌ویست ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((إِنَّ لِلْمُؤْمِنِ فِي الْجَنَّةِ لَخِيْمَةً، مِنْ لَوْلُؤَةٍ وَاحِدَةٍ مَجُوفَةٍ، طُولُهَا سِتُونَ مِیلًا، لِلْمُؤْمِنِ فِيهَا أَهْلُونَ، يَطُوفُ عَلَيْهِمُ الْمُؤْمِنُ، فَلَا يَرَى بَعْضُهُمْ بَعْضًا)) واته: له به‌ه‌شتدا بۆ که‌سی ئیماندار خټوه‌تیک هه‌یه که له یه‌ک مرواری ناو بۆش پټک هاتوه، درټیبه‌که‌ی شه‌ست میله، بۆ که‌سی ئیماندار چه‌ند نه‌هلیکی تېدايه و به سه‌ریاندا ده‌سووپته‌وه، یه‌کتری نابین)).

نه‌گه‌ر پرسیاړی رایه‌خ و نوین و چه‌رپایه‌که‌یان ده‌که‌یت نه‌وا خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ﴾ (الغاشية: ۱۳) واته‌ی: هه‌روه‌ها چه‌رپا و سیستم و چه‌ند ته‌ختیکی به‌رزی به‌نرخ‌ی لییه‌و کورسی له هه‌موو لایه‌که‌وه به‌ده‌وری کانیاوه‌که‌دا ریزکراوه و (حور العین) ی له سه‌ر دانیشته‌وه)).

هه‌مووی ریک خراوه و به ته‌نیشته‌یه‌که‌وه‌ن و له یه‌ک دوور نین، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿مُتَّكِئِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِینٍ﴾ (الطور: ۲۰) واته: له سه‌ر قه‌نه‌فه‌ی ریزکراو پالیان داوه‌ته‌وه و روویان له یه‌ک کردوه، هاوسه‌رمان کردوون به ژنانی سپی چاوگه‌وره (حور العین)))).

هه‌مووی زۆر به جوانی چنراوه و پړه له مرواری و گه‌وه‌ر و یاقوت، خوای بالاده‌ست ده‌فه‌رمویت: ﴿عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ﴾ (الواقعة: ۱۵) واته: له سه‌ر قه‌نه‌فه و ته‌ختی چنرا و به زیږ دانیشتون)).

هه روه ها به هه شتيه كان له به هه شتدا چرپايه و نويني جوړاوجوريان هه يه، كه به هيچ شيوه يه كه له وهی دنیا ناچیت، هه روه كو باسماں كرد، نه و به هه شته شتی وای تیدایه كه به هيچ شيوه يه كه چاوه كان نه يانبينيوه و گوټيه كان نه يانبیستوه و به خه يالی هيچ كه سيكدا نه هاتوه، خوای گه وړه فهرموويه تی: ﴿مُتَكِينٍ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ﴾ (الكهف: ۳۱) واته: به نه وپه پری خوښی و شادي به وه له سهر كورسی و قه نه فهی جوان و رازاوه شانيان داداوه)).

خوای به خشنده دهر باره ی سهرینی به هه شتيه كان ده فهرمویت: ﴿وَنَارِقُ مَصْفُوفَةً﴾ (الغاشية: ۱۵) واته: پالنه پستی جوان و رازاوه ی تیا به كه به شيوه يه كي جوان و په سهند ریز كراون)).

خوای گه وړه فهرموويه تی: ﴿مُتَكِينٍ عَلَى رَقَرٍ خُضِرَ وَعَبْقَرِي حَسَانٍ﴾ (الرحمن: ۷۶) واته: له و به هه شتانه دا له سهر رایه خگه لی — كه ناوه خنه كه يان له پارچه ناوړی شمی نه ستوری تاییه ته — پالیان داوه ته وه)).

هه روه ها خوای دلوثان باسی فهرش و مافوری به هه شتيه كان ده كات و ده فهرمویت: ﴿مُتَكِينٍ عَلَى رَقَرٍ خُضِرَ وَعَبْقَرِي حَسَانٍ﴾ (الرحمن: ۷۶) واته: له سهر پستی سه وز و قالی نایاب — كه وینه يان له دنیا دا نیه — شانيان داداوه)) نه وه ش بزانه كه قاپ و ده فری به هه شتيه كان بریتیه له ئالتون و زیو، خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾ (الزخرف: ۷۱) واته: كه نیشه جی بوون له به هه شتا، كاسه ی زپړینی پر له خواردن و جامی پر له شه راب به سهریاندا نه گه پړنری)).

له جیگایه كي تر دا فهرموويه تی: ﴿يُطُوفُ عَلَيْهِمْ وَلَدَانٌ مُّخْلَدُونَ﴾ (۱۷) ﴿بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ﴾ (الواقعة) واته: كوومه له منالتيكي ئيسك سووك و هه ميشه لاو خزمه تيان ده كهن و ده گه پړن به سهریاندا (۱۷) به گوزه و سوراخی و پيكي پر له شه رابی چه مه ره وانه كانی به هه شته وه (۱۸).

هه روه ها ده فهرمویت: ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِمُ ثَانِيَةً مِّنْ فَضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا﴾ (۱۵) ﴿قَوَارِيرًا مِّنْ فَضَّةٍ قَدَرُوهَا نَقِيرًا﴾ (الإنسان) واته: له سوراخی و كاسه ی زیودا شه رابیان به

سهردا ده‌گيردري به قاپي زيوين، كه ده‌كرټه نه‌و كووپ و كاسانه‌وه له زهركي مينا و شوشه‌ي تايبه‌دا دروست كراون (۱۵) هه‌موو كاسه و سوراخي خواردن و خواردنه‌ويان له شوشه‌ي زيوه، كه به نه‌دازه‌يه‌كي جوان و پټويست و دلرفين (ساقيه‌كان) ئاماده‌يان كردوه بويان، واته: نه پټويستيان به هي تره‌يه و نه لټشيان نه‌مينټه‌وه)).

جلوبه‌رگي به‌هه‌شتيه‌كان ئاوريشم و حه‌ريره، پاكي و بي گهردي بو نه‌و كه‌سه‌ي كه ده‌فه‌رمويت: ﴿وَلَبَّاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ (الحج: ۲۳) واته: جل و به‌رگي نه‌ويشيان هه‌وريشمه)).

له شوينټكي تردا ده‌فه‌رمويت: ﴿وَجَزَّوْهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا﴾ (الانسان: ۲۳) واته: پاداشيان ده‌داته‌وه به به‌هه‌شتيك به هه‌تا هه‌تايي تييدا ده‌مينه‌وه و به ئاوريشميك ده‌بپوشن، به هوي ئارامگرتنيان له سه‌ر جيبه‌جي كردني ته‌كالي‌في شه‌ري دونيادا)).

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمويت: ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَنِينَ﴾ (الدخان: ۵۳) واته: له‌به‌ر نه‌كه‌ن له ئاوريشم و حه‌ريري ناسك و نه‌ستور هه‌موو به‌رامبه‌ري به‌كن له كوري دانيشته‌كانياندا)).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُندُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ﴾ (الانسان: ۲۱) واته: له به‌رياندايه پوشاكي له ئاوريشمي قه‌شه‌نگ و نه‌رم و تول و جوان و سه‌وزي ته‌نك، كه به سه‌ر ئاوريشمي نه‌ستوردا له به‌ريان كردوه (سندس) ئاوريشميك نه‌رم و تول، (استبرق) ئاوريشميك نه‌ستور و قايمه)).

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمويت: ﴿وَلْيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا﴾ (الكهف: ۳۱) واته: جل و به‌رگي به‌نرخ و سه‌وزيش له به‌ر ده‌كه‌ن (چونكه نه‌و ره‌نگه بو چاو زوډ له‌بار و مايه‌ي خو‌شحالي و شادييه)).

خشل و بازنگ و ده‌سته‌وانه‌ي نه‌وان بريتييه له ئالتون و مرواري، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿يُكْوَنُ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا﴾ (الحج: ۲۳) واته: خشلدار ده‌كرين له ويډا به بازني زيډ و مرواري)).

له جیگایه کی تردا ده فهرمویت: ﴿وَحُلُوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ﴾ (الإنسان: ۲۱) واته رازینراونه ته وه به بازن و ده سته بندی زیو)).

خواردنی به هه شتییه کان جوړه ها گوشت و گوشتی بالنده یه، خوی گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ﴾ (الطور: ۲۲) واته: زیاد له وه یش حه زیان له هر میوه و گوشتیک بیت ده یانده ینی)).

خوی گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَلَحْمٍ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ﴾ (الواقعة: ۲۱) واته: ده گه پښ به گوشتی په له وه ره وه له هر جوړیکی حه زی لی بکن)).
له و خواردن و خوارنده وهی که ده یخون و ده یخونه وه تام و چیژ و ه رده گرن و رنق و روژیان له به هه شتدا نه بپراوه یه.

خوی گه وړه ده فهرمویت: ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْفَالِغَةِ﴾ (الحاقة: ۲۴) واته: پټیان نه وتری: بخون و بخونه وه به خوشی به هوی نه و کاره جوان و چاكانه وه له روژگار ه کانی رابوردودا نه نجامتان ده دا به کورتی: مروفی به هشتی له وپه پی خوشیدا ده بی)).

خوی کارزان به توانا ده فهرمویت: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًا﴾ (مریم: ۶۲) واته: نه وسا له ویدا سه لام نه بیت هیچ وته یه کی نابجی و پړوپوچ نابیسن له سه رجه م به یانیا و ئیواراندا رنق و روژی فراوانیا ه یه، خوراك و خواردن و خوارنده وه بی پراوه وه و كوټايي بی ماندوو بوون و نه رکی دیته به رده ستیان)).

خوی په روه ردار ده فهرمویت: ﴿لَهُمْ فِيهَا فَنَكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ﴾ (یس: ۵۷) واته: له ویش هه موو جوړه میوه یه کیان بو ه یه و داوی هر شتیکیش بکن ناماده یه بویان)).

به گشتی به هه شتییه کان به و شیوه یه ده ژین که خوی گه وړه ده رباره یان ده فهرمویت: ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾ (ق: ۳۵) واته: حه زیشیان له هر چی بیت بویان ه یه داوی بکن و زیاده ش له وه که به خه یالی هیچ که سیکدا نایه ت لامان ه یه)).

به رزترين پله وپايه له به هه شتدا جيگه و پله ي پيغه مبهري خوايه ﷺ كه نه ویش بریتييه له (الوسيله).

له (صحيح مسلم) ۱ دا هاتوه له فهرموده ي (عبدالله ي كوپي عمرو ي كوپي العاص) هوه كه وا پيغه مبهري نازين ﷺ فهرموويه تي: ((اذا سمعتم المؤذن، فقولوا مثل ما يقول، ثم صلوا علي، فإنه من صلى علي صلاة صلى الله عليه بها عشرا. ثم سلوا الله لي الوسيلة. فإنها منزلة في الجنة لا تنبغي إلا لعبد من عباد الله. وأرجو أن أكون أنا هو. فمن سأل لي الوسيلة حلت له الشفاعة)) واته: نه گهر گویتان له بانگبیزبوو، نه وچی ده لیت، نیوهش وا بلین ثنجا سلاوات له سهر من بدن، چونکه نه وه ي سلاوات له سهر من بدات خوی گهره ده جار سلاواتی له سهر ده دات، ثنجا داوی پله وپایه ي به رزم بۆ بکن له خوا (الوسيله)، نه و پله به رزه پله ي که له به هه شتا ده ست که س ناکه ویت يک به نده له به نده کانی خوا نه بیت، داواکارم نه و که سهش من بم، نه وه ي داوی وه سیله م له خوا بۆ بکات شیاوی شه فاعه تم ده بیت))

نایا خوارترین پله و پایه ي به هه شتییه کان کییه و چونه له به هه شتدا، ههر نه ویشه دواين که سه ده چیت به هه شته وه، له (صحيح مسلم) ۲ دا هاتوه له فهرموده ي (المغيره ي كوپي شعبه) وه كه وا خو شه ویست ﷺ فهرموويه تي: ((سأل موسى ربه: ما أدنى أهل الجنة منزلة؟ قال: هو رجل يجيء بعد ما أدخل أهل الجنة الجنة فيقال له: ادخل الجنة. فيقول أي رب! كيف؟ وقد نزل الناس منازلهم وأخذوا أخذاتهم؟ فيقال له: أترضى أن يكون لك مثل ملك من ملوك الدنيا؟ فيقول: رضيت، رب! فيقول: لك ذلك ومثله ومثله ومثله ومثله. فقال في الخامسة: رضيت، رب! فيقول: هذا لك وعشرة أمثاله. ولك ما اشتئت نفسك ولذت عينك. فيقول: رضيت، رب! قال (أي: موسى): رب! فأعلاهم منزلة؟ قال: أولئك الذين أردت غرست كرامتهم بيدي. وختمت عليها. فلم تر عين ولم تسمع أذن ولم يخطر على قلب بشر)) قال: ومصادقه في كتاب الله عز وجل:

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (السجدة: ۱۷)

۱ - أخرجه مسلم (۳۸۴).

۲ - أخرجه مسلم (۱۸۹).

واته: موسا پيغه مبه ر(عليه الصلاه والسلام) پرسياړی له په روه ردگاری کرد: نزمترین پله ی به هشت کټیبه؟ فه رموی: پیاوړیکه دواي ئه وهی به هشتیبه کان شوینی خویان ده گرن له به هشتدا دیت و پټی ده وتریت: برؤ به هشته وه، ئه ویش ده لیت: ئه ی په روه ردگارا! چؤن؟ له کاتیکدا هه موو خه لکی جیکه ی خویان گرتوه و نیشته جټی مالی خویان بوون؟ پټی ده وتریت: رازی ده بیت ئه وهنده ی پاشایه ک له پاشاکانی دونیات هه بیت؟ ئه ویش ده لیت: رازی ده بم، ئه ی په روه ردگارا! ئه ویش ده لیت: ئه وهنده بؤ تو و هینده ی ئه وه و هینده ی ئه وه و هینده ی ئه وه، له جاری پیڼجه مدا ده لیت: رازی ده بم ئه ی په روه ردگارا! خوی گه وره پټی ده لیت: ئه وه بؤ تو و ده هینده ی ئه وه و ئه وهی خوت پټ و خوشه و چاوه کانت پټی گه ش ده بیته وه، ئه ویش ده لیت: رازی ده بم ئه ی په روه ردگارا! ئه مجار موسا فه رموی: ئه ی به رزترین پله کټیبه؟ ئه ویش وتی: ئه وانن که ده مه وی و مه به ستمه ریز و کرامه تی ئه وانم به ده سستی خؤم چاندوه و مؤرم داوه به سه ریدا، که هیچ چاوړک نه بیینیوه و هیچ گوړیک نه بییستوه و به خه یالی هیچ که سیکدا نه هاتوه)) به لگه ش له کتټیبه که ی خوادا ئه و ئایه ته یه که ده فه رمویت: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ واته: ئیتر هیچ که سیک نازانی چ پاداشتیکی گرنگیان بؤ داشاراوه له هویه کانی خوش و شادی چاوان و دلئارامی له پاداشی ئه و کارانه دا ئه نجامیان داون و خوینیان بؤ ماندوو کردوه)).

له هه ردوو کتټی (صحیح) دا هاتوه له فه رمووده ی (ابن مسعود) دوه که ووا خوشه ویست ﷺ فه رمویه تی:

((إني لأعلم آخر أهل النار خروجاً منها، وآخر أهل الجنة دخولا، رجل يخرج من النار حبوا. فيقول الله تبارك وتعالى له: اذهب فادخل الجنة. فيأتيها فيخيل إليه أنها ملأى. فيرجع، فيقول: يا رب! وجدتها ملأى. فيقول الله تبارك وتعالى له: اذهب فادخل الجنة، فيأتيها فيخيل إليه أنها ملأى. فيرجع فيقول: يا رب! وجدتها ملأى. فيقول الله له: اذهب فادخل الجنة. فإن لك مثل الدنيا وعشرة أمثالها. أو ((إن لك مثل عشرة أمثال الدنيا)) فيقول: أتسخر مني (أو أتضحك مني وأنت الملك؟))، فلقد رأيت

رسول الله صلى الله عليه وسلم ضحك حتى بدت نواجذه، و كان يقال: ذاك أدنى أهل الجنة منزلة...)) واته: من دواين كهس له دۆزه‌خيه‌كان دهناسم كه له ټاگر به درده‌چيت و دواين به‌هشتيه‌كان كه ده‌چنه به‌هسته‌وه، كابريره كه له ټاگر به گالولكي درده‌چيت، خواي بالا‌ده‌ست پټي ده‌فه‌رمويت: برې ژوره‌وه بؤ به‌هشت، ټه‌ويش ديت و وا ده‌زانيت به‌هشت پر بوه، بؤيه ده‌گه‌پټه‌وه و ده‌لټ: په‌روه‌ردگار! به‌هشت پر بوه، خواي گه‌وره پټي ده‌لټ: برې ژوره‌وه بؤ به‌هشت، ټه‌ويش ديت و وا ده‌زانيت به‌هشت پر بوه، بؤيه ده‌گه‌پټه‌وه و ده‌لټ: په‌روه‌ردگار! به‌هشت پر بوه، خواي گه‌وره پټي ده‌لټ: برې ژوره‌وه بؤ به‌هشت، به‌ټه‌ندازه‌ي دونيا و ده‌ټه‌ونده‌ي دونيا بؤ تو (يان ده به‌ټه‌ندازه‌ي دونيا بؤ تو)) ټه‌ويش ده‌لټ: ټه‌ي خوايه گالته‌م پي ده‌كه‌يت؟ (يان: پيم پټده‌كه‌ني له كاتيكدا خوت پادشاي؟) پټغه‌مبه‌ري خوام بيڼي ﷺ پټكه‌ني تاوه‌ك ددانه‌كاني ده‌ركه‌وت، ټه‌يفه‌رموو: ټه‌وه نزم‌ترين پله‌ي به‌هشتيه‌كانه...))

برا خوښه‌ويسته‌كان... خوشكه به‌ريزه‌كان... له به‌هشتدا خوښيه‌كي زور و ني‌مه‌تيكي گه‌وره هه‌يه نه‌ك له مه‌يه‌كه‌يدا و نه‌ك له شير و زيړ و زيو و كچه شوخ و شه‌نگه‌كاني و كوښكه‌كانيدا، به‌لكو به‌نرخ‌ترين و خوښ‌ترين ني‌مه‌ت و به‌رز‌ترين ني‌مه‌ت بريټيه له بينيني روخساري خواي گه‌وره و ميره‌بانه له روژي قيامه‌تدا.

خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿وَجُوهٌ يُّؤْمِنُ نَاصِرَةٌ ۖ (۲۲)﴾ اِلٰى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ﴿(۲۳)﴾ (القيامة) واته: له روژي قيامه‌تدا دم و چاو و روخسارگه‌لي (واته: رومه‌تي باوه‌پداران) گه‌شاوره و پارا و پرشنگداره و خوښي و شادييان لي ده‌بينري (۲۲) بؤ په‌روه‌ردگاري خويان ده‌پوانن (۲۳) ((.

به‌راستي ټه‌وه خوښ‌ترين ني‌مه‌ته، كه روخساري خواي گه‌وره بيڼي، ټه‌و بينينه سه‌رقالت ده‌كات له خوښيه‌كاني به‌هشت، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ التوبة: ۷۲، واته: سه‌ره‌راي ټه‌وانه ره‌زامه‌ندي خوا له هه‌موو گه‌وره‌تر و خوښ‌تره ((.

له هه‌ردوو كټيبي (صحيح) ۱ دا هاتوه له فه‌رموده‌ي (ابو سعيد الخدري) يه‌وه

كه‌وا پيغه‌مبه‌ري نازيز ﷺ فه‌رموويه‌تي: ((ان الله تبارك وتعالى يقول لأهل الجنة: يا أهل الجنة، فيقولون: لبيك ربنا وسعديك والخير في يديك، فيقول: هل رضيتم؟ فيقولون: ما لنا لا نرضى يا رب وقد أعطيتنا ما لم تعط أحدا من خلقك، فيقول: ألا أعطيكم أفضل من ذلك؟ فيقولون: يا رب! وأي شيء أفضل من ذلك؟ فيقول: أحل عليكم رضواني فلا اسخط بعده ابدا)) واته: خواي گه‌وره به‌ه‌شتيه‌كان ده‌فه‌رمويټ: ئه‌ي به‌ه‌شتيه‌كان! ئه‌وانيش ده‌لټن: گوټرايه‌لټن و له‌ خزمه‌تتاين چاكه‌يش هر له‌ ده‌ستي تودايه، ئه‌ويش ده‌لټت: ئايا رازي بوون به‌وه‌ي كه‌ پټتان درا؟ ئه‌وانيش ده‌لټن: ئه‌ي بۆ رازي ناين له‌ كاتيكا ئه‌وه‌ت پټي داوين كه‌ به‌ هيچ دروستكراويكت نه‌تداوه، ئه‌ويش ده‌لټت: ئايا له‌وه‌ چاكترو باشترتان پټي بده‌م؟ ئه‌وانيش ده‌لټن: ئه‌ي په‌روه‌ردگارا! ئايا چي شتيك له‌وه‌ چاكترو باشتره؟ خواي په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمويټ: ره‌زامه‌ندي منتان بۆ حلال بوو، چيتر ليتان تووپه‌ نابم تا هه‌تايه‌)).

هه‌روه‌ها له‌ (صحيح مسلم)^۱ هاتوه‌ له‌ فه‌رمووده‌ي (صهيب) وه‌ كه‌وا خو‌شه‌ويستي خوا ﷺ فه‌رموويه‌تي: ((إذا دخل أهل الجنة الجنة، - قال - يقول الله تبارك وتعالى: تريدون شيئا أزيدكم؟ فيقولون: ألم تبيض وجوهنا؟ ألم تدخلنا الجنة وتنجنا من النار؟ قال: فيكشف الحجاب. فما أعطوا شيئا أحب إليهم من النظر إلى ربهم عز وجل)) واته: كاتيكا به‌ه‌شتيه‌كان ده‌چنه به‌ه‌شته‌وه، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: هيچ شتيكي ديكه‌تان ده‌وي بۆتاني زياد بكه‌م؟ ئه‌وانيش ده‌لټن: ئايا ده‌موچاوي ئيمه‌ت سه‌ي نه‌كردوه؟ ئايا نه‌مانتخستوه‌ته به‌ه‌شته‌وه و له‌ ناگر ده‌ريازمانت نه‌كردوه؟ ده‌لټي: ئه‌مجار په‌رده له‌ سه‌ر روخساري خوي لاده‌دات، بۆيه هيچ شتيك كه‌ پټيان دراوه به‌ قه‌د ته‌ماشا كردني په‌روه‌ردگاريان لا خو‌ش نيبه‌)).

خواي گه‌وره فه‌رموويه‌تي: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا لِحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ (يونس: ۲۶) واته: بۆ ئه‌وانه‌ش چاكه‌ ده‌كه‌ن، پاداشي زۆر چاك و به‌ه‌شت هه‌يه و زياد له‌وه‌ش، واته: ديتني رووي پيروزي خواي ميهره‌بان و ته‌ماشا كردني!!).

مه‌به‌ست له‌ (الحسنى) به‌ه‌شته، هه‌روه‌ها مه‌به‌ست (الزياده) خو‌ش ليبييني ته‌ماشاي روخساري خواي گه‌وره له‌ به‌ه‌شتدا.

په حمه تي خوا له و كه سه ي كه فهرموويه تي:

النفس تبكى على الدنيا وقد علمت	أن السلامة فيها ترك ما فيها
لا دار للمرء بعد الموت يسكنها	إلا التي كان قبل الموت يبنها
فإن بناها بخير طاب مسكنها	وإن بناها بشر خاب بانيها
أموالنا لذوي الميراث نجمعها	ودورنا لخراب البوم نبنيها
وكم من مدائن في الآفاق قد بنيت	أمست خراباً وأفنى الموت اهليها
أين الملوك؟ التي كانت مسطنة	حتى سقاها بكأس الموت ساقها
إن المكارم أخلاق مطهرة	الدين أولها والعقل ثانيها والعلم ثالثها
والحلم رابعها والجود	خامسها والفضل باقياها
لا تـركـنن إلى الدنيا	فالموت لاشك يغنيها ويغنيها
واعمل لدار غد رضوان خازنها	والجار أحمد والرحمن ناشيها
قصورها ذهب والمسك طينتها	والزعفران حشيش نابت فيها
أنهارها لبن مصفى ومن عسل	والخمر يجرى رحيقاً في مجاريها
والطير تجرى على الأغصان عاكفة	تسبح الله جهرًا في مغانيها
فمن يشتري الدار في الفردوس	يعمرها بركة في ظلام الليل يحييها

واته: نه فسه كه م بؤ دونيا ده گري و باش ده زاني كه بيويه ي تيايدا واز هيټانه له وه ي كه تيايدايه، بؤ هيچ كه س له پاش مردن هيچ خانويه ك نيبه تيايدا نيشته جي بي ته نها نه وه نه بيت كه له پيش مردني بنياتي ناوه، نه گه ر به چاكه دروستي كرده نه وا جيگايه كي خوشه وه نه گه ر به خراپه دروستي كرد نه وه دروستكه ره كه ي په شيمان ده بيته وه، سامانه كانمان بؤ كه س و كاري پاش خو مان كزي ده كه ي نه وه خانوه كانمان بؤ كا ول كردني روژگار دروستي ده كه ين، چه نده ها شار له و ئاسويانه دا دروستيان كرد كه چي هه موو كا ول بوون و مردن يش نه هله كه ي فه وتاند، كوان نه و پادشايانه ي كه ده سه لاتدار بوون تاكو به ده ستي ئاوگير (به رداخي مردني) كرده نوشي، ريگا وشته جوانه كان پاك و ته ميز و ديارن ئاين يه كه ميانه و هوش وبير دوو هم و زانست سييه مه، هيمني و له سه رخويي چواره مه و به خشنده ي پيټنجه مه و چاكه كاري پاشماوه كه يه تي، خوت مده پالي دونيا چونكه

بى گومان مردن نيمه و نه ویش له ناو دهبات، بويه کار بکه بؤ ماله کهى سبهينى، که (رضوان) گه نجينه وانیه تی وهاوسیکهت (أحمد) ﷺ و (الرحمن) دروستی کرده، کۆشکهکانی ئالتونه و قوپ و خاکه کهى میسکه وه گز و گیا کهى زه عفرانه و تیایدا سهوز بووه، رووبارهکانی شیرى پالفتن و ههنگوین و مهى وهکو شيله به رووبارهکانیدا تیده په پرى، وه بالنده کان له سه رلقهکانی دین و ده چن یاد و ته سبیحاتی خوا به ئاشکرا ده کهن له لانه کانیا ندا، کى ديه وى مالیک بکرى له فیرده وسدا ئاوه دانى بکاته وه به رکاتیک له تاریکی شه ودا)).

جا نيمان و کردارى چاک و شوین که وتنى پیغه مبهرى خوا ﷺ هوکارن بؤ چوونه به ههشت، خواى گه وړه ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۖ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ۖ﴾ (الكهف)) واته: بى گومان نه وانهى نيمان و باوه پريان هیناو کرده وهى چاکيان نه نجام دا هه ر له زوه وه باخهکانی فیرده وسمان کردوته جیى په زیرایان (۱۰۷) به هه تا هه تاییش له ویدا نه میننه وه و ژيانيان تیدا نه پراوهیه، هه رگیز بیزار نابن و بؤ خوشیان داواى جى گورکى ناکه ن، هه رگیز پییان خوش نییه لیى ده رچن (۱۰۸)).

داوا له خوا ده کهم من و ئیوه بخاته به هه شته وه و کار و کرده وهکانى من و ئیوه وه ریگری و کاره کانمان چاک بکات و ته نها له پیناوى نه ودا نه نجامیان بدهین و ئیخلاصمان پى ببه خشیت و بهش و پشکی هیچ که سیکی تری تیادا نه بیته هه ر خوی پشت و په نامه نه توانای به سه ره موو شتیکدا ههیه.

وصلی الله وسلم وبارک علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین، والحمد لله

رب العالمین.

تم الكتاب و ربنا محمود وله المکارم والعلا والجود

به پینووسی

أبو أحمد محمد بن حسان

ناوهړوك

- نیشانه ی یکه م: ((موتی))..... ۴۳
- نیشانه ی دووهم: ((ثم فتح بیت المقدس))..... ۴۵
- نیشانه ی سټیہ م: ((ثم موتان يأخذ فيكم))..... ۴۶
- نیشانه ی چوارهم: پیغمبره ی خواصه ده لیت: ((ثم استفاضة المال حتى))..... ۴۷
- نیشانه ی پټنجه م: پیغمبره ی خواصه فرموی: ((فتنة لا يبقى))..... ۵۰
- نیشانه ی شه شهم: پیغمبره ی خواصه فرموی: ((ثم تكون هدنة))..... ۵۰
- سهره مرگی..... ۶۳
- گیان دهرچوون..... ۸۳
- تهرم (جهنازه)..... ۱۰۳
- نیشانه بچوکه کانی قیامت..... ۱۵۳
- نیشانه گهره کان:..... ۱۶۴
- نیشانه بچوکه کان:..... ۱۶۵
- نیشانه ی یکه م: ره وانه کردن و هاتنی پیغمبره ی خواصه..... ۱۶۵
- نیشانه ی دووهم و سټیہ م و چوارهم و پټنجه م و شه شهم و حه و ته م:..... ۱۶۷
- ۱- مردنی نهو:..... ۱۶۸
- ۲- رزگار کردنی (بیت المقدس):..... ۱۷۱
- ۳- دهر د و نه خو شی و درم (الوباء):..... ۱۷۱
- ۴- نؤر بوون و فره بوونی سهره و سامان (استفاضة المال):..... ۱۷۲
- ۵- فیتنه و ناژاوه (الفتنة):..... ۱۷۵
- ۶- ریککه و تنامه یکه له نیوان موسلمانان و رومه کاند (الهدنة بين):..... ۱۷۵
- دهرکه و تن و بلاو بوونه وهی فیتنه (ظهور الفتن):..... ۱۷۷
- له نیشانه کانی قیامت: فهوتان و بزکردنی سپارده..... ۲۰۱
- به لئ خیانته ناکاریکه له ناکاره کانی دوو پووی..... ۲۱۸
- له نیشانه بچوکه کانی قیامت..... ۲۲۷
- نؤر بوونی کوشتن و بلاو بوونه وهی داوین پیسی و دزی..... ۲۲۷
- له نیشانه کانی قیامت..... ۲۴۷
- نؤر بوونی زینا و داوین پیسی..... ۲۴۷
- له نیشانه کانی قیامت..... ۲۸۳
- أن تلد الأمة ربتها..... ۲۸۳
- دهرکه و تنی خراپه کاری و بچرانندی په یوه ندی خزمایه تی..... ۳۱۱

- ۳۳۵ ..... نږدېوونې درې و شایه‌تی دانی به ناحق و
- ۳۳۵ ..... له نیشانه‌کانی قیامت که‌وا ئیستا نږدېووه و بلآو بووه‌ته‌وه: درې‌کردنه
- ۳۳۹ ..... * نه‌مجار درې‌کردن به زمانی خه‌لکپه‌وه:
- ۳۷۱ ..... نږیک‌بوونه‌وه‌ی پږځگار و که‌مبوونه‌وه‌ی کار و نږدېوونې چړوکی
- ۳۷۱ ..... له نیشانه‌کانی قیامت: نږیک بوونه‌وه‌ی پږځگار.
- ۳۹۹ ..... سه‌لام کردن له که‌سی ناسپاو به‌ته‌ن‌ها و بلآو بوونه‌وه‌ی بازرگانی
- ۴۲۷ ..... نږیک بوونه‌وه‌ی بازاره‌کان و بلآو بوونه‌وه‌ی سوو
- ۴۶۱ ..... به‌رېبوونه‌وه و نه‌مانی زانست و زانیاری و بلآو بوونه‌وه‌ی نه‌فامی
- ۴۹۵ ..... نیشانه‌ گه‌وره‌کانی قیامت
- ۴۹۵ ..... ده‌رکه‌وتن و ده‌رچوونې مه‌سیحی ده‌ججال
- ۵۲۳ ..... دابه‌زینی پیغه‌مبه‌رعیسی ﷺ و کرشتنی ده‌ججال
- ۵۵۱ ..... ده‌رچوون و ده‌رکه‌وتنی یه‌نجوج و مه‌نجوج
- ۵۷۹ ..... مه‌لاتنی پږځ له رږځ‌ئاووه و گیانداره‌ سه‌یره‌که و پږچوون
- ۶۰۵ ..... فووکردنی زیندووبونه‌وه
- ۶۴۱ ..... پږځی مه‌حشر و ترس و سامناکی قیامت
- ۶۶۹ ..... دیمه‌ن و باسی لټپر‌سینه‌وه و حیساب
- ۷۰۷ ..... یه‌که‌م کڅمه‌لټک داوه‌رییان له نټواندا ده‌کرټ
- ۷۲۹ ..... یه‌که‌م شتټک به‌نده‌کان لټپر‌سینه‌وه‌یان له سه‌ر ده‌کرټ
- ۷۶۱ ..... (ته‌رازوو) و (سیرات)
- ۷۸۵ ..... باسی به‌ه‌شت و دږزه‌خ
- ۸۱۱ ..... باس و وه‌سفی به‌ه‌شت
- ۸۳۹ ..... ناوه‌پږک

Printed by

DAR EL-MAREFAH

Publishing & Distributing

Tel: 834301, 858830, Fax: 835814, Beirut-Lebanon
http://www.dar-el-marefah.com

المنشيد الطباعي

دار المعرفة

نشر و توزيع

Tel: 834301, 858830, Fax: 835814, Beirut-Lebanon
E-mail: info@dar-el-marefah.com